

V
B J
C
5879

1/2 pt.

Paprocky – Herbarz czeski

Diadochos 1602

1872. IV. 27.

pnr B. Paprockiego.

Dzieło to jest źle oprawne.

Księga II (O stawu pańskiem)

idzie tu przed I.

Księga I jest tu z początku

zdefektowana.

[signature]

Praga 1602

przeoprawiono!!

DIADOCHOS ID EST SVCCESSIO:

Hinak Poſlaupnoſt Knijžat a Králůw

Czeſkých/ Biſkupůw y Arcybiſkupůw Pražſkých/ a wſſech třech Stawůw Slawného Králowſtwj Czeſkého/ to geſt Panſkého/ Rytjřſkého a Měſkého/ krátce ſebraná a wydaná:

Skrze

Bartholoměge Paprockého z Glogol a z Paprocké wůle.

Vt Apis ex amariſsimis floribus, & asperrimis ſpinis, mel ſuauiſsimũ ac lenisſimum colligit, ſic ex turpib⁹ ac ſceleratis fabulis, utcunq; decerpi potest aliquid utilitatis.

Cum Conſenſu Illustriſſimi ac Reuerendisſimi Principis, D. D. Zbignæi Berkæ de Duba & Lippa, Archiep: Prag: Leg: nati tanquam ſupremi Correctoris.

Powolenj od Nepřemoženého Knijžete a Pána/ Pána Rudolffa toho gména druhého woleného Cýsaře Rzijmského/ Krále Vherského a Czeského/ k zbjránj takow[illegible] pam[illegible] o začátku [illegible]awného Králowstwij Czeského/ o Poslaupnosti Knijžat/ Králůw y Biskupůw/ tolikéž y o dáwnosti wssech Třech Stawůw w témž Králowstwj Czeském.

VDOLPHVS DEI GRATIA ELECTVS R[illegible]orum Imperator semper Augustus, ac Germaniæ, Hungariæ, Bohemiæ, Dalmatiæ, Croatiæq; &c. Rex, Archidux Austriæ, Dux Burgundiæ, [illegible]archio Morauiæ, Lucemburgensis & Silesiæ Dux, Lu[illegible] Marchio, &c. Vniuersis & singulis hasce nostras visuris au[illegible] lecturis, cuiuscunq; ij status, ordinis, gradus aut eminentiæ ex Subditis nostris Regni Bohemiæ, Incorporatarumq; Prouinciarum fuerint, fidelibus nobis dilectis, gratiam nostram Cæsaream ac omne bonum annunciamus. Cùm egregius Bartholomæus Paprocky eò animum applicasset suum, ut originem Gentis Bohemicæ, nec non Stemmatum ac Familiarum in hoc Regno deductiones litteris mandaret, & posteritati consecraret, humilimèq; à nostra Maiestate petijsset, ut ipsius tàm honestos conatus commendatione nostra Cæsarea, benignissimè promouere dignaremur: Iudicantes itaq; laborem eiusmodi minimè infructuosum fore, prædicti Bartholomæi Paprocky petitionibus annuendum esse duximus, mandantes omnibus & singulis nostræ Maiestati Subditis, ut illum non solùm commendatum habere, sed etiam ex Archiuijs vestris, res memoriâ & celebratione dignas, describendas ipsi concedere, deniq; Annales, si qui habebuntur pari ratione, ei haud grauatim communicare velitis, facturi in eo rem clementissimæ Voluntati nostræ Cæsareæ consentaneam. In quorum fidem, & euidens testimonium, hasce Sigilli nostri appresione communiri iussimus. Datum ex Regali nostra Vrbe Praga, 24. Februarij, Anno 1598. Regnorum nostrorum, Romani 23. Hungarici 26. Bohemiæ itidem 23.

Rudolphus.

Ad mandatum Sacræ Cæsare[illegible]
Maiestatis proprium.

Christophorus L. B. à Ssebu[illegible]
Ioannes Milnerus.

O začátku Erbu Lwa Slawného Králowstwij Cžeského.

Když se neyprwé osazowati počalo to Králowstwij / prwnij Pán té Kraginy Czech / vžijwal Orla Czerného na swých Korauhwech za Znamenij Rytijřské / tak yak předkowé geho Knijžata Charwátská od mnohých časůw téhož w vžijwá- … téhož Znamenij y Lech Bratr geho vžijwal: Ale když se … rozlaučil / w straně Weychodnij Město prwnij osa- … welikými lesy / gezery a bahny / spatřiw tu množstwij … ých / a na nich Orly bijlé / proměnil z té příčiny bar- … ého / a vžijwal Orla Bijlého w čerweném poli / tak

kterýž byl Syn Hebor, a potom od něho Phalek. Ten pozůstawil Reu, od toho Saruch / který splodil Nachorae. Téhož Syn Thare splodil Abrahama / kterýž mage wěku 99. dal se obřezati wedlé přikázanij Božijho / potom splodil Syna Izáka / z něhož possel Jákob / a tak z těch Zidé wlastně gdau.

Arábowé a Saraceni / Z téhož pokolenij Zidowského od Abrahama zrozenij býti se prawij / y ti se w tom nemeylij / čehož snadno každý w Pijsmě Swatém dočijsti se může.

Galli nebo Francauzowé / Od Gomora Rod swůg wyprawugij.

Sspanyeli / Od Jobela / nebo Tubula Synůw Jaffetowých / a wnukůw Noelowých / očemž swědčij Jozeffus Zidowský / a Berosus Chaldeyský / Stařij hystorycy.

Němcy a Tuiscone Prisci Jani / Quem eundem Noam esse volunt, (& Araxe filio.) Začátek swůg minj / pokazugje od nich příchod Králůw swých / to gest / Mannum, Ingeuonem, Hermionem, Marsum, Gambrium, Sueuum, Vandalum, Teutonem, & Alemanum, y giné Krále swé / očemž Cornelius Tacit: a Berosus hystorycy pijssij.

Vhři / Ti tolikéž negsauc contenti, z takowých obssýrných spráw / Atyle wůdce swého / od Hunnona a Magora / Nemrotowých Synůw / nebo od Nynusa Krále prwnijho Asyrského se posslij býti prawij / geli že to prawdiwé gest neb nenij / toho se při gegich domněnij zanechává.

Nawrátijc se tedy K začátku důwodu toho / že Národ Slowanský od Jaffeta nebo Japeta Syna Noelowa possel / ti kteřij Czeské a Polské Kronyky sepsali / to prokazugij. Wssak se w tom y ti nesrownáwagij / nebo gednij Japeta z Rawana zplozeného býti prawij / a od něho Philara, z kterého Alanus, a Anchises, a potom z něho possel AEneas potom Ascanius, a z Ascania, Pamphilus, z kterého Reazelin, a potom od něho Alanus druhý / který neyprwé z Asiae do Europy přissel / a ten měl čtyry Syny / z kterýchž neystarssý byl Wandalus / od něho; Řzece Wisla gméno dáno / a tomu Národu genž při něm bydlel / Wandali. A to prawij / že ten Wandalus měl mnoho Synůw / kteřij Cztwrtý dijl Europy opanowali / a ty Kraginy osadili / totižto / Czeskau / Polskau / Morawskau / Slawanskau / Ruskau / Dalmatskau / Bosnienskau / Kroacskau / Bulgarskau y giné Země.

Druzý pak od Japeta / a Rawana / Helizy Syna / kladau gim počátek / toho se držijce že Slawáky a Illiryky rozumégij býti ty / kteřij toho času w těch mijstech bydleli / kdež Dalmatowé / a ti dáwnij Illirykowé byli od počátku po wystawenij Wěže Babel / když se po Swětě byli rozessli / a tu bydleti neyprwé počali / cum Ionibus, Eolibus, Hellenibus siue Graecis, a s ginými potomky Helizy a Jawana / byli osadili ty Kraginy. To beraue od wýss gmenowaných / Berosa a Iozeffa, dáwage tomu Jwanowi nebo Janowi gméno od Jona, nebo Rawana / a toho přijklad vkazugj / že až po dnes toho gména mezy Slawáky při křtu neywijce vžijwagij.

O takowém počátku a pogijti Národu Slawanského / zdánij gest Dlugosse Kronykáře Polského / který byl Praeceptorem Synůw Kazymijra Krále Polského / a vmřel gsa wolenými Arcybiskupem Lwowským / psal se z Nedělska / a vžijwal Erbu yako Páni Pernssteynsstij / totiž: Zubrowé Hlawy. W tom se s nim srownáwagij někteřij Hystorycy Polsstij / tolikéž Wácslaw Hágek /

Přibek/ y Rozmas Czechowé/ Ioannes Mærignola, Arcybiskup Florentský/ Philippus Calimachus, Wlassy: Czehož nenij potřebij hlauběgij hledat/ ale s nimi zarowen smeyssleti. Odkud gim to pak náwěsstij dáno/ a nebo yak toho gména nabyli a dosáhli/ o tom se nijže powij.

Prot odewssech Národuow Předkowé nassý Slawácy gsau nazwáni.

Kapitola třetij.

Nikdyž toho se nenacházý/ aby který z Hystorykůw důwodně prokázati mohl počátek Slawákůw/ nebo to mijsto od kterého by tak nazwáni byli/ toliko Iornandes o něyakém mijstu Slawiny Ruminensis zmijnku činij. Ale kdoby to byl Slawus žádným toho spůsobem dogijti a wyzwěděti nemůžem. A wssak gest wěc gistá/ že Slawonya od Slawákůw gméno swé gest dosáhla/ a ne Slowácy od Slawonye: a to gest zdánij Cromera Biskupa Warmenského Hystoryka a Kronykáře Slawného/ kterýž o počátku Czechůw a Polákůw Kronyky sepsal/ o čemž geho spisuw ssýřegi powážiti slussý kterak on o tom prawij:

Mnoho gich kterijž gméno Národu Slawanského/ dowozugij od Sláwy nebo mezy ginými Národy weliké gméno měli/ a psáwali se Slawnými/ yakoby před mnohými ginými Národy wzáctněgssými byli/ a proto od Latinijkůw nazwáni Slaui & Slauini. A sami pijsma neuměgijce/ zachowali to° pamět yak rozuměli/ wzawssý to swé gméno weliké w obyčeg/ gmenowali se/ Stanysslawus/ Wenceslawus/ Dobroslawus/ rc. Czehož Potomcy gich až po dnes následugij toliko gednu literu z Latinské řeči wypustiwssý pijssý Stanislaus/ rc. ale w Slawanským obau vžijwagij/ Stanislaw/ Boleslaw/ rc. Gestit tedy ta spráwa gistá že za takowými welikými nepokogi/ kteréž s Řijmany mijwali Slawácy/ ti kteřij při Dunagi bydleli/ y s ginými příležegijcými sobě Národy Wálku wedauc/ wijtězstwij slawná obdržijwali. Toho gména odtud nabyla ta Kragina w kteréž gsau bydleli/ a od nich nazwána Slawonya/ a ne oni od Kraginy. Protož ti kteřij ge gmenugij Sclauos nebo Sclauinos, měli by se naprawiti/ yakož se to neyde/ apud Iornandem & Blondum y v giných Německých Hystorykůw/ kteřijž gsau to sobě od Wlachůw wzali: nebo Wlassý lahodijce swé řeči/ berau i. za l. mluwijce yako/ Fiato pro flato, piacet pro placet, a tak mijsto Slawo změnili Siauo, a to sobě oni wssecko zárowen kladau/ Siauum & Sciauum, c. nenij potřebij přikládati.

Od Sláwy tedy to Heslo nebo gméno magij Slawácy / a někteřij pijsij Slowáky od Slowa/ neb ge wždycky každému rádi držeti/ co komu připowěděli/ yakož pak sobě to po dnes ti dwa Národowé/ to gest/ Czechowé a Polácy za welikau hanbu pokládagij/ kdyby někdo kterému poctiwému Człowěku řekl/ že ne prawdu mluwij/ netoliko že mu za to Pohlawek dá/ ale též se pro slowo pranice y mordy dégij. Protož nebo z toho a nebo z onoho starodáwnijho obyčege tu nawyklost magij/ a to wssecko gedno gest/ nebo Slawa a Slo-

wo

wo od sebe rozdijlné nic negsau. Slawa kdo komu Slowo držij. A to yakž Cromerus pijsse gt počátek tytule a gména Slowanského/ a ne giný. Ale my spráwu o Národu Czeském před sebe wezmeme.

O wygijti Czecha a Lecha Bratřij wlastnijch/ z Kraginy Kroatské.

Kapitola IIII.

Srownáwagij se w tom Kronyky Czeské a Polské/ tolikéž y giné Hystorye/ že ti dwa Národowé z gednoho pokolenij Slawanského gsau possli/ a tu do té Kraginy kde na ten čas Czeská/ Slezská/ Polská Země gsau/ přissli/ toliko odkud a yak dáwno o tom ne wssyckni gednostegně pijssý/ wssak gich wijce gest kteřij se srownáwagij w tom/ že gsau z Kroacye společně wyssli. A ta Kroacya gest dijl Slawanské Země/ Králowstwij ssýrokého/ kteréhož předkowé gich Statečnostij a zmužilostij swau gsau dobyli. To Králowstwij toho času Pohané yakž o tom sleycháme splundrowali/ a prwněgssý geho ozdobu a zwolnost pokazyli.

Czech tedy a Lech/ Bratřij wlastnij kteřijž v Krapiny a Psár bydleli/ widauce w tom nemalau roztržitost a rozdwogenij býti/ a žeby se tu Wálky/ Mordu mezy přijbuznými dotýkati chtělo/ w tom tak welikém rozmnoženij toho Národu welikého/ shromáždiwsse Rytijře a Lid swůg ge namluwiwsse s sebau wzali/ a tak sobě myslili/ kterakby giných Panstwij dosáhnauti mohli/ přes Hory a Lesy k Weychodnijm Kraginám se obrátili/ až přissli k Boiemij k Řzece Labi: R tak tu Czech yakožto starssý zůstal s částkau wogská a lidu swého/ w mijstech a w Lesých nespůsobných k bydlenij lidskému.

Lech/ potom s Lidem swým a s Přátely swými/ dálegi na weychod slunce se pustil/ a ty Kraginy kde na ten čas Slézsko/ welké a malé Polsko gest/ opanowal/ tak že toliko Lesý a mijsta pustá zastal/ yakž o tom Eneas Siluius pijsse/ toliko to° dokládá/ že Czech obáwage se Saudu z strany zabitij gednoho muže wzáctné°/ Lecha Bratra s sebau namluwiwsse/ z Pannonie wygel/ a s nim společně Bohemij a Polonij &c. opanowal/ to napsawsse nesrownáwá se s ginými/ kterého se to času aneb yak dáwno dálo. W tom ho y Dubrauius Biskup Morawský následuge/ toliko Dubrauius přidáwá/ že na tom mijstě před přijsstijm Czechowým Wandali bydleli/ téhož Národu a yazyku: y ti také dosti daleko na rozličných mijstech od sebe rozdijlnij byli.

Hágek přijsstij Czechowo wyprawuge/ za panowánij Konstantyna třetijho po Narozenij Syna Božijho 644. Vincentius Cadlubek Biskup Krakowský/ kterýž sepsal Kronyku Polskau circa annum 1207. O Czechách a Lechytách/ to gest/ o Polacých/ hned dáwno w těch Kraginách/ o nich wyprawuge/ to prawijc/ že cum Gallis přes Europu y přes Aſij při Pánijch swých Kroku a Lesku/ který po Kroku dlauho panowal/ w Polsstě k wůli Alexandrowi welikému wálku wedli/ yakž ta wěc ku prawdě dost podobná gest. Nebo při-

pomij.

pomijnagijc weyſs gmenowanij Hyſtorycy/ zaſlaužiloſt Národu Slawanſkého při Alexandrowi welikém/ prawij že měli od něho daný ſobě liſt Latinſký a Řzecky pſaney w tato ſlowa:

Nos Alexander Philippi Regis Macedonum hæres, Monarcha figuratus per Nectanabum annunciatus, Summi Dei Iouis filius, allocutor Brachmanorum, Solis & Lunæ conculcator, à Solis ortu ad Occaſum, à Septentrione ad meridiem Dominus, Illuſtri proſapiæ ac Linguæ Slauorum Maſſagetisq; ſalutem. Qui nobis ſemper in fide veraces, in Armis ſtrenuiſsimi, noſtri milites & coadiutores robuſtiſſimi fuiſtis, damus vobis hanc totam plagam terræ quæ extenditur ab Aquilone vſq; ad partem Italiæ Meridionalis, ut nullus auſus ſit iſthic manere aut ſe locare niſi veſtrates, & quicunq; alienus inuentus fuerit, illic manens ſit Seruus veſter, & eius poſteri ſerui veſtrorum poſterorum. Datum ex Magna Alexandria nouæ fundationis noſtræ, fundata, ſuper magno Nili fluuio AEgipti, arridentibus nobis magnis Dijs, Ioue, Plutone, Marte, & maxima Dea Minerua, teſtis autem huius rei Illuſtris Anſtellus Tritoteca noſter, & alij undecim Principes, quos nobis ſine prole decedentibus relinquimus noſtros hæredes, & totius orbis ſucceſſores. Anno Regnorum noſtrorum II.

Toho liſtu Datum nacházýme před Narozenijm Spaſytele naſſeho/ 311. leta/ yakož tomu mijſto dáti a wijra přiložiti ſe může; nebo Marobodus Markomanſký nebo Morawſký Král / přeneſl geſt z Němec do Morawy Stolicy ſwau ante Chriſtum natum, anno II. kterážto Kragina toho čaſu též nebyla nowá/ o čemž doſtatečný důwod/ od Včených Hyſtorykůw & in Speculo Morauorum ſe nacházý. Z nebezpřijčiny wyſſli Boij z týchž Kragin/ tolikéž y Auari z Pannoniæ. Nebo vſliſſawſſe o takowém nadánij těm Kraginám Národu Slawanſkému/ odtud ſe ſtěhowati muſyli na pewněgſſý mijſta: yakož toho dokládagij Kronyky Staré: o tom nijžegij zmijnku ſſyrſſý vſliſſýſs.

A tak giž každý může porozuměti/ že dáwno Slawácy do těch Kragin/ yakž wegſs gmenowanij Hyſtorycy Czeſſtij y Polſſtij wyprawugij/ přiſſli/ Czech a Lech Knijžata Bratřij wlaſtnij s Wogſky ſwými/ ale toho důwodně dokázati nemohli/ yak dáwno. Bernhart Wapowſký pokládá čas 550. po Narozenij Syna Božijho: Hágek daleko pozděgij/ yakž ſs weyſſegi četl.

Byli pak Předkowé naſſý toliko k Rytýřſkým činům náchylnij/ na liternij vměnij nic nedbali/ a včených lidij nemnoho ſobě wážili/ než to za přednij wěc ſobě pokládali/ Panſtwij ſwá a Hranice rozſſyřowati/ ničehož wſſak toho ſobě nezapiſowali a nepoznamenáwali; a ginij Národowé gim toho zawidijce/ w ſwých pamětech gich připomijnati netoliko nechtěli/ ale y giným toho poznamenáwati/ zbraňowali a zapowijdali. Teprwa potom po mnoha letech poznáwagijc platnoſt welikau liternijho vměnij / počali ſe Slawanſkým Jazykem liternijmu vměnij/ též y nábożenſtwij Křeſtianſkému včiti/ yakž o tom wſſyckni naſſý Kronykáři ſwědčij. My pak nynij k předſewzetij ſwému/ a k ſpráwě ſwé ſe nawraťme / yak geſt ſe Czech y giná Knijžata a Králowé/ w té Kragině s Lidem ſwým řijdili a ſprawowali / až do čaſu naſſeho wybrawſſe to krátce z rozličných Kronyk/ a ſtarodáwnijch pamětij/ wypuſtijce zbytečnoſt

tečnoſt mnohých řečij a pſanij/ toliko ſe potřebněgſſými wěcmi zaneprazdňowati budeme.

O Panowánij Czecha a Lecha Bratřij wlaſtnijch.

Kapitola V.

CŽech a Lech Bratřij/ widauce weliké rozmnoženij Národu ſwého/ poſlali giſté Sſpehýře k weychodnijm Kraginám/ ſpatřiti ſobě mijſto ſpůſobné/ k voſazenij proſtranněgſſý/ yakž by na takowé Monarchy náleželo: a když gim dali giſtau ſpráwu/ co ſe tu w těch Kraginách dálo/ yacý tu Lidé bydleli/ přes Dunag y přes Dráwu Řzeku ſe přeplawili/ a k Morawě přiſſli/ (yakž o tom Daubrauius pijſſe) až k hořegſſý Pannonij genž Rakuſſané ſlugij/ kteřij s Morawany w Sauſedſtwij byli. A když do Morawy přiſſli/ tu giž lid téhož Národu Slawanſkého bydlel/ kteřijž byli djl Saſké Země obſáhli/ a tu ſe zaſtawili.

Markomané aneb Morawané vhlijdawſſe a poznawſſe přátely ſwé/ ſpráwu od nich magijc o tom čehoby potřebowali / vkázali gim Kraginu od ſebe nedalekau / kterau Němcy Boheim nazwali/ w nijž ſami před tím bydleli/ kteř

ráž toho času pustá byla / toliko co Wandalowé na některých mýstech a to daleko od sebe bydleli. Když tu dosedl Czech / wděčen gsa toho Sstěstý / giž tomu porozuměl že mu to mýsto k obydlý Bohowé dali / myslil w něm zůstati / a wýcegi nežádati. A tak přessedsse Hory a Lesy / wosazowati se počal / y s lidem swým / a Přátelům rozkázal též tak včiniti: a spatřiw očima swými ty Kraginy lepssý / nežli mu o nich powědýno bylo / widauc že gest Kragina pustá a ne Lidná / a že wýce w ný Dobytkůw a Zwěřý nežli Lidý / y ti se welmi zřýdka vkazowali / gestli se také dal Człowěk widěti / byl diwněgssý než ginj Lidé / nebo w lesých toliko swá obydlj měli. Kteřjžto spatřiwsse lid nowý wZemi swé welmi se vlekli / a slyssewsse ge mluwiti a gim srozuměwsse radowati se počali / y to co měli / yako Hostem witagýce ge / dáwali / totižto Mléko a Seyr / ꝛc. a posylali powědomé s nimi / aby gim vkazowali to cožby k vžitku gich býti rozuměli.

A když přissel Czech mezy dwě Rzeky k wrchu Zřijp řečenéy / kdež se mu weliké rowiny vkazowaly / wygewsse na Horu / spatřiw sobě powětřý / Lesy y Zemi vrodnau / podobnau k obohacený / Rzeky Rybné / welice se z toho radowal / Bohům děkugjc za tak hogné obdarowánj / a w tom napomjnal pilně wssech aby sobě Domy w těch Lesých stawěli / Rolý zdělávali / což mu wssyckni s radostý dobromyslně včiniti slýbili. Přičiniugjc k tomu Czech / Lidý z přýležegýcých Kragin / toho dowedl / že Kraginu pustau osadil / Města a Wesnice stawěti poraučel / Wandalitowé / a Dalmatowé / y giný Lidé Národu Slowanského k němu ssli s chutý / z takowých mýst těsných do Krage prostranného wolného a pokogného / vcházegýce Wálek / kteréž se tehdáž mezy lidmi w Slawoný rozmáhaly. Ziádných Práw sepsaných nedal Czech poddaným swým toliko podlé řádu Swaté ctnosti žiwu býti ge naučil / k welikým wěcem se gim mýti wždycky poraučel / nebo magýce mnoho přátel wysokého w tipu tak o nich smeyssel / yakž mluwil: Plato Non facile obedire legibus, qui se nimium felices esse putant, Nebo předkowé toho slawného Národu / osadiwsse Kraginu nowau / obyčege wždycky brali / z takowých Lidý kteřý Politiores bývali / a magýce naučený od Knýžete swého / Iuxta normam virtutis & non iuxta leges, yakž gsem powěděl dlauhý čas žiwi byli: neboby času welikého a prostranného k tomu spisowáný potřeba bylo / yakby kdo žiw býti měl a takowé spisowáný nemohloby mýti žádného konce / ale Zákon Swaté ctnosti každého naučý / co gest turpe a co honestum, nebo tak prawý Antistenes: Nec leges omnia præscribunt, at Virtutis regula docet, quid sit honestum, quid turpe.

Toho času se oto starati počal Czech / aby poddané kteréž s sebau přiwedl / co neywýce zbohatiti mohl / wedle onoho propowědění / Alphonsa Krále Aragonského / který řekl: Regum in primis studium & officium esse, populares suos locupletes efficere, popularibus enim ditioribus factis, nec utiq; Reges futuros pauperes, quoniam subditorum amor atq; beneuolentia veri sunt Principis Thesauri. Czech rozměřiw Kraginy / mezy poddané rozdáwal a ge bohatil / we wssem yako Otec s Syny nakládal / při nichž lásky a milosti nabeywal / a oni zase magýce sami wsseho dosti / desátým dýlem Pána swého každý z nich bohatil a nadáwal.

Lech Bratr Czechůw / nechtýce w ničemž býti na odpor Bratru swému / obrátil se dále s Lidem swým k Weychodu Slunce / chtýc tolikéž nalez-

nauti mýsto takowé / aby sobě nowau Kraginu založil: to pak činil s wolj Bratra swého / yakž o tom Daubrauius y Hágek pýssý / že vdělali spolu na to gistau Smlauwu / a na tom zůstali / gestližeby nemohl naleznauti sobě nic tak podobného / zase k Bratru nawrátiti se měl / a s nim se nebo poděliti / nebo dýlu něyakého od něho očekáwati / wssak prwé než wyssel z těch Kragin Město Kauřým založil. Prossel w tom přes Hory k Půlnocy / a když přissel k tomu mýstu / kde na ten čas Slésko a weliké Polsko / zastýhl pusté / tak yako y Czech Bratr geho / Hospodářstwý snažně začýnal / a nalezsse mezy welikými Lesý množstwý Hnizd Orličných / Město na tom mýstě založil / Hnězno, od Hnězd gméno mu dáti kázal / a tu Stolicy swau postawil / yakž o tom Polské Kronyky obssýrněgý swědčý. Ssyroké Kraginy ti dwa Bratřý opanowawsse Lidmi ge dostatečně osadili / pilně se w Hospodářstwý cwičili / w pokogi žiwoty swé wedli. Lech zanechal po sobě potomků / yakž Kronyky Polské swědčý. Wyssymir Syn geho z Sywardem Králem Dunským Wálku wedl: o tom Wapowský wyprawuge / čti Cromerum lib. 2. gehož Potomcy panowali půl druhého sta Let. Dwě Města založil Wissymirus / Kdansko a Wismar od gména swého. Czech Vmřel žádného dědice nebo potomka nepozůstawiw: z kteréhožto Smrti welice žalostiwý byli poddaný wssyckni: Z lásky a milosti Pána swého Czecha / Czechowé se gmenowali / yakoby po Czechu pozůstali / tolikéž Lechowé po Lechu / kterýchž Tytulůw ode wsseho Slawanského Národu nestratý. To toliko a nic wýce / o přýsstý předkůw nassých do Kraginy této, náme w Kronykách nassých.

Inter Regnum prwnij to gest bez Knýžete po Smrti Czechowé / w nowé Kragine.

Kapitola VI.

Osyřelj Czechowé / nemagýce po Pánu swém žádných Dědicůw a potomkůw / tak bez Wrchnosti ponětkud bydleti počali / a to činili z obyčege předkůw swých giných Slawákůw / kteréž tak Procopius Cæsariensis, w Kronyce swé o Gottých pýssýc / připomýná těmito slowy: Slauinorum nationes non ab homine aliquo uno regi, Sed iam inde ab Antiquo plebeia communique libertate viuere & idcirco de rebus omnibus, quæ cogitatu factuue grauiores occurunt communiter deliberare. Rakoby tak chtěl řýcy: Národ Slawanský nemá nad sebau žádného Krále / ani žádné giné Wrchnosti / ale tak w společné swobodě gsau žiwi / hlawněgssý wěcy wssyckni spolu vwažugý / a o nich w swé radě zawýragý. Tolikéž tak činili Czechowé po Smrti Pána swého / nebo bylo mnoho Mužůw wzácných wssecko sobě rowných / kteřý Knýžete z Swěta sesslého přýbuzný přátelé byli / tak yakž o tom Kronyky swědčý. Někteřý též při wěcech a sprawách Rytýřských býwagýce / ač byli z giných Národůw / ale při Dwoře gich bydlegýc / yazyku se wynaučiwsse / od Knýžat dostawsse opatřený / s Czechy se z přýzniwsse / zůstali při gich obyčegjch w swornosti s nimi. Nemohauce zagisté mezy sebů

přednėgſſýho wyhledati gegžby za Kniže wyhláſyli/ſami pokogně ſe ſtáſſeli/ magijc mezy ſebau pokog ze wſſech ſtrán/láſku a ſwornoſt milugijce Trwalo to mezy nimi w ſwornoſti a weliké přijzni/ (yakož mluwil Chylon Lacedemonſký Mudřec: Necibi tyrannis oriri poteſt, ubi ex Arbitrio priſcarum legum omnia geruntur.) za některý čas. Ale Fortuna přewrácená/ dlauho takowé ſwornoſti Czechům nepřála/ změnila gim tu ſwornoſt w neřád/ počali vtiſkati chudſſých možněgſſý/geden druhému ſe protiwil/ a tak čijm délegij tim hůře býti počijnalo. W tom ſebrawſſe ſe Mužij statečnij/ přemegſſleli/kterakby z takowé roztržitoſti zaſe k prwněgſſýmu řádu a pokog přigijti mohlo/ tak yak gſau toho požijwali za Panowánij Czecha Knijžete ſwého.

O Kroku woleném Knijžeti Czeſkém.

Kapitola VII.

KDyž ſe nepodařilo Czechům takowé ſwýwolne Inter Regnum, přemeyſſleli o tom kterakby mohli přigijti k prwněgſſymu pokogi/yakýž gſau měli za Czecha/ a tak ſgewſſe ſe w hromadu/vhlijdali mezy ſebau Muže welmi ſtatečného/a k tomu milownijka ſprawedlnoſti/ kterýž wſſelivak vctiwě žiw byl/ ke wſſem ſe dobře chowa-

chowati vměl. A widauce při něm pobožnoſt/pro hádanij kterého ſe přidržel yakž tohoto čaſu mezy Lidem Pohanſkým welice ta wěc ſlawná byla/ a on takowé nadánij od Bohůw ſobě dané býti rozuměge/lidem mnoho nim proſpijwal/ a za to žádného auplatku nežádal/ než co činil a o čem wědomoſt měl/ to wſſe z ochotnoſtij wolně rád činil/a wyprawowal nač ſe ho kdo wyptáwal. A yakžkoli darůw žádných nežádal/wſſak předce mu každý dary kdo ſe ho očptal přineſl/odkudž k welikému Bohatſtwij a Pokladu přiſſel/ od toho ſobě dwůr wyſtawěl/ nedaleko ode Wſy Stebna/do kterého potomnij Knijžata na low k progijždku wygijždijwali/ w němžto Krok za nedlauhý čas bydlel/až potom y zwolen byl za Knijže na mijſtě předka ſwého. Ginij pijſſý že Krok nebyl Knijže přigat/ ale toliko ſedě na mijſtě Knijžecým Pře rozſuzowal/ a k ſprawedliwoſtem Lidem dopomáhal/ wijce přátelſkými ſmluwami nežli Saudem/we wſſem wážně a ſſlechetně ſobě počijnal. Takže wſſechen lid ſauc k němu nakloněn/wěrně a poddaně ſe chowal. Krok byl proto wyſokomyſlný že Bohy rozmlauwánij mijwal/ a od nich coby činiti měl raddu bráwal/w čemž mu za zlé žádný neměl/ ale čim dále tim gey ſobě wijcegi wážili. Panowal na té ſtolicy čas nemalý/ mnoho Wſý Dworůw nebo Zámkůw wyſtawěti dal/Zlata mnoho ſhromáždil od Lidij/kteréž w Řjekách a Potocých nacházeli/ a do Komory geho z láſky noſyli: a netoliko při ſwých domácých/ale y v Sauſedůw měl welikau přijzeň a láſku.

Kronyky Czeſké to prawij: že Polácy po ſmrti Lechowě proſyli za to Kroka/ aby na geho mijſtě panowal/ ale w tom ſe s Polſkými neſrownáwagij/ nebo pijſſý že měl Lech Potomky/ kteřij půl druhého ſta let po geho ſmrti nebo wijce panowali. Dokládagij toho Kronykáři Czeſſtij/ že gel Krok na žádoſt gich/aby na památku Měſto Krakow wyſtawět kázal/od gména ſwého. A proti tomu gſau Kronyky Polſké/ nebo oni giného Kroka býti prawij/který po Smrti potomkůw Lechowých/ že dwanácti Weywodůw geden byl na tu ſtolicy wolen/a ten z wlaſtnijho Statku ſwého wyſtawěl Měſto y Zámek/ a nazwal ge od gména ſwého Krakow. Zůſtawil po ſobě dwa Syny Lecha a Kroka/a třetij Dceru Wendu. A když gſau Synowé ſtolicy Otcowſkau geden druhému za viděli/neſeděli na mijſtě Otcowſkém: nebo mladſſý ſtarſſýho/chytře na Low wywedſſe zabil: čehož dowěděwſſe ſe Polácy/ wyhnali ho wen z Země/a Dceru Krokowu Wendu Seſtru gich na mijſtě Otcowſkém wolili: kteráž giž byla Bohům čiſtotu ſlibila zachowati: A gſauc nucena k poruſſenij záwazku toho/nepřátely ſwé přemohla a porazyla. A znagijc to ona že ne tak pro gegi Knijžecý důſtogenſtwij gi mijti žádali/yako pro gegi newymluwnau kráſu/ nežby to proti ſlibu včinila/ raděgij do Wody wſkočila a ſe vtopila. Tělo gegi když nalezli w Wodě mijli od Krakowa/ Wrch weliký vdělawſſe pochowali/ a nedaleko od toho hrobu založili Wes/gméno gi dawſſe Mogela/kdež nynij Kláſſter bohatý Regule Ciſterſkyenſké ſtogij My ſe nynij zaſe nawracýme k ſwému Czeſkému Kroku/ který ſſtiaſtně nad Czechy panugic Vmřel/ nepozůſtawiw žádných potomkůw Mužſkého pohlawij/ toliko tři Dcery/ kteraké yako y Otec/ Wěſſtkyně byly.

O Dcerách Krokowých yak sau se řýdili a sprawowali po smrti Otcowě

Kapitola VIII.

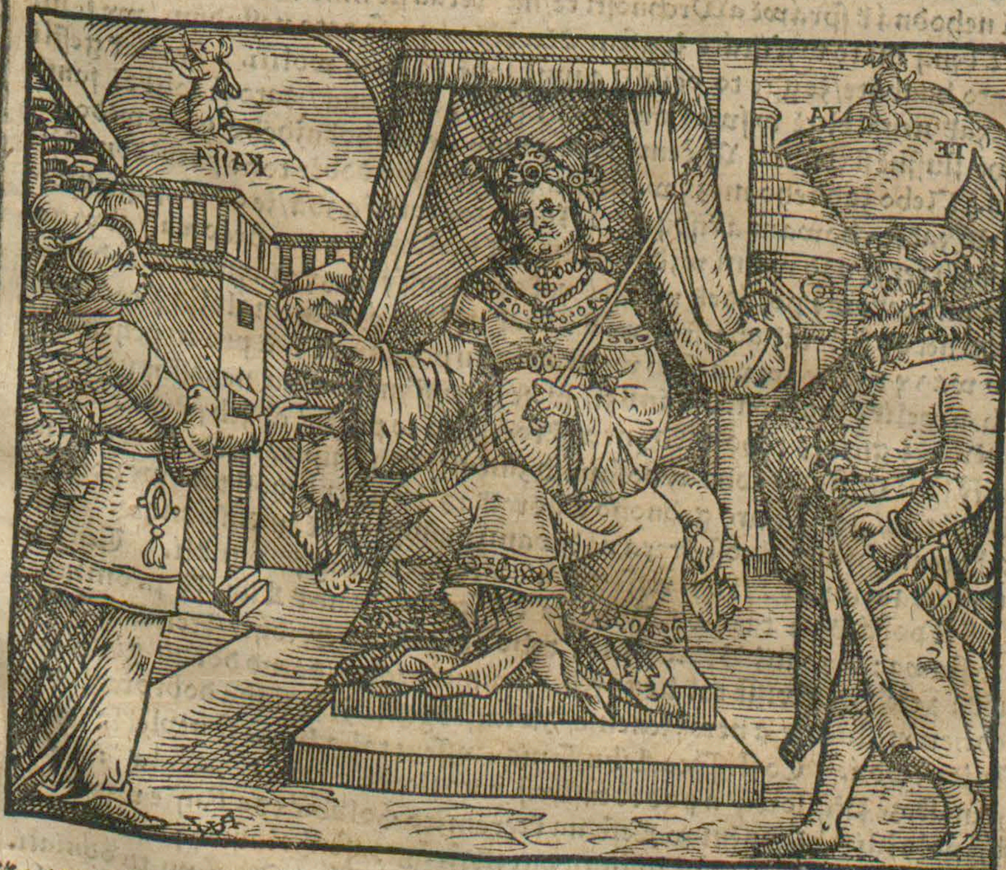
PO Smrti Krokowě tři Dcery geho zůstalo gest
Kássa/Tetka/Libusse/kteréž weliké Wěsstkyně byla skrze
to gsau welmi zbohatly / zwlásstě Kássa a Tetka. Nebo
žádnému žádných wěcý darmo hádati a wyprawowati ne-
chtěly: Tak yak hystoryk prawý/od té Kássy až po dnes Po-
tomcy se spatřugý / kteřý nosý Swinské Hlawy za Erb ya-
ko Páni z Hazemburka / Páni z Rožmitala / Páni z Sselnberka sessi za
nassý paměti/yakž se pod Erby otom oznamý: od gegi Dcery Bylinowé w
Polsstě a ginde počátek wedau rodu swého. Libusse pak která byla w
wssech wěcech mýrná/následowala sslepěgý Otce swého/ žádných darůw
hadánj swé nebrala/a brati nechtěla: tak z lásky wssecko Sstěstý y nesstěstý
každému oznamowala: A tak pro swau dobrotiwost/wětssých darůw z lásky li-
ské dostáwala nežli Sestry gegý/kteréž nechtěli toho darmo činiti/a k tomu ta-
ké že prawdiwěgssy w swých wěsstbách byla nežli Sestry gegi. A protož ode
wssech za takowau vctiwost gegi na mýsto Otcowské za Paný nebo Kněžnu
wzata byla. Neb byl ten obyčeg mezy Pohany/že takowé Wěsstkyně we we-
liké wažnosti a w poctiwosti mýwali. Rakž pýsse Cornelius Tacit: Žě za Pano-
wánj Vespezyana Cýsaře /Germana, Valida, dlauho v wssechněch Němcůw
za Bohyni držana a rozumýna byla: Et nationis B[illegible]cterae late imperitabat. To
též v Czechůw nic diwného nebylo / že takowau Pannu a Dceru Otce do[illegible]e
chowalého / wssechněm Stawům y obecnému Lidu platného/za Paný sobě
wzali: rozuměgýc tomu dobře že pro gegi hodnost y Vrozenost Pána h[illegible]-
dného dostatiby potom mohli/ kteréhoby sobě ona za Manžela wolila: a tak
gi k tomu wladařstwý ne pro ný samu/ale wýcegi pro ty dary/kteréž při so-
bě měla/dle swé wěsstby zwolili/a pro ty gegi takowé ctnosti a sslechetnosti/
wýce gi sobě nežli kterého neypředněgssýho Muže wažili: ona pak w tom
času pokud; na té Stolicy seděla/pokogně wssecky wěcy řýdila.

O Přijhodie/ která se Libussy na Saudu od Poddaných stala.

Kapitola IX.

LIbusse seděwssy giž chwýli na té Stolicy/ gedno-
ho času měli před ný Saud dwa Zemané nebo Wládyky/
z těch geden gsauc možným/Chudčýmu Gruntu geho wla-
stnýho chtěl nemálo odnýti. A když přissli na rozsudek
Libussyn/ten možněgssý dostatečnými Swědky gsa přemo-
žen/w swé Při padl. Tedy hněwagýce se že mu w tom ffol-
ku

ku [illegible] wůle geho nenaplnila Libusse/ ale yako sprawedliwá Panna to co ko-
mu náleželo / přisaudila: Z welikého hněwu nemoha w sobě zatagiti
zlosti swé/ obrátiw se k swé straně / která s ním proti tomu chudssýmu stá-
la/řekl: Dlauholi budeme trpěti nad sebau tu Wrchnost Ženskau mogý Bra-
třý milý: Dlauholi nám Mužům a lidem Rytýřským Žena rozkazowati
bude: Rzdaliž z toho yakau Slávu aneb vžitek máme/že nad námi Děwe-

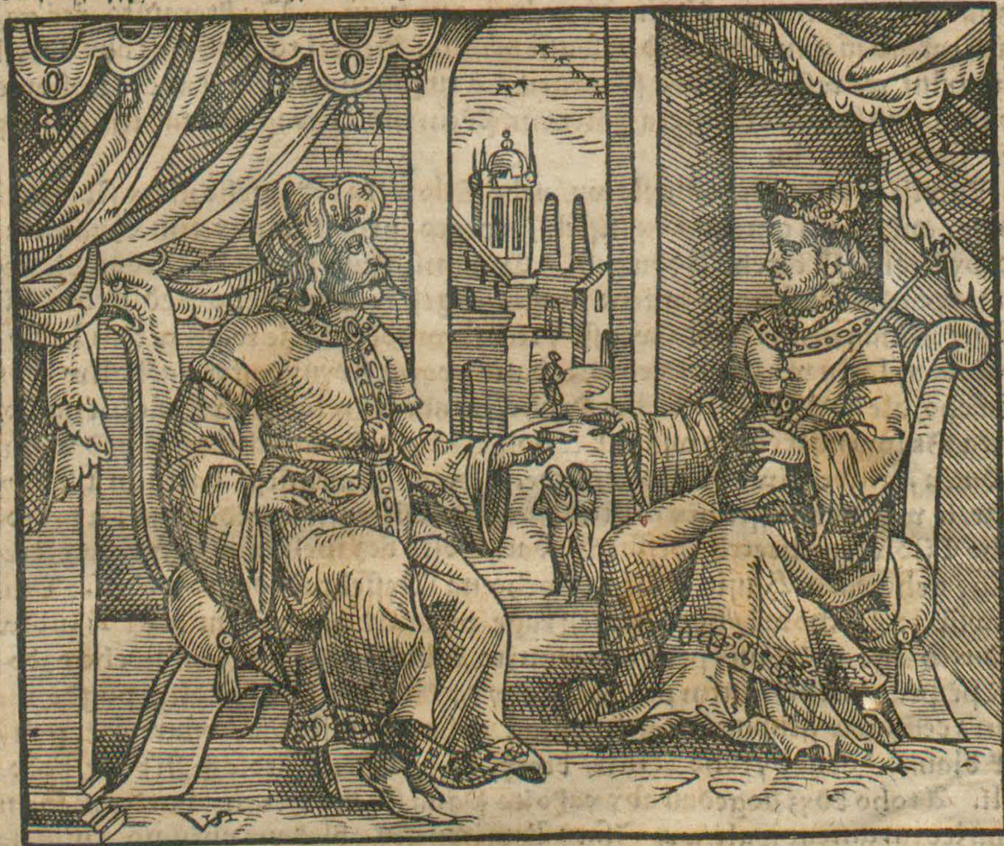
čka panuge/a nám rozkazuge: Wždycky Mužowé nad Mužý/tak yakž gest
toho wssudy obyčeg/panowati magý. Děwečky pak nechť se tím/co k ge-
gich powinnosti náležý/ a k čemu powolány gsau zaneprázdňugý. Tako-
wá slowa geho Libusse vslyssewssy/ gsaucy práwě vmyslu zmužilého a we-
sstilého / takto odpowěděla: Cokoliwěk tuto mluwijss/yá tím čím
gsem/a yakau gsem se narodila/to dobře do sebe znám: Nebo to zgewné a
patrné wěcy gsau/ a tagiti se nemohu/že gsem Děwečka: Ale wssak na kterau
tykoliwěk stranu táhness/a s přátely swými s kterými gsy se spuntowal směl
řugess/ mne na to niyakž nenawedess / abych yá od sprawedlnosti vchýliti se
měla. A protož ty zanechagýce proti mně wsseliyakých záwisstý / křiwdu
gestliže yakau odemne máss/ y hnedky zgewným a prawdiwým průwodem
gi prokaž. Z této řeči Libussyny mnohém wětssý hněw tohoto Lakomi-
ce trápiti gest yal/ s kterýmž on od Saudu gegjho odcházege / giž y pohrůž-
ky Libussy činiti počal. Panna dobře vmyslu geho k yakémuby koncy
wztahowati chtěl porozuměwssý / bez prodlewánj na Zamek swůg Lib[illegible]
kterýž nad Rzekau Wltawau od swého gména wystawěti dala /

toho času weliký počet Wládyk a Lopotůw se sgelo / se obrátila. Tu
rozkázawssy z nich neypřednègssý osoby před sebe pustiti / mluwila k
nyjm tato slowa: Prosým wás Páný Czechowé/ dřýwe nežli co ke mně mlu-
witi budete / nechť yá prwé k wám řeč včinyjm/ tak abych se wám wywedl-
a očistila z obwiněný mne / yakobych se něčeho proti powinnosti dopustiti
měla: ano také yzde se na wás doptala/ pro yakau přýčinu zdám se wám
býti nehodná k spráwě a Wrchnosti té/ na kterau ste mne dobrowolně dosadi-
li. Nynyj mi to wyčýtáte že gsem Děwečka / yá se zato nestydým/ wy sami
se zato hanbyjte/ že gste to včinili a mně sobě za Páni wolili. Já pak gestli
že něyak nenáležitě w swé powinnosti sobě powolugý/ zato se tolikéž sama
nechť slussně stydým: W čemž sobě z wás gednohokaždého na Swědomý
beru. Nebo žádného mezy wámi neny / kterýžby dobře toho powědom býti
neměl/ yak se chowám a řýdým. Mně se tak widý a zdá/ že od sslepěgý Otce
swého/ kterýž nad wámi wždycky laskawě panowal/ a o to pečowal/ aby me-
zy wámi takowý pořádek včinil/ yakey nelepssý mezy ginymi Národy gest
anebo někdy byl/ tak abysste žiwi byli yak na lidj wzactné náležj: Pročež gest
on v wás y v Otcůw wassých welikau lásku poznáwal / a pro tu přýčinu od
nich v weliké wážnosti držán byl/ w neymenssým puňktu neodstupugý: A
poněwadž gsem z toho nikdy newykročila / a to proto/ abych přýzeň a lásku
wassý sobě zeyskala/ toho až posawád změniti nemínyjm/ gediné wy toliko
toho ssetřte/ gestliže pro gednoho Czlowěka zlost a vrputnost takowý pořádek
a takowau sprawedlnost/ která nad wámi panuge/ sobě změniti mate. Na-
tyto slowa Libussyny když wssyckni nic neodpowidagýc vmlkli. Ten kte-
rýž byl počátkem takowé Různice k Czechům a ne k Libussý promluwil
tato slowa: Rzdaliž Bratřý milý toho neznáte a newidýte/ kterak ta Jalo-
wička z těch Pastwissť tak hogných vstaupiti nechce/ dotud dokud gi mocý z
nich newytiskneme a newyženeme/ zwlásstě gestli že se sama dobrowolně za
Muže newdá. To slissýce Libusse nic owssem toho hlasu se nevlekla/ ale ke
wssem skrze Přýslowý a podobenstwý tato slowa mluwiti počala: Zho-
lubý položili sobě Sněm w Lese/ na kterémžto Holubicy za Knýže wywolili.
Potom změniwsse prwný zdáný a vmysl swůg/ zase Holubicy pro tu samau
přýčinu že gest nad nimi vkrutnosti neprowozowala/ Spráwu tu odniali.
Nic ginač nerozumějc/ než že ona yakožto samice niyakž gich slussně a nále-
žitě sprawowati nemůže. A protož wolili sobě na gegi mýsto Gestřába/ ya-
kožto neyvkrutnègssýho ochránce/ a gemu spráwu panowáný poručili. Ge-
střáb yak mu neyprwé spráwu Knýžecy odewzdali/ we wssem se gim vkrut-
nýkem býti vkázal: Nebo kde koliwěk kterého z nich/ zwlásstě gsauc hlado-
witý/ dostati mohl/ hnedky sobě z něho smrtedlnau sprawedlnost včinil. A
aby se tolikéž wám Páni Czechowé tak nepřitressilo/ dokudž čas gesstě má-
te/ toho vssetřugte a se warugte. Czechowé té řeči Libussyny w ničemž vpo-
slechnauti nechtěli/ ona poznawssy vmysl gegich/ a obáwage se aby mocý z té
nechuti kterau k nj měli/ Pána sobě zwlásstě gesstoby gi ljbezný nebyl newoli-
li. Z té přýčiny zato gest gich prosyla/ aby k wůli Bohům a ne lidem to vči-
nili/ a sobě Muže něyakého kterýžby byl z Národu Czeského na tu Stolicy za
Pána wolili/ a gi za Manžela dali: Což gsau oni s ochotnostj včinili/ a do
druhého dne/ kdoby se gi k té spráwě ljbil narozmyssle[illegible]wsse/ žádali aby
gim [illegible]rwé nežli se rozgedau/ koho gim Bohowé za Pána p[illegible]zwěděli a vsau-

dili oznámila. Na druhý Den sesslí se wssyckni chtýce slisseti kdo Pánem
gegich bude: Tu wyssla k nim Libusse s mnohými Pannami swými/ do-
tazugýce se na nich gestliže vrputného vmyslu swého wčeregssýho změni-
ti a odstaupiti chtěgý/ to že gim ke wssemu dobremu přigýti má. Oni pak
oznámili/ že toho niyakž včiniti nechtý a nemíný. Na kteraužto řeč ge-
gich takowau gim odpowěd Libusse včinila: Degtež to Bohowé aby vmysl
Czechům we wssecko dobré se obrátil / a tu gim powěděla řkaucy: Bohowé
wám Pána/ a mně Manžela gménem Přemysla dáwagý / a tak těmi slowy
řeč swau zawřela.

Diwili se wssyckni tomu slowu/ nebo Czlowěka takowého mezy sebau ne-
znali / ani o tom gménu kdy slisseli / a protož prosyli gi aby gim oznámila/
kdeby bydlel/ a kterého Rodu gest. Oznámila gim že gest z Národu Czeské-
ho: a poněwadž se na staw geho ptagý/ že gest rodu prostého Sedlského/ a že
žádný Zeman neny: nadto wegsse y těch slow doložila/ že wám w tom Boho-
wé dwogj lásku vkazugý: Předně/ že dali Owcým swým Pastýře/ ačkoliw rodu
nýzkého/ ale ne Wlka hltawého, Druhé/ že takowé wladařstwý wložili na člo-
wěka Stawu nýzkého/ a wssak Let dospělých a dokonalých/ kterýž nad wámi
řádně a sprawedliwě panowati bude. K tomu wegssegi dali mu takowý
Dar/ že wsselikého sstěstý y nesstěstý přýpadnosti znáti a wěděti má: a protož
toho Czlowěka chceteli spěssně hledati/ posly bez messkáný wyprawte/ kte-
řýžby geho yako Knýže a Pána swého na Wyssehrad doprowodili. Vsli-
ssawsse to Czechowé / hned nemesskage wybrali mezy sebau deset Mužůw
hodných a ge k Libussý přiwedli/ gimžto Libusse vkázala Koně swého ozdo-
bně připraweného/ a gim poručila/ aby za Koněm tim kde koliw půgde/ ni-
kam z cesty newystupugýc ani sslepěgý geho opausstěgýc/ vstawičně geli/
tak dlauho dokudby toho Muže/ kterýž na železném Stole gýsti bude/ nedo-
geli. A toho když dogedau aby yakožto Pána swého witali/ hned gménem
Knýžecým gmenowali/ a w Ssaty Knýžecy gey oblekauc vpřýmo s nim na
Zámek pospýssyli. Takowé oznámený wyslissewsse poslowé od Libusse/ za-
tim Koněm kde se obrátil geli. A když se k břehu Rzeky Byliny přiblýžili/ v-
hledawssy Kůň Wes řečenau Stadice / obrátil se s cesty vpřýmo na pole/ a
pustil se k Woráči který nedaleko odtud dwěma Woly woral/ k tomu přistau-
piw na přednj nohy klekl/ a gemu poctiwost/ náležitau yako Pánu swému vči-
nil. Woráč to wssecko wědauce/ z mýsta se nehnul/ ale seděl na Plauhu dobýwa-
gic z mossny Seyr a Chléb/ a položiw na Radlicy pomalu vkragugic gedl/ tak
dlauho/ až poslowé od Libusse a Czechůw/ Knýžetem gey gmenugýc / posel-
stwý swé wyprawili. Potom wstaw wzal Wotku/ která/ v Pluhu ležela/ ssel
s nj k Wolům swým kdež se nedaleko pásli/ gsauce obadwa býlý toliko mý-
sty něco strakatý / k nýmžto Přemysl řekl: Odpočiňtež sobě mogi milý po-
mocnýcy wěrnj práce mé a od kawád gste wyssli/ tam se zase nawraťte. Tu
gsau hned ti Wolowé w okamžený předewssemi w Powětřý se wyzdwýhli a
zmizeli. Potom Přemysl tu Wotku do Země wtekl/ kteráž hned w Lýsku
welikau zrostla / a pustiwssy s sebe tři ratolesti/ dwě vschly / z třetý pak Oře-
chy wyrostly: On pak obrátiw se k Poslům řekl: Včiňmež tehdy zadosti
wůli Bohůw nassých/ kteřýž nám od Plauhu na Stolicy Knýžecy dosednau-
ti poručili a poraučegý. Ačbych byl sobě toho winssowal / abysste byli ma-
lícko pozdègi přig[illegible] / ažbych byl toto Rolj doworal/ nebo wětssý bych byl [illegible]

dy tomu Knijžetstwij vžitek přiwedl/wssak y to k dosti dobrému býti může. A tak hned ten oděw Sedlský s sebe swlekse/to wssecko co mu Libusse poslala/ na sebe wložil. A wsedsse ochotně na Kůň vpřijmo k Zámku Wyssehradu pospijssyl: tu odewssech za Pána přiwitán a wesele přigat gest. Libusse

wzawssy sobě Přemysla za Manžela/ toho bránila/ aby gi wládařstwij a spráwa Země z rukau odniata nebyla/ wymlauwagijc se tijm/ že toho rozumem swým dosáhla/ a kdyby to včiniti měla/ žeby bylo k weliké sskodě a k lehčenij Knijžetstwij Czeskému/ protož dopustiti toho nechtěla/ a tau přijčinau dokud žiwa byla/ wijce Přemysl nic neměl/ toliko tytul Knijžetcý: nebo na sama wssecko do Smrti řijdila a sprawowola.

Potom Libusse Město weliké a hlawnij založila/ a tomu gméno Praha dáti poručila/ yakž se o tom obssýrněgij při spisowánij Měst čijsti bude. Zanechawssy Přemyslowi třij Synůw/ s timto Swětem se rozdělila/ a na Zámku swém Libijně pochowána gest. Dwa Synowé gegi w krátkém času po nij zemřeli. Třetij gménem Nezamysl Syn zůstal/ a po Smrti Přemyslowě za Pána wolen/ yakož o tom teď nijže vslissýme.

O nepokogi a roztržitosti w Czechách po Smrti Libusse.

Kapitola X.

Když pak Libusse swůg žiwot dokonala/ hned po gegi Smrti/ Přemysl dosti řádně pěkně a rozssaffně swé Knijžetstwij sprawowal: ale to bijdné/ nestálé a wrtkawé sstěstij záwidijc gemu toho/ brzo se proměnilo/ a wedlé wlastnosti y přirozenij swého/ (proti wssemu lidskému rozumu) Knijžeti Přemyslowi na odpor se postawilo/ a gemu odpjralo/ podlé dáwnij zwyklosti swé: O němž Cicero w druhé Knijze de Diuinatione takto powěděl: Nihil enim est, tam contrarium rationi & constantiæ quam fortuna. Nebo wedlé téhož propowěděnij/ obrátiwsse se sstěstij w nesstěstij/ proti tomuto Přemyslowi/ gest geho těžce wedlé osudkůw welmi trápilo a sužowalo/ čemuž y zwyknauti musyl: A to se pro tyto přijčiny stalo:

Toho času byla v Libusse při Dwoře gegim/ mezy ginými Pannami gedna Panna/ gménem Wlasta/ kterauž Libusse nad giné Panny swé milowala/ gi se we wssech wěcech důwěřowala/ ona také znagijc wyborně a dobře wsseliké činy Panj swé/ w tom se gij wěrně chowala. Protož Libusse magijc vmřijti/ Wlastě swůg Zámek Libin y wssecky Panny/ kteréž při swém Dwoře měla/ k sprawowánj a opatrowánij poručila: a tak Wlasta dostawssy Zámku Libina a takowého Wladařstwij/ w peychu se pozdwjhla/ a chtijc před ginými widijna a vssetřena býti, gednoho času pozwala k sobě weliký počet Pannen a Panij/ těm weliké a hogné hody včinila/ w tom prokazugijc peychu swau/ k podobné peysse ge namlauwala/ a k njm (yakž se o tom w Hystorygijch čte) takowá Slowa mluwila/ a gim k tomu radila/ aby nad sebau Mužům panowati nedaly: Nybrž samy njmi wládly a rozkazowaly/ podobně yakž gest y Libusse činila/ aby y ony tak činily/ Libussy w tom rowné byly/ a gegijho dobrého začátku netratily a nerussyly/ mluwijc y ta slowa k Hostem swým: Co se máme báti takowého Knijžete Chlapa prostého/ kterýž nic giného nemysly/ než toliko o Sedlských wěcech/ w nichž gest se wychowal a těm y wyvčil. Toliko wy mně tu moc a wládařstwij poručte/ a žádnému ginému se w poslussnost newydáwegte/ yá wám slibugi a připowjdám/ že wy brzo Mužmi wládnauti/ a nad nimi panstwij y wládařstwij obdržeti máte.

Takowá radda a slowa od Wlasty mluwená/ wssem Pannám a Panjm dobře a wyborně se lijbila: Nebo chtijc také rady sobě wolné a swobodné býti/ nato gsau sobě Ruce swé daly/ gij se w tom zawázaly/ že gi chtěgi wěrnost poslussnost zachowati/ nij se sprawowati/ a w tom we wssem wedlé raddy gegi nápomocny býti. A tak zůstawsse mnohé Panny a Panij při Wlastě/ někteeré se k swým Mužům do swých obydlij nawrátily/ a k nim wsseliké přjčiny hledaly/ yakby ge proti sobě pozdwijhnauti a rozhněwati mohly.

Které pak Panny a Panij při Wlastě zůstaly/ ty prowozugijc rozličné kratochwijle/ přitom se we wsseligakým Rytijřským kusům yak na Konij tak y pěssky cwičili/ a k tomu/ yakby se měly s Nepřátely poteykati včily. Czemuž když se dobře wyvčily a wycwičily/ hned natom swau teynau raddu zawřely/ aby se wssem Mužům zprotiwily/ a s nimi Walku začali.

Toho času pak když se to stalo/ zdálo se we spanij Knijžeti Přemyslowi/ yakoby něgaká Panna k němu přissla/ a magijcý Kofflijk w prawé Ruce/

gemu z něho připiti chtěla: a když on toho připijgenj od nj přigijti nechtěl/ že
geſt z toho Koſſlíku krew na Zem wylila/ a Mužům zuřiwě hrozyti počala.
Z kteréhožto Snu/když ſe Přemyſl probudil/ hned k ſobě/ ſwé přednij Rad-
dy a Dwořany kteřijž při geho Dwoře byli/ obeſlati rozkázal/ gim ſwůg Sen
oznámil/ a aby na ſebe pozor měli a ſwých wěcý pilnij byli napomenul/ pra-
wijc/ že gim ſkrze Ženſké pohlawj mnoho neſſtěſtij a weliká záhuba naſtáwá/
tak yakž týž Sen geho to vkazuge a wyznamenawá. Wſſak z takowého oznā-
menij a napomenutj/ mnozý ſwůg kunſſt magijc/ to wſſe ſobě za ſmijch po-
ložili. Ginij pak vwěřiwſſe tomu/ vliſně a pěkně ſe k Ženám a Pannám mě-
li/ a ge tudy (obáwagijce ſe aby na ně předpowěděné neſſtěſtij nepřiſſlo) k ſo-
bě naklonné včiniti chtěli.

Když ſe pak takowý vmyſl Wlaſty počal rozhlaſſowati/ a Wlaſta sliſſijc
to/ že gegi teyna rada pronesſena geſt/ odtud wětſſý ſmělosti a zuřiwosti pro-
ti Mužům nabeywala/ proti nim ſe poſylniowala: a wzawſſe před ſebe v-
myſl ſwůg/ neyprwé počala Dobytky z Pole zagijmati/ po ceſtách laupiti
y nad Mužmi ſwau moc tyranſkau prowozowati/ a Zámek ſwůg hoy-
nými Proſſanty ſſpihowati: ač pak někteřij Muži wždy geſſtě ſobě toho leh-
ce wážijc/ tomu ſe poſmijwali/ a to wſſe za welmi ſſpatnau a lehkau wěc
držijc/ z toho ſwé kunſſty měli: čijmž Wlaſta wždy wijce potěſſena a po-
ſylněna gſauce/ wětſſý ſmělosti k ſwému předſewzetj nabeywala/ weliké
ſſkody zgewně činila/ nad Mužmi ſwé tyranſtwo prowozugijc/ mnoho s
pomocnicemi ſwými zmordowala. Když pak takowými Mordy na wět-
ſſým djle wſſecky Panny a Panj k ſobě naklonila a k ſwé wůli přiwedla/ te-
prwa gim ſwůg konečný vmyſl oznámila/ k tomu také giſtý čas gmenowa-
la/ w němžby wſſyckni Mládency a Mužij pobiti byli. A wykonagic to gim
poručila a rozkázala/ aby ſe k nij ſe wſſým ſtatkem ſwým/ s zbraněmi a s
Koňmi ſwými obrátily/ a na gegim Zámku Libinu ſe nagijti daly: yakož
pak když začaly rozkaz a giſtau wůli Wlaſty konati/ teprwa ſe někteřj Sau-
ſedé a Přátelé Mužůw pomordowaných/ počali proti Wlaſtě puntowati a
raditi/ nechtjce ſe w tom ani radau a rozkázanijm Přemyſla yakožto Knij-
žete a Pána ſwého ſprawowati/ ſami ſe takowé křiwdy pomſtit vmijnili:
Nebo ſe domnijwali/ že takowý hrozný a neſſlechetný ſkutek s wolij a wědo-
moſtj Přemyſla pocházý/ a zwláſſtě proto/ že ſe Přemyſl netoliko w tom ſli-
ſſeti nedal/ aby ſe takowého neſlýchaného tyranſtwij mſtjti chtěl/ ale že ta-
ké y k tomu radil/ aby s pomſtau kwapeno a poſpijcháno nebylo: Ginače že
w brzkém čaſu mnoho Mužſkého pohlawj zmordowáno a zahubeno býti
muſý: A ačkoliw Přemyſl wěrně, vpřijmně a dobře radil/ wſſak pro tako-
wau radu od mnohých weliký hněw geſt zeyſkal/ a proto na ſebe y mnohá
nařijkánij a žehránij ſnáſſeti a trpěti muſel.

Někteřij pak ginač neſmeyſſlegijc/ než že Knijže Přemyſl k tomu pro ſwau
nedbánliwoſt a lenoſt wede y radij/ aby s pomſtau proti Wlaſtě kwapeno a po-
ſpijcháno nebylo: protož ſe ſami w nemalém počtu lidu ſebrali/ a chtijce ſe
ſwé křiwdy nad Wlaſtau a těmi Morděřkami wymſtiti/ s welikým hně-
wem proti nij gſau (nemage žádného Heytmana ani Fendrycha/ y bezewſſe-
ho Ordunku/ neważijc ſobě nepřátel ſwých/ yako Ženſkého pohlawij nic) wytá-
hli/ a k Zámku Libinu poſpijchali. Wlaſta pak magic o nich giſtau ſprawu
a Kunſſafft ſwůg/ yakým ſpůſobem gſau ſe k bitwě wyprawili/ a kterak proti

Zamir pripizi Mlo

nij (tak yakž dotčeno) bezewſſeho Ordunku táhnau/ hned ſe s ſwými proti
nijm přihotowila/ a vwedſſy w náležitý Ordunk čtyry hauffy ſwé: w prw-
nijm hauffu Miladu/ w druhém Hodeku/ w třetijm Swatawu/ a w čtwr-
tém Radeku/ za Heytmanky nařijdila. A tak wypadſſe z Zámku proti ne-
přátelům ſwým/ w pátém hauffu ſe ſama Wlaſta poſtawila/ a mage ſwé
hauffy dobře ſprawené/ na nepřátely zmužile a hrdinſky vdeřila. Když pak
s nimi tak bitwu ſwedla/ tu ſe ſpočátku něco málo Mužům dařiti počalo/
ale gſauc ze wſſech ſtrán obklijčenij/ na hlawu gſau poraženi a zmordowáni
byli. Zagiſté weliké hrdinſtwij tehdaž gſau Ženy w té bitwě prowedly a
prokázaly. Nebo y ſama Wlaſta Sedm přednijch Mužůw ſwau wlaſtnij
rukau zabila/ a tudy teprwa welikau bázeň/ a hrozný ſtrach Mužům vči-
nila/ tak že gſau s nj wijce o pokog nežli o Wálku gednati y Daň gi dáti my-
ſlli.

W tom pak Wlaſta wybrawſſy ſobě na gedné Hůře/ proti Wyſſehradu
nad Witawau Řzekau ležijcým k Pewnoſti přijhodný plac/ ten ſobě opano-
wala/ a w něm ſe wyſokými Waly/ hlubokými Přijkopy/ a mocnými Plo-
ty zaſſancowala: Tak že gſauc před nepřátely bezpečná/ odtud ſwým Pan-
nám a Ženám znáti dala/ aby ſe k nij w to mijſto ſgely a před oſobau gegi po-
ſtawily. W čemž když ſe poſluſſně zachowali/ tu gſau ſobě na té Hůře pew-
ný Zámek poſtawily/ a gemu gméno Děwčj Hrad daly. Nebo kdyby byla
Wlaſta ſwým gménem Zámek gmenowati dala/ bylaby wſſem ſwým w
welkau nelibost vpadla/ ale tim gménem tomu wſſemu geſt ſe wyhnula.

Bylo okolo toho Zámku mnoho puſtých Dědin/ a co ſe gich wosytijch
nachizelo/ to wſſe ſami Sedlácy ſplundrowali/ aby odtud Wlaſta ſwé-
ho přiživenij mijti nemohla. Což Wlaſta widauc že geſt Zámek bez žiwno-
ſti/ a obáwagijce ſe w potrawách negakého nedoſtatku/ před čaſem

přirocžÿ zruſſyla/ a na to ſe s ſwými ſlužebnicemi ſmluwila / y ſneſla aby ſe
přes Rzeku Wltawu přeplawily/a z Knÿžetcých Sſpižÿrn a Wobilnic ſobě
mocý hogných potraw a Obrokůw nabraly / odtud ſwůg nowý Zámek do-
ſtatečnými proſſanty opatřily : což oni také wedlé vmyſlu ſwého y dowedly.
Wſſak Přemyſl wida a ſpatřugic to wſſe co ſe děge / tomu wſſemu nic geſt
neřjkal / nýbrž na to yako ſkrze Prſty hleděl / a wždy wedlé raddy Bohůw
ſwých (nechtjc s nimi žádné Wálky začÿti) čaſu ſwého yako maudrý a ro-
zumný Pán čekal.

Odkudž Wlaſta nerozuměgic tomu / ani na to myſliti nevměgic / co tím
Přemyſl minÿ a obmeyſſlj/ w ſwém zlém a neſſlechetném předſewzetÿ/ wždy
den odedne wÿce a wÿce ſe poſylniowala / w ſwé zloſti / yakoby to náležitě
činila vtwrzowala / y za neyſſtiaſtněgſſý ſe býti pokládala a domnÿwala/
protož také w takowém zlém y trwala / a nato obzwláſſnÿ péči měla / aby
proti těm Mužům/kteřÿ gſau Přemyſlowy přÿgemnÿ a wěrnÿ byli / wſſe-
ligaké lſtiwé auklady ſtrogila, do domu gich wſkakugic, ty geſt plundrowa-
la, Muže mordugÿc/některé gjmala/a tomu ſe diwila že gi žádný odpor čini
ti a proti ni ſe(kromě něco vdatných a zmužilých Mládencůw) poſtawowa-
ti neſměl. Nebo toliko ti Mládency čaſto proti Wlaſtě wygjžděgjc / we-
liký odpor gegim ſlužebnicým činili / ge mnohdykrát Kulemi a zbraněmi
ſwými hubili a poráželi.

Jaké chytroſti Wlaſta proti těm vdatným a zmužilým genž gi tak ſtatečně odpÿrali vžÿwala.

Laſta wyrozuměwſſe tomu/že před dotčenými Mlá-
dency bezpečna neni / proti nim geſt diwnau leſt (pod ſpi-
ſobem Panen ſwých) wymyſlila / a gi takto y dowedla. Wy-
brala geſt mezy ſwými Pannami/kteréž přednÿ a neypěkněgſſý
měla / těm geſt naučenÿ takowé dala / že gſau k týmž Mlá-
dencům poſelſtwÿ činili / a w tom ſe podtagÿ ſliſſeti daly / yakoby ſe rády
wdáti chtěly : ale toho že gim Wlaſta zbraniuge/ a dopuſtiti nechce. Protož
že gi wÿce w poſluſſnoſti ſtáti ani při nÿ dále w gegjm Tyranſkém předſe-
wzetj trwati nechtj. To když gſau čaſto Mládencům wznámoſt vwo[illegible]-
waly/ a gich za to y proſyly/ aby w čas vrčitý zbrogně a opatrně s wyſlaný-
mi k Zámku Libinu přigely/že onÿ také toho čaſu nahotowě býti / Mláden-
cům Zámek otewřÿti/ nad Wlaſtau zraditi / a gÿ w Ruce Mládencům wy-
dati chtěgÿ. Czemuž když Mládency vwěřili/a gſauce miloſtj gati/ na žá-
dnau zradu nemyſlili/mnoho geſt ſe gich k gmenowanému aneb vloženému
dni ſgelo/ a gſauc od wyſlaných až pod ſamý Zámek přiwedeni/když gſau do
předhradj weſſli/hned gſau w Zámku zawřeni/a wſſyckni nelitoſtiwě ponor
dowáni byli. Toliko gediný Mládenec odtud vt[illegible]l/ a o takowé zradě a
chytroſti Ženſké/Ctiradowi neypředněgſſý radě Přemyſlowě oznámil.

O welikém Hněwu Ctiradowu kterým geſt byl proti Wlaſtě/ſobě na ſſkodu a záhubu popůzen.

Ctirad/ želegÿc těch Mládencůw/ a gſa pro wykona-
nau chytroſt a zradu welikým hněwem proti Wlaſtě pohnut / k
Knÿžeti ſwému Přemyſlowi do Pokoge geho weſſel / ak němu
bezewſſeho ſtudu y náležité vctiwoſti / ta ſlowa zůřiwau řečj a
yako s žaloſtj mluwil : Miloſtiwý Knjže/co geſt toho za přjčinu
že tebau žádná žaloſt ani ljtoſt/pro zmordowanÿ takowých vdatných a zmu-
žilých Rytÿřſkých Mládencůw pohnauti nemůže / načež dále očekáwáſs/že
takowého tyranſtwj y bezpráwj mſtjti nechceſs / nýbrž ſwé wěrné poddané/
tak hanebně laupiti, zſůžowati a mordowati dopauſſtÿſs/zdaliž na to nepa-
matugeſs/w yakém důſtogemſtwj poſtawen ſy a yakú ſpráwu nad námi ſobě
danau máſs : Nebo my tebe ne wedlé toho za Pána ſwého máme / aby nám
praktykowal / ale aby nás raddau a pomocý ſwau w potřebách naſſých/
obzwláſſtně pak proti nepřátelům naſſým bránil a ochraniowal : Protož
máſs wěděti / geſtli nás nynÿ w naſtalých těžkoſtech opuſtjſs/že také w krát-
kém čaſu od nás odewſſech opuſſtěn budeſs. To powěděwſſe Knÿžeti / od
něho z Pokoge w hněwu odſſel/ a k pomſtě ſe proti Wlaſtě hotowil. Přemyſl
pak ſkrze takowé napomenutj / netoliko na to myſlil aby s Wlaſtau Wálku
začal/ale y Ctirada od toho yak mohl zdržowal/ aby s pomſtau kwapný ne-
byl/ani ſe w žádné nebezpečenſtwÿ newydáwal / nýbrž geſſtě do krátkého
čaſu ſtrpenÿ měl. Ctirad pak nechtÿc w tom Knÿžete poſlechnauti/ k němu
wždy mluwil/aby Wěſſtbám newěřil / ale ſe raděgi k ſtreſtánÿ takowé ſwé-
wolnoſti ſtrogil.

Wlaſta magÿc o tom o wſſem (ſkrze Sſpehéře ſwé kteréž při Dwoře Pře-
myſlowu měla) giſtau wědomoſt a ſpráwu co ſe děge/ a kterak ſe Ctirad pro-
ti nÿ ſylně ſtrogÿ / také ſe proti němu s ſwými hotowila/ a oto yakýmby ſſor-
telem a podwodem Ctirada doſtati mohla radila / yakož pak vradiwſſy ſe
na to / w gednom Leſe ſkrze kterýž Ctirad geti měl pěknau a kraſnau Pannu
gménem Sſarku k Dřewu přiwázati dala / a nedaleko od nÿ plnau Flaſſý
kauzlami přiſtrogeného Medu/s Lowčÿ Trubičkau na ſtromu powěſyti ká-
zala. Když pak Ctirad do Leſa wgel/ a na to mÿſto kde Sſarka v ceſty při-
wázana byla přigel. Tu ona geho žaloſtiwým hlaſem a s welikým pláčem
proſyla/aby nad nÿ ſwé miloſrdenſtwÿ vkázal/gi ſpomohl/a od toho Dřewa
odwázal. Ten hlas a pláč když Ctirad vſliſſel / a Sſarku tak ſwázanau
vhljdal/ zaſtawiw ſe k nÿ ſe geſt obrátil/ a gi otázal : proč a za yakau přÿči-
nau tu geſt přiwázana : Sſarka gſauc od Wlaſty w tom/coby činiti a mlu-
witi měla/dobře ſprawena/ Ctiradowi s pláčem klam mÿſto prawdy ozná-
mila a prawila : když gſem déle při Wlaſtě býti/ gi gegiho vkrutného Ty-
ranſtwÿ a laupežÿ proti Mužům napomáhati nechtěla/ nýbrž od nÿ vtekla/
a tauto ceſtau ſſla/tu ſe mně Wlaſta s ſwými pomocnicemi (které ſobě k myſli
a ljboſti ſwé dobře wycwičila) dohonila / a chtÿc mne o žiwot můg připra-
witi/ k tomuto Dřewu přiwázala/ ale yak geſt o twém přÿgezdu zwěděla/ a
hřmot Konÿ twých vſliſſela, hned mne opuſtila / a poſpÿchagÿc této Flaſſe
s Trubičkau Loweckau báznÿ welikau a zleknutÿ/ odběhla : A protož můg
Pane/měg litoſt nademnau vbohau Děwečkau/ pomoz mi z těžkoſti mé/ nebo
newinně tuto křiwdu trpým/a geſſtě bych mnohem wětſſý/kdyby twého přj-
gezdu nebylo/trpěti y o zdrawÿ ſwé přigÿti muſyla. Takowými lžiwými
ſlowy gſa Ctirad k miloſrdenſtwÿ pohnut / s Koně ſſedl a Sſarku ſwýma

wlastnjma Rukama rozwázal: a když gi takowau lásku prokázal / hned
Ssarka gsauc rozwázana na Zem yako we mdlobách padla/ a chtýce se po-
sylniti/ hlawy pozdwýhla / a zato aby gý ta Flasska k napitj podána byla žá-
dala: což když se stalo k Vstum gi yakoby z nj pila přiložila / a Ctiradowi
též gi aby se z nj napil podala: z kteréžto Flasse když se Ctirad napil/a Ssarka
tomu porozuměla / že ten nápog giž Ctirada omámil/ Trubičku wzala/ ya-
koby na nj hledjc gi ohledowala/až nanj y zatraubila/a swým towarysskám
tudy že žiwa gest náwěsstý dala. Ten hlas Trauby yakž Wlasta/gsauc s
swými w záloze, vslissala/hned z záloh s welikým hřmotem wyskočila/na Cti
rada w swém Ordunku vdeřila / a wedlé sstěstý sobě daného lid geho (kromě
těch kteřý brannau rukau vgeti mohli) porazyla: yatého pak Ctirada (tak
skrze dotčený nápog o rozům připraweného) na čtyry kusy roztýti dala / a
před Zámek Wyssehrad ty čtwrti rozwěsseti poručila / aby Přemysl patřjc
na to/wždy tim wětssý žalost nad takowým tyranstwjm vstawičně trpěti a sná
sseti musyl: A tak hle neważnost dobré raddy a neposlussnost Ctirada w tako-
wau ohawnau Smrt vwedla / y o žiwot s mnohými ginými připrawila.
Wlasta obmeyssliegic dále y to/ yakby k tomu přiwesti mohla/aby se Mu
ži nabudaucý časy nikdy wýce žen zmocniti a nimi wládnauti nemohli/k to-
mu tu cestu obrala / a to wssudy mezy swými nařýdila/aby wssem naroze-
ným Pacholátkům v prawé Ruky palec vtiat byl/a prawé Oko wywrženo
bylo: Též y Děwčátkům zrozeným/aby se prawý Prs připálil/tak aby Mlá
dency nemohli Lukůw a braný swých vžýwati: Děwečky pak aby tim wol-
něgý mohly Kopým a Mečem bogowati. Tak a tim spůsobem (yakž dot-
čeno) Wlasta chtěla wssecky Muže z Czeského Národu / pohlawý Ženskému
podmaniti/a z nich yako Ženské Many včiniti: w čemž gsaucy welice zmey-
lena/nedlauho gi takowá neslussná, nenáležitá, a tyranská praktyka trwala/
nýbrž swau náležitau a slussnau odplatu wzala/ yakž se o tom dálegi oznámj

O tom kterak se zase Přemysl takowých Tyranstwý a sskod wzatých nad Wlastau wymstil/a yakým obmy- slem gi přemohl/ y k záhubě přiwedl.

Když giž byl čas pomsty přissel/ a takowý negeden zlý
skutek Přemyslem pohybowal / myslil nato Přemysl yakby zase
Wlastu podwesti a gi dokonce přemocy y zahubiti mohl. A tak
smyslìw sobě k tomu tuto neypřjhodnegssý cestu býti/ Wlastě se
přátelsky a dobrotiwě opowěděti dal/yakoby při nj milosti a lá-
sky/ skrze gednoho wyslaného přýtele swého hledal/za to prosýc/ aby k němu
gednu služebnicy swau (gižby se w swých teyných wěcech důwěřiti mohla)
wyslala/ že on gi gistý vmysl swůg oznámj na yaký spůsob Wlastě panstwý
swé y s Zámkem postaupiti a w poddanost vwesti chce. Z kteréhožto poselstwj
Wlasta welice potěssena gsauc/ hned Miladu w swých wěcech neywěrnegssý
služebnicy swau k sobě zawolala/a teyně rozkázala/aby se k Přemyslowi s ně
kterými služebnicemi na Wyssehrad wyprawila/a žádosti Přemyslowě wyro-
zuměla. Kteráž když k Přemyslowi přigela/on se k nj ochotně a pěkně/yako-
by gi welmi rád widěl/vkázal/a gi wděčně přigal. Potom k nj tuto řeč vči-
nil: Poněwadž mi giž můg sesslý wěk toho nedowoluge/a w tom mi y nedo-

statek zdrawý mého / abych děle panowati a lid swůg náležitě sprawowati
mohl/ welikau překážku činý/protož vmjnil gsem sobě/abych se takowé prá-
ce zbawil a swau Knýžecý Stolicy y wssecko panstwý swé s Zámkem Wy-
ssehradem Wlastě Paný twé / yakožto rozssaffné, vdatné a zmužilé Ženě po-
staupil / y w dědictwý vwedl / wssak na ten spůsob a s tau weyminkau/abych
od ný něgakým přýhodným mýstem y s Synem swým opatřen byl/kdežby w
pokogném žiwubytý bezpečně swůg wěk dokonati mohl: o tom nepochybu-
gic/ že Wlasta to podánj od něho wděčně přýgme/ a pamatugic na takowé
dobrodiný/že gemu ani Synu geho w tom žadné křiwdy nevčiný. Kteráž
to slowa od Přemysla mluwena/když Milada wyslissela/ a tomu co w sobě
obsahugý wyrozuměla/ takowý vmysl Přemyslůw což neyweyss mohla
schwálila / a s takowau dobrau a potěssytedlnau nowinau (smeysslegic gý
od Bohůw propůgčenau býti) zase k Wlastě pospjchala/ aby gi s radostj vmysl
Přemyslů přednesla / a k wykonánjý té wěcy napomenula.
Czemuž když Wlasta wyrozuměla/yako vsmýwagic se tomu/Miladě po-
ručila/aby to co začala sama wykonala / a hned nazeytřý s neypřednegssými
Pannami k Přemyslowi na Wyssehrad se wystrogila / od něho Zámek y
panstwým a wladařstwým přigala/ přitom také na mýstě gegim Přemyslo-
wi připowěděla/že Přemysla y Syna geho we wssem dobrém ssedrowati/při
swém Dwoře vctiwě a náležitě yako Otce wlastnýho / a Syna pak yako bra-
tra swého/w hogném dostatku chowati chce. Wedlé kteréhožto rozkazu
hned se Milada k wyřýzený toho pěkně a nákladně wyprawila: a přigewssy
s neypřednegssými Pannama na Wyssehrad/ když se před Přemyslem posta-
wila/přiwitawsse gi Přemysl k ný se pěkně yakoby gi welmi rád widěl spo-
klonau vkázal/a na to coby dobrého přinesla se zeptal. Tu Milada Přemy-
slowi gistau wůli Wlasti Paný swé oznámila/a za to aby gi wedlé oznáme-
ný a vwolený swého Zámek Wyssehrad se wssým panstwým k ruce Wlastě
postaupen byl/žádala. Zase připowýdagic/ co gest Přemysl od Wlasty poža-
dal/že se toho wssého gemu y Synu geho dostati má. Té žádosti když Pře-
mysl wyrozuměl/k Miladě welmi přýwětiwě a ochotně se (yakoby to wsse
čeho při něm na mýstě Wlasty hledá/rád a s welikau chutj wykonati chtěl)
vkázal: přitom y Milady zato žádal / aby prwé než se takowé postaupený
řádně a náležitě konati začne / se wssemi Pannami swými posnýdala a se
posylnila: což obdržewsse při ný když se k Stolu posadili/tu Přemysl s Mi-
ladau o mnohých kratochwýlných wěcech rozmlauwal/a mezy tim vhlýda-
wssek wykonánj swého vmyslu přýhodný čas / od Stolu yakoby se gemu
krew z nosu pustila wywstal / a wyssedsse wen hned Rytýřstwu swému/ giž
w zbrogi přihotowenému rozkázal/aby nemesskagýc do Pokogůw wskočili
na Miladu a gegi Czeládku vdeřili / z nich žádné nežiwili / a tak se wylitj
mnohé newinné krwé, mordůw a sskod včiněných proti těm tyranským mor-
dyřkám wymstili. Wedlé kteréhož Knýžecýho rozkazu/hned gsau bezme-
sskánj/k tomu nastrogenj Rytjři/do Pokoge mezy wyslané s welikým hřmo-
tem a hnewem wpadli / ge Mečem a yakž mohli hubili: a když ge až do po-
slednj zmordowali/ sleksse ge z gich oděwůw/Wokny z Zámku wen wyhá-
zeli/a tu wěc tak opatřili/že z nich žádná smrti vgýti nemohla/kromě gedna
kteráž v Koný před Zámkem seděla/ ta vtekssy s žalostiwau nowinau k Wla-
stě přiběhla/a o tom o wssem co se stalo gi oznámila.

Wlaſta wyrozuměwſſy tomu co ſe zběhlo/ hněwem gſaucy roznjcena yako zděſſená/ s welikým křikem aby gi zbrog podali a Koně přiwedli wolala y ſwým Služebným rozkázala/ aby ſe což neyſpěſſněgi mohau přihotowily/ a přes Rzeku Wltawu přeplawily/ a v Wyſſehradu poſtawily: Když ſe pak k tomu mýſtu/ kdež gſau Cžtwrti Ctirada rozwěſſené byli přiblýžily/ tu weliký hauff gjzdných vhlýdaly/ a poznawſſe Koně, Sſaty, y Zbroge s ginými wěcmi s kterýmiž ſe byla Milada k Přemyſlowi wyprawila/ ginače ſe Wlaſta y s ſwými nedomnjwaly/ než že Milada žiwa geſt/ a že ty nowiny o gegim zamordowánj křiwé a neprawé gſau/ ale yakž blýžegý w ſwém Ordunku/ k těmuž hauffu přitáhly/ teprw poznawſſy že Muži gegich nepřátelé gſau/ nic ſe toho nelekſſy/ s njmi ſe hrdinſky potkaly/ a w prwnjm autoku některé y s Konj ſwalily/ ginač neſmeyſſlegjc než že gim geſſtě ſſtěſtj yako

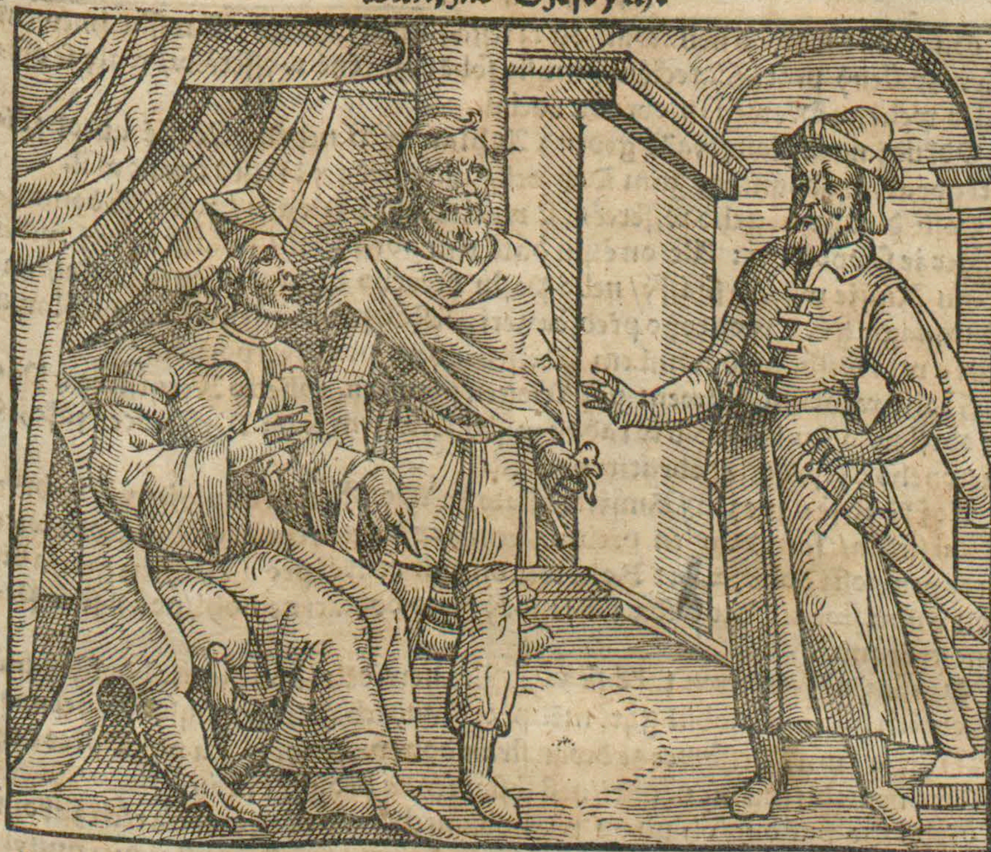

w prwnjch bitwách ſlaužiti bude. W čemž gſauc Wlaſta zmeylena/ a widauc to/ že gegi ze wſſech ſtrán padagj/ a že ge Muži přemáhagj/ y o to yakby gi žiwau doſtati mohli vſylugj: protož ſe (nechtěgjc Mužům nepřátelům ſwým w ruce přigjti) raděgi ſwého žiwota odwážila/ vdatně bránila/ až na zemi od mnohých rán padſſy/ ſwůg žiwot dokonala.

A tak Wlaſta w té bitwě dotčeným obmyſlem/ co geſt giným činila/ k záhubě ſe wſſemi ſwými přiſſla/ a za ſwé zlé neſſlechetne a tyranſké ſkutky/ w nichž Sedm let pořád trwala/ ſluſſnau a náležitau odměnu zaſe wrchowatě wzala.

O Pře-

On pak před lidmi tak ſwé lotrowſtwj premowal/ že geſt mu ſe z opilſtwj hlawa zatočila/ a tu nemoha ſe zadržeti dolu vpadl.

Ale wſſak takowá geho neſſlechetnoſt zatagiti ſe nemohla: nebo ſe ſám práwě w tom proneſl/ když hned po Smrti geho/ nic nedbage na přátely zabitého/ kterýmž to ſyce práwem přirozeným náleželo/ w Statek geho ſe vwozowati počal.

Prokterýžto ſwůg patrný/ nenáležitý a vkrutný ſkutek/ wſſem w nenáwiſt vpadl: wſſyckni proti němu powſtali/ a geho w tom powolánj dálegj trpěti nechtjc/ Léta Wogenowi Knjžeti ſwému dali/ wěrnoſt a poddanoſt ſljbili/ a tu hned na Stolicy Knjžetcý ho poſadili.

Když pak neyprwé přiſſli k Bráně Wyſſehradſké/ nalezli gi (tak yak obyčeg býwal za Wrſſowce Knjžetcýho Poručnjka w nebytu geho/ kterýž ſe tehdáž w Zámku ſchowal) zamčenau/ a wſſak dlauho tlukauc/ Bránu ſobě otewřjti rozkázali.

Wrſſowec wida takowau moc wyhlýdl z Okna/ a tato ſlowa k nim mluwil: Geſtli že Wogen gde k ſwému Poručnjku/ kterému geſt ſwěřen/ nechť gde yako Wogen/ pakli geſt giným ſpůſobem přiſſel/ tehdy ani do Zámku/ ani do giné Wrchnoſti geſſtě gemu nic nenj.

Když pak čjm dále wětſſy ſwár a různice ſe mezy nimi roznjtili/ mocý Bránu wyrazywſſe do Zámku weſſli.

Rohowec to wida/ Oknem wyſkočil/ a k Zámku ſwému co neyrychlegj mohl poſpjſſyl. W kterémž málo trochu ſe pozaſtawiw/ něco lidu ſebral a wſkočil do krage Ziatečkého/ chtjc Měſto mocý opanowati.

Ale Ziatečtj dowěděwſſe ſe gruntowně wſſeho/ takto mu powěděti poručili: Geſtli od nich dobrowolně neodgede/ tehdy že gey takowá přjhoda potká/ yako onoho Starce/ kterého v ſebe při Wečeři měl.

On wida takowau nenáwist/ od Města smutný odtrhl: A wssak hněwem gsa rozpálený proti Ziateckým / mijsto sobě bezpečně wyssetřiw/ waly se osypal/ a welikau Dřewenau obrubu vdělal.

Odkudž na Lůžany/ yako geden z Auhlawnijch nepřátel/ časté autoky činiti počal / a odnijmage gim Dobytek/ naposledy y Město opanowal.

Dosti dlauho tu geho wssetečnost trpěl Knijže Wogen/ wždy se domnijwagic že se vpokogij: Ale on čijm dále tim horssý byl / zwlásstě když widěl že mu Knijže wssecko snássý/ nebo Poslu kterého k němu Wogen poslal/ napomijnagic gey aby od toho předsewzetj přestal/ proti wssemu Práwu/ hlawu stijti a w Mossně před Zámkem Wyssehradem powěsyti poručil.

Z toho welikým hněwem gsa Wogen popuzen/ wssecko Rytijřstwo a Pány obeslal / a s nimi spolu w raddu wssedsse/ wssem se na Wrssowce/ yakožto zgewného Nepřijtele/ obrátiti poručil.

Což když se na rozkaz Knijžetcý stalo/ a Wogska na den vložený se w hromadu strhla/ sám Wogen předewssemi napřed gel/ chtijc osobně Kohowice na té pewnosti dobeywati: Kohowic vnijmil tolikéž proti Knijžeti geti/ a bitwu s nim swésti: Ale wida žeby mocý geho odolati nemohl/ počal se w Pewnosti brániti.

Panům a Rytijřstwu také se za slussné newidělo/ aby Knijže k dobýwánij takowých lidj sám osobně gijti měl/ protož zanechali ho na mijstě bezpečném w Městě/ a sami Wrssowce ze dwau strán dobýwati počali: a wssak přes celý Měsýc nemohli mu nic včiniti/ neb se statečně a hrdinsky bránil.

Gednoho pak dne/ vhlijdaw přijhodnau chwijli Wrssowec/ z těch zákopů na ně wyskočil: ale nemoha sýle weliké odolati / spátkem vstaupiti musyl: kteřijžto pustiwsse se za nim/ w Pewnosti gey gali/ a před Knijže swé přiwedli.

Před nimž stoge žádného giného milosrdenstwij neprosyl / gediné aby w ruce Katu dán nebyl. Knijže slissýc takowau prozbu geho/ dowolil mu aby se sám oběsyl. A tak gest ten wnitřnij nepokog vkrocen.

O Bitwie Czechůw s Missniany neyprwněgssými nepřátely okolnijmi.

Kapitola XV.

MIssniané zwěděwsse dostatečně o welikém Bohatstwj Czechůw / o mnozstwij Dobytka y ohognosti Zlata a Střijbra/ přeplawil se gich nemalý počet w Czluncých přes Rzeku Labe/ a včiniwsse sskodu/ mnoho Dobytka z Kragůw Litoměřického a Bilinského zagali.

Což když se gim gednau zdařilo / včinili to y podruhé: a to tak čerstwě/ že gim Czechowé yako na spěch odolati nemohli.

To když oznámeno bylo Knijžeti/ Zámek w těch mijstech/ kudy se Němcy přeprawowali nad Rzekau Labe/ dawsse mu gméno Straka / tak aby z toho Zámku wždycky Lidé služebnij k ochraně těch Kragůw pohotowě býti mohli/ postawiti poručil.

Nepřátelé kteřijž sobě dwakrát dobře pomohli/ y potřetij magijce gisté Sspehéře a kunssaffty co se w tom Zámku děge / w prwnij vsnutij do něho

wskočili/ lid zmordowawsse Zámek wniweč obrátili/ yakž o tom obssýrně Hágek w Kronyce swé wypisuge.

A když tak toho po swé wůli a mysli dokázali/ sskody weliké a neslýchané w Czechách činili/ a giž y Sasy sobě ku pomocy powolali.

Wogen Knijže gsa zaneprázdněn nepokogem od Morawanů/ a wssak mage zpráwu o takowých sskodách/ obrátil se s Wogskem proti Missnianům/

kteřijžto wědauce o tom gistě/ stáli pohotowě a k Lučanům se přibližowali.

Znagijce pak že giž Wogsko Czeské blijzko gest/ hnedky na mijsta bezpečněgssý / tam kde Rzeka Bylina do Labe padá vstupowati počali/ myslijce o tom/ kterakby na Czechy nesprawené treffiti a vdeřiti mohli: Domnijwagijce se že snadně nad nimi swijtězý / rozdělili Wogsko swé na dwa hauffy/ w gednom byli Missniané/ a w druhém Sassowé.

Wogen tolikéž na dwa hauffy swůg lid proti nim zssykowal: Tu widauce že gsau sobě rowný byli/ dawsse známost k potkánij/ bitwu sylnau z obogj strany začali/ tak že obogij w strachu byli: Wssak Czechowé magijce wěc sprawedliwau/ nebo gim Missniařj dezewssý přijčiny dané/ weliké sskody činili/ na ně se bezděčně nutkali/ wždy smělegssý Srdce na Němce měli.

Wogen také poslal k Radanowi aby co bude mocy neydřijwe/ k pomocy mu pospijssyl: kterýž negsa daleko od toho mijsta/ wzkázal Knijžeti že to rád včinij: A w tom s lidem swým čerstwým nenadále wyskočil.

Což Missniané vhlijdawsse welice se toho vlekli/ k tomu widauce že lid z Wesnic ze wssech strán se Czechům ku pomocy hrne/ teprwa Němcy v welikém strachu postaweni byli.

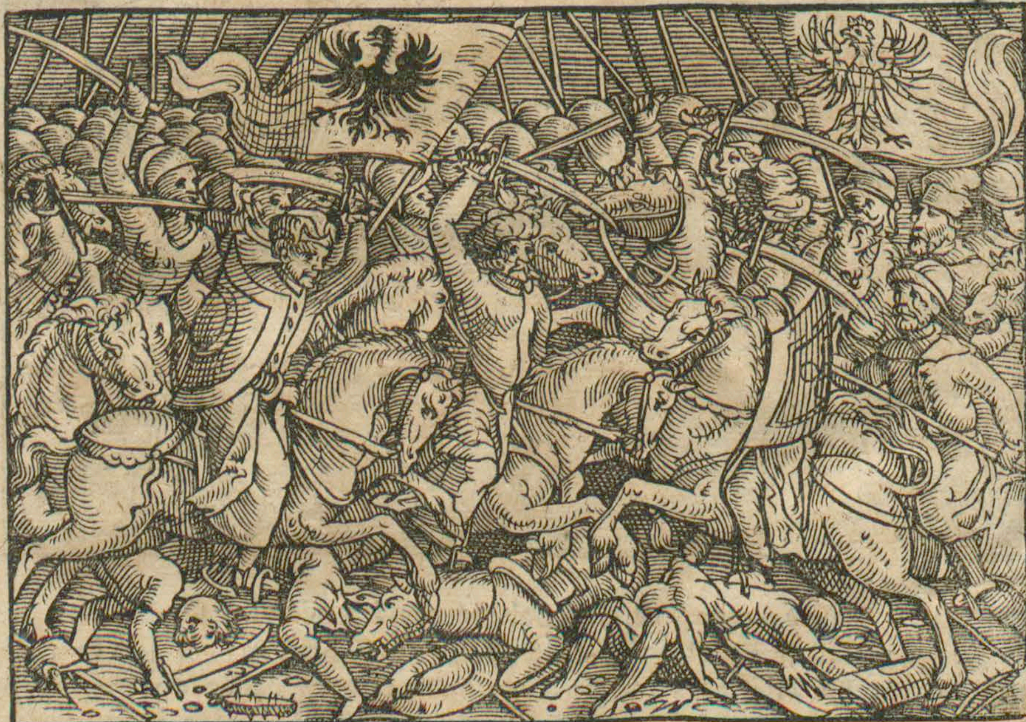
A protož nemohauce Czechůw s gegich Cepami (kterýmiž když Pacholek vdeřij/ netoliko Meč ale y Ruku zhmoždij) wytrpěti/ vtijkati počali: kteréž oni honijce/ mnoho gich do Wody wehnali/ tu se někteřij ztopili/ a ginij od

Czechůw zmordowáni gsau / tak že se gich málo žiwých do swé Země na-wrátilo.

Tim spůsobem sobě Czechowé na čas s Sasy a Missniany pokog včinili.

O weyprawie Wogenowé proti Morawanům z druhé strany.

Kapitola XVI.

WAge dobrau naděgi Wogen / že s Missniany y s Sasy pokog mijti bude / a wěda že ge dobře potrestali/také to s druhé strany s Morawany včiniti vminil : a chtijce gim zosskliwiti gegich časté wskakowánj do Země Czeské/ k tomu se přihotowil / aby gim to wynahraditi mohl/co gsau mu byli při obležený Zámku Lipnice včinili/kdež několik Set lidu porazyli : Ten Zamek Morawané proto byli sobě w Czechách wystawěli/aby měli gisté a blijzké vtočisstě k odnassený laupeže / kteréž w Czechách dostáwali / wijcegij w ten Zámek nežli w swau sylu auffagijc : A protož když čijm dále tim wětssý sskody Morawané w Czechách činili / a Czáslawským welice vbližowali / Knijže Wogen k žádosti gegich hned s Wogskem pod Zámek Lipnicy přitáhl/ a gey ze wssech strán lidem obehnal/ tak že žádný z něho ani do něho nemohl.

Wssak to nic Morawanů nezstrassylo ani nezarmautilo/zwlásstě že se potrawau a Proffanty/ano y wssemi potřebami k bráněnij dobře opatřili.

Y počali k sobě z obau strán z Russý a Lukůw zhusta střijleti. Ale Mo-

rawa-

rawanům bylo w Zámku lepegi a bezpečněgj nežli Czechům w Poli / a tak činili welikau sskodu těm kteřijž ke Zdem aneb k Walům přistupowali.

Wida to Wogen žeby mu se tak na lidu nemalá sskoda dála/rozkázal nemalo suchého Dřijwij k Plotům natáhati/ a potom zapáliti/tak aby se skrze to y Zámek znial.

W čemž sstěstij Czechům poslaužilo/yakž zagisté Ploty hořeti počaly/Wjtr weliký powstal / a na Zámek wsseckeu Oheň obrátil/ tak že Morawané o obhágenij Zámku giž pochybowali.

Protož vmjnili z něho mocý wyskočic / nebo vgijti anebo poctiwě raděgi zemřijti/nežliby ničemně vhořeti měli.

Což když včinili / newidauce Czechůw přihotowených/ ani ku potkánij sprawených / nebo se okolo ohně zaneprazdniowali/bez wsseliké swé sskody skrze Czeské leženij prossli.

Wida to Wogen / rozkázal gim hned aby se sskody swé nad Morawany mstili/a za nimi, ani Země gegich se neosteychagijc, bez omesskánij pospijssyli.

Což Czechowé s welikau ochotnostj včinili/a za Morawany pospijchágjc/ gich se dohoniwsse, welmi mnoho zmordowali.

Z kterýchž někto na hůru welmi přijkrau a wysokau vtekli / ale oni gich minauti nechtěli/nýbrž pustiwsse se za nimi/tak rozplássené po Lesých až k Zámku Bitowu na Morawě honili : ten Zámek wybrawsse co w něm nalezli/ wniweč obrátili.

A tak na Morawě welikau sskodu včiniwsse / a Kořistij nemálo s sebau nabrawsse / zas se do Czech k odpočinutij po prácy s nemalau radostj nawrátili.

O dokonánj w pokogi žiwota Wogenowého / aneb o Smrti geho.

Kapitola XVII

VCziniw Wogen pokog w Zemi swé ze wssech strán a mage Syny giž dorostlé/ totiž Wneslawa a Wratislawa kterýžto Mládenec byl postawy spanilé a starssýho Bratra swého Wneslawa dalece Osobau přewýssowal/pro niž gey wssyckni té Stolice hodněgssým býti saudili. Ale wssak starssy w tom předek mijti musyl / a to podlé starobylého obyčege : také Wogen gesstě za žiwota swého panstwij mezy ně rozdělil/ vssetřugjc/aby potom mezy nimi něyaká neswornost newzrostla.

Dostal se Lucký aneb Ziatecký Krag Wratislawowi. Ostatek pak panstwij, yakožto wrchnijmu Pánu, Wneslawowi.

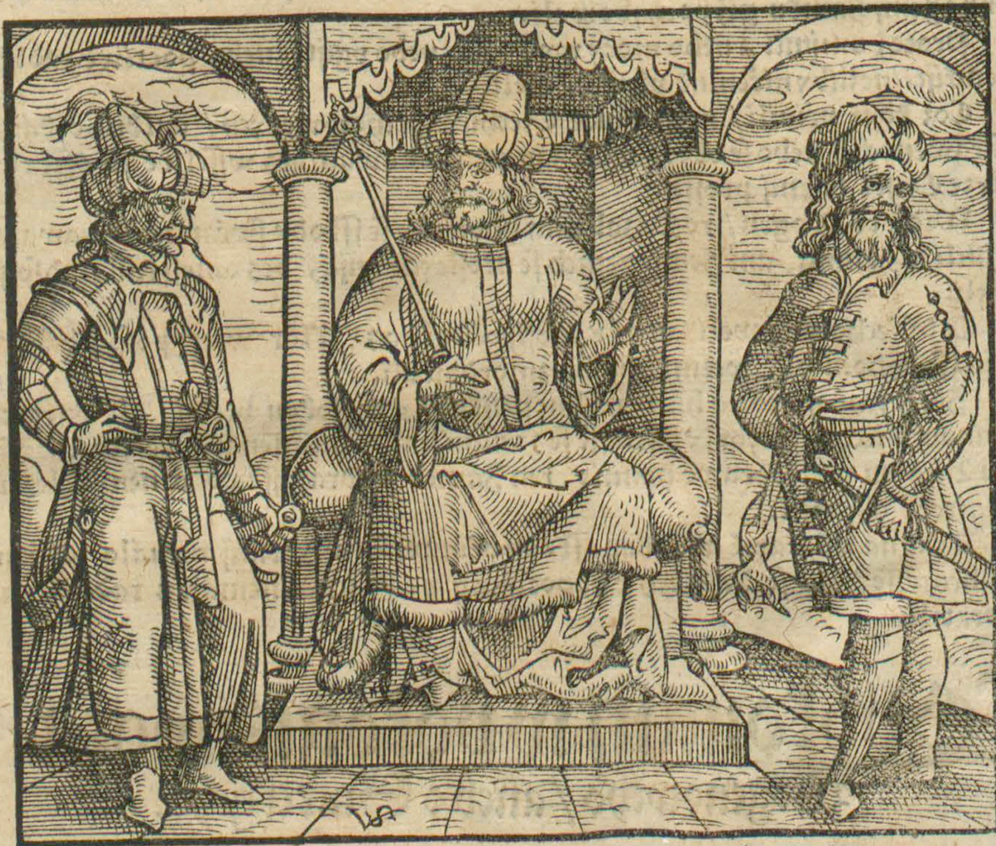
Obadwa wděčně od Otce takowé poděleníj přigali/a w swornosti yakožto Bratřij přebýwali : ano y pomoc sobě společnau proti Nepřátelům dáwali : zwlásste proti Cýsaři Karlowi / kterýž Sasy a Wandaly tehdáž swau mocý podmaniti chtěl/ a o Czesských tolikéž smeyssel.

Mezy tim Wogen prwé žiwot swůg dokonal/a od Synůw podlé obyčege Pohanského náležitě pohřben gest.

O Wne-

O Wneslawowi a Wratislawowi Synech Wogenowých.

Kapitola XVIII.

Ustawsse na mijstě Otcowském Wneslaw / w pokogi, lásce, a swornosti s Bratrem swým přebýwage / žiwot swůg dokonal. Ziádné Wogny za něho Daubrauius nepokládá / toliko s Cýsařem Karlem / ale yakým spůsobem toho nic nepřipomijná.

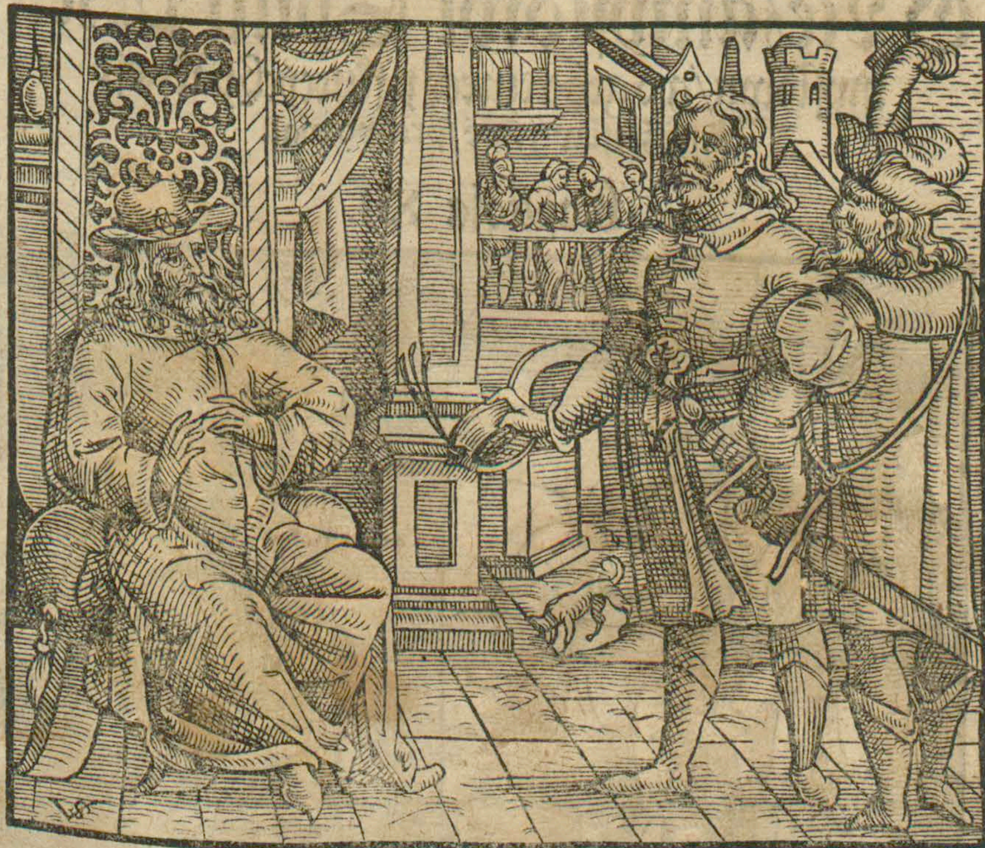
Wratislaw nedlauho po Otcy swém trwage vmřel / zůstawiw Syna Wlastislawa.

Wneslaw tolikéž gediného Syna po sobě zanechal / gménem Křewomysla yakoby chtěl řijcy, nic dobrého nemyslijcýho: kterýžto yaké gméno měl / tak také se potom y skutkowé geho k tomu podobnij vkazowali: yakž Hystorye obssýrně o tom wyswědčugij.

O Krzewomyslowi Synu Wneslawowu / kterýž po Smrti Otce swého w Čzechách panowal.

O Přemyslowi a geho skutcých když Wlastu přemohl / yak gest swůg žiwot dokonal.

Kapitola XI.

Přzemysl porazyw Wlastu a přemohsse wssecky gegi pomocnice / teprw yako na nohy powstal / y swého Knijžetcýho vřadu se oprawdu vgal: Nebo za žiwobytij Libusse / žádné starosti o panstwij swé neměl / nýbrž s poddanými y se wssemi okolnijmi Sausedy swými w dobrém srozuměnij a pokogi bydlel / až prawě do poraženij a přemoženij dotčené nesslechetné Wlasty. On neyprwé Zlaté y Střijbrné Hory w Čzechách nalezl a wynesl / odtud také y Komoru swau náramně a welmi zbohatil. Když pak Přemysl vmřijti měl / kázal sobě swůg Oděw (w němž při Pluhu od poslůw Libussyných nalezen byl /) přinesti / zato swých wěrných Čzechůw žádagic / když sobě koliw Pána budau woliti / aby gemu ty Ssaty vkázány byly / a tudy sobě to ku paměti přiwedli / že Bohowé netoliko z neywyžssých Stawůw / ale také z nijzkých rodůw Regenty a spráwce tohoto Swěta wyzdwihugij / a ge na Knijžetcý Stolice posazugij: yakž toho přijklad máme na Agatoklesowi Králi Syrakuzanském / kterýž bywsse Synem Hrnčijřowým / když byl Králem včiněn / na památku rodu swého to nařijdil / aby se wždycky mezy Zlaté a Střijbrné Kofflijky spolu y Hliněnné

stawěli. Czechowé pak magýc žádost Přemyslowu w paměti/ za dlauhý čas to zachowáwali/ až potom to yako y giné mnohé dobré wěcy a hodné památky w prodlauženém wěku w zapomenutj přisslo. Ale poněwadž nám tuto o Czeských wěcech mluwiti náležý/ protož postranných řečý zanecháme/ a o tom dále co se po smrti Přemyslowě w Czechách dálo oznámjme.

O Nezamyslowi Synu Přzemyslowu/ a o geho činech y skutcých yak gest Knýžetstwý swé sprawowal.

Kapitola XII.

KDyž pak Přemysl mage mnohá Léta wěku swého/ swůg žiwot skrze časnau Smrt dokonal/ s náležitau Knýžetcý poctiwostj/ y s nemalau žalostj od swých wěrných Czechůw gest pochowán: kteřýž magýce Přemyslowo dobré a chwálitebné chowánj/ y geho pokogné panowánj w swé paměti/ Syna geho Nezamysla/ sobě za Pána swého zwolili: ale widauc geho welmi sprostného/ a k dosaženj na Stolicy Knýžetcý nespůsobného býti/ tak ho na mýstě Otce geho na Zámku Wyssehradu zanechali/ sami Knýžetstwý sprawowali a řýdili: Proti tomu Knýže Kauřýmské welmi na odpor byl/ a sobě wětssý hodnost k panowánj nežli Nezamyslowi přičýtal: postawiw se Nezamyslowi za nepřýtele/ na geho

grunty

Grunty často sgýžděl/ a gemu weliké sskody činil/ domnýwage se tudy Nezamysla/ yakožto strasslíwého a bázliwého Pána k tomu přiwesti/ že gemu swého mýsta postaupiti musý: ale nemoha toho dowesti/ gesstě mu wjce sskodil/ y Wesnice mocý odnýmal/ a k swému Kauřimskému Knýžetstwý gepřiwlastniowal/ čině to wsse s wůlj a wědomostj Rad swých.

Nezamysl chtýc sobě před nim bez krwe wylitj pokog včiniti/ pohnal Knýže Kauřjmské/ aby se mu ku Práwu postawil/ a sskod včiněných práw byl.

Czemuž když Knýže Kauřýmské odepřel/ takowé obeslánj sobě za smých pokládal/ a ku Práwu státi nechtěl: byla Nezamyslowi od geho wěrných ta radda dána/ aby proti Knýžeti Kauřýmskému Wogsko sebral/ wálku začal/ a geho peychu mocý skrotil/ připowýdagýc že gemu wssyckni k tomu pomáhati/ a w tom y žiwoty swými nápomocni býti chtěgý.

Wedle kteréžto raddy když Nezamysl tak včinil/ a s Wogskem swým na mýsto Ctirow tak řečené přitáhl: Tu také proti němu Knýže Kauřýmské s Lidem swým wytáhlo: a tak potkawsse se Bratřý/ Přátelé/ y Sausedé spolu/ welmi krwawau bitwu swedli: w kteréžto Nezamysl pole obdržel/ a Kauřýmských do čtyř Set porazyl/ k tomu také bylo gich mnoho zgýmáno y zraněno.

W té Bitwě bywsse sám osobně Knýže Kauřýmské/ kterýž zaumysltom Wogsku wyzdwýhl a k nýž přýčinu dal/ gsa yat/ aby on býti měl k ton znáti nechtěl.

Naposledy gsa poznán a před Nezamysla přiweden/ Nezamysl na něho hleděti nechtěl/ nýbrž poslal ho k swému Heytmanu s poručenjm takowým/ aby se k němu wedlé zaslauženj geho zachowal.

Heytman přigaw ho/ Nos y Vssy vřezati/ a tak zohaweného propustiti kázal.

To wsse když se tak yakž dotčeno zběhlo/ byl w Czechách dobrý pokog: obywatele Czeské Země/ toliko se hospodářstwým zaneprazdniowali/ Lesy a

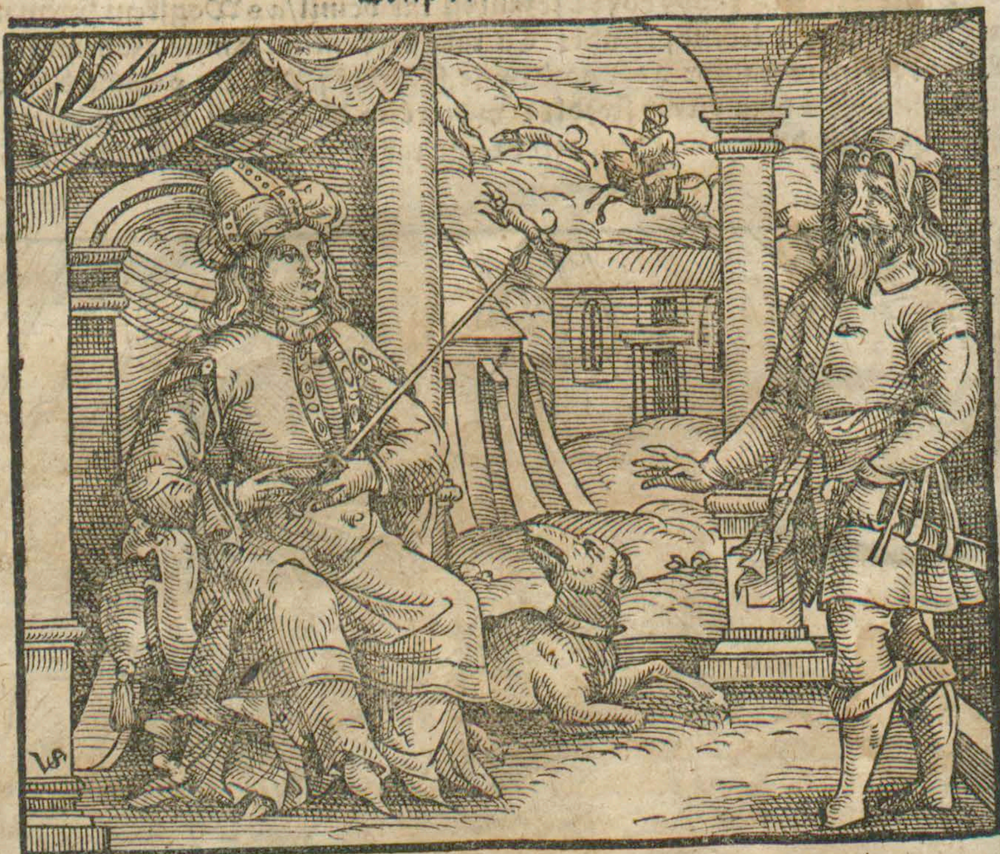
zaro-

zaroſtliny wykopáwali/ Dědiny rozdělawali / Měſta Zámky a Weſnice ſtawěli/ge lidmi oſazowali/a tak obecné dobré rozmnožowali.

Nezamyſl pak po ſkrocenÿ protiwnÿka ſwého/ gſa w dobrém wěku a pokogi/ žiwot ſwůg ſkrze čaſnau Smrt dokonal / a po ſobě gednoho Syna za Dědice gménem Mnátu zanechal.

O Mnátowi Synu Nezamyſlowu/ a co ſe za geho panowánÿ zběhlo.

Kapitola XIII.

Mnáta Syn Nezamyſlůw/po Smrti Otce ſwého od ewſſech Stawůw na geho mÿſto geſt wywolen / kterýž gednoſtegně yako Otec ke wſſem wěcem byl wáhawý a zpoždilý : Nebo wěcý ku powolánÿ ſwému náležitých zhola nic neſſetřil/toliko ſamau Myſliwoſtÿ k kteréž byl welice chtiwý ſe zaneprazdniowal. Tak že celé tři Léta yak na Stolicy Otcowſkau doſedl / nic giného nečinil/ (poručiw wſſecky wěcy k ſprawowánÿ a wyřizowánÿ gednomu Pánu z Rodu Wrſſowcůw) toliko Myſliwoſt prowozowal.

Rod těch Wrſſowcůw byl welice tehdáž ſlawný w Czechách/ kteřÿž vžÿwali za Erb Zlaté Wrſſe w Modrém Stÿtu/a na Helmě Gekába.

Wſſak témuž Knÿžeti Mnátowi práwě ſe podlé onoho přÿſlowÿ ſtalo:

Ouem

Ouem lupo comiſiſti. Nebo ten Wrſſowec dáwno o tom přemeyſſlel/ aby ſám Czeſkau Zemi opanowal / gediné kdyby k tomu něgakau přÿležitoſt mÿti mohl.

A protož widělo mu ſe tehdáž zaſluſſné/nětco toho před ſebe wzýti / zwláſſtě mage ſobě wſſecky wěcy ſwěřené / ano také wida že by mnozý s Knÿžetem pro geho welikau nedbánliwoſt/obáwagjce ſe proto něgakého welikého nebezpečenſtwÿ / ſobě ſtěžowali.

Ginÿ na proti tomu (yakž to obyčegně býwá) Pánu pochlebugÿc/takowý žiwot geho ſchwalowali.

Což Wrſſowec Vice Regent v ſebe rozwážiw gednal ſobě láſku při těch (wſſeliyakým ſpůſobem ſobě gi v nich hledage) kteřÿž ſobě s Knÿžetem ſteyſkali a proti němu reptali : gichž on wÿce poſazowal/a wſſeligak před nÿmi Knÿže w oſſkliwoſt vwozowal / ledayakéſy ſmyſſlené wěcy na něg wyhledáwage/ čině gim weliké připowědi/geſtli že gey na geho mÿſtě ſobě za Pána zwolj.

Vſliſſawſſe takowá ſlowa / ti kteřÿ s nim o Knÿžeti při geho Stole rozmlauwali/a wyrozuměwſſe vmyſlu geho/ takowé w něm ſmělosti welice ſe diwili.

Ačkoliwěk to dobře o Mnátowi rozuměli/ že ſwých obyčegůw nezměnÿ nýbrž ſkrze takowé gegich na ſebe nařjkánÿ/mnohem horſſý a nedbánliwěgſſý bude.

Ale wſſak pamatugÿce na ſwé powinnoſti/geden každý z nich vznali/ žeby cnoſt a wjra Pánu wolenému gednau ſljbena toho včiniti zbraniowala : protož newědauce yakau odpowěd témuž Vice Regentu dáti/ a kterak ſe z toho wymluwiti / wzali ſobě na rozmyſſlenÿ do druhého dne / že tu k němu přjgdauce/odpowědÿ ſwau geho ſprawiti nepominau.

Obdržewſſe to na něm/ geden každý odeſſel do ſwé hoſpody : mezy tim wybrali teyně mezy ſebau dwa Muže wÿry hodné/a s tau nowinau ge k Knÿžeti odeſlawſſe/oznámiti poručili na yakém puňktu žiwot geho y wſſecka ſpráwa Knÿžetſtwÿ pozůſtáwá / geſtli že co neyſpjſſe mocy bude neodolá/ a těm chytroſtem záwiſtnjka/kterémuž ſe přÿliš mnoho ſwěřil w Ceſtu nekročÿ.

Mnáta wyſliſſew poſelſtwÿ wěrných poddaných ſwých/hnedky na Wyſſehrad poſpÿſſyl/a za chwÿli mezy ſwými ſe tagil/tak aby ho žádný nepoznal ani o něm zwěděl/dotud dokudby do Zámku newgel.

A když giž do Zámku wſkočil / kázal powolati před ſebe Wrſſowce / těmito ſlowy k němu mluwě : Zdaliž gſem yá tebe odgÿžděgÿc odſud proto na ſwém mÿſtě nezanechal / aby ty ſpráwu mně náležegÿcý/ na mÿſtě mém wykonáwal : tobě gſem wſſecko ſwěřil / dadauc tobě naučenÿ yak ſe w tom chowati máš.

Ty pak gſy ſe giné wěcy kteráž tobě nenáležela dopuſtil: Mněs Wrchnoſt odnÿti chtěl/a ſoběs gi přiwlaſtniti vminil: Nadto wegſſe giné gſy k tomu namlauwal / o to s nimi gednal / k tomu gim ſgezdy vkládal / aby tebe za Knÿže wolili : Snad gſy ſe domnÿwal/že gſau tobě zradau pomáhati měli: Zdaliž o tom newÿš / že gediné zlÿ o zlých/dobřÿ pak o dobrých ſkutcých přemegſſlegÿ : A protož pro twau newěru z těch dwau wěcý/ gednu ſobě wywol: Nebo ſe ſám ſwým wlaſtnÿm Mečem zabÿ/a nebo takowé vkrutné maucky podſtup/yaké na Zrádce ſluſſý.

Na kteréžto ſlowa Knÿžetcý Wrſſowcowi daremné bylo odpowÿdati/ nebo to byla zgewná prawda / a k tomu také hognoſt Swědkůw proti němu pohotowě ſtálo.

Apro=

A protož dobyw Meče nic nemluwijc/ sám sebe předewssemi přistogjcými gest probodl / a padsse na Zem scepeněl.

Když to Tělo zabité z Pokoge wywrhli/ wssyckni společně žádali Knijžete aby na Zámku Otcowském bydlel / a lepssý bedliwost k obecnému dobrému přiložil: Gestli žeby pak tak přijlissnau měl chut/ k prowozowánij Myslitwosti/ aby gi tak konal/ pokawadžby powinnosti swé Knijžetcy w ničemž nezanedbal.

Vkazugijce mu weliké nebezpečenstwij ze wssech strán nastáwagijcý/ že (prý) netoliko Sasý/ ale y Wandaly/ Srby Přátely nasse/ Cýsař Karel weliký s Francauzy a Němcy vtiskati mnij: Nadto wegisse Vhři Lidé ze wssech Národůw neyvkrutněgssý a neyhrozněgssý/ Pannonye dostáwagj/ a sobě podmaniugij.

Protož gest se potřebj ze wssech strán na peči a pozoru mjti/ aby nás nebezpečenstwij nepotkalo/ a oheň kterýž giné pálj tolikéž nás k zkaze nepřiwedl.

Na kteraužto gegich řeč Mnáta se powolně postawil/ ale wssak nic nesplnil/ yak prwé tak potom žiwot swůg wedauc/ vmřel.

Zanechal Syna mladičkého gménem Wogena kterémuž Poručnijka z Familie a Rodu Wrssowcůw nařijdili: A to toho gehož prwé Streyce pro geho nenáležité k sobě chowánij (yakž weyss oznámeno) o hrdlo byl připrawil.

Tomu tehdy yakožto Muži z Rodu slawného/ genž počátek swůg od Czecha wzal/ správu wssý Země y Syna swého poručil.

O Wogenowi Synu Mnátowu/ a Poručnijku geho Wrssowcy.

Kapitola XIIII.

DObré sprawowánij Vřadu/ vkazuge mysl a ctnost každého Człowěka dobrého. Ale Wrssowec nepamatugijc na ono Přijslowij/ kteréž Cicero 3. offic: napsal/ naučenij dáwage těmito slowy: Non est res ulla tanti, aut commodum ullum tam expetendum, ut viri boni & splendorem, & nomen amittas, hned yak dostal takowé Wrchnosti / nic dobře / nic pořádně / nic sprawedliwě nečinil / wssecko s yakaus neslussnau powahau / zle, ossemetně, a lakomě sprawowal.

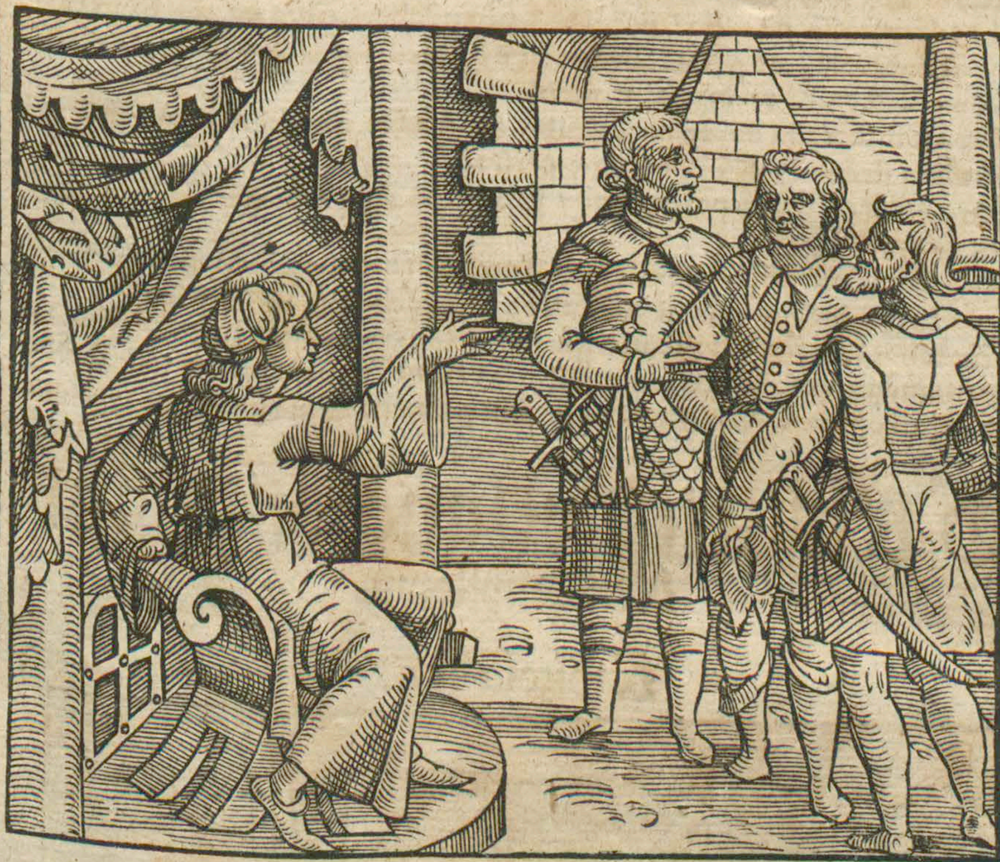
Naposledy pak z welikého lakomstwij/ y w Tyranna se obrátil/ a to tímto způsobem:

Byl geden Zeman aneb Wládyka starý/ welmi bohatý/ Ženy ani Dětij nemage: toho častokrát nato ten gistý Gubernátor lahodně namlauwal / aby mu swůg wssecken Statek darowal.

Ale on toho včiniti pro slussné přijčiny se zbraniowal: Czehož když Wrssowec pěknými slowy na něm obdržeti nemohl / bezděčně a mocý to opanowati sobě vminil.

Protož pozwal sobě k wečeři toho Zemana a dobře ho opogil: Potom okolo hodiny na Noc wyssel s nim na procházku/ a přiwedsse ho na gedno mijsto skalnaté welmi přijkré w Zámku, dolů ho strčil/ kterýž padsse dolů/ hned se zabil.

Kapitola XIX.

DRawý wewssem Křewomysl skutkem y gménem potom panowal: nebo nic dobrého nečinil/ toliko nenasyceným shromažďowánjm Zlata gsa gat/ Rolj dělati zanedbáwage/ wssecky Dělnijky a Sedláky k tomu obrátil: skrze což potom weliká drahota w Czechách powstala.

Žiádný se nenalezl / gesstoby s tím nevstupným Knijžetem o to mluwiti směl/ toliko něgaký Horymír geden možný Pán w Czechách: Pro kteraužto přijčinu w welikau nelásku Křewomyslowi vpadl/ tak že wždy hledal přijčiny / yakby se nad Horymírem toho dobře pomstiti a hrdla geho zbawiti mohl.

Hawýři též widauce/ že gim w gegich vžitku překážku činij/ nenáwist proti němu wzali/ a pomáhagijce Knijžeti/ z nepřijzně proti němu/ sami sobě některé Baudy swé zapálili.

A to před Knijžetem Křewomyslem na Horymíra sčijtagijc žalowali.

Horymír oswědčowal to a wywozowal gistými osobami / že gest toho nevčinil: Knijže wssak žádného swědectwij přigijti nechtěl / ale z welikého hněwu/ newinného Horymíře k Smrti odsaudil.

Horymír wida hněw Knijžetcý proti sobě nevpokogený / prosyl ho aby mu prwé nežli na Smrt půgde/ dopustil na geho Koně wsednauti (kterýž byl welice bugný) aby se gesstě na něm před geho očima w Zámku proskočil.

Křewomysl k smijchu sobě tu krátkau radost geho pokládage / toho mu dowolil/ a Zámek Wyssehrad ze wssech strán zawřijti poručil.

Horymjr ssel neyprwé k Koni swému / a některé slowa týsse mu do Vssý possseptal/kterýmž ten Kůň dobře rozuměl.

A po té wsedsse na něho / počal w Zámku běhati/činic na něm skoky prwé od lidij newidané / od gedné Brány až k druhé / tak že se wssyckni té weliké Czerstwosti Konské wydiwiti nemohli.

W tom wzaw ho dobře na Ostruhy s nim přes Zdi Zámku Wyssehradu na druhau stranu Rzeky Whltawy přeskočil.

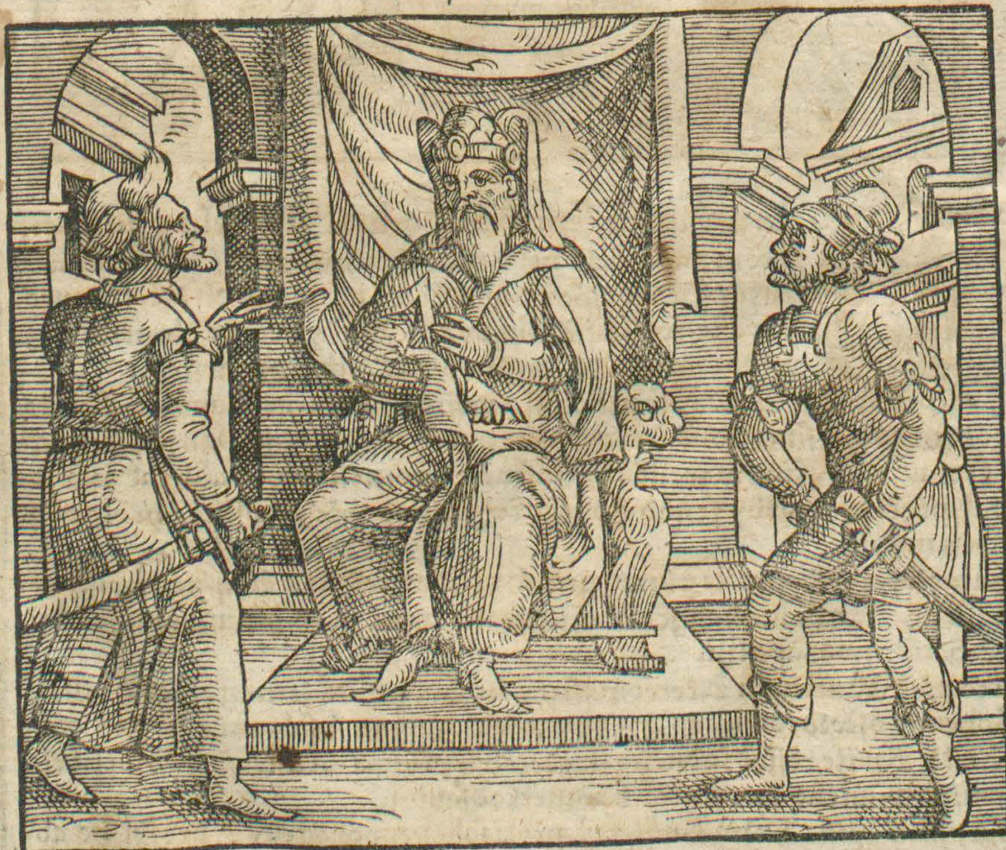
Kronykáři Czesstij potwrzugij / že od toho času tim gménem Zlichow Wes se gmenuge.

To gestli že tak gest / musyl to býti skutek a včinek ne Koňskeg/ale Diábelský. Nebo Pohan snadně takowého Koně sobě spůsobiti mohl.

Za tohoto Křewomysla nic giného Hystorye paměti hodněgssýho nepřipomijnagij / toliko Zlost, a welikau vkrutnost geho/ kterauž nad Poddanými prowozowal. Ten zanechal po sobě gednoho Syna gménem Neklana.

O Knijžeti Neklanowi Synu Křewomyslowu.

Kapitola XX.

Neklan ačkoliw byl ničemný/a k sprawowánj tak weliké Stolice nespůsobný / wssak Czechowé nic nedbagijce na zlost Otce geho/ ani nim pro geho sprosinost pohrdagijce/ gey předce za Pána přigali.

Ale Wlastislaw Knijže Lucké znage Stregce swého býti welmi prostého/ sebral nemalé Wogsko Lidij Rytijřských a wěrných poddaných swých proti Neklanowi.

Byli toho času dwě Wěsstkyně w Czechách dosti slawné/a wssechněm známe: gedna pod Wlastislawem/a druhá pod Neklanem.

Ty obědwě se na tom srownáwali / žeby Wlastislaw na té Wogně sstěstij obdržeti neměl.

Neklanowa dobře radila Pánu swému y Wogsku geho/aby se Neklan na té Wogně nevkazowal/ ale sobě Bohy vkrotil/a gim Oslátko offěrowal aneb obětowal/to mu wzkázala. Včinil tak Neklan: wssak když wssyckni chtěli geho s sebau na té Wogně mijti / Tu teyně Sideriusa z Cheynowa (kterého Hágek w listu 42. Sstijrem gmenuge) Muže znamenitého/sobě postawau y twářnostij podobného/na Koni swém w Zbrogi swé wyprawil/ žádage ho/ aby geho Osoby y Vřadu we wssem statečně bránil: Za to mu weliké dobrodinij a náhradu včiniti připowijdagic.

Siderius Cheynowský we wssem wěrně slaužiti Pánu swému se zakázal/ a toho y dowedl/yakž o tom wssyckni Hystorycy swědčij.

Neb když se Wogska potkala na Poli řečeném Tursko/a k bitwě sobě znamenij dali: hned tim lepegij sstěstij slaužilo/kteřij měli Terče.

Diwil se Wlastislaw vhljdaw Sideriusa, gehož nadál se býti Neklanem/ že sobě tak ochotně a směle počijnal.

Protož hnedky k němu blijžegi s swým Osstijpem přiskočil: Siderius nic se Wlastislawa neosteychagic / ochotně se obrátiw swým ho Osstijpem prohnal/a s Koně dolů srazyl.

To nesstěstij widauc Lid geho / a že Pán gegich giž zabit gest/welice strachem oblijčeni byli / tak že ani vtjkati, ani wijcegi brániti se nemohli.

A tak gſau tjm ſpůſobem Neklanowi nad nepřátely Pána ſwého y ſwými to Wýtězſtwý obdrželi.

Nicméně w té bitwě dotčený Siderius Cheynowſký/ne od nepřátel/ale od ſwých wlaſtnjch/kteřjž mu toho ſſtěſtj a ſláwy y poctiwoſti záwiděli/zabit gt.

Po dokonánj té bitwy/hned ſe Wogſko Neklanowo do Krage Luckého obrátilo: Kdež to wſſecken ten Krag pokazyli/ toliko Ziatče Měſta nigakž dobyti nemohli.

Syna Wlaſtiſlawowa, v gedné Panj přjtelkyně geho yawſſe/ Neklanowi Knjžeti ſwému přiwedli.

Neklan wida Djtě toliko Sedmi Let zſtářj/ miloſrdenſtwjm gſa hnut/ kázal ge odſebe odweſti/a poručil těm kterýmž bylo od Otce ſwěřeno/aby ho bedliwě opatrowali/ giſté Statky z nichžby poctiwé wychowánj mjti mohl, gemu wykázaw.

Něyaký Durynk oblýbiw ſobě ty Statky/ neginač ſe nadál/než že zabigic Djtě, při těch Statcých zůſtane/ a Neklanowi tim welikau wděčnoſt včinj: Domnjwagic ſe takowau myſl býti w Neklanowi/ yaká geſt w něm panowala: ano také že ſpjſſe ſkrze brzkau Smrt nežli dlauhý žiwot Djtěte, welikau láſku v Knjžete doſtane: Stiawſſe Djtěti Hlawu/a do Rauchy obwinuw/vpřjmo s nj k Neklanowi geti poſpjſſyl.

Před kteréhož práwě tehdáž když obědwal předſtaupil/a pozdrawenj s poklonau včiniw/ řekl: Přineſl gſem teď Knjže miloſtiwé krmi, ačkoliw ne k gjdlu, ale wſſak takowau/kterážby tobě y Potomkům twým bezpečnoſt welikau včinila: A w tom Hlawu z Rauchy wyniaw, před Knjžetem vkázal.

To wida Neklan/ welice z toho byl žaloſtiw/ tak že těžkau ljtoſtj omdlel/ a yako vmrlý/ za Stolem padſſe dlauhau chwjli ležel.

Potom přiſſed ſám k ſobě zaſe, z welikého hněwu poručil/ aby ſe hned Durynk/pro takowau neweru proti Pánu ſwému včiněnau/ ſám ſwau wlaſtnj Rukau oběſyl. Což on včiniti muſyl.

Tudy tuto Knjže znáti dalo, aby ſe žádný zlými ſkutky Panům ſwým neoblibowal: poněwadž/yakž prawj Ouidius Amorum lib: 1. Non habet euentus, ſordida præda bonos.

O Baurce w Cžechách a nenáležitém předſewzetj gednoho Mládence proti Neklanowi.

Kapitola XXI.

Elike Baurky začjnali ſe w Cžechách pro ſproſtnoſt a ničemnau nedbánliwoſt Neklanowu/podlé přjſlowj: Když Lew ſpj/ tehdy mu Myſſy y Laſyce po hřbetě běhagj: Tak také když geſt nedbánliwá Wrchnoſt/ tehdy ledakdos ſe wegſſe pne/ nežli mu náležj. Yako y toho čaſu to ſe přitreffilo.

Byl něyaký kráſnický wzáctný Mládenec/kterýž ſe ſám ſobě welice ljbil. Ten gſa Heytmanem Kaukřjmſkým/ vmjnil zdwjhnauti Wálku proti Neklanowi/ nic toho newſſetřugic/že Wogna welikého nákladu a hognoſti potřebuge: Nebo tak ſobě tuſſyl toho dokázati/že Neklana z Panſtwj wyžene.

A tak počal mu Wſy odnjmati a některé y plundrowati. Pro kteraužto přjčinu Neklan welice ſe vlekl a zarmautil.

W tom něyaký Montanus těſſýc ho a napomjnagic aby byl dobré myſli/ takto k němu promluwil: Knjže laſkawé/ neſtareg ſe nic/ geſtli že mi rozkážeš/yá tobě zeytra twého nepřjtele žiwého přiwedu/aneb hlawu mrtwého přineſu/nebo gſem s nim w Sauſedſtwj/ a wſſech geho ſpádu powědom.

Neklan byl toho welmi wděčen/ a za tu ochotnoſt, geſtli toho dokáže, welikau mu náhradu včiniti ſlibowal.

Montan přihotowiw ſe k tomu s některými Muži dobrými a ſobě wěrnými/ tu kdež Kraſnický zwykl na procházku gezditi / ceſtu mu zaſtaupil: kterýžto když ſe k nim přibližowal/ Montan na něho s welikým okřikem wyſkočil/ a tu od něho wſſecky Služebnjky/kteřjž ſe domnjwali wětſſý Wogſko s Montanem býti/ odſtraſſyl: Kraſnický toliko ſe ſám potkal s Montanem, ale gſa ſſkodliwě raněn, obrátiw ſe zpátkem na Koni welmi rychlém/ ſotwa do Kaukřjma vtekl: Ten Sſtráff když ſe po myſli Montana nezwedl / vmjnil gey mocý w Měſtě dobýwati.

Y poſlal k Neklanowi o pomoc/ kteréž mu on s powolenjm wſſech Stawůw neprodlel odeſlati.

Když pak s tim lidem ſwým Montanus blýzko Měſta ſe položil/ odtud každého dne o dobytj geho ſe pokauſſegic:

Měſſtiané Kraſnického w Nocy přes Zdi Měſtſké ſpuſtili/ a ſami s Montanem o pokog rokowali.

Ale když toho obdržeti nemohli, bránili ſe ſtatečně za oſm dnj pořád: potom bywſſe mocý přemoženi / mnozý z nich zmordowáni gſau.

Kraſnický pak vgew na Morawu/Krále Morawſkého za pomoc žádal/ kterýž tolikéž o tom přemeyſſlel/ kterakby Cžechy ſobě podmaniti mohl.

Protož včinil to k žádoſti geho, wſſak s takowau weyminkau: když doſtane Stolice Knjžetcý/ aby mu poſluſſenſtwj ſljbil.

Kraſnický pogaw lid z Morawy/ vpřjmo k Hranicým a Pomezý Cžeſkému táhl: Proti němuž Cžechowé také w Ceſtu wytáhli/ a v Cžáſlawě s nim Bitwu ſwedli: Kdežto za dlauhau chwjli ſpolu bogugjce/ ſotwa s welikau pracý Cžechowé pěſſý Lid Morawſký na vtjkánj obrátili.

Cžjmž Gjzda Morawſká nic přeſtraſſena nebyla/ ale předce ſměle na Cžechy dotjrali.

Až když vhljdali Kraſnického / s Koně ſraženého a na Zemi poſſlapaného ležjcýho/teprwa gim Srdce vpadlo/tak že gſau hned naſtranu vſtaupili.

Cžechowé také wypudiwſſe ge z ſwé Země/za nimi daleko neběželi: wſſak nicméně ſſkodu gim vdělawſſe/ zpátkem ſe domůw zas nawrátili.

Očemž ſſjřegj při wypſánj Měſt a Krage Kaukřjmſkého/podlé Kronyky Hágkowy čjſti ſe bude.

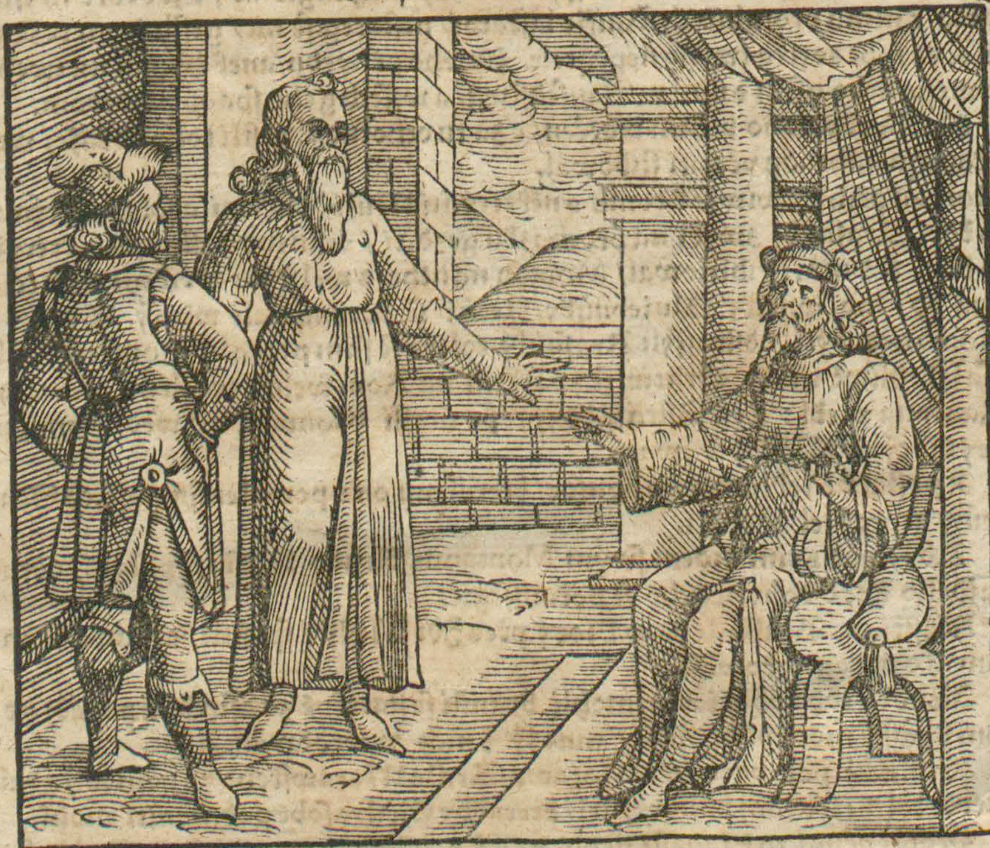
Druhého Roku potom / Morawané opět z nowu do Cžech ſe chyſtali / a opraweti / y ročnjho pomſtiti ſe chtěli.

W tom weliký Mor na ně přiſſel/kteréhož nemoha Hormidor Král vgjti vmřel, a tak Cžechy při pokogi zanechati muſyl.

Neklan pak radugic ſe z takowého ſſtěſtj / kteréž mu z přjčiny wěrnoſti poddaných geho ſlaužilo/ žiwot ſwůg w pokogi dokonal. Zanechaw po ſobě dwau Synůw / Hoſtiwita a Mſtiwoge.

O Synech Neklanowých/

Kapitola XXII.

Po Smrti Neklanowě Syn starssý Hostiwit na mjsto geho ode wssech Stawůw za Knjže wolen: Mstibog pak/ že mu hned po gednau Statek wykázan nebyl/ welmi se proto na Bratra swého rozhněwal.

Tomu když Krosmil Wrssowec porozuměl/ welmi pilně Mstibogowi slaužiti počal/ vstawičně gey na to namlauwagjc/ a proti Bratru posazugjc/ aby djlu swého mocý dosahowal: k čemuž mu y sewssemi Přátely swými pomáhati připowjdal.

Mstibog Mládenec vpřjmný/ mage takowau přjpowěd od Krosmila/ hned Bratru swému za nepřjtele se postawil/ a sebraw nemalý počet Chasy/ Wsy a Města Bratra swého plundrowati počal.

Odkudž kdeby kořist swau odnássetí a skládati mohl/ oblibiw sobě k tomu na wysoké Hoře Pewnost Města Kassyna/ dostati ho vmínil: ale když toho pogednau wykonati nemohl/ a od Hostiwita obleženým pomoc dána byla/ tak od té Pewnosti gest odehnán.

Wssak předce se w tom Mstibog proti Bratru nespokogil/ nýbrž čjm dále tim wětssý nepřjzeň a Wálka mezy nimi se začjnala.

Vznáwagjc někteřj přednj Páni takowau wnitřnj roztržitost/ welice sskodliwau býti/ žádali Hostiwita aby gich poslechl/ a s Bratrem se spokogil; k čemuž on pogednau přistaupil.

A tak

A tak gsau Bratřj spolu smluweni/ totiž, aby Hostiwit na Stolicy Knjžetcý zůstal/ a Mstibogowi Krage Kaufřjmského postaupil: Gestližeby pak prwé Hostiwit vmřel/ tehdy Bratr po něm aby panowal/ a ne Synowé geho: Mstibog zase proti tomu/ že Synům geho panstwj Kaufřjmské postaupiti powinen bude.

A tak gsau tim spůsobem Bratřj mezy sebau spokogeni.

O Druhé nowé a nenadálé domácý Baufce.

Kapitola XXIII.

Křezomysl aneb Krosmil Wrssowec prw gmenowaný/ negsa wděčen že se takowé srownánj mezy Bratřjmi Knjžaty stalo/ nawedl néyakého Sukoslawa Bilinského že se Knjžeti zprotiwil/ a zgewným nepřjtelem geho hlásyl/ prawic se býti tolikéž z toho Dřewa tesaného/ z kterého se Knjžata tessý.

Hostiwit accolíw ne sám osobau swau proti Sukoslawowi powstal/ ale genu podobného zausfalce gménem Křesa/ mnohém nad Sukoslawa možněgssýho/ proti němu wypravil/ a daw mu lid, sskody činiti/ a yakýmkoliw spůsobem bude mocy/ budto gýti anebo zabiti Sukoslawa poručil.

Křes chtěge se zaljbiti Knjžeti Pánu swému/ yak neywegss mohl/ ohněm y také Mečem Sukoslawowi sskody činil: A dotud toho nepřestal/ dokud mu se Sukoslaw s Milessem Synem swým naodpor nepostawil.

Když pak se gich dočekal: Tu z obau stran vkrutnau Bitwu začali/ takže wjce nežli do třj Set Mužůw padlo/ mezy nimi y Miless zabit gest.

Sukoslaw newěda o Smrti Syna swého/ domnjwal se žeby yako y on s ginými z Bitwy wssel.

Ale dowěděw se že zabit gest: Přisáhl Bohům že se Smrti Milessowy a křiwdy Mstibogowy/ nad zdrawjm Knjžete Hostiwita msttjti bude.

A tak hned po včiněné přjsaze/ poslal k Mstibogowi Křezomysla Wrssowce/ žádage ho aby mu pomoc s lidem včinil.

Načež když Mládenec namluwen byl/ poslal teyně k té potřebě Sukoslawowi tři Sta Mužůw wýborných/ kteréžto Křezomysl skrze Lesy prowedsse/ weliké smělosti Sukoslawowi přidal: A tu spolu s njm okolo Budyně a Mělnjka/ kde Křes a Slawibor přátelé Hostiwitowi bydleli/ znamenité sskody činiti počal.

Knjže Hostiwit chtjc vgiti při nich néyakého zlého domněnj/ aby toho o něm nesmiegssleli žeby ge w potřebě gegich opustil/ hned gim ku pomocy s Wogskem se wypravil.

To wida Hrabě Sukoslaw hned s Lidem swým na Zámek swůg vstaupil: za nimž Hostiwit s Přátely swými pospjchage/ w krátkém času ho dobyl/ gehož se on yakožto Panu swému na milost dal/ a za odpusstěnj prowiněnj swého žádal. Hostiwit proti wssý naděgi Wrssowce, kterýž byl w tom tumultu Oknem z Zámku wyskočil/ laskawě s nim naložil.

Sukoslawa pak gaw do Wězenj dáti rozkázal/ w kterémž on w krátkém času/ yakž o tom Daubrauius a Hágek pjssý/ žiwot swůg dokonal.

Křes

Křezomyſl Wrſſowec wyſſed z tak těſného mýſta / předſe od toho zlého předſewzetý nepřeſtal / nýbrž ſewſſý ſwau rodinau čím dále tím wětſſý nepřýzeň proti rodu Knýžetcýmu před ſebe bral / a namlauwagic Mſtiboge / aby ſobě Stolice Knýžetcý dobyl / znowu Bratřý whromadu ſwaditi vmínil: Ale Mſtibog proti Bratru toho včiniti nechtěl / než ginde ſobě něyakých kořiſtý hledati: A tak w nepřítomnoſti Swatopluka Krále Morawſkého doma (kterýž to° čaſu gſa giž Křeſtianem k Cýſaři Arnolffowi gel / žádage ho aby Synu geho Kmotrem byl) s Wogſkem ſwým do Morawy wtrhl / tam mnoho lidu yako neopatřeného zgjmal / a přigewſſe do Czech Hoſtiwitowi Bratru ſwému polowicy té kořiſti darowal: Ale Hoſtiwit wſſecko to zaſe na Morawu Swatoplukowi Králi poſlaw / w tom ſe před ním omlauwal / že cokoliwěk Bratr geho tu ſobě počýná / on o tom wěděti a tím winen býti nechce.

Geſſtě natom doſti Mſtibog nemage /. znowu do Morawy s Wogſkem wygeti ſe přihotowil.

Zwěděw pak že ſe Swatopluk zas domů nawrátil / a nad ním těch ſſkod gemu včiněných pomſtiti ſe ſtrogý / vtekl ſe s žádoſtj k Bratrů ſwému o pomoc.

Kterýž mu ſe z toho wymluwil / a raděgi aby Přýměřý od Krále Morawſkého žádal / nadto také aby ſe w hněwu ſwém proti němu ſpokogil radil.

Wſſak takowé napomínánj Mſtibogowi nic wděčné nebylo. W tom Morawané magice ſobě od Krále ſwého poručeno / aby w Zemi Hoſtiwitowi žádných ſſkod nečinili / toliko Mſtibogowo Panſtwj plundrowali / do Czech wtrhli: o kterýchž Mſtibog zwěděw proti nim w Ceſtu wygel.

A tu prwé k Morawům ſe přiblýžil / nežli Heytman geho Chodrus, kterýž měl pod ſwau ſpráwau nemálo Lidu / gemu ku pomocy přitáhl.

A tak nechtýc Mſtibog giných čekati / ani wničemž poſlauchati / kteřýž mu radili / aby až do ſpolečného ſtrhnutý wſſeho Wogſka malé ſtrpený měl / odpowěd gim dal: Coby daremně čas mařil: A tu hnedky znamený ku potkánj dáti poručjw / s Morawany, kteréž Noſyſlaw ſprawowal / Bitwu ſwedl.

Tu za dlauhau chwýli oboge Wogſko ſpolu ſe poteykalo: Sám pak Mſtibog začaw bitwu / s nemalým dýlem Lidu ſwého / genž ho pilně ſſetřili / Morawanům hřbet vkázal: giný to vhlýdawſſe, yak mohli, tak vſtupowali.

A tak Noſyſlaw obáwagic ſe něyaké zrady, honiti gich wýce nedal, toliko Zemi plundrowati rozkázal.

Potom nazeytřý wſſyckni ti rozehnánj Czehowé ſpolu ſe ſeſſli / k nimžto y Chodrus s lidem ſwým poſpýſſyl: Tu krátce ſe ſpolu vradiwſſe / na tom zawřeli / poněwadž gſau ſobě trochu přes noc poodpočinuli / aby ſe wčeregſſý bitwy pomſtili / a tudy něyak hanbu ſwau přikryli.

A tak poſnýdawſſe / aby w Bitwě čerſtwěgſſý byli / týſſe ſe za Morawany puſtili / a aby ge wždy něyak znůýchati a roztrhnauti mohli / na Cztyry hauffy ſe rozdělili.

Noſyſlaw gſa přýliſs bezpečen ſebau / po wčeregſſým Wýtězſtwý geſſtě nedokonalém / co Czechowé myſlili nic newěděl / až w tom nenadále od nich mnohém hůře nežli oni od něho přeſtraſſen / tak že od toho wſſeho, co gim byl prwe pobral / pryč odběhnauti muſyl.

Mſtibog Slawné wýtězſtwý nad Morawany obdržew / z té Kořiſti Bratru ſwému Hoſtiwitowi wýce nežli kdy prwé Wězniůw odeſlal / a w krátkém čaſe geſſtě wýce poſlati připowěděl / zwláſſtě wěda že Vhřj Přýměřý byli s Swatoplukem Králem zruſſyli / a giž Jula Knýže Vherſké nelſtoſtiwě

Morawu plundrowati počal / a k weliké gich ſſkodě Zámek řečený Oheb na Pomezý gich poſtawil / z kteréhož Morawanům weliké ſſkody činil.

Wſſak ten od Hroma zapálen byl / a tak Swatopluk / aby mu Vhřý nepřekáželi / Hranice ſwé dobře opatřil.

Z druhé ſtrany tolikéž / bogugýc ſám Pán Bůh za Swatopluka / vloženj Mſtibogowo předivně zruſſyti račil / nebo ho Czert w Oſobě Czlowěčý vdáwil.

Swatopluk Pánu Bohu za to chwálu wzdawſſe / wýru Swatau křeſtianſkau w Králowſtwý ſwém pilněgý rozmnožowal: A pamatugic na dobré Sauſedſtwý Hoſtiwita Knýžete Czeſkého / na wſſecky ty ſſkody / kteréž mu od Czechůw s Mſtibogem zdělány byly / pro něho ſamého zapomenul.

Tuto máſs Cztenáři laſkawý / krátké wypſánj o wſſech Knýžatech Pohanſkých / kteřýž w Czechách z Rodu Přemyſlowého panowali: Nebo Hoſtiwit nedlauho potom gſa žiw / žiwot ſwůg dokonal / a po ſobě Czechům za Pána Syna ſwého Bořiwoge zanechal.

Kterýžto na mýſto Otce ſwého / od wſſech gednomyſlně wolen gſa wſtaupil / a Stolicy tu w pokogi yako prawý Dědic a Pán křeſtianſky za dlauhý čas ſprawowal: očemž teď nýže obſſýrněgý položeno bude.

ECCE OMNIA NOVA IN BOEMIA.

O Bořiwogowi Synu Hoſtiwitowu/ prwnῡm Knῡžeti Křeſtianſkém w Czechách.

Druhé Knihy:

Kapitola I.

K Weliké poctiwoſti, Sláwě, a k rozſſýřenῡ Panſtwῡ Otcowſkého / Bořiwog Syn Hoſtiwitůw/ po Smrti Otce ſwého/ od wſſech Poddaných za Pána přigat. A wſſak ge w bludu Pohanſkém nedlauho ſprawowal/ nebo w něm dobrý počátek začal: A to timto ſpůſobem: Gedaucena Morawu k Králi Swatoplukowi / z přῡčiny

té/ aby ſpolu s nim po Smrti Otce ſwého/ doſtatečné Přῡměřῡ vtwrdiwſſe nezruſſytedlné zachowal/ a hned toho dne přigel/ kteréhož Kral Swatopluk přigῡmal Tělo a Krew Spaſytele naſſeho/ a wyſſed z Koſtela prawě k Stolu ſedati měl.

Gehož když Bořiwog dogῡti chtěl/ včinil to s ochotnoſtῡ a wděčnoſtῡ Swatopluk/ že ho přiwital: A přiwitawſſe řekl: Můg wděčný Hoſti, odpuſť mi proſym/ že tě k Stolu ſwému pozwati nemohu. A to proto včiniti mi ſe nehodῡ/ poněwadž toho Práwa křeſtianſká nedopauſſtěgῡ/ aby ti kteřῡž od Stolu žiwého Pána Boha přicházegj/ s takowými/ kteřῡž Bohům mrtwým a němým ſlaužῡ/ ſtoliti měli.

Ale geſtli že s námi Křeſtiany zaroweň k Stolu ſednauti chceſs/ včiň prawau pokoru a pokánj/ pozneg Pána Boha Stwořitele prawého Nebe y Země/ a vwěř že geſt tě ſkrze Smrt Syna ſwého gediného/ Pána Gežῡſſe Kryſta/ z mocy Diábelſké/ y wſſecky ty kteřῡ znagj a wěřj w něho/ wyſwoboditi a wytrhnauti ráčil: A podlé toho přigmi Křeſt Swatý.

Tak teprwa ſe s námi ſrownáſs/ a nám wždycky milým Hoſtem a Přῡtelem budeſs y zůſtaneſs.

Takowá ſlowa Krále Swatopluka / welice Bořiwoge w myſli geho pohnula / takže patřῡc na welikau vctiwoſt Cýſaře Arnolffa / kterauž činil Králi Swatoplukowi/ y takowau láſku / že geſt k němu do tak dalekých Kragin přigel / toliko pro ſamo to/ aby Synu geho Kmotrem byl/ tomu wſſemu Bořiwog zdaleka ſe djwage/ ačkoliw Pohan/ wſſak Pán dobrotiwý/ z toho ſe těſſyl/ a to ſobě welice powažowal.

Porozuměw potom Bořiwog Wῡru Křeſtianſkau býti netoliko vžitečnau ale y wewſſem potřebnau / hned také ſe k nῡ přiwinul. A Sſpalkůw aneb Medl Pohanſkých zanechati vminil.

Mezy tim pak ſliſſyc mluwiti o wῡře Methudya Arcybiſkupa Morawſkého/ z kteréž welikau a wěčnau náhradu a záplatu připowῡdal těm genžby ſe pokřtiwſſe/ ſylně w Pána Boha ſwého vwěřili: tu hned láſka Ducha Swatého Bořiwoge obklῡčila/ takže welikau žádoſtῡ gſa k tomu weden/ a Duchem Swatým popuzen/ na to ſe hnedky odewzdal/ a s mnohými dwořany ſwými a přednῡmi Pány/ kteřῡ při něm byli/ Křeſt Swatý ſkrze Methudya Arcybiſkupa Morawſkého přigal.

S nimž on potom do Czech přigew/ Lidmilu Manželku geho s welikým počtem Czechůw k Wῡře Swaté obrátil a pokřtil.

O Králowſtwj Morawſkém yak dáwno a od koho geſt založeno.

Kapitola II.

BJe ſe tuto řeč začῡná o Králowſtwῡ Morawſkém/ potřebῡ geſt tolikéž wěděti/ yaké geſt to Králowſtwῡ od koho a yak dáwno založené/ a pro kterau přῡčinu/ poněwadž gſau ge od dáwnῡch čaſu Slawácy w držen ῡ měli/ tak nazwáné. Daubrauius Biſkup Olomaucký / kterýž Kronyku Czeſkau ſepſal/ počátek Králowſtwῡ Morawſkého

ho/toho času když Konstantinus Pogonoto řečený nad Rzeky panowal/ po-
kládá/a to timto spůsobem:

Bulgarowé od Scytůw do Towaryzstwa powolanij / yakožto od Přátel
swých/na Wognu proti Konstantýnowi se wyprawili/ a do Grecij wpád vči-
nili a wtrhli.

Proti nimž dotčený Konstantinus s welikým Wogskem w Cestu wygel/ až
na mijsto to, kteréž se Honglon gmenuge/ tv s nimi ochotně Bitwu swésti
vminiw.

Bulgarowé zdržewsse se na mijstech gistých a bezpečných/takowé domně-
nij/yakoby se welikosti Wogska geho báli/osobě činic/wssak přjhodné chwijle/
kdyžby se Cesariany vbezpečili / aby na ně vdeřili/očekáwagijc/k Bitwě pot-
kánijm gsau prodlili: W čemž ge naděge gegich nezklamala.

Nebo vhlijdawsse přijhodný čas / na Rzeky vdeřili a ge porazyli/a nadto
weysse k tomu přinutili / že gsau gim z Misie vstaupiti musyli: tu oblijbi-
wsse sobě obydlij/ Slawákům radili / aby Pannonij/ z kteréž byli Hunnowé
wyssli/sebau osadili.

Nebo y Arrarowé kteřij po Hunnijch w Pannonij bydleli/počali/do Wlach
vstupowati.

Tak že byla toho času Pannonya pustá zůstala. Gsauce pak tehdáž Ná-
rodůw Slawanských Sedm w gednom Wogssté/Morawu a Pánnonij sobě
podmanili/ a gi osadiwsse/welice Tytul Králowský sobě oblijbili.

Ale že mezy nimi nebylo mocnégssýho a Slawnégssýho nad toho kterýž
Morawu opanowal/toho sau wssyckni Králem y potomky geho gmenowali.

Tento počátek Králowstwj Morawského/Daubrauius Biskup Olomau-
cký w Kronyce swé pokládá.

Ale kdo gest neyprwé Morawu založil a w nij panowati počal/ o tom žá-
dné zmijnky nečinij/toliko to o Králijch Morawských prawij/ že gsau žá-
dných paměti hodných wěcý nečinili: Ano tolikéž že gsau žádných takowých
lidij neměli (gsauce bez wsseligakých Vměnij a Pijsem) kteřijžby o počátku
a skutcých gegich psáti mohli.

W té wěcy gest sám proti sobě Hystoryk/pokládagijc přijsstij do těchto Kra-
gin Lecha a Czecha circa annum 644. kteréhožto času Constantinus pa-
nowal: A tu žeby teprwa toho času začijnati se mělo Králowstwij Mo-
rawské.

Ginij pak přijsstij tých ž Knijžat kladau Léta po Narozenij Syna Božijho
550. Ten Constantinus byl Syn Constantini Heraclij, Constantinus 4,
Pogonato dictus, kterýž žiwot swůg dokonal/circa annum Christi. 689.

A wssak yakž se obyčegně mluwij/a gest staré přijslowij: Musý se do hlu-
bini pustiti/ kdo chce welikau Rybu chytiti: Tak tolikéž potřebij gest starých
Hystorykůw mnoho čijsti/kdo se chce Starých pamětj a přijběhůw dostatečně
dowěděti: Nebo lidé včenij gsau rowně yako Wčely: kteréžto yak zrozlič-
ného Kwijtj Med wybijragij a do Aule snássegij: Tak také oni Hystorye swé
zrozličných přijběhůw a pamětj zbijragijc/ w gedno shromaždiugij.

A protož gestli že gsau Morawané tak nedbánliwij byli / a přijběhůw y
skutkůw swých statečných / kteréž gsau nad cyzými Národy prowozowali/
pro budaucý paměť poznamenáwati a zapisowati nedali / musyli gsau to ti
včiniti/kterýmž se od nich křiwda dála.

Očemž Strabo lib. 7. Geograficorum nemlčij / připomijnage statečnost a
hrdinské skutky Arminia, kterýž na Morawě panowal za panowánij Cýsaře

Augu-

Augusta tehdaž Krystus Pán Spasytel náš Mládenečkem gsa s Matkau
swau po Židowstwu chodil.

Toho času Germanicus Drussus Augustůw Pastorek / wssecky Německé
Kraginy až do Rzeky Albis/ to gest Labe pokazyl / kterýž potom od rány w
Moguntij aneb w Mohuči vmřel.

Tu připomijná Arminia Krále Morawského Anno Christi 11. Žě gest tři
Wogska Ržijmské porazyl. Očemž sobě čti gmenowaného Hystoryka/ ane-
bo w Zrdcadle Margkrabstwij Morawského / tam o skutcých geho ssyrssý
zmijnku včiněnau nagdeš.

Marobodus aneb Marobodocus pončm panowal/yakž otom týž Strabo
wypisuge/kterýžto že se w Ržijmě z Dětinstwij swého na Dwoře Cýsaře Au-
gusta wychowal/byl prawý Markomannus.

Ten když do swé Kraginy přigel po Smrti Arminia/ odewssech na geho
mijsto wolen byl.

Žě pak Arminius Stolicy swau měl w Německých/ Marobodus gi k Mar-
comannum anebo k Morawanům přinesl.

A gsa tak giž na Králowstwij dosazen/k wůli poddaným swým proti Ržij-
manům Wálku wésti musyl. Očemž Strabo swědectwij wydáwá.

Tohoto Marobodusa Cornelius Tacitus lib: 2. Annalium připomijná.
Cornelius tolikéž wypisugic skutky in Historia Romana Tyberij Cæsaris,
zgewně gey welice slawným Králem Morawským gmenuge.

O Tudrusowi třetijm Králi Markomanském týž Hystoryk Strabo lib: 9.
zmijnku obssýrnau činij. Eutropius in vita Flauij Domitiani, Wognu s
Markomany wypisugic/ačkoliwěk nepokládá gména Králowského/ wssak
ge apud Cornelium Tacitum negdeš / kterýžto wyswědčuge/ že Králowé
Markomansstj z Rodu Marobodusa a Tudrusa až do geho wěku panowali/
a pro Rytijřské skutky welice slawnij byli.

Ariouistus Cztwrtý Král Markomanský panowal za času Aureliana Cý-
saře/Očemž sobě čti Plutarchum. Tu důwodně vhlidáš welikau slávu
a statečnost geho/yakž se to obssýrněgi w Zrcadle Margkrabstwij Moraw-
ského doložilo. Czti sobě apud C. Iulium Cæsa: in bello Gallico lib: 2.
Tam dosti obssýrnau o geho skutcých zmijnku nagdeš. Nebo Cztrnácte let
s Wogskem swým Markomanským pod žádnau Střechau nebyl.

A protož kdo chce dostatečně při spisowánij skutkůw a přijběhůw starožit-
ných/Wlasti swé poslaužiti/ tomu gest při dáwnijch a starých Hystorycých
toho hledati a na to se ptáti potřebij. Nebo toho Hystorye potřebuge/aby
byla prawdiwá a dostatečná.

Ale my zanechagijc Morawanůw na ten čas nastraně / k swým se Cze-
chům a Knijžeti Bořiwogowi nawrátjme.

¶ Bořiwog nawrátiwssy se do Czech od Swatopluka Krá-
le Morawského/odewssech poddaných swých byl welice pohrdán: Nebo gey
wssyckni w nenáwist pro zawrženij Bohůw gegich wzali/a gdauce mimo něg
za nic ho sobě zhola neważjc/yakoby ho neznali hlawu k Zemi sklonowali:
Nadto wegsse y wětssý částka gich k tomu přistaupila/že gsau o giného Pána
mezy sebau w Raddu wessli.

Toho wssého Bořiwog se dostatečně dowěděl: Nebo Slawibor Mělni-
cký gehož Dceru sobě Bořiwog za Manželku wzal/ a ta toho času s Dětmi
swými při něm yakožto Otcy swém zůstáwala / otom owssem dostatečnau
správu Bořiwogowi dal/a k tomu y radil/aby zase znowu k Králi Swato-

plu-

plukowi na Morawu se obrátil / a tam dotud se zdržel / dokudžby se ten lid zaussalý a proti němu popuzený neupokogil a sám k sobě nepřissel.

Včinil tak Bořiwog / a welmi wděčně od Swatopluka přigat gest. Kteréhož on hned také wsseligakými potřebami opatřil / Lidu a Peněz s ninižby ty zaussalce a protiwnijky swé zkrotiti a panstwij swého Otcowského dosáhnauti mohl / yakby mnoho potřebowal / dáti mu připowěděl.

Ale Bořiwog wijce se okolo Methodia Arcybiskupa / poslauchage raddy geho a naučenij / kteréž mu o wěčném dědictwij zaslibowal / obijral / nežli o dosaženij časného panstwij myslil : Nebo mu tolikéž k žádné Wogně Methodius neradil. Ale zaslibugijc mu od Pána Boha potěssenij / y zdegssých časných wěcý zase dosaženij / krátkého času trpěliwě očekáwati poraučel.

Což gistotně Bořiwoge nezmeylilo : Nebo hned yakž z Czech wygel / weliká nesswornost a záwist w panstwij geho powstala. Bázně žádné ani sprawedlnosti nebylo / gedni druhé z Statku wyháněli / Mordowé a kwaltowé welicý powstali / a in summa welmi se tomu zle dálo / kdož s to býti nemohl / aby mocy odpijral: zhola žádného nebylo kdoby takowé swéwolnijky trestati měl.

Za tau přijčinau někteřij s přednějssých Panůw vmijnili po Bořiwoge poslati / a nebo na geho mijsto giného woliti. Ale wssak málo těch bylo gessto by po Bořiwoge poslati mijnili / raděgi gich wětssý částka chtěli sobě Muže ledayakéhos od Pluhu za Pána wzýti / nežli Bořiwoge / kterýž Bohy gegich zawrhl / zase přigijti.

Když pak ten spor mezy nijmi dlauhau chwijli trwal / a žádný žádnému vstaupiti nechtěl : Gmenowal geden z nich Stugmira kteréhož byl Hostiwit Otec Bořiwogůw z Země wyhnal / tehdáž když přemohl onoho Sukoslawa / kterýž z ponuknutj Wrssowcůw proti němu powstal.

Tento Stugmir byl Syn Sukoslawa Biliny z Rodu starožitného / kteřij s Czechem a Lechem z Charwát do těchto Kragin přissli / w Polsstě y w Czechach welice slawnij gsauce / se rozmnožili.

Ti až posawád se Bilinami gmenugij. Vžijwagij Erbu : Totižto třij Podkow w Modrém Sstijtu / rc. k nimž potom Křijž přidán gest.

A tak po dlauhých nesnázech a odpořijch z gednostegné wůle wssech / za Knijže wolen dotčený Sugmir / ten toho času w Bawořijch přebýwal.

Když tak Stugmir ode wssech za Knijže byl wyhlássen / hned se Poslowé nařijzenij do Bawor wyprawili / a pilně se na Stugmijra Bilinu ptali / kteréhož sotwa se doptali / proto že Němcy proměniwsse mu gméno Stugmir / Sstylfrydem gey gmenowali.

Ten gsa od toho času yak z Czech byl wygel / mezy Němcy let třinácte / do konce řeč Czeskau zapomněl / tak že nerozuměl co gsau Czechowé k němu mluwili : Niméně Poslowé předce ani pro tu přijčinu odgeti ho nechtěli / ale s sebau do Czech pogawsse / na Stolicy dosadili : On hned yakž do Czech přigel / proto že se s Czechy smlauwati neuměl odewssech pohrdán byl : Oni dawsse mu dary / tam odkad gey wzali / zase ho odeslali.

Přitom zase wssyckni chtjce sobě giného Pána woliti do Prahy se sgeli / a nigakž w Městě toliko w Poli / pro wolněgssý a prostranněgssý Plac a rozmlauwánij o gednomyslném wolenij Pána / mijsta k wolenij mijti nechtěli.

A to wssecko ti kteřij se byli teyně proti Bořiwogowi spuntowali proto včinili / (tak se k tomu yako na Wognu přihotowiwsse) kdoby koliwěk spomenul Bořiwoge / aby gey o hrdlo připrawili : O čemž zwěděw Slawibor Mělnický / napomijnal stranu Bořiwogowu / aby tolikéž wssyckni tak yako k

potkánj

potkánj se přihotowili : A tak když toho čas přjgde do Pole wytáhli.

Když se pak na mijsto vložené wssyckni sessli / geden z nich k wssem řeč včinil / aby zanechagijce daremnijch nesswornostij a roztržitostij / wssyckni gednomyslně Pána sobě wolili a gmenowali : A to takowého kterýžby byl z Rodu Knijžetcýho a uměl Jazyk Czeský : Netak yako se gim prwé bylo přitressilo / že přiwedsse sobě Pána němého / slaužiti mu se styděli. A pro tu přijčinu gey brzy opustiti musyli.

A protož, poněwadž gest to wěc zgewná byť pak y zlá byla giž gi musýme dobrau gmenowati / aby Bořiwog yakožto Pán dáwno odewssech wolený za Pána a Knijže přigat byl. Nechť gest pak yaký koliwěk chce / wssak gest nám dobře známý.

Nedopustiwsse mu dále mluwiti / ten kterýž držel Korauhew anebo Praporec strany odporné / zkřijkl hlasem aby se rozstaupili : A w tom geden genž držel stranu Bořiwogowu podlé něho stogijc / řekl k němu : Včinijm to hned / že tu kde ty chcess nepůgdess : a wytrhsse rychle Meč hned gey zabil.

Cžijmž pogednau straně protiwné Srdce wzal : Nebo z strany Bořiwogowy každý swého protiwnijka chytil / ostatnij pak wssecky přinutili / aby při Bořiwogowi stáli / a geho za Pána přigali.

Což když se stalo / s welikau poctiwostij na Morawu Posly swé k němu wyprawili / kterýžto po swém odgezdu z Czech / zase na Stolicy swau gedenáctého Měsýce dosedl.

A wzaw s sebau do Czech Methodya Arcybiskupa Morawského / žádal ho snažně aby přiložiw k tomu pilnost / kterby mohl od Modloslužebnosti odwedl / a k wijře Swaté a k službě prawého Pána Boha / y w gednotu Cýrkwe Swaté Křestianské / přiwedl.

Mnoho se gich pokřtilo / yako Slawibor Mělnický se wssým rodem swým / y giné mnohé Osoby z přednijch při Knijžeti.

Že pak nebylo ke cti a chwále Pána Boha wssemohaucýho žádného Kostela wystaweného / musyl toliko w Domjch ten Swatý Biskup Slowo Páně kázati / a chwálu Božj podlé pořádku Cýrkwe Swaté wykonáwati.

Což se s welikým vžitkem mezy nowými Křestiany a Lidmi těmi / kteřij byli odpornij chwále Pána Boha w Trogicy gedineho řijdilo.

A wssak že to tak podstatně yako w Domu a Chrámě Božijm býti nemohlo : Tu hned Bořiwog bez prodlewánij ke cti a chwále Pána Boha Wssemohaucýho / a ku poctiwosti Blahoslawené Panny Marye rodičky Božij / na mijstě wysokém / které gmenowáno bylo Weselý Dwůr / Kostel wystawěti poručil.

Potom také wystawěl na Zámku Wyssehradském Kaplu S°. Klimenta / gehožto Kosti S. Cirillus Arcybiskup Morawský z Gersonesu s sebau na Morawu přinesl.

Při kterýchž se welicý diwowé dáli. A wssak ge potom s sebau do Řijma wzal a odnesl.

Druhau Kaplu wystawěti rozkázal Bořiwog ku poctiwosti S° Petra a Pawla Apoštolůw Páně / na pahrbku kterýž se Zderazem gmenuge.

Na kterýchžto wssech mijstech S. Kněžij od Methodya poswěcenij zůstawenij a nařijzenij byli / gimžto Bořiwog z Duchodůw swých dostatečné wyžiwenij wykázal.

Rozkázal také Bořiwog Sskoly w nijchžby se Mládež Pijsmu y Řeči Latinské (o čemž prwé w Czechách sleycháno nebylo) včila, wystawěti : O čemž při wypsánij Wijry Swaté w Czechách obssýrněgij se nagde.

Narodil

Narodil se potom z Lidmilly Manželky geho Syn třetij: kterémuž dáno gméno Boleslaw/a toho gest Methodyus Arcybiskup Morawský křtil.

Po nedlauhém čase přissli Czechowé k Methodyusowi/žádagijce ho/aby gim Latinským Jazykem/zwlásstě když oni gemu nerozuměgij Misse Swaté neslaužil/ ale aby to Cžeským Jazykem wykonáwal.

Methodyus chtijc wděk včiniti Lidu tomu / poslal spěssně do Ržijma k Mikulássowi Papeži/kterýž byl žiw okolo Léta 858. A vmřel 868. Očež když se Cyrillus podlé toho psanij Bratra swého starati počal/a netoliko při Papeži ale při wssem Duchowenstwij na Concilium shromážděném/ toho wyhledáwal: Pokládali sobě to za posměch a wěc nowau/že gsau toho Czechowé/ čeho gest žádná Kragina přigawssy Křest Swatý nežádala / vžiti chtěli.

Mezy kterýmžto o té wěcy sseptánijm a w té weliké tlačenicy Prelátůw/ (kdežto toliko samých Biskupůw 113. bylo / kromě giných Prelátůw: Tak yakž se to z wypsánij Concilium kteréž bylo w Ržijmě Léta 865. patrně nacházý.) Vslisseli hlas poznenáhlu hřmijcý/těmito slowy: Omnis Spiritus laudet Dominum &c. Et Omnis lingua confiteatur eum.

Z kteréhožto hlasu gsauce wssyckni přestrassenj/ hned Papež k žádosti Czechůw/powolil Cyrillusowi wykonáwati Náboženstwij Jazykem gegich.

A wssak yakž Daubrauius pijsse/nedlauho ten způsob mezy Czechy trwal: Neb změnil to neyprwněgssý Biskup Cžeský Dětmar/ od Jana toho gména dewátého Papeže/k žádosti Boleslawa Nábožného/dobrého žiwota y Swatých skutkůw Knijžete/ Czechům podaný.

Což se dálo yako Léta 968. A po přigetj Wijry Swaté Křestianské w Czechách/we Stu Letech.

Tento Dietmarus měl od gmenowáného Papeže poručenij/aby w ničemž neproměnowal pořádku Cýrkwe Swaté/netoliko w Kněžském čtenj/ale ani w Žiákowském zpijwánij.

Mnoho gsau ti Swatij Mužij Cyrillus a Methodyus Pohanůw k Wijře Swaté obrátili: Netoliko samé Czechy/ ale neyprwé Misij, Bulgarij, Gazarij/a Morawu.

Wssak žádný z nich na swém Biskupstwij nevmřel: Nebo obadwa do Ržijma se obrátili / a tam žiwoty swé dokonawsse/ mezy Swatými počtenij a wyhlássenij gsau.

Welikým yakýmsy omylem (což se wěděti nemůže/zdali z strany Impressora/ čili samých Kronykářůw to schází) vgjmá se Starožitnost tomuto Národu Cžeskému/ano y poznánij Wijry Swaté.

Tito pokládagij přistaupenij k Wijře Léta 968. Martinus tempore Ludouici Pij, Anno Christi 805. Toliko že to klade/čeho Hystorykowé Cžesstij nepřiponijnagij/a to těmito slowy: Slaui, Boemi ab Anno 805. bello fracti & Francis Subiecti, cæperunt paulatim ad Religionem asuefieri, &c. Ex Chronographia Gilberti Genebrardi Pár: secunda. Lečby to na Morawany pokládal/a ten Tytul gim přiwlastniowal. Ale wssak y těch přigetj Wijru Swatau pokládagij totiž okolo Léta 880.

O Spitihniewowi Synu Bořiwogowu/kterémuž Otec za žiwota swého Knijžetstwij postaupil.

Kapitola III.

Dáwage se Bořiwog nowých něyakých těžkostij/ a aby mu podruhé Czechowé nepřekáželi w Náboženstwij geho: Nebo netoliko mezy sebau reptali/ale giž y zgewně mluwili/ tím patrně znáti dáwagijc/ že wijry Křestianské držeti nechtěgij/ nýbrž při swé staré trwati minij: Tak y Pána takowého kterýžby toliko s Kněžijmi při Kostele se obyral a potřeb gegich zanedbáwal / trpěti že nemohau.

O tom owssem wěda Bořiwog/ vmjnil to z dobré wůle pustiti/ nežliby to potom snad potratiti a o to přigjti musyl.

Protož rozkázal wssechněch předněgssých osob před sebe na Zámek Wyssehrad powolati: A tu se gim z té Wrchnosti na kterauž gey byli dosadili wymlauwal/ gi z sebe složiw na Spitihněwa Syna swého staršýho přewedl/ a tu gemu wsseckú Wrchnost spolu y s Zámkem Wyssehradem postaupil.

Wssak wida gey býti Mládenečka wěku nedospělého / nařijdil mu poručnijky / o kterýchž wěděl že gsau milownijcy Wijry Swaté / totižto Dytona a Mirsse / Muže welmi opatrné: To onich smeysslegic ano y w tom se gim důwěřijc že Syna geho ke wssemu dobrému mijti budau a powedau.

Sám pak Bořiwog s Lidmillau Manželkau swau / pogawsse s sebau Pawla Kaplana a nebo Kněze / pilného rozmnožitele chwály Pána Boha wssemohaucýho / kterýž toho času mezy giným Kněžstwem yako za Biskupa držán byl / na Zámek Tětin se obrátil.

Spitihněw wstaupiw a dosedw na Stolicy Otce swého / welmi střijdmě / a ke wssem poddaným swým přijkladně se chowal. Skrze což také welikau lásku od nich poznáwal.

Rodiče také welmi k sobě láskau nacheylil / že Wijry Swaté následowal / mijsta Swatá často náwsstěwowal / a Kostely ke Cti a chwále Pánu Bohu stawěti dal a rozkazowal.

Kako neyprwé w Městečku Budeku nedaleko od Prahy ku poctiwosti a památce Swatých Petra a Pawla Aposstolůw / při kteremž y Sskolu postawiti dal: Do niž se nad giné Sskoly Mládencůw včených mnoho sesslo: Což wijce týž Spitihněw z wtipu swého / nežli z raddy Poručnijkůw činil / také wijce sobě powoláwage k raddě těch kteřijž byli odpornij Wijře / nežli těch kteřij gi pilně ostřijhali. Nadto wegsse y Poručnijkůw swých / kteréž slussně k tomu powoláwati měl pomigel.

Wssak skrze takowau přijčinu nebyl w žádném podezřenij v Rodičůw swých / až teprwa když Otce a Matku nawsstěwuge přigel na Zámek Tětin / tu ho w welikém podezřenij měli / z přijčiny té / že když od nich odgijžděti měl / napomínali ho aby Křestiany milowal a wždycky ge rozmnožowal / nadto weysse tolikéž aby laskaw byl na ty a gich poslussen / kteřijž gsau genu za Poručnijky nařijzeni / tak aby nic spurně bez wůle a raddy gegich nečinil.

On na takowé gegich napomenutij dal Otcy s hněwem spurnau odpowěd / řka: Wijce gsau mně poslussnij ti kteřijž negsau Křestiané. A protož náležitá gest mi wěc abych wssecky gednostegně milowal / tak aby se Czeská Země rozmnožowala a ozdobowala: Dietonius pak a Mireso ti nechť toho ssetřij gsauce poslussnij Pánu swému / aby z powinnostij swých newykračowali a Práw nařijzowánij nechť zanechagij. Nebo gest giž čas gegich Poručenstwij wyssel.

Tu odpowěd daw Spitihněw Otcy swému / od něho odgel. Potom hned na té Cestě se roznemohl / a dewátého Dne na Zámku Wyssehradském žiwot swůg dokonal. Tělo geho w Kostele Panny Marye gest pochowáno.

O Wratislawowi Synu Bořiwogowu.

Kapitola IIII.

Wssycknij gednomyslně žádali zato Bořiwoge / aby po Smrti Syna swého Spitihněwa Stolicy a spráwu Knijžecý / kterau mu byl prwé dobrowolně pustil / zase opanowal / předkládagijce mu to / že druhý Syn geho Wratislaw gest gesstě přijlis mladý / a k sprawowánij té Stolice nespůsobný a nedostatečný. Ale Bořiwog (wijce sobě wážic wěčné Stolice Králowstwij Nebeského / o kterauž gest se pilně staral a pečowal / a na to toliko swau mysl wynasadil / aby Pánu Bohu slaužijc / toho mijsta dosáhl /) toho k sobě nigakž přigijti nechtěl.

A pochowaw Syna mrtwého / to sobě v wssech poddaných obdržel a obgednal / že Wratislawa Syna swého / kteréhož připowijdal gim wssemu potřebnému wyvčowati / tak aby gim byl yako y předkowé geho Pánem vžitečným na swém mijstě za Knijže gim wystawil.

W nepřitomnosti swé pak při Wratislawowi / přidaw mu ku pomocy a k raddě Drobosina přijtele geho / a Methodiusa Arcybiskupa Morawského / gim ho poručil.

Ale yak w giných mnohých wěcech nesrownáwá se Daubrauius s Kathalokem / tak y tuto o Methodyusowi gest wěc welmi pochybná / nebo hystorye krátký geho byt w Czechách býti prawij.

Nadto také malo weysse klade / že Pawel Kaplan byl v Bořiwoge mezy ginýmni Kněžijmi yako za Biskupa.

Při Spitihněwowi pak žádné zmijnky oněm nečinij. A protož gest gistá

wěc že ho giž tolikéž za Wratislawa w Czechach býti nemuselo.

Když to tak yakž oznámeno Bořiwog opatrně zřýdil/mezy tim vmřel
mu druhý Syn Boleslaw. Kterýž Wratislawa giž toliko gedinèho mage/
obáwal se aby tolikéž bez dědicůw nevmřel/a Knjžetstwj Czeského w Sy-
robu nevwedl; y počal o tom přemeyssleti / kterakby gey o ženiti mohl/
wssak tak aby mu Manželku dal/ kterážby yako on Křestiankau byla.

Přemohla w tom vmysl geho radda Přátelská: nebo se natom snesli/
aby mu Drahomiru Lučanskau/nad kterauž nebylo we wssem Knjžetstwj
wzáctněgssý ani pěkněgssý za Manželku dali / připowjdagjc za to že se
okřtj a Wjru Křestianskau přigme.

Wssak yakž k tomu přissla/ Rukogmě y Kmotry zawedla. A gsau-
ce giž Panj/vkrutněgssý na Křestiany nežli ona Jezábel / o kteréž čteme/
3. Král: 16. a 21. kap: na Proroky byla. O čemž njže vslissýs.

Po dokonánj Weselj Syna swého / Bořiwog zase znowu k pokogi na
swé mjsto/aby toliko Pánu Bohu wssemohaucýmu slaužil/na Zámek Tě-
tin se obrátil/ kdež y žiwot swůg dokonati vmjnil.

Tam hned ku památce S° Michala Archangela Páně Kostel wy-
stawěti rozkázal: Druhý pak Lidmilla Manželka geho / ku památce
Swaté Panny Kateřiny postawiti dala.

Když pak Wratislawowi z Drahomjry se Syn narodil / gel Bořiwog
aby gey vhlidal/ chtjc Newěstu swau od weliké zpurnosti a nedowěry od-
westi; A wynasadiw se na to/nigakž nemohl weliké Peychy gegi přemocy.

Kteréžto ačkoli se w tom před nim ochotně wssak zrádně vkazowala/
lahodjc Bořiwogowi/ že chce Wjry Křestianské následowati/ale giné na
Srdcy měla/kregjc a tágjc to při sobě dotud dokud Bořiwog žiw byl.

Když potom Bořiwog vmřel/ a pochowán w Kostele S° Michala w-
nowě wystawenèm/změnila Drahomjra wssecku swau Wjru a přjpowěd
a neginák než yako giná Pohanka we wssem sobě počjnala.

Nemage giž Otce Wratislaw / mnoho skutkůw těch které náleželi k
chwále Pána Boha wssemohaucýho/s pilnostj Wjru Křestianskau roz-
ssyřugic a Křestiany we wssem zastáwagic / k wůli Matce swé wykoná-
wal.

Lidmilla tolikéž aby Drahomjra s swými Modláři něyakých
přjkorj Křestianům nečinila/ a w ničemž nepřekážela/ welice pilná byla
a toho vssetřowala.

Skrze gegižto opatrnost / mnoho lidu do Prahy k přigjmánj Křtu
Swatého se scházelo.

Což se y we Wsech okolnjch a Městečkách/skrze weliké pečowánj oto
Lidmilly Panj Swaté pořádně wykonáwalo.

Toho času Wratislaw z ponuknutj Matky swé/Kostel na hůře v Prahy
ku Památce S° Girj Rytjře wystawěl / a wssemi potřebami hogně opa-
třil a nadal.

Dlauhý čas yak doma tak y od okolnjch a postrannjch Sausedůw/byli
Czechowé w pokogi.

Až potom Hunnowé když Saské a Německé Hranice hubili / na Mo-
rawské Pomezý též wpád včinili/a welice Zemi plundrowali.

Otom když Wratislawowi správu dali / litowal nesstěstj Sausedůw
swých.

Ale že se to spěssně a nenadále stalo/nemohl gim tak napospěch ku pomo-
cy přispěti.

Wssak

Wssak mjmeně neprodlewagjc / napomenůw Morawanůw aby ho
očekáwali/tak aby strhnauce se whromadu/ Vhrům to dostatečně wyna-
hraditi mohli/ weliké Wogsko sebral.

Když se pak whromadu strhli Czechowé s Morawany/vpřjmo k Pan-
nonj táhli.

A tu na cestě potkali Posly/kteřjž s tim geli k Wratislawowi/prosýce ho
aby dále do Země gegich s Wogskem newtrhowal/že gsau hotowi wssecky
sskody/kteréž gim Wogsko gegich zdělalo/zwlásstě když gsau ge ne na Mo-
rawany ale na Němce wyslali / rádi s ochotnostj wynahraditi.

A tu hned Wratislawowi co na swé Wogáky wydal/ ano y Morawa-
nům sskody zaplatiwsse/ Penjze wysázeli.

Wzaw swau náhradu Wratislaw / obrátil se zase spátkem do Czech:
Morawané také zasekawsse Vhrům cesty/ aby snadného průchodisstě mj-
ti nemohli k dělánj sskod na Morawě / při pokogi doma zůstali.

Když se zase Wratislaw z Wogny nawrátil/Lidmilla Kněžna přigela/
nawsstěwugjc Syna a Newěstu swau Drahomjru/a za to gich snažně žá-
dala/aby gi k wychowánj gednoho Syna swého dali. Což Wratislaw
s dowolenjm Žėny swé ochotně včinil/dawsse gi na wůli aby sobě ze dwau
wybrala/ kterýby se gi neylépe ljbil.

Tu ona wzala Starssýho/a dawssy gey Kaplanu swému/k cwičenj pil-
ně poručila: Kterýž naučiw neyprwé Djtě Pána Boha se báti / a geho
znáti/potom gey tolikéž Literám včil.

Když pak od něho wzal počátky Sskolnj/ radil Kněžně Lidmille/ aby
gey do Budeku k Nycenowi Sskolnjmu Mistru poslala/ oznamugjc/ že
t im mezy Dětmi ginými yak w včenj tak y w Náboženstwj / wětssý scho-
pnost wezme/ zwlásstě poněwadž se o nic giného nestará/toliko oto/ aby to
Djtě bylo z mladosti w Wjře Swaté dobře wyvčené a vtwrzené/tak aby
gi potom časem swým /sám osobau w panstwj swém rozssýřiti mohl.

Toho času w Řjjmě vmřeli obadwa ti Swatj Biskupi Morawsstj Ci-
rillus a Methodyus/ při gegichžto Hrobjch a dokonánj žiwota/welicý se
diwowé dáli. Z té přjčiny w počtu Swatých položeni gsau.

Wratislaw pamatugic na dobrodinj gegich/které gsau těmto Kragi-
nám/a bezmála wssemu Národu Slawenskému včinili / Zato gim pa-
mátku činic/Kostel ku poctiwosti gmén gegich / natom mjstě kde gest ny-
nj Starey Boleslaw/od gména Syna geho gmenowaný a založený/posta-
witi rozkázal.

Vmřel potom w krátkém čase Wratislaw /a pochowán w Kostele S°
Girj / tak yakož o tom sám poručil: Nebo tolikéž Kostel ten wystawěti
rozkázal: Kdežto až posawád Hrob geho Kamenný se spatřuge.

O pržijbiežých kteržij se po Smrti Wratislawowě w Czechách dály.

Kapitola V.

Pocho-

DOchowawſſe Wratiſlawa Pána ſwého Czechowé/kterýž Syny mladé a k ſprawowánij Stolice Otcowſké nedoſtatečné po ſobě zanechal/ wſſyckni z gednomyſlné wůle Drahomijře Manželce geho ſpráwu Knijžetſtwij poručili : Kterážto magic neláſku k Křeſtianům/ pogednau ſtarau zatagenau nechuť proti nim odkryla a odewřela.

Nebo hned zapowěděla a přijſtně poručila/aby Koſtely Křeſtianſké vzawijragic/žádného Náboženſtwij w nich newykonáwali. Kněžij aby ſe gi nevkazowali/Sſkoly aby ſe zbořily/ a Dijtky aby ſe w nich wijce nevčili/ to nařijdila,

Geſtli žeby ſe pak toho kdo opowážil / a toto nařijzenij gegij přeſtaupil/ takowý každý aby hroznau Smrtij treſtán byl,

Vřady wſſecky w Měſtě změniti rozkázala/a na mijſto Křeſtianůw Pohany/(gegichžto pomocý zgewně y teyně Křeſtiany mordowati vmijnila) wſaditi poručila.

Nadto weyſſe y to vſtanowila/geſtližeby který Křeſtian budto ſe bránjc a nebo yakaužkoliwěk ginau přijčinau Pohana ranil aneb zabil/ tehdy za něho deſet giných newinných trpěti a ztráceno býti mělo.

Wſſak geſſtě tim vkrutnoſti ſwé ta Tyrranſká Žena vkrotiti nemohla/ nýbrž chtijc tim dřijwe Křeſtiany wyhubiti / Rozkázala před ſebe powolati gednoho Pohana welikého Tyrranna Křeſtianůw/kteréhož Pražanům za Purgkmiſtra vſtanowila.

Toho žádala/ aby co neyſpijſſe může/buď zgewně nebo teyně Křeſtiany wſſecky wyplemenil.

Tu on s welikau pilnoſtij oto ſe ſtaral/a z přirozené zloſti zgednaw a nalezſſe druhého ſobě podobného/o tom přemeyſſlel yakby poručenij Drahomijry naplniti a wykonati mohl;

Ale Pán Bůh wſſecko to gegich vloženij ſkrze Křeſtiany ruſſyti a kazyti ráčil. A widauc Drahomijra když w nětčem Křeſtiané Wrch a předek měli/welice z toho zarmaucená byla : Protož zapowěděla/aby žádný z Křeſtianůw po Měſtě s Zbranj nechodil/ale wſſyckni aby ge na Rathauze ſložili : A tu geſtližeby yaká potřeba Obecnij naſtala/ že každý ſwau nagde.

To ačkoliw byla wěc podezřelá Křeſtianům/ wſſak poručenij Drahomijry doſti čijnjc / a widauce tolikéž že y Pohané ſwé Zbraně ſkládagj/ tak ſe zachowali.

Dlauhý čas pokog dobrý mezy Křeſtiany a Pohany trwal. Až potom Modloſlužebnijcy vhlijdawſſe čas/ a přijhodné chwijle dočekawſſe/bezewſſý ſwé ſſkody na Křeſtiany vdeřiti /a ge dokonce wyhladiti vmijnili.

A tak gedné nocy magic k tomu přijhodnoſt/ Wůdce Pohanůw mnoho Lotrowſké Chaſy okolo Domůw Křeſtianſkých roztawěl/ a giné kdyby k tomu potřeba přiſſla/w rozdijlných mijſtech/ aby mu ku pomocý přiſpěli/ tegně zanechal.

A zprawiw wſſecko což k tomu potřebného bylo/domy Křeſtianſké mocý z wyrážel/a mnoho gich zmordowaw/weliké ſſkody zdělal.

Cžijmž gſauc Drahomijra welice potěſſená/ podruhé mu to včiniti rozkázala/ a aby žádný žiwý nezůſtal/wſſecky do konce wyhubiti poručila.

Křeſtiané widauce yaké Tyrranſtwij nad nimi ſe děge / gedenkaždý z nich w Domě ſwém Zbranij ſe opatřil / geſtližeby na ně kdy yaká potřeba

přiſſla

přiſſla aby ſe čijm brániti měli. Kterýchžto když Rychtář aneb Purgmiſtr welkau hromadu/an každý z nich Zbraň má vhlidal / hlaſem wolati počal/že treſtánij hodni gſau/ poněwadž nad zápowěd Kněžny Drahomijry s Zbraněmi choditi ſe opowažugij : A tu hned proti njm Pohany puntowati počal.

Křeſtiané wyſkočiwſſe mezy ně/mnoho Pohanůw pobili/a puſtiwſſe ſe po dotčeném Heytmanu gegich/ (ač nebrzy po ſwé ſſkodě) w Domě geho wlaſtnijm/ gey zamordowali.

To když ſe Drahomijry doneſlo/ welice z toho zarmaucená byla/ a nemohaucy ſe ginač pomſtiti/Koſtely wſſecky kazyti rozkázala/a položiwſſy Oheň na Tětině y v S° Gijřij / tu kde Tělo Manžela gegiho pochowané bylo/páliti poručila.

A tim ſpůſobem mnoho giných Koſtelůw pokazyla. Kněžna Lidmilla nemohauc ſtrpěti takowé vkrutnoſti/ namluwila na to wſſecky Pány/aby Wácſlawa Wnuka gegijho a Syna Wratiſlawowa tim ſpijſſe na Stolicy Otcowſkau doſadili/a giž wijce Země a okráſy gegij plundrowati nedopauſſtěli. K čemuž ſe wſſyckni (nebo ge welice ten nekád mrzel) bez odporowánij namluwiti dali. A tu ſobě hnedky giſtý den a mijſto k wolenij Knijžete wybrali.

O Wácſlawowi Synu Wratiſlawowu Knijžeti Czeſkém.

Kapitola VI.

DRžiſtaupiwſſe Czechowé k raddě dobré Swaté Panj Lidmilly Kněžny / hned gſau Wácſlawa Syna Wratiſlawowa w mladých Letech geho na mijſto Otcowſké doſadili. A wſſak obáwagijce ſe toho aby potom něyaká nepřijzeň mezy Bratry nepowſtala/opatřili Boleſlawa z Statku Otcowſkého / tak aby potom tim dobře ſpokogen býti mohl/ a wykázali mu Boleſlaw ſewſſým geho příſluſſenſtwijm nad Rzekau Wltawau / kteráž panſtwij gegich ze wſſech ſtrán dělila.

Drahomijra pak magijcy při ſobě Syna ſwého mladſſýho Boleſlawa/ wſſem zlým ſkutkům a obyčegům / nadto weyſſe y vkrutnoſti gey wyvčowala.

Wácſlaw přigaw k ſpráwě ſwé Panſtwj Otcowſké/tak ſe pogednau oto ſnažil/aby nic bez wůle a raddy Lidmilly Báby ſwé nečinil.

A bydlijc chwijli yakožto Pán Křeſtianſký w Praze w pokogi/žádnými daremnoſtmi ſe nezaneprazdniowal/toliko Náboženſtwij pilen byl/Wijru Swatau pilně rozmnožowal : W Nocy k tomu dohlijdal aby Žalmy k cti a chwále Pánu Bohu wſſemohaucýmu ſpjwány byly : We dne tolikéž nikdá nezameſſkal Služby Božij : Nýbrž w tom wždycky pracowal.

Mrtwé k Hrobům prowázel/Nemocné nawſſtěwowal/Chudým a potřebným pomáhal/ nahé přiodijwal/kteřij nauzy trpěli Pokrmy gim dáwati poraučel/ s S. Lidmillau Babau ſwau/ čaſté rozmlauwánj o Wij-

Swa-

ke Swatému ňijwal / a zhola ničehož neopauſſtěl / což dobrému a prawému Křeſtianſkému Knijžeti a Pánu náleželo.

Záwiděla toho Drahomijra té Swaté Panij / a počala o tom přemeyſſleti / yakby gi w tom překazyti mohla / aby wětſſý láſky nad giné v Knijžete neměla / a tak Wijry Křeſtianſké pilně a ſſýroce w Czechach rozmnožowati nemohla: A ſtaragijcy ſe oto tak dlauho / doſtala a obgednala ſobě takowé zlé pomocnijky / kteřijž ſe gi w tom vwolili / že tu Swatau Panij z Swěta ſprowoditi mijnij: K čemuž gim giž Drahomijra y den gmenowala.

O tom owſſem ta Swatá Kněžna magijcý ſobě to ſkrze zgewenij od Pána Boha oznámeno / doſtatečně wěděla.

A protož powolala k ſobě wſſech Služebnijkůw a Přátel ſwých / a wſſecko což koliw měla / mezy ně a chudé Žebráky rozdala.

Potom rozkázawſſy wſſechněm wen wyſtaupiti / před Oltářem padla / a činijc pokánij Kaplanu ſwému ſe zpowijdala / a Welebnau Swátoſt přigala.

Dále pak proſyla Pána Boha / aby to což geſt gi vložil / podlé wůle ſwé konati ráčil.

Tu gſau hned té Hodiny ti zloſtnijcy a vkrutnijcy / od Drahomijry nařijzenij a nato nawedenij / Tomáſs a Kumo / kteřijž netak z Rodu yako pro ſwůg neſſlechetný včinek ſlawnj byli / přiſkočiwſſe a z té Swaté Panj Rau

cho ſtrhſſe / hned gi zaſſkrtili / a tak preč odeſſli. Welmi ten zlý ſkutek brzy Knijžeti Wacſlawowi geſt oznámen / pro kterýž aby ti Lotraſowé treſtáni byli / mnoho gich ſolicitowalo / čehož geſtli žeby ſám včiniti nechtěl / tehdy aby některému z nich to poručil.

Ale Knijže wſſecky ſlowy pěknými a práwě Swatémi od toho odwozowal / napomijnage gich / aby toho zanechali / zwláſſtě poněwadžby to proti wlaſtnij Matce geho bylo.

Nadto weyſſe že to y Křeſtianſká powinnoſt zapowijdá / řka: Zdaliž newijte co Pán prawiti račij: Má geſt pomſta / a yá každému čaſem ſwým zaplatijm.

Což ſe w ſkutku brzy wykonalo / nebo geſſtě Rok zauplna newyſſel / a ti oba dwa zloſtnijcy / netoliko bijdně / ale y práwě zgewně a hrozně zahynuli.

Toliko Drahomijře delſſý čas ſe k pomſtě protahowal / proto že y ona welikého trápenij pocytowala / když geſt Wácſlawa Syna ſwého o hrdlo připrawiti vſylowala: on pak wijcegi den odedne we wſſech ſkutcých Swatých proſpijwal a ſe vkazowal.

Ačkoliw kromě Drahomijry Matky ſwé wlaſtnij / měl mnoho giných nepřátel / kteřijž gey prawili býti nehodným k ſprawowánij té Stolice Knijžetcý / milugjce žeby gi náleželo ſprawowati Rytijřſkým a ne Kněžſkým ſpůſobem. O čež ſe neywijcegi Radiſlaw Syn Mſtiboge Knijžete Kaukijmſkeho domlauwal / tudy ſe domnijwagic, že Wácſlawa z geho Otcowſké Stolice wyſtraſſý.

A protož počal mu do panſtwij geho wſkakowati a lid ſwůg Zbrogný vkazowati / žádných Poſlůw kteřijžby s nim opokog gednali / ſlijſſeti nechtijc.

Nebo čijm ſe wijcegi o to Wácſlaw ſtaral / tim on byl mnohem horſſý / domnijwage ſe že ſe ho giž bogij.

Naposledy pak wzkázal s pohrůžkau Wácſlawowi / aby mu Knijžetſtwj ſwého poſtaupil. Czehož geſtližeby včiniti nechtěl / tehdy že netoliko gemu ale wſſem Poddaným geho odpowijdá.

Takowau peychau ſpurnoſtij a zauffalſtwijm geho / gſa Knijže Wácſlaw Pán Swatý pohnut a k hněwu popuzen / s raddau Pánůw ſwých / Wogſko proti Radiſlawowi ſebral.

Když pak giž Wogſka do Pole wytáhla / nedal Knijže Wácſlaw dáti znamenij k potkánj / prwé nežliby s Radiſlawem ſám oſobně promluwil. Načež, ſgewſſe ſe, Knijžata když očekáwali. Rzekl k němu Wácſlaw: Poněwadž ginače pokog mezy námi býti nemůže / toliko ſkrze dokonánij Wogny / tehdy my ſami dwa / bez prolitj krwe newinné / ſpolu ſe potkeyme / a tu ſprawedlnoſt Swatá vkáže / kdo koho poſlauchati bude.

Radiſlaw s welikau radoſtj / yakoby giž wijtězſtwij w Rukau měl / k potkánij a bitwě ſe ſtrogil / a Oſſtijp hrozný w Ruce ſwé wzal.

Wácſlaw pak toliko krátký Mečijk k Boku ſwému připáſal.

Wygel potom Radiſlaw gſa dobře Zbrogj opatřený na plac / kdež mnoho Lidij z oban ſtran ſtálo / rádi chtijce ſe podijwati / yak ta wěc mezy Knijžaty konec ſwůg wezme. Nebo ſe gim to zdála býti wěc welice diwná / že Wácſlaw nebywſſy yakžiw w žádném bogi / takowého ſkuſſeného Muže / na Ruku pobijdnauti ſměl.

A když ſe giž potkati měli / Wácſlaw toliko ſe Swatým Křijžem znamenal: Radiſlaw pak yako vkrutný Lew / nic ginač než yakoby gey požřijti chtěl / s Oſſtijpem k němu wyſkočil / a přiblijžiw ſe k němu / vhlydá dwa Angeli / a vſlijſſý hlas yako Czlowěčij / mluwijc: Padni / padni Czlowěče.

A newěda kdoby mu to rozkazowal / welice z dopuſſtěnij Božijho Wácſlawa ſe lekl/takže hnedky s Koně ſpadſſy/dáwage ſe Wácſlawowi yakožto Wijtězyteli pod moc/miloſti a odpuſſtěnij v něho proſyl.

Wácſlaw s ſedſſy s Koně od Země ho pozdwijhl / napomijnage ho aby ſwau ſpauru a peychu přemáhal/a komu poſluſſenſtwij powinen/tomu aby ge činil/tak aby potom hroznėgi od Pána Boha treſtán nebyl: a odpuſtiw mu to wſſecko/w pokogi gey na geho mijſto propuſtil.

Takowá wěc když ſe po Swětě rozhláſyla a Cýſaře ſe doneſla/wſſyckni to za weliký diw měli/a Wácſlawa Knijže Czeſké Swatého Muže býti prawili: Ginij pak ſobě to za poſměch pokládali.

Toho čaſu panowal Otto Cýſař/kterýž neyprwé Korunu Cýſařſkau/mage gi ſobě dobrowolně danau/do Němec wneſl.

Byl toho wěku / pro dobré a chwalitebné ſkutky / yak w Rytijřſkých wěcech / tak také y w Náboženſtwij Pán welice ſlawný.

Ten ſliſſyc o Swatém žiwotu Wácſlawa Knijžete Czeſkého / poſtawil mu ſe za welikého Přijtele/ tim mu náhradu činijc/že gey nad giné Knijžata poznáwal vctiwoſt a powolnoſt činiti Mageſtátu Cýſařſkému.

Tento Cýſař Otto/čaſu gednoho položil Sněm wſſem Křeſtianſkým Knijžatům w Městě Normacij: na kterýž tolikéž y Wácſlaw Knijže Czeſké přigel.

Nazeytřij pak když ſe ke Mſſy Swaté ſtrogili / Wácſlaw té hodiny nezmeſſkal/ale ſſel k Cýſaři chtijce ſe s nim wijtati/ a ſpolu s giným Knijžaty do Koſtela prowoditi.

Ale Knijžata pyſſná tak ſe mezy ſebau ſneſli/aby Knijže Czeſké mezy nijmi měl poſlednij mijſto/načež gſau y Cýſaře namluwili aby wedlé ſproſtnoſti geho / tolikéž ſe k němu proſtě ſtawěl.

Když pak Cýſař s Paláců ſwého do Koſtela wycházel / vhlijdá zdaleka Wácſlawa Knijže Czeſké k ſobě gdaucýho/a dwa Angeli poſtranách mezy ſebau geho wedaucýho/kterijžto přibližugijce ſe k němu / před očijma geho zmizeli. Cýſař toho vlekſſy ſe welice ſe podiwil/ a zanechaw wſſech Knijžat a Panůw y Rad ſwých/proti Wácſlawowi Knijžeti běžel / a s welikau vctiwoſtij až na Kolena klekagic, gey wijtal / a pogaw ho za Ruku ſpolu s nim do Koſtela weſſel/ a mijſto podlé ſwého Mageſtátu dal.

Czemuž když ſe wſſyckni wydiwiti nemohli/yak neydřjwe s nimi na Palác přiſſli/ o té geho ponijženoſtj proti Czechu ſe tázali.

Cýſař hned wſſem zgewně co geſt widěl oznámil: Tolikо ſe tomu diwil/že žádný z nich takowého diwu / totiž těch Angelůw/kterij při Wácſlawowi Knijžeti ſſli/kromě geho ſamého, newiděl.

Ale Biſkup Mohucký wyſtaupiw / potwrzowal řeči Cýſařſké/ že geſt to w ſkutku tak/a to že tolikéž ſwýma očima widěl.

Tu teprwa řeči Cýſařſké a ſpráwě Biſkupa Mohuckého/ ano y té powěſti která o wijtězſtwij geho nad Radiſlawem ſe rozhláſyla, vwěřili.

Knijžata gſauce předtraſſeni tim diwem / poznawſſe ſwau peychu ano y toho co gſau o Wácſlawowi vložili želegic / a obáwagijce ſe něyakého treſtánij od Pána Boha/ wſſyckni Knijže Wácſlawa za odpuſſtěnij prowiněnij ſwých proſyli.

Cýſař welikau poctiwoſt we wſſem činil Knijžeti Wácſlawowi/ a zgewně oznámil / že čeho koliw od něho žádati bude/ wſſecko obdržij/bez wſſeligakého odporowánij.

Domnijwal ſe zagiſté Cýſař / že něčeho znamenitého k ozdobě Knijžet-

ſtwij ſwého žádati bude. Ale Knijže Wácſlaw o nic giného Cýſaře neproſyl toliko o Rameno Swatého Wijta/ které bylo Ludwikowi toho gména třetijmu Cýſaři z Franſké Země přiwezeno.

Druhé proſyl také Cýſaře s welikau ponijženoſtj za Koſti Swatého Zygmunda Krále Burgundſkého: A to proto, že byl Národu Wandalſkého.

Cýſař wyſliſſew žádoſt geho/ a zaſmáw ſe/ řekl: Wſſecko to obdržijſs co koliw z Saſké Země žádáſs: wſſak na ten čas/dary giné které Cýſařům rozdáwati náležij/wděčně přigmi.

Jako neyprwé Tytul Králowſký / kterýmž tě pro twau hodnoſt ſluſſně ozdobugeme. Též také činijme tě ſwobodného ode wſſech danij/které Cýſař Karel na Knijžata Czeſká vložil: Nadto weyſſe rozkázal mu / w býlém Sſtijtu Orla Czerného vžijwati.

Wácſlaw Knijže/poděkowal Cýſaři za Dar/ale Tytule Králowſkého přigijti nechtěl/ani Hlawy ſwé Olegem Poſwatným pomazati/ani Korunu na Hlawu wſtawiti/aniž ſe Králem gmenowati/ ačkoliw gey Cýſař y wſſyckni Knijžata tak gmenowali/dopuſtil. Když pak mu dar k žádoſti geho od Cýſaře darowaný přiwezen/hned ke Cti a chwále Pánu Bohu w Trogicy gedinému/a ku poctiwoſti S^o Wijta Koſtel ſtawěti rozkázal.

Dokud pak ten Koſtel hotow nebyl/ Swátoſt tu w Koſtele S^o Girij kterýž Otec geho wyſtawěl/ poſtawiti poručil.

Rozkázal také tu připrawiti mijſto k Hrobu Swaté Lidmilly Báby/ſwé kteraуž wſſem Knězijm co gich bylo s welikau poctiwoſtij z Tětijna wyzdwijhnauti a do Koſtela Swatého Girij přeneſti poručil.

Toho když některij Páni Knijžeti Wácſlawowi (weliké přijčiny předkládagijc / zwláſſtě poněwadž giž wijce nežli tři Léta Tělo gegi leželo / aby giž tam délegi odpočijwalo/) včiniti neradili/nigakž Knijže od ſwého předſewzetij vſtaupiti nechtěl/ale gdauc ſám oſobně s těmi wſſemi Pány na mijſto to kdež Tělo Swaté leželo/odewřewſſe Hrob/welmi libau a wděčnau wůnij wſſyckni vceytili. Když pak Truhlu odhradili / geſſtě ge wětſſý wůně zarazyla/tu vhljdali Tělo celé neporuſſené / toliko že když ge ſpauſſtěli neopatrně Prknem Noſu troſſku vblijžili.

Tak bylo to Tělo s welikau poctiwoſtij od Kněžſtwa s Truhlau na Máry wloženo / při kterémž ſe welicý diwowé tu hned dáli/a potom geſt tam kdež Knijže Wácſlaw poručil, odneſſeno.

W tom pak dokonán geſt Koſtel / kterýžto chtijce Knijže co neyſpěſſněgi dáti poſwětiti/ s welikau pilnoſtj ſe o Biſkupa ſtaral/aby ho tolikéž w Knijžetſtwij ſwém w kterémž ho prwé nebylo oſaditi mohl.

Zwláſſtě že předeſſle Arcybiſkup Morawſký/a potom z Bawor z Řzezna Biſkupowé/ w Czechách y w Morawě pořádek Koſtelnij ſprawowali/Neb po odgezdu Methodya Arcybiſkupa/ třidceti pět Let na Morawě Biſkupa nebylo. Očemž Daubrauius lib: 5. fol. 38. wypiſuge.

Když pak Knijže Wácſlaw do Ratiſbonu aneb Řzezna pro Wolffganga Biſkupa / s nimž též o wyzdwiženij Stolice Biſkupſké w Czechách rozmluwiti chtěl/ aby Koſtel ten poſwětil/ poſlal / Drahomijra geho vkrutná Matka tomu welice na překážce byla : Nebo Boleſlawa Syna ſwého a Bratra Knijžete Wácſlawa nato vſtawičně naſazowala/aby mu we wſſech wěcech ſſkodijc překážel: Knijžeti tomu/kterýž wſſecky křiwdy ſwé Pánu Bohu poraučel/ſnadně překážeti bylo: Protož Boleſlaw na toho Biſkupa/ nechtijc ho do Czech puſtiti/ proto aby Knijžeti Wacſlawowi vmyſlu geho Swatého nedopomohl/ yako na něyakého nepřijtele byl pohotowě: a tak

wssudy Sspehéře a strážné po Cestách rozstawěl/poručiw gim/ aby netoliko Biskupa toho/ ale zhola žádných Kněžý do Czech nepausstěli.

Ti Tyrranni činjce dosti wůli Pána swého/mnoho Kněžý zmordowali. Takowá neswornost Bratrská když se Biskupa Wolffganga donesla/nesměl do Czech geti/toliko wždycky na přýpowědi Wácslawa Swaté Knýže zdržowal.

Z té přýčiny Knýže Wácslaw s Kněžstwem swým/ kteréž při něm bylo/ nigakž toho což vmyslili dowesti nemohli.

Wssak nicméně přýkladem swým dobrým / mnohé lidi k Náboženstwý přiwozowal. Nebo w Nocy do Kostelůw/ w nichžto Kněžstwo w každau hodinu se proměniugýce/chwálu wěčnému Pánu Bohu wykonáwali / bosýma nohama chodil.

Tak pýsse Hystoryk/že Podiwin/kterýž byl neywěrněgssý Komornýk Knýžete Wácslawa / dobře gsa oděný gdauc gednoho času Zymnýho w nocy za Pánem swým do Kostela / welice ozábl / takže skrze to odznobený/ skůro k chromotě přissel/ až potom wstupugic do sslepégý Knýžete/ teprwa sobě nohy zahřýl.

Drahomýra když se toho dowěděla/že Wácslaw steyskágic sobě s spráwau Knýžetcý/ chtěl od ný pustiti/nadto weysse že giž y mýsta wyhledáwal/kdeby s Towaryzstwem a Bratry Zákona Swatého Benedykta/žiwot swůg na službě Božý tráwjc odpočinauti mohl / w čemž se y slisseti dal/že Posli do Rzýma k Papeži/aby mu tu Reguly ffundowati dopustil/wypravwiti míný: vkrutnosti swé trossku powlewila.

Ale když se to v Papeže pro giné zaneprázdněný protáhlo. Ta zlá matka nemoha wytrpěti těch protahů/neb gi welmi to mrzelo/že se Wjra Swatá w Czechách rozmáhala / na to se wydala/aby tolikéž Wácslawa/yako y Lidmillu Bábu geho/z Swěta co neyspýsse zprowoditi mohla.

K gegimužto zlému předsewzetý / dala se gi přýhodná chwýle tehdáž když se narodil Boleslawowi Syn. Na gehožto Křtiny vmjnila spolu s Boleslawem Knýže Wácslawa zwáti: Což y včinila /přiwozugic yak gemu/tak y sobě z toho potěssený/že se gim (zwlásstě poněwadž gest Wácslaw čistotu swau Pánu Bohu zachowati slibil) dědic narodil / ten kterýžby po nich w Czechách panowati měl.

Wácslaw Knýže dobré, a Muž Swatý/yak žádnému w ničemž neodporowal/tak y tehdáž pro potěssený Matky a Bratra/ dal se gim namluwiti: a připowěděl že tak včiný.

A wssedsse do Pokoge s těmi kteréž sobě pokládal za neywěrněgssý přátely rozkázal hledati Pawla Kaplana swého/a odewřew Okno do Nebe wzhlédage welmi hrubě zdychal / mluwjc: Jakož gsem nikdy sobě nežádal milý Pane Wěsstcem a Prorokem býti / tak také y nyný Pane Bože degž to/aby bylo daremný mé Praktykowaný / widým že toto mýsto kteréž gest mým pečowáným k chwále Božý/takowým hauffem Kněžstwa osazeno/w krátkém čase po mé Smrti k zkaze přigde/a Kněžstwo rozehnáno bude/z nichž mnozý po mém strasslivém skonaný y vkrutnau Smrtj zahynau.

Kteréžto řeči geho/a aby se to tak brzy státi mělo/Služebnýcy geho kteřýž při něm byli/wyrozuměti nemohli: Toliko neywěrněgssý Služebnýk geho Podiwýn/dowtipiw se/počal Pánu swému odrazowati/ aby na ty Křtiny negezdil: Ale wssak giž raditi bylo mu pozdě.

Nebo wěda giž Knýže Wácslaw o swém blýzkém skončený/toho dne kteréhož gest na Boleslaw wygeti měl/ wyspowýdaw se ze wssech hřjchůw

swých/Welebnau Swátost přigal. A po Mssý hned na Boleslaw se wypravwil. Gehož Bratr spolu s Matkau s welikau poctiwostj přiwitawsse/ Křtinami a Obědem blýzko Wečera protáhli:

Wácslaw pak zůstaw tam přes noc / o půl nocy wstal / a podlé obyčege swého/ Náboženstwý swé a Modlitby wykonáwal.

O tom když Drahomýra Matka geho zwěděla/ hned Boleslawa zbudila kterýž pospjssyw/bezewsseho milosrdenstwj sylnau ránu na něg včinil/ wssak gsa welikým strachem obklýčen/ Vcho mu toliko vtial a Střewýc na noze roztial. A oprawiw se podruhé/z nabádanj zlých geho pomocnýkůw/toho Muže Swatého Bratra swého wlastnýho / an se Pánu Bohu modlý/zamordowal: kdežto Krew wyskočiwssy z hlawy Swatého Wácslawa na Stěnu/žádným spůsobem setřýna býti nemůže.

Ten Střewýc spolu s Krwý a wlasy geho/až posawád w Kostele Staro Boleslawském s welikau poctiwostj se chowá/a lidem vkazuge.

Ráno potom (yakoby o tom nic newěděl) Boleslaw wstaw/ Křtiny dokonati a hosti swé ctjti vmjnil.

A očisstugic se před Lidmi skutku toho/té vkrutnosti swé památku činjc/ Synu swému dal gméno Strachokwas.

A tak tim spůsobem to Knýže Swaté / tehdáž ozdoba Knýžetstwý Czeského/skrze wlastný swé Matky a Bratra zlost/ žiwot swůg dokonal.

O panowánj Boleslawa vkrutného po zamordowáný Swatého Wácslawa.

Kapitola VII.

DOstaw Boleslaw nenáležitě po Bratru swém Knýžetstwý Otcowského/hned ge zlobiwě/zauffale a tyransky sprawowati počal/w tom se zgewně ohlassugic/aby ti wssyckni kteřý Wácslawowi Bratru geho přichylný a přýzniwý byli / obzwlásstně Kněžý/gestližeby z Czech dobrowolně wygýti nechtěli/mordowáným a vkrutným wězeným trestani byli.

K čemuž Tyrranka Matka geho gesstě toto přidala/aby žádný Kněz kterýž zabit bude do Země pochowán nebyl/ ale tak ohawně Psům a Ptactwu powětrnému/ k pokrmu zanechán.

W čemž se brzy proroctwý Wácslawa Swatého wyplnilo/že Towaryzstwo Pawla Kaplana geho wykořeněno býti mělo.

Tu Boleslaw neyprwé před ginými Podiwýna ztrestal a oběsyti ho poručil/kterýž celé dwě lété neporussený wisel.

Drahomýra čim dále tim wětssý vkrutenstwý na Křestiany wymeyssléla/ tak dlauho až se Země pod ný rozstaupiwssy/ za žiwa gi požřela. S niž wssyckni spolu genž na Woze seděli/ kromě Kotčýho/kterýž vslissew zwoniti w Kostele/když Tělo Božý pozdwihowáno bylo/s Koný skočila do Kostela pospýssyl/ když gey tak Drahomýra welice proklýnala/ y s Koňmi se propadli. To mýsto až posawad patrné gest/kteréhož se lidé z daleka/obáwagjce se/

ačkoliw Zdmi yako kdy prwé gest zawřené/ warowali a geho wystřijhali.

Ti pak tolikéž kteřijž té vkrutnosti Boleslawowi na Swatého Wacslawa pomáhali/ patrně a hrozně od Pána Boha ztrestáni byli.

Welicý diwowé a takowé hrozné pomsty Božij/ pohnuli Boleslawem/ tak že se obáwal aby y geho něgaký strassný pád nepřikwáčil/ a protož přestal wsseligakau vkrutnost nad Křestiany prowozowati.

W tom mu s welikau pohrůžkau od Cýsaře/ tehdáž když s Vhry Wálku dokonal/ pro ten geho neslussný mord nad Bratrem spáchaný/ List aneb psanij odpowědnij přinesseno gest.

Toho času Vhři (yakž Daubrauius pijsse) wyssedsse z Pannonie až do Ssweycarské Země wtrhli/ a Město Augustu welikau mocý oblehli/ tak že giž Cýsař Otto/ newěda máli s nimi Bitwu swésti/ čili se brániti/ téměř o obhágenij Města pochybowal.

Ale Biskup Augustanský/ tak geho pochybugijcýho napomijnal/ aby se ničehož neobáwal: W tom se hned wssem Křestianům postiti poručil/ a potom s Pohany Vhry we Gméno Božij/ zaslibugijce gim gisté wijtězstwij/ potkati rozkázal.

W čemž Cýsaře nigakž nezawedl: Nebo swedsse bitwu s Vhry tak ge vkrutně porazyl/ že Licus Řzeka kteráž pod Augustau teče/ téměř w Krew se proměnila.

Tu dwé Knijžat Vherských gawsse/ oběsyti rozkázal. Wssak w té Bitwě geden Zeť Cýsařský Pán znamenitý zahynul.

To když se tak dálo Boleslaw Wes tu w které neyraděgi bydlel/ Waly welikými a Zdmi pewnými obehnati rozkázal/ ano y Czechy aby mu k dokonánij toho dijla poddané posylali/ nutil.

Tu geden Zeman Starý počal mu se z toho wymlauwati/ mluwijc: Knijže laskawé/ toho gest za Předkůw twých nebýwalo/ abychom měli Zdi stawěti aneb oprawowati/ ale býwal takowý obyčeg/ že gest yak poddaný/ tak také y Zeman pro zdrawij Pána swého/ potkawsse se s Nepřátely w Poli/ vmřijti sobě nelitowal.

Kterýmižto slowy gsa ten Vkrutnijk popuzen/ z welikého hněwem zapálenij/ takto k němu promluwil: Hnedky na tobě přijklad včinijm/ tak aby ginij widauce to/ trestali se tebau/ a newymlauwali se z poslauženij Panům swým: A tak dobyw Meče zabil Starce toho/ a hned wssem přijstně přikazowal/ aby to wykonali co gim poručil.

Dokonaw potom a vpewniw Zdi a Přijkopy/ založil tu Město/ nazwal ge Boleslawem.

K tomu Městečku když se Cýsař Otto s Wogskem swým přiblijžil/ Boleslaw poslal k němu Posly swé/ milosti a pokoge žádage.

Což s welikau těžkostj na Cýsaři obdržel/ nebo Cýsař chtěl aby mu týž Bratrwarah wydán byl: Ale že se w tom okopánij wsseligakau žiwnostj ano y wssemi potřebami k bráněnj dostatečně opatřil: Cýsař pak skrz wymlácenij Stodol a Dobytkůw zahnánij/ žádných wěcý k žiwnosti pro Wogsko swé dostati nemohl/ z té přijčiny k žádosti geho/ milost mu včiniti musyl: Wssak s tau weyminkau/ aby wssecky Kostely zoprawowati dal: Křestiany do gegich Statku zase vwedl/ a daň tu kterauž gsau předesslj Czechowé Cýsařům Řijmským dáwati byli powinni/ aby platil: A slibjc wěrnost a poslussenstwij Cýsařům Řijmským/ na to wssecko aby přijsahu včinil.

Kteréžto Artykule od Cýsaře Ottona sobě podané Boleslaw přigal. A tak wěčný pokog mezy sebau včiniwsse/ geden od druhého se rozgeli.

¶ Dostaw pokoge Boleslaw/ rozkázal swým neywěrněgssým/ aby Tělo Swatého Wácslawa/ při kterémž se welicý diwowé vkazowali/ z toho mijsta kde pochowán byl wyzdwijhli/ a w nocy teyně do Prahy s sebau odwezsse w Kostele Swatého Wijta kterýž on sám wystawěti rozkázal/ pochowali: A to proto včinil/ aby lidé ty diwy/ kteřijž se dáli při geho hrobě/ připisowali Swatému Wijtu/ a ne Wácslawowi Bratru geho.

Nebo při tom hrobě/ Chromij a malomocnj zdrawij/ hlussý sluch/ a slepij zrak/ rc. přigijmali.

Ale Pán Bůh vmij každého swého wěrného okrássliti/ tak že chytrost lidská tomu žádnému/ nic vsskoditi nemůže.

Protož když kázal to Tělo na Wůz přikrytý wložiti/ poručil Kotčijmu/ co neyspěssněgij bude mocy aby gel/ a z Boleslawě předednem w Praze byl: Ale diwnau mocý Božij/ wijce Kotčij Konij/ nežli Konij geho/ poslauchati musyl: Nebo když k Řzece Kokytnicy přigel/ tu tolikéž y Řzeku Whltawu welice rozwodněné nassel/ kdežto ne kde on chtěl/ totiž k Mostu/ ale přes obě dwě Řzeky Konij se obrátili/ a téměř suchýma nohama přessli/ a v Weže Zámkowé se postawili: Odkudž žádným spůsobem do bílého dne hnauti se nedali.

Když se pak zběhl weliký počet Lidij/ teprwa to Tělo Swaté wzato/ a tu kde náleželo položeno gest: Czehož ač zpočátku wyslanij Boleslawowi we-

lice zbraniowali/ ale widauce že nic po gegich wůli býti nemohlo/ zmussený k tomu powolili.

Tehdáž také wssyckni wězniowé Křestianssti/a zwlásstě Kněžij/ z Wězenij propusstěni byli: Tělo to Swaté / ačkoliw giž tři léta w Hrobě leželo/ wssak žádného porussenij newzalo: a wssecky rány geho zahogené se spatřili/ toliko gednoho Vcha se nedostáwalo / kteréž byla Přemyslawa Sestra v Kostela kdež zamordowán byl, nalezla/ a w Truhličce swé chowala: Wssak y to, aby zauplna a celé Tělo Bratra gegiho bylo/ do Prahy odeslala: to když gest k Hlawě přiměřeno/ hned se chytilo a přirostlo.

Od toho času přestal Boleslaw žertowati s Swátostj Bratra swého/ ale bez messkánj k žádosti Kněžj/ kteréž byl zase přigal a gednoho každého na ge° mjsto dosadil/ giné wssecky z Wězenj propustil/ Kostel ten/ tak yakž se o to byl Swatý Wácslaw za žiwota swého staral/ poslaw do Řezna pro Biskupa/ poswětiti dal/ a nato na wssecko y na Autratu Biskupowu/ Penijze z pokladu swého wydati poručil.

Nadto weysse Strachkwasa Syna swého témuž Biskupu/ kterýž Kostel Swatého Wijta poswětil/ k wychowánj odewzdal.

Potom pak dosadiw Boleslawa mladssýho Syna swého na swé mijsto za dědice Czechům / sám se wssecek w giné / wssak poctiwé obyčege proměnil: Nebo Křestianům welmi přijwětiwým a přij:niwým býti počal/ tak že Dcery swé Daubrawky prwé nežliby Wijru Křestianskau přigal/ Měčislawowi Knijžeti Polskému / nigakž za Manželku dáti nechtěl. To se dálo Léta po Narozenij Spasytele nasseho 965.

¶ Včinili potom weliký strach w Czechách Vhři/ tehdáž když gsau Morawu plundrowali/ nebo gim giž tak yakž se w tom slisseti dali/ bližssý wpád do Czech přibližowal.

Ale Boleslaw aby sobě Země kazyti a hubiti nedal/ sebral Wogsko weliké a to na dwě strany rozdělil: Gedno položil v Czáslawě/ a druhého v Hba zanechal / tak se dostatečně w Ležený swém opatřiw/ aby ho od nepřátel žádná sskoda potkati nemohla. Vhři se pak s welikau pilnostj oto starali/ kterakby ge z toho gegich okopánij wywábiti mohli/ ale nagice málo Gizdy nesměli se opowážiti/ a na tu welikost Czechůw se pustiti: Až potom když se gim steyskalo že nic swésti nemohli/ do Rakaus a do Carinthiæ se obrátili: Kdežto od Knijžat těch Zemij / yako od Godeffryda/ Gerarda z Tyrolu/ a Řzehoře Aquilegianského Patryarchy/ hanebně gsau poraženi: Odkudž s welikau sskodau a hanbau zas se obrátiti musyli.

Odehnaw Boleslaw Vhry/ tolikéž y Morawce/ kteřijž mu do Hor wpády činili/ a Rudy Střijbrné odnijmali/ y s Towaryžstwem gich, kterehož byli nemálo z Vher ku pomocy powolali/ rozplássyw a rozehnaw/ Zámky ty kteréž sobě k chowánij kořistj a laupeže wystawěli/ pokazyl a wnic obrátil.

Nebo tehdáž okolo Lipnice a Zďáru / welmi mnoho Střijbrné Rudy Czechowé dobýwali. Očemž Daubrauius lib: 5. wypisuge.

O peczowánij a pilné starosti Czechůw / kterakby podlé obyčege a způsobu giných Křestianůw / Knijžetstwij swé ozdobiti a okrássliti mohli.

Kapitola VIII.

Když takowé nad Vhry a Morawany / Czechowé obdrželi wijtězstwij / wssyckni o tom před Boleslawem mluwiti počali / kterak se gim to za welikau hanbu a posměch býti zdá / že Morawané/ Bawořij/ Missnařij/ Poláčy/ Slezáčy/ nowj Křestiané/ tolikéž y ginij okolnij sausedé/ wssyckni swé Biskupy magij / gegichžto wzáctnostj a pilnostij mezy nimi Wijra Swatá Křestianská se rozmnožuge: My pak (prý) toliko samj Czechowé gsme w tom nepořádku/ poznawsse Pána Boha prawého/ w geho Swaté bázni chtijce žiwi býti/ y řád Cýrkwe geho rozmnožiti/ bez wůdce/ bez Pastýře a bez Správce toho wykonáwati, bychom chtěli, nemůžeme.

Gsme rowně yako Owce bez Pastýře bludjcý/ práwě yako nagedno Okoslepij/ ohlidáme se na giná Knijžetstwj a Králowstwj/ odkudbychom Gruntowně nassý Wijru Křestianskau a pořádek Cýrkewnij a nebo Kostelnij/ rozmnožiti a naprawiti mohli.

To slissýe od nich Boleslaw / ptal se / yakýmby to způsobem býti mohlo/ aby w Czechách Biskup byl vstanowen a osazen.

K tomu hned ti Páni Křestiansstij starožitných Rodů/ yako prawij Patres Patriæ, gemu naučenij dali.

Tak Boleslaw poslal do Řijma ku Papeži Posly swé/ aby Kostel Swatého Wijta na Zámku Pražském wystawený/ ozdobil a okrásslil wzáctnostij Biskupské Stolice.

Ale že tehdáž byla weliká roztržitost a neswornost w Řijmě/ mezy dwěma osobami o Papežskau Stolicy / nebo Sstěpán toho gména Sedmý/ byl welikým nepřijtelem Formosowi/ tak že giž y mrtwému neodpustil/ ale Tělo geho z Hrobu wykopati a wywrcy poručil: Očemž Daubrauius wypisuge. Onofrius pak to wěc smysslenau býti prawij.

A protož Czechowé tau Cestau w Řijmě nic nesprawiwsse/ domů zpátkem se nawrátili. A w tom také Boleslaw vmřel. Což se dálo Léta 985.

O Boleslawowi Nábožném Synu Boleslawa vkrutného.

Kapitola IX.

Když sobě giž počal vsmeyssleti Vkrutný Boleslaw/ zanechaw po sobě dwau Synůw Strachokwasa a Boleslawa/ a dwau Dcer/ Starssý Daubrawky, kterauž dal k Stawu manželskému Měčislawowi Knijžeti Polskému/ yakž se o tom weyssegi oznámilo. A druhé mladssý Milady/ kteráž potom přigala Řeholu Swatého Benedykta/ očemž nijže vslissýs/ dokonal žiwot swůg w pokogi.

Na gehožto mýsto Boleslaw Nábožný odewssech gednomyslně wolen gest: Ten hned Wijru Swatau rozmnožugic/ Kostelůw nowých Dwadceti

wystawěti dal/a wssecky/ aby w nich Kněžj dostatečné wyžiwenj swé mjti mohli/hogně a poctiwě nadal.

Takowau Pán Bůh Smjěnu strápeným Křestianům včiniti ráčil/že gim za Otce vkrutného/dal Syna Nábožného. K čemuž se nic giného nedostáwalo/tolikto Biskupa.

Měl Boleslaw Sestru giž gméno bylo Mlada/ Panenka welmi nábožná: Ta když se toho dowěděla že giž Cýsař Otto spokogil tu baurku w Ržjmě/ano také že gistý Papež dosazen gest/ wyprosyla sobě to na Bratru/poněwadž od žádného giného nemůže býti Biskup zgednan/ gediné tolikto od samého Papeže/ aby tam sama gela//připowjdagic Knjžeti že když wykoná což vmjnila, to též že na Papeži obdržj: A protož magjcy sobě to od Bratra dowoleno/ přigewssy do Ržjma/stála w Klássteře Panenském Ržeholy Swatého Benedykta/ kdežto oblybiwssy sobě řád a náboženstwj gegich/ vmjnila w tom řádu žiwot swůg dokonati: Čehož dlauze neodkladagic/ w brzkém času od Panen/což gi k tomu Náboženstwj potřebného bylo/gest wyvčena.

Když pak ten čas přissel/ že vmysl swůg dokonati měla/ wssel do toho Klásstera Jan Biskup Ržjmský toho gména dewátý/ kterýž gi poswětiti a w Oděw tomu Zákonu obyčegný oblécy měl: Gemuž když swé gméno oznámila/widělo se Otcy Swatému nenáležité/ že bylo Pohanské/ protož změnil a dal gi gméno nowé Marya.

Po wykonánj wssech wěcý za kteréž žádala/ dostawssy od Papeže a starsstých

Panen Zákona toho kolik s Panen/a wzawssy Listy Papežské, Boleslawowi Bratru gegimu swědčjcý/ též pogawssy s sebau Dietmara nařjzeného Biskupa/ kterýž byl Rodem z Sas, do Prahy se nawrátila.

Po niž tolikéž w krátkém času Dietmarus gsa w Magdeburku od Woytěcha aneb Alberta Biskupa Mohucského poswěcen/do Czech přigel/a nowau Stolicy Pastýřskau osobau swau ozdobil.

Což se dálo Roku 986. tak yakž o tom Cathalog a Georgio Bartholdo Pontano a Preitenbergk Sac: Rom: Eccle: Prothonotario Metrop: Prage: Decano, Olomucensi Canonico Com: Pal: wydaný wyswědčuge.

A tak ta Panna poslaužiwssy Czechům w žádosti gegich/netolikto Biskupa zgednala/ ale y sama do Zákonu wstaupiwssy/ přiwezssy s sebau několik Panen řádu Swatého Benedykta/ Klásster nowý při Kostele Swatého Giřj na Zámku Pražském založila/ a obdržewssy na Bratru swém to což gi k němu potřebného bylo/ sama wssecken pořádek Klássternj do swé Smrti sprawowala.

Toho práwě času/Biskupu Magdeburskému kterémuž řjkali Adalbertus Slawnjk Hrabě Libický mocný Pán w Czechách a Rodu starožitného/dal Syna swého mladičkého gménem Wogtěcha, chtjc aby se při něm wssem ctným obyčegům/tak yakž gich on sám vžjwal/ tolikéž y prawému Náboženstwj wyvčil.

Což týž Biskup s ochotnostj včinil, Syna geho Wogtěcha k sobě s wděčnostj přigal: A wida w něm welikau chuť k službě Božj/ welice ho zamilowal. To se potom na témž Wogtěchowi zřegmě vkázalo: Nebo gsa po Smrti Dětmarowě na Biskupstwj Pražské wolen/w chwálách Pánu Bohu činěných, wěk swůg strawil. O čemž njžegi při Erbě Růži/ ssjřegi wypsáno nagdess.

¶ Dlauhý čas potom trwal pokog w Czechách/ když Wrssowcy Lidé nepokognj/ tak yak gsau se byli sobě zawázali/ od swého předsewzetj proti Knjžatům Czeským popřestali: wssak wygewsse z Czech do Polsky/tam yak mohli nelásku a nepřjzeň/aby ge mohli s pomocý Poláků w wykořenjti/mezy Knjžaty působili: O čemž Boleslaw Nabožný wzaw spráwu/nebyl dobře spokogen s Bratrem swým Tetčeným, Boleslawem řečeným Chrabry Králem Polským. O čemž Hágek obssjrně wypisuge.

Těch časůw, Ržehoř toho gména Pátý Papež/ a Otto Cýsař třetj/obadwa Němcy a w krewnosti přjbuznj. Takto mezy sebau se snesli/ aby wzácnosti Cýsařské wěčně w Němcých zustala Wrchnost: a k tomu wymyslili ten fortel/ aby Elektorůw Ssest/ wssecko Knjžat Německých vstanowili: K čemuž Wlassy s ochotnostj dowolili/ proto aby Cýsař yakožto záwistnjk Papežské Wrchnosti/ coby neydálegi býti mohlo/od Kraginy Wlaské oddalen byl.

Ale Francauzowé/zwlásstě poněwadž ten Tytul od starodáwna a práwě yako za dědičný měli/že gsau gich w té mjře poběhli/ welice se tim vrazyli.

Potom těm Ssesti Knjžatům a nebo Kurffirsstům/ gestližeby kdy při wolenj Cýsaře nějaké nedorozuměnj mezy Wolency powstalo/ k porownánj wssech neswornostj/ přidán gest Sedmý, Král Czeský.

Boleslaw pak Nábožný/zanechaw po sobě Syna Boleslawa toho gména třetjho/kterýž nazwán byl vkrutný, žiwot swůg w pokogi dokonal.

O Boleslawowi toho gména třetým Knížeti Cžeském / Synu Boleslawa Nábožného.

Kapitola X.

BOleslaw po Otcy swém dostaw Stolice Knížetcý/tak yakž o něm Kronykáři zmýnku činj / byl Pán skaupý a cyzýho welmi žádostiwý.

A wssak yak cyzým sobě nic nepomohl/tak y swého wlastnjho vžiti nemohl.

Z které se pak to přjčiny dálo / čti sobě o tom Cžeské y Polské Kronyky. Nebo přjčinu slepoty geho Kromer Polský Hystoryk/ wypisugic žiwot prwnjho Krále Polského/ w tento rozům pokládá:

Léta Páně 1003. Zanechaw toho Boleslaw nowý Král/což mu y Otcy geho Měčislawowi/ Wlodymir Knjže Ruské odnial / wzal s nim do gistého času přjměřj/a tu se hned sewssý mocý na Cžechy obrátil.

Nebo mu Boleslaw Knjže Cžeské Pán mladý/ wssak vkrutný/ nic na budaucý wěcy nepamatugic/ gsa k tomu některých pochlebnjkůw raddau kterýmž se prwé za Měčislawa podlé wůle gegich sskod w Polsstě činiti nedo-

pustilo weden/ weliké sskody okolo Kladska/na Pomezý Polském/Ohněm y Mečem zdělal.

Což když oznámeno bylo Boleslawowi Králi Polskému/ poslal k Knjžeti Posly swé/wssecko to mladosti geho odpausstěgic/a to proto že měl krewnj přátelstwj napaměti/ toliko co gest w Zemi geho pobral/aby zase nawrátil. Načež se Boleslaw nawesti dal / a tak mezy njmi pokog včiněn byl.

Nic to gesstě nepomohlo těm zlým lidem/kteřj té swornosti a lásce mezy nimi záwiděli/ a protož sebrawsse nemalé Wogsko/do Slézska mocý wtrhli a sskody weliké zdělali.

Tau přjčinau Král nowý gsa Pán weliké mysli/poslauchagic žalob a stjžnosti poddaných swých/ náramně se pohnul. A tu hned s welikým Wogskem do Cžech se obrátiw / na dýl y nassýř Zámky a Městečka některé mocý dobýwage/giné sobě dobrowolně poddané magic/sskody weliké činil.

Prahu Město hlawnj a Wyssehrad / na kterýž mu Boleslaw Knjže s Synem swým Jaromirem vgel/dwě Létě pod njm ležjc/hladem k poddánj přinutil.

W čemž mu byli nápomocnj. Kochan Wrssowec / y wssecken rod geho/ toho času welice w Cžechách slawný.

A tak dostaw Boleslawa s raddau dotčeného Kochana / aby mu potřetj sskod nečinil/Oči gemu wylaupiti dal/a témuž Kochanowi Jaromira Syna geho k opatrowánj a k bedliwé stráži poručil.

Sám potom na swém mjstě Gubernatorůw/ gménem geho Cžeskau Zemi sprawugjcých/ty které sobě přjzniwé býti rozuměl/djl z Cžechůw a druhý djl Polákůw zanechaw / do Polsky se nawrátil.

Potom pak Oldřicha Syna Boleslawowa / od Gindřicha Cýsaře přjtele swého/ kterýž toho času na Wogně Francauské byl dostaw/ a geho mladost y zrost vhlidaw/netoliko ho swobodným včinil/ale hogné dary daw/Koňmi y Lidem opatřiw, od sebe propustil.

A obáwage se aby něyakých sskod napotomnj časy od Jaromira yakožto Bratra starssýho, kterémuž wlastnjm práwem Stolice Otcowská náležela/netrpěl/ gsa od něho přemožen prozbami / nebo se mu wždycky wěrným přjtelem a Saussedem býti zakazowal/opatrně gey yakožto giž zpřjzněného přjtele swého/aby njsto to před Jaromirem opanowal/ wyprawil a odeslal.

Kterýž dostaw Otcowského panstwj/yak Boleslawowi připowjdal / tak se zachowal. Až potud Kronyka Polská/ o tom těmi slowy wypisuge.

O přjbiežých a přjhodách kterěž se w Cžechách po odgezdu Boleslawa Krále Polského dály.

Kapitola XI.

KDyž odgel z Cžech Boleslaw Král Polský / poručiw Spráwu Wrchnosti Wrssowcům y některým giným sobě přjchylným Cžechům / též y Polákům/ Jaromir z wězenj wyssel/ a rozehnaw ty Poručnjky Krále Polského/sám panstwj Otcowské sprawowal.

Gſa pak rowně tak nedbalý yako y Otec / dal přjčinu k tomu Wrſſow-cům/že gſau o tom přemeyſſleli/kterakby gey zamordowati mohli.

Obzwláſſtě pak Rochan, kterýž byl mezy ginými neypředněgſſý a neychy-třegſſý/ na to ſe wſſak ſobě y wſſemu ſwému rodu k zlému wydal/ aby toho doweſti mohl.

Rgel k Jaromirowi / a žádal ho aby mu Myſliwce ſwého zſtrany Zwěři k radděpropůgčil/ a to proto včinil / aby Knijžeti ſchwálil hognoſt Zwěři na Gruntech geho.

Měl tehdáž Knijže Jaromir neypřednějſſýho Myſliwce ſwého gménem Howoru/toho Rochan přátelſký s ſebau namluwiw/ vkázal mu weliké hau-ffy Gelenůw a Rancůw w Leſých ſwých: Nic o tom nepochybugic/že když o tom Jaromir vſliſſý/k němu ſe na Shon zwáti bude : Což ho nezmeylilo.

Nebo Jaromir wzaw o tom ſpráwu / k němu přigel/kterémuž Rochan welikau ochotnoſt vkázal/ nadto weyſſe y že gey ſkrze Leſy prowede ſe zaka-zowal.

Když ſe pak na Low puſtili/každý ſe ledayakaus k myſliwoſti potřebnau wěcý zaneprazdniowal. Howora yakožto Lowec/wſſem naučený dáwal/ a w tom ge ſprawowal.

Ale Rochan zdržugic Knjže Jaromira na řečech ledayakýchs/daleko gey do Leſa odewſſech zawedl: Kdežto aby zloſt ſwau wykonal/ vhlidaw k to-mu mýſto přjhodné/ Knijže s Koně ſrazyl/a dotud dokudž giný které ſobě k tomu zlému ſkutku ſpůſobil/ nepřiſpijſſyli/ wſtáti gemu nedopuſtil.

Kteřijžto když přiſkočili/Knijže ſwázawſſe roztáhli/ a k Dubu obnažené-ho/tak aby gim k zamordowánj geho nic nepřekáželo/přiwázali: A tu hned z Lukůw k němu ſtřijleti počali.

W tom Howora nenadále přiběhne/a vlekſſe ſe té vkrutnoſti která ſe nad Pánem geho prowozowala/poſpijſſyl k Služebnijkům Knijžecým/ wola-gic na pomoc/ řka: že Knijže zrádně geſt yat a zabit.

Tu ſe ze wſſech ſtrán chtijce ty Zrádce zlapati aneb zmordowati/lidé zbj-hati počali.

Ale Rochan tak yakž wždycky chtěl býti přednijm/tu také neyprwé vtekl. Giných pak pomocnijkůw geho třinácte geſt gato/a do hrozného a těžkého Wězenij dáno.

Weliký ſe diw při té přjhodě Jaromirowě vkázal / nebo Wrſſowcy gi-náče ſe nedomnijwali / než že pro huſté k němu ſtřjlenij mrtwý od nich zane-chán geſt : Ale on odewſſech zdrawý, a ani neyméň kde raněný nalezen.

Tento Jaromir zgewně to před lidmi wyznáwal/ že gť od Swatého Já-na/když ſkrze geho záſluhy Pána Boha wzýwati počal/ kterýž ſe pogednau wedlé něho poſtawil/a aby mu ty Střely nic nevſſkodili / rukami ſwými ge chytage, obráněn. O čemž Dubravius lib. 6. wypiſuge.

Pamatugic pak Jaromir na tu obzwláſſtnij miloſt a láſku Pána Boha wſſemohaucýho/kterauž mu ſkrze záſluhy Swatého Jana vkázati ráčil / hned na tom mijſtě rozkázal Plac wymeytiti / a tu Koſtel ku poctiwoſti S° Jana/tak aby w něm Pán Bůh w Swatých ſwých chwálen byl / poſtawiti dal/a wſſemi potřebami bohatě nadal.

Howorowi také wěrnému Služebnijku ſwému / za tu pilnoſt a retuňk kterýž mu wneſſtěſtj geho včinil/hognau náhradu daw/Lowcem aneb(yakž ſe nynij gmenugij) Jagrmiſtrem dědičným/y potomky geho včinil/a Stat-ky weliké a ſſyroké okolo Stebna darowaw/ přednijm ho mezy ginými Pá-ny Czeſkými/s powolenijm Gindřicha Cýſaře včinil.

Nadto na wěčnau památku wěrnoſti geho/znamenijm Rytijřſkým / tak yakž ſe na mijſtě ſwém ſpatřij/ totiž dwěma Duby oſekanými Czernými w Zlatém poli darowal.

Toho Erbu potomkůw wzáctných těchto čaſůj w Králowſtwij Czeſkém hognoſt ſe nacházý.

O kterýchž nijže na ſwém mijſtě / při wypſánij Rodu a Erbu Panůw z Lippého/a z Ronowa/ etč, čijſti budeſs.

¶ O třetij Jaromirowě neſſtiaſtné přjhodě Hyſtoryk Czeſký takto pijſſe: Když ſe Jaromir domnijwal/daw nepřátelům ſwým Wrſſowcům Sekerau Hlawy poſtjnati / že giž w pokogi žiwot ſwůg dokoná/tehdáž Rochan/ kte-rýž byl z ſpolečnoſti gegich vtekl/nezahálel/ale Oldřichowi bratru Jaromi-rowu/o němž wýſſe dotčeno pilně ſlaužiti počal : Nebo gey s welikým wog-ſkem Polákůw do Czech vwedl/a zdobýwaw přednij Měſta a Zámky / o Ja-romira ſe pokuſyti rozkázal.

Kteréhož Oldřich doſtaw/aby mu w panowánij nepřekážel/ Oči mu wy-laupiti dal. Wſſak potom poznaw ſe w hřjchu / welice toho vkrutenſtwij nad bratrem ſpáchaného želel/dáwage w tom winu zlé raddě Rochanowě/ též také ſwému ſpěſſnému k zlé wěcy nawedenij.

Ale newěda giž tomu co řjcy, podlé přjpowědij ſwé až do Smrti trpěti muſyl na Statcých geho Rochana vhlawnijho nepřijtele Rodu ſwého Knij-žetcýho: Kterýžto dokudž žiw byl / neſſlechetnoſti a zlého vmyſlu ſwého/ proti Rodu Knijžetcýmu páchati nepřeſtal.

O čemž ſſýřegij při Erbě a Rodu Panůw z Dubé a z Lippého vſlyſſýſs a wypſáno nagdeſs.

O panowáni Woldřicha Knjžete na mijſtie Jaromijra oſlepeného Bratra geho.

Kapitola XII.

KNjže Oldřich opatřiw ſe giž pokogem/ o tom tolikopřemýſſlel/ aby w Stawu Manželſkém žiwot ſwůg poctiwě wéſti mohl: Ale w kterémby ſe Kragi o Ženu ſtarati měl/ toho newěděl.

Gednoho pak čaſu geda z lowu/ z přijhody nenadále treffil na gednu Děwečku welmi kráſnau/ Dceru gednoho Sedláka/ gménem Boženu/ kteráž v Potoka ſſpinawé Sſaty prala: A wida gi býti ſpanilé poſtawy/ zawolaw gi k ſobě/ počal s nij o ledayakých wěcech rozmlauwati/ tak dlauho/ až z té rozprawky, zapomenul na předeſſlý vmyſl ſwůg/ kdež mijnil z nějakého welikého Stawu Pannu ſobě

za Manželku ſobě gi wzýti vmijnil: S čímž nedlauho meſſkage/ Panijm neypředněgſſým gi poručiw/ Sſaty drahými a nákladnými ozdobil/ a potom za Manželku pogal.

Božena hned po Weſelj proti wſſý naděgi lidſké k welikému gegich podiwenij/ welice ſpráwnau Panj býti ſe vkázala/ tak že wſſyckni yak Páni tak ty Panj/ kteřijž gi pro gegi nijzké Vrozenij předeſſle w nenáwiſti měli/ welikau poctiwoſt gi činiti počali.

Ta toho Roku Woldřichowi Knijžeti/ Břetiſlawa Syna porodila/ gehož Helikardus Biſkup Pražſký pokřtil.

Trápil vſtawičně Oldřicha ten ohyzdný/ neſluſſný a nekřeſtianſký včinek na geho myſli/ že geſt Bratra ſwého oſlepiti dal.

Za kterauž to přijčinau rozwažugic ſobě trápenij geho/ nigakž na to yakby mu to nahradil přigijti nemohl. A protož podal to k rozſudku Helikarda Biſkupa/ žádage ho aby to mezy nimi porownal/ vwolugic ſe coby koliwěk podlé zdánij ſwého gemu nalezl/ wſſecko rád včiniti a podniknauti.

Cžehož když ſe Jaromir dowěděl/ yak ljtoſt Bratrſká tak y řeč Biſkupſká welice nim pohnula.

K tomu když naklonnoſt Jaromirowa přiſtaupila/ ſnadné bylo mezy nimi ownánij.

[illegible] hned Biſkup Helikard takowau ſmlauwu mezy nimi včinil/ aby obadwa Knijžetſtwij Otcowſké ſpolečně ſprawowali. Což mezy nimi w ſwornoſti a Bratrſké láſce do Smrti Oldřichowy trwalo.

Za takowé porownánij mezy týmiž Bratřijmi včiněné/ dotčená Knijžata tomuto Helikardowi Biſkupu/ z každého Lánu na mijſtě deſátku/ giſté oſpy Poddaným dáwati/ a to Dekretem ſwým wůbec rozhláſyti rozkazali.

Takowau tolikéž Kompoſicý y na Morawě w Biſkupſtwij Olomauckém/ kteréž toho čaſu tolikéž týž Biſkup Helikardus ſprawowal/ býti Hyſtoryk pokládá. O čemž ſobě čti Daubrau: lib: 7. fol: 55.

Cžaſtokráte někteřij Cžechowé napomijnali Woldřicha/ aby ſe s Woyſkem do Polſky wyprawil/ a tudy ſſkod y poſměchu Otce ſwého nad Poláky pomſtil: Ale on ſe gim nigakž na to namluwiti nedal. O čemž týž Hyſtoryk wypiſuge.

Nebo w panſtwij ſwém wlaſtnijm měl mnohem wětſſý nepřátely Wrſſowce/ nežli cyzý narod aneb okolnij Sauſedy: Před kterýmiž ſe/ mage ſobě weyſtrahu od giných danau/ ač gim toho na ſobě znáti nedal/ nýbrž ſe k nim přátelſky vkazowal/ wſſeligak opatrně ſſetřil: Zwláſſtě wěda o tom dobře/ že Syba a Brzoſlaw/ přednij oſoby z Rodu Wrſſowcůw/ vſtawičné auklady zdrawij geho činili: Daubrauius ibidem.

Neywětſſý rozkoſs/ kratochwijl a potěſſenij Woldřichowo/ byl Břetiſlaw Syn geho: Kterýž gſa geſſtě w mladých Letech/ ſpatřowalo ſe to z poſunkůw geho/ žeby býti měl welikau ozdobau Národu Cžeſkému.

Z těch přijčin nečekage Woldřich na ſtarſſý Léta geho/ puſtil mu k ſprawowánij Margkrabſtwij Morawſké/ kteréž toho čaſu od Knijžat Cžeſkých toliko Heytmanij nařijzenij ſprawowali: Tu mage Břetiſlaw blijzko ſebe negiſté přátely, yako Vhry a Poláky/ yakž o tom Kronyky Cžeſké wyprawugi/ z obogij ſtrany doſtatečný gim odpor činil.

Doſáhſſy potom weliké kořiſti w Vhřijch/ Pánu Bohu za to děkugic, a památku wijtězſtwij ſwého činic/ Kláſſter w Regehradě Bratřijm řádu anebo Zákona Swatého Benedykta wyſtawěti dal/ a gey wſſemi potřebami bohatě opatřil: Cžehož památka geſſtě poſawád ſe w témž Kláſſteře

spatkuge. A tak v pokogiw z obaustran hranice swé/ o tom přemeyssleti počal/ kterakby tak yako Otec geho w staw Swatého Manželstwij wstaupiti mohl: Ale aby tak nijzkého rodu Manželku pogijti měl/ toho včiniti nechtěl

Genž když Dwořané o Pannách Rodu welikého mezy Knijžaty Německými rozpráwěli/ Hoffmistr dworu geho/ tolikéž w tom swé zdánj oznámil/ řka: Gestli že wzáctnosti domu a Rodu ssetřijss/ nad Cýsařskau Dceru wzáctněgssý nenagdeš/ k tomu krásau a spanilostj s těžkostí gi na Swětě podobná nagijti se může/ yako gest Jutha Otty Cýsaře Dcera/ ale wssak k nj welice těžký přijstup gest/ nebo gi w Ratisboně/ totižto w Řzezně/ gedna Abbatysse w Klássteře při sobě chowá/ rc.

Z kterėžto samé řeči a powěsti Hoffmistra swého/ zamilowal welice Břetislaw tu Pannu.

A poněwadž takowým kteřjž milugij/ nebýwá žádná wěc k wykonánij těžká/ smyslil sobě wykonati Náboženstwij/ a w Řzezně w tom Klásstеře kdež Panna byla/ yako Pautnijk Kosti Swatého Wolffganga nawsstjwiti vmjnil. Protož pogaw s sebau newelikým počet Dwořanůw swých/ wssak mužůw statečných/ tak yako Pautnijk nábožný/ přigew do Řzezna/ Kostely nawsstěwowati počal/ a w nich dary práwě Knijžecý rozdáwal.

W tom pak Klásstеře w němž Panna byla/ wykonaw náboženstwj, welikých Darů zanechal.

A přissed k tomu mijstu kdež Panna bydlela/ spatřil tam welikau Zahradu/ w njž se Panny procházely/ mezy nijmiž y Juthu/ kteráž po Wečeři na procházku wyssla. vhlidal: Kdežto y hned Břetislaw wskočiw/ Pannu chytil/ a ke Dwořům s nij yak neyrychlegi mohl/ pospijssyw/ na Koně k tomu přihotowené́ho wsadil/ a pryč odnesl.

O němž to též Hystorykowé pijssý, že gest Řzetěz železný/ kterýmž se dwéře přetahowali/ gednau ránau přetial/ a tak s Pannau/ že ho žádný kteřj gey honijc za njm pospijchali/ ani ohljdnauti nemohl/ preč vgel: A pospijchage we dne y w nocy/ do Czech wezdrawij s Pannau k Otcy swému se nawrátil: Tu oznámiw wssecku přijhodu swau/ od Helikarda Biskupa w Stawu Swatého Manželstwij gsauce potwrzen/ Weselij Swadebnij welice slawně wykonal.

Gindřich Cýsař toho gména druhý/ té Panny Přijtel krewnij/ welice a wysoce sobě tu smělost Břetislawa Margkraběte Morawského, wážil/ nad to weysse y za křiwdu sobě gi býti pokládal.

Protož přisáhl/ že Wogsko swé z Czech newywede/ dokud w polowicy Knijžetstwij toho Stolice swé nepostawij.

Břetislaw vslissew o tom, byl též Nepřijteli hotow odpijrati: A tak geden proti druhému se chystagic/ weliká Wogska z obau stran sebrali.

W tom Oldřich Knijže Otec Břetislawů/ náramně se roznemohl/ tak že gest welice smutný/ obáwage se aby Syn geho pro zbytečnij smělost k něyakému posměchu nepřissel/ ano y lidu swého k zahynutj nepřiwedl/ doma zůstati musyl.

Jutha tolikéž se o Manžela swého starala. A přissla k Oldřichowi žádagic ho/ aby gi dopustil bez wědomosti Břetislawowy do Wogska Cýsařského geti/ tak aby mezy těmi Pány hněwem roznjcenými něgaký pokog včiniti mohla.

Kteraužto ten smutný Otec obgaw/ schwálil aumysl gegi. A tak rozkázaw gi prowoditi/ dowolil gi toho/ žádage aby tím spijssegi zase k němu se nawrátila.

Když pak před Cýsaře přiwedena byla/ vgawsse se za žiwot oběma rukama/ nebo těhotná byla/ s pláčem prosyti počala/ aby wětssý zřenij na poctiwost gegi/ a na to co w žiwotě swém nosyla/ nežli na prowiněnij Břetislawowo mjti ráčil/ zwlásstě poněwadž se giž to aby ona w stawu swém předesslém byla/ a w něm se zase domů nawrátila/ státi ani nahraditi nemůže.

Nadto weysse/ že gi to nigakž gináče počijti neslusselo/ než yakž náležj/ totižto w poctiwém Loži Manželském: Oznamugic tolikéž ssyrokými slowy/ Manžela swého hodného býti přijzně Stolice Cýsařské.

A tak s pláčem welikým Cýsaře prosýc/ giných wssech Panůw a Knijžat kteřij s nim přigeli/ aby gi w tom napomáhali/ a hněw Cýsařský proti Manželu gegjmu krotili/ za přijmluwu žádala.

Kteřijžto když žádost gegi naplniti chtěli/ wymlauwal se gim Cýsař přísahau swau/ kterau včinil/ že wygeti neměl z Czech dokudby Stolice swé/ w prostředku Země nepostawil. Wssak k weykladu takowé přijsahy geho/ hned se Lidé nalezli kteřijžto wyložili/ aby včinic pokog s Břetislawem/ do prostřed Země/ totiž do Starého Boleslawa gel/ a Wogsko swé rozpustic/ yako wijtěz Stolicy swau tam postawil.

A tak obdržewssy Jutha na Cýsaři pokog/ k Oldřichowi se s radostj obrátila. A w krátkém času Syna Spitihněwa porodila/ a Woldřichowi Wnuka odewzdala.

Toho Biskup Pražský, Izo, kterýž byl po Helikardowi, okřtil. Břetislaw potom magic od Otce powolenij/ spolu s Manželkau swau Juthau/ a Synem Spitihněwem/ na Morawu se obrátil.

Po wykonánj těch wssech wěcý/ dowěděl se Břetislaw že Cýsař Gindřich sebral Wogsko proti Vhrům/ proto že gsau Petra Krále swého z Země wyhnali. Tu on tolikéž bezmesskánij sebral Wogsko chtijce pomáhati Petrowi/ a s lidem Cýsařským v Řzeky Rábu/ nedaleko od Jaurinu se strhl.

Že pak Řieka Ráb welice se rozwodnila/ z té přijčiny za několik dnij k nepřátelům přeplawiti se nemohli: Wssak potom nalezsse Brod/ napřed Knjžata/ Břetislaw s Morawany/ potom Wogtěch Baworské Knijže s swým lidem/ naposledy pak sám Cýsař se wssým Wogskem bezewssy sskody přessli.

Vhři vhlidawsse Wogska Cýsařská/ hned s nowým Králem swým Abau směle se proti němu postawili/ a prwé nežli Cýsař sobě leženij sprawil/ znamenij k potkánj dáti rozkázali.

Neyprwé Vhři sami spolu se potkawssé/ počala strana Abowa wyhráwati/ kterýž z sstěstij swého welice se radowal/ nebo mu proti Cýsaři y smělosti přibýwalo/ wida že Vhři, strana Petra Krále, prohráwá.

Tu Cýsař s Wogskem swým, a zwlásstě Němcy, v welikém nebezpečenstwij postawen byl.

Což wida Břetislaw s swými Morawany se potkal/ a welikau statečnost swau, a lidu swého Cýsaři vkázal.

Vhři pak poznawsse sstěstj Morawanůw/ hned se gich weliký dijl/ od strany Abowy odstaupiwsse/ mezy ně přimijsylo.

Wssak nicméně Baworůw málo zůstalo/ nebo téměř wssyckni od Vhrůw zbiti gsau/ čehož až po dnes pamatka w Vhřjch zůstáwá: Nebo to mijsto nazwaly Německým Jazykem: Verloren Bayer waist niemandt. A tak Břetislaw s swými Morawany wssem Wijtězstwij obdržel.

Tu Aba od Morawanůw zabit: Vhři to zwěděwsse/ pokořili se, a poslali k Cýsaři/ žádagice pokoge/ a ohlassugic se/ že wssecko co gim kolíwěk poručij/ gsau hotowi včiniti.

On rozkázal se gim do Bělehradu / kdež Stolice Králowská byla, sgeti/ tu aby poslussenstwij Petrowi přijsahau swau stwrdili.

Břetislaw hogně od Cýsaře y od Petra Vherského Krále darowán gest: A tu teprwa Cýsař se potěssyl z přijzně Břetislawowy / nebo ho tehdáž y se wssým Wogskem geho zdrawého zachowal/ a k Slawě weliké zmužilostij swau přiwedl.

Též také Cýsař spolu s Petrem Králem Vherským/ wděčnost vkazugjce Bawo rskému Knijžeti dijl Vherské Země za náhradu gsau dali/ kterauž on potom nazwal Rakausy. A z té přijčiny Cýsař gey Margbrabij Rakauským gmenowal.

O Brzetislawowi Knijzieti

kterýž po Oldřichowi Otcy swém w Czechách panowal.

Kapitola XIII.

Oldřich Knijže Czeské ležijc giž na smrtedlné posteli/ když vslyssel že se Břetislawowi Synu geho sstiastně w Vhřijch zwedlo/ welice se z toho radowal.

Ale že (yakž Dubravius lib. 7. pijsse) přicházel konec žiwota geho/ nemohla tijm délegi radost ta protažena býti: Protož psal k Synu/ prosýc ho chceli gey žiwého vhlijdati/ aby k němu pospijssyl.

Břetislaw rozkazu Otcowskému rád by byl dosti včinil. Ale Smrt tak dlauho čekati nechtěla/ nebo prwé vmřel nežli Břetislaw do Czech přigel.

Tu potom Břetislaw Tělo Otce swého spolu s Streycem swým Jaromirem s welikau poctiwostí pochowal.

Tehdáž Jaromir želege Smrti Bratra swého / s welikým naříkánijm / tato slowa mluwil:

Ne tobě můg milý Bratře / že gsem zbyl Oči a Swěta newida / na něm žiwot swůg trawijm/ tu vkrutnost připisugi: Ne twau to wuolí ani twým aumyslem posslo/ ale z náwodu vkrutných a nesslechetných Wrssowcůw/ kteřijž když mně žiwota zbawiti nemohli/ k tomu přiwedli / abych w slepotě žiwot dokonal.

A tu vgal Břetislawa za ruku/ řka k němu: Synu můg / kteréhož yá nynij předewssemi na Otcowském mijstě mijti chcy/ wsseckot Panstwij dobrowolně paussťijm: Toliko tě prosým/ aby se yak mé, tak také y otcowské křiwdy nad nepřátely pomstil.

O tom když Rochanowi/ že mu Jaromir v Břetislawa welikau nepřijzeň gednal a působil, oznámeno bylo/ gsa hněwem zapálený/ netoliko nad Jaromirem se pomstiti/ ale ač giž starý/ y Břetislawowi hrozyti počal.

A protož mage gistau wědomost o mijstu kde Jaromir swé pokoge měl / a kde potřeby swé přirozené wykonáwal / tu na tom mijstě zrádně gednoho Spěheře s Osstijpem postawil / kterýžto na Jaromira očekáwage aby gey zamordowal/ naweden byl.

A wssak takowá geho nesslechetnost/ y to že když Jaromira z Swěta sprowodij/ Břetislawowi pohrůžky činil/ skrze téhož k tě wěcy nawedeného/ wygewena gest.

Toho když se dowěděl Břetislaw/ pro Rochana poslal/ poručiw gestližeby dobrowolně gijti nechtěl/ aby ho mocý přiwedli.

Kterýž když přiweden byl/ hned ho vkrutnými mukami trápiti rozkázal.

Neyprwé/ Chřjpě mu rozřezati/ pak Oči wylaupiti / potom wyřezawsse Pupek/ wssecky Střewa z něho wytočiti: Naposledy pak / w Wodě gey pohřižugic a dlauhau chwijli trápijc/ hlawu mu sťijti rozkázal.

Tak gest ten vkrutný Tyrran za nesslechetnost a zlost kterau proti Knijžatům Panům swým páchal/ slussnau záplatu a odměnu wzal.

Břetislaw zůstaw na mijstě Otcowském w Czechách s welikau pochwalau wssech poddaných žiwot swůg w Praze přes tři Léta w pokogi wedl. A o to se toliko staral / aby každý z geho poddaných kterého koliw Stawu/ w pořadku dobrém a pokogi bydleti mohl.

O weyprawie Břetislawa s Wogskem do Polsky/ w Roku 1038.

Kapitola XIIII.

Magic gistú sprawu toho Břetislaw/ že Měčislaw Král Polský/ kterýž byl skrze swau lenost a nedbánliwost/ co gsau byli Předkowé geho s welikau prácy dosáhli/ mnoho od koruny potratil/ žiwot swůg dokonal/ hnedky gest od některých swých Rad/ aby se pomstil křiwdy Děda swého a sskod w Czechách zdělaných/ k tomu namluwen: Kterýž bez messkánij weliké Wogsko sebral/ a s nim w to Interregnum do Polsky wtrhl.

Tehdáž Polácy w welikém neřádu přes Sedm let pořád žiwi byli: Nebo toho času kde kdo koho mohl gsa možněgssý trápil/ a wpadsse do Statečku geho zamordowal.

Protož Břetislaw mage práwě přjhodný čas kto^v/ přeprawiw se přes Slézk Gnyjznu/ kdež předesslé Stolice Králůw Polských byla/ wzdéli 60. mil od Krakowa/ a tu tolikéž wssecken poklad chowán byl/ wpřijmo se pustil.

A zplundrowaw Slézsko/ Wratislawi/ Poznánij/ y giná mnohá Města a Městečka w welkém Polsstě zdobýwaw/ Lidij welmi mnoho/ yak mladých tak Starých pomordowal/ Kostely zlaupil/ w Gnijzně tolikéž Kostel wybrati rozkázal.

Do kteréhožto Kostela když neyprwé Rytijřstwo Břetislawowo/ několikráte se o to pokaussegic/ wběhnauti a wskočiti chtělo/ hroznau slepotau od Pána Boha poražené bylo.

Z té přjčiny wijce Czechowé na to mijsto dotijrati nesměli: Až Sewerus Biskup Pražský poručil/ aby se wssyckni tři dni pořád postili/ a Pánu Bohu z hřijchůw swých se zpowijdali:

Což když gsau včinili/ bezewssý překážky za Biskupem Sewerusem do Kostela wessli A tu wyzdwijhssy Těla Swatých pětij Mučedlnijkůw/ též Tělo Swatého Wogtěcha Biskupa Pražského/ a Arcybiskupa Gnězněnského/ spolu s tim wssecken poklad Kostelnij wybrali a preč odnesli.

Tuto niyakž se Hystorykowé aneb Kronykáři Czesstij s Polskými srownati nemohau.

Nebo Polsstij pijssy/ že gsau Tělo Gaudentia Arcybiskupa/ kterýž tolikéž Swatého žiwota byl/ tak yakž o tom Cathalogus y Kronyky wyswědčugij/ za Tělo Swatého Wogtěcha wzali.

Czechowé tolikéž/ podlé dáwnijch a starých spráw předkůw swých/ to za prawdiwau wěc twrdij/ že magi oprawdowé Tělo Swatého Wogtěcha: Toho wyswětlý důwod magic/ diwy weliké které se při tom Hrobě swatém dály a dégij.

Ale yakžkoliwěč/ poněwadž těch obau Národů Bratr/ a ku poznánij Pána Boha w Trogicy gediného/ weliký pomocnijk byl/ na těch obaudwau mijstech slussná a náležitá poctiwost Tělu a nebo Kostem geho/ až posawad se děge.

Takowý weliký poklad Břetislaw w Kostele Gnězněnském pobraw/ do

Prahy s sebau zawezl: Wssak přigew do Holomauce/ gedno Tělo z pěti Paustewnijkůw totiž Swatého Krystyna/ w Kostele Swatého Wácslawa zanechal. Což se dálo Léta 1038.

A gsa Břetislaw častokráte od Polákůw napomjnán/ nadto wegsse y před Papeže a Cýsaře/ skrze Stephana anebo Sstěpána Arcybiskupa Gnězněnského Práwem pohnán/ aby to což gest tak pobral zase gim nawrátil: toho nigakž včiniti nechtěl: Nýbrž bylby w Polsstě gesstě y wětssý sskody zdělal/ kdyby ho byl domácý nepokog z Země gegich wygeti nepřinutil.

Raký pak to nepokog byl/ nic o něm Hystoryk nedokláda.

Potom Cýsař Gindřich černý/ toho gména třetij/ kterýž po Kundratowi panowal/ proti Břetislawowi pro takowau sskodu kterau Polákům včinil/ yakožto proti russyteli společného pokoge/ Wálku zdwijhl.

Wogsko swé na dwa hauffy rozdělil/ sám s gednijm skrze Baworskau Zemi se pustil: A s druhým Bernhandus Saské Knijže Pán Wálečný/ skrze Missenskau Zemi se obrátil.

Proti kterýmžto Wogskům/ Břetislaw tolikéž Lid swůg na dwě strany rozdělil: Sám proti Cýsaři pospijssyl/ Prokopa pak z Biliny/ proti Knijžeti Saskému postawil/ přijsně mu paraučegic/ aby w Lesých a mijstech těsných Sasy hubiti sstetřil.

Sám Břetislaw, tak yakž rozuměl, a mohl/ Cýsaři dosti statečně a Hrdinsky odpijral: A strápiw y přemohw Němce k tomu přinutil/ že sám Cýsař s hanbau y nemalau sskodau swau/ spátkem se obrátiti musyl.

Ne tak sprawedliwě/ pilně a bedliwě Hrabě z Biliny yakž sobě poručeno měl/ Sasům odpijral: Nebo welikau sskodu w Czechách činiti/ a kořist nemalau wen z Země wynesti gim dopustil. Očež se Břetislaw/ že tak Hrabě Bilinský/ žádné Bitwy s nepřátely nevčiniw/ gim Zemi plundrowati/ a preč odtáhnauti dopustiti směl/ welice rozhněwal/ a tu hned z té přijčiny/ Prokopa gijti a vkrutné mauky dělati mu rozkázal.

Neyprwé Oči wylaupiti/ potom Ruce y nohy z vtjnati/ a naposledy do Wody vwrcy a vtopiti dal.

A tak ten nesmělý Heytman/ gsa podlé zaslauženij swého ztrestán/ od toho vkrutného Pána záplatu swau wzal.

Cýsař Gindřich/ vwažugic při sobě to, že tak Czechům s posměchem vstaupiti musyl/ welice toho litowal.

Pročež proti Břetislawowi od Razymijra Krále Polského/ (toho kteréhož byli Polácy z Klássteru Klunyackého na Papeži wyprosyli/ gemuž Gindřich Cýsař na Králowstwij dosednauti pomáhal/ a Korunu kterau byla Rychsa Máté geho gedauc s Polsky wywezla zase nawrátil/) pomocy požádal.

A sebrawsse Wogsko weliké/ wtrhl Cýsař do Czech/ a blijzko k Praze se přiblijžil. Wssak potom skrze gednánij Sewera Biskupa Pražského/ pokog mezy nimi přjsáhau stwrzen. A tak se gedenkaždý zase na swé mijsto obrátil.

Za tohoto Břetislawa Prokop Mládenec Rodem z Czech/ žiwotem swatým welice se stkwěl/ a mezy Swaté/ wedlé diwůw kterij se při Těle a Hrobu geho dáli/ wložen a počten gest. O tom Daubrauius lib: 7.

Téhož času Borymir Wrssowec mage welikau ljtost nad prowedenau vkrutnostij Břetislawowau na Kochanowi streycy geho/ vgel do Polsky/ a od tud weliké sskody Czechům činil.

Břetislaw chtje se takowých sskod pomstiti/ bez messkánij Wogsko sebral: Wssak neyprwé poslal Posly k Razymirowi Králi Polskému/ žádage nad

takowými Lidmi, kterýj pokog russý/aby mu sprawedlnost včiněna byla.

Kazymir gsa Pán dobrotiwý/ctnost a pokog milugjcý/nechtjc takowých lidj wymlauwati/brániti/ ani zastáwati/Borymjře se třidcýti pomocnjky geho zwěsseti rozkázal.

To když se tak stalo, vmjnil sobě poodpočinauti / ačkoliw bylby raděgi nezahálel / a Rytjřskau zmužilost swau w lenost newwozowal: Ale do času to býti musylo.

W krátké chwjli pak nechtjc ho sstěstj w mysli a žádosti geho opustiti/w brzce gey potěssylo: Nebo přissla nowina z Vher/že Vhři pyssnj/Wýrau Křestianskau pohrdali/a gi zawrhsse/Krále swého, který ge k tomu wedl/ wyhnali.

Břetislaw těssyl se z toho/že mu tak poctiwá a přjhodná chwjle připadla.

Sebral Wogsko weliké / též také y z Němec za Penjze pomocy dostal.

A wssak yak mu sstěstj přisslo / tak zase Smrt záwistiwá a neskrocená wssecko změnila a zrussyla / nebo na tu Wognu newygew / roznemohl se/a když mu se Wogska whromadu scházeli, vmřel.

Zanechal po sobě pět Synůw/mezy kteréž ležjc na smrtedlné Posteli panstwj swé rozdělil.

Spitihněwa .yakožto starssýho, na mjstě swém w Czechách zanechal/ a mezy druhé Syny Morawu rozdělil.

Wratislawowi Olomaucký/Kundrátowi a OttowiBrněnský a Znogemský Krag odkázal: Jaromirowi pak kterýž gesstě mladický byl a Preceptorowi poručen/ gemuž aby ho pilně včil/ náhradu za geho prácy wykázal/ Biskupstwj Pražské poručil.

Takowé vstanowenj a nebo nařjzenj o Statku swém včiniw, vmřel: Gehožto Tělo do Prahy přiwezeno/ a w Kostele Swatého Wjta pochowáno. Byl Pán Wálečný/a w každé wěcy welice sstiastný

O Spitihniewowi Synu Břetislawowu/ a geho vkrutném panowánj.

Kapitola XV.

TAk yakž Otec vstanowil, nařjdil, a mezy Syny Knjžetstwj swé rozdělil/ gedenkaždý po Pohřebu na swé panstwj gel.

Spitihněw gsa gesstě w mladém wěku/byl welikým a vhlawnjm nepřjtelem Národu Německému.

A když toho že gim sskoditi mohl dosáhl/ tak se vkrutně proti nim postawil/že takowý/aby se do třetjho dne žádný w Czechách délegi widěti nedal/přjstný Dekret a poručenj včinil: A netoliko aby měl wzhlédnauti na některé osoby/ a gich vssetřowati aneb ssanowati/ ale ani wlastnj Mateři w té přjčině neodpustil / nýbrž wssecky wěcy gegi kteréž gi náležely/ do Němec odwezti rozkázal.

Byla gesstě gedna Abatysse Klasstera Swatého Girj z Rodu tolikéž

z Německé Země welmi slawného/wssak ani gi w Czechách zůstati nedopustil/ nýbrž zaroweň s ginými s welikau pohrůžkau do Němec se obrátiti přinutil.

Jutha gináč Gitka Matka geho / gsaucy pohrdána od Syna wdala se za Petra Krále Vherského: Po gehožto Smrti k ginym Synům na Morawu se obrátila/a w Klássteře Léta/rc. 1059. žiwot swůg dokonala.

Hágek a Daubrawius pjssý/ že Klásster Znogemský založila a nadala: Ale yak w mnohých wěcech oba se meylj/ tak y toto nedůwodně zaprawdiwau wěc psali: Nebo ten Klásster řádu Premonstratenského/ založen gest od Marye Kněžny Czeské/ Dcery Gindřicha Cýsaře/a Manželky Kunrada Knjžete Czeského a Morawského, Jakž o tom List gich důwodně swědčj Gehož Datum Léta/rc. 1190. O čemž w Zrdcadle Margkrabstwj Morawského/dostatečný důwod toho, přečjsti sobě můžess.

Po wykonánj té wěcy/zlj Lidé Ssatanu rownj/dali správu tomu hněwiwému Pánu/žeby Morawané proti tomu reptali/že Němce z Czech wyhnal.

Kterýžto gsa proto hněwem rozpálen/hned se tam geti strogil. A protož přjstně poručil/ aby co neydřjwé w Cestu gemu až k Chrudimi wygeli.

Což když gsau včinili/ wssecky zgjmati rozkázal/a na rozličná mjsta do Wězenj rozposylal/sám pak se odtud vpřjmo do Morawy obrátil.

Očemž vslissew Wratislaw Bratr geho/ welmi se vlekl/a neauffagic syle swé aby mu se w Olomaucy obrániti mohl/k Ondřegowi Králi Vherskému pospijssyl/ od kteréhož s náležitau vctiwostij a wděčnostij přigat byl.

Spitihněw welice toho litowal/ že Wratislaw Bratr geho vgel: Což se z toho samého poznati mohlo/ že Manželku geho kteráž byla Těhotná a w Olomaucy zustala/ wděčně přigal: Wssak přes to wssecko Heytmanu Bilinskému gi za Wězně odewzdal a poručil.

Kundrat a Otto Bratřij geho náramně se tolikéž/ nemagijce žádné Pewnosti kdeby se zawřijti a brániti mohli/ vlekli: A tu hned dobrowolně se mu poddali/ kterýmž on s sebau do Prahy geti rozkázal: A yakž přigeli swými ge Dwořany zdělal. Ottu včinil Lowcem/a Kundrata Truksasem.

To wida Seuerus Biskup Pražský/ vhlidaw k tomu přijhodný čas/ssel k němu, a mluwil tato slowa: Gest to má powinnost neylaskawěgssý Knijže/ gestližebych co neslussného/w čemžby Pána Boha y Lid Křestianský vraziti/a zlau pochwalu sobě tudy činiti měl/ při tobě spatřil/ tebe napomenauti. Jakož pak to do tebe na ten čas wssyckni wědij/ kterak nekřestiansky sobě počijnáss: Nebo tu wzáctnau Panj/ kteráž nic neprowinila/ k tomu Těhotnau/nenáležitým wězenijm stěžugess: Gižto raděgi wsseligakau vctiwost a lásku/gestližeby gi w čem potřebowala/prokázati gsy powinen/ a ne takowau zůřiwost bez wsseligakého gegijho prowiněnij nadnij prowozowati.

A protož wěz Knijže laskawé/ kdo takowé ztrapené Ženě lásky a milosrdenstwij neukaže/toho mu žádný dobrý Człowěk neschwáli: Zwlásstě poněwadž žádný Pán nemůže sobě nic wětssýho a chwalitebněgssýho za žiwota swého spůsobiti a zgednati/ yako milost a lásku v wssech Lidij a neywijcegi v poddaných: nebo gest to gednoho každého neypředněgssý poklad.

Takowá a těm podobná slowa/ obssýrně s nim Biskup dlauhau chwijli rozmlauwal: O čemž w Kronykách Czeských důwodně wypsáno máss/čti sobě Daubrauium lib. 8. fol. 67.

Pamatugic napomenutj Biskupowo Spitihněw/hned tu Panij/dopustiwsse gi na swůg wlastnij náklad w Czechách bydleti/z Wězenij propustil.

A pakliby kde geti chtěla/z Komory a neb z Pokladu swého Knijžetcýho na Cestu gi opatřiti poručil.

Kterážto poděkowawssy Knijžeti z takowé lásky/chtěla geti k Muži swému do Vher. Ale ztřássy se na Cestě/ to což w žiwotě nosyla potratila/a potom na Morawě třetijho dne vmřela.

O tom když gisté wědomosti dosáhl Wratislaw/ welice byl smutný a žalostiwý/tak že za několik dnij w Pokogi swém zawřew se, a nikam newycházege seděl.

Poslal potom k němu Ondřeg Král Vherský/ těssýc a žádagic ho aby k němu přigel: Což když včinil/ napomijnal ho aby se nic nestaral: Nebo to co se stalo, odestati se nemůže.

A tu mu se sám o Ženu starati připowěděl a zakázal. A tak dal mu wlastnij swau Sestru Atledu za Manželku.

Dowěděw se Spitihněw o takowém spřijzněnij Wratislawa s Králem Vherským/nečekagic toho aby skrze moc Vherskau dosahowati měl panstwj swého/poslal k němu dwa dostatečné a gisté přátely/ kteřijžby s nim o přijměřij lásce a Bratrské milosti gednali a traktowali/vwolugic mu se wssecko což gest w Morawě měl, zase nawrátiti: Což když mu ti Poslowé wyprawowali/gsa toho wděčen welice potěssen byl: Ale wssak tomu wěřiti nechtě/dokud prwé neuslissý/že druhým Bratřijm geho co gim wlastně nále-

žij/tak yakž mu připowijdá a se zakazuge/zase zcela a zauplna nenawrátj a nepostaupij.

Spitihněw když mu takowau odpowěd Poslowé přinesli/počal sobě coby w té wěcy činiti měl/přemeyssleti/totiž máli Morawu mezy Bratry pustiti a pokog s nimi včiniti: Czili Ottu a Kundrata gesstě při sobě zdržeti/a dijlu gegich vžijwati.

W gehožto takowém přemeyssleni/ (yakž Daubrauius lib: 8. pijsse) vsnul/a w tom mu se zdálo/že Swatý Wijt k němu přissel/ a zůřiwě ho z toho trestal/ že bezpotřebně welikau sobě nenáwist a osskliwost/yak při poddaných/které zůřiwě, vkrutně, a lakomě sprawowal/ tak také y v bratřij/s nimiž ne bratrsky ale Tyransky zacházel/ působij: Czehož gestli že nepřestane hrozné pomsty od Pána Boha/ kteráž giž nad nim byla že neugde/předpowijdal.

Probudiw se z takowého hrozného a strassliwého Snu Spitihněw/ a prawě zleknutj yakoby rozumu pozbil/přissed zase sám k sobě/poslal pro Biskupa/gemuž ten Sen y wssecken vmysl swůg wyprawowal.

Biskup to hned wykládati počal: Kterak welikau lásku Božij/že ho wystřijhati w takowém geho prowiněnij ráčij/ spatřowati může/ za to že gey Pán Bůh skrze Angela swého/ takowým přestrassenijm k sobě přitáhnauti ráčil/ aby gemu děkowati vměl/ napomijnal: Czehož gestli žeby wděčen nebyl/aby se zůřiwěgssýho a přijstněgssýho trestánij obáwal.

Hned weliká proměna stala se w takowém Pánu: Wčera byl welikým laupežnijkem a dráčem/ a giž včiněn Owcý pokornau: Nzawolaw k sobě Bratřij swých Kundrata a Ottona/zgewně před nimi swůg weystupek proti nim wyznal/a tu gich odprosyw/ yakožto Bratřijm wssecko co gim koliw byl pobral/ zase nawrátil: Morawany které byl dal do Wězenij/wypustiti poručil/a každému do statku a obydlj swého swobodně odgeti powolil.

Wratislawa Bratra swého/potom když mu se Syn z Atledy narodil w Olomaucy nawsstiwil/a Sewerowi Biskupu/gsa toho sám přijtomen/daw mu gméno Děda geho/ Břetislaw/okřtiti poručil.

A tak včiniwsse mezy sebau pokog/ wssyckni Bratřij společně Biskupa Sewera zato prosyli/aby od Biskupstwij Olomauckého pustil/a na samém toliko Pražském přestal: Nebo Dewadesáte Let pořád Biskupi Pražsstij/ vžijwali Biskupstwj Olomauckého.

Gimžto se Sewerus/že toho na ten čas na žádost gegich včiniti nemůže/ wymlauwal/zwlásstě poněwadž giž to byla wěc zastaralá/nadto weysse gemu samému pro Kapitolu Pražskau/ že se to včiniti netreffij.

Ale gsa bez přestánj od Knijžat napomijnán a prossen/dal gim na to Ruku/že proti tomu býti nechce/ nýbrž že ge Janowi/ za kteréhož se Wratislaw přimlauwal/ pustj.

A w tom se s Spitihněwem do Prahy obrátil. Tu Spitihněw čím dále tím wětssý milost a lásku v lidij sobě gednal/ gednomu každému zwlásstě chudssým od možněgssých chtělali se křiwda dijti/k sprawedlnosti pomáhagic.

Gednoho času mage Spitihněw na Cestu geti/ a giž seděl na Koni/přissla k němu Wdowa gedna wolagic a prosýc za sprawedlnost/žalugic na stranu protiwnau/proti sobě welice mocnau.

Spitihněw rozkázal gi čekati až přigede zase z Cesty. K tomu ona odpowěděla/žeby gi to welmi sskodliwé bylo čekánj/ nebo odklad do té toliko hodiny položen gest/kterýžby bez gegi weliké sskody býti nemohl.

Knijže odeslal gi k Saudcům toho powědomým. Wssak ona s pláčem na-kýkala/ řkauc: Zle má wěc sauzena bude / gestli že ty, gsa od Pána Boha nám wssem za saudce wystawen/ mne sám sauditi nebudeš.

Pohnut gsa těmi gegimi slowy Spitihněw/ s sedl s Koně/ a natom Saudu wijce nežli dwě hodiny seděl/ a včiniw sprawedliwau weypowěd/ do Boleslawě gel.

Když se pak přibližowal den Přenessenij Swatého Wácslawa/ do Prahy zase přigel / a tu vhlidal při geho Hrobě weliké množstwij lidu/ yakž z Králowstwij Czeského / tak y z giných Králowstwij a Zemij okolnijch/ kteřijž se pro malost Kostela/ nigakž do něho wtlačiti nemohli.

Z té přijčiny gsa k tomu nábožnau myslij weden/ vmijnil ten Kostel rozssýřiti.

A tak zbořiw ty malé Kapli/ gednu Swatého Wijta/ druhau Swatého Wácslawa / a třetij Swatého Wogtěcha/ daleko ssyrssý stawěti počal/ a w sem třem geden Kostel prostranný založil.

Wssak mu se to podlé mysle a wůle geho nezwedlo/ nebo nedokonaw začatého vmijněnij swého, vmřel/ a w Praze od Bratřij s náležitau vctiwostij pochowán.

Tu toliko památku po sobě zanechal / že po takowých zlých swých obyčegich, čim dále tim lepssý býti chtěl.

O panowáni Wratislawa Knijžete/ po Smrti Bratra geho.

Kapitola XVI.

Pochowawsse Knijžata Tělo mrtwé Bratra swého / natom se snesli/ a Wratislawa yakožto mezy sebau starssýho/ s wolij wssech Stawůw na geho mijsto wolili: Kterýž hned Morawu mezy Bratřij rozdělil.

Ottowi dal Krag Olomaucký/ a Kunradowi kterýž řeč Německau vměl/ Brno a Znogmo/ panstwij Rakauským přijležité wykázal. Jaromir třetij bratr z těch dwau neymladssý/ welice se nad tim horssyl a zastawowal/ že mu bratřij mezy sebau nic newdělili/ ale tak s nim yakoby ho za bratra mijti / ani se k němu přiznáwati nechtěli/ včinili.

Wratislaw ho tim odbyl/ vkázal mu poslednj wůli Otce gegich/ že ho nechtěl ginde mijti / toliko na dědictwij Pánu Bohu odkázaném.

Očemž když Bratřij počali s nim mluwiti/ aby dosti včinil wůli Otcowě to mu připowijdagic a tim gey bezpečijc / že Biskupstwij Pražské/ žádnému ginému po smrti Sewera Biskupa giž starého/ nemá dáno býti/ toliko gemu samému: Kterýžto gsa od nich namluwený přigal od Sewera Biskupa tertium gradum.

Wssak potom mladost geho/ proměnila w něm vmysl: Nebo prwněgssý vstanowenij zawrhsse/ a potupiw vřad Duchownij/ dal se w žiwot Swětský/ a wsed na Kůň k Boleslawowi smělému Králi Polskému vpřijmo gel/ chtijce při něm raděgi býti Rytijřem/ nežli w Wlasti swé Biskupem.

Ale obáwage se Wratislaw potomnijch něyakých sskod od něho / spěssně

Bratřij s mnohým Rytijřstwem/ aby ho honili/ za nim wyprawil.

Kteřijžto nemohauce se geho dohoniti / Slézsko, kteréž bylo wdrženij Krále Polského/ welice hubili a plundrowali.

Boleslaw když se toho dowěděl/ weliké Wogsko sebraw do Czech se obrátil. Tu když se Wogska potkala/ musyl geden dřijwe vstaupiti/ wssak Morawa welikau sskodu trpěla/ a přijlissně pokažena byla.

Na druhý Rok když se zase s wětssým Wogskem Polácy / Jaromira do Czech wyprowázeti/ a sskod swých kteréž gim Czechowé w Slézsku zdělali/ pomstiti vmijnili/ Wratislaw boge se od swých wlastnijch něyakého wnitřnijho nepokoge a roztržitostj / předessel to skrze gisté Přátely/ tak že sskody kteréž včinil nahradil/ a Sestru Boleslawowu gménem Swatawu / (nebo mu Atleda Králowna Vherská byla vmřela) za Manželku pogal.

Tu tolikéž Jaromir přjmluwau Boleslawowau a Bratřij swých s Wratislawem porownán/ kterýž potom po Smrti Sewera Biskupa Pražského/ Stolicy Biskaupskau obdržel.

To se dálo Léta Páně 1065. yakž pořádek Biskupůw Pražských vkazuge.

Mage potom pokog Wratislaw / spomenul sobě křiwdu/ a nato myslil kteraktby se nad Mstibogem Hrabětem / Synem Borsse z Oseka/ pomstiti mohl/ mage k němu od dáwnijch časů nelibost/ pro připrawenij do Wězenij Arrabony Manželky geho/ které byl na onen čas/ když před Bratrem Spitihněwem do Vher vtijkal/ odceti musyl.

A protož vmýnil mu dáti Oči wylaupiti/ a tu Nohu vtjti/ k kteréž Manželku geho Pautem Železným připýnal.

Wssak skrze weystrahu Sewera Biskupa Pražského/ od takowého welikého a slawného Pankétu/ k kterémuž se byl přihotowil/ totiž k Poswěcenj Kostela Swatého Petra w Městě Bilině/ z Města preč vgel.

Kněže pak nemoha se ginák pomstiti/ Město Bilinu wzal/ a dal ge Royatowi z Wyssemburgka/ rc. Daubrauius lib. 8.

Za panowánj tohoto Wratislawa/ weliký sobě nepokog Gindřich Cýsař spůsobil: A to z té přjčiny/ že mnohé wěcy od předkůw swých Cýsařůw Rzýmských Kostelům nadané bral/ a komu se gemu dobře ljbilo/ rozdáwal.

Přitom také táhl se y na Statky Biskupa Rzýmského/ chtjc některá panstwý odnjmati a rozdáwati: Czehož mu Řehoř toho gmena Sedmý Papež nijakž trpěti nechtěl/ ale psal k Knjžatům/ stěžugjc sobě takowau wěc do Cýsaře.

Sassowé takowého neřádného předsewzetý geho nemohauce snásseti/ Léta/ rc. 1077. na geho mýsto wolili Rudolffa Kněže Saské.

Kteréhož když Gindřich Cýsař zahnal a přemohl/ hned na to mýsto Gindřicha Syna geho/ toho gména čtwrtého/ za Cýsaře wyhlásyli/ gemuž Wratislaw Kněže Czeské/ k prozbě a žádosti Otce geho/ na odpor se postawil.

Leopold zase Margkrabě Rakauské/ spuntowaw se s Henrychem a nebo Gindřichem mladým/ byl Czechům/ činjc sskody yak a kde mohl na Pomezý a w Morawě welice sylný.

Cýsař chtjc se zase pomstiti toho na Papeži/ swolal některé Biskupy/ a položil Concilium w Městě Bryxý/ a tu wolil za Papeže Roberta z Rawenatu/ a dal mu gméno Klement.

Z té přjčiny weliké různice a baukky mezy těmi Pány powstaly.

Wratislaw mage auhlawnjho nepřjtele Leopolda/ welikau sylau a mocý oto se staral a snažil/ kterakby ho tak aby se nikdy o něg wýce nepokaussel/ spokogiti mohl.

A protož kratičce swé Wogaky napomenuw/ s nepřátely bitwu začal/ a na Rakussany/ rowně yako prudký Oheň gsa wětrem na husté a suché Stromowý hnán/ se obořil.

Sstěstý mu hned slaužiti počalo: Nebo přemohli a porazyli Czechowé Rakussany/ tak že sám Leopold s welikau nauzy s malým počtem lidu swého/ z té bitwy vgel.

Wratislawowých w tom bogi nemnoho zahynulo. Z Rytýřstwa a z Wládyk neypředněgssý/ totiž. Stan s Bratrem swým Radimem/ Gridon Syn Lauckůw z Borowna/ Dobrohost Syn Hynkůw ze třý Dworůw/ Miroslaw z Rowáně/ a Mrázek Syn Weytminarůw z Hawráně/ rc.

S welikau sláwau a mnohau kořistý Wratislaw se do Czech zase nawrátil/ a potom k Cýsaři yakožto wýtěz geti nemesskal/ od kteréhož nemalau poctiwost a částku Lužické Země/ za nahradu obdržel.

Tu weliká Wogska které byl Syn proti Otcy/ a Otec zase proti Synu sebral/ zastal a spatřil/ tato Wogska w Němcých weliké sskody činili.

Otec měl při sobě Knjžata Německá/ a Syn Francauzy a Sassy.

A když se whromadu strhli na Břehu Rzeky Rhenu/ geden na wýžssým a druhý na nižssým mýstě se položili: Wssak pro hlubokost Rzeky/ nijakž k sobě nesměli: dlauhý čas tak leželi. Němcy Cýsaře starého kteřý na pjcowánj wyssli/ treffiwsse na Czechy pomocnjky swé/ bitwu s nimi swedli a mnohé z nich zranili.

Zialowa!

Zialowal Wratislaw Cýsaři o takowau křiwdu swých poddaných/ a žádal aby mu sprawedlnost včiněna byla.

Czehož když gest Cýsař/ obáwagice se aby proto něyaká wětssý newole nepowstala/ den odedne odkládal: Wratislaw s zlau mysli v welikém hněwu od Cýsaře odgel.

Toho když se dowěděl Gindřich mladssý/ byl welice potěssen/ a protož prwé nežliby ho zase Otec oblomil/ (nebo se ho náramně obáwal/) počal ho žádati skrze Posly/ weliké mu dary připowjdagic/ a k sobě namlauwagie/ aby Otce opustjc/ geho stranu bránil: A pakliby mu se to včiniti nezdálo/ aby doma w pokogi za ten čas odpočinul: Nebo znowu weliká Wogska proti sobě zbýrali: Tak že naposledy Otec od Syna přemožen/ yat/ a do wězenj dán/ w kterémž y žiwot dokonal.

Toho času Boleslaw vkrutný Král Polský/ Stanislawa Biskupa Swatého w Krakowě když Mssy Swatau slaužil/ zamordowal.

Pro kteraužto přjčinu sobě y potomkům swým ozdobu Králowskau zmrhal.

A to se dálo podlé Hystorykůw Polských/ Léta/ rc. 1076.

Tehdáž také w Czechách množstwý weliké lidu/ yak Mužského tak Ženského pohlawý/ Czárůw a kauzlůw se chytalo.

Kterýchž Gerardus Biskup Pražský/ (gehož před tim Jaromirem gmenowali) Bratr wlastnj Wratislawůw/ s pomocý geho/ mnoho zvtraceti/ některé zstjnati/ giné spáliti a ztopiti poručil: Když gich bylo Sto zvtraceno/ ginj bogjce se a tim trestánjm přestrassenj gsauce/ od toho včenj přestali.

Zidůw též toho času nemálo vtraceno. O čemž sobě čti Kronyky Czeské/ rc.

O promienienij Knjžetstwij Czeského w Králowstwý/ což se stalo pro welikau hodnost Wratislawa Knjžete.

Kapitola XVII.

Mohuči na Sněmě kterýž byl Hendrych Cýsař pro vtwrzenj pokoge obecnjho y pro vpokogenj giných neřádůw w Křestianstwý/ wssem Knjžatům položil/ pamatugic na welikau hodnost a zaslauženj Wratislawa Knjžete Czeského/ a o tom rozmlauwánj mage/ to sobě rozwažowal/ yaké Kraginy mezy sebau a okolo sebe má/ totižto Czechy/ Morawany/ Lužičany/ od nichž wždycky nepřjzně mu se potřebý sstřiti/ zwlásstě když mezy Němcy bydlegj/ a gsau Lidé w wěcech a potřebách Rytýřských/ z přirozenj práwě zběhlj a skussenj.

Z té přjčiny že lépe se přátelsky k nim vkázati/ nežli w nepřjzeň něyakau s nimi wgjti: Poradiw se s Knjžaty/ zawolal mezy wssemi hlasem Wratislawa/ Králem gey gmenugic: Rozkázaw Gilbertowi Trewerenskému Biskupu/ aby gey w Praze/ tak yakž obyčeg giné Krále Křestianské koruno-

wati/ na Králowſtwij Cžeſké pomazal/ a s Manželkau geho korunowal.

Tu také Gerarda Biſkupa po Smrti Jana na Biſkupſtwij Olomaucké poſwětil/ a zaſe znowu s Pražſkým Biſkupſtwijm pod ſpráwu gednoho Biſkupa Kathedru Olomauckau ſložil.

Wſſak to zbohacenij a to ſgednocenij těch Biſkupſtwij/ Gerarda k weliké zloſti a peyſſe přiwedlo/ takže proti wlaſtnijmu Bratru ſwému Králi Cžeſkému/ welikau měl nechuť a nelibosť: Nebo do Raddy ani do Koſtela gijti nechtěl/ když zwěděl žeby tu Král přijtomen býti měl.

Což mu z ničehož giného nepřiſſlo/ než toliko z té prwněgſſý nelijboſti/ která ſe mezy nimi napočátku panowánij Wratiſlawowa začala.

Rakž gſy o tom weyſſe četl/ y nijže obſſýrněgi mezy Biſkupy/ o ſkutcých téhož Biſkupa/ wypſáno nagdeſs.

Poſlaužiw Kral Wratiſlaw tak wzáctně y ſlawně wſſý Zemi Cžeſké a Wlaſti ſwé/ neohlijdagic ſe na Syna ſwého Břetiſlawa/ Bratru ſwému Kundrátowi po ſobě Stolicy Králowſkau odkázal/ a poručiw mu čtyry Syny ſwé/ totiž Břetiſlawa/ Bořiwoge/ Wladiſlawa a Soběſlawa/ ſám potom žiwot ſwůg dokonal/ a w Koſtele Swatého Petra/ kterýž wyſtawěti dal/ Léta Páně/ 2c. 1093. geſt pochowán.

O pano-

O panowánj Kundráta knjžete po Smrti Krále Wratiſlawa.

Kapitola XVIII.

KDyž Cžechowé s welikau žaloſtij pochowali Wratiſlawa Pána ſwého/ Kundrata Bratra geho/ podlé nařijzenij a poručenij/ yakožto Krále gſau wzijtali: Kterýž toliko Sedm Měſycůw/ a yakž někteřij chtěgij méněgi panowal/ a tak wedle takowého krátkého panowánij ſwého/ nic wzáctného a paměti hodného po ſobě nepozůſtawil.

Zanechaw toliko dwa Syny Woldřicha a Leopolda/ a mezy ně Brno a Znogmo na rowné dijli rozděliw/ umřel.

O Břetiſlawowi Knijžeti/ Synu Starſſým Krále Wratiſlawa.

Kapitola

Kapitola XVIII.

PRžemeyssleli o tom Czechowé/ kterak a co magj činiti/ poněwadž Kundrat vmřel/ magjli pro Břetislawa který se gim wedlé spůsobu swého/ zdál prudkým a prchliwým býti poslali/ čili kterého giného z Bratřjj geho za Pána sobě woliti.

Ale Břetislaw zwěděw o Smrti Streyce swého/ sebraw Wogsko w Vhřjch s pomocý Ladislawa Krále Vherského/ na Pomezý a hranice Czeské pospěssně přitáhl.

A tu se s nim na Cestě Poslowé a Legatowé od Země pro něho wyslanij potkali/ kteréhož až do Prahy s welikau poctiwostij doprowodili.

Když Břetislaw do Czech přigel / mimo naděgi wssech / welmi se Pánem dobrotiwým býti vkázal: Nebo přitom hodowánij a Panketowánij/ které tři dnij pořád trwalo/ k žádnému Stolu sednauti nechtěl / ale od gednoho k druhému chodijc / a některým Panům připjgegic / wssem na sobě wlijdné obyčege swé/ ano y že gegich láskawým Pánem bude/ spůsob ten vkazowal.

Namlauwali potom Czechowé Břetislawa aby se oženil/ což on s ochotnosti včinil/ a pogal sobě za Manželku Lukrecygi Ruského Knijžete Dceru.

Byl potom weliký pokog w Czechách/ mnohým k časnému dobrému/ ale k vblijženij a zkáze Dussý gegich: nebo wydaw se gedenkaždý w swobodnau wůli/ odstaupili od Pána Boha swého / a od Wijry Swaté Křestianské/ hanebného Modlářstwij se chytiwsse.

O to když se Biskup Kozmas aby to wykořeniti mohl / bedliwě staral a snažil: Předstaupil před Knijže a tato slowa k němu mluwil: Knijže milostiwé/ pomni nato kterak teď nedáwno w Vhřijch mnoho zlého pro změněnij Wijry/ mnohé wzácné lidi potkalo.

Nadto weyse / kterak Petr a Ondřeg Králowé gich / že gsau toho lidu nenapomjnali/ a zpočátku netresticýc, nepřetrhowali/ nýbrž Ssatanowé chytrosti/ moc geho prokazowati dopustili / hrozně a nesstiastně gsau zahynuli.

Protož y ty tolikéž, gestli že toho za času nepřetrhneš / wssecko zlé na Králowstwij twé vwedeš.

Vslissew takowau strasslíwau řeč od Biskupa Břetislaw/ hned přijsně rozkázal/ aby ti wssycni yak Mužij tak Ženy / kteřij Wijru Swatau opustili/ wen z Země a Králowstwij geho wyhnáni byli.

Tu tolikéž Kozmas Biskup Pražský to nařijdil / aby Farářowé w Městech/ Městečkách/ y we Wsech/ při Slawnosti Božjho Narozenij/ do gednohokaždého Domu Měsstěnjna y Sedláka/ s spijwánijm a Swátostmi Cýrkewnijmi chodili/ a toho pilně ssetřili/ kdoby s yakým náboženstwijm a vctiwostij/ k ljbánij a neb k ctěnij těch Swátostij se měl: Ano také gestližeby se Křijžem Swatým žehnagjc/ prawým Křestianem býti wyznáwal.

A to proto vstanowil/ aby poznati mohl / od kohoby se yaká nevctiwost těm Swátostem dála/ ano také kteřijby před nij vstupowali/ yako ginij Pohané.

Ti a takowij wssycni od Biskupa aneb od Knijžete/ slussnými pokutami trestáni býti měli.

¶ Strogil se potom Břetislaw k Wogně / proti Wladislawowi Knijžeti Polskému/ a sebraw Wogsko okolo Hradce/ odtud vpřijmo do Slézska se pustil/ a gsa tam přes dwa Měsýce/ od Řeky kteráž slowe Odra/ až do samé-

ho Hlohowa wssecko wyplundrowal/ a potom se zase zpátkem s welikau kořistij obrátil.

Wladislaw chtijc se takowé sskody/ kterau mu Břetislaw w Slézssků včinil/ pomstiti/ wypravil Setěcha Heytmana swého Wegwodu Krakowského / z rodu welice slawného / kterýž od starodáwna vžijwá za Erb Sekery Tesařské w čerweném Sstijtu.

A wedlé něho poslal tolikéž Boleslawa Syna swého z stářij dewijti Let/ (očemž Kronyky Polské wyswědčugij/) gehož byla porodila Judyt Wratislawa Krále Czeského Dcera / z plozena z Dcery Ondřege Krále Vherského. Ti wtrhsse s welikými Wogsky do Morawy mstili se sskod swých w Slézssků zdělaných.

A zplundrowawsse ty Krage až po samau Wltawu/ yak z Morawy tak y z Czech welikau kořist s sebau odnesli.

Břetislaw nigakž se na mysli swé spokogiti nemohl / dokudžby sobě to wrchowatě nenahradil.

A protož znowu do Slézska s welikým Wogskem se obrátil/ a okolo Řeky Nysy / přijlissnau sskodu zdělal.

Břeh Město a Zámek nad Řekau Odrau/ dal gey k laupeži Zholdněřům mocý wzal/ a odtud nedaleko Nowý Zamek / daw mu gméno Kamenice/ kdež nynij Klásster gest/ wystawěti dal.

Atu hned hlas o sobě pustil/ že se vpřijmo k Wratislawi obrátij.

Wratislawsstij slissýce to yak neyspěssněgi mohli/ k Knijžeti swému o pomoc poslali: Ale mezy tim než k tomu přisslo/ Knijžata yakožto přátelé se porownali.

Břetislaw yakž se domů nawrátil / Wrssowce z Země swé wyhnal/ a Statky gegich k Stolu swému obrátil.

A to z té přijčiny / že gsau vstawičné různice / newole a záwist/ mezy těmi dwěma Národy, totiž Czechy a Polaky rozsýwali.

A ftey skagic sobě s takowými častými Wognami / skrze kteréž téměř y w chudobu wpadl/ vložil na Židy y na Křestiany berni / tudy sobě z toho něyak pomocy chtěge.

Wyhnal potom Bratřij swé Stregčené Syny Kundrátowy/ totiž Oldřicha a Leopolda z Morawy / a Brno Bořiwogowi Bratru swému wlastnjmu darem dal.

Zwěděw pak že Oldřich a Leopold do Znogma se obrátili/ bezmesskánij za nimi se pustil: Kteřijžto neauffagijce aby se tu obrániti mohli / vtekli se k ochraně Gotteffryda Knijžete Rakauského.

Břetislaw daw tolikéž Znogmo Bratru/ sám do Olomauce gel/ a tu očekáwal času toho/ kteréhož se s Kolomanem Králem Vherským/ z strany vstanowenij a nařijzenij pokoge/ mezy panstwijm gegich sgeti/ měl.

Leopold a Oldřich dokud bydleli w Rakusých / kaupili sobě nedaleko od Morawy Zámek řečený Rax/ z kteréhožto časté sgezdy činili až k Znogmu/ a tim sobě pomáhali.

Zwěděw o tom Břetislaw / a maga toho dostatečnau správu / vpřijmo do Rakaus gel / a ty sskůdce swé z Zámku toho sehnal/ a dal gey Gotfrydowi Knijžeti Rakauskému/ gehožto Sestru a Dceru Leopolda Knijžete Rakauského/ Bořiwogowi Bratru swému za Manželku vsnaubil / a Weselij gim w Znogmě wykonal.

Gel potom na low k Stebnu/ a tu w nocy od něyakého Lorka/ náwodem Wrssowcůw / zabit.

Kterýžto morděř/když pod vtjkagijcým Kůn vpadl/ſám ſebe ſwým wlaſnijm Mečem probodl. Očemž w ſtawu Rytijřſkém ſſýře wypſáno máſ.

Břetiſlaw dne třetijho po té neſſtiaſtné hodině žiwot ſwůg dokonáwagic Bratra ſwého Bořiwoge/Czechům za Pána na ſwém mijſtě nařijdil.

Toho také čaſu vmřel Kozmas Biſkup Pražſký/a na geho mijſto wolen Heřman.

O Bořiwogowi Synu Wratiſlawowu/ wlaſtnijm Bratru Břetiſlawa zamordowaného.

Kapitola XIX.

BOřiwog gſa za žiwobytij Břetiſlawa Bratra ſwého Czechům od něho za Pána nařijzen/ mage ſobě to od Cýſaře potwrzené/s welikau ſláwau a pompau na panſtwij doſedl.

Kterémuž ačkoliw to mijſto ſprawedliwě nenáleželo/ wſſak magic ſobě mnohé z přednijch přijchylné/ w ſprawowánij

wedliwě nenáleželo/wſſak magic ſobě mnohé z přednijch přijchylné/ w ſpra-
wowánij geho do čaſu zůſtal.

To Pan,:wij aneb Králowſtwij ſluſſným práwem/ yakožto bližſſýmu a ſtarſſýmu Oldřichowi Kundrátowu Synu/ přigijti mělo: Wſſak on Bořiwog mage w mocy Panſtwij téhož Oldřicha s Leopoldem Bratrem geho/ kteréž byl Břetiſlaw wen z Země wyhnal/k ſobě lahodně přiwábiw/ aby mu překážky w panowánij nečinili/ Krag Znogemſký a Brněnſký mezy ně rozdělil.

Bylo to dobrodinij zprwopočátku těm Bratřijm wděčné/wſſak nedlauhý čas trwalo.

Nebo Oldřich wſſecko ſwé na to wážil/ aby Králowſtwij doſáhnauti mohl.

A tak ſebraw něco Peněz/vpřijmo do Rzezna gel/a za to Cýſaře aby ſwůg Dekret/ který na neſluſſnau žádoſt a ſprawu Břetiſlawowu proti wſſemu práwu včinil/zaſe zruſſyl/welice žádal.

Cýſař ačkoliw dlauho ſe toho zbraniowal/wſſak potom k žádoſti giných/ práwa geho dobýwati mu dopuſtil.

On hned v některých Knijžat/ yakožto v Dwořanůw Cýſařſkých/ oznamugic gim/ že mnohé w Czechách ſobě přijzniwé má/ kteřijž mu toho přijti y pomáhati připowěděli/pomocy ſobě žádal.

Když pak s Wogſkem ſwým do Czeſké Země wtrhl/žádný ſe nenaſſel kterýby mu pomáhati měl/nýbrž wſſyckni proti němu při Bořiwogowi ſtáli.

Což widauce Knijžata a Panij/kteřijž ho s Wogſky wyprowázeli/nic mu neposlaužiwſſe/ preč od něho odgeli.

Toho čaſu powſtala newole mezy Bratřijmi Syny Wladiſlawa Heřmana Knijžete Polſkého/ kterýž byl mezy ně panſtwij za žiwobytij ſwého rozdělil: Ti nigakž ſe ſpolu ſrownati nemohli.

Boleſlaw ačkoliw mladſſý/ wſſak byl od Judythy Dcery Wratiſlawa Krále Czeſkého z pořádného Lůže zrozený.

Zbihněw pak byl z Lůže prwněgſſýmu odporného. Tomu Bořiwog Knijže Czeſké pomáhal.

Očemž ſobě důwodněgi čti Kronyky Polſké.

O neſſtieſtj Bořiwogowu/ a o Swatoplukowi Synu Ottona Bratra Wratiſlawowa.

Kapitola XX.

SWatopluk Syn Ottůw/wzaw nelijboſt k Bořiwogowi/myſlil nato/ kterakby mohl Králowſtwij Czeſkého doſáhnauti: A protož obgednaw ſobě přátely/ neyprwé Prahu opanowati vmijnil/ k čemuž ne tak mocý yako ffortelem/ ſnadno přiſſel.

Očemž Kronyka Hagkowa obſſýrně wyprawuge.

Olomauc Bratru ſwému Ottowi puſtil/Brno a Znogmo Strycům rozdal/a ſám ſobě Knijžetſtwij Czeſké zoſobil.

Bořiwog neyprwé do Polſky/ a potom k Cýſaři do Němec gel/ ſtěžugic ſobě na Swatopluka o takowý neſluſſný včinek a proſýc o pomoc.

Cýſař laſkawě Bořiwoge wyſliſſew/ rozkázal mu dáti doſtatečné Poručenij a Liſty/ přijſně Swatoplukowi poraučegic/ aby ſe před nim poſtawil.

Ti Liſtowé když zgewně předewſſemi čteni byly/ Páni někteřij přednegſſý y giné Rytijřſtwo/ neradili Swatoplukowi aby ſe měl dáwati na rozſudek Cýſařſký/ zwláſſtě poněwadž Czechowé magij Práwo a ſwobody ſwé/ mluwijce: Geſtliže co má Bořiwog činiti s tebau/ nechť toho doma wyhledáwá/ žádnému Swobod Czeſkých k ſſacuňku nedáwagic.

Ljbila ſa takowá radda gegich Swatoplukowi. A wſſak kdyby poručenij Cýſařſkému doſti nevčinil/ aby ho potom nětco horſſýho nepotkalo/ ſe obáwal: Protož proſyl wſſech/ aby za ten čas dokud ſe on nenawrátj/ Bratr geho za něg ſprawowal.

Když pak k Cýſaři přigel/ nebyl od něho wděčně přiwijtán/ ale hned pod Stráž dán.

Tu Cýſař Panům těm neypřednegſſým/ kteřijž s nim z Czech přigeli přijſně poručil/ aby Bořiwoge na Stolicy aneb Kralowſtwij geho doprowodili/ gemuž y od Cýſaře/ proti ſtraně odporné/ přidáno bylo Wogſko z Sas.

Proti kterémuž Otto Bratr Swatoplukůw s Wogſkem též wygel: wſſak pokuſyti ſe neſmēgic o něho Bořiwog/ teyně w nocy ginau Ceſtau od Donijna ku Praze ſe obrátil.

A když newděčné Pražany proti ſobě vhlédal/ odſtaupiti a do Polſky ſe žaloſtně obrátiti muſyl.

W tom Swatopluk v Cýſaře ſobě odpuſſtěnij zgednal/ vwoliw ſe giſtau Summu Peněz dáti/ pro kterauž hned Cýſařſſtij Poſlowé za nim přigeli.

Wſſak welice chudau pokladnicy nalezſſe/ ſotwa polowicy té Summy ſebral/ a w druhé polowicy Bratra ſwého Ottona w záſtawě poſlal.

Staragic ſe pak bedliwě a s pilnoſtij oto kterak by mohl Bratra wyſwoboditi/ welikau Daň a nebo Berni/ na Zidy y Křeſtiany/ po wſſem Králowſtwij vložil: A ſebraw takowau Summu/ tak gi dlauho odeſlati prodljwal až mu Manželka geho Syna porodila.

Tu hned k Cýſaři poſlal/ žádage ho aby Synu geho Kmotrem byl.

Cýſař k žádoſti geho to včiniw/ Poſla ſwého na mijſtě ſwém k tomu wyprawil/ a tu ſummu kterauž mu byl dáti powinen/ darowal: A bratra geho Ottona ſwobodného propuſtil.

Czehož když ſobě Swatopluk ſwým důmyſlem dowedl/ welice toho wděčen byl: Ale yak ſſortelně Summy té doſtal/ tak zaſe ſſortelně Cýſař w to ſpěſſně treffil/ že mu k malému vžitku přiſſla: Nebo když Cýſař z nabádanij a namlauwánij wſſech Knijžat/ proti Vhrům/ proto že gſau Němce když wygeli na Weychod Slunce/ zle traktowali/ wognu zdwijhnauti vmijnil/ žádal toho při Swatoplukowi aby s nim tolikéž k té potřebě ſe wyprawil: W čemž on žádoſti geho odepřijti nemohl.

Tu Cýſař s Němcy/ po Zemi y po Dunagi k dobýwánij Oſtřehoma ſe puſtil: Swatopluk pak s Morawany/ přeplawiwſſe ſe přes Rzeku Wáhu/ Nytru Měſto mocý wzal/ a lidu/ kteřij chtěli Nytru retowati/ nemálo porazyl.

Němcy někteřij geſſto s Cýſařem táhli/ od Měſýce Czerwence až do Měſýce Zářij/ okolo Rzezna ſe toliko zdržugjc/ nic neſprawiwſſe zas ſe ſpátkem obrátili.

Nawrátiw ſe zaſe Swatopluk do Czech/ Regenty a Gubernatory ſwé welice nepořádné naſſel/ obzwláſſtě Wrſſowce/ nad kterýmiž welikau vkrutnoſt prowedl. Očemž ſobě čtij Kronyky Daub: lib: 10. fol: 88. Hágek circa Annum 1108. fol: 157.

Vhři nechtijce trpěti takowých Sſkod/ kteréž gim Swatopluk w Zemi gegich včinil/ ſebrawſſe weliké Wogſko/ s Kolomanem Králem ſwým do Moráwy wtrhly. To když oznámeno bylo Swatoplukowi/ ſpěſſně s Czechy na pomoc Ottonowi Bratru a Morawanům přiſpěl.

Gemuž když znáti dali/ že Wogſko Vherſké blijzko bylo/ nechtijce gim dále do ſwé Země dopuſtiti wtrhnauti/ vpřijmo ſe proti nim puſtil/ aby mohl na nepřátely nepřipraweně a nepřihotowené treffiti/ a w prwnij vſnutj na ně vdeřiti: A geda tak w nocy ſkrze les/ welice ſſkodně treffiw na wětew zřitedlnicy z Oka ſobě wyrazyl/ a nemoha pro welikau boleſt dále geti/ ſpátkem ſe do Olomauce k hogenij obrátiti muſyl.

Vhři magjce ſpráwu od Sſpehéřůw ſwých o Wogſku Swatoplukowu a newědauce o takowé přijhodě geho/ hned do ſwé Země vſtupowati počali.

Czechowé tolikéž nemagijce Hlawy a Sprawce/ každý k Domu ſwému ſe zaſe nawrátil.

Swatopluk přiſſed zaſe (ač k nedokonalému) k prwnegſſýmu zdrawij/ vmijnil s Boleſlawem Křiwouſtým Knijžetem Polſkým bogowati: A protož za mnohé ſlužby ſwé/ obdržel to na Cýſaři Gindřichowi/ toho gména čtwrtým/ že mu ſám oſobně pomáhati připowijdal/ a ſebraw weliké Wog-

ſſlo ze Wlach a z Němec/ vprˇjmo s nim do Slézſka ſe puſtil. Swatopluk tolikéž s welikým Wogſkem Czechůw přitáhl/ a nad Rzekau Odrau znamenitau ſſkodu činil.

Cýſař doſtaw Zámku řečeného Libuſs/ Biſkupowi Magdeburſkému gey darowal.

Swatopluk též wzal druhý Zámek řečený Greč: Při gehožto dobýwánj/ že mu geden Rytýř zahynul/ z welikého hněwu wniweč gey obrátiti poručil. Očemž Daubrauius lib: 10.

Tu se hned to Wogſko weliké k Hlohowu vprˇjmo/ chtjce Měſta dobýwati/ obrátilo.

Boleſlaw pak Knjže Polſké/ ačkoliw též weliké Wogſko měl/ wſſak geſſtě očekáwal na Ruſſáky/ nechawagic (aby ſobě trochu powolilo) Cýſařſkého Wogſka w pokogi/ kteréž tehdáž pilně Měſta Hlohowa dobýwalo.

Hlohowſſtj poſlali k Boleſlawowi proſýce ho za pomoc/ kterauž gim on w brzkém čaſu/ toliko aby ſe ſtatečně bránili/ a nepřátelům ſylně zatim odpjrali/ dáti ſlibowal.

Když pak Hlohowſkým/ dotjránjm ſwým vſtawičným k Měſtu/ welice ſylnj byli Czechowé a Němcy/ poſlali k nim/ žádagjce toliko za pět dnj přjměřj/ tu geſtli že gim Boleſlaw pomocy nedá/ nechawſſe některých Měſſtiſnůw Djtek w základě/ poddati ſe připowěděli.

Přiſſel Pátý den/ wſſak žádné pomocy geſſtě neměli. Cýſař rozpomenul ſe na přjpowěd gegich: Ale Hlohowſſtj wědauce že giž blýzko gegich Pán geſt/ ſměle ſe Cýſaři poſtawili: Kterýž ſpatřiw to/ Djtky ty kteréž w základu ſobě dané měl/ na Pawězy přiwázawſſe/ k Sſturmu s nimi běžeti poručil.

Wſſak oni widauce o zůřiwoſti Pána ſwého/ zapomněwſſe na základy ſwé/ raděgi wolili ge ſtratiti/ nežli aby ſami wſſyckni potom zahynauti měli: Protož welikau ſylau odporowali/ a ſſkodu znamenitau Cýſařſkému Wogſku činili.

Cýſař diwjce ſe takowému gegich odpjránj/ též ſtatečnoſti a wěrnoſti kterau Pánu ſwému zachowali/ ſtratiw mnoho Lidu wzáctného/ a ſſkodu na ſwém lidu nenabytau tu wida/ nemoha nic Měſtu včiniti/ od Zdi odſtaupiti rozkázal: Wſſak předce okolo Hlohowa ſe zdržowal.

W tom ſe Wogſka wſſecka Boleſlawowi whromadu ſtrhla/ s kterýmiž ſe on pomalu k Cýſaři přibližowal.

Nebo ačkoliw namlauwali ho Polácy aby bitwu s nepřátely ſwedl/ nikoliw toho včiniti nechtěl/ ale protahugic tim ffortelem a záloHami toliko/ Wogſko Cýſařſké/ kteréž nikudy wyrazyti ſe nemohlo/ dnem y nocy odpočinutj mu nedáwagic/ welice trápil.

Když pak mocý lid Cýſařſký Polákům odporowati chtěl/ Boleſlaw wſſecky Wſy wůkol ſwé wlaſtnj/ kudyby Cýſař měl geti zplundrowati daw/ Wogſku ſwému vſtupowati rozkázal.

Cýſař domnjwage ſe tau přjčinau/ žeby Polácy přeſtraſſeni byli/ vmjnil mocý Hlohowa dobýwati/ a aby žádného retunku Hlohowſkým dáti a ku pomocy přiſpěti nemohli/ a těm kteřj k Sſturmu půgdau aby nepřekáželi/ Swatopluka s Czechy aby gim odporowali/ na ně obratil.

Polácy neznagjce žádného ſobě k odporowánj býti ſylněgſſýho/ ano y protiwněgſſýho yako Swatopluka/ přemeyſſleli o to/ kterakby tomu w ceſtu wgjti mohli.

A protož Boleſlaw to hned w ſwém Wogſſtě prowolati rozkázal/ kdoby

koliw zabil Swatopluka/ hognými a bohatými dary že darowán bude.

Jan Tiſta Wrſſowec toho ſe vgal/ a včiniw to čehož Boleſlaw žádal/ tak ſpěſſně z Obwozu vgel/ že od žádného z Czechůw/ kteřj Swatopluka ſſetřili/ žádným ſpůſobem doſtjhnaut býti nemohl.

A w tom y od Polákůw retowán: Nebo když přigel k Boleſlawowi/ hogně od něho netoliko Penězy ale y welikým Zbožjm darowán.

Gehož potomcy geſſtě tohoto wěku w Polſſtě ſlawnj zůſtáwagj.

Welice Smrt Swatoplukowa zarmautila Cýſaře/ a wſſecko Wogſko geho přeſtraſſyla.

Nebo Czechowé wzawſſe tělo Pána ſwého zabitého/ žádnými ſe prozbami/ aby při dobýwánj Měſta Hlohowa zůſtali/ Cýſaři namluwiti nedali: Gimž potom Cýſař odgeti powolil/ a za Knjže/ Ottu bratra Swatoplukowa wyſtawil.

Czechowé potom nawrátiwſſe ſe domů/ wſſecko to za bláznowſtwj a poſměch ſobě počjtali/ a wjce Němcům proti Polákům pomáhati nechtěli.

Když pak přigeli do Prahy/ Heřman Biſkup a Fabian Hrabě/ Mjſtodržjcý Swatoplukowi/ žádali wſſechněch/ aby zanechagjce Otty/ kterýž tolikéž od toho vpuſtil/ a ſwůg hlas Wladiſlawowi dal/ téhož Wladiſlawa Syna Wratiſlawowa za Pána přigali: Což wſſyckni včinili/ a geho Pánem toho hodným býti wyhláſyli.

Tu Wladiſlaw poctiwě Ottu darowaw/ a djl ten/ který Leopold Bratr Oldřichůw w drženj měl gemu daw/ do Morawy ho odeſlal.

A když tak Czechowé od Cýſaře odgeli/ teprwa Polácy ſtatečně na Cýſaře a Wogſko geho dotjrati počali: Wſſak s nim bitwy Polnj nigakž ſwéſti nechtěli/ toliko po ſtranách okolo nich běhagic/ tak ge trápili.

Cýſař ſwé napomjnal/ aby yak mohau Poláky hubili. Boleſlaw zaſe ſwým poraučel/ aby ſe ſtatečně bránili/ a ſſkody ſobě w ſwé Zemi dělati nedopauſſtěli.

Wida pak to dobře Boleſlaw/ že geſt Cýſař přeſtraſſený/ a za to/ že takowau bez potřebnj Wognu/ kteráž mu žádného vžitku nepřineſla/ nýbrž k weliké hanbě a autratě gey přiwedla/ ſe ſtyděl/ wſſak toho na ſobě znáti nedal.

Gſa od ſwých přátel Boleſlaw namlauwán/ aby při Cýſaři pokoge hledal/ připowjdagjce mu/ že to wſſecko y giné nadčjmž ſpokogen bude/ obdržj: W tom ſe gim naweſti a namluwiti dal/ a ponjžiw ſe/ rozuměgic že to tak ſe ſtáti mělo yak mu připowjdali/ nadto weyſſe že giž y Zyma naſtáwala/ Poſly ſwé k Cýſaři/ žádagic pokoge a přjměřj/ poſlal a wyprawil.

Ale Cýſař ačkoliw toho wděčen byl/ wſſak w tom Magnificencj ſwau/ a neobyčegnau y nerozſſaffnau chlaubu/ vkazowal.

A hněwage ſe welmi na Poláky/ podáwal Poſlům nepřjgemné Condicý.

Neyprwé/ aby Zbihněw do Podjlu geho přigat byl. Druhé/ Polácy aby Cýſařům Rzjmſkým na wěčné čaſy Daň giſtau dáwali.

Poſlowé wyrozuměwſſe takowým weyminkám/ kterýchžby byl Boleſlaw Pán gegich nikoli nepřigal/ ani oni ſami takowým nowým a neobyčegným wěcem nepowolili/ Hlawami na takowé podánj třáſli a wrtěli: Cýſař vzřew gegich ſobě těch wěcý lehká wáženj/ yakoby z hněwu/ rozkázal otewřjti Truhlu plnau Zlata/ a poklad kterýž s ſebau wzal/ welmi weliký gim vkázal/ mluwjc: Timť yá wás protiwnj Polácy ſkrotim.

Byl pak w tom Poſelſtwj neypředněgſſý něgaký Skarbek Hrabě z Gory/ kterýž vžjwal Erbu ſtarodáwnjch Předkůw ſwých.

Ten takowé daremnj marné peychy a nadutoſti Cýſařſké nemoha wytr=

pěti/ ſniaw Prſten Zlatý z prſtu ſwého / wwrhl gey do Truhli mezy ten Poklad/ řka: Gdiž Zlato k ginému Zlatu.

Cýſař wida welmi ſmělý a zgewný žert geho/ zaſmáw ſe/ také ſwau prchliwoſt w žert obrátil/ a řekl: Hab Danck. Yakoby řekl: Děkugemeť.

Giný Poſlowé Towaryſſy geho / pamatugýce na ſlowo Cýſařſké/ Habdankem Skarbka gmenowali: A tak tim gménem w Polſſtě y w giných rozličných Kraginách potomcy geho až podnes ſe gmenugý.

W Slézſſtě kteréžto Knýžetſtwý před tim k Koruně Polſké náleželo/ nacházegý ſe geſſtě potomcy tohó Rodu a Erbu/ Páni Poſadowſſtý: o nichž na ſwém mýſtě čýſti budeſs.

Když ſe Poſlowé od Cýſaře zaſe k Boleſlawowi nawrátili / wſſecku tu wěc oznámiti nepominuli.

Knýže ſe diwiti počal / že mu Cýſař takowé Kondycý/ yakoby gey práwě přemohl/ podáwal: Nic na to nepamatugic/ že Dubia eſt Martis alea.

Protož vmýnil ſobě takowý pokog/ kteréhož ſkrze přýzeň doſáhnauti nemohl /mocý včiniti.

Hned ze wſſech ſtrán nedopuſtiw ſe Němcům ani vkázati/ wſſeligakými těžkoſtmi ge trápiti počal: Kteřýžto bogýce ſe něyakého těžſſýho trápený/ namluwili na to Cýſaře/ poněwadž giž Zyma naſtáwala/ aby do giného čaſu Wognu tu odložil.

A když w Hauffu Němcy k Wratiſlawi táhli: Boleſlaw za nimi / ze wſſech ſtrán na ně dotýragic a ge ſužugic / poſpýchal.

Němcy pro čerſtwoſt a prudkoſt Koný/ Polákům ničimž ſſkoditi nemohli: Kteřýžto s welikau žádoſtý Knýžete ſwého/ aby bitwu s nimi ſwedli/ proſyli/ wſſak gim toho/ čaſu a mýſta k tomu přýhodného očekáwagic / powoliti nikoliw nechtěl.

Po dlauhém potom dotýrání na Wogſko Cýſařſké/ widauce že giž Němcy zemdlený byli/ a vhlidaw ſſýroké Pole k potkáný přýhodné / krátce ſwé napomenuw/ bitwu gim začýti rozkázal.

Němcy domnýwali ſe že toliko podlé prwnýho obyčege ſtraſſyti ge chtěgi/ obrátili ſe k nim: Polácy pak kromě wſſý naděge gegich / bitwu s nimi začawſſe/ od Wýchodu Slunce až do Poledne ſobě ſtatečně čินýc/ s nimi ſe poteykali.

Ale že gim Němcy welice ſylný byli/ a pořádně ſe zſſykowali/ práwě yakoby na něyakau Zed dotýragic/ nigakž pro mocnoſt Zbroge gegich/ Wogſka Cýſařſkého rozrazyti nemohli.

Boleſlaw okolo ſwých běhage hlaſem gich poſylniowal / a tu kde widěl mdlé nepřátelům býti / pomocy a poſylku dodáwagic / aby gedenkaždý na ſwau powinnoſt pamatowal/ proſyl a napomýnal.

Napoſledy Slezácy kterýmž ſſlo o gegich wlaſtný Grunty/ zſſykowawſſe ſe wſkočili mezy Němce/ a rozrazywſſe ge welikau ſtatečnoſt a ſylu ſwau/ ochotně ſe obracugic s welikým křikem a ſtatečným na ně dotýránym magic od poſtranných ſwých Rot poſylněný/ nigakž ſe gim zaſe ſprawiti nedawſſe/ nad Němcy wýtězyli/ a ge napořad mordowali.

A ačkoliw geſſtě Polákům w mocy doſti ſylný byli/ wſſak vhledawſſe ſwých po zadu welmi mnoho zmordowaných ležeti / ſtrach na ně nemalý přiſſel/ tak že vtýkati počali.

Neyprwé Cýſař nigakž nemyſlic aby ſe Wogſko geho něgak zaſe ſprawiti mohlo/ těch pokladůw kterýmiž Poláky přemocy chtěl/ wſſech zanechaw/ preč odběhl. A tak gſau Polácy giž napoſledy ne walný bitwau/ ale toliko

honěným Němce bili a mordowali: Kterýchž ačkoliw welmi mnoho na placu zuſtalo/ wſſak tolikéž gich weliký počet zgýmali.

Těm Boleſlaw podlé ſtawu gednoho každého znamenitau poctiwoſt činiti/ y we wſſem ge doſtatečně chowati poručil.

W té bitwě nemálo též Polákůw zahynulo/ ale mnohém wýce/ yakožto těch kteřý bez Zbroge byli/ raněných nalezeno.

Pole to Těl mrtwých/ na něž těžko dobrému Czlowěku pohleděti přicházelo/ plné bylo.

Mezy kterýmiž Polácy toliko ſwé wybrawſſe pochowati dali/ a Němcůw tak ležeti nechali.

K těm Tělům mrtwým množſtwý weliké Pſůw ſe zběhlo/ tak že s welikau těžkoſtý když z Wratiſlawě a nebo do Wratiſlawě mýmo ně geti chtěli/ několik gich na Koných poſpolu ſe ſebrawſſe/ bezeſſkody progýžděti ſotwa mohli.

Z té přýčiny to mýſto yak od Němcůw tak y od Polákůw gſaucy Pſým Polem nazwáné/ až po dnes ſe gmenuge.

Ale my opuſtiwſſe Němce a Poláky / o wěcech a ſkutcých Czeſkých/ pſáti budeme.

O Wladiſlawowi Králi Czeſkém Synu Wratiſlawowu a o ſſtěſtý y neſſtěſtý geho.

Kapitola VI.

SPokogiw Wladiſlaw w Knýžetſtwý ſwém ſwé nepřátely / těm pak které k ſobě přýchylné býti znal/ wſſeligak láſkau to nahrazugic / domnýwal ſe že na té Stolicy/ pokogně žiwot ſwůg dokonati mocy bude: Wſſak mýmo naděgi ſwau/ w tom geſt omýlen.

Nebo nemyſlic na to/ aby Soběſlaw Bratr geho mladſſy/ proti němu ſe poſtawiti měl: Kterýžto bez wſſeligaké ſobě dané přýčiny/ vſlyſſew toliko že Bořiwog negſa doſazen na Knýžetſtwý/ od Cýſaře geſt pohrdán a do Wězený dán/ k Boleſlawowi ſe přimýſyl/ a do Polſky obrátil.

Zgednaw pak ſobě při témž Boleſlawowi Knýžeti Polſkém pomoc/ ſpolu s nim do Czech gel: Wſſak prwé Boleſlaw poſlal Poſly ſwé k Wladiſlawowi/ napomýnagic ho přátelſky / aby Soběſlawa Bratra ſwého na miloſt přigal.

Toho práwě čaſu Wladiſlaw Panům ſwým weliký Panket včinil: Kterémuž když Morawané znáti dali / že ſe Polacy s welikým Wogſkem do Czech ſtrogý/ hned Poſly s tau odpowědý zaſe wyprawil/ že geſt Soběſlawa od ſebe newyhánět: Ale on ſám pro ſwůg zlý včinek/ zabiw přýtele ſwého dobrého/ dobrowolně geſt vgel.

A z té přýčiny že geſt tolikéž v něho bratr Boleſlawa Knýžete gegich/ kteréhož geſtliže do dýlu Otcowſkého přýgme/ on též že s Soběſlawem včiný.

A tu ſe hnedky yakž neyſpěſſněgi mohl/ na Wognu proti Polákům hotowil/ a ſebraw Wogſko/ až k Riece Cydlině poſpýſſyl.

Boleslaw nemoha nic skrze Posly obdržeti / v přijmo do Czech wtrhl/ a sskody na Pomezý weliké činil.

A přiblijžiw se k Wogsku Czeskému / v Wsy kteráž slowe Lucko/nad samau Rzekau proti Wogsku Czeskému se položil/a to Boleslawowi na dobré zdánij pustil/nebo aby se s Wogskem sám přeprawil/a nebo gemu se přeprawiti dopustil.

Wladislaw přigal to podánij/ co se pak tu dále zběhlo/čti w Kronykách ssýřegi.

Hágek pijsse že Polácy od Czechůw poraženi byli: Polské pak Kronyky ginače o tom zmijnku činij.

Druhého potom Roku přigel znowu Boleslaw s Soběslawem do Czech/ a tu pokog mezy Knijžaty včinil.

Léta Páně 1112. Gindřich Cýsař wolený / toho gména Pátý/Syn Gindřicha čtwrtého/když na Korunowánij do Rzijma geti měl/žádal Ladislawa aby se s nim wyprawil. Kterýž pro slussné přijčiny toho včiniti nemoha/gemu se wymluwil: Wssak na swém mijstě/Wladislawa Syna Břetislawowa/wlastnijho Streyce swého wyprawil.

Ten nawracugic se zase spatkem/ weliké dary od Papeže Kostelu Pražskému/s sebau přinesl.

Toho práwě času Wladislaw spolu s Ssteffanem Králem Vherským/ chtijce mezy sebau pokog včiniti/v Potoka řečeného Olssen se sseli: Wšak

mijsto včiněného Pokoge / přijčinau zlých a nepokogných lidij/ (očemž obssýrně w Kronyce Czeské wypsáno máss) s krwawým bogem se rozgeli.

Který pak Człowěk té bitwy přijčina byl/ z rozkázanij Krále Steffana vkrutně gest zamordowán. O tom sobě čti Hagka w Listu 164.

W té bitwě Erb Gijřijkowi Mlynáři z Daupowa Synu Staňkowu gest nadán.

Kterýžto s welikau pochwalau od Wladislawa Knijžete do Stawu Rytijřského přigat gest.

Jakž o tom obssýrněgi při Rodu a Potomcých Erbu toho w Stawu Rytijřském wypsáno máss/ kde o Pánijch Daupowcých a Budowcých čijsti budess.

Dotčeného Léta/ꝛc. Hágek Hystoryk Czeský / za panowánij téhož Wladislawa weliké Země Třesenij wyprawuge.

Léta potom 1118. znamenitá a weliká Powodeň z násylných desstiůw Měsýce Srpna se strhla/ takže Rzeka Wlhtawa welikau sskodu zdělala/ a domůw y Kostelůw kteřij nad Wodau byli/ mnoho pokazyla.

W Vhřijch toho Roku weliká newole mezy Bratry Ssteffanem a Almussem powstala.

Toho potom Ssteffan/wyzwěděw proti sobě geho zlý vmysl/oslepiti dal.

Roku potom 1119. Měsýce Srpna/ we Cztwrtek před wečerem v Wigilij Swatého Jakuba Apoſstola / byl weliký Wijtr / a sskody znamenité včinil: Očemž sobě čti v Hágka List 165.

Léta Páně 1121. weliký hlad w Czechách pro nevrodu Hágek wyprawuge. Nebo od Swatého Pawla na Wijru Obrácenij až do Swatého Wijta/žádný déssť neprssel. Potom wždycky vstawičnij desstiowé byli/ tak že co po suchotě zůstalo/ to Déssť pokazyl.

Na druhé Léto zase/byla weliká hognost wsseho w Czechách/totiž Wijna y Obilij/ a k tomu léto náramně teplé/ tak že Czechowé neměli sobě čím Piwa chladiti.

Očemž Hágek fol: 166. wypisuge. Toho také Roku Zámek Donijn/ podlé smlauwy s Cýsařem včiněné/ Wladislawowi nawrácen.

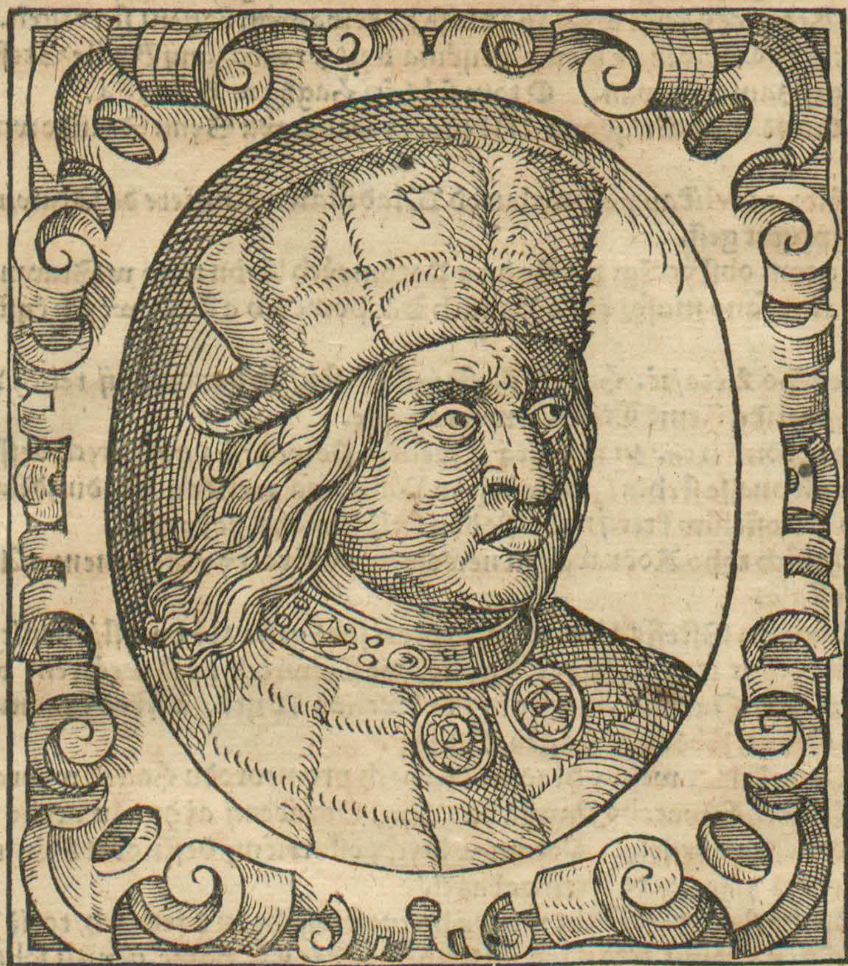
Léta potom 1125. vmřel Wladislaw/a w Kladrubech w Kostele Panny Marye/kterýž sám wystawěti dal/pochowán.

Zanechal po sobě třij Synůw: Wladislawa/ Gindřicha/ a Theobalda. Od tohoto Theobalda až po dnes potomcy zustáwagj: a pijssý se z Ryzmberka/z Sswihowa a z Skály.

O nichž w Stawu Panském obssýrněgij čijsti budess. Hágek tolikéž od Gindřicha potomky pokládá. O čemž sobě čti w Kronyce geho na Listu 197.

O Sobiesławowi Knijžeti/bratru Wladisławowu.

Kapitola VII.

PO Smrti Wladislawowě/ Soběslaw Bratr geho na Stolicy Knijžetcý anebo Králowskau wolen/ a s welikau poctiwostj a wděčnostj odewssech Stawůw Měsýce Máge dosazen: Toho Léta kteréhož Wladislaw vmřel/ když pokog wCzechách byl/ w Středu po Swatém Dusse Měsýce Czerwna/ znamenitě weliký Snijh spadl/ tak že při Horách vkrutná Zyma byla/ kteráž Winnice a Sstěpy wssecky pokazyla: Nebo mrazowé welicý až do Swaté Trogice trwali.

Téhož Léta a Měsýce/ Gindřich Cýsař nezůstawiw po sobě žádných potomkůw/ vmřel/ a w Sspeyru pochowán.

Sprawowal Stolicy Cýsařskau Dwadceti Let. Po gehožto Smrti wolen byl Lotharius druhý z Rodu Knijžat Saských. A panowal Let gedennácte.

Léta Páně 1126. welikau Zymu/ tak že od vkrutnosti gegi Lidé mřeli/ Hágek Hystoryk wyprawuge. Toho času Otto Margkrabě Morawský/ s pomocý Cýsaře Lotharia Wogsko sebral.

Ale Soběslaw s swými Czechy Němcům dostatečný odpor činil/ takže y Otta w té bitwě zahynul. Jakž Kronyka Czeská vkazuge.

Wsse toho Roku/ Soběslaw sgewsse se w malém počtu v Brodu Vherského s Ssteffanem Králem Vherským/ pokog mezy sebau a panstwijm swým včinili.

Potom

Potom Léta/ 1128. narodil se Soběslawowi Syn/ kterémuž Lotarius Kmotrem byl/ a dáno mu gméno Soběslaw.

Toho Roku Czechowé geli ku pomocy Ssteffanowi Králi Vherskému proti Rzekům.

Kteréžto porazywsse/ sláwu a poctiwost welikau obdrželi/ a nemalau kořist s sebau do Země swé přinesli.

Byl nad nimi za Heytmana vstanowen Knijže Swatopluk/ kterýž nawrátiw se z té Cesty/ gsa od Zymnice ztrápen/ čtwrtého Měsýce vmřel.

Léta/ 1130. Soběslaw weliké nebezpečenstwij při zdrawij swém trpěl. Očemž sobě čti v Hágka List 172.

Léta potom 1131. Baldwinus Král Geruzalemský vmřel. Po němž na tu Stolicy wolen gest Král Cžtwrtý/ Fulko Hrabě Andegawenské.

Za žiwota tohoto Soběslawa Léta/ 1132. Nazeytřij po Welikénocy/ weliké Hromobitj a bleyskánij w Czechách bylo. Wěž na Kostele S. Wijta Hrom zapálil/ wssak Kostelu žádná sskoda se nestala: Ten Oheň žádným způsobem vhassen býti nemohl/ až sám od sebe přestal.

Potom Léta/ 1134. Měsýce Listopádu/ welicý Wětrowé w Czechách byli/ tak že Domy w Městech y we Wsech a Dřijwij w Lesých zwywraceli/ Stodoly rozmetali/ a sskody nenabyté včinili.

Léta/ 1137. Cýsař Lotharius vmřel/ do Brunsswegku wezen/ a tam pochowán.

Po něm druhého Roku/ wolen na Cýsařstwij Kunrad toho gména třetij Knijže Sswabské.

Ty pak wssecky wěcy/ w skutku za téhož Soběslawa Knijžete Czeského se dáli. Kterýž potom Léta Páně 1140. vmřel.

O Wladislawowi Synu Wladislawowu.

Kapitola VIII.

WLadislaw Syn Wladislawůw/ po Smrti Soběslawowě na/ geho mijsto/ wssak w roztržitosti gest wolen: Nebo někteřij chtěli mijti za Pána Kundrata Syna Leopoldowa/ wlastnijho Bratra Wratislawa neyprwněgssýho Krále Czeského Wnuka/ kterýž s nemalým wogskem z Morawy na pomoc swým domácým do Czech byl přigel.

Wladislaw z Teobaldem Bratrem swým/ w Praze se zawřeli/ gimž Cýsař Kundrat s welikým Lidem ku pomocy přisspěl/ a Morawany preč zahnal.

Magic pokog Wladislaw/ sstěstij mu weliké slaužiti počalo: Nebo skrze widěnij gednoho Kněze/ yakž Hágek pijsse/ oznámeno mu bylo/ že s Manželkau swau Gertrudau/ mnoho Zlata samorostlého na Wrchu Gilowém nalezti má.

Kterýž poslaw nato mijsto/ tak mnoho Zlata nalezl/ že wážilo čtyřmecýtma Centnyřůw.

Potom

Potom Léta 1149. wyprawil se Wladislaw s počtem lidu wýborného z Czech / ku pomocy Králi Gerozolimitanskému proti Babilonským.

A nařjdil Wogsku swému za Heytmany Gindřicha Bratra / a Spitihněwa Syna Oldřichowa Streyce swého.

Správu pak w Czechách poručil Theobaldowi Bratru swému neymladssýmu.

Přigew Wladislaw na to mjsto kde se Wogska strhowala / welikau statečnost nad nepřátely Křjže Swatého prowozugic / vkazowal.

W nebytnosti pak Wladislawowě w Zemi / Soběslaw Syn Soběslawůw pilně se o to staral / kterakby Stolicy Knjžetcý opanowati mohl.

Ale Theobald byl w té příčině opatrný / nebo sebraw nemalý počet Lidu Rytjřského / do Krage Plzenského proti němu se pustil / a lid geho rozehnaw Soběslawa gal / a na Zámek Přimdu odeslaw / do přjgezdu Wladislawowa pilně hlidati poručil.

Když se pak Léta 1150. Wladislaw zase domů z Wogny nawracowal / Spitihněwa Streyce swého / pro neposlussnost geho na té cestě / do wězenj dáti gey rozkázal.

Na tu potom Wognu Gerozolimitanskau / aby s nepřátely Křjže Swatého bogowali / mnoho Panůw od Žen / tolikéž y mládencůw do Země Swaté / na druhé Léto wygelo.

Léta Páně 1153. Byla weliká hognost wsseligakého Obilj w Czechách / a toho Roku Wladislaw se zase oženil / pogaw sobě druhau Manželku gménem Gitku / Sestru wlastnj Ludwika Landkhrabě te Heského.

Léta potom 1159. Wladislaw na Králowstwj Czeské w Rzezně korunowán. Odkudž potom k wůli Cýsaři / k Medyolánu s Wogskem táhl / a tam s welikau slávau Rytjřstwa swého / statečně sobě proti nepřátelům Cýsařským počjnal.

Začež hogně y s mnohými Rytjři swými (čehož gesstě památka žiwá a nesmrtedlná potomkůw gich až posawád nese /) od Cýsaře gest darowán.

To ač w Stawu Rytjřském obssýrně a dostatečně wypsáno gest / ale y tuto krátká zmjnka o tom se včinj.

Neyprwé Odolanowi z Chyss / dal Cýsař za Erb Sstjt bílý / a na něm Modrý a nebo Plawý Sstrych na spůsob Wody. Proto že on neyprwé k Medyolánu přes Rzeku Brod nalezl.

Bernhartowi Synu Soběslawowu z Hodětowa / rozkázal Zlatého Kapra w Modrém Sstjtu za Erb vžjwati. Proto že on s Odolanem do té prudké Wody skočiti směl.

Getřichowi Synu Hruzowu z Chaustnika / na budaucý paměť skutku swého / Zlatý Rzebřjk w Modrém Sstjtu za Erb nosyti poručil.

Dynowi Synu Boleslawowu z Stražisstě / Ruku celau s Myssjkau a Plechowicý / an a držj Meč swětlý na Czerweném Sstjtu / nosyti přikázal. A to proto / že před očima Cýsaře Frydrycha / gednoho z Medyolanských vhoniw rozpoltil.

Gitjkowi Trossyckému / bílau Ruku / ana držj swětlý Meč w Zlatém Sstjtu za Erb dal. Proto / že se tomu sám Cýsař dijwal a na to patřil / yak on Wlachy w té bitwě swým Mečem mordowal a rozhaněl.

Benessowi Synu Hrožkowu z Lubna / Sekeru rohatau Střjbrnau w Czerweném Poli / vžjwati za znamenj Rytjřské rozkázal. Proto / neb on statečně Dwéře v Wěže Mramorowé wysekal.

Gesskowi Synu Kotaučowu / kterýž předessle Erbu vžjwal / rozkázal na Helmě nosyti půl Zlatého Koně s Cerwenau Vzdau.

Samému pak Wladislawowi Králi (o čemž Hágek na Listu 292.) dal Korunu Cýsařskau / a Králowstwj geho / na znamenj té zmužilosti / Lwa bílého o dwau Ocasých w Koruně Zlaté na wěčné časy vžjwati poručil. A nad giné wssecky Dary / Tisýc Hřiwen Zlata darowal.

Znowu potom zase Léta / 1162. Cýsař k Medyolanu se pustil. K kteréžto potřebě Wladislaw Theobalda Bratra a Frydrycha Syna swého wyprawil: Ti obdržewsse tam před giným národy welikau poctiwost / s znamenitými Dary a s Slávau do Czech se nawrátili. O čemž njžegi obssýrně čjsti budess.

Léta / 1164. Když po Smrti Geyzy Krále Vherského / Ssteffana Syna geho / Ssteffan Syn Ssteffanůw z Králowstwj wyhnati chtěl / tu Wladislaw se dwěma welikými Wogsky / magic sám pod swau mocý Czechy / a Frydrych Syn geho Morawany / na pomoc mu pospjssyl.

A včiniw mezy těmi Streycy smlauwu / spolu s nimi proti Králi Rzeckému se pustil.

A tam tolikéž pokog vtwrdiw / žádal potom Cýsař Rzecký wnuku swému Petrowi / za Manželku Dcery Frydrychowy / Synu Gindřichowu y to obgednal / yakž to Hágek wypisuge dostatečně / a pak se přátelsky rozgeli.

Léta Páně / 1165. Helena Kněžna Czeská dcera Frydrychowa / poslá-

na byla s Poſly Cýſaře aneb Krále Czeſkého do Konſtantynopole.

Tu wyprowázel Frydrych Berka Oſtrwec/ kterýž tak gmenowán byl proto/ že dwě Oſtrwi za Erb noſyl: Očemž gſy weyſſegi za panowánij Jaromira Knijžete Czeſkého četl.

Léta/ ꝛc. 1168. Byl weliký Mor w Czechách/ od Měſyce Dubna až do Liſtopádu bez oblewowánij/ trwal. Toho také roku ſtraſſliwá znamenij na Nebi ſe vkazowala.

Druhého Roku potom vkázali ſe tři Slunce gednoſteyné ſwětloſti/ a wſſecky na dwě hodině pořád ſtály/ potom ſe wgedno ſpogily.

Léta/ ꝛc. 1172. Králowna Gitka gednagic ſobě zaſe láſku v Lidij kteréž byla zbawena/ proto že Němce proti wůli wſſech za Biſkupa na Stolicy Biſkupſtwij Pražſkého doſadila/ Moſt Kamenný přes Rzeku Wltawu vſtawěti dala.

Byl weliký pokog a hognoſt toho Roku w Czechách/ nebo ſe platil Strych Pſſenice za 4. groſſe/ Žijta za půl třetijho groſſe/ Gečmen za dwanácte Peněz/ Owſa za pět Peněz/ Hráchu za Deſet Peněz/ Slepice za Sſeſt Peněz/ a Kuře za dwa Penijze.

Toho také Roku/ Koſtelůw w Czechách mnoho wyſtaweno/ Zlata hognoſt ſe nacházelo/ a do Komory Králowſké podáwalo.

Hognoſt wſſeho byla weliká: Wſſak Hromobitij w Měſtech y we Wſech znamenitau ſſkodu činilo.

Nebo Koſtel Mělnický/ od té neſſtiaſtné přijhody shořel.

Wſſe toho Roku/ weliký nátiſk Křeſtiané w Geruzalémě trpěli.

Léta/ ꝛc. 1173. Král Wladiſlaw puſtil Synu ſwému Králowſtwij Czeſké: Czehož když ſe Cýſař dowěděl/ že ſe to bez wůle geho dálo/ těžce to neſl: protož poſlal k Wladiſlawowi poraučegic mu/ aby y hned Soběſlawa z wězenij propuſtil/ ſe třidcýti neypředněgſſými Pány/ k němu geti nemeſſkal.

Wladiſlaw znage to/ že vpadl w nemiloſt a neláſku Cýſařſkau/ opuſtiw Zemi a Stolicy ſwau/ do Němec na Zámek řečený Meer/ kteréhož po Ženě doſtal/ ſe obrátil: A tam toliko čtyry Měſyce žiw gſa/ žiwot ſwůg dokonal.

Panowal w Czechách Třidceti a pět Let.

Zanechal po ſobě s dwěma Manželkami pět Synůw. Totiž s Gertrudau Kunrada Cýſaře Dcerau/ Frydrycha/ Albrechta/ a Swatopluka. Též Dceru Anéžku/ kteráž ſe potom do Kláſſtera dala.

Od Gitky pak druhé Manželky geho/ zuſtali dwa Synowé/ Wladiſlaw a Přemyſl.

Soběſlaw pak gſa z wězenij propuſſtěn/ vpřijmo k Cýſaři poſpijſſyl.

O Sobieſlawowi Synu Soběſlawa Knijžete/ Bratra wlaſtnijho Wladiſlawa toho gmena prwnijho Czeſkého Knijžete.

Kapitola IX.

Když Král Wladiſlaw z Czech vgel/ a potom w kratkem čaſu vmřel Soběſlaw/ s pomocý Cýſařſkau do Králowſtwij Czeſkého přigel/ a tu hned nad nepřátely ſwými mſtjti ſe počjnagic/ Sſturma Heytmana na Zámku řečeném Přimdě/ kdež byl v wězenij držán/ ſam ſwau wlaſtnij rukau zabil: Brzy wſſak takowého ſwého nerozſſaffného a zlého včinku litowal.

Poſlal potom Wogſko do Wlach na pomoc Cýſaři proti Longobardum/ kterémuž Oldřicha Bratrance ſwého za Heytmana wyſtawil.

Ale Czechům ſe tam pro gegich neposluſſenſtwij a zlau ſpráwu zle zwedlo. Očemž ſobě čti w Kronyce Hágkowě.

Chtějc ſobě pak Soběſlaw wijce Pokladu přimnožiti. Sebral Wogſko/ a s nim vpřijmo do Rakaus proti Gindřichowi Margkraběti ſe puſtil/ kdež welikého bohatſtwij doſtal.

Wſſak yakž brzy odgel/ dwognáſobnij mu ſſkodu Gindřich Margkrabě Rakauſký/ popáliwſſy Měſta a Wſy/ w Morawě včinil: Kterýž ſpátkem ſe na Rakuſſany obrátil/ a práwě až po ſamý Dunag/ wſſecku Zemi gegich zlaupil a zplundrowal.

Gindřich znowu na Morawanech/ ſſkody ſwé bylby ſe rád mſtil/ wſſak neſſtěſtij geho w to wkročilo: Nebo padl s nim Kůň welmi těžce/ a nohu

mu zlámal. Od čehož on dlauhau chwjli stonagic/sotwa žiw zůstal.

Když se takowé roztržitosti a neswornosti mezy těmi Knjžaty dály/ Cýsař se proti Soběslawowi/že sobě tak plasse počjnal/welice popudil: Nebo magic málo na takowé neprzjzni/s Rakussany/y wlastnj poddané proti sobě pozdwjhl/ tak že čim dále tim wětssý neprzjzeň a nelásku v Cýsaře sobě působil/až naposledy nemoha žádnau prozbau ani přjmluwau nic sobě v něho obdržeti/ ani k Cýsaři geti nesměl.

Toho času Frydrych wýssgmenowaný/Syn Krále Wladislawa/gsa při Dwoře Cýsařském/poctiwě rozssaffně a maudře sobě počjnage/ pilně a wěrně službu Cýsaři wykonáwal. Skrze což y k weliké lásce v Cýsaře přissel.

Soběslaw powadiwsse se (gsa prwé w nelásce v Cýsaře) s Kundratem Knjžetem aneb Margkrabj Morawským/ Wogsko proti němu sebral/ a sskody na Morawě činiti počal.

Kundrat zase zgednaw sobě v Gindřicha Markhraběte Rakauského pomoc/ statečně Soběslawowi odpjral.

Ale Cýsař nemoha délegi takowých nekádů Soběslawowých trpěti/bez prodlewánj Frydrychowi Wladislawowému Synu/ Lidu nemalo dal/a do Czech na Stolicy Otcowskau ho odeslal.

Kterýž zahnaw Soběslawa/pokogně na Králowstwj swé dosedl.

O Frydrychowi Synu Wladislawowu.

Kapitola X.

DOstaw Frydrych panstwj Otce swého/ hned pro Manželku swau Alžbětu do Altenburku poslal. W tom potřeba Cýsaři weliká nastala do Wlach geti: Protož k Frydrychowi Posly wyprawil/ žádage ho aby s nim gel: Což Frydrych bezmesskánj včinil.

Toho když se dowěděl Soběslaw/sebraw něco lidu/přitáhl ku Praze/ale Pražané přjpowědi geho neposlauchagic/ zmužile mu odpjrali/zachowáwagic wjru Frydrychowi Pánu swému statečně.

Potom dowěděw se toho Frydrych/hned pospjssyl do Czech/ wssak sfortelně wysspehowán od Soběslawa: Nebo mu cesty zaskočil/ a zásěky zdělaw/y něco Němcůw pobil/a giné rozehnal.

Sebral zase Frydrych Lid swůg rozplássený/a wzaw sobě na pomoc Kunrata Knjže Znogemské/znowu se s Soběslawem sgel/a bitwu s nim swedl/ kteréhož wjtězně porazyl/takže toliko sám sotwa vtekl.

Po některém času pohrdali Czechowé Frydrychem Králem/a Kunrata sobě na geho mjsto wolili/ ale Pražané statečně při Frydrychowi stáli/ amž ho opustiti chtěli: Potom přinuceni odewssý Země gsauce/ museli k tomu dowoliti/ ale Frydrych od Cýsaře byl tak retowán/že na swé Stolicy zůstal/a Kunrad do Morawy odgeti/ y na swém djlu přestati musyl.

Léta potom 1183. Frydrych Knjže myslic žiwot swůg w pokogi dokonati/ počal Prahu rozssyřowati/ w tom na žádost Cýsaře/k němu do Němec se odebral: Dowěděw se toho Wácslaw Syn někdy Soběslawa starého/syna

Wratislawowa/ s Oldřichem Bratrem swým sebrali něco lidu z Vher/z Morawy a z okolnjch Kragin/táhli do Czech: Ale Alžběta Manželka Frydrychowa/s Pražany statečně gim odpjrala.

W tom Frydrych opatřený s lidem Přátelůw swých nawracowati se pospjchal/kteréhož Albrecht Biskup Salcpurský předgel/a tak odehnali obadwa protiwnjky swé.

Frydrych toho lidu s kterýmž byl přigel/ přes Zymu nerozpustil/ ale po Městech gey rozdělil: Z Jara pak spogiw gey s Czechy/ poslal Wogsko do Morawy proti Kunratowi s Přemyslem Bratrem swým/ kterýž ho také s Vhry a swými Morawany w Ordunku swém očekáwal.

Než Frydrych se welmi staral o Bratra Přemysla/aby tam k nějaké sskodě neprissel: Ale Přemysl včinil tomu zadosti/co mu bratr byl poručil: neb zwěděw zagisto že Kunratowi lidu wjcegi přibylo/s welikau kořistj wrátil se do Czech/vstupugic na ten čas takowé mocy.

Potom z Jara podruhé/ yakž Daubrauius pjsse/ co neywjce mohl lidu Rytjřského sebraw/mocně se proti Kunratowi wyprawil/kteréž napomjnal/aby mu mocý swau zmužilau odpjrali.

Byl negaký Ratibor z Rodu Wrssowcůw/ kterýž se dlauhý čas w Polssku chowal/Muž statečný/a w mnohých spráwách Rytjřských zběhlý: Ten neohlidagic se na žádné winy a weystupky/kteréž gsau proti Knjžatům Czeským včinili Předkowé geho/aniž skutkůw gich následugic/vslissew o tako-

wém rozbrogi a tumultu welikém w Morawě/ sebral lidu nemálo/ nětco skrz Penýze/ nětco skrz přýpowidánÿ kořistÿ/ wpadl do Morawy k těm Wogskům kteréž proti sobě táhli/ a giž toliko tři mýle od sebe byli/ což když Přemyslowi oznámeno bylo skrz Sspehyře/ že táhne Wogsko nemalé/ kteréž se zdá býti Polské/ welmi se toho vlekl/ domnjwagic se/ že pomoc Kunratowi včiněna bude: Ale Ratibor přibližugic se k Czechům/ dobrau gemu mysl dal/ bezpečýc ho/ že k geho Wogsku dobrowolně táhne/ žádné giné náhrady nežádagic/ toliko aby skrze něho mohl přigýti k milosti v Frydrycha Knýžete Czeského/ též y při něm samém: poněwadž on nikdá swau přýčinau wlastnÿ/ žádného vblýženÿ ani gim ani Předkům gich nevčinil: nebo což gim koliw vblýženo bylo/ to se wssecko těch samých přýčinau/ kterýchž giž na Swětě nenj dálo: Ale gestliže slussná gest wěc/ trpěti zlý weystupek předkůw swých/ to že na geho rozsudek dáwá.

Wzkázal Přemysl/ aby byl dobré naděge w té wěcy/ že to potom po sstiasném dokonánÿ té Wogny poznati má/ yak mu se to wynahradÿ.

W tom přigel na pomoc Ratibor Přemyslowi/ z čehož wssyckni potěsseni byli/ a málo z strany bitwy rozmluwiwsse/ hned ke Wsy Ludomiři/ při kteréž s Wogskem ležel Kunrad/ sprawjce Wogsko pořádně vdeřili.

Kunrad s nimi se zmužile potkati nezdráhal/ neb křikem k sobě skočili čerstwě se potkawsse/ bili se spolu chwýli/ tak že ani gýzdný gjzdnému/ ani pěssy pěssým/ z mýsta vstaupiti nechtěli/ ale tu kde se potýkali na těch mýstech mřeli.

Ratibor zatim swé na stranu odwedl/ odkudž se potom obrátil na ten hauff Kunradůw w kterém Wácslaw byl/ a k němu yak mohl neyprudčegj a neyzmužilegÿ přiskočil/ kteréhožto pořádek rozptýlil/ a tu z obau strán dosti zmužilé poteykánj bylo/ wssak Kunratowi Wogácy se počali mjchati/ y také lekati/ že žádným spůsobě naprawiti se nemohli/ a tak vtjkati museli: Přemysl kázal spátkem swým se wrátiti: Protož žádný giný nehonil Morawanůw gednom sám Ratibor s Poláky hubýc Vhry/ a tu z obau strán na placu zůstalo Cztyři Tisyce lidu/ kteréž newybýragic gich/ aby se do gednoho Hrobu pochowali/ bylo rozkázáno.

A tak o té bitwě pýssý/ že Trauby a křik Rytýřstwa bogugýcýho/ Konÿ řechtánÿ/ a chřest Zbroge/ na Zámku Raunicském slisseti bylo/ kterýž dobrau mýli od toho mýsta gest kdež ta bitwa byla.

Wssak toliko sám Ratibor tak sstiasné bitwy přýčina byl s swými Poláky: Protož ode wssech Czechůw chwálu welikau obdržel/ oceniž také sám Přemysl Frydrychowi když oznámil/ on hogně mu to wssecko nahradil/ na milost ho přigal/ a wssech křiwd y včinkůw Předkůw geho pozapomenul/ Erb Wrssy změnil/ dwě Sekerky Bradačice na mýsto gi zřýdil. Těch Sekerek vžýwagÿ potomcy geho w modrém Poly/ yakž o tom ssýřegi vslissýs w Stawu Rytýřském.

Smýřiw se potom Frydrych s Kunratem Léta 1186. Toho času byla weliká drahota/ Strych Pssenice za 70. gro: Žýta Strych za Kopu/ Gečmen a Owes/ po 20. gro: na Trhu platil.

Druhého Roku byl Mor weliký w Czechách/ a Židowské Domy byli od Křestianůw zlaupeni: Wssak takowé laupežnýky rozkázal Frydrych trestati: Téhož Roku sám vmřel/ a na Hradě Pražském pochowán.

O Kun-

O Kunratowi Margkhrabieti Morawském.

Kapitola XI.

Když Vmřel Frydrych wssyckni gednostegně Kunrata na geho mýsto wolili/ kterýž zůstaw Pánem přjwětiwě panowal/ a potom gel z Cýsařem Gindřichem na wognu do Wlach/ při obleženÿ pak Města Rampanye zmužile sobě počýnal/ wssak po obleženÿ 25. dne tam na té Wogně vmřel/ a do Prahy přiwezen: W tom weliké powětřÿ na wssecko Wogsko Cýsařské se strhlo/ takže musel od obleženj toho Města odtáhnauti/ tu též na té cestě vmřel/ y Otta Syn Otty Knýžete Czeského/ po kterémž zůstal Syn Wladislaw mladičký.

O sprá-

O správie w Králowstwj Czeském po Smrti Kunrata

Kapitola XII.

Uslissew o Smrti Kunratowě / Wácslaw Knjže Syn Soběslawa starssýho / pospýssyl na mýsto geho: Proti němu powstal Přemysl / Syn Krále Wladislawa / a tak s wogskem welikým přitáhl ku Praze / a Města mocý dobýwati počal: Ale Pražané statečně se bránili / a Knjže Wácslaw / po některém dni wygel z Prahy v přýmo ke Dworu Cýsaře Gindřicha / a tu mu co se děge w Czechách wyprawowal.

Cýsař poručil a rozkázal Wácslawowi přýsně / aby do Prahy odgel / a na tu Stolicy se netřel / kterauž poručil k sprawowánj Gindřichowi Biskupu Pražskému: Ten byl z Rodu Knjžat Czeských / Bratr Wladislawa Krále Frydrychůw Streyc / a důstogně Králowstwj Czeské řýdil a sprawowal.

Toho času byla Powodeň weliká w Czechách / Léta 1193.

Léta potom 1197. Gindřich Biskup těžce se rozstonal: Czehož když se dowěděl Přemysl / sebral Wogsko a do Prahy gel / chtýc mýsto Knjžetcý opanowati.

Biskup ač nemocným byl / wssak kázal pohotowě býti k odpjránj: Pražané nečekagic w Městě / geli proti němu / a geho od Města odehnali.

W tom vmřel Biskup gmenowaný / a pochowán wedlé Matky swé: Pět let sprawowal Králowstwj Czeské / a na Biskupstwj byl let Patnácte. Ssýřegý w Stawu Prelátském oněm čýsti budess.

O Přzemyslowi Knjžeti Czeském.

Kapitola XIII.

WO Smrti Gindřicha Biskupa / kterýž byl Knjžetem aneb Správcým Země Králowstwj Czeského / sgeli se Páni a Rytýřstwo do Prahy / aby oto se radili / kterakby Pána vžitečného Králowstwj tomu dostali.

Přemysla se báli / proto že byli proti němu / wyhnawsse ho z Králowstwj Czeského.

A tak wypustiwsse / z Wězenj Wladislawa / kterýž pro Přemysla wsazen byl / wzali ho sobě za Pána.

Přemysl sebraw Wogsko s pomocý gistých přátelůw táhl proti Wladislawowi: Ale wssak poslal napřed Posly swé k němu / gestližeby mu chtěl pustit panowánj z dobré wůle čili nic: On powolaw k sobě přednégssých Rad / tázal se coby měl činiti: Dali mu takowau odpowěd / že Bratrůw waditi ani gich mýřiti nechtěgý / aby se sami podlé wůle swé srownali.

W tom

W tom se sgeli Knjžata a se spokogili. Přemysl zůstal w Czeském Kragi: Wladislaw vgal Margkrabstwj Morawské.

Léta 1199. wpadli Sasowé do Czech a sskody weliké činili. Přemysl stěžugic sobě / poslal k Ottowi / kterýž se domnýwal býti Cýsařem / že mu se stala sskoda od geho lidu bez wopowědi: On takowau odpowěd dal Poslům geho / posmýwagic se genu řka / že se tu rádo wždycky běře / kde co gest.

Když to oznámili Poslowé Přemyslowi / myslil oto yakby se mohl nad Sasy pomstiti.

A w tom Poslowé od Filipa Cýsaře přigeli / žádagic ho za pomoc proti Ottowi / slibugic mu to hogně nahraditi / gestliže mu Pán Bůh pomůže přemocy nepřátely: Wděčné to bylo poselstwj Přemyslowi y k pomstě přýčina.

A tak sebraw lidu kolik s Tisýc / dal ge pod správu Protiwowi, z Skály / Synu Theobalda Streyce swého / a Wácslawowi Berkowi z Dubé / to gim poraučegic / aby se sskod mstili / a Saskau Zemi plundrowali: Kteřjž wykonali to podlé wůle geho / y Ottu wyhnali / a s welikau kořistj naspátek se nawrátili.

W tom gel Přemysl k Filipowi Cýsaři do Moháče / kdež byl s welikau poctiwostj přigat / y Králem wýtán předewssemi Knjžaty / a tu od Czechůw Ottogar nazwán / proto že Czechowé nerozuměli takowého častého připomýnánj Cýsařského / kterýž často o Ottowi a o geho wyhnánj z Země od Přemysla mluwil.

Toho

Toho čaſu bylo Země třeſenij weliké w Cžechách na den Swatého Gotharda/ v wečer pak weliký Snijh ſpadl.

Léta potom 1202. Saſowé wpadli do Cžech přes hory/ a činili ſſkody weliké okolo Měſta Hba; Přemyſl netagně ale zgewně chtijc nad nimi toho ſe mſtjti/ poſlal k Margkhraběti Miſſenſkému Sſwagru ſwému/ proſýc ho za pomoc.

Ale on mu takto odpowěděl/ žeby raděgi chtěl pomáhati Saſům/ y raděgi ge w Sauſedſtwij mijti/ yakožto ty genž ſpolu geden Jazyk máme/ a Cžeſké řeči nerozumijme: Přemyſl pak hned Ženu ſwau a Seſtru geho k němu zas odeſlal řka: poněwadž nemáme býti Přátelé/ nebuďmež ani Sſwagrowé; Y wzal ſobě ginau s powolenijm Innocencya Papeže/ Dceru Krále Vherſkého/ gménem Konſtancij.

Léta potom 1204. Filip Cýſař žádal Přemyſla zapomoc proti Ottowi Saſkému a Arcybiſkupu Kolinſkému Bruno řečenému: Což Přemyſl rád včinil/ a přigel ſe dwěma Tiſýcy Cžechůw Lidu wybraného: O tom když zwěděli nepřátelé/ počali vſtupowati do Wlach/ oni puſtiwſſe ſe za nimi/ dohonili ge v Aquilegij / a tu bitwu začawſſe ge porazyli; Cýſař s Králem/ obrátili ſe zpátkem: Cýſař do Bawor/ Přemyſl do Cžech.

Po takowé přijzni naſſel ſe nepřijtel kterýž ſwadil Cýſaře s Přemyſlem/ toho Otta byl welmi wděčen / že měl přijčinu k Filipowi Cýſaři: Smluwil ſe tehdy Přemyſl s Ottau/ a weliké ſſkody Filipowi činili.

Léta Páně 1206. Konſtancya Králowna porodila Přemyſlowi Syna/ gehož on nazwal Wáclawem/ a dal ho hned w dětinſtwij a w mladém wěku korunowati: Potom wzal mu za Manželku Dceru Cýſaře Filipa/ kterýž zabit byl od Hraběte z Rhenu Léta 1209. té Smrti mſtil ſe Marſſalek geho/ a zabil to Knijže. Očemž čti ſſýřegi w Kronyce Hágkowě.

Po Smrti Filipa Cýſaře/ Otto Knijže Saſké na geho mijſto wolen/ ten po korunowánij ſſpatně byl od Wlachůw traktowán / a rozuměgic to býti z náwodu Papežſkého/ činil weliké ſſkody w Kraginách geho; y gſa napomijnán od Innocencya/ aby toho přeſtal: nechtěl ſliſſeti žádného napomenutij/ ale činil co chtěl / a co mu ſe lijbilo; Protož když Kladba na něho byla od Otce Swatého dána/ y na to nic nedbal Otto/ a tak dělal ſſkody weliké w Apulij a w Kalabrij: Potom ſe Wlaſká Měſta proti němu/ nechtijc toho trpěti/ s mocý ſwau wyprawila; On vſliſſew o takowém lidu/ vgel po Wodě do Genue/ kdež potom brzy vmřel/ Léta 1212. na geho mijſto wolen Frydrych Syn Gindřicha Cýſaře Pátého.

Léta 1213. Weliká hognoſt wſſeho w Cžechách byla/ Strych Pſſenice za tři groſſe. Zjta za dwa groſſe. Owſa za geden groſs. Přemyſl Král magic pokog/ Zdi Měſtſké okolo Prahy ſylně ſprawiti dal a poručil / a to neywijce Léta 1216.

Léta potom 1218. z rozličných Kragin táhli lidé na retunk Zemi Swaté proti Pohanům/ wſſak nic newyřijdiwſſe do Wlaſti ſwých ſe nawrátili.

Roku potom 1225. w Cžechách rod ſtarodáwnij gſa roztržitý/ ſwadili ſe ne o Erby které měli od gednoho Předka/ yakž ſe o tom důwodněgij wyprawowati bude w Stawu Panſkem: Ale oto/ že geden druhému přičijtal/ nenáležité zamordowánij Lidmilly Swaté/ a to ſobě za hanbu počijtagic/ gedni na druhé aneb na Předky gegich průwody wedli.

A tak přetrhugic to mezy nimi ſrownáni/ a poděleni byli Erby od Krále Přemyſla/ yakž potom čijſti budeſs.

Vmřel potom Král Ottogar/ a w Koſtele Pražſkém s welikau poctiwoſtij od Syna Wáclawa pochowán/ který giž byl Králem korunowaným.

O Wáclawowi Králi ſynu Přemyſlowu.

Kapitola XIIII.

Wáclaw yakž na Stolicy Otcowſkau doſedl/ hned mu naſtala Wálka s Rakuſſany: Nebo Frydrych Margkhrabě Rakauſké pamatugic na ſſkody/ které byl Wáclaw Otcy geho Leopoldowi činil/ mſtil ſe toho na geho panſtwij/ magic ſmlauwu s Přemyſlem Margkhrabětem Morawſkým Synem Přemyſlowým/ Bratrem Wáclawa Krále: Ale Wáclaw s Cžechy ge rozehnal/ a Bitow Zámek na Morawě který byli oblehli pewněgij opatřiti rozkázal.

Léta potom 1234. Frydrych Cýſař wzal ſobě za Manželku Králownu Anglickau/ a měl weſelij w Normacij / tu přijtomen byl y Wáclaw Král

Cżeſký/ toliko we třech ſtech Koný/ wſſak nadewſſecky giné neyaupravvněyſſý/ a s welikau vctiwoſtý od Cýſaře y od giných wſſech Knijžat geſt přigat/ potom gſa welice darowán do Země ſwé ſe nawrátil.

Léta pak 1237. gel do Morawy a tam činil ſſkody weliké Přemyſlowi Margkhraběti/ kterýž ſe vtekl k Bellowi Králi Vherſkému/ a ten ge s Wácſlawem Králem porownal/ toliko mu Olomauckého a Opawſkého Krage zanechal. Vmřel potom brzy Přemyſl Margkhrabě Morawſké.

Tento Wácſlaw měl dwa Syny giž doroſtlá/ wſſak nedal gich tak pilně ſſetřiti yakž welikému Pánu Dýtky ſwé opatrowati náležý: gednoho čaſu Wladiſlaw Syn geho ſtarſſý/ když o Wýře Křeſtianſké počal wſſetečně y proti Bohu mluwiti/ Maucha (w Vſta mu wletěwſſy) gey proſſla/ a Zadkem wyletěla/ kteráž wſſecka Střewa w něm pohryzla/ a tak vmřel Léta 12 47.

Král Wácſlaw k ſtaroſti přicházegic/ počal nad poddanými vkrutný býti/ kteřýž rozwážiwſſe ſobě takowé neobyčegné weyſtupky geho/ ſpolu ſe ſgeli/ a Syna geho Přemyſla za Pána wolili.

Wácſlaw Král ſebraw Wogſko/ dal gim za Heytmana Oldřicha Bratrance ſwého/ Knijže Korytanſké/ a poſlal ge proti Přemyſlowi/ přikázaw gim/ aby gey nebo žiwého přiwedli/ aneb yak mohau zabili.

Ale Oldřich byl od Přemyſla poražen/ Léta 1248. Potom Roku 1249. Přemyſl přitáhl s Wogſkem ſwým do Czech proti Otcy ſwému z náwodu některých Panůw: Ale yak mu ſe neyprwé wedlo/ tak napoſledy ſſtěſtý ztratil/ a ſám ſotwa před Wogſkem Otcowým vtekl: Nad kterýmž byli nařjzený Boreſs Oſecký/ Heřman z Sſwamberka/ Wylým z Ružinberka/ a Wácſlaw Lamberſký: A tak Wácſlaw zůſtal s pokogem.

Přemyſl poznaw ſwé prowiněný/ pokorně dal ſe Otcy na miloſt: On daw gey do Wězený/ potom mu miloſt vkázal/ a poſlal do Margkhrabſtwý Morawſkého/ ſlaužil potom Otcy do Smrti/ poſlauchagic wewſſem raddy geho/ a Otec dal ho byl prwé Korunowati/ potom kázal ſobě potwrditi Králowſtwý ſwého/ a Pány ty kteřýž proti němu Synu geho radili/ vkrutně zmordowati poručil.

Léta potom 1252. Kraupy w Czechách welikau ſſkodu zdělali/ na Obilý na ſtawený/ na Zwěři y na Ptactwu a lidech: Nebo což w Poli poſtýhly/ to wſſecko pobily/ tak že gich mnoho pomřelo od toho: Takowé Kraupy Sedm dný na Zemi leželi. Potom horko weliké přiſſlo/ Powodeň z toho byla ſylná/ a w tom drahota w Czechách nemalá.

Druhého Roku Bawoři w Czechách ſſkody činili: Czehož ſe mſtil Král Wácſlaw a poſlal do Bawor Wogſko ſwé/ vděław Přemyſla Heytmanem/ ten weliké ſſkody w Bawořých včiniw/ s kořiſtý ſpátkem ſe nawrátil: A nerozpauſſtěgic Wogſka/ wtrhl do Sſtyřſka/ a to panſtwý kteréž žádného dědice neměło/ opanowal: Potom y Rakaus doſtal/ yakž Hágek pýſſe w Liſtu 237.

Bella chtýc toho panſtwý doſtati/ za Přemyſla ſebral Wogſko/ a wtrhl do Morawy/ kdežto napřed weliké ſſkody zdělal.

Téhož Roku vmřel Král Wácſlaw 23. dne Měſýce Rzýgna/ a w Kláſſteře Swatého Frantiſſka pochowán/ panowal w Czechách 35. let.

O Przemyſlowi Synu Wácſlawowu.

Kapitola XV

Pochowaw Tělo Krále Wácſlawa Otce ſwého Přemyſl/ hned mýſto geho opanowal/ a nad těmi Pány kteřýž proti němu s Otcem geho byli/ vkrutnoſt prowozowal: některý také nečekagic treſtáný/ wen z Země wygeli.

Potom wtrhl do Prus s Wogſkem Krále Křižownýkůw/ tam mu ſe nawſſem ſſtiaſtně wedlo. O čemž čti Hágka Liſt 239. též y w Kronykách Polſkých.

Léta 1256. byli w Czechách welicý wětrowé/ kteřýž ſſkody weliké zdělali we Wſech/ w Leſych/ ꝛc. otom v Hágka obſſýrně/ yakž y w Stawu Rytýřſkém čýſti budeſs.

Druhého Roku wypravil ſe Král Přemyſl do Bawor/ tam ač ſſkody zdělal/ wſſak mu to k žádnému vžitku nebylo/ neb y ſám k tomu welikau ſſkodu neſl: o čemž Hágek w Liſtu 230. pýſſe.

Léta potom 1258. byla weliká Zyma/ začala se o Swatém Martinu/ a trwala do Welikénoey/ Led tlustý na dwa Lokty.

Léta 1260. Král Vherský wtrhl do Morawy / proti němu přitáhl Přemysl s Lidem k Řzece Dyje/ tu čekali až se Wogska sgela: Kdežto dařilo se Czechům: neb mnoho Vhrůw porazyli / kořisti weliké dostali: Ta bitwa byla při Labi.

Vhři gsauce ztrestáni/ pokoge žádali / k čemuž Přemysl powolil: A potom wzal sobě za Manželku Kněžnu Bulgarskau/ a w Presspurku měli weselij. Byl s nij korunowán od Arcybiskupa Wenerusa Mohutského: a tak Léta 1262. pokog wěčný s Vhry včinil.

Téhož Roku weliké Sucho bylo / a w tom nevroda a hlad nemalý: Strych Pssenice platil půldruhého sta Peněz/ Žyta Sto a dwanácte Peněz.

Léta 1265. Bawoři do Czech se strogili/ kteréž Czechowé předgeli/ a na Hranice gegich se položili/ sami Zemi swé Czeské sskodijce / zwlásstě we Wsech Prelátských. Za to potom Král Přemysl dal stijti Heytmana swého Girijka Wlasáka: Bawoři zwěděwsse o Wogsku Czeském na Hranicých/ nesměli do gegich Země. Král pak prodaw Statek Wlasáka Heytmana/ poručil sskody nebohým lidem nahraditi.

Tento Král Přemysl neyprwé řád wsseliký w měrách/ w Wahách/ w Lotech včinil/ a we wssem sprawedlnost vstanowil.

Léta 1270 Bella Král vmřel: Po něm Ssteffan Syn geho panowal/ ten hned myslil se nad Czechy prwněgssých sskod a porážek Otcowých wymstiti: Ale Czechowé též hotowi byli odporowati každému nepřijteli y Vhrům/ a magijce s nimi bitwu/ ge porazyli: O tom čti Hágka.

Tohoto Přemysla weliké činy a zběhlost w sprawách Rytijřských wědauce Knijžata Řijská/ chtěli gey Cýsařskau Stolicý ozdobiti/ což mu Arcybiskup Kolinský oznámil. Léta 1271. ale neradili k tomu Páni Czesstij/ čehož on potom welice litowal.

Druhého Roku wolen na Cýsařskau Stolicy Rudolff Hrabě z Habsspurgku/ a téhož Roku korunowán: Gel potom na Koncylium do Lugdunu/ kdež y Král Přemysl Posly swé poslal: To poselstwij poctiwě wyprawené a hogně darowané do Czech se zas nawrátilo.

Léta 1276. o Rakauskau Zemi y o giné knij přináležegijcý panstwij wogna se začala mezy Přemyslem a Cýsařem Rudolffem/ wssak se toliko Wogska v Lince sessla: potom pokog mezy sebau včinili: O tom čti v Hágka list 253. Zabit potom Přemysl Léta 1278. ibidem.

Interregnum w Czechách.

Po Smrti Přemyslowě počali některij okolnij Pánij na to mysliti/ aby někdo z nich Králowstwij Czeského dostati mohl.

Otto Margkhrabě Bramburské / kterýž měl Sestru Krále Přemysla Ottagara/ dostal Syna geho mladičkého/ kteréhož potom s Matkau wzal a chowal v wězenij / pročež mu bylo od Czechůw welmi předkládáno/ aby dědice Czeského / tak yakž náležij chowal: což on připowěděw nic toho newykonal / nýbrž potom když se Czechowé rozgeli/ wssecky gegich poklady kteréž byli do Kostela swezli/ mocý pobraw/ do Bramburgku zawesti poručil.

Toho Roku, to gest 1281. byla weliká drahota w Czechách wewssem: dwě Weyce za Peniz/ před tim býwalo 50. za geden Penijz: A tak čim dále tim hůře bylo: Nebo Otta wygew z Czech/ poručnijka na swém mijstě zanechal/ Ebrharda Biskupa Bramburského/ kterýž zle Hospodářstwij sprawowal: O tom pijsse Hágek w Listu 156.

Potom Léta 1283. dal gim spráwce na mijsto swé Marghrabě/ totiž Biskupa Pražského Tobiasse a Depolta Teobaldyta Sudijho Země Czeské/ kteřijž spolu Zemi řijdili/ wssak byl Mor y Hlad toho času weliký.

Včinil potom smlauwu Margkhrabě s Czechy/ že gim chtěl wrátiti dědice gegich / toliko od nich měl wzýti 15000. Hřiwen Střijbra: wssak toho nezgistil/ až Léta 1284.

O Wácslawowi Knijžeti/ Czeském Synu Krále Wácslawa zabitého.

Kapitola XVI.

KDyž doſtali Czechowé Pána ſwého/ z Let Dě-
tinſkých giž wyſſlého/ ſtarali ſe mu o Manželku v Cýſaře namluwenau/ kteráž měla Let 12.

Ta potom po Smrti Kunhuty Matky geho poſlána byla do Czech/ Léta 1286. Druhého Roku porodila mu Syna Ottagara/ wſſak vmřel nežli Rok narozený geho wyſſel

Cýſař Rudolff přigaw od Margkhraběte Lužického Panſtwý na Pomezý Miſſenſkém/ dal ge Wácſlawowi Knýžeti Czeſkému Zeti ſwému: o tom Liſt geſt w Kronyce Czeſké/ gehož datum wečzbě 13. dne Martý Léta 1289

Král Wácſlaw měl weliké nepřátely w Králowſtwý Czeſkém/ kteřýž o geho zdrawý ſtáli: čti Hágka Liſt 261. wſſak on tomu wſſemu ſſtiaſtně od por včinil.

Potom témuž Knýžeti Wácſlawowi/ dal Cýſař Rudolff liſt a wolený Cýſaře Ržijmſkého/ gehož datum w Erffurtu dwadcátého pátého dne Zářý. Anno ſalutis 1290. Imp. 12.

Potom Léta 1291. ſſgel ſe Wácſlaw s Králem Vherſkým v Hodonjna/ a tu pokog mezy panſtwým ſwým včinili.

Korunowán potom Wácſlaw s Manželkau ſwau Gitkau/ Léta 1297 magic wěku 27. let/ než Gitka Králowna 17. dne pokorunowáný vmřela/ gegiž Tělo pochowáno w Koſtele Pražſkém před Kaplau Swatého Martina/ wedlé Hrobu Ottagara Krále.

Zanechal Syna Wácſlawa a tři Dcery: Annu/ kteráž dána byla Gindřichowi Knýžeti Korytanſkému/ a po geho Smrti/ Hraběti Tyrolſkému: Markétu danau Boleſlawowi Knýžeti Slézſkému: Alžbětu byl wzal Jan z Licenburgku/ Syn Gindřicha Cýſaře: o tom nýže ſſýřegi nagdeſs.

Léta 1300. Mincy kázal zlepſſyti w Czechách/ k čemuž až z Florencye Mincýři přiwezeni byli/ kteřýž práwě z dobrého Střýbra dělali Penýze a Groſſe/ s nápiſem Venceſl: Rex Boem: po geho Smrti pokazyli tu Mincy/ přidáwagic mezy ný Měd.

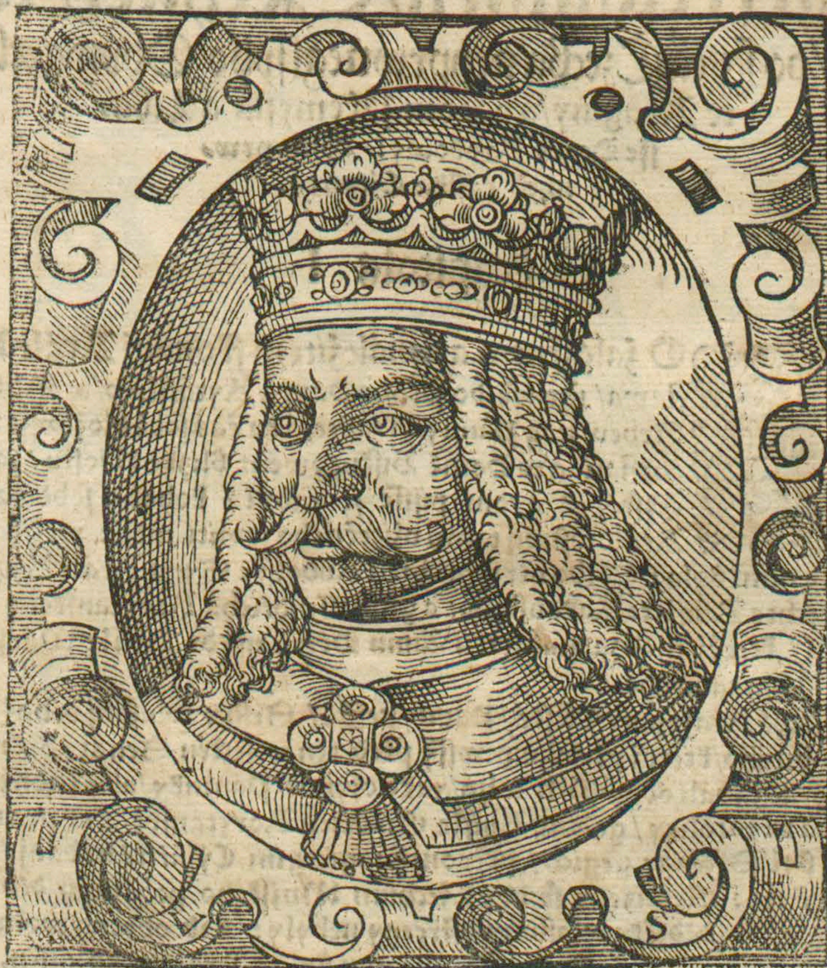
Téhož Roku/ wolen byl Král Wácſlaw na Králowſtwý Polſké/ na kterýž gel/ a w Gnězně Korunowán od Arcybiſkupa Swiňky/ z Erbu a Rodu tak řečeného: Czehož y Manželka geho Alžběta Dcera Přemyſla Knýžete doſáhla: A potom zanechaw na mýſtě ſwém Hynka Berku z Dubé/ ſám do Czech odgel.

Ottomanſké Panſtwý ſe začalo toho čaſu: Panowal Ottoman 28. let potom ſcepeněl/ zůſtawiw Syna Orchana.

Léta 1301. Ondřeg Král Vherſký vmřel/ w roztržitoſti zanechaw Vhrůw z ſtrany wolený Krále/ kteřýž poſlali k Wácſlawowi Králi/ žádagic ho aby byl Králem gegich: On ſe wymluwil tím/ že má dwoge Králowſtwý/ a třetýho že nepotřebuge: Vhři žádali o Syna/ aby gim ho dal za Pána: a když ſe wymluwiti nemohl/ dal gim ſyna mladého/ kterýž gen třinácte let měl/ toho přiwezſſe hned Korunowali w Bělehradě/ ſkrze Arcybiſkupa Kolocenſkého: Wſſak wrtkawoſt lidu Vherſkého/ a záwiſt giných Panůw toho čaſu/ zwláſſtě Krále Albrechta Ržijmſkého/ k tomu Wácſlawa Krále přiwedla/ že pro Syna do Vher poſlal/ a ſám druhého Roku po přýgezdu do Czech/ to geſt Léta 1305. wzdaw Králowſtwý Czeſké Synu/ vmřel: O čemž čti Hágka ſſýřegi w Liſtu 273.

O Wácſlawowi Králi Czeſkém/ Polſkém/ a Králi Vherſkém korunowaném.

Kapitola XVII.

KDyž Vmřel Král Wácſlaw ſtarý/ Syn na geho mýſtě zůſtal/ kterýž poznaw welikau nepřízeň od některých Panůw přednégſſých/ netagil ſe s tím k kterým chuti neměl/ ale hned znáti dal: a to wſſecko lidé zlý a klewetný mezy nimi půſobili.

Potom wzal ſobě za Manželku Fiolu/ Dceru Knýžete Těſſýnſkého/ a to gméno gegi proměněno geſt/ y nazwána byla Alžbětau.

Newědauce ti nepřýzniwý Páni yak ſe nad ním pomſtíti/ namluwili ho aby Králowſtwý Polſkého mocý doſáhl: Král domnýwagic ſe žeby mu toho z vpřýmnoſti přáli/ ſebraw Wogſko táhl s ním do Polſky: A gſa w Olomaucy/ dána mu byla Hoſpoda w Domě Děkanowém/ Wogſko pak pod Strany w Poli zůſtalo: A když ſe procházel po Mazhauze/ přiſſel k němu nepřýtel geho/ a tu gey zrádně zamordowal/ kteréhož hned ti geſſto Krále hlídali/ vhlidawſſe Meč krwawý/ a neptagic ſe na to z čýhoby náwodu to

včinil/ rozsekali: A to se stalo Měsýce Srpna / Léta 1305.

A tak gest starodáwnÿ Rod Knÿžat Přemysla neyprwněgssýho a Libusse Dcery Krokowy přestal.

Pochowán byl w Kostele Olomauckém / ale potom Alžběta Manželka Tělo geho rozkázala na Zbraslaw přiwezti/ a tu ge tak yakž na Krále náleželo pochowati dala.

Interregnum w Czechách trzetÿ/ po sgitÿ Czecha neyprwněgssýho Obýwatele té Kragíny/ a potom Přemysla a Libusse Dcery Krokowy: Knih prwnÿch částka Cžtwrtá.

Kapitola I

PO žalostném a nenáležitém skonánj Krále Wácslawa/ sgeli se do Prahy Páni a Rytÿřstwo/ w Ochtáb na Nebewzetÿ Panny Marye/ a tu čas sobě vložiwsse Města obeslali/ a w Domě Biskupowém blízko Mostu/ tak yakž hystoryk o tom pÿsse se radili/ kohoby sobě za Pána Králowstwÿ tomu vžitečného woliti měli: weliká rozepře mezy nimi byla: Nebo někteřÿ chtěli Rudolffa Syna Krále Řÿmského Albrechta Knÿžete Rakauského/ a ginÿ Gindřicha Korytanského Hrabě z Tyrolu/ kterýž měl za manželku Annu Dceru někdy Krále Wácslawa/ Sestru Pána zabitého.

Byli dwě Králowny Czeské/ Panny gesstě/ Sestry wlastnÿ téhož Wácslawa zabitého/ kteréž předstaupiwssy před ten wssecken Senát shromážděný/ pokorně žádali ode wssech toho/ yako osyřalé Panenky/ aby žádný nebyl wolen na tu Stolicy/ gediné Knÿže Gindřich Korytanský/ a to pro tu přÿčinu/ že byl Sswagr gegich/ připomÿnagic gim Cýsařské nadánj/ kteréž takowé bylo: Gestližeby se kdy Czechům Mužského pohlawÿ dědice nedostáwalo/ aby dědičky wlastnÿ odstrčeny nebyly: Lid obecnÿ wolal/ prosýce za Rudolffa Knÿže Rakauské/ aby gim byl za Krále wyhlássen.

Ale Páni a Rytÿřstwo někteřÿ zwlásstě ti předněgssý na dwé se rozdělili/ gedni stáli při Obcy/ a druzý proti nim byli.

Tobiáss z Bechyně gsa Podagrikus zdání swé o takowé neswornosti oznámil/ yakž se čte w Kronykách/ a w Stawu Rytÿřském y Panském o tom obssýrněgÿ nagdess.

Nebo na tom se snesli/ opustiwsse giné wolence/ poslali pro Gindřicha Knÿže Korytanské/ kterýž bez messkánÿ do Prahy s Annau Manželkau swau přigel.

O Gin.

O Gindrzychowi Knÿžeti Korytanském/ a woleném Králi Czeském nekorunowaném.

Kapitola II.

S Welikau ochotnostj Gindřich Knÿže Korytanské/ když mu znáti dali Czechowé podlé obyčege skrze Posly/ na Králowstwÿ přigel/ a wssak yakž přigezd geho byl ptěssný a radostný/ tak zase na druhau stranu odgezd welmi smutný.

Nebo vslyssew Albrecht Cýsař/ že Wácslaw Král Czeský/ kterýž byl Syn Sestry geho/ tak vkrutně gest zamordowán/ též y o těch roztržitostech kteréž se w Czechách strany wolenÿ Krále dály/ sebraw wogsko weliké wtrhl do Czech/ tím aumyslem aby Syna swého Rudolffa na Králowstwÿ posadil. Položil se v Města kteréž slowe Launy anebo Luna: W tom též Syn geho Rudolff s welikým Wogskem Rakussanůw z druhé strany gel k Gihlawě od wýchodu Slunce/ Cýsař pak Otec geho od Západu.

Weliký strach w Czechách powstal: Gindřich Knÿže Korytanské a wo-

lený

lený Král Czeſký/ nemoha ſe na odpor takowé ſyle poſtawiti/ rychle s manželkau ſwau z Prahy ſkrze Baworſkau Zemi vgel / tak yakž byl do Czech přigel.

O Rudolffowi Knijžeti Rakauſkém / Synu Cýſaře Albrechta/ Králi Czeſkém.

Kapitola III.

Shlidawſſe Czechowé tak welikau ſýlu Cýſařſkau kterež odolati nemohli/ ſſetřijce a chránice toho/ aby Králowſtwij zk[...]eno nebylo / widauce též že wolený Pán gegich/ k žádne[...] bráněnij ſe nemě[...] ' ale odewſſech odgel/ přigali hned [...]olffa za Krále/ kterýž přigew do Prahy pogal ſobě za Manželku Alžbětu wdowu pozůſtalau po Krali Wacſlawowi/ genž byla Dcera Krále Polſk[...]ho Přemyſla: a tak po korunowánij hned Wogſka Cýſařſká/ y Syna geho Rudolffa/ wygeli z Czech než s nemalau ſſkodau Králowſtwij toho / ač gim bylo přikázano/ aby ſe Ziolděři náležitě a pokogně w Zemi Králowſké chowali.

Ale

Ale hladowitého Ziolděře těžko vkrotiti / neb on má w ſobě přirozenij Wlčij/ byť byl ſyt předce rád ſſkodu činij.

Rudolff chtijc ſe Králowſtwij nabytému Pánem vžitečným vkázati/ počal pilně dluhy wěřitelům wypláceti/ kterýchž byli mnoho Králowé Czeſſtij nadělali/ a to z Hory Kutny na každý teyden/ po tiſýcy Hřiwnách platil: tak činil pokudž byl žiw: Potřeby z Rakaus wſſecky do Czech wozyti poručil/ yako: Wijno/ Oleg y Slady ke dworu ſwému.

To ač nebylo k myſli Pražanům/ a poſmijwali ſe tomu/ yakž Hágek pijſſe/ wſſak on na to nic nedbagic/ měl ſe na péči/ a poſýlagic po takowé potřeby weyſsgmenowané/ mnoho Střijbra wywezti dal/ kteréhož ſe byla weliká hognoſt vkázala: Ale takowé Hoſpodářſtwij geho nedlauho trwalo.

Léta 1307. Znagic Král nelijboſt a nechut proti ſobě některých Panůw Czeſkých/ proto že ho ne z dobré wůle ale z mocý za Pána přigjti muſeli/ obeſlal wſſecky aby k němu do Prahy přigeli: A když w tom odpornij byli/ ſebraw Wogſko/ proti nim ge obrátiti vmijnil/ a wygew po takowé potřebě k Horažďowicým/ chtěl ge mocý dobýwati/ w tom přiſſla naň boleſt a náhlá Auplawice/ kteréž mu Doktořij nemohli zaſtawiti: Protož gſa welice zemdlený vmřel: Odtud wezen na Hrad Pražſký/ a pochowán w Koſtele S. Wijta/ třetijho dne Czerwence.

Když naň takowá nemoc přiſſla / wida ſe giž na ſmrtedlné Poſtely/ ač nebyl zauplna Rok s Manželkau ſwau/ wſſak poručil gi Wěna dáti Dwadceti Tiſýc/ kteréž měla po prwnijm Manželu/ a od ſebe tolikéž 20. tiſýc: W té Summě 40000. měla w drženij Hradec/ Chrudijm/ Meyto a Poličku.

Některé giné wěcy hodné paměti / kteréž ſe za toho Krále dály/ w Stawu Panſkém a Rytijřſkém nagdeš.

Téhož Roku od Měſýce Března/ až do Rijgna žádný déſſť neprſſel/ bylo weliké ſucho/ z toho potom Hlad weliký druhého Roku.

Interegnum Cžtwrté.

Kapitola IIII.

Zwěděw Cýſař že Rudolff Syn geho vmřel/ druhého Syna Frydrycha Knijže Rakauſké za Krále Czechům dáti vmijnil/ a ſebraw Wogſko wtrhl do Czech/ a položil ſe mezy Horau Kutnau a Kolinem/ wſſak nic nezřjdil: toliko že gemu manželka Rudolffowa Měſta ſwá weyſs gmenowaná poddala/ přegic toho Frydrychowi/ yako Bratru Manžela ſwého/ aby po něm kralowal: Nebo prwé od Gindřicha Korytanſkého/ weliké protiwenſtwij trpěla/ kterýž krátký čas panowal.

Zanechaw Frydrych w těch mijſtech lidu [...]ého/ odgel s Otcem do Rakaus/ a z Jara s wětſſým Wogſkem/ přig[...]těl/ zatim ti Němcy welikau ſſkodu Wſým okolnijm činili/ kteréž Czech[...]/ [...]brawſſe ſe a bitwu s nimi ſwedſſe / mezy Opočnem a Turnowem [p]orazyli. O čemž ſſýřegi w Stawijch čijſti budeš.

Pijſſe Hágek/ že toho čaſu tři tiſýc[e] Němcůw na placu zůſtalo / a dwanácte Set Czechůw: Ginij Němcy [k]terými byla Měſta oſazena/ z Czech wygeli/ obáwagijce ſe od Czechůw [n]ějakého poſměchu.

Pražané

Pražané s některýmiMěſty tegně ſe poradiwſſe/poſlali proGindřicha do Korytan/kterýž nemeſſkage s welikým Wogſkem přigel.

Zwěděw o tom Albrecht Cýſař/ že giž Gindřich na Králowſtwij Czeſké přigat/též o poražený Lidu ſwého/ welikým hněwem Wogſko ſebral/chtijc aumyſl ſwůg wykonati/ totiž Gindřicha z Králowſtwij wyhnati/a Syna ſwého Frydrycha na geho mijſto poſaditi: W tom mu překazyli newole/ kteréž ſe w Rzijſſy mijmo naděgi geho dáli/ a tak tomu, aby do Czech geti měl/žadoſti včiniti nemohl.

Potom ho rychle zrádná Smrt od geho Streyce potkala/ a w tom Gindřich pokogně na Stolicy Králowſtwij Czeſkého doſedl: To ſe ſtalo Léta 1308.

Když ſe konečně dowěděl Gindřich wolený Král Czeſký/o Smrti Albrechta Cýſaře/welice ſe z toho těſſyl/že giž při pokogi w Králowſtwij Czeſkém bydleti může: a hned poſlal pro Annu Manželku ſwau do Korytan/aby k němu přigela/ kteráž podlé poručený geho s nemalým počtem Němcůw tak včinila: kdež yako wlaſtnij rodička a Panj dědičná od Pražan wděčně přigata byla.

Po Smrti Cýſaře Albrechta/wolen byl na mijſto geho Gindřich Hrabě z Lucemburgku/ toho gména Sedmý/ Pán welmi dobrotiwý/ yakž o něm Hyſtorye prawij: K tomu Cýſaři poſlali Stroſpurſſtij/ žádagic geho aby gim Práw a ſwobod gegich potwrdil/k němuž Poſlowé mluwili těmito ſlowy: Pánij z Storſpurgku nás poſlali k twé Cýſařſké miloſti/ aby gim ſwobody a Prywilegia potwrditi ráčil/yakž Cýſařowé ginj předkowé twogi činili.

Mlčel Cýſař/ a když tak po několikrát k němu promluwili/a Cýſař gim žádné odpowědi nedal/ wyptáwali ſe procby takowau nelásku měli Páni Stroſpurčané: w tom gim poradil geden/ aby když s Cýſařem o gegich ſpráwách mluwiti budau/Stroſpurčanůw Pány negmenowali: Oni tak včiniwſſe hned při něm žádoſt ſwau obdrželi/ s tau odpowědj: Newěděli gſme které wy to Pány gmenugete/ale že tuto ſe ohlaſſugete býti Poſly Měſſtianůw naſſjch Stroſpurſkých/nám dobře známých/to oč nás žádáte/rádi včiniti chceme.

S těmi Němcy/ kteřij přigeli s Annau Manželkau Gindřicha Krále woleného/ Léta 1309. přineſſena do Czech Hra Koſtek/kteréž před tim Czechowé neznali: weliká ſwá wůle a rozpuſtiloſt mezy wſſemi Stawy ſe začala.

Gindřich toho wſſeho nic neſſetřil, aniž zbraniowal/toliko ſwého vžitku hleděl/a oto ſe ſtaral/ aby vſtawičně Zlato a Střijbro ſhromažďugic/ Panſtwij ſwé Korytanſké zbohatiti mohl: Ti pak Němcy a Zioldněři geho gezdijce po Wſech/lid z peněz ſſacowali/a některé laupežně po Ceſtách mordowali.

To když někteřij Páni Gindřichowi Králi oznamowali/ žádné odpowědi neměli/toliko hněw proti ſobě a nepřijzeň zeyſkali: Němcy pak čim dále tim wijce chudý lid dřeli a laupili/ prowozugic ſobě yak ſami chtěli/ Zemi hubili a plundrowali/ k čemuž gim geſſtě Hornijcy y Pražané dopomáhali: Očemž Hágek w liſt. 279.

Welice nevžitečným Pánem byl Gindřich Králowſtwij Czeſkému/ neb ſe mnozý neřádowé za něho w Zemi dáli: očemž na rozličných mijſtech čijſti budeſs.

Znage potom Gindřich welikau nepřijzeň proti ſobě od některých Panů w

Czeſkých/nic ſe gich neſtrachowal/než toho ſe obáwal aby někdo z Knijžat Czeſkých nebyl dán za Manžela Panně Alžbětě/a ten aby ho z Králowſtwj newyhnal. A tak o tom přemeyſſlel/kterakby mohl tu Pannu w Staw Manželſký některému Pánu Czeſkému dáti/ale toho bez powolený gegijho doweſti nemohl: Neb ona přiſtaupiwſſy k němu/těžce mu oto domlauwati počala.

On rozhněwaw ſe proto/ dal gi do wězenij: Z kteréhož když s pomocý přátel k ſobě vpřijmných wyſſla/ od Proboſſta Wyſſehradſkého/ kterýž též byl Synem Krále Wácſlawa/ ale s neodáwanau Manželkau/ s Knězem Berengariuſem kterýž byl Kaplanem Otce gegiho/ s gednau Pannau ſlužebnijcy ſwau/Sſeſtmi Koňmi do Nymburgka přiwezena byla: Kdež přigewſſy/ Měſſtianůw k ſobě powolala/ a k nim s welikau pokorau prozbu včinila/a aby gi neopauſſtěli žádala/ wſſecku ſwau přijhodu gim oznamugic.

Nymburčané/ačkoliw obáwali ſe Gindřicha Krále ſwého/ wſſak ſlyſſijc tak welikau a žaloſtnau křiwdu té Panny/nad nij ſe ſlitowali/ a pamatugic na Otce gegijho někdy k ſobě Pana vpřijmného/ w ſwau ochranu gi wzali/ſlibugic pro nj/ani hrdla ſwého nelitowati.

Toho protiwnijcy Gindřichowi když ſe dowěděli/ nemálo z toho wděčni byli/ a ſebrawſſe něco lidu/okolo Hradce a Nymburka proti Gindřichowi ſe poſtawili: Gindřich obáwagic ſe ſyli gegich/ poſlal k Miſſenſkému Knijžeti/žádage ho/ aby mu napomoc do Prahy přigel/ ſlibugic mu za to žold poctiwý dati: kterýž s pěti Sty gemu napomoc přigeti připowěděl.

Czechowé magice ſpráwu o takowém lidu/nedali gim na Hrad Pražſký dogeti/ale potkali ſe s nimi na Hradčanech/zmužiloſtij ſwau ge porazyli/ a Heytmana gegich ſſkodliwě raněného Gindřicha z Hauſſmſſtayna gali/ a wedli gey až do Nymburgka.

Očemž vſlyſſewſſe Knijže Miſſenſké/kterýž byl s wětſſým počtem lidu až do Slaného přigel/nečekagic žádného žoldu/zſpátkem ſe obrátil.

W tom Páni některij ſgewſſe ſe do Nymburgka/ počali ſe raditi/ aby takowý neřád/ y takowá Střijbra a z Hory Kutny Zbijrka na nepotřebné wěcy wydawána nebyla: Po takowém rokowánij natom zůſtali/ aby Panna Alžběta ſwobodně do Prahy gela/ a zgewně w Měſtě obydlij ſwé měla/ y wſſudy kdeby ſe gi lijbilo gezdila.

Gindřich pak geſtliže by gi gijti poručil/ tehdy oni wezmauce tudy přijčinu/že gi yakožto dědičky opuſtiti nechtěgj: Nýbrž pokudžby toho potřeba vkazowala/že takowého nepřijtele z Země wyženau.

Gindřich zwěděw o tom/ žeby Panna do Prahy přigela/a ſwobodně ſobě kde ſe gi lijbj gezdij/ ſrozuměl takowau ſměloſt gegj ne daremnij býti/protož zanechal gi při pokogi/toliko aby ſám pokog mijti mohl.

Roku 1310. za panowánij tehož Gindřicha weliké a rozličné neřeſti y laupeže w Czechách ſe dáli/tak že ani Kněz/Pan/Zeman/Měſſtian/ani ſproſtý Worač bezpečný nebyl: A to čim dále tim wijce ſe rozmahalo: očemž Gindřich ač dobře wěděl/wſſak činil ſe yakoby toho newſſýmal.

Takowého neřádu nemohauce Czechowé trpěti/ nechtěli dopuſtiti dále Země hubiti/wědauce že Gindřich Král gegich wolený/ mnohé Klénoty do Korytan z Země čaſto wyſylal/a nadto že Němcy geho/ chudý lid laupili a ſſacowali/což on moha zabrániti/toho pominul: Protož ſpolu ſe ſneſli řkauce: Když gſme ho mohli ſobě za Pána woliti/můžeme také gey toho panſtwj ſproſtiti.

Potom wſſyckni gednomyſlně k tomu powolili/ aby k Cýſaři Gindřicho-

wi Posly wyslali/ a geho žádali/ aby gim Bratra aneb Syna swého za Pána dal/ gemuž aby také Panna Alžběta za Pána dána byla: to sobě rozwažugic/ poněwadž Otec gest Pán welmi dobrotiwý/ také od Syna můžeme wšeho dobrého očekáwati. A tak se w tom wssyckni spolu dobře srownawše/ Posly wolili/ a ge k Cýsaři wyprawili.

Gindřich zwěděw o tom/ ačkoliw dosti skrytě a tegně se o to radili/ rozkázal woleným Poslům/ obzwlásstně pak Opatům/ aby se w to poselstwij newolowali a na sebe geho nigakž nepřigijmali: Oni widauce weliké nebezpečenstwj z obau stran býti/ radčgi gednoho nežli wssecky rozhněwati chtěli/ y wyprawili Posly po swé wůli/ totiž Gindřicha z Rotmburgku/ a Albrechta z Hyrssysstayna/ kteřijž wygewsse wssecko podlé poručenij Země/ při Cýsaři zgednali a sprawili: Neb gim Gindřich Cýsař Syna swého (kteréhož se dáti pro geho mladost od sebe zbraniowal) za Krále a Pána dědičného dal/ a Panně Alžbětě za Manžela: kteráž musyla do Sspayru geti/ nebo gi Cýsař neyprwé žádal widěti: a potom Měsýce Září/ slawné weselij gim učinil/ očemž Hágek w listu 282. obssýrněgi pijsse.

O Janowi Králi Czeském/ Synu Gindřicha Cýsaře wejsse gmenowaného.

Kapitola V.

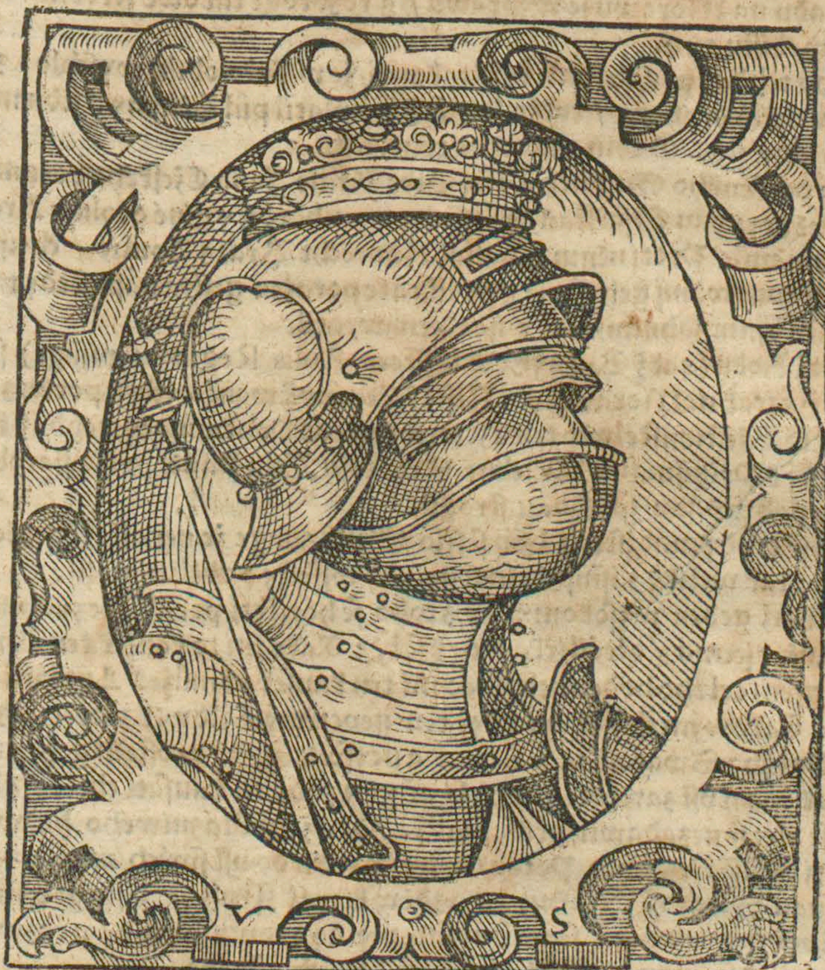
KDyž po weselij bylo/ Gindřich Cýsař Jana Syna s Manželkau geho/ welmi nákladně/ s mnohými Knijžaty a Hrabaty (tak yakž potřeba ukazowala) do Králowstwij Czeského wyprawil: Bylo lidu Zbrogného wijce než tři Tisýce/ krom toho/ kterýž gemu w Czechách na pomoc přispěl.

Tim tehdy způsobem přigew do Czech/ Prahu w brzkém čase opanowal/ a wssecky kteřijž s Gindřichem byli/ s pomocý Řeznijkůw Pražských/ rozehnal. Očemž při Stawijch a při wypisowánij Města Prahy obssýrněgij se nagde.

Léta Páně 1311. při počátku Měsýce Unora/ sgelo se wssecko Rytijřstwo Czeské do Prahy/ ku Pánu swému wolenému Králi Janowi/ a přistupugijce k němu/ giž pokoge žádostiwij a Wálek wssyckni syti gsauce/ gemu se poddáwali: ano y ti kteřijž prwé při Gindřichowi stáli/ milosti a lásky žádagijce/ wěrnost a poslussenstwj slibowali.

A w té swornosti žádali gednomyslně Arcybiskupa Mohutského/ skrze Pána Wylima Zagice/ aby gim Krále woleného korunowal: Za to gemu slibugice takowý dar dáti/ yakýž předkům geho/ předkowé gegich/ za prácy takowau dáwali.

Arcybiskup na to gim tuto odpowěd dal: Pánj Czechowé žádate to odemne/ což yá ani nemohu ani nesmijm wykonati: Nebo G. M. C. ráčila gest mi při rozžehnánij s Synem swým oznámiti/ že do Czech s některými Knijžaty přigeti/ a při korunowánij býti minij.

Oni pak wždy wijce a wijce aby Pán gich korunowán byl prosyli. Arcybiskup prodlenj až do druhého dne žádal: w tom rozwážiw přijhody kteréž by se skrze takowé odkládánij státi mohly/ připowěděl to učiniti/ poněwadž takowau náchylnost k nowému Králi odewssech poznal.

Protož obeslaw wssecky Pány a Města/ aby se k té slawné spráwě/ w Neděli na den Očisstiowánij Panny Marye/ nagijti dali/ Jana Krále woleného a Manželku geho Alžbětu/ Wácslawa Krále Czeského Dceru/ na Hradě Pražském w Kostele Swatého Wijta korunowal.

Po korunowánij rozgeli se Páni/ kteřijž Jana Krále z rozkázanij Cýsařského do Czech byli prowodili: a Kral také s Králownau gel na Morawu do Olomauce/ kdež zůstal 12. dnj/ gsa s welikau uctiwostj od Měsstianůw přigat. Tu k němu přigel Boleslaw Knijže Wratislawské/ a Knijžetstwij Opawské gemu darowal: Kral na proti tomu/ Knijžeti osm tisýc Hřiwen Střijbra dáti připowěděl.

Knijže dotčené Boleslaw/ měl za Manželku Margaretu Dceru Wácslawa Krále/ kterýž Klásster Zbraslawský založil: Protož (yak Hágek pijsse) aby on wěna od Krále Jana nežádal/ těch osm tisýc Hřiwen Střijbra gemu dáti slibil. Z Olomauce pak/ Král gel do Brna/ a odtud do giných Měst y Městeček/ pokog wssudy působic a sprawedlnost Wdowám/ Syrotkůw čijnjc/ až se zase do Prahy sstiastně nawrátil.

Léta Páně 1312. dáno znáti Králi Janowi/ žeby skrze některé laupežnijky na Morawě rozličnij neřádowé se prowozowali: Což on trpěti nemoha/

bez odkladu na Morawu ſe wyprawil / a rozbroge takowé ſtrotil. O čemž Hágek w Liſtu 284.

Sucho tehdáž w Czechách bylo takowé/že wſſecko obilý wyſchlo: z toho přiſſla weliká drahota / takže ſtrych Žýta platil půl Hřiwny: lidu mnoho hladem zemřelo. O tom Hágek w témž liſtu.

Léta dotčeného Gindřich Cýſař Otec Krále Jana Czeſkého korunowán w Rzýmě korunau Cýſařſkau/ a wſſecku Lombardý y giné okolný Kraginy ſobě podmanil: Proti němu powſtal Ruprecht Král z Apulie / chtýc překazyti korunowáný geho/ ale několikráte poražen geſt/a napoſledy tak daleko od Rzýma zahnán/že ſe wýce nenawrátil.

Téhož Roku (yakž Kronyka Kláſſtera Aulæ Regiæ wypiſugi) ſtal ſe weliký Zázrak na Morawě/w Městě řečeném Ewančicých/k potwrzenj wjry Swaté Křeſtianſké/a to ten Cztwrtek před Welikaunocý/tehdáž když ſe lid obecný k Přigýmáný Welebné Swátoſti Těla Páně/ podlé ſtarobylého obyčege pod g·dnau ſpůſobau ſtrogil.

Jakž ſe tehdy množſtwý lidu ſeſſlo / Kněz znage že nepoſtačý ſwěcených Hoſtý na tak weliký záſtup/lámal ge/aby wſſecky poděliti mohl.

Tu Muž geden wyſokomyſlný z toho ſe horſſyti počal/a teyně hněwage ſe na Kněze genu zlořečil/řka ſám k ſobě: Raký mi to kauſek ten Kněz dal: Zdaliž gſem celého hoden nebyl: co mi ten kauſek pomůže: Lýto mi té chůze ſem: Takowým ſpůſobem když ten nevctiwý Człowěk zlořečil/ z dopuſſtěný Božýho Swátoſt ta welebná a neyſwětěgſſý / w vſtech geho růſti počala/tak že ani vſt zawřýti nemohl/ ač gi y zubami kauſati chtěl: ale obáwage ſe aby ſe nezadáwil/přiſtaupil ke Zdi a želel bláznewého hněwu ſwého proti Sſaffáři Páně: Potom wſtrčiw ruku do vſt ſwých/wyniaw tu předuſtognau Swátoſt Oltářný / do zdi w kteréž ſſkulina byla gi wſtrčil.

Což včiniw nawrátil ſe welmi ſmutný do Domu ſwého / a rozważugic lehkomyſlnoſt ſwau/plakal hořce a želel hřýchu ſwého.

Brzy pak z nabádánj Ducha Swatého/nawrátil ſe k Zpowědlnýku ſwému/a daw gemu o wſſem ſpráwu giſtau/ wyznal před nim zloſt ſwau.

Spowědlnjk žádal aby mu mýſto vkázal/kde geſt tu předůſtognau Swátoſt wložil. Což když ſe ſtalo/wztáhl Kněz ruku do té ſſkuliny aby předrahé Sacramentum odtud wzal: ale welice přeſtraſſen gſa / rychle rukau trhl/ kterauž vzřew wſſecku vkrwawenau / padl na ſwá Kolena proſyc Pána Boha/ aby Swátoſt odtud na mýſto náležité odneſti mohl. A wzaw po druhé přewelebnau Swátoſt odneſl gi / z kteréž krew tekla/tak že ſe ný Zed polila. Hřýſſnýk ten ſrdečně plakal a želel hřýchu ſwého/a Kněz padl na twář ſwau žádage Pána Boha / aby takowé prowiněný tomu hřýſſnému Człowěku odpuſtiti ráčil.

K tomu zběhlo ſe mnoho lidu / Pánu Bohu čeſt a chwálu wzdáwagýce/ že Koſtel ten takowým Zázrakem oſlawiti/Vmučený ſwé Swaté obnowiti/a památku geho dokonalegſſý ſpůſobiti ráčil.

Po takowém Zázraku/ Panna Kryzelda Abbatyſſe Kláſſtera Premonſtratenſkého w Olſſy / ſe wſſemi Pannami přiſſla do Ewančic/ Pána Boha chwálic/a z potěſſený wnitřnýho plačic/ že geſt očima těleſnýma Spaſytele ſwého/nehodná toho vzřela: Kdež w ſwém předſewzetý trwagýc dný gedenácte/Pánu Bohu Duſſy ſwau oddala.

Alžběta také Králowna Czeſká a Polſká/ſlyſſýc o tom Zázraku do Ewančic přigela/a Swátoſt tu welebnau ſpatřila.

Z poručený pak též Králowny/Kunrat Opat Kláſſtera/genž ſlowe Králowy

lowy Dwůr/kterýž od dočené Alžběty založen a nadán byl/ takowau Swátoſt Oltářný do téhož Kláſſtera s vctiwoſtý odneſl.

Léta 1313. Král Jan s nemalým počtem Czechůw gel do Normberka/a odtud rozeſlal liſty k Knýžatům Rzýſkým/ žádagic gich aby ſe k němu ſgeli.

A když Sněm po přýgezdu gich držán byl/žádal Král aby ſe Cýſaři Otcy geho/kterýž pod Měſtem Florencý ležel/ něyaká pomoc dodala.

Knýžata na prozbu Krále ſwého/lid Cýſaři z Jara odeſlati připowěděli.

Téhož Roku porodila Alžběta Králi Janowi Dceru/ kteréž z poručený Králowſkého dáno gméno Margareta.

Po ſlawnoſti pak na Nebe wzetý Panny Marye/ſtrogil ſe Král Jan s Czechy na pomoc Otcy ſwému/a wygew ſkrze Zemi Sſwábſkau/do Wlach k Vlmu a Konſtancý ſe přibližowal.

Tu nowina přiſſla/že Gindřich Otec geho/ gſa gedem otráwený/ vmřel: Protož Král gſa welmi truchliw/do Czech ſe ſpátkem nawrátil.

Léta Páně 1314. Electores wolili dwa Cýſaře / gedni Frydrycha Arcyknýže Rakauſké/a druzý Ludwika Knýže Bawořſké: Ti dewět let ſpolu bogowali: až napoſledy po zahynutj mnoho lidu / Ludwik Frydrycha gal s mnohými Pány Rakauſkými / a Cýſařſtwý obdržel.

Téhož čaſu narodila ſe Králi Janowi druhá Dcera/ kteréž dáno gméno Alžběta.

Léta Páně 1315. Matěg z Trenčýna Pán Vherſký/ſebraw něco lidu Vherſkého/wtrhl do Morawy a ſſkody obywatelům weliké činil.

Král Jan když ſe toho dowěděl/ſebral 15. ſet lidu wýborného/a wygel z Prahy 21. dne Měſyce Máge.

Vhři magýce ſpráwu/ že Kral Jan táhne do Morawy / bezmeſſkáný k Trenčýnu ſe obrátili: Ale Czechowé dohoniwſſe ge / bitwu s nimi ſwedli/ tu Vhrůw půldruhého ſta pobili/a zayali gich 132. z Czechůw geden zabit/a čtyři raněni.

Po takowém neſſtěſtý ſwém/Trenčinſký wyſlal Poſly k Janowi Králi o pokog/a o přýměřý/ kteréž za geden rok propůgčeno bylo: Král pak k Brnu ſe obrátil.

Powodeň w Morawě tehdáž / y w Czechách byla weliká. Opět téhož roku powſtala roztržitoſt mezy Králem a Pány Czeſkými / kteráž trwala doſti dlauho s nemalau ſſkodau obau ſtrán: až Baldiwin Trewerenſký/ a Petr Mohutſký Arcybiſkupowé/takowé newole porownali/a to Léta 1316 Měſyce Máge/dne 14. Léta dotčeného/ w Praze narodil ſe Králi Janowi z Alžběty Syn prworozený/ genuž dáno gméno Wácſlaw: Měſyce pak Rzýgna na Křiwoklát wezen/ a dán k oſtřjhaný Panu Wylimowi Zagicowi: odtud po několika letech do Prahy přiwezen/a dán Karlowi Králi Franſkému Sſwagru Jana Krále / kterýž chowagic ho náležitě z rozkázaný geho biřmowán geſt/ a v Wýře Křeſtianſké potwrzen/ a od gména geho Karlem nazwán.

Toho čaſu když Ludwik s Frydrychem walku wedl/ Král Jan gel na pomoc Ludwýkowi/a ſgel ſe s nim v Normberka/odkudž ſe obrátili k Měſtu Seling/kteréž w Zemi Sſwabſké ležý/kdež Frydrych Stany ſwé roztáhnauti poručil: Po čtyřech dnech Střelba z obau ſtrán huſtě puſſtěna byla/ a bitwa vkrutná okolo Neſſporný hodiny ſe začala: neb Wogſko Ludwikowo přes Rzeku broditi chtělo/kterémuž Rakuſſané ſylně odpýrali: a tak neywětſſý bitwa w proſtřed Rzeky byla: mnoho gich zbito/a wýce ſtopeno/ wſſak předce Frydrych wýtězſtwý obdržel.

Léta Páně 1317. byl weliký hlad w Czechách pro Snijh / kterýž trwal až do welikénocy/ a obilij kteréž na Zymu žyto bylo pokazyl.

Léta Páně 1318. wznikla neswornost mezy Králem Janem a Pány Cžeſkými/ kteráž dosti dlauhý čas trwala/ až Ludwik Král Rzijmský/ přigew do Domažlic/ na den Swatého Kalixta/ ge porownal.

Tento Král Czeský byl diwných obyčegůw: Syna swého kterýž nebyl čtyř let zſtářij/ na Zámku Lokty w wězenij chowal/ čeho neměl mimo sprawedlnost sobě přiwlaſtniowal/ a toho což mu přináleželo sprawowati newměl/ y s poddanými nesluſſně zacházel. Gsa pak od swých wěrných napomenut/ aby obyčege lehkomyslné změnil / a klewet k Srdcy nepřipauſſtěl/ vposlechl napomenutij gegich/ a zůstal při pokogi.

Léta Páně 1319. Ludwijk Král Rzijmský/ a Frydrych Knijže Rakauské opět proti sobě Wálku zdwijhli/ a položili se v Města genž slowe Mildorff. Odtud psal Ludwik k Janowi Králi o pomoc/ slibugic za to hognau odplatu/ čehož y zápisem potwrdil.

Ale když Král Jan prozby geho neoslissel/ a nepřijtele porazyl/ Ludwik připowědi swé nezdržel/ toliko ho na Rytijřſtwo pasowal: Neb w tom bogi swau wlastnij rukau Gindřicha Knijže Rakauské bratra/ Frydrycha Arcyknijžete/ gal: Očemž na swém mijstě obſſyrněgi.

Téhož Roku/ Anna Sestra Krále Jana / a Manželka Krále Vherského Karla / pracugic ku porodu vmřela/ ač plodu předce žiwého po sobě zanechala: Pochowána gest w Waradině w Kostele hlawnijm. Očemž Hágek w Listu 292.

Léta 1320. Přemysl Syn Krále Jana vmřel/ a w Kostele Swatého Wijta na Hradě Pražském pochowán.

Hágek toho Roku pokládá korunowánij Wladislawa Loketka Krále Polského/ ale nesrownáwá se s Kronykami Polskými: Neb Cromerus lib: 11. poklada wolenij Krále Wácslawa Czeského a Polského/ Léta 1300. a teprw po geho Smrti Loktek přigat za Krále/ Léta 1306.

Léta 1321. Židé z náwodu Tureckého/ mnoho Křestianůw w Zemi Francauské otráwili / sypagijce Prach Gedowatý do Studnic Křestianských. O tom Hágek w listu 293.

Léta 1322. narodil se Králi Janowi Syn/ gemuž dáno gméno Jan.

Toho času/ Margareta Dcera Krále Wácslawa / Manželka Knijžete Boleslawa Lehnického/ a Sestra Alžběty Kralowny/ vmřela w Králowém Hradcy/ a na Zbraslawi pochowána.

Téhož Roku/ Král Jan dal dceru swau za Manželku Gindřichowi Knijžeti Bawořskému/ kteráž ač nebyla geſſtě wěku dospělého/ wſſak smlauwy dostatečné včiněny/ pečetmi a Rukogměmi stwrzeny byly.

Cýsař Ludwik/ téhož roku/ rozpomenůw se na služby Krále Jana a Czechůw/ Město Cheb se wſſemi náležitostmi gemu dáti poručil / aby ge vgal pod spůsobem zástawy w Peněžité Summě / we dwadcyti tisýcých Hřiwen.

Léta Páně 1323. Morawané wyslali Posly swé k Králi Janowi/ žádagijce aby k nim přigel/ a srownánij w některých přech včinil.

W tom také přigel k němu Karel Král Vherský/ a tu pokog mezy sebau vtwrdili: Knijžata Rakauská ſkrze tohoto Krále Karla/ dali se s Králem Janem w rokowánij/ z strany Gindřicha bratra Frydrychowa a giných wězniůw. Wypuſſtěn byl Gindřich Knijže z wězenij/ w kterémž přes tři léta seděl: Ale na ten spůsob/ aby Rakuſſané Králi Czeskému Město Znogmo/ kteréž w zástawě měli/ nawrátili/ dewět tisýc Hřiwen dali/ a listy Czechům/

chům/ kterýmiž se Králi Rzijmskému Albrechtowi zapsali / že žádného za Krále sobě woliti nebudau/ kromě Knijžat Rakauských/ aby zase odewzdali.

W ten čas w Bawořijch Králowna Czeská porodila dwě Dcery: Annu kteráž potom dána byla za Manželku Ottowi Arcyknijžeti Rakauskému: a Alžbětu/ kteráž druhého roku vmřela.

Téhož Léta/ Wácslawowi Synu Krále Jana / w mrawijch a w ctnostech dobře wycwičenému/ Král Franský zasnaubil Dceru Streyce swého/ genž slaula Margareta/ ginák Blanka.

W tom vmřela Sestra Krále Jana/ kteráž byla Manželka Krále Franského: Tudy Králowstwij Czeské w weliké zpuſſtěnij přiſſlo: Neb Král Jan odgel do Lucemburku: Králowna přebýwala w Bawořijch/ Jan Biskup w Rzijmě/ a Karel Syn Jana Krále w Zemi Franské.

Léta Páně 1324. pro nestálost Ludwijka Cýsaře/ kterýž nerád podle slow a slibůw swých kráčel/ wznikla nepřijzeň s Janem Papežem/ (Hágek w listu 296) takže Papež Ludwijka konffirmowati nechtěl: odkudž poſſla roztržitost mezy lidmi / y krwe prolitij.

Při tom čase Král Jan poražen/ takže sotwa w Sſestnácti Konijch z bitwy vgel: w kterézto bitwě měl Wogáky Němce/ neb ho tehdáž Czechowé opustili: Hágek w témž listu.

Při takowé nestálosti Krále Jana dáli se welicý neřádowé w Czechách/ kterýchž neywijce půwodowé byli Židé: Očemž Hágek.

Téhož Roku Králowna Alžběta/ tělo bratra swého Wácslawa Krále Czeského/ kterýž byl w Olomaucy zabit/ do Prahy přiwezti kázala / odkudž potom na Zbraslaw wezeno / a s welikau Sláwau pochowáno gest.

W Kragi zwláſſtě Ziateckém a Litoměřickém/ bylo tehdáž weliké Zeměřesenij/ Zyma vkrutná a množstwij Sněhu.

Což se pak wijce těch dwau let zde nepoznamenaných dálo / to se při wypisowánij Stawůw nagde.

Léta Páně 1327. Srozuměw Král Jan/ žeby se Czechowé pro časté berně horſſyli/ nechtěl se gim wijce w oſſkliwost dáwati/ ale powolaw těch kteřijž Peněz na zbyt měli/ Zámky Králowské/ y Zbožij Duchownij gim zastawowal.

Sebraw potom za takowé Penijze něco lidu Wogenského / táhl s nim do Bawor/ a při Reynu weliké ſſkody činil/ tak že y některá Města sobě podmánil / a obrátiw se s kořistij k Lucemburku / s prázdným Měſſcem do Czech přigel.

Toho času Knijžata Slézská/ pro domácý neswornost/ poddáwali se Králi Janowi: Jako Knijže Gindřich bratr Boleslawa Knijžete Břeského/ gsa Knijžetem swobodným/ včiněn gt poddaným: Nebo přigew do Czech/ Králi Janowi se poddal/ a po smrti swé/ aby na něho Wratislaw se wſſým přisluſſenstwijm připadla/ s zapsánijm swým nařijdil: Ač po smrti geho Gindřich břichatý w to wkročil.

Boleslaw bratr geho wzal sobě za Manželku sestru Alžběty Králowny/ s kterauž měl dwa Syny/ Wácslawa a Ludwika: Gindřich měl Sestru Knijžat Rakauských/ ale neplodnau.

Wladislaw pak držel Město Lehnicy/ ale gsa neymladſſým/ vsylowal o to bratr geho/ aby Duchownijm byl: Protož zdržowalo se Biskupstwij Wratislawské pro něho/ a Boleslaw o to se staral/ aby dědictwij bratra toho/ Synům geho bylo zapsáno.

Odtud wyſſel teu hněw a nesworno [illegible] / že Gindřich poddal se Králi Janowi

nowi: Kterýž z takowé přjhody/pſal ſe y Králem Polſkým.

Léta Páně 1328. vmřel Karel Král Franſký toho gména druhý: na gehožto mjſto wzat geſt Filip Syn Streyce geho Karla Markhraběte Morawſkého/a bratr wlaſtnj Margarety aneb Blanky/weyſs gmenowané.

Tomu Král Jan přigel na pomoc/když ſe některé kraginy nowemu Králi protiwili/a podmániw genu Kraginu Flanderſkau/do Czech ſe nawrátil.

Ale neyprwe z Flandrye zagel do Rakaus proti Ottonowi/ na pomoc Bratrům geho/odkudž s welikau Kořiſtj/ mnoho Zámkůw s Czechy ſwými dobyw/odgel.

Téhož Roku pokládá Hágek Ottomana prwnjho Krále Tureckého: počátek pak Kralowánj geho nad Turky/klade Léta 1300.

Léta Páně 1329. hognoſt wſſeho w Czechách byla: Strych Žjta za 4. groſſe/Strych Pſſenice za pět groſſů/ Owſa za 16. Peněz/ Slepice za pět peněz/Wagec 25. za geden Penjz.

K tomu y to ſſtěſtj připadlo/že Měſto Gerlice zaſe k Czeſké Zemi připogeno.

Z takowé potom hognoſti wſſeho/ yakž Hágek připomjná/powſtala peycha w oděwu/kterýž lidé počali rozličný noſyti/wlaſů(geſſto ge prwé holili) dlauhých a kadeřawých nechávali. Očemž v Hágka/Liſt 299.

Léta 1330. w Czechách vſtawičnj déſſtiowé prſſeli/ z toho bylo weliké Rzek rozwodněnj/Země rozmokla/a Obilj na Poljch téměř wſſecko ſhnilo.

Tehdáž Král Jan ſtaragic ſe o láſku a chwálu lidſkau/ gezdil wůkol a wůkol/gednagic přátelſtwj mezy Pány Křeſtianſkými: yakž Hágek o tom wyſwědčuge.

Téhož Roku/Alžběta Králowna Manželka Krále Jana/w Domě Proboſſta Wyſſehradſkého vmřela/a na Zbraſlaw wezena: Matka trj Synůw a čtyř Dcer.

Ludwik Král Rzjmſký/ Léta 1331. welikau neláſku a nepřjzeň Králi Janowi vkazowal/za geho weliké dobrodinj/kteréž mu w čaſu neſſtěſtj činil/ ano y pro něho w nebezpečenſtwj rozličná ſe oddáwal. Očemž Hágek ſſýřegi.

Nicméně Roku 1332. ſtaral ſe o to Král Jan/na prozbu Ludwika Cýſaře aby mohl s Papežem vpokogen býti.

Wyſlal tehdy Poſly ſwé k Papeži/ kteřjž pro některé hodné přjčiny nic nezgednali/ a vtratiwſſe Deſet Tiſýc Zlatých/do wlaſti ſwé ſe nawrátili.

Léta Páně 1333. Hágek připomjná hognoſt w Czechách/Strjbra y Zlata/ano y Obilj. Nebo Strych Pſſenice platil 5. gro: Strych Žjta 4. gro: Gečmene 2. groſſe/Owſa Dewět Peněz.

Téhož Roku ſpuntowawſſe ſe nepřátelé Krále Jana/s welikými Wogſky táhli proti Karlowi Synu geho/a položili ſe nedaleko od Mutiny při Měſtečku a Zámku Swatého Felixa/kterýž náležel k Králowſtwj Krále Jana.

Protož y on s Wogſkem ſe wyprawil do Wlach/napomoc Synu ſwému/kterýž byl tehdáž w letech Sedmnácti.

Knjže to mladé magic naděgi ku Pánu Bohu/ač mnohem menſſý počet měl Czechůw a Němcůw nežli nepřátelé/ wſſak s nimi prwe nez wogſko Otcowſké přitáhlo/ na den Swaté Panny Kateřiny bitwu ſwedl/ a wjtězſtwj nad nimi obdržel/ nebo Pán Bůh w bogi tom dopuſtil ſtrach na Wlachy/Tuſſky a Lombardy/ tak že wſſyckni na vtikánj ſe oddali: Honili ge Czechowé z rozkázanj Pána mladého/ mordowali/ zagjmali/a nevhlaw-

něgſſý/(yako řjkage) nepřátely některé pobili a giné zgjmali. Král Jan geſſtě s wogſkem na ceſtě byl/ poſpjchagic Synu na pomoc přiſpěti/ ale když mu nowina o ſſtiaſtném wjtězſtwj nad Wogſkem nepřátelſkým přineſſena byla děkowal z toho Pánu Bohu/a na mjſtě přihodném Kláſſter poſtawiti připowěděl. Nicméně vpřjmo táhl do Lombardye/weliké ſſkody činic w Zemi nepřátelſké: a přigew do Měſta Parmy/Syna ſwého Wácſlawa Karla/ a giné mnohé hrdiny na Rytjřſtwj paſowal.

Po wykonánj toho/ Král Jan s Synem ſwým do Czech odgeli: Tu Král dal Synu ſwému Margkhrabſtwj Morawſké/ w kterémž Karel maudře hoſpodařſtwj začal: Důchody každého roku na čtyry djly rozdělil/prwnj Otcy poſylal: Druhý ſobě k wychowánj Dworu ſwého zanecháwal: třetj na oprawenj Koſtelůw/ a čtwrtý k wyplacenj Zámkůw zaſtawených obrácel.

Léta 1334. Blanka Manželka Karla Knjžete a Filipa Krále Franſkého ſeſtra/do Prahy přiwezena geſt/a ode wſſech s welikau vctiwoſtj přigata byla.

Léta 1335. vmřela Alžběta Králowna Polſká/Manželka Wácſlawa Krále Czeſkého/ a w Kláſſteře Brněnſkém (řečeném Králowý Kláſſter/aneb Palác Panny Marye) kterýž ſama wyſtawěti dala/ pochowána geſt.

Téhož Roku vmřel Gindřich Knjže Slézſké/ po gehožto Smrti/ připadlo Knjžetſtwj Wratiſlawſké na Krále Jana.

Někteřj Czechowé a Morawané čaſu toho/weliké neřeſti w Zemi činili/ z Zámkůw ſwých lidem welmi vbližugjce.

Protož Karel Margkhrabě ſebraw lid Rytjřſký/Zámky těch laupežnjkůw zdobýwal: gſa potom od lidj takowých před Otcem Janem obžalowán/w hněw Otcy vpadl: Neb Král Jan ledačemus vwěřil/a tak Synu ſwému wſſecko zaſe odňal/ toliko ſamotného Tytule gemu zanechal.

Wyſlal potom Syna proti Bolkowi Knjžeti Minſtrberſkému/kterýž ſe mu poddati nechtěl/ale napoſledy k tomu přinucen byl.

Téhož Roku/Král Jan dal darem Kazymirowi welikému Králi Polſkému/dwadceti Tiſýc Hřiwen: naproti tomu odřekl ſe Král Polſký Knjžetſtwj Wratiſlawſkého/ a giných Měſt a Zámkůw Slézſkých: což ſe dálo při ſpolečném ſgezdu Krále Czeſkého a Polſkého/k Vherſkému Králi Karlowi: Kdež také pokog wěčný mezy ſebau vtwrdili/ a geden druhému pomáhati připowěděli.

Pjſſe Hágek w Liſtu 304. že za Krále toho welmi k hněwu náchylného Czechowé ſe w ſpráwách Rytjřſkých dobře wycwičili/ tak že každému nepřjtely zmužile odpjrati mohli/a okolnj nepřátelé gich ſe ſtrachowali: což owſſem prawda geſt/ ale y před kralowánjm Krále Jana/Czechowé pro zmužiloſt ſwau ſlawnj býwali: yakž weyſſe o tom dotčeno geſt.

Léta 1336. Král Jan Zemi welmi ſužowal/ berně diwné wymeyſſlel/ cla rozličná dáwati poraučel.

Lidé na něho nařjkali/že na Wogny daremně nakládá. Czaſu toho Židé/ſkrze neſwornoſt mezy ſebau/ neſleychané wěcy geden na druhého ſčjtali: Král 45. oſob z nich neypředněgſſých ſpáliti dal: a poručiw kopati w Sſkole gegich/nalezl Sto patnácte Hřiwen Zlata/tři Tiſýce Hřiwen Strjbra/ ſedm tiſýc Czeſké Mince a giných Klinotůw welmi mnoho: tim Němce ſſtědře darowal: a nemagic na tom doſti/z náwodu Němce Gindřicha rodem z Altorffu/ kterýž byl neypředněgſſý radda geho/kázal okolo Hrobůw Swatého Wogtěcha a Swatého Wácſlawa kopati/též y w Zakryſtě: a když nic nalezeno nebylo/poručil wzýti z Koſtela dwanácte Apoſſtolůw Strj-

brných litých Człowěka zwegissý/kteřj vdělánj byli z poručenj Karla syna geho/z Kostelnijch Peněz skrze Almužny a pohřeby vmrlých/shromážděných.

Domlauwal pak služebnijk Gindřicha dotčeného Pánu swénu pro raddu takowau/skrze nijž Kostel oblaupen gest.

Gindřich gsa k hněwu popuzen/ s bitijm na něg se obořil: Služebnijk odporugijc/ než se Pán nadál/ Dykau gey probodl a vtekl: Vmřel tehdy pomocnijk a radda k takowému skutku toho dne/ než Slunce zapadlo.

A Král Jan/ ač wždycky nedostatek na očijch swých trpěl/ toho dne do konce oslepl. O čemž Hágek w Listu 305. obssýrněgj pijsse.

Léta Páně 1337. Králowna Beatrix/ Manželka Krále Jana porodila Syna/gemuž dáno gméno Wácslaw/ kteráž hned po porodu korunowána gest: Toho Wácslawa po některých letech Cýsař Karel včinil Knijžetem Lucemburským/a wzaw potom za Manželku Dceru Knijžete Brabantského/zůstal y Knijžetem Brabantským.

Toho času vkazowala se Kométa přes čtyry Měsýce/ a než ta pominula wyssla druhá/kteráž za dwa Měsýce trwala: potom byl w Czechách nedostatek Obilij a Wijna.

Téhož Roku připomijná Hágek/podlé Kronyky Klásstera Opatowského/že we Wsy řečené Blow/ mijli od Radaně/Pastýř zmrtwých wstáwage lidij některé dáwil až do smrti: Protož wykopáno gest tělo geho/a ohněm spáleno. A tak ten Pastýř takowého dáwenij přestal. Czti Hágka w Listu 306.

Léta 1338. množstwij Kobylek do Czech přiletělo/a wssecko Obilij/Tráwu/Listij/ Stromowij obgedly/a odtud do Kragin půlnočných letěly.

Téhož Léta/vmřela Anna Dcera Krále Jana/kterauž měl za Manželku Otto Knijže Rakauské: po kteréž w Ssesti Nedělijch/y Manžel sám žiwot swůg dokonal.

Léta Páně 1339. diwné Zázraky na Nebi se vkazowali: Po Swatém pak Petru a Pawlu/ bylo weliké Zatměnij Slunce.

Léta 1340. podlé Hágka/množstwj Pohanůw/w Maurytanij a w Affryce se sebralo/chtijce wtrhnauti přes Moře do Hysspanye: Král pak z Kastelle/ Král Nawarský a Král z Mayoryky sebrawsse Wogska/ břehy Sspanyelské osadili/ a Pohanůw mnoho pobili.

Léta 1341. Cýsař Ludwik staral se oto/yakby mohl Jana Syna Krále Czeského o panstwij Tyrolské připrawiti/ kteréž on po Manželce dostal.

Protož skrze Posly swé Manželku geho lstiwě a chytře namluwil / aby Jana/kdyžby koli wygel/ani na swůg Zámek ani na giné nepausstěla.

Y přihodilo se že Jan z Tyrolu se odebral/a Žena geho zapomenuwssy se nad poctiwostij swau/wzala sobě Ludwika Margkhrabě Bramburské/Syna Ludwijka Cýsaře za Manžela/ kterýž ač měl s nij Syna/wssak ani Syn ani Otec Ludwik dlauho netrwal: neb Ludwikowi Wlk nohy gedl/tak že žádného massa na swých hnátech nemage/ vmřel/ k němuž y Syna geho Smrt připogila.

Kněžna pak stratiwssy wssecky Statky swé/ kteréž odgali Knijžata Rakauská/w bijdě a nauzy žiwot swůg dokonala.

Druhého Roku to gest 1342. z welikého wod rozwodněnij/kteréž posslo z častého Sněhůw a desstiůw prssenij/ Most Pražský y Drážďianský se zbořil. Plinuli Děti na Kolibkách/ plinuli lidé s Chalupami / na Střechách sedijce / z Woken wyhlijdagijce/zdalizby gim kdo pomocy mohl: ale pro přjlissnau Powodeň žádný nebyl/kterýby se k nim plawiti opowážil.

Léta 1344. Turcy s mocý welikau tahli k Ostrowu Cypru/ chtijce tu Zemi opanowati a Krále zahladiti.

Ale Král swedl s nimi bitwu / a na hlawu ge porazyl/ tak že čtyřidceti tisýc Pohanůw na mijstě zůstalo/a pět set gich toliko na Lodech vplaulo. Křestianůw pak zahynulo Sto a Padesáte.

Léta Páně 1345. Karel Margkhrabě Morawské / Syn Jana Krále Czeského/z poručenij Papežského od Elektorůw wolen na Cýsařstwij/ za žiwobytij Ludwika Cýsaře/ a to den Swaté Markéty.

Léta 1346. powstala weliká newole mezy Králem Englickým a Filipem Králem Francauským/pro nezdržení neyaké Smlauwy/ kterauž zrussyl Král Franský. Y poslal Filip k Janowi Králi/a Karlowi Cýsaři a Králi Římskému o pomoc/ kteřijžto sebrawsse lid z Czech a z Němec/nezanedbali: W tom Král Englický wpadl mocý do Země Francauzské/ a oblehl Město Pařijž: Ale wida pomoc dotčených Králůw odstaupil/ za nimž se Wogsko pustilo/a na čtwrtém noclehu vtijkagjcý wogáky dohonilo.

Lid Francauský/neopatřiw se Sspehéři a strážnými/ za Wogskem Krále Englického bezewsseho ssyku pospijchal / domnijwagijce se / že nepřijtel bezpřestánij vtijkati bude: ale Král Englický w mijstě přijhodném obklijčiw Wogsko swé Wozy/ k bitwě se ssykowal/ a w prwnijm Hauffu tři Tisýce Střelcůw postawil.

K Wogsku tak zssykowanému / když se přiblijžil Král Francauský s lidem swým/a porozuměl že dále nepřijtel vstaupiti neminij/hnal hauffy swé k bitwě: ale Střelcy geho hned vtijkati počali: Potkali se potom Gijzdnij kteřijž též nedlauho bogugic za prwnijmi běželi/a Král Francauský s nimi:

Což když oznámeno bylo Králi Janowi / že Francauzowé vtijkagij/a aby y on vstaupic nepřijteli / žiwot swůg zachowal předkládano/řekl: Tok bohdá nebude aby Král Czeský vtijkati měl: Protož weďte mne kde bitwa neywětssý gest/ale Syna mého ssetřte: Pán Bůh bude s námi.

A poručiw sobě wssecky potřeby ku potkánij připrawiti / wsedl na Kůň/ a wskočil mezy nepřátely (yako Slepý) kdež snadně zamordowán gest.

Tak Jan Král plachý žiwota swého plachého zbyl/ a wezen do Lucemburku/tam w Klássteře Panny Marye/ w kterémž byli Mnijssy řádu Swatého Benedykta/yakž na Krále slussý pochowán gest.

O panowánij Cýsaře Karla toho gména Cztwrtého / w Králowstwij Czeském.

Kapitola VI.

Cýsař Karel / když po Smrti Otce swého do Czech přigel/na Hradě Pražském w Kostele Swatého Wijta korunowán gest y s Manželkau swau Blankau/ w Neděli před Slawnostij Pannny Marye Narozenij / od Arnossta Arcybiskupa Pražského / při přijtomnosti osob neypředněgssých Duchownijch y Swětských/ kteréž k té Slawnosti do Prahy se sgeli.

Tu pak Korunu/ kterauž korunowán gest/ hned po korunowánij oddal Kněžijm k Swatému Wáclawu/ vtwrdiw to Magestátem swým/ aby budaucý Králowé Cžesstij tau Korunau korunowáni byli/ a každý Král korunowaný aby gi zase oddal w moc třem osobám Kostela Pražského/ totižto Děkanowi/ Kustosowi a Zakrystyanowi. Osoby pak takowé aby byli Cžechowé/ vsedlij/ obzwlásstnij přijsahu na to magijce.

Léta potom druhého Cýsař Karel dal List na Korunowánij Králůw Cžeských.

Léta Páně 1347. Karel Řijmský a Cžeský Král/ shromáždiw weliké Wogsko/ táhl z Cžech proti Ludwikowi aby Zemi geho plundrowal.

A když se blijžil k Táchowu/ oznámeno mu bylo/ že Ludwík nepřijtel geho y Cýrkwe Swaté/ wygew z Mnichowa Města swého na Low/ a nawracugic se domů s Koně na Pařez vpadl/ a druhého dne od toho pádu vmřel.

Což slissyc Karel Cýsař Pánu Bohu z toho děkowal/ a obrátil se k Řieznu/ kdež přigat poctiwě.

Odtud hnul se k Normberku: Měsstiané Města toho přigali ho wděčně a wěrnost gemu slibowali. Ale yakž od nich Cýsař Karel odgel/ poslali pro Ludwika Margkhrabi Bramburské/ welikého nepřijtele Cýsaře Karla/ chtijce se gemu poddati/ což obec zbraniowala/ a obořiwsse se na Konssely/ neypředněgssý z Města wyhnali.

Cžlowěk něyaký/ dobrý přijtel Cýsaře Karla/ těch z Měst wyhnaných dal 50. oběsyti/ ač někteřij také w Městě y ginde zmordowáni gsau: těm pak kteřijž wěrnost přijsahau potwrzenau Cýsaři zachowali/ odplata hogná dána gest/ a poděkowánij včiněno.

Cýsař gsa toho nebezpečenstwij prázen/ gezdil po Městech Řijšských/ přigijmage od nich powinnost a přijsahu.

Léta Páně 1348. Cýsař Karel po wykonánij té práce/ nawrátil se do Cžech na den Očisstiowánij Panny Marye: Při kterémžto času/ a neywijce w den Obrácenij Swatého Pawla na Wijru/ bylo weliké Země třesenij tak že Stawenij se bořilo/ a lidé na nohách státi nemohli: což trwalo za tři hodiny/ počnauc od hodiny Nesspornij: Gesstě wětssý Země třesenj tehdáž bylo w Zemi Korytanské: neb mnoho Měst a Zámkůw zbořeno gest/ a Město řečené Wyllach z gruntu wywráceno.

Mnoho dobrého Karel Král Řijmský a Cžeský Králowstwij swému včinil/ yako prawý Otec Wlasti/ yak nijže se oznámij.

W Auterý po Slawnosti Swatého Ducha/ Zámek Karlsstayn na Hůře wysoké založil/ a od swého gména gey Karlsstaynem to gest/ Karlowým Kamenem nazwal.

Toho času/ po wssem Swětě powětřij Morowé se rozmáhalo/ a množstwij Křestianůw y Pohanůw zhubilo.

Téhož Roku/ Cýsařowna/ Manželka Cýsaře Karla/ genž slaula Blaňka/ na den Swatého Petra w Okowách vmřela/ a w Kostele Pražském S. Wijta/ s welikau Sláwau (yakž náležij) pochowána gest.

Přihodilo se y to/ téhož Léta Měsýce Zářij: Cžlowěk negaký přigel do Země Saské/ prawjc se býti Waldemarem Margkhrabětem Bramburským/ o kterémž dáwno slisseti bylo/ že gest vmřel: a owssem ten Cžlowěk byl Margkhrabě Bramburské: Nebo aby mohl putowánij swé do dalekých Kragin bez překážčky wykonati/ takowý hlas o sobě pustil/ žeby vmřel.

Protož mnozý řečem geho vwěřili/ a za Pána gey poznali. Ale Markhrabě/ genž byl weliký nepřijtel Knijžat Cžeských tomu odporowal. Poslal tehdy Cžlowěk ten k Cýsaři Karlowi o pomoc/ kterýž mu dopomohl že Frankffort opanowal/ ano y wssecku Zemi swau zase dostal/ kterauž byl Ludwik Margkhrabě Bramburské sprawowal.

Téhož Roku/ Cýsař Karel pogal sobě druhau Manželku gménem Annu Dceru Hraběte z Reynu/ s kteraužto Roku druhého splodil Syna Wáclawa/ ale ten druhý Rok vmřel/ a w Kostele Swatého Wijta pochowán.

Wěnowal Hrabě Manželce Cýsaře Karla Město Sulcpach s ginými Zámky přijležitými/ k nimž Karel Město Berwar/ Nowé Město/ Herssproch a Lauffen přikaupil/ a ten wssecken Krag k Zemi Cžeské připogil/ tak že Pomezý Cžeské se wztahowalo až ke Zdem Normberským.

Naposledy y to s wolency nařijdil/ a Listy potwrdil/ aby wssecka Země Baworská/ s Městy y s Zámky/ Práwem dědičným k Cžeské Koruně náležela.

Léta 1349. Byl Mor weliký mezy Křestiany/ lidem toliko žiwot aneb Hlawa otekala/ a od toho hned mřeli: Nařijkali mnozý na Židy magijce ge w podezřenij: protož wssyckni Židé wyhnáni byli/ a tak ty nedůžiwosti přestáwaly.

Téhož Roku/ Cýsař Karel postaupil Margkhrabstwij Morawského Bratru swému/ a sám toho Tytule wijce neužijwal.

Léta Páně 1350. bylo w Řijmě milostiwé Léto/ kdežto se sesslo lidu

weliké množstwij: Z toho drahota weliká w Kraginách Wlaských powstala.

Toho Roku/ Orkanes Syn Ottomanůw/ druhý Král Turecký vmřel: Kralowal let 22. a weliké sskody Křestianstwu činil: neb se neyprwé do Europy pustil/ a mnoho Měst Křestianských lstiwě dobyl: na mijsto geho wolen/ Amurates Syn geho.

Téhož Roku/ Jan Margkhrabě Morawské/ wzal sobě za Manželku Dceru Mikulásse Knijžete Opawského: po kteréž Město Opawa k Morawě na časy wěčné připogeno gest.

Léta 1351. Panna negaká z Zitawy/ pro welikau bolest Hlawy/ Zrak stratila: ta když do Prahy k Hrobu Swatého Wácslawa přiwedena byla/ vzdrawena gest: Z čehož lidé Pána Boha chwálili.

Porozuměw Cýsař Karel/ že takowé diwy Pán Bůh činiti ráčj/ pro přjtomnost těl Swatých swých/ rozkázal na rozličných mjstech ke cti a chwále Pána Boha a Swatých geho/ Klásstery stawěti.

Léta 1352. vmřela Anna Cýsařowna/ Dcera Hraběte z Reynu/ před slawnostij Očisstiowánij/ Panny Marye/ a w Kostele Pražském slawně pochowána.

Léta Páně 1353. Rudolff Knijže Rakauské wyslal Posly k Cýsaři Karlowi/ žádagic ho za Dceru prworozenau/ kterauž gemu Blanka Manželka prwnij porodila. Gehož Posly on neoslissel.

Téhož Roku/ po smrti Anny/ Cýsař Karel wzal sobě třetj Manželku gménem Annu/ Dceru Bernarda Knijžete Swijdnického/ kteráž po Smrti Otce swého několik Knijžetstwij Slézských zdědila: Proto že spolu Dědice neměla.

Léta 1354. Karel Král Rzijmský a Czeský/ pogaw s sebau Manželku swau/ času Podzymnijho wygel do Bawor s nemalým počtem Czechůw a Morawanůw/ aby Města a Zámky swé zhlidl.

Toho času Pražané/ yakau lásku gemu prokázali/ nijžegi při wypisowánij Měst položeno bude.

Na den Božijho Křtěnij aneb Obřezánij/ Karel Král Czeský/ Léta 1355. korunowán gest w Medyolánu od Arcybiskupa Medyolanského Korunau Železnau w Kostele Swatého Ambrože/ kdež zůstal osmnácte dnij.

Potom obrátil se k Městu Pisys/ a na té Cestě zastawil se w Městě řečeném Tarenc/ kdežto založil Klásster/ w kterémž Kanownijcy řádu Swatého Augustyna w Biskupstwij Kremonském bydleli.

Toho času wydal Cýsař Karel list/ aby Zámkowé na Pomezý od Czeského Králowstwij prodawáni nebyli: kterýžto List napsán gest v Hágka/ w Listu 326.

Léta 1356 Cýsař Karel přigew do Prahy/ položil Sněm w Praze/ chtijc přetrhnauti Mordy a Lotrowstwij/ kteréž se dálo po cestách. Očemž Hágek w Listu 328.

Vstanowil tolikéž na tom Sněmě/ aby sprawedlnost yak bohatým tak Chudým/ gednostegná wewssem činěna byla: Což aby lépegi k wyplněnij přisslo/ posadil se sám na Saudu Zemském: W tom přistaupili před Sfranky některé osoby chudé/ genž přes Swět putugj/ žalugijce na laupežnijky/ kterj ge obrali.

Cýsař slysse takowé žaloby kázal se gich tázati/ na čijch gruntech to se gim přihodilo: což když oznámili/ poslal bez prodlewánij k Pánu gruntů takowých/ aby těm osobám sskodu včiněnau nahradil.

A rozhněwaw se z té přijčiny poručil Saudcům přijsně/ aby laupežnijkům/ buďto Rytijřům y Panům žádné milosti nevkazowali/ ale bez milosti ge wěsseti poraučeli.

Takowým způsobem laupežstwij/ když gesstě nemohlo býti přetrženo/ sám Cýsař wzaw k sobě do Trij Set lidu/ gezdil po Králowstwij/ wyhledáwage/ zdaliby gesstě w kterém mijstě takowé se nekesti dáli.

A když se o laupežnijcých dowěděl/ zgijmati ge a Zámky gich y Města rozbořiti poraučel.

Léta Páně 1357. když wyplemenil Cýsař neřády w Czechách/ obrátil se do Němec/ aby y tam wsseligaké bauřky vpokogil: což o wssem wykonal/ a přigew do Města Metys/ od množstwij Knijžat/ Panůw a Biskupůw gest přiwjtán/ a tu předewssemi w Kostele/ Swátost welebnau/ z rukau Kardynála Tetragoryenského/ pod gednau způsobau přigijmal.

O Ceremonijch/ které se při tom Sněmu dáli/ poznamenal Hágek w Listu 329.

Léta Páně 1358. Cýsař Karel/ dal wystawěti Zámek půlmijle od Karlsstaynu/ a dal mu gméno Karlik: Ten byl wystawen pro vctiwost Swátostij na Zámku Karlsstayně složených/ chtijc Cýsař/ aby na tom Zámku žádná Žena ani geho Manželka nikdá noclehu neměla/ ale aby každá wykonagic náboženstwij swé w Karlsstegně/ na nocleh do Karliku se obrátila.

O řádu/ kterýž w tom Zámku Karel nařijdil/ při Stawu Prelátském obssýrněgi napsáno nagdes.

Léta 1359. yakž Hágek pijsse Zyma byla welmi teplá/ tak že Sněhu žádného nebylo: A protož Roku 1360. drahota wznikla weliká w Czechách/ ale Cýsař Karel yakým způsobem chudý lid wychowal/ w Stawu Městském nalezneš.

Léta 1361. w Pátek po Swatém Matěgi/ narodil se Syn Karlowi Cýsaři/ gemuž dáno gméno Wácslaw.

Téhož Léta/ skrze časté Děsstiůw prssenij obilij na Poli shnilo: z čehož possla drahota weliká/ tak že Strych Žijta platil třidceti grossůw Czeských/ Strych Pssenice pět a třidceti grossůw/ Strych Gečmene pětmecýtma gro: Hráchu za patnácte/ Owsa za půl osma gro: lidé množý Hladem mřeli.

Léta Páně 1362. byla hognost wsseho/ tak že Strych Žijta platil toliko geden grosš.

Téhož Roku/ Anna Manželka Cýsaře Karla vmřela/ a pochowána w Kostele na Hradě Pražském.

Při koncy toho Roku/ Cýsař Karel pogal sobě čtwrtau Manželku/ Dceru Kazymijra Krále Polského/ kteráž slawně do Prahy přiwezena byla.

Léta Páně 1363. Cýsař Karel/ Wácslawa Syna swého/ magijcýho wěku půl druhého Léta/ na Králowstwij Czeské korunowati dal/ na den S. Wijta: Potom třetijho dne Manželka Cýsaře tolikéž Korunau Czeskau korunowána gest.

Léta Páně 1366. we Cztwrtek po Neděli Lætare/ Knijžata některá a Páni předstaupili před Cýsaře Pána swého/ žádagijce aby Dceru swau starssý gménem Kateřinu/ kterauž porodila Blanka/ pozůstalau Wdowu po Rudolffowi Knijžeti Rakauském/ dal za Manželku Ottonowi Margkhraběti Bramburskému: k čemuž Cýsař powolil.

Toho času/ druhá Dcera Cýsaře Karla/ genž byla Panna twáři krásné/ s Annau Dcerau Knijžete Swijdnického zplozená/ zasnaubena gest Albrechtowi Knijžeti Rakauskému.

Téhož Léta/třetijho dne Měsýce Czerwna/ w Hodinu Nessporný/strhlo se hrozne Powětřý a Hromobitý/ tak že lidé do Podzemných skreyssý vtijkali: domnýwagijce se že giž přisslo Swěta skonáný: neb vstawičně s welikým hřmotem hřměło/ Země se třásla/Stawený některá padala/mnozý lidé od Hroma zbiti byli/a některe Wesnice wyhořely: W Městech Pražských na Sedmi mýstech Hrom zapálil/ale Pán Bůh vchowati ráčil/že nemnoho shořelo.

Téhož Roku Cýsař pod Zámkem řečeným Bezdězý weliký Rybnýk vdělati poručil.

Při koncy toho Roku/Alžběta Cýsařowna porodila Dceru/gménem Annu: ta když dorostla dána gest w Staw Manželský Králi Englickému.

Léta Páně 1367. zawržen gest starodáwný krog w oděwu/ a začal se nowý před tim newýdaný. Očemž Hágek w Listu 341.

Léta 1368. Patnáctého dne Měsýce Vnora/narodil se Syn Cýsaři Karlowi/gemuž dáno gméno Zygmund: Tehdáž Cýsař Prelátům Sto Hřiwen dal/aby ge mezy sebau rozdělili/ a za Syna narozeného Pánu Bohu se modlili.

Téhož Léta/wyslal Papež Posly swé k Cýsaři/oznamugic nezbednost lidij zlých/kteřijž se proti němu spuntowali/žádage od něho/yakožto od ochránce neywyžssýho Cýrkwe Swaté pomocy. Cýsař bezmesskáný sebraw wogsko táhl do Wlach/ a poručiw Zemi Janowi Arcybiskupu Pražskému/ kterýžby za nim wjce lidu Rytýřského žádné sskody na cestách nečinjcýho wyslal/ sám s wogskem swým wygel z Prahy w Ponděly po Kwětné Neděli.

Ačkoli pak Cýsař toliko tři tisýce lidu s sebau měl/wssak dosti dobře skrotil protiwnýky/a zwlásstě Medyolánské/ kteřýž se neywýce Papeži protiwili. A když Cýsař do Rzýma přigel/s welikau vctiwostý přiwýtán gest.

Papež ač ten čas byl w Auinione/ ale yakž o přýgezdu Cýsařowém vslissel/ hned se k Rzýmu obrátil: a yakž se k Městu přibližowal/wygel proti němu Cýsař se wssým Kněžstwem a se wssemi obywateli Rzýmskými.

Když pak nedaleko od sebe byli/ zsedl Cýsař s Koně swého: Papež tolikéž včiniti chtěl/ale Cýsař toho nedopustil/nýbrž vgaw Koně geho za Vzdu/ wedl gey/gda pěssky wedlé něho. Wida to Papež/plakal/ že se mu takowá poctiwost od Pána wsseho Křestianstwa děge. Nicméně Cýsař ssel pokorně/až do Města skrz Bránu řečenau Del populo/ a odtud až k stupnijm Kostela Swatého Petra: Kdež Papež na den wssech Swatých/ při přýtomnosti Cýsařské Missy Swatau slaužil/ a při tom Alžbětu Cýsařownu Korunau Cýsařskau korunowal/kteráž prwé Czeskau korunowána byla.

Téhož Roku vmřel Bolek Knjže Swýdnické bez dědicůw/a protož Knjžetstwý geho podlé zápisuw připadlo na Wácslawa Krále Czeského/Syna Cýsaře Karla: kterýž se w ně vwázal/ a Cýsař toho potwrdil/aby na wěčné časy k Czeské Koruně náleželo.

Léta 1369. Karel Král Rzýmský a Czeský vstanowil aby žádný z Knýžat/Panůw/etc. swobody sobě na Města/ Hrady/ Dědiny Krále Czeského nežádal/zwlásstě kteréž gsau na Mezech Králowstwý Czeského/než aby to wssecko pod Králowskau mocý zůstáwalo: Přitom vstanowil y to/aby žádný budaucý Král Czeský/prozby těch kteřýžby o takowé wěcy žádali/k sobě nepřipausstěl: Očemž Hágek w Listu 343.

Protož y Pokutu na Krále Czeské/ pro vmenssený Králowstwý Czeského nařýdil/k čemuž aby každý budaucý Král přýsahau se zawázal/ a Arty-

kule gisté o tom nařýdil/ aby každeho Roku w Praze na Hradě Pražském/ předewssemi w Suché dni / čteny byli poručil.

Léta Páně 1370. Cýsař Karel kaupil w Lužické Zemi Městečko řečené Fyrstenbergk/a tu při Rzece rozkázal Zámek pewný wystawěti/přes Wodu Most vdělati/a Městečko Zdý pewnau ohraditi. Knýžata slissýce to/ nebyli w tom spokogeni. Očemž mage Cýsař spráwu/ gel do Mýssně/ a odtud do Sas/kdež Knýžata spokogil. Zagel také tudy do Bawor/a Johannu Dceru Albrechta Knýžete Bawořského/Wácslawowi Králi Czeskému Synu swému za Manželku vsnaubil.

Téhož Léta častogmenowaný Cýsař Karel rozkázal wssecko Zlato shromážditi/kteréž několik let z Hor Gilowských chowáno bylo/ a ge w gednu Tabuli spustiti aneb slýti/a do přýbytku swého na Hradě Pražském složiti.

Kteréž okolnjm Knýžatům cyzýho Národu s welikau pochwalau swau vkazowal/aby srozuměli yak gest hogná Země ta na Střjbro y Zlato/w kteréž se on narodil.

Toho Roku/ přiwezena gest Manželka Wácslawowi Králi Czeskému/ Kněžna Bawořská weyssgmenowaná/s kterauž se Wácslaw oddal w Normberce w Ochtab Swatého Martina: potom dotčená Kněžna korunowaná Korunau Czeskau w Kostele Pražském/při přýtomnosti Cýsaře y Cýsařowny. Z čehož Czechowé weliké potěssený měli.

Léta 1371. byla Zyma dosti teplá/a Slawnost welikonočný Tráwami a Kwýtým rozličným ozdobená.

Cýsař pak wykonaw náboženstwý swé w Kostele s Manželkau swau/posadil se za Stůl/na mýstě gemu a Cýsařowně připraweném: kdež Knýžata a Páni wssyckni s Rytýřstwem/pro Slawnost dne toho/Hostmi Cýsařowými byli/wýce než do Sedmdesáti Stolůw: Protož toliko sami Komornýcy slaužili k Stolu Cýsařskému.

Nazeytřij dály se Kolby a Honby rozličné při Dwoře Cýsařském: neb každý swau zmužilost před Cýsařem vkazowati chtěl. Cýsařowna Alžběta genž byla Žena nad mýru krásné twáři a slussné postawy/ aby tolikéž před Manželem swým k potěssený geho sylu swau zgewila/poručila přinesti Podkowu nowau/kterauž zlámala yako dřewenau/a berauc Tesáky Kuchářské w ruce swé swinowala ge/ a některé y přelamowala: k tomu Pancýř tak snadně od wrchu až dolů roztrhla/yako Kossyli Plátěnnau: Czemuž se wssyckni diwili/ale ona toho nečinila než při přýtomnosti Cýsaře/a s dowolenjm geho.

Téhož Roku/ Kazymýr slawný Král Polský/ Otec Alžběty Králowny Czeské vmřel/ z čehož ona welice byla zarmaucena: na mýstě geho wolen Ludwik Král Vherský/Syn od Sestry geho: wssak wýce w tom Králowstwý Matka nežli on rozkazowala.

Léta 1372. Ludwik Král Vherský a Polský/ činic sobě přýzeň wěčnau s Karlem Cýsařem/ zasnaubil Dceru swau gménem Marygi k Stawu manželskému Zygmundowi Synu geho: kterýž teprwa měl Cztyry Léta. Z čehož Czechowé y Vhři potěsseni byli.

Toho času/ Alžběta Cýsařowna porodila Syna/ kterémuž na křtu dáno bylo gméno Karel. Ale ten druhého Roku v Wigilý Swatého Jakuba/ magic wěku swého Rok a dwanácte Nedělý/ vmřel.

Téhož Léta/Měsýce Czerwence Pán Bůh weliký Zázrak pro peychu a rozpustilost lidskau w Czechách/ a pokutu dopustil: neb na rozličných mý-

stech Hrom vderil/a některým sspýce od Střewjců/ (kteréž dlauhé co Czápj nosy měli) zwrážel.

Toho také Léta/Cýsař na žádost některých Knjžat Ržjšských/wyprawil se do Mohuče.

W tom Městě některj Dwořané geho dali se we hru s Měsstiany/až skrze to swáda possla / tak že y k bitwě přisslo: Což widauce ginj Měsstiané zbauřili se hlučně/ a Dwořané k Hospodě Cýsařské vstupowali: ale nic gim to nespomohlo: Neb Měsstiané za nimi běžjce ge mordowali/ a když gednoho w Loži Cysařském zastjhli/y toho bez messkání zabili: Protož nazeytřj hrozná pomsta na obědwě strany včiněna: od Konsselůw nad Měsstiany/od Cýsaře nad Dwořany/kterýž wssem takowým Rostkářům službu wypowěděl.

Potom obrátil se Cýsař Karel do Czech / a na Cestě Wácslawa Bratra swého Knjže Brabantské a Lucemburské z wězenj wyswobodil/ kterýž byl od Knjžete Juliacenského w bitwě yat a w wězenj držán.

A když byl Cýsař nedaleko od Regnu/ přihodilo se mu na gednom noclehu wespanj/že mu geden Zub Střenowni bez bolesti wypadl/a giný wbrzkém čase zas na tom mjstě wyrostl. Czemuž se diwili wssyckni: neb tehdaž Cýsař měl wěku swého 57. Let

Léta Páně 1373. Otto Bramburské Knjže/Zeť Karla Cýsaře/nemagic žádných potomkůw / wěděl žeby Země ta Bramburská k dědictwj Cýsaře Karla náležela/poněwadž smlauwy takowé včiněné byli/ a protož chtěl to zrussyti/aby panstwj takowé na Cýsaře nepřipadlo. Poručil tehdy Městům swým aby přjsahu činili Frydrychowi Knjžeti Baworskému geho Streycy/tak aby po smrti geho on Pánem gegich zůstal/a Synowé Cýsařstj/kterýmž prwé ta Města přjsahu činila/aby toho byli zbaweni.

Srozuměw tomu Cýsař sebraw wogsko/sám s nim s Czech wygel/a Měst několik dobyl.

Wida Margkhrabě Otto že se gemu obrániti nemůže/a že od swých přátel opusstěn gest/kterj mu pomoc připowjdali zwlásstě Ludwik Král Vherský a Frydrych Knjže Bawořské / wyslaw Posly k Cýsaři poddal mu Zemi Bawořskau/tak aby Synům geho na časy wěčné náležela.

A wygew s Cýsařem do Prahy předewssenii skrze wzdánj Praporce (yakž obyčeg gest) Zem oddal w moc Synům Cýsařským: což hned Cýsař listy swými potwrdil/a Ottowi za to dal Sulcpach Hrad s Městem/Hersoweld / Herspruch a Lauff Města/a Zámky w Bawořjch Flos a Stauff/a k tomu připowěděl Summu hotowých Penez/ tím tehdy spůsobem Země ta přissla w držení Synům Cýsaře Karla a Králům Czeským.

Tehož roku/vmřela Dcera Cýsaře Karla/gménem Alžběta/při Slawnosti Narozenj Panny Marye/ kterauž měl za Manželku Albrecht Knjže Rakauské / bez dědiců.

Tehož Roku/Amurates Syn Orchanůw/Král Turecký třetj/od Knjžete Sarwianského gménem Lazara/ zabit: kterýž panowal 23. let/a weliké sskody Křestianům činil: Zůstawil po sobě dwa Syny/ Solimanna a Bagazeta.

Léta Páně 1375. na den Swatého Zygmunda položen byl Sněm w Praze/při kterémž Cýsař nařjdil / aby každý z statku swého/z každé Hřiwny dal geden gross: A kdožby takowé berně na den wyhlássený nesložil/ ten aby Statek swůg propadl: A gestližeby kdo méněgi položil / nežby Statek geho kupen býti mohl/ tehdy aby Cýsař tomu Pánu aneb Rytjři/an eb komužkoli

mužkoli tu Summu bez messkánj dal/a w statek geho se vwázal.

To Stawowé slyssýce/wssyckni k tomu bez odporu swolili / a wssak některj/a gistě mnozý/opustiwsse Cýsařowo rozkázanj/ prawdy nepowěděli/ yakž o tom Hystorjk prawj: Tomu každému Cýsař w té Summě Zámky pobral / a kteréž k Králowstwj náleželi a w zástawě byli/ tauž Summau wykupowal: wssak neplatil tak welikau Summu yakau kdo půgčil/ ale wyrážel gim to wssecko co z těch Zámkůw vžitku za ty Léta po kteréž ge drželi wzali/ řka: Nenj wěc slussná poddanému od Pána lichwu bráti: To slissýce oni wssyckni vmlkli/a na tom což gim dáno bylo / přestati / a Zámkůw postaupiti musyli.

Téhož Roku/vmřel Jan Margkhrabě Morawské Syn Krále Jana/ a bratr Cýsaře Karla: Zůstawil po sobě dwa Syny Josssta a Prokopa/mezy kteréž Cýsař Karel Streyc gegich Margkhrabstwj Morawské sprawedliwě rozdělil/daw gim ge w dědictwj/y potomkům gegich.

Léta Páně 1378. Cýsař Karel vpadl w welikau nemoc/apowolaw k sobě Synůw swých/y Panůw Czeských co neypředněgssých/včinil o swých wěcech pořjzenj: Potom v Wigilij Swatého Ondřege žiwot swůg dokonal/ a w Kostele Swatého Wjta/ s welikým pláčem a nařjkánjm wsseho lidu Czeského/ pochowán: Nebo byl weliký ochránce a milownjk sprawedlnosti: Zůstawil po sobě tři Syny / Wácslawa kterýž po něm byl Králem Czeským/ Zygmunda genž byl netoliko Králem Czeským/ ale y Cýsařem/ o čemž njžegi poznamenáno bude: a třetjho Jana Margkhraběte Bramburského a Lužického.

O Wácslawowi Králi Czeském

kterýž potom byl za Cýsaře Ržjmského wolen.

Kapitola VII.

PO Smrti Cýsaře Karla Krále Czeského/Wácslaw Syn geho starssý/ kteréhož mu Anna Kněžna Swjdnická porodila/za žiwota Otce swé° byl na Králowstwj Czeské korunowán/a gsa wolený Cýsař Ržjmský/na Otcowském mjstě panowal: byl Pán swých wěcý / y obecného dobrého welmi nedbalý: Což Czechowé poznawsse že má weliký rozdjl w Mrawjch y wewssech obyčegjch od Otce swého / newelmi ho ssetřili: On to znamenaw také se tak vkazowal/yakoby sobě Czechůw nic neważil: Němce oblibil/mnoho gich do Země Czeské vwedl: Z toho mnozý Páni Czesstj/ na něg se welmi horssyli.

Pjsse o tomto Wácslawowi Králi/Mistr Pawel w Kronyce swé/w kteréž žiwoty Cýsařůw Ržjmských wypsal / a gi Králi Girjmu dedykowal/ že z mladosti swé/toliko ničemnými a marnými wěcmi se zaneprazdniowal/ neb když byl křtěn w Dětinstwj a nad Křtitedlnicy držán/y tu se nečistotně zachowal: Z čehož mu hned něyakau nesslechetnost předpowjdali.

Potom w druhém létě wěku swého byl korunowán na Hradě Pražském/ při kterémžto korunowánj stotte na Oltáři těžce plakal/kdež se y welmi nečistým

stým vkázal/a tak se ssklebil / že ho žádný vpokogiti nemohl/až nĕgaký Pekař přistaupiw k nĕmu Koláč mu dáwage/tak gey vkrotil: Daubrauius též to o nĕm pýsse lib: 23. hned zpočátku žiwot geho wypisugic; Potom y Doktor nĕgaký Zidek řečený/z narozený geº a mrawůw ničemných/ předpowýdal/žeby mĕl býti welikým sskůdcým Cýrkwe Swaté: což se wssecko splnilo/ neb se poneyprw za nĕho wssyckni neřádowé a roztržitosti Kostela Pánĕ začali/ očemž nýžegý položeno bude.

A když z toho Král byl napomjnán/ aby takowých nezbednosti nedopausstĕl a M. Janowi Husowi wymysslenéhο včený rozssýřowati nedal/na to takowau odpowĕd dal: Dobráť gest to Hus/nosý mi Zlatá Wegce: až teprw když se giž byl weliký neřád w Králowstwý Czeském začal/ toho teprwa litowal/ale giž bylo pozdĕ/takowau roztržitost/kteráž welikau Horu prorazyla/vkrotiti.

Roku toho/kteréhož Král Wácslaw přigal Stolicy Otce swého/ času letnýho / byl w Czechách Mor weliký/při nĕmž diwné Ssselmy w twářnostech rozličných Howad po Mĕstech y po Wsech se vkazowaly: Z čehož lidé dĕsýc se strachy mnozý mřeli.

Léta Pánĕ 1380. Weliké Zemĕ třesený bylo w Czechách/strach na Lidi přissel/ a tak se domnýwali že se Zemĕ pod nými propadne.

Potom času Postnýho/ bylo welmi mnoho Myssý w Czechách/ kteréž weliké sskody na Obilý činili: Toho Roku byl také mor weliký w Vhřých.

Léta

Léta Pánĕ 1381. Bagazet Turecký Král přeplawiw se přes Moře z Azye do Europy s welikau mocý / Křestianům sskody činil/ a snadnĕ Křestiany/ (pro gegich neswornost mezy sebau) porazyl: nebo Rzekowé Srbům vpřýmnĕ pomáhati nechtĕli / kteřýž Turkům s Knýžetem swým Lazarem zmužile odpýrali. Toho když Bagazet porazyl / k Rzekům lepssý přistup mĕl.

Téhož Roku / pro náhlé a mnohé Desstĕ / powstala weliká Drahota w Czechách: nebo wssecko Obilý pokaženo bylo.

K tomu weliké roztržitosti mezy Pány a Rytýřstwem Czeským/pro nedbánliwost Krále Wácslawa wznikly: Když gemu oznamowali/ wssecko to sobĕ lehce wážil: Takowá pak neswornost dosti dlauhý čas trwala: potom y druhého Roku weliké laupeže byly po Sylnicých/ nebo zastupowali po cestách / a neywýce Kupcům/ kteréž obrawssy ze wsseho co koliwĕk mĕli na Zámky se rozgýždĕli: a tak bylo neřádůw plno w Czechách.

Léta Pánĕ 1383. Vhři wtrhli do Morawy spuntowawsse se bez wĕdomosti Krále swého/a okolo Vherského Brodu/Hradisstĕ a Napagedl weliké sskody činili: Josst a Prokop Margkhrabowé a Synowé Jána Margkhrabĕte Syna Krále Jana slepého/sebrawsse lid bez messkáný za Vhry táhli: kteréž předgeli/ Bohusse z Bozkowic/Wylým Bratr geho z Czerné Hory/Giřýk z Kunowic/Milota z Cymburku/Petr Žerotinský z Rosyc/ Hanus z Strassku/ Břenek z Wickowa a z Prusynowic/Kunrat Ssternberka/ Jaroslaw Bĕlik z Korssye a z Naumĕstĕ/ Zbynek a Hrožek bratřý z Dubrawice/ Hassek z Krawý Hory / Miatĕg z Swabenic/Gilmek z Witĕřowa/ Hroznáta z Wickowic a z Strazburku/Jarossek z Podolý/ꝛc. a pustili se tegnĕ Horami až k Malinowu: a tak nenadále Vhry obklýčili / potom ge porazyli/a wssecku kořist gim pobrali/wlastný wĕcy gegich mezy sebau rozdĕlili.

Téhož Roku/Ludwik Král Vherský a Polský/na Snĕmĕ w Trnawĕ/kterýž byl Vhrům 6. dne Mĕsýce Zářý vložil / poručegic gim aby se té přýhody nad Morawany pomstili vmřel: ale Vhři pamatugic na to že prwnĕgssý wognu bez přýčiny začali / obáwali se po druhé takowého nesstĕstý: Po přýgezdu swém dne Osmnáctého vmřel: odtud wezen do Bĕlehradu / a tam pochowán w Kaple kterauž byl sám sobĕ wystawĕti dal.

Léta Pánĕ 1386. Zygmund Margkhrabĕ Bramburské/Syn nĕkdy Karla Cýsaře/a bratr Wácslawa Krále Czeského/ wzal sobĕ za Manželku Marygi Dceru Ludwika Krále Vherského a Polského / s powolenýms Panůw Vherských/a na den Slawnosti Ducha Swatého/na Zámku Budinském na Králowstwý byl korunowán: potom odgel do Margkhrabstwý Bramburského/kdež bratra Jana na mýstĕ swém zanechal: Czehož Wácslaw yakožto Král Rzýmský potwrdil. Weliké sstĕstý tĕm Panům slaužilo / ale neumĕli ho vžýwati.

Toho Roku Jagelo weliké Knýže Litewské Králem Polským zůstal/ a dána gemu byla k Stawu Manželskému Hedwika Ludwika Krále Vherského a Polského Dcera/a tu se na Wýru Křestianskau pokřtil/neb prwé byl Pohan / a netolíko sám / ale wssecka Litwa/ kterauž také pokřtiti poručil: O čemž w Polských Kronykách obssýrnĕgi se pýsse.

Léta Pánĕ 1387. w Czechách na rozličných mýstech bylo weliké Hromobitý we dne y w nocy/ tak že lidé v welikém strachu byli/ a mnozý polepssyli žiwotůw swých: Téhož času na den Swatého Petra a Pawla Aposstolůw/

spadl

spadl weliký Oblak desstiowý nedaleko od Ziatce/ a byl tak náhlý že několik Wsý podwrátil a potopil.

Téhož roku/ Turcy s Bagazetem Králem swým weliké sskody činili w Zemi Missenské/ y w Charwátých/ kterýmž giný Křestiané žádné pomocy proti Turkům nedali.

Léta Páně 1388. Johanna Manželka Krále Wácslawa / po snássený mnohých křiwd bez přjčiny od Manžela swého / vmřela a pochowána na Zbraslawi.

Léta Páně 1389. Poslowé od Řjšských Knjžat posláni byli do Prahy k Wácslawowi Řjmskému a Czeskému Králi / žádagjce geho aby k nim do Řjsse přigel/ a neswornosti některé mezy nimi porownal / ale on se z toho diwně wymlauwal: Poslowé pak rozžehnawsse se s nim/ geli od něho/ a přjgezdu k nim Cýsařského negistili.

Léta Páně 1390. Židé spatřiwsse Kněze/ kterýž k nemocnému s welebnau Swátostj ssel/ počali naň Kamenjm házeti/ a lidé gdaucý za Knězem Židům odpjrali/ z čehož se potom nemalá bitwa stala/ neb mnoho Židůw w gegich Městě pomordowáno bylo.

Léta Páně 1391. Král Wácslaw vznáwage od Czechůw proti sobě nechut/ obáwal se od nich něgaké newole / y poručil sobě Zámek dosti pewný wystawěti/ kterémuž dal gméno Nowýhrad/ a Obiljm y ginými potřebami poručil gey opatřiti bez nedostatku/ prawjc žeby se tu chtěl (budeli toho potřebj) brániti/ a tak potom čim dále tim vkrutněgssý nad poddanými byl.

Druhého Léta/ přigel Lantkhrabě z Regnu k Králi Wácslawowi w nemalém počtu/ neb měl Konj Osmdesát / Wozůw Deset / na kterýchž bylo mnoho Regklýřských přjpraw / a Honcůw y Kolcůw drahně/ též y Ssermýřůw weliký počet: Rozkázal tedy s powolenjm Králowským/ Dworfany k Turnagi/ kterýž měl trwati za Osm dnj swolati/ což se y tak stalo: Ale Czechowé w Rytjřských kusých nic Němcům napřed nedali/ toliko w Regklířských wěcech ge přewyssowali.

Welicý Sněhowé toho Roku byli spadli / z kterýchž byla weliká Powodeň/ tak že na den Swatého Mikulásse na Rynku Pražském w Starém Městě/ museli se na Lodijch wozyti/ a ta Woda welikau sskodu lidem včinila.

Téhož Roku/ Alžběta Manželka Cýsaře Karla w Hradcy Králowém vmřela/ a na Hradě Pražském w Kostele Swatého Wjta / podlé Manžela swého pochowána gest.

Léta Páně 1393. Král Wácslaw byl wzat do Wězenj Pražského/ ale potom ffortelem vssel/ wyweden gsa skrze gednu Lazebnicy gménem Zuzannu: kteráž za to od něho poctiwě byla darowána. O čemž Hágek ssýřegj pjsse.

Roku potom 1394. Král Wácslaw z nowu yat/ s powolenjm Zygmunda Krále Vherského/ a Jossta Margkhraběte Morawského/ když na Zámku Žebráce půl mjle od Berauna rozličné kratochwjle prowozowal: a dán byl do Wjdně v wězenj/ z kteréhož s pomocý gednoho Rybáře Grundela řečeného wyswobozen.

Toho on za takowau pomoc gemu prokázanau welmi s Ženau y s Dětmi geho obohatil/ a na wěčnau pamět dal mu za Erb čerweného Kapra w Zlatém Sstjtu/ kterýž dwě Djtek držj. Ten Rybář psal se Jan Grundel z Wjdně.

Léta

Léta Páně 1395. v weliké [illegible]stj ti Páni Synowé Cýsaře Karla/ přicházeli/ geden pro prchliwost a [illegible]wost swau / totiž Wácslaw Král Czeský: Zygmund pak pro peychu/ [illegible]k wůli Manželce swé (kteráž byla náchylná k prolewánj Krwe) dal [illegible] Mládence něyakého/ Sstěpán Kunt řečeného/ a s nim giných třidcet[illegible]ž o tom Hágek pjsse.

Téhož Roku/ Zygmund Kr[illegible]herský od Turkůw poražen: o čemž Kronyky žalostiwě swědčj: To s[illegible] 29. dne Měsýce Zářj/ při Městě Nykopolis/ odkudž on na malé Lodj [illegible]a vgel/ a to s pomocý něyakého Stibora Ostogčika Poláka/ tim spůso[illegible]akž Cromerus pjsse/ že on sám těm Turkům odpjral / kteřjž se za Zyg[illegible]dem Cýsařem hnali/ potom wskočil s Koněm gsa we Zbrogi do Wody/ a tak Dunag přeplinul: Pročež měl v Zygmunda Krále Vherského welikau lásku / od kteréhož také hogně obdarowán y Weywodau Sedmihradckým včinen: Vžjwal Erbu Ostoga.

Ten w poselstwj wzáctné od Zygm[illegible] Cýsaře do Polsky k Jagelowi/ y do Prus k Křižownjkům wyslán byl.

Od tohoto Stibora pozůstáwá mnoho [illegible]ných Potomkůw w Polssté/ yako Páni Chelmsstj/ Kokusowé/ Elzánow[illegible] v Prusých Czermkowsstj: A w Lubelské Zemi y w Sedomirských Kr[illegible]ch těch Panůw mnoho bydlj.

Léta Páně 1402. Páni Vherssti sgewss[illegible]se [illegible]Budjna / s[illegible]li na Zámek/ s nalezsse Krále na Palácy/ magjce spolu s[illegible]ozum[illegible]/ gey obstaupili a k němu mluwili/ předně wssecky skutky zlé a neřádné gemu předložiwsse/ hned gey chytili/ a do Wězenj na Zámek Soklos řečený odeslali/ na kterémž byli dwa Mládency Synowé Nykonowi z Gary/ Jan a Nykon/ gichž Otec málo před tim Zygmundowým půwodem byl zamordowán: S nimiž y Matka gegich na témž Zámku přebýwala.

Ti Mládency gey pro Smrt Otce swého wděčně přigali/ aby se na něm té Smrti pomstiti mohli/ protož pilně ho ostřjhati rozkázali.

Ale Matka těch Mládencůw magic w rukau nepřjtele swého/ s nimž mohla coby se gi ljbilo činiti/ zgednala to v Synůw swých aby ho do Morawy doprowodili/ a strawau dobře opatřili: On gim též slýbil za Bratra/ a Mateři gich za třetjho Syna býti/ což se y stalo.

Neb když znowu do Králowstwj Vherského přigel / tu netoliko k nim/ ale y ke wssem těm kteřjž mu Wjru zachowali/ byl Pánem dobrotiwým a laskawým.

Léta Páně 1405. Král Zygmund wssý Zemi Vherské položil Sněm w Městě Rewsudwarhel/ na Charwátském Pomezý/ a přitom Sgezdu zagat byl Ssteffan Weywoda Syn Lakůw/ gemuž y hned Hlawa byla stiata/ proto že měl smlauwu s Turkem proti Králi y wssem Vhrům / na kterež měl Turka osobně s Wogsky geho/ na záhubu wssý Země Vherské přiwesti: Statek pak geho y Zbožj wssecko z rozkazu Králowského dáno gest Janowi a Nykonowi Synům z Gary/ kteřjž na onen čas Krále Zygmunda z wězenj swého propustili.

Léta Páně 1406. Knjže Rakauské Otec Albrechtůw oblehl Město Znogmo/ w kterémž se byl zawřel Hynek suchý Czert a Sokol: Dobýwal ho od Swaté Markéty až do Swatého Wawřince/ a tu Knjže Rakauské byl postřelen: z té přjčiny wssecko Wogsko pobrawsse Stany / té nocy do Rakaus vgelo.

Po několika pak Nedělých Hynek a Sokol wygeli dolů z Města/ zanechawsse tam mnoho lidu služebného: W tom Znogemsstj pustili do Města/

sta/Jossta Margkhrabě Pána swého dědičného/ a zgjmali Ziolnéře y če-
led Hynkowu a Sokolowu a we třech dnech mnoho gich zwěsyti a dwanáct
neypředněgssých stjti rozkázali: Tím spůsobem laupeže/kteréž se od dáwnj
chwjle z Morawy do Rakaus dály přestaly.

Téhož času byla weliká swywolnost w Cžechách: neb kdo neymocněg-
ssým byl/toho sobě za neylepssýho pokládali: O tom Král ač dobře wěděl/
wssak nato nic nedbal/a tak od gedněch byl chwálen a od druhých haněn.

Léta Páně 1409. Zygmund Král od Turkůw poražen/ a sám s malým
počtem lidu sotwa vtekl/ kdež mnoho wzáctných lidj a Panůw Vherských
zhynulo: yakž o tom Hágek pjsse:

Léta Páně 1410. Když Robertus Král Římský vmřel/ Kurffirsstowé
sgewsse se do Frankffurtu/Zygmunda Krále Vherského na geho mjsto wo-
lili/kterýž yakž přigel / hned toho Roku Železnau Korunau byl koruno-
wán.

Téhož Roku/na den Rozeslánj Apossstolůw Páně/Wladislaw Král Pol-
ský/ weliké Knjže Litewské/porazyl Sto tisyc Křižownjkůw: Na placu
gich zůstalo 5000. a 4000. zagato / ostatnj zutjkali/a po Lesých mnoho
gich od Sedlákůw pobito bylo / očemž obssýrně w Polských Kronykách
nagdeš.

Léta Páně 1412. na den Swaté Kateřiny y předesslé nocy/vkrutné po-
wětřj powstalo/a weliké sskody y po Zámcých/ po Wsech y po Městech čini-
lo/z Domůw Krowy bralo/ někde y stawenj bořilo/ lidj mnoho zasulo/w
Lesých nemalo Dřjwj zwywracelo/a trwalo den a dwě nocy.

Léta 1419. byl Wácslaw Král na nowém Zámku za Wyssehradem/
kdež mu přinessena byla nowina o neřádu Pražském/ kteráž wssecky okolo
něho stogjcý welmi zarmautila / a Krále yako řka omámila: A když k
němu geho Ssenk promluwil: Zdaliž gsem yá tomu nerozuměl/ že to tak
býti mělo: Obrátil se k němu a chytil gey za Wlasy hodil ním o zem: W
tom pak hněwu Sslak ho porazyl/ z toho brzy žiwot swůg dokonal: a yak
neřádně žiw byl/tak y nepořádně z tohoto Swěta sessel/pochowán gsa ne po
dle Králowské wzáctnosti/neb přiwezen gsa nočnjm časem na Zbraslaw
toliko od Konwerssůw/ Rybařůw a od Pekařůw/ y od giné Cželádky Klá-
ssterské / tělo geho bylo pochowáno.

O Zygmundowi Cýsaři Sy-nu Cýsaře Karla / a Bratru ně-kdy Wácslawa Krále.

Kapitola VIII.

Po Smrti Krále Wácslawa Cžeského / Zyg-
mund Bratr geho Král Vherský a wolený Cýsař a Král
Římský/w tak welikých roztržitostech / kteréž se w Cže-
chách dáli (o nichž při wypisowánj Města Prahy ssýřegi
položeno bude) do Cžech na den Swatého Jana / totiž
do Hory Kutny přigel/ a tam k sobě obeslal Pražany/při-

kazugic gim yakožto dědic Králowstwj Cžeského/aby wssyckni Zbrog swau
na Hrad Swatého Wácslawa/a Nowoměstsstj na Wyssehrad přinesli:
Ale Pražané poslussenstwj žádného přigjti nechtěli/ nýbrž wssyckni se proti
Cýsaři strogili: Cýsař nemage syli weliké proti nim/položil se s Němcy a s
Vhry v Litoměřic na Lukách / kdež mu welikau vctiwost we wssem Mě-
ssťiané činili / a wsseligaké žiwnosti gemu yak mohli neywjce dodáwali/
zwlásstě koňům obrok: což gim potom hogně nahradil/a weliké swobody
gim darowal.

Když mu pak oznámeno bylo/že Žatečsstj/Launsstj a Slánsstj zaumy-
slně se gemu protiwili/ odgel k starému Boleslawu.

Léta Páně 1420. o Swatém Prokopě / přissło Cýsaři weliké Wogsko z
Němec: y od giných Národůw na pomoc/ kteřjž položili se mezy Holaysso-
wicemi Bowenčem / Bubny a Bruskau nad letnj / a Cýsař přigel mezy ně:
na zegtřj pak powolaw některých cyzozemcůw neyznamenitěgssých/ gel s
nimi na Hrad Swatého Wácslawa/a wzaw Korunu Králowskau z rukau
Kněžských/poručil se ni na Králowstwj korunowati/a pobraw poklady genž
byli w mjstech teyných/ kteréž Král Wácslaw y Otec geho shromáždil/
platil gimi Ziolněřům.

Weliká neswornost dlauhý čas w Cžechách trwala / neb k Cýsaři Obec
žádné chuti neměla/očemž se při wypisowánj Měst ssýřegi poznamená.

Po mnohých neřádjch w Králowstwj Cžeském/kdy giž Ssatan mnoho

zlého podlé swé chytrosti ztropil / přissli lidé k zdrawému rozumu: A tak
Roku 1436. držán byl Sněm hlawný w Praze o Suchých dnech w Postě/a
tu Poslowé kteřijž byli k Cýsaři před tim do Brna wysláni / oznámili yaké
gsau s Cýsařem Zygmundem porownáný na mýstě wssý Země činili / a že
gsau gey do Czeské Země pustiti / a za Krále skutečně přigýti slýbili: Což
slissyc weliké shromážděný gich/gedni od nich wděčně to přigýmali/zwlá-
sstě ti kteřijž sobě pokog a řád oblibowali: ti pak genž gim byl neřád mileg-
ssy a chudých lidý trapený/proti nim se postawili.
A tak nic statečného se mezy nimi nedálo/toliko roztržitost/rowně yako
předtim: než to neywětssý řád byl/ že Mistra Jana z Rokycan za Arcybi-
skupa wolili Kněze Martina řečeného Lupač/a Kněze Wácslawa z Mey-
ta za Suffragany.
Téhož Roku / při na Nebe Wstaupený Pána Krysta/ Sgezd w Praze
položen/na kteréjž posly wybrali z Duchowný̌ho y Swětského stawu/a k
Cýsaři do Gihlawy ge wyslali / dawsse gim moc/aby owssecko s Cýsařem
porownáný včinili / a Zygmund aby za Krále Czeského dokonale přigat
byl: Z Duchowný̌ho stawu gel Mistr z Rokycan/ kteréhož byli wolili Di-
ssidentes in religione, za Arcybiskupa/ nebo byl weliký obhágce Husytůw/
wygeli z Stawu Panského a Rytýřského y Městského poslowé/w Sobotu
před slawnostj Ducha Swatého: když pak přigeli do Gyhlawy/ tu pocti-
wě přiwýtáni byli: potom w Ponděly po památce Těla Božýho/počali
neyprwé rokowati s Légaty Sněmu Bazylegského /k čemuž se sotwa Mi-
str Jan z Rokycan namluwiti dal: neb se musyl s giným wyslanými
posly srownati: Legátowé k tomu dowolený dali/ aby Czechům Compa-
ctata we čtyřech Nedělých stwrzena / k tomu y listy na mýstě wsseho Con-
cilium na to dané/ a smlauwa sepsaná byla / že Czechowé ti kteřijž w Cýr-
kwi Swaté gednotu we wssech řádých y w Artykulých a Klausulých za-
chowáwagý/a Welebnau Swátost pod obogý spůsobau přigýmati chtěgi/
gsau prawý Synowé Cýrkwe Swaté/ tolikéž y ti genž pod gedným spůso-
bem přigýmagj a přigýmati budau / aby gich nehaněli a nevtiskali/a oni
těch také w ničemž nepotupowali / ani na Kostely gegich nesahali/ tak aby
gednakaždá strana w swém řádu zůstala: Poněwadž Cýrkew Swatá ya-
kožto matka dobrotiwá/ přýkladem Wykupitele nasseho wewssem s námi
laskawě nakládá / podlé oněch slow Spasytele nasseho kdež takto we Czený
Swatého Jána w Kap: 20. k onomu newěřýcýmu Tomássowi mluwiti rá-
čil: Žes mne widěl Tomássy vwěřil gsy: Blahoslawený ti genž newiděli a
vwěřili.
Potom rokowali y o giných Artykulých (při témž Sněmu) a potřebách/ge-
dnagic o stálem zachowáný pokoge/ wědauc o tom žeby Cýsař dychtěl po
Stolicy Otcowské/ protož toliko o tom přemeyssleli/ a něyakého vgisstěný
aneb potwrzený na to žádali/aby při pokogi/ pro swá prowiněnj proti ně-
mu zůstaweni býti mohli.
Na to odpowěděl: Zapsati se Panům a Rytýřstwu žádnému nechcy/to-
liko Městům a zwlásstě Pražanům/a Rokycanowi geho Electij potwrditi
připowěděl/a w tom poručil psáti list Smlauwy w ta slowa:
My Zygmund z Božý milosti Rzýmský Cýsař/ yakožto dědic prawý a
Pán Země/smluwili sme a zgednali mezy posly Královstwý nasseho Cze-
ského/a mezy Legáty Swatého Concilium Bazylegského/ gednotu a swor
nost/ɿc. a přitom nás poctiwý Poslowé Města Pražského a giných Měst
Královstwý Czeského žadali a pilně prosyli/aby ti kteřijž prwé w Městech

Králowských obýwali / a těchto časůw yakkoliw Měst prázni gsau/budto
Swětssťý neb Duchowný/ zase přigati a k Statkům nawraceni byli/ a dále
žádným spůsobem nebyli ztěžowáni.
Kdež my nechtýc žádosti gegich oslisseti/ aby pokog a gednota skrze to
zrussena nebyla / k tomu yakž weyss psáno stogý powolugem/ a toho na
Swědomý Magestát náss k Listu tomuto kázali gsme přiwěsyti: Dán w
Gihlawě Léta od Narozený Syna Božýho 1436. den Swaté Mařý Mag
daleny/ɿc. Regni nostri Vngar: 50: 26. Romanorum, Boëmiæ 16. Imperij: 4.
Rokycanůw list čti mezy Biskupy / od téhož Cýsaře gemu daný.
Potom Cýsař Zygmund w Králowstwý swé dědičně se vgal/a do Města
Prahy v Wigilý Swatého Bartholoměge přigel/kdež byl odewssech Sta-
wůw s welikau vctiwostý přigat.
Téhož Roku/Ssteffan Despot Racký gsa giž wěkem sesslý vpadl wtěžkau
nemoc: Rpowolaw Starssých Krage toho/pořýzený swé gim oznámil:
Manželku swau Giřýkowi Sestřency swému poručil / a Bělehrad oddal
Cýsaři Zygmundowi/ rozkázaw aby gemu postaupen byl / w tom vmřel:
a wStanu swém na gednom poly Hlawy řečeném / žiwot dokonal/a od-
tud nessen do Klásstera řečeného Resow/a tu pochowán.
Po geho pak smrti Giřýk Wyklowic Sestřenec geho Despotem včiněn/a
pustil Bělehrad wedlé poručenstwý Vgce swého Cýsaři: tudy Vherska
Koruna bezewssý práce Bělehradu dostala.
Léta Páně 1437. Cýsař Zygmund s welikau pilnostý oto se staral/ aby
w Králowstwý Czeském řád včiniti mohl/ale že přýlissné bylo rozmnožený
neřádůw/w krátkém časů nemohl toho zlého wykořeniti: nebo se za Wác-
slawa Krále weliký neřád začal/a po geho smrti mnohem wětssý.
Němcůw na ten čas welmi mnoho bylo/kteřijž vstawičně a zgewně Pol-
ské Halýře dělali / a do Polsky ge prodáwali / čimž welikau sskodu w Cze-
chách y w Morawě činili.
Téhož Roku/w Ponděly času Massopustný̌ho/Cýsařowna Barbora na
Králowstwý Czeské korunowána w Kostele Swatého Wýta na Hradě
Pražském/skrze Fylberta Arcybiskupa Konstanského: Byli přitom Preláti/
Opati/Knýžata/Hrabata/Páni a Rytýřstwo Czeské: Po korunowáný pak
a wykonáný Mssý Swatých / gela do Prahy w Koruně k swému dworu/a
okolo ný Penýze sypali./ aby se lidé netlačili.
Toho času/ o Suchých dnech Postných/sám Cýsař osobně w Saudu Zem-
ském na Hradě Pražském seděl: a ten Saud opatřil nowýmí Saudcy/ sám
gim přýsahu wydal / a přýsně přikazugic žádal/ aby w tom Saudu každé-
mu/yak chudému tak bohatému/gednostegná sprawedlnost činěna byla.
Téhož Roku/weliký neřád se začýnal od nowých včitelůw wýry w Pra-
ze/ a tak Cýsař gsa od některých Panůw Vherských / též y od Cysařowé pro
takowau nezbednost těch baurliwých Lidý namluwen/w Ponděly den Swa-
tého Walentina z Prahy wygel/chtýc s Cýsařowau/ a s mnohými Pány a
s Knýžaty do Vher geti.
A Když do Znogma přýgel těžce se rozstonal/a w Ponděly po početj Panny
Marye w čtwrtau hodinu na noc žiwot swůg dokonal / odtud wezen byl do
Waradinu / kdež poctiwě pochowán gest: Potom Filibertus Arcybiskup
Konstanský s Kanownjky na Hradě Pražském/w Kostele Swatého Wýta/za
něho slawnau Službu činili/ též y některý Fararowé Pražssťý.

Interregnum w Czechách Páté.

Kapitola IX.

TOho Roku když Cýſař Zygmund vmřel/ na den Swatého Jana Ewangeliſty/ někteřij Páni Czeſſtij ſgewſſy ſe do Prahy ſpolu s Pražany rozgijmali/ že geſt ſluſſná a potřebná wěc/ aby Král bez odkladůw wolen byl: Protož někteřij wolili za Krále Albrechta Knijže Rakauſké/ Zetě Zygmunda Cýſaře/ ginij pak tomu naodpor/ wolili Kazymira Bratra Krále Polſkého/ a ſkrze to wznikli w Czechách nowé newole a roztržitoſti.

Léta Páně 1438. we Cžtwrtek po Slawnoſti Obřezánij Pána Kryſta/ ginák po Nowém Létě/ Albrecht Knijže Rakauſké a Margkhrabě Morawſké s welikau ſláwau na Králowſtwij Vherſké w Bělehradě korunowán byl: Odtud gel do Budijna/ zřijdiwſſe ty wěcy kteréž nowému Králi náleželi/ potom přigel k němu Král Boſenſký/ a tu pokog a wěčnau přijzeň mezy ſebau přijſahami wedlé ſtarodáwnijho obyčege vtwrdili.

Téhož čaſu/ Páni někteřij vradiwſſe ſe s Pražany/ wyſlali Poſly k Albrechtowi Králi s některými Artykuli/ tážijc ſe geho ſkrze Poſly/ chtělliby ge přigijti/ a kdyžby Králem Czeſkým zůſtal obhagowati: Král Albrecht nechtijc ſe ſſtěſtij ſwému protiwiti/ dal tu odpowěd/ že to rád chce včiniti/ a Králowſtwij to při geho Práwijch a řádijch zůſtawiti.

Poſlowé nawrátiwſſe ſe/ wſſecko pořádně Pražanům oznamowali: kteřijž toho welmi wděčnij byli.

O Albrechtowi Arcyknijžeti Rakauſkém/ Králi Vherſkém a Czeſkém/ y Cýſaři Řijmſkém.

Kapitola X.

PO Slawnoſti Božijho Těla Král Albrecht s nemalým Wogſkem do Prahy přigel/ kdežto s welikau ſláwau od těch kteřijž ho ſobě wolili/ přigat byl: ale ti genž tomu na odpor byli/ těžce to ſnáſſeli.

Rako: Gindřich Ptáček z Prknſſtegna/ Alexij z Sternbergka/ a Girij z Poděbrad a Kunſtatu/ s nimi také mnoho giných/ kteřijž Sekty Táborſké náſledowali/ yakž Daubrauius o nich pijſſe.

A ti Kazymira Syna Wladiſlawowa očekáwali/ kterýž toho čaſu geſſtě neměl třinácti let: na gehožto mijſtě wyſlánij k vgetij toho Králowſtwij/

Sendy-

Sendywog z Familij, Nalenč Weywoda Poznánſký/ a Jan Tenčenſký Weywoda Sendomijřſký/ toliko ſe dwěma/ Tiſýcy Lidu Rytijřſkého/ yakž o tom y Bonfinius Vherſký Hyſtoryk pijſſe. Mezy tim Králi Albrechtowi při Frankffurtſkém Sněmě ſſtěſtij třetij Korunu na Králowſtwij Řijmſké přineſlo/ tak yakž ſe někdy Zygmundowi mijmo naděgi wſſech Vhrůw/ ſtalo: Gimž on byl připowěděl/ že na ſebe takowého důſtogenſtwij nikdá nepřijgme.

Tehdáž Margkhrabě Bramburſké ſſlaſtně/ yakž Daubravius pijſſe/ proti Polákům bogowal/ a tak ge trápil/ že pokoge od něho žádati muſeli/ pročež Alffonſus, Borgenſis Biſkup z Hyſſpanye/ wyſlán byl/ wſſak toliko do čaſu mezy nimi přijměřij včinil.

Cýſař také měl chut na Poláky pro ſſkody panſtwij ſwého ſe wymſtiti/ ale pilněgſſý potřeba byla proti Turkům: nebo Servij a Raſcij Girijka Deſpota Kraginy/ kterýž byl w ochraně Králůw Vherſkých/ welmi byli wyhubili y Zámek Senderow oblehli/ na kterémž byl Girijk Syna Sſteffana zanechal/ a ſám do Vher odgel/ žádage pomocy/ aby Syna z těžkoſti/ a Zámek z nebezpečenſtwij wyſwobodili/ proti čemuž Vhři nebyli/ ani Král Wogtěch: nebo yak byli ſmělij w bitwě/ tak též byli vſtawičně k nij hotowi: A wſſak ſe rychle wyprawiti nemohli/ neb ge Pohan předběhl/ a Zámek dobyl: Sſteffana gal a oſlepiti dal.

A tak nic neſprawiwſſe/ kdy gim znáti dáno/ žeby Zámek Turek wzal/ Král ſe obrátil do Budina/ odtud Barboru Manželku Zygmundowu wy-

O ij prawil/

prawil/ dwanácte Tiſýc Zlatých gi nakaždý rok zapſati daw/ do Czech odeſlati poručil/ kteráž w Hradcy kterýž za wěno měla zůſtáwala.

Cýſař gſauc na Budjnu gednoho dne gedl mnoho Melonůw/ z čehož když naň přiſſla Auplawice/ Doktořij mu radili/ aby na gednom mijſtě pokogně zůſtáwal/ ale on neposlauchage Doktorůw/ chtěgc ſobě Powětřij proměniti/ puſtil ſe k Wijdni/ a když byl nedaleko od Oſtřehonia/ we Wſy genž ſlowe Dlauhá Wes/ žiwot ſwůg dokonal/ toliko dwě a geſſtě nezauplna léta panowal.

Tento Cýſař mohl welmi wſſemu Křeſtianſtwu proſpěti/ kdyby byl déle gi žiw zůſtal/ yakož ſe w tak krátkém čaſu k tomu doſti náchylným vkázal: A tak s welikau ſláwau od Alžběty manželky geho na Bělehradě pohřeb gemu včiněn byl.

Potom přineſeny nowiny a Liſty do Prahy/ w nichž Czechům bylo dáno znáti o ſmrti Králowſké/ z čehož mnozý byli zarmaucenij/ a wſſak ſe dědicem těſſyli/ když Králownu těhotnau býti vznáwali.

Czeſké Králowſtwij čzas dlauhý Krále očekáwagic/ welice trápeno bylo: Jakž tomu z mnohých zlých přijhod ſrozuměti ſe může.

Kapitola XI.

Na den Božijho Křtěnij/ yakž Hágek pijſſe/ Páni a Rytijřſtwo do Prahy ſe ſgeli/ a do weliké Kolege ſe ſeſſli/ kdež po dlauhém rokowánij na tom zůſtali/ aby měli ſtrpenij/ poněwadž Alžběta Wdowa pozůſtalá po Králi Albrechtowi Pánu gegich/ geſt těhotná/ protož geſtližeby ſyna porodila/ toho aby yako prawého dědice/ a po Otcy nápadnijka/ za Pána ſobě wzali: Tomu ač někteřij/ yako Giřij z Kunſtátu/ a Práček z Pirgkſſtegna/ počali na odpor býti/ wſſak když wětſſý počet na tom ſe ſnáſſel/ také k tomu dowoliti muſeli.

Potom přiſſli nowiny z Vher do Czech/ že Králowna porodila Syna dědice Králowſtwij Czeſkému/ žádagic wſſech Stawůw/ aby ſobě giného Pána nehledali.

Tomu od Matky geho dáno bylo gméno Ladiſlaw/ kteréhož potom korunowati y na Králowſtwij Vherſké/ Arcybiſkupu Oſtřehomſkému/ tu kdež náleželo/ pomazati dala.

A když ſe ty wěcy wykonali/ Králowna wzawſſy Korunu/ tegně gi ſchowala/ aby někdy w moc Vhrům/ kteřijž vſtawičně nowé wěcy wymeyſſleli zaſe nepřiſſla: a tak gij bezmeſſkánij s dědicem k Frydrychowi Streycy geho/ kteréhož toho čaſu Kurffirſſtowé za Cýſaře wolili/ k opatrowánij odeſlala.

Toho čaſu pak Vhři y s Czechowé/ gedni Wladiſlawa Krále Polſkého/ ginij Wogtěcha Knijže Bawořſké/ kterýž z mladoſti při Dwořе Krále Wácſlawa byl wychowán/ za Krále mijti žádali/ to ſobě rozwažugice/ žeby

bylo

bylo s welikau ſſkodau obogijho Králowſtwij/ geſtližby y na mladého Krále očekáwali: Nebo začaſté k weliké záhubě přicházeli/ a každé Králowſtwij Krále Muže doſpělého wěku potřebuge/ pamatugic na ona ſlowa/ kteréž pijſſe Ecclesiastes w Kap. 10. Běda Zemi w nijž Král dijtě geſt.

A tak Ladiſlaw bezmeſſkánj Wogſko ſebraw do Vher gel/ a w Budijnu od Panůw milownijkůw wlaſti ſwé wděčně byl přigat/ a bez prodléwánij korunowán.

Potom poſlali k Ladiſlawowi Banowi w gehož mocy byla Koruna y y Zámek Wiſſehrad/ aby do Budijnu bezpečně přigel/ a Korunu bezmeſſkánij s těmi Poſli/ kteřijž proto na Bělehrad wyſláni byli/ přiwezl.

Což oni bez prodléwánij včinili/ a Truhličku genž byla Pečetmi Biſkupſkými zapečetěná wzali/ wſſak když w nij Koruny nebylo wſſyckni ſe vlekli/ a zwláſſtě ti kteřij byli z ſtrany Ladiſlawowy/ že newěděli coby činiti měli: W tom geden z Biſkupůw oznámil/ žeby widěl mezy Swátoſtmi Korunu Zlatau/ kteráž wložená byla na Hlawu Swatého Sſtěpána Krále: A takž (prý) giž to máte čeho hledáte/ Krále Swatého/ Korunu ſwatau k tomu čehož nám potřebij podanau: z toho ſe wſſyckni weſelili.

W tom přineſena byla Koruna/ a na Hlawu Králi wložena/ což y Krále obweſelilo/ že ho takowé ſſtěſtij potkalo.

Wogtěch pak Knijže Bawořſké/ mimo naděgi wſſeho Králowſtwij Czeſkého/ přigijti nechtěl: neb yakž přečetl Artykule/ kteřijž gemu podáni byli/ takto powěděl: Raděgibych vmřel/ nežli s takowými Weymijnkami nad Czechy panowal.

Neb oni toho žádali/ aby gim netoliko přigijmánij pod obogij ſpůſobau potwrdil/ ale wſſelikau prácý a ſýlau ſwau před protiwnijky ge obhagowal a zaſtáwal.

K tomu aby Rokycana Prevaricatorem Veritatis w ochraně ſwé měl/ a k nawrácenij Zbožj kteráž před tim Koſtelům/ Kláſſterům/ a Kaplanům pobrali/ aby gich nenutil: A když Albrecht Czechům z té miloſti a láſky/ kterauž k němu měli poctiwé poděkowánij včinil/ a Králowſtwij pod ſwau mocý mijti nechtěl/ Czechowé znowu Sněm ſobě w Praze položili/ a giné Poſly k Frydrychowi Ržijmſkému Cýſaři wyprawili/ aby on yakožto Poručnijk Wladiſlawa dědice Králowſtwij Czeſkého/ pod ſwau ſpráwu a ochranu ge přigal/ aneb někoho giného na mijſtě ſwém gim vſtanowil. Odpowěděl Cýſař/ že gemu na ten čas pro giné zaneprázdněnij nenj možné toho včiniti.

Práček genž byl gednijm z wyſlaných/ mage obzwláſſtnij přijſtup k Králi/ řekl k němu/ aby ſám w Czechách Kralem byl. Odepřel Frydrych tomu/ prawijc/ žeby to nebylo náležité/ aby on magic w ſwé ochraně Syrotka/ měl gemu dědictwij geho odgijmati: k tomu ač Kralowánij Czeſké poctiwé geſt/ ale z důchodůw Králowſkých Králi malij vžitkowé. Neb Páni na wětſſými dijle/ platy Králowſké ſobě přiwlaſtnili/ a tak Král načby žiw byl nemá/ lečby ſe na autratu Králowſkau Berně zbijrati muſeli: A Czechowé yakby od něho darůw nebrali/ hnedby gemu ſlaužiti nechtěli/ protož že ſe gemu widij/ aby oni ſami dokudžby Syrotek nedoroſtl Zemi ſprawowali.

A tak Poſlowé přigawſſy od Krále Dary zaſe ſe nawrátili/ a to co tam zgednali/ wůli y raddu Cýſařſkau těm odkterýchž byli wyſláni/ oznámili. Lijbilo ſe potom wſſechněm aby dwa Spráwcowé woleni byli: Meynhard a Práček tu prácy na ſe přigijti muſeli: ač každý z nich chtěl lepſſým ſpráwcým býti/ tudy neſwornoſt mezy nimi za dlauhý čas trwala/ nebo ne-

nadarmo

nadarmo powěděl onen muž včený Menander : Regnum non capit duos.

Téhož čaſu/Králowna Alžběta chtěgjc Synu ſwému Králowſtwij dochowati/mnohá protiwenſtwij od Wladiſlawa Krále y od giných protiwnijkůw ſnáſſeti muſyla/ čehož také mu ſe zaſe odplacela. Neb když s Janem Huniadem w něyaké bitwě doſti vkrutně/ nad protiwnijky ſwými/porazywſſe Ladiſlawa Bana/wijtězſtwij obdržela/vmijnila předſewzatau wognu dokonati/ s pomocý Woldřicha Hraběte Sſtyrſkého Vgce ſwého / gehožto raddau Zámky y Měſta neypředněgſſými Czechy oſadila/ mezy nimiž byl welice ſlawný Rytijř Jan z Brandyſa Giſkra řečený/ten gſa Heytmanem na Byſtřicy/kdež ſe Zlatá a Střijbrná Ruda až poſawád vkazuge/ netoliko to což mu poručeno a oddáno bylo/ wceloſti zachowal/ale mnohem wjce ſtraně protiwné odgal: Poláky čaſtým mezy ně wſkakowáňým rozehnal: Huniadowi dwakráte Stany pobral/ a tak Vhry ſtrachem naplniowal/ že s powolenijm Wladiſlawa Krále/ pokog s Králownau Alžbětau mijti žádali: Pročež byl wyſlán Iulianus Kardynál/ aby mezy nimi pokog včinil/ kterýž s welikau pilnoſtj/ gezdijc čaſtokráte z Budijna do Oſtřehoma/ kdež Králowna bydlela/a z Oſtřehoma zaſe do Budijna k Wladiſlawowi Králi/o pokog ſe ſtaral/ tak dlauho až Králowna vmřela: Gegijžto Tělo wedlé Manžela gegijho pochowáno.

Po ſmrti Ptačka/Meinhart w Czeſkém Králowſtwij Rempub. ſprawowal s welikau nenáwiſtj protiwnijkůw ſwých / kteřijž toho auřadu Meinhartowi nepřáli/proto/že ſe podlé ſtarobylého obyčege/řádu Cýrkwe Swaté Řijmſké držel/ yakž o tom Daubrauius ſwědčij. Protiwili ſe tehdy někteřij Meinhartowi tak dlauho až ſkrze Rokycana a giné Kněžij k pokogi a ſwornoſti byli přiwedeni: Nicméně potom ſgeli ſe s Táborſkými do Hory Kutny / kdež Girijka Poděbradſkého Hegtmana Krage Hradeckého/ wolili za Gubernatora wſſý Země/a aby ſe o to ſtaral/yakby Prahy doſtati mohl/že gemu w tom nápomocni býti chtěgij.

Léta Páně 1440. w Czechách bylo weliké ſucho/ neb Mleyny netoliko na Potocých ale y na hlubokých Rzekách ſtáli: wſſak proto Obilij drahé nebylo/yakž Hágek pijſſe w Liſtu 417. Nebo Strych Žijta platil dwa gro: a Strych Pſſenice půl čtwrta groſſe. potom na Swatého Hawla Zyma vkrutná ſe začala.

Toho čaſu/Barbora pozůſtalá Wdowa po Zygmundowi Cýſaři a Králi Czeſkém/ wygewſſy z Králowſtwij Vherſkého/ w Czechách bydlela/magic giſté Wěno na Mělnijku ſobě zapſané.

Toho Roku/Wladiſlaw Král Vherſký a Polſký/wida welikau neſtáloſt Amurata Krále Tureckého/ ſtaral ſe aby mohl proti němu Wognu zdwijhnauti: Nebo Amurates nepochybugic o wnitřnijch Wognách mezy Vhry/vmijnil wſſecku Rackau a Sedmihradſkau Zemi opanowati/ a protož y Bělehrad giž oblehl.

Poſlal neyprwé Wladiſlaw Poſly ſwé k Amuratowi:do Brohoſta z Rodu Nalencůw a Lukáſſe z Gorky/ proſýc aby dobywáňij Bělehradu zanechal/ a pokog s nim vtwrzený ſtále zachowal.

Tyran oſlijſſew poſly/ předſewzetij ſwé wykonáwal / a wzkázal zaſe po nich/geſtliže Wladiſlaw gemu oſtatek Země Racke s Bělehradem poſtaupj/ že pokog zachowá.

W tom Legat Papežſký welikau pomoc od Papeže a giných Panůw a Králůw Křeſtianſkých připowijdal: K tomu Král měl nemalau naděgi w Vhřijch/kterýmiž ſe ſſtiaſtně proti pohanům wedlo.

Neß kromě toho že Amurat s welikau hanbau a ſſkodau od Bělehradu odſtaupiti muſel/ Jan Hunyad třikrát Turky porazyl: neyprwé v Bělehradu/podruhé w Zemi Sedmihradſké/potřetij v Waſſkapu na Pomezý Sedmihradſkém/Mezythabaſſy Meza/bogowníjka znamenitého y s Synem zabil/a Sciaba Zadyna druhého Baſſy s welikým ſtrachem k vtikáňij přinutil.

Nutilo k té Wogně Krále a wſſecky Pány Vherſké neywijce ſmilowáňij nad Girijkem Deſpotem/Pánem Země Albanſké a Racké/kteréž mu Turek odgal/a Syny oſlepiti dal.

Protož dotčený Girijk vſtawičně pomocy žádal / a k gednomu každému Pánu gezdijc/proſyl aby na ſwé panſtwij doſazen byl.

Poſelſtwij také nadauté/ kteréž wyprawil k Králi žádagijc Trybutu ročnijho a poddáňij Bělehradu/ Krále k hněwu y Pány Vherſké popudilo.

Protož Wladiſlaw Král položil Sněm při Slawnoſti Seſláňij Ducha Swatého/ Léta 1443. na kterémž gednomyſlně Wogna proti Turku wypowěděna.

Wyſláni potom byli Legáti o pomoc k Frydrychowi Cýſaři/ a k giným Králům Křeſtianſkým/ též k Křižowníjkům Pruſkým a Jnfflandſkým.

Ale při Cýſaři nic giného neňij zgednáno/kromě pokog do dwau Let.

Eugenius pak Papež piam Crucis militiam po wſſech Kraginách křeſtianſkých ſhromážditi poručil/kterýchž ſe něco ſgelo/a Julian Legát pod Korauhwj Křižowau ge wedl.

Polácy také dobrau pomoc Králi/yakožto Pánu ſwému / včinili.

Bylo toho Roku weliké Země třeſeňij w Vhřich/w Czechách a w Polſſtě.

Dne pak 22. Czerwence / hnulo ſe Wogſko z Budijna/ a přeplawiwſſe ſe přes Dunag v Slanyho Kamene/ wpadlo do Země nepřátelſké w Racké a Bulgarſké Zemi mnoho Zámkůw a Měſteček neywzáctněgſſých/yako Soffia aneb Sardyka/rc. zdobeywalo a wypálilo.

A když k Rzece Morawě přiſſli/dáno znáti Králi od Sſpehéřůw o wogſku pohanſkém. Král bez meſſkáňij Hunyada s Deſyti Tiſýcy lidu wýborného/mezy kterýmž y Polácy byli/wyſlal/ lid ten wſkočiw do Wogſka Tureckého/pohanůw welmi mnoho porazyl/takže gich Třidceti Tiſýc na placu zůſtalo/a čtyři tiſýce zgijmáno. O čemž Bonfinius pijſſe/že ſe to ſtalo ne tak pro ſměloſt a zmužiloſt Wogákůw/ yako pro řeč Slowanſkau kterauž mluwili Polácy: Neß ſkrze to wſſecka Země Bulgarſká gim ſe poddáwala. A tak přiſſli až k pomezým Macedonſkým/kdež treffili na weliké wogſko pohanſké s Karambekem přijtelem Amurata / kterýž byl Heytmanem nad wětſſým wogſkém Azyatſkým.

Wyſlán pak byl s nim od Amurata/ y Beglerbek Netolický/ aby zbraniowali křeſtianům do Kragin pohanſkých ſe přeprawowati/ a přikázano gim aby bitwy s Křeſtiany neměli: ale oni widauce křeſtianůw neweliký počet/ nedbagijce na přikázaňij Amurata / na zegtřij po Božjm Narozeňij/ vdeřili na Wogſko Králowſké.

Král gim tak zmužile odpijral/že wijtězſtwij obdržel/a Karambeka galginé mezy hory a Skálij rozehnal/ kdež Stany ſwé měli až do wečera: Dobýwal gich Král s nemalau lidu ſwého ſſkodau/ ano y s welikým ſwého zdrawij nebezpečenſtwijm: neb ſám Král několikráte byl z Luku poſtřelen. Tak Kalimachus y Dlugoſs o té Wogně wyprawugij. Bonfinius pak něco přidáwage/poněwadž k wůli Krále Matyáſſe Kronyku Vherſkau ſepſal/prawij že když Wogſko Králowſké pod Hory přiſſlo/pro těžkoſt pře-

prawy a pro Zymu welikau / nečekagic aby bylo rozpusstěno / naspátek se obrátilo / ačkoli Huniades a Giřijk Despot proti tomu byli.

A tak Král z toho mijsta nebezpečného wyssel / a Huniades s druhým Wogskem / že se pomalu za nimi bral / aby Král bez pečněgssý odgezd měl: Protož že potom sám Huniades s Turky se potkal a ge rozehnal / prwé nežli Král gemu pomocy dodal: a tu prawij / žeby Turky znowu až do Hor honili / etc.

Mnoho Bonfinius k wůli tomuto Králi Matyássowi psal / kterýž o sobě častokráte wijce psáti paraučel / nežli gest dokazowal / (neb Huniades byl Otec geho wlastnij) a Krále Wladislawa sstiastně bogugijcýho s Pohany zpomijnati pomijgel.

Ale yakkoliw se stalo / gisté Polácy mnoho tehdáž s Králem swým spůsobili / Gijzdnij y Pěssý: Nebo vdeřiwsse na Gijzdu Pohanskau / Koniům noby podtijnali a Turkům hnáty přeráželi.

Po té Wogně teprwa Despot Krále prosyl / aby Wogska nerozpausstěl / dokawádžby wssý Země Racké a Albanské nedostal / kterémuž y Sto Tisýc čerwených Zlatých darowal: Ale starodáwnij gest přijslowij / Vile est in fame aurum. Neb se y tak při Králi stalo: těžko mu bylo zagisté Wogsko déle zdržeti / poněwadž wsseho byl weliký nedostatek.

Vkazowali se Turcy když Wogsko spátkem odgijždělo / ale Král nedbage naně / Kořist od Pohanůw pobitých zakopati poručil / a vstaupal, aby co neyspijsse takowému nebezpečenstwij vgijti mohl. A odpočinůw zaněkolik dnij w Bělehradě / gel do Budijna / a ssel vpřijmo bosyma nohama do Kostela Panny Marye / kdež wssecky Praporce Pohanům wzaté powěsyti rozkázal.

Takowé sstěstij Krále Ladislawa / když po wssem Křestianstwu rozhlássено bylo / od mnohých Králůw k němu Poslowé geli / y od Jana Paleologa Cýsaře Konstantynopolitanského / winssugic gemu sstiastného panowánij / a k začaté Wogně ho nutili / slibugijce mu pomoc dáti / zwlásstě Papež Eugenius, s Knijžetem Benátským / Genuenským / a s Filipem Knijžetem Burgundským / Wogsko odeslati připowěděl.

Polácy tolikéž k němu Posly wyprawili / žádagijce aby nynij na tom sstěstij přestal / a podruhé na sliby negisté a nebezpečné spolehagic / do takowé Wogny se nedáwal.

Druhého Roku / Král Wladislaw když se s wětssý sylau s Giřijkem Despotem a Huniadem proti Pohanům strogil / přigelo poselstwij Turecké chtijce Karambeka wyplatiti / za kterehož Padesáte Tisýc Dukátůw dáwali / a pokoge žádali. Což Amurates proto včinil / že se obáwal wssech Králůw Křestianských spolčenij / poněwadž gednoho toliko Krále welikau sýlu poznal: K tomu přissla naň Wogna weliká w Azygi s Karamanským Knijžetem / proti kterémuž se musel wystrogiti.

Král Wladislaw a wssyckni Páni Vherstij nebyli proti tomu / poněwadž Turcy snažně o Pokog žádali / newědauce gesstě o smlauwě Benátčanůw a Genuenských. Gel tehdy Král do Segedinu / a předce se na Wognu strogil / aby tim spijse Pohany ke wssem condycym přiwedl: Posly Amurata wyslissel / kteřijž s welikými dary přigeli / a při Vherských a Polských Pánjch poselstwij swé wyřizowali / žádagice pokoge za Deset Let: K tomu Král s tau weyminkau dowolil / aby Amurates wssecku Rácкau a Albanskau Zemi Despotowi (kterémuž přináležela) s dwěma Syny geho nawrátil / a to

aby w brzkém času wykonal. Což wssecko Turcy splnili / a pokog s Přijsahau skrze Bassy Baltaogla vtwrdili.

Léta Páně 1444. na den Swaté Kateřiny / Giřij Poděbradský z Kunstátu / kterýž byl Gubernátorem wssý Země Cžeské / položil Sněm w Cžeském Brodě / na němž se snesli / aby posláno bylo k Frydrichowi Cýsaři / kterýžby gim za Krále Wladislawa / Syna Albrechta Cžeského dědice vstanowil.

Wladislawowi pak gestližeby se lijbilo přigijti Králowstwij Cžeské / aby přigel: ale tim spůsobem / aby Mistra Rokycana za Arcybiskupa přigal: gemuž aby Biskupstwij Pražské potwrzeno bylo / Poslowé k Papeži wyprawení býti měli. Pro takowau gich weyprawu vložena byla Berně / z každého Lánu dwa grosse / a z každého Domu w Městě geden gross.

Téhož Léta v Wigilij Božijho Narozenij / spatřjna gest Kométa se třijma Ocasy rownými proti Polední / kteráž se někdy w nocy a někdy wedne vkazowala.

Léta Páně 1445. Před Slawnostij Swatého Jana Křtitele / byli w Cžechách welicý Desstiowé: neb Cžtyři dni pořád prsselo: z čehož possło wod rozwodněnij / kteréž welikau sskodu nad Prahau okolo Dobřijsse včinilo.

Toho času / namluwen gest Wladislaw Král Vherský a Polský / skrze Legaty Papeže Eugenia, aby pokog s Turkem s přijsahau vtwrzený zrussyl: což se Polákům newelmi lijbilo.

Přeprawil se tehdy Wladislaw s Wogskem přes Dunag / a sskody weliké w Zemi Pohanské činil: w tom mu oznámeno, že Amurates mage lidu Sto Tisýc z Azye přes Moře se přeplawil / a Benátčany s Genuenskými k swé straně přiwedl. Nebyl gesstě takowau nowinau Král přestrassen / ale hnuw se k Warné 20. dne Měsýce Prasynce / dostal Města / kteréž mu Turcy poddali: Tu mu opět nowiny přinesseny / že nepřijtel nazeytřij hned po Wýchodu Slunce přigeti má.

Král byl welmi teskliw pro bolest kterauž w Nohách trpěl. Huniades pak ssykowal lid k Bitwě prawě pod Horami / kteréž se začijnali v Warny na mijstě bezpečném: Roh prawý k Horám poručiw Despotowi / Legatowi s Biskupy / přidaw gim Bobřického a něco Polákůw: sám pak zůstal při lewé straně s Wogskem swým / zanechaw Krále w prostředku s ginými Poláky a Vhri Dwořany geho. Po takowém Ordunku očekáwal lid Pohanůw spustiwsse Kopij pro Wijtr / kteřijž se z Hor vkazowali / a vpřijmo na prawý Roh vdeřili. Welblaudowé Pohansstij splassyli Koně Křestianům / tak že hned Walassý a Muldawané prchli / a do Galacye na deset mil se rozběhli: z druhé strany nesstěstij na pohany připadlo: neb od Huniada a Krále na čtyři mijle rozehnáni byli / kteřijž vtijkagijce wssecku Thracij strachem naplnili / prawijce že wssecko Wogsko pohanské poraženo gest.

Král když rozehnal Gijzdné pohany / zdali se Huniades s Vhry za Turky pustil / čili tolikéž vtekl / toho negistijm: (ač někteřij tak prawili /) ale otom žádné pochybnosti nenj / že gest tu sám Král s malým počtem lidu zanechán kterýž žádným spůsobem vstaupiti nechtěl / ač nemnoho Polákůw při sobě měl / kteřijž ho w té potřebě dosti dobře ochraniowali: Neohlidage se tehdy Král na malý počet lidu swého / vdeřil na Wogsko Janytčarské / w kterémž sám Amurates byl. Což widauc Basse Asyatský / ten kterémuž byl lid rozplassen / znowu se napomoc k Amuratowi obrátil / gemuž Král zmužile odporowal / tak že toho Bassy Asyatského swau wlastnij rukau zamordowal / a dlauho sobě hrdinsky počijnagijc / naposledy od Jančarůw a to giž při samém wečeru / prostřelen y proboden gest.

Toho Roku/ w Czechach byl vkrutný Mor/ kterýž ſe neyprwé začal w Hradcy nad Labem: Lidu mnoho Tiſýc zemřelo.

Po ſmrti Krále Wladiſlawa/ byla mezy Vhry neſwornoſt z ſtrany wolenij nowého Krále: neb gedni wolili Ladiſlawa Syna Albrechta Krále/ a druzý gednoho z Panůw Vherſkých gmenem Deſpana.

Léta 1447. na den Swatého Jana Křtitele/ Kazymir weliké Knijže Litewſké/ bratr Wladiſlawa Krále Vherſkého/ korunowán geſt na Králowſtwij Polſké: přitom bylo mnoho Knijžat/ Panůw Czeſkých a Morawſkých.

Léta Božijho 1451. Barbora Manželka Cýſaře Zygmunda vmřela/ genž Těla a Krwe Páně pod žádnau ſpůſobau přigijmati nechtěla/ a řádu Cýrkwe Swaté ſe poſmijwala. Ta z poručenij Gubernátora/ pochowána geſt od Rokycana w Kůru Panny Marye.

Druhého Roku/ Cýſař Frydrych wypravil ſe do Wlach/ a přigew do Řijma/ korunowán byl od Papeže Pawla/ Korunau Cýſařſkau: Odtud obrátil ſe k Měſtu Neapolis/ kdež ſobě wzal za Manželku Leonoru Dceru Krále Portugalſkého/ a Wnučku Krále Neapolitanſkého/ s kterauž potom do Wijdně odgel.

Toho čaſu Machomet Král Turecký/ po Smrti Otce ſwého/ vmijnil ne Wognau/ ale chytrým pokogem s Křeſtiany zacházeti: Protož poſlal neyprwé Macechu ſwau k Deſpotowi Otcy gegimu na Smederow/ ſkrze kterauž včinil s Deſpotem Přijměřij/ wſſak tak aby mu Giřijk Deſpot každého Roku Patnácte Set lidu Gijzdného k geho potřebě wyſýlal/ a k tomu Patnácte Tiſýc Vherſkých Zlatých Platu ročnijho dáwal. Powolil k tomu Deſpot pro pokog/ ač poddanij z toho ſe horſſyli: gimžto on takto ſe wymlauwal: Muſel gſem (řka) to včiniti/ pro ſluſſné přijčiny/ dokawádžby Král Ladiſlaw nedoroſtl aby w Vhřijch Kralowal/ neb Hunyadowi newěřijm.

Léta 1453. Někteřij Páni z Rakaus o to ſe ſtarali/ aby Ladiſlaw Králowſtwij Czeſké a Vherſké opanowati mohl/ očež y s Frydrychem Cýſařem mluwili: A když on toho/ den ode dne odkládal/ oni ſebrawſſe nemalý počet Lidu/ nowé Měſto oblehli/ kterémuž s Lidem napomoc přigel Gindřich z Rozenberka. Cýſař wida Wognu před očima/ wydal gim Ladiſlawa za Pána/ a Páni Rakauſſtij odgeli do Wijdně. Rozličným ſpůſobem ſnažil ſe o to Poděbradſký/ aby při tytuli Králowſkém zůſtati mohl: K položil Sněm w Praze/ a nařijdil to/ kdož by koli naň nepřigel/ aby za odpornijka obecnému dobrému wyhláſſen byl. A když ſe Páni ſgeli/ takto k nim promluwil: Poněwadž gſme ſe toho předkem na Pánu Bohu/ potom na G. M. C. dožádali/ abychom déle gi yako bludné Owce bez Paſtýře nebyli/ a giž Ladiſlawa dědice Czeſkého za Krále mijti máme/ ſluſſná wěc geſt/ abyſſte ſobě rozwážili/ máteli ho přigijti/ a takéli wám z toho chwála bude/ že ſpolu s Vhry gednoho Krále mijti budete: Pak liby ſe wám lijbilo a widělo/ Mládence toho Vhrům puſtiti/ a giného z proſtředku Wa: Mi: woliti y korunowati/ giſtě by to Ladiſlawowi proti myſli nebylo. Neb on w tom wěku doſti bude mijti co činiti/ aby ſamé Králowſtwij Vherſké/ tak ſſkodliwě zawedené ſprawowal. Což nepochybugi že při vwáženij Wa: Mi: zůſtáwati bude.

Páni poradiwſſe ſe weſpolek/ odpowěděli gemu/ žeby nebyla ſluſſná wěc/ po takowých prácech/ kteréž ſe při Cýſaři dáli/ od toho vpuſtiti/ a z Mládence toho a dědice Czeſkého poſměch činiti: Protož aby ſe raděgi o to gednalo

yakby

yakby ſe pro něho poſlati mělo/ a yakby k weyprawě Penijze ſhromážděny býti mohly. Na to Poděbradſký odpowěděl: Poněwadž (prý) ſe wám tak lijbij a widij/ má wůle též w tom s wámi geſt: Si vera dixit. K tomu přidal y to: Snad měli bychom Ge: Mi: předložiti/ chtělli by nás při naſſých Práwijch a ſwobodách zanechati: Což by to bylo/ kdyby on magic nás s Statky y žiwoty naſſými pod ſwau mocý/ s tím zacházel yakby chtěl: Potřeba tehdy vkazuge na ſwobody naſſe nezapomijnati. W tom ſepſali Artykule/ a podali gich Ladiſlawowi prwé než ſe w Králowſtwij vwázal/ a gim přijſahu včinil.

Sgeli ſe opět/ před Swatým Wácſlawem/ z poručenij Giřijka Gubernátora/ Páni Czeſſtij do Prahy/ kdež gim vkázal liſt Oldřicha Hraběte Cylického/ kterýž Czechy napomijnal/ aby bez meſſkánij pro ſwého Krále přigeli: Což wyſliſſewſſe/ radili ſe/ kdo by, a kterým ſpůſobem na tu Ceſtu měl býti wyprawen. Přitom Gubernátor tázal ſe gich: Geſtliže by kdo nalezen byl kterýž by wolenij Ladiſlawa Krále odporowal/ a gemu pſanij, vwozugij c Czechy w oſſkliwoſt činil/ čeho by hoden byl: odpowěděl gedenkaždý/ že ſmrti: Což y Jan Smiřický potwrzowal řka/ žeby ten a takowý ſprawedliwě Hlawu ſtratiti měl. W tom Giřijk Poděbradſký vkázal wſſem Panům Liſt ſobě odeſlaný od Hraběte Cylického/ Gubernátora Rakauſkého/ genž byl pſán Ladiſlawowi Králi od Jana Smiřického w tato ſlowa:

Do Králowſtwij Czeſkého Králi Ladiſlawe/ aby ge ſprawowal/ wijm, že přigeti máš: než bez ſyli a mocy twé/ aby ſe w ně vwázati měl/ tohoť nechwálijm: geſtliže tě Matka twá s dwěma Hlawami porodila/ aby gednu w Wijdni zanechal/ a druhau Czechům ſwěřil/ tehda přigeti můžeš.

To widauce Páni/ a Sekrýt y ruku geho poznawſſe (čemuž ani on neodporowal) hned gey do Wězenij dáti poručili/ w kterémž aby toliko dwě hodiny žiw zůſtal/ vſauzeno: W prwnij aby Statek ſwůg zřijdil/ w druhau aby Duſſy ſwau opatřil: a hned po wykonánij dwau hodin/ ſťiat geſt na Rynku Pražſkém/ a v Swatého Ducha při Moſtu pochowán. Non est tutum, Regibus dare consilium.

O Ladiſlawowi Synu Krále Albrechta/ Králi Vherſkém a Czeſkém.

Kapitola XII.

DLauhý čas weliké auzkoſti a zſauženij Králowſtwij Czeſké gſauc bez Krále trpělo: Czehož aby bylo zproſſtěno/ Léta 1454. Páni Czeſſtij do Morawy geli/ kdežto Ladiſlawa Pána ſwého očekáwali/ kterýž přigel do Gijhlawy w Pátek po Swatém Michalu: Tu geho wſſyckni s welikau vctiwoſtij wjtali: Nazeytřij pak předſtaupiwſſe před něho (Artykulůw gemu poddali/ kteréž gim ſlijbil zachowati/ a na to hned ſe y zapſal. Odtud hnul ſe ku Praze/ a na den Swatého Sſymona a Jůdy/ w Koſtele ſwatého Wijta korunowán/ mage let wěku ſwého 15.

Toho Roku/ byla w Czechách weliká hognoſt wſſeho/ Wagec třinácte

za geden

za geden Penjz/ Wěrtel Piwa za ſedm groſſů / ſtrych Zyta za půl třetyho groſſe/ Owſa ſtrych za dwa groſſe/ Mláta žadný nepotřebowal/ Malwazý Zegdljk za ſſeſt Peněz/ Wýna Vherſkého za čtyry Penýze / Patok Pinta za geden Penjz/ Starého Piwa půl Pinty za Penýz/ Wjna domácýho dobrého Zegdljk za penýz/ a lehčegſſýho půl pinty : Putna Břeſkwý za dwa Penýze / Putna Hruſſek za čtyry Penýze/ Jablek wýborných za čtyry Penýze. Kápr weliký za čtyry Penýze/ Libra Loſoſu za tři Penýze/ Herynkůw 20. za 7. Peněz: Cžuba Liſſtčý podbřiſſkowá za tři kopy/ Hřbetowá za dwě ko: Ocaſy od Kun a Liſſek na Břehy metali: In Summa wſſecky wěcy welmi lacyno ſe kupowaly.

Toho čaſu dobyli Turcy Konſtantynopole/ kteréhožto roku Machomet počal ſe pſáti Cýſařem Rzeckým: K čemuž gemu dopomohlo Přjměřý nahoře včiněné.

Léta Páně 1455. Byl Mor weliký w Zemi Vherſké a Racké/ též y w Městě Smederowě. Deſpot pogaw s ſebau Lazara Syna ſwého a newelký počet lidu/ wyhledáwal lepſſýho Powětřý / a přigew pod Horu nedaleko od Bělehradu/ poručil Stany roztahnauti/ a poſlal k Hunyadowi/ Vherſkému Gubernátoru / též y k Sylohadmichalowi Heytmanu Bělehradſkému / žádage gich aby gemu dopuſtili tu přebýwati/ dokawádžby ſe zlé Powětřý nezměnilo. Oni mu wzkázali že mu toho mýſta přegý / a že od lidý gegich bezpečnoſt mýti má / ano kdyby toho potřeba vkazowala/ že y pomocy gemu

mu dodagý : Vbezpečil ſe Deſpot na řeči takowé/ a rozpuſtiw lid za některý čas /bezpečně pod dotčenau Horau bydlel.

Po dwau Neděljch Sylohadmiral wygel z Bělehradu s několika ſty Koný/ a w nocy Deſpota oblehl/ kterýž ač málo Služebnjkůw při ſobě měl/ wſſak bránil ſe ſtatečně/ až mu dwa Prſty vtiali a geho gali.

Syna pak Služebnýcy, branau rukau zawedli do Leſůw : A když Deſpot do Bělehradu přiwezen byl / ſwázan a trápen geſt/ dokawádžby ſto tiſýc Vherſkých Zlatých neſložil.

Deſpot newěda o giné raddě/ poſlal na Smiderow pro Elenu Manželku ſwau/ kteréž w Bělehradě na mýſtě ſwém zanechaw/ gel ſám na Smiderow aby takowau Summu shledal. Poſlal pak Sylohadmiral Auředníjka ſwého s nim/ gménem Balwana s několika Sty Wogákůw/ a rozkázal aby Deſpot Balwanowi takowau ſummu odwedl. Balwan zanechaw lidu w záloze/ obrátil ſe na Smiderow / kdež mu bezmeſſkáný Deſpot Sto Tiſýc Zlatých Vherſkých dal : W tom někteřý Drábi/ gſauce welmi žaloſtiwý pro přýhodu Pána ſwého/ bez wědomý Deſpota y Syna geho Lazara/ Balwanowi w ceſtu wgeli / a do půl třetýho Sta gýzdných mu pobili / Balwana též zamordowali/ a wzawſſe tu ſummu rozgeli ſe/ tak že žádný wyzwěděti nemohl/ kde gſau ſe poděli : Přigel tehdáž Král Ladiſlaw do Vher/ kteréhož Huniades ač vctiwě přiwýtal/ wſſak nebyl wděčen přýgezdu geho.

Ladiſlaw zagiſté ſlyſſýc o tom neſſlechetném včinku z ſtrany Deſpota/ těžce ſobě tu nezbednau žádoſt Peněz Hunniada, a Sſwagra geho Sylohadmirala/ rozwažowal : A protož zaſtawiw ſe w Budinu) gel na Bělehrad a hned poručil Sylohadmiralowi/ aby Manželku Deſpotowu propuſtil: což on včiniti muſyl.

Tu též ti Drábi kteřýž Balwanowi Penýze odgali/ poſlali ge Deſpotowi Pánu ſwému/ proſýce aby gim ten včinek odpuſtil/ za kteréž y Král pſanjm ſwým ſe přimlauwal. Což Deſpot na Králowſkau přýmluwu včinil / a Penýze ty dáwal Králi : Ale Král gich přigýti nechtěl : gſa pak od Deſpota welice žádán/ přigal Padeſáte tiſýc darem/ a Deſpotowi několik Zámků w Zemi Vherſké dáti rozkázal : potom odtud ſám ſe do Rakaus obrátil.

Léta 1456. Machomet nowý Cýſař/ chtěge ty Pány ſpokogiti / ſe čtyřikráte Sto Tiſýcy lidu Bělehrad oblehl : a vmýſlil mnoho lidu za Rzeku Sáwu přeprawiti/ aby Křeſtiané do Bělehradu ſſpýže a lidu dodati nemohli/ ale Baſſowé od toho předſewzetý ho odwedli / prawýce/ že Vhři nebudau ſmýti Bělehradu retowati / wědauce o takowé mocy. W tom Gubernátor s nemalým počtem lidu Vherſkého a Rzeckého / položil ſe proti Bělehradu. Toho též dne připlawil ſe po Dunagi z Budina Jan Mnich z Kapiſtranu mage oſm ſet gjzdných a pěſſých/ Křižákůw a ti branau rukau do Bělehradu weſſli/ neſauc s ſebau doſti potraw a giných potřeb Wogenſkých. Protož bráněn geſt Bělehrad tak zmužile/ že Turek s welikau ſſkodau odtáhnauti muſyl.

Po odgezdu Machometowěm Gubernátor vpadl w nemoc / a po oſmi dnech vmřel/ zanechaw dwau ſynůw/ Ladiſlawa a Matyáſſe : poněm také 23 dne Jan z Kapiſtranu bratr řádu ſwatého Frantiſſka/ žiwot ſwůg dokonal/ a w Kláſſteře Vwlakuwſkém pochowán.

Roku toho w ſtraně půlnočný vkazowala ſe Kométa za 28. dnij/ kteráž y w nocy widána býwala.

Když oznámeno bylo Ladiſlawowi Králi/ že Gubernátor vmřel/ poradiw ſe s Raddami ſwými gel do Vher vpřýmo k Budinu/ s welikým poč

tem lidu Wogenského / kdež byl od Vhrůw vctiwě přigat/a namluwen gsa od nich gel s mnohými Pány Vherskými/Czeskými/Morawskými a Rakauskými do Bělehradu/ y zanechaw lidu Wogenského před Městem (kteréhož bylo okolo čtiř tisýc) spatřil správu Pohanskau/ a Pánu Bohu děkowal/ že gest sám Křestianůw brániti ráčil. Tu Ladislaw syn vmrlého Gubernátora/ wzal sobě w ossklivost Hrabě Cylické/ domnýwage se/ že tím aumyslem přiwedl Krále/ yakožto neywyžssý radda geho/ aby Vhrům Bělehrad odgal/ a na potkánj swádu včiniw s Hrabětem/ gey zamordowal. Tak w tu chwýli posláno bylo k Králi/ že to Ladislaw včiniti a Nepřýtely swému se brániti musyl.

Král, ač byl Pán mladý/ wssak rozwážiw wěc tu řekl: každému vložená gest smrt od Pána Boha kdež koli/ kteréž žádný vgýti nemůže. Rkázal Tělo geho odwezti do Cýlý. Třetýho dne wygel z Bělehradu/ a gsa na cestě/ zagel do Města Hunyadowa: Tu wyssla proti němu Manželka vmrlého Gubernátora/ Matka Ladislawa a Matyásse/ plačic pro smrt Manžela swého/ kterauž Král potěssyl a odgel. Synowé pak gegi domnýwagýce se/ že Král giž zapomenul na smrt Hraběte/ geli s Králem až do Budýna. Král wida čas přjhodný kázal Brány Hradu zamknauti/ Ladislawa a Matyásse y Biskupa Waradinského s některými Pány do Wězenj dáti/ neb ti wssyckni něyaké spuntowánj měli proti Králi: Ladislaw pak nazegtřj wyweden na Rynk a zgewně stiat gest. Druhé nocy Páni z wězenj se dobyli/ a Král wygew z Budýna/ Biskupa wypustiti poručil/ ale Matyásse v wězenj dobře stráži opatřeného zanechal.

Léta Páně 1457. Položen Sněm w Wjdni/ proto aby Král w staw manželský wstaupil/ y zůstali na tom / že poslali pro Magdalénu Dceru Karla Krále Franckého/ ale o mýsto kdežby Weselý býti mělo/ mezy Pány weliká rozepře byla. Vhři chtěli w Budýnu/ Rakussané w Wjdni/ Czechowé w Praze. W tom Giřý Gubernátor přigel z Czech do Rakaus/ mage lidu osm Set/ a položil se v Dunage/ oznamugic že má pilné wěcy Králi odewssý Země powědýti: Do Města pak Wýdně žádným spůsobem nechtěl wgeti. Wyslánj byli k němu Poslowé/ aby skrze ně Králi poselstwý oznámil. Ale on odpowěděl/ že žádnému toho swěřiti nemá/ než samému Králi. Wygel tehdy s třjmi Tisýcy lidu/ a položil se s druhé strany Dunage podál od Břehu/ kdež w prostředku vdělán byl Stan weliký/ w kterémž Gubernátor měl s Králem rokowati: Prwnýho dne Gubernátor toliko odewssý Země pozdrawenj včinil/ a Král každé nocy do Města se obrátil: Druhého dne při rokowánj gegich dwě osoby byli: Třetjho pak a Cztwrtého dne/ sami dwa wegdauce do Stanu/ teyně s sebau mluwili.

Když potom Giřj Gubernátor s žalostý odgel/ poslal za nim Král/ oznamugic že Weselý w Praze bude: Protož wyřjdiw Král wěcy Rakauské gel do Prahy / a wýtán od Rokycana a Gubernátora/ kterýmž on poděkowánj včinil. A yakž přissli Preláti Kostela Pražského s welikau vctiwostý ge přigal/ a za winssowánj děkowal. Vkázán mu potom kus Dřewa na kterémž Spasytel náss trpěl/ kteréž Král s wážnostý polýbiw, zaplakal/ nač ež mnozý patřili/ a diwně to wykládali: Očemž Hágek.

Toho Roku při Slawnosti Ducha Swatého / vkázala se Kométa/ a trwala až do Swatého Bartholoměge. Z čehož lidé Včenj dáwali znáti aby Král se měl napěči.

Při témž času/ Poslowé z Prahy wygeli do Frankreychu/ gichž wssech bylo Sedm set/ magýce s sebau do 80. Konj býlých/ a několik Wozůw Zlatohlawem

tohlawem přikrytých a Zlatem ozdobených: k tomu Sjaty Perlami a drahým Kamenjm Krumplowané a giných darůw mnoho: též y Panen a Pani mnoho ku poctiwosti Newěstě připrawených.

Na den Swatého Hawla vkázala se druhá Kométa s mnohými ocasy/ kteráž weliký zármutek mezy lidmi wzbudila/ že se něyakého nesstěstý obáwali: Wssak Pražané s pilnostý se k tancy strogili/ a Dřýwý na Tanečnicy pořád wozyti poručili/ kteráž welikým nákladem wystawená býti měla/ tak aby zný do každého Domu w Rynku gýti mohl.

K takowému pak Weselý pozwáni byli tito Hosté: Frydrych Cýsař a Manželka geho Leonora/ dwě Sestry Krále Ladislawa s Manžely swými/ čtyřý Kardynálowé a ginj od Papeže/ tegná Radda Krále Franského/ Polský Král Kazymir/ Knjže Saské/ Bawořské/ Slézské/ a Hrabat giných mnoho. A pozwáni gsau dotčenj Potentátowé netoliko na Swadbu/ ale y k tomu aby smlauwu včinili/ a wssecko Křestianstwo z Europy proti Turku pohnuli. Toho času powstala weliká rozepře mezy Giřým z Kunstátu a Panem z Bozkowic/ o starožitnosti Rodu: pročež Král seděl na Saudě ač welmi smutný: v wečer pak stegskal sobě na Zialudek/ a gdauc ležat/ wětssý a wětssý bolest trpěl. Doktořj neslibowali za zdrawý geho / nýbrž oněm pochybowali: Rpřissel Giřý Gubernátor těssýc ho / ale on toliko žádal/ aby ti genž z Rakaus přigeli/ pokogně z Země wygeli. W tom wessel do Pokoge Spowědlnýk / a wyslissew Spowěd geho/ Swátostý welebnau podlé spůsobu Cýrkwe Swaté gey opatřil. Král Oděw swůg wssecken Kostelu Swatého Wýta odkázal / a wztáhw ruku Swýce požádal / kteráž mu s Obrazem Božýho Vmučenj dána byla / on wzaw gi řýkal Modlitbu Páně / a dopowěděw naposledy: Ale zbaw nás od zlého/ Amen: Dussý wýpustil.

Toho dne Gubernátor poslal listy do Vher pod Sekrytem Králowským k těm genž hlidali Matyásse/ aby hned přečtauce ge/ s Matyássem do Prahy přigeli/ což oni bezmesskánj včinili. Wyslal proti nim Gubernátor 20. gýzdných až do Gýhlawy / aby bezpečně do Prahy přiwezen byl/ té gsa naděge/ že od Matyásse welikau summu Zlata dostane.

Nazeytřý Poslowé za Pány Czeskými a Vherskými do Frankreychu/ kteřý nazeytřý s Pannau wygeti měli / aby o ný, poněwadž Král vmřel/ negednali/ wysláni byli. Protož předstaupiwsse před Krále/ welmi smutný/ tu přýhodu gemu oznámili/ on pak proti nim se zůřiwým vkazowal. Ale Zdeněk z Ssternbergka Muž w maudrosti wznessený / rychle w to wkročil/ řka: Králi neygasněgssý/ rač znáti twá welebnost/ že žádný Czlowěk smrtedlný nemůže se wůli Božý protiwiti: A poněwadž Pán Bůh ráčil nám wzýti Krále Pána nasseho/ za to žádame/ že Wasse welebnost Králowská Syna swého nám za Krále dáti ráčý: což když dowoleno bude/ my yakožto neywyžssý w Králowstwý / přigedauce domů / swoláme lid obecný a k tomu přinutýme/ aby Syn W. K. M. za Krále Czeského a Vherského přigat byl: Z čehož owssem nemalé sláwy dogde / když Králem Czeským a Vherským zůstane.

Takowá řeč lýbila se Králi Franskému/ y připowěděl gim dáti Syna za Krále/ a obdarowaw Legáty hogně/ s pokogem ge propustil/ žádage aby to při Obcy wykonali. Poslowé gsauce giž w Czechách/ odepsali Králi/ žeby rádi to splnili/ ale lid obecný k tomuže žádným spůsobem dowoliti nechce. Litowal toho Král/ že tak znamenité Legáty s pokogem a s dary propustil.

Interregnum w Czechách Sſeſté.

Kapitola XIII.

LEta Páně 1458. Páni Czeſkého Králowſtwj Rytýřſtwo a Měſta položili ſobě Sněm w Praze/ a ſgewſſý ſe na Staroměſtſký Rathauz/ w druhau Středu Poſtnj/ radili ſe o nowého Krále. Přigeli na ten Sněm mnozý Poſlowé wyſlanj od ſwých Panůw/ y Poſlowé od Krále Karla Francſkého/ a od Kazymira Krále Polſkého/ ti prawili ſe mýti Práwo pro blizkoſt Manželky ſwé/ kteráž byla wlaſtnj ſeſtra Krále vmrlého: Wylým Knjže Saſké wztahowal na ſe Králowſtwj po ſtarſſých. Frydrych Cýſař pro dluhy: Zygmund a Albrecht Knjžata Rakauſká připomýnali ſtarožitnoſt wolenj/ že Czechowé nemagj ſobě bráti Krále/ gen z Knjžat Rakauſkých/ kdyby Kmen Králowſký w Králowſtwj Czeſkém zahynul: ati wſſyckni w naděgi byli Competitores. Miſtr Rokycan wolený od Obce Arcybiſkup/ chtěge dokonce ozdobiti ſláwu ſwau/ wolal na Kázanj aby Páni/ Rytýřſtwo/ y Měſta neſwolowali na Cyzozemce než na ſwého Czecha: Geſtližeby pak w tom ſe ſrownati nemohli/ aby gich Dwanácte wybrali/ genžby ſprawedliwě Zemi ſprawowali.

Páni poſlali k Pražanům aby zapowěděli tomu Kazateli baukliwému mluwiti o wolenj Krále/ poněwadž gemu do toho nic nenj/ lidu aby nebauřil/ a ge aby Krále woliti nevčil: což Pražané včinili/ yakž Hágek pjſſe obſſýrněgi.

W tom Páni/ Rytýřſtwo a Měſta/ po dlauhém rokowánj wolili Giřjho z Poděbrad a z Kunſtátu/ za Krále/ a z Rathauzu vpřjmo ſſli s njm do Koſtela Panny Marye před Teynem/ kdež Rokycan byl Farářem/ a tu ho korunowali.

Toho také čaſu/ Matyáš Syn Hunnyada vmrlého/ (kterýž dán byl do Wězenj od Ladiſlawa) wolen geſt od Vhrůw na Králowſtwj. O tom když ſe Giřj dowěděl/ počal mu lahoditi/ a pokogně ho z Zeme na Morawu až do Byſtřice prowoditi poručil: odtud Vhři wzali gey na Budjn.

O panowánij Krále Girzijho z Poděbrad a z Kunſtátu/ na Stolicy Králowſtwj Czeſkého.

Kapitola XIIII.

SNjžil Pán Bůh to oboge Králowſtwj/ Vherſké y Czeſké/ pro zawrženj gednoty Wjry ſwaté/ ſkrze prchliwoſt Králowſkau/ kteráž ge čaſtými a welkými Wognami zawedla. Tim pak Králem Králowſtwj w takowé mjře zůſtáwagjcý/ nemnoho ſobě pomohlo.

nemnoho ſobě pomohlo. Korunowán geſt na Králowſtwj Král ten/ we Cžtwrtek před přeneſſenjm Swatého Wácſlawa/ a w Pondělj na den ſwatého Staniſlawa/ Johanna Manželka geho. Před korunowánjm Král Giřj zawázal ſe wſſem genž ho wolili/ těmito ſlowy/ yakž Hágek pjſſe:

Já Giřj wolený Král Czeſký/ tu hned mage korunowán býti/ ſlibugi dobrowolně/ a powinnoſt čiňjm/ a Přiſahám před Pánem Bohem a Anděly geho/ při přjtomnoſti Důſtogných Otcůw/ Auguſtýna Rabſkého/ Wincencya Wácowſkého/ a Prothaſia woleného Biſkupa Olomauckého/ a Přibyſlawa woleného Opata Luckého: též při přjtomnoſti Vrozených Panůw/ Matyáſſe Tranſylwanſkého Weywody/ a Oſwalda z Rogon Hraběte Sykulického Vherſkých/ a při přjtomnoſti Panůw/ Zbynka Zagjce z Hazmburku Sudjho Králowſtwj Czeſkého/ a Prokopa z Rabſſteyna Kancljře Králowſtwj Czeſkého/ Czeſkých: Také při přjtomnoſti Michala od ſwatého Mikuláſſe Arcypryſſta Nowohradenſkého/ a Tomáſſe z Kuchus Kantora Rabſkého Koſtelů Kanownjkůw/ a w Duchownjch Práwjch Doktorůw: že od této chwjle y na potomnj čaſy wěrnoſt zachowáwati budu. A Důſtognému Otcy w Kryſtu Pánu Kalixtowi Božjm ſpůſobem Papeži třetjmu/ y geho Potomkům poſluſſenſtwj a ſwornoſt/ y gednotu Wjry křeſtianſké/ kterauž ten ſwatý Rjmſký a Apoſſtolſký Koſtel wyznáwá/ káže a drží/ wěrně oſtřjhati a držeti budu/ a tu ſwatau křeſtianſkau wjru obraňowati a gi hágiti wſſj mau možnoſtj. Též y ten lid mně poddaný/ wedlé maudroſti a rozumu mně od Pána Boha propůgčeného/ odewſſech blu-

důw/Rot/a Racýřstwa/Swatému Ržjmskému Kostelu odporného/chcy a
slibugi odwozowati/ a wěřjcých v wjře potwrzowati / naprawowati / a k
swornosti přiwesti/aby wssyckni/od neywětssyho až do neymenssyho/vstano=
wenj Cýrkwe swaté a Kostel a Ržjmského držeti a w tom řádu trwali / ke
cti a chwále Božj/a k zwelebenj wjry křestianské: Toho mi Pán Bůh do=
pomáheg a toto swaté Cztenj meymi rukama dotčené / na swědomj a zdr=
ženj těch wssech wěcý swrchupsaných / kteréž yá celým srdcem/bezewssý zlé
lsti slibugi držeti a zachowati/Amen.

Ná Girij řádně wolený Král Czeský/ připis této mé přjsahy posýlám
Neyswatěgssymu w Krystu Otcy Kalixtowi Papeži třetjmu/tak že to chcy
zdržeti a zachowati. Toho na swědomj a zdrženj/ Pečet mau wlastnj k
Listu tomuto na Parkaméně psanému s gistým mým wědomjm přiwěsyti
gsem poručil. A pro lepssý a gistěgssý toho wssého zdrženj/ požádal gsem
Vrozených Panůw/ Pana Zdeňka z Ssternbergka Purgkrabi Pražského/ a
Pana Zbyňka z Hazmburku Sudijho/ a Pana Prokopa z Rabsstegna Kan=
clíře/že gsau swe Pečeti wedlé mé powěsyti dali. Datum w Praze 6. dne
Měsýce Mäge. Léta 1458.

Wygel potom Král Giřij na Morawu/kdež se gemu poddáwaly Města/
y Páni se zapisowali/toliko sama Gýhlawa odporowala / nepozorugjc na
giné Města kteréž se Králi poddali/yakožto: Olomauc/ Brno/ Hradisstě/
Znogmo/Vničow. Protož rozhněwaw se Král kázal Města dobýwati:
Páni některj položiwsse se v Gýhlawy na den Swaté Markéty/ dobýwali
Města až do Swatého Ondřege. Mezy tim Cýsař Frydrych w to wkro=
čil/a včinil mezy Králem a Gýhlawskými porownánj.

Ten Cýsař gsa Pánem welmi pokogným/ obležen gest od Bratra swého
Albrechta na Zámku wjdeském/s pomocý Měsstianů Wjdenských. Neweda
co činiti/vtekl se k Králi Czeskému/ žádagic aby ho neopausstěl. Kterýž za=
nechaw Wogska v Gýhlawy/ sebral giné/ a položil se v Wjdně/mage lidu
pěssýho osm Tisýc a gjzdného tři Sta. A když k Ssturmu přistaupiti ká=
zal / hned Albrecht dal se w gednánj s Czechy/ a Král včinil mezy Bratry
smlauwu přátelskau. Za takowé srownánj dáno Králi Peněz mnoho/
kteréž wssecky byli černé. A když přiwezené gsau do Czech/ poručil Král
aby ode wssech začkoliw w prodagi byli brané. To slissýce Wjdensstj/ká=
zali takowých Peněz přidělati/a berance za ně w Czechách Tolary/Czeskau
Zemi hubili: Platil tehdáž w Czechách Vherský Zlatý Sto grossůw/a w
Rakauských tři Kopy a 12. grossů.

Léta Páně 1459. Král Giřj dal Dceru swau Knjžeti Missenskému
mladssymu: a Knjže Missenské starssý swau Dceru za Wiktoryna syna
Krále Czeského/čehož Rokycan nebyl wděčen: neb se obáwal aby se neobrá=
til k Kostelu Ržjmskému.

Léta 1460. Král s Králownau wygel do Olomauce/ kdež wyřjdiw po=
třeby swé/ k Chrudimi se obrátil/ do Czech. Na to mjsto přigeli k němu
některj Páni Rakausstj/ stěžugjce sobě na Cýsaře Frydrycha Pána swého/
žeby gim zlau Mincy dělati dal / a tim spůsobem Zemi sskodil/a poněwadž
častokráte s ním o to mluwili/ nebudeli nic na gegich napomjnánj dbáti/
že minj se gemu y zprotiwiti. Protož žádali od Krále raddy. On wysli=
ssew ge/napomenul/ aby se proti Pánu swému pokogně zachowali/a slibil y
Posly swé k němu wyslati/kteřjžby s ním o tu wěc rokowali.

Toho času/byli w Czechách rozličné wády a různice mezy lidmi/pro zlau
a ffalessnau Mincy: neb mnozý Páni a Rytjřstwo po Zámcých a Twrzech

po Wsech a po Lesých/ dělali ffalessnau Mincy: Z čehož posslа Drahota a
Hlad: Sedláčy zagisté domácých Peněz nechtjce bráti/Obilj do Bawor a
do Missně wywezli/kdež ge lacyněgj za dobré Penjze prodáwali: a Něm=
cy též platice lepssý Mincý/Obilj do swých Kragich vstawičně wezli.

Král wida takowý rozbrog w lidu / kázal nowé Penjze na Horách Ku=
tnách y w Praze w domě Mincowském dělati/a w gednom Domě na Rynku
Staroměstském Wekst aneb Měnu nařjdil/ kdež sobě každý mohl Penj=
ze wyměniti: a tak zlá Mince byla wyplemeněna.

Czastj potom Ohniowé se w Městech y w Městečkách vkazowali/a wel=
mi chytře kladeni byli/tak že se žádný domysliti nemohl/kdoby to činil.
Domnjwali se některj/ žeby Král Kazymir skrze Posly tak Zemi sskodil :
protož wypowěděnj byli wssyckni Poláčy: což wida Kazymir dal správu/
že ani nato nemyslil/a tak swobodu do Czech Polákům zase včinil.

Rokycan zanechaw Polákůw na Němce se obořil / a zwlásstě na ty kte=
řjž wjru swatau zachowáwali / nawozugic lid na Kázanj/ aby Něnicy z
Czech wypowěděnj byli.

Ale Král obáwagjce se něyaké Baufky/poslal k Rokycanowi/porauče=
ge aby mlčel/a lidu nebaufil/poněwadž to což on mluwj / prawda nenj.

Léta Páně 1461. Matyáš wolený Král Vherský / a Girj Král Czeský/
natom mezy sebau zůstali/ aby se na den tři Králůw w Olomaucy sgeli.
Kdežto Král Girj přigel/ale Matyáš na swém mjstě toliko některé Pány
Vherské wyslal: nicméně dobrá přjzeň mezy nimi byla stwořena. Maty=
áš pak gesstě nebyl korunowán/proto že Alžběta Králowna dotčená/Man=
želka Albrechta/a Dcera Cýsaře Zygmunda/Korunu Králowstwj Vherské=
ho s Ladislawem synem swým do Wjdně byla odwezla.

A když se Koruna od Cýsaře wygednala / korunowán gest Mathyáš/a
to Léta 1464. Po korunowánj pak / hned od Hradu řečeného Gayce/na
wysoké Skále postaweného/ Turky odehnal. Léta weyš gmenowáného
sgeli se Knjžata Ržjská/ Biskupi y ginj Páni do Města Hba / a tu Krále
Giřjho na to namlauwali / aby se s nimi w wjře srownal / té aby chránil/
a gi podlé přjsahy swé rozssyřowal. Za to Rukau danj Páni gim při=
powěděli že to on wyplnj.

Zwěděw to Rokycan / namlauwal lid proti Králi w Teyně/ aby sobě gi=
ného wolili / a raděgi Turku se poddali / nežli k poslussenstwj Papežskému
přistaupili. Ale weliký odpor proti Wrchnosti a nenáležité mluwenj/
Pána Boha mrzý, Hagek w listu 437.

Vmřel toho času na Smederowě Despot/a Cýsař Turecký poslal k Laza=
rowi Synu geho/aby se w Račkau Zemi vwázal/že mu nechce překážeti až
do geho smrti: ale aby y on gemu se neprotiwil/a samého Cýsaře Tureckého
za Pana vznáwal.

Téhož Roku/ Král Giřj dal Dceru swau k stawu Manželskému Ma=
tyášowi Králi Vherskéu/ s kterauž wygeli z Prahy den swatého Vrbana.

Léta Páně 1463. Welicý Desstiowé w Králowstwj Czeském byli/ tak
že lidé nemohli Rolj dělati/ani cestau gezditi: A o Swatém Janě přissla
weliká Woda k Praze welmi náhle / lidé se domnjwali že wsseсko Město
wytopj/a weliký strach mezy nimi byl.

Téhož času Cýsař Turecký Machomet opanowal Natolj/po smrti Ka=
ramana Knjžete/kterému se Ržekowé sprotiwiti nesměli/pro welikau moc
a sylu geho. Ržekl potom k swým Bassým: Táhlbych po Moři Soldá=
na dobýwati/a ač wjm žebych ho mohl dostati/y wssech Měst geho w Syrj

wſſak ſe Boha obáwaui/ aby na mne nětco těžkého/ aneb na lid můg něyakého pádu nedopuſtil/ geſtlibych ta Měſta poſſkwrnil/ po kterýchž chodili Mogžjſs/Dawid/Gežjſs a Machomet/ y giný Prorocy: protož toho zanechám/a na někoho giného ſe obrátým.

Léta Páně 1464. W Pondělj Maſopuſtnj/ Gindřich a Hynek/Synowé Gjřjho Krále/wyzdwjženi byli za Knjžata, od Frydrycha Cýſaře.

Machomet přeplawiw ſe přes Moře/ táhl na Krále Trapezontſkého/ dobyl Trapezontu y Gorgiſtaynu/Kraginu w kterež byli Měſta předněgſſý Geapolis a Sebeſtianopolis/ y giných nemálo tu okolnjch.

Léta Páně 1465. Král Gjřj ſebraw Wogſko/táhl do Morawy/a oblehl Hrad Cjorſſtayn/ blýzko od Bitowa/ a to proto neb Hynek Czorſſteynſký nechtěl ſe gemu poddati/ani geho za Krále mjti: kteréhož Rok dobýwali/a doſtawſſe ho před Swatým Vrbanem/ dal gey Král Gjřj Kragiřowi z Kragku.

Toho Roku/Matyáſs Král Vherſký/poſlal lid Rytjřſký aby Země Walaſké bránili/a poručil gjti Hoſpodára Walaſkého Wladu/proto že naň nawedl Pohany. To vſlyſſaw Radul Bratr Wladůw/poddal ſe Cýſaři Tureckému/ a Trybut mu platiti ſljbil.

Léta Páně 1467. Král Matyáſs ſlyſſýc o welikém neřádu a nepokogi w Czechách/nebo z náwodu Rokycanowa/ Král Gjřj wſſecky práwé Pány a Rytjřſtwo proti ſobě pozdwjhl/ a tim weliký nepokog w Zemi včinil.

Král Matyáſs pſal ku Panům/ aby takowého Krále nepořádného poſluſſnj nebyli/gemu ſe nepoddáwali/ale togednali abyhos geho Rokycanem prázni býti mohli/ a on že chce býti Králem gegich y Pánem miloſtiwým. K tomu také Králi Gjřjmu pſanj včinil/aby to což Bohu a Biſkupu Řjmſkému připowěděl/ držel a plnil/ a ſwých poddaných Pečeti wyprawil: paklíby toho zaumyſla a ſwéwolně včiniti nechtěl/ tehda že on chce také wedlé Pána Boha a týchž Panůw proti němu býti. Král powolal Rokycana/a to pſanj gemu vkázal: kterýž zaſmaw ſe/odpowěděl: Budeli Bůh s námi, kdo proti nám? Matyáſs pak nemoha žádné odpowědi na to doſtati/ ſebral lid a táhl k Morawě aby gi ſobě podmanil.

Knjže Miſſenſké Zeť Krále Gjřjho/ vſlyſſaw o Matyáſſowi/žeby chtěl do Czech/ poſlal Tiſyc lidu gjzdného Králi napomoc/ y pěſſých také nemalo: na kteréž Czechowé neſkrocený/z ponuknutj některých Kněžj ſe obořili/ čaſto na ně wyſkakowali/ laupili ge y mordowali/ tak že ſe gich málo do Mjſſně zaſe nawrátilo. Weliký neřád toho čaſu byl w Czechách: Očemž čti v Hágka w Liſtu 442. obſſýrněgi.

Léta Páně 1468. Král Matyáſs znowu ſebraw Wogſko/ táhl ſkrze Morawu až k Litomyſſli mimo Meyto/a přitáhl až pod Železné Hory/položiw ſe v Wſy Semitěž řečené.

Král Gjřj ſebraw též nemalo Czechůw/ táhl do Hory Kutny proti němu/ mimo Měſto Czáſlaw/ až k Kláſſteru Wylemowſkému/a Vhléři byli toho čaſu na Železných Horách zdělali záſeky / aby Vhři nikterakž zaſe nemohli.

Matyáſs znamenaw že mu nenj rowen/mage ſpráwu o záſekách/poſlal k Králi Czeſkému Albrechta Koſtku z Poſtupic/prawjc že chce s Králem přjměřj a pokog wěčný včiniti / a proti němu yako proti Otcy ſwému nikdá nebyti/ a na to gemu welikau ſummu Zlatých dáti/ aby měl napomoc proti Zdeňkowi z Sſternbergka/ a giným nepřátelům geho. Král Gjřj

rozwážiw/ že má doma Walky doſti/ wděčně to poſelſtwj přigal/ a Poſly giſté pro tu ſummu poſlal.

Král Matyáſs vkázaw Truhlicy nemalau/plnau Zlatých/zawřel gi před Poſly a zapečetil/a oni včiniwſſe ſmlauwu/tu Truhlicy na Wůz wſtawili/ a Králi Gjřjmu dowezli/ s kterauž tak poſpjchali/že y Klýčů ſobě dáti od ni kázati zapomenuli: A tak Matyáſs propuſſtěn gſa bezpečně s ſwými Vhry odgel/ale yakž do Morawy přigel/hned ſſkody weliké činil. Král pak Czeſký pſanj k němu včinil/ pročby tak geho Zemi hubil: kterémuž on wzkázal/aby žádnému Vhru newěřil/toliko tomu kterýby měl třetj Oko w Czele. W tom Král poſlal pro Zámečnjka/ a daw Truhlu odewřjti/nalezl w nj gednu wrſtwu Zlatých/ a zeſpod byla plná Pjſku: Z čehož ſe tak rozhněwal/že vpadl w těžkau nemoc.

Král Matyáſs přitáhſſe s Vhry k Měſtu Hradiſſti/ počal ho dobýwati: ale widauc žeby nemohl nic včiniti/obrátil Wogſko do Vher/a ſám w Olomaucy Sněm položil Panům Czeſkým a Morawſkým kteřjž s nim drželi: Tu nětco mezy ſebau tegného vwažowali/ potom ſe rozgeli. Po několika dnech Knjže Wiktoryn přigel pro nějaké gednánj do Morawſkého Krumlowa/ k Marſſalkowi z Lippý Sſwagru ſwému: kdež potom byl yat od Vhrůw.

Potom Král Gjřj ſhromáždiw nětco lidu w Czechách toliko z Měſt táhl tegně, aby žádný nezwěděl kde gede a kam ſe obrátj. W tom kázal oblehnauti Hrad Troſký a Hrad Skalj / kteřjžto Hradowé byli w držení Wylémа Zagjce z Hazmburku / a těch welmi brzo dobyli / proto že ſe na nich dobře neopatřili. Syn pak Králůw Gindřich/ táhl s ſwým Wogſkem do Slézſka k Pačkowu/ a Frankſſteyn wypáliti poručil. Odtud puſtil ſe až k Opatowu: Ale Zemané kteřjž byli při něm/ odtud s nim dále táhnauti nechtěli: neb gim nebylo placeno. A tak muſyl Knjže Gindřich lid rozpuſtiti.

Toho čaſu/ Turcy s Walachy Wálku wedli/ weliké gim ſſkody činil Drakule/ wſſak potom ſkrze neſſtěſtj ſſkodu welikau podſtaupil/ nebo od něho zrádnj Walaſſy odſtaupili/a přiſtaupili k Bratru geho. Ten potom vgel k Matyáſſowi Králi/kterýž ho dal do wězenj.

Léta Božjho 1470. Cýſař Frydrych položil Sněm hlawnj w Wjdni/ kdež ſe ſgeli Kurfirſſtowé/ale Král Czeſký gſa domácými wálkami nemalo zaneprázdněn/tam ſe poſtawiti nemohl/toliko ſe ſkrze pſanj omluwil.

Na žádoſt také Knjžat některých/přigel y Matyáſs Král Vherſký/kdež ho Kurfirſſtowé hned s Cýſařem ſmjřili/neb prwé byli Auhlawnj nepřátelé. Tu gſau ſpolu za oſm Neděl gednali / kterakby mohli Turku odepřjti. Zdálo ſe některým aby také k tomu Král Czeſký byl obeſlán/ale giní toho zbraniowali. Očemž v Hágka čti w liſtu 443.

Téhož čaſu/ týž Král Gjřj položil Sněm w Praze toliko Měſtům/ nebo Páni a Rytjřſtwo na něg nedbali: kdež on welikau vzkoſt mage že byl odewſſech opuſſtěn a pohrdán/žádal Měſt aby od nich nebyl zawržen: gimž on také ſljbil/podlé gegich wůle a raddy činiti. Poznawſſe takowau geho wolnoſt někteřj Páni/ Rytjřſtwo a Měſſtiané/ žádali ho/aby gim zapſal Zbožj Kláſſterſká a Kněžſká/ ſlibugjce mu, že ho opuſtiti nechtěgj: cež on ſlyſſyc/připuſtil k ſobě žádoſt gegich/hned na takowé Statky ſummy ſpiſowal a tim láſku lidſkau k ſobě wyhledáwal. Rakž o tom Hágek obſſýrněgi pjſſe.

Toho čaſu byla w Czechách weliká Drahota/a trwala wjce než za čtyři Léta. Nebo Lidé pro Wálky, laupeže, a rozličné nepokoge/nemohli ani

ſyti, ani worati: protož na Poli nic ſe nerodilo/ a kde co wyroſtlo/ přige-
dauc Czechowé domácý nepřátelé, wſſecko popálili/a lidi welice ſužowali/
kteřijžto weliký hlad trpěli.

Přitom také čaſe/ Machomet Oſtrow řečený Nigropont w oſmnácti
Nedělých zplundrowal/Zámkůw a Měſt znamenitých dobyl.

Král Giřij nadělaw ſſkod Cýrkwi Swaté/ Panům/Rytijřům a chudým
lidem/welmi ſe trápil w ſwědomij ſwém/ gſa v weliké truchliwoſti poſta-
wen/a zawolaw Přátel/kteřj ſe diwili ſmutku geho do pokoge ſwého/ozna-
mowal gim/že rozličná myſſlenij wſtupugj na ſrdce geho/pro neřád kterýž
ſe w Czechách dál za Kralowáni geho/ pro Kláſſtery a Koſtely ſpuſtlé/pro
chudobu lidu obecného/ pro Drahotu welikau a krwe prolitij.

Oni ſlyſſýce takowé naříkánij/ těſſyli ho řkauce: Geſtliže geſt co od W.
K. M. proti Pánu Bohu a lidem včiněno/ to owſſem může ſe naprawiti/
ale neyprwé s Cýſařem ſe porownati ſluſſý/Panům miloſt vkázati/což Pá-
nu Bohu ſlibeno wyplniti/ a žiwot ſwůg naprawiti. Schwalowal Král
takowé řeči a raddu. A w tom Jan Rokycan/ magijc o tom ſpráwu/ do
Pokoge wkročil/a hlaſem horliwým takto promluwil: Buď Mužem Krá-
li/nedeg ſe od Kalichu odweſti/wypleň z Země rozbrognijky/a Mnijchy po-
ruč ztopiti. Obrátiw ſe k němu Král/odpowěděl: Miſtře doſtis miſtro-
wal, nechť yá také miſtrugi/Bych byl raddy twé neposlauchal/Bylbych Král
ſlawný/krwe prolitij bylo by ſe žádné neſtalo/a chudý lid hladem by neumřel.

Protož odegdi do Přijbytku twého/nechť tebe wijce neſpatřugi/ ſyce ko-
nec žiwota wezmeſs/a wſſem ku přijkladu budeſs.

Léta Páně 1471. Král Giřij vſtanowil w Praze Sněm na den Swaté-
ho Sſebeſtyana: na kterémž ſrozuměw od Panůw a Rytijřůw k ſobě malau
láſku/takto k nim promluwil: Widijte giž oſobu mau wěkem přemoženau/
a přijliſſnau pečliwoſtij ztrápenau/ a každý to znáti může/že dlauho trwati
nemohu. Protož ptám ſe wás/co ſe wám zdá/ kdyby mne Pán Bůh ſmr-
tij zachwátil/kdoby byl Pánem waſſým, aneb kohobyſſte za Krále wolili:
poradiwſſe ſe Páni/ odpowěděli: Králi Pane náš/nenij nám na tento čas
potřebij Krále woliti/ a geho W. K. M. gmenowati. Kterýmž on řekl:
na to přijgde že vmřijti muſým/ a to w čaſu brzkém: protož wás proſým/
zgewně mi oznamte/koho za Krále woliti minijte.

Odpowěděli Páni/poradiwſſe ſe opět/krátce: Kdyby Pán Bůh W:K.M.
déle zanechati neráčil/ kohožbychom giného woliti měli/ než některého z
Synůw Kazymijra Krále Polſkého: Poněwadž Czechowé s Poláky do-
bře ſe ſmluwiti vmegij. K tomu dij Král/ y mně ſe to za dobré widij.
Wſſak porozuměw že žádného z Synůw geho za Krále woliti nebudau/
rozkázaw wſſecko Střijbro z Hory Kutny na Poděbrady wozyti/ a laupiw
Zemi/ wſſecky Klijnoty k Synům ſwým dodáwati poručil.

Po Cztyřech pak Nedělých/w Pátek post Domini: Oculi, w čtwrtau ho-
dinu na noc vmřel/a w Pondělj na den Zwěſtowánj Panny Marye/ na Hra-
dě Pražſkém w Koſtele Swatého Wijta/podlé giných Králůw pochowán.
Ač mnozý Páni tomu odporowali/ prawijce: poněwadž ty Koſtely w kte-
rýchž ſe řád Cýrkwe ſwaté zachowáwal w oſſkliwoſti měl/ a gine
ſobě oblibowal/ aby do nich neſen byl. Nicméně obdrželi
někteřij/že geſt na dotčeném mijſtě pochowán.

Interregnum w Czechách Sedmé.

Kapitola XV.

Po pohřebu Krále Giřijho/ Páni, Rytijřſtwo a Měſta ſgeli ſe na Sněm do Hory Kutny/ o Křijžowých dnech/a tu dána ſwoboda gednomu každému přigeti y odgeti/ a mluwiti cožby ſe komu ljbilo. Wzniklo mezy Pány Rytijřſtwem a Měſty rozdwogenij: neb gedni wolili Krále Matyáſſe/ a druzý Wladiſlawa/ Syna Kazymijra/ až potom weſpolek na tom zůſtali/ že gſau Wladiſlawa za Krále přigali.

Nacházý ſe w giných pamětech/ že Král Matyáš po ſmrti Krále Giřijho s nemalým Wogſkem do Brna přigel/a Zdeňka z Konopiſſtě a z Sſternbergka ſe dwěma Tiſýcy lidu wyſlal/ aby Czechy na geho ſtranu namluwil/některých proſyc/a některým y hrozýc. Zatim že ſe Czechowé ſrownati nemohli/poněwadž někteřij wolili Polaka/ někteřij Vhra/ někteřij Cýſaře/ a někteřij Gindřicha Syna Krále Giřijho: ſpolihagijce na pomoc Margkraběte Bramburſkého/který měl za Manželku Gindřicha Seſtru. Ageſſtě někteřij na Krále Frantſkého že ſpomjnali/ domnjwagjce ſe že on Koſtelnj ſtatky zaſe Koſtelům nawrátij: Mimo ty y na Ludwijka Baworſkého nezapomijnali/a Albrecht Miſſenſký Margkrabě byl pohotowě s pěti tiſýcy lidu/ yakoby Czechům pomáhati chtěl/kdyby gim kdo gwalt činil/ale dychtil y on po Králowſtwij. Král pak Kazymijr zwěděw o tom/ že z Litwy do Polſký přigel/a wyſlal Poſly do Czech: Pawla Balického z Rodu Toporůw/ Martina Wratimowſkého z Rodu genž vžjwagij Oſlowé Hlawy za Erb/ a Doběſlawa Skorozwek Erbu Růže/ připomijnagjce přijpowěd včiněnau.

A Poſlowé Krále Vherſkého/že byli/ Biſkup Agringenſký/a Wegwoda Sedmihradſký: a po dlauhém rokowánij/že teprwa wolen Wladiſlaw 25. dne Měſýce Máge.

Na proti tomu ſe ſtawěli: Jan z Rožmbergka/ Zdeněk z Sſternbergka/ a Hendrych z Hradce: a ti k Matyaſſowi nakloněni byli.

W tom wybráni gſau Poſlowé z lidij wzáctných/ a wyprawení do Polſky/aby Wladiſlawa do Czech co neyſpjſſe přiwezli: Neb Matyáš omýlen gſa w naděgi/ činil ſſkody w Czechách y w Morawě: což y Markrabě činiti počal/ale mage ſpráwu že Wladiſlaw Králowſtwij přigijti nechce/vlewil: a wida potom že Czechowé k němu přijzně nemagij/a geho z Země wyhnati minij/ſám tegně odgel.

Žiádali s pilnoſtij Wladiſlawa poſlowé/aby ſe co neyſpijſſe do Králowſtwij Czeſkého wyprawil. Který opatřen gſa ſedmi Tiſýcy Lidu gijzdného/ a dwěma pěſſýho/wygel z Krakowa 25. dne Czerwence/ gehož Otec dwě mijle wyprowodil. A když do Slézſka přigel/ připogilo ſe gemu ſſeſtero Knijžat/prowázegijce ho do Klacka: Kdež Páni Czeſſtij s welikým počtem lidu k němu přigeli/a tu Král přijſahu gim včiniw/ do ſpokogeného Králowſtwij přigel. Neb Matyáš pro domácý rozbroge muſel ſe zpátkem nawrátiti: ale Wladiſlaw nerozmyſlně zlé Penijze na ſe přigal kteréž Král Giřij ſebral/gichž bylo do Třikrát ſto Tiſýc.

Když widěli Vhři/ že Wladislaw Králem Cžeským včiněn gest/ nemohauce déle snásseti vkrutnosti Krále Matyásse/ žádali druhého Syna/ Krále Polského/ gménem Kazymijra za Krále: pakliby w tom oslisſáni byli/ zařekli se od Turka pomocy žádati/ a na to y swé Statky wynaložiti. Kazymijr poslal za Posly Syna swého/ a Jasenskému Heytmanu Wogska toho/ kteréž Wladislawa do Cžech wyprowodilo/ poručil aby vpřijmo skrze Morawu do Vher za Kazymijrem táhl. Předgel ge Král Matyáš a Pány sobě odporné sliby a pohrůžkami k sobě naklonil/ tak že Kazymijr gsa omýlen/ naspátek se wrátiti musel. Kterýž potom žiwot swůg w čistotě wykonáwage vmřel: Při gehožto Hrobě mnozý se Zázrakowé dáli.

O Wladislawowi Synu Krále Polského/ a o panowánij geho w Cžechách.

Kapitola XVI.

W Pondělij den na Nebe wzetij Panny Marye/ Wladislaw do Prahy přigel/ a we Cžtwrtek w Kostele S. Wijta na Hradě Pražském byl korunowán. Po wykonánij té slawnosti/ gel Král nowý w Koruně k Obědu na swůg Dwůr/ a okolo něho Missenské grosse zhusta metány byly. Tu Páni Cžechowé swolili Králi nowému pomoc dáti/ z každé Hlawy dwa grosse.

Kométa toho času se vkazowala/ Ocasem na Weychod Slunce: A ta nepokoge kterýž se w Vhřijch/ w Cžechách/ w Polsstě/ w Frankreychu a w Burgundij dáli/ wyznamenáwala.

Husankasan Král Perský/ také tehdáž v Trapezontu Machometowo Wogsko na hlawu porazyl/ tak že ani geden z nich nevssel.

Léta Páně 1473. Mor byl weliký w Cžechách: Král Wladislaw wygel na Hrádek řečený Křiwoklát/ kdež přes celé Léto bydlel.

K tomu Moru přistaupilo weliké Sucho/ tak že za půl čtwrtaMěsýce Déssť neprssel/ Wody horkostj se pokazyly/ a tim smradem powětřj wjce nakaženo bylo. K Podzymku přigel Král do Prahy/ a odtud do Hory Kutny/ kdež rozkázal nowau Mincy býti/ a sám Rukau swau/ každé mincy prwnij Groš vdělal.

Létha toho/ Machomet wyslal Posly k Králi Bosněnskému/ aby s nim o Přijměřij gednali a sám za nimi hned wtrhl s Wogskem do Země Bosněnské/ kterauž opanowal/ a Krále gal.

Druhého Roku/ Kobylky do Cžech z Vherské Země skrze Morawu a Rakausy přiletěly: Kdežto sskody weliké na Obilij a Stromijch činily.

Byl potom w Cžechách pokog/ Země se počala oprawowati/ lidé robotnij zwykali dijlu/ worali a sýli/ z čehož hognost byla wssého.

Létha 1475. Opět na den Swatého Wawřince množstwij Kobylek se vkázalo okolo Hory a Kolina/ a odtud letěly k Poděbradům/ k Nymburgku/ k

Mělnijku a k Raudnicy: Tu wssudy wůkol na Wotawách a Stromijch/ welikau sskodu včinily.

Toho Roku/ Sto a dwamecýtma Tisýc Turkůw do Walaské Země wtrhlo. Což slisse Weywoda/ sebral lid/ tak že wssého měl Třidceti sedm Tisýců/ a ssacugic lidu Tureckého gednom za patnácté Tisýc/ swedl s nimi bitwu kteráž trwala sedm hodin/ s takowým sstěstým/ že Křestiané swijtězyli. Turkůw weliké množstwij zbito y ztopeno/ kterij pro hlubokost Řeky wyplinauti nemohli. Ssteffan Weywoda děkuge Pánu Bohu z toho/ čtyři dni o Chlébě a Wodě se postil/ přikazugic lidu/ aby to wijtězstwij samému Pánu Bohu připisowali/ a ne gemu. Matyáš pak ge sobě přiwlastniowal/ pijssyc Panům Křestianským/ a zwlásstě Papeži. Ale Ssteffan rozeslaw wězně/ Králi Polskému 36. a Papeži ssest neyznamenitěgssých/ o tom o wssem zpráwu dal. Wyprawil y k Turku Posly s danij neb Trybutem/ stěžugijc sobě pro sskody/ a žádage aby gich činiti nedopausstěl. Turek přigaw Trybut/ Legáty dal do Wězenij/ neb mu lijto bylo Wogska tak možného potom ge wypustiti/ a z oděnij na djwadlo z swlécti poručil. Ssteffan pak byl hotow odpijrati/ gestližeby Turek se mstijti chtěl.

Léta Páně 1477. Nastala o Wánocých Zyma vkrutná/ Wody wssecky wymrzly/ zwlásstě w Potocých a Rybnijcých/ čtyry mijle Obilij do Mleynůw wozeno bylo. Okolo Massopustu Snijh weliký/ Koniům až do břicha padl/ kteréhož přibýwalo až do Swatého Řzehoře.

Léta Páně 1478. Turek mnoho křeſtianſkých Oſtrowům odgal/Kralůw několik s množſtwým lidu pomordowal. Poſlal také pět Baſſat s wogſkem nemalým do Země Sedmihradſké/kteřýž ſe položili v Sabinu.

Bathory Jſtwan mage Wogſko malé/neſměl ſe o něpokuſyti/ale pſal k Matyáſſowi Králi o pomoc: On mu pět Tiſýc Vhrůw/a dewět Set Rzekůw odeſlal. Ti yakž přitáhli/wſkočili w bok Wogſku Tureckému/a Bathory Jſtwan z druhé ſtrany: Pohanůw mnoho pomordowali/ zgýmaných pak půltřetýho Tiſýce do Vher poſlali/a Baſſowé ſotwa s dwěma tiſýcy vtekli.

Roku toho na podzým/Král Wladiſlaw položil Sněm w Praze/obeſlaw Pány a Rytýřſtwo/též y ty kteřýž geſſtě při Matyáſſowi ſtáli. Přitom Sgezdu wſſyckni rukau dánými Králi poddanoſt zachowati ſlýbili/ a tak včinili.

Léta Páně 1481. Král Wladiſlaw opět položil Sněm w Praze na den Swatého Wácſlawa/kterýž že naň Knýžata přigeti nemohli/odložen byl do Swatého Ondřege. Na tom Sněmě Knýže Wiktorýn a bratr geho Hynek gednali z ſtrany dluhůw/ vkazugýce Pečeti Otce ſwého Krále Giřýho/Panůw/Rytýřůw/y Pražanůw. Vložená tehdy berně/pro wyplacený Dluhůw Krále Giřýho/kterýchž bylo wýce nežli do třikrát Sto tiſýc/a ty Země platiti powinna byla: neb Kral Giřý gi hubil/a Syny ſwé bohatil/ dlužýc ſe v nich. Dotčená Berně byla takowá: Z každého Sta dwa groſſe Miſſenſké/a z každého Waru Piwa/Padeſáte groſſuow: Ale toliko za Rok trwati měla.

Zdechl tehdáž Machomet Cýſař Turecký/kterýž panowal po ſwém Otcy Let 31. w tom čaſe dwanáctero Kralowſtwý ſobě podmanil. Zanechal dwa Syny: Sultána a Bayazeta/ten na Otcowſkém mýſtě zůſtal. Sultan pak wyhnán gſa z Země/gel do menſſý Azye/a proti bratru Bog wedl.

Léta Páně 1485. čaſu Poſtnýho/ſtalo ſe Zatměný Slunce hrozné/tak že ſe wſſecko zatmělo. Pročež mnoho o tom w Kalendářých oznamowáno bylo podlé obyčege.

Léta Páně 1486. okolo Maſſopuſtu Wětrowé byli welicý/ ale Zyma pohodlná/ač w Pátek před Swatým Giřým a w Sobotu Mráz powſtal weliký/a Zyma nad mýru vkrutná/Sněhu napadlo mnoho/že ſe lidé y na Saněch wozyli. Na den pak Swatého Marka teplo naſtalo/kteréž ſnýh ten rozhřilo. Léto bylo dobré/ toliko že Mráz Wýnu vſſkodil.

Toho Léta/Maximilián Syn Frydrycha Cýſaře/za žiwota Otce ſwého a bez wědomý Krále Czeſkého/ od Kurffirſſtůw na Rzýmſké Kralowſtwý wolen/a dne 28. Měſyce Dubna/to geſt/ w Auterý Welikonočný od Arcybiſkupůw: Mogutſkého/ Kolínſkého/a Trewirenſkého w Czechách korunowán/při přýtomnoſti Frydrycha Cýſaře. Páni Czechowé welmi w tom byli obražený/ ač Kral na to nemnoho dbal.

Czaſu toho/Bayazet Cýſař Turecký v Kylie ſedm Sſturmů ſtratil/wſſak předce odtud neodtáhl dokawádž gi nedobyl: a rozkázaw před očima ſwýma wſſem Walachům Hlawy zſtýnati/plawil ſe přes Dunag. W tom naſtala baurka a Wětrowé welicý/tak že množſtwý Turkůw vtonulo/kteréž prudkoſt Wody až na Czerné Moře zaneſla: ale Bayazet s některými/ než ſe Moře baukiti počalo/giž ſe byl přeplawil. Nawracugýce ſe tehdy domů/dobyl Warny/a wſſecky Walach y do Moře wházeti poručil/řka: Plinte za mými wěrnými.

Léta Páně 1487. Sněm položen w Praze/na kterémž Páni Czechowé

o poſměch od Kurffirſſtůw a Cýſaře Králowſtwý Czeſkému včiněný/ pilně rokowali/poněwadž Králowé Czeſſtý podlé Priwilegý prwnými wolency vſtanoweni gſau. Protož w Pondělý před Swatým Ambrožem wyprawili Poſly k Cýſaři ſtarému y mladému s takowau řečý: Geſtliže poſměch Králowſtwý včiněný/a ta Německá zaumyſlnoſt nebude gim naprawena/ že ſami s Králem ſwým to ſobě chtěgý nahraditi/ nelitugic ani ſtatkůw ſwých/ani žiwotůw.

Léta Páně 1488. Welicý napadali Sněhowé/ hlad powſtal nemalý pro nedoſtatek Wody/neb Mlinaři mlýti nemohli: Seſſel potom ten Snýh/ nevčiniw žádné Wody zbytečné.

Letnýho pak čaſu/ v welikém horku/Lidé na morný boleſti nad mýru mřeli.

Toho Roku/ Cýſař Turecký moc ſwau na Walaſkau Zemi obrátil/ač s welikau ſwau y lidu ſwého ſſkodau: neb množſtwý Wogákůw geho pomordowáno bylo/ſám též ſſkodliwě raněn/ a ſnadby y tu byl zahynul/kdyby Hoſpodář Walaſký/ gſa od Sſpehéřůw ſwých zawedený/ za ním ſe byl puſtil: Nebo Bayazet wida lid gýzdný býti poražený/s Janyčáry toliko vcházel/ a znáti dal že nowý lid k němu táhne. Protož obáwage ſe Hoſpodář čerſtwého lidu/ nedotýral za ním/a on prchl. Spatřiw pak Wůdce Walaſký/že Turcy vprkem vtjkagýce na Lodých po Dunagi plinau/teprw poſpýſſyl za nimi/a mnoho Pohanůw poſtřýlel.

Král Matyáſs po wſſecky čaſy žiwota ſwého o to ſe ſnažil/aby mohl Krále Wladiſlawa ſhladiti: Včinil tehdy s ním Smlauwu takowau/aby Králowſtwý z vmrlého na žiwého připadlo/ a pečowal o Smrt Wladiſlawa ſkrze Hynka Sſwagra ſwého/ kterýž Alexandra Podiwinſkého ſlužebnýka ſwého s ginými dwěma na to naſtrogil/aby toho dowedli. Ti měli nagatého Lotra k tomu/kterémuž Tři Sta Zlatých dáti ſlibili/aby Krále kdyžby na Rathauz ſſel probodli/a připowěděli gemu včiniti plac aby vgýti mohl/ ale vmýnili ho hned zabiti/ aby gich neprozradil. Pán Bůh pak diwným ſpůſobem Krále oſtřýhati ráčil. O čemž při wypiſowáný Měſta Prahy nagdeſs.

Téhož Roku/Matyáſs w ty lýčky kteréž ginému ſtrogil ſám vpadl: nebo Sſlakem gſa poražený w Pondělý po Kwětné Neděli vmřel. Vhři někteřý podlé zápiſůw poſlali k Králi Czeſkému/aby Králowſtwý Vherſké přigal/někteřý pak wolili bratra geho Albrechta / giný Maximiliána Syna Cýſaře Frydrycha / a druzý Anzlika Syna Matyáſſowa poſtrannýho.
Ale Král Wladiſlaw s Wogſkem wygel z Prahy v Wigilý Swatého Jana Křtitele/a přigew do Vher/odehnal od Budýna Anzlika/y bratra ſwého Albrechta: tak na den Swaté Markéty za Krále Vherſkého wyhláſſen/ a den Swatého Wácſlawa korunowán geſt.

Dotčeného Raku/ Měſto Konſtantynopole 12. dne Czerwence od Hroma zapáleno/kdežto Oſm Set Domůw ſhořelo. Lidu od Hroma zahynulo okolo 3000. ač giný o wětſſým počtu prawý. K takowému pak Hromobitý přiſtaupilo weliké Země třeſený.

Léta Páně 1491. Začjnali ſe w Czechách po odgezdu Wladiſlawa Krále/Mordy, Laupeže, a Saudy neſprawedliwé. O čemž Hágek pýſſe.

Druhého Roku/ſſkody ſe dály na Stawený od welikých Wětrůw.

Téhož Léta po Slawnoſti na Nebe wſtaupený Kryſta Pána/Kazymjr Král Polſký/ Otce Wladiſlawa Krále Czeſkého vmřel: Na geho mýſto

wolen gest Jan Albrecht Syn geho/ a korunowán toho dne po S. Mauricy/ w Kostele Krákowském.

Léta Páně 1493. Sgeli se Páni na Hrad Pražský s ginými Stawy/ radijce se/ yakby gmenowané laupeže a mordy přetrhnauti mohli: ale žádné nebylo poslussenstwij/ yakž Hágek dokládá.

Léta Páně 1495. Vmřel Cýsař Frydrych a w Kostele swatého Sstěpána w Wijdni pochowán. Toho také času w Králowstwij Czeském časté prssky byly/ Lidé Obilij sklijzeti nemohli/ a Formanj Wozuow nakladených/ pro weliké Bláto na Cestách odgijžděli.

Léta Páně 1496. Mikuláss Knijže Oppolské/ přigew do Nysy/ welmi sobě prowozowal/ ano y dobyw Tesáku/ Knijžata a Pány přistogijcý mordowati chtěl: na kteréhož když dotijráno/ a braň mu wzata/ vtekl do Kostela/ odkudž s powolenijm Biskupa wyweden/ a na den Swatého Jana Křtitele stiat.

Léta Páně 1497. W Pondělij po třetij Neděli Postnij/ přigel z Vher Král Wladislaw/ se třijma Biskupy/ Waradinským/ Agárským/ a Wácowským/ a s mnohým Rytjřstwem do Prahy. Přitom přijgezdu ozdobil Kostel Pražský Kortynami drahými/ Klinoty a dary: Mimo to vstanowil Spěwáky kteřijžby dennij y nočnij hodiny zpijwali/ a dwa Kněze/ ti slauli Králowsstij/ kteréž hognau žiwnostij opatřil.

Před Swatau Markétau zase wygel Král z Prahy/ přes Morawu do Budjna. Zatim dokonána Wěže okrauhlá na Hradě Pražském/ kteráž stogij na Weychod Slunce/ magic grunty hluboké/ a skreysse pro Wězně.

Albrecht Král Polský tehdáž zrádně od Walachůw na Bukowině poražen/ gimžto byl wygel na pomoc proti Turku.

Léta Páně 1498. Co se zběhlo/ o tom nijže při wypisowánij Stawůw/ oznámeno bude.

Léta Páně 1499. Začala se w Czechách Nemoc Francauská před tim neslýchaná/ kteráž se na lidech s rozličnými barwami vkazowala. Očemž Hágek obssýrněgij w Listu 459.

Léta Páně 1500. Turek dobyw mnoho Ostrowůw a Hradůw Křestianských/ přitáhl y k Ostrowu Morea a Městu Modon/ kteréž náleželo Benátčanům: bránili se owssem statečně/ ale nemohauce dočkati pomocy/ Města obrániti nemohli. Protož wssyckni byli pomordowáni/ a Děti do Konstantynopole dowezeni.

Léta 1501. Vmřel Jan Albrecht w Ochtáb Božijho Těla/ w Torunij Sslakem gsa poražený. Po Smrti geho wzat na Králowstwij bratr geho Alexander/ weliké Knijže Litewské/ a w třetij Neděli Adwentnij w Kostele Swatého Wácslawa od Frydrycha Arcybiskupa Hnězněnského/ Biskupa Krákowského/ y Kardynála bratra swého/ korunowán.

Toho Roku byl Hlad w Zemi Sswábské/ gimž Sstrospurčané Obilijm za slussné Penijze pomáhali.

Druhého Roku po Obrácenij Swatého Pawla na Wijru/ přigel Král Wladislaw z Vher do Prahy/ a ten byl druhý přijgezd z Vher do Czech.

Toho Roku/ Byl Mor po wssy Říjssy/ a toliko ti mřeli/ kterýmž na Ssaty Křijže krwawé spadli: na těch Ssatech trwali do třetijho Léta/ ano y skrze Ssaty na Tělo pronikali.

Léta Páně 1503. Král Wladislaw wzal sobě za Manželku Annu Sestřenicy Krále Frantského/ kteráž přiwezena byla do Budjna v Wigilij Očisstiowánij Panny Marye/ a tu korunowána.

Léta Páně 1504. Falckrabě z Reynu poslal Penijze do Czech/ a sebral lidu pěssijho 12. Set dobře Zbrogj opatřeného/ za kterýmiž y ginj wygeli z Czech. Ten lid Měsýce Zářij od Maximiliána Cýsaře w Bawořijch poražen gest. Kteréhož bylo Gedenmecýtma Set/ z nichž Sedm Set zagato.

Czechowé gsauce na záwazku/ odgeli do Czech/ a zase se w Bawořijch stawěli/ kdežto od Cýsaře byli propusstěni.

Maximilián wolený Římský Cýsař/ strogil se potom proti Rupertowi Weywodowi/ poněwadž dobrotau swau geho zeyskati nemohl/ pro raddu a nabádanij přátel. Vmijnil ho Mečem a Ohněm skrotiti/ zapowijdage Otcy geho Filipowi Hraběti/ aby Synu žádné pomocy nedodáwal.

Filip Hrabě vwažowal coby činiti měl: Pomoc Synu včiniti nabádala milost Otcowská/ a od toho odwozowala bázeň a wůle Cýsařská: nicméně swijtězyla láska Otcowská/ kteráž Syna swého retowati nutila.

Dowěděw se toho Cýsař/ s oběma Wognu wyzdwijhl/ a Zemi gegich plundrowati poručil. Knijžata a Páni zadosti včinili poručenij Cýsařskému/ gsauce poslussni Wrchnosti swé: Otce y Syna ze wssech stran oblehli/ Zemi Mečem y Ohněm plundrowali: Klásstery a Kostely gim přináležegijcý/ y wssecko Cýsař což bylo w Summě od Cýsařstwij Hrabatům zastaweno/ pobral.

W tom Krysstoff Bádenské Margkrabě/ aby Cýsař se w hněwu proti Hraběti nerozmáhal/ s ponijženau prozbau to obdržel/ ano y geho tak vkrotil/ že Hraběti y Synu milost vkázal/ a Knijžata od plundrowánij Země odwedl.

Nedlauho potom/ Rupert mage wěku swého let 23. vmřel: po kterémž ani Manželka geho dlauho netrwala.

Léta Páně 1505. Vmřela Alžběta Králowna Polská/ Dcera Albrechta Arcyknijžete Rakauského/ Krále Římského/ Vherského a Czeského/ Manželka Kazymijra Krále Polského/ welikého Knijžete Litewského/ etc. Matka Wladislawa Czeského a Vherského Krále/ y Albrechta a Zygmunda Polského.

Téhož Léta/ Měsýce Czerwence/ Cýsař Maximilián položil Sněm w Regně Kolijně/ na něm včiněn pokog mezy Knijžetem Bawořským Wogtěchem a Filipem/ kterýžto Přijměřij poručil Cýsař zachowati pod welikau pokutau. Přitom dowěděw se de rebellione Geldrensium, pustil se s Rytijřstwem/ gessto při něm w Regně Koljně bylo/ po Wodě do Geldrye/ aby retowal Brabanty/ kteřijž Arnhemum Město Geldryzské oblehli. Knijže srozuměw tomu/ s zdrawau raddau Město s gistými weyminkami poddal.

Cýsař dostaw Města/ y Knijže skrze smlauwu na milost přigal/ a naspátek se do Regna Koljna obrátil/ od kteréhožto Města ssyroce rozhlásseného/ s welikau vctiwostij byl přigat.

Kométa se tehdáž w Panstwij Weywodowém/ na Západ y na Poledne vkazowala/ hrozná a strassliwá/ tak že patřijcým na se bázeň a strach činila.

Toho času/ Alexander Král Polský S[illegible]kem gsa poražený/ z Radoomia přigel do Krakowa. Tu k němu [illegible]enij byli Poslowé od Walachůw žádagijce Sestry geho Alžběty [illegible] Manželský Bohdanowi Pánu swému: Řčenuž ani Panna/ ani [illegible] Králowna/ ani Žena Kazymijrowa dowoliti nechtěly.

Léta 1506. w Ochtáb S[illegible] Jana Křtitele/ narodil se Wladislawowi Králi Syn Ludwik [illegible]mu: Matka pak zanechawssy toho Syna a

Dcery Alžběty/kterauž potom Král gmenowati kázal Annau/vmřela v Wigilij Swatého Jakuba. Wladiſlaw Syna/ magijcýho wěku půl čtwrta léta/na Králowſtwij Czeſké w Koſtele Swatého Wijta na Hradě Pražſkém/ korunowati dal.

Milchauzenſſtadt gſaucy pod Rakauſkým ſprawowánijm/připogilo ſe k Helweckým a ſnimi ſe ſpolčilo.

Wſſe toho čaſu/ Vhři ſe ſprotiwiti chtěli. Czemuž wyrozuměw Maxymilián Cýſař (yakž Suinus pijſſe) ſebral Wogſko weliké za Penijze/a ſtrogil ſe Měſto Preſſpurk oblehnauti. Vhři widauce že proti nim Maximilián powſtal/a to s Wogſkem welikým/pokoge žádali/ kteréhož ſkrze přijmluwu některých Biſkupůw a Panůw doſáhli.

Tataři/Měſyce Máge/Ruſké a Podolſké Kragíny plundrowali/na kteréž připadſſe Polácy/wſſecky na hlawu porazyli: Padlo Pohanůw dwadceti Tiſýc/gimž Polácy znamenité Kořiſti odniali.

Alexander Král Polſký vmřel: wolen na geho mijſto Zygmund Bratr geho/Knijže Glogowſké a Oppawſké. Knijžetſtwij pak to bratru ſwému Wladiſlawowi Králi Vherſkému a Czeſkému odewzdal / což potwrzeno geſt giſtými Smlauwami. Po korunowánij Král Zygmund wtrhl na Tatary/kteréž zmužile porazyl.

Léta Páně 1507. Okolo Wittembergka a Kottmbergka ſpadly Kraupy weliké/kteréž mnohé ſſkody zdělaly. W nocy ſtrhl ſe Wijtr weliký/ a ten Stromy wywracel/ Krowy ſházel a zanáſſel: Stodoly a giné rozličné ſtawenij bořil.

W Krakowě na Sněmě/když korunowán byl Zygmund/ nařijzeno bylo/ aby Peněz doſtatek w Pokladnicy Králowſké vſtawičně trwalo. Wyſláni tolikéž Poſlowé s Pawlem Taleckým do Země Walaſké/ aby gménem Zygmunda Krále Polſkého/ a Wladiſlawa Krále Vherſkého a Czeſkého/ Bohdana Hoſpodáře Walaſkého Přiſahu wyſliſſeli.

Léta Páně 1508. Bylo weliké Země Třeſenij w Kraginách Wlaſkých a Německých.

Měſyce Czerwence v Wronora na Podolij/ Zygmund Král Polſký ſkrze Heytmana ſwého/Jana Kamenického/ Kaſſtelána Lwowſkého/ Tatarům weliké Wogſko porazyl.

Léta 1509. Henrych ſedmý toho gména Král Englický/ w Brytannij vmřel: Žiw byl let 52. a kralowal 23. Syny zanechal čtyry/ a tolik Dcer. Kralowal po něm Syn geho/ který mage wěku ſwého let 18. wzal ſobě za Manželku/od bratra ſwého Artura pozůſtalau Wdowu/ kteréž on Pannau zanechal/yakž ſama oznámila/a mnoho poctiwé Panij o tom ſwědectwij wydáwaly: k tomu zgednáno bylo/od Biſkupa Ržijmſkého dowolenij.

Roku toho/Bohdan Walaſký Hoſpodář/wtrhl s Wogſkem do Země Zygmunda Krále/ který také proti němu Wogſko ſwé ſſykowal: ale žádan gſa od Wladiſlawa Krále Czeſkého a Vherſkého/ wyſlal na prozbu geho/ newygijždege ſám z Země/ Mikuláſſe Kamenického Weywodu Králowſkého/a Heytmana Korauhewnijho: Ten přeplawiwſſe ſe s lidem přes Řeky/ Nieſtr a Tyre/ plundrowal Zemi Walaſkau/ a dobyw Měſt mnoho/ ſpátkem ſe s hognau kořiſtij nawrátil. Bohdan toliko po Leſých ſe taužal/a wida že gemu ſſtěſtij odporuge/ o pokog ſkrz Oſwalda Karla a Barnama Bornomiſſe/Poſly Krále Wladiſlawa/ rokowal/ kterýž y obdržel.

Léta Páně 1510. Na den Swatého Pawla na Wijru Obrácenij/ Knijže Miſſenſké s Manželkau ſwau/Seſtrau Krále Wladiſlawa/w ſedmi Stech

Koňij/ přigel do Prahy/ a hned w Auterý přijſſtý/ činil powinnoſt Králi Czeſkému na Hradě Pražſkém.

Téhož Roku/w prwnij Středu Poſtnij/ wygel Král Wladiſlaw s Synem ſwým Ludwikem/a s Annau Dcerau z Prahy/ na Sněm do Hory: A po wykonánij geho/ do Vher ſe obrátil.

W Margkhrabſtwij Brandeburſkém/ toho také čaſu/ něyaký Pawel Form/ze Wſy řečené Knobloch/vkradl z Koſtela truhličku pozlacenau/ w kteréž byli dwě Hoſtye poſwěcené/ gedna menſſý a druhá wětſſý/ a ſſel s nij k Židu prodáwage gi. Žid poznaw k čemu takowá wěc včiněna byla/řekl: Kdyby byl raděgi přineſl což w té Truhličce chowáno bylo/byl bych lépe gi to zaplatil. A on yako Gidáš Zrádce/dobyw Swátoſt neyſwětěgſſý/ Židu gi vkázal/za kterauž Žid gemu mnoho Peněz dal. Zloſtnijk ten gſa w ſtrachu/ vtekl k Wandalům/ gijchžto Pánem geſt Brandeburgſké Knijže/ potom odtud zaſe ſe nawrátiw/ chycen geſt/ a wyznal takowau neſſlechetnoſt.

Zatim Žid bodl Hoſtye Tulichem/kteréž niméně w celoſti zůſtáwaly. Protož rozhněwaw ſe řekl: Gſyli Bůh Křeſtianůw/ nechť vzřijm we gménu Tiſýc Diablůw: W tom ſe Swátoſt přewelebná na trý rozlomila/a Krew po ſtranách ſe wylila. Vlekl ſe Žid/ a obwinuw ty čáſtky do Sukna/ chowal ge celý Měſýc/a potom dwě čáſtky Židům bydlegijcým w Brandeburku a Sſtondelu odeſlal/ zanechal ſobě třetij/ kterauž opět na Stůl položiw bodl/a tu také krupěge krwawé z nij tekly. Boge ſe pak aby nebyl prozrazen/vwrhl gi do Wody/ kteráž zaſe wyplinula/ tolikéž y do Ohně/a neſhořela. Napoſledy pekauc Chléb do Těſta gi wložil/ona zaſtkwěwſſy ſe Židu w Twář wſkočila. Tudy Žid byl v welikém ſtrachu/ a newěda ſobě yaké rady dáti/ y tu čáſtku pryč zaſſykowal. W tom neſſlechetná zlobiwoſt geho na ſwětlo wyſſla. Margkrabě powolaw wſſech Židůw z Panſtwij ſwého do Berlina/wſſecky do wězenij dáti poručil. Wyznali diwné zloſti/mezy kterýmiž y to/že ſedmero Dijtek Křeſtianſkých Gehlami a Hřebijky zbodli až do ſmrti. Protož vpáleno gich 40. z nichžto tři ſe pokřtili/a předce po křtu dwa ſtiati/třetij přijmluwau mnohých Panůw wyſwobozen/weſſel do Řádu Swatého Frantiſſka w Berlině. Pawel Form s nimi vpálen/a ginij wſſyckni Židé wyhnáni/tak aby žádný z nich pod ſtracenijm hrdla zaſe ſe nenawracowal.

Téhož Roku in Inſubria okolo Medyolánu a Pápy/ ſpadlo weliké Kamenij s Nebe/z nichž geden wážil Sto a Dwadcetiliber/ a takowé Kamenj bylo twrdſſij než giné/a ſmradlawé yako Syra.

Téhož Léta/w Dole Solném Welickém welmi ſe zapálilo/pro neopatrnoſt Dělnijkůw: ſtrach byl weliký mezy Auředníjky. Ondřeg Koſtelecký neſſanugic zdrawij ſwého puſtil ſe dolů/a za nim Sewerýn Bonar Betman/rádnij Pán z Krakowa/maje wěku ſwého let 90. a ſkrze těch pilnoſt/ nerozmáhal ſe Oheň.

Léta Páně 1511. na mnohých mijſtech w Czechách bylo Země třeſenij/w Litoměřicých a w Slaným Wěže ſe třáſly: To trwalo za čtwrt hodiny.

W Augſſpurku/když Maximilián byl na Sněmě/přiweden geſt Můž diwné poſtawy/a tak neſytý/ že ſežraw celý Tele ſyrowé aneb Skopce pogednau/geſſtě nebyl naſycen. Prawili oněm žeby byl z Kragin půlnočnijch/ w kterýchž pro zymu vkrutnau lidé mnoho gedij.

W tom čaſe/ Zygmund Král Polſký/ s radau Wladiſlawa/ wygednal ſobě za Manželku Barboru Dceru Sſteffana Weywody Sedmihradſkého/

kterauž porodila Hedwika Seſtra Kn̄jžete Tĕſſynſkého Kazymȳra: Ale druhého teprwa roku Swadba wykonána byla.

Léta Pánĕ 1512. Sneſli ſe natom Páni Zemſſtȳ a Rytȳřſtwo/ aby wezmauc Dſky Zemſké z Kralowa Dworu/ na Hrad Pražſký ge doneſli/ pročež zůſtal Králowý Dwůr puſtý až do dneſſnȳho dne. Což pro yaké přȳčiny ſe dálo/ při wypiſowánȳ Mĕſta Prahy nalezeno bude.

Wtrhli tehdáž do kragin Ruſkých Tatakři s Wogſkem welikým. Král Zygmund dwořanůw ſwých pĕt Set wyſlal na pomoc Ziołdnéřům Ruſkým/ a giných Panůw množſtwȳ ſe ſgelo. Obklȳčiwſſe tehdy Pohany/ 24. Tiſyce gich pomordowali/ a mnoho Tiſyc zagali/ také kořiſtȳ dobytau množý zbohatli.

Léta Pánĕ 1513. Iulius Papež toho gména druhý vmřel/ mage Let 70. Wolen namȳſto geho Ioannes Medices Florentinus, kterýž nazwán byl Leo decimus: ten gſa w Zemi Fráncĭſké v wĕzenȳ/ diwnými ſpůſobem wyſſel/ a do takowé ſláwy wyzdwȳžen.

Studená a přȳkrá byla tehdáž Zyma: zamrzla Rȝeka Reyn v Reyna Kolȳna/ tak že po Ledu s Wozy gezdili.

Vmřela téhož čaſu Králowna Polſká manželka Alexandrowa: a Králowna Barbora/ prwnȳ Manželka Zygmunda Krále/ Dceru w Poznánȳ porodila/ gménem Hedwiku.

Léta Pánĕ 1514. Král Wladiſlaw wygew z Prahy rmautil ſe z toho/ že neduhowé Hliznȳ Zemi Vherſkau nakazyli/ neb ſmrti Dĕtem ſwým newinſſowal. A gſa w Kromĕřiži na Morawĕ/ s Biſkupem Staniſlawem Turzem o to ſe radil/ on mu vwolil ſe dáti Zámek/ kterýžby ſe koliw gemu lȳbil aby w nĕm Dȳtek ſwých zanechal/ ano y z ſwého Zámku chtĕl vſtaupiti. Oblibowal ſobĕ Král takowau přȳwĕtiwoſt/ a gemu z nȳ podĕkowal. Mezy tim přigew Jan Hrabĕ Scepuſký z Trenčína we dwú ſtech Konȳch/ oznamowal Wladiſlawowi/ že od Vhrůw bez Dĕtȳ do Králowſtwȳ puſſtĕn nebude. Z té přȳčiny Král s dĭtkami do Vher odgel/ a Králowſtwȳ při dobrém řádu nalezl.

Radil ſe potom Wladiſlaw ſe Pány Vherſkými/ yakby proti Turku powſtati mohli/ kterýž toho čaſu Zemi Perſkau hubil/ a před tim Vhrům weliké ſſkody včinil. Wyrozumĕw tomu Pohan Selȳm/ žádal ſkrze Poſly pokoge/ kterýžby až do ſmrti Wladiſlawowy potwrzen byl. K čemuž Král pokogný dowolil.

Powſtala za tim Rota nepokogných Sedlákůw/ a ti Zemi Vherſkau ſſkodliwĕ plundrowali/ ſpogiwſſe ſe s Gȳřȳkem Czeklem/ kterýž dychtĕ po Králowſtwȳ/ s Rytȳři kteréž znal ſobĕ býti odporné/ tyrranſky zacházel/ vſmrcugic každého kohokoliw zagali ano y Biſkupa gednoho na Kůl wſtrčiti rozkázal. Magȳce o tom wĕdomoſt Czechowé/ Morawané a Slezácy/ ſebrali množſtwȳ lidu/ a Králi ſwému do Budȳna přigeli. Protož pokleſla ſmĕloſt lidu toho nezbedného/ a tak ſe k Tybyſſce Rȝece na mȳſto bezpečnĕgſſý odebrali.

W tom Jan Trečinſký Sedmihradſký Weywoda/ nenadále na nĕ swogſkem ſwým připadl/ mnoho gich pobil/ y Heytmana Gȳřȳho Czekla gal/ kterémuž poručil Korunu Železnau rozpálenau na Hlawu wtiſknauti/ a tak Krále korunowaného ſtȳti. Což wſſecko proto činil/ aby doſáhl Králowſtwȳ Vherſkého/ rozgȳmage Krále Wladiſlawa welikau ſeſſloſt/ a Syna geho Ludwika přiliſſnau mladoſt. Snažil ſe tehdy neyprwé/ aby mohl Annu Seſtru Ludwikowu za Manželku doſtati/ kteréž hodným ſe býti vznáwal/

náwal/ proto že Zygmundowi Králi Polſkému/ Bratru Wladiſlawowu/ Seſtru ſwau k ſtawu Manželſkému dal. Přátelé radili Wladiſlawowi wyrozumĕwſſe ſpádům Jana Weywody/ aby rozmluwil s neypřednĕgſſými Pány obogȳho Králowſtwȳ/ yakby takowému nebezpečenſtwȳ vwarowati ſe mohl. Ti přigewſſe do Budȳna/ po dlauhém rokowánȳ/ namlauwali weſpolek Krále/ aby ſe s Cýſařem Maximiliánem ſmȳřil/ kterýž má wnuky y wnučky hodné přátelſtwȳ Králowſkého. Tim že wyſokomyſlná a nepřátelſká odpornȳkůw myſſlenȳ ſkrotȳ. Dowolil tomu Wladiſlaw/ pokudžby ſe gen Bratru geho Zygmundowi Králi Polſkému lȳbilo/ kterýž k Cýſaři nebyl přȳliš náchylný. Protož wyſláno k Polſkému Králi/ zdaliby on wĕc takowau ſchwalowal. Král wida předſewzetȳ Bratra ſwého ne zlé/ dal k tomu ſwé powolenȳ.

Maximilián gſa z toho potĕſſen/ obau Králůw přátelſky žádal/ aby přigedauc k nĕmu přȳzeň wĕčnau mezy ſebau vtwrdili. Ale nĕkterȳ Vhři to přetrhnauti chtĕli/ zwláſſtĕ Jan Weywoda Sedmihradſký/ kterýž Rytȳřſtwo na to nawedl/ aby ſgedauce ſe nepřȳteli odporowali. Když pak na Hranice wygeli/ neſpatřili nepřȳtele žádného. Tu Jan Weywoda ſpokogiw ge/ pobȳzel ge aby Zámek Czernowice nepřȳteli odgali/ a tim ſpůſobem chwálu ſobĕ zeyſkali. Nepohnul ſe Král tau mĕrau od předſewzetȳ ſwého a protož giný ffortel wyhledán/ ſkrze kterýž takto Králi mluweno: Králi miloſtiwý rač ſe Cýſaře wyſtȳhati/ neb on Waſſy Králowſké miloſti nemnoho co dobrého přege/ nýbrž/ wſſecky/ do Wȳdnĕ přigedauc/ zgȳmati a do wĕzenȳ dáti chce. Tu teprwa Wladiſlaw vwĕřiw takowým řečem a klewetám/ newelmi k Wȳdni poſpȳchal: ale ponĕwadž Zygmund Král Polſký giž na ceſtĕ byl/ on tolikéž nemohl ſwých ſlow zmĕniti.

Toho Roku/ bylo powſſy Europĕ weliké rozwodnĕnȳ/ kteréž y Domy potopowalo. W Kraginĕ Helwetſké aneb Sſweycarſké/ Rȝeka kteráž předeſſlého Roku z Hory ſe wypreyſſtila/ rozſſýřila ſe yako Moře/ a lidi přeſtraſſyla/ že na Hory wyſoké vtȳkali. Potom ſylau welikau prolámawſſy hory a Skalȳ do Moře wpadla.

Léta Pánĕ 1515. Oſmnáctého dne Mĕſyce Března/ Wladiſlaw Král Czeſký a Vherſký/ s Ludwȳkem Synem ſwým na oboge Králowſtwȳ korunowánem. přigel do Preſſpurgku/ a Zygmund Král Polſký w Sobotu před Smrtedlnau Nedĕli za nim/ kteréhož prowázeli/ Biſkup Pĕtikoſtelſký/ a Gȳřȳ Margkhrabĕ Bramburſké/ z poručenȳ Wladiſlawa Krále/ kterýž také proti nĕmu s Ludwikem Synem ſwým/ a s mnohými Biſkupy a Pány wygel. A když vzřel Bratra ſe přibližowati/ kázal ſe s Wozu na Stolicy poſaditi) kteréhož Zygmund zſedſſe s Konĕ/ yakožto Bratr mladſſý obgal/ a k ſlzám wzbudil. W tom Ludwik přiſtaupiw k Streycy ſwému/ s polȳbenȳm a poklonau ho přiwȳtal. Za tim wſazen Wladiſlaw na Wůz a Zygmund na Kůň/ při nĕmž po lewé ſtranĕ Ludwik na ſwém Koni ſedĕl/ a tak tim pořádkem s welikau ſlawnoſtȳ do Mĕſta wgeli.

Mĕl Král Polſký při ſobĕ wȳce než Patnácte Set lidu/ rozličnĕ odĕného po Nĕmecku/ po Vherſku/ po Moſkewſku/ a po Tatarſku: Traubili Trubači Tatarſſtȳ zwukem diwným a hrozným/ magȳce Trauby yako Wĕdro ſſyroké. Mezy nimi byl Hudec Turecký/ ten naſſým neſlýchanau hudbu činil s Pacholetem/ kteréž wſſý ſylau obĕma Rukama na Buben pralo. Geli napřed na Konȳch ſtkwauce ſe Zlatohlawem množý Páni Polſſtȳ a Slezſſtȳ/ Zlaté Rȝetĕzy weliké na ſobĕ magȳce. Při nich ſſli pĕſſý naſchwál ozdobnĕ přiſtrogenȳ: Gȳzdnȳ geli do Mĕſta od Oſmé hodiny na půl Orloge/

loze/až do gedné: S Wozy pak y druhého dne/kterýchž bylo Pět ſet s koň- mi rozličných barew/a na každém Woze po Sſeſti/y po Oſmi oſobách ſedělo.

Dwadcátého oſmého dne Března/ Kardynál Gurtſký z Hamburku připlawil ſe k Preſſpurku okolo hodiny dewáté. Nazeytřý přigel Kardynál Oſtřehomſký w Sſeſti Stech Koňých krom Wozůw: Proti němu wygel s dworem ſwým Legát Papežſký a Kardynal Gurtſký.

W Neděli Kwětnau Kardynál Oſtřehomſký ſlaužil Miſſy w Koſtele Swatého Martina/při přjtomnoſti Králůw a Kralowny.

W Pondělý opět při Miſſy Kardynála Oſtřehomſkého Králowé byli. Po wykonáný Miſſe o Swatém Duchu/ napomýnán byl lid od Suffragana Oſtřehomſkého Jazykem Latinſkým/ Vherſkým/ Czeſkým y Německým/ aby Pána Boha nábožně proſyli/ za ſrownáný Králůw s Cýſařem. Potom z Koſtela obrátili ſe třý Králowé/ Kardynálowé/ y wſſecko Rytýřſtwo do Domu Krále Wladiſlawa/ kdežto Král Zygmund předewſſemi oznamowal/ pro yakauby přýčinu z Země ſwé wygel. Děkowal gemu z toho s welikau pochwalau Kardynal Oſtřehomſký.

Třetýho dne Dubna Kardynal Gurtſký ſſel do Hoſpody k Zygmundowi Králi/a tu Ruſpianus Liſty Cýſařſké s pozdrawenjm podal. Rozmlauwagýcým pak přineſſena nowina/že Bartholoměg Knýže Minſterberſké/ wyſlaný od Cýſaře/ plawic ſe w nocy nedaleko od Hamburku/po rozražený Sſýffu o Skálu/ ſám dewátý vtonul: k tomu také přidáno / že Pan Jan z Lomnice Mezeřický/ Heyman Morawſký/a Pan Wjt z Forſſtu/kterýž Krále vſtawičně na takowý Sgezd namlauwal, vmřel/nedočekaw toho což žádal.

Gedenáctého dne Dubna/nařýdili w záwod běhání s Koňmi: Mnozý ſe k tomu hotowili. Girý Hrabě Czepuſký w předběhnutý wſſech/chwálu obdržel. Kozák geden Krále Polſkého ſedě na gednom Koni Tureckém a druhého mage po prawé ruce/hnal obadwa welmi rychle/a w tom běhu z gednoho na druhého ſkákal/načež bylo mýlo patřiti. Wygeli na takowé dýwadlo Králowé/Páni a Biſkupowé. Vkázowali také miſtrowſtwý ſwé y giný Kozácy/kteřýž z Lučiſſt ſtřýleli.

Toho čaſu/náhlým a nenadálým Ohněm/půl Měſta Preſſpurku wyhořelo.

Gedenáctého dne Máge / přigeli na Lodých Raddy Cýſařſké/ napomýnagýce Králůw/aby tak gednali o ſwornoſt a pokog/yako z ſtrany Manželſtwa Králowny Anny. Rozgýmány tehdy byli obědwě wěcy/a gednakaždá pořádně byla ſepſaná.

Dwadcátého dne Máge / včinil Král Wladiſlaw hody / na kterýchž byl Král Polſký/Kardynálowé a Radda Cýſařſká. Odgel potom Kardynal/ aby wygednáný a ſmlauwu Cýſaři oznámil. Teſkliwý byli Králowé pro prodlewáný Cýſaře/ kterýž přigeti nepoſpýchal. Protož wyſláni gſau od Wladiſlawa/Biſkup Pětikoſtelſký/Girý Ladiſlaw z Sſternberka Kanclýř Czeſký/a Mogžiſs Hoffmiſtr Dworu Králowſkého/ od Zygmunda pak Jan Biſkup Poznánſký/Lukáſs z Horky/a Kryſtoff Sydlowſký/kteřýž do Wýdně ſſeſtého dne Czerwence/w pěti Stech Koných přigeli. Před gich také wýgezdem/přigelo od Cýſaře Margkhrabě Bramburſké we Stu ſſedeſáti a ſſeſti Koných: Tomáſs Fryc w Padeſáti/a giný mnozý.

Cýſař okolo deſáté hodiny w nocy/na noc do Wýdně přigel/kdežto dotčené Poſly gedenáctého dne Czerwence/ při přýtomnoſti Knýžat/ na Hradě Wýdenſkém wyſliſſel/ a ge hned wypravil ſkrze Doktora Petra Motha

Hyſſ-

Hyſſpana/tak že nazeytřý odgeli/prowázeni gſauce od mnohých Biſkupůw a Panůw.

Toho také dne / Cýſař k Králům Poſly wypravil/ žádage gich/aby k němu do Wýdně přigeli: Y geli gedni k Wladiſlawowi/a druzý do Hamburku k Králi Zygmundowi/ kterýž ſe tam přes Dunag přeplawil.

Patnáctého dne Měſýce Czerwence / wygel Cýſař z Wýdně proti Králům/ w Korbě náramně ozdobené/ s Wogſkem pěkně okráſſleným. Zůſtal pak Cýſař té nocy pět mýl od Wýdně / na Zámku řečeném Tretmansdorff: Král Wladiſlaw w Měſtečku Purg/a Král Zygmund w Hamburku.

Nazeytřý gel Cýſař s ſwými k mýſtu vloženému/až na gednu rowinu při Leſe řečeném Hart. Po prawé ſtraně Leſu byl wrſſek ne welmi wyſoký/ na kterýž wyſtaupil Cýſař/aby mohl ode wſſech ſpatřen býti.

Nepřipomýnám tuto pro dlauhoſt řeči/ yak ſe Cýſař wypravil/ abych tím ſpýſſe giné wěcy oznámil. Když ſe Králowé s Cýſařem měli ſgeti/ Král Ludwjk s Annau Seſtrau ſwau napřed gel / protož y neyprwé Cýſaře ſedýcýho na Woze přiwýtal ſlowy Latinſkými takto. Sacratiſsime Cæſar, ſaluto Maieſtatem Veſtram, tanquam Patrem & Dominum meum. Od Králowny Anny Hoffmiſtr pozdrawený včinil / kteráž ſe ſama na Woze wezla / doſti ozdobně přiſtrogeném. Wladiſlaw z Wozu/hlaſem Cýſaře wýtal/a potom ſrdečně plakal/ žádagic od Pána Boha ſtálého pokoge.

Naposledy Král Polſký přiſtaupil/řka: Sereniſsime Cæſar, ſit hic conuentus noſter, fœlix et fauſtus nobis, ſubditis noſtris, & toti Reipublicæ Chriſtianæ. Odpowěděl Cýſař: Aduenit nobis dies optabilis, qua ſimul conueniremus, exultemus & lætemur in ea. Pýſſý někteřj/že Král Zygmund Klobauku neměl/než že ſtál pod Wěncem Růžowým/a řekl na ſlowa Cýſařſká: Spero Sereniſsime Cæſar, quod iſte dies ſit futurus fœlix. Odſtaupil po takowé řeči Zygmund/ aby Knýžata a Páni mýſto měli k wjtaný. Zatím Kardynal Gurtſký gménem Cýſařſkým Krále Wladiſlawa žádal/ aby s Dětmi gel do Wýdně: wymlauwal ſe z toho Wladiſlaw/ prawic že mu toho Páni geho zbranugj/pro ſſkody od Pohana w Králowſtwj včiněné.

Žiadal týž Kardynal Krále Polſkého/aby s Cýſařem do Wýdně gel/přidaw že Wladiſlawowi Páni geho/ k tomu neradý. Odpowěděl Kral Zygmund: protu přýčinu/opuſtiw Králowſtwý mé gſem přigel/abych ſe s Cýſařſkau welebnoſtý ſhledati mohl: poněwadž pak Pán Bůh toho mi ráčil popřýti/netoliko do Wýdně/ale y dále/ geſtli žeby ſe Geho Miloſti Cýſařſké ljbilo/hotow gſem geti. Kteřiby pak nás náſledowati nechtěli/ti nechť činj yak ſe gim zdá a widý. Protož oznámeno buď Geho Miloſti Cýſařſké že ſem takowého aumyſlu/yako ſamo Knýže wyſlané býti může. Děkowal Kardynal Zygmundowi Králi za takowau ſtáloſt a důwěrnoſt obgaw gey. To když potom Cýſaři oznámowal / řekl Cýſař: Neygaſněgſſý Králowé/ newýme čehobyſſte ſe obáwati měli/ wſſak Wýdeň naſſe Měſto geſt/w kterémž od nás neginačnež yako Bratřý, Přátele, a Králowé přigati budete/ a toť wám pod Cýſařſkau wýrau ſlibugem: Na takowá ſlowa wſſyckni ſe k Wýdni obrátili. Ludwjk wzhledſſe na Lid/ kterýž ſe po Polý rozſſýřil gſa geſſtě ſkůro Dýtětem řekl: Takbych chtěl / aby Cýſař a Pan Otec můgnině hauffy takowé ſpůſobili: dali ſe potom Cýſař a Králowé na Low neb nedaleko mezy Horami na rowině byl huſtý Les a k lowu přigemný: po wykonáný lowu každému nocleh připrawili.

Na zeytřj / když ſe k Wýdni přibližowali/ wygelo proti nim 2000. Knechtůw/ ani držý Kopý a Halapartny w rukau ſwých / we Zbrogých gedno-

ſteg-

stegných takowým mustrem vdělaných/že se zdálo yakoby wssickni w čerwených Ssatech byli. W tom přissel déśt/a tak wsseckén pořadek zmátl/neb k Městu pospjchali: Ludwjk s Králem Polským na Koňých/ Cýsař a Wladislaw na Wozých/a Anna Králowna za nimi/za nýž dwanácte Wozůw Panen a Panj. Král Wladislaw s Dětmi na Zámku zůstal/ a Král Zygmund do Domu w němž prwé bydlel/y Kardynal Gurtský (kterýž také Cýsaři přináležel) se obrátil. Lidu bylo tak mnoho/že žádný nemohl progjti: neb samých Koňů bylo Ssest Tisýc/ krom Wozůw Cýsařských/kterýchž bylo čtyry Sta/Lidu pěssýho wybraného dwa tisýce/a množstwý welké těch/kteřýž se byli z Kragin rozličných na djwadlo sgeli.

Dewatenáctého dne Czerwence/ když Králowé na Zámku Cýsařském w swých Magestátých seděli/ a Kardynálowé a Biskupi podlé nich/Cýsař wymlauwal se z prodlený swého/ a správy wssem Křestianům vžitečné a potřebné dobrau chwýli přednássel. Odpowýdal Kardynal gménem Králůw/a poděkowánj čini.

Po takowém gednánj ssli k Stolu/a toho dne byl Tanec vložen po Wečeři/ proto aby Králowna Marye/ Dcera Krále Filipa/přiwjtati mohla Krále a Annu/ kteréž gesstě newiděla. Y přissla Marye s množstwým Knjžat před Cýsaře/ kterémuž poklonu včiniwssy/ tolikéž y Králům/s Annau Králownau vctiwě se wjtala/ a hned Stolice postawené byly/Marye pak do swé new sedla/ až Balthazar Merklin/gménem gegim/Krále Ludwika a giné přiwjtal. Tomu Biskup Přemiský/ z poručenj Krále Zygmunda/ odpowěd dal: a w tom se Tanec začal.

Prwnj Tanec wedl Král Ludwjk s Sestrau swau Annau: Druhý Knjže Baworské Wylým/s Arcyknězznau Marygý: Opět Tanec třetj wedl Ludwjk Král/s Hoffmistrynj Králowny Marye: Cžtwrtý Rotalerius s manželkau Pana Girýka z Rotalu: následowali Knjžata a Hrabata/až do desáté hodiny na noc.

Dwa dni pak potom/ rokowali o wěcy ty pro kteréž se sgeli/a potom se dály Rytýřské honby.

W Neděli na den Rozeslánj Swatých Apossstolůw/ prssely Kraupy weliké třihranaté/ sspičaté/ co Holubý Weyce/a to netoliko w Praze/ale y po wssý Zemi Czeské. Včinily sskodu na Owotcých/sklech Kostelnjch y domownjch/y na Wjně/ kteréž toho Roku po ssesti welkých bylo/a prwé po malém grossy.

Po S. Marý Magdaleně/ byla mezy Králi dobrá wůle/ a rozmlauwánj o wěcech wogenských při Stole. Byli přitom dwa dwořané Krále Zygmunda/Skotnický a Pukařewský/kteřýž se wespolek yako Bratřý milowali. Ty spatřiw Král Zygmund/ dal Cýsaři o nich správu/kterak obadwa neyprwé bitwu pod Orssau s Moskwany začali/wskočiwsse mezy ně/a zmužile skrze Wogska gegich se probýgegýce. Cýsař rozkázal dwě Panny přiwezti/ aby obadwa tak sstiastně Tanec začali/yak sstiastně pod Orssau bog začali. Po dokonánj Tance/ z poručenj Cýsařského/ nakladnými Wěncy od Panen byli darowáni.

Vwečer opět/sessli se Králowé s Cýsařem/a byli weselj až do Desáté hodiny na noc. Na zeytřý Cýsař Pannám Králowny Anny nákladné dary gedné každé odeslal: a Zygmundowi Králi dwa Koně Ladrowané/kteréž sám Král přigal bez Tlumače mluwjc/že ten dar od geho Cýsařské milosti wděčně přigjmá/ a na nich že hotow gest gezditi/ dokud geho milost Cýsařská poručiti račj. Mimo to přinessené byly giné dary od Zlata a Střjbra/

ti nemohl. On pak yaw ho/sám wlastnj rukau gemu Hlawu stial.

Léta Páně 1518. Opět položen byl Sněm na Hradě Pražském/ na kterýž wyslán Jan z Žerotina z Morawy/ten oznamowal že Vhři dali Léta Králi Ludwjkowi/ tak aby mocně Králowstwj Vherské sprawowal: Téhož že Králowská milost žádá/y ode wssech Stawůw Králowstwj Czeského/aby přigat byl yako Král dědičný a korunowaný. Odpowěděli Stawowé že tomu neodporugj/než že neyprwé k němu gménem wssý Země wyslati mínj/aby powinnost kteráž Králi nowému náležj/ Králowstwj včinil/a aby Stawůw při swobodách gegich zanechal/ wedlé starobylého obyčege/ což aby na pomezých Czeských stwrzeno bylo/a berně aby s dowolenjm geho wybraná byla/pro zaplacenj Dluhůw/ kteréž Králowstwj zdělalo.

Toho Roku/Selym Syn Bayazetůw hrozný vkrutnjk nad křestiany/ scepeněl w Adryanopoly: Panowal osm let.

Wsse toho Roku/Zygmund Král Polský z námluwy Cýsaře Maximiliána/wyslal Legáty swé s Cýsařskými do Apulie/k Janowi Sforcia Knjžeti Mediolanskému Dceru gménem Bonu/kteráž přiwezená byla do Krakowa/ a po Weselj Korunowána.

Cýsař Maximilian položil Sněm w Sstrosburku/na kterémž byli wssickni Kurffirsstowé/a od Papeže wyslán Legat Kardynal Thomas Caietanus, kterýž dobrau pomoc proti Turku z Komory Papežské připowěděl.

Poslal Cýsař k Papeži oznamugic o tumultech Lutherowých/ žádagic aby nemesskal ge přetrhnauti/ a to cožby vstanowil/aby co neyspjsse wykonáno bylo.

Léta 1519. W Středu před Ochtábem Božjho Křtěnj/ vmřel Maximilián Cýsař Řjmský/Pán žiwota Swatého a skutkůw chwalitebných.

Tehdáž Solimanus Syn Selimů/ desátý Král Turecký/ táhl s Wogskem nesčjslným na Krále Perského/ ale stratil lidu takowé množstwj/ že sám toliko w Osmdesáti Koňých do Konstantýnopole přigel. Bassowé přemeyssleli o tom/ aby ho w Králowském Magestátu nezanechávali/ ale on slibugic že wsseckú Řzeckau Zemi y Bělehrad podmanj/vpokogil myssleni gegich.

Tatařj tolikéž do Ruských a Podolských Kragin wtrhli Měsýce Srpna/ kdež zplundrowali Kraginy Bilské Chelmské a Lubelské. Proti nim wygel Mikuláss Firley Heytman Korauhewný/ ale nesstiastně/ neb poražen gest v Sokela.

Po Smrti Maximiliána Cýsaře sgeli se Kurffirsstowé a wolili na Cýsařstwj Karla Arcyknjže Rakauské: O to důstogenstwj snažil se Františšek Král Frantský/ ale že nic neobdržel/ začel Wálku a nepřjzeň.

Léta Páně 1520. z wůle a rozkazánj Krále Ludwjka/Sněm byl položen na Hradě Pražském/na kterýž se sgelo množstwj Panůw a Rytjřůw/též y Legátůw z Měst Czeského Králowstwj. Přigel y Biskup Agarský/ a Karel Knjže Minsterberské/gsauce od Krále peslani s Instrukcý/o čemby měli mluwiti. Neywětssý nesnáze byla s dluhy Králowstwj/z strany kterýchž nic nesprawili/ toliko aby Ludwjk wyplnjc powinnost náležitau/ do Králowstwj přigel.

W ten čas Králowna Bona porodila Syna/ prwnjho dne Měsýce Srpna/gemuž dáno gméno Sigismundus Augustus.

Téhož Roku prssky byli vstawičné/a rozwodněnj weliké. Selym Cýsař Turecký Léta dotčeného w Thracý v Wsy řečené Cyu/ vmřel od Wředu genž se mu nad Ledwjm wywrhl. Potěssyli se z toho Křestiané w Kragi-

nách západnjch / na kteréž se s Wogskem strogil. Zanechal po sobě Syna Solimana z Dcery Krále Boswaranského.

Léta Páně 1521. Při Slawnosti Swatého Jakuba/ Knežna Marye přiwezena Králi Ludwjkowi do Vher/ kteráž mu dána byla za Manželku od Cýsaře Maximiliána / při Otcy Wladislawowi / a Stregcy Zygmundowi Králi Polském/ a welikém Knjžeti Litewském.

Tehdáž Solimán Pohanský Cýsař / wysspehugic skrz sspehéře/ kteréž w Czechách a w Vhřjch měl čas Swadby / a wěda že Král Wogska pohotowě nemá / dobyl Sabatky a přjležité Zámky / wyprawiw Wogsko weliké do Země Rzecké/ ano y Bělehrad sylně oblehl. Ludwjk poslal do Czech pro pomoc/ ale než Wogsko sebráno a wyprawено bylo do Vher / Selym Bělehrad Rzecký obdržel. Protož Czechowé wyslanj na retuňk/ zpátkem se nawrátili.

Opět w Pondělj po Swatém Ondřegi Sněm držán na Hradě Pražském na kterémž toliko vstanoweno bylo / aby poslano bylo k Ludwjkowi Králi/ aby do Králowstwj pospjssyl. Wysláni tehdy gsau z Stawu Panského: Wácslaw Kossatecký z Kolowrat/ Michal Slawata z Chlumu. Z Stawu Rytjřského: Radislaw Beřkowský z Ssebyřowa Pjsař Zemský/ Henrych Kutnaur z Kutnowa/ a z Městského: Wjt Worudek z Augezdce Pergkmistr, aneb Spráwce Hor Winičnych / a Jan Wopice z Střebska/ Měsstěnjn Starého Města Pražského.

Roku toho / Ferdynand Arcyknjže Rakauské wzal sobě za Manželku Annu Wladislawa Krále Vherského a Czeského Dceru/ a Ludwjk Král Marygi Ferdynanda Sestru: yakž prw oznámeno.

Léta Páně 1522. W Auterý před Swatým Rzehořem/ wygeli Páni Czechowé proti Králi až do Polny. W Sobotu pak před třetj Nedělj postnj kteráž slowe Oculi, když se wssyckni Třj Stawowé sgeli/ mjli za Polnau Krále a Králownu wjtali. Po včiněném poděkowánj od Krále/ žádali ho, aby na Pomezých Přjsahu wyplnil. Odpowěděl Král: Toho na ten čas nevčinjme / až vzřjme kteřj gsau nassý wěrnj. Zastawiw se tehdy Král na Horách Gutnach předce se ku Praze bral / a w Pátek po Swatým Stanislawu činil powinnost na Hradě Pražském w Koruně a w oděwu dlauhém Zlatohlawowém/ kterémuž dáwal přjsahu / Neywyžssy Purgkhrabě Pražský/ Zdeněk Lew z Rožmitála. Po wykonané přjsaze korunowána býti měla Králowna/ ale Páni se porownati nemohli/ kterýby měl nésti/ Arma to gest: Korunu/ Jablko a Sceptrum. Staw Panský sobě to připisowal/ a Rytjřský tolikéž. Protož odloženo korunowánj do druhé Neděle: A korunowána gest před Slawnostj Ducha Swatého/ při přjtomnosti mnohých Panůw Vherských/ Polských/ Pruských/ Benátských/ etc. Když pak ssli k korunowánj/ Král nesl na Hlawě Korunu/ w lewé ruce Jablko/ a w prawé Sceptrum: Před nim ssel Margkhrabě s Mečem.

We Cztwrtek před Přenessenjm Swatého Wácslawa Král přigaw k sobě Dsky Zemské zapečetil ge/ a obnowil Auřad Saudcůw Zemských/ y giné/ a Knjže Minstenberské Karla neywyžssým Heytmanem včinil. Což sprawiw wygel s Králownu do Hory Kutny/ kdež změnil auřednjky nad Mincy/ a tu wyslissel mnohé žaloby/ gichž spráwu poručil Knjžeti Karlowi/ tak aby winného každého pokutowal.

Dwořané Krále Ludwjka byli (yakž Daubrauius pjsse) welmi cyzýho žádostiwj/ tak že spatřjce co koliw ozdobného přiginém/ hned Krále mla-

dého na to namluwili/ aby z rozkazu geho gim to darowáno bylo: mnozý k wůli Králowské/ dáwati cožkoli nezanedbáwali. A přihodilo se, že byl při Králi Henrych řečený Tunkel/ Czubau nákladnau oděný/ kteréž geden Dwořenjn gsa žádostiw / Králi o nj mluwil. Král řekl Henrychowi z strany té Czuby. On gsa starodáwnjm Dwořenjnem/ a darmo žádnému nic nedaw/ takto Králi odpowěděl: Czubu mau / Králi milostiwý sprawil gsem za Penjze nelacyné/ abych w nj podlé hodnosti mé před wassý Králowskau milostí se vkazowal/ a to s takowau mjrau / aby toliko na mne samého se treffila/ a mne starého zahřjwala. Ti genž oni stogj mladj gsau/ a krwj mladau zahřjti se mohau: Gestliže pak Kožichůw potřebugj/ Lisstčj gim yakožto mladým přináležegj. Takowau řečj dodal smělosti giným/ že gsau Krále w žádostech geho oslyssowali/ a Dwořanům studu přidal/ že wjce cyzýho skrze Osobu Králowskau nežádali.

Wygel tehdy (yakž na hoře psáno) Král z Czech/ a na swém mjstě Knježete Karla zanechal. Geda pak skrze Morawu/ přiwolaw k sobě Gjhlawských důtkliwými slowy gim domlauwal/ nýbrž ytrestánjm nemilostiwým hrozyl/ gestližeby toho nowého náboženstwj nezanechali: Mezy tjm yat Speratus Kazatel gegich/ a dán do wězenj.

A gsa w Kroměřjži/ napsal list swau rukau k Knjžeti Oppolskému / aby tomu vwěřil/ oč s nim Biskup Stanislaw mluwiti bude. Což se dálo z strany Kssafftu/ totiž/ aby Knjže to wěkem posesslé a bohaté/ dědicem včinilo Krále Czeského.

W tom nowina přinessena/ že Rodýs Ostrow znamenitý/ s welikau sskodau wsseho křestianstwa/ Turek opanowal: poněwadž obleženj odpjragjce statečně nepřjteli za ssest Měsýcůw / nemagice žádné naděge k retuňku poddati gey přinuceni byli. Z toho někteřj prorokowali Vhrům/ že takowým spůsobem od Pohana budau setřenj/ gestliže se neopatřj.

Oni pak lehce sobě to wážili/ domácými rozbrogemi se zaneprazdňowali/ Králem pohrdali/ na Auřednjky nic nedbali/ a lid přespolnj laupili: Což se přihodilo y Panu Adamowi z Hradce/ Kancléři Králowstwj Czeského/ kteréhož w Městě obrali. O čemž Hágek při Roku 1523. a Dubravius libro 33. folio 312.

Téhož také Roku/ vmřel neywyšssý Biskup Rzjmský Adrianus. Na gehožto mjsto wolen Clemens Septimus è familia Medicees.

Léta Páně 1524. Kněz Augustyn Netwořický/ Bakalář Akademie Pražské/ wydal Knjžku a dedykowal gi Janowi Nožičkowi/ Oppatu Klásstera Slowanského/ proti Martinowi Lutherowi/ proti Pikhartum a některým Mistrům Pražským / kteréž dal tytul Clypeus fidelium, Pawéza wěřjcých: ta w sobě zawjrala smysl takowý/ gestli že spasenj býti chceme / že powinni gsme poslauchati Cýrkwe Swaté Rzjmské. Toho času co se wjce dálo/ nalezeno bude při wypisowánj o Městech a Stawjch.

Král Ludwjk ač měl Nepřátely, kteřjž ho gedem otráwiti vsylowali/ a o tom wěděl/ že takowý ged do Czech zgewně přinessen gest / wssak na žádného sáhnauti nedopustil. Pjsse Dubravius že ten/ genž takowý nesslechetný skutek wykonati chtěl/ byl Czlowěk w bohatstwj možný.

Léta Páně 1525. Frantissek Král Frantský v Padue w Lombardij/ od Cýsaře Karla yat/ a do Sspanyel přiwezen: Milost k wjře nepodobnau včinil zayatému Králi Cýsař Karel: neb netoliko ho propustil do Králowstwj geho / ale y dal mu za Manželku Sestru swau Leonoru. Té Wálky Heytmané byli / Mikuláss Hrabě Sulmenský / Gjřj Fronbergk Rytjř/

Marek Syttych / Knijže Burgundské / Margkhrabě z Pisterámu.

Léta wýš gmenowaného / powstalo Sedlákůw pozdwijženij prwé neslýchané / w Alsacygi / w Swábijch / w Frankonij / w Turyngij / a w Kraginách při Reynu ležijcých / ale Knijžata to s Wálkau vpokogili: tak že we třech Měsýcých Sto Tisýc Sedlákůw a wijce / yakožto k bogi nespůsobných pomordowáno. Toho půwodem byl něyaký Sskaplijř / kterýž sepsal dwanácte Artykulůw o Swobodách / pro kterézby plat Wrchnosti dáwán býti neměl. Z takowého včenj pozdwijhla se hlaupost Sedlská proti Wrchnosti swé: Tolikéž w Městě Turynském Mulheyzn / kazatel Tomáš Monetář zgewně včil / že on má naprawiti pád Cýrkwe / a že gemu od Pána Boha na vkrutnost Panskau Meč Gedeonů poručen gest. Protož wywedl po hauffijch lid Sedlský / poručiw Statky Wrchnosti a Klássstery plundrowati: W tom na ně připadli Knijžata Saská / a Landtkrabě Heské / a porazyli ge. Hodnau owssem pomstu za swůg hanebný včinek wzali / a Meč Gedeonůw ztratili. Tomáš Monetář sstiat / genž byl tolikéž začal ten blud wymysslený Nowokřtěncůw / kterýž až do dnessnijho dne trwá / w Němcých / Polsstě a w Morawě.

Téhož Léta / Oecolampidus a Oldřich Zwinglius w Bazylij / zawrženy blud Berengarůw psanijm swým obnowili / že se při Wečeři Páně nedáwá (v nich rozumměg) prawe Tělo a Krew Krysta Pána: ačkoli předesslého Léta s týmž ohyzdným včenijm / Ondřeg Karlstadyon na plac wygel. Ale my zanechage toho Theologům, k Ludwikowi se obraťme. Turek slysse o takowých neřádijch mezy Křestiany / weselil se a neywijce z toho / že wěděl o neswornosti Vhrůw / kteřij Krále mladého měli / a Heytmanůw žádných ani Wogákůw / aby se k bogi hoditi mohli. Owssem někteřj Páni Vherssti Pohanské chytrosti se obáwali / a druzý samými Prsteny gemu odolati chtěli. Nic méně potřeb k Wogně žádných nechystali / až teprwa když Turek s mocý připadl / tu lid nagjmali / a Heytmana w Klássteře hledali / Pawla Tomory kterýž Zámek Budinský w příhodě nesstiastné obhágil.

Swlečen tehdy gest z kápě Pawel Tomory / a aby byl w vctiwosti wětssý / včiněn Arcybiskupem Kolocenským. Nalezli skutku takowého přijčinu / že to činij na potupu Janussowi Trenčinskému / a ten spráwám Rytijřským z hola nerozuměl / toliko že nad giné byl bohatý / a Weywodau Sedmihradským / kterýž čtyrydceti tisýc Lidu po hotowě měl. A kdyby byl ten Weywoda s dotčeným lidem hned k potřebě přisspěl / nikdáby byl Turek nad Vhry neswjtězyl.

Wymlauwal se Tomory z Aukadu takowého řka / že nebýwal při spráwách Heytmanských na nichž wsseho Wogska zdrawij záležj / než že přiwykl pod Heytmany rukau zmužile bogowati: ale gsa přemožen prozbami poradil aby co neyrychlegij pomocy od blizských Sausedůw žádali.

Protož wyslali do Czech / do Morawy / do Slézska / prosýc aby w takowé potřebě opusstěni nebyli. Zbraňowal geden Vherský Pan Czechům y Morawanům Wogska dodáwati (wedlé Dubra:) a ten byl Biskup Vherský: což proto činil / obáwagice se / aby Král s pomocý Wogska cyzýho obraniw se Turku / Vhrům / přjstněgssým nebyl.

Wogsko Czeské a Morawské proti Pohanům Srdce diwné mělo / yakž Dubravius oznamuge: neb scházegijce se / geden druhému připijgel na zamordowánij rukau swau / Deset / Pět / etc. Turkůw / ale nerozmeyssleli yakýmby spůsobem na Pohany připadnauti měli / toliko o tom mluwili / což vsty dokázati mohli.

Cýsař Turecký giž ležel při Bělehradu / a Wogska Pohanská se scházela cestami rozdilnými.

Král Ludwik swolaw Pány Vherské / radil se zdaližby měli na Wogska giné očekáwati / čili na nepřijtele hned vdeřiti / aby we zdech Budinských obklíčenij nebyli.

Zwolali Vhři wssyckni aby taženo bylo proti Pohanům dokawadž čas gest k dosaženij mijsta k bogi přijhodného. I wygel Král na Wognu opatřiw Budijn zarmaucený / pro znamenij nesstiastné kteréž se gemu přitřeffilo: neb hned před Branau padl s nim Kůň na Kolena. Geli za Králem Biskupi a ginj Páni s lidem swým yakž obyčeg gest když Král do pole wytáhne / aby wssecko Rytijřstwo při něm nalezeno bylo. Protož y Girij Januš Trenčinský bratr mladssý s Králem se wyprawil až do Wsy Moháča / kdež bitwa býti měla. Vhři magic nepřijtele (yakořka) předeo wcrnni / wssak předce w neswornosti trwali: pohrdali zase Heytmanem Pawlem Tomory / a Girjho gemu předstawowali / kterýž ač prawil / že ani zbraně proti sobě doby té newiděl / wssak z přinucenj gich / připogil se k Pawlowi Tomory w ničemž gemu negsa rowný. Poslussenstwij nebylo žádného / každý kráčel wedle swého zdánij / aby prodleli dokawadžby wjce Lidu nepřigelo / žádným spůsobem namluweni býti nemohli. Radil tolikéž Ambrož Sarkan / aby turkům přes Rzeku Drawu se přeplawiti nedopausstěli / což se ssesti Tisýcy lidu dokázati mohlo / ale zanedbali té raddy řkauce: Nenij wěc slýchaná aby se Vhřij turkůw strachowati měli / protož přeplawili se Turcy bezpečně a giž k bitwě s Vhry w ssyku stáli / na což Vhři sotwa pomysslili. Tu teprw počali Heytmané lid sprawowati / nečekagijce ani na Prach ani na Děla / kteraž gesstě při Dunagi ležela. A widauce že Cýsař Turecký w třetjm hauffu byl / Krále swého postawili w prwnjm / a Biskupy w pátém. W tom Waradinský Biskup Syn Peremného zkřijkl o deset Tisýc Mučedlnijkůw / o kterýchž Cýrkew zmijnku činij / prawijce že gich wijce ten Mnich včinij. Porozumijwal Král Ludwijk o smrti swé: neb před tim když tázán byl od Prægustatora, kdeby wečeřeti chtěl / odpowěděl: Pán Bůh wij kde dnes wečeřeti budeme.

I přiblijžili se Pohané k Vhrům s křikem hrozným / a z Děl střijleti poručili / z čehož possel dým hustý / že Wogsko Wogska se dotřijti nemohlo: Ač sskody Střelbau nevčinili / neb kaule přes Wogsko lijtali: Vhrůw množstwij hned po wystřelenij Děl vteklo / a neywijce těch / kteřijž vsty Turky mordowati chtěli: Sami toliko pěssý vtijkati nemohauce / bogowali / až zbiti byli: Nedaleko od nich padl Pawel Tomory / gehožto Hlawa Cýsaři odeslána. Girij Trečenský, a Ladislaw Arcybiskup Ostřehomský / s mnohými giným vtijkage / w Dunagi vtonuli. Krále Ludwika poručil Pohan bez wsseho aurazu gijti / rozuměgicho býti hodným dlauhého kralowánij / že směl proti němu s malým počtem Lidu wygeti: Ale Ludwik s Koněm giž wězel w bahnissti nedaleko od Dunage. Podiwil se Turek tak rychlému wijtězstwij / kteréž mu připrawila pýcha a neswornost Vherská / tak že y Krále smrt potkala / y giné Pány mnohé Czeské a Polské zachwatila. Gisté porazenými Vhrům stalo se k wýstraze / že Pohan magic sstěstij a Wogsko nesmjrné přes zymu / wssý Země Vherské sobě nepodmanil. Králowna pilně se o to starala / aby tělo Králowské nalezeno bylo: Dal o něm spráwu Czetřiss Rochánek / kterýž práwě s Králem vchazel a geho retowati nemohl. I wytažen Král s Koněm / z bahna / a pochowán w Králowském Bělehradě. Měl tehdáž wěku swého nezauplna dwadceti Let / ač někteřij toho dokládagi / a dwa Měsýce přidáwagi / proto / že se narodil Léta 1506. w Ochtáb Swatého Jana Křtitele / yakž wýsse dotčeno.

Interregnum w Czechách Osme po Smrti Ludwijka Czeského a Vherského Krále.

Kapitola XVIII.

BJalostiwé Nowiny o Smrti Ludwijka Krále když do Czech přinesseny byli/ rmautili se Czechowé welmi: až na den Swatého Františka Sněm w Praze vložili a w swornosti činili památku za Krále vmrlého/ y za wssecky genž na té Wogně zahynuli/ a to w Kostele Swatého Wijta na Hradě Pražském/ a Páni Pražané w Teyně/ podlé swého nowého řádu. Vstanowili na tom Sněmě/ aby se z každého Stawu osm osob wybralo/ kteřijžby včiniwsse neyprwé obzwlásstnij Přijsahu/ Krále Zemi vžitečného wolili. R wessli takowé Osoby do Kaply Swatého Wácslawa/ kdež gedenkaždý zgewně aumysl swůg oznámil. Odtud když wessli do Saudné Swětnice/ Purgkrabě Pražský wyprawowal gegich gednomyslné wolenij/ a wyhlásyl Králem: Arcyknijže Rakauské Ferdynand gest Král Czeský. Obrátili se potom do Kostela S. Wijta/ kdež s welikau radostij zpijwáno Te Deum laudamus.

Toho Roku/ Anna Králowna Manželka woleného Krále/ porodila w Lincy Dceru/ Pátého dne Měsýce Czerwence/ kteréž dano gméno Alžběta.

O panowánij Ferdynanda Areyknijžete Rakauského/ Syna Filipa Krále Hyspanského/ a Bratra Cysaře Karla/ toho gména pátého.

Kapitola XIX.

LEta Páně 1527. po S. Pawlu na wjru obrácenij/ wygeli Páni Czechowé proti Králi swému wolenému až k Gijhlawi/ kdežto on wykonal powinnost swau/ a odewssech Třij Stawůw za Krále přigat: yakž na památku toho stogij Slaup wystawený s těmito Slowy: In perpetuam rei memoriam, Ferdinandus primus. Romanorum Imperator Augustus, Hungariæ, Bohemiæ Rex, Infans Hispaniæ. Archidux Austriæ, Marchio Moraviæ, in Regem designatus Bohemiæ, dictæ Bohemiæ Regno hoc in loco iuramentum præstitit, die 30. Ianuarij, Anno salutis ut supra.

Na den S. Háty/ wygeli z Prahy proti Králi Ferdynandowi mnozý Páni až k Malessycům/ a každé Řzemeslo w swém haufu pod swau Korauhwj: Wgel tehdy do Prahy Ferdynand welmi ozdobně/ yako možný a prawý Král okolo hodiny 23.

W Nedělí na den Swatého Matěge Apossstola/ Ferdynand korunowán w Kostele Swatého Wijta na Hradě Pražském/ a na zetřij Anna Králowna Manželka geho/ Dcera Wladislawa Krále Czeského a Sestra Krále Ludwijka mrtwého. Přiwlastniowal sobě Králowstwij Vherské Ferdynand práwem Manželky swé/ w čemž měl protiwnijka Jana Weywodu Sedmihradského. Protož Wogna začata gest owssem sskodliwá/ poněwadž protiwná strana poddala se w ochranu Turku/ kterýž potom přitáhl k Budijnu/ a Janowi Wegwodowi k Králowstwij dopomohl.

Sylný giště Ferdynand byl Janowi/ kteréhož Wogska přemáhal/ a protiwenstwij weliké gemu činil: wssak y Wegwoda swého ssetřil/ což se wyrozuměti může z Listu k Czechům psaného od Krále gegich takto:

WY Ferdynand z Božij milosti/ Czeský Vherský Král/ Infans w Hysspanij/ Arcyknijže Rakauské a Margkhrabě Morawské: Wzkazugem wěrným nassým/ milost a lásku nassý: Poněwadž gest zřetedlná sprawedlnost nasse k Králowstwij Vherskému gi gsme opustiti nechtěli/ a neyprwé podlé vwáženij rad nassých/ táhli gsme k Presspurku aneb k Starým Hradům: odkudž přigewsse k Rábu wyslali gsme na Zámek/ aby se nám dobrowolně poddali/ gestliže swé záhuby nemilugij. Měsstiané owssem proti nám wygeli/ a nás za Pána přigali/ ale někteřij zawřewsse se na Zámku brániti se vmijnili. Nazeytřij ssturmowáno k Zámku/ a Aúředníjk wida že nežertugeme/ nám ho postaupil.

Po dwau dnech přiblýžilo se Wogsko nasse k Komárnu/a tu Střelbu na nepřátely wypustilo. Ten wečer přewezeno přes Dunag tisýc Mužůw/kteřýž po poražený Zdý k Ssturmu táhli. Což když z Zámku spatřeno / Město zapálili. Ráno než Slunce wzesslo/poručili gsme přes Dunag hustě střýleti/takže obležený tu zůstati nemohli/a Zámek z gedné strany pokažen: neb gey Kaule proskakowaly: gistě kdyby gesstě z některého Děla bylo wystřeleno/padl by byl dýl Zámku nemalý. Pročež Heytmané y lid křičeli z Zámku dáwagýce se na milost/kterauž gsme gim vkázali/a Zámek w pěti hodinách opanowali. Když Komárno lidem osazeno bylo / wyprawilo se Wogsko k Tatě/kdež Purgkhrabowé zabiwsse Heytmana lidu kterýž odtud vtýkal/Zámek nám poddali. Odtud obrátili gsme se k Ostřehonu / w kterémž hognost y Sspýže y Střelby bylo. Měsstiané nám w cestu wygeli/a nás za Pána dobrowolně přigali: Ti genž na Zámku byli poddati se nechtěli: Protož zasadiwsse Děla/okolo Nessporu k Zámku ssturmowáno/ a oni odepřýti nezanedbáwali. Druhého dne / genž byl na Nebe wzetý Panny Marye/opět zhusta a spilnostý střýleno / tak že do Obědů Zámek se poddal: Kteřýžto osadiwsse k Wyssehradu gsme přitáhli. Když se pak nám dobrowolně nižssý y wyžssý Zámek poddal / a my odtud k Budýnu se přiblýžili/slissýce žeby Weywoda giž ná druhé straně Dunage byl / a v Sabatky Stany rozložil/ položili gsme se v Starého Budýna/ kdež Budinsstý a z Pesstu k nám přissli/podáwagýce se/a nás za Pána vznáwagýce. Na rano/ slissýce Swatau Mssy v Matky Božý w Městě Budýnu / s gýzdau nassý a Korauhwemi na Zámek gsme přigeli / a tu sedýce na Stolicy nassý obědwali: odtud pak k Wogsku kteréž v Gronffeldu leželo gsme pospýssyli. Na to mýsto Měsstiané s Probosstem z Bělehradu/genž osm mýl od Budýna ležý/k nám přigeli/a nás za Pána swého přigali.

Nyný pak Stawy téhož Králowstwý obsýlati ráčýme/ y w tom dom něný gsme/že se podlé obeslaný nassého stane/a naděgi máme ku Pánu Bohu/že wssecko dobře z daru Božské milosti wyřýzeno bude.

Protož wám to krátce oznamugem/yakožto wěrným nassým poddaným kteřýž z takowého sstěstý nassého/ nemálo potěssený budete/a nám toho nyný přegete. Dnes nám nowina přinessena / že Weywoda k Tissy táhl / a nyný že gest na Zámku Tokagi: ale wyzwěděti gesstě nemůžeme/ na kterau se stranu odtud obrátý. Okolo pak Nytry / a w giných stranách lidé sslechetný/mnoho nám Zámkůw odewzdali. Datum w Ležený za Budýnem v Gronffeldu/w Pátek v Wigilý Swatého Bartholoměge. Léta Páně 1528. Králowstwý nassých prwnýho.

Druhý list téhož Krále Ferdynanda k Czechům psaný / w Pondělý po S. Michale/toto w sobě obsahowal: Že polowicy swého Wogska / a to Knýžat/Hrabat a giných skussených Rytýřůw přes Dunag přeplawil/aby za Janem Weywodau korunowaným Králem táhli/ a bitwu s nim swedli. A když k Agru neb k Erli přitáhli/že Poslowé z Erle k nim přissli podáwagýce se Králi Ferdynandowi/a poslussnými býti slibugýce. Takowé poslussenstwý/Heytman Králowský na mýstě Králowém/ že gest od nich přigal/ a natom s nimi zůstal/ aby sspýžý a giné potřeby za Wogskem wezli/což oni splniti připowýdagýce toho neučinili: Poněwadž což mohli z Agru odwezli/tak že Wogsku Králowskému / magýcýmu weliký nedostatek/ málo se něco dostalo: Rosazen Zámek y Město lidem. Odtud že vpřýmo za Weywodau Wogsko táhlo/a w tom že Král za nim poslal wýce lidu/totiž Cztyry Sta Koný oděných/dwě Stě Husařůw/ dwě Stě Ziolděřůw s Sspýžý/

kterauž nepřátelé postranný odgali. To tehdy že za Weywodau pospýchalo/kterýž hnul se zmýsta swého/a potom přitáhl s dwěma Tisýcy Husařůw na geden wrch / kdež s Wogáky Králowskými ssarmiclowáno / ale že Králowsstý střýleti počali/ rozstupowali se Nepřátelé a vtýkali: mezy kterýmiž Jan Weywoda pospýchage s lidem k Tisua k Zámku Tokay/w něm se zassancowal/od toho Zámku Králowsstý pospýchagýce za nim / toliko půl mýle leželi: kdež sspehéře měli a wartowali.

Na den Swatého Wácslawa předednem/něco lidu z Wogska Weywody/ že vdeřili na Králowské Pusskáře/ tu několik gich padlo/a bránýce se lidu tomu/naspátek gey k swým obrátili/a mnoho gich tolikéž pomordowali: Potō Střelba wypusstěna byla. Jan Ssteffan Weywoda mage Most přes Tisu přeprawil se w čtyřech stech Konj/a hned toho Mostu djl smetati rozkázal: Protož těch kteřýž se za nim wyprawowali/ že vtonulo okolo Cztyř Set/lid obecný s Dýtkami vtýkal/a což gich zůstalo/že od Králowského lidu zgýmáni a pomordowáni gsau/ ač y Králowských nemálo od Střelby padlo/zwlásstě když skrze neopatrnost Prach se zapálil/Wěže zbořil a Zámek wypálil/y lidu okolo čtyř set zahubil.

W Neděli/po tom Králowském psaný třetj den po wssech Swatých / w Budýnu Král Ferdynand korunowán s Králownau na Králowstwj Vherské/ a dokonále za Pána přigat. Jan pak Weywoda stratiw Králowstwý Vherské/ sotwa Weywodstwý Sedmihradské obdržel: A gel do Králowstwý Polského k Zygmundowi Králi/genuž Král yakožto Sswagru swému/poněwadž prwé Sestru geho měl/ dal poctiwé wychowáný.

Neswornost Vhrůw welikau pomoc včinila Ferdynandowi k dobýwáný Koruny Vherské: nebo někteřý se přidržeti Jana Weywody/a někteřý Krále Ferdynanda / a tak strana protiwná proti Ferdynandowi nic nezeyskala) nýbrž k tomu přinucena byla / že se poddala. Protož bez welikého krwe prolitý ta Wogna se dokonala/spůsobem takowým/yakž nahoře oznámeno.

Léta Páně 1528. Narodila se Králi Ferdynandowi druhá Dcera gménem Aňa/sedmého dne Měsýce Czerwence. Tak tehdy spomenuw Ferdynand na tu Trausakcý/kterauž Maximilian Cýsař/ Léta 1491. s Vhry a s Wladislawem včinil/(totižto/gestližeby dědicůw mužského pohlawý nezanechaw Wladislaw vmřel / aby Maximilián a geho náměstkowé w Králowstwý Vherském panowali) snažil se oto / aby práwa takowého nestratil/ ale dokonce Králem Vherským včiněn byl: což gey owssem potkalo.

Weliké nesnáze byli toho času w Křestianstwu z strany wýry/zwlásstě w Bawořých zgewil se byl něyaký Leonordus přigmým Cæsar, kterýž wssetečně mluwil proti Kostelu Rzýmskemu a proti wssem řádům geho. Toho rozkázal gýti Biskp Passowský : a tito bludowé geho byli neywětssý: Parwil/že sama toliko Wýra osprawedlniuge/ a že gsau gen dwě Swátosti neb Sacramenta: Křest a Wečeře Páně/ proti Mssy Swaté wymegssel diwná haněný/ Zpowěd zlehčowal/ prawě že Krystus Pán dosti za hřýchy nasse včinil: čistotu zachowati / za wěc nepotřebnau držel: o Očistcy ani připomýnati nedopustil/poněwadž žádná zmjnka o něm w Pjsmě Swatém se nenachazy.

Léta Páně 1529, Cýsař Turecký Soliman mage weliké Wogsko totiž wedlé giných dwakráte wýce než Buryan Sskornic w swé Kronyce prawý/ w kteréž Wogska toho počet klade toliko 140. tisýc/do Rakaus přitáhl /a několik Neděl Města sylně dobýwage / pod Wýdný ležel. Ale Hrabě Frydrych

drych Palatinus Rheni / Heytman Neywyžssý od Ržjsse vstanowený / sebraw lid naposspěch do Wýdně gey odeslal / tři dni předtim než Turek k Wýdni přitáhl / kdež také giž byl y Hrabě Palatinus. Protož z weliké dobrotiwosti Božské / tak statečně Město bráněno bylo / že Tyrran Pohanský s welikým posměchem a sskodau Wogska swého / naspátek se obrátiti musyl / yakž se nýže oznámý. Pýssý někteřý Czesstý Kronykáři / že tu při Ssturmu lidu Tureckého toliko Pět Tisýc zůstalo / těch pak kteřýž Zymau a hladem (w čemž Turcy gsau netrpěliwý) pomřeli / že gich skůro počtu nebylo / tak že se Soliman gen s Osmdesáti Tisýcy do swé Země nawrátil. Neywýce w prawdě gich zemřelo pro Winné hrozny / kterýmiž se strávili.: Ale nyný počnu wyprawowati / yak se ty wssecky wěcy zběhly: Když oznámeno bylo křestianům o sýle Pohanské / sýle sylau odpjrati vmýnili / a giž se strogiti počali / neyprwé Morawané / yakž se z toho Listu wyrozuměti může / kterýž psán gest od Pana Jana z Pernsstegna w tato slowa:

Vrozený Pánu / Páni / Vrozený a statečný Rytýři a Wládyky / wzáctné poctiwosti Páni Pražané / a ginj z Měst Czeských Králowských / Páni Bratřý / Vgcowé a Přátelé mogi milý:

Já Jan z Pernsstegna a na Helffensstegně / Heytman Margkrabstwý Morawského / službu swau Wassymilostem a wám wzkazugi a oznamugi / že Cýsař Turecký mýli od Wýdně v Dunage se položil / a tu sobě Most na tuto stranu k nám přes Dunag wyměřuge / aby z té strany ostatek Země Rakauské pohubil / a Margkrabstwý Morawské opanowal / (čehož Pán Bůh vchoweg.) A protož yá we gméno Božý s tim Wogskem a potřebami wogenskými / kteréž Margkrabstwý Morawské podlé swé možnosti sprawilo / k Kornoburku naposspěch táhnu / abych k Falcgrabowi geho milosti přitáhl / abychom s pomocý Božý toho břehu brániti mohli / tak aby Tyran pohanský na něg se přeprawiti nemohl. A protož wás wssech / y gednoho každého obzwlásstně přosým / pro Swatau wýru Křestianskau / že račýte pospjssyti za námi / nečekagýce gedni na druhé / poněwadž gich znamenitý počet před sebau máte. Neb znáti můžete / gestli že obmesskáte s pomocý swau / neyprwé nám / potom sobě zle včiniti račite. Mýť gsme giž pro Swatau wýru Křestianskau / a pro dobré gméno hrdel swých se opowážili / w ruce Pánu Bohu wssemohúcýmu to poručili / aby račil náss strážce býti. Neb známe / že gest nám lépegi s poctiwostý vmřýti / než hanebně zahynauti / a tomu se dýwati / yakéby Tyrranstwj nad Dýtkami a Ženami nassými Pohané prowozowali: A wždy tu naděgi ku Pánu Bohu wssemohaucýmu máme / že pomocnýkem nassým / proti takowému Tyrranu býti račj. Na swědomj pak wěcy psaných / swůg gsem Sekryt wlastný dal k tomuto Listu přitisknauti. Datum w Znogmě / w Neděli po Swatým Hawlu.

Nacházý se w pamětech Klásstera Slowanského Opata Pawla paminonda vkazaných / že takowý počet lidu Křestianského proti Pohanům wyprawen.

Neyprwé / z Králowstwý Czeského wysláno lidu pěssýho / Cztyřydceti tisýc / a gýzdného Dwadceti Tisýc / Střelby na Kolách 90. Wozůw 300. a na Wozých hákownic 600 / a Ručnic Dwadceti Tisýc.

Z Morawy Lidu pěssýho 25. Tisýc / gýzdného Ssestnácte Set / Děl na Kolách 40. Wozůw Dwa tisýce / Ručnic Deset Tisýc.

Knýžata Bawor ská měli Knechtůw Sedm Tisýc / Landsknechtůw třinácte Tisýc / Reytharůw dwa Tisýce / Děl 58.

W Wýdni bylo Landsknechtůw Dwamecýtma Tisýc / Messtianůw deset Tisýc / Koný dwa Tisýce / Děl Sto dwadceti pět.

W Nowém Městě bylo Landsknechtůw Deset Tisýc / a Koný 1600.

Sswábských Knechtůw Cztyrymecýtma Tisýc / Koný Osmnacte Seth.

Knýže Wirttemberské mělo pěssých Cztyřy Tisýce / Koný čtyrysta.

Kurffirsst Saský / Kurffirsst Bramburský / Knýže Saské Giřý / měli pěssých Ssest Tisýc / gýzdných tři Tisýce / Města některá Ržýská poslali lidu pěssýho Ssest Tisýc.

Falckrabě Frydrych pěssých měl čtyřy Tisýce / gýzdných dwa Tisýce.

Margkrabě Bramburský / Koný Ssest Set / giný Knýžata a Biskupi střelbu toliko wyslali.

Slézská a Luzická Země / pěssých Deset Tisýc / Koný Osm Set. Z této strany Dunage leželo Landsknechtůw Deset Tisýc.

In summa, bylo wsseho lidu pěssýho Dwakrát Sto Tisýc a Cztyřidceti Tisýc / gýzdneho 30000. Tisýc a tři sta. Děl 310. Wozůw 500. Hákownic a Ručnic Cztyřidceti Tisýc. A to Wogsko přitáhlo k Wýdni na den S. Ssymona Jůdy Aposstolůw Božých / Léta Páně 1529. zá Králowáný často gmenowaného Ferdynanda.

Turek / wedlé počtu některých / měl lidu Třikrát Sto Tisýc / a wedlé giných toliko polowicy toho počtu / ale než se Wogsko křestianské přiblýžilo k Wýdni / odtáhl od Města Turek / ač před tim zmužile k němu ssturmowal / yakž se nyný oznámý.

Přýtáhl s Wogskem k Wýdni Měsýce Zářý / a dne 21. neyprwněgssý lermo včinil před Polednem / Bubnowánjm a Traubenýim k strachu popauzegic. Wygeli Reythaři proti Pohanům až k Swatému Marku / za Bránu kteráž slowe Sstubenthor / chtýce sstěstý pokusyti. Ale Pohané s welikým křikem a sýlau proti nim běželi / tak že museli spátkem do Města vstaupiti: Tu Sedm Reytharůw pohané gali / a dwa zabili: Chudý lid w Sspitále nelitostiwě mordowali / ač někteřý do Města vtekli. Zatim Pohané sobě odpočinuli.

Dwadcátého třetýho dne téhož Měsýce / druhé Lermo vdeřili / před tauž Bránau Sstubenthor / ale ke Zdem nepřistaupili.

Dwadcátého čtwrtého dne poslal Turek dwa Reythary z těch zagatých daw gim na strawu po třech Zlatých Vherských /, aby geho sýlu a možnost obleženým oznámili.

Dwadcátého ssestého dne / položil se Turek na třech mýstech okolo Wýdně / a to k těm Branám genž slowau Sstubenthor / Kernerthor a Purkthor. Tu wyskočili někteřý Reythaři / a dostawsse dwau Turkůw / dali každému tři Dukáty / a pustili ge zase do Wogska Tureckého / wzkazugjce skrze ně Tyranu / že oni také magý dosti Zlata w Městě.

Dwadcátého sedmého dne Turek Dunagský Pramen aneb zátoku na Sudech oblehl: tu mnoho Střelby swé položil / a druhého dne Mosty dwa spálil / takže žádný z Města wygýti / ani do Města wgýti nemohl.

Dwadcátého osmého dne w gedenáctau hodinu před Polednem Turcy Lermo vdeřili / gichž několik Set zahynulo pod Bránau kteráž slowe Kernerthor: z nassých toliko třý na placu zůstali. Potom třetýho dne Měsýce Ržýgna Cztwrtý Lermo vdeřili / pod tau Bránau kteráž slowe Sstubenthor / ale bez sskody křestianské / owssem s hanbau a záhubau Pohanskau.

Pátého dne opět Lermo weliké vdeřili: ale giž měli Srdce křestiané proti Pohanům / a můžně ge odehnali / a mnoho gich zbili v Domku obecného.

Ssestého dne wysláno z Města dwanácté Praporcůw / a ssest Tisýc Knechtůw / kteřýž skrze Wěž řečenau Halctorz pusstěný byli na předměstý / za Brá

nu genž slowe Burkthor/ aby k mijstu řečenému Frameslek ssturmowali/ ale pro množstwij lidu Pohanského zase vstupugijce / brannau rukau okolo Třij Set Turkůw pobili: ač gich tu také Patnácté zůstalo / a w tom vstaupánij okolo 200. do Městských Přijkopůw wpadlo/ v Brány wegssgmenowané/ kdež množý sskodliwě vraženi byli: Pána z Kunstátu Zbroge přednij kus prostřelen/ ale gemu nic nebylo vsskozeno. Potom w desátau hodinu/ v druhé Brány/ totižto Kernerthor/ a v třetij/ totižto Ssubenthor/ Ssturmowáno od Turkůw/ ale Sstřelbau nassých odehnáni gsau.

Sedmého dne také k lermu vdeřili/ yakoby se k ssturmu strogili: a tu lid náss pět hodin pořád w ssyku stál/ očekáwagic na Pohany/ kteřijž nesměli se přiblijžiti/ ale toliko strach takowým lermem činili.

Dewátého dne týmž způsobem činili/ yakoby ssturmowati mijnili/ k Bráně Sstubenthor / ale pokusyti se nesměli / poněwadž několikráte sskodliwě odehnáni byli: owssem toho dne na dwau mijstech Zdi Městské prostřijleli/ ale k děrám těm hnáti zanedbáwali / neb weliká Střelba wssudy zasazena byla.

Desátého dne okolo čtwrté hodiny po Poledni / wyskočilo Cztyřidceti Knechtůw/ s některými Sspanyeli / a odniali Turkům pět Welblaudůw/ a několik Tun Prachu/ při Zdi Městské.

Gedenáctého dne/ tři hodiny před Polednem/ lermo weliké bylo wssak toliko gedě Sspanyel auraz wzal. Weliká Střelba pusstěna byla/ takže od welikého třesenj vpadl Krow z Brány Kernerthor a mnoho gich pobil/ a některé obrazyl. Potom okolo půlnočnij hodiny neywětssý lermo bylo: neb Turcy opět weliké dýry we zdech Děly včinili/ a hned tehdáž ssturmowali sylau welikau/ od té Brány až k Swatému Wawřincy. Přitom ssturmu padlo Turkůw do Tisýce/ a nassých Patnácte/ ač mnoho se gich Prachem opálilo. Stáli tehdáž na Městské Zdi čtyřj Knechtij/ když se Prach od Turkůw položený zapálil/ a z té Zdi wysoké wyhozeni gsauce / zase do Přijkopůw Městských wpadli bez aurazu/ a těmi děrami kteréž w Zdech včiněné byly/ do Města wessli: geden pak z nich chtěge se brániti/ na Turky Kamenijm házel/ a ten od nich zabit gest.

Dwanáctého dne při druhé hodině po Poledni / opět Turcy lermo včinili/ kdežto Turek lid swůg k ssturmu Kygmi a Ssawlemi hnáti poručil: Protož mnoho gich zbito gest / kteřijž k ssturmu gijti nechtěli: Načež nassý z Wěže patřjc/ dobře to wssecko widěli. Ale Pohané toho dne tím se těssyli/ že v Swaté Kláry nemalý kus Zdi Městské vpadl / a tudy potom ssturmowali/ ale odehnáni gsau / a mnoho gich na placu zůstalo. Mezy tím Pohan poručil lid zase naprawiti / a k ssturmu gey hnáti: ale sylau welikau sskodliwě odtud odehnán gest.

Třináctého dne/ bylo slepé lermo / pro weliké a husté střijlenij Sspanyelůw/ kteréž Turek w swém Wogssté měl/ pod Branau Kernerthor/ (totižto lermo bylo takowé/ aby nassý pro husté střijlenij a deym/ Turky přistupugijcý k Zdem/ widěti nemohli/) podkopáwali se giž tehdy Turcy / chtijce Wěž Prachem rozbořiti/ ale nassý zwěděwsse o tom/ kopali se proti nim/ a odniali gim ssest Tun Prachu/ a z Pohanůw těch nemálo gich pomordowali

Cztrnáctého Dne lermo weliké bylo/ w kterémž Turek lid swůg we třech haufijch k ssturmu hnal/ wssak s welikau sskodau: neb nic giného neswedl toliko že newelický dijl Zdi Městské a kus Wěže v Klásstera Swatého Augustýna Prachem rozbořil: a tu do Města ssturmowali / v kteréhožto ssturmu mnoho Turkůw zahynulo/ a z nassých gen geden. Když pak Tur-

cy odstupowali od Města / wyskočilo wen Cztyřidceti Knechtůw/ a odniali Turkům čtyry Welblaudy/ a ssestnácte Tun Prachu pod Hradem/ kterýmž chtěli Hrad roztrhnauti: a giž se pod stawenij / w němž Prach chowán byl podkopáwali: a protož ten Prach odtud do Kostela Swatého Sstěpána wynessen gest.

Wida Tyrran že nic zeyskati nemůže / popáliw Twrze/ Dwory a Wesnice okolo Wijdně / a Stany swé rozmetaw / okolo ssesté aneb sedmé hodiny od Wijdně s Wogskem odtrhl / nicméně zasaditi se poručil několik Tisýc gijzdných/ za Wrchem genž slowe Ssperkenspigl. Ten Wečer Pohané welikau vkrutnost páchali nad Ženami / gichž bylo okolo Tisýce w gedné Stodole v Swatého Marka: a naposledy wehnawsse tam wssecky Křestiany/ kteréž měli zapálili.

Patnáctého dne/ přissli třij Pacholcy w nocy k Wartě/ prawijce že zwězenij Tureckého vtekli: Strážnij gim rukau podawsse / do Města ge wtáhli/ yakožto Křestiany: Oni gsauce w Městě hodowali/ hogně Turecké Aspry wyseypagijce/ a tudy w domněnij zlé vpadli: Protož do Wězenij dáni gsau/ a hned mučeni/ y wyznali že gest ge Turek nagal/ aby Město Wijdeň na pěti mijstech zapálili/ a zwlásstě tu kdežby neylépe Prachem a Střelbau opatřené seznali/ a když by giž zapáleno bylo / aby z Města wyssli/ a o wssem gistau spráwu dali: Turcy pak že na to pod Wijdenským Wrchem očekáwali. Ale Pán Bůh sám to přetrhnauti ráčil / a ti Zrádcy na nowém Trhu druhého dne/ to gest/ 16. dne Řijgna čtwrceni gsau.

Téhož dne / Jan Kocyan s Reythary a Husáry do Wogska Tureckého wtrhl / a to dosti sstiastně: neb osm Turkůw zagali/ a mnoho Křestianůw wyswobodili: Dwa Welblaudy / Konij a giného Dobytka welmi mnoho přihnali.

Z druhé strany/ tolikéž toho dne / Husáři mijli od Wijdně do gedné Wsy se sgeli/ tu mnoho Turkůw zbili / a Dětij Křestianských wyswobodili/ kořist nemalau dostali/ a Neywyžssýho nad těmi Dětmi pěkně připraweného přiwedli/ ač gich nemalo raněných bylo/ wssak nesskodně.

Pohané we Wsech a Městečkách weliké sskody dělali/ a lidu mnoho pomordowali: zwlásstě pak nad těmi welikau vkrutnost prowozowali/ gichž to do swé Země odwesti nemohli/ yako starých/ a dětiatka malá kteráž gesstě mluwiti nemohla/ přetijnali napoly/ a po Plotijch rozwěssowali.

Byli dwa Řeznijcy nedaleko od Wijdně/ kteřijž těm Pohanům cestu do Hor vkazowali/ a weliké vkrutenstwij s nimi nad Křestiany prowozowali: geden z nich w Kremži gat / a na Kůl wstrčen: druhý táhl s Turky skrz wssecku Kraginu Křestianskau do gegich Země.

Když Turek od Wijdně chtěl odstaupiti/ den před tím wzkázal Wijdenským/ aby mu se ponijžili/ a dwakrát Sto Tisýc Dukátůw dali/ že ge chce wyswoboditi a od Města Wogsko odwezti: Oni wzkázali gemu/ že gim potřeba žádná neni/ aby mu za ty sskody kteréž včinil / náhradu dáwali / ale že o tom přemeyssleglij/ kterakby on chtěg neb nechtěg odstaupiti / a sskody zdělané hrdlem y Penězy přeplatiti musel.

Odtáhl tehdy Pohan / ale yakž množý prawij/ toho času Lidu Křestianského mladého do Osmnácte Tisýc s sebau přes Dunag k Budijnu odwezl.

Po odgetj Turka/ znowu weliký nepokog se začal 24. dne téhož Měsýce: bylo v Swaté Klary obecné swolánij: tu Landsknechti mezy sebe swé Heytmany wzali/ a ge wůkol obklijčili / žádagijce Zioldu za pět Ssturmůw / a

častokrat spurně Dweřmi bauchagice/a zbjti ge chtěli. W tom někteřj Fendrychowé a Duplzoldnéři/ kteřjž dwognásobnj Ziold magij/mocý se z nich wytiskly/ a ge různo roztrhli/a Pan Rocyan s Panem z Skalij odtud wyssel.

Potom Dwadcátého ssestého dne/opět swolánij obecné včinili/tu gim tři Ssturmy připowěděli/a k tomu co gsau w Wijdni protráwili/ gim ssenkowali: na čemž někteřj Fendrychowé a Duplzoldnéři s ginými Rytijřskými Knechty přestali/a Ziold s ochotnostij wzali/ prawijce že wijce pro wijru křestianskau těch ssturmů hágili/ nežli pro Penijze/a za welikau wěc sobě počijtali/že gim Pán Bůh wijtězstwij dáti račil/ a nepřijtele pomohl odehnati: a tak od těch odstaupili/ kteřij se na tom snesli/že sami Wijdeň wyplundrowati/a Měsstianům Statky rozebrati chtěgij. Ale y ty Heytmané dobřij a rozumnij dobrými slowy a sliby spokogili·

Přiweden byl nepřijtel ten Pohansky k Wijdni/od Jana Weywody Sedmihradského/námluwau Jeronýma Laského/ Poláka nepokogného. Oblehl Wijdeň Idibus Septembris, a odstaupil od nj / postridie Idus Octobr:

Ten Laský byl wzácný Cžlowěk/ gehožto Syn Albrecht byl Weywodau Syrackým w Polssté: Cžolek Stanislaw wnuk geho/byl Vgec Albrechtůw.

Téhož Léta / Narodil se druhý Syn Ferdynandowi w Lincy / Měsýce Cžerwna téhož gména.

Téhož Léta/byl w Sspeyru Sněm pro mnohé přijčiny / a neywijce pro tu/že Cýsař Turecký welikau sylau podmaniw sobě nemalý dijl Země Vherské/ k Německým se Kraginám přibližowal: ale tak se z toho Sněmu rozgeli/že Ferdynand s welikau žalostij odgel/pro takowé sskody kteréž mu se dáli od Pohanůw/a nicméně nemohl žádného retunku obdržeti od Knijžat Křestianských/lečby gich byl zanechal při té nowé wijře Luthera a giných Sektářůw. Od Cýsaře pak Karla powoleno gim / aby se tak zachowali w tom Náboženstwij/yakby Pánu Bohu práwi býti mohli/ nic neobnowugijce až do přijsstijho Concilium.

Tu oni na tom Sněmu protestowali/že se nemohau podepsati na některé Dekreta/y odwolali se k Cýsaři: A od toho času protestanti to gméno magij: čehož se y některá Města sylně vgali.

Téhož Roku/geden Pán znamenitý z Ruských Kragin/gménem Semawský Mikuláss Wegwoda Ruský/byl v Osslána Cžára Tatarského/ yakožto v Bratra Králowského: kteréhož on propustiti nechtěl / až mu dal Summu welikau wyswobozugic a wykupugic swé zdrawij.

Léta Páně 1530. Cýsař Karel Pátý odpowěděl se Knijžatům Wolencům w Regně Kolíně/že vstawičně w Němcých bydleti nemůže / poněwadž nad rozličným Panstwijm a Králowstwijm panuge/ a také pro tu přijčinu že gest Německý Krag nepokogný / a sskodliwý wssemu Křestianstwu/pro neswornost Náboženstwij a wijry. Tento Karel znage býti nepokoge ze wssech strán/rádby byl to widěl/ aby mu byl ku pomocy wolen Král Rzijmský/kterýžby byl yako druhá hlawa w Cýsařstwj/w geho nepřijtomnosti: ale aby byl maudrý/možný/pokoge milugijcý a sworný/kterýžby spráwě takowé Wrchnosti náležité rozuměl/a owssem na něhožby časem zpolehnauti / a sobě odpočinauti mohl. A kdoby byl k takowé spráwě způsobněgssý/ nad bratra swého Ferdynanda/Vherského a Cžeského Krále/giného neweděl.

Rprossen byl Cýsař Karel od Knijžat aby s nimi w Němcých bydlel: nicméně potom Knijžata poradiwsse se/ quinto Ianuarij gmenowali Ferdynanda Králem/a to giž bylo in Anno 1531. Proti takowé Nominacý Knijže Saské se ohlásyl/že k tomu dowoliti nechce.

Téhož Léta/po wywolenj/Král Ferdynand w Aquigranu korunowán/ Měsýce Ledna.

Téhož Roku/ Kométa w Germanij, w Italij, a w Hyspanij widijná byla/okolo Ssestnáctého dne Měsýce Srpna / a neyprwé za několik dnij před wýchodem Slunce / potom ssla a zůstáwala po Sluncy/ a po zadu widijna byla/až do třetijho dne Měsýce Zářij: gitij gegi bylo po Raku/ Lwu/Panně a Wáze: a tu přestala se vkazowati.

Nedlauho potom/Měsýce Rzijgna/powstala mezy Ssweycary Wálka: neb Tyguransstij cesty zaskočili/ aby oni Saussedům swým Zugianským/Vryanským/Sswičanským/ Sylwianským/ a Lucernenským/ potřeb k žiwnosti/Obilij/Soli/ꝛc. dodáwati nemohli. Protož powstali Wogensky Ssweycáři proti Tyguránským / a swedsse spolu bitwu / Tyguránsstij po třikráte poraženi gsau. W prwnj bitwě Kazatel Tyguranských Zuinglius zabit. W tom starali se o to Sausedé gegich/Strospursstij a Konstanciensstij/aby takowý nepokog mezy nimi roztrhli:a tak po osmi Měsýcých w ssesti Nedělijch/ ta Wálka zanechána gest. Tyguranských zahynulo pět Tisýc: těch pak z druhé strany wlemi málo.

Téhož Léta/ Narodila se třetij Dcera Králi Ferdynandowi w Praze/ 15. dne Měsýce Máge.

Léta 1531. Měsýce Vnora/na den Swatého Matěge/kteréhožto dne se y narodil Cýsař Karel w Bonnonij od Klementa Papeže korunowán byl.

Téhož Roku/Sigismundus Augustus Krále Polského Zygmunda prwnijho Syn/od Bony narozený/mage wěku swého Deset let/ z wůle Otce swého/na Králowstwij Polské/téhož Měsýce Vnora / 21. dne korunowán gest.

Léta Páně 1532. Cýsař Karel z Brabancye do hořegssý Germanye se nawrátil/a Měsýce Března spolu s Bratrem swým Ferdynandem do Rzezna přigel/ tu aby Sněm držeti: přigeli také y z Měst wyslanij Legátowé / kdež y některá Knijžata byli. Gednáno bylo z gednostegné wssech mysli / aby pomoc proti Turku ode wssech Stawůw včiněna byla.

Cýsař swolil také k tomu/aby zanechagijce hádani o wijru/ Biskup Mohutský/Albrecht Hrabě Palatinus Rheni, o pokog s Janem Frydrychem Knijžetem Saským Wolencem/ kterýž od Otce swého Jana Knijžete Saského Kurffirssta poslán byl s Legáty Philippa Landkraběte Heského/ a s těmi kteřijž Kurffirsstowi Saskému zawázani byli gednali. Sgezd neyprwé měli w Ssweinffurtu/potom w Normberce: gistě nemohla se nagijti wětssý náchylnost / yaká gest byla w Kardynálu Biskupu a Hraběti Palatinským / a w Saském Knijžeti / k něyaké stálé swornosti/ k vžitku wssého křestianstwa. Gednánij pak strany náboženstwij/ odloženo bylo na Concilium neyprwé přijsstij/ aneb k ginému Sněmu Rzijmskému.

Téhož Roku/Měsýce Cžerwna na den Swatého Jana Křtitele / Cýsař Turecký Soliman wtrhl do Vher / a v Bělehradu se přewezl s Wogskem/ kteréhož bylo Dwakráte Sto tisýc/a nic tu newyřijdiw/ táhl do Rakaus/až do Měsýce Srpna/a tu Městečko Rynz řečené/ na Pomezý Vherském obehnaw/na Dwadceti dnij z mnohými a sylnymi ssturmy geho dobýwal: ale darmo w tom pracowal: neb když Třinácte ssturmůw dokonal / nemoha dále/a vstaw/odtud odtrhl: Nicméně potom namluwiw Mikulásse Juryssyc Vhra/ kterýž Heytmanem Městečka byl/ že wssecky s žiwoty propustiti chce/Městečka poddánij dostal.

A když Cýsař Rzijmský Karel Pátý/ o přitaženij Wogska Tureckého zwěděl/přijsný Mandát wydal / aby Knijžata Rzijzská/ a wssyckni Stawowé s

Wogskem co neywětssým do Rakaus táhli: což se tak stalo. Pjsse Buryan Sskornic že gest sám Margkrabě Bramburské Joachym/ kterýž Heytmanem vstanowen byl/měl swého lidu gedenácte Set gjzdného / a Cztyři tisýce pěssýho. A když s Wogskem wygjžděl/desátého dne Měsýce Srpna (yakž někteřj prawj) že Kohauti, kteřjž gesstě w Sskořjpkách byli / celý ten den a noc hlasytě kokrhali: Lidé pak za sstiastné znamenj sobě to pokládali.

Cýsař ze Wlach a Hyssparye wyprawil lidu Dwadceti Tisýc / kteréhož Heytman byl Antonius z Lewa/Muž w wálečných wěcech zběhlý. Knjžata také Wlasstá wyprawili napomoc nemalý počet lidu: nad njmiž byl Heytmanem Knjže Mantuanské.

Mimo to y na Moři zřjzeno od Cýsaře Padesáte Tisýc lidu/aby po Moři do Turek wpadli. Pjsse weyss gmenowaný Buryan Sskornic/že ti dwa Cýsařowé s takowau mocý se wyprawili/tak že yakž padlo Cýsařstwj Řjmské od Smrti Konstantyna welikého/tak weliká wogska se nesessla.

Rakož sám Pohan/ moc a sýlu Cýsaře Křestianského wida a znage/takowý Tytul gemu w Listech swých dáwal: In fide Iesu Nazareni, inter cæteros Christianorum Principes electo atq; Maximo Romanorum Imperatori, Domino Ferdinando, amico nobis dilecto. To gest: V wjře Gežjsse Nazaretského/mezy ginými křestianskými Knjžaty/ wolenému a welikomocnému Řjmskému Cýsaři/ Panu Ferdynandowi / přjteli nám milému.

Cýsař také Karel/gemu w listech swých tytul dáwal takowý: Serenissimo ac potentissimo Domino Sultano Solimano Imperatori Turcarum Asiæ & Græciæ, Vicino & amico nostro honorando. To gest: Neygasněgssýmu a neymocnégssýmu Panu Sultanowi / Cýsaři Tureckému w Azj a Grecij/ Sausedu a přjteli nassemu/poctiwosti hodnému. Potom Turek od toho Městečka/kteréhož Juryssyc Vher dosti dobře bránil/wyslal lidu wjce než Patnácte Tisýc/kteřjž s Heytmanem Kasonem až k Lincy/ a od Lince až k Wjdni přitáhli / plundrugjce Zemi na ssjř y na dýl / a welikau vkrutnost nad Křestiany prowozugjce. A když naspátek táhl / treffili na lid Cýsařský/kterýž byl wyslán pro obranu Země: welikého sstěstj Pán Bůh Křestianům toho času popřjti račil: neb na rozličných mjstech lid Kasona poražen gest/a on sám také zabit. Soliman pak wždy dále postupugic/ až k Gracu/ Městu w Sstyrsku přitáhl.

Cýsař mage o tom spráwu / kterýž tehdáž w Lincy byl/ radil se s swými Heytmany/ coby činiti měli: až na tom zůstali/ aby se wssým lidem v Wjdně se položili / a tu nepřjtele očekáwali. Pohan wěda o hotowosti Křestianské/nezaneprazdniugic se dlauho/ na stranu se obrátil.

K takowé potřebě/na tak mocného nepřjtele/když Cýsař a Řjsse žádali pomocy od Krále Franckého/ odpowěděl / že dosti možná gest Řjsse Německá/a že může sama Turku odporowati.

Téhož Roku/narodila se Magdalena Dcera čtwrtá Ferdynandowi Králi w Jspruku/ čtrnáctého dne Měsýce Srpna: ta potom vmřela 20. dne Měsýce Máge/ Léta 1539.

Téhož Roku/Cýsař Karel položil Sněm w Sspeyru/ale pro časté nágezdy Pohanské/přenesl gey do Řzezna/aby břehy Rakauské / k njmž se Pohan přibližowal retowati se mohli. Tu opět některá Knjžata s Protestanty o pokog gednali/kteřjž w Sswеinfforté swůg obzwlásstnj Sněm měli.

A giž Turek se přibližowal k Německým Kraginám s welikými Wogsky/ kdež w takowé auzkosti Cýsař Knjžatům musel mnoho powoliti. Protož pokog zachowán gest w Řjssy/ tak že o Náboženstwj nepokoge žádného nebylo. A když Protestantes dostali takowého Dekretu/Cýsaři poslusstwj wewssem připowěděli.

Léta Páně 1533. Narodila se opět Dcera gménem Kateřina Ferdynandowi w Wjdni/a to 27. dne Měsýce Srpna.

Téhož Roku/Gindřich toho gména Osmý Král Englický/ s raddau některých zlých lidj/ yakž Surius pjsse/opustil Kateřinu Dceru Ferdynanda Hysspanského Krále/ a Tetu Karla Cýsaře/ s kterauž w Manželstwj trwal wjce než Dwadceti Let/a wzal sobě Annu Bolenskau Kněžnu/ na dwoře té Swaté Panj a mnohými ctnostmi okrasslené/ wychowanau.

To se stalo známluwy Pána gednoho Rádnjho. Což když zwěděl Cýsař Karel a Král Hysspanský/ vmjnili obadwa proti němu sylně bogowati.

Léta Páně 1534. Arcybiskup Mohutský/ a Gikj Saské Knjže/starali se o smjřenj Ferdynanda Krále s Knjžetem Saským Kurffirsstem.

A protož w Městě Kadani/kteréž gest w Králowstwj Czeském poslednjho dne Junj/včinili pokog s takowými weyminkami / aby o Wjru žádná wáda ani žádnj Saudowé mezy nimi nebýwali/ a pokog ten kterýž Cýsař vstanowil aby byl zachowán / a Knjže aby se wssemi k sobě připogenými Ferdynanda vznáwal za Krále Řjmského / a tim Tytulem ho gmenowal.

Téhož Roku/narodila se Dcera Králi Ferdynandowi w Wjdni/ kteréž dáno gméno Leonora/a to 28. dne Měsýce Listopadu.

Téhož Roku/ Zygmund Král Polský toho gména prwnj/ když porozuměl/že se w Německých diwné Sekty začali / zapowěděl we wssem panstwj swém aby žádný Djtek swých na včenj do Němec neodsýlal/ a wssecky kteřjž na ten čas zwlásstě w Witemberce byli / Domů wzýti poručil / aby takowými bludy nakaženi nebyli.

Téhož Léta/Kliment Neywyžssj Biskup Řjmský / trpjc dlauhý čas bolest w Zialudku/ vmřel: Roku gedenáctého swého Biskupstwj/ mage wěku Padesáte sedm Let.

Téhož Roku (Aloisius Grittus/ Ondřege Gritteho Benátského Knjžete Syn/když byl w lásce a wzáctnosti v Solimana Tureckého Cýsaře/ z poručenj geho gel do Vher / aby byl při wssech raddách geho/ od Vhrůw zamordowán gest/a ten kterýž ho zabil / sám také hanebně z Swěta zprowozen.

Aloisius když zabit byl/w měssy geho/kterýž tagně Inter pudenda chowal/welmi drahý Kámen nalezen gest/ tak že ssacowán byl za Cztyrykrát Sto Tisýc Zlatých Vherských. Pjssj některj že se ten Grittus narodil w Konstantynopoli/a mezy Pohany wychowán byl.

Téhož času/ Jeroným Laský Polák / gsa w Konstantynopoli spůsobil to/ že Cýsař Soliman s Wogskem welikým do Vher přitáhl/a Jana Wegwodu na Králowstwj wsadil/čjmž welikau sskodu wssemu Křestianstwu včinil/gednomu Weywodowi w tom posluhugic. A ten byl Otec toho Laského Albrechta Weywody Ssyrackého/kterýž mnohým Národům známý gest/ odkudž y Czolkowé possli.

Léta Páně 1535. w Knjžetstwj Wittemberském geden Hospodář připrawil Masso Wepřowé/kteréhož Pes wsteklý vkausl / k gjdlu hostem: z

toho potom hosté se wztekli/a sami se yako Psy kausali.

Téhož Roku/ Hedwijka Králowna Polská/ od prwnij Ženy Barbory Sedmihradského Weywody Dcery/Krále Zygmunda prwnijho Ženy/ dána byla k manželstwij Knijžeti Berlinskému.

Léta Páně 1536. Král Ferdynand sedmého dne Měsýce Cžerwna z Oenipontu wyslal Posly k Ssweycarům/obzwlásstně Jakuba Sturcelia mu že w Práwijch zb[illegible]lého/ žádagijce pomocy: ale nic nenij zgednáno.

Téhož Léta/Gindřich Král Englický/ Annu Bolenskau Ženu swau/ kterauž předtim wzal/opustil/anobrž y sstijti dal/a to proto/že se byla neřádu do pustila zproneweřenij: čti o tom apud Surium: a druhého hned dne/ginau sobě Pannu wzal.

Léta potom 1537. Měsýce Řijgna/Wogsko Krále Ferdynanda/w kterémž byli Sasowé/ Missniané/ Francauzowé/ Rakussané/ Karyntowé/ Cžechowé/ Vhři: Město Exechium nad Řzekau Dráwau Turku postaupiti museli/ zaskočeni gsauce od nepřijtele w těsných mijstech: Za čež stydijce se to Rytijřstwo slawné/ zwlásstě Cžechowé a Němcy/obrátili se/ a nepřijteli sylně odpijrati počali/ale potom od množstwij lidu Pohanského přemoženij/ a některij zgijmanj a do Budijna wezeni gsau.

Téhož Roku/narodila se Dcera Králi Ferdynandowi/ gménem Markéta w Jsprukú/16. dne Měsýce Vnora.

Léta Páně 1538. Widauce Křestiané moc a směloſt welikau Pohanůw/ počali sobě vstupowáti: Rako Weywoda ponijžil se Ferdynandowi/a tytul Králowský gemu připisowal / wssak tak aby Turek o tom nezwěděl. Zatim ta weliká nepřijzeň a neswornost mezy Vhry přestáwala / že k pokogi náchylnij byli/a aby Pohan/kterýž se byl w Králowstwij Vherském rozmohl/odehnán byl/oto se starali. Wssak y toho potřeba byla/aby se byli wnitřnij nepokogowé w Němcých vtissyli / a společnau pomocý na nepřijtele vdeřili.

Knijže Saské tehdáž s swými k sobě náchylnými/ na to myslil/ aby Ferdynanda tak oblomil / až by gim také v Cýsaře pokog zgednal/ aby Wijru swau podlé wůle swé rozssýřiti mohli.

Téhož Roku/ na mnoha mijstech w Němcých lidé Zbrognij w Powětřij se vkazowali/a na wýchod Slunce Kométa se weliká s welikým Ocasem a yasnostij zgewila/ wedlé niž Křijž krwawý s Praporcem po oblacých litagijcý spatřijn byl.

Léta Páně 1539. Dwadcátého Cžtwrtého dne Měsýce Dubna / vmřel Gijřij Knijže Saské Pán ctný a Katolický / starodáwnijch Němcůw vpřijmnost w sobě magic: byl weliký milownijk Cýsaře Karla. A poněwadž potomkůw žádných nezanechal / včinil dědicem Gindřicha Bratra swého/ a Syny geho Mauryce a Augustu: wssak s tau weyminkau/ aby Katolické Wijry neměnili: čehož gestliže by nezdrželi / tehdy aby Panstwij na Ferdynanda připadlo / a potud při něm bylo/ dokawádž by se neobrátili: k čemuž ypoddané swé napomijnal. Ale Gindřich hned po smrti geho přigel do Drážďian/a poslaw pro Lutera/Wijru geho rozssýřil.

Téhož Roku/Měsýce Srpna/ Barbarossa Basse Turecký s wogskem do Jllirye poslán/kdežto Castelnouum in sinu Ambrecio mocý opanowal/lid tam pomordowal/ a mnoho gich zagal.

Téhož Roku/ narodila se Králi Ferdynandowi Dcera Barbora w Wijdni/ 30. dne Měsýce Dubna.

Téhož

Téhož času/byla weliká hognost wsseho/ w Kraginách Cžeských a Wlaských.

Téhož Roku/Jzabella Dcera Zygmunda Krále Polského od Bony zplozená/dána byla k Manželstwij Janowi Králi Vherskému.

Léta Páně 1540. Jan Weywoda a Král Vherský vmřel / zanechaw po sobě Syna Jana/kteréhož porodila Jzabella Dcera Krále Polského. Protož pospijssyl Ferdynand aby dostaw Králowstwij Vherského / a přigel s Wogskem do Vher. Vhři Poručnijcy Dijtěte toho / poslali k Turku/ žádagijce aby Dijtě wzal w swau ochranu /kterýž se k tomu ochotně vkázal/a dary hogné gim odeslal: a tak hlaupost a nezbednost Vherská/ Turka w Vherské Zemi osadila. W tom Král Ferdynand poslal Jeronýma Laského k Turku o Přjměřij/ a zatim se strogil k Wogně s pilnostij. Turek Laského dal do wězenij a hned retuňk poslal Poručnijkům a ochrácým Dijtěte.

Téhož Roku/narodil se Králi Ferdynandowi Syn Karel w Wijdni/ třetijho dne Cžerwence.

Téhož Roku/ bylo weliké sucho/a nevroda znamenitá na Obilij.

Léta Páně 1541. Král Ferdynand oblehl Budijn/na kteréměž byla Králowna Rzabella s Dijtětem: a w tom Wogsko weliké Pohanské přisslo/ za nimž sám Cýsař s wětssým gesstě pospijchal.

Wida Ferdynand moc takowau/ vstaupiti musel s welikau sskodau/opustiw Pesst / kterýž gest na proti Budijnu. W tom Turek poslaw weliké dary Dijtěti/wzkázal Matce geho/že žádostiw gest Dijtě widěti/aby mu ge do Stanu odeslala. Matka gsaucy přestrassena/a widauc že ginác býti nemůže/ tak včiniti musyla/a Turcy zatim Město Budin opanowali. Wděčně Dijtě Pohan přigal/ kteréž z rukau Chuwy wzal/ a w tom poručil Králowně/aby mu Zámek poddala / poněwadž ho ona obrániti nemůže / a gemu sem geti wždycky na retuňk že gest těžko a daleko/a y to s welikým nákladem gest: a tak Matce Dijtěte neodeslal/až mu Zámek poddala. Potom poručil potěssyti Matku poslu swému/ aby dobré mysli byla / že gi chce y s Synem Sedmihradské Země postaupiti: ale ona wzawssy swé wěcy z Zámku wygela / na kterýž Tyrran s dwěma Syny swými/sedmého dne Měsýce Zářij wgel/potom Pohan wssel do Kostela/a děkowal Machometowi/že tak slawného Klénotu dostal tak lechce práwě hlawu Králowstwij Vherského. Po wykonání toho nawrátil se do Stanu swého / osadiw dobře Budijn y Pesst lidem swým: A po takowé spráwě teprwa Laského Legáta Krále Ferdynanda wypustil.

Téhož Roku/ narodila se dewátá Dcera Králi Ferdynandowi w Nowém Městě za Wijdni/dáno gi gméno Worssyla/a to 24. dne Měsýce Cžerwence: ta vmřela Léta 1543. třetijho dne Měsýce Dubna: A téhož Roku když vmřela/giná se narodila/gménem Helena.

Téhož Roku/w Wormacygi byli námluwy na Sněmu z strany Náboženstwij/aby řád Cýrkwe swaté obecně držán byl/a gméno Pána Nebe y Země aby posmijwáno nebylo/což se dálo dne druhého Ledna. K té wěcy byl wyslán Petrus Paulus Vergerius/Biskup Justynopolitanský.

Téhož Léta/ mnoho diwných Potwor se zrodilo mezy Lidmi y mezy howady na rozličných mijstech.

Léta Páně 1542. Položen byl Sněm Řijžský gménem Geho milosti Cýsařské w Sspeyru/též y gménem Ferdynanda Krále Řijmského/ Vherského a Cžeského/ spočátku Měsýce Ledna/na kterémž držel mijsto Cýsařské Ferdynand/přigaw k sobě Hugonem Monfortum a Ioannem. Nauium: kdež množstwij Knijžat bylo / a tu propositio a wůle Cýsařská přednessena byla/z strany skutečného srownání gednoty v Wijře/a z strany spráwy a řádu

wssemu

wſſemu Křeſtianſtwu náležitého; což w prwnegſſým Sněmu na mijſtě poſtaweno nebylo. Pilné přijčiny toho byli/ že nemoha Cýſař přitom Sněmu býti/ do Wlach odgeti muſyl/ totiž aby rozmluwiti mohl s Papežem zſtrany Concilium/ a zſtrany Wogny proti Turku/ kterýž byl giž Budijn Měſto hlawnij w Vhřijch opanowal/ y Peſſt mocně oſadil/ zanechaw tu wſſi Munycý a Střelby y kterauž s ſebau přiwezl/ y kterau naſſým odgal/ aby z Jara neyprwé přijſſtijho netoliko Vherſkau Zemi/ ale y Německau/ a giné Králowſtwij okolnij opanowati mohl. Protož že Cýſař na tom Sněmu ſám oſobně býti nemohl/ ſprawu wſſecku oſobám gmenowaným poručil.

Na ten Sněm poſlán byl od Papeže Ioannes Maronus Biſkup Mutinenſký/ kterýž 23. Martij poſelſtwij ſwého přijčinu přednáſſel/ že Papež žádá/ aby ta Wogna proti Pohanům brzo začatá byla: wſſak aby prwé pokog a ſwornoſt mezy Křeſtiany ſpůſobena byla: owſſem o to neywijce péče byla/ aby pokog a přjměřj trwánliwé a ſtálé mezy Králem Franſkým a Cýſařem Římſkým vſtanoweno bylo.

Téhož Roku/ Patnáctého dne Měſýce Czerwence/ byl druhý Říjſký Sněm položen w Normberce/ tak yakž ſe na tom ſneſli w Sſpeyru/ a to přijčinau Wálky proti Turku. Na tom Sněmě byl Král Ferdynand y Poſlowé Cýſařſſtij: Ferdynand propoſycý o to podal/ aby lid do Vher wyprawen byl/ poněwadž ta wěc y Cýſaři wděčná býti má/ kterýž ſe w tom proneſl žeby y ſám ſwým Wogſkem táhnauti chtěl/ a protauž přijčinu Sněm w Hyſſpanygi položil. Ale nemoc Geho milosti Cýſařſké tomu Sněmu w ceſtu wkročila/ takže odložen býti muſyl/ a při tom nic ſprawenо nebylo. Neb Czert ſkrze ſwé Holomky tomu překážku včinil/ aby ſwornoſt mezy Křeſtiany roztržena byla/ kterauž by s vžitkem a s požehnánijm Božſkým Pohanu odporowati byli mohli.

Wida Papež Pawel toho gména třetij/ kterýž byl z ſlawného Rodu Ferneſiorum/ takowá zbauřenij a neſwornoſt mezy Křeſtiany/ rozeſlal 26. Auguſti Legáty ſwé Kardynáli/ k gednánj o pokog/ yako Michaélem Viſenſem Luſitanum k Cýſaři/ a Iacobum Sadoletum k Králi Franckému/ žádage toho/ aby záſſtij a zlau wůli/ kterauž geden proti druhému má/ mimo ſebe puſtili/ mage zřenij na wſſecko Křeſtianſtwo: do Tridentu tolikéž Poſly wyſlal. Cýſař pak dal odpowěd Legátu Papežſkému w tato ſlowa: Fruſtra pacem fieri cum eo, qui pacta non ſervat, Že nadarmo s tím o pokog ſe gedná/ kterýž ſmluw a wijry zdržeti nevmij.

Léta Páně 1543. na Sněm Říjzſký ſgeli ſe Knijžata/ y Král Římſký Ferdynand: kdež y Cýſař wyſlal Poſly ſwé Frydrycha Falcgkrabi nad Reynem/ Biſkupa Auſſpurſkého a Jana Narium. Tu Ferdynand Král Římſký Vherſký a Czeſký/ 30. dne Měſýce Ledna/ yako y na předeſſlých Sněmijch gednal o pomoc proti Turku/ proſe a napominage/ aby na to wſſyckni pomyſlili/ yak gſau giné Země geho čaſtými Wálkami ſchudli/ nicméně připowijdage gim že meſſkati nebude/ aby Vhři/ Rakuſſané/ Morawané/ ze obhágeni byli: Stalo ſe tehdy ſneſſenij pro obhágenij Měſt Hranicných před Turkem/ totiž aby berně ſložena byla třetijho dne Měſýce Czerwence/ wedlé ſpůſobu w Řezně před gedenácty lety nařijzeného: a ti kteřijž by pomocy činiti nechtěli/ aby propadenjm ſtatku treſtáni byli. Strana odporná takowé ſneſſenj dowoliti nechtěla/ proto že ſe bez gegich powolenj ſtalo.

Léta Páně 1544. Zpočátku Měſýce Ledna/ Cýſař z Nydrlantu wytáhw do Sſpeyru přigel 24. dne.

Téhož Roku/ třikrát ſpatřijno bylo weliké Zatměnij Slunce y Měſýce/

tak

tak ſtraſſliwé/ že od panowánij Karla welikého/ nikdy takowé nebylo/ yakž Hwězdáři na tom ſe ſnaſſeli. Sgeli ſe do Sſpeyru toho čaſu Kurffirſſtowé wſſyckni y Král Ferdynand/ a giná Knijžata/ což ſe zřijdka přitreffuge: Knijže Saſké pod Gleytem přigelo dne 18. Vnora/ proti němuž wygeli/ Landkrabě Heſké/ Arcybiſkup Kolinſký/ Frydrych Falcgkrabě na Reynu/ a Miſtodržijcý Králowſtwij Sycylie: Dne pak 20. začal ſe Sněm. Tu Cýſař přijčinu přednáſſel/ pro kterau z Sſpanyel do Říjſſe přigel/ totiž, pro obecné dobré wſſeho Křeſtianſtwa/ za kterauž to přijčinau že on také ſám proti nepřijteli gména křeſtianſkého/ hotow geſt wygeti; yakož zſtrany té Wálky na Sněmě w Řezně ſneſſeno geſt. Předeſſlého pak Roku že Wogſko wypraweno nebylo/ než toliko Hranic hágeno/ toho že žádný přijčinau nenj/ než Král Francſký. Ferdynand to též přednáſſege/ pomoc proti Turku žádal/ a ſſkody kteréž by ſkrze prodlewánj a zanedbáwánj přigjti mohli wyčital. W tom Knijžata Říjſká powſtali proti Knijžeti Braunſſwickému oppowijdagjce ſe před Cýſařem/ a prawijce že ho mezy ſebau trpěti a za Knijže Řjiſké miti nechtěgi: on ſkrze Kancliře ſwého odpowěd dáwal/ řeči gich podobnau. Král Francſký wěděw o tom že Cýſař na tom Sněmě o něm nedobrau zmjnku činiti bude před Knijžaty Říjzſkými/ vmijnil ſe omluwiti ſkrze Poſly ſwé kteréž wyprawil muže znamenité/ Jana Bullagra Kardynála/ Františſka Oliwerya Alenkonya Affrykana Malleia Prætorem Diuionenſem, poſlaw před nimi liſty ſwé k Cýſaři y k Knijžatům gleytu poſlům geho žádage. Poſel geho yakž liſty od Krále wzal/ při koncy Měſýce Vnora/ přigewſſy do Sſpeyru/ hned zaſtawiw ſe v Granvelana gemu gich dodal/ žádage aby Cýſaři oznámil/ proč geſt od Krále ſwého wyſlán. Vkázana mu zatim Hoſpoda/ w kterýž tak opatřen byl/ že žádný s ním mluwiti nemohl. Potom čtwrtého dne wypuſſtěn s welikým domlauwánijm/ a karánijm/ že treſtánij na Hrdle zaſlaužil ſkrz přigezd ſwůg neopatrný poněwadž Král Francſký nepřijtel geſt Říjſſe/ a žádný geho poddaný/ nemá w Kraginách Cýſařſkých/ s geho lidem praktykowáti.

Protož aby y on odgeda Králi ſwému to oznámil/ že žádnému z geho poddaných nenij potřebij do Kragin těchto gezditi: a že gemu to z milosti prominuto geſt/ protož aby ſe nepokauſſel po druhé tam přigeti/ zwláſſtě když včinil Contra leges fæciales. A tak dawſſe gemu liſt Francſkým Jazykem pſaný až do Malčeia gey wyprowodili. Legáti nahoře gmenowanij magijce o tom ſpráwu/ ſtarati a raditi ſe o to počali/ kterak by mohli wezdrawij do ſwých domůw ſe nawrátiti. kteréž Cýſař s raddau ſwých Pánůw zdržeti minil.

Toho čaſu Knijže Saſké aumyſl ſwůg/ gimž nechtěl Ferdynanda za Krále Římſkého miti změnil: Cýſař pactionem dotalem Saſkého a Kliwenſkého Knijžat ſtwrdil/ ſpůſobem takowým/ aby Knijže Saſké/ geſtliže by Kliwenſké vmřelo bez dědicůw/ po něm dědil/ wſſak s Katolickými aby v wijře ſe ſrownáwal. Ferdynand Král ſpowolenijm Cýſařſkým Dceru ſwau Leonoru/ ſtarſſýmu Synu Knijžete Saſkého/ dáti připowěděl w ſtaw manželſký/ ale týmž ſpůſobem/ aby Wijry Katolické ſe přidržel.

Dlauhé bylo rozmlauwánij a rokowánij zſtrany žádoſti Cýſaře Karla Pátého/ a Ferdynanda Krále Římſkého/ Vherſkého a Czeſkého: neb těžká wěc byla dáti dwognáſobnij pomoc. Nicméně Stawowé Říjſſe deſátého dne Czerwna Cýſaři polauletnj Defenſi wolili na Cžtyry Tiſýce gijzdných/ a na Dwadceti čtyry Tiſýce pěſſých proti Králi Francſkému: Těch Peněz dijl dán Králi Ferdynandowi/ aby Zámky na Hranicých před Turkem.

kem.

kem opatřil/a na tu Wálku aby k rozkazu geho zewssý Rzýsse / wedlé mož-
nosti gednoho každého/ Berně sebrana byla. Poručeno též wssem Wrch-
nostem/ aby žádnému nedopaussteli wen z Země na službu geti / zwlásstě k
Králi Francskému: kteřýby pak/ tak přjsného zapowěděný vposlechnauti
nechtěli/ti aby trestáni byli. Opět to gednáný zstrany Náboženstwý / na
druhý Sněm až do Měsýce Prasynce / odloženo gest: ač Cýsař poručil w
Praze Mužům dobrým a včeným/ Formu na prawení sepsati a zřýditi/na-
pomenuw aby y Knýžata to včinili s swé strany/ tak aby na Sněmu neypr-
wé přýsstým tomu wssemu konec včiněn býti mohl/ zatim pokog wssem za-
chowati poručil / a každý opatrugic swědomý swé/ cyzýho swědomý aby
nesstraffowal.

Zawřew Sněm Cýsař z Sspeyru odgel do Metu / a Wogska swého na
Hranicech Francských zanechal w Lotaryngi / a při koncy Měsýce Máge
Lucemburk opanowal.

Byla w Cýsařskem Wogsstě wsseho weliká hognost Knýže Saské Mau-
ric/a Albrecht Knýže Brandeburské gýzdu wedlí. Wylým Knýže Wir-
temberské a Ssebestyan Schertelin / byli Správce lidu pěssýho/wssyckni
protestantes de Religiona/ yakž tomu někteřý chtěgi.

Když Cýsař byl w Městě Metu/ gat gest w Lotaringý Hubertatus Hra-
bě w Bichlinské Němec/ kterýž Králi Francskému slaužil/ a hned odsauzen
aby Hlawu stratil / pročež y Mistr Poprawný giž byl na hotowě: W tom
přigewsse Žena geho/padla k nohám Cýsařským / a Maximilián Syn Fer-
dynanda Krále/žádage za milost Cýsaře/Hraběti prozbau swů hrdlo obdržel

Wogsko pak Cýsařské obrátilo se k Lincum Městečku a Zámku/ kteréž
leži tři mýle od Abarie / a mocý ho dobyli. Odtud táhli k Sandesirium k
Městu Krále Francského/ v Rzeky Matroný ležicýmu a dobře lidem wá-
lečným opatřenému/nad kterýmž byl Heytmanem Landreus/ten který Lan-
dres/před Wogskem Cýsařským a Englickým obránil.

Toho času vmřel Antonius Knýže Lotarinské / starosti pro blýzkost
Wálky/ kteráž y geho se dotýkala. Po něm panowal Syn geho Franti-
ssek/ mage za Manželku Dceru Krysterna Krále Denemarského / od Se-
stry Cýsařowé splozenau.

Král Englický tehdáž s Wogskem welikým přes Moře se přeprawiw do
Caletu přitáhl/ a oblehl Monstrelum: Burensis Comes Maximilianus do
Bolonij se obrátil/a Město nad Mořem oblehl/ w kterém byl za Heytma-
na od Krále wystawen Veroinus/Muž w hrdinských wěcech skussený.

W tom Cýsař Sandesirium mocý opanowal / 16. dne Měsýce Czerwen-
ce/ale nemalo lidu wyborného stratil: Někteřý kladau že pět Set/ a dosti
možné/neb se Měsstiané vdatně bránili.

Přitom obležený Renatus Knýže z Auraicæ gsa z Děla prostřelen vmřel
nazeytřý nařýdiw dědice Sstreyce swého / Syna Wyléma Hraběte Syna z
Nassowa. Cýsař pro Smrt toho Knýžete welice byl žalostiw.

A dostaw Sandesiri 25. dne Srpna/ položil se nad Rzekau Matroný /za-
nechal Města Catelanu, kteréž k Rampaný náležý. Na druhé straně té
Rzeky bylo také něco lidu Francského na strážý: tu Wylým Knýže Wir-
temberské gsa Kraginy Francské powědom / s gedným Služebnýkem w
nocy z Ležený wygel/ chtýce wyzwěděti kudyby mohlo Wogsko přes Rze-
ku se přeprawiti. Což mu od gednoho Sedláka vkázano bylo / a tak sám
na druhau stranu Rzeky přigel / ale od Francauzůw gat gest/ a do Ležený
gich s welikým posměchem přiweden/a do Paržýže dowezen: neb byl prwé

zstrany gegich/a weliký Dar od nich odnesl/kteražto přjhoda/Cýsařem wel-
mi pohnula.

Král Francský očekáwal Elwetůw) a proto nepospýchal k bitwě pobý-
zeti lidu Cýsařského. Ale Cýsař přes Rzeku Matroný se přeprawil: bli-
sko odtud bylo Město Eperneum Proffanty a potřebami Wogenskými do-
bře opatřené: z kteréhož Francauzowé něco wywezli na Lodých/aby k uži-
tku Cýsařským nepřisslo/a ostatek s Městem zapálili: owssem welikým stra-
chem naplnil wssecky Cýsař / a nemagýce odporu přitáhl až do Castroter-
reum, kteréžto Městě ko gmenugý Theodorici Castellum. W tom mý-
stě přissli do Ležený Cýsařského Poslowé Krále Francského/ chtýce gedna-
ti o pokog/ale Cýsař předce dálegi s Wogskem postupowal. Očemž když
Kolečansstý zwěděli/v welikém strachu byli/a nemage naděge w Bránění/
vtýkánj se wssyckni strogili. Bylo w tom Městě chasy zběřné mnoho/ kte-
réž se obáwati potřebý bylo/aby Města tak Bohatého nezebrala: též y Stu-
dentůw mnoho w něm bylo z Kragin rozličných: Protož bylo poručenj od
Krále aby každý Cyzozemec pod stracenýmhrdla/ z Města wygel: Což se
dálo při počatku Měsýce Zařý.

Poně[ko]lika dnech Král Englický Bolonj/Děly Zdi porazyw/opanowal/
čehož předkowé geho žadným způsobem dokázati nemohli. W tom Kra[l]
Francský pokoge při Cýsaři dostal 24. dne Zářý / kterehož zstrany Cýsařské
půwodowé byli/Gonzaga Siciliæ Prorex & Grauellanus: Zstrany pak Kra-
le/Claudius, Annebaldus Amiralius, Carolus Nullæus, Gilbertus Baiard'.

Po vstanoweném pokogi s Králem Francským/Cýsař přigedauc do Wor-
macy/napomýnal Knýžata aby Sněm w paměti měli/ a poslal Legáta k
Králi Polskému/kterýž welikau prácy a starost Cýsaře wyprawowal / aby
mohl wssecko Křestianstwo proti Turku pozdwýhnauti: yakož pak y tak by-
lo/než že toliko ta sama roztržitá Wýra překážku činila. Protož aby y w ný
swornost byla na žadost protestantůw vložen gest Sněm z welké starosti Cy-
saře/na který aby y Král Polský Posly wyslal/Cýsař žadal/kteřýžby y Sněm
přigeti swém ozdobili: a toho což vstanoweno bude/potwrdili. Porozumý-
wal Cýsař že protestantes, poněwadž contumaces a nevstupnj gsau od Con-
fessi Augsspurské/nebudau chtýti ani Dekrety včiněné držeti: Protož y gi-
ných Kráiůw na Sněm zwal / aby proti Knýžatům neposlussným a gwalt
činicým Reipub. y wssemu řádu dobrému/ (gestli žeby toho potřeba vkaze-
wala) powstali. Ta tehdy gest přjčina byla / že Cýsař k Králi Polskému
Posly wyslal/žádagjce/ aby y on Wogny proti Turku byl aučastnýkem/ na
Sněmu Tryentském se podpýssyc. Gestližeby pak protestantes něčemu
odporowati chtěli /aby radau y lidem pomocy dodal. Neb y on ten Tytul
má/že gest Králem Bohabogným.

Na to Král Polský takowau dal odpowěd/ žeby rád toho času dočekal/
kteréhoby Knýžata vpokogýce wnitřný roztržitosti/moc swau proti Poha-
nu obrátili/mezy kterýmižby on posledným býti nechtěl. Sněmu pak co
se dotýče a protestantum připowěděl wssecko včiniti/cožby bylo hodno a slu-
ssno včiniti pro obecné dobré a Kostela Božýho / ano též/ budeli potřeba w
času přýhodném Cýsaře geho milosti/yako přýtele zastati: což se dálo Le-
ta Páně 1545.

Papež wida weliké vtiskání Cýrkwe swaté / Cýsaři připowýdal na re-
tuňk (yakožto neypřednégssý Správce a ochránce Cýrkwe) dwanácte Ti-
syc pěssých/a pět Set gýzdných. Nebo Martin Luter / tak mnoho gich
psanými swými zbauřil a skládanými Kněh / proti vstanowený Kostelným a

Ceremonijm, kterýmž dal Tytul proti Papeži od Ssatanásse vstanowenému/že gináče nemyjnil/ než že geho Wýra sama / bludná a ffalessná panowati bude/swyjtězýce nad Cýrkwi swatau obecnau.

Přitom čase vmřel Frantissek Knýže Lotarinské zanechaw po sobě Syna we dwau letech. Bratr geho byl Biskup Metenský/ k terémuž wssecko Rytyjřstwo Lotharingiæ se hrnulo/pohrdagyjce Ženskau Wrchnosti y Djtětem. Ale na přyjmluwu Cýsařskau tak se stalo/že Matka w tom Knyjžetstwyj wětssyj wrchnost obdržela.

Téhož Roku vmřela Alžběta/Ferdynanda Krále Dcera genž byla dána w staw Manželský Zygmundowi Augustowi Králi Polskému / Synu Zygmunda prwnyjho/z Bony de Sforcia splozenému.

Ale Cýsaři z Sspanyel nowiny welmi radostné přinesseny/totižto že se mu narodil wnuk Carolus od Filipa Syna/z čehož že také weliká radost Sspanyelům powstala.

Téhož Léta/ Král Englický s Králem Francským welikau Wálku wedl/ po Zemi y po Moři. Wystawěl pak Král Francský Zámek nedaleko Boloniæ, na Břehu Mořském/ aby bránil žiwnosti do Boloniæ dowozowati / a odtud nedaleko Wogsko swé položil.

Protestantes litugyjce takowau neustupnost proti sobě těch Králůw/wyslali Posly swé / chtyjc pokog mezy nimi spůsobiti / do Frankreychu Christophorum Veningerum, Ioannem Brunonem Nidepontanum, a do Země Englické/Ioannem Sturmum, Ludovicum Bambachum, &Ioannem Sleidanum.

Toho času / byla weliká nepřyjzeň a Wálka mezy Knyjžaty Rzyjskými: nebo Knyjžata Saská proti Brunsswickému welikau mocy powstali s pomocý giných/kteréhož y s wůli Cýsařskau oblehli/ tak že se musel y s Synem swým poddati / nemohauce odepřyjti takowé mocy. A když přissel před Landtkrabě/řekl gemu: kdybych yá tak w ruce twé přissel/owssem nedopustilby mi tak dlauho na Slunce patřiti / ale yá s tebau laskawěgi nakládati budu. K tomu práwě Cýsařský Posel přigel / žádagjce aby s Knyžetem Brunsswickým laskawě zacházeno bylo / kdež y Poslowé naspátek přigeli z Frankreychu a z Engelantu nic z strany pokoge wyřyjditi nemohauce.

Léta Páně 1546. Martin Luter / který neswornost mezy Knyjžaty křestianskými wzbudil/kterýž mnoho bludůw sskaredých nasyl/ kterýž mnoho zlého proti Cýrkwi swaté páchal/vmřel mage wěku swého let 43.

Saské Knyjže a Landtkrabě bránili a zastáwali bludůw Luterowých / a opowěděli se skrze listy/Cýsaři diwné přyjčiny wyprawugyjce. Ale od Cýsaře listy zgewnými proscripti sunt, pro Dekrety pohrdané. Jan Frydrych Saské Knyjže Elector, a Philippus Landtkrabě Heské málo sobě toho wážili/nýbrž y giné k tomu ponutkali/aby se spolčili/ Knyjžatům některým Rzyjským sskody weliké na Hranicech gegich činili/ Peněz mnoho sebrali Biskupstwj několikera/kteréž pod Cýsařskau spráwau byli/pod swau moc podmanili/a In summa Wognu sobě přyjsahau potwrdili. Ztěžowal sobě Cýsař nad wěcmi takowými/ wida suæ læsæ Maiestatis crimen.

W tom času Albrecht Baworského Knyjžete Syn / Annu Dceru Ferdynanda Krále / a Wylým Knyjže Kliwenské druhau / gménem Marygi/w staw Manželský sobě wzali/ a w Ratisboně weselyj wykonáwali.

Téhož také času Gustaus Král Sswecký Wýru změnil.

Když tehdy na Wognu se strogili Knyjžata wegsgmenowaná / Měsýce Srpna/přigelo z Wlach Cýsaři Wogsko nemalé/kteréhož očekáwal/pěssých

deset Tisýc / a gyjzdných pět Set / nad kterými vstanowil Papež Octavium Fernesium, při kterém byli gyný Heytmané hrdinských skutkůw/yako/ Alexander Vitelius, Ioannes Baptista, Sabellus Sfortia Palavicinus, Fridericus Sabellus, Paulus Vitelius, Iulius Vrsinus Alexius Lascarus, Hyeronimus Pisanus, Ioannes Maria Paduanus, Nicolaus Plumbinus, Nicolaus Petilianus. A při nich Florenské Knyjže Cosmus Medices, Poslal dwě Stě gyjzdných z Rudolffem Bakonem / a Herkules Knyjže Ferrarské Sto/ nad kterýmž byl za Heytmana bratr geho wlastnyj gménem Alphonsus. Přidán též byl Oktawianowi od Papeže Alexander Kardynál/velut inspector consiliorum Cæsaris.

Nedlauho potom/ přigelo ssest Tisýc Sspanyelůw/Mužůw weyborných a w Wognách skussených. Heytmani nad nimi byli tito/ Philippus Lavoius Princeps Sulmonensis, Alvarus Sandæus, Alphonsus Vives, Iacobus Arsius.

Mimo pomoc tu/byli při Cýsaři/ Maximilian Arcyknyjže Rakauzské/ Emmanuel Philibertus Sabaudiæ Ducis filius, Ericus Knyjže Brunsswické/a Filip Syn Gindřicha zagatého / Girj Knyjže Mechelburské / Giryj Knyjže Brunsswické Henrycha bratr/Fridericus Firstenberský/Renardus Solmensis a giných mnoho. Na proti gmenowaným / a proti Wogsku gich byli tito. Ioannes Ernestus bratr Knyjžete Saského Electora, Ioannes Fridericus Syn Electora, Filip Knyjže Brunsswické s čtyřma Syny/ Arnosstem/ Wogtěchem/ Janem/ a Wolffgangem/ Frantissek Knyjže Luneburské / Wolffgang Knyjže Anhaldské / Christophorus Hennebergius, Georgius Vittenbergicus, Albertus Mansfeldius se dwěma Syny / Ludovicus Oetingensis s Synem/ Christophorus Oldenburgius, Helvetiorum osm Praporcůw/ꝛc.

A když se Wogska z obau stran sessli / neyprwé Sspanyelowé/w nocy w prwnyjm vsnuti vdeřili do ležený Wogska Saského/ a mnoho lidu pěssyjho pomordowali/weliký strach po wssem Ležený včinili.

Druhého dne/ to gest/ 29. Srpna wyslali protestantes něco lidu/ aby Ležený Cýsařské spatřili/na které Wlassi wyskočili a mnoho gich zbili.

Protestantes, to gest/ Saské Knyjže a Landtkrabě / namlauwali Czechy k sobě na pomoc/ale oni magyjce w paměti co gsau Pánu swému Korunowanému s přyjsahau přislibili/pomocy dáti neposspyjchali/ ač gim připowěděli/že gegich nepřátelé nebudau.

Cztwrtého dne Zářyj/strogili se proti Sspanyelům Sasowé/nad kterými byl Burensis Dux.

Dne Sedmého téhož Měsýce / přenesli swé Ležený k Městu Wendingu/ kteréž bylo Hraběte z Oetingu / a odtud wyslali sspehéře aby přezwěděli/ kde Dux Burensis s lidem ležyj / ale on giž se byl zase k Wogsku Cýsařskému přiblížil. W tom Cýsař přitáhl s Wogskem k Noburku / a geho hned dostal/wssecko laskawě Noburským odpausstěgic/a napominagic/aby po druhé se gemu neprotiwili.

Poslali za tim protestantes k Králi Englickému o pomoc a Franskému/ ale nic neobdrželi: Král Franský wymluwil se tim / že má pokog s Cýsařem vstanowený/ ač na pomoc dáti poručil Petrowi Strozowi Florenutinskému/Muži bohatému/třidceti Tisýc Dukátůw / který tak včiniti připowěděl) zastawili pak w Penězých těch/Argentinum Augustam a Vlm Města/ale y toho nedostali propřekážku gednoho Kardynála.

Když se Wogska sgeli/od Cýsařské strany několik Praporcůw k protestantum přistaupilo/a hned bitwa začatá gest: Tu raněn gest w twář Albertus

Braunsswické Knijže Syn Filipůw: Potom že se nessetřil od té rány vmřel a do Norliku odwezen. Cýsař přidaw Wogsku Octaviusa nětco lidu pěssýho Německého/rozkázal aby se k Donawerdě hnul/a gi dobyl: w čemž ssténstý tak slaužilo/že hned to Město slawně opanowal/do kteréhož Cýsař se wssým Wogskem přigel. Ferdynand toho času Wogsko z Vher a Czech sebraw na pomoc Cýsaři se strogil: Czechowé ač s powinnosti pomáhali Králi swému/wssak ne s welikau chuti pro Přýměřý s Sasy. Vhři lidé Laupežé chtiwý wtrhnauce do Země/sskody weliké činili/k čemuž y Czechowé do pomáhali/ačkoli tu nedlauho se zdržowali: Neb wtrhli do Země 20. dne Rzýgna/ a odgeli 11. dne Listopadu.

Vhři pak spolčili se s lidem Maurycowým/ který Zuiccaviam, Schneebergum, Adelburgum a giných mnoho Měst opanowal/kromě Gothy/Senáku/ Wirtemberku. O takowém wjtězstwj když powěst přissla/Cýsař welmi se z toho těssyl/w Leženj z Děl střjleno/a od Rytjřstwa Triumff držán.

Léta Páně 1547. Některé Města a Knjžata/ widauce Cýsařské sstěstý/ počali se starati o swornost a pokog / a neyprwé Vittembergicus, že sám pro nedostatek zdrawý přigeti nemohl/ Posly wyslal / žádagýce od Cýsaře lásky a milosrdenstwý/a to sám žádati po ssesti Nedělých/přissedssy k zdrawý prwněgssýmu připowěděl/slibugýce Dekrety wssecky Cýsařské zachowati/Knjžeti Saskému ani Landkraběti žádné pomocy nedodáwati/nýbrž tak při straně Cýsařské státi / aby odporné straně odpor společný činil. Nadto poddal Cýsaři Města Aspergum Kirchnoum, Schoiendorfum, aby ge lidem osadil podlé swého zdánj.

Potom přigeli Memingi/ Bibraci/ Rawesburgi/ Campodunenses, žádagýce s pokorau pokoge/ a prowiněný swé na giné skládagýce. Cýsař yako dobrotiwý Pán lásku wssem včinil zawázaw ge přýsahau / aby na potomný čas wěrný byli/od Knjžete Saského a Landkraběta odstaupili dokonale/a gim retuňku nedodáwali. Nic méně/ Memingenské takowým spůsobem střestal/aby prwé nežby před oči geho pusstěný byli/50. Tisýc Zlatých pokuty dali:

Král Ferdynand poručil Czechům aby Wogensky k Maurycowi táhli/ což oni hned včinili/yako poslussný: ale že se gim ta Wogna zdála nepotřebná a neslussná nečekagýce odpusstěný domu se nawrátili. Ferdynand posledného dne Ledna zase se gim wyprawiti poručil. Pražané skrze prozbu některých Panůw žádali Krále aby ge k tomu nenutil/poněwadž nemagi žádné slussné přýčiny/ proti Saskému Elektorowi braň swau zdwýhnauti/ zwlássstě když se s nim srownáwagi w Religý a on pomocy proti Turku zadržeti neminý. Odpowěděl gim Král Ferdynand / že on pro wýru/proti němu zbraně swé pozdwjhnauti nechce/než pro neposlussenstwj a protiwenstwý geho / kterýž netoliko Dekrety Cýsařské zlehčil/ ale y k Turku poslal/ napomýnagýce ho/aby Přýměřj zrussyw/na Vherské a Czeské Králowstwj mocně se obrátil/ k čemuž y pomoc swau přislibil. Cýsař pak wěda o wssech spádech w Zemi Saské/poslal Maurycowi na pomoc nětco lidu pěssýho a gýzdného s Knjžetem Brandeburským Wogtěchem/ a rozkázal Heytmanům lidu Sspanyelského a Wlaského/ Sandeowi a Mariganowi / za nim se strogiti. Knjže Wogtěch dne dewátého Měsýce Ledna wygel z Heylbruna/a Cýsař se k Vlmu obrátil: na kteréž cestě poddali se gemu Lindawensstý a Eslingensstý. Téhož Roku vmřel Král Englický kralugic 38. let/a zanechal Edvarda dědice Mládenečka w 9. letech/a dwě dcery/ Marygi od prwný Manželky/ Izabellu od druhé.

Téhož času narodila se w Praze Králi Ferdynandowi Dcera / Joanna 14. dne Měsýce Ledna kteráž potom dána za Manželku Knjžeti Florentskému. Anna pak Králowna hned čtwrtého dne potom porodu w Pánu Bohu vsnula.

Augustanssti tehdáž widauce giných pád a nesstěstj skrze Antonium Fuggerum, milosti Cýsařské žádali/dáwagic za prowiněný Sto a Padesáte tisýc Zlatých/ Kusůw Dwanácte/a lidu na pomoc Cýsaři Deset Praporcůw: Teprw tehdy Cýsař se wssým Wogskem swým a sylau/obrátil se proti Knjžeti Saskému. Lidu pěssýho bylo 21. Praporcůw / a gýzdných Dwanácte Set.

Kurffirsst Saský napsaw listy k radde Argentynský 13. dne Měsýce Vnora/oznamowal že Maurycowi wssecko což w Turingý a w Missný měl odgal/a geho Rytjřstwo pod swau moc podmanil/že Magdeburské Biskupstwj mocý dostal/a že Knjže Oldřich Wirtemberské y wssecka Města Rzjsse / s gistými Condiciemi k němu se obrátili / žádné zminky o Wýře nečinýce/ ale pomoc welikau připowýdagýce. Ferdynand chtýce tolikéž Czechy na Wognu namluwiti/ 6. dne Vnora s Synem Ferdynandem hnul se k Litoměřickému Kragi / a tu Panůw Czeských očekáwal. Včinil potom řeč k nim wyprawugýce/ yaké Mauryc pomocy potřebuge / a žádal gich aby co neydřýwegi gemu retuňku dodali/činice gim bezpečnost/že žádná gim proto hanba ani sskoda se nestane.

Ti který se tehdáž k němu sgeli / dali mu owssem slussnau a maudrau odpowěd/prawýce že toho sami včiniti nemohau bez obecného dowolenj/ než žádali aby byl Sněm položen: Některý pak z nich hned powinnost swau a službu oznámili / za kterauž gim Král poděkowal/a těm který se odwoláwali na Sněm/powěděl/že nyný potřeby neni odkladáný/ale rychlosti proti nepřýteli/poněwadž žádný gim swobod gich neodgýmá/ aby Sněmu žádali: Protož aby hned nemesskagýce s nim se strogili. Páni slissýce přýstnau wůli Králowskau/aby toliko sami geti nemuseli / přislibili gistý Ziold aneb plat dáti. Páni a Pražané/ při koncy Vnora poslali Listy k Králi Ferdynandowi / zase žádagýce aby 20. dne Březne položil Sněm wssem Panům Czeským/a gestližeby sám naň přigeti nemohl/aby dal moc Panům vstanowiti/ coby činiti měli.

Král neyprwé gim rozkázal to včiniti/co w Kragi Litoměřickým vstanowil: a potom 18. dne Měsýce Dubna Sněm rozepsal / a poručil přýsně aby nic nečinili/dokawadžby čas ten se nepřiblýžil.

Páni po napsaný těch Listůw dne Cztwrtého/ zawázali se sobě přisahau že chtěgi hágiti swobod swých.

Král Ferdynand když 8. dne Měsýce Března do Drezdna k Maurycyowi přigel/psal Czechům že se k nim strogý Jan Frydrych přigeti/ napomýnage gich/aby Ssebestyana z Weytmile/kteréhož w nepřýtomnostý swé na mýstě swém zůstawil/ poslauchali.

Toho dne Cýsař Karel/genž s Argentiný w mýr wessel/z Norlingu wygel do Norniberka. Odkudž poslal k Pražanům a ke wssem Aufednjkům Králowstwý Czeského/ wyprawugýce že přýčinau samého Frydrycha a geho prowiněný mstjti se chce.

Protož aby se oto pilně starali/ kterakby wsseliké potřeby k wyžiwený geho Wogska dodáwati mohli. Datum 24. Března.

Páni Czessstý z Měst hlawnýých podlé Smluw když se sgeli do Prahy/ se na Wognu hotowili proti Wrchnosti / a Kasspara Fluka za Heytmana wywolili.

Tehdáž Ferdynand Král / Mauricyus a Augustus Bratřý s Wogskem

swým přitáhli k Mostu. Nelÿbilo se to Czechům že na gegich Hranicech Wogska byli. Protož skrze psanÿ prosyli Ferdynanda aby nedopausstěl cyzýmu Národu do gich Zemi wtrhnauti: Mauryc s Bratrem swým Augustem aby z gegich Hranic co neydřÿwegi wytrhl. Odepsal gim Ferdynand 26. dne Března/ že se nemagi čeho obáwati/ poněwadž toliko proto přigeli/ aby se na tom mÿstě s Cýsařem rozžehnati mohli: Pražané aby daremného nákladu nečinili/ zwlásstě když Knÿže Saské spátkem vstaupal.

Ale Knÿže Saské byl wyslal Posla swého Mikulásse Minkwice pro obnowenÿ Compaktat a Přÿměřÿ kterýž se rozstonal na Cestě: a poslal list k Pražanům aby gistý lid k takowý smlauwě wyslán byl.

Odepsali Pražané Knÿžeti Saskému 28. Března/ žeby to wssecko rádi včinili čehož žádal Minkwic/ znagice býti wěc slussnau a prospěssnau/ ale že času k tomu přÿhodného neměli/ poněwadž weliká Wogska na gich hranicech se položili. Protož prosyli/ aby o nich toho nesmeyssel/ žeby Přÿměřj obnowiti nechtěli/ ale aby wěděl/ že ge chtěgi statečně zachowati/ neginače než yakoby bylo obnowené: ač y o to že pečowati budau aby se tim dřiweg i obnowilo.

Poslednÿho dne Měsýce Března psali Czechowé listy k Morawanům/ aby co neyrychlegi na pomoc gim Wogenský přitáhli/ a proti Sspanyelům a Wlachům Cýsařským/ zároweň s nimi Swobod gich brániti pomohli.

Toho dne/ Frantissek Král Frantský vmřel: Kralowal let 32. na gehož mÿsto wolen Henrych Syn geho/ yako wlastnÿ dědic/ genž tehdáž měl wěku swého/ let 28.

W tom čase Cýsař do Egry přigel/ a Sedmého dne Měsýce Dubna/ když k němu přigeli/ Ferdynand a Mauryc/ psal ke wssem Stawům Králowstwÿ Czeského/ připomÿnagÿce gim prwnégssÿ psanÿ swé/ aby sspÿži a proffanty do Wogska geho dodáwati poručili/ a sami aby se domůw obrátili: gestliže pak ginače včinÿ/ že Ferdynanda Krále/ y geho welmi proti sobě tim popůdÿ. O wÿru pak že se nenÿ potřebÿ obáwati.

Téhož času/ k tomu wolenÿ Páni/ kteřÿ w Praze bydleli z nowu listy rozeslali/ napomÿnagÿce wssech Stawůw/ aby se co neydřjwegi sgeli wogensky/ proti Cyzozemcům/ poněwadž giž k poslednÿmu punktu přisslo.

Ferdynand opět psal Czechům w takowý smysl/ yako Cýsař: Při tom napominal/ aby od předsewzetÿ swého vpustili: gestližeby nechtěli/ že y on o to pečowati bude/ yakby se takowému puntu odpor včinit mohl.

Knÿže pak Saské že žádnÿm spůsobem toho nezaslaužil/ ani při Cýsaři/ ani při něm/ aby w pokogi zanechán byl.

Třináctého dne Měsýce Dubna Delecti Pragenses opět ke wssem stawům listy rozpisowali/ napomÿnagic přÿsně/ aby činili dosti Smlauwě/ kteréž s Knÿžaty Saskými magi/ ale widauce ge newelmi k tomu pospjchati/ Ferdynandowi a Cýsaři napsali/ aby se nad gegich hotowosti wogenskau nevrázeli/ a za Saského se přimlauwali/ aby připokogi zanechán byl.

Ferdynand Jana Biskupa Olomuckého/ s ginými Pány/ wyslal do Prahy na Sněm/ kterýž položil 18. dne Dubna: wymlauwagÿce se že sám přigeti nemůže/ dokawádžby těch smluw nezanechali/ a swého wogenského předsewzetÿ neopustili/ poněwadž tim spůsobem Sněm wolný držán býti nemůže. Což gestližeby včiniti zanedbáwali/ poručeno Poslům aby nic nezačinali než wsseho do přÿgezdu geho zanechali.

Toho dne wygel Cýsař a Král Ferdynand se wssÿm Wogskem ze Egry. Ferdynand měl lidu Zbrogného sset Set / a Husařůw 1000. Pěssÿho Deset Praporcůw. Mauryc a Augustus tolikéž ho drahně měli.

Rhnuli

R hnuli se ad Miscnium kdež magÿce gistotu a wědomost o Knÿžeti Saském (genž se tam odebral 22. Dubna) Cýsař obáwage se aby gim neutáhl do Wirtemberku poručil/ pospÿssyti Wogsku/ a 24. dne Dubna přitáhli k Rzece Labi/ kdež na druhé straně byl lid Saského s Střelbau/ aby Cýsařským se přeplawiti nedopustil.

Nicméně Wogsko Sspanyelůw do Rzeky wskočilo/ takže gim sotwa ramena wydÿna býti mohla: Pěssÿ tolikéž meče w vstech držÿce se přeplawowali/ a giné Wogska za nimi.

Knÿže Saské genž toho času Kázanÿ poslauchal/ wida Lid Cýsařský giž skůro na druhém břehu/ vtÿkal k Wirtemberku: Za kterýmž se pustili Husaři a giný lid w lehké Zbrogi/ zatim y sám Cýsař se přeprawil/ a magÿce Děla wssecky na druhé straně/ teprw za Saským pospÿssyti rozkázal.

R dohonili ho tři mÿle za Rzekau Wltawau v Lesu řečeném Leochana.

A on napomÿnage swých/ potkal se s Cýsařskými/ a bránil se zmužile až y zagat.

Doweden potom Knÿžeti Albanskému / kteréhož dodal Cýsaři raněného přes Twář/ před kterýmžto takto mluwil: Teď se stawÿm za wězně Cýsaři neymilostiwěgssÿ/ a žádám aby mne dal pod stráž takowau/ yaká na Knÿže náleží.

Na to odpowěděl Cýsař: wěru nynÿ tobě gsem Cýsařem/ owssem přigÿmám tě wedlé zaslauženÿ twého. Obořil se w tom Ferdynand/ neb žádal Saský y geho y wssecky Děti wsseligakým spůsobem zahladiti. Mezy ginými Wězni byl y Arnosst Knÿže Brunsswegcké/ Filipůw Syn a starssÿ Syn Kurffirssta raněný vgel s mnohými do Wirtemberka.

Pražané wyprawili Posly Ferdynanda Krále/ aby ge před nim wymluwili: Poněwadž Smlauwau zawázanÿ gsauce Knÿžeti Saskému/ lid Wogenský sebrali: přitom prosyli snážně za Saského/ aby proti němu bogowáno nebylo. Gesstě Poslowé byli newygeli s Prahy/ a přigel Kuryr dáwagice znáti o zagetÿ Knÿžete Saského. R změnili Páni vstanowenÿ a aumysl swůg prwnÿ/ wssecky potřeby dáti připowěděli/ a Krále Ferdynanda prosyli/ aby to Wogsko do Vher proti Turku obrátiti ráčil/ připowidagjce že nechtí býti w pomocy neyposledněgssÿ.

Ferdynand Král odepsal gim z Leženÿ před Wirtemberkem při počátku Měsýce Máge/ domlauwagic gim že přilÿss w nebytnosti geho Hospodářÿli/ a rozličnými spůsoby proti němu se rotili/ y poraučegic/ aby záwazky proti nim a Cýsaři včiněné zrussyli/ a pečetě gednomu každému wrátili/ a weypis toho záwazku aneb Smluw aby gemu odeslali: Což gestližeby newčinili/ že se poraditi chce/ yakby strestáni býti mohli.

A když se z leženÿ Cýsařského obrátil Ferdynand do Czech w Litoměřicých se zastawil/ odkudž při počátku Czerwna rozepsal listy ke wssem Stawům/ přikazugic aby od záwazku proti němu včiněného odstaupili/ a každý aby gemu oznámil skrze psanÿ aumysl swůg / připowÿdagÿce těm genž od swého předsewzetÿ vpustj / wssecko prominauti a nic nepřipomÿnati/ krom těch kteřÿ panowánÿm geho pohrdali: Při tom Pražanům přÿsně přikázal/ aby se postawili ssestého dne Czerwence na Zámku Pražském. R přitáhl s Wogskem do Prahy/ a posadiw se na Magestátě/ zgewně hlasem počal wyčÿtati Pražanům/ yak často proti němu a důstogenstwÿ geho prowinili/ a aby na wssecky Artykule odpowÿdali rozkázal.

Pražané widauce swé prowiněnÿ proti Králi rozhněwanému/ žádali

Ferdy-

Ferdynanda pokorně aby s nimi ne wedlé Práwa / ale podlé lásky a milosrdenstwij nakládal.

Ferdynandu Syn a Augustus Bratr Maurycůw / s ginými předněgssými Pány / tolikéž se za ně přimlauwali.

A dal gim Ferdynand weyminku takowau / aby desátého dne Czerwence na Sněmu neyprwé přijsstým záwazek kterýž mezy sebau včinili zrussyli / wssecky zápisy a Prywilegia na swobody aby gemu odewzdali / s kterýchby on někteeré potwrdil / a někteeré změnil / poněwadž z nich někteeré k swýwolnosti weliké ge přiwedli / Zámků a důchodů wssech aby postaupili: Smlauwy o Piwu Listy / a zápisy s Janem Frydrychem do třij let včiněné / Děla a Zbraně Wogenské wssecky / kteréžby kdokoli w Domě swém a při sobě měl / aby na Zámek byli odwezené.

Což gestliže včinij / mnoho gich při zdrawij zanechati připowěděl / a některé podlé zaslauženij potrestati / a někteeré pro obecné dobré v wězenij držeti. Na ty pak genž se nestawěli wysslo poručenij že hrdlo y Statek propadli. Rytijřstwo tolikéž y giné Města milosti od Ferdynanda žádali.

Kasspar Fluk / genž byl Heytmanem wolenym / na wykaupenij hrdla swého Pět Tisyc Dukátůw položil.

Takowým spůsobem a Králowskau maudrostí když ta gednota odporná roztržená a swáwolnost zastawena byla / řád s toho a poslussenstwij weliké posslo w Králowstwj Czeském / kteréž až do těchto časůw trwalo / ano y nynj se spatřuge: Cýsař toho času z Hále wygel / k Bamburku přitáhl / aby wěděl yak se Bratru Ferdynandowi w Czechách podařilo.

Položil potom Sněm Řijšský w Augustě / poraučegic aby se při počátku Měsýce Zářij sgeli Knijžata a Páni / a Poslowé z Měst.

Přigel na ten Sněm y Ferdynand při koncy Měsýce Řijgna.

Tu wzal Cýsař pokuty od Knijžat Panůw / a Měst yakž někteřij pijssij 600000. Zlatých.

Léta Páně 1548. Albrecht Knijže Brandeburské Králi Polskému Zygmundowi se poddal / u změnil spůsob obce Pruské / neb se wyce nepsal Mistrem Pruským / ale Knijžetem: Protož od Komory Cýsařské byl wypowěděn.

O to Král Polský skrze Stanislawa Laskyho Posla swého / Cýsaři na Sněm suplikowal / y wssem Knijžatům Imperij. Na což odpowidal Mistr Pruský Wolffgangus.

Toho Roku w Pařijži pro včenij Luterowé weliké nepokoge se začijnali y w Englické Zemi z strany opusstěnij Missy Swaté myslyli.

Dwadcátého čtwrtého dne Vnora / téhož Roku / nařijdil Cýsař za Kurffirssta a wolence Mauryce: Což se dálo takowým spůsobem.

Wystawené bylo na Rynku wysoké Theatrum / na kteréž stupně včiněné byli. A wyssel Cýsař a Wolency s nim / oděn gsa Rauchem Cýsařským / a posadil se na Magestátě připraweném / a Wolency tolikéž podlé pořádku nařijzeného. Na straně pak při Cýsaři na mijstě přijhodném stálo Trubačůw množstwij.

Tu neyprwé se vkázal hauff Maurycya na Koních / též y on sám s mnohými Pány a Trubači.

Z toho Hauffu wygeli Henrych Knijže Brunsweycké / a Wolffgang Kurffirsst na Reynu Bratr / a přigewsse k Stupniům / předstaupili před Cýsaře a prosyli ponijženě aby Maurycya Wolencem a Kurffirsstem včinil.

Cýsař poradiw se s Kurffirssty odpowěděl skrze Mohutského Arcybiskupa / že se gemu ljbj žádost takowá / tolikо aby sám přissel / a toho ausině žádal

A přigel hned Mauryc s swým hauffem / před kterymiž nesseno deset Praporcůw s Erby těch deset Kragin na kteréž žádal inaugurationem a padl na Kolena před Cýsařem / žádage aby ho k takowé slawě pozdwijhl. Bylo y tu Hrabě z Mansffeldu wyslané od Augusta Bratra Maurycowého / genž gednostegné lásky žádal od Cýsaře Augustowi.

Odpowěděl y tomu skrze Arcybiskupa Mogutské° / poněwadž obadwa to° zaslaužili / že chce Maurycowi Kurffiřstwij y potomkům geho / kterýchž gestližeby neměl / Augustowi Bratru y Synům geho oddati / y Jana Frydrycha wssecky Kraginy / krom těch kteréž Dětem geho gsau postaupené.

A w tom přijsahu Kurffirsstckau dáwal / kterauž Mauryc poněm řikal / a yak gi dokonal / podal mu Cýsař Meče / on poděkowánij včiniw Cýsaři wěrnost a poslussenstwij slibowal: A vwržené gsau ty Praporce mezy lid podlé obyčege / na čež wssecko patřil Jan Frydrych žalostiwě.

Po několika dnech wyprawowal Král Ferdynand před Cýsařem a Electorem, yak musel s Turkem přijměřij včiniti za pět let.

Pročež poručil swým aby Přijměřij včiněného nerussyli: nicméně že Vhři prosy / aby gim pomoc proti Pohanu dána byla / poněwadž on zwykl Přijměřij zdržeti dotud dokud času newidij přijhodného / w kterémžby Křestiany ani o Wogně nemyslicy zachwátiti mohl.

A poněwadž sám Ferdynand pro časté Wálky wedené / tomu žadosti včiniti nemohl / tu žádal o pomoc na každý Rok / dokawádžby Přijměřij vložené newysslo / aby Zámky na Pomezých mohl lidem osaditi / a bezpečenstwij wssemu Křestianstwu spůsobiti.

Toho času Maximilián Arcyknijže Rakauské / Syn starssij Ferdynanda Krále s Augusty wygel do Hysspanye / aby pogal za Manželku starssý dceru Cýsařskau / při kterémž byl Kardynál Trydentský / a před nim gelo Knijže Albanské.

A přihodilo se když byl v Granatij / pro obweselenij a kratochwijl na low wygel: kdež treffil na Gelena / rychle za nim pospijssyl / a od Dwořanůw do hustého Lesa wgel.

A když dlauhý čas s wrchu na wrch po rozličných a mylných cestách gezdil / a noc giž byla připadla / náramně se zarmautil / (neb Diwoké Zwěři bylo množstwij) s welikým steyskánijm wůkol a wůkol patřil / zdaližby aspoň konec toho Lesu vhlijdati mohl / kdežby bezpečně noclehowal.

A vhlidaw Chalaupku Pastussij zdaleka / zabodl Koně / a rychle k nij pospijssyl / Pastýře prosyl aby mu noclehu popřal.

Pastýř dowolil aby s Koně dolůw sedl / a do Chalaupky wessel: Byl pak dotčený Pastucha w tom Domku sám ssestý / neb Syna we 20. letech při sobě měl / Wowčáka ke wssemu Lotrowstwj dobře spůsobeného / ženu swau / Dceru Syna swého a Manželku geho.

Když to sslechetné Knijže dolůw s Koně swého zsedl / a tomu Wowčáku, aby gey obrokem opatřil, poručil / wessel do chalaupky kdež mu gedinká Krmička z Masa Kozlowého včiněná a předložena.

Pastýř a Wowčák ač neweděli, žeby to Maximilián byl / wssak widauce ozdobně oděného / w Twáři vsslechtilého / a snad y Prsteny na Prstech magijcýho / rozmegssleli žeby Pánem bohatým a Vrozeným býti musel.

Z té přijčiny domniwagijce se že při něm něco znamenitého nagdau / zawřeli a wymyslili o něm zlau nesslechetnau a mordýřskau raddu.

Protož po wečeři vstlaná mu byla Postel w nějaké welmi malé Komurce / při niž náramně zlé Dwéře / pro starost ahnilé a rozsstijpané wiseli.

Tu přissla k Maximiliánowi Žena Syna Pastýřowa žádagjce aby gi nepronesl/ale pod swau cti a wěrau gi slibil/že to co mu oznámi/ při sobě mjti bude a zatagij.

To když včiniti připowěděl/tu nesslechetnau raddu/kteráž na něho wymysslená byla / zgewně gemu oznámila/ poněwadž (budto že y s nimi w takowém wražedlnickým aumyslem byla/čehož potom litowala/budto což k wjře podobněgssý gest že toliko společných gegich chůzek a ssептánij wyrozuměla) o takowém wražedlnictwij powěděti mohla.

Maximilián ačkoli snad gegich zlau raddu předgjti mohl/kdyby byl oznámil že Maximiliánem gest/ wssak raděgi brannau rukau sebe retowati a hágiti chtěl/nežliby těm Pastuchům/kteréž wssecky newěrné a w takowém zlém předsewzetij býti shledal/swěřiti sebe měl.

A měl smělé Srdce/a při sobě konečně vložil/aby prwé sstěstij skusyl/nežliby těm newěrným Lotrům se swěřil.

W tom od Hospodaře do Komory/ w kteréž měl býti zamordowán weden/za kterým Maximilián ssel/dwéře zawřel/welikau a těžkau Truhlu k nim přistawil/a wzaw Ručnicy swau do Rukau/očekáwal skutku toho.

Pastýř domnijwage se že Host po Lowu twrdým snem vsne. Přissel lehaučky ke dweřům/a pokaussel se o ně aby ge oděwřel.

A wida že wnitř pewně opatřené gsau/ prosyl Maximiliána aby odewřel žeby Prostěradla s Truhli wzýti mu bylo potřebij.

Maximilián srozuměw tomu / potrestal ho slowy / že w čas na to nespomenul aby sobě ge wzal: nynij že mu odewřijti a pro něg wstáwati nemůže.

Hospodář počal křičeti a nařijkati/žeby mu se w domě geho gwalt činil/a mocý do Komory wgjti vsylowal/ a hrozyl zabitým gestliže gemu otewřijno nebude.

W tom přiběhli y ginij pracugjce v Dweři/ yakby ge wystawiti mohli: neb giž vzřeli že ta gegich mordyřská námluwa w teynosti nebyla/ a že ten mladý Pan dobře to spatřil a shlijdl/coby oni w aumyslu swém měli.

Wida Maximilián že mužnosti a statečnosti potřebij /a giž na neywyžssij přisslo/přiložiw Ručnicy ke Dweřům/skrze ně rozsstijpené Pastuchu prostřelil/a odtáhssy Truhlu s prácy nemalau wyskočil s Komory s Mečem dobytým/a hned Synu Pastuchowému Hlawu stial/a Owčáka zahnal.

Ale s tim sewssijm nebyl sprosstěn nebezpečenstwij / nebo pro křik a wolánij Ženy přiběhli Pastýři okolnij/Dům obklíčili/a toho Pána mladého bezewssech odtahůw zamordowati chtěli.

Tagil se Maximilián tak dlauho až hněw prwnij ge pominul / a za tim swijtalo: a wida hauffy netoliko Pastýřůw/ale y Sedlákůw/powěděl gim žeby byl Mijstodržicý a Gubernator Králowstwij Hyssp anského / že též hrdlo strati/nebudauli geho ssanowati.

Tomu gestližeby vwěřiti nechtěli/aby aspoň geho Wrchnosti k rosauzenij a Ortelowánij dodali.

Ačkoli pak lid ten byl sprostý wssak z Řeči a powahy tak mnoho porozuměli/že gemu vwěřili/a na žiwotu nic neusskodili/wssak nic méně yali ho/ a swázawsse mu Ruce za Hřbet/wedli ho k Heytmanu Krage neybližssijho.

W tom někteřij z Drabantůw a Služebnijkůw k tomu přissli/ a widauce Pána swého tak hanebně swázaného/na ně se obořili.

Ale Maximilián zbraniowal gim toho/a oznámil gim wssecku přijhodu y ty kteřijž zlým včinkem winni byli/genž podlé zaslauzenij swého byli strestáni.

Owčák ten weliký vtracen gest/Dum spálen/a ta mladá Newěsta kteraž geho wystřijhla poctiwě a bohatě darowána/ ano y od Knijžete y ode wssech Dworkanůw ctěna byla.

Léta Páně 1549. Pawel třetij Papež / wyslal tři Biskupy do Němec k Cýsaři/ kteřij 25. dne Máge/do Belgij přigeli.

Oznámili že w zármutku nemalým gest Otec Swatý Papež/pro ty genž Sukni Páně trhagi/než že ho potěssugi slowa Spasytele nasseho/ kteréž powěděl že Ssatanáss Cýrkew Páně vtiskati bude/ ale proti ni nic neswede.

A poněwadž nynij generale Concilium bude/ že má naděgi o proměněnij wssech takowých neřádůw.

Proto že y ty Biskupy poslal / aby ty kteřijžby se k Cýrkwi nawrátiti chtěli laskawě přigijmali do Lůna Kostela Božijho.

Téhož Roku Měsýce Řijgna Frantissek Mantuanské Knijže Frydrychůw Syn/wzal sobě w staw Manželský Kateřinu Dceru Krále Ferdynanda.

Desátého dne Listopádu/vmřel Pawel Papež mage wěku swého 82. léta/kteréhožto Tělo pochowáno w Kaplicce Syxta Papeže/a wolen od Kardynálůw dne 28. téhož Měsýce Iulius toho gména třetij.

Léta Páně 1550. přigel z Hysspanye do Augusty Maximilián Zek Cýsařský/. kterýž byl wolen za Krále Czeského w nebytnosti swé s wůli Ferdynanda Krále Czeského a Vherského Otce swého. Pijssij někteřij o pochybowánij welikém/ komuby Cýsařstwij dáno býti mělo/ ale snadno bylo Synu dobrému ge odewzdati.

Léta Páně 1561. W prostředku Měsýce Vnora dokonal se Sněm Řijšský/kdež Cýsař nařijzené wěcy Dekretem swým potwrdil/ a že z strany Wijry a nábożenstwij pro welikau nepřijležitost / a různice nemohl nic spůsobiti/ odložil to na Concilium generale, na kteréměž wěcy takowé z strany swé se wssij pilnosti wyřijditi připowěděl.

Téhož Roku w Zemi Saské vkazowali se tři Slunce a tři Měsýce / gednák yako krwawé gednák yako bledé.

Léta Páně 1552. Měsýce Srpna vmřel Heřman Arcybiskup Coloniensis, Czlowěk wěku dospělého/kterýž w starosti swé w blud Kacyřský vpadl: byl gest z Rodu Hrabat Wedenských.

Landkrabě toho času byl wypusstěn z wězenij/a gedauc domůw/ w Mose Městečku s poručenij Marye Králowny/genž tehdáž tu byla/ zastawen a Hysspanům k stráži dán/těm v kterých prwé Pět let pod stráži byl.

Téhož dne když Cýsař z Augusty wygel/ Jana Frydrycha Knijže Saské propustil/ a Landkrabě po něm dne 4. tolikéž propusstěn a stráže zbawen.

Wsse toho Roku / Knijže Bramburské mage lidu pěssijho Padesáte Praporcůw/a gijzdného počet nemalý/včiněn gest nepřijtelem Králi Franském u pro žold/a Cýsaři Karlowi přijtelem/kterýžto gsa Pánem dobrotiwým odpustil prowiněnij Albrechtowi/prokazugijce gemu we wssem dobrodinij.

Dwadcátého dne Měsýce Listopáda/ oblehl Cýsař Karel Město Metis, a hned Střelbu paussteti poručil/kterýchžto hluk a hřmot netoliko za Reynem slissán byl / ale y w Městě Argentorata , genž ležij Dwamecýtma mil od Města Metis.

Ale že w to wkročila Zyma twrdá/ muselo Wogsko odtud odstaupiti.

Maurye wyslaný od Ferdynanda Krále Vherského a Czeského do Vher na Wognu do Kragin swých se nawrátil.

Když gel Cýsař Karel od Města Metis k Dedekowu se obrátil / a zanechal dijl Wogska swého w Trewyru / dokawádžby se Jaro nepřibližowalo.

Alexander Weywoda Walaský/doprowázen na Hospodářstwÿ Walaské od Mikulásse Seniawského/genž byl Heytmanem neywyžssÿm Králowstwÿ Polského/ a Wegwodau Ruským.

Léta Páně 1553. Pátého dne Měsýce Czerwence / Sygmundus Augustus Král Polský/pogal sobě za Manželku Dceru druhau Krále Ferdynanda/pozůstalau Wdowu/ po Knÿžeti Mantuanském.

Ale staw ten Manželský netrwal w lásce a w swornosti.

Vmřel toho Roku Eduardus Král Englický toho gména Sfestý / gsa Mládenečkem w Letech Sseštácti/w mnohých Jazycých zběhlý / yakožto w Rzeckým/Latinským/w Frantským/etč. pročež byl y k cyzým Národům náchylný yakožto k Němcům/ Wlachům/ Francauzům/ Hyssпanům Czechům y Polákům/yakž o tom Ssleydanus wyprawuge.

Pÿssÿ někteřÿ žeby byl gedem otráwen: po kteréhožto smrti wznikli diwné různice w Králowstwÿ Englickém.

Bogowal tehdáž Mauryc proti Albrechtowi Kurffirstu Brandeburskému/a dewátého dne Měsýce Czerwence gsa prostřelen třetÿ den w Leženÿ vmřel / a pochowán w Fryberku wedlé Otce swého / Hendrycha a Syna Wogtěcha/mage wěku něco přes 30. let.

Pÿssÿ Hystorykowé/že před geho smrti Psy strasslıwě wegli/ hřmot neznámý slyssán od Zbroge a Konÿ/a giné mnohé diwy oznamugi.

Opanowali téhož Léta Turcy Korsyku s welikau sskodau Křestianůw.

Soliman pak gegich Cýsař / pro něyaké zlé domněnÿ/kteréž Žena geho lžiwě s praktykowala/aby po Smrti Solimana Syn gegi panowal/Syna swého staršÿho Mustaffu poručil zasskrtiti.

Léta Páně 1554. Měsýce Vnora dne 21. vmřela Sybilla Kněžna Klewenská/a Manželka Jana Frydrycha Knÿžete Saského/ kterýž gedenáctého dne po gegi Smrti tolikéž skonal / což sobě žádal/neb když Manželky tělo do Hrobu kladeno/přikázal aby wedlé nÿ mÿsto gemu bylo připraweno/poněwadž pro žalost Srdečnau/též smrti wbrzkém času očekawá.

Téhož Roku Filip Syn Cýsaře Karla dne 19. Czerwence přigel z Hyspanye do Králowstwÿ Englického do Wintonie v wečer / kdež wssel do Kostela hlawnÿho/mage při sobě množstwÿ Panůw a Rytÿřůw Králowstwÿ toho/ a wjtán byl od Biskupa Wintonského.

Nazeytřÿ wstaupiw k Králowně/ dlauho s nÿ rozmlauwal/a potom na den Swatého Jakuba Weselÿ wykonáno.

W tom přissel Legát od Cýsaře Karla/kterýž wěnowal gménem Cýsarským Filipowi a Králowně Králowstwÿ Neapolitanské.

Položen potom Sněm 12. dne Listopadu w Lundomu w hlawnÿm Městě Englickým/kdež zase Králowstwÿ Englické wÿru Katolickau přigalo/Papeži Wrchnost odewzdalo/a několik z Mistrůw těch/ genž se psali Biskupy neywyžssÿmi/ a Wrchnost Biskupa Řÿmského potupowali/ k Hranicy odsaudili/ač někteřÿ z nich vssli do Kragin Německých.

Vmřel toho Léta Iulius třetÿ Papež / dne 23. Března: Wolen na geho mÿsto od Kardynálůw Marcellus Ceruinus, genž po wywolenÿ 21. dne tolikéž vmřel.

Y wolen po něm Petrus Carafa, mage wěku swého let 80. a gmenowán Paulus quartus, ten řád Jesuitský vstanowil k welikému prospěchu a ozdobě Kostela Božÿho.

Léta Páně 1555. Joanna Matka Cýsaře Karla vmřela/kteréž Král Ferdynand w Augustě včinil pohřeb slawný / yakž náleželo na takowau Panÿ.

Roku

Roku toho Jan Frydrych staršÿ Syn Knÿžete Saského / pogal sobě za Manželku Anyssku Dceru Landtkraběte Heského pozůstalau Wdowu po Maurycym: Sgelo se na Weselÿ Knÿžat množstwÿ/ kdež y tegnau raddu měli o wěcech swých.

Ferdynand po wykonánÿ mnohých nesnázy w Kraginách rozličných/ nawrátil se do Czech/a pomocy žádal proti Pohanům.

Czechowé yakožto lidé dobré powěsti a sláwy / Slezácy y Morawané gemu dopomáhati ke wssemu Statky y Hrdli swými připowěděli.

Měsýce Řÿgna Filip Syn Cýsaře Karla/ Král Neapolitanský a Englický/přigel s Manželkau swau do Bruxele k Cýsaři/kterýž obeslaw wssecky Stawy dal gim spráwu o zdrawÿ swém nespůsobném/ a žeby do Sspanye odgeti mínil. Pročež Synu swému wssecku spráwu poručil/kteréhož aby poslussnÿ byli přÿsně přikázal.

Při koncy Měsýce Zářÿ/narodil se Syn Augustowi Saskému Knÿžeti/ gemuž dáno gméno Magnus, a tomu byl Kmotrem Henrych Knÿže Brunsswegcké a Jan Frydrych Knÿže Saské Zeť Landtkraběte Heského.

Téhož Roku Ferdynand napomÿnal skrze Legáty Knÿžata Řÿská/ aby Králowstwÿ Vherského retowati pomohli/ poněwadž mínil Cýsař Turecký/sobě ge s Zemi Sedmihradskau podmaniti.

Y sgeli se Knÿžata na Sněm / a podlauhém rokowánÿ/přihlÿdli k tomu že ty Kraginy dobře byli opatřené.

Tolikéž včinil Ferdynand w Rakausých / a rozssaffně odložiw a zanechaw Ministrůw gednánÿ o náboženstwÿ na Sněm druhý/kterýž měl držán býti w Řezně/o pomoc se s Rakussany a ginými Národy radil.

Léta Páně 1556. při počátku Měsýce Ledna/ w Zemi Saské / Missenské / a Czeské bylo hřÿmánÿ a Hromobitÿ strasslıwé / s nemalau sskodau gmenowaných Kragin.

Měsýce pak Vnora Henrych Knÿže Brunsswegcké / pogal sobě za Manželku Zioffigi Sestru Krále Zygmunda Augusta Polského/Dceru Zygmunda prwnÿho/od Bony Kněžny Sfortzya splozenau.

Odstaupiw tehdáž od Kostela Swatého Řÿmského Knÿže Pruské Wogtěch/chytil se wÿry bludné Luterowé/genž s rozličnými sektami byla znÿchaná/wÿce a wÿce do wětssÿch a wětssÿch bludůw postupuge.

Cztwrtého dne Měsýce Března / vkázala se Kométa hrozná / genž přes Dwanácte dnÿ widÿna byla. Kteréhožto tolikéž času Biskup Kantwaryenský pro bludy swé vpálen.

Téhož Roku w Alsacÿ w Městě řečeném Oberana pro hlad nesmÿrný Człowěk geden chudý zamordowaw neyprwé Dceru w Sedmi Letech/ pokrm sobě z Massa gegÿho včinil/aby hladem nevmřel. Týmž způsobem zacházel s Synem w čtyřech letech/a s Druhým genž w Kolÿbce gesstě byl/ a Prsůw Matky swé (poněwadž vmřela) vžÿwati nemohl / přinucen gsa k tomu z welikého nedostatku wssech pokrmůw.

W ten čas položen byl w Řÿmě Sněm/na kterýž Ferdynand pro mnohé nepřÿležitosti a zaneprázdněnÿ w Czechách a Rakausých nemohl přigeti.

Protož Knÿže Bawořské Wogtěch w nebytnosti geho na mÿstě Ferdynanda wěcy wssecky plnau mocy řÿdil/a zwlásstě při rokowánÿ o Zemi Vherské.

Nebo Sedmihradská Kragina s dowolenÿm Jana Wegwody/žádným gwaltem k tomu negsauc přinucená / giž se byla Turku poddala.

Dotčený Jan Wegwoda napomÿnal Bassy Bosněnského aby sebraw Wogsko do Země Slowanské wtrhl: při Městě Řzeckém Zoffÿ/ sskody weliké

tiké včiněné/kdež ſám Cýſař Turecký s Wogſkem neſmjrným přigeti ſe ſtro-
gil na Zymu / odkudžby hned z Jara k Wýdni Wogſko wypravviti mohl/a
ty byli přjčiny Sněmu dotčeného/ aby Králowſtwý Vherſké a giné přjle-
žicý Kraginy byli lidem opatřene.

Neb giž Turku newěřil/kterýž zdržew Poſly geho a namluwiw že w přj-
měřý vtwrzeném zůſtati miný/Zámky na Pomezých opanowal.

A nynj k Segetu ſe ſtrogil s hauffy Wogſka neſčýſlného/a Vhrům ſtra-
chu nahnal/že pomocy od Národůw okolných žádati muſyli.

Téhož Roku Wylým Firſtenbergier/Miſtr Inflantſký/přitáhl s Wog-
ſkem na Wylýma Arcybiſkupa Rjžſkého / a dobyw Zámku Kokonhauzen
wzal ho do wězený wzkládagic na něho nějaké podezřený o zraddě wlaſti.

Powſtala z toho různice znamenitá mezy Pány těch Kragin Zygmun-
dem Auguſtem Králem Polſkým/a Albrechtem Knýžetem Pruſkým.

K vpokogeni toho/wyſlán Joachym Margkrabě Brandeburſké Elector
y Jan Margkrabě Brandeburſké / kteřý toliko to wyřýdili / aby k takowé-
mu porownánj ſe ſgeli/Král Denemarſký/Elector Brandeburſký/dwě Knj-
žata Pomořſké/Knýže Juliacenſké / a Měſſtiané z Lubeku: ale y ti odlo-
žili tu ſprawu na Ferdynanda a na Knýžata Rjžſká.

Ferdynand/ač Knýžata Bawořſká žádného neodeſlali / wyſlal Wáclá-
wa Wřeſowce a Walentina Sewermanna / a Knýžata Pomořſká/ Henry-
cha de Walo/ a Wawřince Doktora wyprawili aby ge w tom porownal.

Léta Páně 1557. při koncy Měſýce Czerwence/ když Sigiſmundus Au-
guſtus Král Polſký weliké Wogſko měl přichyſtané / aby do Inflant wtrhl
přigeli gmenowaný Poſlowé Ferdynanda / a pokog včinili / wſſak tak že
Friſtenbergier ponýžiw ſe Polſkému Králi/Biſkupa do geho ležený odeſla-
ti muſel.

Ten potom Fryſtenbergier Miſtr Inflantſký na Felině Léta 1560. dán
w ruce Moſkwanům ſkrze zradu Zioldnéřůw ſwých.

Vmřela toho Roku Bona Králowna Polſká Matka Krále Zygmunda
Auguſta/kteráž byla do Apulegý zanechawſſe děti w Králowſtwý Polſkem
s poklady mnohými wygela.

Léta Páně 1558. Měſýce Czerwence/Zámek w Inflantých řečený Drpt
opanowal Jwan weliký Kněz Moſkewſký / ſkrze dobrowolné poddánj žol-
dnéřůw/kdež byl zagat Heřman Biſkup a do wězený dán.

Toho Roku Dwadcátého čtwrtého dne Měſýce Vnora / korunowán
Karel Cýſař w Bononý od Klementa Papeže toho gména Sedmého/s ſla-
wnoſti welikau / a wyſliſſew Poſelſtwý ſlawná Knýžat Elektorůw / genž
ſe do Frankffortu ſgeli/wzložil na Bratra ſwého Ferdynanda Krále důſto-
genſtwý Cýſařſké / žádagýce aby Electores k tomu ſwau wůli dali. Což
když wyřýzeno/13. dne Měſýce Března / rozgeli ſe Knýžata do přýbytkůw
ſwých/a Karel Cýſař nedlauho po takowé ſprawě žiw gſa / toho Roku běh
ſwůg dokonal/yakž Surius pýſſe w tato ſlowa: Deniq; fæliciter ex hac lu-
ce in lucem ſempiternam migravit optimus, pijſsimus, Princeps Carolus
Quint?, cui parem per omnia. Imperatorem, multa ſæcula non viderũt.

Léta Páně 1559. Zygmund Auguſtus w Zemi Inflantſké Korunu ſwau
rozſſýřowal/neb Felburk a mnohé giné Měſta a Zámky lidem ſwým oſa-
dil/kteréž gemu dobrowolně poddal Rietler Bowſka.

Téhož Léta Dne Dwadcátého čtwrtého Měſýce Vnora / při ſgezdu
Knýžat a a Pannw ze wſſý Europy wykonán Cýſaři Karlowi Pohřeb ſla-
wý s welikau žaloſti.

Léta

Léta Páně 1560. druhého dne Měſýce Ledna/ po ſmrti Pawla Papeže
čtwrtého/Angelus Medices z Medyolánu/ wolen na Stolicy Papežſkau.

Léta Páně 1561. Ryzané poddali ſe s ginými mnohými Zámky Krá-
li Zygmundowi Auguſtowi / kterýž od toho čaſu Gubernátora nad nimi
vſtanowil.

Téhož Roku w Pondělý po Swatým Martinu / Jakub Deſpot od Al-
brechta Laſkého Poláka / (genž potom včiněn Wegwodau Serackým) na
Hoſpodářſtwj Walaſké doſazen / ale když byl zaſe od Laſkého opuſſtěn/že
mu wjry nezdržel / zrazen geſt od domácých Walachůw / a žiwot ſwůg do-
konal vweliké bjdě a nauzy.

Léta Páně 1562. Gotard Ketler wyhláſſen od Zygmunda Auguſta
Krále Polſkého za Knýže Kurlandſké a Semigalſké. Kterýžto Kral Roku
druhého/ čtwrtý djl genž k Stolu ge° náležel obcy darowal: což ſe dálo na
Sněmu wolném w Petrkowě/ genž byl zawřen dne Dwadcátého Března.

Dobyl tehdáž Jwan Jwanowic weliké Knjže Moſkwanſké / Zámek a
Měſto nákladně opatřené / řečené Polock/a mnoho lidu Rytýřſkeho do wě-
zenj wzal. Náležela dotčená Pewnoſt Litwanům a Králi Polſkému.

Téhož Léta Mikuláš Wegwoda Wylenſký Radziwil s Janem Chot-
kiewicem Staroſtau Zmuckým/25. Tiſýcůw Moſkwanůw porazyli.

Léta Páně 1563. Měſýce Března / na Předměſtj Auguſtſkém Windeli-
ckém v Swatého Giřý takowá ſe wěc přihodila.

Měl geden Tkadlec Dceru we Dwadceti letech od zlého Ducha poſe-
dlau/ s kterauž tak vkrutně Diabel zacházel/že Rodičowé pro welikau ža-
loſt ani na nj patřiti nemohli.

A poněwadž wjry byli Luteranſké / žádali s pláčem za raddu Kněžý
Confeſſi Augſſpurſké aby Dceři gegich pomocný byli.

Seſſlo ſe gich nemálo / chtýce nabožen ſtwjm ſwým Diábelſtwj wymj-
tati: Ale Pán powěděti ráčil/že Sſatan Sſatanáſſe zahnati nemůže.

A ſpatřiwſſe že daremná geſt gich práce/odeſſli od nj přikazugjce Rodi-
čům aby Děwečku opatrowali/že Pán Bůh to ſnadno od nj odnjti může/ge-
ſtliže s geho dopuſſtěnjm Sſatanáš w nj weſſel.

W tom wſtaupila k nj Miſtra Mathauſſe přjſežného Lékaře w Aug-
ſſpurku pozůſtalá Dcera gménem Anna s Služebnicy ſwau Magdalenau
s powinnoſti Křeſtianſké gi nawſſtěwugjce: a nemoha ſe doſti nadiwiti
trápený gegjmu/s welikau těžkoſti namluwila Rodiče/aby poſlali pro Sſi-
mona Doktora Pjſem Swatých/ Kněze Katolického / při Faře Swatého
Mauryca.

Nelenowal ſe Doktor Sſimon přigjti / a když bljzko od Domu byl/wo-
lala Děwečka hlaſem welikým a ſtraſſliwým/aby geho k nj nepřipauſſtěli.

Tu ſe gi ptala Anna gmenowaná coby chtěla/ ona odpowěděla že žýžnj/
y podala gi Koſſljk Wody ſwěcené/ kteréž když ſe napila wzhůru ſebau há-
zela/a hřmotem takowým že přjſtogjcý wyſwědčowali/ žeby nějakau moc
proti zlému Duchu w ſobě Woda ta obſahowala.

Nicméně Děwečka žádným ſpůſobem ſe vpokogiti nemohla/pro moc Diá-
bla / diwné ſni nakládagjcýho / tak že pro vſtawánj a ſmrad hrozný Mužj
genž gi držeti/welice ſobě ſteyſkati počýnali.

Wſſed do Swětnice Sſimon / a hned Děwečka zlořečiti hlaſem ſtra-
ſſliwým počala/a Jazykem ſſeredným hegbagic wolala/ puſť mne Zloděgi
Kněžſký / neb widýjm že mne chceš zamordowati.

Kněz pak Sſimon poručil aby gi puſtili / a wida že hrozněgi ſebau metala/

křičice

křičjce že s Tělem y s Dussj w mocy Diábelské gest: z rozkázanj geho swázal gi Otec nohy Ručnjkem/ ptage se stuhaliby měl zatáhnauti. Odpowěděl Kněz/ nenj potřebj ztuha/ neb co Bůh swáže/ toho diábel nerozwáže.

Opět Děwečka sseredně křičjc na wssecky strany sebau házela sylau welikau/ tak že k těm čtyrem Mužům genž okolo nj pracowali/ gesstě dwa přiwolánj byli/ a společně po třikráte IESVS wolali.

Zmodlil se Doktor Ssimon/ a Duch zlý zůřiwě a hněwiwě zlořečil/ křičjce na něho/ nepůgdu odcud Zloděgi Kněžský nepůgdu: a Ssimon přikazowal mu wygjti řka/ přikazugiť Ssatane aby wyssel.

Po malé chwjli odpowěděl Ssatanáss/ musým tehdy wygjti.

Na to Kněz/ In nomine IESV, Regis gloriæ præcipio tibi. Opět řekl Duch zlý/ aby mu dopustil zase wgjti: ale Kněz nedowolugic k tomu přikazowal aby hned z Děwečky wyssel. Zptal se opět hurauli čili dolem wygjti má? Přikázal Kněz Woknem/ a hned Děwečka se položila do Lůže na Twář/ Jazyk černý a dlauhý z Vst wystrkowala/ yakoby se dáwiti chtěla: což trwalo zachwjli.

A w tom Oči odewřewsse/ ruce k Nebi pozdwjhla/ a Pánu Bohu y Knězy za dobrodinj děkowala neb giž byl Duch wyletěl.

Potom wyptáwal se gi/ zdaliž dokonále od Diábla wyswobozená gest/ kteráž prawila/ že z milosti Božské gest/ ale že spatřuge něgakého s čerwenau hlawau/ Twáři hrozné a sskaredé/ kterýž Jazyk wyplazuge/ a gi hrozý.

Což slisse Doktor/ rozkázal aby poznamenagjce se znamenjm Swatého Křjže/ řjkala Gežjss Nazaretský Král Židowský.

Což včiniwsse powěděla/ že když se Křjžem Swatým znamená/ zmizuge od Oči gegich/ než zase přicházy.

Protož z rozkázánj Doktera Ssimona odřekla se Ssatanásse/ a poručiwsse se Pánu Bohu/ Welebnau Swátost přigala/ a tak dokonce byla vzdrawena. Což se w prawdě stalo w Augsspurce/ Léta weyssgmenowaného.

Téhož Roku Maximilián s dowolenj Cýsaře Ferdynanda Otce geho/ w Presspurce s slawnosti welikau korunowán na Králowstwj Vherské.

Léta Páně 1564. Měsýce Czerwence/ na den Swatého Jakuba Apostola/ vmřel swatých obyčegůw a Křestianských Arcyknjže Ferdynand Cýsař Řjmský/ o kterémžby bylo mnoho psáti/ yak se snažil opokog we wssech swých Kraginách/ yak před Pohanskými autoky a wpady Křestiany chránil/ yak o wyswobozenj těch genž w náboženstwj blaudili pečowal/ ale aby Kronyka tato welmi se nerozssjřila nynj přestanu. A gistě w wěčné pamětí trwati bude on y Bratr geho Karel Cýsař Páty/ tak že žádný wěk nepowstané kterýžby na gich slawné skutky mohl pozapomenauti/ kterézto činy ani Maximilián Syn starssj Ferdynanda nezměnil/ we wssem následugjc Předky swé/ hágic a ostřjhagic wjry Swaté Katolické/ yakž se nynj při spisowánj Králowánj geho oznámj.

Téhož Roku Lubecsstj wedli Wálku s Králem Dennemarským/ kteréhož wolili Léta minulého/ a to s welkau obau stran sskodau. Kteréhožto tolikéž času w Krakowě se rozmohla rána Morowá/ ač ne tak welmi yak giných časůw.

O pano-

O panowánj Maximiliána Cýsaře/ Krále Řjmského/ Czeského a Vherského/ etc.

Kapitola XX.

Po pohřebu Cýsaře Ferdynanda/ Cýsař Maximilián přigew do Králowstwj swých/ odewssech pokogně a vctiwě za Pána přigat.

Owssem sstiastně počal Kralowati Maximilián: neb sstěstj proti nepřjteli gemu bylo po ruce/ a Správce Wogska měl wycwičené/ yakožto Lazara Sswendu/ genž byl w činech hrdinských zběhlý/ Wjry prawdiwé Katolické milownjk/ a w smyslnosti w wěcech Wálečných skrze Liternj a wogenské vměnj práwě dospělý.

Léta Páně 1565. Zyma powstala nad mjru twrdá/ od kteréž Winnj Kmenowé a Dřjwj weliké pokaženo bylo.

Následowala gi Powodeň/ genž okolo Reynu a Dunage sskody zdělala/ na Rolj y na Stawenj.

Wzniklo potom nakažený gedowaté od kterého lidé zhusta mřeli/ a wý-
ce gich hlad trpijce wespolek se mordowali.

W Ligurij pak nedaleko od Nicee Města starožitného několik Wesnic
skrze náhlé Země otewřený se propadlo / tak že gich žádné znamený nepo-
zůstalo.

Téhož Roku vmřel Pius quartus Biskup neywyžssij Rzijmský/ kterýž vsta-
nowil Concilium Trydenské s welikau pilnosti a vžitkem lidu Křestianské-
ho/ Měsýce Prasynce.

Po něm wolen na Stolicy Papežskau / dne Sedmého Měsýce Ledna/
Michael Giselenus Kardynál Alexandrynský / Rzehol y Swatého Domi
nyka/ a gmenowán Pius Quintus/ což se stalo Léta 1566.

Zagatá tehdáž na Moři weliká Lodij gednoho Mořského Laupežnij-
ka / na kteréž bylo Osmdesáte zagatých Křestianůw / kteřijž přes Deset let
při gmenowaném Ssijffownijm Mordyři vkrutenstwij náramné snásseli:
ty přigal Biskup neywyžssij laskawě / a gednoho každého z nich podlé Sta-
wu a condicy geho/ Oděwem a Penězy obdarowal.

Léta wegsgmenowaného Cýsař Maximilián toho gména druhý/ zwě-
děw že Turecký Cýsař/ Vherské Králowstwij s okolnijmi Kraginami/ s we-
likau sylau Wogenskau opanowati se strogij / radil se oto s Knijžaty Rzijš-
skými w Augustě / yakýmby spůsobem tomu auhlawnijmu Křesti anské-
ho gména nepřijteli / odpijráno býti mohlo.

Protož shromážděno Wogsko nemalé gijzdných y pěssijch/ kteréž k re-
tunku Králowstwij Vherského mělo býti wyslané.

Zatim Soliman wtrhl do Králowstwij Vherského s lidem swým/ a při-
blijžiti se minil k Segetu/ kterýž na Pomezý Slowanském ležij/ na mijstě
od přirozený dobře opatřeném a pewném/ ze wssech strán bahnisstěmi oto-
čeném/ kteréhožto Města s Zámkem yak Pohané dostali / nynij oznamo-
wati se bude.

Mikuláss Hrabě z Serynu pro hrdinské správy a wěrnost Králi swému
zachowanau wěčné pamatky a sláwy hoden/ zwěděw o přijgeti Tureckém/
dne Patnáctého Měsýce Czerwna/ strogil se k odporowánij. Ležel zagisté
Turek nedaleko od Sarganu s Wogskem/ kteréž dwě mijle na dýl obsáhlo/
a wzdělaw Most v Waradijna k Segetu pospijchal.

Tu opět Sspehéř oznámil z Města Pětikostelůw/ že sám Soliman při
Wogsku gest/ dne 17. Czerwna / že se hnulo k Rzece Drávě/ času pak noč-
nijho že pod Zámkem Syklaussy odpočijwá.

I wypravil Hrabě Mikulass Kasspara Alapiána/ Mikulásse Kobáka/
Petra Batsaliza / a giné Heytmany s Tisycem lidu pěssijho/ a s pěti Sty
gijzdného/ poraučegic aby sstěstij pokusyli / a na Pohany srdnatě s Božij po-
mocy vdeřili.

Gestližeby pak gich wyhledati nemohli/ aby k Městu Syklaussy přistau-
pili/ a ge wyplundrugijce spálili.

Ti wygeli s Segetu wesele/ a přibližugijce se k Syklaussy / wyslali Sto
gijzdných a dwě Stě pěssijch/ aby shlidnauce když Turcy na Lukách a ro-
winách s Koňij sedati budau/ wětssijmu hauffu napospěch dali znáti.

Turcy pak s Mechmetem Bekem leželi v Syklaussy / kterýžto neywyž-
ssij Heytman Polnij poručený měl od Cýsaře Pohanského/ aby yakožto před
chůdce Wogska následugijcýho/ přes Rzeku Drawu se přeplawil/ a w Kra-
gi Pětikostelském aby dotud očekáwal/ dokawádžby o ginem poručený Cý-

sařském nezwěděl/ a Wogsko Cýsařské dokawádžbo s geho lidem se nespol-
čilo. O tom zwěděw lid Hraběte s Serynu skrze ty wyslané sspehéře při-
táhl k Syklaussy/ obořiwsse se s křikem na Hauffy Pohanské ge porazyli/ z
kterýchž mnozý wehnánij do Bahnissě y s Koňmi w nich vwázli/ a mnozý
téměř nazý z vtijkali.

Heytman Wogska toho/ kteréhož Bekem gmenugij/ raněný w témž hlu-
bokem bahnu zahynul/ Syn geho s třijmi znamenitěgssijmi Turky zagat
gsa do Křestianských rukau přissel.

Kořist znamenitau dostali Křestiané od Zlata / Střijbra/ Koňij/ Wel-
blaudůw a Mezkůw množstwij: a ssest Wozůw nasspihowaných wěcmi dra-
hými/ při kterýchž byli dwa Praporce Czerwené barwy / na kterýchž Ocas
barewný wisel / s Střijbrným Jablkem/ a s mnohými potřebami Wogen-
skými do Segetu se dowezli.

Druhého dne Měsýce Czerwence/ přeplawil se přes Dunag k Ottowu
Mustaffa Basse Bosněnský se wssijm lidem Kraginy Bosněnské/ a Basse So
kolowický a Basse Karambeio kteřj se položili v Syklausse pod Hardanagem

Sedmého dne zwěstowal Sspehýř od Bělehradu dolegssijho/ z Wogska
Tureckého / že přitáhl giný lid Pohanský k Syklaussy/ a Lodij že se wihnau
proti Rzece Drawě/ aby přes ni Most vdělán býti mohl/ a Most přes Dunag
včiněný že zase gest obořen.

Hassambek že skrze Posla oznámil Cýsaři aneb Czausa/ že žádným spůso-
bem pro prudkost Rzeky Drávy Mostu dokonati nemohau.

Na to s odpowědij wyslán zase Czaus / že přikazuge Cýsař aby začatý
Most sprawili.

Pakliby přigedauce gináče býti spatřil / že Hazambeka hned poručij
Oběsyti.

I pospijssyl Hazambek z bázni a strachem welikým k Drávě/ kdež Dřij-
wij a Lodij dostatek nawozyti rozkázal/ a nágemnijky y Wogáky swé/ kte-
réhožkoli stawu k tomu přinucowal / aby k vdělánij Mostu dopomáhali.

Protož skrze pilnost a starost Hazambeka genž we dne y w nocy k dijlu
přihlijdal/ sprawen gest Most na mijli wzdéli přes hlubiny a Bahnisstě Rze-
ky w desýti dnech a w desýti nocech.

Dwadcátého dne Czerwence / Basse Bosněnský a Karambey/ hnuli se s
lidem wálečným od Syklausse k Městům Pětikostelským/ a dawsse Basse-
ti Budinskému pomoc/ pustili se k Bělehradu hořegssýmu.

Za nimi pospijssyl s lidem wybraným a neypředněgssým / s Krage Pěti-
kostelského Hazambek/ a obywatelé odgezdem swým náramně zarmautil.

Téhož dne přes Most dokonaný neyprwé se přeprawil z Natolie Begler-
bek/ a za nim Akaybasse a Wrumlibeglerbek / to gest neywyžssij sprawce
Polnij/ a Kragin těch genž za Mořem Aegeum na wýchod Slunce blijže k
Křestianům ležij.

Ti wywedsse lid Wogenský na rowiny v Mohače Stany rozbili a Cý-
saře očekáwali/ genž w krátkém čase s množstwij welikém Wogska Ture-
ckého přitáhl/ kdež mage raddu o předsewzetj Wálečném/ očekáwal doka-
wádž se wssecka Wogska Pohanůw ze wssech strán nesgela.

Prwnijho dne Měsýce Srpna/ odtrhlo od Mohače Wogsko Pohanské s
Cýsařem swým / genž přigew k Syklaussy/ Oroslana Budinského pro něga-
ké pro winěnj stjti rozkázal.

Pátého pak dne přiblijžilo se Wogsko k Segetu/ a v Swatého Wawřin-
ce Stany swé ssyroce rozkladlo.

Zatim Mikuláſs Hrabě z Serynu lid ſwůg gjzdný a pěſſý náležitě zřjdil k ſnáſſenj wſſeho protiwenſtwj Tureckého: Poněwadž giž krom konečné ſpráwy o přjgezdu Cýſaře Pohanſkého / Wogſko geho očima ſwýma mohl ſpatřiti.

Powolal tehdy k ſobě na Zámek Rytjřůw a Měſſtianůw/anobrž y wſſech gjzdných y pěſſých Zioldnéřůw/a rozkázaw Brány vzawřjti/ ſtoge v proſtřed gich řeč k nim včinil wyprawugjce moc Pohanſkau a moc Božſkau/ w kterauž auffagjce ſýla Turecká žeby ſnadno potřená býti mohla / zwláſſtě když k tomu a k Srdcy nelekawému Modlitba ſrdečná žádagjcy pomocy Nebeſké přiſtaupj.

Přitom napomjnal wſſech k ſwornoſti a wěrnoſti / aby tak Pohanſkým hauffům vdatně odpjrati byli hotowj/ yakbykoli dlauhý čas Pán Bůh ráčil ge zawřené a obklýčené mjti / a neywjce ſwornoſt ſchwalugic/ Srdce wſſem přidáwal vdatného/kterauž gmenuge býti quovis muro firmius munimentum Antiſtenes.

Protož k lepſſjmu wyrozumenj ſwornoſti a wěrnoſti ſwé k Wrchnoſti/ žádal wſſech aby včinjce záwazek a přjſahu Pánu Bohu Wrchnoſti a Kragině té ſtáloſt a wěrnoſt dokonalau ſlibili / kteraužto přjſahu ſám začal w tyto ſlowa:

JA Mikuláſs Hrabě z Serynu/ſlibugi předně Pánu Bohu wſſemohúcýmu / Wjru a ſtáloſt neporuſſytedlnau / a Geho miloſti Cýſařſké/ yakožto ſwé Wrchnoſti/y této mé Wlaſti wěrnoſt a hágenj pokawádž co žiwota mého pozůſtáwati bude/tolikéž y wám hrdinſkým Wogákům nynj weſpolek shromážděným / že wás nigakž neopauſſtěge s wámi žiw gſa y mrtew zlé y dobré trpěti chcy / podlé ſſtěſtj y neſſtěſtj na mne y na wás připadlého.

Toho mi dopomáheg Bůh Otec/ Syn/ y Duch Swatý/Bůh w Trogicy gediný/ Amen.

Po wykonánj takowého záwazku/napomjnal wſſech k témuž řka: Nynj y wy w přjſaze mne náſledugte / a zdwjhnauce dwa Prſty / a Boha za Swědka wezmauce/ po Pjſaři záwazek w tato ſlowa hlaſytě řjkeyte.

(Pakliby kdo powſtal proti tomu / a rozkázánj naſſeho neplnil/ten yakožto Zrádce s proſtředku nás wywržen bude a k Práwu přjſně poddán.)

MY Rytjři/ Měſſtiané/gjzdnj y pěſſj/a Wogácy žold magjcý od Geho miloſti Cýſařſké/ přiſaháme a ſlibugeme na před Pánu Bohu wſſemohúcýmu/potomně naſſý Křeſtianſké Wrchnoſti/a této Zemi Slowanſké/a Pánu naſſemu Mikuláſſowi Hraběti z Serynu wěrnoſt/ poddanoſt/ a poſluſſenſtwj/ w kterémž vſtawičně ſtogjce/ s Panem naſſým w ſſtěſtj y w neſſtěſtj/w žiwotě y w ſmrti/w ſwobodě y w zagetj trwati/a při něm zmužile ſtáti připowjdáme.

Potom oznamowal wſſem / geſtližeby na něho Smrt Pán Bůh yakýmkoliw ſpůſobem dopuſtiti ráčil/že vſtanowil za neywyžſſjho Spráwcy Kaſſpara Ala Piana přjtele ſwého ſkuſſeného / a w Rytjřſkých činech doſpělého/ kteréhožto wůli a přikázanj aby wyplniowali s pilnoſti.

Dále těch nežiwiti přjſně poraučel / genžby proti rozkazu Spráwcůw ſwých powſtáwali/a nimi ſe ſprawowati nechtěli.

Kdožby liſt Turecký přigal/ aby za Zrádcy wyhláſſen byl/a kdožby wyſtřelený aneb w giſté mjſto položený nalezl / ten aby Heytmanowi ſwému gey odewzdal / a Heytman gey hned do Ohně aby vwrhl.

A poně-

A poněwadž od Heytmanůw gednomu každemu mjſto k Wartowánj a k bráněnj wyměřeno bude. Kdoby koli z něho bez opowědj a odpuſſtěnj ſpráwce ſwého vſſel/ bezewſſeho wyſliſſenj ſaudného a bezewſſj miloſti oběſſen bud. Neb od Manželek a Matek Pokrm a Nápog bude mocy býti dodáwán.

Geſtližeby pak který Manželky neměl / ani koho giného známého/tomu w Kuchyni gjdlo ſtrogeno bude / kterýmž čaſu přjhodného a hodiny giſté opatřen bude / a na každý den Wjna Žedljk Wjdenſký s Chlebem Octem a Solj.

Kteřjby pak netrpěliwěgſſj byli/ ty že Maukau a Swinſkým Maſem opatřenj budau.

Dwa poſtjženj w tegné raddě a w ſſeptánj/ obadwa nechť gſau k Sſybenicy odſauzenj: O takowém Towaryšſtwu kdožby wěděl a Wrchnoſti neoznámil / týmž ſpůſobem pokutowán bud.

Napoſledy kdoby vkradl třebas geden Halýř/ k témuž Práwu odſauzen bude.

A pro wětſſj ſtrach Sſybenicy na Wrchu Segetſkém dal wyſtawěti.

Poručeno potom obywatelům Měſta wětſſjho/aby wěcy ſwé wyneſli a předměſtj zapálili.

Tolikéž včinili bydlegjcý w Měſtě Nowém kteřj aby před Měſtj Dřjwjm toliko a Ploty ohražené tim ſpjſſegj shořelo / Slámu s Krowůw ſnjmali / a do Domůw ſnáſſeli.

Shromáždil ſe tehdy lid na Zámek Segetſký a Baſſty / kteréhož něco wjce bylo přes 2300. krom Žen s Djtkami / a tak Sſturmůw Tureckých očekáwali.

W tom přibližowali ſe k Segetu blýže a blýže hauffy Pohanſké: Přitáhl neyprwé Wrumlibeglerbek s Baſſetem Akanſkým / genž při ſobě měli Turkůw Dewadeſáte Tiſýc/ a za nimi Sto Tiſýc Wogſka Cýſařſkého / a hned s naſſými od wýchodu Slunce až do Poledne mezy Zahradami ſſermiclowali. Neb giž Wrumlibeglerbek s Baſſetem Akanſkým v Symlechowa byli nedaleko od Winic Segetſkých.

Pátého dne Měſýce Srpna lid Wrumlibeglerbeka a Baſſete Akanſkého mjſto ſwé Cýſaři náſledugjcýmu poſtaupili/ a geho Stany rozbili.

Dne ſſeſtého Cýſař opanowaw s lidem ſwým Wrch při Winicech Segetſkých ſylně ſe ze wſſech ſtrán zaſſancowal.

Wogſko pak genž ho předcházelo s walem ſe k Segetu pauſſtělo/ a gey tak zhuſta oblehlo/že Stan Stanu ſe dotýkal/ a žádný do Zámku wcházeti pro weliké množſtwj neprátel/ ani wen wycházeti nemohl.

Téhož dne při Baſſtách Bitwa byla vkrutná až do nocy.

A když Slunce zapadlo/Cýſař Turecký ze wſſech Kuſůw a Ruznic Střelbu wypuſtiti rozkázal.

Neb y Jančaři/ kteréž Cýſař pro ſtráž žiwota ſwého chowá z ſwých Ručnic ſtřjleli.

Od čehož poſſel hřmot a hluk hrozný a ſtraſſliwý/ kterýž několik mjl od Segetu mohl býti ſlyſſán.

Skřjklo potom hlaſem welikým wſſecko Wogſko Turecké po třikráte/ Halach / což ſe wykládá Bože. Wolali tolikéž Křeſtiané w Segetu třikráte IESVS, ſmilůg ſe nad námi.

Sedmého

Sedmého dne Srpna / Turcy Kosse naplněné Prsti k Nowému Městu předeslali / a zassancowawsse se za nimi k Basstám při Nowé Bráně / z Děl a Ručnic vstawičně střjleli.

Ale že Střelba na ně s Segetu zhusta ssla / nic takowého nedowedli.

Protož přiskočili na pomoc Janyčaři k Přjkopům / a zmužile se potegkali: neb gich mnoho zahynulo / a z nassých toliko geden.

Téhož dne Hrabě z Serynu / rozkázal Sstěpy a Ploty Zahradnj wssecky podtjnati / a Brány Měst Prstj a Dřjwjm zametané lépegi opatřiti a vzawykati.

Turcy pak naplniwsse Waly násyp činili: Kdež Janyčaři bogugjce Drnem Hlawy přikrýwali / aby před Střelbau Křestianskau byli bezpečněgssj.

Osmého dne / hned na vswjtě Turcy k Zdem Města Nowého z Děl střjleti začali / což y Janyčaři wykonáwali ze třj stran.

Czasu pak nočnjho Aliportuk Přjkop weliký poručil zametati / a Basstu pewnau pod Nowým Zámkem bljzko od Zahrady Hraběte z Serynu práwě nad močidlem a Bahnisstí wystawěti a na nj Děla rozstawěti.

Což když vzřel Hrabě z Serynu / an mnoho swých od Střelby z té Bassty hyne / kázal Nowé Město do Gruntu spáliti a starého hágiti.

Desátého dne ze třj stran Turcy na Staré Město Střelbu paussteli / a Janyčaři Hráz sprawiwsse / Prstj a Waly ohraženau / Děla k Městu spálenému přitáhli z kterýchž Zdi Města starého sylně otlaukali.

Téhož dne s poručenj Aliportuka Pohané Bahnisstě Rumem zasýpáwali / činice přes ně Mest přikryti Trámy kteréž na Hlawách nesli / aby se bljžegj k Zámku přissancowati mohli.

Protož wssyčkni wzdělánj Mostu rychle a skutečně pospjchali / neb žádného bez práce nezanechali: někteřj Dřjwj a chrásti snássseli / někteřj Welblaudům a Mezkům Rum nakládali / a někteřj Lesy podtjnali kteréž při gedné straně Segetu ležeti.

Po dokonanj takowého Mostu / genž se téměř k Zdem wztahowal / sprawili diwné Pawězy s Kožj newydělaných / kteréž drobnau Zemi wycpali: kterýmiž zakryti gsauce Přjkopy wzdělali / a Střelbu k Zdem vstawičně paussteli / tak že nassým na nich nebylo možné setrwati.

Dewatenáctého dne / to gest w Pondělj před Swatým Bartholoměgem dobyto Město Staré a Křestianůw mnoho pomordowáno / poněwadž se zmužile bránili mocy Pohanské: Mezy zabitými tito byli neypředněgssj / Martin Bosnak / Petr Botus / Blažeg Dyak / Girzjk Mathyáss a Mateg Sselyssudy genž byl prostřelený / a gjných mnoho Heytmanůw kteřj Pohanům odepřjti nemohli.

Hrabě pak z Serynu v welikém hoři a zármutku gsa postawený, s pozůstalými Wogáky na Zámku se zawřel.

Dwadcátého Dne Srpna / střjleno k Zámku Segetskýmu ze čtyř stran / a k témuž dwě cesty z Rumu včiněné / neb tehdáž Přjkopy a Bahnisstě skůro wyschli pro nečasté prssky.

Dwadcátého čtwrtého dne / ten Pondělj po Swatým Bartholoměgi / Pohané po Mostu a cestách dotčených z násypu Aliportuka včinili prwnj Ssturm k Zámku / a ten stratili: Kdež gich mnoho pobito od Křestianůw / a dwa Praporce do Zámku wzaté.

Leželo zbitých pod Zdmi plno / mezy kterýmiž Basse Amiserský / gsa prostřelený.

Kdobýwali potom Zámku dolegssjho mocně ze třj stran / z Hafferdeya

deya a z dwau Basst s kterýchž gedna v Brány a druha wedlé Hory byla wystawená.

Druhého dne Září ač minili Zámek Janyčaři zlésti / wssak změnjce aumysl času nočnjho weliký Wal při Hoře podkopáwali / pracugjce okolo něho tři dni s snažnau pilnosti a prácy / tak že Janyčaři mohli dosahnauti obrady wnitřnj a k ginym přigjti / do toho potom nanesli Dřjwj suchého Prken slámy a Prachu množstwj.

Pátého dne na vswjtě zapálená Bassta Zámku hořegssjho / kteráž od wětru Polednjho wjce a wjce se zapalowala / tak že oheň y do Zámku pronikl popáliw Trámy Dřjwj narownaného / kteréž k woprawowánj Basst bylo přichystané / ano giž y Marsstale Pana Hraběte s ginym stawenjm Zámku hořegssjho zachwátil.

W čas takowého Ohně / zasazené byli Děla Pohanská w čtyřech mjstech z kterýchž bezpřestánj střjleno k Zámku a Janyčaři Basstě v samé Brány welikau sskodu činili: ginj pak ssturmowali / k Basstě řečené Duhkow / a k Zámku vprkem se walili: při hágenj té Bassty sám Hrabě z Serynu byl / a Turkům zmužile s Wogáky swými odpjragic / ge po dwakráte z Zámku wypudjl / přičemž Jana z Nowákowic stratil.

Ale wida že se Oheň nad mjru rozmáhá a k Prachu kteréhož weliké množstwj na Zámku bylo / přibližuge / a giž hauffu Turkůw několik w Zámku ybylo / nemoha se déle brániti / vstaupil do Zámku dolegssjho s Wogáky pozůstalými / a Brány poručil vzawjrati / neb giž byli w auzkosti weliké postaweny / poněwadž giž nepřjtel w Zámku byl / a Křestianůw mnoho zbil / ačkoli y Pohanůw nemalý počet zahynul.

O Ženy zagaté a Djtky hadrowánj bylo mezy Turky.

Poručil potom Hrabě Heytmanům / aby wssem mjsta k stánj a wartowánj vkázali / neb Zdi dolegssjho Zámku se Zdmi hořegssjho yako spogeny byli / tak že se snadno z hořegssjho do dolegssjho zběhnauti mohlo / kterýž gsa postawený yako w Vhle hořegssjho Zámku žádných Sklepůw neměl krom některého Pokoge Pana Hraběte / a Domůw několik w kterýchž Prach chowán byl střelba a sspjže / yako Mauka / Owes / Gečmen / Swinské Masso / Wjna Padesáte Sudůw / Octa Tři Sta Sudůw / etc. což wssecko pro prudkost Ohně shořelo / tak že ani Křestianům ani Pohanům k požitku nepřisslo.

Dostali Turcy wssech Děl kteréž na wyžssým Zámku byli / a gich vžjwali / dokawádž y dolegssjho neopanowali / na němž toliko dwa Možďyře s čtrnácti Ručnicemi byli.

Sspjže tolikéž gednom Tisyc Korcůw Mauky pozůstalo: kterauž Pan Hrabě z Dworůw swých Tssarkowanských přiwezti byl dal.

Pročež nastal nedostatek Chléba a nápoge weliký / mnozy hladem a žjžnj mřeli / zwlásstě Ženy s Djtkami. A giž Oheň na Zámku hořegssým od Turkůw skůro zhassen býti nemohl / z kteréhož Turcy Praporce wywěsyli / odpočjwagjce dwa dni / yako we Cztwrtek n w Pátek.

A Křestiané gsauce w Zámku menssým raditi sobě nemohli / neb ani k Pohanům / ani Pohané k nim přjstupu mjti dobrého nemohli.

Wssak Sedmého dne Září ráno Pohané wrhli Oheň do Pokoge Pana Hraběte při doleyssým Zámku / a vdeřiwsse lermo w Bubny a Trauby / lid pěssj wssecek k ssturmu hnali / kteréhož takowé bylo množstwj při Zámku obleženém / že Křestiané Luk / Wod ani Stromůw spatřiti nemohli.

A w tom Zámek dolegssj hořel ze wssech stran / poněwadž Křestiané w

malém počtu gſauce newěděli čeho ſe prwé vgjti / zdaliž Oheň haſyti/čili nepřjtele odezdi odháněti.

Wida Mikuláſs Hrabě s Serynu/ že w tom Zámku zůſtati nelze/rozkázaw Frankowi Serenkowi Komornjku ſwému Sukni Akſamitowau / a giné Raucho Hedbáwné přineſti / takto k přjſtogjcým Wogákům promluwil: Nepotřebugi nynj Oděwu těžkého/ale lehkého/abych w něm bez překážky a tjže/Rytjřſky ſe brániti mohl.

A opět poručil ſobě dáti Klaubauk černý Hedbáwný s Záponau Zlatau a Peřjm Czapátkowým/kteréhož při Swadbě obyčegně vžjwal/a roztrhw Sukni dotčenau/Sto Dukátůw/mezy kterýmiž žádný nebyl rázu Tureckého/w ni wložiti kazal/řka: Aby ſnad Pohané neřekli ſwlačegjce mne / že žádné kořiſti při mně nenalezli: a wzaw Klýče od Komornjka / kteréž každé nocy při ſobě njwal/přiložil ge k Zlatým/ a řekl: Giſtě tomu wěřte/dokáwadž ruce mé/tjmito Mečem/(ukazugic na ten kterýž Komornjk držel) budau mocy wládnauti/ žádný toho odemne neodegme: ale po ſmrti mé kterému koli z nepřátelůw ſe doſtane/ten nechť toho vžiwe. Neb gſem ſe zawázal Bohu/ že ſe nedopuſtjm Pohanům gjti a na djwadla po Wogſku woditi.

W tom ohledáwagic Ruku ſwau / popadl Meč geden ze čtyř Otce ſwého/řka: Tatoť geſt Zbraň má / s kterauž gſem cti a chwáli doſáhl/ a nynj s tauž cožkoli Pán Bůh na mne dopuſtiti račj ſtatečně ſneſu.

To mluwjc bral ſe s Pokoge ſwého / mage za ſebau Pawézu a w ruce Meč: neb žádnau ginau zbranj ſe zaneprazdniti nechtěl/ale poraučegic ſe Panu Bohu z Segetu vgjti nemínil/než zſtálau myſli wſſeliké protiwenſtwj ſtrpěti.

A weſſew na plac Zámku/ naſſel gjzdný y pěſſj pohotowě/ genž s dobytýma Meči nepřjtele očekáwali.

Zatim Zámek dohořjwal/a žádným ſpůſobem Oheň nemohl býti zhaſſen.

Od čehož powſtal dým huſtý náramně/ tak že Křeſtianům déle w Zámku zůſtati možné nebylo.

Protož Hrabě z Serynu zſſykowaw lid k Bráně takto k Wogákům ſwým mluwil: Neymilegſſj Bratřj a bogownjcy hrdinſſtj / ſami to očitě ſpatřugete / že nepřjtel náſs wjce ohněm nežli brannými Mečem nad námi ſwjtězuge. Ale poněwadž to Božj dopuſſtěnj geſt pro neprawoſti naſſe/ nelze než takowau pokutu ſneſti trpěliwě a vdatně.

Poněwadž pak zawázánj gſme weſpolek / abychom po ſpolu žiwj aneb mrtwj zůſtali/ (což až do toho čaſu ſplněno) nebylaby wěc chwalitebná přjſaze ſwé zadoſti neučiniti.

Protož když nás oheň ze wſſech ſtrán obklíčuge/ když nás giž malý počet geſt/když pro nedoſtatek potrawy ölježnj naſſj mrau / kterakž na to neſlzawýma očima patřiti můžeme: a mimo to wſſecko/zdaliž zde shořeti chceme Neowſſem/ale wyrazme ſe z Zámku wen dauffánliwě/ a potkagic ſe s nepřjtelem/s ním poſſermiclugeme: neb geſtliže ſtatečně zemřeme / w Nebi na wěky wěkůw nepochybně žiwi budeme: Pakli při žiwotě zůſtaneme/w prawdě ſláwy a chwáli nemalé doſáhneme. Ey hle na ſſpjcy ſtogic předchůdcem waſſým budu/abyſſte wěděli koho náſledowati máte/a poznali že Srdce mé do Smrti wás opuſtiti nechce.

Tu poručil před ſebau rozwinauti a néſti Praporec Cýſařſký Wawřincowi Juranicowi/a Brány Zámku odewřjti.

Stál pak v Brány Možďjř broky železnými nabitý/ kterýž wyſtřelen geſt s dymem welikým.

W tom Hrabě z Serynu zwolaw třikráte IESVS, z Brány vprkem z dobytau Sſawli wyſkočil / a lid geho za ním / genž ſe potkal s Turky na Moſtě a znmužilau s nimi bitwu ſwedl. Ale po dlauhém bogowánj padl s Koně Mikuláſs Hrabě/ gſa od Janytčarůw na třech mjſtech proſtřelen.

S čehož Turcy weſelj gſauce křičeli/ Halay/Halay/Halay/a Křeſtiané do Zámku vſtaupali/kteréž Turcy s zůřiwoſti ſtjhali/a hrnauce ſe walem za nimi do Zámku/ wſſecky Mečem zbili / krom těch zagatých/ genž Klobauky Turecké s Pintami na Hlawách poſtawené měli.

Janytčaři o kterého ſe Weznt/ budto Může aneb Ženu/ ſrownati nemohli/hned ho na drobné kuſy Sſawlemi rozſekali.

W Placu Zámku leželi Křeſtianůw welké hromady / že wcházegjce do Zámku po zabitých ſſlapati muſeli. Mezy Wali Zámku dolegſſýcho krwe ſe mohlo nabrati yako Wody.

Když Turcy Zámky obadwa opanowali / Oheň kterýmž geſſtě Zámek dolegſſj hořel/doſtal ſe do Prachu w Wěži negaké při Zemi/kterauž z gruntu wywrátil/ od čehož zahynulo Turkůw Tři Tiſýce / kteřj od Kamenj a Dřjwj/ſem y tam ljtagjcýho byli pobiti. Pročež křik byl we wſſem wogſſtě plačjcých Otcůw/ Synůw Bratřj/ꝛc.

Janytčarſký Heytman Panu Hraběti z Serynu hlawu ſtial/ a gi Tureckému Cýſaři odeſlal/ newěda žeby giž byl ſcepeněl.

Neb Mehmet Baſſe chytře tagil Smrt Solimana / že ani ginj Baſſata ani Bekowé ani Janytčaři o ſmrti Pána ſwého newěděli/ kterýž byl čtwrtého dne Zářj w prwnj hodinu po obědjch v Syklauſſe mjli od Segetu zdechl.

Což aby w ſkrytěgſſj tegnoſti bylo/ dotčený Mehmet Doktora Cýſařſkého zamordowal / a nicméně yakoby Cýſař žiw byl / rozkázal každého dne bubnowati / Traubiti a na giná Inſtrumenta hráti/ nýbrž y gjdlo přiſtrogené na geho Stůl noſyti.

Czaſu toho když Soliman vmřel / ſtrhla ſe baurka od Wětru weliká/ kteráž Cýſařſké Stany a Baſſy Sokolowſkého mocý přewracela/ a Seno/ Slámu z Wogſka do Powětřj rozneſla.

Druhý Diw byl při téhož Smrti/ že Dunag pod Měſtem Tulnaym tak kalný byl ſám od ſebe / že ſe za tři dni nevčiſtil / aniž k pohodlj něyakému byl/yakž ſami Pohané a Měſſtiané Tulnanſſtj oznamowali.

Oſmého dne Zářj/Hlawa Pana Hraběte s ginými hlawami Wogákůw Segetſkých na Kůl wyſoký wſtrčená / a poſtawená od Stanu Cýſařſkého coby mohl Kamenem dohoditi. Při nich byli Praporce Segetſſtj ſſpjcemi dolůw obrácenj a do Země wſtrčenj.

Dáwáno za každau Hlawu Wogáka Segetſkého Deſet Dukátůw od Mechmeta Beka/ náměſtka Solimanowého. Za celý den Turcy k tomu djwadlu chodili.

Dewátého dne Mechmet Bek Baſſe Sokolowický Hlawu Pana Hraběte Muſtaffowi Baſſeti Budinſkému bratru ſwému odeſlal/kterauž on obaliw w Raucho pěkné/ po dwau Sedlácých do Rábu mezy Wogſko Maximiliána Cýſaře dodal/odkudž ſkrze Balthazara Batſſana s welikau žaloſti na Tſſakaturnow odneſena/a tu w Kláſſteře Swaté Heleny w Hrobě klenutém při Kateřině prwnj Manželce ſwé z Rodu Frankenſſpanſkého/ a wedlé Dcery a dwau Synůw geho pochowán.

Zahynul dotčený Mikulass Hrabě z Serynu (hodný sláwy a powěsti
wěčné) sedmého dne Měsýce Zářý (yakž wegsse psáno) Léta Páně 1566.
žiw byl let 48.

Turku pod Segetem padlo Osmnácte Tisýc / Janytčarůw Sedm Tisýc
a giných mnoho Mužůw vdatných a neypředněgssých/ yakožto Basse Mi-
serský/ Basse Alportok/ Basse Kapucl to gest neywyžssý Cýsařský Komornjk
a Basse Haznadar/ což se wykládá/ Důchodůw Cýsařských Rentmistr/ k to-
mu Bekůw množstwý/ kterýž při ssturmu od Střelby Segetské byli zachwá-
cený.

Nápis na Hrobě Pana Hraběte z Serynu/ byl takowý.

OSwýcenému Pánu/ Panu Mikulássowi Hraběti z Serynu/ Torqua-
ta slawného po Sestře Wnuku/ od Cýsaře Karla Pátého na Rytýř-
stwo Pasowanému/ a po odtáhnutý Turkůw od Wýdně/ w mladém
wěku a začátcých Rytýřských činůw gého Koněm Ladrowaném s ginau
od Zlata připrawau pro mnohé Rytýřské činy darowanému: Potomně
při Budýnu a Pesstu w Statečnosti zkussenému a wysoce schwálenému
Charwatskému/ Dalmatskému a Slowanskému Heytmanu aneb Mistodr-
žícýmu w Králowstwý Vherském/ přednýmu Správcy Krage Trawesté-
ho/ neywyžssýmu Heytmanu Wogska gich milosti Cýsaře Ferdynanda a
Maximiliana druhého/ z druhé strany Dunage/ kterýž mimo giné časté ne-
přátel porážky/ y samého Solimana metlu wsseho Swěta k smrti/ a wog-
sko geho k nemalé záhubě přiwedl/ a naposledy s Wogáky swými při obha-
gowáný Segetu slawně a statečně žiwot swůg skonal/ Wůdcy w sprawách
wálečných neyzmužilegssýmu a neyspráwněgssýmu/ a dobrodincy wsseho
Křestianstwa/ geho Wlast milá/ tento Pohřeb k wěčné pamácte zůstawila.

Vera laus veræ virtuti debetur.

Author ad tumulum.

Přýgmi tu čest odemne o smrtedlné Tělo/
Genž gsy po nesmrtedlnosti wždycky dychtělo.
Obýrage se s ctnosti/ od kteréžs z twé mladosti/
Wychowáno/ žiwo bud s ný též y na wysosti.

Qui per virtutem perit non interit.

Eidem Nicolao Comiti a Serin Epicedium.

Thomæ Mitis,

NIcoleos Serini Comes, Illyrijq; Toparcha,
Et patriæ vindex cum patria moritur.
Si tamen is moritur quem vulgat Olympica virtus,
Morsq; immortalem liberat interitu.
Attrivit vivus Solymanni Cæsaris agmen
Quando Segetææ foverat arcis opus.
Christiadæ Herois caput haud patiantur inultum
Mens licet Empyreos incolet alma sinus:

Aliud Raphaélis Sobiherdi.

O Prelustræ Caput, quod Turcica vulserat Harpe
In patrio, Patriæ gemma, quiesce sinu.
Te quanquam in pali fœdarit robore Mehmet
At non Virtutis præmi a parta tulit.
Atlanti notum, fama cum perpete vives,
Immotus donec stabit Atlantos apex.

Téhož Roku w Polsstě Snjh napadl weliký w Lubelském Wegwod-
stwý dne Dwanáctého Dubna/ ale sskod žádných nezdělal.

Léta Páně 1567. Rytýřj Zlatého Rauna/ tak yakž Král Katolický po-
žádal/ přjsahu včinili že chtý zachowati stále Swatau Wjru Řjýmskau/ a
poslussenstwj wsseligaké Králi Hyssspanskému.

Téhož Roku/ Ericus čtrnáctý toho gména Král Sswedský s ssesti Ti-
sýcy lidu swého/ poražen nedaleko od Rewle od Wogska Krále Polského
nad kterým byl neywyžssým Mikuláss Talwoss Kastelán Zmucký z toho
nesstěstý vpadl Ericus w zauffánj/ a tyrransky zacházel s Poddanými yako-
by rozumu zbyl.

Pročež spiknutým Poddaných wssech/ Králowstwj mu odniato od Bra-
tra/ a dán do Wězenj s Manželkau swau Krále Zygmunda Augusta Pol-
ského/ Sestrau.

Léta Páně 1568. sstiastně se wedlo Polákům proti nepřátelům: neb Mě-
sýce Řjýgna Roman Augustus Vle Zámek pewný Moskewskému Janowi
odnial/ tolikéž y Tatary pod Očakowem porazyl.

Téhož Roku Král Frantský Frydrych/ pro zachowánj Wjry Katholické
w Králowstwj swém včinil Dekret aby Ministrowé Hugantůw z Králow-
stwj geho wyssli/ a druhým Dekretem Auřady Kacýřům odgal. Pýčina
tudy se dala/ že w Němcých w Zemi Englické/ skrze ně včený Kalwino-
wo/ bylo rozmnoženo.

Téhož Roku Maximilián/ Král Řjýmský Vherský a Czeský w mjr vwe-
den byl skrze Zygmunda Krále Polského/ s Janem Králem Vherským a
Wegwodau Sedmihradským/ s kterýmž gmenowaný Cýsař Maximilián
dlauhý čas bogowal/ skrze Heytmana swého Lazara Sswendu: nynj pak
takowau milost v Cýsaře měl/ že mu on připowěděl Kněžnu Kliwenskau
Wnučku swau w staw Manželský dáti/ ale w to Smrt wkročila/ neb vmřel
Jan Wegwoda dne 14. Měsýce Března/ Léta 1570. gsa (yakž někteřý pj-
ssý) otráwen z náwodu Cýsaře Tureckého/ proto že se spřjznil s Cýsařem
Křestianským.

Léta Páně 1569. Weliké Wálky byli w Frankreychu o takowé včený
rozličné wssak retuňk dáwal Králi Franskému Pius quintus Papež/ a to
gjzdných 1200. a pěssých 4000. Král také Hyssspanský Filip skrze Albanské
Knjže weliké Wogsko poslal/ aby retowali Krále Křestianského/ a to pod
spráwau Heytmana Hraběte z Mansfeldu/ a to gmenowané Knjže Alban-
ské prwnjho dne Měsýce Máge od Papeže Mečem y Czepicy darowán byl
pro hrdinské činy swé na Wogně proti Hugonotum.

Téhož Roku/ Cýsař Turecký Selim poslal byl Posla swého k Králi Pol-
skému Augustowi/ Jmbraima Strassa Poláka po Turčeného/ kterýž pilně
o to Krále prosyl/ poněwadž mu byl nepřjtelem Jwan Kněz welký Moske-
wský/ aby gim powolil 3000. Wogska geho/ skrze Země swé a Kraginy Po-
dolské do Moskwy na skaženj těch Kragin vwesti/ wssak se z toho omluwna
včinil Král Polský/ že neslussý na Křestiany/ aby Pohany nasse pustiti měli/

přitom se opowěděl tomu Poslu že chce sylau toᵒ brániti. K poslal s tim poselstwjm k němu Ondřege Taranowského Bylinu weliké wymluwnosti y také Smilstwa mužička wzrostu newelkého/ wssak srdnatého/ napomjnagic aby toho nečinil Cýsař a pamatowal na Přjměřij a tak pro takowau zůřiwost bál se Turek Polákůw/ wssak skrze pustotiny do Astachania k Tatarům to Wogsko poslal/ na kteréž weliká nauze a Powětřj z Hladu připadlo tak že mu se ho welmi málo nawrátilo/ scepeněli ti Pohané na cestě.

Léta Páně 1570. Selim Turecký Cýsař strogil se proti Benátčanům/ za přjčinau Ostrowu Cypru/ ač w tom byl napominán od Neywyžssijho Bassete Sswagra swého/ kterémuž byl Sestru swau dal/ aby takowé Wogny s nimi zanechal/ ale přemohla chtiwost Cyprského Králowstwij.

Téhož Léta/ mnoho Domůw/ w Konstantynopoli shořelo Wezyr Basse odwozowal od toho yak mohl neylépegi / aby Wálka s Poláky nebyla začjnána/ připomjnagjce Kssafft Solimana Cýsaře / kterýž umjragic včinil/ aby wssyckni potomcy geho přátelstwij zachowali / neb to byl dobře wyučený Cýsař w Astronomij a to w spis vwesti poručil.

Nadto yak se wegss powědělo / y Benátčany kázal byl sobě zachowáwat w přátelstwij y tak radu dáwal Mehmet Basse.

Opustiwssy Soliman takowau raddu Mehmeta Bassi Sswagra swého wolil poslauchati/ Mustaffy a Piali Bassowé welice možných mezy Bassemi a slawných y ty geho vstawičně na takowau Wognu proti Benátčanům/ a k opanowánij Cyprského Králowstwij nutkali/ a to spěssně w Konstantynopoli y na giných mjstech spowolenjm geho se stalo.

Benátčané nemyslic na to aby Přjměřij s nim rozwezti měli / coby činiti měli newěděli poněwadž chtjce proti Turku na Wognu se strogit/ dlauho o swých wěcech raditi se nepočali a Turek giž pohotowě byl a w tom gim oznámil/ že k nim Posla swého posylá / a giž dwě Lodij gegich Turcy zagali/ a zapowědjna také Cesta k Benátským Kupcům Tureckym/ z toho se domegssleli a porozůmjwali co on smegssel / y starali se o to aby na Ostrowě Kretě y ginde Wogska pohotowě byli / a aby o tom Pius Pátý toho gména Papež / a Philip Král Hyspanský zwěděli / tolikéž giná Knjžata a Králowé Křestianssti.

Když přigel Posel Selimůw k Benátčanům/ žádal toho při nich aby mu Cypr poddali/ wssak gich tak žádal/ včinte chceteli/ nechceteli musýte/ nebo giž byl wyslal do Rhodis Amuratą Rayssa z Pětmecýtma Galegi/ aby Benátčanům nedopustil dodáwati žádné pomocy Cypru/ ale zase wyprawili Benátčané Posla Selimowého s tau odpowědij/ že toho čeho žádá/ včiniti a powoliti nemohau/ a tak hned geho z Města swého propustili.

A když Posel Turecký vgel z Benátek / Piali Bassa dne 17. Měsýce Dubna/ s Osmdesáti Galeg a s Třidceti Lodmi přitáhl/ a když mu Posel powěděl/ že nic nespůsobil/ diwil se tomu/ a když to Cýsaři oznámil / Posla Benátského hned poručil sewssij geho Czeládkau zawřjti/ a Sseſtnáctého dne Máge/ wyslal Háli Bassu s Konstantynopole s Padesáti a Pěti Náwy rozličných/ a giných na kterýchž Koně y giné wěcy byli 48. a giných menssých Náw nemálo.

Piali Bassa/ Tynam Ostrow Benácký na Moři Aegeum, s nemalau sskodau swau splundrowal/ a w tom času vmřel Loredanus Benácké Knjže: na geho mjsto wolen byl/ Aloysius Moczenicus. Měsýce Máge weliká pomoc Peněz a Zlata/ od Panůw Křestianských/ Benátčanům odeslána byla/ a tak spůsobili za Penjze schutj lidu Rytjřského do Padesáti Osmi Tisýc.

Když s tim lidem wyslali 4. Calenetas Iunij; Zámek geden in Maniæ piomontono opanowali postaupenjm od Pohanů/ kterýž pustil naděgi aby se obrániti mohli/ takowau sylu gich vhljdawsse/ wssak gey dostawsse wniweč obrátili/ a Prachem roztrhali / welikau Kořist wzawsse k Korčiku se obrátili.

Piali Basse se dwěma Sty/ a několika Galery a giných rozličných Lodj k Cypru se obrátil / a k Limissu Města Cýprského se přeplawil / wessli na břeh Země/ žádného odporu nemagjce/ mnoho Křestianůw do Wězenij nabrali.

Druhého dne přitáhli s tim Wogskem ad Salinas, y tam také wolně s welikým vžitkem swým wessli a po Zemi se znowu zssykowali/ welikau radostj z takowého sstěstj/ a lid Wogenský kterýž tam byl/ nesměl se o takowau sylu a množstwj pokusyti a brániti/ gim táhnauti po Zemi/ a od Saliny Nicosia bylo Třidceti mil Wlaských / a tak ti Ziolděři/ kteřij w Salině byli odtáhli do Nicosij.

Král Hyspanský Filip před wygitjm Přjměřij z Benátčany/ poručil byl Janowi/ Ondřegowi Auriowi s Padesáti Galery na pomoc Benátčanům wygeti.

Turcy 22. dne Czerwence/ hnuli se swým Ležením k Nicosij, tu přeplauwssy poručil na harc wywábiti ty kteřij w Městě byli/ a wssak když se žádný neukázal/ k dobýwánj Města strogiti se wssem poručil / a vdělawsse Ssance čtyry dni vstawičně s Ssedesáti Děl Střjleti kázal do Města / co toliko o polednách malíčko odpočjwali/ pro weliké horko Slunečné aby toliko Děla wychladiti se něco mohli.

Když se to tak dálo geden s Cypru na Galeře do Krety přigel / a wyprawowal owssem co se w Cypru děge/ Wogsko Papežské y Krále Hyspanského do Krety se strogilo/ nad Wogskem Papežským byl nařjzený Marcus Antonius Columna/ Krále Hyspanského Ioannes Andreas Auria ti wědauce wůli Panůw swých rádiby byli retowali Benátčany/ wssak gesstě nesměli se o takowau sylu nepřátel pokusyti.

Turcy když widěli že se gim wedlé wůle gegich newede dobýwánj Města Nicosie k Městským Přjkopům se přiblížili/ s welikau sskodau swau/ a tu djru hrubau w Zemi wykopawsse mussketernjkůw tam mnoho pustili/ kteřj we dne w nocy tim překážku činili/ kteřj na Zdi k bráněnj wstupowali/ a oni gim žádné sskody činiti nemohli / a tak těmi děrami přissli mezy Zdi Městské pod gistau obranau/ kterauž gim gjzdnj Ziolděři přistrogili z Země a z Motjpek kteréž zdaleka přinásseli/ a tak gim obleženj střelbau sskoditi nemohli.

Wyslali w tom z Města přes tisýc lidu s Heytmanem Piowaného Vnicentino/ s kterýmž přissel před oči Pohanům/ a weliký strach a bázeň gim včinil Ssance gich opanowal/ a djl gich nemalý zahnal/ wssak posylněn sa od gjzdných Pohané obrátili se na Křestiany sylau odehnali ge od Ssancůw/ kteřj welikau laupež gim odniali / tu od Pohanůw wjcegi nežli Sto Wlachůw zagatých bylo z Řjeky a s nimi Heytman Piowaneus y tu potom nesměli se Křestiané nikam z Města hnauti/ Pohané magjce wětssij Srdce Zeběřjky sobě k Zdem přistawowali/ a často na ně wskakowali/ wssak od Křestianůw zahnánj býwali.

Poslali do Famagusty Nykožané aby gim retunk dali/ wssak toho Listu Pohané dostali a tak nic sobě neobgednali.

Turcy vkázali gim ten Liſt/ a napomjnali aby ſe co neyſpjſſe poddali/ wſſak pogednau ge k tomu namluwiti nemohli.

Když w takowém ſauženj a trápenj Nykozya byla/ Wogſko Papežſké do Krety ſe přeplawilo/ 8. dne Zářj s welikau radoſti přigati byli od Heytmana Benátckého/ tu ſe wſſyckni Heytmané s ſſedſſy ſe ſpolu o tom radili kterakby ſe s Turky potkati měli.

Turcy ſylau welikau Nykozye dobýwali/ a když od Křeſtianů welikau ſſkodu ſobě včiněnau vhlidali/ žádali pomocy od Hali a Piali Baſſůw/ od kterýchž gim poſláno bylo Dwadceti Tiſýc lidu pěſſjho/ a ti 8. dne do Nykozye připrawili ſe s ginými lidmi w nocy/ a welikau ſylau k ſſturmu lezli/ wſſak odehnánj od Měſſtianůw byli s welikau s obau ſtrán ſſkodau/ nicméně Pohané gednu Pewnoſt opanowali/ ale z nj ſylau od Křeſtianůw wyhnánj byli/ mnoho Křeſtianů pomordowali/ a Palaſs a Heytmana s několika Zemany. W tom do Měſta weſſli/ a ſſkodu welikau lidem činili/ Biſkupa Nykozegſkého zamordowali/ Muſtaffa do Měſta wyprowodili/ kterýž zapowěděl tyranſtwj nad Křeſtiany Turkům prowozowati/ připowjdagjce pokog wſſem kteřjžby ſe poddali/ tu mnozý ſe poddáwali/ a mnozý ſe dáti raděgi zbjti wolili nežliby w newoli Pohanſkau/ wſſak ſotwa třidcet Rytjřůw žiwých zůſtalo/ y ti s některými Měſſtiany od Pohanů do wězenj dánj/ tak Nykozya Měſto znamenité přiſſlo do rukau Pohanſkých.

Zanechawſſy Muſtaffa w tom Měſtě pět Tiſýc Pohanůw/ mezy kterýmiž by o tiſýc gjzdných/ a ten lid Hali Baſſowi do Wogſka odeſlal/ ſám z oſtatnjmi do Famaguſty Měſta branného táhl/ namlauwagic yak by toho doſtati mohl ſkrze dobrowolné poddánj. A když widěl ſtatečné w takowé ſpráwě/ položil ſe ležením na tři mjle od Měſta/ očekáwal giných Baſſůw pomocy.

Wſſak ti Baſſowé prwé nežli oblehli Famaguſtu/ poſlali tři Galery na ſſpehy coby Wogſko Křeſtianſké myſlilo/ a když ſe k nim ſſpeheři nawrátili doſtawſſe s Krety několik Křeſtianů/ od kterýchž wzali ſpráwu o Křeſtianech/ ſmluwiwſſe ſe ſprawili ſwé Wogſko a geli w Galerách do Limiſſu/ Křeſtiané ſpatřiwſſe čas ſobě přjhodný wjtr do Rhodyſu odgeli/ a tu na ceſtě ſpráwu wzali o dobytj Nykozye/ s žaloſti welikau ſpátkem ſe obratili.

Toliko Zaneus Heytman Wogſka Benáckého poſlal na gedné Lodicce ſlibugic Famaguſtě pomoc/ ale Galery Papežſké a Benátcké welikau ſſkodu wzali na Moři od Wlnobitj Mořſkých/ tak že ſe gich několik roztrhlo/ a wſſecko na nich bylo s lidmi s Děli potunulo.

Pohané když newiděli Křeſtianu proti ſobě/ wjce ſmělosti gim přibýwalo/ a giž ſwé Wogſko k Zymě té Zemi s newelkým zyſkem ležeti ſrozuměli/ myſlili ge do Konſtantynopole odeſlati/ žeby nebo tam/ nebo ſpjſſe in Mari AEgo přes Zymu odpočynuli/ a žeby ſlužbu ſwau Cýſaři připowěděli welikau Náwi a dwě neywyžſſjmu Baſſy Dýtek. V Nykozy nabraných s mnohými giných a giných Kupcůw odeſlati vmjnili/ a když ſe tak ſtrogili a Galer Prachy wynoſyti chtěli na poručenj Muſtaffy/ gedna Žena wzáctná wolila ſobě poctiwě vmřjti/ nežli w Pohanſké newoli neſſlechetně žiwa býti/ ten Prach zapálila/ a tak ty wſſecky zagaté potratila/ a ſama s nimi zahynula/ z těch třech Náwi hrubých nic Pohanům k vžitku nepřiſſlo/ toliko ſam Gubernátor ſetřjmi zagatými žiw zůſtal.

A když ta Wogſka Pohanſká odtáhla na ceſtě Petrus Iuſtinianus Malteyſkých Rytjřů Spráwce/ s pěti toliko Galery s nimi ſe ſſgel/ a na oſmnácte Galeru treffil od kterýchž gſa přemožen/ dwě Náwy ſwé ſtratil/ a ſetřjma ſotwa vplaul.

Při začátku Měſýce Liſtopadu poraženj od Turkůw Vincentius Maria de Prinlis, kteréhož byli Benátčané wyſlali cum Angelo Seriano wſſak mnoho Pohanu hrdinſky ſe bránice pobili/ neměli toliko gednu Galeru a pět Pohanſkých potkali a bitwu s nimi ſwedli/ wſſak od welikoſti přemoženj/ odgeli zatim Náwy Pohanſké do Konſtantynopole/ a odtud na druhé Léto welikau ſylau ſe ſtrogili aby podmanili ty Krage Cyprſké.

Léta Páně 1571. s welikau ſnažnoſti ſtarali ſe Benátčané aby Cypru retowati mohli/ Famaguſta w nebezpečenſtwj welikým byla / a Nykozya giž w rukau Pohanſkých.

Byl Gubernátorem na Cypru Sebeſtianus Venerius, wſſak pro nedoſtatek zdrawj ſwého tam geti nemohl/ Quirinus Muž ſlawný s patnácti Náwemi wſſemi kteréž Benátčané Famaguſtě na retuňk zanechati poručili 26. dne Měſýce Ledna/ do Cypru přitáhl/ pokuſylo ſe Sedm Galer Tureckých we čtyry Náwě dobře naložené/ wſſak ſpatřjc ty Náwy kteréž Quirinus wedl/ nawrátili ſe ſpátkem/ ſtratiwſſe ſwých tři/ kteréž gim z Děl proráželi Benátčané.

A když ty čtyři Náwe do Famaguſty připlauli/ welice wděčné wſſechněm byli a když z těch Náw wyneſſeno/ Quirinus welice ſlawně s Turky bog wedl/ a dwě Náwy gegich zagal / nedaleko od Famaguſty a několik Munycy Pohanſkých aneb Sſancůw pokazyl.

A když od Cypru 16. dne Vnora odgel Pátého dne do Krety přigel / tu mu Liſty přineſſeny od Senata Benátckého / aby byl Spráwcy Wogſka/ a Sebaſtianus Neywyžſſjm wſſeho Wogſka gegich Heytmanem.

Když doſſli takowé Nowiny Cýſaře Tureckého že Benátčané do Famaguſty potraw y retuňku dodali welice ſe rozhněwal/ a několik Neywyžſſých vtratiti poručil/ a některým auřady odnjti / proto že toho pilně nebránili a neoſtřjhali.

Poſlal w tom Hali Baſſe ſe Cžtyřidcýti Galery/ aby shledal wſſecku Armadu Mořſkau / wſſudy a s nimi ſe do Cypru obrátil / a geſſtě giných mnoho za nimi wyprawowal/ aby doſtanauce Cypru co neydálegi do Země Křeſtianſké ſe třeli.

Hali Baſſe magjce Oſmdeſáte Galer napočátku Měſýce Dubna/ obrátil ſe k Cypru welikau pomoc Muſtaffowi Baſſeti včiniw za kterýmž poſpjſſyl s Konſtantynopole Bortanus Baſſe / a když do Cypru přitáhl Hali Měſýce Máge/ málo tu odpočinul z poručenjm Muſtaffy Baſſete/ tu odtad tahna/ zanechal několik Galer/ k wobraně toho Oſtrowu / a těmi Náwami Muſtaffa vſtawičně Wogáky y giné potřeby do Cypru odwezti poručil / obáwagjce ſe Benátckého Wogſka / když geho lidu wždycky přibýwalo.

W tom Muſtaffa z Nykozye wygel Circa idus Maij Padeſáte Děl welikých ſebau mage / v Famaguſty ſe s Wogſkem položil / magjce Lidu na Cžtyrydceti Tiſýc/ kteřj náſpy a Sſance kopali/ tak aby Wogſko od Měſſtianůw ſſkody nebralo / a to neywjce w nocy dělali/ Měſſtiané ſe také ohražowali yak mohli neypewněgj/ z Měſta wybjhagic ſſkody Pohanům činili/ a takowému djlu gich překážku činili/ a potom pro welikoſt nepřátelůw nebo Pohanůw wygeti z Měſta neſměli.

Dne 19. Měſýce Máge Turcy s deſýti mjſt počali Měſto Famaguſtu tlaucti/ s Sedmdeſáti a čtyř Kuſůw/ mezy kterýmiž byli čtyry Kuſy weliké

Měsstiané mistrně Střelbu připrawiwsse/ na takowau gegich sýlu o patnácti Rusůw vhodili/a tak w desýti dnech do Třidcýti Tisýc lidu pobili/a wssak že se gim Prachu nedostáwalo vlewili nětco takowého Střjlenj/potom Oheň wrhli mistrně připrawený do Pohanských Přjkopůw/ kterýmž gich w okamženj na Tisýc porazyli/ a Měsstianůw Sto. Po druhé též včinili do druhého Přjkopu/tu také na čtyry Sta Pohanů pomordowali. W tom wssecky Ženy na hauffy zmustrowali w Městě/ a ty Kamenj y Wodu nosyli/kterými nepřátelské ohně hasyli.

A když Pohané to spatřili že se daremně o dobyti pokausseij Limissenské zastawili. Nalezli sobě takowý ffortel/ že gi dostati museli/ a to takto/nanesli hrubý sstos Dřjwj suchého / a tak přidawsse k tomu něyaké Materye spolu to zapálili hned se Oheň weliký rozmohl/že ho žádným spůsobem vhasyti nemohlt Měsstiané / trwal čtyry dni / a swým horkem a smradem přinutil Měsstiany že tu bránu zawřewssy vstaupiti museli / wsseho se gim w tom nedostáwalo/wssak ge zdržowala naděge Heytmanůw vdatnost a smělost Wogákůw Koně y Mezky k potrawě sobě obrátili/Ocet o Wodau mjchali a pili/y toho wsseho gim nedlauho se dostáwalo / nebo nauzy připůzenij předněgssij Města toho prosyli v Bragadnia kterýž byl neywyžssijm na Zámku/aby pod slussnými Condiciemi Město nepřjteli poddáno bylo když ho obránit nemohli/Bragadinus yak mohl ge těssyl a kázal gim býti dobré naděge/poslal spěssně do Krety aby dal znáti co se w Cypru děge.

W tom Filip Hysspanský Král/Bratra swého Jana de Austria neywyžssijho nad Wogskem včiniwssy / poručil mu aby wywedl osebau Rudolffa a Arnossta/Syny Maximiliána Cýsaře a tak wygel z Hysspanye / a o počátku Měsýce Czerwence připlaul do Genue se čtyřidceti sedmi Náwami rozličnými/wssak Pohanské Wogsko Supportum Dulcinum, a Antivarum, giž byli opanowali/Kuřolam Město / z kteréhož Mužj byli vtekli / samy Ženy obránili. Famagustáni když žádné pomocy neměli a Pohané gim sylnij byli / poddali se o takowými Condiciemi/kteréž gim zdržánj nebyli.

Neyprwé/aby Benátčané zdráwij pusstěnj byli/braně y wsseligaký statky gegich swobodno bylo osebau pobrati/pět Děl a tři Koně osebau aby wynesli / a až do Krety aby wolně progjti mohli / a Řekowé aby w Domjch swých zůstali w swé wjře Křestianské / to wssecko Mustaffa zgistiti připowěděl/o podpisem Ruky swé/počali do Náwy wsedati Zioldněři a giž odtáhnauti chtěli/a w tom Bragadinus poslal k Mustaffowi že k němu přigeti chce o Kljči/a prosyl aby žádný nebyl ztěžowán.

Pochwálil Mustaffa takowau geho vpřjmnost k sobě/a kdy bude chtjti bude mocy k němu wolně přigjti. Bragadinus domnjwage se prawdiwý býti slib a přjpowěd geho/k wečerau o Padesáti Dráby a o mnohými Mužmi wzáctnými k němu přissew do Stanu geho/tam neyprwé laskawě přigat byl/a kázawsse gim se posaditi rozmlauwal a nimi dosti laskawě/w tom sobě stěžowal do Bragadyna / wssak křiwě že on pod tim přjměřjm některé zagaté Turky dal vtratit/a tak zrozhněwánj wolal na Turky/aby wssecky ty swázali a za Stan wywedsse rozsekati na kusy poručil/Bragadynowi rozkázal aby hlawu k stětj položil/a když tu Hlawu podáwal/ on mu toliko vssy vřezati/a w tom na Zemi kleknauti poručil / a mluwil proti Spasyteli nassemu rauhawě/kdež gest nynj twůg Krystus aby tě retowal: wssak mlčel Bragadinus/bylo w Leženj giných Křestianůw wjce než do třj Set / wssecky hned vtratiti ten tyrran kázal / a ti kteřj giž w Galery byli wessli/ze wsseho oblaupenj/a takowé tyranstwj stalo se dne sedmého Měsýce Srpna

Zanechán byl na Zámku od Bragadina Trepolus/ toho Mustaffa oběsýt porucil/ Nesto Martinenský Hrabě/když se několik dni mezy Řekau tagil/poddal se potom za Wězně gednomu Turku při kterým byl až se wyplatil Pěti Sty Dukátůw.

Měsýce Srpna dne 17. w Pátek kterýž oni za Swátek weliký yako křestiané Neděli anebo Zidé Sobotu magi/přiwedli Bragadina před Mustaffu/a na wssecky strany Famagusty/ těžce mu pracowati kázali/ nosyti Zemi na horu y dolůw a když Mustaffa pomigel Zemi poljbiti musyl/potom ho k Moři přiwedli/na horu ho wznésti kázali/aby ode wssech Křestianůw spatřjn byl/potom ho na Rynk wywedli a žiwého odřjti kázali. On zpomenuw w takowých mukách na newěrnost tyrranowu Pánu Bohu se poručil. Kati nosyli Kůži geho nasypawssy Plew a Slámy setřené na kygech po březých Mořských w Syrij/na posměch gi vkazugjce lidem.

Téhož Roku Jan de Austria Měsýce Srpna/do Neapolini se připlawil/ kdež byl o welikau vctiwosti přiwjtán / a na žádost pilnau od Senátu Benáckého o Krety do Meseny gel / a tu se zlaučil z Wogsky wssech Křestianských Panůw/a gesstě o wzdánij Famagusty newěděli. Turcy také do Buduhý z Nowého Zámku / kde Wogsku swému odpočjwali se wrátili / a swým obyčegem wymyslili sobě na Měsstiany žeby některé Turky podáwici měli/ a tak w tom mjsto vkrutnosti dali/ a wssecky Měsstiany zagali/ a do wězenij dali. Do Walonij když přissli / tu k nim připlawil se Oluzalivs a Karakosa/o welikými Kořistmi a mnohými Wěznij.
Benátčané poslali Posly swé do Messany tu kde byl Jan de Austria připlaul tomu byli w cestu geli/M. Antonius Columna a Venerius o welikau poctiwosti geho přiwjtali/a w tom se radili/kterakby Dalmaty retowati mohli/kterauž Pohané splundrowali.

Turcy do Corcyry přigewsse wssecku tu Insuli neb Ostrow Galery/lidmi a břehy naplnili a oblǰcili / wssak gsau ge přiwjtali/ že hned o Zámku tři Galery z Děl rozrazyli do gruntu/a mnoho Turkůw zgjmali / mezy kterými Bassus Apostata, kterýž byl v weliké milosti v Selima / odtud Pohané sskody weliké nadělawsse odstaupili.

A když do Pargi přitáhli/poručenij od Cýsaře Tureckého gim přinessenoaby poněwadž Famagusta wzatá do konce wjtězstwij dokonali a wssecky z přjležegjcý Insule aneb Ostrowy dobyli / a žádnému aby nessolkowali/ Wogsko Křestianské rozehnali/ a potřeli. Giž tak rozuměl/ ten Pohan že wssecken Swět w rukau geho byti měl/ nemyslic nic na Pána Boha/ kterýž wssecken Swět sprawuge/ a ti geho porucnijcy takowé též mysli byli.

Křestianských Galer a giných Náw bylo na Moři mnoho Papežských Dwanácte. Krále Hysspanského Osmdesáte gedna / a Dwadcet giných Náw hrubých dobře naložených Benátských Galerůw Sto osm. Ssest Galer a dwě hrube Náwy naložené wssech bylo z Maltegskými Galery Dwě Stě a sedm Galer / kteréž táhli do Dwanácte Tisýc lidu Walachůw Hysspanůw Němcůw a k tomu mnoho giných kteřij na swůg náklad pomáhagic na Pohany se brali. Když se pak Neywyžssij počali raditi/ kterakby bitwu o Pohany začjti a swésti měli/ wssyckni se smluwili o Tureckau Armadau treffiti a tak Jan de Austria gednomu každému yakby sobě počjnati měli naučenij dal/ a wssecko to Wogsko na čtyry djli nebo hauffy rozdělil/a sám w prostředku byl/z Ssedesáti Galery a gednau/a to co nale-

zelo dobrému Heytmanu ſpatřil / pilně řjdil a ſprawowal / náſledugic we wſſem Otce ſwého Cýſaře Karla ſwaté paměti / wſſechněm pobožnoſti a bázni Božj náſledowati poručil / a když k bitwě přjgde aby každý mjſta ſwého pilen byl s dobrým aumyſlem / nic ſe nepřátel nebogic a nelekagic.

Sprawiwſſe ſe pořádně 16. dne Septembris z Meſſany wygeli / a poněkolik dnj do Korcyry připlauli / kdež porozuměli kterak gſau Turcy w těmž Oſtrowu hoſpodařili / tu odtud do Czeffalonye připlauli / kdež gim oznámil ſkrze pſanj Pawel Contureni Gubernátora z Inſule Začynthy kterak Turcy gſau in ſinu Corinthiaco, s Krety také gim oznámeno / o wzetj a dobyti Famaguſty / nebo tam bylo mnoho Wězniůw vteklo s gednau Galegi w tom ſobě Heytmané znowu připowěděli ſmēle a Rytjřſky bitwu dáti Pohanům / w čemž y Turcy také neprodlewali / a přiwzali ſobě s Koryntu 1000. Jančarůw / a giných; také 4000. byli tu někteřj kteřj neradili Halibaſſowi aby měl s Křeſtiany bitwu začjti / ale poněwadž tak Selimus rozkázal / a ſám také od Oſoby ſwé chuť k tomu měl / a tak mezy ſebau zawřeli ſnaſſými ſe potegkati / aby když tyto porazy giné Wogſko Benátſké mohl doſtati / a tudy wſſecko Křeſtianſtwo opanowati.

Táhli tehdy Pohané wen / 8. Octobris a tu ſe zdrželi při břehu Galangi / naſſy také s Alexandrye nazeytřj táhli. Turcy rozuměli že wjtězſtwj w gich rukau geſt / o Kryſtu nic tolikto o ſwém Machometowi mnoho rozuměli a nad Spaſytele naſſeho geho wſſem přikládagic / weliké ſobě Kratochwjle a weſelj činili.

Welmi ráno ſtrogili ſe proti Křeſtianům magjce wjtr po ſwé wůli / ač toto oboge Wogſko nebylo od ſebe tolikto 12. Tiſyc Krokegůw / a když ſobě na oči přiſſli / k bitwě ſe počali ſtrogiti / Jan de Auſtria Neywyžſſj Heytman / přigal k ſobě Jana Kardona wſſedſſj na menſſj Lodi wſſecko Wogſko s welikým proſpěchem / obgjžděl napomjnagic Heytmany a Rytjřſtwo / aby pro gméno Kryſta Pána ſmēle bogowali kterýmž gim napomocen býti račj tolikto aby mužně ſe Turkům ſtawěli. A když tagně mnohá ſlowa k nim mluwil / wſſyckni mu takowau odpowěd dali / aby o gegich ctnoſt a ſylu nic nezauffal / že oni to činiti chtēgi / cožby na dobré Rytjře náleželo / Columna a Vernerius tolikéž ſwé napomjnali a toho pilnj byli což dobrým Heytmanům náležj / a takowými chutěmi welice těſſyli Jana de Auſtria / kterýž do ſwé Heytmanſké Galery přiſſel w Bubny w Trauby w Pjſſtiali a w giné rozličné Muzyky Wogenſké hráti poručil / poſylagic Rytjře ſwé welikými hlaſy wolati kázal ku Pánu Bohu w Trogicy gedinému y k Blahoſlawené Panně Matce Syna Božjho / Kněžj křjže vkazowali po Náwjch ſe procházegjce wſſyckni napominali aby byli dobrého Srdce / a nepochybowali / že Pán Bůh s Nebe pomocy gim dodáwati bude. A tak Heytmanſkými a Kněžſkými ſlowy potěſſenj ti Wogácy žádné ſe zlé přjhody nelekali / welikau láſku a přjzeň gedni k druhým prokazowali / čehož prwé mezy nimi nebylo / bylo wſſech Náw Pohanſkých na tři Sta menſſých y wětſſých / a tak rozuměli že Křeſtiané vtjkati budau / lehce ge ſobě wážili z toho prwnjho wjtězſtwj / že týž widěli daleko menſſj Wogſko gegich / ale wſſak když ſe přiblížili k nim) a chtiwoſt k Bogi vhledali diwili ſe / wſſak že gim čaſu k raddě ſe nedoſtáwalo / k bitwě a potegkáni ſe ſtrogili / Baſſowé připowjdali láſku Cýſařſkau wſſemu Rytjřſtwu a Křeſtianům weliké Zbožj. A w tom Pán Bůh Křeſtianům vkázati rácil / welikau láſku ſwau / nebo wjtr kterýž naſſým byl ſſkodliwý a Turkům k myſli / tak ſe diwným ſpůſobem vpokogil a vtjſſyl Moře ſe mjrné vkázalo / Slunce nepřátelům paprſky

ſky ſſkodilo / a ge zaſlepilo / týž wjtr od Zapadu Slunce prowjwagic ten dým kterýž od naſſy Střelby wycházel na ně ſe obrátil.

Pohané s welikým křikem a weyſkánjm na Křeſtiany ſe přibližowali / wſſak hned několik Náw welikých / tak Střelbau zetřeno bylo / že gich mnoho potonulo / a Srdce gim giž yako padlo a k pořádku dobrému přigjti nemohli.

Niemémě vkazugjce ſe ſmēlj vkrutnoſt ſwau vkazowali / když gim neſſlo k myſli a vtjkati těžko bylo / pro množſtwj Náw / až do třetjho hauffu gegich Střelba Křeſtianſká ge zmjchali / mnoho ſe Turkůw ſtopilo / nebo ten weliký dým Prachowý ſmradlawý wſſelikau gegich náſylnoſt a wtip odnjmal.

Weliký hřmot a křik daleko ſlyſſán byl / weliké ſſkody w Náwjch od Ohně a od Střelby Pohanům ſe ſtali: weliké ty laupeže gim a s nimi ſe ztopili: welikých Sſeſt Náw / kterýchž pro neobyčegnoſt vžjwati neuměli / zůſtali.

Po lewé ſtraně welikau Wognu také Křeſtiané začjnali / též y po prawé tak ſe dálo Heytmané pilně na wſſem ſwých powinnoſti oſtřjhali: W proſtřednjm Sſyku Jan de Auſtria Columna a Vernerius dobrý řád zachowáwali / a geſſtě před ſkonánjm bitwy welikau ſſkodu Pohanům včinili / Pohané ſwých Prachůw nemohli hned zapáliti / a když Střjleli přenáſſela Galery Křeſtianſké Střelba / a to proto že Turcy wyžſſj měli Galery než Křeſtianſké byli / wſſak magjce welikau ſſkodu geſſtě ſe y tim ſtraſſliwými Pohané vkazati nechtěli: hroznými ſwými křiky a hněwy dotjrali na Křeſtiany: A když gedni druhým do Náw wſkakowali / a tu ſe mordowali / weliké krwe proliti bylo / tak že ſe Moře yako krwawé zdálo.

Když po lewém Boku bitwa ſe začjnala / Turcy ſprawého z několik Galer ſe připlawili / a ſylau naſſe roztrhnauti chtěli / wſſak od Křeſtianůw odpor na to měli / a k tomu přinucenj že gich mnoho ſtrachem do Moře wſkakowalo: někteřj ſe zaſtawowali widauce na Křeſtianech že gſau miloſrdnj.

Geſt v Pohanůw ten obyčeg / že ſe oni ſmēle zaſtawugi w bogi / a z vkrutným okřikem ſe potýkagi / a wſſak když gim kdo ſmēle odporuge / ſnadno ge přemůže / ač oni množſtwjm lidu ſylnj býwagi Křeſtianům / a k tomu když na Zemi bogugj wždycky magi lid napoſkoku / a tim ſwým poſylněnj dáwagi kteřj ge honj / ale giž gim takowý ſſortel na Moři nepoſtačil / ſýlau od Křeſtianůw přemoženj vtýkati muſeli proti těm Křeſtiané wězně byli počeli ſe rozwazowat a braně Turkům odnimati a gich hubiti neobmeſſkali

Obdržawſſe na Halibaſſeti wjtězſtwj Jan de Auſtria wſſecek geho hauff potřewſſe ſamého zabil / a tak od naſſých wjtězſtwj wyhlaſſené bylo / a giž ničimž giným / tolikto zbjránjm laupeže s Pohany ſe zaneprazdniowali: mnoho Turkůw zagatých Heytmanůw a Janytčarůw bylo / tolikto ti vtekli kteřj prwé nežli ſe Wogna začala / namalé Lodky wſedali / mezy kterýmiž byl Portonus Baſſa / také Oluzalinus z několik Galer kteréž noc geho honiti nedopuſtila.

Po takowé ſlawné bitwě kteráž čtyry hodiny trwala / kdy Wogſko Křeſtianſké k Břehu wyſſlo / weliká Mořſká newolnoſt powſtala / wſſak bez ſſkody Křeſtianůw / kteřj giž na mjſtě bezpečném byli / a tři dni Pánu Bohu za takowé wjtězſtwj čeſt y chwálu wzdáwali. Bylo zagatých Galer Tureckých 130, a giných Náw mnoho ſe wſſemi doſtatky Wogenſkými: potonulo gich okolo 80. a Cžtyrydceti gich vteklo / rozdělili mezy ſebau ti Heytmané weliké Zbožj geden druhému wničemž neoblížugic.

Přes ten čas když se ta Wogna strogila/ Pius Papež s welikau pokorau a snjženým Pánu Bohu/ Postem/ Almužnami mnohými/ a Modlitbami se zaneprazdniowal. A když giž Křestiané na Moře wsedli/ a k Pohanům se plawili/ wessel do gednoho obzwláſſtnjho pokoge/ tu se Pánu Bohu we dne y w nocy modlil/ malicko toliko Těla gjdlem posylniugic/ y také Snem malicko s dřjmal/ Pánu Bohu sám sebe y wssecek lid Křestianský porauċegic/ žádného času newopausstěl/ wždycky při službě Božj trwal/ tak dlauho pokudž mu nowiny nepřissli o poraženj Turkůw/ w tom zwláſſtým Pokogi trwal/ a když mu dobrá nowina přinessená byla/ položil se na Zem a Pánu Bohu poděkowawssy wyssel swesselau twáři/ a se wssemi společně Pánu Bohu děkowal. Nazegtřj ssel s Kardynáli do Kostela Swatého Petra/ a tu Solemnis Gratiarum Actio odewssech sprawowána byla. A když wssecky Městská Děla wystřjlená byla/ poručil hned takowých darehmnjch a nákladnjch Autrat zanechati/ ale radėgi odtud almužny Chudým dáwati/ a to za Dusse na Wogně zbitých.

Téhož Roku Král Dennemarský Frydrych s Králem Sswedským/ Jasnem skrze Posly Zygmunda Augusta Krále Polského/ to gest Petra Kločewského/ Starostu Malogoského Demetriusa Sulikowského Sekretáře toho času/ kterýž potom byl Arcybiskupem Lwowským/ y Opatem Wauchockým pogednal/ a wssecky nesnáze a newole mezy nimi porownal.

Téhož Roku 11. dne Měsýce Srpna/ w Bawořjch w gedné Wsy nedaleko Města Donuerda, před wečerem za čtyři hodiny Krew prssela/ brzy potom z té Kraginy lidé někteřj wyhnáni byli.

Téhož Léta w času žně Hrom z malého mračna černého letěl w spůsobu černé Slepice w Městě Náchodě/ kteréž náležj Panůw Smiřickým/ vpadl do Zámku do Placu a posadiw se na Zemi weliký Oheň z sebe wypustil/ a letěw z hůru/ tak hořel yakoby Deset Otępj Slámy zapálil/ potom roztrhl tu Wěž odspodku až nahoru kteráž dosti tlustá byla/ w niž seděli dwa Wězniowé a ty také omráčil.

Téhož Léta we Wsy Krchlebjch za Nymburkem blízko od Gesenjka vněgaké Wdowy mlátili dwa Mlatcy/ a když neywjce hřmělo a blegskalo se/ geden z nich hromowal a zlořečil/ že mu dlauho Swatčinu nedadj/ druhý ho trestal a napomjnal/ aby se Pána Boha bál/ a on na to řekl/ přalbych sobě aby mne Hrom zabil/ buduli wjce mlátiti dnes nebo zegtra/ w tom k němu Hrom vdeřil/ a wen daleko z Stodoly wyhodil: Stodola shořela/ a s tomu tři Dwory.

Léta Páně 1571. Dwadcátého dne Měsýce Czerwna w Městě Sasých dwěma Překupnjkům/ něgakému Gjřjkowi Embs/ a druhému Hansowi Spingierowi/ kteřjž žádné lásky k bližnjm swým neměli/ mnoho tisýc Strychůw Obilj prudkosti wětru/ wokamženj Dweřmi a Okny wyletělo/ takže na Wobročnicy ani Zrna nezůstalo.

Téhož Léta Desátého dne Měsýce Ledna/ Byl něgaký Zeman w Sasých/ kterýž mage dostatek Obilj/ nechtěl chudému poddanému swému w čas Drahoty nic vděliti/ a do některého času zapůgčiti/ aneb za ně Peněz počkati/ a ten poddaný měl mnoho Djtek/ kteréž mu Hladem mřeli/ y nemoha při swém Pánu milosrdenstwj vžiti/ a mage welikau litost nad Djtkami swými že mu hladem zemřjti magi/ ssel od něho s pláčem/ a ty Djtky wssecky zmordowal.

Pán to geho vslyssel ač pozdě/ kázal tomu poddanému Pytle přinesti/ a do nich Obilj nasypati poručil/ aby sám s Manželkau swau hladem ne-

zete Andegawenského/ a Posly pro něho poslali s téhož Sněmu: přigel potom Léta 1574. a korunowán dne 20. Ledna/ od Arcybiskupa Gnězněnského Jakuba Vchanského.

Welmi nákladně toho Krále Polácy wjtali/ wssak gim to wssecko wniweč se obrátilo/ nebo když mu Bratr geho Král Franský vmřel/ a na něho to Králowstwj připadlo/ žádnému se neopowjdagjc/ z Králowské° Zámku w nocy vgel.

Jan Hrabě z Tenčina ač geho byl dohonil/ a vpadl před nim na obličeg/ prosýc aby mu toho nečinil/ a spátkem aby se nawrátil/ a s powolenjm některých Senatoru aby odgel/ a swé potřeby sprawil/ wssak mu se Král wywedl/ na kteréhož dlauhý čas Polácy očekáwali/ ale on se zase nenawrátil.

Léta Páně 1576. w Czechách času Massopustnjho/ w Neděli okolo Nessporůw/ strhlo se weliké Powětřj/ že na mnoha mjstech welikau sskodu zdělalo/ a v Czesstjna Wesnicy/ (něyaká Ssaffrankowa ze Wsy Podoly a ginj lidé/) když se to Powětřj strhlo/ widěli w něm zlé Duchy/ yakoby na třech Kotčjch geli/ a minuwsse Zámek/ dali se k samému Owčincy/ a gey od předku zhůru wyzdwjhli/ a na druhau stranu přewrhli/ že toliko kde prwé stál mjsto pozůstalo.

Téhož Léta/ 22. dne Měsýce Dubna/ w nocy na weliký Pátek/ náhlý Mráz připadl/ a Winice okolo Prahy y ginde, proto že giž odkryté byli pohubil a pokazyl: Protož toho Roku nebyla na Wjně dobrá auroda.

Téhož Roku/ nemohauce se Polacy dočekati Krále Henrycha/ vstanowili sobě Electij, na kterauž též Poslowé od Cýsaře Maximiliána wysláni byli/ yako Wylém z Rožmberka/ Wratislaw z Pernssteyna/ a Ondřeg kterýž byl Biskupem Wratislawským.

Ti obdrželi to v přednėgssjch Panůw Senátorůw/ že Maximilián byl gmenowán Králem Polským/ wssak Rytjřstwo původem Zborowských/ kteřjž toho času w Polsstě možnj byli Páni/ yako Petr byl Weywodau Krakowským/ Starostau a Generálem/ Zámek Krakowský w swé mocy měl/ a s nim Bratřj geho/ Jan Kasstelan Gnězněnský/ Ondřeg Marssalek Nadworný/ a Samuel čtwrtý/ wolili Ssteffana Batorýho Weywodu Sedmihradského za Krále/ pro kteréhož Posly wyslali/ a bez wsselikého obmesskawánj/ přigeti mu radili: což on tak včinil/ přigel/ a korunowán/ y Swadbu s Králownau Annau wykonal. Maximilián pak magjce pořádnau Electij, nepřigel. W tom ti Senátorowé kteřj geho stranu drželi/ k Králi korunowanému přigeli/ a gemu poslussenstwj připowjdali: wssak předce nesnáze mezy Pány a Rytjřstwem/ čim dálegi tim wjcegi rostli/ obáwagjce se Polácy Maximiliána/ wyslali k němu Martina Bialobřeského/ Biskupa Kamenického/ a Opata Moglického/ wyprawugjce gemu o Ssteffanowi Batory Králi giž Korunowaném/ za to prosýce/ aby nic infavorem těch nečinil/ kteřj geho k přigeti Koruny Polské namlauwali.

Téhož Roku Cýsař Maximilián Vherský a Czeský Král vmřel/ kterýž po wssecek čas žiwota swého nic giného nečinil/ ani činiti smegssel/ toliko to/ coby předně ke Cti a k chwále milého Boha bylo/ k rozssjřenj Swaté Wjry Katholické/ k ozdobenj slawné Cýsařské Stolice/ a wssechněm swým Poddaným k vžitku.

Položil Sněm w Rzezně/ na zdrawj swém nespůsobný sám tam gel/ Elektory y wssecky Knjžata Křestianská k swornosti namlauwal/ aby w přjzni a w swornosti žiwi byli. Synu swému Neystarssjmu Vherské a Czeské Králowstwj pustiwsse prwé/ a potom na Sněmu gmenowaném složil s se-

de Wrchnoſt Cýſařſkau/nedlauho potom od Elektorůw Králem Ržjmſkým byl wolen/ a wyhlaͤſſen Rudolff Syn geho Král Vherſký a Czeſký/ za tim y Cýſařem gmenowán na týmž Sněmě w Rzezně.

Žiw byl ten Cýſař Swatý let Cžtyrydceti a dewět/Měſýce dwa/dni dwa/ hodiny tři: Na Cýſařſké Stolicy panowal Dwanácte let/Kralowal w Czechách s Otcem Ferdynandem od wolenij ſwého let 27. ſám po ſmrti Otce ſwého Swaté paměti Ferdynanda Cýſaře let 8. w Vhřích let Třinácte: Vmřel dne 6. Vnora/Tělo geho dowezeno do Lince/ z Lince potom do Prahy/ a w Klaͤſſteře Swatého Jakuba poſtawené bylo / nebo nebyli wſſecky potřeby k pochowanij tak ſlawného Těla přihotowené. O ſpráwách toho Cýſaře na rozličných mijſtech čijſti budeſs w Stawu Panſkém/ Rytijřſkém y Měſtſkém/ yakož y o giných wedlé zaſlauženij a hodnoſti gednohokaždého.

(:) X (:)

Rudolff druhý wolený Cýſař Ržijmſký/Vherſký a Cžeſký/ꝛc. Král.

O Začátku Wijry Swaté w Czechách Dijlu Druhého.

Kapitola I.

Et nomen Sanctum meum notum faciam in medio populi mei. Ezech: 39. Cap:

Koho neyprwé za Boha ctili a chwálili Předkowé Národu Slowanſkého.

Poněwadž při počátku prwnijho dijlu oznámeno geſt/ co za lidé a odkud do Krage tohoto Czeſkého přiſſli/ſluſſná wěc gi y to wěděti/ yakého Náboženſtwij byli. Neb o žádném na Swětě Národu nečteme / genžby žádné prawé Wrchnoſti nad ſebů neznal/a žádného zhola ſe nepřidržel Náboženſtwj: Což ſe zgewně y nynj ſpatřiti může/ yako na Turcých, Tatařjch/ꝛc. Ti/yakž s Pijſma ſwatého wyrozuměti můžeme/ poſſli od Jſmahele Syna Abrahamowa poſtrannijho/ genž to naučenij od Otce ſwého měl/ že wěděl o Wrchnoſti Božſké/ wſſak giné Bohy ctil. Odtud wědij y potomcy geho že Buoh geſt/ a krom toho nic podſtatného nemagi.

Toho neznali Předkowé naſſy/ale rozličné Bohy ſobě wyhledáwali/yakž ſtařij Hyſtorykowé o tom pijſſij. Neb Slowácy/ od kterýchž Předkowé naſſy poſſli/ neydélegij ſe w tom bludu nadewſſecky giné Pohany držeIi/ množſtwij Bohůw chwálili a ctili/ a obzwláſſtně Iovem, Martem, Plutonem, Cererem, Venerem, Dianam, kteréž gmenowali ſwýmí gmény/ Iesam, Ladam, Niam, Marzonem, Ziziliam, Zievanam aneb Zevoniã, a těm oběttowali/Kněžij gim vſtanowowali/gich Swátky ſwětili/ w giſtých dnech kratochwijli rozličných tancůw a her vžijwagijce/ gim Pijſně wymyſſlené ſpijwali/ kteréž y když Křeſtiany včiněnij byli/ w Swátky to geſt na Swatého Ducha/ proſpěwowali.

Rušácy/ Moſkwané a Litwani/ obyčege ty Předkůw ſwých zachowáwagj až po dnes/a s pleſánijm ſpijwagjc ſpomjnagj ty Bohy Pohanſké/ Lelum polelum, lado lado. Czechowé a Polácy Bohům ſwým Koſteli ſtawěli / kterýchž ſe geſſtě w obogijm Králowſtwij znamenij nacházegij/a wzláſſtě Plutonowi/a wolagjc hlaſytě Lelum polelum, Castorem & Pollucem připomijnali: Ctili tolikéž Hromobitij/ Dřijwi ſpanilá y nepěkná/ano při Koſtele Hnězněnſkém geſt Kaplička/w kteréž ſe ſpatřuge z Dubowého Dřewa Drak včiněný/ gemuž ſe prwé modlijwali.

Pijſſe ſe o Dcerách Krokowých / že Bohyni Klimbu wzýwali/ gi ſe k ſprawowánij poraučeli/ a giných rozličných Bohůw mnoho w poctiwoſti měli / neb každý co ſe mu widělo za Boha měl / w kterémžto bludu Po-

hanſkém dlauho trwali. Když pak kdo vmřel / Tělo mrtwé na Mar
wložili/a položjce pod ně půl pecna Chleba/rozſwjtili nad nim Swjcy dlau
hau/ a Plutonowi offěrowali. A neſauce mrtwého k Hrobu tancowali/od-
kudž nawracugjce ſe/Kamenij/ Pyſek/ꝛc. w potkánj Tiſty přes Hlawu há-
zeli/ a ſami ſe ohlijdnauti neſměli.

Takowý obyčeg trwal w Czechách od přijſſtij Czecha až do panowánij
Deſátého Knijžete pořádkem / a wſſyckni k Modlam ffaleſſných Bohůw
wyvčenj byli/ až ſe giž prawě dobře oſadilo Králowſtwij Czeſké.

Procopius Cæſarienſis in hiſtoria Gotthica o Náboženſtwij Slowá-
kůw takto wyprawuge: Sylvas Sclavi & Nymphas colunt, & Dæmones
alios, iiſq; ſacrificia faciunt, & inter ſacrificandum vaticinantur. Ha-
bent præterea lege cautum, à maioribuſq; traditum, ut inter numerum
Deorum, unum illum qui ſit fulminis fabricator, Dominum omnium
rerum, principem Deorum credant, illiq; boves & hoſtias eius generis
alias mactent. Fortunam vero, quid ea ſit, nec ſciunt, nec vim ullam in
homine habere fatentur. Sed quando vel domi morbo languentibus,
vel foris in prælio periclitantibus mors imminet, iubentur pro incolu-
mitate ſacrificare, habentq; perſuaſum per ſacrificia ſalutem ſibi redem-
ptum iri. Atq; hæc vetus quidem eorum ſuperſtitio. Za Cýſaře pak
Karla welikého/ když Saſowé a Slowácy (genž Rugiani ſlauli) poraže-
nij byli/ k Pánu Bohu wſſemohúcýmu gednomu w Trogicy Swaté drobet
nakloněni gſau/ ano y k tomu přinuceni: Neb ti nowij Křeſtiané/ do žiwo-
byti Cýſaře Karla welikého/ weliké daně k Koſtelu Swatého Wijta dá-
wali: Po ſmrti pak geho Slowácy/nedržijce Wjry/ ani Trybutůw dáwa-
gijce/ ſprawili ſobě Balwana/kterému ſe modlili/ a každý z Hlawy ſwé ge-
den Penijz dáwal. A napomjnánj gſauce od Sauſedůw ſwých/aby Swa-
tému Wijtu Trybut dáwali/ wymlauwali ſe prawijce: máme my ſwého
Wijta w Zemi naſſy/ a na Kijmſkého nedbáme. Nazwali tehdy ſwého
Balwana Swatým Wjtem/genž měl čtyry Hlawy/w prawé Ruce držel Lu
čiſſtě/a podlé něho Meč/ Sedlo/Vzda/a Kůň bjlý gemu poſwěcený/které-
hož Kněz wychowáwal. Na tom Koni žeby S. Wjt proti nepřátelům gich
bogowal/ wěřili dauffánliwě/ neb wždycky vpracowaného ſpatřijwali.

Protož Wijta ſwého v weliké poctiwoſti měli/ gemu Wijno/Koláče/ꝛc.
přináſſeli: Wijno nalijwal Kněz s vctiwoſti před obrazem Balwana do
Rohu/ a ſpatřijce na zegtřij Roh plný Wjna/ předpowijdal toho Roku we
wſſem Aurodu hognau: geſtližeby pak co Wijna z Rohu vbylo/ Rok ne-
vrodný zwěſtowáwal: S takowými báſněmi do těchto Kragin předkowé
přiſſli/ za dlauhý čas w nich blaudijce/a pro ſſtěſtij wogenſké/ Balwana w
gménu S°. Wjta ctjce/až S. Wácſlaw Knijže Czeſké/ Koſti Swaté° Wjta
od Ottona Cýſaře darem doſtal/Balwana zkazyti kázal/a ge k tomu wedl/
aby raděgi Pánu Bohu a tomu Swatému w ochranu ſe oddáwali/ gemu
Modlitby obětowali/a ne Balwanowi. Wězel pak Wijt tak ſylně w Hla-
wách gich/že až po dnes Czechowé nětco takowého magi: Nebo přigjma-
gjc s radoſti Přjtele/ wijteg/wijteg/ řjkagj. Což y odtud poſſlo/ že w čaſu
mornij Rány toliko ti neumjrali/ kteřjž chwaljce S°. Wjta gmenowali.

Neyprwněgſſým Knijžetem Křeſtianſkým byl Bořiwog Syn Hoſtiwitůw/ kterýž gſa w Morawě
v Krále Swatopluka/oblibiw ſobě Wjru Swatau/dal ſe po Křtiti ſe wſſjm

Dwo-

Dworem ſwým Arcybiſkupu Methodyuſowi: pro tu přijčinu pohrdali
nim geho Czechowé když do Země ſwé přigel / protože y on pohrdal Bohy
gich. Ale on gſa ſtatečnoſti od Boha obdarowaný / lehce ſobě toho wa-
žiw/w přigaté Wijře trwal/ a o tom toliko přemegſſel/ yakby Pánu Bohu
neylépegi ſlaužiti mohl. Měl za Manželku Lidmillu Hrabinku z Měl-
nijka/ kteráž geſſtě w Pohanſkém bludu gſauce/ ctnoſtmi wſſeligakými ſe
ſtkwěla/ zachowáwagijce poſluſſenſtwij Manželu ſwému. A když poz-
nala Pána Boha w Trogicy gediného/w geho ſlužbě trwala až do ſkončenij
žiwota: Ta vznána byla za Swatau a wyhláſſena od Wrchnoſti Koſtela
Kijmſkého/ pro Diwy kteréž ſe při Hrobě gegim dály. Ti Hrabata z Měl-
nijku/vžjwali za Erb Rohůw Gelenjch na Sſtjtu Czerweném.

Knijže Bořiwog po přigetj Wjry Swaté wygel z Morawy obdarowán
gſa hogně od Krále Swatopluka / a s nim Methodyus Arcybiſkup aby
Czechy pokřtil a Manželku geho Lidmillu/(ač Hágek pijſſe o Knězy gmé-
nem Raych/kterýž měl s Bořiwogem do Czech přigeti.) Wyprowázel
Swatopluk Bořiwoge až na Hranice Czeſké neb Pomezý/do Měſta Swi-
tawy: odtud když ſe ſpátkem nawrátil/ Bořiwog hnul ſe k Hradu ſwému/
gemuž řjkali Hradec a tu Koſtel we gménu Božjm/na památku Swatého
Klimenta poſtawiti dal / kte-
rýž až po dnes w tom Měſtě ſe
ſpatřuge/ w kterémž neyprwe
Mſſe ſlaužená byla od gmeno-
waného Kněze Raycha.

Ale nedlauho tu zůſtáwal
Bořiwog/neb pro zuřiwoſt pod
daných/ zaſe ſe nawrátil k Swatoplukowi.

Když pak Czechowé w neſwornoſti gſauce / gednoſtegným aumyſlem
Pana ſobě k wůli woliti nemohli/ poſlali znowu do Morawy pro Bořiwo-
ge/žádagijce ho/ aby na ſwau Stolicy přigel: yakž w prwnijm dijlu pſáno/
přiſpiſowánij žiwota geho. Což ſe dálo Léta Páně 898.

Wypravil ſe tehdy Bořiwog do Prahy na Dwůr ſwůg/ a hned třetijho
dne kázal Koſtel založiti ku pa-
mátce Blahoſlawené Panny
Marye Rodičky Božj / v weli-
kých Wrát Dworu ſwého před
Tegnem: neb ten Dwůr tak
gmenowali / že byl wyſokým
Teyněným Plotem ohražený:
Při něm také Sſkolu wyſtawěti poručil. Hágek w Liſtu 62. Daubravi:
lib: 2.

¶ Léta Páně 899. Knijže Bořiwog ſkrze widěnij/kteréž Biſkupu ſwému
oznámil/ poručil Koſtel založi-
ti na gednom Wrchu mezy Pra
hau a Wyſſehradem/ we gménu
Swatých Petra a Pawla/a dal
gey poſwětiti: Kdež čaſu to-
hoto ſlowe na Zderaze.

Téhož Léta/Bořiwog Koſtel kázal poſtawiti na Wyſſehradě/kterýž ku
památce Swatého Klimenta poſwěcen geſt. Neb dotčený Biſkup byl

oſeban

s sebau přinesl z Morawy Tělo Swatého Klimenta/a prwé ge wzal do Morawy s poručenij Božijho zgedné Skáli sprostředku Moře/ a tehdáž ge na Wyssehradě zanechal. Očemž Hágek w listu 63.

Hned yakž Wijru Swatau přigijmati počali Czechowé/ byla hognost w Czechách wsseho: Z čehož těssijce se nowij Křestiané Pánu Bohu zdaru takowého děkowali/a diwjce se aurodě prwé neslýchané ani widané/ Pohany k sobě nakloniowali.

Protož Wjra Swatá Křestianská wijce a wijce w Czechách se rozmnožowala.

Léta Páně 901. týž Knijže Bořiwog mage při sobě Methodiusa/ Kostel Panny Marye před Teynem poswětiti kázal při přjtomnosti Manželky Lidmilly/Synůw/ Panůw Křestianských a lidu obecného: k tomu byl dožádal se y těch / kteřij gesstě w bludu Pohanském byli/ aby se podjwali řádům Křestianským.

¶ Léta Páně 902. Nechtěli Czechowé aby gim Msse Swatá w Kostelijch giným Jazykem nežli Czeským wykonáwána byla. Y poslal Bořiwog do Rzjma za Biskupem/ aby to Czechům obgednáno bylo. Oslissel takowau prozbu neyprwé Papež/ ale přiweden gsa k tomu od Biskupůw z Slowanské Kraginy Cyrilla a Methodyusa k tomu dowolil: Očemž njžegj podle Daubravi: obsijrněgi psáno bude.

S powolenjm Papeže Benedykta 4. (kterýž žiw gsa na Stolicy Papežské toliko tři léta vmřel 904. Měsýce Dubna/ a náměstka měl Lwa pátého) Methodyus w Rzjmě wystawěl Kostel ku památce Swatému Klimentu/ w kterémž Cyrillus sub regula Swatého Benedytka wedl žiwot přjkrý s welikým nábožensstwijm/ kdež y pochowán/a mezy Swatými počten. Nynj od toho Kostela pijsse se Cardinalis Sancti Cyrilli.

¶ Léta Páně 904. Methodyus Biskup přigel do Morawy k Swatoplukowi mladému Králi / oznamugijce wssem Slowákům/ aby w Kostelijch swých s powolenijm Papežským wssecko náboženstwj Slowanským Jazykem wykonáwali: Za to weliké odewssech měl poděkowánj. Gsa pak w Morawě na Arcybiskupstwij swém nebyl ssanowán od Krále / yakž Hystoryk připomjná. Protož wbrzském času Král byl od Pána Boha trestán neb sám zahynul/y Králowstwj s nim padlo. Očemž Hágek w listu 64.

¶ Léta Páně 905. Spitihněw Knjže dosedssy na Stolicy Knjžetskau s powolenjm Otce swého/následugjc sslapěgi geho / zwlásstě w službě Božj/ ku památce Apostolůw S.

w Městě Budči dal Kostel postawiti a Sskolu při něm / kdež začalo růsti znamenité včenij Jazyku a Liter Latinských.

Hágek wyprawuge že byli hluboké Přjkopy na wrchu mezy Prahau a Welwary / a založenij Kostelůw Swatých Petra a Pawla Apostolůw/a Panny Marye na Rynku.

¶ Pijsse týž Hágek w Roku Božjm 909. Že Bořiwog času gednoho wygel na Low přes Rzeku řečenau Mizu do gednoho welikého Audolj / kdež z

Lučisstě Lani welikau ranil / kteráž gsauc postřelena / přiběhla na gednu wysokau Skálu/z kteréž sylný Pramen se pregsstil / (a Knijže na Koni za nj pospijchal/) kdež se Psům bránila/ až Bořiwog gi Mečem probodl / kteráž vmijragjce Mléko z Wemena swého nad obyčeg wydáwala/ čemuž se Bořiwog s Služebnijky swými náramně diwil.

A hle Człowěk postawy hrozné/s holj w dlauhé Sukni a bos / Wlasy dlauhé mage/a obočj přes oči přewěssené/wyssel z dotčené Skály / řka Bořiwogowi: Proč gsy mi zabil Zwjřátko mé? Vlekl se Bořiwog y služebnjcy / kteřjž domnjwagjce se žeby byla něgaká Přjssera Lesnij / namlauwali Knijže aby rychle na Koni odgel.

Ale Bořiwog wzawsse na sebe zmužilost/a bljže k němu přistaupiw řekl: Zaklinám tebe we gméno Gežijsse Krysta Syna Božijho/ aby mi oznámil zlé li gsy čili dobré? Na to odpowěděl Muž dotčený / Człowěk gsem a služebnjk nehodný Pána Gežjsse/kterýž tuto bydljm we gméno Trogice Swaté spomocy Krysta Gežjsse/Matky geho Panny Marye a S. Jana Křtitele. Y řekl Bořiwog/ prosým tebe vweď mne do přjbytku twého: On swoliw k tomu dj: podiž a ohledeg: Y obrátiw se ssel do Skáli/ a Bořiwog s služebnjky swými za nim/diwiw se přjbytku vkázanému.

Y ptal se Bořiwog na gméno geho/a on/na Křtu mi dáno gméno Jwan. Tázal se opět Bořiwog odkudby přissel kteréhoby Národu byl/a yakby dáwno zde bydlel. Na čež mu Muž Swatý takowau dal odpowěď,

Z Země (prý) Charwátské na toto mjsto gsem prissel/Otec můg slaul Gestimulus, a Máte Alžběta/slissel gsem žeby Knjže Neklan Zemi tuto sprawowal toho času kteréhož gsem do této Skáli wessel/w kteréž bydljm Let 42. a giž minulo let 14. yak mne newycházegjcýho s Skregsse této/ žádný Człowěk newiděl. Dj Bořiwog co gsy měl za pokrm? milost Božj/odpowěděl/dala mi Zwjřátko toto/ z něhož gsem Mléka vžjwal. W tom Knijže: widjm že gsy Muž Božij/prosým tebe wseda na Kůň můg/ poged také do přjbytku mého/ kdež wložic Ruku na Hlawu Manželky mé/ dás gi požehnánj. Nevmjm yá na Koni gezditi dj Muž Swatý / wssak budeli wůle Božj přjbytek twůg vzřjm. Rozžehnaw se potom s Knjžetem žalostiwě/nutil ho k wzetj Zwjřete/(neb Bořiwog toho včiniti nechtěl) řka: Wezmi Zwjřátko zabité/a rozdělic na kusy obětug chudým/ať za nasse Dusse Pána Boha prosý.

Nawracugic se na Tětjn Bořiwog / wyprawowal Lidmille Manželce swé přjhodu žalostiwě kteráž se mu stala na Lowu: což ona slissijce žádala s pláčem widěti Muže Božijho. Protož modljce se té nocy snažně s Manželem swým/poslali Kaplana swého Kněze Pawla s ssesti Služebnjky/aby ho do přjbytku gich přiwedl. Slissijce tehdy že se k Tětjnu Jwan přibližuge / sedě na Oslu / wyssli proti němu obadwa s welikau vctiwosti/ a na Zámku mnohé Pokrmy gemu předkládali. Ale on ničehož zakusyti nechtěge/daw gim požehnánij/toho dne nawrátil se do Skregsse swé prowázen gsa od Služebnjkůw Bořiwogowých. Třetijho dne na žádost geho/ přissel k Swatému Jwanowi Kněz Pawel / aby w Geskyni té Mssy Swatau slaužil / když wyslissew y spowěď geho/dal mu rozhřessenij.

Tu témuž Kaplanowi oznámil Jwan Swatý/že gest Syn Krále Charwátského Gestymula/ a w mladosti rozžehnaw se s Rodiči že po rozličných dolijch Horách a pustinách chodil/nemoha nalez nauti přjbytku sobě přjhodného / až Anděl Božj tuto Skálu mu okázal/a w nj přebýwati poručil.

Kdež protiwenstwij trpěl od zlých Duchůw za dwě létě/ a když odcházel

odtud na giné obydlý/ že potkal ſe s nim Swatý Jan Křtitel řka/ Jwane kde gdeſs? a on: zlý Duchowé tu mi bydleti nedadj/ půgdu a ginde bydleti budu. K tomu že Swatý Jan takto řekl: Nawrať ſe zaſe/a timto Křýžem žehnagýce zlý Duchy odžeň. Dále oznamugic přjhodu ſwau Jwan Kaplanowi takto mluwil. Mage tehda Křjž ſobě daný od Swatého Jana přibližowal gſem ſe zaſe k Geſkyni mé důwěřugjce ſe Pánu Bohu a ſlowům Swatého Jana. A hle Duchowé wykaukagjce Skáli křičeli hlaſy ſtraſſliwými/ Jwane nechoď ſem/ neb naſſe tuto Lázeň a přjbytek/ ale před Křýžem gim vkázaným vtjkali wſſyckni/ krom gednoho neylitěgſſjho/ genž wtlačiw ſe do Skály té hrozně a ſſkaredě weyl/ a vſta ſwá odwýral yakoby mne pohltiti chtěl: w tom přibljžiwſſe ſe yá Křjž do hrdla geho ſem vwrhl. Tu on s křikem hrozným rozrazyw wrch Skály wyletěl/ a od té chwjle mage pokog od Duchůw bezpečně ſem tu bydlel. Protož Křjž ten gimžto Duchowé odtud wyhnánj gſau oddeg Knjžeti twému/ y geho ſobě poručeného měg. Po takowé řeči Kněz Pawel Mſſy ſlaužil/ při kteréž S. Jwan Tělem Božjm ſe poſylnil/ a ſnažně ſe modljc/ třetýho dne ſſtiaſtně do wěčného blahoſlawenſtwý weſſel.

Bořiwog pak na mýſtě tom k cti a chwále ſwatého Jana Křtitele Kláſſter založiti rozkázaw/ gey platy nadal/ a do něho dwa toliko Kněze ſwětſké vwedl. Tu potom bydleli bratřý řádu Swatého Benedykta/ yakž nýžegý o tom bude wypiſowáno.

¶ Léta Páně 910. Opět Knjže Bořiwog mezy Měſtem Těynem a týmž Hradem Koſtel Swatému Michalu Archandělu wyſtawěti kázal.

Manželka geho tolikéž Lidmila odtud nedaleko druhý Koſtel k chwále Pána Boha wſſemohaucýho/ a ku památce S. Kateřiny wyzdwýhnauti poručila/ kteréžto obadwa Koſtely Methodyus poſwětiw znowu do Řjýma odgel/ a tam žiwot ſwůg dokonal: yakž o tom ſwědčý Kronyky Czeſké.

¶ Léta Páně 912. Knjže Wratiſlaw milownjk Wýry Swaté po ſmrti Spitihněwa Bratra ſwého/ oblibiw ſobě mýſto na Wrchu Swinſkém aneb Swjně/ kdež někdy Libuſſe Dům wyſoký poſtawiti dala/ Koſtel Swatému Gitý Mučedlnjku Božjmu wyſtawěti rozkázal/ a při něm Pannám k bydlenj Dům/ z kteréhož by we dne y w nocy do Koſtela wcházegýce/ čeſt a chwálu Pánu Bohu wzdáwali.

Rozmáhala ſe Wýra Křeſtianſká toho čaſu welmi/ půwodem Knýžete Wratiſlawa/ genž pečowal aby pilnoſt byla mezy Duchownými při ſlužbě Božý/ a w témž Koſtele aby po ſmrti ſwé pochowán byl přikázal.

Potom týž Wratiſlaw ſkrze něgaká Božſká wnuknutj/ kteráž měl v widění nočným/ založiti a wyſtawěti poručil Koſtel we gméno Pána Boha w Trogicy gedinéh o/ a ku památce dwau Arcybiſkupůw Morawſkých Cyrilla a Methodiuſa/ kteřýž Czechy Morawany a giné Slowáky na Wýru Kryſtowau obrátili/ a mýſto to na kterémž Koſtel ſtál/ nazwal po ſynu ſwém mladſſým/ Boleſlawem/ kteréž až do této chwijle ſlowe ſtary Boleſlaw: Tu oſazen byl Proboſſt prwný gménem Bohuſlaw/ a Děkan řečený Wſſemil: Začelo ſe při tom Koſtele weliké Náboženſtwý půwodem Knýžete genž ſlaužicým Pánu Bohu/ láſku vkazowal a přjwětiwoſt.

Léta Páně 920. Zamordowána Swatá Paný Lidmilla od Wranowſkých a Hurkowſkých/ kteréž byla Drahomýra na to nagala/ gichžto gména podlé Hágka tato gſau/ Tuman a Kuman: Což ſe ſtalo za panowánj Wácſlawa Wnuka gegýho Syna Wratiſlawa: kterýžto Tělo Kněz Pawel Kaplan gegý do Truhli wložiw/ při Koſtele S. Kateřiny/ s křeſtiany ginými pochowal s pláčem a s žaloſtj: Na kterémžto mýſtě/ kdež ta Swatá Mučedlnice pochowána byla/ žádné giné Tělo pochowáno býti nemůže/ neb každé Zem mocý wywrže. Očemž Hágek w liſtu 70.

¶ Léta Páně 922. Knýže Wácſlaw Tělo té ſwaté Paný Báby ſwé/ přeneſti kázal do Koſtela S. Giřý a položiti wedlé Těla Otce ſwého/ dne 10. Liſtopadu/ yakž Hágek pýſſe.

Po Narozený Spaſytele naſſeho/ Roku 926. týž Knýže Wácſlaw/ dům kázal poſtawiti v Brány Sſarecké/ a Koſtel při něm/ we gménu Božſkém a Swatého Antonýna.

Dům ten naplnil lidem chudým/ děti Pohanſké kupowati a ge Křtiti poručil rozmnožugic/ Wýru Křeſtianſkau: kterýmž wſſem s Kuchyně ſwé pokrmy wydáwati kázal/ a nemage potomkůw/ ty ſobě za Syny a Dcery pokládal. Pro takowé činy rozlitil ſe na něho Bratr Boleſlaw/ y Máte geho/ Drahomýra.

¶ Druhého opět Léta/ to geſt 927. Wácſlaw Knjže Swaté ſtawěti poručil Koſtel na ſtrauze ku památce Swatému Petru/ kdež nyný Woda teče z Nowého Měſta Pražſkého do Řzeky na Západ Slunce/ nedaleko od Wltawy mezy ſtruhami/ a tu nyný ſlowe w Girchářých/ k čemuž měl dowolený od Papeže Jana Deſátého/ kterýž wolen byl na Stolicy Papežſkau Léta 916. a žiw let 13. dwa Měſýce a tři dni/ vmřel Léta 929. gſa w pořádku ſty dwadcátý ſſeſtý.

Téhož čaſu Swatý Wácſlaw druhý Koſtel w Starém Městě dal wyſtawěti ſwatému Wawřincy Mučedlnýku Božýmu/ w kterémž podlé Hagka neyprwněgſſý Kněz byl Litomil / kdež nyný geſt Kláſſter ſwaté Anny.

¶ Léta Páně 928. Wácſlaw Knýže ke Cti Božſké a ſwatých Kozmy a Damiana Chrám wyzdwýhl/ kteřý gſauce Lékaři/Těla lidſká bezewſſý záplaty y Howadſká hogili/ množſtwý Pohanůw na Wýru Křeſtianſkau obrátiwſſe k poznaný Stwořitele ſwého přiwedli/ a ſkrze to žiwoty ſwé ſtratili.

¶ Téhož čaſu Wácſlaw Knýže/rozkázal giný Koſtel založiti pod Petřýnem proti Pohořelcy / ke cti a chwále Božý/ a na památku S° Michala Archanděla/ kterýž k opatrowáný a rozmnožený cti Božſké/ poručil Knězy Radiſlawowi/a do něho čaſem nočnýmsKomornýkem ſwým Podiwýnem chodil k modlený.

¶ Druhého Roku/to geſt 929. čaſto gmenowaný Wácſlaw /rozmnožitel chwáli Božſké/a dědic Země Czeſké/pozwán gſa na Křtiny od Bratra ſwého wlaſtnýho/a Matky Drahomýry/w nocy zamordowán geſt. Neb Boleſlaw bratr Tyranſký přiſtaupiw k modlicýmu ſe zwedl Meč ſwůg/ a tial mocý na něho/ale tolikto vtiaté Vcho vpadlo/a na Noze Střewjc přetial: kteréž s Mláſy y s krwi do Křiſſtálu wloženau/ano y s Kalichem z kterého St Wácſlaw při přigýmaný Welebné Swatoſti ablutionem bral/ až po dnes s welikau vctiwoſti ſe vkazugi. Padl pak Boleſlaw od rány ſwé ale ſchytiwſe znowu Mečem naptáhl/a Wácſlawa nelitoſtiwě zabil. Wypregſſtila ſe Krew newinná na Zed / z kteréž zetřena býti nemůže/ale zůſtáwá až podnes genž newinnoſt Wácſlawa a vkrutnoſt Boleſlawa wyſwědčuge.

Po vkrutném zamordowáný Knýžete Swatého / weliké ſe diwy dáli ſkrze záſluhy geho / kteréž lid Křeſtianſký y Pohanſký nawſſtěwuge Hrob geho ſpatřýwal / při kterémžto Hrobě mimo giné diwy/ y tito ſe ſtali.

Kněžna Břena / Manželka Boleſlawa vkrutného trápena gſauc Zymnicy těžkau/ſlýſſe o diwých při Hrobu ſwatého Wácſlawa/ teyně před mužem ſwým weſſla do Koſtela/w kterémž tělo ſwaté leželo a hned z něho vzdrawená wyſſla.

Boleſlaw tolikéž tauž gſa nemocy trápen / raddau Manželky ſwé wſſel do Chrámu téhož / a vzdrawen geſt. Skrze to hned pokleſla vkrutnoſt geho nad Křeſtiany / a litugic včinku ſwého rozkázal Tělo Swaté teyně odwezti do Prahy do Koſtela Swatého Wýta / aby lidé Diwy ſwatému Wýtu/a ne záſluhám S° Wácſlawa připiſowali: Ale Pán Bůh gednoho každého záſluhy ſwětlé vkazowati račj: což y při přeneſſený Těla Swatého

téhoweiniti račil.

tého včiniti račil. O čemž při ſpiſowáný žiwota Knyžete toho obſſýrněgý.

¶ Léta Páně 942. Wſſyckni Křeſtianſſtý Páni a Rytýřſtwo Czeſké/ diwýce ſe Diwům genž ſe dály při Těle S° Wácſlawa/ napomýnali toho tyranna vkrutného/aby k Wýře Swaté Křeſtianſké ſe naklonil / a Křeſtiany přeſtal ſužowati. Což on ſlibil včiniti/ a naznamený toho pewněgſſý/nedaleko od Hradu Brandeyſa / na gednom přiwrſſý/ k chwále Božý a k S° Petru ku památce Koſtel poſtawiti kázal / a wſſecky pohany kteréž při ſobě měl / odeſlal na Hory genž gſau okolo ſtarého Hradu/ginák Baubína a Czižowa / aby dobýwagýce Zlata z Skal a z Pýſku/gemu Deſátek y potomkům geho dáwali. Odkudž Boleſlaw Mincy Zlatau y Střýbrnau býti poručil. Hágek w liſtu 78.

¶ Léta 943. přiſſlo množſtwý lidu k Hrobu S° Wácſlawa z Kragin dalekých/ prawýce že z Božſkého ponuknutj na ceſtu ſe wydali. Odeſſlo od Hrobu vzdrawených oſob Mužſkých 50. a Ženſkých 35. genž ſlepé / hluché/němé a s Rukami vſchlými z Země Frantſké přiſſli.

Cžteme v Hágka w liſtu 78. okolo Léta 945. že Kněžna Přebiſlawa wlaſtný Seſtra S° Wácſlawa a Boleſlawa vkrutného/ žiwot ſwůg čiſtotně a ſwatě ſkonala. Při kterézto Těle když ſe diwowé dáli mnozy/Chotiſlaw Muž Bohabogný a bohatý / že dal we gméno ſwaté milé Přibiſlawy Kláſſter wyſtawěti/ a w témž Koſtele Tělo gegi poctiwě pochowati/ kdež prwé byla Wes/genž ſlaula Jablonna / kterauž rozkázala S. milá Přibyſlawa/ Zdi wyſokau a ſſyrokau obehnati.

¶ Léta Božjho 965. Knýže Boleſlaw rozwažowaw pořádky Křeſtianſké/počal Koſtel S° Wýta nakladně ſtawěti/ Knězý při něm/Žiáky/ꝛc. pilně oſazowati/a powolaw Panůw y Rytýřſtwa/radil ſe s nimi/yakby mohl a odkud Biſkupa do ſwého Knýžetſtwý doſtati. Páni radili aby prwé přemegſſel o wychowáný Biſkupa: na čež odpowěděl/ſpochwalenýmgegicý že chce na Wyſſehradě vſtawičně bydleti / a Biſkupu Boleſlawa a Zbožý Žabſkého poſtaupiti. Giſtě Knýže Boleſlaw/yak byl ſpočátku welikým vkrutnýkem a Tyrannem nad Křeſtiany z náwodu Mateře ſwé Drahomýry/tak po gegým propadnutj včiněn welikým milownýkem Wýry Swaté/ tak že Dceru ſwau Dubrawku Měčiſlawowi Knýžeti Polſkému dáti nechtěl / ažby prwé Wýru Křeſtianſkau přigal ſewſſemi poddanými ſwými. Což Měčiſlaw včinil. A když přiwezená byla Dubrawka do Polſký w Hnězněnſkým Koſtele mnohé pokřtiti dala/Panně Marygi Koſtel wyzdwjhnauti poručila/ a w Krakowě druhý ku památce S° Wácſlawa Streyce ſwého. Od nj tolikéž namluwen gſa Měčiſlaw / dewět Biſkupůw nadal bohatě/to geſt/w Hnězně Arcybiſkupa/w Krakowě/w Poznaný/w Bičině odkud do Wratiſlawě přeneſen/od Kazymjra Krále/w Kruſſwicy/w Plocku w Chlmě w Lubuku a Kameňſku.

Nemohl Boleſlaw předſewzetj ſwého zſtrany oſazený Biſkupa w Czechách/w ſkutek prawý vweſti/neb ſmrt přiſpýſſywſſy toho nedopuſtila:

wssak dokonal žiwot swůg/ yako křestian prawý: a Syn geho Boleslaw Ná-
božný wstaupiw na Stolicy geho/ dobrými obyčegmi/ a milowánjm Wj-
ry Křestianské wssem prawým Křestianům se zalybil. Kakž při wypsá-
nij žiwota geho/ mezy Knjžaty oznámeno.

CATHALOGVS

Aneb

Poslaupnost Biskupůw a Arcy Biskupuow Pražských pořádně sepsaná/ a Spráwy paměti hodne/ které se dáli při Kostele Božjm/ gednoho každého z nich/ zlé y dobré/ krátce a prawdiwě/ z rozličných paměti sebrané.

Eodem Authore.

Oleslawowi Nábožnému/ neyprwé dáno powolenij k osazenij Biskupa/ od Otce S° Papeže Jana toho gména Dewátého/ skrze Sestru geho Miladu/ (yakž gi gmenugj Daubra: lib. 6. Hágek fol: 84. a Georgius Bartholdus Pontanus à Braitenberg Sacræ Romanæ Ecclesiæ Prothonotari⁹ Metrop: Eccl: Prag. Præpositus, Olomuc: Canonicus, Comes Palatinus, in Cathalogo fol. 3.) kteráž obgednala list Papežský/ kterýž v Hágka w tato slowa znij. Jan služebnijk Služebnijkůw Božijch/ Boleslawowi Knijžeti/ wijry Swaté Křestianské milownijku/ Apostolské wzkazugem požehnánij. Sprawedliwá wěc gest/ k sprawedliwým a slussným prozbám vssy dobrotiwě nakloniti. Neb Pán Bůh gest sprawedlnost/ a kdož miluge Pána Boha a geho Božskau sprawedlnost/ nápomocen mu gest k dobrému: Dcera nasse milá gménem Milada/ giž gsme dali gméno Maryá mezy ginými žádostmi/ nám wůli swau y twau oznámila/ že srdečně žádáss k tomu powolenij nasseho aby w Knijžetstwij twém ke cti Pána Boha/ a k rozssijřenij Cýrkwe swaté/ Biskupstwij býti mohlo. Takowau prozbu slysseyce my/ s Srdcem weselým wděčně gsme gi přigali/ a Pánu Bohu poděkowali/ že swau Cýrkew wssudy rozssijřowati račí. Protož my mocy Apostolské Stolice/ a S° Petra Knijžete Apostolského (gehož ačkoli nehodným náměstkem gsme/) powolenij dáwáme/ schwalugeme/ y na budaucy wěčné časy stwrzugeme a vpewňugeme aby Kostel S° Wijta a Wácslawa Mučedlnijkůw Božijch/ byl Biskupská Stolice/ a hlawa wssech Kostelůw Cžeských. Kostelu pak S° Giřij dáwáme tu moc/ aby pod Rzeholau S° Benedykta a pod poslussenstwijm Dcery nassy Marij w Krystu Pánu mile držán gsa/ aby shromážděnij Panen aneb Konwent Panenský tu zřijzen byl a vstanowen: ale ne podlé obyčege Bulgarského/ Ruského aneb Slowanského/ než wedlé zřijze-

nij Cýrkwe Swaté a Stolice Apostolské/ totižto aby gednoho mezy sebau hodněgssijho sobě za Biskupa wolili/ kterýžby mage zběhlost w Jazyku Latinském a w Pijsmě/ Radlicy slowa Božijho w nowě z Pohanstwij obrácená Srdce krágel/ aby na nich Pssenice dobrých skutkůw se rozsýwati mohla/ snopy Wijry Swaté shromáždiowati/ a do Stodoly žiwota wěčného vwozowati: s tim se měg dobře.

Přečetssy tehdy Boleslaw Nábožný list ten/ Kostel S° Wijta a S° Wácslawa připogil Stolicy Biskupské a Kostel S° Giřij oddal Sestře swé Marygi Přewoře aneb Abbatyssy/ a po gegj Smrti Pannám budaucým.

O neyprwniegssijm Biskupu Pražském Ditmarowi/ podlé pořádku Georgij Bartholdi Pont: à Brai: S. R. Eccl: Prothonot: Metrop. Prag. Præpositi.

Kapitola II.

Dytmarus/ Kanownijk Zákonnij Kostela Magdeburského pro wykonánij nábozenstwij/ z Země Saské do Prahy k hrobu S° Wácslawa přissel/ a že byl Cžlowěk w Vměnij zběhlý/ a Slowanské řeči vmělý wděčnost welikau od Boleslawa poznal. Nebo obeslaw Knijže wssecko Duchowenstwij w Knijžetstwij swém/ radil aby geho za Biskupa wolili/ k čemuž on neyprwé dal swůg hlas shromážděno pak duchowenstwij wida hodnost muže s radosti a gednostegným aumyslé geho za Biskupa wyhlásylo. Ten mage powolenij od Cýsaře Ottona a Listy od Knijžete y ode wssech Stawůw k Arcybiskupu Mohutskému/ od něho gest poswěcen. Po poswěcenij dosedw na Stolicy Biskupskau Dytmarus hned se sprawowati počal/ yakž na geho tak wzáctný Staw náleželo/ Kostelůw mnoho poswětil/ a lidu Pohanského k Wijře Swaté kázanijm swým množstwij přiwedl. Druhého pak Roku/ to gest 969. (neb wolen gest/ 968.) žiwot swůg dokonal druhého dne Měsýce Ledna/ den S° Sstěpána. Pro krátkost žiwota nic giného paměti hodného nespůsobil/ toliko (yakž powěděno gest) za žiwota geho pobožného mnoho Pohanůw bylo nakloněných k Wijře Křestianské. W čemž po smrti geho byla weliká proměna.

O Swatym Wogtiechowi Biskupu Pražském/ Synu Hraběte Slawnijka.

Kapitola III.

PRáwě když Dytmarus Pohřben býti měl/ Wogtěch Syn Slawnjka Hraběte Libického a Matky Czechyſlawy/ negſa geſſtě dokonalým Kněžem / ze Wlach z včenij/ do Czech přiſſel/ a přigaw řád Kněžſký/ za Dytmara s ginými/ obětj činil. Po wykonánij gich/ wſſecky Duchownij oſoby půwodem Knijžete Boleſlawa/ na mijſtě Dytmarowém geho za Biſkupa wolili. Warowal ſe Auřadu takowého Wogtěch ſpilnoſti/ ale prozbám wſſech odolati nemoha/ k Biſkupſtwij byl přinucen / Léta 969. Dewatenáctého dne Měſýce Vnora. A poſlán geſt s poctiwoſti welikau k Cýſaři Ottonowi/ od kteréhož přigaw Regalia, totižto Prſten a Berlu/ dne 11. Měſýce Czerwna při přijtomnoſti Albrechta Magdeburgſkého Arcybiſkupa/ a od Wigiliuſa Mohutſkého Arcybiſkupa geſt poſwěcen. Nawracugijce ſe pak / když na bilau horu přigel/ zſedl s Koně/ a zuw obuwij ſwé boſými nohami / pokládage ſe nehodným býti Auřadu toho ſpláčem/ wſſel do Koſtela S° Wijta/ a od Kněžij prowázen.

Po wykonánij obyčegných Ceremonij/ Knijže Boleſlaw powolaw Biſkupa a Abbatyſſy Marygi Seſtru ſwau/ dal gim moc aby Koſteli ſwé ſprawowali/ yakby rozuměli k neywětſſýmu rozmnoženij cti Božſké: čehož gim y liſty potwrdil.

Měl hned Biſkup Swatý Wogtěch při počátku s Owcemi ſwými welikau neſnázy/ že ſe Křeſtiané ſpráw a obyčegůw nekřeſtianſkých přidrželi/ ano y někteřij křtu ſe odpowijdali/ yakž Hágek pijſſe/ a toho přijčinu klade.

Ale Knijže Boleſlaw pilen byl aby Pánu Bohu ſlaužil: Protož Roku 970. gedak Boleſlawi/ tu kdež wezauce Tělo S° Wácſlawa odpočijwali/ ku památce geho Koſtel dal wyzdwijhnauti. Přijčinu pro kterau to včinil Boleſlaw/ wyprawuge Hágek w liſtu 86. w Neděli pak prwnij den Měſýce Křijgna Wogtěch Biſkup gey poſwětil.

¶ Druhého Roku / to geſt 971. opět Koſtel Boleſlaw Knijže Czeſké ku památce S° Matěge poručil ſtawěti: neb na tom mijſtě gedaucýmu na Low vkázala ſe Sſelma w poſtawě vkrutného Nedwěda/ genž měla obydlij ſwé na hrobijch těch kdež byli Ctirada Panny s Wlaſtau porazyli. O čemž Hágek w Liſtu 87. obſſijrněgij.

Weliká tehdáž nepřijzeň byla mezy Křeſtiany a Pohany genž ſe obořili proti Knijžeti/

wſſak

wſſak z miloſti Pána Boha Křeſtiané wijtězſtwij obdrželi nad Pohany a gich množſtwij zbili. Potom založil Boleſlaw Nábožný Měſto nowé Boleſlaw/ a tu Koſtel ke cti Božſké / a ku památce Panně Marygi / čině dijky za to Pánu Bohu/ že ráčil popřijti ſſtěſtij Křeſtianům nad Pohany/ Koſtel poručil wyſtawěti.

¶ Léta Páně 974. pijſſe Hágek že mnoho pokřtěných Czechůw/ když od Diáblůw nemohli nijti pomocy ſkrze Czáry křtu ſe odpowijdali a od Wijry odſtupowali/ žádagijce Diáblůw aby gim w žádoſtech gich napomáhali yako y w Pohanſtwu. Wida takowau zloſt Biſkup S. a ſpatřiw yaké množſtwij gich od Pána Boha odſtupuge pečowal o to ſnažně aby lid ten neſtálý od přijzně s Diáblem včiněné mohl odwezti. Ale že ſe w ſpurnoſti rozmáhal nechtěge připuſtiti k ſrdcy raddy zdrawé/ S. Wogtěch oznámiw Knijžeti aumyſl ſwůg/ odſſel do Řijma boſými nohami / žádage aby na lid neposluſſný Kladba wložená byla/ žeby ſtad ſkrze takowé pokutowánij k Pánu Bohu ſwému ſe obrátil. Což obdržew při Papeži/ weſſel do Kláſſtera s powolenijm geho/ kdež yako neznámý hoſt w pokoře wſſem Bratrům poſluhowal. Neb Opat newěda coby za Cžlowěka byl/ než že při něm nakloněnij weliké k ſlužbám Božſkým ſpatřil/ přigal ho za bratra yakž žádal/ a poručil mu wſſecku prácy yako bratru neypoſledněgſſýmu/ kterauž on s radoſti přigaw/ powinnoſt ſwau s myſli pokornau wykonáwal.

Od toho čaſu yak Biſkup Wogtěch z Země wyſſel/ zawřená geſt Obloha Nebeſká neſpauſſtěge Deſſtůw žádných na Zemi Czeſkau/ krom čaſté bleyſkánij a hromobitij: S čehož poſſel hlad a nedoſtatek wſſeho we wſſem Králowſtwij Czeſkém. Pročež přinucenij pohané gſauce ſwých zloſtij zanechali/ a ku pokánij poſpijchali. Křeſtiané pak wolali ku Pánu Bohu s Srdcem ſkrauſſeným/ aby ſe ſmilowati ráčil nad nimi.

Czehož tolikéž pilen byl y Knijže Boleſlaw: čaſu pak gednoho když ſe w Koſtele S° Wijta modlil w nocy/ žádage ſkrz přijmluwu S° Wácſlawa/ aby lidu/ genž w nowé wijrau Křeſtianſkau oſwijcen geſt/ k potwrzenij wijry déſſť z Nebe dán byl/ obklijčil oči geho Sen náramný/ a zdálo ſe mu ſlijſſeti hlas takowý: Dokawadž Kladba ſkrz Wrchnoſt Apoſſtolſkau ſložená nebude/ a Biſkup do Země newegde/ déſſť w Czechách pr ſſeti nemůže.

Boleſlaw Knijže naráno wſſecky Duchownij/ oznamowal zgewně co geſt byl we ſnách ſlijſſel. Diwijce ſe tomu Kněžſtwo vſtanowilo s ſpolečnau wſſech raddau aby pro Biſkupa co neydřijwegi bylo poſláno.

Wyſlánij tehdy gſau Poſlowé do Řijma (yakž Hágek pijſſe a ginij) k Benedyktowi pátému/ genž toliko byl Rok Papežem a Měſýcůw Sſeſt/ a náměſtka měl Benedykta Sſeſtého/ kterýž doſedl na Stolicy Léta 974. a žiw byl do Léta 984.

Přigewſſe Poſlowé dotčenij do Řijma/ doptati ſe Biſkupa ſwého nemohli. Ale když Papež přečetl Liſty powěděl gim řka: Žiadný giſtě krom nás o waſſem Biſkupu newij: gdětež do Kláſſtera S° Alexia/ a na Bratra Albrechta ſe pteyte/ tam ho Kápi přioděného naleznete. Neoſlijſſeli oni rady takowé/ ale nalezſſe Biſkupa ſwého padli před nim na kolena ſwá/ žádagijce aby ſe nad Czechy ſlitowal a k nim ſe nawrátil.

To vhlidawſſe ginij Mniſſy/ wyprawowali Opatu ſwému/ yak Czechowé před bratrem mladſſým padali na Zemi. Opat zawolaw gich předewſſým Konwentem tázal ſe odkudby a pro kterau přijčinu do Kláſſtera weſſli? Odpowěděl z nich geden. Otče důſtogný/ dwa z nás Kněžij gſau/ a čtyři Stawu Swětſkého: přiſſli gſme z Země Czeſké/ wyſlánij od Knijžete

naſſeho

naſſeho a Stawůw wſſech / abychom tohoto ctneho Muže Wogtěcha Biſkupa naſſe⁰ hledali/a poněwadž zde nalezen gě/proſyme aby s námi k Stádu ſobě ſwěřenému poſlán byl: neb pro naſſe hřýchy že gſme geho poſlauchati nechtěli od nás odſſel / Zemi naſſy tak zaklel / že Pán Bůh nad námi giž dwě létě Nebe zawřel/ a déſſť ſuchých Rolý neobmočil. Opat pohleděw na Bratry ſwé řekl k Wogtěchowi: Cos nám včinil Wogtěſſe/ že gſa Biſkupem/wſſem Bratrům ſlužebnoſt gſy prokazowal: Gdyž rychle do Zeme ſwé / a lidu ſwému deg požehnánÿ. A wyſſel Wogtěch z Kláſſtera a od Papeže naučenj žádal coby činiti měl/kterýž mu dal rozkaz ſmyſlu Opata nápodobný. Pročež s powolenÿm wrchnoſti Biſkup z Rÿma ſe odebral. Opat pak Kláſſtera dotčeného / rozmegſſlege pokoru Wogtěcha S⁰ mluwil k Bratřÿm ſwým takto: Albertus Bratr náš/Cžeſký Biſkup giſtě geſt Muž Swatý: neb mnoho gſem při něm ſpatřil znamenÿ / geſſto Swátoſt geho wnitřnÿ/ zewnitřnÿm vkázanÿm proneſli/yakožto čaſu gednoho měl odemne poručenj aby mi Wjna podal / kterýž k tomu ſe ochotně mage/ Sklenicy giž podáwati měl: ale Cžert w oſobě Pſa černého (yakž rozumÿ wám) gemu nohy podwrátil/že na zem vpadl/Wjno rozlil/a Sklenicy rozbil. Tu ſchopiw ſe on požehnal Sklenicy rozraženau / a mne gicelau/ a Wjnem naplněnau podal. Kterýžto diw žádnému gſem oznámiti nechtěl až do této chwjle.

Odpowěděli na proti tomu Bratřj/ Otče poctiwý y my mnohá gſme při něm a zgewná znamenÿ Swátoſti widěli / ale kdoby byl a odkudby k nám přiſſel / toho gſme newěděli.

Když ſe nawracowali Poſlowé s Biſkupem ſwým do Cžech/neyprwé do Kláſſtera Panny Marye přiſſli / kterýž byl od něgakého Pauſtewnjka založen / ale ne dokonán. Přigal ge s radoſti Pauſtewnjk Dřjmota/a weda ge do Přjbytku ſwého/začal ſpÿwati Te Deum laudamus až do konce.

Tu Biſkup powſtaw wzhůru dal wſſÿ Cžeſké Zemi požehnánÿ: A hned wylil ſe tichý a hogný déſſť na wſſecku Cžeſkau Zemi: s čehož poznali Křeſtiané / že ſe gegich Biſkup nawracuge.

Když pak weſſel do Koſtela S⁰ Wjta Biſkup Wogtěch/ wyſſlo proti němu Knjže/ a přiwjtaw ho vctiwě/ gemu poddanoſt a poſluſſenſtwj s lidem ſwým připowěděl. Tehdáž on začal nowau Pÿſeň Owčičkám ſwým/ kterauž Hágek w Kronyce ſwé napſal těmito ſlowy: Hoſpodine Pomilugÿ/Gezu Kryſte pomilugny/tys Spaſa wſſeho mjra/ſpaſyž ny y vſliſs Hoſpodine hlaſy naſſe / deg nám wſſem Hoſpodine žjžeň a mjr w naſſý Zemi/ Krleſs/Krleſs/ Krleſs. Pro ſpjwánÿ Pÿſně té / ſlibil Pán Bůh Wogtěchowi Nebe nezawřjti nad Zemi Cžeſkau/ yakž týž Hágek pÿſſe obſſÿrněgi.

¶ Léta Páně 978. Biſkup S. Wogtěch gdauc ſkrze Wes řečenau Neratowice proſyl přewoznjkůw aby ho přes Rzeku Wltawu přewezli: což y včinili: ale když neměl čjm od Přjwozu zaplatiti/Střewjce mu z noh ſniali/že bos do Prahy wgjti muſyl. A dal gim Wogtěch zlořečenÿ takowé/ aby ſe gim y rodu gegich nikdy Chleba nedoſtáwalo/ kterážto pokuta y podnes při nich pozůſtawá. Hágek w liſtu 89.

Téhož Roku týž Biſkup poſwětil Ziákůw na Kněžſtwj 27. kteřÿž weſpolek na tom zůſtali/aby weſſli w řád S⁰ Benedykta.

Protož weſſli do Domu Biſkupſkého ſprozbau ponjženau žádagje/ aby gim Dům k bydlenj vkázán byl w kterémžby Pánu Bohu nábožně ſlaužiti mohli.

Po wyſliſſenj prozby gich/ſſel k Knjžeti Biſkup a s nim ſtrany wyſtawenj Koſtela ſe radil.

A vkázáno bylo Boleſlawowi mjſto na gednom Oſtrowu ſkrze wnuknutj Božſké/ genž geſt na Rzece Wltawě nad Prahau yako půl třetj mjle: kdež

bezmeſſkánj Kláſſter založil k chwále Božÿ/ a Swatému Janowi Křtiteli ku památce/ do kteréhož dotčeny Kněžÿ vwedenÿ gſau/ a od Knÿžete wychowánjm a žiwnoſti poctiwau/od Biſkupa pak Opatem Bohumilem/Mužem žiwota ſwatého/opatřenÿ.

¶ Léta 979. s powolenÿm a w přjtomnoſti Knjžete Boleſlawa S. Wogtěch Biſkup Cžeſký/poručil Cžechům ſwým aby w den Nedělnÿ trhůw žádných nečinili/w ſtaw Manželſký aby pořádně wſtupowali/těla vmrlých Křeſtianůw aby na mjſtech poſwěcených pochowáwali/Pohanſkých pořádkůw při pochowáwánÿ gich nevžjwali/ a ohně aby na Hrobÿch nepálili. Což oni včiniti připowěděwſſe / ſlibůw ſwých nezdrželi / z té přjčiny znowu Swatý Wogtěch zaklel Zemi Cžeſkau/a do Rÿma odſſel.

Opět tehdy powſtala ſuchota weliká/hlad a rána Mornj po wſſÿ Cžeſké Zemi.

Gſauc popuzenj k hněwu horliwému. Cžechowé proti Biſkupu ſwému pro zlořečenÿ / že ſe gim podlé myſly gegich newedlo/ bratry geho zmordowali.

Biſkup pak gſa w Rÿmě před Papežem Mſſy ſwatau ſlaužil/ tak yakož byl zwykl s welikým náboženſtwjm/ a když při pozdwihowánÿ Welebné Swátoſti při Oltáři w tagemſtwÿ ſtál/tak dlauho prodlel/ že ſe Papež a ginj přjſtogjcý wydiwiti nemohli/a nemoha ſe dočekati konce geho mlčenj rozkázal nim potrhnauti. A on ohlidnauc ſe powěděl že nemá toliko gednu Rukawicy/a proſyl aby mu druhé kázali půgčiti aby mohl Mſſy ſwatau dokonati.

Po wykonánÿ ſlužby Božſké pogal Papež Biſkupa do Domu ſwého/ a gey před Kardynáli počal treſtati řka: Otče dobrý proč gſy ſmel při Mſſy Swaté dřÿmati: Odpowěděl Biſkup Wogtěch: Otče Swatý/ o ſnu newjm/ale toho čaſu byl gſem vwytrženj: neb bratřÿ mogi pro Wÿru Pána naſſeho Gezu Kryſta/wčeregſſýho dne gſau od Cžechůw Pohanůw zmordowánj: a že až do dneſſka leželi nepohřbenÿ z wůle Božſké muſyl gſem ſe w Cžechách poſtawiti/a ge pochowati: ale že probuzen gſem poſpÿchagic zapomněl gſem w Libickým Koſtele na Oltáři Panny Maryge gedné Rukawice.

Diwili ſe tomu wſſickni náramně / a Papež chtic toho giſtotu zwěděti wypravil Poſly do Cžech aby ſe pilně wyptáwali zdaliž zbiti gſau od Pohanůw Slawnikowy Synowé a Bratřÿ Biſkupowy / y den ſmrti gegich aby wyzwěděli. Nawracugjce ſe ti z Cžech giſtili to wſſecko což Swatý Wogtěch oznamowal/ a pro lepſſÿ důwěřenÿ/ y Rukawicy biſkupowu přineſli/y to powjdali/že při pohřbu gich ode wſſeho lidu Wogtěch ſpatřjn byl.

Porozuměl z toho Papež že biſkup Mužem Swatým geſt / a poradiw ſe s Kardynáli rozkázal ſe gemu nawrátiti do Cžech/aby geſtě pokuſyl budeli mocy při tom lidu twrdoſſygném yaký proſpěch včiniti.

¶ Léta tehdy 981. z rozkázánij Papežského Biskup pogaw s sebau Zákonika Gaudentium s powolenijm Opata y wſſech Bratřj Kláſſtera S° Alexia/ dne 17. Měsýce Března k Czechům swým z Rzjma wyſſel.

Druhého pak dne po odgeti geho předſtaupilo Bratrůw ſſeſt před Opata swého/ žádagijce aby ge wypuſtil z Kláſſtera/ že chtj Muže toho S° wyprowoditi/ a budeli w tom wůle Božij/ zase se domůw nawrátiti.

Neoslyſſel Opat prozby gich yakožto k ničemuž zlému náchylné. R pospijchagijce oni za Biskupem a Gaudent: nalezli ge w Městě Witerby w Kostele S° Maryna/ a přiſtaupiwſſe k Biskupu/ řekli: Otče Biskupe nikoli gsme po tobě zůſtati nemohli: Odpowěděl on Synowé milj lépegi geſt wám bylo w Kláſſteře zůſtati: ale poněwadž se wám tak ljbj/ buď gméno Pána Boha naſſeho pochwáleno.

R ſſlo těch osm Mužůw pospolu/ a kdežkoli Koſtel vzřeli/ žádného nepominuli w kterémby Pána Boha newzýwali.

A gsauce giž w Kragině Czeské Měsýce Czerwna/ twrdoſti ceſt ſtrápenij w Kragi Domažlickém při gednom Lese na Poli v Wsy řečené Milaweč/ genž k Domažlicům náležj/ zesnuli.

Tož z té Wsy Paſtýř Stádo ženauc/ vzřew ge spjcy/ Traubu k vchu Biskupa S° zwláſſtě ležijcýho přiložil/ a duchem hřmotliwým geho přeſtraſſyl genž vchopiw se náhle zesna řekl: Deg Bůh aby ohlechl y ty/ y ti genž to činj.

Na takowá slowa hned poražen geſt Paſtýř hluchotau/ a až po dnes kterýž koli Paſtýř w té Wsy za traubj taui pokutau z dopuſſtěnij Božijho káran býwá. Protož obywatelé dotčené wsy když sobě Paſtýře gednagi/ to gemu oznamugi/ aby netraubil/ ale toliko Bičem Praſkal a tak znamenij k wyhnánij dobytka dáwal. Mnozy to za posměch a básně měli/ ale yak zatraubili hned ohlechli/ nikdá k ſlyſſenij nawrácenij nebyli. Hágek w liſtu 90.

Wjtán byl Biskup s welikau radoſti a vctiwoſti od Knijžete/ a hned slowo Božij Národu swému kázati počal/ a Wijru swatau rozmnožowal (ač s malými vžitkem. Neb Czechowé nemnoho sobě wážili včenij Muže S°.

Přineſl byl Biskup S. s sebau Ornát/ Albu/ Dalmatyky/ Kápě Kurné/ a giné přjprawy kterýchž vžjwal na den Welikonočnij/ když Mſſy Swatau před Cýsařem Ottonem w Cachách slaužil. Ty ozdoby wſſecky až do toho času při Koſtele Pražském zůſtáwagi.

Dáli se tehdáž w Czechách mordowé časti: Neb Pohané w té mysli ſtáli/ aby Křeſtiany wyhubili/ ale nemohauce swijtězyti nad množſtwijm gich na Ceſtách a sylnicech po gednom/ po dwau mordowali.

Zialoſtiwé z toho bylo Knijže/ že se za panowánij geho takowá zloſt nad Křeſtiany prowozowala/ a radil se s Pány swými/ yakby těm newoleni w ceſtu wkročeno býti mohlo: ale zloſt welkau mnohých a odbog/ těžko bylo ſkrotiti.

Wſſak rozkázalo Knijže/ aby Křeſtiané na oděwu swém znamenij Křjže swatého nosyli/ aby tim spůsobem od Pohanůw mohli býti rozeznánij: tolikéž aby na každé Bráně Města Křeſtianského/ y we Wsech/ Vmučenij znamenij Božijho namalowané aneb wytesané bylo/ budto na Slaupě dřeweném aneb na Kameném. Což hned Křeſtiané Bohabognij zachowáwati počali/ ano až do dneſſnijho dne zachowáwagi.

Wogtěch pak S. wida nevſtupnau zatwrdiloſt Czechůw/ kteřijž pro slowa spasytedlná gemu pohrůžky činili/ ano y geho zahubiti se snažili/ vmijnil znowu k Rzijmu pospijſſyti/ ale Zymy twrdoſt a Sněhůw welikoſt změnili předsewzetj geho.

Tehdáž práwě Strachokwas bratr Knijžete Boleslawa/ ten na kteréhož křtinách zamordowán S. milý Wácslaw/ z Rzezna do Czech přigel/ kdež byl dán na včenij od Otce swého/ a doſtaw se do Kláſſtera S° Emerama Rzeholy S° Benedykta/ oděw toho řádu na se přigal. Toho pak času s powolenijm Opata swého nawſſtěwowal bratry swé Boleslawa a Křiſſtana.

Toho Strachokwasa k sobě Wogtěch powolal nařjkagijce na nezbednoſt a neposluſſenſtwij Owcy swých/ a oznamugijce aumysl swůg z ſtrany odchodu poněwadž gich nigakž vkrotiti nemůže/ mluwijce w tato slowa: Vmijnil sem do Rzijma znowu gijti/ a tam y zůſtati. Ty poněwadž bratr gsy Knijžetcy/ snad tebe lid ten srdce spozdilého spijſſe poslechne nežli mne/ kterémuž na mijſtě mém spomocy bratra twého twrdſſým se vkazowati můžeſs/ a Cýrkwi S. spůsobem tim prospěch nemalý včiniſs.

To mluwijc odewzdáwal gemu Regalia, a na to Confirmationem při Papeži obgednati připowjdal.

Pohrdal wzdánijm takowým Strachokwas/ a powrhl Berlu na Zem řka slowy hněwiwými: Nežádámť yá mijti poctiwoſti té/ ale před nij vtijkám/ nežádám yá Biskupského Důſtogenſtwij/ aniž toho břemena neſti mohu/ Mnich gsem mrtwý/ a mrtwý mrtwého nepotřebugi/ a tak odſſel/ yako k hněwu popuzený.

Ale Biskup pln gsa miloſti Ducha S° widěl že on podlé slow srdce swého pokrytského nekráči/ a porozumjwal že ginam slowa měři/ a ginam mysl běžj. Pročež řekl k němu: wěř tomu bratře můg/ že co nynij pořádně s vžitkem twým včiniti nechceſs/ to s ſſkodau twau včinjſs.

W tom nemage žádné naděge k polepſſenij Czechůw Wogtěch/ opět k Rzijmu se obrátil.

Po odchodu geho roſtla předce zloſt lidj neſſlechetných/ wijce a wijce den ode dne se rozmáhala.

Poradiw se s Kněžſtwem Knijže Boleslaw k Papeži psanij včinil/ y k Arcybiskupu Mohutskému/ žádage aby Wogtěch přinucen byl w Zemi Czeské zůſtati/ neb aby giný Biskup na mijſtě geho poslán byl.

Tu se teprw zalibilo Strachokwasowi Biskupem slauti/ a pozdráhaw se vſty před lidem tim zatwrdilým přigaw to důſtogenſtwij s radoſti/ pospjchage do Mohuče k Arcybiskupu aby od něho poswěcen byl.

Vmijnil Arcybiskup včiniti wedlé prozby geho/ y sprawené gsau wſſecky wěcy ku poswěcowánij Biskupa/ a giž Strachokwas ſtál při Oltáři před Arcybiskupem mezy dwěma Suffragany očima ſemotam bleyſkagijce.

Po malé chwijli podlé obyčege před Oltářem se rozproſtřel/ tok na znamenij že hoden nebyl důſtogenſtwij Biskupského/ Diábel do něho wſtaupil/ hrozně nim lomcowal/ a z něho newyſſel/ až z Těla Duſſy wypudil: Sprawedliwým saudem Božským smtti hroznau zachwácen/ že Biskupſtwijm z wůle Božij od Wogtěcha sobě poddáwaném pohrdal srdcem hyppokrytským.

Biskup pak Wogtěch wnuknutijm Božským ſkrze sen mage powolenij od Jana Papeže toho gména 16. y od Opata swého k Vherské Kragině se obrátil/ a přiſſel do Města Ankonij/ kdež wsedl na Lodi/ plawil se až do Skardonij Země Charwátské.

Tu wſſel do Města Modruſſy/ a slowo Páně zgewně kázal/ kteréhož lidé spilnoſti poslauchali pro diwy weliké kteréž činil.

Očemž když zwěděw Bagemus Král Bulgarský/ žádal geho widěti. Ale

on gſa nabádán ponuknutým Božſkým k Vhrům poſpychal: neb Král Vherſký s lidem ſwým počal v wýře blauditi.

Přiſſel tehdy z Modruſſe Charwátſké dne třetýho do Modruſſe Vherſké a odtud do Oſtřehoma/ kdež Krále naſſel a před nim ohlaſſugic ſlowo Boží geho v wýře potwrdil.

Toho čaſu Muž negaký bohatý z Apulý z Hrabſtwý S° Sewerynа gménem Deodatus do Vher přigel/ kdež Kláſſter poſtawiti dal/ a Wogtěcha S° žádal aby gey poſwětil/ což on s ochotnoſti včinil.

Tam na ten čas přiſſli dwa Mládency z Země Czeſké/ a poznawſſe biſkupa ſwého náramně ſe zradowali: Ptal ſe gich Deodatus odkud by byli: Kteřýž odpowěděli/ že Czechowé gſau/ a pro vměný Literný po Sſkolach chodý. Opět otázal ſe gich kdo by byl biſkup ten: odpowěděli: náš to Táta geſt.

Z té přýčiny řikal Deodatus Wogtěchowi Táta/ y Kláſſter poſwěcený od něho Tátau gmenowal. Očemž Hágek.

Po poſwěcený Kláſſtera toho a po pokřtěný mnohých na Wýru obrácených/ S. Wogtěch ſe do Czech nawrátil/ yakž Czeſké Kronyky o tom wyſwědčugý/ neſa Knýžeti ſwému liſt od Jana Papeže/ w kterémž Knýžeti dáwá ſwobodu a dowolený/ aby kdežbykoli chtěl/ w Zemi Czeſké Kláſſter aneb Koſtel ſwobodně poſtawiti poručil.

¶ Léta Páně 991. když Dělnicy na hůře řečené Petřýn Kamený lámali v gednoho wyſokého Dubu Důм ſobě poſtawiwſſe oheň čaſu Zymnýho pálili w kterémž diwné poſtawy w twářnoſti lidſké gim ſe vkazowali.

Což widauce Pohané činili dotčenému ohni poctiwoſt/ ano y Křeſtiané k tomu ſe nachýlili.

Protož Knýže ſkazyti kázal Služebnýkům ſwým oheň ten/ a Dub podtýti poručil.

Czaſu pak Jarnýho na témž mýſtě někdo oheň zapálil k kterémuž ſe množſtwý Pohanůw zběhlo nedopauſſtěgýce žádnému ohně vduſyti: Ale Knýže wyſlal počet lidu ſwého weliký/ kteréhožto pilnoſti znowu oheň zaduſſen geſt/ a yáma rumem zaſypána.

Natom mýſtě rozkázal týž Knýže k chwále Božý a ku památce Mučedlnýka Božýho S° Wawřince Koſtel založiti a rychle dokonati/ poněwadž vznáwal welikau chtiwoſt Pohanůw k klanění ohni dotčenému. A poſtawil Koſtel ten aby ne ohni/ ale tomu genž ſkrze trápený a oheň Mučedlnýky ſwé k k ſobě přigýmá/ poctiwoſt a poklona od nich činěna byla.

Téhož čaſu Kněz žiwota dobrého a w Zákoně zběhlý gménem Proſtiwog z ſnažnoſti nemalau lid k poznáný Boha w Trogicy gediného přiwozowal: ſkrze což láſky doſáhl při Knýžeti weliké.

Zawiděl toho genu Wrſſowec Hrabodog a pod ſpůſobem Přátelſtwý geho do ſwého Domu do Ruzyně pozwal/ a propuſtiw ho od ſebe/ na ceſtě gey zabiti a zakopati rozkázal.

O takowém včinku zwěděw Knýže poručil Tělo geho pilně wyhledáwati. A nalezeno geſt pod gedným Dubem a w Koſtele S° Mathauſſe pohřbeno.

Na tom pak mýſtě na kterémž zabit geſt Proſtiwog/ z rozkazu Knýžetſkého/ nad Wſy řečenau Liboč poſtawen geſt Koſtel Kamenný/ ku památce Panny Marye Rodičky Božý/ a ku poctiwoſti S. Fabiána a Sſebeſtyana. Poſwětil gey/ yakž Hágek pýſſe/ S. milý Wogtěch.

Z námluwy a oſtarány téhož biſkupa týž Boleſlaw Nábožný/ založil y nadal Kláſſter Břewniowſký ſwobodami welikými/ (yakž ſe nýže oznámi) ku památce S° Benedykta/ a téhož řádu bratry doněho vwedl/ hned yakž prwé od Wogtěcha poſwěcen byl.

¶ Léta Páně 995. podlé Hágka/ Wogtěch z Czech přiſſel do Polſky/ a podlé Kronyky Polſké z Vher/ s Gaudentiem a s těmi ſſeſti bratry genž z Rzýma za nim wyſſli Roku 981. a w Polſſtě zamordowaný gſau. Ale my neodſtupugýce od Czechůw/ takto o něm pſáti budeme.

Wyſſel z Prahy Biſkup s Gaudentiem, a za nimi magýce dowolený od Opata ſwého těch ſſeſt Zákonýkůw z Kláſſtera S° Jana poſpjchalo/ totižto Benedykt/ Mathauš/ Jſak/ Jan/ Kryſtin a Barnabáš/ až gich doſſli w Klecku w Kaple S° Petra modlicých ſe a Gaudentia před Biſkupem Mſſy Swatau ſlaužicýho.

Spolčili ſe tehdy weſpolek a ſſli ſkrze Sléſko do weliké Polſky.

A přiſſli do Leſu huſtého a ſſyrokého/ w kterémž ti Zákonicy zůſtali žiwj gſauce w přýſnoſti žiwota.

Wogtěch pak a Gaudentius k Poznánj ſe brali/ a odtud do Hnězna k Boleſlawowi Králi řečenému Chrabry.

Wděčně přigal Biſkupa Král a že w ten čas Robertus Arcybiſkup byl vmřel/ žádal Wogtěcha aby na mýſto geho wſtaupil/ čemuž on odporowal/ ale přemožen gſa prozbami giných Biſkupůw mnohých tak včinil a ohlaſſowal wůli Božſkau ſpilnoſti/ kteréhož lid poſlauchal s ochotnoſti/ a patřiw na ſkutky Swaté geho za Swatého držel.

Ale nedlauho ſe těſſyli Polácy včeným a bytnoſti geho při nich. Neb napomenut gſa we ſnách ſkrze Anděla Božýho/ zanechal na mýſtě ſwém Gaudentiuſa a ſám ſe k Kraginám Pruſkým obrátil/ chtěge národ ten ſwětlem Wýry Swaté oſwýtiti.

Newděčný byl přjchod geho Pruſſakům/ kteřýž okolo ſwých Balwánůw ſe zaneprazdniowali/ a napomýnaný geho ſpaſytedlná poſlauchati nechtěli/ anobrž gey yakožto lidé nelitoſtiwý a nemiloſrdnj/ v Měſtečka Fiſhauſum vkrutně zamordowali/ Léta 997. Měſýce Dubna.

Když byl Stiat od těch Pruſſakůw vkrutných/ pochytiw Hlawu ſwau (yakž paměti dáwné ſchowané w kapituli Warněnſký aneb Alſperſký wyprawugj/) ſſel s ni až do Měſta/ do Kaplicky ſwé/ w kteréž Mſſy Swatau wykonáwati obyčeg měl.

Zamordowán geſt mýli od Gdanſka/ kterézto mýſto až po dnes ſluge Swatý Wogtěch.

Pro diw oznámený mnoho Pohanůw za Wogtěchem tak gdaucým běželo/

zelo/někteřij to Swátosti připisowali a někteřij Czarodějnictwij/ neb Diabelská chytrost/ moc Božskau k mocy swé obracowala/ a sobě Božstwij a wssemohaucnost připisowala.

Niemény ssli gsau za nim aby konec chůze geho spatřili/ a on wssedw do Kapličky/a pod Oltářem/genž se byl w přibližowánij geho wyzdwihl zůstal.

Po malém času zgewil se wesnách gednomu Formanowi z Mazuch/před dotčenau Kaplickau w domu hostinském noclehugijcýmu/ nabádage ho aby Tělo geho odtud odwezl/ a k Králi Boleslawowi řečenému Chrabry staragijcýmu se o ně dowezl/ za čež mu připowijdal od Krále náhradu.

Včinil tak Forman/a aby bezpečněgi Tělo to S. wezti mohl/podlé obyčege na noclezých odpočijwal.

A přitreffilo se že na gednom noclehu s krčmářskau w Cyzoložstwo vpadl/pročež se mu Tělo wezti spůsobem žadným nedalo.

Nařijkal Forman hlasem welikým až Prussacy se k němu zběhli a od něho s pohrůžkami wssecky spráwy a přijhody wyzwěděli.

Protož odgali mu Tělo to Swaté a s nim nenáležitě zacházeli.

Odgel zatím Forman s prázným Wozem k Králi a gemu přijhodu swau oznámil. Wyprawil Král Posly k Knijžeti napomijnage o Tělo Wogtěcha S° aby gemu bylo oderwzdáno.

Nechtěl Knijže wydati Těla Králi/lečby gemu tak mnoho Zlata yakby ono wážilo/'prwé odeslal.

Nebyl naproti tomu Král/ gednom aby tim spijsse Tělo Wogtěcha S° z Země Pohanské wywezti mohl. A wyslal po Poslijch Zlata mnoho: Položeno neyprwé od Biskupůw na Wáhu gednu Tělo S. a na druhau weliké sstáffy Zlata/ wssak Tělem ani pohybnauti nemohli.

Tu Poslowé coby činiti měli newěděli: přiložili swé Strijbro y Zlato kteréž měli k Zlatu Králowskému/ale ani tak Tělo pozdwijženo nebylo.

Opět sesslo se Křestianůw množstwij gessto Tělo wyprowoditi měli / a skládati wssyckni wssecko což měli/ a nic tím nespomohli.

Přissla tolikéž k tomu Žena gedna vbohá/ genž wssecken swůg poklad dosti chatrný kterýž sobě k žiwnosti sprawila / na Wáhu wložila/totižto dwa grosse aneb Penijze/wedlé monety wěku toho. A hle pozdwijhlo se Tělo wzhůru tak wysoce/že nad druhau částku Wáhy wegssegi býti nemohlo.

Protož vgijmali z Pokladůw položených aby Wáha byla sprawedliwá/ tak dlauho/ až samý toliko Poklad Wdowy té vbohé na wáze zůstal/a wáhu spůsobil sprawedliwau.

Knijže yak welice se radowal z nakladených neyprwé Pokladůw / tak welice se rmautil z pozůstalého té Ženy statku: wssak čině dosti slowům swým / Penijze dotčené zawrhl / a Tělo Biskupa S° Králi Boleslawowi wydal.

To za wěc prawdiwau pro pamět wěčnau w Pokladnicy aneb w Kornoře Kapitulnij Warminský napsané/spilnosti se chowá: což čtauce Přeclaw Moiecský Kanownijk Wolborský/ tauž Hystorygi wypsanau do těchto Knih podal.

Bylo pak přiwezené to Tělo neyprwé do Třemessna / a w Kostele Klássterském postaweno / kteréž potom Gaudentius Arcybiskup do Gnezna přenesl.

Dáli se Diwowé welicý nakaždém mijstě při tom Swatým Swatého Biskupa Těle.

Ale yakým spůsobem do Czech dowezeno / w Kronyce o Knijžatech giž gest oznámeno. Polácy owssem tím se chlubij že Tělo Wogtěcha S° při nich gest/ale Czechowé k tomu nepowolugij.

O Deodatowi aneb Bohdalowi Biskupu Pražském/w pořádku Třetijm.

Kapitola IIII.

Zwěděw o Smrti Biskupa swého/Mučedlnijka Božijho Boleslaw Knijže Czeské/powolal wssecko Duchowenstwij swé/a radil se s nim kohoby za Biskupa woliti měli.

Po dlauhém rokowánij dána radda aby Knijže Posly wyslal k Cýsaři/ žádage od něho Muže na Biskupskau Stolicy hodného.

Když takowé poselstwij Cýsaře dosslo / na prozbu Knijžetcý / Muže včeného Kaplana swého za Biskupa Czechům podal gménem Deodata/ aneb Bohdala rodem z Země Saské/ a že gest byl vmělý Czeské řeči/ byl Czechům welice přijgemný. Očemž tolikéž in Catalogo Georg: Bartoldus Pontanus zminku činij.

Ten Biskup pilně Wijru Swatau rozmnožowati počal / mnoho Mládencůw na Kaplanstwij nebo Kněžstwij poswětil/ a dobře žiwu býti gich/ yakž sám žiw byl/naučil/k čemu měl pomocnijka welikého / Knijže Boleslawa/genž přikazowal aby wewssem lidé poslauchali Biskupa swého/bogijce se kdyby ho tak hněwali yako Wogtěcha Biskupa/ aby Pán Bůh na ně hrozněgssijho a strasslíwěgssijho trestánij nedopustil.

Bylo též koho poslauchati/nebo byl Muž welice dobrotiwý/a we wssech ctnostech následownijk Biskupa Wogtěcha Swatého / a prwé vznáwage čas Smrti swé/než vmřel wssecko z Božij swé/ na Kostelnij vžitky obrátil/k S° Wijtu / a ostatek chudým Křestianům rozdal / tu též po smrti Tělo swé pochowati kázal.

Wzat nebo wsazen byl na tu Stolicy Léta 997. a vmřel Léta 1017.

Za žiwobytij toho Biskupa / Cýsař Otto Manželku swau potwornau/žiwau zakopati kázal/a to se stalo Léta Božijho 1001. yakž Hágek pijsse.

Tolikéž za geho žiwobyti Sylwester Papež konec žiwota swého wzal/ kterýž byl spomocy Diábelskau na tu Stolicy dosedl/ yakož bylo toho času/ leda komus snadno k tomu přigijti/že Cýsařowé tomu dopomáhali kdo se gim zaljbil. Ten dostaw mijsto to ptal se Ssatanasse dlauholi w tom důstogenstwij žiw bude: kterémuž on odpowěděl dotud žiw budeš dokud Msse w Geruzalémě slaužiti nebudeš: on že neměl přes Moře mysl se plawiti dlauhý wěk sobě připowjdal: Ale nenadaw se toho Cžtwrtého Léta swého

Papežſtwij/ſſel ſlaužiti mſſy do Koſtela ſwého Lateranenſkého/a když ſlaužil w Kaple S° Křijže/ tu kdež řijkagi w Geruzalémě/zdálo mu ſe že náhle vmřjti měl: y hned ſe napokáníj dal / a weyſtupek ſwůg tak hrozný předewſſým lidem wyznal: potom proſyl aby Tělo rozſekagic na čtyry kuſy/ yakž toho zaſlaužilo na Wůz wložili/a tu kde ge Koně zawlekau pochowati dali.

Včiněno když vmřel podlé prozby geho: ti pak Koňowé s wůli Božij ſſli vpřjmo do Koſtela Lateranenſkého / tu Tělo geho pochowáno s poctiwoſti podlé giných předkůw geho/yakž o tom Platine in Vitis Pontificum a Hágek gináče.

O Helikardowi Biſkupu Pražſkém/ w pořádku Cztwrtém.

Kapitola V.

PO Smrti Bohdala/ Knijže Oldřich Syn Boleſlawa miloſtiwého/žádal toho odewſſech Duchownjch aby bezmeſſkáníj na mijſtě vmrlého Biſkupa giného wybrali a wolili / kteříjž tomu chtijc doſti včiniti na to zaſedli: tu gim Knijže podal hlas na Kaplana ſwého/a wſſyckni Duchowníj na Helikarda / kterýž ač byl Němec ale Czeſkau řeč dobře vměl: obecníj pak lid chtěl mijti Horſſe z Budče: wſſak na tom zůſtáno/ že Duchowníj ſwého dowedli.

Protož Helikardus Muž včený a wymluwný / gel k Cýſaři Henrychowi/a od něho Regalia přigal/a potom od Arcybiſkupa Mohutſkého poſwěcen.

Gel potom y do Ržijma s wůlj Knijžete Oldřicha y wſſeho Duchowenſtwij/a Koſtelu ſwému od Papeže Benedykta Oſmého/yakž o tom Catalogus y Kronyky Czeſké oznamugj/ weliké ſwobody wygednal/za čež poděkowáníj hogné odewſſech obdržel.

Když wjtali Biſkupa ſwého Czechowé / neyprwé byl proti němu Knijže Oldřich wygel / potom wſſyckni giníj lidé a Kněžíj s Proceſý ſpijwagic Te Deum laudamus.

Za téhož Biſkupa neyprwé Deſátky a podymne naſtali/mnohé neſnáze mezy lidmi vpokogené byli/a Wijra Swatá Křeſtianſká kwětla s welikým proſpěchem Cýrkwi Swaté. Wolen Roku 1018. a vmřel Roku 1024.

Benedictus 7. žiw byl toho čaſu/kterýž wzat byl po Sergiuſowi 4.

Protož ne od Oſmého Benedykta / ale od Sedmého to obdarowáníj obdržel Helikardus Biſkup/podlé těch let yakž Hágek klade.

Benedictus pak Oſmý wolen byl 1030. po Janowi 20. a vmřel 1044.

A že nekaždý wj co to geſt podymne muſý ſe oznámiti. Biſkup ten chtje

wěděti o ſwých Owčikách/yak gich mnoho bylo/pod kterým Farářem/ poručil gemu aby z každého Domu dwa Penijze bral a oddáwal za Rok/a on Farářům zato kázal dáwati/ Chriſma anebo Oleg po Swátný na Křeſt a na pomazáníj lidi ſkrze vkrutnoſt nemocy k Smrti blizký: a to odſtarodáwna ſlaulo Podymne.

O Biſkupu Pražſkém Pátém řečeném Jzo.

Kapitola VI.

KDyž dokonal žiwot ſwuog Helikardus / Oldřich Knijže weliče byl z toho zarmaucen/a weſſkeren duchowníj lid y obecníj: Protož ſe ſpolečně ſeſſli s Knijžetem / wolili Muže gednoho včeného/ gemuž bylo gméno Jzo: ~~od něho poſwěcen byl~~/kterýž gewſſe do Mohutče k Arcybiſkupowi w nebytnoſti Cýſařſké genž byl předeſſlého Roku vmřel/ od něho poſwěcen byl.

A když ſe ſpátkem nawracowal Knijže Oldřich proti němu wygel/a mnoho Panůw křeſtianſkých Kněžíj s Proceſý s lidem obecníjm ſpijwagicým Tě Boha chwáljme. Včený o wſſem byl Muž ten / ale w tom mu ſcházelo že weymluwnoſti neměl.

Za Biſkupſtwíj geho Konrad Knijže Sſwábſké na Stolicy Cýſařſkau wolen/Pán w wěcech Rytijřſkých zběhlý.

Za žiwobytj téhož Biſkupa / vmřel Boleſlaw neyprwněgſſíj Král Polſký rozmnožitel Wijry Swaté Křeſtianſké/ Pán wálečný a ſſtiaſtný/ kteréhož byla porodila Daubrawka Boleſlawa vkrutného Dcera/ Seſtra wlaſtníj nábožného Boleſlawa / a Teta Oldřichowa/ ponĕm Syn geho Měčiſlaw panowal.

¶ Léta 1029. Zyma byla vkrutná / Sněhu nad mijru mnoho napadlo/ Wod rozhogněníj pokazylo Mlegnůw mnoho při Rzekách / zwláſſtě okolo Prahy/a Brna na Morawě.

Téhož Roku vrodilo ſe Owotce doſtatek weliký / kteréž Roku předeſſlo y s Sſtěpmi Kobylky byli obgedli: Kuſs Hruſſek weliký za dwa Penijze yako we tři wědra/Jablek takowý Kuſs za geden Penijz prodáwán byl.

Téhož Roku začal ſe Mor weliký o S. Wácſlawě a to z Auplawice a Czerwené nemocy když Owotce odkwětlo/kteréž lidé bez mijry gedli.

Téhož Roku vmřel Jzo Biſkup/ Měſýce Vnora/ toliko ſſeſt Let byl na té Stolicy: wolen Léta Páně 1024. a vmřel Léta 1030.

O Sewerusowi Biſkupu Prazſkém Sſeſtém.

Kapitola VII.

PO Smrti Iza wolen byl na Biſkupſtwj Prazſké Sewerus kterýž byl welikým rozmnožitelem Wjry S. a naprawitel w Czechách y w Morawě Koſtela Božjho vžitkůw a ozdob / yakož ſe wſſecko pořadně oznámi: byl wolen Léta Páně 1030. a vmřel 1065.

Za geho Biſkupſtwj a za panowánj Knjžete Oldřicha Kněz geden ſwětſký ze wſy Chotauně rodem/gménem Prokop přigal na ſebe Zákon S° Benedykta / a oblibiw ſobě mjſto gedno w Skále nad Rzekau Sázawau / odtud Tiſyc Diáblůw wyhnal / a shromáždiw někte ré Kněžj Bohabogné do té geRzeholy přigal kdež byl prwé

Kláſſter ku památce Rodičky Božj a S° Janu Křtiteli založil a welmi trpký žiwot a nábožný s nimi wedl až do ſmrti.

¶ Léta Páně 1034. Biſkup Severus Kaplu S° Wácſlawa rozſſýřiti dal a tu nalezenj byli Koſti Podiwinowy ſlužebnjka wěrného Wácſlawa S° kteréž kázal do gedné Truhly w Zákřiſtě ſchowati a položiti.

Téhož Léta při S. Petru a Pawlu Duha weliká a yaſná ſe vkázala nad Wyſſehradem/a trwala tři dni bez proměny: byli potom deſſtiowé od S° Bartholoměge až do S° Wácſlawa: z čehož rozſſýřili ſe Rzeky a ſſkod welikých načinili.

Léta Páně 1035. ~~Břetiſlaw~~ powolaw k ſobě Biſkupa Sewerusa/wypra wowal mu ſwé widěnj weſnách yak mu Anděl přikázal/aby Koſtel Panny Marye a S° Jana Křtitele na Sázawě kázal ſwým nákladem rozſſýřiti.

Na to mu Biſkup odpowěděl/ wzdeg chwálu Pánu Bohu zato/a čiň wedlé wůle geho Swaté.

Kázal w tom Knjže Oldřich dělnjky powolati ze wſſeho panſtwj ſwého/a bezmeſſkánj Kláſſter ozdobný a nákladný poſtawiti/ k terému mnoho Wſy a Měſteček několik nadal / a liſty ſwými doſtatečně vgiſtil a vpewnil/a Biſkupu toho potwrditi rozkázal.

Tu Biſkup Prokopa Chotaunſkého Opatem včinil. Knjže pak při přjtomnoſti Biſkupa a Opata y wſſeho Konwentu geho/ Liſty doſtatečné pod Pečeti ſwau na Oltář Panny Marye položil mjſto offěry/ ke cti a Chwále Pánu Bohu ten wſſecken náklad oddáwagic/toho doložiw/ geſtližeby wám to kdo odniti chtěl / aby ho Pán Bůh ſlepotau a chudobau treſtal/ tak aby nedoſtatek na zdrawj on/ y rod geho měl/a wſſeligaký nedoſtatek na ſwém

ſtatku trpěl/ tak dlauho dokudžby Zbožj Kláſſterſké odemne nadané zaſe newrátil: o tom při Kláſſteře ſſjřegj nagdeſs.

¶ Léta Páně 1036. Země třeſenj weliké bylo Měſyce Liſtopadu/tak že lidé giž konec Swěta býti ſe domnjwali/ trwalo tři dni a tři nocy.

Biſkup Sewerus vložil lidem půſt/ſám na Zemi ſe proſtřel / Pánu Bohu ſe modlil/negedl ani pil/ až Pán Bůh ſwůg hněw vkrotiti ráčil.

Takowým Země třeſenjm vpadla Wěže weliká / kterauž byl Neklan Knjže dal poſtawiti nad Branau Wyſſehradſkau/kteráž ſlaula Neklanka.

Týž Biſkup budauc na Wogně w Polſſtě welikém/ z Břetiſlawem Knjžetem ſwým/yakž Kronyky Czeſké ſwědčj/Tělo S° Wogtěcha a Pěti Mučedlnjkůw w Hnězně wzaw do Czech přineſl.

¶ Léta Páně 1043. za téhož Biſkupa byl weliký hlad w Czechách pro nedoſtatek Obilj/ale že z Morawy Mauku y Chléb wozyti poručil Břetiſlaw mnoho lidu zachowal/kteřjžby byli muſeli od hladu zemřjti.

Za téhož Biſkupa wyſtawen Koſtel w ſtaré Boleſlawi překráſný/ ku památce S° Wácſlawa/ na tom mjſtě kde byl zamordowán/ kteréhož Sewerus Biſkup poſwětil/Léta 1046. dne 20. Měſyce Máge.

¶ Léta Páně 1047. Za žiwobyti téhož Biſkupa / Břetiſlaw Knjže pamatugic na dobrodinj od Pána Boha ſobě včiněné / a wjtězſtwj kteréž obdržel nad Němcy / když zahnal Cýſaře Gindřicha z Země ſwé rozkázal na tom mjſtě kde ſe ta porážka ſtala/kdež gſau Němcy pohřebowánj na hoře genž ſlowe Sſtok ginák Piwonka/Koſtel kráſný k chwále Pánu Bohu a čiſté Panně Matce geho wyſtawěti/a tam ſám gel z Biſkupem aby gey poſwětil.

Vwedli do něho bratry Panſtenjky řádu S° Auguſtýna / které poctiwau žiwnoſti Knjže opatřil a platy nadal/tak aby tu na budaucy čaſy Pánu Bohu ſlaužili/a gey připomjnali na modlitbách ſwých. Potom ſe do Prahy obrátil: njžegi o tom Kláſſteře ſſjřegi nagdeſs.

Téhož čaſu s Raddau Biſkupa Sewerusa / týž Břetiſlaw Knjže Sſpitál na Wyſſehradě dal poſtawiti/při něm Dům Modlitebnj/ a to wedlé brány na předhradj Wyſſehradſkém / a tu Kaplu wyſtawěti dal na památku S° Wawřince kdež chudý lid vwedauce / doſtatečně poručil gey ſtrawau y oděwem na čaſy budaucy opatřiti.

Téhož čaſu w Rzjmě když pokladůw wyhledáwali/nalezeno bylo Tělo Czlowěčj vſchlé/a w tom Těle byla rána na půl pátý nohy neb ſſlapěgůw wzdyli/a Lucerna hořjcy byla w hlawách geho/ kteréž nemohl žádný ani dýmánjm ani Wodau zhaſyti / až geden Muž zeſpod do toho ohně djru vdělal/a yakž žiwelnj wjtr doſſel ohně/ tak pomalu zhaſyl a zmizel wſſe

cken: tu byl nápis na Kameně těmito slowy napsaný. Teď ležij Pallas syn Ewandrůw (kteréhož zabil Kopijm Turnus: a když Tělo z Hrobu wyniali/postawili ge v Městské Zdi/kteréž swau wysokostj daleko Zed přesahowalo/a tu geho nechali státi tak dlauho až od desstě/Slunce a wětru/tak yako giná Těla lidská w porussenij přisslo.

Téhož času Kostel w Geruzalémě wystawen welikým nákladem od Křestianůw spomocý Michala Cýsaře Rzeckého/kterýž mnoho Zlata poslal na ten náklad: A ten Kostel Nicephorus Patryarcha poswětil a ozdobil mnohau Swátostí/ač tau samau Swátostí byl swatý a slawný/wssak yako služebnjcy Pánem se ozdobugj/tak y Pán služebnijky dobrými: Benedictus Deus in Sanctis suis, & Sanctus in Omnibus operibus suis, yakž Dawid w Zialmu swém.

¶ Léta Páně 1053. Prokop Opat Klássteru Sázawského vmřel: při gehožto Hrobě a smrti rozličnij se dáli diwowé/ tak že gest vznáno od těch bratřij/kteřij při geho smrti byli/že byl Muž S. yakož y za žiwota geho to vkazowali skutkowé.

¶ Léta 1055. Vmřel Knijže Břetislaw: Spitihněw pak Syn geho Němce wssecky z Země wyhnal/tak že y Matce swé wlastnij neodpustil: Abbatyssy Klásstera S° Girij/ na Kárách wywezti kázal na Baworské Lesy: a ta byla Dcera Hraběte Bramowského.

Byl Pán vkrutný na poddané y na bratry wlastnij neyprwé/ až z napomenutj Božijho/skrze osobu Wijta S° takowau zlost w sobě zatagil a přestal/ yakž w žiwotě geho oznámeno.

Za téhož Biskupa Kostel od Spitihněwa Knijžete na Zámku Pražském k podobenstwij Rzijmskému ozdoben a rozssijřen: kterýž to Spitihněw vmřel Roku druhého.

¶ Léta Páně 1061. Hrabě Mstislaw syn Borssůw z Osetu wystawěl Kostel w Bilině Městě swém/ ku památce S° Petra.

Prosyl potom Knjžete Wratislawa/ na poswěcenij spolu s Biskupem Sewerusem/ wssak obdržew to při něm že přigel/sobě weliké nesstěstj včinil / yakož pod Erby nijžegi o tom obssijrně nagdess.

Byl pak Sewerus netoliko Biskupem Pražským/ ale y Olomuckým / na dožádánij pak Wratislawa Knijžete/pustil byl Morawské Janowi Kaplanowi Knijžetcýmu/ Muži dobrému/ toliko sobě zanechawagic 12. Wsy co neylepssých/a nadto Sto Hřiwen Střijbra z Komory swé Knijže Wratislaw dáwati mu kázal.

Držel také Dwůr w Morawě Sekyrkostel se wssemi náležitostmi též y Slawkow s Trhem s Meytem a k tomu Hrad na Rzece Zwrátce řečený Podiwijn/ kterýž byl něyaký Žid Podiwa řečený wystawěti dal/ když byl včiněn Křestianem.

¶ Léta Páně 1065. Vmřel Sewerus Biskup 27. dne Měsýce Listopadu/ a w Pražském Kostele pochowán.

O Biskupu sedmém Pražském Jaromirowi/ Synu Břetislawa Knijžete Czeského.

¶ Kapitola VIII.

Jaromir Bratr Wratislawa Knijžete/mage nadegi k Biskupstwij / třetij swěcenij přigal od Sewerusa Biskupa/ a potom při Dwoře Krále Polského dlauho se zdržel/ toho od něho žádage aby mu dopomohl k rozdělenj dijlůw mezy bratřijmi: ale giž ho byl Otec k Duchownijmu stawu obrátil: protož geho bratřij k dijlu připustiti nechtěli. Wssak po smrti Sewera / na Biskupskau Stolicy w Czechách posazen/ wedlé Testamentu nebo Kssafftu Otcowského: w Moguncy od Cýsaře Gindřicha potwrzen/ a od Arcybiskupa Mohutského poswěcen/kterémuž gméno změněné/a dáno mu giné Gebhardus.

Dostaw tehdy Biskupstwij Pražského/počal Jana napomijnati/aby mu y Morawské pustil: wssak toho bránil Wratislaw / nebo Jana na tom Biskupstwij mijti chtěl.

Pro takowau persecutij byl cytowán před Rudolffa Kardynála Gebardus/ale on se stawěti nechtěl / ani poslussný býti Decretum geho: Protož oběma kázal státi před Papežem: Tu Jaromir odsauzen Biskupstwij yako odporný/ a dán do Klásstera/ aby w Zákoně za swé neposlussenstwij žiwot swůg dokonal. Ale za přijčinau Machtyldy Kněžný Lombardský od Papeže to obdržel/ že zase do důstogenstwij Biskupského přiweden: A tak yak mu se wedlo na té Stolicy wssecko pořádkem podlé let spatřeno bude.

Neyprwé když dostal Biskupstwij dal Probosstwij Pražské Markowi Kaplanu swému / kterýž byl Rodu starodáwnijho a znamenitého Hrabat Bzowských/kteřij byli někdy z Lechem a s Czechem do té Země přissli / a ti vžjwali za znamenij Rytijřské Srncowých Rohůw.

Ten Probosst neyprwé w Czechách Kněžij oděwy od giných lidj rozdělil/ Cztyřmecýtma Kaplanůw a Kanownijkůw vstanowil / a dáwal každému hognau strawu sobě toliko čtwrtý djl zůstawil/a gim tři k žiwnosti dal / tak aby každý bral Třidcet Strýchůw Pssenice/a tolikéž Owsa/a Cztyry Penijze na každý Teyden na Masso: sprawowal Kostel Pražský 30. let.

Týž Biskup Gebhard založil Kostel we Wsy Srdcow / kterýž w přjtomnosti bratra swého Wratislawa poswětil: té Wsy dali gméno Nowá Wes / která leží nedaleko od Cesty kudy se gede od Prahy do Morawy: a to se dálo Léta Páně 1067. O čemž Hágek w listu 131.

Za téhož Biskupa téhož Roku/času Jarnýho/okolo S° Rzehoře/bývali w Czechách weliké Mlhy každého dne/tak že Czlowěk Czlowěka před sebau wzdáli čtyř krocegůw newiděl/ a z toho yakýs neobyčegný smrad pocházel/ to trwalo 35. dni: a w tom se lidem vkazowali hrozné Ssselmy/ w rozličných spůsobých.

Powstal potom hrozný Mor w Czechách / genž trwal od S° Jana/až do S° Martina: Pro náhlost rány té lidé se domnýwali / žeby dwa dýli lidu zemřýti mělo/a to připisowali nakaženému Powětřj z těch Mlh.

Druhého Roku/o Božjm Křtěnj/welmi přýkrá Zyma byla/tak že mnoho Dobytkůw zemřelo/lidé wandrowný po Cestách zmrzli nalezenj býwali a takowá Zyma trwala až do 20. dne Března.

Téhož Léta/ bylo weliké Země třesenj w Czechách/ tolikéž bleyskánj a hrozná Hromobitj a častá: Wsy Městeček mnoho Hrom popálil/a mnoho stawenj padlo/takže lidé opustiwsse domy swé/ w Skalách a w Lesých sobě Stánky dělagic/ bydleli.

Podzymnýho pak času / dni gedenácte pořád Měsýce Rzýjna/ déšť pršel / byli weliké Wody/ a sskody netoliko w Czechách/ ale y w Missenských Kraginách Labe Rzeka zdělala.

Potom Roku 1077. Třetý den po S. Wýtě/když strážný při Kostele na Hradě Pražském zesnuli/ odewřené byli Zámky Kostelnj/ a pobránj wssecky Klénoty a Kalichy.

Biskup Gebhart tolikéž y Knjže/ pilně se na to wyptáwati kázali/ale nemohli se nic doptati ani dowěděti Třetý den po Swatým Wácslawě tolikéž včiněno/ale w Kostele vhlidali bohatého Žida gménem Kleblara gey chytili/ kterýž s swým služebnýkem bral Penjze Kostelnj s Truhly: toho dali trápiti/genž se přiznal ze wsseho co byl prwé pobral / a w Domu swém měl to w celosti.

Vtopen gest služebnýk/a z Žida Střewa wywlečené neb wytočené byli.

Druhého Roku mstili se Židé pro smrt toho Žida / mnoho Kněžj po cestách tegně gim zastupugic pomordowali/žádný se domysliti nemohl kdoby to činil.

Ypřihodilo se že z gednoho Kněze tolikéž střewa wysaukali/z tohose domeyssleli že to Židé činj / včinili na to gistau stráž / a wyprawili gednoho Kněze do Boleslawi/ kterémuž Židé w cestu wskočili: Ale přihotowě stogýce strážnj wyskočili/a zgýmawsse ge do Prahy přiwedli/ kteréž vkrutnými mukami poručil Knjže trestati/a ginj odewsseho vtekli toliko s hrdli.

Léta Páně 1079. List přinessen Wratislawowi Knjžeti/ napsaný od Papeže Rzehoře/aby Msse swatá čtená ani spýwaná nebyla Slowanským Jazykem w Czechách/pro zlechčenj od lidj sprostných / poněwadž to má býti wěc tegná a neodewssech wyzwěděná: protož aby to nebylo/mocy (prý) Božj a blahoslaweného Petra zapowýdáme/ a tebe pro poctiwost Pána Boha wssemohúcýho napomjnáme/a aby takowé marné wssetečnosti wssemi obyčegi odporen byl/ přikazugeme. Datum/ec.

Téhož Roku Gebhart Biskup ginák Jaromir žádal Wratislawa bratra swého/aby gemu byl nápomocen žeby wssecky Kauzedlnýky Czaroděgnýky/Hadače y zaklinače a Wěsstce z Czeské Země wyhnati chtěl: to Wratislaw Knjže včiniti poručil: y vtraceno gich toho gednoho Roku / Sto a sedm: druzy z Země wen wyssli.

Léta Páně 1081. W stranách Půlnočnjch w Czeské Zemi zůstali byli dwě Báby w Kauzedlných wěcech welmi wycwičené / gedna we Wsy kte-

rážowe Hroby gménem Janka/a druhá w Krojycině gménem Wawrusse/ty dwě weliký nepokog činili / rozličnými nemocmi / zwlásstě Ženám Těhotným/které skrze gegich včinky rodýwali/Gežky/Psy/ Kočky/Myssy a někdy Dřjwj neb Kamenj mýsto dětj.

Takowá nesslechetnost když se na nich skutečně shledala a vkázala/Knjže Wratislaw kázal ge na Wyssehrad přiwezti / kteréž před Knjžetem y před mnohými lidmi diwné a nesslechetné skutky spomocý Duchůw zlých činili/Hromobitj wzbuzugýce/y giné diwy/tak že komu chtěli byl té Hodiny nemocný/a zase té hodiny zdráw.

Knjže obáwage se aby mu nětčeho takowého nespáchali spomocý Duchůw zlých / wyssedsse kázal ge hned toho dne spáliti: Bránili gich Duchowé zlj kteřj při nich byli statečně/ častokráte Oheň vdussugýce/ wssak po dlauhém trápenj / gsau vpálenj.

Přikázal potom Knjže y Biskup aby žádnj Kauzedlnjcy w žádném Městě trpjni nebyli/ani we Wsech.

Léta Páně 1084. Wyssli gsau čtyři bratřj Duchownj / a čtyři swětsstj spowolenjm Opata swého z Klássterа Swatého Jana na Ostrowě řadu Swatého Benedykta/a mnohá mýsta schodiwsse nemohli sobě přjhodného Sydla k obydlj naleznauti / wessli na geden Wrch Teslin/ a tu se osadiwsse Kostel Dřewenný k chwále Božj a Swatému Janu Křtiteli/ napamátku wystawěli/ w kterémž Pánu Bohu nábožně slaužili.

Mnozy lidé ge nawsstěwowali / a widauce gegich žiwot přjkrý/ Almužny gim weliké dáwali/ kterýchž oni bráti nechtěli/ a někteřj při nich zůstáwali při službě Božj / wssecko s nimi trpjc aby wěčnau radost zeyskali.

Léta Páně 1086. když Wratislaw od Gindřicha Cýsaře Králem Czeským včiněn/ toho času práwě Jan Morawský vmřel.

Jaromir přistaupiw před Cýsaře/ žádal ho aby mu Morawské Biskupstwj k Czeskému přiloženo bylo/když se takowá odměna stala/ těm Kraginám/že to což prwé bylo Králowstwým/snýženo/ a to který Knjžetstwjm bylo powýsseno: včinili to na žádost geho Cýsař s Králem.

Welikau nepřjzeň mezy sebau wedli ti dwa bratřj/ Král Wratislaw a Biskup Gebhart. Očemž obssýrně Kronyky Czeské oznamugi. O to sobě často steyskal Král na Biskupa před Papežem.

Poslal potom Král k Papeži Vrbanowi toho gména druhému/kterýž byl wzat po Wiktorýnowi třetým/Léta Páně 1088. žiw byl Let 12. Měsýcůw 4. dni 19. vmřel 1100. Žiadagic ho/aby mu dopustil Kostel w slussném mýstě postawiti/k chwále Božj a ku památce Swatých Apossstolůw Petra a Pawla/ a poručil Poslům/ aby pilně spatřili Kostel Swatého Petra w Rzjmě/a wymalowati dali.

Dowolil k tomu Papež a Král / zwolaw Zednýky Kostel wystawěti bez otahůw kázal.

Rposlal k Papeži znowu žadagýce aby mu přislal někoho kterýby ho po-swětil/ a to proto že s Bratrem swým Biskupem/ wweliké neswornosti byl.

Poslal Papež Jana Kardynála Tesalského a Petra Probossta Swato-girského aby tak včinili.

Král hned k tomu Kostelu dal Probossta/ Děkana/ a celý počet Kano-wnjkůw/ a ti aby na ten čas když Král rozkáže Missy Swatau slaužili/ y tak yako Biskupj w Korunách Missy Swatau celebrowali/ k tomu aby wssy-ckni swobodnij byli: a aby nikdy žádný Biskup Pražský ani giný nad nimi Wrchnosti neměli/ ani ge saudili/ toliko sám Papež a Král.

Také gest z mocy Biskupské swé Kněžiwyzdwjhl a Kostel Wyssehradský slawně ozdobil. Probossta|každého Kancléřem Králowstwij Cžeského včinil/ a aby byl třetij po Králi mezy Knijžaty a Pány| w Raddách/ tak to spůsobil/ a aby žádný giný Probosstem ani Děkanem nebyl/ kromě osoba Duchownij/ a to listy swými y Papežskými zmocnil/ wssak ten Kostel po-tom zbořen byl od Pražanůw/ kterýž na ten čas když gsem w té Knijže pra-cowal/ ozdobiti dal/ Ioannes Medek Ratiborienſis ab Altendorf Præpo: Viſsegrad: & Metr: Pra: Ecc: Canonicus.

Malo gesstě na tom měl Král Wratislaw/ ale Biskupstwij Morawské nad vstanowenij Cýsařské y swé powolenij které byl přilaudil k Cžeskému Biskupstwij/ dal Wácslawowi Kaplanu swému.

Zialostiw proto budauc Jaromir/ strogil se do Rzijma o křiwdu swau stěžowati sobě na Krále: ale o to prwé gel k Králi Vherskému/ roznemohl se a w Ostřehomě vmřel.

Owssem dotčený Jaromir byl Biskup dobrý y pokádný w Aukadu a po-wolánij swém/ toliko že se s bratrem nesrownáwal/ wssak potom Král Wratislaw welice byl žalostiw z geho smrti/ spomjnagic hodnost geho/ li-tugic toho že tak s nim w newoli byl.

Kázal potom Klásster ozdobný mezy Hradcem a Chrudi-mi wystawěti nedaleko od Ku-tnécké Hory/ a ozdobiwsse gey yak neylépegi mohl a rozuměl/ bohatě nadal/ a dal mu gméno Opatowice.

Ziw byl Jaromir na Biskupstwij 24. let: wolen 1065. vmřel 1089.

O Kozmasowi Biskupu Praz-ském Osmém.

Kapitola IX.

LEta Božijho 1090. Wratislaw Král powo-lal k sobě Kanownijkůw Kostela Swatého Wijta/ tu se w tom Kostele radili/ kohoby vžitečného za Pastýře woliti mohli.

Hodně wybrali Děkana téhož Kostela/ gménem Kozmasa Muže dobré-ho/ toliko žebyl starý/ wssak prowelikau hodnost wssyckni mu té Stolice přáli.

přáli. Ale že Cýsař byl toho času w Lombar-dij/ dlauho mu se ta Confirmacy protaho-wala/ až potom Léta 1094. po smrti Krá-le Wratislawa Břetislaw Knijže poslal Koz-masa/ a Ondřege z Daubrawice k Mohutské-mu Arcybiskupu/ aby od něho poswěcen byl/ buď na Pražské neb na Olomucké Biskupstwij.

Téhož času spomjnagi Kronyky Cžeské Muže gednoho gménem Zderada/ kterýž byl Radau Wratislawa Krále Cžeského/ z Rodu Hrabat dáwnijch/ kteřij přissli z Charwátské Země z Cžechem a Lechem/ a psal se Zderad z Swábenic a na Břeské/ ten mezy Prahau a Wyssehradem Kostel ku památce Swatým Aposstolům Petru a Pawlu po-stawiti dal/ kterémuž řjkagi na Zderaze kteréhož byl prawě nedokonal Bořiwog.

Léta Páně 1092. Začal se řád Mnichůw Karthauských w Frankrey-chu/ z té příčiny.

Byl geden Mistr welmi včený a dobrého žiwota/ tak že ho lidé za Swa-tého býti rozuměli neb wykládali: a když vmřel/ wnesseno Tělo geho do Kostela/ a spijwali se yakž obyčeg Zialmy Dawidowy. Toć vmrlý posu-diw se na Marách/ promluwil: Před Saudem Božijm sprawedliwým gsem obžalowán/ a Saudem Božijm sprawedliwým zatracen gsem/ a to činil na každý den po třikrát.

Tu něgaký Doktor Bruno včený Muž/ řekl swým Včedlnijkům. Wi-djteli kterak tento Muž pokogně a dobře žiw gsauce zahynul/ takéli y my zahynauti chceme: nedeg nám toho Pán Bůh: a tak se smluwiwsse ssli na Pausst kteráž slaula Kartus/ a tu žiwoty trpké wedli/ slaužice pilně Pánu Bohu/ od kterýchž se Rzehola ta začala.

Léta Páně 1094. při počátku Zymnijho času/ přihodilo se w Cžechách/ že geden Muž slawný přigel do Prahy Robertus/ a ten se prawil býti Bisku-pem.

To vslissawsse Břetislaw/ y Kozmas wolený Biskup/ wděčně ho přigali: a když přissel Knijžeti prawil se býti de Vasconia, a že byl Biskupem Mě-sta Kawelona/ toliko že se wydal na Paut aby Swět prohljdl/ kterého bratr Biskupa Kozmy poznal/ když k Božijmu Hrobu chodil/ neb se tam byl s nim seznámil/ a Biskupem se gmenowal: že pak ho žádali Biskup wolený y Knij-že Břetislaw/ aby Swatau Missy slaužil/ a přitom aby Kostely někteeré w Městech y we Wsech/ y Ziáky někteeré na Kněžstwij poswětil.

Včinil tak/ a nabraw Darůw mnoho w Cžechách odgel/ tak že newěděli kam se obrátil: S čehož se domnjwali/ že nebyl Biskupem.

Poslal Knijže a Biskup Kozmas do těch Kragin/ chtjce zwěděti o tom gestliby byl Biskup/ ale gim spráwa dána/ že tam nikdy žádný Robertus nebyl.

Potom poslali hnedky do Rzijma/ co činiti magi: Papež poručil Kostely geho poswěcené znowu poswětiti/ lidi ty které křtil nekřtiti/ ale aby hned biřmowáni byli. Ziáky které swětil/ též gich swětiti nekázal/ ale když gi-

né swětiti bude Biskup/ aby na ně Ruce kladl/a dáwal gim požehnánij/mezy ginými postawiwsse/ale aby gich nemazal.

Po takowé přjhodě teprwa Kozmas pospijssyl kswěcenij Kostelůw/ a neyprwé Prazský Swatého Wjta poswětil/kterýž byl Ohněm zkažen/a znowu wystawen/ potom y giné.

Léta Páně 1096. Když Břetislaw Knijže do Slézska na Wognu odgel/ Němcy kterij ssli do Geruzaléma/přitáhli do Czech/ a Zidy bezděk křtili/a kterij se křtiti nechtěli/ každého zabili.

To widauce Biskup/že proti Práwu Duchownijmu takowý křest býti nemá/poslal k nim aby toho nečinili/ ale že sně mocy neměl nesměl se gim na odpor postawiti: Zidé ti křtěnij obrátili se zase k swému Zákonu/ nebo ge žádný newčil wijře Křestianské/ což bylo přičitáno k nedbándliwosti Biskupa a geho Prelátům.

Roku potom druhého Biskup Kozmas vmřel/ a pochowán w Kostele Swatého Wijta.

Ten Biskup psal Kronyku Czeskau/ počawsse od Czecha až dokonánij žiwota swého: wolen Roku 1090. a vmřel 1097.

O Heřmanowi Biskupu Prazském Dewátem.

Kapitola X.

Heřman kterýž byl na Službě Wratislawa Krále/ čas dlauhý/a potom y Břetislawa/ Syna geho wěrným spráwcy/ po Smrti Kozmasa zhodné wůle Knijžetcý/ na geho mijsto wolen: byl Muž střijdmý/milosrdný a hogný: Ratisbonæ neb w Rzezně od Henryka Cýsaře potwrzený/ od Seraffina Arcybiskupa na Kaplanstwij poswěcený/a od Kardynála Ruperta Legata Papežského w Mohuči na Biskupstwij pomazaný.

Wijce než půl wěku swého při Dwoře Králowském strávil/ wewssem w něm vctiwě posluhugic.

Za žiwobytu toho Biskupa w druhém Roku to gest 1098. Křestianssti Rytijři dobyli w Azij Města Antiochi, tu nalezli w gednom Kostele Wosstijp gimž byl proklán bok Pána a Spasytele nasseho.

Téhož času Město Geruzalém dobyto od Křestianůw: obležené bylo Měsyce Dubna/ a ssestého po obleženij wzato.

Téhož Léta/přihodilo se w Klássteře gednom genž slowe Windelmuth/ že Abbatysse téhož Klásstera Kostel welmi spustlý zase opraviti rozkázala/ k ecti a k chwále Božij a Swatému Petru ku památce: a když Biskup Kostel swětil/a Swátosti do Truhly kladl/ aby ge wstawil do Oltáře/ Abbatysse mezy ginými Swátostmi podala gemu kus Sslogijře/Swaté Lidmi-

li. Biskup vhlidaw gey řekl/ ponech toho tam milá Panno/ a mlč o té Swátosti/nechť ta Babička zbabila odpočijwá w pokogi: Abbatysse odpowěděla: ó nemluw tak milý Otče/ mnohé zagisté Diwy činiti ráčil/ skrze zásluhu té Swaté Ženy/a podnes Pán Bůh činij. A geden dobrý ctnostný Kněz z Czeského Králowstwij tento Ssátek za weliký mi Dar poslal/ a swým Duchownijm Aukadem toho potwrdil/ že to gest kus Sslogijře té Swaté Panij.

Kázal w tom Biskup přinesti Oheň/ ten Ssat požehnaw we gméno swaté Trogice wložil na něg/ rozpálil se ten Ssat/ že pro horkost w ruce ho wzyti nemohl/ wssak nic gemu Oheň newsskodil/ neb když wstydl/byl celý/ tak yakoby ten den byl setkaný.

To wida Biskup poklekl a plakal želegijce toho posměchu kterýž včinil té Swaté Wdowě/Mučedlnicy Božij.

Ginij lidé tolikéž Pána Boha chwálili/ že on Swatých swých gest zgewným ochráncy/a tak wložen do Oltáře.

Léta Páně 1103. Czasu Letnijho w Czechách y w giných okolnijch Zemijch wětrowé činili na Staweníj welikau sskodu/ yakž oznámeno při panowánij Knijžete Bořiwoge.

Léta Páně 1104. Morawané spolu Swatoplukem Knijžetem nebo Margkhrabij y s ginými Knijžaty wolili sobě za Biskupa Jana Muže wyborného.

O tom wědauc Heřman a Bořiwog Knijže/ že se to mimo wůli gegich dálo) mlčenijm toho pominuli.

Přes dlauhý čas welicý nepokogowé byli mezy Knijžaty w Czechách.

Potom Léta Páně 1119. založen a ffundowán Klásster Wylimowský/ zrozkázánijm Wladislawa Knijžete/ a to na žádost a pomoc dwauch Panůw/Wylijma a Heřmana/a ti byli Hrabata z Sulcpachu/kterij mnoho na ten Klásster nakládali/a bohatě gey nadali/ a po Smrti tam pohřbenij byli.

Na rozličných mijstech zminka o tom se Klássteře činiti bude/byl Rzeholy Swatého Benedykta/ bohatě nadaný: kdo gest byl přijčinau geho zbořenij/ o tom nijžegi nagdeš o sepsánij Klássterůw.

Léta Páně 1120. Templáři Křižownicy toho času počátek swůg wzali/ měli byt swůg nedaleko Božijho Hrobu. Ti za Gelazya druhého Papeže se počali.

Křestiané kterij na Paut k Hrobu Božijmu chodili/ weliké pohodlj od nich mijwali: nebo ač Křestiané Geruzalém drželi/wssak Saracenij mnohé sskody wokolo činili/ Laupili a mordowali lid Křestianský/ a zwlásstě Pautniky/ a tak ti Templáři vkazugic mijsta swatá peregrinum wyprowázeli ge/ a za takowé dobrodinij po wssech Kraginách wychwalowánij byli/a dary gim rozličné nosenij zrozličných Kragin.

Honorius Papež druhý/ widauce gegich takowé náboženstwij a sstěstij které měli nad Pohany/řád gim spůsobil/aby w bijlých plásstěch chodili.

Eugenius pak třetij toho gména Papež/ Křijž gim Czerwený přidal na bijlé Plásstě.

Potom Léta Páně 1307. Z poručenij Klementa Papeže/ toho gména

Pátého/kterýž byl wzat po Benedyktowi 10. a žiw byl osm let na té Stolicy/ Měsycůw Deset/ dni Patnácte/ ta Rzehola zhynula/ a gegich Zbožij wssecko Rodyským Rytýřům rozdáno.

Léta Páně 1122. Heřman Biskup vmřel/ kterýž dobře a pokogně Stolicy sprawowal/ chudých lidij weliký pomocnijk y nedostatečných Rzemeslkůw. Žiw byl na té Stolicy let 19. wolen Roku 1097. a vmřel ut supra.

O Meynhardowi Biskupu Pražském Desátém.

Kapitola XI.

TEhož Roku hned yak vmřel Heřman Biskup/ Wladislaw Knijže powolaw k sobě Duchownijch/ prosyl aby někoho hodného na geho mijsto wolili/ a sám gim Meynharda gmenowal: a když nechtěli giný lidé k tomu přiwoliti/ proto že byl Cyzozemec/ namluwil Knijže neyprwé Preláty/ a potom giné Pány a Rytijřstwo/ a tak ho přigali/ ale ne wděčně.

Přigal potom podlé obyčege Regalia, a poswěcen byl od Arcybiskupa Mohutského.

Ten Hrob Swatého Wogtěcha swým wlastnijm nákladem ozdobil/ a do Geruzaléma k Hrobu Božijmu gel.

Obžalowán byl před Papežem od těch (wssak newinně/) kteřij mu toho nepřáli/ ale se zewsseho pěkně wywedl/ v Arcybiskupa Mohutského/ a nepřátelům swým takowau protimyslnost odpustil.

Léta Páně 1123. Czasu Postnijho vkazowali se znamenij diwná na Nebi/ zdálo se někdy že Hwězdy yako déssť pršsali: byla weliká hognost wsseho Obilij/ toliko že byli Kraupy na některých mijstech posskodili.

O kostech Podiwinowých/ kterak byli nalezené a od toho Biskupa poctiwě mezy Oltářem Swatého Mikulásse/ a Hrobem Biskupa Jaromjra pochowané Hágek zmjnku činij w Listu 167.

Soběslaw Knijže Kostel Swatého Gijřij rozbořený na Hoře genž slowe Zřijp wystawěl/ který Zdik ginák Gindřich Biskup Olomucký poswětil na den Swatého Gijřij.

Týž Biskup Zlatem a Drahým Kamenjm kázal obnowiti Hrob Swatého Wijta/ kterýž náklad stál 3070. kop gro: Czeských. Hágek w Listu 171.

Léta Páně 1130. Diwná a neobyčegná znamenij na Nebi se vkazowali času Zymnijho: na den třijch Králůw Denice wycházela / diwným obyčegem/ tak yakoby tancowala/ gednák wegss gednak nijž spodiwenijm welikým lidi patřijcých.

Téhož Roku gel Biskup k Božijmu Hrobu na Paut/ wyprowázeli ho geho Knězij až do Baworské Země.

Opět obžalowán byl týž Biskup od těch kteřij se byli smluwili na Soběslawa Knijžete/ z nawedenijm Břetislawowým/ wssak neprawdiwě: očistil se z toho yako newinný pěkně/ a ti hanebně pomordowáni byli.

Léta Páně 1132. pod gednau welikau Horau rozkázal Biskup na swůg náklad wystawěti Kostel/ we gméno Panny Marye we Wsy Chuchel (blízko od swého Dworu Biskupského/ a chtijce ten Kostel poswětiti/ tu čekal.

A když bylo času wečernijho / přissla na Biskupa weliká dřijmota/ tak že se snu obrániti nemohl: ssel do swé Komory a položil se na Loži/ služebnijcy za tim odessli.

Přissel negaký diwný hřmot že se zdálo yakoby se co lámalo. Biskup z Lože wyskočiwsse přitiskl se k straně ke Zdi wedlé Komijnu/ a w tom Kámen weliký z té Hory wypadl/ porazyl dwě Zdi/ a Lože Biskupowo potrhal a tu se zastawil. Biskup tu stogic bez vrazu zůstal/ poděkowawsse Pánu Bohu/ wyssel z té Komory do giné.

Léta Páně 1133. Hágek na Listu 175. přigel do Czech Legát od Papeže dáwage Kladbu na Maynharda Biskupa Czeského / prawě žeby on mnohými a těžkými hřijchy byl před Papežem obtijžen/ a z těch aby se před Neywyžssijm Biskupem wywedl a očistil/ takowé obžalowánij na téhož Biskupa přisslo z některých Kanownijkůw Kostela Pražského: Mnozy se byli proti němu spuntowali / chtijce gey s Stolice Biskupské zsaditi/ ale wssak gsau toho wykonati nemohli/ proto/ neb ten vklad byl mnohým lidem známý včiněn.

Téhož Léta / druhý den po Welikénocy/ neslýchané Hromobitij w Czechách bylo / vdeřil Hrom na Wěž při Kostele Swatého Wijta na Hradě Pražském/ a zapálil gi/ žádný brániti nemohl/ wssak Kostelu nestala se žádná sskoda.

Téhož času Swatý Gothard / w Fuldenském Kostele mnohé Diwy činil/ a pro welikost skutkůw mezy Swaté počten.

Téhož Roku Biskup Maynhard před Papežem obžalowaný yak se nahoře psalo očistiwssy se w Mohuči/ do Holomuce do Morawy přigel a vmřel.

Od Biskupa Olomuckého Tělo geho poctiwě přiwezeno bylo do Prahy. Wolen byl Léta 1122. vmřel Roku 1134. is quinq; prebendas Canonicales in Ecclesia Pragensi creavit.

O Janowi Biskupu Pražském Gedenáctem.

Kapitola XII.

PO ſmrti Meynharda / Jan Proboſſt Wyſſehradſký na geho mjſto wolen / wſſak ſpomocy Darůw té hodnoſti doſſel / a na den Swatého Wácſlawa ſkrze Děkana Pražſkého wyhláſſen.

Zato lidé Pánu Bohu děkowali: nebo byl člowěkem dobrým / a rád ſe zachowal každému.

Gel potom k Lotaryuſowi Cýſaři s Liſty / ſ Knížetem y Kapitolau Pražſkau do Haydelburku o Confirmacy a tu hned poſwěcen od Mohutſkého Arcybiſkupa. Wrátil ſe do Prahy Měſýce Dubna / a pilen byl ſwé powinnoſti.

Léta 1137. přihodilo ſe že gedna Žena na ſwých nohách choditi nemohla tak že gi muſyli noſyti tam kdež gi potřeba byla. A když na den Swatého Sſtěpána ſama toliko w Domě ležela / a Pánu Bohu ſe modlila / vſliſſela ano Zwon zwoný / a w tom ſe Dwéře odewřeli v domu / a Zwon ten který prwé zdaleka ſlyſſela / zdálo ſe gi yakoby tu w domě zwonil.

Žena z toho ſe vlekla / a pozdwjhſſy Hlawy vzřela / ano dwa Muži gdau do dweřj / magjce na ſobě oděw Biſkupſký. Ti přiſtaupili kný a geden wſtáhl ruku a dotekl ſe gi Hůlkau kterau w ruce držel / řka: Wſtaň a wzdeg chwálu Pánu Bohu: a tak pozdwjhſſy gi pogali až do Wſy / kteráž ſlowe Slapi / w kterýž Muž geden znamenitý Mladota Koſtel Roku předeſſlého

dal byl wyſtawěti / ku památce Swatému Gothardowi Biſkupu: tu před Koſtelem poſtawili gi ti Muži / kteráž ſtála na ſwých Nohách yakoby nikdá w nich žádné boleſti neměla / a odewřewſſe Koſtel tam gi vwedli.

Tu ona Pánu Bohu ſe pomodliwſſe ſliſſýc ſpjwaný y chwálený Pána weſele / odeſſla zdrawá do ſwého Domu. W tom Manžel gegi přiſſel / a když Ženy nenalezl / těžce ſe rmautil.

Hledal wſſudy / a nic nalezti nemohl. Potom ſe v Sauſedůw ptal / kteřýž ſe wſſyckni ſeſſli a diwili ſe kam geſt ſe děla.

A když mezy ſebau rozmlauwali / přiſſla / a wkročiwſſe do Swětnice nalezla Muže ſwého welmi žaloſtiwého / kterauž vhlidawſſy tak zdrawau vlekl ſe wida gi s těmi lidmi a přátely gegými.

Ptali ſe gi w tom kterak byla vzdrawená / ona gim wſſecko wyprawowala / yak ſe to dálo. Děkowali Pánu Bohu za takowau láſku. A ona nazegtřj ſſla do Koſtela / Dar Pánu Bohu k chwále na Oltáři položila / podlé poručený těch Swatých Mužůw / kteřý ſe gi gmenowali / Jan Ewangeliſta a Gothard Biſkup.

Roku potom 1139. Jan Biſkup Pražſký dlauhau nemocy gſauce ztrápen vmřel / a w Kaple Swatého Gotharda Biſkupa pochowán / při Koſtele Pražſkém. Na gehožto mýſto Sylveſter Opat Sázawſký od Prelátůw Koſtela Pražſkého wolen / Měſýce Rzýgna / a wſſak ta Electij / pro brzkau Smrt Knjžete Soběſlawa podſtatnoſti neměla. Wolen léta 1134. i vmřel ut ſupra.

O Ottonowi Biſkupu Pražſkém Dwanáctem.

Kapitola XIII.

OTto Proboſſt Koſtela Pražſkého od Knýžete Wladiſlawa y od Kapitoli wolen / hned k Cýſaři wyprawen / a tu odtud do Mohuče gel kdež poſwěcen od Albrechta Arcybiſkupa. Ten mnoho naložil na Koſtel Pražſký tolikéž na Koſtel Zderaſký který welice milowal / a w něm aby po Smrti pohřben byl žádal / anobrž prwé nežli vmřel / tam ſe dowezti kázal.

O geho ſprawách a ſkutcých ſſyroce Kronyky wyprawugi.

Léta Páně 1142. Koſtel Swatého Wýta zapálen kterýž z gruntůw wyhořel / a w něm mnoho Zlata a Střýbra / y giných Swátoſti a Klenotůw shořelo / Koſtel tolikéž Swatého Giřý / netoliko shořel / ale přiliſſným Ohněm wſſecken ſe rozſul a zbořil.

Widauce to Geptiſſky y Abbatyſſe an gegich Kláſſter shořel / y wſſecky přjbytkowé wolali ku Pánu Bohu aby ſe ſmilowati ráčil nad nimi / a potom ſſli z Hradu Pražſkého pod Petřýn / wſſech bylo pohromadě 75. a odtud wſtawſſe weſſli do Koſtela Swatého Jana Křtitele na Augezdě / tu Pánu Bohu ſlaužili we dne y w nocy / Dům ſobě dawſſe poſtawiti / kterýž ſlowe Petřýn.

Po nedlauhém pak čaſu / hláſný a někteřý Rybáři / také chudý Řzemeſlnýcy kteřýž w nocy pracugj / oznámili Pannám těm kterak widagj čaſu nočnýho / an z Kláſſtera toho shořelého wycházy Oheň / a neſe ſe až k Nebi / a přitom Ohni yakoby negacý Duchowé Andělſſtý ſe vkazowali.

Tim Panny gſauce napomenuti / ſſli ſpolečně na to mjſto Oltáře nawſſtěwowali / a Těla Swaté Lidmilly hledali / proſyli Zednýka aby mezy Kamenýmí a Rumem / toho Těla hledal / kterýž když to včinil nalezl Hrob celý / a Tělo neporuſſené.

Protož Panny s Biſkupem Morawſkým Gindřichem o to ſe poradiwſſe / ten Kláſſter počali wopraw owati.

Léta Páně 1143. Proboſſt Děkan y wſſyckni Kannowtnicy Koſtela Pražſkého / pilně ſe oto ſtarali / aby týž Koſtel Swatého Wýta ſpálený a rozbořený zaſe k nápraweě přiwedli / a tak neyprw na ſwůg náklad kázali gey wyrumowati / a tu gſau nalezená Těla Swatého Wácſlawa / a Swatého Wogtěcha / y giných Swatých Mučedlnjkůw.

Téhož Roku / Knýže Wladiſlaw činic Pánu Bohu dýky / že mu Pán Bůh pomohl ſe wrátiti do ztraceného Králowſtwý / kázal založiti Kláſſter na Strahowě / a dal gemu gméno na Hůře Syon.

A když byl Koſtel z gruntu wyzdwýžen / poručil gey Král Biſkupowi k opatrowánýj / kterýž gewſſy do Kláſſtera z Tenſſeldu do Němec / ſpowole-

njm Opata wygednal oſm Kněžý řádu Premonſtratenſkého / a w tom ge Kláſſteře oſadil / kteřýž welmi nábožně a poctiwě Pánu Bohu chwálu činili / a Starſſý mezy nimi byl Opatem Rzo gmenowaný.

Léta Páně 1144. Manželka Wladiſlawa Knýžete / widauc yak Manžel gegi pilnau Prácy a náklad nemalý wede / zſtrany ſtawený Kláſſtera Strahowſkého / proſyla ho aby gi také powolil Kláſſter wyſtawěti: což on ochotně včinil / a tak magic powolený / kázala založiti Kláſſter w Dogſanech a doſtatečně gey nadala / do kteréhož Panny téhož Zákona vweſti kázala / k kterýmž čaſto pro Náboženſtwý gezdýwala.

Léta druhého Biſkup Olomucký Gindřich / kterýž byl w láſce weliké při Knýžeti Wladiſlawowi / chtýce toho Náboženſtwý wýce gi přičiniti / gſauc tak doſtatečným / Koſtel nad Litomyſſli založiti kázal / tu na tom mýſtě kde geſt nyný Zámek / a dal mu gméno na Hůře Oliwetſké / kdež tolikéž bratrý téhož řádu vweſti poručil / mnoho Wſý k němu přikaupil / a wſſelikými doſtatky znamenitě gey nadal.

To widauce giný Lidé / mnoho Koſtelůw a Kláſſterůw w Czechách wyſtawěli.

Téhož čaſu Knýže y Kněžna mnoho Zlata nalezli na Gilowým Wrchu / ſkrze zgewený gednoho Kněze gménem Reda: Wážilo to Zlato ſamoroſtlé Cztyřmecýtma Centnýřůw. O tom v Hágka ſſýřegi nagdeſs. Kněz Reda od Knýžete hogně obdarowán byl.

Téhož Roku / to geſt 1145. Kněžna Gedrucya s Manželem ſwým Knýžetem Wladiſlawem / rozkázala Kláſſter wyſtawěti w Teplicy / do kteréhož Panny vweſti kázala řádu S. Benedykta / k kterémuž mnoho Wſý a platůw přikaupila Pannám k žiwnoſti / a do Koſtela když byl wyſtawen kázala mnoho Nádob z Střýbra a Zlata nadělati: na což naložila Tiſýc Hřiwen Střýbra a tři Sta Hřiwen Zlata: giný také lidé mnoho nadali.

Kněžna a Manželka Wladiſlawa Knýžete Czeſkého když Kláſſter dokonáwala / geden Muž ſtarý gménem Wnadek / ze Wſy Lhotice / chodic po horách od Teplice za gednu mýli k ſtraně půlnočný / nalezl Prut dlauhý a ſwětlý / kterýž dal Kněžně a ona Zlatnýkům / genž oznámili že geſt Ceyn. Kněžna obdarowawſſe Muže toho / Pánu Bohu děkowala z takowého daru.

Potom Roku 1148. Otta Biſkup vmřel / Muž pokogný a dobrotiwý w Kláſſteře Zderazſkém pochowán: wolen 1140. vmřel ut ſupra.

O Danyelowi z Lipy Biſkupu Pražſkém Třináctém.

Kapitola XIIII.

PO Smrti Ottona / Knýže Wladiſlaw přiſſedſſy do Koſtela Swatého Wýta k Prelátům / podal ſwůg hlas na Giřýka Borſſe z Oſeka Kanownýka téhož Koſtela Pražſkého. Ale Duchowný wſſyckni w tom zdánj ſwé vkazugic / oznámili k té Stolicy ſpráwněgſſýho býti Danyele z Lippy Syna Zdiſlawowa: na tom Knýže y wſſyckni Stawowé přeſtali.

Wyhláſſen geſt tehdy za Biſkupa Danyel / a poſlán o Konffirmacý k Papeži / a k Arcybiſkupowi Mohutſkému na Conſecracy.

Byl Muž wýmluwný / w ſpráwách Duchownjch y Swětſkých dobře zběhlý / Cýſaři Frydrychowi mnoho a ctnoſtně ſlaužil / s welikau ozdobau Králowſtwý Czeſkého.

Léta Páně 1149. Danyel Biſkup gſauce w Morawě v Gindřicha Biſkupa / tolikéž v ſwých některých přátel / nawracowal ſe do Czech od Czaſlawě gedauc k Malýnu / tu napadla ho dřýmota: y řekl k ſlužebnýkům / maličko ſe s ceſty na ſtranu wyhněte / a tak w geli do gednoho Audolý w huſtém Leſe. Biſkup ſedl s Koně / Služebnýcy vſtlali mu tak yak mohli / Sedlo mu pod hlawu podložiwſſe: tu on vſnul y Služebnýcy geho wſſyckni / toliko dwa Komornýcy bedliwý a pilný byli Pána ſwého / kterýchžto gména wyprawuge Hyſtorykus Gindřich a Rodek: a když pilně patřili na Pána ſwého / přiletěl Ptáček bílý maličký / Křýdla y Hlawu mage Zlatau / a poſadil ſe před Twáři Biſkupowé / a když Vſta odewřel wletěl mu do nich / a Vſta Biſkup zawřel.

Diwili ſe tomu Mládency / a obáwage ſe aby ſe něco Pánu gegich nepřihodilo / chtěl geden Pána zbuditi / ale druhý mu toho nedopuſtil.

Po malé chwýli Biſkup vſta otewřel / a Ptáček wyſkočiw wzlétl wzhůru: w tom Biſkup wſtal / a pohleděw k Nebi řekl: Mirabilis Deus in operibus ſuis.

A hned ſobě kázal Koně woſedlati a podati / a Komornýkům řekl / proſým wás znamenegte toto mýſto welmi pilně / abychom potom k němu tu ſe ſgeli: kteřýž tak včinili.

Vgewſſy potom Biſkup od toho mýſta aſy mjli / řekl k Služebnýkům: milé Děti yak gſem yá měl diwný Sen když gſem byl vſnul na tom Sedle: Zdálo mi ſe kterakby Pán Bůh poſlal ke mně Anděla ſwého / kterýž mi poručil abych gemu Koſtel wyſtawěti rozkázal / a do něho abych dal přiwezti bratry Kláſſtera Cyſtercyenſkého / y muſým tak včiniti.

A když do Prahy přigel / ti dwa Komornýcy oznámili mu to co widěli / kterýž gim odpowěděl: Synowé milý wzdegte chwálu Pánu Bohu / že ſte

to widěti mohli/ to gest ten posel kterýž byl kemně poslán: a tak hned bezmeſſkánj kázal kamenij y giné wěcy náležité přihotowiti k stawenij Kláſſtera/ a sám swau wlastnij rukau ten Kláſſter založil/ a od toho Sedla/ dal gemu gméno Sedlec/ že na Sedle natom mijstě ležel.

Léta Páně 1149. Mnoho ten Biskup Cýsaři slaužil we Wlaſſých: tu Sobotu před Kwětnau Nedělí/ Cýsař w gednom Městečku mijli od Bononij v Swaté Heleny nocleh měl/ a tu té Nocy Komora Biskupa Danyele se zapálila/ a wſſecko to co měl shořelo/ toliko w gednom Pláſſtij sám z toho Ohně vſſel/ ale wſſak na to mijsto od Cýsaře y od Knijžat hogně byl nadán.

Léta Páně 1166. Cýsař Frydrych když bylo weliké rozdělenij mezy Kardynáli gsauc milownjkem pokoge gel do Rzijma/ a za přijčinau a potřebau pro Biskupa Danyele poslal/ wědauce geho býti w těch wěcech správněgſſijho.

To on rád na žádost Cýsařskau s wůli Knijžete Pána swého včinil.

Tu gest na té cestě w Lombardij vmřel/ potom do Pražského Kostela poslán/ a tam pochowán/ o tom obſſýrněgi Hágek. Wolen 1148. vmřel 1169.

Albrecht Syn Krále Wladislawa Biskup Salcpurský a Proboſſt před tim Mělnický žádal za to Otce/ aby mu powolil Probožstwij Mělnické do žiwota držeti/ w Czechách. On včiniti toho nechtěl/ mluwjce byloby to proti Práwům Czeským/ a wſſak potom z dožádánijm Panůw některých zápisy to potwrdiwſſe powolil: Neb za toho času žádný Cyzozemec nemohl držeti Duchownijho panstwij/ Král ani Biskup k tomu powoliti nemohli/ a gest ižeby powolili/ Preláti Kostela tomu odepřijti měli.

Když se dowěděla Gitka Králowna/ že Mniſſy Kostela nebo Kláſſtera Sedleckého Expolta za Oppata přigijti nechtěli/ starala se aby byl wyhláſſen za Biskupa/ čemuž tolikéž odpýralo gich množstwij/ wſſak tu spurnost Pán Bůh roztrhnauti ráčil skrze Smrt Kněze Expolta.

O Frydrychowi Biskupu Pražském Cztrnáctem.

Kapitola XV.

Když podlé obyčege seſſli se do Kostela Swatého Wijta Preláti y mnoho Panůw Swětských podlé wůle Krále Wladislawa) neyprwé Kněžij wybrali Petra Rohowice/ Muže včeného a wýmluwného/ a práwě toho Auřadu hodného: Swětſſtij chtěli mijti Jana Syna Hrochowa z Radiče/ kteréhož též nehaněli Duchownij: wſſyckni z těch dwau gednoho mijti chtěli/ y tak se snesli/ aby dán byl Los na koho padne/ ten aby byl Biskupem.

Ale Králowna Alžběta znowu se w to wložiwſſe což gi nenáleželo/ Frydrycha

drycha Němce z Sas/ swého přijbuzného za Biskupa wſſem vstanowila a tim na sebe wſſecky pohnula/ Duchownij y Swětské.

Král znamenal že se Czechům nelijbij/ to gegi wolenij zruſſyti chtěl/ wſſak předce zanechán Frydrych na té Stolicy/ kterýž malý vžitek včinil/ nebo Jazyku Czeského newměl/ a wijcegi byl k swým náchylněgſſij nežli k Czechům.

Téhož času a Roku 1170. vkázali se tři Měsýce w Zymě/ tak že od mnohých lidij za osm dnij gsau widánij.

Druhého Roku Tomas Kanturyenský Arcybiskup/ Muž dobrý a Swatý práwě w Správách/ z náwodu Diabelského/ a powolenj Gindřicha Krále Englického zamordowán: po geho Smrti rozličnij se dáli diwowé/ a tak tudy vznáno že byl Muž Swatý.

Gitka Králowna znamenawſſe že Czechowé knij žádné chuti neměli pro toho Frydrycha Biskupa wolenj/ že byl ničemný Lakomec a skupec/ k shromážděnij Pokladůw chtiwý/ vmijnila něco před sebe wzyti/ aby sobě při nich přijzeň zgednala/ y poručila z Menſſijho Města do Starého přes Rzeku Whltawu Most Kamenný na swůg náklad vdělati/ a začawſſe Roku 1171 dokonala gey/ 1174.

Léta Páně 1176. Stalo se w Zemi Franské/ že něgaký Petr Waldenský Měſſtěnijn z Lugdunu gsa Człowěk bohatý a nevčený/ dal sobě Biblj z Latinského Jazyku na Francký přeložiti/ a tak čtauce a nerozuměgijce vpadl w mnohé bludy/ kteréž y giným rozsýwal/ a z toho mnohé bludy powstali/ a nazýwali se chudj z Lugdunu/ a někteřj ge Waldenskými gmenowali: obrátilo se gich mnoho do Pikardye: mezy nimiž powstal něgaký Jeroným/ Muž weymluwný Rodem z Pikardye z Města Rothomagus, mnoho lidu swým kázánijm zawedl/ a tak toho gednoho Roku mnoho Czert lidij zawozowal.

Ludwijk Král Francký o tom vslyſſew poslal lid Rytijřský do Pikardye/ a rozkázal ty wſſecky Kazatele wyhnati/ zápowěd vdělawſſe/ gestližeby který tam potom té Sekty nalezen byl/ aby byl Ohněm vpálen.

Opět potom Sekta giná wyſſla: neb scházegijce se někteřij tegně/ kázali po Stodolách a po Jamách/ a slauli Jamnicy.

Po některých časech chodili nazý Muži y Ženy prawijce že Adam y Ewa tak chodili/ a těm řijkali Adamite neb Adamnicy.

Powstali potom z těch nevčených a swywolných z náwodu Lucyperowého/ Diably w Człowěčijch postawách/ kteřij chodjc w Czechách kázali: a když giž na weliký absurda lid vwozowali/ geden Farář dal se s nimi w dysputacý a w hádanij/ poznal že gsau Czerti/ zaklijnal ge/ a mocy Božij zapowijdal gim/ aby lidu Božijho neswozowali. O čemž Hágek ſſijřegij w Listu 202.

Léta Páně 1178. Frydrych Biskup vmřel/ pochowán při Kostele hlawnijm. Wolen byl Léta Páně 1170. gsauc w nepřijzni v Czechůw let Osm.

O Walentinowi Biſkupu Prazſkém Patnáctém.

Kapitola XVI.

PO Smrti Frydrycha Biſkupa ſkrze moc práwě Kněžny Alžběty Manželky Knijžete Frydrycha/ wſtrčen Walentin gegi Kaplan na Biſkupſtwij.

Byl Němec přirozený/ člowěk proſtý newčený/ toliko žebyl dobrotiwý a nábožný: proto byl přigat/ a trpěti ho k wůli Kněžně muſeli/ wſſak nedlauho žiw byl.

Ta Alžběta malo před tim ſlibila byla Pánu Bohu ke cti a chwále/ a ku památce Swatého Jana Ewangeliſty Kláſſter poſtawiti/ y tak včinila/ platy gey dobře opatřiwſſe/ do kteréhož Křižowniky Rodyſké z žilým Křijžem vweſti kázala. Ten Koſtel do dneſſnijho dne geſſtě ſe vkazuge neb znamenj geho pozůſtáwagj blizko Swinſké Brány/ říkali mu Koſtel Swatého Jana na Bogiſſtij.

Ti Potom Křižownijcy po mnoha letech/ založiwſſe Koſtel w Menſſijm Měſtě Prazſkém nedaleko Moſtu we gméno Panny Marye/ tam ſe přeſtěhowali/ a Koſtel ten Swatého Jana 12. Kněžij Zákona ſwého oſadili/ aby tu Pánu Bohu ſlauzili.

Nedlauho potom Walentin Biſkup/ w Roku 1182. vmřel na Zymnicy/ a w Koſtele Swatého Wijta pochowán: wolen byl 1178.

O Gindržichowi Biſkupu Czeſkém Sſeſtnáctém/ Bratru wlaſtnijm Krále Wladiſlawa.

Kapitola XVII.

HEndrych Krále Wladiſlawa Bratr wlaſtnij a Streyc Frydrychůw ginák Břetiſlaw Proboſſt Wyſſehradſký/ od mladoſti při včenij wychowán/ netoliko doma/ ale w Pařijzſký Academij w Frankreychu/ plný wſſech ctnoſti/ magic na ten náklad Probož-

ſtwij

ſtwij Wyſſehradſké: toho čaſu přigel práwě když Walentin vmřel/ a o Biſkupa Electij byla/ protož ſchutj wolen od wſſech na Biſkupſtwij Prazſké. Ten doſtatečně opanowawſſy to mijſto/ ſtaral ſe aby pokog y dobrý řád při Koſtele Prazſkém býti mohl/ s čehož netoliko Koſtelu ale y Králowſtwj byl vžitečný.

Toho čaſu Měſýce Máge/ Koſtel Strahowſký Albrecht Arcybiſkup Salcpurſký poſwětil/ při kterém ſwěcenij byli wſſyckni Preláti Swatého Wijta/ y mnozy Opatowé.

Albrecht wegſs gmenowaný na ten čas w Czechách bydlel/ neb ſkrz Cýſaře zbawen byl/ ſwého Arcybiſkupſtwij patnácte let/ toliko na Probožſtwj Mělnickém přeſtáwal/ ač zas přiweden byl na ſwé mijſto.

Weliké newole tehdáž byli mezy Knijžaty/ ač některým w to Smrt wkročila/ wſſak někteřij pozůſtali mimo wůli Cýſařſkau Králowſtwij ſobě Czeſké přiwlaſtniowali.

Popůzen gſa Cýſař k hněwu pro lakomſtwij zauffalcůw takowých/ poručil k ſprawowánij Králowſtwij Czeſké Gindřichowi Biſkupu/ kteréž on láſkau Otcowſkau chránil/ Přemyſla zahnal genž ſe mocý Králowſtwij zmocniti chtěl.

Když pak byl powolán k Cýſaři Gindřich Roku 1193. poručil Králowſtwj Sſebiřowi/ a ſpráwu Koſtela oddal Witoſlawowi.

Vmjnil pak od Cýſaře na Paut gijti k Swatému Jakubu do Kompoſtelle/ a když žádal od něho Cýſař Summy připowěděné/ ſlibowal mu gi dáti když ſe zaſe ſpátkem wráti: Cýſař gemu tak dlauho čekati nechtěl/ a on wrátiwſſe ſe ſpátkem ſlowu ſwému a připowědi doſti činiti muſel.

Téhož Roku gel Biſkup Gindřich na Swadbu do Vher/ když Král Emeryk Syn Belůw/ měl wzyti za Manželku Dceru Krále Aragonſkého Konſtancý. Ale když poſlowé pro ně wyſláni byli/ a nic neſpůſobili/ Biſkup z Oſtřehomu obrátil ſe do Czech. A když ſkrze Morawu gel na dwau mijſtech gſau naň zálohu včinili Morawané/ ale magic od ſwých ſtráž a napomenuti toho ſýdla pominul.

Takowého deſpectu týž Biſkup ſe n[illegible]echtěl: ſami Czechowé k tomu ho přiwedli že ſe mſtiti muſyl. A když [illegible] Wogſko přitáhlo/ Morawané ſe hned poddati muſeli/ s kterými ſporučenij Cýſařſké do Srbſké Země gel/ a tam činil ſſkody nemalé/ a když ſe brániti chtěli/ množſtwij gich Czechowé zbili/ Koſtelůw mnoho zlaupili a popálili w Srbijch/ a přigewſſe do Czech rozkázal Biſkup zaty tam pobité oběti činiti/ a ſám ſwými rukami Almužny rozdáwal.

Léta Páně 1195. Biſkup Gindřich a Knijže Králowſtwij Czeſkého mage pokog w Czeſké Zemi/ kázal Koſtel Swatého Wijta oprawowati/ a Oltáře w něm poſwětil ſám/ wſſecky znowu dawſſe předělati.

Téhož Roku rozkázal Důmhrubý poſtawiti w Menſſijm Měſtě Prazſkém na Břehu Rzeky Whltawy/ a Kaplu w něm k chwále Pána Boha/ a ku památce Blahoſlawené Panny

Marye

Marye / a tam vwedl spěwáky kuchnij / aby wssecky hodiny pořád spijwali.

Na Wyssehradě také Kostel Swatého Petra ozdobiti dal / welmi toho pilen byl co geho auřadu náleželo: hognými platy služebnjky Božj nadáwal.

Byla weliká Suchota w Czeské Zemi toho času / skrze kterauž byl hlad chudých lidj mnoho pomřelo hladem / a tak Biskup poslal hledati Obilj mezy Sedláky bezbožnými / a kde bylo nalezeno kázal mlátiti: a co mimo potřebu zůstalo / to Hospodáři tomu poručil dobře zaplatiti a pobrati / s toho Chléb pecy / a chudý lid krmiti / pro gméno Božij: takž gest mnoho lidi chudých wychowal přes ten zlý čas že hladem nezemřeli.

Léta Páně 1197. Petr Kardynál Kostela Panny Marye de lata Via, to gest na ssyroké Cestě / od Papeže Celestina, toho gména třetyho / (kterýž toliko Cztyři léta / Měsycůw Sedm / den geden žiw byl: na tu Stolicy wolen byl Léta Páně 1191. Vmřel 96.) z Ržijma poslaný do Czech přigel / a toho času byl Gindřich Biskup nemocný / wssak předse wynesti se kázal proti němu: Duchownijch weliký zástup a lidu Obecného okolo něho byl / a to bylo nakonec Massopustu.

Ten Legát w Postě o Suchých dnech / Swětil Ziáky s powolenijm Gindřicha na Kněžstwij / přikazugijce gim aby čistotu zachowáwali až do smrti / a kdoby se čistotně nechowal / aby proto trestán byl.

Pro takowé poručenij Farářowé proti Legátowi welmi se zbauřili / a kdyby se byl neskrýl w Hospodě swé / byl by od nich vkamenowán / pročež až k Baworům vgel.

Biskup Gindřich nemohauce ste nemocy wygijti / dokonal žiwot swůg: geho Tělo wezeno do Dogsan / a tu wedlé Mateře swé / yakž náleželo poctiwě pochowáno.

O Danyelowi Biskupu Pražském Sedmnáctém.

Kapitola XVIII.

Wladislaw zuostaw Knijžetem Czeským / powolal některých Panůw a radil se s nimi o wywolenij giného Biskupa / kdež sponuknutijm některých wyhlásyl za Biskupa / Kaplana swého Danyele Mika.

Nedowolowali k tomu Preláti s ginými Kněžmi / poněwadž bez wůle gich wolen byl / a opowijdagijce se skrze Děkana Wyssehradského / o woleném Biskupu wěděti nechtěli.

Obáwalo se Knijže aby z toho něgaká bauřka nepowstala / odstaupil od wolenj swého / a zanechal to při wůli Prelátůw aby oni za Biskupa wolili kohoby rozuměli hodněgssijho.

Nazeytřij sessli se do Kostela wssyckni / kdež rozwažugijce wolenij Knijžete swého ne zlé / nechtěli Electij geho zlehčiti / nýbrž k nij společně přistaupili / a Danyele za Biskupa přigali.

Toho času vmřel Cýsař Gindřich: Což zwěděw Přemysl / wyslal Posly k Wladislawowi / ptage se zdaliž mu dobrowolně Knijžetstwij pustiti chce / čili nic.

Ziádal Wladislaw od Panůw w té wěcy raddy / kteřijž gemu odpowěděli řkauce / nám neslussij Bratrůw mijřiti ani waditi / čiň yak se tobě ljbj.

Protož smijřil se s Bratrem Wladislaw / tak že geden w Králowstwij Czeském / a druhý w Margkrabstwij Morawském panowal.

Za Biskupstwij Danyele a za panowánij Přemysla Krále / začal se řád Mnichůw Zákona Karmelitanského w Zemi Syrské / nedaleko od Hory Karmelo / Léta Páně 1201.

Oděw gich byl bilý a sserý / diwně ffaldowaný / tak yak někdy chodili Elizeus a Eliáss Proroci.

Soldán Král Egiptský když chodili w takowém oděwu / w weliké poctiwosti ge měl / a mnohé gim rozkázal Almužny rozdáwati.

Když pak Honorius Papež toho gména třetij / oděw gim změnil a dal gim bilý / Soldán ge z Země swé wyhnati kázal.

Léta Páně 1205. Král Přemysl z nabádánij Danyele Biskupa / genž mu wyprawowal yak welicý Diwowé se děgi při Těle Swatého Prokopa Opata Sázawského z strany vzdrawenij nemocy rozličných / poslal do Ržijma k Papeži Innocencyusowi / žádage aby Prokop dotčený w počet Swatých přigat byl.

Léta Páně 1206. Anna Dcera Přemysla Krále / genž dána byla w staw Manželský Knijžeti Wratislawskému / we Wratislawi Klásster řádu Swaté Kláry Pannám / a Sspitál Swatého Matěge Křižowníkům s Czerwenau Hwězdau postawila / a tu po Smrti pohřbená. Hágek w listu 218.

Téhož Léta / Swatý milý Frantissek wyzdwihl Zákon Mnichůw sserých / a Léta 1227. při gednom mijstě řečeném Asysium vmřel.

Léta Páně 1210. Mnissy řádu S° Dominyka do Prahy vwedenij skrze Přemysla Krále / genž gim Klásster we gméno S° Klementa založil w Pořičanech před Prahau proti Dworu Králowskému / kdež stála Wes Králowská řečená Pořiče (tu kde nynij gest Nowé Město Pražské.)

Při tom Klásstere wystawen Dům ssyroký / aby w něm těch bratrůw sto mohlo bydleti.

Nadán gest Klásster ten od Krále od Střjbra y Zlata bohatě / genž hned Cztyřmecýtma Kalichůw rozkázal vdělati / a Křijž s Patnácti Hřiwen střjbra včiněný na Oltář postawiti.

Po malém času wijce a wijce těch Bratrůw přibýwalo / tak že gim mijsto to těsné bylo.

Protož když w tom Klásstere 17. let pobyli / do Města wětssijho Pražského se přenesli / kdež gim Klásster založen nedaleko od Mostu / tolikéž ku památce Swatého Klementa. O čem Hágek w listu 220.

Léta Páně 1214. Vmřel Danyel Biskup / wykonaw dny swé dobré w wěku dospělým.

O Ondrzegowi Biſkupu Prazſkem Oſmnáctem.

Kapitola XIX.

PO Smrti Biſkupa Danyele/ od Krále Přemyſla/ y odewſſech Duchownjch Koſtela Prazſkého/ wolen na mýſto geho Ondřeg Probošt Koſtela Prazſkého/ Muž dobrý a nábožný/ a práwě Stolicy té hodný/ kterýž Léta 1215. in Concilio na Biſkupſtwj poſwěcen byl.

Druhého Roku Biſkupſtwj geho/ Těla ſynůw Hraběte Slawnjka a Matky Střezjſlawy/ Bratrůw wlaſtnjch Swatého Wogtěcha Biſkupa Prazſkého/ z Hrobůw w Koſtele Panny Marye w Libicy gſau wyzdwižena/ a odtud do Prahy přeneſſena.

Což ſe widělo za dobré Biſkupu Ondřegowi/ poněwadž od Pohanůw pro Wjru Křeſtianſkau zbiti gſau/ aby w počet Swatých připſány byli.

Protož y přikázal Koſti gegich w Kláſſteře Swatého Girjj na Hradě Prazſkém před welikým Oltářem/ w Oltáři proſtřednjm/ vctiwě položiti.

Léta 1219. w nebytnoſti Biſkupa Ondřege/ genž wyſlaný od Krále w cyzých Zemjch byl/ neważně ſobě Král Wácſlaw w Nábożenſtwj/ a nedbánliwě počjnal: Koſtela zanedbáwal/ a modliteb ſwých newykonáwal/ a když do Koſtela přigjti měl/ rozkázal hodinu y tři ze Mſſy y s Neſſporem očekáwati.

Nawracugjce ſe Biſkup do Prahy/ když o tom ſpráwu wzal/ y ſám to očitě ſpatřil/ treſtal Krále Wácſlawa přjſně w pokogi geho/ a napomjnal aby takowého protimyſlného obyčege zanechal/ Pána Boha ſe bál/ a geho w modlitbách ſwých ne nedbándliwě wzýwal.

Od mlčel ſe Král toho wſſeho/ ale pro důtkliwé napomjnánj/ Biſkupa w nenáwiſti měl/ a čaſtokráte přjčiny wyhledáwal/ aby geho z Země wypůdil.

Léta Páně 1221. Král Přemyſl/ welice počal vtjſkati lid duchownj: Což widauce Páni Czeſſtj/ Rytjřſtwo a Wládyky/ náſledowali w tom Krále/ Koſtely a Kláſſtery na gruntech ſwých rozličnými berněmi vtjſkagjce. Kdož pak o to žaloby Králi podáwal/ nic giného nezeyſkal než poſměch.

Treſtal Biſkup z takowé nepobožnoſti Krále y Pány/ wſſak Král y Páni napomjnánj Biſkupſké za poſměch ſobě počjtali.

Protož Ondřeg že nemohl při Králi ani při Pánjch pěknými ſlowy nic dowéſti/ wydal Kladbu na Krále y na Pány/ a ſlužbu Božj w Zemi zapowěděl. A gew do Řjjma Papeži vtjſkánj Duchownjch wyprawowal/ kterýž Králi y Panům Liſty horliwě napſal/ tak že w vkrutnoſti ſwé drobet vlewili/ a Král berně zlehčiti rozkázal: neb před tím Žiák s Kalamáře dáwal Deſet peněz/ Kněz z Pleſſe Třidceti peněz: lacynégi každá ſe wěc prodáwala Židu nežli Žiáku neb Knězy/ poněwadž Czechowé zaſe k pohanſtwu ſe nachýlili.

Léta Páně 1222. Trwalo zlehčenj Swátoſti/ zlehčenj Koſtelůw/ zlehčenj Kněžſtwa a ſtráže Duſſj lidſkých/ genž křiwdy neſneſytedlné od Pohanůw trpěli: vgjmal Pán Bůh Aurody Zemſké: lid Obecnj y Pánj protiwili ſe Duchownjm/ gim žádného poſluſſenſtwj činiti nechtěli/ ani Deſátkůw náležitých dodáwati: Sedlácy proti Panům ſwým powſtáwali/ prawjce že wſſyckni ſobě rownj býti magj/ poněwadž wſſyckni gednoho Boha magi/ wſſyckni od gednoho Boha ſtwořenj: a protož že žádné Wrchnoſti nenj potřebj.

Sgeli ſe do Prahy Páni z rozkázánj Krále/ genž ſe s nimi radil/ yakby mohl takowý neřád zaſtawiti. Oni nemohauce giného proſtředku naleznauti/ radili aby zaſe pro Biſkupa poſlali/ ač pochybowali o nawrácenj geho/ poněwadž byl takowým vtjſkánjm welmi obražen.

Nicméně wyprawenj byli k němu Poſlowé/ žádagjce aby přigel na Meze Czeſké a Rakauſké toliko na rozmluwenj/ a ſlibugjce gemu we wſſem vctiwoſt/ bezpečenſtwj y porownánj nepokogůw wzdělaných.

Včinil tak Biſkup/ yak žádali Czechowé/ aby wětſſj přjčina ke zlému od něho dána nebyla. Y nalezl Krále a Pány/ an na něho čekali/ tři dni giž rozmlauwagjce o tom/ yakby těch neřádůw zbýti mohli. Král s Pány předněgſſjmi byl náchylný ke wſſemu/ ale ti kterýmž ſwá wůle ſſmakowala/ namluwiti ſe nedali k žádnému pobožnſtwj. Protož tu nic newyřjdice/ rozzeli ſe do Přjbytkůw ſwých/ Král do Prahy/ a Biſkup do Řjjma.

Léta Páně 1223. Wětſſj a wětſſj nepokogowé w Czechách powſtáwali. Jaroſs Kočowſký zabil Domaſlawa Faráře s Kamenice/ bratra Lewkowlowa bez přjčiny/ a Lewkol za to ſpálil gemu geho Zbožj wſſecko. Zdwjhli ſe proti ſobě z obau ſtrán přátele wogenſky/ a mnohé Mordy mezy ſebau činili.

Teſkliw byl Přemyſl z ſkutkůw takowých/ a newěda o giné rádě/ poſlal tegně pro Biſkupa do Řjjma/ ſlibugjce wſſecko zlé naprawiti/ na čež aby ſe vbezpečil/ a přigel do Prahy.

Přigew Biſkup s Kardynálem Řzehořem z Kreſcentinu na Pomezý Czeſké/ dálegi geti nechtěl.

Y wygel Král s Pány proti němu/ a mezy ſebau porownánj včinili. Ljbilo ſe Kardynálowi/ že wſſyckni vctiwoſt a poſluſſenſtwj připowjdali duchownjm.

Král pak pogaw geho y Biſkupa k Praze ſe obrátil. Kardynál Zemi ſproſtil od Kladby/ a wykonáwánj ſlužby Božj nawrátil/ a včiniw ſmjr mezy Králem/ Pány a Biſkupem doſtatečný/ do Řjjma odgel.

Když Biſkup řád naprawowati počal/ znowu od některých Panůw nepřjzeň proti ſobě poznáwal/ budauc v nich ne za Otce Duchownjho/ než za nepřjtele auhlawnjho.

Ale mage od některých a Křeſtianſkých Panůw weyſtrahu/ že Král s některými Pány/ o geho žiwot ſtogj/ tegně do Řjjma z Země wygel.

Powolal Papež před ſebe ruſſytele vſtanoweného pokoge: ale w tom Mor vkrutný přiſſel/ mnoho lidj zemřelo práwě we tmách pohanſkých/ a malo gich ſkrze tu metlu Božſkau k polepſſenj přiwedeno.

Ondřeg pak biſkup očekáwage obeſlaných/ nemoha ſe gich dočekati/ w Řjjmě žiwot ſwůg dokonal: Žiádal za to aby Tělo geho do Morawy bylo odwezeno/ a w Koſtele Panny Marye w Welehradě pochowáno: Neb

ten Klásster on ozdobil a nadal bohatě. Wolen byl na Biskupstwý Léta 1214. vmřel 1224.

O Peregrynowi Biskupu Pražském Dewatenáctém.

Kapitola XX.

KDyž vmřel Biskup Ondřeg sgeli se wssyckni Stawowé k Králi do Prahy a radili se s Duchownými o wolený Biskupa / wssak takowého genžby na Statky Zádussný od Kostela pobraných a od cyzených sahati nemohl.

Král obáwage se wýce lidu nežli Pána Boha / ktémuž podlé giných dowolil.

Byla weliká rozepře w wolený / kteréž gsa přýčinau Král / wssak gi yak mohl vpokogil / a rozpustiti gich nedopustil / dokawádžby Biskup wolen nebyl.

Prodleli Páni s wolenýmni do třetýho dne / chtýce woliti někoho slabého / a Kanowníky y Krále dary porussowali. Po dlauhém rokowáný / wyhlássen za Biskupa geden z Kanownjkůw Kostela Pražskéo gménem Peregrinº kteréhož odeslali k Arcybiskupu Mohutskému / aby od něho poswěcen byl.

Téhož Roku / to gest 1224. přissli bratřý menssýho řádu Swatého Frantisska do Czech kterýmž Král Přemysl dal vstawěti Klásster ku památce Swatého Frantisska / w kterémž bydleli let Dewět.

Léta Páně 1225. vslissaw Papež Honorius toho gména třetý / (genž byl wolen po Innocentiusowi třetým / Léta 1216. žiw gsa let Deset / Měsýcůw Sedm / dni třinácte / a vmřel Léta 1227.) co se w Czechách děge / yak způsobem tim wěcy Duchownj hynau / yak Czechowé zlehčiwsse authoritatem Kostela Božýho / sami sobě wolili Biskupa / tak yak Ziáby sspalka / kterýžby gim nic nerozkazowal / ale oni sami s wěcmi Duchownýmni nadanými od Králůw a Knýžat předesslých aby podlé libosti swé zacházeli / poslal do Czech / a Biskupa Peregrina zsadil.

Nebyl proti tomu Peregrin / genž ač byl Mužem včeným ale sprostným a pokoge milugýcým / vložený od Stolice Apossstolské wděčně přigaw / wstaupil mezy bratry Swatého Dominyka w Pořičanech / a s nimi do Smrti Pánu Bohu slaužil.

Král pak Přemysl porozumýwal že Pán Bůh té bezbožnosti dlauho trpěti nebude / a vznáwal že on wsseho přýčinau gest / obrátil se k službě Božý a že zlaupiti dopustil Klásstery bohaté / chudé stawěti počal.

W wětssým Městě Pražském nedaleko od Dworu swého Klásster ku památce Swatého Jakuba Apossstola wystawěti dal.

Czemuž srozumjwagýce poddaný / že znowu Král k náboženstwý se nakloniuge / oddali se napokog s Stawem Duchowným / a náboženstwý zawrženého zase se chytati počali. Protož obrátil se y Pán Bůh k nim / když se oni k němu obrátili / otewřel poklady swé / wypreyssstili z sebe hognost Zlata Hory Gilowské a lidem vžitek weliký přinásseli.

Lidé tolikéž vkazugýce wděčnost / chwálili z toho Pána Boha / Kostely gemu ke cti a chwále stawěli / a pokažené oprawowali.

O Budislawowi Biskupu Pražském Dwadcátém.

Kapitola XXI.

LEta Páně 1227. Sgeli se do Prahy Páni a Wládyky k Králi Přemyslowi a k Synu geho Wácslawowi / kdež snažně rokowáno o wywolený Biskupa / a o rozmnožený cti a ch[illegible]li Božské.

Tu wolen gest od Králůw a Prelátůw Kostela Pražského Budislaw / Muž domněnjm Swatý / ale že byl wěku welmi sesslého téhož Léta a Měsýce kteréhož byl wolen / vmřel.

Téhož Roku bratřý Swatého Dominyka spowolenýym Krále Přemysla a Syna geho Wácslawa / něgakým wnuknutým Božským hnuli se z Klásstera Swatého Klementa do wětssýho Města Pražského / kdež sobě Klásster weliký nedaleko Řzeky ku památce Swatého Klementa založili. Bylo mezy nimi toho času Knězý / kteřýž Mssy Swatau slaužili 125. Spráwce gich byl neywyžssý Adrianus.

S nimi tolikéž se přestěhowal Biskup Peregryn / a tu dal Kaplu wystawěti ku památce na Nebe wzetý Blahoslawené Panny Marye / kdež y Kaplana vstanowil / kterémuž sprawil osmnácte kop platu ročnýho na wychowáný.

Po některých časech druhau Kaplu týž Peregryn dal postawiti ku památce Swatého Bartholoměge Apossstola Božýho / kterauž Zlatem ozdobil / a platu ročnýho Kaplanowi vstanowil kop Dwadceti.

Potom když se k smrti přibližowal/kaupil bratřým téhož Klásstera platu ročnýho. Třidceti kop gro: Czeských/a wykonaw swé dni / tu pochowán mezy bratry s Biskupskau poctiwostí.

O Janowi Biskupu Pražském Dwadcátém prwnym.

Kapitola XXII.

Po nesstiastnych přihodách kteréž na Králowstwý Czeské připadali / nesměli Czechowé řády Kostela Swatého opustiti. A wolili sobě za Biskupa s Králem a s Preláty/ s osobami přináležegýcými/Jana Kanownýka Kostela Pražského / Muže dobrého / genž dlauho k tomu dowoliti nechtěl / až prozbami přinucený/ důstogemstwý kteréž gemu Král a Kapitula odewzdáwala přigal / a žiw byl w tom Auřadě yakž náleželo.

Léta Páně 1232. Rzehola Bernardynůw neyprwé do Czech přiwedena/ kterýmž Král kázal postawiti Klásster na před Městý zstrany Weychodný / pod Tytulem Swatého Ambrože / a žiwnosti gim dostatek dáwati poručil/kteréž oni skrowně ўžiwagýce/Pánu Bohu chwálu wzdáwali wedne y w nocy.

Roku 1233. Bratřý Zákona Swatého Františka mensſý/wwedený do Klásstera Swatého Jakuba w wětssým Městě Pražském/ kterýž Přemysl Král wystawěti dal/yakž wegsse doloženo gest.

Toho času tři Bratřý téhož Zákona přissli ze Wlach do Prahy/ magýce listy od Papeže Rzehoře toho gména Dewátého. S těmi Jan Biskup gel do Litoměřic / a založil gim Klásster ku památce Swatého Jakuba Apossstola / a gey hned kázal bezmesskáný stawěti/y ge žiwnosti opatřiw/poručil aby wedlé pořádku swého žiwot wedli. Ti hned sobě wywolili za starssýho Klementa/Muže žiwota gistě chwálitebného.

Téhož času Zákon Templařský měl w Czechách gméno weliké / tak že mnozý z Zámkůw swých pewných Klásstery činice / bratry Zákona toho přigýmali/a s nimi Pánu Bohu slaužili.

Chudssý lidé Kostely we Wsech swých stawěti dali/ a ge hogně nadáwali.

Z té přýčiny y lid obecný služby Božý byl welmi pilen/ y Pán Bůh proto sstěstý propůgčowal Králowstwý Czeskému.

Léta Páně 1236. Jan Biskup Pražský vmřel/ Muž dobrotiwý/ a služeb Božých pilný: pochowán w Kostele Pražském: wolen Léta 1228.

O Bernartowi neb Burkartowi Biskupu Pražském Dwadcátém Druhém.

Kapitola XXIII.

KRál Wácslaw/dne osmnáctého po Smrti Jana Biskupa přissed mezy Kanownýky Kostela Swatého Wýta/rokowal s nimi o giného Biskupa. A wolen na mýsto Jana vmrlého Burkart z Sulewic Sskolastyk Kostela Pražského / a dáno gemu gméno Bernart.

Ten pro krátkost žiwota nic wzáctného nespůsobil/neb toliko tři léta seděl na Biskupské Stolicy: wolen Roku 1236. vmřel 1239. pochowán w Kostele Pražském.

Byl Czech vrozený/z Familij wzáctné/Panůw Kapliřůw z Sulewic.

O Mikulássowi z Rožmberka Biskupu Pražskem Dwadcátem Třetým.

Kapitola XXIIII.

TRzetýho dne po pohřebu Burkarda z Sulewic/ když Misse Swatá dokonána byla/ Král Wácslaw w Kostele Pražském postawil se před Oltářem Swatého Wýta/ a powolaw wssech Prelátůw a Duchowných Kostela Pražského/ prosýl gich aby gemu oznámili/kohoby neyhodněgssýho k Biskupské Stolicy wěděli.

Gmenowali zgewně Preláti Mikulásse z Rodu Panůw z Rožmberka gménem Růži/genž byl Człowěkem vpřýmným/lakomstwý nenáwidýcým

a wsſech pobožnosti pilným. K čemuž y Král hlas swůg přidal. Hágek w listu 231.

Cžasu toho vmřela Konstancya pozůstalá Wdowa po Králi Přemyslowi/ Matka Wáclawa Krále/ Panij obcowánj Swatého/ kteráž dwa Klásſtery za dnůw žiwota swého/ Pannám w Morawě wystawěti poručila/ a obadwa bohatě nadala/ to gest Tisniowský a w Oslowanech.

Táž Panj tři Hrady znamenité/ Hodinin/ Břetislaw/ Bystřice a Město Trnawu naprawiti dala/ a w Městě Kostel wyzdwjhnauti/ k chwále Boha w Trogicy gedineho/ a ku památce Swatému Janu.

Téhož času Baldwinus Cýsař Rzecký/ když Pohané laupili okolo Konstantýnopole/ wsſecky Klinoty swé/ tegně po Moři wyslal do Frankregchu.

Potom nemage Peněz/ Syna swého Mládence w osinnácti letech/ kus weliký Křjže Swatého na kterémž Spasytel násš trpěl/ Kopij/ kterauž byl proklán Bok geho Swatý/ a Haubu z kteréž byl napágen na Křjžij/ zastawil.

Ten Poklad Ludwijk Král Frantský s powolenijm Baldwina od Benátčanůw wyplatil a do Země swé odwezl.

Léta Páně 1250. Král Wácslaw Klásſter Swatého Jakuba w Starém Městě Pražském nákladně sprawiti dal/ nákladem Komory swé.

Mnozy lidé chtěli k témuž nákladу swými dopomáhati/ ale wysſlo poručenij Králowské/ aby žádný s Králem neskládal/ poněwadž sám tomu postačiti může.

Rzdržowali se od toho bohatj/ chudij pak na robotu chodjce/ Peněz od dijla bráti nechtěli/ ale v wečer w čas placenij odtud odcházeli.

Cžasu toho powstali Páni proti Králi Wácslawowi a gey z Králowstwij wyhnati minili.

Král domnjwage se že y Biskup proti němu gest/ wzal ho na záwazek: pročež wsſyckni Duchownij proti němu powstali/ a Král byl od Biskupa proklen/ y wsſecko Králowstwij.

Tu teprwa wsſecken lid proti Wácslawowi z strany Biskupa se zbauřil/ a on vgel z Wysſehradu na Tagiřow.

Trwalo to pozdwijženij od prwnij Středy Postnij až do Pátku před welikau Neděli: neb ten den Král přigel/ s Biskupem se smijřil/ a Biskup geho y Zemi od kladby sprostil.

Léta Páně 1253. Anyžka Geptisſka s bratrem swým Králem Wácslawem založila Sspitál w Praze na Břehu v Mostu/ ke cti a chwále Duchu Swatému/ do kteréhož vwesti poručila Křižownijky/ gimžto mnoho Wesnic nadala s Dwory a ginými důchody a ozdobami Kostelnijmi.

Téhož Roku bratřij Templáři/ Klásſter swůg/ Swatého Wawřince gmenowaný w Geruzalémě w Městě wětsſijm Pražském nákladně wysta-

wěli. A toho neywětsſijm půwodem byl Petr Berka z Dubé/ genž byl tehdáž neywyžsſijm toho Zákona.

Téhož času Křižownijcy magijce Dwůr we Wsy Poříčanech blízko Prahy/ k straně weychodnij/ rozkázali při něm stawěti Kostel Swatému Petru a Pawlu ku památce.

Ti Křižownijcy byli z welikých a wzáctných Rodůw/ protož y bohatstwij měli weliká které obrátili k ozdobě Kostelůw/ a k rozsſijřenij řádu swého.

Toho také Roku/ Stanislaw někdy Biskup Krakowský Mučedlnjk Božij skrze Innocentiusa Papeže/ toho gména čtwrtého (genž žiw byl na té Stolicy let gedenácte/ Měsýcůw sſest/ dni dwanácte) na den Panny Mary Narozenij za Swatého wyzdwijžen.

Do Czech tolikéž přiwezené některé geho Kosti/ proti kterýmž Mikuláš Biskup wysſel s Procesý/ a ge w Kostele Pražském na Zámku s welikau vctiwostí položil.

Léta Páně 1257. Kunrad Arcybiskup Kolinský/ času Postnijho přigel do Prahy/ a noclehowal na Strahowě/ kterémuž wsſecky potřeby Král Wácslaw skrze Dwořany swé odsýlal.

Nazeytřij chtěl Mikulásš proti němu wedlé obyčege s Procesý wygijti/ čehož on dopustiti nechtěl/ ale gdauc sám pokorně do Kostela/ Pánu Bohu se modlil/ a třetijho dne z Prahy wygel.

Druhého Roku Měsýce Vnora/ Mikulásš Biskup vmřel: wolen Léta 1239. seděl let dewatenácte.

O Janowi trzetim toho gména Biskupu Pražském Dwadcátém Cztwrtém.

Kapitola XXV.

TEhož Roku Kapitola Kostela Pražského spowolenijm Králowským/ wolila na mijsto Mikulásſe/ Jana Sskolastyka téhož Kostela/ genž hned poswěcen byl od Bruna Biskupa Olomuckého/ s powolenijm Arcybiskupa Mohutského/ při koncy Měsýce Března.

Ten hned w Kostele Pražském poswětil dwa Oltáře Swatého Ondřege a S° Sstěpána.

Potom na swůg náklad poručil vdělati nákladný

Oltář/kterýž poſwětil ke cti Božj/a ku památce Swatému Mikulášſſy/ a Swaté Lidmille.

Druhého Roku/ to geſt 1259. opět ſwětil dwa Oltáře/ geden ku památce Swatého Oſwalda/ a druhý Swatého Staniſlawa/ při přjtomnoſti Krále Přemyſla.

Téhož Roku/přihodilo ſe / že čaſem nočnjm w Klášſteře na Strahowě bratr geden neopatrně poſtawiw ſwětlo k Loži ſwému/ge dobře nezahaſyl a vſnul.

W tom ſe zapálilo welmi / a wſſecko ſtawenj ſhořalo. Ten potom Klášſter s lidſkau ſſtědrau pomocy a ſpilnoſtj Jana Opata znowu byl wyſtawen/a Kljnoty opatřen.

Pokoge Konwentſké zaſe wyſtawené byli nákladně / a Kapla Swaté Worſſyly / genž prwé nebyla / přiſtawená. Což ſe wſſecko w pěti letech ſprawilo.

Opat pak Jan wegſſgmenowaný / dokonaw to ſtawenj ſpolu y s nim žiwot ſwůg dokonal.

Léta Páně 1260. Král Přemyſl porazyw Vhry/a welkau kořiſt wzaw/ gi lidu Rytjřſkému rozdal/ toliko ſobě zanechal Prſt Swatého Jana Křtitele/kterým vkazowal na Pána Gežjſſe řka Ecce agnus Dei, genž byl draze Zlatem okraſſlený/ a nalezen mezy neydraſſjmi Kljnoty Bela Krále Vherſkého.

Nawracugjce ſe Král Přemyſl do Czech/doneſl Prſt ten s vctiwoſtí welikau do Klášſtera Oſeckého.

Po wykonánj té bitwy z Vhry/Král ſkrze pſanj ſwé děkugic Pánu Bohu/dal o tom wědomoſt Otcy Papeži/ w tato ſlowa:

To wjtězſtwj/ kteréhož nám geho Božſká miloſt popřjti ráčila/žádnému nepřipiſugem krom geho Swaté miloſti/a Swatým geho milým/zhodným djkůw činěnjm.

Také chceme tomu/aby to před waſſj Welebnoſti tegno nebylo/ což geſt nám od lidj naſſých wjry hodných oznámeno / a což gſme ſami Vſſi naſſemi ſliſſeli/ když čaſu bitwy/ Wogſka naſſeho k oſtřjhánj/ po zadu poſtaweni byli / giž když ſe měl bog začjti/ že gſau vzřeli něgakého Ptáka nad znamenj bogowným i neb Korauhwemi / gehožto ſpůſob byl yako Orla/a barwa bilegſſj nad Snjh/ s Hlawau Zlatau y hrdlem/ genž wždycky ljtal za Korauhewmi Swatého Wácſlawa / Knjžete a dědice Czeſkého/ Mučedlnjka Božjho/a wždycky ſe gim zdál že pomalu roſte.

Když ſe pak bog začal/tak weliký byl Pták dotčený/že žiwotem a Peřjm ſwým/weſſkeren Záſtup Rytjřſtwa naſſeho přikrýl.

Přitom téhož dne Rytjř geden znamenitý/nábožný a Muž wjry hodný gménem Jan Syn Wogiſlawůw / ležel w ſwým Domě w nemocy weliké/ yako okolo hodiny třetj na den/a ten byl w wytrženj myſli.

Stáli okolo něho Přátelé newědauce žiwli čili mrtwý / wſſak geho ſpokogem ležeti nechali/ kterýž potom otewřel Oči/yakoby ſe ze ſna probudil/ a wyprawowal widěnj ſwé ſtogjcým okolo/takto:

Zdálo mi ſe že gſem poſtawen byl w bogi mezy bogownjky/ kdež gſem widěl lid náš Czeſký nedobře k bogi zſſykowaný/a w tom vzřel gſem Swaté Dědice gdaucý gemu na pomoc.

Napřed ſſel Swatý Wácſlaw we Zbrogi/a neſl Praporec ſwůg: Za nim Swatý Wogtěch w oděwu Biſkupſkém/a za nim kráčel Prokop Opat mage Berlu w ruce ſwé/ a za nimi wſſemi ſſlo pět Bratrůw.

Řekl Swatý Wácſlaw k těm wſſem/mdlé geſt Wogſko naſſe / podme gemu z Božj pomocy na retunk: Což mluwjce Praporec ſwůg na nepřátely obrátil/a oni wſſyckni k vtjkánj hbitému ſe oddali.

Odpowěděli na to ſtogjcý při něm/že widěnj geho nic giného newyznamenáwá/než wjtězſtwj to kteréž dneſſnjho dne Pán Bůh ſkrze přjmluwu Mučedlnjkůw Swatých Pánu naſſemu Králi propůgčiti ráčil.

Protož cožkoli pjſſj waſſj Swatoſti/ to giſté a prawdiwé geſt/a ſtalo ſe bez omylu: proček nemohl gſem ſe zdržeti / abych toho neměl waſſý Welebnoſti yakožto Hlawě wſſeho Křeſtianſtwa oznámiti/ pro obzwláſſtnj potěſſenj/ſkrz diw ten od Pána Boha včiněný) aby ſe čeſt a chwála rozmáhala na wěky. Dán w Praze Oſmého dne Měſýce Zářjgna/ Léta Páně 1260.

O tom tolikéž wjcegj pod Erbem Panůw Berkůw z Dubé a z Lippého/ nalezeno bude.

Léta Páně 1261. na korunowánj Krále Přemyſla ſgelo ſe mnoho Panůw Duchownjch y Swětſkých/ na den Swatého Jana Ewangeliſty.

Toho čaſu Vernerus Arcybiſkup Mohutſký / poſwětil Klášſter Swatého Jakuba w wětſſjm Měſtě Pražſkém / při přjtomnoſti wſſech těch Panůw/a odtud dne čtwrtého odgel.

Druhého Roku / Klášſter S. Dobrotiwý na Oſtrowě založen / o kterémž pod Erbem Panůw Zagjcůw z Hazmburka a z Waldeka nagdeš obſſirněgi / od kterýchž ffundowán y nadán bohatě.

Za naſſý paměti/puſtil ho geden z Rodu a Erbu téhož Pan Wylým Zagic Syn Pana Girjho Zagice z Hazmburku / wſſak aby zaſe pod ſprawu Rodu toho přiſſel/ſnažil ſe o to ſpilnoſti/Pan Katolický Jan Zbyněk Streyc geho / Radda Cýſaře Rudolffa/ genž ſe pſal na Budyni a na Miſſanem.

Když ſe pſalo 1263. přiſſli do Czech od wýchodu Slunce lidé něgaký/kteřjž po Slowanſku mluwili/ tak že gim Czechowé wyrozuměti mohli/twáře měli zakryté od Hlawy až do paſu nazý / a magjce vzlowaté Biče/ſami ſe nimi vkrutně mrſkali. Smeyſſleli mnoho o tom mrſkánj/ a nakazyli mnohé Czechy. O čemž Hágek w Liſtu 245.

Léta Páně 1269. Biſkup Jan na den Swatého Jana na Hradě Pražſkém w Koſtele Swatého Wjta/ ſwětil Oltáře ty / kteréž dal na ſwůg náklad vdělati/ku památce Swatého Matěge a Swatých Doktorůw Jeronýma/Řzehoře/ Ambrože/ Auguſtýna.

Léta 1271. vmřel Wjt Děkan Koſtela Pražſkého genž mnoho dobrého Koſtelu Pražſkému včinil/ Lectionaře/ Miſſali/ žaltáře/ Gradualy/ Antiffonáře Brewiáře nákladem ſwým ſepſati dal: kázanj mnoha ſložil a ſepſal ſwau wlaſtnj Rukau/ kteréž při Koſtele zanechal.

Tolikéž na ſwůg náklad wlaſtnj poſtawil Koſtel Swatého Michala w kterémž ſe Kněžj oblácegi / a Sklep pod nim w němž ſtál Oltář Swatého Michala: tu vſtanowil Oltářnjka neb zakryſtyana/ kterémuž kaupil Wes Hornatice a Přeboge: vſtanowil y Wikaře k Děkanſtwj Pražſkému / kterémuž ſprawil Wes řečenau Bykoſs.

Namluwil také Pana Czjče Sudjho Zemſkého / že dal Koraliſtům znowu wzdělati Kaplu wſſech Swatých na Hradě Pražſkém proti Domu Králowſkému: přikaupil k důchodům Koſtelnjm dwě Wſy Wi-

ſſyn a Drchkow: tři chudé Swětſké na každý den měl v ſwého Stolu / a w Neděli Cžtyry: Almužny hogné dáwal / w ſlužbě Božij zwláſſtnij ſwau rozkoſs měl / při Saudu Swětſkým nikdá nebýwal / Dwanácte Zialtářůw ſpůſobil / genž ſlowau Bonifantes, aby čtli Zialtář we dne y w nocy w Koſtele Swatého Wijta / a kaupil gim Wes řečenau weliká Wes.

Koſtel Swatého Wawřince na Petřijně rozkázal wyklenauti / Koſtel we Wſy Rogetických Sᵛ Wijtu / a Koſtel Sᵛ Wogtěchowi we Wſy Sluhách wyzdwihnauti. Na Strahowě Oltář témuž Swatému Wogtěchowi a Sᵛ Magdaléně / Matěgowi poručil wyſtawěti / kteréžto Koſtely ozdobiw kráſně / ge platy bohatými opatřil.

Léta Páně 1272. Jan Biſkup Cžeſký přigew z Concilium z Lugdunu / kázal Slaupy při Koſtelých ſtawěti / aby lidé do nich Almužny kladli / pro Soldáty na wyſwobozenij Země Swaté.

Léta Páně 1277. Opat Kláſſtera Strahowſkého s Konwentem wyſtawěl Mleyn w ſwé Zahradě Wětrný nuiſtrně vdělaný / kterýž gim zemljwal Mauky doſtatek na wychowánij.

Léta Páně 1278. Wogſko Cýſaře Rudolffa weliké ſſkody zdělalo w Cžechách / Kláſſterůw množſtwj ſplundrowalo / totižto / Zderaſký / Oſecký / Swaté Koruny / Teplycký / Swětecký a Dogſanſký.

Téhož Roku z zármutku neſmijrného pro ſſkody včiněné Kláſſterům / Jan Biſkup Pražſký vmřel Měſýce Praſynce / a pochowán w Koſtele Swatého Wijta.

O Tobiáſſowi Biſkupu Pražſkém Swadcátem Pátém.

Kapitola XXVI.

TObiáſs z Bechyně Proboſſt Koſtela Pražſkého wolen za Biſkupa oderwſſij Kapitule / kteréhož poſwětil Biſkup Olomucký / s powolenijm Arcybiſkupa Mohutſkého.

Tomu wſſemu powolil Wáclaw Král Cžeſký ſſeſtý / gſa tehdáž Pán wěku mladého / gemužto w Králowſtwij ſſkody činil weliké Otto Bramburſký Poručnijk geho / yakž w žiwotě geho dotčeno.

Tobiáſs pak giž gſauce Biſkupem ſwěceným / nemohl Mſſy w Koſtele Swatého Wijta ſlaužiti: Neb Auřednijcy Ottonowi toho gemu nedopuſtili / ale yak přigel k Hradu Pražſkému / Moſt před nim wyzdwijhli a Dwéře zawřeli.

Protož obrátil ſe Biſkup k Strahowu / kdež ſwé prwotiny wykonáwal.

Rmautili ſe z včinku toho mnozy / widauce že Němcy w Zemi gich nad mijru ſobě prowozugij.

Po Slawnoſti Welikonočnij přigel do Cžech Biſkup Bramburſký / a puſſtěn s ochotnoſti na Hrad Pražſký / gemuž Otto poručil Králowſtwij Cžeſké k ſprawowánij.

Za tim Biſkup Tobiáſs mezy Křižownijky při koncy Moſtu tiſſe ſeděl / když Auřednijkůw ſwáwolnoſt w Cžechách panowala.

Weliký Deſpekt včiněn Koſtelu Pražſkému: wzatá geſt z něho Raditedlnice Střijbrná / genž zaſe pro diwný zázrak nawracená.

Panu Proſnicowi wylaupané dwě Truhly / w kterýchž bylo od Střijbra a Zlata wijce než za Padeſáté Tiſýc.

Wybráno toho čaſu s Koſtela ſkrze toho Ottu / a do Bramburku odwezeno / wijce než za dwakráte Sto Tiſýc.

Léta Páně 1283. prwnij den Měſýce Ledna / Otto znowu přigel do Prahy / kdež wſſech Cžechůw na Sněm obeſlati poručil. Oznámil gim že w brzkém čaſe z Země wygeti minij: pročež nařijdil za Správce Tobiáſſe Biſkupa a Teobalda Sudijho Zemſkého.

Léta 1285. Lidé nábožnij / bratřij Pauſtewnijcy Zákona Swatého Augustýna / ſ powolenijm Tobiáſſe Biſkupa vwedenij gſau do Prahy a do Kláſſtera Swatého Tomáſſe w Menſſijm Měſtě Pražſkém přigati / kterýž to někdy Ottagar / Otec Wáclawa Knijžete / byl dal ſlawně wyſtawěti. Ten Kláſſter drželi někdy bratřij řádu Swatého Benedykta / genž byl maličký poſtawený ku památce Swaté Panny Doroty / a když do něho vwedenij byli Auguſtiniani, oni na Břewniow gſau wyſlánij.

Roku Druhého / týž Král Wáclaw založil Kláſſter Zbraſlawſký / mnoho Dělnijkůw a Teſařůw shromáždil / aby napoſpěch / domy k obýwánij Opatu a bratrůw geho poſtawili / a mijſto k Koſtelu ſám wyměřil.

Seſſlo ſe k tomu dělnijkůw množſtwij / s kterýchž někteřij s Peněz dělali / a někteřij toliko pro gméno Božij. Formanij a Sedláci toliko z Penijze wozyli k ſtawenij potřeby / yako / Kamenij / Wápno / Cyhli / Hlijnu / Dřijwij / ꝛc. Mnozy napekauce Chlebůw z Wozy k Kláſſteru wezli a gey Dělnijkům pro gméno Božij rozdáwali.

Roku 1296. Vmřel Biſkup Tobiáſs z Bechyně / a pohřben w Koſtele Pražſkém. Ten mnoho dobrého za ſwého žiwota Cýrkwi včinil / mnoho Koſtelůw poſtawil / yako / w Raudnicy / w Tegně Horſſowě / w Tegně nad Wltawau / w Rokycanech / w Rzečicy / w Sſtěpánowě / w Křiwſandowě / w Wyſkytně a w Heraci.

Přitom Kněhmi mnohými wſſecky ty Koſteli rozkázal opatřiti.

O Rzehorzowi Biskupu Prazském Dwadcátém Ssestém.

Kapitola XXVII.

PO Smrti Tobiásse Bechyni/ sessla se Kapitola Kostela Prazského a wolila gednomyslně Mistra Rzehoře Děkana Kostela Prazského/ genž byl Muž Rodu wzáctného/ w letech Ssedesáti/ dobrý a bogijcy se Pána Boha.

Potěssen byl Král z wolenij Muže takowého/ nad kteréhož hodněgssijho wywoliti nemohli.

Léta 1297. Král po swém korunowánij w Pondělij Swatodussnij/ hned gel na Braslaw do nowého Klásstera/ za nim Arcybiskup Mohutský/ a ginij Biskupowé.

A wessel Král dolů/ kdež měli zakládati fundamenta Kostelnij: neyprwé Arcybiskup/ za nim Král Wácslaw/ a za Králem Konrad Opat prwnij téhož Klásstera/ vgawsse Kámen/ na němž bylo napsáno Literami Zlatými: IESVS CHRISTVS, wssyckni třij spolu gey položili/ yako základ a prwnij Kámen toho Kostela ku památce Panny Marye. Tu Arcybiskup stoge/ požehnal toho Kamene řka: Fundamentum enim nemo potest aliud ponere, præter id quod positum est, quod est CHRISTVS IESVS.

Potom na tom mijstě kdež weliký Oltář státi měl/ při přijtomnosti Krále/ genž stál w ozdobě Králowské/ a mnohých lidij wzáctných/ Arcybiskup Missy o Panně Marygi/ totižto Rorate cæli desuper, s welikau slawnosti slaužil/ a Biskupůw sedm wespolek spijwali Alleluia.

Po wykonánij Msse/ Král w Koruně nesl Sceptrum w Ruce/ ssel okolo toho wsseho gruntu Kostelnijho/ a za nim dwě stě a čtyřidceti Panůw a Wládyk Czeských/ kteréž Král na Rytijřstwo Pasowal/ a každého hogně obdarowal.

K Klássteru také/ gemuž gméno dal Aula Regia, rozličné Swátosti/ Monstrancy/ Kalichy/ Pacyffykáli/ Wornáty a Knijhy přichystal/ což wssecko pogaw Opata za ruku/ s geho 70. Bratry gim w moc oddal.

Léta Páně 1301. Rzehoř Biskup Muž welmi dobrotiwý sprawugijce Kostel Prazský pořádně/ vmřel: wolen byl Léta 1296.

O Janowi toho gména Cztwrtém Biskupu Prazském Dwadcátém Sedmém.

Kapitola XXVIII.

KDyž skonal Biskup Rzehoř wstaupil na mijsto geho Jan Kanownijk Kostela Prazského/ Syn Rzehoře z Dražic/ gsa od Duchownijch pořádně wolen/ kterýž sprawowal Stolicy tu o wssem chwalitebně.

Za Biskupstwij geho/ Léta 1302. Kunhuta Sestra Wácslawa Krále/ wstaupila do řádu Swatého Benedykta/ a w Klássteře S. Girij na Hradě Prazském bydlela/ kdež potom byla Abbatyssij/ mnoho dobrého Klássteru tomu činice/ a gey s dowolenij bratra swého bohatice.

Léta 1303. Král Wácslaw toho gména druhý/ po korunowánij swém/ wzal geden Kofflijk do Ruky swé/ napil se/ a podal gey Manželce swé řka: Toliko toho Kofflijku tobě zanechám/ giný wessken Kredentc/ Kostelu Swatého Wijta oddám/ y tak včinil. Wážilo to wssecko Osm Tisýc Hřiwen Střijbra.

Léta 1307. Králowna Alžběta/ za Dusse Manželůw swých/ Wácslawa a Rudolffa/ Oltář w Kostele Swatého Wijta na Hradě Prazském/ ku památce Swatých Ssimona a Jůdy Aposstolůw postawiti rozkázala/ a gey bohatě okrasslila.

Dotčená Králowna Alžběta byla Dcera Přemysla Krále Polského/ kteréhož byli zabili/ ti genž vžijwali Erbu/ kteréhož tohoto wěku Ostrorohowé w Polsstě Zemané bohati vžijwagij.

Téhož Roku/ z rozkázanij Klementa Papeže/ wyhlazenij byli se wssijm Zákonem swým Templáři. Což z yaké se přijčiny dálo/ lege Volater: lib. 22

Léta Páně 1308. Založen gest nowý Kůr w Kostele Swatého Jakuba/ w Starém Městě Prazském/ na den Swatého Gotharda/ nákladem Boryslawa z Rosyc/ genž měl weliké bohatstwij na Horách Gutnách

Léta 1309. Hornijcy Klásster Sedlecký zbořili/ a gey wybrali. Opat skryl se gim w gedné skregssij/ kteréhož dwa dni spilnosti hledagijce nalezti nemohli.

Léta 1316. Třetij Neděli po Welikénocy poswěcen Kůr Swatého Tomásse/ kterýž stogij na Zdi Menssijho Města Prazského/ a to skrze Petra Arcybiskupa Mohutského/ při přijtomnosti Krále Jana Czeského/ Baldiwina Arcybiskupa Trewerenského/ Jana Biskupa Prazského/ Filipa Aysentenského/ Petra z Lomnice Olomuckého/ a při giných mnoho Pánijch a Rytijřstwu.

Téhož Léta Králowna Alžběta porodila Syna Králi Janowi/ které-

muž dáno gméno Přemysl: pročež hned kázal založiti Kůr nowý/ a welký Oltář w Klásstetře Swatého Jakuba / menssých bratrůw.

Léta 1321. Kůnhuta Abbatysse Klásstera Swatého Giřý vmřela/ a w tom Kostele pochowána.

Téhož Roku / Děwečka něgaká z Regna Koljna přiwezena byla do Prahy slepá na Oči/odkudž wezená do Klásstera nad Sázawau/kdež ležélo Tělo Swatého Prokopa: a když se Pánu Bohu modlila skrze zásluhy S° Prokopa k Zraku nawrácená.

Žěna také gedna z Brodu Czeského gsauc slepá / když tři hodiny ležela křjžem/prosýc Pána Boha za nawrácený Zraku/powstala/od neduhu swého vzdrawená: Začež Pána Boha wssyckni chwálili.

Léta 1329. (yakž Hágek w Listu 299. wyprawuge w tato slowa/) Jan Biskup Czeský/genž byl toho gména Cžtwrtý/ a w pořádku 27. nawrátil se z Ržjma/obdržew před Papežem wjtězstwj w Saudu nad swými nepřátely: neb před tim byla weliká newole/ mezy nim a Gindřichem z Schonburku/Probosstem Litoměřickým/ o něgaký nářek/kteráž to pře mezy nimi trwala Gedenácte let.

Když pak přigel do Prahy/s welikau poctiwostj ode wsseho Stawu Duchowného přigat na den Swatého Protazya/ a když wgel na Hrad Pražský/zsedl swého Koně/ klekl holými nohami na Prahu Kostela Swatého Wjta/Pánu Bohu děkugic/ že gest gey od těch geho nepřátel/ a z té těžkosti w kteréž byl tak dlauhý čas/wyswoboditi ráčil.

A hned druhého dne kaupil k témuž Biskupstwj a Kostelu Pražskému Hrad gménem Herssteyn/genž ležj w Lesých a Horách/ nedaleko od Mezy Bawořských.

Potom y druhý Hrad kaupil/za swé wlastnj Penjze a k Biskupstwj gey připogil/gménem Raspert/ginák Supj Hora/a dal gemu gméno Biskupská Hora/a giné Hrady Biskupské/kteréž se byli pro dlauho wěčnost rozwalili/kázal naprawiti/a Wsy přikupugic k nim ge nadáwal wedlé náležitosti.

Swatým pak Dědicům/ totiž Swatému Wogtěchu/ Swatému Wácslawu a giným slibil zwlásstnj poctiwost činiti: protož tři Kanownické Prebendy/nad prwnj počet w Kostele Swatého Wjta spůsobil/a na wěčnost vtwrdil. Což wssecko Zižka proměnil/a w nic obrátil z swými Wogáky.

Léta 1334. Swáda se začala mezy Mnichy a Faráři pro kázanj: nechtěli Farářowé Mnichům dopustiti kázati/a oni na to list od Papeže měli/aby kázali ti kteřjžby k tomu spůsobnj byli.

Biskup s Králem takowý Dekret včinili/aby Mnissy kázali/ ale aby nekřtili/aniž to činili co giným Kněžjm činiti přislussj.

Téhož času od Oldřicha z Pabenic Doktora w Práwjch wycwičeného nařjzeno gest/aby na každý den na vswjtě w Kostele Swatého Wjta/msse o Panně Marygi spjwána byla.

Léta 1336. Jan Biskup Pražský zgednal to při Papeži / aby se Czechowé w Wigilij Božjho Křtěnj a w Wigilij Swatého Wjta nepostjwali.

Léta 1338. Pán Bůh wssemohaucy w Králowstwj Czeském diwné Zázraky činiti ráčil/mezy kterýmiž y tito byli.

Když se skrz něgaké nessetřenj / času nočnjho w wětssým Městě Pražském/Kostel Swatého Ondřege zapálil/a do gruntu shořel / že lidé ohně nemohli vhasyti/ráno nalezli w Krabicy na Oltáři Tělo Božj w Swato-

sti Welebné/ an gemu oheň nic nevsskodil. Neb zůstala ta Swátost welebná bez posskwrny/ ač y Vbrusy z Oltáře shořeli. Widauce to mnozy Pána Boha chwálili/a žiwotůw swých polepssyli.

We Wsy řečené Pinowice/ blízko od Hory Kutny (yakž Hágek w Listu 306. pjsse) nalezená gest Swátost Těla Božjho/ a na stogj s Krabicy pod gednjm Stromem w Sstěpnicy/ kterauž byli Lotřj oblaupiwsse Kostel wynesli a tu postawili: Žěna gedna z přjhody když gi nalezna/oznámila o tom Muži swému/a Muž giným Sausedům. I přiwolán gest Farář kterýž poklekl na Kolena swá/a nalezl Swátost w celosti.

Tu žena gedna genž nedostatek obyčegný dewět let na swém Těle trpěla přiklekssy k Kněžy žádala aby Swátost spatřiti mohla: dopustil gi Kněz/ a hned od nedostatku swého vzdrawená gest.

Muž tolikéž něgaký gménem Jarossek obýwatel též Wsy/gehož byl wůz potřel a polomil/tak že plný Rok ležel/nemoha na Nohách státi. I prosyl Sausedůw swých aby geho tam donesli. Což když včiněno/vkázal Kněz Swátost welebnau / a hned dotčený Cžlowěk vzdrawen gsa/ Pánu Bohu za dobrodinj děkowal / a do Domu swého zdrawý se nawrátil.

Léta Páně 1338. V Wigilij Swatého Wácslawa/ sessli se do Prahy do gednoho Domu tři Mužj Střelcy/ ti kteřjž Kusse dělagi: tu geden řekne k druhému/ zegtra máme Swátek Swatého Wácslawa/ pûgdeme tam kdež Tělo geho gest/ a Pánu Bohu se pomodljme.

Na to odpowěděl třetj/ neznal gsem yá toho Traupa/ newjmť kdo gest on byl/yák geho ctiti ani swětiti nebudu: a hned po té řeči oněměl/a tolíko rukami vkazowal/ když čeho potřebowal.

Zběhlo se k tomu lidu množstwj/ ptagjce se/ co se gemu přihodilo: což gim oznámili druzý dwa Towaryssý geho.

Nazegtřj vgmauce ho někteřj/wedli se s nim k Hrobu Swatého Wácslawa/kdež se nad nim Kněžj modlili / a wzawsse Hlawu Swatého Wácslawa / gi na geho Hlawu wložili. W tom promluwil Němý / wyznal prowiněnj swé/poznal welikau lásku Božj že se nad nim Pán Bůh smilowati ráčil/a žádal aby geho wjcegi proto trestati neráčil.

Léta 1340. Měsstěnjn geden wětssýho Města Pražského/gménem Mikuláss Rokcanar/kaupil někołik Domůw wedlé Domu swého/tu kdež slowe na Měkstí v Klásstera Swatého Křjže wedlé Zidowské Vlice/ s powolenjm Krale Jana založil Klásster Swatého Ducha / do kteréhož vwesti dal Panny/kteréž hognau žiwnosti opatřil.

Druhého Roku/to gest 1341. Král Jan ke cti a chwále Božj / a Panně Marij Matce geho ku památce Klásster před Prahau pod Petřjnem mezy Augezdem a Smichowem/přikázal wystawěti: vwedl do něho bratry řádu Karthauzkého kteréž žiwnosti hognau opatřil / a Kostel Klenoty mnohými ozdobil.

Druhého Roku Karel Kňjže/a Margkrabě Morawské s dowolenj Ot-

ce swého a Jana Biskupa/Kaply Králowskau na Hradě Pražském / wssech
Swatých zwelebil/Probossta w nij a gedenácte Kanownjkůw nařjdil/ aby
budaucy Králowé takowé Kněžstwo na gich Prebendy podáwali/a ta Ka-
pitola aby sobě mohla woliti Děkana/kterýžby se gi dobře ljbil.

Léta Páně w Ochtáb Mladátek vmřel Jan Biskup/a pochowán w Ko-
stele Pražském před Oltářem Swatého Sylwestra/kterýž byl swým nákla-
dem postawiti dal.

Ten rozkázal Kostel Swatého Gilgi wzdělati / a Most Kamený při
Raudnicy/a na koncy geho Sspitál pro chudé lidij/ kterýž z Klásstera byli
opatřenij: Hrob Swatého Wogtěcha Střijbrným Plechem dal přikrýti:
den Swaté Marty poručil w Biskupstwij swém swětiti/a ku památce geg
na Hradě Pražském Oltář postawiti. Wolen Léta 1301. vmřel anno ut
supra.

Mnoho o něm dobrého Hystorye wyprawugij y paměti Kostelnij.

Raudnicy w Kostele Klásstera od něho založeného a nadaného/památ-
ka o něm w tato slowa se spatřuge.

Anno Domini 1333. Feria tertia in festo Pentecostes, Venerabilis in
Christo Dominus Ioannes, Filius Domini Gregorij de Racicz, Pragensis
Episcopus Vigesimus Septimus, Anno ordinationis suæ 32. hoc Mona-
sterium ad honorem Sanctæ Mariæ Virginis fundavit & erexit, ac suffici-
enter dotavit, Canonicos Regulares instituens in eodem.

Idem etiam Dominus Episcopus, eodem anno, in festo S. Bartholo-
mæi, pontem in Raudnicz per flumen construxit, per 7. annos in eo labo
rando suis sumptibus perfecit ipsum pontem & chorum dicti Monaste-
rij &c. Cui Deus per intercessionem suæ genitricis, in præsenti vitam bo-
nam, in futuro cum electis suis mansionem tribuat.

O Arcybiskupých Pražských.

O Arnosstowi Arcybiskupu Pražském Prwnjm.

Kapitola I.

HEdenáctého dne po pohřebu Jana Biskupa sesslí se Preláti wssyckni do Kostela Pražského / kdež zaspijwagijce Pýseň o Duchu Swatém/gednali z strany woleni giného Biskupa.

A wywolen gest gednostegným wssech hlasem Arnosst Děkan Kostela Pražského / Syn Arnossta Rytijře statečného z Pardubijc.

Že pak woleného Arnossta / času toho Arcybiskup Mohutský nemohl poswětiti ani korunowati/genž se přidržel Ludwika Bawor-

ského

ského/a s nim y w kladbě byl / musel Arnosst do Ržijma geti k neywyžssij-
mu Biskupu Klementowi sstému / gehožto nalezl w Awionu a ten gey
Kardynálowi Portuenskému poswětiti poručil. Po wzatém poswěcenij
nawracowal se Arnosst do Czech/proti kterémuž wygeli Král Jan/Karel
Margkrabě Morawské/y Jan Syn Krále Jana/a gey do Kostela Swaté-
ho Wjta vctiwě vwedli.

Téhož Roku když se wyprawil Král Jan a Knijže Karel do Ržijma/
obdrželi to při Papeži/že Kostel Pražský wyniat z mocy a poddanosti Arcy-
biskupa Mohutského / že za Hlawnij wyzdwižen/ že Biskup Olomaucký a
Litomysslský w moc Arcybiskupu Pražskému přissli/ a že Arnosst za Arcy-
biskupa wyhlássen gest.

A když Plássť Arcybiskupský w tu Neděli před Adwentem přinessen/by-
la slawnost weliká w Kostele Pražském / a Arnosst nim poctiwě oděn.

Následowala Processý sylná na Přjkopy / kteréž hluboké Karel začal
wykopáwati/aby w nich založenij byli gruntowé nowého Kostela.

Do dotčených Přijkopůw wessli toliko čtyry osoby / Arcybiskup/ Král a
dwa Synowé geho : ti položili neyprwněgssij Kámen a základ Kostela
nowého/a wyssedsse z Přijkopůw/ pokleklí a modlili se Pánu Bohu / y we-
sskeren lid s nimi.

Nazegtřij s powolenijm Synůw swých/ Král Jan včinil tomu Kostelu
nadánij/totižto/aby wydáwáno bylo z Hory Gutny z Mince Kralowské na
budaucý wěčné časy/Desátý dijl Střijbra aneb Mince/k stawenij a k opra-
wowánj Kostela toho na wěčnost. Načež dány Listy pod Pečetmi Krále
y Knjžat / do Rukau Děkana téhož Kostela.

Listy pak na Arcybiskupstwij / čtené byli předewssijm lidem na den S.
Mikulásse/o kterýchž Hágek w Kronyce swé wyprawuge / a že w Pokladě
Kostelnijm dostatečně se nacházy/ oznamuge.

Roku 1347. po smrti Krále Jana/když byl giž korunowán Karel Syn
geho dána Koruna k Swatému Wácslawowi/a na Hlawu geho wložena
z poručenij Králowského/kterýž y to nařjdil a Magestatem swým potwrdil
aby budaucy Králowé Czesstj tau a neginau korunowánij byli. Po koru-
nowánij pak každý Král/ aby gi oddal w ruce osobám přijsežným Kostela
Pražského/Děkanowi/Kustosowi a Zakrystianowi / n[illegible]gijcým na to přijsa-
hu obzwlásstnj/ a Czechům kterauž by oni hned [illegible] Hlawu Swatého Wác-
slawa Dědice Czeského postawili/a gi nikdyž ne[illegible]ýmali/lečby Králi na Hla
wu stawena býti měla.

Nazegtřij po korunowánijm/ wyssel Kr[illegible] ánu Swatého Hawla/
na mijsto řečené na Pýsku/ kdež sám swau [illegible] Rukau založil Klásster
[illegible] a chwale gmena Božij-
[illegible] a Blahoslawené Panny
[illegible]arygi ku památce. Vwedl
do [illegible]ého bratry řádu Karme-
lit[illegible]ého/ a wssecka stawenij po-
[illegible]ená na Trhu k hodowá-
[illegible]rálowskému gim dáti po-

ručil / z kterýchž oni hned postawili [illegible] ewený/ a wssecký potřeby k
stawenij Kamenného chystati začali.

Téhož Roku Hágek pýsse / že g[illegible] Bludník / genž sepsal Knijhy
Confessor Pacis Wrchnosti Kostela [illegible] velmi odporné: nedokládá
kdeby vpálen byl.

Chtěl

Chtěl reuocowati bludy swé/ale Saudcowé powěděli/to geho odwolánÿ/budiž gemu k spasenÿ.

Léta 1348. Karel kázal založiti w Nowém Městě Pražském/Klásster weliký blízko od Kaply Swatých Kozma a Damiana / we gméno Swatého Jeronýma/ a rozkázal do něho vwesti Slowáky prawé Řádu Swatého Benedykta/na památku toho/ že gsau Czechowé od Slowákůw swůg začátek wzali/ y při Papeži to zgednal / aby tu w tom Klásstere Slowanským Jazykem spÿwáno bylo/a Misse wykonáwána/yakožto bylo wssem Slowákům dopusstěno/aby služba Božÿ/ne Latinským ale gich přirozeným wykonáwána byla. Ale yak Czechům Biskupa Papež dal/ to zapowěděl.

Založená také na Zámku Karlsstegně Kaplička we gméno Swatého Mikulásse/tolikéž y Kaplička Swate Kateřiny. Což se wssecko dálo/ při přÿtomnosti Arnossta Arcybiskupa/a giných Panůw a Knÿžat.

Academia Pražská toho času/od téhož Krále Czeského Karla založená a nadána hogně.

NEb o tom po wssecky časy přemegssel Král ten s Arcybiskupem swým Arnosstem / a o to časté s nim rozmlauwánÿ mÿwal / yakby mohl neylépegi Králowstwÿ Czeské ozdobiti.

Pročež poslal do Řÿma pro wygednánÿ Listu od Stolice Apostolské na wysazenÿ Včenÿ Pražského. Což když při Papeži obdrženo bylo/wyslánÿ gsau ginÿ Poslowé / kteřÿžby Mistry včené w Vměnÿ wsselikým/a Doktory w Pÿsmě a w Práwÿch wycwičené z Kragin cyzých do Prahy přiwezli. Neb chtěl Karel Academij tu/ na spůsob včenÿ Pařižského wyzdwÿhnauti/kdež sám na včenÿ někdy wyslán byl.

Tomu wyrozuměgÿce mnozy/pilně k tomu dopomáhali / aby ti Doktořÿ a Mistřÿ/ swé poctiwé wychowáwánÿ měli/Arcybiskup a Kapitela Kostela Pražského / Preláti a Fafářowé sebrali welikau summu Peněz a nakaupili gim platůw rozličných.

Včiněn pak gest Arcybiskup y budaucý Arcybiskupowé s powolenÿm Králowským/Kanclÿřem toho včenÿ Pražského.

R shromáždilo se k tomu včenÿ Studentůw množstwÿ z mnohých a rozličných Kragin / yako/ z Lombardye/ z Polsky / z Vher/ze Wlach/ꝛc. a neywÿcegi z Řÿsse/Knÿžata Hrabata/Páni/Preláti/Duchownÿ y Swětsstÿ k včenÿ Pražskému se oddáwali. Z čehož Města Pražská welmi bohatli/a weliká byla powěst o nich po wssech Kraginách.

Král widauce že odtud Praha bohatne a slawne/ včinil Dekret / aby se Židé wen z Prahy wystěhowali / a w té Vlicy Židowské/ kázal postawiti tři Kolege weliké/ gednu nahoru k Kostelu Swatého Mikulásse/ a ta slaula Koleg w Domě Lazarowém /druhau nad Branau Židowskau/kteraž gest

na weychod Slunce proti Domu Konwentskému Klásstera Swatého Ducha/a ta slaula Koleg Jakubowa/ proto že tu bydlel prwé Žid Jakub Králik: třetÿ pak nedaleko od Brány západnÿ k Řece / gdauc k Swatému Walentinu / a ta slaula Kolleg v Erbůw:. w nich čtli Mistřÿ a Doktoři Lekcy na každý den / magÿce y od Studentůw platy mnohé y od ginud.

Rychle ta Academia wzhůru wessla / a rychle zase poklesnauc netrwala do třetÿho pokolenÿ Krále toho / ale padla za Wácslawa Syna geho/a s ni vžitek nemalý y sláwa Měst Pražských zahynula.

Toho času/ Kapličku Swatého Apollinářisse/na Zámku Žebráku/ tehdáž pustým/ založil Jan Knÿže Korytanské/Hrabě Tyrolské a Gorytské/kdež nakÿdic y Kaplana / oddal gemu Wes Praskolesy k wyžiwenÿ / za swé wlastnÿ Penÿze kaupenau se wssemi nábytky / yakž o tom List nadánÿ geho wyprawuge.

Léta Páně 1349. w Neděli Kwětnau přiwezené byli Swatosti Cýsaře Karla do Prahy/ totižto/ weliký kus Křÿže/ na kterýmž Spasytel náš Vmřel / Kopÿ kterýmž bok geho Swatý proboden/ Hřeb geden / kterýmž na Křÿži přibitý pěl/ Koruna Swatého Karla a Meč gemu daný od Anděla aby proti Pohanům bogowal/Kameno Swaté Anny/a giných takowých wěcy mnoho. K tomu přiwezeno y to/což obzwlásstě Cýsaři přinaleželo.

Dotčené pak Swatosti wssecky s welikau slawnosti a s Processý wssech stawůw / nesené gsau na Hrad Pražský do Kostela Swatého Wÿta a Sº Wácslawa.

Pohnut byl Cysař náboženstwÿm takowým/ a poslal k Klementowi toho gména ssestému Papeži / toho při něm wyhledáwage sprozbau/ aby vložil den přenessenÿ těch Swatosti w Arcybiskupstwÿ Czeském. Což včiněno gest y listy potwrzeno/aby ten den swěcen byl w Ochtáb Welikonočnÿ.

Scházelo se potom množstwÿ lidu k Swátku tomu do Prahy/ práwě ze wssech stran Swěta: odkudž kwětla chwála Božÿ y čest a Králowstwÿ Czeskému přibýwalo sláwy y vžitku.

Téhož času/Ludwik Král Vherský/wssedsse w přÿzeň s Karlem Řÿmským a Czeským/odeslal gemu s giným dary Vbrus ten / kterýmž přikrytý byl Stůl když Pán Gežÿss s Apossstoli swými při poslednÿ Wečeři sedel.

Wděčen byl z toho daru Karel/ kterýž Tobiáss z Kamenice/ w Kostele Swatého Wÿta,na Oltáři Panny Marye/na den Swatého Ondřege/před něg položil / a dal gey w moc Děkanowi a Prelátům téhož Kostela/aby od nich pilně s poctiwosti ostřÿhán byl.

Léta 1351. Chtěge Karel w Králowstwÿ swém sláwu Božskau wÿce a wÿce rozmnožiti/rozkázal postawiti Klásster w Tachowě/ kterýž opatřiw dostatečnau žiwnosti/ dal gey bratrům řádu Karmelitského.

Téhož Roku/ opět rozkázal založiti giný Klásster / na gedné hůře proti Wyssehradu we gméno Swatého Karla / kdež sám swau wlastnÿ Rukau prwnÿ Kámen toho základu položil/a vwesti kázal do ně-

ho bratry řádu Kanowníkůw Rzeholnijch Swatého Augustýna / kterýmž nadal platůw ročnijch mnoho / a dwa Kostelij Farnij přidal / geden pod Bezdězým / a druhý w Lisicy.

Léta Božijho 1353. často gmenowaný Cýsař Karel / dne gednoho / gsa w Klássteře Panenském Zákona Swaté Kláry / v Swatého Františka w Starém Městě Pražském / žádal gich / aby gemu některé Swátosti vkázali.

Včinili tak Panny / a mezy ginými Swátostmi vkázali Prst Swatého Mikuláše / kterýž byl poslal Papež Panně Anižce Dceři Krále Wácslawa Fundatora aneb základníka Klásstera toho.

Tu řekl Cýsař musým se s wámi o něg rozděliti / a dobyw Nůž Prst ten rozkrogil na dwé / a hned vzřel Nůž welmi krwawý.

Diwil se o wssem že z Prstu giž starého a vschlého krew čistá wygjti mohla / wssak zanechagic toho w Klássteře odtud odessel.

Po některém dni nawrátil se zase s Arcybiskupem do téhož Klásstera / a když obaum Swátosti vkazowané byli / wzaw obadwa kusy překrogené prstu toho geden k druhému přiložil. A hle an Arcybiskup na to patřij / spogili se obědwě částky wespolek / yakoby nikdá nebyli přeřezané / toliko jij maličký ssrámek okolo prstu se spatřowal. Czemuž se diwili welmi a zanechagijce tu Klynotu toho / odessli.

Druhého pak Roku / Cýsař odtud gsa k tomu nabadáný / nashromáždil z rozličných Kragin Hlaw / Ruk / a Ramen Swatých mnoho / kteréž wssecky přikázal draze Zlatem y Střijbrem ozdobiti / a Kostelu Pražskému odewzdati.

Potom z Medyolánu wyslal Posly swé do Papy / Bohuše Probossta Kostela Litoměřického / genž byl wlastnijm bratrem Arcybiskupa Arnossta / y Jana z Wartmberka Kanowníka téhož Kostela Litoměřického / Petra z Šelnberku / Mikuláše z Landsstegna / Wácslawa z Swabenic a Přemysla z Honbic / wssecky dobré Latiníky / poraučege gim aby žádali Papianských o Tělo Swatého Wijta Mučedlnijka Božijho.

Když wyslisseli Papianssti Oratores takowý / poradice se wespolek / vwedli Posly Cýsařské do Kostela Swatého Augustýna / kdež kázali prolomiti Oltář weliký Swatého Marina / a tu nalezena gest Hlawa a to Tělo Swaté kteréž byl w tom mijstě před Osmi Sty Lety pochowal / Austulffus Král Lombardský: yakž spráwa o tom napsaná wyswědčowala.

Y wzato gest to Tělo od Poslůw Cýsařských / a dowezeno k Cýsaři do Medyolánu / kteréž on kázal / na obzwlásstnijm Woze westi s ginými Swatostmi.

Léta 1355. nawracugic se Cýsař ze Wlach do Prahy / poručil na gednom přiwrssij řečeném Bogissti Klásster postawiti / k chwále Božij a ku památce Swaté Kateřiny: což se dálo z té přijčiny.

Při začátku bitwy byl Cýsař w Pisys teskliwý / y vkázala se gemu Swatá Kateřina mage w Ruce swé Meč / a stála wedlé něho yako stijn.

On pak pohleděl na ni a hned slib Pánu Bohu včinil / gestli mu ráči spomocy z té těžkosti / a geho Rytijřům wijtězstwij dáti / že chce Kostel k chwále geho / a ku památce té Panně dáti postawiti.

Y včinil tak a prwnij Kámen gruntu založil / a druhého Roku kázal do něho Panny řádu Paustewnického Zákona Swatého Augustýna vwesti / kteréž opatřil hognau žiwnosti.

Opět téhož Roku založil w Nowém Městě Pražském nad potokem Botičským Klásster proti Kůru Kaply Swatého Wogtěcha pod Wyssehradem / ku památce Swatého Benedykta / kterémuž dal Zbožij mnohá / a připowěděl to wygednati od Papeže bratrům / aby Rubryku a pořádek takowý držeti mohli / yaký se zachowáwá mezy bratry w Medyolánu / kdež Mnisy slauli Ambrosiani.

Léta Páně 1357. týž Cýsař Karel přiwezl s sebau mnoho rozličných Swatosti do Prahy / a odtud ge odeslal na Zámek swůg / před Desýti lety založený a tehdáž dokonaný / Karlssteyn / a shromáždil dotčené reliquiæ wssecky do Kaply Božijho Vmučenij.

Potom obdržel to při Arnosstowi Arcybiskupu / že s geho powolenijm vwedenij tam byli Kanownicy / aby služby Božij wykonáwali poctiwě a vstawičně: a těm žiwnost odewzdána / yakž List gegich nadánij w sobě obsahuge / gehožto Kopie gest v Hágka w Listu 331.

Za téhož Arcybiskupa s wuoli Cýsařské / Léta 1358. začali se Acta vel Libri Erectionum Kostela Pražského.

NEB Cýsař Karel / a Arnosst Arcybiskup / poručil sprawiti Knijhy ginák Dsky / do kterýchžby se wssecky wěcy duchownij / yako Zbožij Farářská / Kaplanská / Oltářowé / nadánij gegich / etc. pořádně zepsali / a ty nazwali Acta.

Téhož Roku / Hrob Swatého Wácslawa draze ozdoben: neb někteřij z Panůw neypředněgssých předstaupili před Cýsaře / žádagijce aby mohli s dowolenijm geho / Hrob ten swými znameními okrássliti: A magijce k tomu Cýsařskau wůli neodpornau / rozkázali nadělati mnoho Plechůw Střijbrných y pozlacených ku podobenstwij Kápi Michowské / na každém znamenij Erbu swého wyryti / a nimi Hrob Swatého Wácslawa vsslechtilým pořádkem pobiti.

Léta 1360. vstanowil Cýsař Karel w Kostele S. Wijta / krom Hodin Kanownických / kteréž se odprawugij časy swými / aby Žiácy k tomu nařijzenij / vstawičně wedne y w nocy čtli Žialtář hlasem wysokým gednosteg-

nau notau: kteřýžto ſtrawau/ oděwem/ y Ročnijm platem byli dobře opatřenij/ a ſlauli Manſyonáři nebo Bonifantes.

Téhož Roku tyž Cýſař/ v Wigiligi w Tělenij Kryſta Pána ginák Zwěſtowánij Panny Maryge/ ſám ſwau Rukau založil Kláſſter pod Wyſſehradem/ na mijſtě genž ſlowe na Trawničku/ nad Potokem Botič gmenowaném/ a podlé něho Dům Kněžijm k bydlenij ne weliký/ ale ſpanilý.

Vwedeno potom do něho ſſeſt bratrůw/ genž ſlowau w řádu ſwém ſlužebnjcy Panny Marye: gegich privilegia a nábytky Cýſařſkými Liſty vpewněná/ potwrdil Arcybiſkup Arnoſſt/ tak aby žádný pod Kladbau wěčného zatracenij na gegich Koſtelné nadánij ſáhnauti neſměl/ ani co protimyſlného gim včiniti/ ani nad nimi Wrchnoſt držeti/ krom ſamého Krále Czeſkého.

Niceméně po některém čaſe/ nato wſſecko Diábel zlé lidi podwedl.

Léta 1363. Cýſař Karel a Arcybiſkup Arnoſſt poradiwſſe ſe weſpolek/ rozkázali z Koſtela Swatého Apollynářiſſe na Hůře Sazſké poſtaweného nedaleko od Nymburka/ přiwezti wſſecky Kanowniky do Nowého Měſta Pražſkého/ též do Koſtela Swatého Apollynářiſſe/ kterýž geſt poſtawen na Hůře řečené Wětrow. Ti dotčenij Kněžij a Kanownjcy w Pijſmě Swatém byli nad mijru zběhli.

Protož Cýſař rozkázal při tom Koſtele několik Domůw poſtawiti pro Žiáky/ aby ſe od nich w Pijſmě Swatém wyvčowali: Začež gim platůw nadal množſtwij kterých gim wſſech Arcybiſkup potwrdil.

Léta Páně 1364. poſlednijho dne Měſýce Czerwna/ vmřel Arnoſſt Arcybiſkup Pražſký/ gſa Zymnicy ztrápený.

Byl ten Arcybiſkup prawý Czech/ Syn Arnoſſta z Pardubic/ rodem z Hoſtinně nedaleko od Brodu a Auwalu/ Muž dobrotiwý a chudých milownik.

Mjwal každého dne dwanácte oſob chudých při ſwém Dworu/ kterým gijſti i pijti doſtatek dáwati poraučel/ a gednomu každému na den dwa Penijze. Každého Roku na weliký Pátek/ Pláſſtiůw a Kukel z Sedmdeſáti Poſtawůw Sukna neyméněgi chudým rozdal. W nedoſtatku Chleba a w čas hladu/ činil Almužny weliké po wſſij Czeſké Zemi/ tak že mnoho lidu od ſmrti wyſwobodil. Dwa Pijſaře vſtawičně chowal na Dwoře ſwém genž Knihy Koſtelnij pſali a notowali/ kteréž on do Koſtelůw rozličných poddáwal.

Přitom wyzdwihl znamenité Probožſtwij Kanownikůw Řeholnijch Swatého Auguſtýna w Gladku/ w kterémž mnoho platůw/ Kněh/ Ornátůw drahých/ ſtawenij rozličná a malowánij/ wzbuzugijcy ſrdce lidſká k náboženſtwij ſpůſobil.

Tu on minil žiwot ſwůg dokonati w pokogi/ a oſobě ten hlas puſtiti že do Řijma odgel/ a odtud že ſe za dlauhý čas nenawráti: což proto včiniti chtěl/ aby mohl wolněgi a ſpokogeněgſſij miſli Pánu Bohu ſlaužiti.

Pročež čaſtokráte pſáwal Liſty k Papeži Innocen: toho gména ſſeſtému/ a Vrbanowi Pátému/ žádage aby dopuſſtěnij měl/ pro polepſſenij žiwota/ důſtognoſt Arcybiſkupſkau s ſebe složiti: ale gemu toho/ pro hodnoſt welikau nikdáž nebylo dowoleno.

Dále/ přikázal poſtawiti Sſpitál w Czeſkém Brodě/ w Přjbrami/ w Libánij/ a ty wſſecky doſtatečně nadal.

Hrady ſwé Biſkupſké/ giž pro ſtaroſt ſeſſlé/ kázal z woprawowati/ zwláſſtě Hrad Přijbramſký/ kterýž wſſecken zbořiti/ a z gruntu wyſtawěti dal: Měſta ſwé Zdmi obehnati/ yako Teyn Horſſowſký ginák Dobrohoſtow/ Brod Czeſký a Raudnicy: půl panſtwij Rožmitálſkého do giſtých let budaucým Arcybiſkupům Pražſkým/ za ſwé wlaſtnij Penijze kaupil. Vžijwal za znamenij neb Erbu na Sſtijtu půl Koně.

Vmijrage pak/ odkázal Tiſýc Hřiwen Střijbra/ na ſtawenij Koſtela Pražſkého/ a dwě Stě Hřiwen Střijbra na pokrmy Vicarij a Oltářnijkům téhož Koſtela.

Mimo to wſſecko nařijdil při témž Koſtele Lektora/ aby ſe od něho chudij Kněžij Pijſmu Swatému wyvčowali/ a kaupil mu Wes mezy Prahau a Gilowým/ řečenau Zlatniky: přikaupil k Koſtelu Pražſkému Wſy/ Kyge/ Řzečicy a Cheynow/ a tu Twrz ſlawnau poručil wyſtawěti.

Milowal Měſtečko Raudnicy/ pročež y když ſe rozſtonal/ tam ſe wéſti kázal/ kdež včinil Kſſafft a pořijzenij s wůli Papežſkau a Cýſařſkau: mage rozum zdrawý wyznal ſe před Kaplanem z hřijchůw ſwých/ a Swátoſtmi wedlé řádu Cýrkwe Swaté opatřen geſt: Služebnijky wſſecky hogně darowal/ a ſkonal ten den po Swatým Petru a Pawlu/ w Hodinu Kompletnij/ Arcybiſkupſtwij ſwého/ Roku 22.

Ale že ſobě zwolil byl pohřeb w Koſtele Farnijm Panny Marye w Kladſſtě/ kteráž ſe mu w něm y vkázala/ tu pohřben geſt před Oltářem welikým.

W tom Koſtele geſſtě žiw gſa/ poručil na každý den/ ráno Miſſy Swatau ke cti blahoſlawené Panny Maryge ſpijwanau ſlaužiti/ a k tomu Antiphonam Salve Regina: a k lepſſijmu wykonáwánij toho/ platy bohaté k tomu ſpůſobil.

Zázrak pak ten že mu ſe blahoſlawená Panna Maryá vkázala/ oznamowal na ſmrtedlné Poſtely wěrným ſwým milým/ a dal gim weypis toho Diwu/ napſaný w tato ſlowa:

Známo činijm wſſem timto pſanijm/ kteřij ge čijſti neb ſlijſſeti budau/ že yá Arnoſſt Arcybiſkup prwnij Koſtela Pražſkého/ mezy hřijſſnými neywětſſij/ ne w nocy ale wedne/ ne ſaukromij a těyně/ ale zgewně ſtoge mezy ginými/ aniž we ſnách/ ale bdijce s rozumem zdrawým/ Diw mně hrozný a myſli mé přjkrý widěl gſem takowý.

Budauc yá w Kladſſtě w Sſkole náležegijcy k Koſtelu Farnijmu/ kterýž Křižownijcy Sſpitálnij Swateho Jana ſprawugij/ dne gednoho (za to mám že bylo w Sobotu) byl gſem při Neſſpoře/ ſtogijc s ginými Žiáčky w Kůru až do ſkonánij geho.

Y vdálo mi ſe po Magnificat (když Antiphona Salve Regina/ aneb giná o Panně Marygi ſpijwána byla/ čehož ſe dobře vpamatowati nemohu) pohleděti na obraz Panny Maryge genž ſtál na welikým Oltáři. Tok rychle Twář obrazu welebné Panny Maryge Matky Božij welmi hněwiwě hne ſe odemne odwráti/ a hřbet obrazu ſe ke mně obráti.

Vlekla ſe s toho Duſſe má welmi/ změněn gſem na ſwé myſli/ a ſtál gſem

yako omámený/ k tomu y strachem tak poražený/ yakobych hned měl konec žiwota swého wzyti.

Ale že to nedlauho trwalo/ nawrátiw se sám k sobě s vpamatowánjm/ hrozno mi bylo na zadni stranu Obrazu toho patřiti genž mi se zdál tak zmazaný/ plesniwý/ zedraný a ohyzdný/ že geho posskwrnu nemohu wymluwiti.

Protož s zármutkem srdečným/ w horliwosti mysli a strachem nemalým pozdwjhl gsem Oči swých k Nebi/ žádage té welebné Panny pro milost Syna gegijho/ aby se ráčila slitowati nademnau/ a obličeg swůg Swatý ke mně obrátiti.

W tom padlo mi na mysl/ abych pozdwjhna oči wzhlédl na obraz syna gegijho/ Pána Gežijsse/ kteréhož chowala na swých Rukau/ chtě zwěděti zdaliž se také odemne odwráti. A včinic tak/ vzřel gsem že se odemne drobet odwrátil/ wssak tak yakoby se maličko na mne geho swatá milost ohljdala.

Tu vceytilo Srdce méněgaké potěssenij/ a trwalo w modlitbě vstawičně wolage k té Panně blahoslawené/ aby ráčila zase Twář swau vkázati/ až znenáhla/ a yako s něgakau nelibosti obličeg swůg ke mně obrátila/ w té twářnosti w kteréž gsem gi prwé/ než se na mne rozhněwala/ widáwal.

To když se stalo/ wzdechna ku Pánu Bohu/ včinil gsem poděkowáni gegho milé Matce/ a dokonaw Nesspornij spjwánij s ginými Ziáky/ žádnému gsem Zázraku toho nezgewil pro stud/ abych nebyl za hřijssnika od nich seznán/ gjmžto gsem se zewnitř dobrým vkazowal/ ale wnitř gsem hřijssným Člowěkem zůstáwal/ až dosawád/ totižto až do mé posledný hodiny.

Po několika Měsýcých/ odssel gsem z Kladska do Braumowa nevčiniw žádné poctiwosti obrazu tomu na mýstě Panny Maryge Rodičky Božij/ kdež zůstáwage drahně časůw/ přissel gsem do Prahy a odtud do Rzijma: dokawádž gsem trwal w stawu swětském/ a gesstě žádného gsem byl swěcenij nedossel/ wedl gsem žiwot w rozpustilosti a lehkomyslnosti/ nedbage nic na Zázrak odemne spatřený. Což trwalo za mnoho let.

Gsauc pak giž w stawu Duchownijm/ a w takowém důstogenstwij/ rozgijmal gsem často sám vsebe/ že takowý Diw Božij zatagiti neni slussné ani bezpečné/ poněwadžby snad skrze to oznámenij prawdiwé někdo se mohl polepssyti/ a skrze zatagenij na mne zlého a hřijssného/ mohloby přigijti něgaké od Pána Bohá trestánij.

Z té přijčiny obáwage se pomsty Božské/ nesměl gsem toho w tuto mau poslednij hodinu před wámi zatagiti/ žádagijce wás wssech skrze střewa milosrdenstwij Božijho/ a skrze skropenij krwi Pána nasseho Gežijsse Krysta/ abysste mne w paměti před Pánem Bohem w modlitbách wassých měli a za mne se přimluwili k té důstogné a welebné Panně/ skrze kterauž w Swaté a obecné křestianské Wijře vpewněn gsem/ ať ráči hněw swůg odemne hřijssného odwrátiti/ a mne milostiwau Orodownicy býti před swým milým Synem/ Pánem Gežijssem Krystem/ genž gest požehnaný na wěky wěkůw Amen.

A poněwadž wedlé swědectwij Pijsma Swatého/ skutky Božské zgewowati a ohlassowati slussné gest/ napominám wás v wijře Krysta Gežijsse/ mogi milj bratřij a přátelé/ ano y prosým abysste to/ což gest se gistě stalo a swrchu napsáno/ neyprwé w Kostele Pražském/ a potom we wssech Konwentijch duchownjch y swětských/ po mém skonánj oznámili/ aby y oni ohlassowati mohli lidu wssemu/ že ta blahoslawená Panna/ Matka Pána nasse-

ho Gezu Krysta/ gest milostiwá wssech hřijssnikůw/ y těch kteřij k nij lásky žádné nemagi/ před swým milým synem Orodownice. Pročež aby se wssyckni gegi Swaté milosti důwěřowali/ a w gegi se ochranu a přjmluwu oddáwali.

Nadewssecko to/ My Arnosst Arcybiskup/ giž na smrtedlné postely ležice/ ale rozumu zdrawého vžjwagijce/ těm kteřijžby tento Diw čtli neb psali/ neb oznamowali/ aneb slisseli/ čtyřidceti dni odpustkůw/ z Auřadu nasseho milostiwě propůgčugeme.

Dán a psán skrze mne Arnossta prwnijho Arcybiskupa Pražského nehodného Člowěka/ mými Rukami/ krwi hřijssných naplněnými.

Budiž čest a chwála Krystu Pánu nassemu na wěky wěkůw požehnanému/ a Marygi geho milý Matce čisté Panně Amen.

O Janowi Arcybiskupu Pražském Druhém.

Kapitola II.

Yak brzy skonal duostogný Otec Arnosst/ z poručenij Cýsařského/ sessli se Preláti Kostela Pražského do Kaply Swatého Wácslawa/ kdež poprosyce Ducha Swatého za milost/ wolili z gednostegné wůle na mýsto vmrlého/ Jana Biskupa Olomuckého/ genž byl Syn Pawla z Genssteyna/ a měl přjgmi od swého Erbu Supi krk/ a byl Sekretářem a Raddau Cýsařskau.

Wymlauwal se po neyprwé Jan/ předstijrage nehodnost swau k tomu Auřadu/ a sesslost wěku swého/ ale přemožen gsa prozbau Cýsařskau/ některých Knijžat/ Děkana a wssij Kapitoli/ wůli swau poručil w ruce neywyžssijho Biskupa Rzijmského.

Protož hned posláni Poslowé do Rzjma/ kdež Papež mage spráwu o geho hodnosti/ dal k tomu swé powolenij/ a potom odeslal gemu po Biskupu Sspayrském Plássť/ w němžto plnost Auřadu Arcybiskupského záležela.

Giž gsa w té důstognosti Jan/ nezměnil w tak wysokém stawu tichost a pokoru swau/ ale na památku Auřadu swého/ pod Geruzalemskau branau/ pod Wyssehradem/ nad Potokem Botickým/ rozkázal ke cti a chwále Pána Boha/ a we gméno blahoslawené Panny Maryge Sspitál postawiti chudým Mužům y Ženám/ těm kteřij magijce prwé swá Zbožij/ z dopusstěnij Božijho skrze rozličné přijhody ochudli.

Tu poswětil Oltář ku památce swaté Alžběty / obywatele žiwnosti dostatečnau opatřil / a nařýdil aby odtud Almužny Pautnikům byli rozdáwané.

Léta potom 1365. Obdržel to Cýsař při Vrbanowi Papeži toho gména Pátém / aby Arcybiskupowé Pražsstý/ mohli aukadu Legatského vžjwati w Arcybiskupstwý swém/w Biskupstwý Řezněnském/Pamberském a Mišsenském/ na wěčné budaucy časy.

Na potwrzený toho poslal Papež Janowi Arcybiskupu Pražskému/Křjž Stříbrný pozlacený / Klobauk ssyroký čerwený s dlauhými ssnurami a Kápi brunátnau/ aby toho wssého vžýwal na znamený Legatstwý w Kraginách těchto/a od toho času aby se psal on y budaucy Arcybiskupowé Sedis Apostolicæ Legati.

Téhož Léta obrátil se Cýsař do Města řečeného Aganum pro náboženstwý: neb tu byla složená w Klássteře Swatého Mauryce mnohá Swatých Těla.

Vkázano mezy ginými Těli/ Tělo Swatého Zygmunda / genž byl Králem Burgundským: Za geho Tělo Swaté žádal Cýsař Měsstianůw/kteřý ač nerádi/prozby geho neoslisseli.

Wzal tehdy on Tělo to s sebau do Czech / proti kterémuž Kněžý na den Swatého Augustýna s slawnau Procesfy wysslí na Bilau Horu / a přiwezauce ge do Kostela Swatého Wýta/ položili ge při lewé straně Hrobu Swatého Wácslawa/ač gemu potom brzy nowý Hrob připrawen/ při kterémž se welicý Zázrakowé dáli.

Kak pak geho Swatý žiwot/ Pán Bůh skrze wssemohúcnost swau zgewiti ráčil/o tom gest obzwlásstný spis w Kostele Pražském na Zámku.

Léta 1366. dwa Měsstiané Jaromirsstý / Faráře zabili/o čemž obssýrnegý při spisowáný Města toho mluweno bude.

Téhož Roku negaký Zahora / Faráři swému dal Oči wylaupati. O čemž w Stawu Rytýřském.

Téhož Léta / smluwilo se Deset Lotrůw w gedné Wsy v Města Kauřima/aby na den Narozený Panny Marye času wečerního/pod Klássterem řečeným Skalice se shledali.

Což když se stalo/wlezli do Klásstera teyně / a wyrazywsse Dwéře na Opata Muže dobrého/gey zasskrtili a Kljnoty Kostelný pobrali.

Zwěděw o tom Cýsař/poručil gich ze wssech stran hledati / a když nalezeni byli / těžkými mukami gsau trápený: Wyznali že to včinili z náwodu Switáka Rytýře/kteréhož tolikéž Cýsař gýti kázal/ a ztrápeného s těmi Lotry oběsyti.

Toho také Roku Cýsař Karel skrze negaké widěný noční/ z gednoho Zámku swého w Kragi Žitawském/řečeného Owin/ Klásster we gméno Ducha Swatého a blahoslawené Panně Marygi y Swatému Wácslawowi ku památce dal postawiti.

Opatřil gey potom Zbožým swětským hogně / a vwedl do něho Bratry Zákona Swatého Petra wyznawače / kterýžto Zákon vtwrdil Cælestinus Papež toho gména Pátý od něhož ti Bratří slugi Celestini, a sprawiwsse gim Řeholu Swatého Benedykta/ neyprwé spůsobil toliko ssest Bratrůw kteřýž měli za Opata Ioannem de Aquila Sulmonem.

O Klássteru w Třeboni / nagde se pod Erbem a Rodem Panůw z Rozmberka.

Léta 1367. Arcybiskup Jan/ dal w Domu swém na Malí Straně/spodný y wrchný Palác ozdobiti / a Wěž welikau okrauhlau / od Arnossta na Zámku Raudnickém založenau dostawěti.

Poswětil Klásster Swaté Kateřiny w Nowém Městě Pražském/kteréž to poswěcený se připomýná w Ochtáb Božýho Wzkřýssený.

Poswětil y Kaplu w kteréž odpočýwá Tělo Swatého Wácslawa/ na den Swatého Ondřege/ ku památce Swatého Jana Ewangelisty a téhož Swatého Wácslawa/a to při přýtomnosti Cýsaře Karla/Syna geho Wácslawa Krále Czeského / a Jana Margkraběte Morawského: ale památka poswěcený zanechána gest při starý Rubryce/totižto třetý den po Narozený Panny Marye.

Druhého Roku / w Neděli po slawnosti Swatého Prokopa / poswětil Kaplu Cýsařskau / genž gest yako w čele nowého Kůru / neb před Hrobem Swatého Wýta/ke cti Pánu Bohu a Trogicy Swaté) a poručil památku swěcený držeti na den Swaté Trogice.

Téhož Léta/to gest 1368. Přihodilo se w Městě Arcybiskupowém Pelhřimowě / že Farář Petr téhož Města/ Tancugýce na Swadbě s ginými Lidmi Swětskými w Tancy náhle vmřel.

Rozběhli se hodownýcy od Tance/a někteřý wzawsse Tělo geho nesli ge do přýbytku Kněžského / a nazegtřý ge pochowali na Krchowě v Kostela Farnýho.

Ale Arcybiskup mage o tom spráwu / rozkázal ge wykopati a pohřbiti mezy cestami: kdež se Těla Lidi neważných pochowáwagi. Přitom zapowěděl Kněžým wssem a Jahnům/ takowých rozpustilosti dopausstěti.

Téhož Roku Cýsař přigel z Řýma / kdež wyžádal třetý dýl Sslogýře Panny Marygę na Arcybiskupowi Trewirském/ a ten byl přiwezl do Kostela Pražského z Klásstera Swaté Eleny.

Léta Páně 1369. Měsýce Března za zděná Hlawa Ondřege Biskupa Pražského osmnáctého/w Rohu Kaply Swatého Wácslawa nad Oltářem Swatého Křýže/kdež namalowán stogý Křýž Zlatý/což se dálo z té přýčiny/že ten Biskup pro mnohé Diwy kteréž činil za Swatého počten gest.

Téhož Roku/sesslo se lidu množstwý weliké do Prahy naden vkazowáný Swátosti z rozličných Kragin/ slissýce o mnohých Swátostech / kteréž Cýsař shromáždil / takže lidu počteno bylo wýce než na Sto Tisýc/odtud bohatli Města Pražská: neb gestliže gedenkaždý z Pautnikůw / vtratil geden Zlatý Sto Tisýc Zlatých w Praze zanechali.

Léta 1370. Cýsař Karel poznáwage že skrze včený Pražské netoliko Město welebné ale y wssecko Králowstwý slawné / poručil Měsstianům Pražským / aby w swých Domých pokoge stawěti dali/Sklepy Komory a Swětnice / do kterýchžby hosti genž k Pražskému včený se walili/poctiwě přigýmali/a s nimi nakládali laskawě že gim odtud dobrý vžitek powstane.

Byli tehdáž wssecky Prebendy/ Fary / Kostely a Prelatury toliko lidmi včenými/Mistry a Doktory osazené / a nařýzeno bylo skrze Privilegia, aby každý z nich Knězem byl.

Sedmého dne Měſýce Czerwence Arcybiſkup Jan poſwětil Kaplu ſwau na památku Vmučenij Božijho/ kterauž byl dal w domě ſwém poſtawiti/ a miſtrowſkým prawě vměnijm wymalowati/ a to při přijtomnoſti Cýſaře/Biſkupůw/Knijžat/a giných Duchownijch y Swětſkých Panůw.

Téhož Roku tyž Arcybiſkup / wida že chudj Kněžij/Ziácy/Czechowé y ginij Cyzozemcy/mijſta nemagi/ w kterémžby něgakého pohodlij zakuſyli/ když na ně Pán Bůh nemoc dopuſtiti ráči / rozkázal Sſpitál nákladný poſtawiti/ a přijbytky w něm pěkné a mnohé ſpůſobiti.

Přikaupil potom k němu Wſy několik/a Auředniky vſtanowil / aby takowý chudý lid wſſemi potřebami doſtatečně opatřen byl: wſſak přikázal/ aby ſe do toho Sſpitála toliko chudij Kněžij a Ziácy brali / na čež dán liſt s Cýſařſkým potwrzenijm.

Druhého Roku čtwrtau Neděli po Slawnoſti Welikonočnij/ opět poſwětil Koſtel Swatého Gilgij Kanownický / w Starém Měſtě Pražſkém/ kterýž někdy začal ſtawěti Jan Biſkup Pražſký / toho gména čtwrtý/ Léta 1339. Při poſwěcenij geho byl Cýſař y Cýſařowna/Wácſlaw Král Czeſký a giných Panůw mnoho.

Opět Roku druhého / Jan Arcybiſkup Pražſký / ſwětil Oltář weliký w Kláſſteře Panenſkém Swatého Girij na Hradě Pražſkém / ku památce Swaté Lidmilly a Swatého Girj: tu Cýſař položil na offěru Hřiwnu Zlata/a Cýſařowna půl Hřiwny/ꝛc.

Dne 22. Měſýce Czerwence/ téhož Roku Jan Arcybiſkup Mohutſký/ genž byl nedáwno ſkrz Cýſaře toho Arcybiſkupſtwij doſáhl/ včinil vproſtřed Měſta Pražſkého Cýſaři powinnoſt/a od něho (wedlé obyčege) Manſtwij aneb Leno přigal.

To prwé mijwali Arcybiſkupowé Mohutčtj / ale nynij dáno geſt Arcybiſkupům Pražſkým. Neb z poručenj neywyžſſijho Biſkupa Ržijmſkého a Cýſaře Karla / Jan Arcybiſkup Pražſký gel do Mohuče / a Arcybiſkupa Mohutſkého do Koſtela y we wſſecko Práwo geho vwedl.

Dne pak Patnáctého téhož Měſýce / poſwětil Jan Arcybiſkup Pražſký nowé Kaply w Zámku Raudnickém/ ku památce Panně Marygi a Swatým Dědicům/Wijtu/Wácſlawowi/Wogtěchowi a Zygmundowi.

Léta Božijho 1372. opět poſwětil Kláſſter Slowanſký w Nowém Měſtě Pražſkém / kterýž byl dal Cýſař Karel na ſwůg náklad wyſtawěti: a to při přijtomnoſti Cýſařſké/ a Krále Wácſlawa Syna geho.

Léta Páně 1373. Měſýce Liſtopada Těla Knijžat a Králůw prwnijch Czeſkých/přeneſſena gſau z poručenij Cýſaře Karla / a položená w Koſtele Pražſkém pořádkem tímto:

¶ W Kaple Swaté Trogice / genž ſlowe Cýſařſká/gdauc do té Kaply na prawé Ruce/ležj Tělo Břetiſlawa Knijžete / Syna Oldřichowa a Alžběty

běty

běty Dcery Otty Bělého Hraběte z Renu / a podlé něho Manželka gmenowaná Gytka.

Na lewé ſtraně ležj Spitihněw Syn prworozený téhož Břetiſlawa/kterýž Koſtelu Pražſkému činil mnohá dobrodinij/yakž prwé oznámeno.

¶ W Kaple Swatého Antonijna na prawé ſtraně ležj Břetiſlaw Syn Wratiſlawa Krále prwnijho/kteréhož byli Wrſſowcy zamordowali.

Na lewé Ruce též Kaply ležj Bořiwog Syn Wratiſlawa Krále / kterýž byl weliké nadánij Koſtelu tomu včinil.

¶ W Kaple Swaté Doroty/ genž ſlowe Kapla Knijžat Saſkých/pochowán geſt Přemyſl třetij Král Czeſký.

Na lewé ſtraně pochowán Přemyſl Ottagar Král Czeſký Pátý / genž držel Knijžetſtwij Rakauſké/ Sſtyrſké/ a Korytanſké/zabit gſa w bitwě od Rudolffa Krále Ržijmſkého.

¶ W Kaple Swatých Sſimona a Judy / na lewé ſtraně pohřbená ležij Gytka Králowna / Manželka Wácſlawa druhého / Krále Czeſkého ſſeſtého/Dcera Rudolffa Cýſaře.

Na prawé ſtraně též Kaply ležij Rudolff/Syn Albrechta Cýſaře/wolený Král Czeſký / genž byl wzal za Manželku Alžbětu pozůſtalau Wdowu po Králi Wácſlawowi.

A w témž Hrobě na Západ Slunce položen geſt Rudolff Knijže Rakauſké a Sſwábſké / bratr Králowny Gytky.

¶ Léta 1374. 16. dne Měſýce Czerwence / poſwětil Jan Arcybiſkup Koſtel Kláſſtera Swatého Jakuba w Starém Měſtě Pražſkém/ kdež od Mnichůw byl ctěn nákladem Měſſtianůw Pražſkých.

¶ Téhož Roku Těla Biſkupuow Pražſkých na rozličných mijſtech Pohřbená / přeneſſená gſau z poručenij Jana Arcybiſkupa a Kapitoli Koſtela Pražſkého. Skrz Beneſſe z Weytmile Krabicy / Kanownika téhož Koſtela/ a pochowáná mezy Hrobem Swatého Wijta a Kaplau Cýſařſkau/ ginák Trogice Swaté / počnauce od ſtrany polednij pořádkem takowým.

W prwnijm Hrobě ležj Severus Biſkup/genž wolen po Yzowi Léta 1030 a vmřel 1065.

W druhém/ Jaromir ginák Gebhart bratr Knijžete Wratiſlawa/ náměſtek Sewerußůw/ kterýž vmřel Léta 1089.

Po těch položenij gſau tito / Koſmas náměſtek Gebharda/mage též náměſtka Heřmana: wolen Léta 1090. vmřel 1097. kdeby pak Heřman pochowán byl toho nenacházym.

Potom Meynhard proſpěſſný Koſtelu Božijmu: wolen Léta 1122. a vmřel 1134.

Jan prwnij wolený po Meynhardowi / kterýž vmřel Léta 1139. a na mijſto geho wolen byl Sylweſter Opat Sázawſký ale nedoſedl na tu Stolicy/ ut ſupra. Protož po něm wolen Otto Léta 1140. vmřel 1148. a po něm Danyel z Lippého/ kterýž vmřel Léta 1169.

Jtem/ Frydrych po Danyelowi / wolený z wůle Panůw Czeſkých/ kterýž vmřel Léta 1178.

Valentinus, od Králowny mocy na Biſkupſtwij doſazený/ten vmřel Léta 1182. po něm wolen byl Henrych bratr Wladiſlawa Krále / kterýž pochowán w Dogſanech Léta 1197. Po němzaſe wolen Danyel/a ten vmřel

Léta

Léta 1214. potom pak wolen Andreas Vir pius & vitæ bonæ, a po něm Peregrinus.

Item Jan druhý: ten wolen Léta 1208. a vmřel 1236.

Bernhard aneb Burkard z Sulewic: ten wolen 1236. a vmřel 1239.

Tolikéž Mikuláš z Rozmberka/ wolený po Bernhardowi: vmřel Léta 1255.

Jan třetij toho gména Biskup wolený po Mikulássowi/ vmřel Roku 1269.

Item Thobiáss wolený po Janowi třetijm: vmřel 1296.

A Rzehoř wolený po Thobiássowi: ten vmřel Léta Páně 1301.

Ti wssyckni gmenowanij Biskupowé/ na dotčeném mijstě/ a ginij na giných pochowánij gsau.

Téhož času Jan Arcybiskup poswětil Kostel we Sspitále na Hradčanech ku památce Swatého Antonijna/ a Swaté Alžběty/ kterýž byl dal pro nemocné Kněžij nákladem swým postawiti.

Léta Páně 1377. Klásster Karlowský/ ač nebyl gesstě/ tak yakž náleželo dokonán/ wssak že Cýsař za to žádal Arcybiskupa/ poswěcen gest.

Tu sprawil Cýsař hogné hody/ a po wykonánij Obědu takowého/ rozkázal wesskeren Kredentc/ kterýž tam měl/ Klássteru tomu odewzdati/ genž byl ssacowán za Tisýc Vherských Zlatých.

Třetijho Roku/ to gest 1379. Vmřel Jan Arcybiskup/ kterýž mnoho dobrého za swého ži wota Kostelu Pražskému y wssemu Králowstwij Czeskému spůsobil: pochowán gest w Kaple Swatého Erhardo a Swaté Ottylie.

O Zbinkowi z Waldeka a z Hazmburgku/ Arcybiskupu Pražském w Pořádku Třetijm.

Kapitola III.

PO žalostném Pohřebu Jana Arcybiskupa/ sessli se Preláti s ginými Pány k Králi swému/ a wolili gednostegným hlasem Zbinka/ Pána z Waldeka a z Hazmburku/ z Familie a z Rodu Wepřowé Hlawy/ Muže welmi pokorného/ nábožného/ včeného/ a k tomu Auřadu nad giné hodného.

Ten se byl práwě času nesstiastného k tomu nahodil/ wssak opatrně a rozssaffně wěc swau zřijdil/ tak že y k sprawám Rytijřským musel sáhnauti.

Sebral tehdáž Cleomenes Baworské Knijže weliké Wogsko lidu Německého/ starage se o to aby Řijmským Králem byl/ a wtrhl do Czech přes Hory/ činijc sskody weliké okolo Domažlic.

Což když oznámeno bylo/ Páni radili Wacslawowi Králi/ aby co neydřijwegij sebraw wogsko genu bogem odepřel.

Nato odpowěděl Král: Nechcy toho sobě k hanbě/ a wám ku posměchu lidem Rytijřským slawným včiniti/ abych na Kleomena měl lid zbijrati/ a sám osobau swau genu odbog spůsobiti.

A poslal k Sulkowi Probosstu Chotěssowskému/ přikazugic genu aby zbera lid a pogma giné Klásstery napomoc/ Kleomena bezmesskánij z Země wyhnal.

Včinil zadosti Probosst poručenij Králowskému/ a poslal o retunk k Klássterům giným: tu hned se sgeli Opatowé Probosstij a ginij Kněžij/ a sebrawsse lidu pěssijho Sedm Tisýc dobře Zbranij y Sspijži opatřeného/ wyprawili gey k Probosstowi Chotěssowskému a odtud k Domažlicům.

Za těmi gel Zbiněk Arcybiskup/ mage Tři Tisýce lidu gijzdného: položilo se Wogsko Probosstské v Konssperku/ a Arcybiskupské v Domažlic. Zwěděw o tom Kleomenes/ hned počal z Czech wygijžděti.

Kněžstwo neměl o na tom dosti že Kleomenes vtijká/ ale nechtěge též darmo wygijžděti/ pustilo se za nim/ a napřed táhl Arcybiskup přes Hory až do Bawor/ a giné Wogsko za nim/ kdež wtrhsse do Země nepřátelské/ gi splundrowali/ magijce nápomocné k tomu y Sedláky/ a do Czech se s welikau kořisti nawratili.

Po té Wogně kterauž Kněžij wykonali/ Král Wácslaw dal se w welikau rozpustilost a swywolnost/ kteráž osobě geho nigakž nepřislussela.

Z čehož trestán gsa od Manželky swé yakožto Pani Bohabogné/ wzal proti nij nepřijzeň welikau/ a rozlitěny w hněwu/ hledal přijčiny yakby gi mohl z Swěta zprowoditi.

Powolaw tehdy k sobě Kněze Jana Nepoutského/ genž byl Mistr včenij Pražského/ Kanowníjk téhož Kostela/ a Králowny Zpowědlnijk/ Muž nábožný a bogijcý se Pána Boha/ wyptáwal se tegně/ yakých se hřijchůw Králowna před nim wyznáwá.

Odpowěděl Kněz Jan: Králi Pane můg/ yá toho gistě w pamětti nemám/ a bych y měl/ to včiniti mně nepřináležij/ abych měl tagemstwij Zpowědi wygewiti: Bohu toliko to wěděti náležij/ co mně Człowěk při Zpowědi prawij: pro čež wěz o tom Králi/ že na to se wyptáwati slussná wěc neni.

Pohnula ta řeč Králem/ kterýž hned Kněze Jana do Wězenij těžkého poručil vwrcti/ a poslaw pro Mistra Poprawnijho kázal gey vkrutně zmučiti: Nemoha pak nic od něho ani slowy lahodnými/ ani těžkým trápenijm wyzwěděti/ dal gey ztrápeného a swázaného w nocy do Wody z Mostu swrcy a vtopiti.

To když se stalo/ hned té nocy y giné/ Swětla mnohá spatřijná gsau nad Tělem geho v Wodě ležijcým.

Když vslissel o tom Diwu Wácslaw/ odgel na Hrad Žebrák/ a Preláti Kostela Pražského/ wzawsse Tělo z Wody v Klásstera Swatého Křijže/ na Hrad Pražský ge nesli/ a w Kostele Swatého Wijta/ proti Oltáři na Nebe wzetij Panny Maryge pohřbiti a Kamenem přikrýti rozkázali.

Tu se mnozý dáli Diwowé/ pro kteréž za Mučedlnijka Božijho držán gest/ a kdožkoli na proti tomu byl/ a swéwolně s potupau na Křijž wytesaný na Kamenu wstaupil/ toho dne Swětské hanby neussel: Z té přijčiny poručili Preláti ten Hrob Železnau Mřijži obklijčiti.

Toho času přenesseno Včenij Pražské Wrchnij z Domu Lazarowa do Domu Kutlewowa proti Kůru Kaply Swatého Hawla/ a to s welikau

poctiwostÿ a slawnosti: při čemž bylo Doktorůw 26. Mistrůw pak Bakalářůw a Studentůw bez počtu.

Ta wěc giž dáwno byla vrčená a stwrzená od Cýsaře Karla/ a Kutlewa/ ale nemohla se než na ten čas wyplniti/ že gesstě Dům Kutlewa nebyl dokonán/ z kteréhož včiněna weliká Koleg. Dům pak Lazarůw byl w Židowské Vlicy na rohu gdauce od Kolege Wssech Swatých/ dweřmi k půlnocy obrácený.

Léta Páně 1400. Začalo se včenÿ Krákowské skrz Wladislawa Jagella/ k kterémuž Doktořÿ a Mistřÿ z Prahy byli přiwezenÿ. O čemž Kronyky Polské wyprawugÿ.

Léta 1411. poslání byli Poslowé od Cýsaře Zygmunda z Vher k Wácslawowi Králi o některé teyné potřeby. On aby tu wěc opatřil/ wyslal Zbinka Arcybiskupa/ kterýž vpadw w těžkau nemoc w Budjnu/ vmřel na den Swatého Wácslawa w Presspurku: odtud potom do Prahy přiwezen a w Kostele Pražském pochowán/ w Kaple předkůw swých/ Panůw z Hazmburka. Chtěgÿ tomu žeby byl Gedem otráwen od wlastnÿho Služebnÿka/ kterýž na to mzdy wzal toliko Patnácte Vherských Zlatých: ten byl potom vtracen w Czeském Brodě. O tom při wypisowánÿ Města Prahy obssÿrněgÿ.

Po skonánÿ těch Swatých a možných Otcůw Biskupůw y Arcybiskupůw Pražských w nic possli Prawa/ w nic nadánÿ a swobody Kostela Božÿho/ které byli od dawnych Knÿžat a Králůw obdrželi/ a z kterých některé conffirmoval Karel Cýsař 4. a zwlásstě ty kteréž list Ottagara obsahowal: čehož gest swědectwÿ w Kapitule Pražské w takowý smysl.

Karel z Božÿ milosti Rzÿmský Král po wssecky časy rozmnožitel a Czeský Král.

Na wěčnau památku/ zc. Ačkoli z přirozené Králowské dobroty a lásky/ a zpřÿgaté bedliwosti sprawowánÿ/ wssechněm k spasenÿ z něgaké powinnosti zawázánÿ gsme bedliwost obzwlásstnÿ mÿti/ wssak nadto weyss/ k opatrowánÿ pokoge Swatého Kostela Pražského že gsme zawázánÿ/ ssetřÿme to včiniti cožby mohlo gemu býti k prospěchu/ zwlásstě pak poněwadž nás Kostel ten/ skrz Swaté obmytj Křtu Swatého/ od posskwrny prworozeného hřÿchu očistil/ a k naděgi blahoslawené radosti přiwedl. Giště důstogného Arnossta Pražského Arcybiskupa/ Knÿžete a nábožného nassého milého Supplicacy nám nynÿ podaná/ w sobě obsahowala/ abychom slawné paměti Oswÿceného Ottakara někdy Czeského Krále Praděda nassého milého list něgaký/ kterýž na gisté sprawedlnosti milosti a poctiwosti předpowěděného Kostela Pražského/ důstogných Biskupůw téhož Kostela snažná bedliwost obdržela/ schwáliti/ stáli mÿti a potwrditi z dobroty nassÿ Králowské ráčili: kterýžto list slowo od slowa znÿ takto:

We gméno Otce/ y Syna/ y Ducha Swatého/ Amen. My Ottakar z Božj milosti Czeský Král/ wssem w Krysta wěřÿcým/ kteřÿ náss tento Magestát vzřÿ/ zc. Chceme aby wssyckni o tom wědomost měli/ že když mezy námi a cti hodným Otcem Panem Ondřegem Pražským Biskupem/ o swobodě Kostela Pražského/ a o giných Artykulÿch při wyhledáwánÿ Stolice Aposstolské otázka byla včiněná/ skrze neyswětěgssÿho Otce Pana Honoria toho gména třetÿho neywyžssÿho Biskupa oppatrnost z powolenÿ stran/ takto gest nařÿzeno/ abychom my obdarowánÿ nasse y předkůw nassÿch/ kteráž gsau ztracená/ zase naprawiti Biskupstwÿ Pražskému a témuž

témuž Kostelu powinni byli/ kterýchžto Privilegij zněnÿ týž Biskup aby potwrdil. Poněwadž tehdy důstogný Otec Pan Ondřeg Rzehoř de Crescentio, Swatého Theodora Dyákon/ Kardynál/ w Czeském Králowstwÿ za Legáta poslán byl/ a týž Biskup při přÿtomnostj téhož důstogného Pána Legáta s mnohými přÿstogÿcými Biskupy/ Oppaty/ a giných Kostelůw Preláty/ y s Korauhewnÿmi Pány Králostwÿ nassého/ wedlé zněnÿ dole psaného přÿsahu včinil/ My wssecko což gest přisahal naplniti a naprawiti chtěgÿce Biskupstwÿ a Kostelu Pražskému obdarowánÿ a ztracenÿ/ takto naprawowati ráčime. Protož ke cti Boha wssemohaucýho/ a Swatých Mučedlnjkůw/ Wjta/ Wácslawa a Wogtěcha Dědicůw nassých/ za odpusstěnÿ hřÿchůw a za Dusse wssech Předkůw nassých/ půgčugeme a darugeme wsseligakau Swobodu Biskupstwÿ Pražskému/ Kostelu a lidem yak téhož Biskupa/ tak téhož Kostela/ a odpausstÿme témuž Biskupstwÿ Kostelu a lidem gich wsseligakau daň aneb obtěžowánÿ/ prodag/ narok/ Zwod/ Hlawáni/ Wrzež/ Zbÿrky obecnÿ/ stawenÿ Zámkůw/ a rozličná giná obtjženÿ. A gestližeby kdo z lidj Biskupa aneb Kostela Pražského/ krádeže neb laupeže/ aneb nětčeho giného wětssÿho a horssÿho se dopustil/ ten Geho Milosti Králowskému Orteli má podán býti/ a Kostel Pražský aneb Biskupský/ čiby z nich Człowěk takowý poddaný byl/ má sobě Statek z osobiti. Gestli že také někdo na Zbožÿ Biskupstwÿ aneb Kostela Pražského/ mordu se dopustil/ a mordyř žeby vssel/ krewnÿ Přátelé zabitého podlé Práwa Zemského nechť toho ssetřÿ/ wssak tak aby lidé Kostela a Biskupstwÿ byli bezesskody. Podium neb při stawenÿ tolikéž/ kteréž náleželo k témuž Kostelu/ se wssÿ sprawedlnosti a přÿslussenstwÿm/ z sstědroty nasse Králowské témuž Kostelu/ postupugeme a dáwáme. Protož na wědomÿ tohoto nassého naprawenÿ/ dopusstěnÿ a darowánÿ a nepohnutedlné stálosti před dole psanými Swědky toto nasse nyněgssÿ obdarowánÿ/ skrze Ruku Heřmana Pÿsaře a Kaplana nassého dali gsme psáti/ a to gsme poručili Pečeti nassÿ zpečetiti/ Léta w Tělenÿ Páně 1221. Ssestého dne Měsýce Iulij, indictione nova na Hůře Slač/ když seděl na Stolicy Aposstolské w Rzÿmě Honorius toho gména Třetÿ/ a za sprawowánÿ Cýsaře Frydrycha/ při přÿtomnostj Pana Rzehoře de Crescentio Swatého Theodora Dyákona/ Kardynála/ Stolice Aposstolské Legáta. Pan Robertus Biskup Olomucký/ Pan Jan Biskup Nytryenský/ Pan Wawřinec Biskup Wratislawský/ Pan Lepold Rakauské a Sstyrské Knÿže/ Hrabě Kunradus z Hardeku/ Pan Poppo Probosst Bamberský/ Dluhomil Opat z Břewniowa/ Heřman Opat z Wylimowa/ Rinerus Opat z Ostrowu/ Jan Opat z Hradisstě/ Floryán Opat z Lauky/ Pertoldt Opat S° Krÿže Wernerus Opat z Strahowa/ Geralt Opat z Miliwska/ Wylym Opat z Siloa/ Heřman Opat z Litomyssle/ Valterus Probosst z Nymburka/ Wetlo Opat z Kotnjku/ Gebhardus Opat z Linnheldu/ Markwardt Opat z Swětlj Gindřich Knÿžete Rakauského Pÿsař/ Markwardt Probosst S° Hyppolita/ Bawarus/ Budiwog/ Bořita/ Jaross/ Witko/ Gindřich bratr geho/ Bohuslaw/ Swatoslaw/ Salislaw/ Holak/ Diwiss Korauhewnÿ Páni Czesstÿ. Protož my magÿce zřenÿ k wssemohúcýmu Bohu a Swatým geho/ Wjtu/ Wácslawu Wogtěchu/ a giným dědicům Czeským/ a pro ponÿženau Supplikacý dotčeného Arcybiskupa/ swrchu psaný List we wssech swých sentencých punktjch klausuljch gistým nassým wědomjm naprawugem schwalugem/ a milosti nassÿ Králowskau potwrzugem/ zc. Protož žádnému owssem člowěku nenáležÿ nassého tohoto naprawenÿ/ potwrzenÿ a nedostatku wyplněnÿ/

nj/listu zlehčiti/ aneb gemu se negakau wssetečnostj na odpor postawowati pod propadenij Tisýc Hřiwen čistého Střijbra / kterýchž od něho genžby se tomu protiwil bez milosti chceme mijti / a toho polowicy do nassy Králowské Komory obrátiti/ a polowicy těm kteřijžby proto těžkost nesli odдati. Toho Listu pod Pečeti nassý Welebnosti na Swědomij připogiti gsme ráčili Panůw wěrných nassych Swědkůw / Oswijceného Rudolffa Knijžete Saského Arcykanclijře Řijsse/ Důstogného Přicslawa Wratislawského Biskupa/ Jana Nurmberského / Burkarda Magdeburského/ Purgkrabůw/ Wladislawa Knijžete Těssynského/ Knjžat/ Wylijma z Landsstegnu Purgkrabě Jossta z Rožmberka Komornijka/ Ondřege z Dubé Sudijho/ Waňka z Wartmbergka Ssenka Králowstwij Czeského/ Tobiásse z Kamenic/ Bernharda z Lzimburku/ Bočka z Kunstatu/ Hasska z Wěketic/ Busska z Wilartic. Datum w Praze skrz Ruce Důstogného Přicslawa Wratislawského Biskupa/ Dworské Komory násse/ Kanclijře/ mijsto Důstogného Gerlata Arcybiskupa Mohutského / Řijsse w Germanij Arcykanclijře / Léta Páně 1352. indictione quinta, Cztwrtého dne Měsýce Máge/ Králowstwij nassych Léta Sſestého.

O Albikowi a Kunradowi

Arcybiskupijch bezbožných/ za kterýchž žiwobytij welicý wznikli neřádowe.

Kapitola IIII

Král Wácslaw / když pochowáno bylo Tělo Zbinka Arcybiskupa/ obeslal Biskupa Litomysslského a Olomauckého s ginými Preláty a Opaty y wssed s nimi do Kostela Swatého Wijta / radil gim / že gsau Albika Mistra včenij Pražského a Doktora w Lekařském Vměnij zběhlého/ rodem z Morawy z Vničowa/ za Arcybiskupa wolili: za čež on Králi Wácslawowi welikau summu Peněz darowal.

Ten gsa wěku sesslého dal sobě wystawěti Hrob nákladem welikým w Kostele Panny Marye na Lůži/ kterýž mu potom rozbořen gest/ yakž nijže o tom se oznamij.

Byl Człowěk náramně skaupý a lakomý/ Služebnijkůw žádných nechowal/ aby gim neplatil / a Arcybiskupstwij/ včiniw smlauwu / Kundrátowi Děkanu Wyssehradskému toho času Podkomořijmu prodal.

A když mu ge odewzdal s dowolenijm Králowským / psal se Biskupem Cesarienským/ a wygew z Czech/ množstwij Peněz s sebau odwezl.

KVnrad pak rodem z Westffalie/ gsa Arcybiskupem / tolikéž nemladý/ ale Tělem tlustým hogný / neměl lásky v Czechůw / poněwadž byl Cyzozemcem.

Odplacowal se gim on/ neprokazugic gim tolikéž žádné lásky / oddal se w marnost / hubil Arcybiskupstwij / Wsy y Města zastawowal / kteráž až dosawád negsau wyplacená/ a ženauc na Penijze skaupostij nesmijrnau/ ge Přátelům do Westffalie odsýlal.

A nemage giž prosebe & pro Successoribus toliko samau Raudnicy/ y tu naposledy wzdal Panu Janowi Smiřickému, kterýž gey do Smrti dochowal.

Ten nechtěl Ziákůw swětiti na Kněžstwij / aniž Suffraganowi dopustil / pro rozdwogenij Kněžstwa / obáwage se aby takowij mladij Kněžij nepřidrželi se Mistra Jana z Husynce, a pomocnijkůw geho: Neb tehdáž wssyckni Czechowé při Mistru Janowi z Husynce stáli / krom Němcůw a Konsselůw/ kteřij we wssech třech Městech byli z Národu Německého.

Giné spráwy/ genž se toho času zběhli/ při wypisowáni Města Prahy poznamenané budau.

O Mistru Janowi z Rokycan

kterýž byl malorum omnium fons et origo/ yakž o něm Cathalogus wyprawuge.

Kapitola V.

MIstr Jan z Rokycan / wolen byl toliko od Obce na Arcybiskupstwj Léta 1436. a od těch Panůw, kteřij se náboženstwij Řijmskeho spustili / proto že gim k wsseliyakým bludů dopomáhal/ snažic se o to wsseliyak (yakž Kronyky zněgij) aby netoliko wssecko náboženstwij a pořádek Cýrkwe swaté z Země Czeské wyhladil/ ale aby y Krew těch wssech wylil / kteřij vpřijmným srdcem Swátost přewelebnau pod gednau spůsobau přigijmali. Rakož se o tom nijže obssýrněgi powij.

Měl tehdy Mistr Jan z Rokycan toliko samý Tytul Arcybiskupský / neb byl Farářem při Kostele Panny Marye w Teyně/ kdež zůstáwage/ přijčinau a půwodem byl toho/ skrz raddu swau/ že dán byl do wězenij Korybut Knijže Litewské/ wolený od Czechůw Král. Hágek fol. 403.

Tu toliko při něm ctnost wychwaluge Historicus že Hynka Wamberského z Rohatič při zbauřenij Pražském welmi vbitého / při žiwotu zachowal, když gest geho (mage s nim před tím dobré srozuměnij) w Kostele swém w Teyně/ w Zakrysty do gedné Almary wstrčil a schowal.

Byl Legatem s některými Kněžijmi na Concilium Basilienském z strany čtyr Artykulůw Pražských / o kteréž se on zasadil/a od nich žádným spůsobem vpustiti nechtěl.

Owssem měl powolenij na žádost wssech nepokognych lidij od Cýsaře Zygmunda/aby byl Arcybiskupem Pražským / neb list Zygmunda Cýsaře na Elekcý geho v Hágka se spatřuge fol: 409. ale potom Léta Páně 1437. pro nestálost swau a wssetečnost od téhož Cýsaře wypowědjn gest a wyhnán z Prahy.

Protož bydlel w Hradcy nad Labem / až do Kralowánij Giřijho z Poděbrad / kteréhož byl s swým rozbrogem a baukau Králem včinil / a neyprwé ho za neywyšssýho Heytmana wywolil / a Giřij zase Mistra Rokycana za Arcybiskupa wyhlásyl. O čemž nýžegi.

Léta 1438. poslán do Czech od Papeže Jan Kapistran Muž práwě swatý/pro vpokogenij různic a newolij w Králowstwij Czeském / aby lid z bludůw yal se wyswobozowati.

Tomu Rokycana welikau nepřijzeň prokazowal / neb wěděl že Mužem byl Bohabognym/a weliké činil diwy vkazugijc moc welebné Swatosti.

Geho tolikéž raddau se stalo / že Král Giřij Kostel Swatého Křijže w Starém Městě Pražském oblaupil/a od starodáwna zachowané Poklady y wssecken Zbor Zákonický/de pœnitentia beatorum Martyrum, ginák Sancti Cyriaci, z Klásstera wynesl.

Nic méně vmřel w hněwu a w nemilosti Krále Giřijho/Léta 1471.

Byl Kowářů Syn z Rokycan/Muž ne tak včený, yako chytrý a spurný/a rozsewač nepokoge wsseljyakého po wssem Králowstwij Czeském.

Pochowán gest v swé Fary w Kostele Panny Marye před Teynem/ kdež se gesstě geho Hrob spatřuge.

Potom za dlauhý čas nébylo w Králowstwij Czeském Arcybiskupa / poněwadž takowé hogné nadánij té Stolice mezy sebau Stawowé rozebrali/ čehož byl snad Kunrád nevtratil w Dewadesáti a w gednom Létě.

Prázdná tehdy byla Stolice Arcybiskupa po smrti M. Jana Rokycana až teprwa za Ferdynanda Cýsaře wolen byl Antonijn/ w Roku 1570. O kterémž nynij psáti budeme.

O Antoninowi Arcybiskupu Pražském/w pořádku Pátém.

Kapitola VI.

WYzdwijhl znowu Arcybiskupskau Stolicy Ferdynand Cýsař/ a s geho pilnosti wywolen gest za Arcybiskupa Antonijn Rodem z Mohelnice / řádu Křižownického Mistr / Kazatel Wogenský / Biskup Wijdenský / a ten we Stu Letech w pořádek Arcybiskupůw Pražských wprawen / Muž rozsudku a opatrnosti weliké / w

wěcech yak domácých, tak obecnijch/ dobrotiwý/přijgemný a k každému vpřijmný.

Wyslán potom gest na Concilium Trydentské/ kdež wssecky spráwy Arcybiskupské wyřijdil s welikau pochwalau Králowstwij Czeského.

Za žiwobytij geho / dwa Klásstery Osecký a Swětecký s powolenijm Papežským k Arcybiskupstwij připogenij gsau.

Wykonaw pak wssecky spráwy swé Antonijn Arcybiskup pořádně a sstiastně / a řijdiw Stolicy Arcybiskupskau Let Dwadceti/vsnul w Pánu Bohu Léta 1580. na den S° Augustýna.

O Martinowi Arcybiskupu Pražském w Pořádku ssestém.

Kapitola VII.

LEta Páně 1581. Martinus Rodem z Mohelnice / tolikéž Generalis Regüle Křižownické, a Probosst Peltemberský / od Rudolffa druhého z Božij milosti woleného Římského Cýsaře / w Neděli třetij po Narozenij Pána Krysta / za Arcybiskupa gest wýhlássen/a od welebného Pána Pana Giřijho Drasskowice Arcybiskupa Kollocenského/Kancljře Králowstwij Vherského/genž potom byl wzat na důstogemstwij Kardynálské/ poswěcen.

Wykonáwal powinnost swau s pilnostij/a cožkoli k Auřadu geho přináleželo / činiti neopustil.

Poswětil Kostely w Lanckroně a w Duchcowě/ y giných Kostelůw mnoho z oprawowati a ozdobiti dal/a Léta 1590. na den očisstiowánij Panny Marye/ginák Hromnic/žiwot swůg sstiastně dokonal.

Toho času když gsem tuto Knihu na swietlo wydáwal / wládl Stolicy Arcybiskupskau Zbiněk / z Slawného starožitného Rodu a Familie Panůw Berkůw z Dubé a z Lippého/kterýž neyprwé/gsa Kanownijkem Pražským/zůstal Probosstem Holomúckým/ potom Gregorij 13. Pontificis Maximi Komornijkem/Biskupstwij Řeznénského Administratorem/Litoměřickým

kickým Probosstem / a Kostela Salcpurského Kanowniykem.

Léta pak 1592. od Rudolffa Cýsaře toho gména druhého / Vherského a Czeského Krále w Sobotu před Swatau Lucygi k wrchnosti Arcybiskupské nařjzen od Křižownjkůw s Czerwenau Hwězdau / za neywyšssýho Mistra přigat / kterýmž w Neděli přjsahu včinil / a w pondělý w pokogi Geho milosti Cýsařské při přjtomnosti Rad a Kapitoly Pražské za Arcybiskupa zgewně wyhlássen.

K prowodili gey Arcyděkan s Děkanem s sewssý Kapitolau na stolicy Arcybiskupskau / kdež odspýwawsse Te Deum laudamus, od Biskupa Kremonenského Legáta Stolice Aposstolské / při Janowi Biskupu Laurienském Vherském Kancléři / a při Janowi Baptyste Biskupu Almirenském Rzeznenském Suffragánu 10. Octobris, w Neděli w Kostele hlawnýmu s welikau slawnosti poswěcen gest.

Wysoce Duostogném u a Oswýcenému Knijžeti a Pánu / Panu Zbinkowi Berkowi z Dubé a z Lippeho / z lásky Božý Arcybiskupu Pražskému Legato nato, &c.

Předky Wassý Knijžetcý duostognosti / Biskupy y Arcybiskupy Pražské / podle wypsánj Hystorykůw Czeských a Cathalogu Georgij Bar: Pon: à Brai: S. R. Ecclesiæ Protho: Metrop: Prag: Ecclesiæ Præ: Olomuc: Canon: Comitis Pal: continua succesione sepsané / in consecrationem celeberrimi nominis Wassý Knijžetcý důstognosti podané / yak dlauho / který po kterým a yak sstiastně a Swatě žiw byl. Tu a takowau Successi, za dobré y náležité mně se widělo / tuto při giných pamětech Králowstwý Czeského sepsaných / položiti.

Neb mám owssem w dobré paměti slowa Augustýna Swatého / kteréž napsal in psalmo contra partem Donati Tomo 7. řka: Numerare Sacerdotes ab ipsa Sede Petri, & in ordine illo Patrum, quis cui successit videte, když zagisté má se čím Kostel Božý wychwalowati / a má čím budné Zbory zohawiti a do konce potřjti / k kterýmžto Zborům zawedeným / Optatus lib. 2. takto mluwý: Vos vestræ Catedræ originem edite, qui vobis Sanctam Ecclesiam vultis vendicare. My také to čiňme proto oblibugic sobě slowa kteréž Epiphanius mluwý: lib. 1. cap. 27. Tomo 2. Et ne quis, miretur quod singula ita recensemus: per hæc enim claritas ostenditur.

Kakož y hodný zagisté gsau toho oni Swatý Otcowé / Předkowé Wassý Knijžetcý důstognosti / aby wzpomínáný byli pro swé Swaté a slawné skutky / kteréž w tomto Králowstwý Czeském činili / wědauce o tak wznesseného swého Auřadu powinnosti / a magice w paměti swé slowa ono-

ho Swatého Chrysostoma de sublimitate Sacerdotali, w tomto smyslu znějcý: Aspice dignitatem Sacerdotis, agitur in terra, sed officium cælestibus negotijs continetur; non enim homo, non Angelus, non Archangelus, non aliqua alia Creatura, non Virtus, sed ipse Spiritus Sanctus, hoc munus instituit, atq; adhuc manentes in Carne, Mysterio fungi præstitit Angelorum.

Z té přjčiny oni slawný Czechowé v weliké gevctiwosti mýti / ge we wssem yakožto Duchowných Otcůw poslauchati zwykli / přemegsslegýce řeč a gi za dost činice / Swatého Chrysostoma in eodem libro, takowau. Per ipsos Christum induimus, per ipsos Dei filio coniungimur, per ipsos membra beati ipsius Capitis efficimur: quomodo ergo nobis isti non solum reverendi magis quàm Reges aut Iudices? sed etiam nobis magis erunt honorabiles quàm Parentes.

Wěděli zagisté o té gegich wywýssenosti / a protož ge ctili / znali že gsau adiutores Dei, oracula Spiritus Sancti, widěli Swaté činy gegich / consolantes afflictos, pascentes egenos, vestientes nudos, redimentes captivos suscipientes peregrinos, a protož což bylo k Auřadu gegich wzáctného / to sewssý pilnostý wykonáwali: Placatur nempe Dominus skrz takowého každého Biskupa a Kněze / & populus instruitur Deo.

Na proti tomu tolikéž neopausstěli powinnostý Auřadu swého Swatý oni Patres, ale snažili se o to / aby z cest zlých lid zawedený wytrhli / genu Studnicy žiwota wěčného vkázali / a sláwu Božskau y čest rozssjřowali.

Ty slussně můžeme Swatými gmenowati / poněwadž gegich staránjm a prácy / k poznánj Pána Boha wssemohaucýho Králowstwý toto Czeské přiwedeno gest: slussné Successi aneb poslaupnost gegich předstjráme a wychwalugeme / poněwadž tudy se nám gegich slawný a pobožný skutkowé wygewugý / a tudy se nám gegich ozdoba vkazuge takowá / k yakéžto přigjti nemohau ti / gessto se neymaudřegssými býti rozumégý / nepozorugýce na to což o nich Swatý Ambrož w gednom swém kázaný mluwý. Debuerant esse Vicarij Apostolorum & filij Petri, sed facti sunt Socij Iudæ & perambula Antichristi.

Diwná wěc gest / že mnozý wzáctný lidé toho poznati nemohau w yakém bludu postawený gsau: Ale Sekt od ledakohos wymysslených se přidržegý / y Seductores za Swaté mýti chtěgý / ačkoli Swatý Jeroným naproti tomu stogý / a gim pýssýc na List Pawla Swatého takto mluwý. Si quis hominem qui Sanctus non est Sanctum esse crediderit, & Dei eum iunxerit Societati, Christum violat, cuius membra sumus, &c. Qui in Christi corpore errat, & labitur asserens se esse Sanctum cum non sit, vide quali crimine obnoxius fiat. Esaias enim dicit, Væ his, qui dicunt dulce amarum, amarum dulce, ponentes tenebras Lucem, & lucem tenebras. Dulce puto esse Sanctimoniam: Amarum, quod Sanctimoniæ contrarium.

Czteme owssem a wijme / yacý gegich skutkowé byli / a yak mnoho krwe newinné lidi dobrých / půwodem gich wylito gest: nechť aspon z tohoto samého Swattost gegich poznáwagý / kterážto ne od gednoho a druhého Człowěka / ale od obecné Cýrkwe Páně poznáwána býti má / tak / že co ona sama za Swaté wyzdwýhne / to Swaté bude / a co ona proklne / to proklaté bude. Očemž nalezňauti mohau v S. Mathausse w 18. a v S. Jana 20 ka:

My pak magýce yasné důwody z Pýsem Swatých a naučený od Cýrkwe Swaté / wyučený gsme abychom Včitele nasse veros Ecclesiæ Doctores za Swaté znali a ge Swatými gmenowali / abychom wywýssenost

důſtogemſtwij Biſkupſkého poznáwali / a pod gegich ochranau ſſtiaſtně kráčeli / o kterýchž v Swatého Ambrože tato ſe ſlowa nacházegij: Honor & Sublimitas Epiſcopalis, nullis poterit comparationibus adæquari, ſi Regum fulgori compares, & Principum diademati, longè erit id inferius, quaſi plumbi metallum ad auri fulgorem compares. Quippe cum videas Regum colla & Principum, ſubmitti genibus Sacerdotum, & deoſculata eorum dextra, orationibus eorum ſe credunt communiri.

Podáwám tolikéž Waſſy Knijžetcý důſtognoſti počet Kláſſterůw / w tomto Králowſtwij Cžeſkém založených / a nadaných / tak od Knjžat a Králůw / yako od Biſkupůw / předkůw W. K. D. z přijčiny té / aby poznali prowtiwnijcy Cýrkwe Swaté že to gſau inſtrumenta Spiritus Sancti, k chwále Božij wzdělaná / a lidmi pobožnými oſazená: o kterýchž S. Jeronym přijſſe mluwijc: Super pſalmos: Sicut Martyres laudant Deum purè in regione vivorum, ita Monachi qui die ac nocte pſallunt Deo eandem puritatem ſervantes, Martyres ſunt, quod enim faciunt Angeli in cælis hoc Monachi faciunt in terris,

Ty tehdy Kláſſtery yakkoli ſebrané / a poſlaupnoſt Biſkupůw y Arcybiſkupůw Pražſkých dotčenau / odewzdáwám do Rukau Waſſy Knijžetcý důſtognoſti s vpřijmnau ſlužebnoſtj / winſſugic W. K. D. dlauhého a ſſtiaſtného panowánij k naprawenij pořádku Cýrkewnijho w tomto Králowſtwij Cžeſkém / yak ſe začátek wzal a ozdoba za o něch ſlawných dědůw a Pradědůw / ꝛc. Waſſy K. D. aby ſe naprawiti mohl y w tomto wěku / kterýž práwě Facilè Principes eſtis hoc ſæculo, w něm prwněgſſij nijſta počawſſe od mnoha Sta let zaſedagijce.

Vive ergo Præſul, Princeps o inclyte vive,
Imò, dum cæli ſedem terraſq; tenebit
Caſta fides, perpes fama cum perpete, vives.

Epigramma.

Tuta Pharos Philadelphæi fundamine ſaxi,
Tuta etiam, atq; iſt hoc Præſule tuta Fides.
Trux quanquam radios obfuſcatura polares
Hæreſis in Bœmum verterat arma polum.
Arma tamen Fidei Præſes de terminat armis
Et tenebroſam aciem diffidit ipſa Fides.
Sic tutata proin mitte iſthanc Czœchia vocem,
ZBINCO Sybillinas vivat olympiadas.

Raphael Sobiherdus.

O Kláſterzijch a Opatech w týmž Králowſtwij Cžeſkém / tak yak ſe wyhledati může / od koho a kterého čaſu založené gſau.

A neyprwé o Kláſſteru w Břewniowě / genž geſt Řeholy Swatého Benedykta.

Břewniowſký Kláſſter založen geſt Léta Páně 992. od Boleſlawa Nábožného / Syna Knijžete Boleſlawa vkrutného / půwodem Wogtěcha Swatého / kdež neyprwněgſſým Opatem vſtanowen Anaſtaſius, kterýž Deſet let zaupina ten Konwent Kláſſternj chwalitebně ſpraworwal / žiw gſa do Léta Božijho 1002

Tomu Opatu od Knijžete Boleſlawa dáno Privilegium ſepſané w tato ſlowa.

In nomine Domini. Amen. Boleſlaus Dei gratia Dux Bohemiæ, &c. Notum ſit omnibus & univerſis, præſentibus quàm futuris, quod ego divina inſpiratione inſtructus, pro ſalute animæ meæ, parentumq́; meorum, Breunovienſi Monaſterio, á me & á Venerabili Patre Domino Adalberto Epiſcopo Pragenſi, ex præcepto Domini Ioannis Papæ laudabilitèr conſtructo, ad ſuſtentationem ibidem Monachorum Deo ſervientium, contuli Villam Brzevniova nomine, ante ipſum Monaſterium, cum omni familia & terra ſufficienti ad montem incultum, ad Meridiem tendentem, à bivio quodam in quo præciduntur molares Sihrenovvice dicto, per directum uſq; ad Leſce, & á Leſce uſq; ad ſaxum quod eſt poſitum in Via, per quam venitur ad Civitatem Pragam: Villam etiam quæ Veleſlavin dicitur, cum omni familia ad Vineas excolendas, terramq́; ſufficientem, cum Villa adiacente Slachov nomine, & montem alium incultum á Villa Trzeſſovvij tendentem ad Villam Lubocz cum ſylva adiacente Maleiovv nomine: Villam quoq; Ruſen nomine, cum campis & pratis ad ipſam pertinentibus, & in Villa Coromirtvvicz tres Animatores cum terra ſufficienti; in Civitate quoq; Pragenſi decimum forum, & decimum denarium de iudicio, decimum hominem captivum, & triginta Animatores, eorumq́; poſteritatem, cum triginta æreis, ad diverſas officinas diſpoſitos: Duo Molendina ſub ipſo caſtro Praga, & de ipſo flumine Vvltava, ad tria obſtacula molendinorum, in eodem loco: Villam quoq; Slavranem nomine cum hoſpitibus & Eccleſia, ad quam de curia mea, Radocin, decimam de omni proventu diſpoſui: piſcatores cum ipſa Villa Scohovicz, cuius termini ſunt Kralova hora, & duo riuuli Dubna & Sala cum flumine Vvltava: Et altera parte fluminis eiusdem á Buczovice uſq; Creſvina, & uſq; ad viam quæ dicitur Slupczice. Decimam quoq; de omni agricultura de Porzecze & de omnibus agris qui pertinent ad Ribnik & Manſum in littore fluminis Vvltavæ ad horreum conſtruendum, & obſtaculum in eodem loco, ac molendina ædificanda: Lubcziczich ſylvam cum Piſcatoribus, ac terram ſufficientem cum flumine, a loco qui dicitur Strabel, uſq; ad Podvidice. Item Villam Oipernich nomine & aliam Bunczicze cum omnibus ſuis attinentijs.

In Curimenſi vero provincia duas Villas, unam Trzeboſſovicz prope Saczka, cum agris pratis & paludibus, & aliam Mraczenice cum terra ſufficienti intra ſylvam & extra per circuitum, Crech cum prato, in Choczebus Eccleſiam cum terra ſufficienti & monte Oſtrov nuncupato.

Inſuper in Lithomèrzicenſi provincia obtuli Villam Horidel dictam cum hoſpitibus & ſylva adiacente, cum paludibus & flumine Ogra uſq;

ad Albiam, & Villam Vlenczich cum suis attinentijs. Præterea statui ut singulis annis in dedicatione Ecclesiæ supra nominatæ Villicus Pragensis quisquis fuerit 300. denarios persolvat, lapidem Ceræ ad luminaria eidem Ecclesiæ, tres urnas mellis, triginta Caseos, & decem panes: Villicus autem Plsniensis Provinciæ in Paschate 300. nummos persolvat, in Pentecostes die 300. in festo Sancti Michaelis 300, In nativitate Domini trecentos. Constitui etiam & ordinavi ut in omnibus telonijs per Boëmiam constitutis fructus decimæ Septimanæ, cedat ad usum Brzevnoviensi Ecclesiæ, videlicet Domazelicych, Cralupich/ na Chlmucy na Sstěrnicy/ Lithoměřicých/ a na Austj super Albiam: Super hæc apposui decimum forum, decimum denarium ex omni iudicio in his Civitatibus, scilicet na Slanem, in Plzen, Lithomèrzicych, Chrudini: placuit etiã & coram Nobilibus terræ firmiter decrevi, ut omnes homines Breunoviensis Ecclesiæ, ab omni provinciali iure seu lege liberi atq; exempti permaneant, non ad eos pertineat oppida ædificare, non pontes renovare, non alicuius potentis personæ iuditio, pro qualicunq; causa, nisi coram suo Abbate astare, & omne iuditium quærere: nec ipsi cogantur Venatores vel aliquos Nobiles terræ hospitio recipere, nisi hoc fiat de bona ipsorum voluntate. Reliquum similiter constituti & concessi, ut quicquid homines Breunoviensis Monasterij per aquas totius Bohemiæ, per vias ad usum Monasterij duxerint, ab omni iure & debito telonario sint totaliter exempti, nihil omnino cuipiã persolventes: hanc si quidem libertatem ad petitionem honorabilis Viri, Domini Adalberti Episcopi Monasterio Breunoviensi perpetuò concessam, ac in scripto reductam, Sigilli mei appensione communivi & confirmavi confirmatamq; super Aram Sancti Benedicti, Abbati, manibus meis posui, rogans ut omnes Ablatores seu Invasores huius Privilegij, ipse Dominus Episcopus excommunicaret, quod facere non obmisit. Datum per manum Domini Christani Fratris, Illusiris: Ducis Boleslai: Anno gratiæ 993. in ipsa die dedicationis Monasterij suprà scripti.

Na Pečeti gest osoba Knjžetcý/ a okolo ten text. Boleslaus Dei gratia Dux Boëmorum: Osoba mladá/ Twáři pěkné/ s dlauhýma Wlasy/ a w Ssatech dlauhých/ ana sedj na Stolicy/ mage w gedné Ruce Korauhew a w druhé Terč setřeni Sstrychy.

Privilegium pak swrchu psané wložil gsem do těchto Knih pro slussné přjčiny tyto/ prwnj/ aby tudy gedenkaždý vznáwal/ dáwnj a dostatečnau osadu toho slawného Králowstwj. Druhá/ aby wygewená byla Knjžete toho Boleslawa nábožného sstědrost w nadánj Klássterůw pro Swaté a pobožné činy. Třetj/ že gest se od tak Swatých Mužůw to nadánj stalo/ kteréž Cýrkew Swatá po wssem Swětě v weliké má vctiwosti/ ano y ge za Swaté počjtá/ a skrze kterýchž přjmluwu od Pána Boha pomoc zřetedlnau/ vznáwalo častokráte Cžeské Králowstwj.

Těmuž Opatu swrchu gmenowanému/ Swatý Biskup Wogtěch/ při Papeži Janowi toho gména Sedmnáctém/ wygednal na wěčnost tyto ozdoby/ kteréž se z Listu tohoto dostatečně wyrozuměti budau mocy.

Ioannes Episcopus, Servus Servorum Dei, &c. Cum igitur Monasterium Vestrum in Ducatu Bohemiæ primum, & novella sit plantatio, sicut á Venerabili fratre nostro Adalberto Pragensi Episcopo fundatore eiusdem, presente intelleximus, & dignum existat ut idem Monasterium, quod per Domini misericordem providentiam florere cæpit, à

Sede Apostolica honoretur, ipsius Fratris nostri Adalberti Pragensis Episcopi precibus inclinati, vobis uti in Christo filijs. Abbati & alijs, qui pro tempore Monasterio præfuerit, ut chirotecis, manipularijs, Sandalijs, Balteoq; uti possitis, auctoritate præsentium indulgemus, & ut Ecclesia Vestra dignior seu maior alijs Monasterijs habeatur, decrevimus ipsam caput esse, & magistram in correctione, ac reformatricem regularis disciplinæ, super omnia claustra Ordinis Sancti Benedicti, post hæc in Bohemia construenda, primumq; locùm, post Pragensem Episcopum, tibi Anastasio Abbati, tuisq; Successoribus Canonicè succedentibus, super omnes & in omnibus concedimus habiturum. Post obitum verò Abbatis, nemo ibidem Abbatem instituat, nisi quem ipsa congregatio communiter & concordi assensu elegerit. Et tunc Pragensi Episcopo, si Catholicus fuerit, liceat auctoritate nostra ipsum Electum caritatis officio consecrare, Simoniæ scrupulo hinc inde quolibet penitus excluso. Nulli ergo hominum liceat hanc paginam nostræ Concessionis seu confirmationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attemptare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei, & Beatorum Petri & Pauli Apostolorum noverit se incursurum, atq; cum Iuda, qui suspensus medius crepuit, & cum omnibus reprobis æternæ damnationi perpetuò subiacere. Qui verò custodierint & observare volverint, quæ præmissa & conscripta sunt in præfato privilegio, à misericordissimo Domino Deo nostro delictorum suorum Veniam, & Vitam consequi mereantur æternam. Datum & actum Romæ 2. Calendas Iunij. Anno Incarnationis Dominicæ 993. Pontificatus nostri Mense Octavo.

Těch Listůw konffirmowali potomně giná Knjžata a Králowé/ y Gwido Kardynál Sancti Laurentij, in Lucina Præsbyter, Apostolicæ Sedis Legatus, Anno tertio Pontificatus Domini Clementis Quarti.

Po Anastasiusowi Opatu/ wolen byl Jeroným od bratrůw wedlé vkazowánj Regulæ, kterýž žiw gsa toliko pět let/ ctnostně a chwalitebné sprawowal Klásster ten.

Gregorius třetj Opat w pořádku/ řjdil Klásster Břewniowský let dwanácte/ a vmřel Léta 1019.

Arsenius Opat čtwrtý Břewniowský wolený od Konwentu/ po smrti Opata Řzehoře žiw byl Pětmecýtma let/ až do panowánj Knjžete Břetislawa/ po něm wolen Meynhardus/ genž tolikéž dobrého pořádku w Konwentě swém ssetřiti neopausstěl: Knjže pak Břetislaw/ wida w Klásstere tom řád chwalitebný/ gey zbohatil/ yakž tento list wyprawuge.

In Nomine Patris & Filijs & Spiritus Sancti. Amen.

Notum sit omnibus Christianæ Fidei cultoribus, quod ego Bretislaus Dei gratia Dux Bohemorum, maiorem Ecclesiam in Brevniov in honorem S. Adalberti Bohemicæ gentis Apostoli, ob æternum remedium Animæ meæ, parentumq; meorum, Domino cooperante construxi, & eidem noimne dotis has Villas cum hominibus & earum pertinentijs dedi, donavi: videlicet Smilovice & in Villa Idezdachovicich tres homines, Podmoklech octo homines, Rakovicech octo homines, Budiciosticich mediam villam, Nikovicich dimidiam, Segronicich dimidiam: quændam etiam in Zlicina Keien nomine, cum omni posteritate sua, propter delictum suspendio iudicatum, addita terra quæ posteritati suæ

sufficeret, servituti Ecclesiæ Brevnoviensi mancipatum. Et alium Virum Loben in Krzepenicz propter furtivam Venationem similiter patibulo adiudicatum, cum sex mancipijs eidem Monasterio dedi, ita ut Domino Abbati & Fratribus eius, singulis annis quilibet illorum duodecim denarios persolvat, & porcum tenuem benè pastum dent semel in anno, & pernoctationes & conductum quoties expedit domino Abbati vel nuncijs ipsius. Ob amorem quoq; & memoriam Guntheri Eremitæ, qui me de sacro fonte Baptismatis susceperat, ipsum in Ecclesia Brevnoviensi sepeliendum, contuli eidem Ecclesiæ circuitum meum, in Pragensi Provincia has villas cum hominibus & terris, sylvis & pratis continentem, Hedchice & ibidem Villam eiusdem nominis Hedchice, cum flumine Harno, vel Narno, & curiam na Vgezdcy cum suis attinentijs, Domarazy & Galemcis duos homines, Nezamislice & Caniczich dimidiam Villam Kraymcze & Scodru Duokotloky & Suoibicze, Sihovicze, cum flumine Otava, cum Molendinis & pratis, Psary & Kravolusicze, Volosczovicze & Stankovice, Podmokli cum Telonio in Brzeznicz: in Moravia etiam quandam Cellam in honorem Sanctorum Petri & Pauli ædificatam, quam in quodam Castro deserto cui nomen Raigrad construxi, & eam ferè in proxima Villa & telonio ibidem in ponte constituto, Villis etiam & sylvis, fluminibus & pratis circumquaq; adiacentibus sufficienter dotatam, Ecclesiæ Brevnoviensi & Domino Meinhardo Abbati, suisq; successoribus dedi perpetuo possidendã, cum omnimoda eiusdem cellæ & supradictarum Villarum hominum libertate, quam Serenissimus Proavus meus Boleslaus quondam Dux Bohemiæ ad petitionem Sancti Adalberti, omnibus hominibus Brevnoviensi Ecclesiæ per totam Bohemiam liberaliter dedit, sicut in Privilegio ipsius vidi contineri, videlicet ut omnes homines Ecclesiæ Brevnoviensis, ab omni provinciali iure seu lege liberi ac exempti permaneant, non ædificent oppida nec pontes renovent, nullius potentis astent iudicio, nisi coram suo Abbate, nec recipiant Venatores, nec aliquos Nobiles terræ in domos suas, nisi uoluntarie velint hoc facere, & quicquid per aquas totius Bohemiæ sive per vias ad usum Monachorum homines Brevnovienses duxerint, ab omni iure Telonario sint totaliter exempti, nil omnino ratione cuiusquam beneficij persolventes. Si quis autem Successorum vel hæredum meorum, contra donationem meam ausu temerario contra ire præsumpserit, paternam maledictionem pro benedictione recipiat, & ultioni divinæ ac Gehennæ ignibus deputetur.

Et ut mea donatio rata sit & firma huic Privilegio Sigillum meum apponi præcepi, præsente Domino Severo Venerabili Episcopo Pragensi, qui desiderio meo annuens præsentibus omnibus Nobilibus Bohemiæ donationis meæ fraudatores Vinculo anatematis innodavit. Datum in urbe Praga, Anno gratiæ 1045. decimo quinto Calendas Novemb:

Týž Břetislaw Kníže České/na nadánj Klásstera a Kaply Ragihradské Klássteru Břewniowskému darowal Privilegium takto psané.

In nomine Sanctæ & Individuæ Trinitatis. Amen.

Brzeczlaus Dei gratia Bohemorum Dux, omnibus Christi fidelibus, tàm moderni quâm futuri temporis salutem. Salvator noster Pauper

venit in mundum, sicut ipse testatur: Vulpes foveas habent, & volucres cæli nidos, filius autem hominis non habet ubi caput suum reclinet. Cum autem Religio Christianæ salutis omnipotente Deo auxiliante, longè lateq; per universum mundum meruit solidari ex tunc Ecclesiæ IESV CHRISTI, & patrimonia multiplicari cæperunt, & incrementa recipere per Principes & Reges ac Hæredum Successores: quorum ego Bretislaus esse cupiens imitator, pro remedio Animæ meæ, & parentum meorum, ad honorem Domini, & Sanctorum Apostolorum Petri & Pauli, Eclesiam in Castro Regigradensi proprijs sumptibus construxi, tali scilicet tenore, ut in perpetuum, in temporalium ordinatione, quàm in omni disciplina & Reverentia Brevnoviensi subiaceat Ecclesiæ, ad consolationem autem Pauperum Fratrum Deo militantium, quos ibidem Abbas Brevnoviensis manere decreverit, Villam Regigrad unà cum Tabernis absolute, & forum & Telonium in ponte eiusdem Villæ, ab omni extranea contradidi exactione: Villam Popovice cum omnibus suis attinentijs similiter largé & liberè obtuli: terminus autem sylvæ quæ ipsi attinet Villæ a Bobrova deorsum usq; ad terminum Blachiniæ, sic & fluvium Zuratha, ad eosdem terminos derivatum. Dedi etiam Villam Opatovice similiter cum pratis & flumine & sylva. Terminus autem huius Villæ ad Terminos Blachinæ, & usq; ad pontem Villæ proximæ Vyose nomine protenditur, ad hæc in Brunensi provincia decimatione frumenti ac decem nummi, & Villam Obuchery cum omnibus suis appendicijs, & decimam Telonei quod Brod vulgò appellatur in flumine Olzava, donavi. Præterea considerans non posse sufficere fratribus in Raigrad sylvas donatas, ad omnem necessitatem, circuitum Domasove, larga benevolentia ipsis contradidi, LX. vendic: Illius autem circuitus a Villa & rivo Bobrova usq; ad rivum Biteska & usq; ad terminos Luczka. In speciales verò usus Fratribus in Breuniov Villam Reygradici, simul & Tabernarios in Luczka constitui: prædictarum quippe villarum hominibus eandem pacem & quietem concedo, quam dudum atavus meus Dux Boleslaᵛ, ad petitionem Sancti Adalberti Episcopi Pragensis, Brevnoviensi Monasterio concessit, videlicet ut universi homines ad Brevnoviense Monasterium per totam Bohemiam & Moraviam pertinentes, ab omni lege provinciali, & ab omnigeno opere & tributo Principum, sint omnino liberi.

Et ut hæc firmitatem perpetuam obtineant, hanc paginam donationis meæ appensione Sigilli mei nomine decrevi. Acta sunt hæc ab Incarnatione Domini Anno 1048. Et eodem anno celebrata est gloriosa dedicatio Oratorij in Castro Raygradensi, in honorem Sanctorum Apostolorum à Venerabili Patre nostro Severo Pragensis Ecclesiæ Episcopo, 6. Calendas Decembris, præsente me Bretislao Duce eiusdem Oratorij constructore, & Domino Abbate Meynhardo Brevnoviensis Cœnobij præsente etiam Filio meo Spitigneo & Stiborio Castellano Pragensi, & Ioanne Iudice totius Provinciæ Plzniensis, & Chunone Dapifero, & Maynardo Castellano Znoimensi, & præsenticus alijs quam plurimis nobilibus Boemiæ & Moraviæ. Datum permanus Hugonis Motarij in Castro Raygradensi, anno ut suprà. Contradicto res verò huius Privilegij & invasores prænominatæ Ecclesiæ, cum Datan & Abiron, quos terra vivos absorbuit, accipiant portionem.

Po smrti Opata Meynharda / genž sprawowal Klásster ten s dobrým

po řádkem let Padesáte a čtyry / wolen byl po něm od bratrůw Albertus/ kterýž pořádně žiw byl w té Wrchnosti Dwadceti let.

Clemens po geho smrti wolený od bratrůw Opat/ žiw byl let ssestnácte.

Vdalricus pak Opat dobrý a sprawný toliko tři léta žiw byl.

Dewátý Opat Petrus sslechetně žiw gsa trwal w swém Auřadě let Třidceti osm.

Hartman toliko dwě létě Wrchnosti té vžjwal.

Gindřich wywolený po Hartmanowi Opat sprawowal ctnostně Kostel Břewniowský 23. let

Chuno Opat Břewniowský dwanáctý sprawowal Klásster ten s pobožnosti Dwadceti let.

Ten skrze nadánj Krále Ottagara osadil Probosststwj w Policzj/ yakž gisté paměti Klásstera Břewniowského wyprawugj/ očemž gest prawdiwý důwod tento.

Neyprwé okolo Léta Páně 1169.něgaký Eremita gménem Iurik bydljc w Lese na pausstj weliké/ kdež magic Studánku/ (kteráž nynj dobře ohražená gest/ že gi lidé rádi vžjwagj) wystawěl sobě Kaplicžku/ w kteréž služby Božské spilnostj wykonáwal.

Potomně/ když giž byl vmřel Paustewnjk Iurik, wyssel něgaký Mnich z Klásstera Břewniowského gménem Vitalis do Hor a Lesůw pustých/ w nichžto s bratry kteréž sebau pogal Kaplicžku tolikéž založil Léta Páně 1210. za Biskupa Danyele druhého toho gména.

Skrz přjmluwu toho Biskupa/ a skrz staránj Opata Chunona/ na tom mjstě Ottagarus Král Czeský Klásster založil a nadal bohatě/ yakž o tom list geho wyswědčuge těmito slowy.

Ottagarus, qui & Przemisl tercius Dei gratia Bohemorum Rex. Serenissimi Patris mei Vladislai quondam Regis Bohemiæ, qui magnorum Monasteriorum Fundator extitit & pius defensor, &c.

Considerata quorundam Heremitarum necessitate omnipotenti Deo famulantium in loco solitario & deserto, ad instantiam Venerabilis Viri Chunonis Abbatis Brevnoviensis Ecclesiæ, quændam circuitum meum, qui Policz vulgariter appellatur, cum omnibus suis adiacencijs pratis, campis, plantatis ac plantandis, &c, ac partem mediam fluminis nomine Drinik & hoc á capite ipsius fluvij usq; ad fluvium Metuge, circuitum dico, tendentem à monte Kutna usq; ad Speluncam, quæ Kosokates dicitur: ex altera verò parta à capite fluvij Strnava, usq; ad flumen Bosunov & usq; ad montes Stenij, & alijs montibus usq; ad locum Preurat dictum, & ab illo loco quantum circumfluit rivulus Stekelnice nomine, usq; ad locum ubi influit Metuge, liberè ac perpetualiter contuli Brevnoviensi Ecclesiæ, ac supradicto Tunoni Viro discreto, suisq; Successoribus hæreditario iure in perpetuum possidendũ, superaddendo duas Villas, videlicet Probodov & Mechvalichov cũ omnib[9] earũ attinentijs: sanè auctoritate Regalis Magestatis prædictum circuitum & homines cũ inhabitantes eximo & penitus absolvo ab omni provinciali exactione,

ac Villarum & beneficiorum meorum, omnimoda vexatione, ac etiam terræ Nobilium quolibet gravamine: ita quod nec ipsi Heremitæ, nec bona eorum nulli subesse debent præterquam nominato Abbati Tunoni & eius Successoribus tam in Spiritualibus quàm in temporalibus in perpetuum: Maximè cum iam de supramemorato claustro quidam Monachus Diaconus Vitalis nomine cum aliquantis fratribus sibi adhærentibus, ipsum locum pro posse suarum virium ipsam sylvam extirpando habitabilem fecerit, & ibidem Capellam ligneam in honorem S. Dei genitricis & perpetuæ Virginis Mariæ gloriosæ construxerit, & ipsam Capellam sæpe dictus Abbas Tuno, per cuius diligentiam & petitiones instantes ipse locus desertus, à me Breunoviensi Ecclesiæ liberè collocatus est, competenti ornatu Ecclesiastico, ad gloriam Beatæ Mariæ Virginis, decoravit, & eosdem fratres sibi humiliter & devotè obedientes in temporalibus procurat sufficientèr, Vitam Monasticam secundum Regulam Sancti Benedicti plenius informando. Ad huius igitur meæ tam salubris donationis perpetuam memoriam obtinendam præsentem paginam feci conscribi, & Sigilli mei charactere roborari. Acta sunt hæc in Castro Praga, in Vigilia Ascensionis Domini, Anno incarnationis Dominicæ 1213. in præsentia horum omnium, quorum inferius nomina conscribuntur. Daniel Sanctæ Ecclesiæ Pragensis Episcopus: Andreas Præpositus eiusdem Ecclesiæ, Eppo Canonicus Pragensis, Slavko summ[9] Camerarius Curiæ nostræ, Bohuslaus filius eiusdem, Budivuy summus Iudex Curiæ nostræ, Martinus Pincerna, Diviss Dapifer, & alij nobiles qui ad hoc testes fuerant convocati, videlicet Bohuslaus Castellanus Pragensis, Zvest filius Bohuslai, Iaross Bicensis Castellanus, Vilhelmus Castellanus Vissegradensis, Zbislaus Castellanus de Klaczko, Rudolff de Iaromir, Veykier & duo filij eiusdem Martinus & Henricus. Adfuit etiam eodem tempore ad hanc solennem & Regalem donationẽ meam Vir Illustris Dominus Theobaldus, filius Domini Theobaldi, ut huius donatiouis meæ testimonium perhiberet, & alij quam plures, qui non omnes in hac pagina sunt conscripti.

Dlauhomilus Opat Břewniowský třináctý / sprawowal Klásster Břewniowský Dewatenácte let: a ten byl dal confirmowati wssecky Privilia a nadánj Klásstera swého.

Paulus Abbas w pořádku Cžtrnáctý/ žiw byl toliko půl druhého Léta.

Clemens Opat Patnáctý / žiw byl let gedenácte.

Vitus sprawowal Klásster Brewniowský čtyry Léta.

Martinus po něm wolený od Bratrůw seděl na Opatské Stolicy ssest a Dwadceti let.

Tristanus ginák Cristanus Opat Břewniowský Osmnáctý žiw byl let 16.

Paulus Bavarus Opat Dewatenáctý/ žiw gsa let 35. mnoho dobrého Klássteru tomu spůsobil: za geho žiwobiti Probosststwj Brumowské ffundowáno gest takowým spůsobem.

Byli dwa bratřj / geden zůstáwage w řádu Swětském gménem Wolframus/ a druhý pod reguli Klássterskú žiwot wedauce/ gménem Mathiass. Přihodilo se že Wolframus vmřel bez dědicůw/ pročež připadlo wssecko panstwj geho na bratra w Klásstere zůstáwagjcýho/ a ten Zbožj připadlé hned k ctj a chwále Božj obrátil. Czehož potom Král Jan y Syn geho Karel Cýsař Řjmský a Král Czeský potwrzowali.

Paulus pak Bavarus Opat Břewniowſký založil Měſto Brumow/ kterémuž weliké wygednal ſwobody/a Jarmarky wedlé pořádku giných Měſt vſtanowil/geden na Swatého Ducha/ a na Swatého Michala druhý: A včiniw z Zámku Klásſter/poručil w něm wyſtawěti Koſtel ke cti Božſké/a Swatému Wácſlawowi Mučedlnýku Božýmu ku památce.

W Měſtečku tolikéž dal poſtawiti Koſtel Farný z Kamene ku památce blahoſlawené Panny Maryge Rodičky Božý.

Vžýwagý pak Opatowé Břewnowſſtý za znamený Erbowný Oſtrew/ a na Helmu magý Rohy Srncowé / Konwent Klásſtera toho vžýwá trý Růžý čerwených na Sſtýtu bilém.

Tyž Opat weyſs gmenowaný / mage Privilegia ſwá od Jana a Cýſaře Karla circa annum 1331. ſtwrzená/ doſtal y od Bonifacia oſmého toho Papeže na Probosſtſtwý weyſs dotčená Confirmaci, kteráž napſaná geſt w tyto ſlowa.

Bonifacius Epiſcopus, Servus Servorum Dei, dilectis filijs, Abbati & Conventui Monaſterij Brevnovienſis propè Pragam, Ordinis Sancti Benedicti, ſalutem & Apoſtolicam benedictionem. Honeſtis & humilibus Supplicum votis libenter annuimus, illaq; fauoribus proſequimur opportunis. Sanè petitio pro parte veſtra nobis nuper exhibita continebat, quòd in Reygrad in Politcz & Brumov Præpòſituræ aliàs Prioratus nuncupatæ, dicti ordinis Pragenſis & Olomucenſis Diecæſis fuerunt, pro tempore exiſtenti pleno iure ſubiectæ, conſueveruntq; regi & gubernari, ac de præſenti reguntur & gubernantur per Monachos Veſtri Monaſterij, quodq; Abbas dicti Veſtri Monaſterij qui eſt pro tempore Præpoſitus, & priores Præpoſiturarum & Prioratuum Prædictorum ac Vicarios qui pro tempore in Præpoſituris ſeu Prioralibus ſupradictis deſerviunt: qui quidem Monachi duntaxat dicti Monaſterij eſſe conſueverunt pro ſolo nutu & libera voluntate inſtituat & deſtituat, ac inſtituere ac deſtituere conſuevit à tempore, cuius contrarij memoria non exiſtit. Quare pro parte Veſtra nobis fuit humiliter ſupplicatum, ut præmiſſa, auctoritate Apoſtolica confirmare de benignitate dignaremur. Nos igitur huius modi Supplicationibus inclinati, præmiſſa, auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium confirmamus, & præſentis Scripti patrocinio communimus, &c. Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſexto Idus Aprilis, Pontificatus noſtri, Anno Secundo.

Dowoleno témuž Opatu á Sede Apoſtolica, Plebana při Koſtele Braumowſkým zanechati takowého / kterýžby ſe gemu dobře lýbil/ a nevžitečného zſložiti wedlé zdány ſwého. Což ſe ſtalo y s wůli Jana Biſkupa Pražſkého/ yakž o tom Privilegia wyſwědčugý.

Po Smrti Opata Bavora, wolen na mýſto geho Theodorus, genž řýdil Klásſter ten čtyry Léta.

Przedborius gedenmecýtmý Opat Břewniowſký žiw byl let 24. pořádkem chwálitebným Konwent Břewniowſký ſprawugýce.

Dionisius Opat Břewniowſký dwamecýtmý žiw byl let ſſeſt.

Wolen po něm Oldřich / genž byl Opatem řádu dobrého milugýcým let 14. a Měſýcůw ſſeſt.

Gindřich Opat Břewniowſký 24. toliko čtyry léta wládl Opatſtwým Břewniowſkým.

Dyonisius, toho gména druhý/měl ſpráwu Klásſtera Břewniowſkého za 25. let.

Seyfridus byl Opatem Břewniowſkým Deſet let.

Mikuláſs Sedm let.

Heřman Dwadceti tři léta.

Jan Třinácte let.

Gallus ginák Hawel 4. léta gſauce w pořádku Opatem Třidcátým dobrého žiwota.

Gregorius wolený od bratřý Konwentu Břewniowſkého/ zaſedw mýſto Hawla vmrlého toliko Deſet Měſýcůw žiw byl.

Po něm wyzdwýžen na Opatſtwý Petrus gſa Opatem w pořádku Třidcátým druhým/ w kterémž trwal let Deſet.

Ioannes huius nominis Secundus wolen po Petrowi/ kterýž wládl Opatſtwým Břewniowſkým Sedm let.

Gregorius Opat Břewniowſký Třidcátý čtwrtý / byl ſprávcem Klásſtera Břewniowſkého toliko čtyry léta.

Wolen po geho Smrti Paulus kterýž byl žiw let 14.

Klemens Opat Třidcáti ſſeſtý gſauc w Wrchnoſti Opatſké oſm let/ pro nějaké přýčiny ſložen/ a Wrchnoſt gemu odniatá geſt Léta Páně 1504. A gſa znowu wolen od bratřý Klásſtera Břewniowſkého žiw byl až do Léta Páně 1535.

Po dwakrát tehdy ſprawugic Klásſter Břewniowſký byl na něm Opatem Let 43.

Gregorius Opat 37. Rok toliko Wrchnoſti té vžýwal. Wolen po něm Laurentius genž žiw byl let oſm.

Iacobus Opat Břewniowſký 39. měl pod ſwau mocý Klásſter čaſto gmenowaný Třimecýtma let a Měſýcůw Deſet.

Mathias Thachovinus Opat Břewniowſký 40. oſmnácte let byl Opatem w Klásſteře Břewniowſkém.

Jan Chotowſký Polák žiw byl pořádně Dwamecýtma let.

Martinus Oprawdowic / Slezák rozený/ žiw byl na ten čas když gſem Knihy tyto ſpiſowal Mnich prawý / mage Pompy a peychy Swěta toho w nenáwiſti/a zachowáwage Groſs k potřebě Klásſterný ſpilnoſtý.

Tomu Rudolff z Božý miloſti druhý wolený Cýſař Rzýmſký dal znamený Erbowni/o kterémž při Stawu Rytýřſkém zmjnka ſe včiný.

Král pak Wladiſlaw před mnoha lety/dal Klásſteru tomu liſt/kterýmž Králům Czeſkým y Opatům/ Zbožý Klásſtera Břewniowſkého zapiſowati a odcyzowati zbraniuge. Dotčeného Liſtu tato geſt Kopie:

¶ My Wladiſlaw z Božý miloſti Vherſký / Czeſký/ Dalmatſký/ Charwatſký Král/Margkrabě Morawſké/ꝛc. Oznamugem wſſem Liſtem timto/(poněwadž s pomocý naſſy Klásſter Brumowſký a Polický / Zákona Swatého Benedykta zaſe ſe wſſým přýſluſſenſtwým k Klásſteru Břewniowſkému připogen geſt) že proſſeni gſme od Opata Břewniowſkého/ naſſeho nábožného milého/abychom Klásſter Brumowſký a Polický ſe wſſým Zbožým geho opatřiti ráčili / tak aby potomně od budaucých Králůw Czeſkých ani od Opatůw Klásſtera toho neb bratřý nynégſſých y budaucých/ ani od koho giného zapiſowáno/zaſtaweno/ neb yakkoli zawazowáno a k ginému Klásſteru odtrhowáno nebylo.

K žádoſti geho ſluſſné a ſprawedliwé naklonněný gſauce/ s dobrým aumyſlem a raddau wěrných naſſých / mocý Králowſkau w Czechách k tomu gſme ſwolili a přiſtaupili / a timto liſtem ſwolugeme/ chtýce tomu

konečně/ a to liſtem tímto mocý naſſy Králowſkau vſtanowugjce/ vpewniugýce a vtwrzugýce/ pro čeſt a chwálu Boha wſſemohaucýho/ a Swatých geho/ Benedykta Zákona toho vſtanowitele/ a Wogtěcha Kláſſterůw těch ffundatora/ aby ti Kláſſterowé gmenowanýj ſewſſýjm Zbožýjm a přjſluſſenſtwýjm ſwým/ ani ſpolečně ani rozdýjlně/ žádnému Człowěku/ pod žádným wymyſſleným obyčegem od nás ani od budaucých naſſých Králůw Czeſkých/ ani od Opatůw a Konwentůw Zákona toho zaſtawowáni zapiſowáni/ ani k ginému Zákonu odcyzowánýj nebyli/ ani býti mohli/ nynýj ani na budaucý wěčné čaſy. Pak libychme buď my aneb budaucý naſſýj Králowé Czeſſtýj/ aneb Opatowé a Konwentowé/ aneb někdo giný/ kdy co odtud zapſali/ zaſtawili/ odprodali/ aneb ginam obrátili z nepaměti/ omylu/ aneb newědomě/ to nemá mýjti/ aniž bude/ žádné mocy ani které pewnoſti/ nynýj ani na budaucý wěčné čaſy/ než má to wſſecko ſkaženo/ zruſſeno/ a w nic obráceno býti/ tak aby ſe w těch Kláſſteřých čeſt a chwála Bohu wſſemohaucýmu/ též Marygi blahoſlawené Panně a Swatým wſſem/ dála/ pro kteréž přýjčiny založenýj a nadánýj gſau: a to bez budaucých Králůw Czeſkých y giných wſſech lidýj wſſeligaké překážky.

Tomu na Swědomýj/ Pečet naſſy Králowſkau k liſtu tomuto přiwěſyti gſme kázali. Dán na Budýjnu we Cžtwrtek před Swatým Vrbanem/ Léta Božýjho 1500. Králowſtwýj naſſých/ Vherſkého 10. Czeſkého 29. ad Relationem Magnifici Domini Ioannis de Sſelnberk, ſupremi Cancellarij Regni Bohemiæ.

Gmenowaný Opat Kláſſtera Břewniowſkého/ Martinus Oprawdowic/ Muž giſtě ctný a hoden pamatowánýj dlauhého proto ſamé/ že wſſecky ozdoby Kláſſterůw ſwých wyprawugjc k wěčné pamětj a wědomoſti lidſké ge poddal/ mage na to pozor/ že Koſtel Páně zgewně a neſkrytě k ſlužbě geho S. založen geſt/ protož y začátek geho y nadánýj ſkryté že býti nemá.

Téhož Zákona neb Rzeholy bylo Kláſſteruow

Dwadceti Pět/ z njchžto některýj y po dnes ſe w Kralowſtwj Czeſkém ſpatřugýj/ a některýj tak zhynuli že ani základatelé neb Fundatores gich wyhledati ſe nemohau. O těch tehdy nynýj pſáti ſe bude tak yakž o nich wyhledati ſe mohlo.

Kláſſter Panenſký na Hradě Pražſkém bohatě nadal Boleſlaw Nábožný okolo Léta Páně 967.

kterýž ſprawowala Marya Seſtra Boleſlawa Nábožného/ když s ſebau z Rzýjma několik Panen do něho přiwezla/ yakž při počátku poſlaupnoſti Biſkupſké oznámeno.

Kláſſter Swatého Prokopa nad Rzekau Sázawau doſtawěl a bohatě nadal Břetiſlaw Knjže:

přýjčinu toho Hágek w Liſtu III. takto wyprawuge.

Břetiſlaw Knjže dne gednoho powolal k ſobě Biſkupa Sſebyře/ a oznamowal gemu ſwau welikau a hroznau přýhodu/ která ſe gemu té předeſſlé nocy přihodila/ tak že geſt k němu přiſſel Anděl Božýj/ gemu wůli Božſkau oznamuge y přikazuge/ aby hned bezmeſſkanj rozkázal Koſtel Panny Ma-

rýge a Swatého Jana Křtitele na Sázawě ſwým nákladem doſtawěti.

Biſkup vſliſſew to od Knýjžete řekl: deg chwálu Pánu Bohu zato/ a včiň tak/ kterýž oboge napomýjnánýj rozwážiwſſe tak včinil.

Giž tu byl začal/ okolo Léta 1034. na tom mýjſtě Koſtel ſtawěti Prokop s Chotauně gſa Kněžem Swětſkým/ wyhnaw z toho mýjſta Tiſýc Duchůw zlých kteřýjž tu přebýwali/ a shromáždiw někco lidýj dobrých/ a k ſlužbě milému Pánu Bohu náchylněgſſých/ wſſecky oděwem Swatého Benedykta přiodýjl/ a ſpolu s nimi okolo toho Kláſſtera ku památce čiſté Panny Rodičky Božýj a Swatého Jana Křtitele pracowal/ a žiwot wedl welmi trpký s welikými náboženſtwýjm/ tak že ho za Swatého býti vznáwali/ a po ſmrti dokonale mezy Swatými počten geſt.

Kláſſtér na Skále Swatého Jana/ genž byl

neyprwněgſſýj w Czechách: založen od Bořiwoge neyprwněgſſýho Knýjžete Křeſtianſkého/ a neyprwé Kněžmi Swětſkými oſázen/ to geſt okolo Léta Páně 909.

Potom po některém čaſe vwedenýj do něho byli Benedyktýni neboližto bratřýj řádu Swatého Benedykta.

Přýčinau založenýj toho Kláſſtera/ byl Swatý Jwan nalezený w mýjſtě tom od Bořiwoge/ kterýž poſpýjchage za Lanýj proſtřelenau/ k té Geſkyni přiſſel/ yakž oznámeno při začátku Wýjry Swaté.

Tu při Swátku Swatého Jana/ ſylná býwá Paut každého Roku/ neb množſtwýj lidu/ k Hrobu S. Jwana k wykonánýj ſwé nábożenſtwj ſe ſcházy.

Kláſſter kterýž ſlaul Porta Apoſtolorum od

obecnýjho lidu nazwán Poſtoloprty/ yakby dáwno založen byl to tak důwodně ſe wyhledati nemůže.

Pýjſſe ſyce Hágek w Liſtu 26. že Krotbog Syn Hoſtiſlawůw poručil wyſtawěti Hrad v Rzeky Ohry/ kterýž nazwal Poſtoloprty: neb ptage ſe Człowěka gednoho pracugýjcýho/ coby činil: wzal od něho odpowěd/ žeby Poſtoloprtowal/ to geſt/ Boty oprawowal/ y dal proto Hrad dotčený týmž gménem gmenowati.

Ale ani tudy fundator Kláſſtera toho nalezti ſe nemůže/ aniž prawiti ſluſſýj/ žeby brzo potom z toho Hradu Poſtoloprty/ neb někde při něm/ Kláſſter Poſtoloprtſký wyſtawen byl/ poněwadž Hrad dotčený ſtawen geſt za Neklana Knýjže Pohanſké/ kteréhožto čaſu o wýře Křeſtianſké geſſtě w Czechách ſliſſáno nebylo/ až teprwa když na Knýjžetſkau Stolicy Bořiwog doſedl.

Aniž také nazwán geſt Kláſſter Poſtoloprtſký od Hradu Poſtoloprty: neb w Latinſkém Jazyku ſluge Porta Apoſtolorum, což lid ſproſtněgſſýj wyſlowiti nemoha/ řýkal gemu Poſtoloprtſky/ mage ſnad negakau wědomoſt od předkůw o Hradu Poſtoloprty.

Léta Páně 1256. přihodilo ſe že geden Mnich z Kláſſtera toho přiſſel do Prahy/ kteréhož potkaw na Rynku Měſſtěnýjn geden Pražſký/ tázal ſe yakby mu řýjkali: Odpowěděl on řečýj pokornau řka/ gméno mé geſt Jan a Měſſtěnin pochytiw ho za Kápi/ wedl gey k ſaudu Rychtařſkému žalugýce naň/ žeby z Truhly geho wzal dwě Stě Zlatých/ když geſt v něho před dwěma Léty za Towaryſſe dělal.

Odpýral tomu Mnich yako newinný/ mluwijc že nikdá w domě geho nebyl.

A Kreyčij Měſſtěnijn na to řekl: Tohoť yá dokážij giſtým ſwědectwijm že gſy w Domě mém za Towaryſſe byl. A poſlaw pro Ženu y Syna žá-dal gich aby mu ſe w té wěcy za Swědky poſtawili/ kteřijžto wzhlédſſe na Mnicha/ potwrzowali řeč Kreyčijho prawijce že ten konečně geſt/ kterýž nás oblaupil.

Saud Rychtářſký yak wyſliſſel Swědky/ wzneſl to na Saud Měſtſký/ kdež žalobnijk Kreyčij řečený Stolice/ weymluwu Mnicha opakowal/ řka: Teprwa ſe Mnichem včinil/ ſnad z přijčiny té/ aby ſe naň nemohlo Prá-wem Swětſkým ſáhnauti.

Radda dawſſe mijſto žalobě Sauſeda ſwého/ otázala ſe Mnicha/ kam těch dwě Stě Zlatých poděl/ kterýž ač ſe wymlauwage/ k tomu včinku ſe neznal/ wſſak nebylo gemu wěřeno/ ale dán do wězenij/ kdež za tři dni nic mu gijſti dáno býti nemělo/ chtijce Konſſelé geho hladem přinutiti k wyz-nánij ſkutku toho.

Opat Bohuſlaw Kláſſtera Poſtoloprtſkého/ gſa tehdáž na Hradě Praž-ſkém/ včinil žalobu Králi na Pražany.

K wyſlal Král hned Komornijka / přikazuge Pražanům / aby Mnicha wězenij ſproſtili / kteřijž odpowěděli / že to včinij rádi / toliko aby dwě Stě Zlatých nawrátil.

Po druhé poſlal Král s přikázanijm přijſnym / aby Mnicha před nim poſtawili/ což Pražané bezmeſſkánij včinili.

Stál tehdy Mnich ten před Králem a Legátem/ a tázan gſa / geſtli tim winen čili newinně obžalowaný v wězenij ſeděl/ takto odpowěděl.

Důſtogný Otče a Králi ſlawný/ yak gſem žiw Rzemeſla Kreyčowſkého nedělal/ aniž gſem ſe gemu kdy včil / ale po Sſkolách mage náklonnoſt k vměnij liternijmu od mladoſti gſem wandrowal / yako w Ziatči tu kde gſem zplozen / včenij ſwého gſem hledal: odtud dán gſem do Kláſſtera Poſtoloprtſkého/ ale giž oſm let minulo yak gſem z toho Kláſſtera newy-cházel/ což dobře Otcy mému wědomé geſt / y wſſem bratřijm Kláſſtera toho: Kreyčijho pak žalobnijka nikdá gſem okem mým newiděl/ aniž gſem kdy do Domu geho wkročil/ neb gſem w tom Měſtě Pražſkém prwé nikdá nebyl.

Opat tolikéž potwrzowal ſlowa geho ſtoge před Králem / a to wſſecko ſwědectwijm wſſeho Konwentu (potudž by potřeba vkazowala) dokonale vgiſtiti chtěl.

K tomu powolán y Kreyčij/ a tázán gſa/ proč by Mnicha wězeti poru-čil/ takto před Králem mluwil. Miloſtiwý Králi/ wſſak yá toho Mni-cha nikdá gſem newiděl: ten kterýž mně tu ſſkodu včinil/ giſtě giné poſta-wy byl.

Roznijtiw ſe w hněwu Král / rozkázal gey wſaditi/ gſa toho aumyſlu/ aby mu dal oči wylaupiti / ale přimlauwali ſe zaň Biſkup a Opat ſnažně/ prawijce že to ſe ſtalo podwodem Diábelſkým / toliko aby dobrého Mni-cha hanbau obtijžil.

Propuſſtěn geſt tehdy Kreyčij z wězenij/ a druhého Roku nalezen prawý Zloděg geho/ a na Pražſké Sſybenicy oběſſen. Což ſe dálo za panowánij Krále Přemyſla.

Léta 1420. Wypálen geſt Kláſſter Poſtoloprtſký od Ziateckých/ Laun-

ſkých/ a Slánſkých/ kteřijž magijce za Heytmany/ Putu / Zawiſſe Bradaté-ho/ Obrowce / a Kněze Petra Sſpičku / ochránce včenij Táborſkého/ ney-prwé k němu ſylně ſſturmowali: ale widauce že tim ſpůſobem nic neſwij-těžý/ ſtřijleli do něho Sſypy ohniwými/ tak dlauho až zapálili.

Tu shořelo množſtwij Ornátůw/ Knih/ Kalichůw/ a cožkoli w něm by-lo/ wſſecko tim ohněm zkaženo geſt

Kláſſter Wylemowſký tolikéž Zákona Swaté-ho Benedykta/ založen geſt Léta Páně 1119. s wůlij Wladiſla-wa Knijžete/ na žádoſt a pečowánij dwau Panůw znamenitých/ Wylijma a Heřmana Hrabat z Sulcpachu/ kteřijž Kláſſter ten bohatě nadali/ a po ſmrti w něm pohřbenij gſau.

Nacházy ſe mezy liſty Kláſſtera Břewniowſkého / že k tomu Kláſſteru a Weſnicem geho/ Jaroſlaw Opat ſe wſſijm Konwentem dáwal weliké ſwobody/ circa annum Domini 1279. Užijwali w tom Kláſſteře za Zna-menij Erbownij Lwa.

Léta 1201. Pan Seſema z Koſtomlat darowal dotčenému Kláſſteru Wes řečenau Opočenice práwem dědičným: při kterémžto darowánij/ ti-to Páni byli. Dominus Henricus cum filio ſuo Vitkone, de nova domo, Ratmir de Skuirina, Hroznata de Podiebrad Gvilhelmus de Kocztomar Ioannes filius Zbiſlai de Bratericz, Albertus de Slivin, Mſtidrus de Zlusſtic Sobieherd de Roskalovitcz, Val: de Velelud, Przediſlaus Paulus de Gizd bicv, Ioannes cum omnibus fratribus, Vſſehab de Zeſſtiedlovinic, Bur-hardus de Vieicze, &c.

Po včiněné bitwě s Ottogarem/ Rudolphus dwakráte k Kláſſteru Wy-lemowſkému s Wogſkem ſe přiblijžil/ a dwakráte Sſturmem ſe o něg pokuſyl.

Bránili ſe Mnijſſy vdatně / kterýchž bylo Sto oſmdeſáte/ tak že gim Němcy nigakž vſſkoditi nemohli/ a odtud odtáhnauti muſeli/ nicméně po-tom Kláſſter ten zhynul když ſpuſtl.

Padlo Němcůw při tom Sſturmowánij do půl druhého Sta / kteréž Mniſſy Kamenijm vbili až do Smrti.

Kláſſter w Teplicy též Rzeholy/ založen Léta Páně 1146. Pannám k obydlij od Kněžny Kedruty / kteráž k tomu od Manžela ſwého Wladiſlawa měla doſtatečné powolenij / yakž pſáno při žiwotu Biſkupa Ottona.

Nedlauho ſtál Kláſſter ten / neb wylaupen byl od Německých Wogá-kůw a do gruntu ſpálen/ Léta 1278. O čemž Hágek w liſtu 254.

Kláſſter w Kladrubech též Rzeholy wyſtawěl a nadal bohatě Král Wladiſlaw / ku památce neyſwětěgſſij Ro-dičky Božij Panny Maryge/ a když vmřel Léta 1125. w něm pochowán geſt/ zůſtawiw tři Syny Dědice Králowſtwij Czeſkého.

Weliké ſe neſſtěſtij Kláſſteru tomu dálo ſkrz oheň / wypálen od Žižky Léta 1421. o čemž Hágek w liſtu 386. Opatowé Kladrubſſtij vžijwagij za Erb Lilium bijlého w Modrém Poli. Konwent má Lwa bílého bez koruny

Anno Domini 1504. Ioannes Abbas Kláſſtera Kladrubſkého/ dal w tom Kláſſteře poſwětiti Oltář k chwále Pánu Bohu / a ku Památce Narozenij PANNY Marye Blahoſlawené MATKY

Spaſytele naſſeho/tolikéž ku památce Swatého Benedykta Opata a Zpowědlnijka a Swatého Woglffganga Biſkupa a Zpowědlnijka. Což ſe dálo/ per Reverendiſſimum Dominum Petrum Epiſcopum Iaropolenſem, nec non decretarij licentiatum, & hoc ſub cura & expenſis Reverendi Patris Domini Ioannis Abbatis loci eiusdem, per quem etiam locus præſens deſertiſſimus magna cum diligentia & induſtria relevatus eſt:

Léta Páně 1521. ſprawowal Kláſſter gmenowaný yakýſy Abbas Maurus

Léta pak 1589. vmřel Andreas Stan/téhož Kláſſtera Opat.

Nynij to geſt Léta 1599. wládne Kláſſterem timto/ Reverendus in Chriſto Pater Vitus Styffel, kterýž ač geſt vir doctrinæ parvæ wſſak k řádu a k ozdobě Kláſſternij welmi ſpůſobný/ tak že toho čaſu druhý gemu rowný w té mijře s těžkoſtij w Czechách ſe ſpatřiti může. Neb že Kláſſter dotčený ſpilnoſtij welikau ad pietatem wſſudy non ad luxum ozdobil/ muſý býti pochwálen w tom y od nepřijtele/ ačkoli geſt z čeho naložiti/ poněwadž bohatě Kláſſter nadán geſt od gmenowaného Krále.

Za něho Kláſſter ten wſſecken shořel/ kterýž on znowu wyſtawěl a okraſſil/ kdež nynij ſylná býwá Paut na každý Swátek blahoſlawené Panny Maryge.

Týž Opat dal wyſtawěti Kláſſter Swaté Markéty/ w kterémž ſe začala Miſſe Léta Páně 1595. a to w den Swaté Markéty.

Kláſſter Swatého Jana na Oſtrowie byl někdy tehož náboženſtwij/ kterehož nynij žádne nepozůſtawá znamenij.

Neb Léta Páně 1278. Němcy Cýſaře Rudolffa gey oblehli/ a dobýwagijce ho ſylau welikau ze wſſech ſtrán/ čtwrtého dne w něm hoſpodařili.

Kláſſter Swatého Jana na Těſſljně též Regule y náboženſtwij/ založen byl Léta Páně 1084. yakž o nem při ſpiſowánij žiwota Biſkupa Gebharda dotčeno geſt.

Kláſſter Panny Maryge w Sezemicých w Kragi Chrudimſkém/ fundatora kterehoby měl/ žádný newyprawuge.

Ale Léta Páně 1421. Žižka s ſwými Wogáky přitáhl k němu/ a weſſel do něho nemage žádného odporu. Rozkázal wſſecky Panny z něho wyweſti/ a w Potoce pod Kláſſterem ztopiti.

Heytmané pak Pražſſtij widauce gich ſwázaných weſpolek třinácte ſlitowali ſe nad nimi/ a kázali ge propuſtiti/ kteréž ſe obrátili s pláčem do Hradce Králowé/ zatim wogſko wybrawſſe Kláſſter/ gey Ohněm zkazylo.

Kláſſter řečený Opatowice w Hradiſſti založil Král Wratiſlaw Léta Páně 1089. O čemž Hágek pijſſe w tato ſlowa/ fol: 142. Král Wratiſlaw vwažugic/ že geſt někdy ſwywolně Biſkupu

ſkupu Jaromirowi bratru a Otcy duchownijmu podán býti nechtěl/ a ſnad y zaumyſlně geho hněwal/ chtěge to před Pánem Bohem naprawiti/ za geho y za ſwau Duſſy rozkázal weliký a welmi ſlawný Kláſſter mezy Hradcem a Chrudimi poſtawiti/ nedaleko od Kunětické Hory/ kterýž bohatě nadal a dal mu gméno Opatowice.

Do toho Kláſſtera Cýſař Karel Léta 1359. přigel s malým počtem Dwořanůw ſwých/ nedage ſe znáti aby Cýſařem byl. Chowal ho Opat s poctiwoſti/ a po obědu wegda do Koſtela s Opatem a s ginými dwěma bratry/ zgewil ſe gim/ že Cýſařem geſt/ a z té přijčiny přigel/ aby mohl toliko poklady Kláſſterſké ſpatřiti/ ſlibugic žádným ſpůſobem na ně neſahnauti.

Poradiw ſe ſe Mniſſy chwijli/ takto gemu odpowěděli: Miloſtiwý Cýſaři/ wyber ſobě což ráčijs nebo mijſto w kterém poklad geſt powijme/ ač pokladu nevkážeme/ nebo poklad vkážeme a mijſto w kterém geſt neoznámime/ a geſtliže gey widěti račijs muſýs ſe podlé rozkazu naſſeho zachowati.

I žádal Cýſař poklad widěti/ a o mijſtu newěděti. Vwedli tehdy Mnijſſy Cýſaře do gednoho Sklepu temného/ kdež rozſwijtiwſſe dwě weliké ſwijce Woſkowé/ zakryli Kuklau Cýſaře/ a wyzdwijhſſe několik Cyhel/ lezli po Řžebřijce do hlubokého Lochu/ a Cýſař s nimi w Kukle zawázané/ aby mijſta nemohl shlidnauti. Přiſſli tehdy na dno Lochu/ a obrátili Cýſařem třikrát ſem y tam aby pamět ſtratil. Opět wedli gey tak daleko/ yakoby mohlo býti na dwoge hony/ a ſniawſſe z něho Kuklu/ vkázali mu Loch weliký Střijbra litého/ a poſtaupiwſſe málo dálegi/ vkázali Loch druhý w Skalině wybraný/ a w něm Zlata kruhůw welmi welikých yako bez mijry a wáhy. Geſſtě gey wedli do třetijho Lochu/ w kterémž byli rozličnij Zlatij Křijžowé a Pacyffikálowé s Rameny drahými/ a giných mnoho Klinotůw rozličných. Tu dij Opat Cýſaři Pane naſs tito pokladowé twogi gſau/ a tobě y twým budaucým ſe chowagij. Protož wezmi ſobě tuto což ráčijs. Odporowal tomu Cýſař/ aby co wzýti měl což k chwále Božij nadáno geſt/ wſſak žádán gſa od nich wzal geden Prſten z Ruky Opata w dě čně/ w kterémž byl welmi ſwětlý a ſubtylný Dyamant: a hned wſtrčili zaſe naň Kuklu/ a zatočiwſſe nim yako prwé nahoru wylezli.

Pomodlil ſe w Koſtele Cýſař Karel/ a poděkowaw Mnijchům za takowau powolnoſt ochotnau/ odgel. Když pak giž na ſmrtedlné Poſtely ležel/ zgewil to některým ſwým wěrným/ že takowý poklad giſtotně při Kláſſteře Opatowſkém ſe nacházý/ ale w kterémby mijſtě byl toho že newij/ aniž ſe na to wyptáwati chtěl. O tom mage něgaký wyrozuměnij Jan Městecký/ Léta Páně 1415. přigel do toho Kláſſtera/ a přigat byl od Opata Petra Lazura Muže dobrého/ vctiwě: w hodině přigeli za nim třij Služebnijcy/ po malé chwijli/ přigelo gich Deſet/ a potom Dwadcet/ ti hned vprkem do Kláſſtera ſe walice/ wſſecky na pořad mordowali/ a Opata zmučeného vmrtwili/ wſſak nicméně pokladůw těch nigakž ſe nemohli doptati. O čemž obſſijrněgij při ſpiſowánij Města Prahy.

Kláſſter w Tauſſkowě Řeholy tolikéž Swatého Benedykta wyſtawěti byli dali/ pobožnij Předkowe a Bohabognij/ Panůw Sſwihowſkých.

Léta od Národzenij Božijho 1348. Klásster Swatého Jeronyma w Slowanech wyzdwijhl a nadal Cýsař Karel čtwrtý toho gména / do kteréhož vwedl Kněžij wssecko Slowáky / obdržew to při Biskupu Rzijmském / aby tutoliko Slowanském Jazykem služby Božij se wykonáwali / yakož y wssem Slowákům dowoleno bylo aby swým přirozeným Jazykem chwálu Pánu Bohu náležegijcý wzdáwali.

Magic tehdy Cýsař Karel swau rozkoss w tom Národu Slowanském / dělnijkům poručil rychle Klásster stawěti / a na to naložil osmnácte Tisýc / sedm Set čtyřidceti sedm Zlatých sedm grossů a tři Halýře. Rakž Hágek w listu 319. takto pijsse.

Cýsař Karel w Nowém Městě Pražském / Klásster weliký blízko od Kaply Swatých Kosmy a Damiana we gméno Swatého Jeronýma založiti rozkázal a do něho vwedl Kněžij práwě Slowáky / řádu Swatého Benedykta / na památku toho / že gsau Czechowé od Slowákůw swůg začátek wzali / a z Jazyku Slowanského possli / a ten Jazyk že gest byl w Swětě welmi znamenitý: zgednal to v Biskupa Rzijmského / aby w tom Klásstéře toliko Slowanskými Jazykem spijwano a Misse Swaté slaužený bylo / yakož gest Slowákům w gegich Zemi wssudy dopusstěno / aby wssecky služby Božij w Kostelijch swých / ne Rzijmským aneb Latinským Jazykem / ale swým činili a působili.

Připomjná také týž Hágek při spisowánij Klásstera Slowanského list daný Slowákům Soldátům swým od Alexandra welikého Krále Perského / kterýž hned při počátku poslaupnosti Knijžetcý w Latinském Jazyku položen gest.

Předesslé (wedlé pamětí Klásstera toho) na tom mijstě kdež nynij gest Konwentnij Swětnice / postawen byl někdy Owčinec / času totižto toho / když Knijžata Czeská gesstě na Wyssehradě bydlijwali. O tom na Trámě napsané se spatřugij tyto Wersse.

Grex Ovium quondam, hic cum alijs stabulabat, & hircus.
Aptius hæc nobis nunc hypocausta calent.

Prwé než Klásster ten wystawěl Cýsař Karel / stála nedaleko odtud Kaplička / kterauž wyzdwijhnauti poručil Swatý Wácslaw. Neb Poslowé wyslánij od něho k Biskupu Rzijmskému / aby y on Wácslawa za Knijže wyhlásyl / nawracugijce se z Rzijma / oznamowali Knijžeti swému / s yakau vctiwostij a náboženstwijm w Městě tom služby Božské se konagij / a zwlásstě Kostele Mučedlnijkůw Božijch Kosmy a Damiana: na čež Knijže pozdwijhw očij swých k Nebi wzdechl srdečně / a Pána Boha prosyl / aby w Czeském Knijžetstwij podobné se rozmnožilo náboženstwij mezy nowými Křestiany.

Protož rozmegsslege v sebe / yak ti Swatij Mučedlnijcy zgewně se vkázali Knijžeti w Křowij / s nim promlauwage / a vpamatowaw se kde yako osobně s Swatými Mučedlnijky rozmlauwal / tu / an na to Raddy geho patřij / grunt Kostela Swatých Kozmy a Damiana swau wlastnij rukau založil. O čemž památka napsaná gest na Zdi Kostela toho w tato slowa.

Tento Chrám Božij z wraucý a srdečné prawé lásky křestianské / kterauž gest měl ku Pánu Bohu a Swatým Mučedlnijkům geho Kozmowi a Damianowi Swatý Wácslaw Knijže Czeské w pořádku dwanáctý / swau wlastnij rukau založil / a na swůg náklad wystawěti a poswětiti dal: we čtyřidceti dnech gt dokonán / Léta od Narozenij Božijho 928. do něhož bosyma no-

hama w Zymě y w Létě s neywěrněgssým Komornijkem swým Podiwinem / z Wyssehradu k službám Božijm dnem y nocy chodijwal. Swatý Wogtěch / Swatý Prokop / a ginij / w tomto mijstě s welikými náboženstwjm služby Božij wykonáwali. Zůstáwal ten Kostel mnoho času w swé celosti / až byl za panowánij Wácslawa Krále Rzijmské^o a Czeského / když se roztržitost w Swaté Wijře začala / od protiwnijkůw Cýrkwe Swaté Katholické possskwrněn: neb z něho potom Lis včiněn. Rak pak dáwno zase obnowen byl a k prwněgssij ozdobě přiweden / hned při spisowánij Opatůw Slowanských se oznámij. S Provisij a nadánij Wácslawa Swatého / byl přitom Kostele Dům Farnij genž náležel k spráwě Prelátům Wyssehradským.

K tomu Kostelu náleželi wssyckni Podskalsstij / dokudž w Městech Pražských gednota Wijry Swaté trwala.

K tomu tehdy Kostelu Karel čtwrtý / Léta ut suprà, přistawěti dal Klásster Swatého Jeronýma / do kteréhož vwedw Mnichy Slowáky / gim Knih Slowanských přichystal množstwij / aby tim Jazykem wssecky služby činili / a vstanowil gim Opata korunowaného / gehožto gméno literami Slowanskými takto gest napsané.

[illegible]

A ta slowa tak se na Czesko wykládagi: Kněz Pawel Opat řečený Nedwěd ginak Vrsin: a ten vmřel Léta Páně 1352.

Tolikéž w Knihách Slowanských Klásstera toho / kterýchž se až posawád mnoho nacházý / Cýsař Karel dal se pokorně poznamenati těmito literami.

[illegible]

Což se takto rozumij: Slowutný Karel čtwrtý Cýsař Rzijmský / Král Czeský / ten založil a nadal Klásster tento.

Potomně po smrti geho / toto doložili Bratřij Slowácy.

[illegible]

To gest / sessel z tohoto Swěta po Létu Syna Božijho 1378. o čemž při poslaupnosti Knijžetské powědijno. W Kůru welikém Klásstera Slowanského o druhém Opatu takto se zmijnka činij: druhý Opat korunowaný bratr Jwan Charwát / Opat Klásstera toho: proste za něho Hospodina / a ten vmřel léta 1390 Před Oltářem na Nebe wzetij Panny Marye okolo Kaniene gest tento text napsaný / tu kdež nynij na weiký Pátek býwá Hrob Božij.

Léta od Narozenij Syna Božijho 1426. ten den před wssemi Swatými vmřel bratr Pawel to^o gména Opat 2. to^o Klásstera / proste za ně^o P. Boha.

Za Opata toho Rota Žižkowa obořila se na Klásster chtěgijc gey zkazyti. On newěda o giné raddě / poručil Klásster otewřijti / a wyssel s bratry w Kněžské Raucho oblečenými proti wogákům s Tělem Božijm / žádage skrz přijtomnost Krysta Pána w té welebné Swátosti / aby se vpokogili / a Chrámu Božijho od Cýsaře Karla ku poctiwosti Národu Slowanskému (z kteréhož

Czechowé poſſli) wyſtaweneho nebořili.

Přiſlibila to včiniti Rota Wogenſká/ ale aby bezmeſſkánj gim pod obogý ſpůſobau poddáwáno bylo/ což Opat včinil/ a po přigimánj/ přinucen gſa k tomu/ otewřel Zakryſtygi/ odkudž wzato Klinotůw weliké množſtwj.

W Kůru pak za Mřjži/ před Oltářem Panny Marye na Kamenu/ Opata Mathyaſſe památka ſe nacházy těmito ſlowy napſaná. Anno 1525. Obijt Venerabilis Pater Mathias Slanenſis, huius Monaſterij Abbas, feria quarta, die Sancti Vicentij. Orate pro eo.

Nad nimi tolikéž ſpatřugj ſe tyto Werſſe ſtarodáwné Poëſis.

Rupes en iſta tibi quadrata per ſe figura,
Allatio Mathiæ crura benigna tegit,
Is olim miles ſæcli ſed deniq; Chriſti
Et Monachus factus, & Pater ædis huius.

Ten Opat w Konſyſtoři dolegſſý/ kdež tehdáž Biſkup Czeſký Wlach gménem Philipus de Villa nova ſidonien: ſeděl/ obdržel Eccleſiam Filialem Sancti Nicolai ſub Rupibus, tak že Plawcy s oſadnjmi ſwými/ k ſpráwě duchownj Kláſſtera to° náležegj/ čemuž y oni mjſto dali/ a paměť to° w liſtu, Prelatůw Wyſſehradſkých ſpečetěném pozůſtáwá/ kteráž znj w tato ſlowa

Diſſenſſione facta inter Parochiales Sancti Nicolai in Podskal, quidã enim ex his Eccleſiæ Sancti Venceſlai in Zderaz attinere volebant; Venerabilis vero Pater & Dominus Mathias de Slana, Abbas Slavorum ad eam Parochiam ius Patronatus ſe habere dixit, quod præſentibus oſtendit & confirmavit. Diſſidentes autem audita Sententia literarum, eam ſuſceperunt, & Monaſterio Slavorum ut attineant, conſenſerunt, Actum coram Reverendiſſimo Patre & Domino Domino Sydonenſi atq; Bohemorum Epiſcopo, &c. Magiſtro Paulo de Zacz, in ſpiritualibus Adminiſtratore, Magiſtro Iacobo de Paczov, tunc Vniverſitatis Rectore, præſentibus cæteris Magiſtris & Sacerdotibus. Ex Conſiſtorio feria Secunda die Simonis & Iudæ Apoſtolorum. Anno Domini 1504.

Anno eodem od gmenowaného Biſkupa de Villa nova gmenowaný Opat byl korunowán.

Hágek také w liſtu 457. připomjná gednoho ſpráwcy tohoto Kláſſtera okolo Léta 1497. takto mluwjce. Farářowé Koſtelůw Pražſkých/ powolawſſe s ſebau Miſtrůw Včenj Pražſkého předſtaupili před Krále/ a žádali geho aby gim dáti ráčil za Hlawu někoho kdoby ge ſprawowal/ a při tom hned žádali za Miſtra Jakuba Střjbrſkeho/ genž měl přjgmj Holub/ aby byl gegich Adminyſtrátorem.

Král gim toho potwrdil a Pražané Staroměſſtj pro vpewněnj dobrého řádu/ přidali k němu k radě některé z Miſtrůw též y Farářůw Pražſkých.

Po malém pak čaſu nalezlo ſe že ten Adminyſtrátor byl weliký bludnjk/ a bylby rád wſſecky Kněžj y Wjru Swatau křeſtianſkau/ tak pod obogj ſpůſobau yako pod gednau zahladil: potom w Launech náhlau ſmrtj vmřel.

Ten pokazyl mnoho pěkných Kláſſternjch Swátoſti y obrazůw/ a Koſtel Swatých Koſmy a Damiana od tak S° Knjžete založený a zwelebený poſſkwrnil/ a Oltáře zroſkotagic wymetal/ in ſumma mnoho zlého w Kláſſteře tom ſpáchal/ dokawádž ſe byla o tom Wrchnoſt nedowěděla/ z kteréžto potom poručenj vſtaupil z mjſta dotčeného. Za Cýſaře Ferdynanda Kněz Jan Hradecký řečený Nožnika/ včiněn geſt Opatem Kláſſtera téhož/ kterýž řád pod obogj ſpůſobau zachowáwal/ a horliwě na Zbory Pikhartſké dotjrage/ lidu obecnému k vwarowánj té roty weyſtrahu dáwal/ a zwláſſtě když čaſu gednoho v S. Trogice pod Slowany Kázanj k lidu čiml.

Tu pohnut byl řeči geho nějaký Pikhart gménem Martin Pardus/ kterýž dočekaw konce Kázanj/ promluwil k Opatu před množſtwjm lidu/ takto: Kněže Jene/ mnohos o těch Pikhartich mluwil/ medle powěz mi/ wjſſli co geſt to Pikhart? Odpowěděl Opat, řka: Pikhart nic giného nenj než Duchownj Pankhart: neb yako Pankhart w čaſném a pomjgegjcým Zbožj nemůže děditi/ tak Pikhart ſewſſemi newěrnými (yakž nám Zákon Božj wyměřuge) nemůže dědicem Králowſtwj onoho Nebeſkého ſlauti.

Od té chwjle nebyl bezpečen žiwotem ſwým/ neb mnozý z Zboru Pikhartſkého vſylowali o geho zdrawj/ a mnohá gemu protiwenſtwj činili.

Czaſu pak gednoho/ nagawſſe několik Pacholkůw ſylných/ wyprawili ge do Kláſſtera/ aby wegdauce k němu/ gey bez meſſkánj zamordowali.

Seděl on tehdáž s Kaplanem ſwým pokogně/ a Czeládka neweda o mordýřſkém aumyſlu gich/ wpuſtila Lotryty do Kláſſtera/ kteřjž tázánj gſauce čehoby potřebowali/ mlčenjm otázku odbyli: nic méně Opat poſadiw ſe s nimi za Stůl/ poručil gim gjdlo y nápog noſyti/ rozmlauwal s nimi Otcowſký/ a napoſledy gednomu každému Dary dal.

A hle ſwjtězyla dobrotiwoſt Czlowěka toho nad wražedlnjckým předſewzetjm gich/ tak že dobrowolně gemu přjčinu přjchodu ſwého oznámili/ těm kteřjž ge wyſlali zlořečili/ a s Opatem ſe rozeſſli w dobré přjzni.

Wida pak on že w nemalém geſt nebezpečenſtwj poſtawen/ puſtil Opatſtwj ginému/ a ſám s powolenjm Králowſkým do Chrudimě na Děkanſtwj vgel/ ale předce nevſſetřil ſe oſýdel Pikhartſkých/ nebo z náwodu těch gedem v Wině wypitým od Zwonjka otrawen byl: Ten pak Zwonjk tolikéž za ſwůg zlý ſkutek ſprawedliwým rozſudkem Božjm zlau odplatu wzal.

Naměſtek Opata toho byl nějaký Kněz/ Miſtr Martin Klatowſký/ kterýž pobyw w Slowanech půl druhého Léta/ odewzdal Opatſtwj.

Wſtaupil tehdy na mjſto geho Miſtr Gindřich Dworſký z Helffenbergku/ kterýž také byl ſub utraq; diſcipulus Philippi Melanthonis & Martini Lutheri: doſtal Erbu od Cýſaře/ a zůſtáwage při tom Kláſſteře na 30. let/ žiwot ſwůg dokonal/ mage wěku ſwého let 80. Léta 1582.

Za žiwobytí geho/ padla téměř gedna ſtrana Krowu Koſtela Slowanſkého/ wſſak s pomocy Cýſaře/ kterauž měl k Kláſſteru tomu/ z Komory/ Koſtel w Krowjch opatřil/ Winice puſté naprawil y s Sadem Konwentnjm/ zachowal Dwůr Kláſſterſký we Wſy Czakowicých s platy dáwnjmi w celoſti/ a Domečky wſſecky prodané oſwobodil/ k tomu y Dům Kláſſterſký w Podſkali řečený Sladowna/ kterýž byli zlj Hoſpodářj k Sſoſu Měſtſkému obrátiti/ zaſe k Kláſſteru připogil.

Měl Bibliotéku ne ſproſtnau/ kterauž byl rewidowal/ gſa na ten čas Preſydentem Pan Ladiſlaw z Lobkowic/ a Kněze Pawla Paminonda odtud do Konſyſtoře podal k Swatému Haſſtalu za Faráře.

W tom držel Opatſtwj Slowanſké Mathauš Philonomus Beneſſowſký/ kteréž byl ſtratil pro nepřjkladné chowánj.

Léta potom Páně 1592. Pawel Paminondas Horſký/ gſa Farářem v Swatého Wácſlawa/ kterýž byl prwé Konwentual/ z poručenj Cýſaře Rudolffa/ w Sobotu den pamatný Swatého Prokopa quarta Iulij, na to Opatſtwj vweden/ gſa tak yako ginj ſub utraq;, odložil parvulorum communionem & inconfeſſorum, ač zpjwánj takowá yaká Cýrkew Swata wewſſem nezachowáwá/ wykonáwal/ ſrownáwage ſe ſe

wſſemi Kněžijmi/ kteřijž sub utraq; poſluhowali.)( )( )( )(

Léta Páně 1593. Dominica poſt feſtum Trinitatis z Božijho dopuſſtěnij hned po Neſſpoře/ vdeřil Hrom na Pilijř Koſtela Swatého Sſtěpána w Nowém Měſtě Pražſkém/ a vrazyl ho kus/ a odtud vdeřil na Pilijř Koſtela Slowanſkého a Krow zapálil: Zběhlo ſe tam lidu množſtwij do Koſtela/ a na Opata ſe s braněmi potřáſali/ prawijce žeby ſe to ſtalo pro geho Modlářſtwij a lotrowſtwij/ ale yakž Oheň byl vduſſen/ vtjſſyli ſe w hněwu ſwém.

Téhož Léta napſaná geſt na Slaupu Koſtelnjm paměť reconciliationis Eccleſiæ Slovanenſis w tato ſlowa:

Hæc Eccleſia Slovanenſis Monaſterij, unà cum Cemiterio vitiata quondam Hæreticorum pravitate, & alijs multis ſceleribus, omnibus fere Catholicis notiſsimis: Ideoq; cũ gratioſo indulto, plenaq; ſibi licentia data à Reverendiſsimo & Illuſtriſsimo Principe Domino Domino Cæſare Speciano, Epiſcopo Cremonenſi, ad Sac: Cæſ: Maieſtatem Rudolphum Secundum, Nuncio Apoſtolico, per, admodum Reverendum Patrem Paulum Paminondam Montanum, eiuſdem Monaſterij legitimum Abbatem, cum Aqua Gregoriana, prius ab eodem Reverendiſsimo conſecrata, publicè ac ſolenniter eſt reconciliata: idq; Dominica Reminiſcere, die 14. Martij.

Dotčený Opat Pawel Paminondas/ w welikém Koſtele Oltář w Zakryſtygi dal poſtawiti. Naprawil Koſtelik Swatých Koſmy a Damiany/ a wyhodiw z něho Pres, zprawil w něm Oltář/ Skla/ Kruchtu/ a dlážděnj Cyhelné nákladem ſwým/ yakož až poſawád naprawuge wſſeliyaké nedoſtatky Kláſſterſké ſewſſij pilnoſti.

Ginych Kláſſterůw Řádu Swatého Benedykta

fundatores tak pořádně ſe wyhledati nemohau/ aniž yaké gſau o nich paměti/ toliko to ſe wij/ že někdy w Kralowſtwij Czeſkém založené byli/ yakožto Kláſſter Swatého Jana na Augezdě/ Kláſſter Swatého Jana na Welizu/ Kláſſter Swatého Michala Archanděla w Měſtcy/ Kláſſter w Ziatči/ Kláſſter w Bičkowicých/ Kláſſter Panny Marye w Hradečku/ Kláſſter Swatého Wawřince na Augezdě/ Kláſſter w Přeſſticých/ a geſtli že kteřij ſe nacházegij mimo ty.

O Kláſſterzich Rzeholy Cyſtercyenſké w těmž Králowſtwij wyſtawenych/ a nadaných od Knijžat a Králůw Czeſkých/

a neyprwé:

O Kláſſteru Oſeckém.

Král Ottagar Kláſſter ten z Hor Střijbrnych Hrobſkých nákladně wyſtawěti dal/ kterýž po dwakráte wypálen/ neyprwé od Němcůw Léta Páně 1278. a po druhé od Wogſka Pražanůw Léta 1421. kteréhožto čaſu/ Mniſſy toho Kláſſtera zahnánij byli nemiloſrdně. Po wygitij pak let množſtwij/ obrácen geſt k vžitku Arcybiſkupům Pražſkým/ yakž weyſs oznámeno.

Kláſſter Zbraſlawſký založen okolo Léta 1294. od Wácſlawa Krále timto způſobem wedlé Hágka.

Jak přigel z Miſſně Král Wácſlaw/ chtěge wykonati ſlib včiněný Pánu Bohu a Blahoſlawené Panně Marygi Matce geho/ oddal ſe na Modlitby/ žádage Pána Boha ſkrauſſeným ſrdcem/ aby mu ráčil mijſto k wyſtawenij Koſtela zgewiti.

Po wykonánj těch Modliteb/ den Swatého Floryana/ pogaw k ſobě Geťřicha Opata Sedleckého/ a Kunráta Přewora s ginými bratry téhož Kláſſtera/ plawil ſe s nimi na Lodi od Prahy wzhůru po Rzece Wltawě až do Kláſſtera Oſtrowſkého/ kterýž mjnil Král řádu Cyſtercyenſkému oddati/ a Benedyktynům mijſto toho giný ginde wyſtawěti.

Plawijce ſe pak dále/ wyſtaupili na Břeh/ tu kdež byl před mnohými lety něyaký Rytijř řečený Zbraſlaw/ Dwůr ſobě wyſtawěti dal/ kterýž potom Kſſafftem pořadným darowal Kanownijkům Koſtela Pražſkého/ a od nich doſtal gey ffreymarkem za Dwůr Lowecký a Wes Butowicy Král Ottagar kterýž w něm lépe wyſtaweném když na Low gezdil odpočinutij mijwal.

Toho Dworu a mijſta ſpatřiwſſe způſob/ opět weſſli do Lodi/ a plawili ſe po Rzece řečené Miza až do Radotina/ kdež také mijſto znamenawſſe/ nawrátili ſe do Prahy.

Nazegtřj dal Král těm bratřjm a Opatům prodlenj za tři dni/ aby ſe dobře rozmyſlili/ a z těch třij mijſt gedno ſobě k wyſtawenij Kláſſtera wolili: k tomu poſlal na den Swatého Staniſlawa do wſſech Koſtelůw Pražſkých/ a kázal Mſſe o Duchu Swatém ſlaužiti/ a Pána Boha proſyti ſnažně/ aby on ſám ráčil mijſto k ſtawenij wywoliti.

Když wyſſli ti dnowé/ předſtaupil Opat s Bratry před Krále/ a mijſto kdež Zbraſlaw geſt aby gim dáno bylo žádali/ což Král včiniti ſlibil/ ale odrazowali mu někteřij Páni/ připomijnagijce wijce rozkoſs Otce Ottagara/ nežli Pána Boh[a]/ gemužto ſe též zaljbilo/ aby gméno geho Swaté tu chwáleno bylo y Swatych geho. Prodlelo ſe tehdy s tim/ až Léta 1296. Božſké wůli lidſká radda neſmyſlná vſtaupila. O čemž Hágek w liſtu 266.

Léta potom Páně 1297. w Pondělj Swátoduſſnj po korunowánj ſwém/ Král Wácſlaw gel s Biſkupem na Zbraſlaw/ kdež přigewſſe/ přiſtaupili k přijkopům wyrumowaným/ aby ſe w nich gruntowé Koſtelnj zakládali/ tu Arcybiſkup/ Král a Opat wſſyckni třij vgawſſe Kámen (na kterémž napſáno bylo Zlatem IESVS CHRISTVS) položili gey yako základ Koſtela nowého/ kteréhož neyprwé požehnaw Arcybiſkup, řekl: Fundamentum enim nemo poteſt aliud ponere, præter id quod poſitũ eſt quod eſt Chriſtus Ieſus, potom na tom mijſtě kde měl welký Oltář ſtáti/ ſlaužil Mſſy de beata Virgine, Chorus pak zpijwal ſolenniter: Rorate cæli deſuper, a Biſkupowé zpjwali Alleluia.

Po wykonánij Mſſy Swaté/ Král w Koruně & cum Sceptro obeſſel grunty Kláſſtera založeného/ a za nim ſſlo Panůw a Rytijřůw Czeſkých na Rytijřſtwo paſowaných 240.

Za tim přiwezené byli na Wozých rozličné Swátoſti/ Monſtrancy/ Kalichowé/ Pacyfikalowé/ Ornátowé/ a giné takowé potřeby k chwále Božſké přináležité/ což wſſecko Král Opatowi a Bratřijm geho oddal/ Kláſſter

Aulam Regiam nazwal/ do kteréhož vwedl Opata dotčeného a Sedmdeſáte Bratrůw s nim/ žádage wſſech/ aby s pilnoſtí na tom mýſtě čeſt chwálu Pánu Bohu wznáwali/ potom gel od tud zaſe do Prahy.

Léta Páně 1420. Wogſko Pražanůw a Táborůw přitáhlo k Zbraſlawi/ a wběhlo bez odporu do Kláſſtera/ a giný Pražané magýce o tom zpráwu/ walili ſe s hřmotem k témuž Kláſſteru/ poſlednýj pak zmeſſkawſſe wybýránýj/ Kláſſter ten tak překráſný zapálili.

Mýlo bylo takowému gegich předſewzetýj ſe podýjwati/ když někteřý wolali: Tokť gſau wěcy Poſwátné a nám připrawené/ a druzý odpowýdali/ požádegme y my gich/ a třetý dohledawſſe ſe Sklepůw Winných/ křičeli: Weſelit nám den naſtal/ ꝛc.

Kláſſter w Vlaſech téhož Zákona a Rzeholy/

o kterémž žádne giné paměti nenj/ toliko že byl někdy ſpálen od Pražanůw/ Léta totižto 1420. yakž Hágek wyprawuge w liſtu 379.

O počátku Kláſſtera Sedleckého/ podlé Hágka doloženo při ſpiſowánýj žiwota Danyele Biſkupa Pražſkého/

ale neſrownáwá ſe s Mageſtáty Kláſſtera onoho/ kterýž wyprawugý/ že Léta Páně 1142. za Wladiſlawa Knýžete Czeſkého panowánýj a Manželky geho Giertrudy/ něyaký Pán Czeſký gménem Miroſlaw gey založil/ o čemž ſlowa takto znegý: Miroſlaus timore & amore ſalutis ſuæ, delegit de ordine Ciſtercien: aliquot Fratres mediatores ſibi cum Chriſto procurare de Caſtro VValtſaxen, à Gerlaco Abbate impetrauit, conſentiente & atteſtante prædicto Duce Vladiſlao, & Ottone Pragenſi Epiſcopo confirmante, atteſtante etiam Henrico Morauienſi Epiſcopo, locum qui dicitur Sedlecz, cum omnibus attinentijs Deo & Sanctæ Dei Genitrici dedit, ut latius in Autographo.

Léta potom Páně 1309. Kláſſter ten Hornicy wylaupali/ kdež Gindřicha z Lippého Komornýka/ Jana z Wartmbergka a Jana z Klimbergka Křižownýka Strakonického yali/ a ſwázané na Lutice odeſlali/ čemuž byl na odpor Jan Rychtář z Hory/ pročež od nich zamordowán geſt.

Ale Opat maudře ſe w ſkreyſſy tagil/ kteréhož hledagýce za dwa dni/ wyhledati nemohli. O čemž Hágek w liſtu 279.

Kláſſter Wiſſňowý ginák w Wyſſým Brodě/

založil a bohatě nadal Pan Zawiſs z Rožmbergka/ a w něm wedlé oblibenýj ſwého y pochowán geſt/ když půwodem Wáclawa Krále z toho Swěta ſeſſel.

Kláſſter Swaté Koruny/

gešťě negſa do konce wyſtawený od Krále Ottagara/ wypálen byl od Němcůw Rudolffa Cýſaře/ a Mnjſſy w něm wſſyckni byli zmordowánýj a ſpálenýj. Při tom dáli ſe Diwowé mnozý. Hágek w liſtu 254.

Mnoho owſſem krom těch bylo Kláſſterůw w Králowſtwýj Czeſkém Regule Cyſtercyenſké/

ale ty fama obſcura recondidit, yakžto Kláſſter w Rzepořých/ Kláſſter w Byſtřicy/ Kláſſter w Frantalu/ Kláſſter na Zelené Hoře/ Kláſſter pod Zelenau Horau/ Kláſſter w Kamenicy Leſkowcowé/ Kláſſter w Kauřimi kdež nynýj Fara/ Kláſſter w Skalicy/ a geſtli že ſe kterýj ginýj nacházegý.

O Kláſſterzých Rzádu Premonſtratenſkého w Králowſtwýj Czeſkém a neyprwé:

O Kláſſteru na Hůře Oliwetſké.

Ten byl někdy založil/ tu kde geſt Zámek Litomyſſlſký/

Gindřich Biſkup Pražſký/ ku památce čiſté Panny Maryge/ nazwaw gey Horau Oliwetſkau/ a vwedl do něho Bratry Regule Premonſtratenſké/ kteréž Weſnicemi mnohými a Klinoty Koſtelnými hogně opatřil. Což ſe dálo Léta Páně 1141. Hágek w Liſtu 182.

Kláſſter na Huoře Syon ginák na Strahowě wyſtawěti rozkázal Král Czeſký Wladiſlaw/

a dal mu gméno na Wrchu Syonſkém/ circa Annum 1143.

Do něho vweden prwnýj Kněz řečený Blažeg/ až potom Biſkup přiwedl z Němec z Kláſſtera řečeného Sſtenſfeld bratry Zákona Premonſtratenſkého/ a gim za Opata nařýdil Geza/ o kterémž pod Ottonem Biſkupem Pražſkým dotčeno.

Léta Páně 1159. shořel Kláſſter ten ſkrze neopatrné zhaſſenýj Swýce gednoho bratra/ kterauž byl poſtawil v Lože ſwého.

Znowu tehdy wyſtawen byl pořádněgi a poſwěcen ſkrze Albrechta Arcybiſkupa Salcpurſkého/ kterýž byl z Rodu Knýžat Czeſkých/ Léta Páně 1182

W tom Kláſſteře Strahowſkém Biſkup Pražſký Thobiáſs ſwau prwnýj Mſſy ſlaužil když nebyl puſſtěn od Auředníkůw Otty Bramburſkého/ do Koſtela Swatého Wýta na Hrad Pražſký.

Kláſſter Panny Maryge w Teplý téhož Zákona/

založili Hrabata genž ſe gmenowali Hroznátowe.

Kláſſter Choteſſowſký na Dwořiſſti wyſtawen

a nadán byl/ od Pana Hraběte Hroznaty/ Pana w Czechách welikého a možného/ kterýž vžýwal za Znamenýj Erbownýj neb Rytýřſké Rohůw Srncowých/ z Rodu Hrabat těch genž byli s Czechem a Lechem do těchto Kragin přiſſli: z kterežto také familie byla Swatá Lidmilla Knežna Czeſká.

Stawenýj toho Kláſſtera bylo circa Annum 1150. kdež Hágek wypiſuge wygezd toho ſlawného Muže Pana Hroznaty k Božjmu Hrobu na Paut Léta 1152. kteréhožto čaſu přineſl byl s ſebau do Kláſſtera wyſtaweného Kápi kurnýj welmi drahau/ ſprawenau před tím od Gindřicha Biſkupa/ kteráž ſſacowána byla wýce než za dwa Tiſýce Zlatých.

Že pak Kláſſter dotčený od Panůw Hroznatůw wyzdwýžen byl/ ſluſſně ſobě oni z přýčiny té w něm ſepulturam oblibili: čehož potwrzuge Kámen Mramorowý s tímto textem. Hic ſepulta eſt Domina Voyſlava Illu-

stris Comitis Domini Domini Hroznatæ, Tepl: & huius Monasterij Fundatoris, Soror. Anno Domini 1196.

Přitom gest Erb / genž nijže položen bude / a takowéhož Erbu Klásster ten Chotěssowský vžijwá / a na Wrchu má curvaturam s Infuli.

Giných paměti ibidem mnoho se nenacházy / neb Hæreticorum pravitate nimia porussené gsau / krom některých Nápisůw hrobnijch / w kterýchž Opatowé a Probosstowé dáwnij odpočijwagi.

Nad gednijm Probosstem položen gest Kámen před 80. lety / na kterýmž tento se nápis spatřuge. Anno 1510. Obijt Reverendus Pater, a nic wijce textu se poznati nemůže.

Na giným Kamenu text gest takowý. Anno 1555. in Vigilia Paschæ obijt Reverendus in Christo Pater Dominus Ioannes Mut.

Mimo to paměť giná na giným Kamenu gest tato. Obijt Reverendus in Christo Pater Dominus Dominus Adamus Azler, Præpositus huius loci meritissimus, die Sancti Laurentij Martyris.

Toho wykonterffektowana neb wymalowaná gest osoba z poručenij a nákladem Laurencya Probossta / P. Lidmilly Převory / a wsseho Konwentu

Klásster w Dogsanech téhož Náboženstwij /

Léta 1144. z někakého wnuknutij Božského / a s powolenijm Manžela swého Wladislawa Kněžna Kedruta poručila wystawěti / do kteréhož y vwedla Panny řádu Premonstratenského a ge bohatýmı nadánijm dobře opatřila.

Wypálen potom byl od Wogska Cýsaře Rudolffa.

O počátku Klásstera Milewského nacházy se že

gey Babo Hrabě wystawěti dal / o wyplundrowánij pak geho toto se wij / že Táborssti oblijčiwsse gey Wogskem wybrali a spálili: neb ti genž na něm byli / den gey bránili / a vznáwagjce že mocy w zteklé dele neodeprau) nočnijm časem z něho vtekli.

Opata gednoho Milewského připomijná Hágek w Listu 227. řečeného Gerlacus, kterýž mnohé Diwy za žiwota y po smrti činil / a sprawugjce Konwent ten let 28. y budaucý wěcy témuž předpowijdagic / vmřel a tu pochowán gest.

Klásster pak w Drkolině / w Želiwě / w Limowicy / w Beyssowě / w Launiawicých / w Weselim / w Fridlandě / w Dobrowicých a w Podlažicých / ty wssechny náboženstwj Premonstratenského / puste a wniweč obrácené gsau / tak že s nimi y Fundatorum památka zahynula.

O Klássterzijch Kanownijkuow Rzeholnijch w těmž Králowstwij.

Arnosst Arcybiskup Prazský prwnij dwa Klá-

sstery té Rzeholy / založil / geden Swatého Apollinářisse na

Sacké

Arnosst Arcybiskup Prazský prwnij dwa Klá-

sstery té Rzeholy založil / geden Swatého Apollinářisse na Sacké Hůře / a druhý w Městečku swém Rokycanech / circa Annum 1349.

Klásster Swatého Karla na Karlowě / Cýsař

Karel Cztwrtý / na hůře proti Wyssehradu swau wlastnij Rukau založil ku památce Patrona a Dědice swého / kterýž oddal Kanownijkům Rzeholnijm / gimžto y platůw mnoho spůsobil / a přidal dwa Kostely geden pod Bezdězem a druhý w Liscy.

Nebyl gesstě yakž náleželo dostawen / a nicméně Léta 1377. žádal Cýsař Karel Arcybiskupa Prazského Jana aby gey poswětil.

Na to činil Cýsař hodowánij skwostné / a wesskeren swůg Kredenc kterýž toho času tam měl / Klássteru dáti poručil: a ten ssacowán gest za Tisýc Zlatých Vherských. Očemž Hágek fol: 35.

Klásster w Raudnicy postawil Jan Biskup

Prazský y poswětil za dnůw žiwota swého ku poctiwosti blahoslawené Panny Maryge Rodičky Božij / kdež vstanowil Opata a bratry téhož náboženstwij / a ten byl prwnij Klásster w Králowstwij Czeském Kanownijkůw Rzeholnijch / yak Hágek swědčij w Listu 309.

Gmenowaný Arnosst Arcybiskup Prazský třetij

Klásster též Rzeholy založil w Kladsstě / ku památce blahoslawené Panny Maryge / w kterémž y pohřben yakž dotčeno při žiwotu geho

Léta potom 1597. postaupil ho Jezowitům / Probosst Krysstoff Hirmizenus.

Cztwrtý Klásser tomu řádu wystawil Arcybiskup

Arnosst w Jaroměři / a nadal gey bohatě / k kterémužto potom nadánij / mnozy Páni mnohá Zbožij přidáwali.

Klásster w Třeboni giná k w Witygnowě za-

ložili slawnij Mužj / Petr / Josst / Oldřich a Jan / Synowé Pana Petra z Rožmberka circa Annum 1366. s powolenijm Cýsaře Karla a Jana Arcybiskupa Prazského y s wůli Kapitoly geho / do kteréhož vwedsse Kanownijky Rzeholnij / ge y Kostel gich nadánijm wsseligakými opatřili. Očemž dotčeno bude tolikéž pod Erbem Panůw z Rožmberka.

Mimo položené Klásstery řádu toho / byli někdy w Králowstwij Czeském y tito tři / totižto: Klásster w Rzedhosti / w Borowanech a pod Bezdězém ale těch nynij ani žádné znamenij nepozůstáwá.

O Klássterzijch Swatého Dominyka w temž Králowstwij Czeském.

Počátek

Počatek Zakona toho powstal Léta 1208. skrze Swatého Dominyka/ genž byl rodem z Hysspanye ze Wsy Calagura/ a měl za Otce Fœlicem a za Matku Ioannam: od nich z mladosti dán gest na včenj/ w kterémž prospý-wal nad mýru/a mage let wěku swého 24. wessel do Zákona Kanownjkůw Rzeholnýćh.

Po některém času wyssel s Dwanácti Bratry swými a wyzdwýhl řád Predykatorůw/to gest/kazatelůw/ neb on s nimi statečně wůli Božskau ohlassowal/Mečem slowa Božýho bludné Sekty zapůzugýce/ až vmřel nedaleko od Bononye/Léta Páně 1223.

Léta Páně 1227. Bratřý řádu Swatého Dominyka/ pobydlewsse Sedmnácte let w Klássteře Swatého Klimenta w Pořičanech/ přestěhowali se do Starého Města Pražského do Kaply té/Swatému Klimentu poswěcené/kterauž byl dal někdy postawiti Wladislaw Kral Cžeský.

Tu bydlelo bratrůw když se rozssýřila Kapla ta/ 126. očemž při žiwotu Budislawa Biskupa dotčeného.

Za Opata pak toho Klásstera Frydrycha Bořikowského Poláka/ oddán gest Gezowýtům za panowánj Cýsaře Ferdynanda/a to s powolenjm geho/w kterémž až posawad zůstawagj.

Zčehož dwa Klássterowé řádu Swatého Dominyka se předstýragý/ geden w Pořičanech/ a druhý v Mostu též ku památce yako y prwnj Swatého Klimenta wystawený.

Klásster Swaté Anny na Augezdě/ we Dwo-

ře swem pod Horau Petřinskau/rozkázala založiti wnuknutým Božským/Alžběta Králowna Cžeská/ Manželka Janowa/ a vwesti do něho poručila Panny řádu Predykatorského/ kteréž hognými platy obdařila/ žádagýce gich / aby gi w Modlitbách swých připomjnali/ yakož y sama pro nábožensťwý často ge nawsstěwowala. Což se dalo Léta Páně 1330.

Klásster Swatého Wawřince w Jablonně té-

hož Nábožensťwj/založen Léta 945. o kteremž pro gistau přjčinu pod Erbem Panůw Berkůw z Dubé a z Lippého/ důwodnégi.

Nedaleko odtud négaký Chotislaw postawiti dal Klásster we gméno S. Přibyslawy Sestry S° Wácslawa/ yakž Hágek w listu 78. wyprawuge.

Klásster w Austý v Tábora založili a nadali bohatě Páni Sezymowé z Austý kterehožto nynj toliko ssyroké znamenj požůstáwá.

Klásstera w Austý nad Labem fundatores byli Páni Austěsstý kteřýž vžýwali za Erb Růži.

Klásster w Plzni/genž nynj slowe Cžerný Klá-

sster/ založen byl od Knýžat ku památce a poctiwosti Panny Maryge Rodičky Božý.

Klásster w Pardubicých/ téhož Zákona a nábo-

ženstwj: Tu byli dědicowé kteřjž vžjwali za Erb půl Koně bjlého w čerweném Poli/a psali se z Pardubic/a ti fundowali tento Klásster.

Ten Rod byl prwé weliký a wzáctný/z kteréhož possel Arnosst Arcybiskup/ale nynj o něm nic nenj slysseti w Králowstwý Cžeském.

Klásster w Klatowech w Městě založen Léta

1167. od Theobalda Bratra Wladislawa Krále a Pána z Ryžmberka a z Sswihowa, ku památce Swatého Wawřince Mučedlnýka Božjho/w kterémž bratřjmi býwali znamenitý a wzáctnj lidé.

Klásster w Klatowech na Předměstý/ založili

týchž Panůw z Ryžmberka předkowé/kteřýž ten Krag wzali od Wladislawa za podýl Otcowský/magýce na to potwrzenj, yak od Otce Wladislawa Knýžete/tak potomně od Wladislawa Krále.

Klásster w Turnowě založen a nadán od Pa-

nůw z Wartmberka; Nenj w něm Mnjchůw žádných/Wrabcy časem náboženstwj wykonáwagý/ač něco na něm Měsstané oprawowati počýnagj.

Klásster w Budiegowicých nadali a wystawieti poručili Páni z Rožmberka.

Klásster Swatého Wawřince a Swaté An-

ny w Starém Městě Pražském, založil S. Wácslaw Knýže Cžeské/ yakž wýss doloženo gest.

Též Rzeholy Predikatorůw Swatého Domi-

nyka, mimo poznamenané Klásstery spatřowali se někdy w Králowstwý Cžeském y tito/Klásster Swatého Klimenta w Hradcy Králowém/ Klásster Panny Marye w Launech/Klásster Panny Marye w Chrudjmi/Klásster w Kolýně, tu kde Zámek stogý/ Klásster w Nymburce / a Klásster w Městě Pýsku.

O Klássterzjch rzádů Pauste-wnického Swatého Augustýna w těmž Králowstwý založených/a neyprwe:

O Klássteru na Piwoňce.

Léta Božýho 1047. Břetislaw mage w pamieti dobrodinj Božské/skrz kteréž zahnal Cýsaře z swé Země/rozkázal na Hůrce Sstok ginak Piwoňka, tu kdež Němcy poraženi y pochowáni byli / ten Klásster wystawěti/kterýž we gméno Panny Marye poswětil Biskup Sewerus při přjtomnostj geho/a hned gest dán Paustewnjkům Zákona Swatého Augustýna/kterýmž Břetislaw k wyžiwenj rozličných platůw ročnjch nakaupil/aby w něm na budaucý wěčné časy, za dussy geho y předkůw, y za

Du ſe tu zmordowaných lidij/proſby vſtawičně byli obětowané/ Hágek w Liſtu 120.

Zbořen byl po ſmrti Wácſlawa Krále s ginými mnohými Kláſſtery. Pročež ſtál mnoho čaſůw puſtý/až potom byl zaſe od bratřij té Regule s proſtřednij mijrnoſti wyſtawen.

W Létu pak 1573. za Přewora Auguſtýna Pecynaura Bawora z Měſta Lanushutu z neſſetrnoſtij opět domácým ohněm pokažen.

Léta potom 1595. Kněz Kaſſpar Malezius rodem z Opole/ podán gſa od Wrchnoſti na Přeworſtwij Piwoňſké/ Kláſſter ten práwě z gruntu wyſtawěl/a což bylo odňato zaſe k němu přiwlaſtnil/dal vdělati Archu na weliký Oltář řezanými Obrazy a vměnijm Malijřſkým pěkně ozdobenau/ſprawil Kalichy/Zwony/Ornáty/zachowáwagijce řád dobrý y w duchowníjm náboženſtwij/y w těleſném hoſpodářſtwij/yakož y nynj když gſem tuto Knihu na ſwětlo wydáwal/lépegij a lépegij wſſecko reſtaurowati nepřeſtáwal.

Tomu Kláſſteru platy ročnij nadáwali a prodáwali tito: Bohuſlaw Hrubec Ondřeg z Slatiny/Gindřich z Piwoňky a Gebhard bratřj/Pawljk z Mučkowa/a Wácſlaw z Hydbořé.

Kláſſter Swaté Kateřiny w Nowém Měſtě

Pražſkém/ na přijwrſſij kdež ſlowe na Botijči/ poſtawiti dal Cýſař Karel, nawracugijce ſe ze Wlach/Léta Páně 1355. tak yakž byl připowěděl, když geſt ſpatřil w Měſtě Piſys Panenku s Mečem/ kteráž ſe byla genu ſamému vkázala.

Poſwěcen byl Léta 1367. kteréhožto poſwěcenij památku Bratřj řádu Pauſtewnického Swatého Auguſtýna tam vwedenij a žiwnoſtj doſtatečnau opatřeni, připomijnali w Ochtáb Božijho Wzkřijſſenij.

Kláſſter Swatého Thomáſſe w menſſijm Měſtě

Pražſkém založen Léta 1285. yakž Hágek wyprawuge těmito ſlowy:

S powolenijm Thobiáſſe Biſkupa vwedeni do Prahy bratřij Pauſtewnicy Zákona Swatého Auguſtýna/ a Kláſſter Swatého Thomáſſe w Menſſijm Měſtě Pražſkém přigali/ kterýž někdy Ottagar wyſtawěti dal. Ten prwé držeti bratřij Zákona S° Benedykta/kteréhožto čaſu byl geſſtě malický ku poctiwoſtj Swaté Panny Doroty wyſtawený/ a odtud podáni do Břewňowa/totižto když na gjch mijſto byli vwedeni bratřj řádu Pauſtewnického.

Kláſſtera Swatého Wawřince pod Mělnjkem

fundatores byli Hrabata Hroznatowé/ yakož y Chotěſſowſké° y Teplicſké°.

Kláſſter na Oſtrowě Swaté Panny Dobrotiwé/ ginak Swaté Benygny/

založil a bohatě nadal Léta Božijho 1262. Pan Oldřich z Hazmburku a z Waldeka/ꝛc. a dokonal gey Roku druhého/ yakž Priwilegia toho ſlawného Rodu, tolikéž y Hágek w Kronyce ſwé důwodně wyſwědčugij.

O témž Kláſſteru dotčeno bude w Stawu Panſkém/ při wypiſowánij Rodu Panůw z Hazmburka.

Léta Páně 1410. Opat a bratřij Kláſſtera toho prodali Wes Obcow, negakému Petrowi řečenému Keſſok/a Jakubowi Bratru geho. Toho zápiſu takowau Terminacij gſem widěl w pamětech Panůw z Hazmburka.

Krom dotčených Kláſſterůw Regule Pauſtewnické Swatého Auguſtýna gména toliko ſe nacházegij y těchto/yakožto Kláſſtera Swatého Wácſlawa w Bělé/Swatého Antonjna na Harlaſſé/ Panny Maryge w Kočowě/ Panny Maryge w Nowých Benátkách/ w Domažlicých/ a w Litomyſſli tu kde nynij Fara ſtogij.

O Kláſſterzijch rzádu Swatého Frantiſſka Bratruow menſſých/a neyprwé:

O Kláſſteru S° Frantiſſka w Starém Mě: Praž:

Král Wácſlaw/Kláſſter gmenowaný wyſtawieti dal nákladem ſwým/zapowěděw těm ſſtědroſt takowau/ kteřijž ſpolu s nim k wyzdwijženij geho nakládati chtěli. Chudij pak chodili k dijlu/a v wečer kradmo odeſſli neberauce žádné záplaty.

Kláſſter Swatého Jakuba w Starem Mieſtie

Pražſkém / wyſtawěti poručil Král Přemyſl Léta 1225, tak yakž o tom Hágek pijſſe/w tato ſlowa: Přemyſl Král rozwažugic ſobě neſtáloſt žiwota/dal ſe na ſlužbu Božij/ yakž tim powinen byl/a hned kázal nedaleko Dworu ſwého Kláſſter založiti na památku Swatého Jakuba Apoſſtola.

Vmijrage pak Přemyſl / Synu ſwému přikázal do něho vweſti bratry menſſý řádu Swatého Frantiſſka/což ſe ſtalo Léta Páně 1233.

Král Wácſlaw Léta 1250. bratrům menſſijm řádu Swatého Frantiſſka poručil hogné Almužny z Komory ſwé dáwati: což y činili mnozý Páni a Rytijři. Neb gich tehdáž bylo množſtwij/ tak že krom giných/těch ſamých kteřijž Miſſy Swatau ſlaužiwali/ſečtlo ſe gich 126.

Poſwěcen byl Léta 1261. na den Swatého Jana Ewangeliſty/od Arcybiſkupa Mohutſkého Wernera / a to při přijtomnoſti Krále Přemyſla a při přijtomnoſti mnohých Biſkupůw a Panůw/kteřijž potom od Krále byli ctěni.

Králowna Alžběta w témž Kláſſteře když Mnijchůw wijce a wijce přibýwalo Refectorium proſtrannégſſij wyſtawěti poručila.

Léta 1374. pokládá Hágek druhé ſwěcenij Kláſſtera toho / od Jana Arcybiſkupa Pražſkého/ ale přijčiny nedokláda/pročby ſe to dálo/poněwadž giž poſwěcen byl od Arcybiſkupa Mohutſkého.

Kláſſter Swatého Jakuba w Litomieřicých / založen od Jana Biſkupa Pražſkého/Léta Páně 1233.

třijm bratřijm kteřijž byli přiſſli z Rijma s Liſty Papežſkými wyznawagijcými gegich pobožné chowánij/ a Bohabogné obcowánij: těm týž Biſkup vſtanowil s ſpolečnau wůli gegich za Spráwcy/ Muže nábožného gménem Klimenta / ſkrze kteréhožto pilnoſt a ſtaránij/ wykonáwali ſe ſlužby Božſké ſe wſſij ſnažnoſtj a s welikau pobožnoſtj.

¶ Klásster w Plzni wystawěti dal / Léta 1246. Král Wácslaw Czeský ssestý/a toho gména třetij. Založenij geho stalo se in die Sanctæ Trinitatis. Očemž památka napsaná gest tato:

Fundatum est hoc Monasterium Fratrum Minorum, per Illustrissimum Principem Venczeslaum tertium, divina providentia Regem Sextum Boëm: sub titulo Assumptionis gloriosæ Virginis Mariæ, quod postea ad instantiam Regis & Dominorum Plznensium, per Sanctiss: Dominum Papam Pium Anno 1460. quinto Idus Mai, Fratribus de observantia eiusdem Ordinis traditum: dies Dedicationis celebratur Dominica sub Octava Corporis Christi.

¶ Klásster Swatého Ludwijka w Wysokem Meytě založil Plichta z Žerotina: očemž dotčeno bude w Stawu Panském: in libris Erectionum připomijná se / že Elisska Abbatysse circa Annum 1410. 12. Septem: supplikowala ku Panům z Žerotina/ aby Confirmowali nadánij Klásstera toho/kteřijž tak včinili.

Té Regule Klássterowé pustij včiněnij gsau od Heretykůw tito: Klásster Swatého Wogtěcha na Gilowém/Swatého Jakuba za Chrudimij proti Stradowu/Klásster w Střijbře/w Kladssté/w Benessowě/w Hradcy Králowém/w Krumlowě/w Bydžowě/w Ryzmberce/w Sussycy/ Klásster S. Barbory w Starém Městě Pražském/ Klásster w Czáslawi/ w Radanij/ w Teyncy/w Pardubicých a w Berauně.

Klássterowé Křižownijkuow s Czerwenau Hwězdau w těmž Králowstwij.

¶ Předně Sspitál Swatého Ducha v Mostu založila Anižka Geptijsska s Bratrem swým Králem Wácslawem/a vwedsse do něho bratry Křižownijky s Czerwenau Hwězdau/ spůsobila to s powolenijmi Papežským/aby toho Zákona Neywyžssij/ tu w tom Klásstereě bydlel/kterýž byla ona Důchody náramně bohatými opatřila. Což se dálo Léta Páně 1253.

¶ Klásster na Pořijči w Nowém Městě Pražském Léta 1253. wystawěti dali sami Křižownijcy nákladem swým/ku památce Swatého Petra/kterýž bohatě nadali/a gemu patrimonia swé wlastnij přiwlastnili.

Klássterowé Řádu Templářského/byli na těchto mijstech založeni.

¶ Neyprwé Klásster S. Wawřince w Starém Městě Pražském wystawen byl nákladně od samých bratrůw Templářůw/ Léta 1253. čehož byl půwodem neypředněgssým Petr Berka z Dubé/ Neywyžssij Mistr času toho nad Zákonem tím. Hagek w listu 237.

Welice sobě oblibowali Zákon ten Templářský Páni Czessstij/tak že mnozy magic welkau hognost Střijbra y Zlata / opausstěli Manželky a swětské zaneprázdněnij / z swých wlastnijch Hradůw Klásstery činili a s bratry Templářskými Pánu Bohu wedlé Regulegich slaužili. Odkudž possło že Klássterůw té Řeholy bylo wystaweno w Králowstwij Czeském mnoho/ mezy kterýmiž byli y tito/yako: Klásster na Zwikowě/na Hluboké/na Křiwoklátu/na Staré/ na Wamberce/ na Leymberce/na Řzepině/na Budyni/ na Nyzberce/na Swadowě/na Tauzetině/ a na Dobřissy.

Když pak neywijce rostl Zákon dotčený/ Diabel nepřijtel pobožnosti/gey záwisti swau sskodliwě nakazyl/tak že Wrchnost duchownij/předcházegijce tomu/aby wijce se nerozmáhalo / list wydala z rozkazanij Papeže Klimenta/wssem Králům a Knijžatům/aby wesskeren Zákon Templárůw zkažen byl: a tak wssyckni wssudy Templáři zahlazenij gsau. Hagek w Listu 276. přijčiny některé toho pokládá.

Klássterowé Řádu Karthauzkého.

¶ Té Řeholy Klásster na Augezdě v Prahy založil a nadal Král Jan/Léta 1341. yakž oznámeno při žiwotu Jana Biskupa čtwrtého.

Druhý Klásster Karthauský byl někdy w Poděbradech postawený/tu kdež nynij Zámek gest ku památce Panny Maryge. Při wypisowánij žiwota Biskupa Kosmy oznámeno / že prwnij Klásster Zákona toho w Czechách založil Hrabě z Berneku a z Nydy.

¶ Klásster Křižownijkuow Swatého Kwyryaka/ ginák blahoslawených Mučedlnijkůw / toliko se geden w Králowstwij Czeském spatřuge / totižto v Swatého Křijže za Židy w Starém Městě Pražském/kdež slowe na Kwačkach. Tu nynij přebýwagij Kněžij kteřijž pod Obogij posluhugij.

¶ Klásster Ambrozyanůw pod Wyssehradem nad Botiči/tu kde nynij Sskola stogij/proti Kůru Swatého Wogtěcha založil Cýsař Karel/a vstanowil w něm Opata korunowaného a Konwent Swatého Benedykta /,kterémuž wygednal při Papeži/aby rubryku a pořádek zachowal we wssem takowý/yaký zachowawagij w Klásstereě Medyolanském (w kterémž Cýsař Železnau Korunau korunowán byl) Ambrosiani.

Klássterowé tiech genž slowau Minimi.

Toho Náboženstwý Klássterowe w Czechách niekdy byli dwa/ totižto Swatého Ondřege na Kuklwegtě a na Těnowicých.

Klásster Služebnýkuow Zwiestowánij Panny

Maryge w Nowém Městě Pražském pod Wyssehradem nad Botjčem/ ginák na Trávníčku/ založen od Cýsaře Karla Léta 1360. od Arnossta Arcybiskupa w Prywilegých swých vpewněn/ a od Pražanůw po smrti gmenowaného Cýsaře wyhuben. O čemž Hágek důwodněgý.

Klássterowé Celestinuow w temž Králowstwý.

Klásster té Regule na Petřinie/ Cýsař Karel skrz něgaké widěný postawiti kázal/ tu kdež byl někdy Kostel postawen pod Tytulem Swatého Wawřince od Knýžete Boleslawa z námluwy Swatého Wogtěcha/circa Annum 992.

Gmenowaný Cýsař Karel z Zámku swého Owýnu w Kragi Zitawském/včinil Klásster Owýn/ ku památce blahoslawené Panny Marye/Swatého Wácslawa a ke cti a chwále S° Ducha/kterýž opatřiw Zbožým hogným/ oddal gey bratrům Swatého Petra wyznáwače/ gegichžto řádu potwrdil Celestinus Papež Pátý/aby se sprawowali Řeholau Swatého Benedykta/ a ti od Celestyna Papeže nazwáni gsau Celestiny.

Z počátku w tom Klássteře bylo bratrůw toliko ssest magýce Opata Ioannem de Aquila z Klásstera Sulmona. Nyný na tom mýstě Gezuwitům bydleti dopusstěno.

Klássterowe Swaté Maři Magdaleny čtyři se nacházegý/kteřýž někdy w Czechách wystawené byli/ prwný Swaté Marye Magdaleny na Augezdě. Druhý w Launech. Třetý w Zarazanech/ a čtwrtý w Střýdce v Radaně.

Křižownýcy Řádu Pruského tři Klásstery mieli w Králowstwý Czeském/totižto Swatého Benedykta w Starém Městě Pražském/w Plzni w prostřed Rynku/a w Chomutowě.

Klássterowé Řádu Swatého Jana Geruzalemského ginák Rodýzského.

Panny Marye w Menssým Městě Pražském Klásster při koncy Mostu/založil byl Léta 1253. Král Wácslaw/ a gey na pospěch ssyrokau Zdý obklíčiti dal/Basstami a sspýžý opatřiti/ obáwage se Tataruow těch, proti kterýmž wygew Jaroslaw z Ssternberka y Heytmana gých zabil v Holomauce/y wssecko Wogsko s swými Hrdinami rozplássyl.

Klásster na Botýči v Swiňské Brány w Nowém Městě Pražském založen byl od Kněžny Alžběty za Biskupa Walentina/Léta 1176. kteréhož se znamený něgaká gesstě spatřugý.

Téhož náboženstwý byl někdy Klásster na Dubu/ w Strakonicých S° Prokopa, v Hostinného/ a w Hradcy Králowém.

Klássterowé Křižowníkuw řádu Geruzalemského s čerweným Křížem na Lodicce.

Klásster Swatých Petra a Pawla na Zderaze w Nowém Městě Pražském/ wystawen byl Léta Páně 1090. welikým nákladem Letoslawa Syna Zderadowa/ mezy Prahau a Wyssehradem/ o kterémžto Zderadowi pýsse Hágek w Listu 144. a připomýná se w Zrcadle Morawském při Rodu Sswabenských.

O mýstu pak na kterémž ten Klásster stogj/týž Hágek takto mluwý w Listu 62. Knýže Bořiwog skrz něgaké diwné widěný aneb Božské rozkázaný/kteréž swému Kněžy oznámil/poručil gednu malau Kaplú na gednom přýwrssý mezy Prahau a Wyssehradem založiti/ a we gméno Swatých dwau Apoštolůw/totiž Swatého Petra a Swatého Pawla gi poswětiti/ tu kdež nyný slowe na Zderaze.

Klásster Swatého Jakuba w Swětcy zapálilo Wogsko Cýsaře Rudolffa prwnýho/ Léta Páně 1278.

Klásster téhož Řádu se spatřowal někdy v Trutnowa.

Klássterowé Karmelitůw.

Klásster Panny Marye Sněžné Léta 1347. Cýsař Karel po korunowáný swém na Králowstwý Czeské, wyssed za Brána Swatého Hawla kdež slowe na Pýsku/ sám swau rukau založil bratrům Karmelitům/kterýmž y wssecka stawený tu wystawená k hodowáný Králowskému, darowal/ kdež oni magýce Kostel dřewěný/ bydleli tu až ten Klásster dokonán byl. Týž Cýsař Karel w Táchowě též Regule Klásster kázal wystawěti/a žiwnostý hognau nadati.

Klássterowe Bernardynůw ginak Bosákůw.

Bratřý Zákona toho přiwedeni gsau do Czech Léta 1232. kterýmž Král Wáclaw Syn Ottagara rozkazal Klásster postawiti.

Klásster w Plzni nadali Páni z Ryžmberka.

Klásster na Bechyni nadali Páni z Sssternberka.

Klásster w Radani, w Hradcy a w Kladssté téhož náboženstwj nadali Knjžata Czeská.

Klásster w Krumlowie založili Páni z Rožmberka do kteréhož neyprwé vwedené byli Panny řádu Swaté Kláry Léta 1361. w němžto někdy Markéta Dcera Hynkowa z Zlebůw/pozůstalá Wdowa po Henzlinowi Swiňowi z Třemssýna a z Hažmburku (kterýž se tohoto wěku Zagicowé pýssý) welmi ctnostně a swatě žiwa byla / a stkwěla se mnohými diwy, yak za dnůw žiwota swého, tak po smrti: což se dálo za panowánj Krále Wácslawa.

Ozdoba těch wssech Klássterůw wýss gmenowaných zplundrowaná gt půwodem Zižky a Pražanůw za Krále Wacslawa/hned potom yakž Arcybiskup Zbyněk z Hažmburka a Hynek Probosst Chotěssowský s sedmi tisýcy lidu pěssého/a s třema tisýcy gizdného w osmnácti dnech přihotowe ného/porazyli Klýmu Knjže Bawořské/ač se gich zase něco spatřuge obnowených/kteréž Cýsař Ferdynand a potomkowé geho Cýsařowé a Králowé Czesstý s duchowenstwý Cýrkwe Swaté obecné z nowu wystawěti poručili.

Cýsař Ferdynand založil w Praze Kollegiū Gezowitské/ mimo kteréž y giná gsau w témž Králowstwj od Panůw ffundowaná/yako P. Wylým z Rožmberka Neywyšssý Purgkrabě a Wládař Domu Rožmberského wyzdwihl Kollegium w Krumlowě / P. Giřý z Lobkowic Neywyšssý Hoffmistr Králowstwý Czeského, w Chomutowě/a Pan Adam z Hradce, Purgkrabě y Neywyšssj Kancléř Králowstwj Czeské°, w Hradcy kteréž Syn geho Pan Joáchym Oldřich z Hradce na Hradcy, Telčý, a Hluboké, dosti nákladně dostawowal toho časukdyž gsem tuto Knyhu spisowal. Nynj, obrať sem Pane milost a lásku swau/a Ducha swého Swatého rač seslati/ ať y on obrátý srdce lidská do Owčince twého Swatého/ genž gest pod zpráwau toho Pastýře kteréhož gsy na twém mýstě zůstawiti ráčil: Můžess owssem to spůsobiti yako Bůh mocný/tak yakž gsy to na giných Národech prokazowati ráčil/o čemž nam Pýsmo Swaté mluwý: A nynj to rač včiniti / nebs na wěky wěkůw wssemohaucý/a nedopaussteg wýce Diáblu Stwořený twého posskwrniti/ale rač ge křýdly milosrdenstwý twého nesmjrného milostiwě zastjniti/

Amen.

Summa wssech giných Farných Kostelůw/(wedlé Hágka) w Králowstwý Czeském dwa Tisýce třideeti a třj.

Knjžata Země Charwátské Czech a Lech/

Knjžata Země Charwátské Czech a Lech/ když nowých Kragin k osazenj wyhledáwati vmjnili/ (wedlé zněnj Kronyk yak Czeských tak Polských) mnoho s sebau Mužůw slawných/ Rytjřských/ Přjbuzných a spřjzněných z Kraginy swé wywedli/ kterýmž Wogska swá k sprawowánj opatrnému oddali. Z těch Wůdcůw někteřj od lidu obecného gmenowáni byli Lopotowé a Hrabata/ a někteřj yak se w té Kragině osadili/ nazwáni Wládykami/ neb y oni tak wládli/ že zároweň s ginými do Raddy wcházeli/ a že bez wůle gich ani Knjžata ani Lopotowé nic podstatného vstanowiti nemohli: Geden pak každý z gmenowaných Panůw a Wládyk vžjwal znamenj Rytjřského/ kteréhož byl swým hrdinstwjm Wogenským dosáhl/ následugjce w tom giných Národůw/ kteřjž se s takowými znamenjmi obyčegně obýrali/ hned od počátku rozmnoženj Swěta/ yakž nynj o tom wedlé starých spisowatelůw Hystorye/ důwodněgi mluweno bude.

O Erbých a Znamenjch Rytjřských

řeč činjce Historiographus Valerius Anselmus Ryd, in Cathalogo Annorum & Principium ab homine condito, dowozuge starými Hystoryky Berozem a Mogžjšsem/ že Noe/ nazwaný od téhož Semen Mundi, Pater Deorum atq; Principum, gesstě w Korábu gsa/ vžjwal za Znamenj Rytjřské dwau Kljčůw/ mezy nimižto bylo Sceptrum Králowské.

Sem Syn Noelůw/ wedlé téhož Hystoryka měl

za Znamenj Rytjřské toliko geden Kljč a Sceptrum na takowý spůsob: ale ten byl giž w menšj wzáctnosti/ ačkoli w skutcých některých Sem Otce následowal/ wšak předce nezauplna znamenj

Otcowského vžjwal: Nebo ty dwa Kljče Otce Noele wyznamenáwali Religij, kterauž toho času sám Noe Pánu vpřjmně zachowáwage/ giným gi wygewowal. O tom/ yak s nim Pán častokrát laskawé rozmlauwánj mjwal/ Genes: w rozdjlu šestém/ sedmém a w giných/ důwodněgi napsano gt. Ginj tehdy Potomcy Noele/ kteřjž geo w chwálenj Pána Boha nápodobnj nalezeni gsů/ tím Znamenjm wedlé obyčege too wěku okrášlenj byli.

Chamuel/ neb yak ho gmenuge Berosus/

Cham/ to gest infamis & impudicus, pro zlořečenj Otcowské a hřjch wykonáný/ (o kterémž Genes: 9.) nosyl za Znamenj Erbownj hlawu Człowěka vmrlého/ a na nj černau potworu/ půl Ptáka a půl žiwočicha čtwernohého/ nápodobnau Gryffu/ toliko že gi Rohy na Hlawě od Gryffa oddělowali.

Z toho Chama Rodu a pokolenj pošli

Manželé Isis & Ozyris, kteřjž panugjce w Egiptě měli za Erb Psa/ Wlka a Plužnj nástrog k sprawowánj Rolj/ a ti společně žiwi gsauce/ vžjwali tolikéž dotčeného Erbu společně a nerozdjlně.

Po Smrti Manžela swého Isis/ yako Panj a Kněžna Země té/

proměnila Erb swůg vžjwagjce Panny na Draku sedjcý/ ana držj w Ruce swé tři Klasy Pšeničné. Dotčený pak Drak měl z strany přednj Hlawu Lwowau/ a z strany zadnj vkazowal Hlawu sobě danau od přirozenj/ yakž o tom wyprawuge gmenowaný Historiographus Ryd.

Diodorus Siculus lib: I. O těmž Pánu Egiptském a Manželce geho zmjnku činj/

žeby oni neyprwé w Egiptě panowali/ kdež ge pro weliké wtipy lid obecnj Bohmy gmenowal/ gsauce w tom domněnj/ že weškeren okršlek Swěta obcházegj/ a wšecky wěcy/ wedlé libosti swé sprawugj.

Což se porozuměti může z Slaupůw gim po smrti od lidu postawených nad Hrobmi gich. Neb nad Hrobem Ozyridis stál Slaup s nápisem takowým:

Mihi Pater Saturnus, Deorum omnium ultimus: Sum verò Ozyris Rex qui universum peragravi orbem usq; ad desertos Indorum fines; ad eos quoq; profectus sum, qui Arcto subiacent, usq; ad Istri fontes: Et iterum alias quoq; adij, usq; ad mare Oceanum partes. Sum autem Saturni filius grandissimus, germen ex pulchro & generoso ortum, cui non Semen genus fuit, neq; ullus in orbe est, ad quem non accesserim, locus, docens omnes ea quorum inventor fui.

Na Slaupě pak Isidis tolikéž nad Hrobem Nysse in Arabia, napsané byli tyto slowa.

Ego sum Isis, AEgypti Regina, à Mercurio erudita, quæ ego legibus statui, nullus solvere poterit: Ego sum Vxor Ozyridis: Ego sum prima frugum inuentrix: Ego sum Ori Regis Mater: Ego sum in Astro Canis refulgens: mihi Bubastia Vrbs condita. Gaude, Gaude AEgypte, qui me nutristi.

Zanechal po sobě gmenowaný Ozyris s Manželkau swau dwa Syny/ gichžto gména gsau (wedlé téhož Hystoryka) Anubis & Macedo. Ti/ o Otcowský Erb tak se podělili/ Anubis zůstáwage na gruntech Egiptských/ měl za Znamenj Erbownj Psa/ a Macedo bydljc w giných Kraginách vžj-

wal mýſto Erbu Wlka. Naobadwa lidé náramně byli laſkawj/ cožkoli chtěli/ to wſſe gim k wůli včinili/ ano po ſmrti ge za Bohy vznáwali/ a magjce Erby gich w welké vctiwoſti/ na Znamenj toho/ y žiwým Pſům a Wlkům welkau poctiwoſt prokazowali. Neb yak o tom Euſebius in præparatione Evangelica lib: 2. pýſſe/ c. pri: když w některém Domu Pes ſcepeněl/ wſſyckni bydlegjcý w Domě tom ſtřjhagjce ſobě Wlaſy žaloſtiwě kwjlili/ a žádným ſpůſobem těch pokrmůw kteréž tehdáž w Domě měli požjwati nechtěli.

Ti tehdy neyprwé Znamenj Erbownjch vžjwati začali / a od těch muſel Staw Panſký a Rytýřſký pogjti. Neb když Otec ſplodil několik Synůw/ ſtarſſý po ſmrti Otce na mjſtě Otcowſkém ſeděl / wſſak nezlehčowal aniž ſužowal bratry ſwé ač gemu wſſyckni poddanj byli / a tak neyprwe w Pány / potom w Zemany ſe obrátili / yak ſe ſtáwá podlé wůle a neſtáloſti ffortuny.

Náſledowali pak wegſs gmenowane Pány / při počátku rozmnoženj lidu na Swětě/ ginj Králowé a Knjžata/ kteřjž tolikéž ſobě Znamenj Erbownj oblibowali/ o nichž týž Hyſtorykus Anſelmus Ryd wyprawuge / yako Libius Filiſtinſkých a Kappadockých Král měl za Erb Hlawu Lwice takowým ſpůſobem namalowanau : a ten byl Syn Mezeraima/ y Heytman Ozyrida / yakž o tom Mogžjſs & Beroſus ſwědčj.

Lido dotčených také Národůw Král po ſmrti předka ſwého vžjwal za Znamenj Rytjřſké Lwa / kterýž ſe wzhůru wſpjnal tak yakoby ſe na nepřjtele obrátiti chtěl.

Caſkeus Námieſtek Králůw tiech w Kraginách gmenowaných vžjwal Erbu takowého.

Petreus Knjže Kappadocké a Filiſtynſké vžjwal za Erb Ocaſu Pračjho.

Neptunus gmenowaný Deus et Imperator Maris, že byl neyprwněgſſj přjčinau k wynalezenj ſpráw Wogenſkých po Moři/ měl Erb takowý/ kterýž nezměnil Syn geho Leſtrigen Knjže Wlaſké/ gehožto potomkowé až po dnes w Králowſtwj ſe Englickém ſpatřugj/ a Předkowé gich zagewſſe do Králowſtwj Polſkého / y tam ſe rozmnožili : Neb od nich poſſli Laſcy a ginj Rodowé/ kteřjž ſe y nynj w Králowſtwj tom nacházegj. O čemž Kronyky Polſké obſſjrněgj.

Hyſpalus Král Hyſſpanſký dewátý/ Námieſtek Lybij Herkulis měl Sſtjt ſwůg okraſſený timto ſpůſobem:

Ten neyprwé poručil Zámky a Wěže pewné před naběhem nepřátelſkým ſtawěti / a panowal podlé wypſánj Beroſa Hyſtoryka let Sedmnácte.

Tehož ſe Erbu přidrzel Thubal/ genž byl in Bethica Knjžetſtwj Hyſſpanſké mocý Wogenſkau opanowal/ a Měſto wyſtawěl řečené od gména ſwého Thubal.

Alceus Thuſcorum Rex/ že geſt ſwau wlaſtnj Rukau zamordowal Krále Mauřenínůw/ ſluſſně ſobě wzal za Znamenj Erbownj/ Hlawu Mauřenjna Korunau ozdobenau / kterýžto Erb ſobě oblibil y Moſcus Moſcorum Dux Aſiæ & Europæ.

Comerus Gallus/ neyprwněgſſi Král Wlaſký/ kterýž Lidu od ſwého gména gmenowanému neyprwé nařjdil Pjſmo a Práwo/ noſyl na Sſtjtu Orla Czerného/ tak yako y Syn geho Aſcanius, od kteréhož Kragina y lidé nowé gméno přigali a ſlauli Aſcani.

Tarſus Knjže Cylicſké w menſſj Azygi/ vžjwal Erbu takowého/ to geſt půl Gryffa s Hadowým Ocaſem/ kterýmž tolikéž nepohrdal Tyram Tyri & Thraciæ Princeps, a kterýmž nynj ſe ſkwj w Knjžetſtwj Litewſkém Páni/ kteřjž ſe Lackými gmenugj.

Primus Gallorum Rex Samotes noſyl namalowané na Sſtjtu tři Žiáby/ w čemž geho náſledowali wſſyckni Králowé Národu toho/ až Camillus wyzdwjhl tři Lilium a Worla ſe dwěma Hlawami. Ten panowati počal po Potopě Léta 143. nazwán à Gallis Samoteis, a od Hyſtoryka/ Dijs Sapientior gmenowán. Potomkowé po něm panowali let 982. před ſkaženjm Troge/ timto pořádkem.

Neyprwé Magus tectorum inventor; kterýž wyſtawěti dal Měſta řečená Magium & Noviomagum : Po něm klade Hiſtoricus Saronem qui octo publica literarum gymnaſia inſtituit, Drium, Drugidum Sapientum & Auguriorum Doctorem, Bardum Muſicæ & Carminum Authorem, Longobardum iuniorem, Lucum, Celtam, Galatem, Lugdum, Belgium, Allobrogem, Rhomum, Paridem, Lemanum, Galatem iuniorem, Namnem, Rhenum, &c.

Po ſkaženj Troge Léta Sſeſtého wolen za Krále od Francauzůw / ginák à Celtis, Syn Hektora gménem Francus, od kteréhož nazwáni gſau Francauzowé. Od toho Frankona pocházegjcy Králowé panowali w Frankregchu vſtawičně až do Karla welikého / a od nich poſſli Hrabata z Habſſpurku/ Rod ten nyněgſſjho wěku we wſſem Swětě neyſlawněgſſj Arcyknjžat Rakauſkých/ z kterýchžto yako neypředněgſſjho Kmene/ giž Deſátý Cýſař Řjmſký ſſtiaſtně a ſlawně panuge. O čemž y při počátku Hyſtoryge/ y w Zrcadlé Morawſkém napſáno.

Babilonsstij Cýsařowé namalowaného mýwali na Korauhwech neb Praporcých Holuba / kteréhož Bélus druhý Cýsař po Nymbrotowi y na Mincy wyrýwati poručil: Někteřj panugjce po nich w Kraginách těch/nezměnili takowého Erbu/yako Phulbelechus Alexander Magnus, &c čehož gsau dostatečnij Swědkowé Eusebius & Appianus.

Jon prwnij Král Rzecký / od kteréhož Moře nazwáno Jonium/a lidé gménowanij Jones vžijwal za Erb Lwa/tak yak y Magogus Dux Cœlesyriæ.

Medus Medorum Rex srownáwal se s Erbem/s Králem Libiem swrchu dotčeným.

Tuischos Gigas/Anno Nini quarto/ nosyl za Erb tři Lwy gednoho na druhém/ mage w tom následownjka Brena Krále Frantského. Ten Tuischos Národu Sarmatskému a Německému Práwo nařijdil / Města znamenitá založil Tuischom & Tuisburgom, potomně po půl druhém Stu let od těch dwau Národůw za Boha wyhlássen.

Scytha Priscus starssij Syn Araxa/ od kteréhož possli Alanowé/Hunnowé Gothowé Turcy a Tataři/podlé Hystoryka Mogžijsse a Beroza / vžijwal Erbu takowého/to gest půl Měsýce: což se y těchto časůw při Národu Tureckém spatřuge.

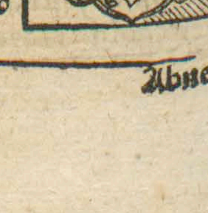
Amazones pak/ ty Ženy hrdinského srdce nosyli namalowaného na Korauhwech Sstjra.

Židowského Národu Králowé a Saudcowé neyprwé vžijwati počali za Erb Beránka/ což swědčij o Abrahamowi Iosephus, genž se toho přidržel/ hned od toho času yak mu vkázano bylo mijsto od Anděla/ na kterémž měl obětowati Syna swého Izaka.

Hieroboam Syn Nábotha Král Židowský (o kterémž čteme 3. Regum cap, quin. & 2. Paralip. cap: 13. neb se tu nemluwij o tom Hieroboamu kterýž byl Syn Ioasa) za Znamenij Rytijřské měl Traubu Myslivwčij/kterauž ani nepohrdal Iovinianus Cýsař Rzijmský w pořádku Cžtyřidcátý prwnij.

Abner Semei Heytman Wogska Krále Saula/ ssestý Saudce w Zidowstwu/yak Josephus wyprawuge/nosyl na Sstijtu Lwa timto způsobem.

Abisai Syn Sarwia/ten kterýž byl na Wogně proti Dawidowi wyzdwižené/ a o kterémž se zmjnka Regum. 2. cap. 2. činij/takowým byl okrassen Erbem.

Ganameus vžijwal Erbu na takowý způsob wymalowaného.

Sabei/Národ skrz wěcy wonné zbohacený / nazwán à Saba Cusi Filio kterýž possel od Cháma/takowé oblibili sobě Znamenij. O těch pjsse Iosep. lib. I.

Judas Machabeus/ o kterémž wyprawugij Knihy prwnj Machabegské/Orla Czerného poručil sobě na Praporcy swém wymalowati.

Arius Ssestý Cýsař Babilonský tak yak Romulus prwnij Král Rzijmský/měl za Znamenj Orla Czerného s dwěma Hlawami. Dotčeny Romulus a Bratr Remus Synowé Martis & Iliæ, sebrawsse nemalý počet Pastýřůw / z pomocý gich wystawěli Město slawné Rzijm: Obáwagjce se pak rozbroge z strany Kralowánij/smluwili se wespolek takto / aby ten Kralem včiněn byl / cui plures apparuissent vultures kdyžby na Ptactwo propter augurium wzhljdali. Vkázalo se gich tehdy Remowi Ssest/a Romulowi Dwanácte/ pročež on sprawedliwým vstanowenijm Králowstwij obdržel. Poručil potomně Město Wali ne hlubokými obehnati/přikazugjce aby žádný přes ně do Města newcházel/krom tudy kdež mjsta k Branám poznamenané byli. Remus to netrpěliwě snássel a mage poručenj Bratra swého/giž Krále/za posměch/přeskočil takowé ohrazenj / mimo přikázanj Bratrské/začež geho Romulus Radlicy kázal roztrhnauti/a potom sám tolikéž/yak někteřj Hystorykowé pjssj/od Hroma zabit.

Vžjwali toho Erbu/ totiž černého Orla s dwěma Hlawami/Pompeius, Octavianus Augustus Maximus 25. Iustinus Senior 54. Cæsar: Iustinian⁹ Carolus Magnus, yakož wssyckni Cýsařowé / takowého Znamenj vžjwati zwykli: čehož přijčinu dokládá Plinius, quod hæc avis omnibus metuens sit ac formidabilis, quasiq;(ut vulgò fertur) pro Rege habeatur.

Arbaces Král Medſkých měl za Znamenij Erbownij půl Měſýce / kterýž ani nynij nezawrhugj Tureccſtij Cýſařowé/ neb gey y Knijže Saracenſké Machomet na ſwém Praporcy noſýl.

Darius Král Perſkých / ten kteréhož Wogenſky přemohl Cyrus/ bilým Orlem Sſtijt ſwůg znamenati dal/ k tomu y oſobu ſwau na Monetě wytiſknauti poručil/ ana drži w Ruce Bič / kterýž Řzekowé gmenugj Maſtygem.

Tři Králowe kteřiž k Geſlickám Spaſytele Narozeného přiſſli/užijwali takowých Znamenij: Kaſſpar měl Dewět Hwězd Zlatých na Modrém Sſtijtu.

Baltazar měl w Sſtijtu též Barwy Měſýc a Hwězdu Zlatau/ pod kterýmžto Erbem/ tohoto wěku mnozy wzáctnj a wzneſſenij Rodowé w rozličných Kraginách ſe ſpatřugj.

Melchar pak miel Kopij s Praporcem a čtwero Pole/ neboližto čtyry Sſtjty/ z nichžto byli dwa bílé / a dwa čerwené w Rukau nahý Mauřenin držel.

Longobardſſtij Králowé užijwali za Rytijřſké znamenij Hada an Dijtě požijrá/ yakož y Knijžata Medyolánſká / od kterýchž poſſla Bona Králowna Polſká Manželka Krále prwnijho/ Matka Zygmunda Augusta a Anny Králowny Manželky Sſteffana Krále : odkudž tolikéž ſplozená geſt Kateřina Králowna Sſwedſká/po kteréž pozůſtáwá Zygmund Král Sſwedſký a Polſký / zanechagjc s Annau Dcerau Karla Arcyknijžete potomky/Syna Wladiſlawa/a Dceru Annu Marygi.

Nawracugijce ſe pak k řeči naſſy začaté takto dále mluwiti budem : Czech a Lech Bratřij wlaſtnj wygewſſe s Kroacij/ a w tomto ſe Králowſtwj oſazugjce těmito ſe Erby okráſſlili : Czech noſyl Orla černého s roztáhnutými Křijdli/ kteréhož užjwal y Krok/ s Dcerami ſwými/ y wſſyckni Knijžata Czeſká/ až do Léta Páně 1159. kteréhožto čaſu Cýſař Frydrych na Sněmu w Řzezně / Knijže Czeſké Wladiſlawa ſám na

Králowſtwij korunowal a gemu Lwa bílého na Sſtijtu čerweném za Erb a Znamenj činůw hrdinſkých darowal. Očemž při ſepſánj žiwota Krále toho/ a při počátku Knih těchto obſſijrněgj.

A Lech po odgetij od Bratra ſwého zagew na mijſto w kterémž prwnij Měſto založeno býti mělo mezy Gezery welikými/ tu že nalezl množſtwij Hnězd Worlicých a při nich Orly bílé/ wzal na ſwůg Sſtjt čerwený Barwu bílau/ ač prwé měl Orla černého rowně yako Bratr geho Czech. Z té přijčiny ozdobuge ſe Králowſtwij Polſké Orlem bílým až poſawád / kterýž ſe nikdá nemůže změniti / ač magj Knjžata Slezſká Orla rozličné Barwy/ yako předně Knijžata Břiſká.

Z toho také Rytijřſtwa/ kteréž s Knjžaty ſwými do těchto Kragin přitáhlo/ neyprwé Hrabata z Libice užjwali za Erb Růže čerwené w bílém Poli.

Hrabata z Mělnjku/ od kterýchž poſſla Swatá Lidmilla/ měli za Znamenj Erbownj tři Rohy Srnčowé / gichžto ſe památka při Koſtelých nacházy.

Hrabata Wrſſowcy užjwali za Erb Zlatau Wrſſy: Giných mnoho owſſem Rytjřůw ſlawných wyſſlo z Kraginy ſwé s Czechem a Lechem / z kterýchž geden každý/ Znamenj ſwého hrdinſkého chowánj mohl bez pochyby ukázati/ ale že gich Pjſma Hyſtorykůw tak důwodně newygewilt/ potřeba ukazuge ginam myſl obrátiti.

Nynij tehdy/ poněwadž giž ſkrz rozličné Národy oznámeno geſt/ yak od množſtwj let/ a geſſtě před Potopau bylo užjwánj Erbůw a znamenij Rytijřſkých/ přiſtaupjme neyprwé k Stawu Panſkému/ a o Erbijch téhož Stawu w tom Králowſtwij Czeſkém / wedlé pořadku náležitého mluwiti začneme.

O Starožitném Erbu Růžij/ a těch wſſech kteřijž gi za znamenij Rytijřſké užijwagij.

Kapitola II.

PRo Starožitnoſt Erbu toho/ yak dáwno a komu/ a pro yaké zaſlauženij dán geſt/ toho žádný dogijti nemůže: Paměti rozličné nám od ſlawných Hyſtorykůw zanechané/ wyprawugij geſſtě před Narozenijm Kryſta Pána w Wlaſkých Kraginách o možném Rodu Vrſinuw, kterýchž ſe znamenitij činowé wypiſugij/ pro kteréž wždycky s některými ginými přednij mijſto w ony Kragině obdržowali. Očemž Sabellicus lib. 1. decade 4. pijſſe w tato ſlowa:

Habet Vrbs Roma plerasq; nobilissimas familias, quarum Vrsini Columnenses, & Sabelli, celebritate nominis & opibus clarissimi habentur: hos discordia multis ante annis, æmulatione primo, inde apertis odijs in perpetuum penè traxit certamen. Sed quùm præter hos multi alij sint Romani Sanguinis Principes, Vrsini iam inde à multis annis, & armorum virtute & opibus cæteros longè præstare cæperunt.

Ti gmenowanj Páni až posawad vžjwagj za Erb Růžj tim to spůsobem/ ač w Czechách dosti od dáwnjho času téhož Znamenj někteřj z Panůw vžjwati začeli/ yakž se z rozličných pamětj wyrozuměti může.

Successio neb postaupnost Stolice Apoštolské

Neywyžšsjch Biskupůw Rzymiských / připomjná okolo Léta Páně 388. Syricium Vrsinum, kterýž po Damasyusowi rodem z Lusytanye Papeži w pořádku čtyrydcátým / panugjcým Let 19. Měsý: 3. a dni gedenácte/ wolen k Wrchnosti té/ w nižto trwal let 14. Měsý: 11. dni 25. až do

Léta Páně 402. Náměstka magjc Anastazya Rzjmana. Bylo potomně Panůw z Rodu a Erbu toho weliké množstwj.

Za času Eugenia Neywyžšsjho Biskupa Rzjmského týž Sabellikus wzpomjná Latinum Vrsinum Cardinalem, s ginými Bratry geho těmito slowy:

Extiterunt nostræ memoriæ quatuor ex ea familia, Viri clarissimi Caroli filij, Latinus, Ioannes, Neapuleo, & Robertus, duo illi Eugeniū Pōtificem Florentiam secuti, tantum apud illum gratia & honore floruêre, ut Latinus, qui cum maximus natu fuit, non multo post Cardinalis creatus, &c.

Ioannes & ipse Antistes Tranensis declaratus, amplissimis ad id Sacerdotijs auctus, mirum in modum domesticam auxit dignitatem. Což se dálo Léta Páně 1425.

Neapuleo & Robertus, qui militari, Virtute in tantam celebritatem Nominis evasêre, ut uno tempore hic Regiarum copiarum Dux, iste Pōtificij exercitus Imperator fuerit: his virtutibus non solū paternū Principatum tutati sunt, sed mirum etiam in modum auxêre, ita ut quicquid terræ à Thyrreno fermè littore ad Fucinum Marsorum lacum longè lateq; patet, suæ ditionis fecerunt.

Is rerum successus adhuc maiorem apud æmulos peperit illis invidiam oppugnatiq; ob id nonnunquā, uno tempore, à Columnensibus, Sabellis & Anguillarijs: & quia per se non potuerunt, ut unius familiæ opes euerterent, Calistum quoq; Pontificem, in eos armarunt: cuius conatus illi non solum sustinuerunt, sed fregêre etiam, vel in primis, quum ad Vicum Varronis, Borias Calisti nepos longè maioribus copijs cum Roberto Vrsino, parum prospero Marte dimicavit. Verùm, & si semper alias æmulorum opes Vrsinis Sixti Pontificis temporibus infestissimæ fuerant, paucissimis postea annis quatuor illi Viri Illustres, extincti sunt.

Ten weyš gmenowaný Kardynál Latinus, přinesl byl w Dar Léta Páně 1425. Wladislawowi Králi a Králowně Zioffigi/ geden z Hřebůw těch/ kterýmiž přibitý Spasytel náš na Křjži pněl. O tom Miechoviensis lib: 4. cap: 54. circa penultimam Mensis Iunij, takto mluwj:

Clavus unus Crucifixionis Domini nostri Iesu Christi, Vladislao Regi & Sophiæ Reginæ, per Latinum Cardinalem de Vrsinis Episcopum Hostiensem missus est, quem omnium Processionum Vrbis Craco: debito honore exceptis Ecclesiæ Craco: donavit; &c.

Ale opaušstěgjce giné Národy naššemu Slowanskému nepřigeniné/ o Czeských Pánjch téhož Erbu Růže/ řeč krátkau/ wšak prawdiwau včiňme.

W Králowstwj Czeském/

Léta Páně 983. byl Muž geden znamenitý/ řečený Slawnjk/ hoden owšem gména takowého/ pro swé weliké a slawné činy/ kterýmž přiwykl od Mladosti/ gsúce weselostí Twáři swé lidem welmi přiwětiwý/ w saudu vpřijmný a sprawedliwý/ obránce Wdow/ a Syrotkůw milostiwý. Gmenowal se Slawnjk Hrabě z Libice/ neb (yakž Hágek při

těmž Létu wyprawuge) byt geho byl na Hradě při Městě řečeném Libice / tu kdež se Potok Cydlina s Labi Rzekau spolčuge / a roztahowalo se Hrabstwij ge° až k Potoku Suřina / a k Hradu wystawenénu na Hůře řečené Oseka / z strany Polednj / až do půl Lesa za Cheynowem / Daudleby a Netolicemi / z strany Weychodnij až do Litomyssle a do Potoka Switawy / z strany Půlnočnj až do Kladska / a do Potoka řečené° Nysa: A ten vžijwal za Rytijřské Znamenj Růži bilau na Czerwenėm Sstijtu / od kteréhožto Erbu y těchto časůw Potomcy geho se newzdalugij / yakž o nich nijžegij dotčeno bude.

Wogtěcha Syna Hraběte

Slawnijka Biskupa Pražského / y Arcybiskupa (wedlé Kronyk Polských) Gnězněnského / Cathalogus Georgij Bar. Pont: à Braitenberk, S.R.E. Prot: Metrop: Pragen: Præp: Olom: Canon: Comitis Palatini, takto připomijná:

Anno 969. Adalbertus alias Voitichius Patre Slavoniko Libicensi Comite, Matre Strzezyslava, ort°, è studijs veniens, & non dũ ex integro Præsbyter, cum alijs tanquam Ovis deserta, Pastoris obitum piè lamentans, continuò, nolens, volens, & cum lachrymis (quippe qui erat tanquã lucerna ardens, animo & omni conversatione) magno Collegij Sacerdotum assensu, in Episcopum à Boleslao pio, populo id ipsum semper urgente, quod is esset, quo prævio ad Cœlum, contenderent, declaratus, Veronam ad Ottonem Cæsarem Regalia petiturus concessit, inde à Villigiso Archiepiscopo consecratus. O tom Swatém Wogtěchowi napsáno obssijrněgij w Poslaupnosti Biskupůw Pražských. Ozdoben Korunau Mučedlnijcstwij w Prusých Léta Páně 979. od kterýchžto Prussanůw tehdáž gesstě w Pohanstwu zůstáwagjcých / wykaupil Tělo geho Léta 996. Boleslaw prwnj Kral Polský / gmenowaný Chrabry / yakoby řekl terribilis, neboližto hrozny.

Bratřij toho Swatého Biskupa / a Synowé

Slawnijka Hraběte / pomordowáni byli pro Swatau Wijru Křestianskau od Czechůw Pohanůw / w Hrabstwj swém / totižto w Libicy. Zialosti welikau gsa strápený Slawnjk Hrabě / pro zmordowáni Synůw swých vmřel / a tu w Libicy w Kostele Panny Marye pochowán / z gehožto Hrobu / potom za mnohá Léta / na den Swatého Wogtěcha / libá wůně wycházela. Hágek w Listu 91.

O Boreyowi Synu téhož Slawnijka Kronyky

Polské takto zněgij: Borey nemoha dele gi snesti rauhánij Pohanůw těch / proti Pánu Bohu a Wijře Swaté / wyprawil se do Kragin Polských za Bratrem swým Wogtěchem / kdež od Krále Boleslawa Chrabry s welikau wděčnosti přigat / a hogným byl Zbožijm obdarowán / od kteréhož possli s welikým rozmnoženjm ti / kteřij sluhi od gména geho a Erbu Porągowé. O čemž nijžegj / a Matěg Miechouiensis dowozuge to° těmito slowy.

Bohemi culpam scelerum suorum in sanctos Dei retorquentes, invaserunt Oppidum Libicz, & quinq; Germanos Sancti Adalberti necarunt videlicet Sobobor, Spicimirum, Sodroslavv. Zymissa & Cziaslavv; nec his malis contenti, omnem prolem & cognationẽ eorum, cum singulis inhabitatoribus Lublic deleverunt, ac interfecerunt, Oppidumq; flãmis iniectis exusserunt, solo Poray sexto Germano Beati Pontificis Adalberti in Polonia Boleslao Chrabry servitijs dedito, per absentiam salvato, Bohemiamq; repetere non audenti, Princeps Boleslaus donavit illi sufficientes possessiones in Polonia. Ex eius stirpe Nobiles de armis Rosarum, albam Rosam in campo rubeo defferentes, quorum Proclama est Porey, à præfato Poray Sancti Adalberti Germano, originem sumpserunt. etc.

Byli w Králowstwij Czeském Páni / kteréž gmenowali Hystorykowé Wijtkowcemi, od gména Předka gich gmenowaného Wjtka / kterýž mage několik Synůw, ge swým Zbožijm podělil / a ti potomně počali se psáti gedenkaždý z swého Zbožij / yako Páni z Rožmberka / Páni z Hradce aneb z nowého domu / Páni z Stráže / Páni z Austij / a Páni z Landssteyna: o kterýchžto Rodijch a Předcých gich wedlé Kronyk a giných pamětí pořádkem se bude psáti / wssyckni ti Erbu Růže vžijwali gednosteyně, wssak w rozličných barwách.

A neyprwé okolo Léta 1042. yakž Hágek w listu 119 oznamuge / wysláni byli od Břetislawa za Legáty k Cýsaři Gindřichowi z toho kmene Páni, Petr Berkowec / Matěg Howorec a Pan Wjt z Stráže.

V téhož Hystoryka při Létu 1182. w listu 205 o předcých Erbu toho takowá zmijnka se děge. Přihodilo se že Páni Czesstij, nemagice chutij k Frydrychowi Knijžeti swému / takowau protimyslnost we wssem gemu působili, až geg, řjkage z Czeské Země wypudili / a po odgezdu geho, wolili sobě za Pána Kunráda Knijže Morawské / a posadili geg na Wyssehradě, yakožto na Stolicy Knijžetcý. Pražané toliko tomu odporowali / pročež Kunrád musel dobýwati Prahy / ač potom hned druhého Měsýce po obleženij Města změnili Měsstané aumysl swůg / a Kunrádowi wěrnost a poddanost slijbili. Po nedlauhém čase přigel Falckhrabě od Cýsaře Frydrycha k Kunrádowi, a ke wssem Panům zemským / přikazugic mocý Cýsařskau aby se stawili w Rzezně před Cýsařem 6 dne Měsýce Czerwence / kterémuž odpowěděli Páni / že se gim nezdá to včiniti, aby tak mnoho Panůw měli poslauchati / totižto Papeže / Cýsaře / y Knijže swé: wssak předce po odgezdu Falckhraběte z gistého vwáženij wyprawili ssest osob k Cýsaři / yako neyznamenitěgssijch a neypředněgssijch / totiž Gindřicha Witkowce / Zdislawa Lipského / Zbijnu Dubského / Břetislawa Theobaldice / Znagboha z Druhé Wsy / a Domahosta z Otradowic, kteréž Cýsař přinutil k tomu, že museli Frydrycha za Pána přigijti / a Pánu Bohu za to děkowali / že gsau zdrawými žiwoty Králowstwj Czeské zase spatřili.

W listu Frydrycha Knížete Czeského Klássteru Břewňowskému náležegicým při Roku 1184. nacházým gméno a památku Jarosse Wýtkowce/Borsse Wýtkowa Syna na nowém Zámku/ Konráda z Klingeberku / a Juricha z Lokte Kasstellána.

Tolikéž w gednom listu téhož Klásstera při roku 1234. za panowánj Wácslawa Krále Czeského/ spatřugi se tito Páni takowým pořádkem napsanj. Ioannes Episcopus, Eppo Præpositus Pragensis, Zdislaus de Valdek Camerarius, Vitko Senior, Henricus frater eius, Mstideus Castellanus Pragensis, Albik Iudex, Ippok Castellanus Vissegradensis, Zavissa de Chaustnik Subcamerarius, Gebard de Tadovicz, Dalebor Subcamerari⁹.

A tak tehdy prawdiwě vkazugj Kronyky y Prywilegia starodáwnj, že tj Wýtkowé z Chaustnjka a z Rožmberka/a z nowého Domu, ginak z nowého Zámku / z prosta od gedněch předkůw gdau/ a gednoho Erbu wždycky, y s Pány Landssteyna z Stráže a z Austj od dáwnjho času vžjwali na takowý spůsob/ a toliko barwy rozličné ge rozdělowali.

Léta Páně 1220. Ottagar Král potwrzugice priwilegia a nadánj Klássteru Břewňowskemu/ tyto Pány měl při tom za swědky. Daleborum Iarosſium; Bohuslaum, Zdeslaum Czesta, Vſſeborum Zavisſium, Vitkonem Iuniorem, Henricum Vitkonem Seniorē de nova domo vel de novo Castro, Nicolaum, Hirdeborum Creslaum, Henricum Dapiferum, Koyatam Subdapiferum, Henricum Filium Borzytæ, Vlricum de Loket Filium Iurich, Benesſium & fratrem eius, Marquardum de Ralsko, Bavorum, Mstideum Castellanum Pragensem & Vlastislaum Iudicem Kurimensem.

Giné Privilegium od téhož Krále témuž Klássteru dané Léta 1234. wyprawuge tyto Pány téhož Rodu a Erbu/ kteřjž tehdáž žiwi byli/yako, Zdeslaus Camerarius, Vitko Camerarius, Vitko Senior, Henricus Frater eius, Mstideus Castellanus Pragensis, Albik Iudex, Ippok Castellanus Vissegradensis, Zavissa Subcamerarius, Gebardus de Saudovicz, Dalibor, & alij plures.

Král Přemysl také okolo Léta Páně 1253. při potwrzenj swobod Klásstera Břewňowského, pro swědectwj měl v sebe tyto Pány/yakž Privilegium wyprawuge takto: Præsentibus ijs testibus, Domino Kunrado Venerabili Frisigensi Episcopo, Fratre Veleslao de ordine minorum Domini Papæ pœnitentario, & Domino Bersone Camerario Regni Bohemiæ, Iarosſio de Chaustnik Burgravio Pragensi, Vitkone de nova domo sive castro, Bavaro & Conrado Castellanis de Klingeberk, Borzyta Castellano Litomiericzensi, Iaroslao de Necholicz, Gallo de Lēberk, Vlrico Castellano de Loket, Czech Pincerna Aulæ Regiæ, Marcirdo Subcamerario Pomerano, summo Aulæ Regiæ Iudice. Datum per manus Magistri Guilhelmi Protonotarij, Ecclesiæ Pragensis Canonici.

Hágek

Hágek w listu 252 připomjná Rod Panůw z Rožmberka takto. Téhož Léta to gest 1276. Wýtkowcy z Rožmberka z něgakých přjčin odstaupili od Krále Ottagara Pána swého/a shromáždiwsse nemalý počet Lidu gjzdného, welikau sskodu činili w Czechách / a Král z toho byl zarmaucen/neb na ten čas bylby gegich pomocý potřebowal. Ale ten obyčeg gest, když se Knjžata wadj/že se tu chwjli nepřátelům gegich dobře darj. O tom obssjrněgi Dubrauius lib.18. fol. 170.

List Krále Wácslawa čtwrtého na Kaplu Swatého Bartholoměge daný Léta 1250. 10 Calend. Iulij, tyto Pány za swědky w sobě obsahuge, yakž geho částka poslednj takto oznamuge. Huius rei testes, Borso de Rozmberk Camerarius noster, Gallus de Lemberch, Tlastoslaus de Zitavia & duo Filij eius, Tlastoslaus & Henricus, Smilo de Zitavia, Voko de Rozmberk, Viticho de Przebenicz Frater eius, Viticho de nova domo, Marquardus de Dunvitcz, Girso Purgravius de Klimberg Bitrolfus Camerarius noster, Andreas & alij plures. Datum Anno ut supra, per manus Herbordi Curiæ nostræ Notarij.

Když se psalo léta Páně 1283. Byl geden z Rodu Wýtkowcůw, Muž welmi znamenitý a nad giné bohatý gménem Záwiš / gemužto odňal Král některá Zbožj a Panstwj, neb geg někdy měl w nenáwisti. Wyhledáwage on prostředku k dosaženj Zbožj odňatého / wygel do Morawy k Králowně/kdež gi počal snažně slaužiti/ tak že mimo giné wssecky Rytjře a Pány měl k nj wolněgssj přjstup/ a častěgssj mjwal s nj rozmlauwánj. Wzhlédala naň Králowna častokráte pro weselost geho vstawičnau/a yakžto gsauce spanilostj Twáři geho a postawy wýborné/pogala geg sobě za Manžela, a zplodila nu Syna/gemuž gméno dáno na křtu Jan/kterýžto Jan po mnohých letech byl Křižownjkem Rodyzského řádu/a Pánem Strakonickým. Hágek f. 258.

Králowna potomně pro takowé spřjzněnj s Zawissem, obáwage se Syna swého kteréhož byla prwněgssjmu Manželi porodila/wyslala Posly poctiwě s pokornými prosbami za milost žádagice. Wácslaw Knjže zbawen gsa Otce před mnohými časy, nemohl gináče nakládati s Matkau swú než yako Djtě/a gsa žádostiw gi widěti/ přikázal aby k němu do Prahy přigela/kteráž to bez messkánj včinila/a před Synem swým se pokořila. Za tim Zawiš w Morawě zůstáwal / sstjtjce se Wácslawa, aby proti němu z něgaké nepřjzně nepowstal. Ale Králowna časem přjhodným s některými Pány milost gemu v Syna obgednáwala: obměkčen gest tehdy Wácslaw prosbami Mateře swé/ tak že dopusstěno Zawissowi přigjti, a před Knjže předstaupiti. Tu wyslissew Knjže Wácslaw geho snažnau prosbu / y wida pokoru, přigal ho neyprwé za Dwořenina a raddu / a potom za Heytmana. Po některém pak času mnozý gemu wjce slaužili nežli Knjžeti / neb on wedlé zdánj swého toho Purgkhrabj, onoho Komornjkem, giného Marssálkem, a giného Truksasem včinil: Pročež měl lásku při wssech Pánjch / a Knjže Wácslaw tolikéž wewssem geho poslauchal yako Otce. Hágek při Létu Páně 1285.

Dotče.

Dotčena Králowna Kunhuta byla Dcera Knjžete Bul-
garſkého Roſtiſlawa/kterauž byl pogal za Manželku Král
Přemyſl s powolenym Krále Vherſkého Béle y Syna geho
Sſteffana/a Weſelý s ní wykonáwal w Preſſpurku Měſýce
Liſtopadu/Roku 1261. kteréhožto čaſu byla y korunowána.

Gmenowaný Pan Záwiš z Rozmberka činijc do-
ſti rozkázanij Knijžetcýmu ſebral Wogſko proti zhaubcům Zemſkým/a wy-
gew s nim do Morawy, přitáhl k Kláſſteru řečenému Rayhrad/w kterémž
nalezl množſtwij laupežnijkůw/neb oni rozplaſſywſſe Mnichy Kláſſter oſa-
dili/a ty rozkázal wſſecky zwěſſeti. Wácſlaw tolikéž čiſtijc Krag Litomy-
ſſlſký s hauffem ſwým/ dobyl y Třebow Měſto Morawſké/ kdež mnohé z
lotrůw těch zwěſſeti dal/ a yal Frydrycha z Humburku Pána toho Měſta.
Přimlauwali ſe Přátelé aby nebyl podán do wězenj/a on ſlibowal takowých
laupežůw wijce neprowozowati/ ani prowozugicým ſtanowiſſtě pe přijti/
na čež ač poſtawil rukogmě/wſſak ſe wedlé připowědj ſwé nezachowal.

Z té přijčiny rukogmowé ſwázaného poſtawili w Praze před Knjžetem
kterýž předce k miloſrdenſtwj gſa pohnut, ač měl na hrdle treſtán býti/ roz-
kázal gemu v lewé ruky toliko geden prſt vtijti: z čehož Frydrych obljbil ſo-
bě zdrawěgſſij radu/ſlaužil wěrně Knijžeti ſwému bez wſſeligakých mordýř-
ſkých obyčegůw/tak že při Knijžeti y láſku ſobě zýſkal.

Rozwažugic pak na myſli ſwé čaſtokráte Pan Za-
wiš, yak geſt w Rod Králowſký wkročil, yak Matku Knijžetcý a Králow-
nu Krále Czeſkého za Manželku měl/ také yak ſám s Knjžetcý
krwe poſſel/pro ty přijčiny tehdy nezdálo ſe mu Paňu neb Wdo-
wu z Stawu Panſkého pogijti, aby tim ponjžen nebyl. Y wy-
prawil poctiwě Poſly do Vher, žádage za Manželku Krále La-
diſlawa Vherſkého Seſtru/kteráž giž dáwno w Kláſſteře pro-

feſſowaná y oblečena byla/ k čemuž Král Wladiſlaw bez prodlenj dowolil.

Protož Pan Zawiš, poněwadž netoliko Manželku Krále Ottagara, ale
y pokladůw byl doſtal/chtel také Newěſtu Seſtru Králowau w ozdobě krá-
lowſké přiwezti/ač nemage toliko 80 wýborných Reytharůw, a 12 wozůw
wygel z Prahy (an na to Král y Králowna hleděli) vpřjmo k Morawě. Toť
Muž geden znamenitý z Czechůw Hegman z Lichtemburka, očekáwagice
za zálohau s lidem ſwým na zelených Horách/ nenadále na ſlužebnjky geho
wyſkočil a ſtijhagice vtijkagicý/ po rozehnánij gich ſebral Kořiſt znameni-
tau od Zlata Střijbra a rozličných giných klénotůw.

Nic méně Pan Zawiš vſſel z toho nebezpečenſtwij, neb vgel toliko s pě-
ti Služebnijky až do Kláſſtera Wilimowſkého / a předce nezdálo mu ſe od
wěcy začaté vpuſtiti/nýbrž ſpůſobiw Služebnijky, a to což k ceſtě přináleže-
lo, s wětſſým počtem Lidu do Vher přigel/ a tam Swadbu okwaſyl, bydle-
gice bezpečně s Manželkau ſwau na Zámku řečeném Wurſſtenberk. Očemž
Hágek při Létu 1288. obſſýrněgi pijſſe.

Léta Páně 1289. Manželka Pana Zawiſſe z
Rozmberka, Dcera Krále Vherſkého porodila Syna/ z čehož Pan Zawiš
welmi potěſſen/a protož wyřkl den w kterémž by Syn geho pokřtěn byl/chtj-
ce Křtiny ſlawné a ſtkwoſtné včiniti. Y zadal obau Králůw, Wladiſlawa
Vherſkého/totiž Teſtě ſwého/též y Wácſlawa Czeſkého, Paſtorka ſwého/a-
no y Gindřicha Knijžete Wratiſlawſkého / aby přijtomnoſti ſwau ſlawnoſt

onu ozdobili. Wácſlaw odpowěděl Poſlům geho / že chce na Hrad geho
přigijti/ale aby on prwé k němu do Prahy přigel / čemuž Zawiš nedowolil.
Pročež ani Králowé na den vložený nebyli přijtomni/yakž o tom wyprawu-
ge obſſýrněgi Hágek w liſtu 260.

Léta Páně 1292. Král Wácſlaw položil Sněm
w Praze při Středopoſti/a rozkázal wſſem Panům/ Rytijřům/ Wládykám
a Zemanům, aby ſe na něg ſgeli w čas vrčitý. To když ſe wyplnilo wedlé
rozkazu Králowſkého/Král wegda mezy ſwé poddané/počal s nimi gedna-
ti neyprwé o pokog aby byl w zemi včiněn/a laupežnjcy aby lid přeſtali lau-
piti/přitom wſſecky rozbroge/různice a wády/geſſto mezy předněgſſijmi až
poſawad byli/ aby hned od té chwijle přeſtali / přijſtným poručenijm to
nařijdil. Pakliby kdo mimo poručenij Králowſké nětco takowého
cožby ſe k různicem a ſwáru wztahowalo, před ſebe bral neb bráti chtěl / na
proti takowému člowěku, yakožto proti ruſſyteli pokoge měli ſe wſſyckni
ſgeti/a geho přijſtně treſtati. K témuž rokowánj powolán byl y Zawiš/ge-
muž to ſe giž přibližowal poſlednj den žiwota geho/ neb brzo potom z Swě-
ta ſeſſel s myſli nevſtupnau/a wezen ſlawně ku pohřebu do Kláſſtera, genž
ſlowe Wiſſňowý ginak Wyšſſij Brod/ kterýž on ſám někdy založil/ nadal/ a
w něm ſobě pohřeb zwolil/o kterézto ſmrti geho Hágek obſſyrněgi pjſſe.

Při Létu Páně 1305. o Panu Gindřichowi

z Rozmberka takowau zmijnku činij Hágek w
liſtu Kronyce ſwé 273. Znamenaw Kral Wá-
cſlaw že při geho zdrawj geſt nedoſtatek/ y po-
wolal Syna ſwého, přikazugic aby s nim při-
ſſli/Petr Kancléř/Hegman Berka z Dubé/To-
biáš z Bechyně/a Gindřich z Rozmberka/kte-
řijž když před ním ſtáli/obrátil ſe k Synu ſwé-
mu a řekl: Synu můg toběť odewzdáwam krá-
lowſtwij mé/ bog ſe Pána Boha/ milůg ctnoſt/
žádnému křiwdy nečiň / Sprawedlnoſti náſle-
důg/činijce ſprawedliwě každému, yak chudé-
mu [illegible] bohatému/a za to tebe obzwláſſtně pro
ſýni/ten Kláſſter na Zbraſlawi ku památce blahoſlawené Pany Marye Ro-
dičky Božij, kteréhožto gſem yá nemohl doſtawěti, ſnad pro mé hřjchy/a neb
ſnad Božſkým vloženjm/ aby přigal k prácy twé a k dokonánj: Proſým tebe
dokoneyž dijlo to/ať Pán Bůh tebe oſtřijhá od zlé přijhody w Králowſtwij
twém/tak yak geſt y mne oſtřijhati ráčil: Dluhy kteréžkoli pozůſtáwagi, za-
platijš/a což komu káži dáti, toho nigakž nezadržůg / na čež mi y přjſahu v-
čiň že gináče nevčinijš. Wzhlédl potom na Pány a Raddy ſwé přijſtogi-
cý/k nimžto takto promluwil. K wám pak mogi wěrnij a milij tu mam dů-
wěrnoſt/že tauž poddanoſt a poſluſſenſtwij kteréž gſte mi z láſky činili / Sy-
nu mému též činiti budete/ano y za to wás žádám, abyſſte ſe k němu negina-
če chowali, než yak ſe chowati náležij k Pánu dědičnému. Tu zaplakal Wá-
cſlaw Mládenec/y giným wſſem ſlzy z Očij ſe wylili/ a řekli wſſyckni yako
gedněmi vſty/chceme rádi to wſſe včiniti. Přineſſena potom od Kněžj hla-
wa S. Wácſlawa/kteráž když byla poſtawena na Stůl před Králem z po-
ručenij geho/dij opět k Synu ſwému, k Raddám ſwrchu gmenowaným/ y
těm wſſem dole položeným/totiž k Proboſſtowi Wyſſehradſkému / Gindři-
chowi Opatu Sedleckému/ Hynkowi z Dubé Komornijku Zemſkému / Ja-

roſlawowi z Lippého Sudijmu/ y k Auředníkům Morawſkým yako y To-
biáſſowi z černé hory a z Boſkowic Heytmanu Morawſkému/Gindřichowi
Sſturmowi Pýſaři/Přeňkowi Synu Oldřicha z Wickowa Auředníku Sau
du Brněnſkého/Matěgowi z Wollé a z Ratai Auředníku Dworu Marg-
krabſkého/a k giným mnohým. Synu, a potomně gedenkaždý z wás/ polož
dwa prſty na tuto Swatau Hlawu/což wſſyckni včinjce/přiſáhli kſſafſt geho
wyplniti/a Král opět dij takto: Geſſtě toho žádám při wás/ kdyžkoli Pán
Bůh mne powolati račij/a Duſſy mau přijgme do wěčného přijbytku/Tělo
mé ať geſt položeno w Kláſſteře Zbraſlawſkém/kterýž nakladem Syna mé-
ho má býti doſtawen/ſedmý dijl z Hory Gutny každého týhodne ať ſe wydá-
wá na zaplacenij dluhůw odemne včiněných: Alžbětě Manželce mé ať ſe ge-
gi Wěno dá/neb dwadceti Tiſýc Hřiwen: Oſobám Koſtelnijm ať ſe dá ge-
den Tiſýc při pohřebu mém/a z oděwůw mých wſſech ať nadělagi oděwůw
Koſtelnjch/kterýchž wětſſij počet odewzdán bude Kláſſteru Zbraſlawſkému.
Přeſtal potom Král mluwiti/a Opat Sedlecký gménem wſſech Panůw od-
powěděl takto: Deyž Pán Bůh aby Král Pán náš Božſkau mocy vzdrawen
byl/a powſtana z té nemocy, dlauho a ſſtiaſtně kralowal. Pakliby ginače
ſe widělo Božſké wůli/chceme poručenij geho zauplna wyplniti.

Vmřel Pan Gindřich z Rozmberka Léta Pá-
ně 1310. yakž nachazým w některých pamětech/ geſſto takto zněgi.

Anno Domini 1310. in Caſtro Pragenſi, Obijt Illuſtris ac Magnificus Dominus Dominus Henricus de Rozmberk Inclyti Regni Bohemiæ Baronum Procerumq; facilè Princeps, Burgrauius Pragenſis ꝛc.

Kronyka Hágkowa w liſtu 286 a w Létu 1316. o
Panu Petrowi z Rozmberka w tento ſmyſl
znij: Domnijwage ſe Petr z Rozmberka že

Gindřich z Lippého za dlauhý čas w Wězenij
bude/Dceru geho, s kterauž měl ſlib Manžel-
ſký pogijti zanedbal/a na mijſtě gegim wzal ſo-
bě Fiolu Dceru Knijžete Těſſynſkého / Man-
želku někdy Krále Wácſlawa/na ten čas Wdo-
wu, s pom[illegible]nutijm Krále Jana / kteréhož ſe
wijce nad giné přijdržel / proto že geſt wkročil
w Rod Králowſký. Král shromáždiw něco
lidu z Polſky, z Miſſně a od ginud, v Budyně ſe
položil/neb ſe obáwal tehdáž wijce domácých
nežli cyzých Nepřátelůw / a wyprawil odtud Poſly s raddau některých k
Baldiwinowi Arcybiſkupu Trewerſkému Streycy ſwému/a k Arcybiſkupu
Mohutſkému Petrowi/gichž žádage aby k němu přigeli / kteřijž tak včinili
a položili ſe nedaleko od Wogſka Králowſkého, Měſyce Dubna/magice čty-
ry Sta Mužůw wýborných na Konjch. Ti neyprwé počali rokowati s Krá-
lem o wyſwobozenij Gindřicha z Lippého/ gimžto z počátku Král welmi
twrdým ſe w té wěcy vkazowal a nevſtupným od myſly ſwé/až Arcybiſkupo-
wé vkazugic newinnoſt geº/poněwadž ani w ſkutku nebyl polapen/ ani ſwěd-
ky přemožen/a weliké vblijženij geho wedlé práw Cýſařſkých wyprawugic
obměkčili Srdce Králowſké / a včinili takowé narownánij: Gindřich aby
Králi ſwých ſſeſt Hradůw zaſtawil/a ſſeſt Rytijřůw témuž poſtawil/geſtliže-
by w poddanoſti netrwal/a neb něco proti Králi ſkutkem neb raddau vči-
nil neb včiniti mijnil/buď tagně nebo zgewně/on aby takowé Hrady propa-

dl/a Rytijři dotčenij aby powinni byli Gindřicha Králi w moc dáti/ y ty
Hrady s pomocy Králowſké dobyté témuž odewzdati. Pakliby také Král
něco takowého předſebe bral bez wſſeligaké přijčiny/cožby Gindřichowi na
vblijženij bylo/to aby ſe wzneſlo na dotčené Arcybiſkupy yakožto na obrman
ny/a odtud dále kdež náležij. Když tehdy Gindřich w tom wězenij pozů-
ſtáwal na Teyrowě/yako ſſeſt Měſýcůw/na den Swatého Tyburcy z něho
byl wypuſſtěn.

Dále připomijná téhož Pana Petra z Rozmber
ka, liſt 287 Kronyky Czeſké/genž geſt w nápodobný ſmyſl napſán. Když od
gel Arcybiſkup Mohutſký/nawrátilo ſe k prwněgſſijmu zlému Králowſtwj
Czeſké: powſtali opět laupežnijcy/ morděři/ paliči/ tak že žádný neſměl té-
měř wyhlédnauti z obydlij ſwého / a Král gſa tehdáž w Lucenburku / tak
dlauho tam byl, až ſe některij Páni Zemſſtij rozdwogili / a zbauřili ſe na pro
ti ſobě welmi: gedni ſtáli z ſtrany Krále a Kralowny Alžběty/ a ginij držeij
s Gindřichem z Lippého / z čehož přiſſlo mnoho zlého na Králowſtwij
Czeſké/a tím wijce že toho čaſu práwě Miſſňané z gedné ſtrany, a Bawoři z
druhé do Země wſkočili/kteřijž widauce že žádný nebránij/welikau a zname
nitau laupež wyneſli. Ti genž byli při Králi a Králowně, chtěli rádi po-
kog včiniti/aby mohli zeyſkati láſku při Králi, yakožto při Pánu ſwém / a
a byli gſau tito/Kunrád Biſkup Holomaucký/Gindřich z Woſeka Kancléř/
Wylim Zagic z Waldeka/Petr z Rozmberka/ Bawor z Strakonic/ Jan z
Dobruſſky/Bratřij z Nablonné/a při nich z Rytijřſtwa mnozý. Ale gim na
odpor rowně yak Králi a Králowně byli/Gindřich z Lippého s ſyny ſwými
Beneš z Michlſſperku ginak z Michalowic/ Albrecht z Bechyně/ Wylim z
Landſſteyna / Giřijk Berka z Dubé s Bratrem Hagmanem / Gindřich z
Lichtmburku/Páni z Konowa/též ginij mnozý z Rytijřſtwa/kteřjž wſſyckni
činili ſſkody weliké wſſem napřed gménowaným/a mnohém wětſſij ſtrogili
ſe činiti. Králowna měla welikau žaloſt z takowého gedněch proti druhým
ſpuntowánij/a nemage žádné giné raddy, odgela tagně s Dcerami ſwými,
Markétau a Gitkau/y s Synem ſwým Wácſlawem na geden Hrad řečený
Loket/a doſti pewný/na němž gſa za tři Měſýce/ poſlala odtud do Lucen-
burku, oznamugic Manželi ſwému co ſe w Czechách děge/kterak Králow-
ſtwij to den odedne wijce a wijce hyne/a protož aby aſpoň pro Manželſkau
láſku rozpomena ſe tolikéž na Wácſlawa Syna ſwého gediného / nawrátil
ſe do Králowſtwij/a nedopauſſtěl gemu do konce zahynauti. O čemž zwě
da Král/a ſliſſe tak newděčné nowiny/hned ſe do Czech ſtrogil / a w brzkém
čaſe přigel do Prahy s nemalým počtem Němcůw y Czechůw / kdež což
dálegi půſobil / poznamenáno geſt a doloženo ſſijřegi pod Erbem Panůw
z Sſternberka.

O téhož Hágka při Létu Páně 1318. o témž Pa
nu Petrowi pozůſtawá takowá pamět. Czaſu Poſtnijho Král Jan rozká-
zal Wogſko ſebrati/a neweděl žádný na proti komu s ním wytáhnauti chce/
až powolal některých ſwých Heytmanůw walečných/a obzwláſſtně Wácſla
wa Hořeſſowce bogownijka vdatného/y zpráwcy lidu opatrného/kterémuž
poručil táhnauti s tím Wogſkem na Wylima z Landſſteyna/ a ten Wylim
byl Erbownij Streyc Panůw z Rozmberka / gehožto Zbožij Wácſlaw ya-
kožto hotowý k wyplněnij rozkazu Pána ſwého počal welmi plundrowati/
a Petr z Rozmberka mage litoſt nad Wylimem z Landſſteyna / vmijnil to
zlé, řečij přetrhnauti/a obgednati láſku Wylimowi při Králi/ pročež y k ně-

y k němu přigel w malém počtu/a předstaupiw před něho, připomijnal swé wěrné služby/pro kteréžby aspoň nedopausstěl takowých těžkosti na Wylima k hanebnemu zahubenij wssech skutkůw geho/poněwadž on chce se gemu yakožto Králi Pánu swému pokořiti. Na proti tomu řekl Král: Wijtku znám twau chytrost/a wssak chcy to včiniti zač žadáš/ a dáti milost Landssteynskému/ale s tau wýminkau/aby ty mi pustil wssecko Zbožij kteréž náležij k Králowské mocy. Na to odpowěděl Králi Petr z Rožmberka/ že chce se o to poraditi/a třetijho dne na to odpowěd dáti/kterýžto den když přissel/ wypravil Posla swého/a rozkázal powěditi Králi, že toho což Král žádá niyakž nevčinj/nýbrž že se chce gemu statečně brániti: yakož pak od té chwij le včinil pomoc Wylimowi s lidem/a Král zdobýwaw tu některých Twrzý, obrátil se do Morawy/kdež mnohé Nepřátely swé pod swau moc podmanil.

Dále co gest se zběhlo těchž časuow/ačkoli to netkne samé Pány z Rožmberka a Pány z Landssteyna/ wssak že se wztahuge na wssecken Staw Panský/a tu se o Stawu Panském pijsse/ widělo mi se za dobré abych tu to wložil/yakožto pod neyprwněgssijm Erbem, co se dálo totižto mezy Králem Janem a Pány Králowstwj Czeského/a počnu mluwiti o tom takto:

W Czechách y w Morawě stalo se weliké zbauřenij w lidu/o yakémž aniž k tomu napodobném nikdá před tim nebylo slysseti/ neb wssyckni starij y mladj v welikém zármutku byli/a dosti těžce to nesli/že Král chtěl (tak yakž někteřij klewetnijcy a russytelé pokoge wůbec rozsýwali) wssecky Czechy z Země wyhnati/kterauž na místě gich, že vmijnil osaditi Němcy a ginými Národy. Páni owssem a Rytijřstwo spuntowali se proti Králi/ smijřijce se společně kteřijžkoli gedni proti druhým yaké různice a swáry měli/ a tak se pozdwjhla wssecka Země proti Králi/nechtěgic toho trpěti, aby Král to což vmijmil wykonati měl. Gistě toho pozdwiženij neyhlawněgssij přjčina tato byla/že Král Jan, mage správu o obyčegi w giných Kraginách/ kterak Králowé swé poddané rozličnými Cly/Berněmi/a wognami do cyzých Zemij wedlé swé libosti obtěžugi/ také y na Statky Panůw y Rytijřůw/ buď sprawedliwě neb nesprawedliwě sahagi/a wěda kterak Czechowé zastjragic se swými práwy a swobodami, gemu powolnij býti nechtěgi/z weliké nechuti kterauž měl proti wssemu Národu Czeskému/ smlauwu byl včinil s Ludwykem Bawořským woleným Králem Rijmským/aby ffreymark včinili/ tak aby Ludwijk byl Králem Czeským/ a Král Jan aby byl Pánem w Hrabstwij Palatynském na Reynu/to gest/Palatinus Rheni/ což sobě y listy giž a pečetmi dokonále stwrdili. Alžběta Králowna nikoli nechtěla k tomu swoliti/a stála nepohnutedlně na mysli swé/že totižto ne ginde chce/ale w dědictwij Otce swého a w Králowstwij swém dědičném vmřjti/ ačkoli Král prosbami y pohrůžkami aumysl gegi chtěl změniti/ a oto častokráte vsylowal.

Znamenaw potom že žádným obyčegem nemůže obměkčiti Srdce gegi musel od té smlauwy pustiti/a rozuměgic že nelze než w Czechách býti/ a s Czechy přebýwati/vmijnil wssecko zlé kteréž se w Králowstwij páchalo přetrhnauti/bog a bauřku w pokog proměniti/a w mjr se wssemi Pány Czeskými wgijti. A obeslal do Lokte (neb tu na ten čas s Králownau bydlel) wssecky Pány/Rytijře/Města y mnoho lidu obecného k témuž powolati poručil/ přátely y Nepřátely/dáwage wssem gleyt swobodný přigeti/ odgeti/ y to cožby se komukoli widělo, mluwiti. A sgelo se pod takowým gleytem množstwij weliké Lidu duchownijho y Swětského/ předněgssijho v obecného/ a

Král posadiw se na Stolicy wedlé obyčege poručil mluwiti Orátorowi swému/kterýž na rozkaz Králowský počal řeč swau činiti takto:

Důstognij/Welikomocnij/a ctihodnij/ Vrozenij/ wznessenij a opatrnij Páni obogiho Stawu duchownijho y Swětského/Král Pán náš milostiwý toto poručil k wám promluwiti: Wůbec mluweno bylo/ žeby on ráčil na tom zustati/aby wssecky obywately Země této z Wlasti wypudil/a gi Národem giným totiž Německým osadil/ čemuž on wssemu odpijrá/poněwadž on nikdá na tom nebyl/a nenij, aniž gest na to yak žiw pomyslil/ a mysliti nechce/aby to měl včiniti. Protož kdož gest koli takowé wěcy o geho milosti práwě wymyssléné mluwiti směl/a lid proti němu wzbuzowati/ on yakožto Pán milostiwý takowému každému to prowinněnij laskawě odpausstij/ ničímž zlým toho wzpomjnati nechce/ ani nynij ani na potomné budcý časy/ anobrž Nepřátely swé wssecky kteřijž se gemu zprotiwili/ budto z přijčiny/ neb bez hodné přijčiny na milost přigijmá/ gednom aby mijr a pokog Křestianský byl/yak wssem tak y králowstwij tomuto ku požitku.

Tak mluwil Rzečnijk Králowský/ a Páni poradiwsse se wespolek/ dali na to takowau odpowěd. Králi milostiwý/ ráčijte to znáti, že gsme žádné přijčiny nedali k tomu abysste nás w osskliwosti měli mijti/ yakž o tom nepochybnau správu máme/ a konečně newijme kterak gsme toho zaslaužili neb zaslaužiti mohli/ abysste nám zlehčowali Práwa nasse nám daná od dáwnijch Králůw a Cýsařůw/nimiž se zastijragice, můžeme sobě wzýti za Krále a Pána toho kterýžby se nám dobře lijbil/ yakož pak neginače činili Předkowé nassy/y my tolikéž wedlé Práw gsme kráčeli/ yakž wěděti ráčijte/že gsme wás, ne z přinucenij k tomu, ale z lásky sobě za Pána wzali. A gt nám ku podiwenij/ že gste nám spůsobili a wyzdwijhli za Pána, Ludwijka Bawořského běz nassy wědomosti/ a to yakýms ffreymarkem/gessto my nemůžeme nikoli, a nechceme odstaupiti od starodáwnijch Práw a swobod/ skrz kteréž máme dowolenij abychom Krále wolili wedlé nassý wůle. Gestliže se wám lijbij bydleti w Hrabstwij Palatynském/tak yakž smlauwa včiněná znij/negsme na proti tomu/nýbrž toho wám přegem/ale Ludwijk Králem nassijm nebude/lečby mocnau rukau toho od nás dobyl/ a neb lečbychom ho dobrowolně za Pána přigali. A poněwadž gste se těmi smlauwami od nás yako wytrhowali/my chwálijme Pána Boha/ že gsme wám odpusstěnj nikdý nedáwali/ani přijčiny/pro kterauž bysste od nás odstaupiti měli/ chceteli za dost včiniti té smlauwě/to buď při wassy wůli. A co se tkne pokoge a přijměřij/to nemůžeme dokonále s wámi včiniti/ a zwlásstě na ten čas/ leč prwé tu wěc wzneseme na Frydrycha Knijže Rakauské/ s nimžto tak gsme smlauwu včinili/a gemu gsme se w tom y zawázali.

Z té odpowědi Král se welmi zarmautil/ obáwage se aby proti němu wssyckni nepowstali/a geho snad y o hrdlo nepřipravili/ a želel toho welmi rozwažugic v sebe přijhody minulé y budaucý, že gest tak přijsně nakládal s swými poddanými: to gemu neywijce na mysli leželo/že on žádného z Panůw Czeských/a zwlásstě Gindřicha z Lippého nemohl skrotiti/ale pro vwarowánij wětssijho nebezpečenstwij wygel z Lokte do Prahy s Manželkau swau Alžbětau, dokládagice že se chce Pražanům mimo wssecky giné swěřiti.

Toho času wedlé wyprawowánij téhož Hystoryka, Pan Petr z Rožmberka oblehl Město Buděgowice/ a činil okolo něho nenabyté sskody/neb byla weliká roztržitost wssudy mezy Lidmi/žádný ne-

opatrowal wěcy obecných/gedenkaždý činil co se gemu koli lýbilo/lid robotnij ani worati nesměl/ani sýti/ a w tom připadla drahota y hlad/tak že kupowali Strych žita Pražské mýry za půl kopy grossůw Pražských. Mimo to nastalo mornij Powětřij po Městech/po Zámcých/y po Wsech/ kteréž tak se rozmáhalo/že po několika Stech kladli do Ssacht hlubokých/ z nichžto někteřij zemřeli hladem/a někteřj mornými bolestmi.

Na den pak Swatého Remigia přigeli Poslowé do Czech od Ludwijka Krále Římského k Králi Janowi/kteřijž žádali geho y wssech Panůw Czeských od téhož Ludwijka aby se s nim sgeli w Domažlicých na den Swatého Kalixta, což když včiněno wedlé žádosti Poslůw/ Ludwijk včinil porownánij negakým Božským wnuknutjm mezy Králem Janem a poddanými geho/ a to hned bezewsseho odporu a žalob. Vpokogeni tehdy byli Páni/ tak že slibowali Králi Pánu swému náležitau wěrnost a poddanost/ a Král gim tolikéž wěrně připowěděl swau milost/což wsse listy a pečetmi stwrzeno na stálé toho wsseho zdrženij/ a Ludwijk nawrátil ten list Králi Czeskému předewssemi/genž byl psaný o ffreymark mezy nim a Králem Janem/ kteréhož tim spůsobem y kwitowal/ a propustil z té smlauwy kterauž mezy sebau včinili. Přitom rozkázal Petr z Rožmberka odtrhnauti od Buděgowic poněwadž přijměřij včiněné bylo s Králem/ a pokog mezy nim a Pány stwrzen/a tak yakž přestala nepřijzeň a newole/ tak přestal y Mor/ mordowé a laupež/ kteréž se před tim welmi rozmahali: Němcy wssyckni genž byli zgijmáni od Czechůw, propusstěni gsau: Wylim Zagic Hoffmistra swobodného včinil/Gindřich z Lippého Podkomořjm včiněn/ kterýž od toho času srownáwati se počal s Králem/a wssyckni lidé radowali se wespolek/ že takowého pokoge dočekali.

Ten Pan Petr z Rožmberka byl potomně neywyšssým Komornijkem Králowstwij Czeského/yakž ho gmenuge Hágek w listu Knijžete Opawského při Létu Páně 1318. psaným/ pokládagice ho za Swědka mezy giný-mi Pány Czeskými.

Léta Páně 1346. o Panu Petrowi z Rožmberka

zmijnka se činij mezy listy Panůw z Raupowa takowá. Petrus de Rozmberk Summus Regni Bohemiæ Camerarius Ecclesiam in Radoviesicz de qua strenuus vir amicus noster dilectus Dietochius de Zizelicz piæ recordationis pro suæ suorumq; animarum redemptione fratribus ordinis S. Augustini decimam incolis eiusdem villæ dedit donavit: &c.

Léta 1347. Pan Petr z Rožmberka Neywyžssij

Komornijk Králowstwij Czeského Kostelu w Žiželicých obdarowánij včinil/totiž pět Wěrduňkůw 25 gr. opět Sto gr. a pět, za Dussy negakého Dětocha Služebnijka a přijtele swého.

Za panowánij Karla čtwrtého Krále Římského

při potwrzenij listůw Pražského Kostela/kteréž se stalo Léta 1352. pokládagi se za Swědky tito Páni/mezy nimiž také počten gest Josst z Rožmberka Komornijk Králowstwij Czeského.

Præsentibus, Illustri Rudolpho Duce Saxoniæ, Sacri Imperij Archi-Marsalko, Venerabili Preczlao VVratislaviensi Episcopo, Iohanne Norumbergensi, Burkardo Magdeburgensi Burgravijs, Vladislao Duce Tesinensi, Principibus, Vilhelmo de Landsstein Burgravio Pragensi, Iostone de Rozmberk Camerario, Andrea de Duba Sudario, Vancone de VVar-

tmberk Pincerna Regni Bohemiæ, Thobia de K[illegible]enicz, Bernhardo de Cymburk, Boczkone de Kunstat, Hasskone de Zvierzeticz, Busskone de VVilharticz, Baronibus fidelibus nostris, &c.

Na Saudu Zemském w prwnij Pondělij po Suchých dnech

/Léta 1348. před ginými Pány se děl Pan Josst z Rožmberka/ kteréž w starých pamětech takto popsané nacházým. Josst z Rožmberka neywyšssij Komornijk Králowstwij Czeského/Ondřeg z Dubé Sudij/ Wylim z Landssteyna/ Hynek mladssij Berka z Dubé Purgkrabě Pražský/Jan z weselé ginak z Wartmberka/Jan z Michalowic, Waněk z Wartmberka/Czeněk z Lipnice/ Wylim Strakonický/ Beneš z Cětijna/Wylim z Skali/Zbyněk z Hazmburka/ Hynek z Waldssteyna/Zbyněk z Libissyc/Tas z Kuhrowa/Albrecht/&c.

Léta Páně 1358. Petr a Josst wlastnij Bratřij

Oldřicha a Jana z Rožmberka, wystawěti dali nákladem swým Kaplu w Bosulcy ku památce Swatému Janu Ewangelistowi/ kterauž y opatřili hogně ročnijmi platy a nábytky/gegichžto takowé nadánij potwrdil Arnosst Arcybiskup Pražský: očemž wssem poznamenáno gest w Knihách Erectionum takto:

Donatio pro parte Nobilum Virorum, Dominorum, videlicet Petri Præpositi Capellæ omnium Sanctorum in Castro Pragensi & Iodoci fratrum de Rozmberk, fuit nobis præsentata, nec non Venceslai in Bosulicz Plebani, & Zdenconis de Lhota, sigillata, cuius tenor est talis.

Petrus Capellæ omnium Sanctorum in Castro Pragensi Præpositus, & Iodocus fratres Germani de Rozmberk, de consensu & voluntate fratrum nostrorum, Domini Vlrici & Ioannis de Rozmberk, cupientes cultum divinum augere, de consilio & petitione devoti & fidelis nostri dilecti, Domini Venceslai Plebani legitimi in Bosulicz, ereximus unam Capellam ibidem, ad honorem sancti Ioannis Evangelistæ, in qua idem Dominus Venceslaus Plebanus, unum Altare ad honorem Christi ædificavit. Nos igitur, prædictæ Capellæ assignamus, in ipsa Villa Bosulicz septem cum media areas, cum ipsius Villæ aliquot agris, at annuatim per duodecim grossos, & per duos pullos &c. Item assignavimus eidem Capellæ Viginti quatuor iuga pratorum &c. Cæterum ego Zdenco de Lhota, de consensu Vxoris meæ dilectæ, Dominæ Anizce, donavi præsentibus in Villa mea Zablacie duarum Sexagenarum redditus ac Census perpetui in duobus Laneis, item de una Aratura curiæ meæ, ibidem in Zablacie plenas & integras decimas triciti, Siliginis, hordei, pisorum, & avenæ, salva tamen decima Plebani in Lompnicz, quæ ab antiquo sibi de duobus Laneis data fuit. Datum in Bukovvsk die S. Lidmillæ, post Dominicam, qua cantatur Iudica me Domine. Anno ut suprà.

Gmenowanij Páni z Rožmberka/totižto Pan

Petr a Josst/wyzdwijhli tolikéž Kaplu w Městečku swém/genž slaulo Muta/a nařijdili k ni ročné platy/kteréž wyprawuge list tento nalezený w Knihách Erectionum/ a napsaný Léta 1360.

Arnostus Dei gratia Archiepiscopus Pragensis, Rector Parochialis Ecclesiæ in Muta, nobis quandam literam, Nobilium Virorum, Dominorum de Rozmberk, sigillis eorum & dicti Plebani impendentibus, attulit, cuius tenor est, in hæc verba.

Docente Apostolo, bonum facientes non deficiamus; tempore enim suo metemus; dum ergo tempus habemus, operemur bonum, ꝛc. Hinc est quod nos, Petrus, Iodocus & Ioannes, fratres de Rozmberk, cupientes augere divinum cultum, & aliqualiter Deo pro nostris peccatis satis facientes, bona deliberatione damus & assignamus Capellæ ad honorem Beati Ioannis Evangelistæ in Oppido nostro Muta, per nos fundatæ, pro animabus Progenitorum nostrorum, duas Sexagenas annui Census & perpetui ibidem in Oppido nostro Muta, in duobus Laneis, ꝛc. Insuper ego Blaziek pro tunc Plebanus Ecclesiæ legitimus in Muta, dono præsentibus & resigno duos Laneos, cum suis censibus. Datum Pragæ, Anno 1360.

Ti také Páni z Rozmberka gmenowitě Petr a Jošt, y Přátelé gegich, Beneš a Jan Bratřij wlastnij / dali gistý plat ročnij a wěčný k Welissskemu Kostelu / o čemž swědectwij wydáwá list gegich, genž gest zapsán do Kněh Erectionum.

Téhož času Petr / Jošst / Woldřich a Jan wlastnij Bratřij z Rozmberka připsali z dobrotiwosti a sstědrosti swé k Kostelu w Suchodole / geden Lán Rolij / yakž tam též poznamenáno.

Léta Páně 1346. zahynul w bitwě s Králem Janem, yakožto statečný a hrdinský Bogownijk Pan Gindřich z Rozmberka Syn Pana Petra, 27 dne Měsýce Srpna o kterémž takto w pamětech dáwnijch poznamenáno gest. Henricus à Rozmberk, filius Domini Petri à Rozmberk, cum Ioanne Rege cæsus, 27 Augusti, Anno 1346. & cum eo ceciderunt alij multi nobilissimi Viri ex Bohemia.

Druhého pak Roku / to gest 1347. Vmřel Pan Petr z Rozmberka neywyšssij Komornijk Králowstwij Cžeského, Syn Pana Gindřicha / a ten měl za Manželku Fiolu Dceru Knijžete Těssynského, pozůstalau Wdowu po Wáclawowi Králi / což wsse wyprawuge duchownijgi tento text latinský.

Anno ut supra, die Sancti Calixti, Obijt laudabilis memoriæ, Magnificus Baro Dominus Petrus de Rozmberk, Filius Domini Henrici de Rozmberk ex Elyzabetha, summus Regni Bohemiæ Camerarius: cum eo fuit connupta Viola, filia Principis Tesinensis, Vidua relicta Vencesilai Regis Bohemiæ, eaq; dies erat 14 Octobris.

Ti opět Páni Jošt / Woldřich a Jan / nařijdili

Desátky k Kostelu w Dublenicy Léta 1365. kteréhožto času také obohatili Kostel w Baworowě / genž byl poswěcen wegménu Božijho Těla.

Nápodobně dobrodinij včinili y Kostelu w Soběslawi / k kterémuž gisté platy vložili Léta 1372. a téhož času vstanowili platy y k Kostelu w Krumlowě / totiž 23 dne Měsýce Prasynce téhož Roku.

W tom poslaužili též y Kostelu Swaté Kateřiny w Rozmberku / genž byl wystawen na Krchowě Kostela Farnijho / a to Léta Páně 1376.

Druhého potomně Roku totiž 1378. ti také swrchu gmenowanij Páni z Rozmberka včinili něgaké nadánj Sspitálu w Řijmě pro opatřenij Pautnijkůw tam putugicých / yakž swědčj geden list in libris Erectionum takto doložený / při počátku. Ioannes Dei gratia Sanctæ Ecclesiæ Pragensis Archiepiscopus ꝛc. Nobiles & Magnifici Viri, Petrus, Vlricus & Ioannes de Rozmberk, Regni Bohemiæ Barones, insigni Zelo devotionis accensi, quandam literam in Pergameno scriptam, & sigilli ipsorum appensione munitam, sanam & integram, in donationem certorum redituum tradiderunt hospitio Peregrinorum in Roma, per Invictissimum Dominum Carolum Cæsarem & Regem Bohemiæ ꝛc. cuius tenor in libris Erectionum habetur. Actū in Capitulo Pragensi, Anno ut suprà.

Nezapomenuli tolikéž ani na Kostel w Sedlčanech kterémužto připsali mnoho platůw ročnijch / Léta Páně 1384.

Tim spuosobem opatřili y Kostel w Malssicých / včinijce témuž hogné obdarowánij w Létu 1389. yakž se o tom owssem čte w Knihách Kostela Pražského.

Byl gmenowaný Pan Petr z Rozmberka Probosstem Kostela a Kaply Králowské wssech Swatých na Zámku Pražském / za Arcybiskupa Arnossta / a s nim tehdáž, to gt / Léta 1362. žiwij byli Preláti a Děkanowé a Kanownijcy títo / gmenowitě / Frantissek / Welk / Přibyslaw Protiwa / Mikuláš / Ditmar / Petr a ginij / kteřijž wssyckni, a obzwlásstně Pan Petr z Rozmberka o dobré Kostela Pražského pečowali / o kterémž poznamenáno gest na giném mijstě / když něgakau Almužnu včinil Kostelu w Jaroměři takto. Petrus Præpositus, dictus de Rozmberk, Capellæ Regiæ & omnium Sanctorum in castro Pragensi ꝛc.

A opět na giném mijstě činj se zmjnka o témž takto:

Nos quoq; Iodocus de Rozmberk & Sezyma de Austi Præpositus Tinen: unà cum D. Petro de Rozmberk Præposito Capellæ omnium Sanctorum Fratre nostro, ꝛc.

Vkazugi to dáwně paměti že toho P. Petra z Rozm

berka byl Otec Pan Oldřich z Rozmberka/ genž byl prostředkem Smrti z Swěta sessel/ Léta 1390. což rozuměg o Synu.

Léta Páně 1398. žiw byl Pan Gindřich z Rozmberka / gemužto swědčý památka pozůstawená w Knihách Erectionum takto zněgicý.

Erectio Capellaniæ in Sobieslav. Nos Hēric⁹ de Rozmberk, supremus Burgravius Pragensis, & Petrus filius noster rc. damus, donamus octo sexagenas Census annui & perpetui in Villa nostra Chmelna rc.

Léta Páně 1366. Welikomocný Muži Petr/ Josst/ Oldřich/ a Jan / Synowé někdy Petra z Rozmberka / s powolenjm Cýsaře Karla/ Jana Arcybiskupa / y wssý Kapitoly Prazské, postawiti dali Klásster slawný na Zbožý swém Wilimowskem neb w Třeboni / do kteréhož vwedli Kanownjky Rzeholný/ a ge dostatečnau žiwnosti opatřili/ y Kostel gegich ozdobili hognými klénoty Kostelnými/ aby oni snažně Pána Boha prosyli za ně, za předky gegich/ y za potomky budaucý. To nadánj když vpewnili listy potwrzenými Papežskau/ Arcybiskupskau/ a Cýsařskau wážnosti/ wzali na se kladbu dobrowolně takowau/ gestližeby který z nich takowé obdarowánj/ neb kterýkoli z budaucých zrussyti směl/ a na platy odewzdané a klénoty sáhnauti/ aby gim Pán Bůh nedal sstěstý ani zdrawý, ani gich budaucým. Hagek w listu 340. O týchž zmjnka gest w létu 1368.

Mezy listy Panůw z Raupowa nacházým pamět o předcých Rodu toho, takowau. Anno 1385. feria secunda ante festum Pentecostes. In nomine Domini, Amen. Humanæ vitæ cursus labilis rc. Nos igitur Vlricus de Rozmberk & Henricus natus eius Ecclesiæ in Zizelicz ob salutem Dominæ Elizabethæ de Rosli, septem sexagenas in villa nostra Lhota Plebano Chudoba dicto damus donamus. Datum cum Sigillo D. Ioannis de Rozmberk dilecti fratris nostri. Témuž Faráři darowali čtyry kopy platu/ a giným dwěma kopu gro: Rektorowi 20 gro:

Když se psalo Léta Páně 1394. Páni Czesstý ti genž byli yako neyznamenitěgssý a neypředněgssý / spuntowali se společně s Zykmundem Králem Vherským a s Josstem Margkrabý Morawském proti Wáclawowi Králi swému. Byl Wácslaw tehdáž bytem na Zámku Žebráce/ a gezdýce po lowjch a kratochwilých/ přigel vnawený do swého Dworu půl mýle od Berauna/ a odpočinul sobě trochu/ a Páni měli po něm sspehy osadili Popowice strážnými/ kterýmžto Panům yak oznámeno že Wácslaw giž při Obědě sedj/ hned wskočili nenadále do Dworu/ a yali Krále Wácslawa/ kteréhož odtud wezli na Hrad Pražský/ kdež ho wsadili do Sklepu/ genž gest w býlé Wěžý/ kteráž gest nad Branau gdauc od Hradčan do Zámku po lewé straně/ a tu byl pilně ostřjhán za pět Neděl. Po wygitj toho času/ wezen byl odtud k Panu Gindřichowi z Rozmberka na Zámek Přibenice/ a opět odtud podán na Krumlow/ a potomně do Rakaus k Albrechtowi Knjžeti Rakauskému/ kterýž gey přigal/ a kazal wsaditi w Wýdni na gednu wysokau

Wěž. W tom Jan Margkrabě Lužické a Bramburské Krale Wacslawa Bratr/ a Prokop Streyc téhož, přitáhli s welikým počtem Lidu aby oblehli Hrad Swatého Wácslawa/ a Krále z mocy z wězený wywedli/ yakožto ti kteřjž gemu přáli dlauhého kralowánj/ a ne smutného Wězenj. Ale magic sprawu gistau že ho tu nenj/ wedli hlauběgi Wogska do Země/ s nimižto položili se v Buděgowic/ a Gindřich z Rozmberka sebraw také Wogsko/ položil se na proti nim mezy Buděgowicemi a Wodňany / a w brzkém čase dobyl Wodňany/ y Zámek Kuklwait zbořil. Ti pak předpowěděný genž byli z strany Králowské / nemohauce nikoli zwěděti kdeby Král Wácslaw v wězený byl/ obrátili se naspátek/ a wytáhli z Czech do Země Lužické. O čemž Hagek w listu 357 wyprawuge.

L*Ibri* E*rectionum* připomjnagi w Létu Páně 1405. Pana Gindřicha z Rozmberka/ s gehožto powolenjm Opat Třeboňský včinil proměnu s Farářem z Sstěpanowa na Kolý w Třeboni.

O Panu Gindřichowi z Rozmberka tiný zmjnku také w Létu 1405. list Kostela Welýšského/ o kterémžto poznamenano w Knihách Erectionum takto:

Honorabilis Vir Rector Ecclesiæ Parochialis in Velessin, obtulit quādam literam in Pergameno scriptam, cum Sigillo Nobilis Domini Henrici de Rozmberk magno & rotundo, de cera rubea, quomodo & qualitèr prædecessores eius Petrus & Iodocus Fratres Vterini de Rozmberk executores ultimæ Voluntatis bonæ memoriæ Nobilium Dominorum Benessij & Ioannis de Velessin, fratrum &c. ut suprà.

O témž Panu Gindřichowi z Rozmberka / dostatečná zmjnka gest při Létu 1421. v Hágka mluwycýho takto. Po Slawnosti S° Martina/ wgel do Czech Cýsař Zykmund s swými hauffy / a položil se s nimi v Gihlawy/ kdež obeslal některé Pány Czeské ke dni S. Alžběty pod gleytem bezpečným. I přigeli k němu Gindřich z Rozmberka/ Czenek z Wartmberka/ Wylim Zagic z Hazmburka/ Jan Městecký/ Puta z Czastolowic/ a giný množý Páni a Rytýři/ kteřjž wssyckni gednostegnau mysli slýbili Zyknmundowi Cýsaři že gemu nápomocný býti chtěgi a geho za Krále přigýti/ y hnul se odtud na den S° Ondřege/ a geda skrz Humpolec/ položil se v Ledče.

O témž tiný se zmjnka při Létu 1422. yakož y při giných Letech na mjstech rozličných Kněh Kapitoly Pražské/ a ten nosyl za Erb prostú Růži/ čehož důwod spatřugi mezy listy Vrozených Wladyk Mitrowských z Nemyssle/ totižto w gednom listu/ genž byl psán od něho k Bohuslawowi Mitrowskému/ gehožto Datum na Třeboni/ Léta yakž wýš doloženo/ feria 4. post Dominicam Iudica.

Léta Páně 1454. Pan Jan z Rozmberka pogál sobě za Manželku Dceru Knjžete Glogowského/ kterauž přiwezl s Bratrem swým Gindřichem slawně a ozdobně do Czech/ 18 dne Měsyce Vnora/ což se porozůmjwá z teto paměti.

Anno Domini 1454. Ioannes de Rosis accepit Conjugem Filiam Principis Glogoviæ in Silesia, quam cum Fratre Henrico splendidé in Bohemiam asportavit, 18. Februarij.

Vmřel potomně Léta 1472.

Pan Jan z Rožmberka ten genž měl za Manželku Annu Dceru Knijžete Slezſkého a Freyſſtadſkého/ Syn Pana Woldřicha z Rožmberka/ a pochowán ſlawně w Kláſſteře Altywadeſkém/ yakž ho gmenuge tato pamět/ a to wſſe oznamuge takto.

Anno 1472. Die feſto quatuor Coronatorum, obijt inclytus Dominus D. Ioannes de Rozmberk, Filius Domini Vlrici de Rozmberk, ſepultus honorificè in Monaſterio Altivadenſi in Conditorio Maiorum ſuorum: habuit in Matrimonio Vxorem Annam, Filiam Ducis Sileſiæ, Principis Freiſtadienſis.

Léta Páně 1417. někteřij z těch genž byli při ſtraně Wykleffowé

/ namluwili na to Czeňka a Woldřicha Pány z Rožmberka že gſau přiſtaupili k nim / ač oni to včinili ne tim ſpůſobem neb aumyſlem/ aby w tom měli zuoſtati/ ale aby gednom ſpůſobili tau měrau Králi Wáceſlawowi protimyſlnoſt/neb welmi byli od něho ſrdcem odwrácenj. Powolal pak wſſech Farářuow ſwých / gimžto wſſem oznamowal wůli Panůw předřečených Kněz Jan Biſkupec Kaplan gegich ſtoge w Koſtele na Stolicy té/při kteréž ſe Swátoſti vkazowali/ aby to tižto wſſyckni genž gſau na Zbožij gich, podáwali welebnau Swátoſt Lidu pod obogim ſpuoſobem/ přidržugice ſe těch wſſech Artykulůw o kteréž ſe zaſazowal Wykleff/ a Miſtr Jan z Huſynce. Kteřijžby pak toho včiniti nechtěli/ ti a takowij aby konečně w ſſeſti Nedělijch pořád zběhlých ſe z Far wyſtěhowali/ a poſtaupili mijſta těm kteřijžby ſe tak zachowati chtěli. Po wykonánij řečij té, wſſyckni Kněžj mlčeli/ a Pán poručil wſſecky k obědu na Zámek pozwati / kdež něgaký Lopata Seſtřenec dotčených Panůw, to též gim oznamowal/ dokládage, že Páni gſau toho žádoſtiwi, aby na to hned odpowěd dána byla. Odpowěděl tehdy Opat Třebonſký poradiw ſe s ginými, že Kněžij wſſyckni gednomyſlně Panůw žádagi/aby s tau wěcy včiněn byl odklad do čtyr Neděl / k čemuž oni powolili/ ač předce w tom čaſe wyſtrčeni byli z Far, Kněz Weliſſký a Miſtr Wiſſně Farář z Swinůw/na gegichžto mijſta doſedli Kněz Martin Sowa / a Matěg řečený Mnijſſek. Dřijwe pak než odpowěd dána byla od Kněžij / Páni z Rožmberka porownali ſe s Králem dokonále/a Kněžij negſauc wjce nutkáni k wěcem dotčeným, na Farách zůſtali.

Hágek w Liſtu 381. w Létu: pak 1420. o Panu

Oldřichowi z Rožmberka mluwij w tento ſmyſl. Oldřich z Rožmberka wida takowý nepořádek w přigimánij Táborſkém/yak Kněžij nepořádně s tau Swatau oběti zacházegi/yak wſſem napořád zgewným Lotrům/mordeřům/zločincům ohawným bezewſſeho rozſudku, buď ráno/buď o poledni/ buď v wečer poſluhugi/oznámil Táborſkým že s nimi w takowém neřádu

déle trwati nemijnij/ a hned odgel na Ziebrák k Legátowi Papežſkému/odkteréhož pro blud onen žádal rozhřeſſenij/ a nawrátiw ſe/ wſſem ſwým Služebnijkům zapowěděl/aby ſe žádný nepřijdržel tak neřádného náboženſtwj.

Poſlal také ke wſſem Farářům na Zbožij ſwém bydlegicým / přikazugic hned od toho dne/ aby nepodáwali wedlé obyčege Táborſkého / ale aby ſe řijdili wedlé Řádu Koſtela Řijmſkého: čemuž oni neſwolili/ mluwijce/ že to což počali/ giž zginačiti nemohau / a on poručil wſſecky zgjmati/ a do wězenij dáti/ některé na Přibenice/ giné na Chauſtnijk/ na Helffemburk/ na Krůlow/ na Rožmberk a na giné Zámky/ kdežto někteřij z nich půl Léta ſeděli/ wždy to opakugice/ že neſmějí ginače lid wyvčowati pro Tábory. A když Oldřich vznáwal že nechtěgi než při ſwé myſli zůſtati/ propuſtil ge aby ſſli k Táborům / a gim rozdáwali wedlé wůle gegich: Daw pak Fary ſwé Kněžijm pořádným/ přikázal gim aby wſſecko zachowáwali wedlé nařijzenij Cýrkwe.

Nacházym w některých pamětech Pana Oldřicha

z Rožmberka památku tuto/ že geſt ſe podepſal w gednom liſtu pſaném Léta 1440. k Panu Janowi z Wartmberka z ſtrany některých wěcy / wſſij Zemij přináležegicých/ s nimižto podepſali ſe y ginij Páni takto. Oldřich z Rožmberka/ Aleš z Sſternberka/ Girij z Kukſſteyna/ Zbyněk Zagic z Hazmburka/ Haſſek z Waldſſteyna/ Girijk z Poděbrad/ Hanuš z Kolowrat/ Hynek Kruſſyna z Lichtmburka/ Jan z Kusňewa / Jan z Smiřic/ Getřich z Miletijnka/ Bohuſſe z Poſtupic/ a ginij mnozý z Panůw/ Rytijřůw/ a Měſſtanůw z Měſt Pražſkých.

Při témž Létě když byl položen Sněm w Praze

w Suché dni Letničnij/ wyprawen byl z gednoſtegného wſſech vważenj Pan Oldřich z Rožmberka/ s ginými pro Knijže Bawořſké/ aby přigelo do Králowſtwij Czeſkého/ čímž pohrdalo Knijže, nechtěge žádoſt Legátůw wyſlaných wyplniti. Hágek w liſtu 415.

Mezy ſtarými Liſty Panuow z Hazmburka wi-

děl gſem gedno pſanij včiněné Léta 1459. od Otce Papeže z ſtrany kralowánj Girijho z Poděbrad/ kteréž ſwědčij obzwláſſtně Panu Janowi z Rožmberka/ Panu Zdeňkowi z Sſternberka/ Panu Gindřichowi z Michalowic/ Panu Zdeňkowi z Hazmburka/ y ginými ne zegména doloženým a to znij w tyto ſlowa:

Pius Epiſcopus, Servus Servorum Dei, dilectis filijs, Nobilibus Viris, Ioanni de Rozmberk, Zdenkoni de Sternberk, Henrico de Michlſperk, Zdenkoni de Hazmburk, & cæteris Baronibus Regni Bohemiæ, ſalutem & Apoſtolicam benedictionem. Venerunt ad nos Oratores Georgij, quem in Dominum Veſtrum recognoſcitis, & ſucceſsiuè Oratores Partium Sileſiæ, quos libenter vidimus, in his, quæ pro parte Georgij & aliorum Baronum, nobis

expoſuerunt, debitam obedientiam nobis & Apoſtolicæ Sedi reverentèr exhibuerunt, & inter cætera, defectus & errores quàm plures, in iſto Regno vigere declaraverunt, qui ad contemptum divini cultus & vilipendiũ fidei Catholicæ, præiudicium & damnationem animarum tendere videntur, ſuper quibus, præfati Oratores à nobis Conſilium petierunt. Eis autem, licet ad omnia plenè reſponderimus, voluimus tamen hæc pauca ad Nobilitates veſtras ſcribere, exhortantes & requirentes, ut pro veſtra in Deum pietate, pro devotione & reverentia quam erga nos & Sedem Apoſtolicam geritis, velitis dictum Georgium requirere, ut circa ea, quæ Vnionem fidei & augmentum Religionis noſtræ, pacemq; & concordiã iſtius Regni concernunt, donec diſceptatio & controverſia, quæ in ipſo Regno Bohemiæ ſuborta eſt, Deo dante, per nos, Indicto Mantuano, determinata & deciſa fuerit, quietus & pacificus, manere velit. Inter cætera vos, quæ honeſtatem, Iuſtitiam & æquitatem ſapiunt, opere & voluntate complectamini, neque quidquam impedimenti. moleſtiæ vel turbationis in ipſo regno, ac dictis partibus Sileſiæ, ſuſcitare velitis, nec permittatis quantum in vobis eſt, ab alijs ſuſcitari, in quantum gratiam & benedictionem noſtram, & de obedientia, commendationem conſeq̃ vobis charum eſt. Confidimus tamen, quod Nobilitates Veſtræ, ita devotè, reverentèr & prudenter, circa quietem & pacem iſtius Veſtri regni ſe habebũt ut de obedientia veſtra, meritò poſſitis apud nos & dictam Sedem commendari. Datum Senis, Anno Incarnationis Dominicæ 1459. tertio Kalendas Mai. Anno Pontificatus noſtri primo.

Za Krále Giřijho z Poděbrad / Léta totižto 1465.

Joſſt z Rožmberka Biſkup Wratiſlawſký / Jā z Rožmberka s ginými Pány a Rytijřſtwem / včinili vſtanowenij ſpolečné a ſpuntowánj proti Králi Giřijmu / widauce tak nepořádné a nenáležité přijpady, kteréž ſe napſané nacházegi / takto:

¶ We gméno Swaté a nerozdijlné Trogice / Amen. Wſſyckni dobřij lidé magi ſe ſtarati o obecné dobré Wlaſti neb Země té / w kteréž přebýwagi / a na to pamatowati magi, což geſt přiſſlo ſkrz Cýſaře Římſké / Krále a Knjžata Cžeſká ke cti a k ſwobodám Panům, Rytijřſtwu y Obcy / ſkrze ſnažné ſlužby Předkůw weliké náklady y krwe proléwánij / tak že oni ſpůſobili Potomkům ſwým že obdarowánij gſau znamenitými ſwobodami, nad giná Králowſtwj a Země okolnij. O čemž gſme my netoliko od Předkůw naſſých ſlýchali / ale y to gſme očitě ſpatřili / yakých gſũ oni ſwobod požijwali: pročež pamatugice na to, yak weliká wěc geſt takowé znamenité obdarowánij opuſtiti / y my o to ſluſſně ſe ſnažiti můžeme / abychom z nich gſauce wywedeni z chwalitebné chwáli a cti / w tak nechwalitebné neſwobody nevpadli / a tim y naſſijm budaucým zle neposlúžili. Neb wijme owſſem o tom a porozůmijwáme z giných Králowſtwj a Knijžetſtwj yakby rádi lidé w nich oſwobozenij byli z služeb a z přijſtné poddanoſti a konečně Statkůw ſwých by ani hrdel nelitowali / kdyby toliko mohli k takowým ſwobodám přigijti / yaké my máme od Římſkých Cýſařůw a Kralůw gich miloſti Panůw naſſých miloſtiwých / a nenij žádný Rytijřſký Muž kte-

rýžby o nich ſſyroce neſlýchal. Pamětnijcy pozůſtawagi té wěcy kteráž ſe ſtala za Krále Wáclawa k wyrozuměnij toho yakými ſwobodami byli obdarowánij Předkowé naſſy: Wědomé geſt, když on dobýwal Haſyſſteyna pro některé důležité přijčiny, že geſt nemohl Pány a Rytijřſtwo k tomu nutiti / aniž geſt nenutil aby do Pole wytáhli / ſa pomohli dobýwati Zámkůw oněch: Ale geſtliže kteřij z Panůw neb Rytijřůw w té prácy nápomocni byli / těm wſſem muſela Králowſká miloſt žold dáwati / a to giſtě tak ſe ſtalo / a ſami gſme to od mnohých ſlýchali / kteřij byli přijtomni když ſe ty Zámky dobýwali. Pohleďtež tehdy na to milij Cžechowé / čehož gſau nám naſſy Předkowé zanechali / a nechtěgme ſkrz zanedbánij téhož Potomky naſſe zbawiti / ač ſe giž po hřijchu tak děge, yakbychme y my toho giž zbaweni byli: Když geho mi: Král rozkáže z gedné do druhé Země táhnauti / tehdy muſýme to včiniti na čaſté pſanij geho kteréž k nám přijſſe / dokládagic abychom wzhůru netoliko my powſtali / ale y těm wſſem kteřijž pod námi gſau powſtati kázali / tak kdybychom po druhé obeſláni byli / abychme hned na mjſto vložené přitáhli / a o to ſe geho Králowſká miloſt ani s námi neradij. Vznáwáme to w prawdě, že ti kteřijž pod ſpráwau Knijžat okolnijch zůſtáwagi / giž lepſſij ſwobody magi nežli my: neb Knjžata gegich žádné Wálky newyzdwj hnau bez raddy gich / a když táhnau wedlé Panůw ſwých / potřeby ſe gim wſſeligaké dodáwagi / yako gijdlo / pitij / obrok konſký / a zauplna gim plat ſtogij / ale s námi děge ſe wſſe na opak / když s Králem geho miloſti táhnem / geho Králowſká miloſt žádných nám potřeb nedodáwá / aniž nám plat odtud gde / a my magice takowé ſwobody negſme těmi ſlužbami geho mi: Králi powinni ani zawázáni / než tolliko potud pokudž naſſe ſwobody vkazugi / a giná mnohá oſwobozenij / kteráž gſau wždycky byla w Panſké mocy za giných Králůw Cžeſkých ſe wſſemi klénoty Zemſkými / a ten kterýž to w ſwé mocy měl / přijſahu činil Panům a Rytijřſtwu y wſſij Země / že s tim wěrně zacházeti bude. Nynij pak Král Pán náš ty wſſecky wěcy ſám w ſwé mocy má / proti wſſem ſwobodám a práwům naſſým a nám, mnohé a weliké wěcy ſe děgi: Neb gſau také zápiſowé yak Král Cžeſký má rozkázati Mincy býti / a kterak Cžeſſtij Páni gednoho přijſežného magi k tomu přidati / aby Mince ſprawedliwé Zrno měla ku požitku wſſech Obywatelůw tohoto Slawného Králowſtwij / poněwadž (yakož gſme to od ſamého Krále geho mi: ſlýchali) nemůže wětſſij ſſkoda Zemſká býti / yako když w některém Králowſtwij neb Knijžetſtwij zlá a lehká Mince geſt / yakož geſt byla před nedáwnjm čaſem w Rakauſých / pročež Páni Rakauſſtj a Rytijřſtwo ſtěžowali ſobě na Cýſaře Římſkého před Králem Cžeſkým Pánem naſſým miloſtiwým / genž ge byl w ſwau obranu přigal / tak že ty wěcy w brzkém čaſe naprawené byli. A my také proſyli gſme geho Králowſkau miloſt, aby Mince naprawena byla / zwláſſtě pak když geſt nikdá za panowánij Předkůw geho milo: tak lehká mince neſſla / yak nynij gde / a wſſak toho ſe neſtalo až do této chwijle: Za Krále Wladiſlawa ſlawné pamětj když zlatý Vherſký byl po dwau a po půl kopě groſſůw / zdálo ſe nám že gſme tim obtijženi / yakoby málo platil / ale po hřijchu nadto gſme nynj obtjženi / když zlatý Vherſký geſt toliko po 50 a třech gro: a mimo to / tu Mincy kteráž ſe bige nynij za Krále Pána naſſeho / w žádné okolnij Zemij od nás nechti bráti, pro gegi lehkoſt / pro kteraũž wſſyckni Páni, Rytijřſtwo y Obec máme nenabytau ſſkodu: co gſme prwé kaupili za penjz / za to giž muſýme dáti dwa / co za groš / to nynij za dwa / a co za Tolar / to nynij za dwa / tak že geden každý pro tu lehkau Mincy geſt ſſkoden ſwého polowicy platu. Páni Rytijřſtwo y wſſecka Obec dobrowolně k tomu powo

lili za Krále Ladiſlawa ſlawné paměti / aby dali geho Králowſké miloſti po Auroku aby mohla Králowſká miloſt ſwé důchody Králowſké wyplatiti/mezy námi tim dále pobyti a Czeſkému Razyku ſe naučiti: což když ſe wykonalo/Páni Rytýřſtwo y obec proſyli gſau Krále Ladiſlawa / aby k tomu G.K.M. ani žádný budaucý Král Czeſký nežádal auroků ani daní na Páných a Rytýřſtwu: k čemuž geſt Král miloſtiwě powolil / a rozkázal Panu Zpráwcy, tomuto Králi Pánu naſſemu miloſtiwému / aby to dal do Deſk Zemſkých zapſati/y zápiſem pod Králowſkým Mageſtátem vtwrditi / aby to tak zachowáno bylo na wěčné budaucý čaſy/ za čež Páni Rytýřſtwo Pana Zpráwcy tehdáž proſyli aby to tak opatřil/ podlé rozkazu geho Králowſké miloſti. Potomně pak když Králem naſſým včiněn byl po ſmrti Ladiſlawowě/tehdy dwakráte nás žádal,abychom geho Králowſké miloſti dali po půl auroku/což gſme včinili přes wýš gmenowané wěcy a ſwobody/a mimo Práwa naſſe/wědauce že Králowſká žádoſt geſt yako rozkázaný/ale tau měrau nikdá bychom Wálky nevſſli/ anižbychom ſwobod naſſých mohli požýwati. Také G.M.K. proti naſſým ſwobodám Penjze béře/Zlatto/Střjbro/Koně/nábytky wſſeligaké/ nemagic k ginému Práwa/než k Dědinám/ a když K.M. o které weliké a znamenité wěcy Zemſké w Raddě nás má / brány nám potazu/geſſto Kralowé Czeſſtj Předkům naſſým nikdá toho nezbraňowali/kteřýž pro obecné dobré potazy bráwali/a očkoli s G.M. mluwýme/nic giného ztoho nemáme/gednom neliboſt. Ale nám nelze než mluwiti o to s G.K.M. a takowých znamenitých ſwobod neopauſſtěti / gſauce tim milému Pánu Bohu powinni/wſſem Panům/Rytýřſtwu/ ſami ſobě y wſſý Obcy dlužni/ tak abychom ſe o to ſnažili, yakbychom při nich zuoſtali / gich požýwali tak yako Předkowé naſſy/ hledýc we wſſem obecného dobrého/yakož gſau Předkowé naſſy hleděli. Protož k takowým Wálkám/ kteréž G.M.K. činý/negſme powinni pomoc dáti, wedlé zněný Práw a ſwobod naſſých/ať o giných mnohých wěcech mlčýme / geſſto ſe nám děgi proti práwům a ſwobodám Zemſkým. A geſtliby pro takowé Zemſké wěcy a znamenité potřeby/nětco protiwného a zlého kohokoli z nás a neb z naſſých potkalo/neb pro giné kterékoli wěcy (čehož Pane Bože vchoweg) tehdy gſme ſobě powinni wedlé ſebe ſtáti/a ſobě weſpolek pomáhati/zawazugice ſe geden druhému pod neywyšſſým základem/totiž pod ztracený́m cti a wýry/ rowně yako powinni gſme pod týmž základem ſwrchu pſaném, geſtližeby na kterého Bůh wězený dopuſtil, neb o hrdlo připrawený/tomu a těm, ſkrz kterýchžby ſe to ſnažnoſt ſtalo / Nepřátely ſe včiniti / tak aby gedenkaždý podlé ſwé možnoſti konečně w týmdni, s yakýmikoliwěk neſnázemi a ſſkodami wálku wedauc/žádným wymyſſleným obyčegem od předſewzetý ſwého nepřeſtáwal/dokawadžby gemu z wězenj pomoženo nebylo: Pakliby Pán Bůh nevchowal/žeby kdo zagat gſauce, o hrdlo připrawen byl/giný wſſyckni magi ſe o to zaſaditi neydéle w týmdni/yakožto Nepřátele těch kteřýžby to včinili a toho ſe nad nimi mſtýti wſſeliyak y s neywětſſými záhubami / a neyméň do Roka žádného ſtáný nečiniti/ a dokudž tento zápis trwá / žádný nemá totiž geden bez druhého něgaké přjměřý včiniti/žádných wýmluw ani omluw proti tomu mýti/ale má gedenkaždý s těmi wěcmi wěrně a práwe zacházeti a ſtále/ſwé zwláſſtnoſti nehleděti/ aniž nětco takowého gednati, cožby gemu ſamému bylo proſpěſſné/a wſſý ſpolečnoſti protiwné. Někteřj dobrý lidé w Králowſtwý Czeſkém/wědauce o naſſem dobrém aumyſlu pro obecné dobré/geſtližeby přiznáným ſwým chtěli ſé s námi ſpolčiti / nebo přiznawacý liſty dáti/a wedlé nás w tom předſewzetý ſtáti/Páni budau míti

moc ge přigýti/wſſak s dobrým rozſudkem a vwáženj/ač konečně Králi G.M. Pánu naſſemu miloſtiwému/cožbychom wedlé práw včiniti mohli/ to chceme rádi včiniti/ale žádagic G.M.K.aby nás k ginému neráčil tiſknauti. Geſtližeby kdo z naſſy gednoty chtěl ſwéwolně Wálku začýti/ nemá toho včiniti bez naſſeho a giných wſſech wědomý/ a geſtližeby powſtala něgaká různice mezy některými z naſſých/nemagi proto s ſebau wáleti / ale přeſtanau na dwau z naſſy gednoty / kteřýž magi gim ſprawedliwý konec takowého ſwáru konečně we čtyrech Nedělých pořád zběhlých včiniti. Napoſledy wymjněno geſt toto/geſtližeby na Pana Buryana z Guttſſteyna ſaháno bylo na Hrad geho Rabſſteyn/neb na Zbožj k němu přináležegicý/kteráž držý w poručenſtwý po Panu Caltowi/pró zdrženj práwa toho gemu nebudem powinni pomáhati. Tento pak zápis naſſy gednoty trwati má mezy námi wěrně a práwě/y moc má mýti w těch wſſech wěcech ſwrchu pſaných od Dátum liſtu tohoto zauplna za pět let pořád zběhlých/a w těchto wſſech wěcech Pán Bůh náš rač nám pomocnýkem býti/a k dobrému koncy ge přiweſti/a my wſſyckni kteřjž ſme w této gednotě a zápiſu/Joſſt z Božj mi: Biſkup Wratiſlawſký/Jan z Rožmberka/ Zdeněk z Sſternberka neywyšſſý Purgkrabě Pražſký/Jan z Hažmburka neywyšſſj Sudj Dworu Králowſké° w Czechách Oldřich z Hažmburka/ Bohuſlaw z Sſwamberka/ Wylim z Sſelmberka/ Jaroſlaw z Sſternberka/ Jan z Czimburka/Gindřich z Hradce/ Buryan z Guttſſteyna / Gindřich mladſſý z Plawna / Linhart z Guttnſſteyna a na Klenowě/Dobrohoſt z Ronſſperka / ſlibugem na ſwau dobrau čeſt a wýru Křeſtianſkau ſobě wěrně a práwě pomáhati/a tyto wſſecky Artykule a wěcy ſwrchu pſané/ctně řádně/wceloſti a bez proměny zachowati/zdržeti/a w ſkutku plniti/yakožto dobřý lidé pod ztracený́m cti a wýry. Paklibychom kterého kuſu ſkutkem newyplnili (čehož Pane Bože nedeg) tehdy ti a ten wyznawagi ſami na ſebe timto liſtem že gſau ſwau čeſt a wýru ztratili / tak že k ni žádným obyčegem/žádným práwem/ ani Swětſkým ani Duchowným nemagi býti nawráceni. Na potwrzený pak a zdržený těch wſſech wěcý nahoře položených/Pečetě naſſe wlaſtný dali gſme a kázali s dobrým naſſým wědomým y s plným přiznáným přiwěſyti k Liſtu tomuto / genž geſt dán a pſán na zelené Hoře/ Léta od Narozený Syna Božýho 1465. ten Cžtwrtek před Swatým Ondřegem Apoſſtolem Božým.

Mimo dotčené přýčiny Zápiſu takowého byli gſau y tyto / pro kteréž také gmenowaný Páni včinili dołožený Zápis, totižto že Král Korunu chowal proti Práwům Zemſkým/že wſſecky ſproſta ſwobody zlehčowal/kteréž od ſtarodáwna měli / že Statky Syrotkůw a Wdowám přináležegicý komukoli chtěl wydáwal/a že miſto Panůw k ſwé raddě powoláwal Měſſtany. Mezy tim připadla na Krále kladba od Papeže / kteráž byla wůbec wyhláſſena/w Plzni/w Buděgowicých/ w Hradcy Gindřichowém / w Gýhlawě/ w Brně/ w Holomaucy/ y w giných Měſtech Králowſtwý Czeſkého / w nichžto přikazowáno / aby Giřý nebyl wýce gmenowán za Krále pro kacýřſtwi/y proto že geſt nevčinil doſti ſlowům ſwým a přjſaze kterauž ſe Biſkupům zawázal / a bylo weliké roztrženj w lidu po wſſj Zemý/pročež mnozý Sněmowé položeni y držáni/ yako w Krumlowě/ w Třeboni/a w Strakonicých. O čemž owſſem důwodně wyprawuge Kronyka Kláſſtera gednoho/kteráž rukau toliko pſaná geſt / a k Imprymowáný geſſtě nepřipuſſtěna.

Téhož Biſkupa Wratiſlawſkého/ Joſſta z Rozmberka

Téhož Biſkupa Wratiſlawſkého/ Joſſta z Rozmberka / a Bratra geho Jana připomjná Hágek w Liſtu 440. w Létu pak 1466. mluwjc o témž ſpuntowánj těmito neb nápodobnými ſlowy. Joſſt z Rožmberka Biſkup Wratiſlawſký genž byl y Křižownjkem Strakonickým a Proboſſtem Koſtela Pražſkého/ přigeda na Strakonice, obeſlal k ſobě některé Pány/ yako Jana z Rožmberka/ Bratra ſwého / Zdeňka z Sſternberka/ Buryana z Guttnſſteyna/ Hynka Kruſſynu/ Bohuſlawa z Sſwamberka Jana z Hradce/ Linharta z Guttnſſteyna a z Klenowého/ Wylíma z Hažmburka/ Jana z Hažmburka a z Koſti/ Jlburka z Budinic/ Dobrohoſta z proſtého/ Děpolta z Wartmberka/ Wylíma z Ryžmberka/ Bohuſſy z Welhartic/ a giných mnoho Panůw a Rytjřůw/ kteřjžto wſſyckni vradiwſſe ſe weſpolek/ wyſlali k Králi Girjmu s prosbau y s napomjnánjm / aby to ſplnil k čemuž geſt dobrowolně při korunowánj ſwém ſwolil/ a přjſahau vpewnil/ y tomu aby za doſt včinil což geſt někdy před Knjžaty Rzjmſkými we Chbě přiſljbil / zwláſſtě pak poněwadž geſt nechwalitebná a nepřjſluſſná wěc Králi/ když on ſlyby ſwé wykonáwati prodléwá. Protož aby to wykonal/ w čemž geſt ſe zawázal/ a Pečet ſwau y gegich aby oſwobodil/ když P. Bůh a řád Křeſtianſký y Papež k tomu napomjná/ aby ſe tak a neginače ſtalo. A giſtě nebylo by to ſluſſné aby on wſtaupiw pod těmi přjſahami w to Králowſtwj/ wſſecky wěcy geho měl bez raddy a wědomoſti Panſké působiti některým Kněžjm dopauſſtěti/ aby řád Cýrkwe Swaté potupowali/ a wſſecko aby on měl na ſwé a Rokycanowé Hlawě zawřjti / poněwadžby z toho wſſe° Zemi této přiſſlo, žeby byla y Pánu Bohu y wſſemu Křeſtianſtwu w oſſkliwoſt vwedena. O přigjmánj pod obogjmi ſpůſobem nenj potřebj mnoho mluwiti/ neb geſt to od Concilium ſwobodně propůgčeno / a protož tomu kdožby chtěl/ procby nebylo podáno? Ale geſtliže Král chce tak yakž ſlibowal/ a w tom ſe Pánu Bohu y Obywatelům Králowſtwj téhož zawázal/ řády Křeſtianſké držeti/ a neřády kazyti/ že oni tolikéž chtěgi gemu nápomocnj býti we wſſech potřebách Králowſtwj toho proti kterémužkoli Nepřyteli. Pakliby nechtěl než wedlé začaté myſli kráčeti/ a ſwau Pečet y gegich na wěc nekonečnau přitiſkati / a toho nikterakž nenaprawiti/ tehdy že oni nemohau, nechtěgi, a powinni negſau wedlé něho ſtáti.

To Poſelſtwj Král wyſlyſſew poſlal pro Miſtra

To Poſelſtwj Král wyſlyſſew poſlal pro Miſtra Rokycana/ a oznamugice Panůw myſl/ dj k němu: Rad milý Miſtře/ gižť gť nám raddy potřebj. Páni, gimižto gſem ſe zawázal/ y Papeži gſem ſe zapſal/ vwazugic ſe w Králowſtwj teto/ že chcy wſſecky neřády nekřeſtianſké kazyti/ nynj to mjti chtěgi, pro vſtawičné Pſanj k nim přicházegicý od Papeže/ abychom ſe tak zachowali yakž gſme přiſljbili / a Pečet naſſy y gegich abychom wyprawili/ a giſtě wždycky o to k nám pjſſj/ a teď hle y nynj ſkrz Poſelſtwj toto k témuž nás napomjnagi. Na to dj Miſtr Jan Rokycan: Ale milý Krali toli geſt neřád nekřeſtianſký přigjmati pod obogim ſpůſobem? wſſak to geſt řád/ ale pod gednau ſpůſobau přigjmati to geſt prawý neřád: ten tehdy neřád kazyš/ a řád křeſtianſký držjš. Rozumjm také tomu/ žes ten zápis včinil přinucený gſauc k tomu proti wſſem práwům/ kteréž nám to vkazugj že Zápis dobrowolný má býti/ a žádný nemá býti přinucen k neřádu/ a owſſem nepochybugi otom, než žes na ten čas ginak myſlil a ginak s mluwil/ ale wětſſj geſt wěc myſliti než mluwiti. Že pak oni dokládagj žeby ſwým ſlowům a zápiſuom Papeži doſti nečinil/ wedle co geſt Papež? Geſt

pež? Geſt Czlowěk/ Czlowěkus tehdy ſljbil/ a Pánu Bohu gſy přiſahl / lépegiť geſt milý Králi pochybiti Czlowěku nežli Pánu Bohu. Pro takowau řeč Král Panům na to Poſelſtwj žádné odpowědj nedal / než obeſlal ge na Sněm do Prahy/ a za tim ſpuntowal ſe proti nim s Pražany a s některými ginými Měſty/ a Páni tolikéž ſgeli ſe na zelenau Horu/ kdež ſpolečně na tom zůſtali/ aby proti ſwým Pečetěm a poctiwoſtem nic nečinili/ a od toho w čemž gſau ſprawedliwj niyakž neodſtupowali. Některá pak Měſta widauce takowau rozepři mezy Králem a Pány/ a rozuměgice tomu že to wſſe pocházý z raddy Miſtra Rokycana/ opuſtili Krále y včenj Miſtra Rokycana/ a přidrželi ſe Panůw, magic od nich o wſſech wěcech giſtau ſpráwu/ a Měſta kteráž gſau to včinili/ byli tato/ Plzeň/ Buděgowice/ Holomauc/ Brno/ Gjhlawa/ Znogmo/ Hradiſſtě/ Hunčow/ Zitawa/ Budeſſyn/ Gerlice/ a geſſtě některá giná.

Král auffal w ſýlu Měſt Pražſkých a některých giných / s nimižto ſebraw lid/ poručil obehnati Raudnicy/ Leſſtno/ Konopiſſtě/ Koſtelec na Sazawě/ Střmelice a giné Hrady Pana Zdeňka z Sſternberka/ chtě wůli ſwau a Rokycanowu proti zápiſuom včiněným wyplniti/ a Rokycána vſtawičně napomjnal Krále aby nečinil ginák/ a nepřeſtáwál od předſewzetj dokawadžby ty protiwnjky pod ſwau moc nepodmanil/ dokládagice že ſe chce s Papežem y ſewſſemi Kardinali geho o wjru hádati/ a ge wſſecky Zákonem Božjm přemocy. Poſtawil ſe Králi na odpor Zdeněk z Sſternberka/ a činil též gemu znamenité ſſkody/ yakž o tom owſſem doloženo geſt pod Erbem Panůw z Sſternberka.

Mnoho o tom Biſkupu Wratiſlawſkém Joſſtowi z Rožmberka na rozličných mjſtech čjſti budeš/ genž byl wzat na Stolicy Biſkupſkau za Krále Ladiſlawa/ a vmřel za Krále Girjho/ Léta 1467. tak yakž Cathalogus Biſkupůw Wratiſlawſkých wyprawuge/ a pochowán w Wratiſlawi s welikau ſláwau a vctiwoſtj/ o kterémžto také pozůſtáwá památka při Latiných takowá:

Iodocus ſive Ioſtus ex præclara familia Dominorum à Rozmberk, filius Domini Vlrici à Roſis, Epiſcopus Vratiſlavienſis, obijt Niſsæ ex nephritide, & Vratiſlaviæ in æde Divi Ioannis Baptiſtæ ſepelitur. Is cum Germanici idiomatis minus eſſet peritus, latina lingua Conciónes in ſuo templo habuit.

W Kronyce Hágkowé w Liſtu 442 činj ſe zmjnka

W Kronyce Hágkowé w Liſtu 442 činj ſe zmjnka o ſwrchu gmenowaném Panu Janowi z Rožmberka při připomjnánj Hradu Zwikowa/ kteréhožto Pánem byl gmenowaný Jan / a to takowými Slowy. Pjſečtj a Wodňanſſtj Měſſtané genž byli z ſtrany Krále Girjho a někteřj z Rytjřſtwa w Kragi Prácheňſkém mnohé ſſkody Panům, Králi odporným činili/ a gednoho čaſu ſebrawſſe ſe tagně čaſem wečernjm položili ſe v Hradu Zwikowa/ kterýž na ten čas w držení měl Jan z Rožmberka/ a když ſe na něm téměř wſſyckni vpokogili/ oni čaſem nočnjm přiſtawiwſſe na Zdi řebřjky lezli do Hradu/ a giž gich nemalo na Zdech bylo / a Hláſnj ſpatřjce co ſe děge/ nemeſſkali to oznámiti Heytmanu Zámku toho Smilowi z Hoděgowa/ kterýž rychle pogma lid genž byl na Zámku obořil ſe na Nepřátely mužně/ a mnoho gich pomordowal s pomocnjky ſwými/ y mnohé zagal/ a mnozý také zahynuli kteřjž po hlawách z Rzebřjkůw dolů padali / když na ně Zwikowſſtj dotjrali / a ginj kteřjž geſſtě dole byli / ſrozuměwſſe tomu že nic newyřjdj / obrátili ſe nazpátek do Pjſku. Potom mě dotče-

dotčený Smil nemage na tom dosti/wygížděl často s Syny swými/ a činil weliké ſſkody okolo Pýſku.

Léta Páně 1523. vmřel P. Petr z Rožmberka / a pochowán wedlé Předkůw swých čtwrtého dne Měsyce Ržíjgna/ o čemž doloženo gest y w této památce takto zněgjcý:

Anno 1523. Magnificus Petrus à Rosis non multo ante mortuus, honorifica atq; celebris funeris pompa elatus, in conditorijs suorum maiorum sepultus, humatur 4. Octo:

Smrt Pana Joſſta z Rožmberka připomýjná se w Létu Páně 1539. těmito slowy.

Anno ut suprà, feria sexta, pridie Francisci, obijt Illustris Heros ac Dominus, Dominus Iostus de Rozmberk.

Toho času když gsem tuto Kníhu psal/ byli dwa Páni z Rožmberka Synowé Pana Joſſta z Rožmberka/Wylim byl Starſſý z nich, Neywyžſſý Purgkrabě Pražſký/ a Zpráwce Domu Rožmberského/a ten vmřel Léta Páně 1593. měl několik Manželek / wſſak potomkůw žádných po sobě nezanechal: po něm byl Purgkrabým Pražſkým Pan Adam z Hradce:

Pan Petr Wok Bratr geho wſſecken statek vgal/ a byl giž gako poslednj w tom Rodu/Manželka geho byla Paní N. z Ludanic, vmřela Léta Páně 1601. žádných potomkůw nezanechawſſe.

Erb a Rod Starožitný Pánuow z Hradce/ ginak z Nowého Domu gednostegný má počátek s Pány z Rožmberka/a ti neyprwe vžíjwali Růži Zlaté w modrém Poli/kterýmžto swědčiti bude

Kapitola III.

Po čtýr Set Let teprwa připodobňugjce se k hrdinským Mužům gineho Národu/kteřjž k Králům Czeským na Službu ke Dworu gich přigjždělí/ Páni Czechowé gména a Tytule swé wywyſſowati počali gichžto prwé z prosta vžíjwali/ podpisugice se toliko gmény wlastnýjmi/nimiž se obyčegně gmenowali/což se spatřiti může w rozličných Magestátých/yakož y w tom, kterýž dán byl Kláſſteru Břewňowskému od Ottagara Krále Czeského/ Léta 1220. w kterémžto

Swěd-

Swědkowé genž přítomný byli / takto gsau zprosta poznamenáni.. Dalebor Iudex, Martinus Pincerna, Iarossius, Boleslaus, Zdeslaus Tista, Vssebor, Zavissa de Chaustnik, Vitko Henricus, Vitko junior Nicolaus, fratres filij Vitkonis, Hridebor, Creslaus, Henricus dapifer, Coiata subdapifer, Henricus filius Borutæ, Vlricus filius Iurich, Beness & frater eius Marquardus, Bavor, Mstideus Castellan⁹ Pragensis, Vlastislaus Iudex Curimēsis ꝛc.

Rowně tak podepsaný gsau Swědkowé w Magestátě téhož Kláſſtera/a to w tom genž byl dán Léta 1234. od Wácslawa Syna Přemysla Ottagara/w kterémžto při koncy doložené gsú tyto slowa: Testes erant, Ioannes Episcopus Pragensis, Eppo Præpositus, Zdeslaus Camerarius, Vitko senior, Henricus frater eius, Mstideus Castellanus Pragensis, Aldik Iudex, Ippoch Castellanus Visegradensis, Zavissa Subcamerarius, Gebhard de Tadovicz, Dalebor Subcamerarius, & alij quàm plurimi.

Tak tehdy se podpisowali Czechowé za starodáwna / a zwláſſtě w těch listech kteřjž z Kancellaře wycházeli/ač w giných listech, kteřjž od nich psáwáni býwali/ nacházegi se Tytulowé gegich doložený/ neb se gedenkaždý z swého Sydla a Zámku psal/kterýž pod swau mocy měl. Ti pak Witkowé a neb Witkowcowé od gednoho Předka poſſli/ a vžíjwali takowého příjgmý za dlauhý čas/a psáwali se Witkowcowé z Chaustnýjka/z Rožmberka/ z Nowého domu/z Wilhartic/z Stráže/a z Austý.

Léta Páně 1262. Pan Oldřich z Nowého Domu ginak z Hradce/yakž swědčý list Krále Ottagara, přítomen byl / když se potwrzowali Magestáty Kláſſtera gmenowaného/a wedlé něho byli tu y giný Páni/gmenowité tito. Ondřeg neywyžſſý Komorník Dworu Králowského/Jaroš Purgkabě Pražſký/Cheton Sudj Heřman Podkomořý/ Oldřich z Lokte / Wylim z Poděbrad/ Sezyma z Kostomlat / Zdeslaw Marſſálek/Zdeslaw z Sſternberka / Jaroslaw Kaſſtellán Boleslawský/Beneš Podkomořý Morawský. Datum per manus, Magistrorum, Arnoldi & Guilhelmi Prothonotariorum, Ecclesiæ Pragen, Canonicorum.

Léta Páně 1347. Karel Král Ržímský a Czeský chtě tomu aby se wſſecko pořádně dálo w Králowstwý Czeském netoliko za dnůw žiwota geho/ale y na časy budaucý / přikázal spůsobiti list na potwrzený Klimenta Papeže / Arcybiskupu Pražskému/ tak aby on mohl y budaucý geho wſſecky Krále Czeské Olegem poswátným pomazowati y korunowati/ a ten Auřad aby složen byl z Arcybiskupa Mohutského/ a wložen na Arcybiskupa Pražſkého/ což wſſe w sobě zawjrá list dotčený/w kterémž že mnozý Páni Czeſſtý doloženi gsau/ a mezy nimi Oldřich y

dřich y Syn geho z Hradce/widělo mi ſe za dobré tuto geg ſlowo od ſlowa položiti/genž geſt y v Hágka w liſtu 315. doložený.

Karel z Božij milosti Rzijmſký a Czeſký Král/ Markhrabě Morawſké/pro budaucý té wěcy pamět/ꝛc.

I Přirozená dobrotiwoſt Srdce naſſeho/y vſtawičné bedliwoſti a prozby wěrných naſſých a pobožných k tomu nás wedau a nutij / abychom pilně toho ſſetřili/cožby bylo ku poctiwoſti a vžitku gegich/a owſſem kolikrátkoli prosba žádagicých ſprawedliwá a ſluſſná geſt/w tom aumyſl welebnoſti naſſy neblaudij/a králowſkému důſtogenſtwj to včiniti/ geſt náležité a ſluſſné. Před welebnoſt naſſy předſtaupiwſſe důſtogný Arcybiſkup Pražſký/Holomúcký/Wratiſlawſký/ a Litomyſſlſký Biſkupowé/ také oſwijcený Jan Korytanſký/Tyrolſký/Gorytſký Hrabě Bratr náš neymilegſſij/ Mikuláš Opawſký a Ratiborſký/Bolek Opolſký/Wácſlaw Slezſký/Bolek Slezſký / Kazymir Těſſynſký/Gindřich Saganſký/a Jan Slezſký, Knijžata/Joſſt z Rožmberka/Wylim z Landſſteyna/Bertold a Czeněk z Lippého/Waněk a Beneš Bratřij z Wartmberka/Geſſek z Michlſſperku/Hynek z Náchodu/Geſſek z Wartmberka / Hynek z Slewen / Oldřich a Syn geho z Hradce / Geſſek z Krawař/Sſtěpán z Sſternberka Jaroſlaw z Sternberka, Preláti / a Páni Vrozenij Králowſtwij naſſeho/proſyli nás pokorně/poněwadž Koſtel Pražſký ſkrz neyſwětěgſſijho Otce Pana Klimenta Božſkým ſpůſobem Papeže ſſeſtého / na naſſy (když gſme geſſtě w menſſijm důſtogenſtwij byli) ſnažnau žádoſt za hlawnij wyzdwižen geſt/abychom gim toho propůgčiti ráčili,/ aby Králowé Czeſſtij ſkrz ruce Arcybiſkupůw Pražſkých poſwátné pomazánij a korunowánij přigijmati mohli. My pak rozuměgice tomu/žeby nemalé Arcybiſkupu Pražſkému zlehčenij bylo/ano ſnad žeby bylo y w cyzý žen ſrpu wpuſſtěnij / kdyby Arcybiſkup Mohutſký k Koſtelu Pražſkému tak wyzdwiženému z ſtrany téhož korunowánij přiſtaupil/tak yakž obyčeg měl činiti před wyſazenijm/a rozwažugice to což byl někdy včinil Gindřich z Wirtnberku někdy Arcybiſkup Mohutſký s Kapitolau Koſtela ſwého gſauc při Ludwijkowi Bawořſkému/proti ſwatému Rzijmſkému Koſtelu / od kteréhož potomně ſložen byl z Auřadu ſwého/tak yakž zaſlaužil činijc proti němu a Králowſtwij Czeſkému/y proti ſwatému Rzijmſkéo Cýſařſtwij / s dobrým rozmyſlem,/ ano y s raddau některých Krále Rzijmſkého a budaucýho Cýſaře Wolencůw a Knijžat některých/ předpowěděné Králowſtwij Czeſké tím ſlawné chtijc opatřiti/pokudž ná z Božſkého opatřenj ſe ppůgčuge na žádoſt předpowěděných Prelátůw/Knijat/Panůw a Wládyk/kteřijž nás k tomu rozumně wedli/ k tomu gſme ſe dobrowolně nachýlili / aby Arcybiſkup Pražſký kterýž geſt a kterýž na budaucý časy bude, Krále Czeſké korunowali / na ně Korunu wſtawowali/Meč/Jablko/Sceptrum/ a giné ozdoby Králowſké aby gim dáwali/a Králowé aby to wſſe z rukau gegich přigijmati mohli s nábožénſtwijm/tak yakž y mazánij y poſwěcenij Králůw/ ſkrz neyſwětěgſſijho Otce Pána naſſeho předřečeného Arcybiſkupům Pražſkým y gich náměſtkům, při zwelebenij Koſtela Pražſkého na žádoſt naſſy ſe wſſemi giným ceremonyemi propůgčeno geſt/yakož y my z naſſy Rzijſkého kralowánij plnoſti a mocy, a s naſſým giſtým wědomijm tímto liſtem propůgčugeme/y také dopauſſtjme každé práwo/y wſſelikau zwykloſt a obyčeg kteréhož a kterýchž Koſtel a neb Arcybiſkup Mohutſký měl, měli neb mijti mohli až do tohoto čaſu při korunowánij předřečených Králůw, gich tu moc prázdnau činijce /

a Rzijmſkého kralowánj mocy zhola odtud odlučugijce a o... zugice/nadto y s plnoſti mocy kralowánij Czeſkého tomu chtěgice aby t... kowé korunowánij a ozdob Králowſkých dáwánij, Arcybiſkupu Pražſkému nyněgſſijmu y náměſtkům geho budaucým na wěčnoſt náleželo/tak aby ſkrz ruce gich to wſſe Králům dáwno býwalo a ne ſkrz Arcybiſkupa Mohutſkého / a tomu naſſemu vſtanowenij aby na odpor nebyli žádné práwa / aniž yaké zwykloſti a obyčege. Bylili gſau pak které wěcy někdy na proti tomu / ty na tento čas neginače než yakoby tuto w liſt tento ſlowo od ſlowa w ožené byli/ruſſýme/kažýme/prázdné a marné činijme/a w nic obracugeme: žádnému nebudiž ſluſſné tomuto naſſemu obdařenij/půgčenij/a odpuſſtěnj/odwolánj /zmařenij / w nic obrácenij na odpor býti. Odpornijcy geſtližeby kteřij nalezeni byli (čehož Pán Bůh nedeg) w hněw naſſeho Rzijmſkého důſtogenſtwij z té příčiny aby wěděli že gſau vpadli/y w pokutu/ tak aby Tiſyc Hřiwen Zlatta čiſtého do naſſij Rzijmſkého Králowſtwij Pokladnice wložili/gichžto polowice nám připadne, a náměſtkům naſſym Králům Rzijmſkým /a druhá polowice těm genžby křiwdu trpěli. Těch wſſech wěcy na ſwědectwij, a pro giſtau gegich pewnoſt tento liſt gſme kázali ſpůſobiti / a pečeti naſſy Welebnoſti vtwrditi. Swědkowé pak těch wěcý gſau / Jan Miſſenſký a Pecko Lubečinſký Biſkupowé / Rudolff ſtarſſý Saſký So Rzijmſkého Cýſařſtwij Marſſálek/Rudolff Syn geho, a Rudolff z Tek Knijžata/Albrecht a Woldemarus z Anhaltu/ Woldřich z Helffenſſteyna/ Hugo z Hoenberku/ Frydrych z Zolerij/ Albrecht a Guntherus z Barbey Hrabata/ Jan Pán w Meckelburgku/Kraſt z Hoenlochu/Gindřich z Bruneku/ Oldřich Pán w Hanowě/Gindřich z Hebirſſteynu/Ebirhardus a Gindřich z Walſſe/a Gilgj/Pan z Rodemaker/ Rzijmſkého Králowſtwj Knijžata a Páni. Dán w Praze Léta Páně 1347. prwnijho dne Měſyce Zářij/Králowſtwij naſſých Léta druhého.

In diario Cýſaře Karla připomijná ſe Pan Buſſek z Welhartic a z Nowého domu, tolikéž y v Hágka při Létu 1335. kdežto ſlowa gmenowaného Hyſtoryka takto znějí.

Geſſtě Karel byl nepřigel z Slézſka z Wogny / a Král Jan přigel do Czech s Manželkú ſwau Blaženau/kterauž Karel Beatricem gmenuge Dcerau Knijžete z Borbonu z rodu Králůw Frantſkých/z kteréž ſe potomně narodil Wácſlaw. Tu někteřij yak Czechowé tak z Hrabſtwij Lucenburſkého/ rozhněwanij proti Karlowi, na ten čas Margkraběti Morawſkému mluwili k Králi řkauce: Pane pohleďte ſami k ſobě/ Syn wáš má w tomto Králowſtwj mnoho Hradůw, y Lid weliký k tomu/ a to budeliť na dlauze/tak ſe on rozmůže, že wás z Králowſtwij wyžene/ kteréhož owſſem Czechowé welmi milugi / proto že geſt z rodu Králuow Czeſkých/a prawý Dědic Králowſtwij tohoto. Oni pak to lſtiwě mluwili / neb zyſku ſwého hleděli/totiž aby gim poručenij byli Hradowé ti kteréž Karel ſobě wygednal s welikau prácy a nákladem / a byli gſau w Czechách tito/ Hradec/Zlutice/Hrádek/Pijſek/Tyčow/Lichtenburk/Nečtijn/Zbiroh/Táchow a Trutnow/w Morawě pak, Holomauc/Lukow/Telč/ Lewič/Brno/ Znogmo/a giná Zbožij kteráž zaſtawena a odlaučená od Králowſtwij Cze-

ſkého on ſobě s nemalau prácy přiwlaſtnil/ nad kterýmž gſauc Wládařem,
ſnažil ſe den odedne ge rozmnožowati a zlepſſowati za celé dwě Létě. Me-
zy tím Král Jan dal Seſtru ſwau mladſſý Annu Ottowi Weywodowi Ra
kauſkému za Ženu/a w tom vmřelo Knýže Korytanſké Teſt Bratra Cýſaře
Karla/po kteréhožto Smrti, když ſe měl vwazowati w Knýžetſtwý geho/a
w Hrabſtwý Tyrolſké Syn Krále Jana/ Ludwýk genž ſe gmenowal Cý-
ſařem, newděčen gſa těch ſlužeb kteréž gemu činil Král Jan/ſmlauwal ſe o
to Zbožý s Weywodami Rakauſkými/ tak aby on doſtati mohl Hrabſtwý
Tyrolſkého/ a Knýžata Rakauſká/totiž Albrecht a Furta Knýžetſtwý Ko-
rytanſkého. Protož oni hned tagně rokowali s Panem z Auffſſteyna, genž
byl Wládařem wſſech Korytanſkých/a ten poddal gim Korytany, a Kný-
žetſtwý odewzdal/a tak odſtrčen byl Jan Bratr Karla Margkraběte Mo-
rawſkého: ale newedlo ſe tak ſſtiaſtně Ludwýkowi z ſtrany Hrabſtwý Ty-
rolſkého/neb Tyrolſſtý nechtěli ſe gemu poddati/ale zůſtali w poſluſſenſtwý
Janowém/tak že on Pánem gich byl. To když ſe tak dálo/a Král Jan giž po
ſazen byl na Karla Syna ſwého yakž oznámeno/připauſſtěge k Srdcy rad-
du lſtiwau/Synu ſwému wlaſtnýmu newěřil/ gemužto wſſecky Zámky od-
ňal z Wládařſtwý w Czechách y w Morawě/a zanechal mu toliko Tytule
Margkrabſtwý Morawſkého bez vžitkůw. Gednoho pak dne gel Karel z
Hrádku do Prahy/a wgel vpřýmo do ſtarého Domu Purgkrabowa/wněmž
to prwé několik Let přebýwal/dřýw než weliká Syn vdělána byla: Tu ſe
položil w nocy na Loži/a Buſſek z Wilhartic Starſſý Komornjk geho ney-
wyšſſý při něm na druhém Loži/dawſſe ſobě vdělati oheň weliký neb Zyma
byla twrdá/a že dwéře y Wokenice byli vzawýrány/měli Swěc doſti/kteréž
w Komoře yaſně hořeli. Ledwa oni počali ſpáti/toť počne cos po Komoře
choditi s takowým ſſauſtánjm, že obadwa procýtili/ pročež Karel kázal
Buſſkowi wſtáti/kterýž wſtana hleděl coby to bylo/ a newida nic chodýc po
Komoře ſem y tam/přiložil na oheň/ſwěc wjce rozſwjtil/ a poſtawiw geden
Koſſljk plný Wýna wedlé ſwýce/ zaſe ſe položil. Karel Margkrabě pak
přioděný gſa Pláſſtěm, ſedel na Loži, ſlyſſe wždy někoho choditi/ač žádného
ſpatřiti nemohl/a w tom wezma čýſſy gednu hodilo ni přes Lože Buſſkowo
y přes wſſecku Komoru/tak že obrazywſſe ſe o ſtěnu, padla zaſe zpátkem do
proſtřed Komory/z čehož ſe obadwa Karel y Buſſek nemalo vlekli/ a wždy
předce kráčegicýho po Komoře ſlyſſeli/ až potomně naposlauchawſſe ſe do
wole/a znamenagic ſe znamenjm S^o^ Křýže/zeſnuli/a na zeytřý ráno vhlí-
dagic Koſſljk ten geſſtě w proſtřed Komory ležeti/to wſſe což ſe předeſſlé no-
cy dálo, Komornýkům giným wyprawowali.

Czaſu téhož poſlal Král Jan Karla Margkrabý

Wogenſky na Knýže Slézſké Bolka/Pána Minſtrberſkého/ kterýž ſám na
proti tomu ſtal/když ſe Králi Janowi poddáwali Knýžata Slezſká/a když ſe
giž on byl vwázal w Měſto Wratiſlaw po ſmrti Gindřicha Knýžete Wrati-
ſlawſkého/genž byl ſeſſel bez dědicůw. Toho tehdy Bolka Minſtrberſkého
kraginu Karel wyſlaný pohubil tak welmi že geſt muſel býti ſkrz ſmlauwu
Manem Králi Czeſkému yako giná Knýžata/což ſprawiwſſe, táhl do Vher
k Otcy Janowi/kteréhož naſſel w Wyſſehradě na Dunagi v Karla prwný-
ho/gehožto Dceru Král Jan prwé měl za Manželku/kteráž když vmřela po
gal ſobě Seſtru Kazymýra Krále Polſkého/s nižto měl tři Syny Ludwýka
Ondřege a Sſtěpána. Včinil pak ten Karel prwnj mezy Kazymýrem Pol-
ſkým a Janem Králě Czeſkým pokog/tak aby ſe Jan odpowěděl toho wſſe^o^

což gemu přýſluſſelo w Polſſtě/totiž Tytule Hnězněnſkého a krage Krakow
ſkého/a Král Polſký poſtupowal Králi Janowi tolikéž wſſeho práwa/ kte-
réž měl ke wſſem Knýžetſtwjm Slezſkým a k Měſtu Wratiſlawſkému/o což
prwé vſtawičná wálka mezy nimi byla/neb Wácſlaw toho gména druhý
Král Czeſký, držel Králowſtwý Polſké po Manželce Dceři Přemyſla y Po-
lácy geho wolili za Krále/a nyný Kazymir tento, Streyc Panny té kterauž
měl Wácſlaw druhý/a Syn Wladiſlawa Loketka zaſazowal ſe o to/ mlu-
wýce že Žena nemůže děditi w Králowſtwý Polſkém/ a ta Pře toho čaſu k
koncy přiwedena/ ſkrze tu ſmlauwu kteráž ſe ſtala proſtředkem gmenowa-
ného Karla při přýtomnoſti Knýžete Bawořſkého, Gindřicha, genž byl
měl za Manželku Krále Jana Dceru. Při té ſmlauwě wedlé Hágka Král
Jan za takowé wyrčený dal dwadceti hřiwen/a odtud obrátil Syna ſwého
Karla Margkrabý Morawſkého na Hrabſtwý Tyrolſké/aby on ge ſprawo-
wal y Bratra ſwé^o^ Jana s ženau/neb oni geſſtě byli w letech yako dětinſkých
a když tam Karel přigel/ připuſſtěn byl k Wládařſtwý ſkrz Zemany Hrab-
ſtwý gmenowaného. Při té wſſý ſpráwě wyš dotčené byl gmenowaný Pan
Buſſek z Wilhartic a z nowého Domu/ kterýž ſe tehdáž přýdržel Karla
Margkhrabý Morawſkého gſauc na ten čas neywyšſſým geho Komorný-
kem.

Léta Páně 1355. Karel Král Czeſký korunowán

železnau Korunau na Králowſtwý Římſké
od Arcybiſkupa Medyolanſkého w Medyolá-
nu w Kláſſteře S^o^ Ambrože/w kterémž poto-
mně zůſtal za oſmnácte dni. Obrátiw ſe pak
do Měſta Piſys/a založiw Kláſſter w Taren-
cu w Biſkupſtwý Kremonſkém Bratřjm řádu
S^o^ Auguſtýna/očekáwal w něm Legáta Pa-
pežſkého/ poněwadž ſe giž gednalo o koruno-
wáný geho na Cýſařſtwý/o kterémžto dolože-
no geſt pod Erbem Panůw z Lippého/ a při
tom korunowáný byl y Pan Gindřich z Hrad-
ce s giným mnohými Pány/ kteřýž pod dot-
čeným také Erbem poznamenaný gſau. Ten Pan Gindřich z Hradce byl y
při té bauřce kteráž ſe ſtala w Piſys čaſu nočnýho proti Karlowi/ o niž také
pod Erbem Panůw z Lippého mluweno bude/a tu Gindřich počten geſt me
zy nimi, kteřýž bránýc Krále Pána ſwého zmužile ſobě počýnali.

Pan Heřman z Hradce ginak z Nowého Domu

wyzdwýhl nákladem ſwým Oltář ku památ-
ce dwanácte Apoſſtolům Božým/ o čemž wy-
prawugi Knihy Koſtela Pražſkého při Létu
Páně 1382.

Témuž Panu Heřmanowi

z Nowého Domu ſwědčý pamět tato/ kteraž
napſaná geſt w Knihách gmenowaných wten
to ſmyſl.

Nos Hermannus de nova domo, Notum
facimus etc. in Villa nostra Masti, decem Se-

xagenas Census annui damus, & in Suchodol &c. Nos verò Petrus & Ioannes de Rozmberk id fatemur, nostraq; Sigilla sunt appensa. Datum Anno 1383.

Druhého Léta to gest 1384. Pan Gindřich z

nowého Domu postawiti dal Oltář w Kostele w nowém Domě Swatému Janu, a Swaté Panně Barboře ku památce/ a nařýdil k němu deset kop platu ročnýho / o čemž wyswědčugi libri Erectionum takto:

Nos Henricus junior de Nova domo, Notum facimus, quod cum consensu amicorũ nostrorum in Villa Makolusk damus decem Sexagenas, eamq; Villam cum omnibus pertinentijs donamus.

O témž Panu Gindřichowi znýj pamět giná takto:

Erectio Altaris in honorem Dominici Corporis, ac Beatissimæ Virginis in Ecclesia Parochiali in Nova domo, pro qua Henricus de Nova domo asignavit decem Sexagenas reditus annui in Villa Malandi, Anno eodem.

Na Saudu Zemském genž byl držán Léta Páně

1388. seděli, Pan Heřman/ Woldřich a Jan z Nowého domu s těmito Pány/ kteréž ze gména tak doložené nacházým:

Procopius Marchio Moraviæ, Andreas de Duba Supremus Iudex, Henricus Skopek de Duba Supremus Camerarius, Conradus Kaplirz de Sulevicz Prothonotarius, Guilhelmus Zagicz, Marquardus de Kost, aliàs de Vartmberk, Ioannes Pirknar de Pirknstein, Henricus de Rozmberk, Hermannus, Vlricus, Ioannes de Nova domo, Zezema de Austi, Zdenco de Rozmital, Ioannes de Zampach, Plichta de Zierotin, Conradus de Lnar, Hinco de Dub dictus Berka Ratimir de Ssuamberk, Albertus de Sternbek, Albertus junior de ibidem Zdeslaus de Ssternberk, Czienko de Vesel, & alij.

Téhož času Pan Gindřich Starssý z Nowého

Domu dal vdělati Oltář ku poctiwosti Panny Marye, a ku památce Swatému Tomássy a Swaté Alžbětě/ k kterémužto vstanowil y ročnýj platy w Robkowě a Domassyně/ yakž poznamenáno gest w často gmenowaných Knihách Erectionum,

Lupacz in Calendario; anno 1420. nobilis dominus Vlricus de nova domo cum cæteris sibi adiunctis nobilibus ac utriusq; partis Taboritarum & Pragen: consensu disposuit ut omnes presbyteri Pragen: cũ Taboritis

hora determinata post prandium conveniant ad Collegium Caroli adhabendam inter partes collocutionem. Men: Decemb.

Opět dotčené Knjhy Kostela Pražského wyprawu

gi při Létu 1396. že gest Jan z Nowého Domu a z Wilhartic darowal k Kostelu S. Mařj Magdaleny a S. Panny Doroty w Wilharticých sedm kop gro: a 27 grossů platu wěčného a ročnýho we Wsech těchto/ w Sstěpanowicých/ w Jakubicých/ w Milanowicých/ w Zahrádce a Traianowicých/ o čemž takowý text dolożen gest:

Erectio Capellæ Sanctarum Mariæ Magdalenæ & Dorotheæ Virginis in Vilharticz, personaliter constitutus Nobilis Dominus Ioannes de Nova domo dictus de Vilharticz, septem Sexagenas cum 27 grosis census annui & perpetui, in Villa Sstepanovicz, in villa Iakubicz, in villa Milanovicz, in villa Zahradka, in villa Traianovicz, dedit donavit, Anno ut supra. O témž památka gest y při Létu 1409.

O Panu Heřmanowi z Hradce též se činý tam pa-

mátka takto psaná k pochwale geho sstědrosti/ skrz kterauž mnohé a rozličné platy Kostelům nařizowal/ y wystawěti dal Sspitál w Nowém Domě s Gindřichem a Janem Bratry swými/ kterýžto potomně Sspitál hogně nadali Purgkmistr a Radda sewssý Obcý.

Erectio Altaris Sanctissimæ Virginis Mariæ, ac Sanctorum quatuor Doctorum, in Ecclesia Parochiali in Nova domo. Nos Hermannus de Nova domo &c. villam nostram Piessina dictam, & octo Sexagenas cum dimidia & septem grossos, census perpetui, cum omnibus utilitatibus, prò salute prædecessorum nostrorum, damus, donamus.

Idem Anno Salutis 1400. & frater Ioannes junior de Nova domo fundaverunt & dotaverunt Hospitale in Nova domo. Erectio Altaris seu Capellaniæ, in honorem S. Mariæ Virginis, S. Mariæ Aegyptiacæ, & S. Antonij Confessoris in novo Hospitali in Nova domo; Magister Civium, & jurati Consules Civitatis seu Oppidi Novæ domus, Pragensis Diocæsis, damus donamus &c. Nos quoq; Henricus & Ioannes junior, Domini de Nova domo, Fundatores dicti Hospitalis, considerantes præmissa, ea approbamus &c. Actum anno ut suprà, Dominica Palmarum, die 12 April.

Hágek při Roku Božým

1450. mluwýc o Králi Gjřým, vwozuge w pamět Syny Meynharda z Hradce/ kteřjž retowati chtěli Pana Frydrycha z Kolowrat s Panem Gindřichem z Rožmberka takto:

Gjřý Poděbradský oblehl Frydrychowi z Kolowrat Hrad geho řečený Bussťehrad/ kteréhož welmi pilně počal dobýwati/ a w tom Gindřich mladssý z Rožmberka / Sýnowé Meynharda z Hradce/ a ginj mnozý shromáždili se wespolek, a položili lid swůg v Roky-

can/tak yakž ſe ſmluwili s Frydrychem ſtarſſým Knjžetem Miſſenſkým,
genž byl měl pomoc gim včiniti/aby mohli retowati Buſſtěhradu / a odtud
měli ſpolečně táhnauti k Praze/pokauſſegic ſe o to, zdaliby gi mohli opano-
wati. Na tom když bylo zůſtáno/Knjže Durynſké Bratr Knjžete Frydry-
cha Miſſenſkého s Markrabjm Bramburſkým wtrhl gemu do Země/ a či-
nil w nj znamenité ſſkody/ tak že ſe Frydrych muſel domu s lidem nawrá-
titi/ a ſwé Země retowati. Sitký pak Poděbradſký ſebral giné obzwláſſtnj
Wogſko s Pražany a giným Měſty / a zanechaw prwnjho při dobýwánj
Buſſtěhradu/táhl na gmenowané Pány/ kteřjž očekáwali v Rokycan na
Knjže Miſſenſké/a oni zwěděwſſe o tom, hnuli ſe odtud k Plzni/ a rozložili
lid na Obcyznjch. Protož Frydrych z Kolowrat nemage naděge o retunku/
muſel ſe s Pražany ſmluwiti, y s Králem gich/a muſel gim přiſljbiti že chce
při nich býti/a wěřiti tak yakž oni poručj.

Spatřuge ſe mezy ſtarými pamětmi Panuow z

Hažmburka geden liſt Krále Wácſlawa, genž
byl pſán téhož léta k Panu Janowi z Hradce
ginak z Nowého domu, těmito ſlowy:

Venceſlaus Dei Gratia Romanorū Rex
ſemper Auguſtus, & Bohemiæ Rex, Nobili
Ioanni de Nova domo, fideli noſtro dilecto,
gratiam Regiam & omne bonum &c. Te Iu-
ſticiarium ſeu Popravconem diſtrictus Be-
chinenſis fecimus, conſtituimus, & ordina-
vimus, dantes & concedentes tibi auctorita-
te Regia, plenam & expreſſam in facinoro-
ſos & delinquentes homines exercendi & pu-
niendi poteſtatem, mandantes nihilominus tibi, præſentibus serioſè, qua-
tenus ad requiſitionem cæterorum juſticiariorum & Popravconum Reg-
ni Bohemiæ ſeu Civitatum ipſius incolarum, quotiens opus fuerit, & te
duxerint deſuper requirendum, ipſis ad conculcandam & reprimendam
maleficorum, raptorum, & oppreſſorum dicti Regni Bohemiæ temeri-
tatem, in conſueta tua potentia totis viribus aſsiſtere debeas. Datum
Anno 1405.

Okolo Léta Páně 1407. wyprawugi někteřé

pamětj Koſtela Pražſkého / že geſt byl Pan
Gindřich z Hradce Commendatorem Záko-
na Swatého Jana Jerozolimitanſkého / yak
w Czechách/tak w Polſſtě/w Morawě/w Slez-
ſku y ginde.

W Knihách kteréž ſlowau

Erectionum poznamenaná geſt náklonnoſt k
opatřenj Koſteluow Božjch / gmenowaného
Pana Jana z Wilhartic a na Herſſteyně při
Létu 1412. kteréhožto on darowal pět kop
groſſůw platu ročnjho do Kláſſtera w Nepo-
mukách/yakž o tom text položený takto znj:

Nobilis Vir Dominus Ioannes de Vilharticz & in Herſtein reſidens,
pro ſalute animæ ſuæ, & Ioannis de Vilharticz bonæ memoriæ olim Mar

ſalci,

ſalci, Patris ac Progenitoris ſui, dedit & donavit quinq; Sexagenas cenſ⁹
annui pro Monaſterio in Nepomuk, in Villa ſua Valkanov die prima Mē-
ſis Marcij.

Idem Nobilis Vir Dominus Ioannes de Vilharticz, reſidens in Her-
ſtein erexit Capellaniam in Zavlekov, Anno 1411.

Nobilis quoq; Dominus Ioannes ſenior de Novadomo dictus de Vil-
hartic, octo Sexagenas cenſus perpetui donavit ſuper Erectionem Altaris
Sanctæ Crucis, S. Mathæi Apoſtoli & Evangeliſtæ, & S. Blaſij Martyris,
in Klatova.

W Sněmu Czáſlawſkém genž byl držán Léta

1421. dokládá Hágek mezy ginými Pány
Pana Oldřicha Wawáka z Hradce / mluwjc
o tom těmito ſlowy w Liſtu 390. Swoláni
byli wſſyckni Páni/Rytýři/y Obec Země Cze-
ſké do Czáſlawě ke dni ſwatého Marcella/neb
dána byla plná ſwoboda wſſem aby ſe na ten
Sněm ſgeli přátelé y nepřátelé pro doſaže-
nj pokoge a ſprawedlnoſti. Při tom rokowá-
nj byli tyto oſoby z Czech / Kunrád Arcybi-
ſkup Pražſký/Oldřich z Rozmberka / Czeněk z
Wartmberka a z Weſelé / Oldřich Wawák z
Hradce / Gindřich z Waldſſteyna přigmjm
chudoba/Jan Sſkopek z Dubé/Gindřich Berka z Dubé/Jan z Czaſtolowic/
Hynek Kruſſyna/Boček z Kunſtátu/Flaſſka a ginj mnozý/z Morawy pak
byl Petr z Pernſſteyna a na Strážnicy/Heytman Margkrabſtwj Moraw-
ſkého/Jan z Lomnice/ a ginj mnozý z Panůw y z Rytýřſtwa. Neyprwé
mluweno o tom/aby čtyři Artykulowé Pražſſtj nevſtupné držáni byli / po-
tomně doloženo aby Zykmunda Krále Vherſkého nikoli za Pána nepřigj-
mali. Morawané odpowěděli že čtyry prwnj Artykule přigjmagi/ale pá-
tého genž geſt z ſtrany Zykmunda Krále, že přigjti nemohau / lečby prwé
před nim ſwau čeſt ohradili/pročež žádali prodlenj/aby ſe mohli weſpolek
dokonálegi o tu wěc poraditi. Neynevſtupněgſſj byli w tom Měſta Mo-
rawſká/prawjce že chtěgi při ſtarobylém pořádku zůſtati / neb Páni mnozý
y Rytýři chtěli přiſtaupiti k myſli Panůw Czeſkých / a tak když ſe doma ne-
mohli ſněſti/nedali Czechům na ten čas žádné odpowědj / kteřjž při tom
ſgezdu wždy ſe předce na to namlauwali/aby Zykmunda Krále Vherſkéº žá-
dným ſpůſobem newpauſſtěli do Králowſtwj Czeſkého / lečby byli práwě
Božſkau mocy k tomu přinucenj. Tu Poſlowé z Měſt a obzwláſſtně z Měſt
Pražſkých/magice o tō ſprawu že Korybut Syn Witolta welikého Knjžete
Litewſkého/ nakloněný geſt k obyčegům Ruſkým / ano že y ſobě giž téměř
oblibuge přigjmánj pod dwogj ſpůſobau / vſtawičně k tomu řečmi ſwý-
mi ſměřowali, aby on byl Králem Czeſkým/čemuž ač neyprwé Páni odpo-
rowali/wſſak potomně znamenawſſe w tom Měſſtanůw nevſtupnoſt/dali k
tomu ſwé powolenj/a wyſlali z proſtředku ſebe dwanácte oſob do Litwy ya-
ko tagně/kteréžby Korybutowi že za Krále wolen geſt, oznámili. K ſprá-
wě pak Koruny Czeſké, nařjzené byli do čaſu tyto oſoby Oldřich z Rozm-
berka/Czeněk z Wartmberka ginak z Weſelé/Oldřich z Hradce/Hynek Kru
ſſyna z Lichtmburka/Gindřich Berka z Dubé, Páni/ Jan Žižka z Trocno-
wa/Zbyněk z Buchowa/Jan z Smilkowa/Mikuláš z Barchowa / Milota

z Boh.

z Bohdánče/Oneš z Minkowic/Gindřich z Boharyně/Zemani/Jan z Knězowsy/Lideř z Radkowic/Pawel a Jan Charwátowé/Franc z Rožmitála Wach z Ziatče/Mateg Pražák z Hradce nad Labě/ a Mateg z Hostic z Kaurima, Měsstané Měst Pražských: o čemž při spisowánij Města Prahy doloženo bude.

Léta Páně 1440. držán byl Sněm w Praze w

Suché dni Letničnij/na kterýž se sgeli Páni/ Rytijřstwo/a poslowé z Měst/ a tu zůstáno na tom aby wydáno bylo z Panůw sSestnacte osob z Rytijřstwa třináct/ z každého Města Králowského Osoba gedna/ a z Měst Pražských Purgmistřij/ a těm wssem aby wydaná byla přijsaha/žeby žádnému nic o tom co se dijti bude neoznámili/ale předce přissla ta wěc na gewo/totiž že gsú tagně wolili za Krále Albrechta Mnichowského z Bawor/ kteréhožto prwé listem obeslali aby do Rauby přigel/a tam wyprawili k němu některé osoby/ yako Oldřicha z Rožmberka/Meynharta z Hradce/Hynka Ptáčka z Pirksteyna/ Giřijho z Kunstátu a z Poděbrad/Bohussy Kostku z Postupic/ Hynka Wamberského z Rohatec/Jana Dobsse z Děsowa/a tři Pány Radnij ze třij Měst Pražských. To wsse ač se dalo welmi tagně, wssak dřijwe než wyslanij z Prahy wygeli/přisslo psanij k Albrechtowi Knijžeti od Frydrycha Krále Řijmského s napomenutijm takowým/aby toho nečinil co Czechowé budau chtjti/a cyzý wěcy aby na sebe nebral. A když k němu Czechowé přigeli/podali mu neyprwé listu wěřjcýho/potomně oznámili že gest wolen za Krále/a přitom dali gemu rozličné Artykule, kteréž měl zdržeti. Ale Albrecht mimo wssech naděgi nechtěl Králowstwij sobě odewzdané přigijti, yakž na hoře oznámeno/ totiž w poslaupnosti Knijžetcý.

O témž Panu Meynhartowi z Hradce činij zmijnku Hágek w Létu 1442. takowau.

Někteřij z Panůw a z Rytijřůw gsauc po hromadě, rozwažowali mezy sebau, yak weliké neřády powstáwagi/ skrz laupežnijky po wssem Králowstwij Czeském/ pročež zwolili sobě Sněm w Praze/na kterěž snažně wyhledáwali prostředku/gimžby se mohlo to zlé přetrhnauti/tak aby gedenkaždý žiw byl wedlé prawidla Práw/ a nesahal na druhého. Y wywoleni byli Heytmané po Kragijch kteřijžby nedopausstěli laupežnjkům swau wůli prowozowati. Vstanowen tehdy Meynhart z Hradce neywyšssij Purgkrabě Pražský a Karlsteynský, Heytmanem Krage Pražského/a Hanuš z Kolowrat, druhým Heytmanem Krage Pražského y Slanského/Giřij z Kunstátu Heytmanem Krage Hradeckého/ Oldřich z Rožmberka Heytmanem Krage Bechynského/Wácslaw z Michalowic neywyšssij Mistr Přeworstwij Strakonického včiněn Heytmanem Krage Prácheňského/Hynek Krussyna Plzenského/Burian z Guttnsteyna a na Rabssteyně Ziateckého/Zbyněk Zagic z Hažmburka Řijpského/a Michalec Krage Boleslawského. A gedenkaždý z Heytmanůw těch měl sobě přidané Zemany/ některý mnoho, a některý žádného, wedlé ssyrokosti Krage. A tak tím prostředkem vpokogena byla Země/a laupežnijcy nesměli gi wijce hyndrowati.

Nepřijzeň a rozepři kteráž se zběhla mezy Giřijm z Kunstátu a Meynhartem z Hradce Léta 1446. wyprawuge Hágek těmito slowy.

Giřij Poděbradský z Kunstátu včinil Psanij k Pražanům a k Meynhartowi Heytmanu Hradu Pražského/k Janowi Smiřickému, k Hasskowi z Wěřetic, a k giným/ pto aby přigeli na Sněm do Peldřimowa po slawnosti Swatého Ducha/ a oni tak včinili yakž od něho byli žádáni. Tu rokowáno dlauho z strany Ladislawa Syna Albrechtowa/měl li by za Krále přigat býti: Giřijho z Kunstatu bylo zdánij takowé/ aby zanechagic cyzozemcůw někoho sobě wzali za Pána z swého Jazyku, kterýžby se y wijry gich přijdržel/čemuž náramně odporowal Meynhart se wssij swau možnosti tak že se museli rozgeti, nic gistého nevstanowiwsse/a proto Giřij měl welikau nechut proti Meynhartowi hned od toho času.

Mage pak w srdcy swě pýchu a žádost k powýssenij/wssemi způsoby o to se snažil/zwlásstě Léta 1448. aby mohl přigijti k něgakému důstogenstwij a obeslal některé z známých a sobě náchylných/ gimžto položil Sněm na Horách Gutnách na den S.° Jana Křtitele. Když se sgeli množý/wssyckni neyprwé přisáhli, že toho nikoli nepronesau žádným způsobem což se koli tuto gednati bude. Byli pak obesláni od Giřjho y Zykmund Syn Zykmunda Děčínského z Wartmberka/Trčka z Lipnice, a Měsstané Hradečtij/Meytsstij/ y Chrudimsstij/y ginij množý ke dni vloženému/s nimižto Giřij wedlé společného snessenij táhl hned k Bechowicům/a od Bechowic vpřijmo k Praze/ do nižto se wlaudili nočnijm časem w pondělij na Auterý po Swatém Gilgij přes Řzeku řečenau Slup, kteráž gest nad Botijčem/a wskočili neyprwé na Wyssehrad/gehožto když se zmocnili/w čas swijtánij táhli skrz Nowé Město Pražské do Starého, křičijce Kunstát Herr Kunstát/ neb to gegich bylo heslo/a tím náwěsstij Konsselů Pražským dáwali, y některým giným gessto s Poděbradským měli tagné srozuměnij, genž byl přikázal aby žádných Domůw newybijgeli/a žádnému sskody nečinili/a w tom přiběhnauce ti kteřijž o ge.° přjgezdu wěděli, wjtali ho s nemalau radosti. Tu potomně yat Meynhart z Hradce Heytman Pražský od Pražanůw, z rozkázáni Giřijho z Kunstátu/a hned poslán do wězenij na Poděbrady/a Hanuš z Kolowrat druhý Heytman Pražský rychle wsedna na Wůz, zadnijmi Wraty z Domu Karla Margkraběte Morawského w němžto on bydlel/vgel sstiastně až na Žebrák a Obec Pražská zbauřiwsse se, vdeřili na židy/gichžto Statky welmi rychle byli rozebrány/ač y někteřij Křestianům brali/a skrz to množý byli zmordowáni. Pessyk také z Kunwaldu od střijbrné Hory Purgkmistr Staroměstský gsa w tom auřadu několik let pořád, vgel na Dražice k přátelům swým/ obáwage se aby to též gemu se nepřihodilo od Giřijho a Obce zbauřené/ což se přihodilo Meynhartowi. Vgel y Mistr Paparssek Zpráwce Kostela P. Marye před Teynem/Kazatel wýborný a muž ctnostného obcowánij, a milownijk řádůw Kostelnijch. Tolikéž množý vtekli z Nowého Města, yak duchownij tak swětsstij kteřijžkoli řád milowali, před tím wrchnijm neřádem vgijždégice. Někteřij z sprostněgssijch diwili se tomu řkauce: Diwná gest to wěc: Cýsař Zykmund nemohl Prahy dobyti, mage 30000 lidu/aniž Wyssehradu retowati/a Giřij Poděbradský geden Czeský Pán s 600 toliko lidu tak slawné a lidné Město sobě podmanil/a ani on ani bogownijcy geho swých mečůw z posswy newytáhli.

Pan Meynhart z Hradce zuostáwal na Podě-

Podébradech v wězenij/a gsa při slawnosti očisstiowánij Panny Marye, ginak Hromnic, welmi nemocen a wssecek oteklý/wyručil se z toho wězenij, a gel na Karlssteyn/kdežto y vmřel Léta 1449. Wůbec to mluwili mnozý y wěřili tomu že gest byl na Podébradech gedem otráwen. Giřij pak z Kunstátu w pátek po slawnosti Welikonočnij sgeda se s Pány w Gihlawy / kteřijž byli při Meynhartowi, včinil s nimi porownánij/a to z přijčiny té/aby w tom čase mohl sobě wssecka Města vpewniti/a gey za Pána a Zpráwcy Země aby přigali.

W Létu Páně 1453. Syny Pana Meynharta

z Hradce připomijná Hág: w listu Kronyce swé 427 takto: Páni Rakausstij a zwlásstě Oldřich Eycingar, znamenawsse že Cýsař Frydrych z té přijčiny Ladislawa pogal do Wlach/aby on nebyl Králem Vherským ani Czeským/ včinili sgezd a zůstali na tom gednomyslně / aby Auřednijky zanechané a vstanowené od Frydrycha wyhnali: což wykonawsse, poslali k Frydrychowi s napomenutijm aby předsebe nebral těch wěcy kteréžby proti dobrému řádu a Czechům y Vhrům byli/ a aby dědičného Pána propustil/ neb s nimi w bog wstaupil. Odpowěděl Frydrych že Cýsaři náležij Králem wládnauti/a oni bez messkánij oblehli Nowé Město/ w čemž bylo gim nápomocno Hrabě Cylické / kteréž gsauc na ten čas w Wijdni/položilo swůg lid v Města dotčeného. Tolikéž Gindřich mladssij z Rožmberka na pomoc přitáhl Panům Rakauským s osmi Sty pěssijch/ a s dwěma sty gijzdných. Vhři nepřigeli, neb wzali s Cýsařem přijměřij. Táhl pak Gindřich z Rožmberka na služebnijky Cýsaře Frydrycha/kteřijž gsauc w Rakaucých geho se přidrželi/a těm činil znamenité sskody s tak malým počtem lidu/plundrugice wssudy wůkol statky gich/až přigel k Milbochu/kdež opět sgel se s Eycingarem/odkudž táhl k Pelmochu/ a potomně k Zámku genž slowe Ort ležijcý pod Wijdni nad Dunagem/ kteréhož počal dobýwati. Za nim přigeli Gessek Swoganowský/Wácslaw Gitčinský/ a Arnosst Leskowec na místě syrotkůw mladssijch Synůw Meynharta z Hradce, yakožto Poručnijk/a potom přigel Mikuláš Kaplijř do téhož Wogska kteréž při přijtomnosti Panůw swých Rakauských Czeských a Morawských sylně Hradu toho dobýwali/ dokawadž nebyl dobyt y rozbořen. Odtud pustili se wssyckni k Nowému Městu/a počali k němu z Děl welmi hustě střijleti/a Cýsař rozwážiw předsewzetj gegich/poslal k Hraběti Cylickému a k Gindřichowi z Rožmberka y k ginýmj o přijměřij / Arcybiskupa Mohutského / Biskupa Pasowského / a Prokopa z Rabssteyna Kancléře, / kteréžto osoby spuosobili to že přijměřij včiněno gest k rokowánij za osm dni. Ale Cýsař hned na zeytřij wydal těm Panům Ladislawa za Krále/kteřijž přigeli s nim do Wijdně/a čtwrtého dne rozpustili Wogsko.

Pan Gindřich z Hradce kteréhož mnohé paměti

připomijnagi / byl Neywyšssijm Komornijkem Králowstwij Czeského. Manželku měl Annu Hynka Knijžete Minsterberského Dceru/genž byla Wnučka Krále Giřijho/a Wnučka tolikéž Wylima Knijžete Saského/od kteréž splozen Pan Adam z Hradce Neywyšssij Kancléř Králowstwij Czeského/ a ten vmřel w

mřel w Praze Léta 1531. měl Manželku z Rodu Panuow Lwůw z Rožmitala gménem Annu/ kteraž gemu porodila Joáchyma z Hradce a na Hluboké/ genž byl potomně Kancléřem Králowstwij Czeského a Rytijřem zlatého Rauna/ a ten zahynul w Dunagi Léta 1561.

Měl Manželku Pani Annu z Rožmberka.

Bratr geho byl Pan Zacharyáš z Hradce na Telči a Polně, Neywyšssij Komornijk Margkrabstwij Morawského/ kterýž vmřel Léta 1589. na den Swaté Panny Doroty, ssestého dne Měsýce Vnora.
Ten měl dwě Manželky / prwnij Pani Kateřinu z Waldssteyna / a druhau Pani Annu z Sslenic.

Po něm pozuostala Dcera gediná / kterauž pogal k Stawu Manželskému Pan Ladislaw Berka z Dubé a z Lippého / Komornijk G.M.C. Weselij wykonáwáno w Hradcy Gindřichowém půwodem Pana Adama z Hradce Purgkrabij a Kancléře Králowstwij Czeského / Léta 1591. Měsýce Srpna dne 27.

Pan Adam z Hradce Syn Pana Adama

z Hradce wýšs gmenowaného byl Purgkrabijm a Neywyšssijm Kancléřem Králowstwij Czeského / kterýž pogal sobě za Manželku 21 dne Měsýce Zářij Léta 1574. Pani Kateřinu Hrabinku z Montffortu/ s nijžto zplodil Syna Joáchyma Oldřicha Raddu Geho Milosti Cýsařské a Purgkrabij Karlssteynského.
Dotčený Pan Joáchym Oldřich měl Manželku Pani Marygi Maximiliánu Hrabinku z wysokého Olleru / na kteréjžto Pánu samém ta weliká wzáctnost Rodu a Erbu toho pozůstáwá.

Sestra geho gediná na ten čas zasnaubená byla Vrozenému Panu Wylimowi Slawatowi z Chlumu a z Kossmberka G.M. Cýsařské yakožto Krále Czeského Radde.

Páni z Landssteyna srowná-
wagij se počátkem Rodu swého s Pány wýš doloženými/ neb spolu s nimi od gednoho Předka possli/ a vžijwagi za Erb Růže bijlé w čerweném sstijtu/ tak yakž vžijwali Hrabata z Libice kteřijž zageli do Polsky.

Edlé znění Listuow Kapitoly Pražské Léta Páně 1318. potwrzowali se Magestátowé Kostela Swatého Wijta na Hradě Pražském, při přijtomnosti Pa-nůw mnohých/ mezy kterýmiž také počten gest Pan Wylim z Landssteyna / gmenowitě Pana Heřmana Berky z Dubé a z Lippého/ Neywyššijho Purgkrabij / při přijtomnosti Ssymona Marssálka Králowstwij Czeského/Petra z Rožmberka/Wylima z Lādsstey-na/Benesse z Wartmberka/Gindřicha z Lich-

tmburka/Gindřicha mladssijho z Lippy / Oldřicha Pfluka Podkomořijho/Oldřicha Zagice na Žebráku/Bazena z Roknowsy/Jana z Rožmberka/Bočka z Poděbrad / Sezemy z Dobraussky/Jana z Michalowic/Hawla ze Zwěřetic/ Jaroslawa z Ssternberka / Oldřicha z Nowého domu/Gindřicha Berky z Dubé/Albrechta z Kolowrat/Borsse z Ryzmberka/Bawora z Strakonic/Otty z Bergowa/Burkharta z Janowic/Russe z Litic / Czeňka z Potnssteyna/Wylima z Hazmburka/Břeňka z Ryzmberka/Wylima z Skály/Jana Ptáčka z Pirknssteyna/Arnossta z Ssumburka/ Heřmana z Chaustnijka / Plichty z Žerotijna/ Henzona z Turgaw/ Zdeňka z Sstěpanic a z Rožmitala/ Benesse z Breznice/Jana z Boskowic a z Brandeysa/Sezemy z Austi/a při přijtomnosti giných mnohých.

Při Létu 1440. ten také Pan Wylim gmenuge se w gedné paměti mezy ginými Pány takto: Gindřich z Lippeho/Albrecht z Libissyc Komornijk/Oldřich z Rzičan Neywyšssij Sudij/Jan Pijsař Desk Zemských Hynek řečený Berka/Wylim z Landssteyna/ Oldřich Pfluk Podkomořij/Hynek z Pardubic/ Beneda z Nectin.

Léta Páně 1336. Král Jan činil freymark s Panem Zbynkem Zagicem z Waldeka o Zámek řečený Mendyk ginak Žebrák neb Točnijk za Budyni/tak aby místo Točnijka měl Budyni. Přičemž byl Pan Wylim z Landssteyna/a s nim tito Páni/ Jan Biskup Pražský, Petr z Rožmberka Neywyšssij Komornijk/Gindřich z Lippy Marssálek/Hynek Berka z Dubé Purgrabě/Wylim z Landssteyna/ Bawor z Strakonic / Gessek z Wartmberka/Oldřich Pfluk Sudij Dworu Králowského.

Arnosst prwnij Arcybiskup Pražský snažně Cýsaře Karla čtwrtého o to žádal/aby následugic sslépěgi předkuow swých Králůw Czeských potwrdil listy a práwa Kostela Pražského/což on na žádost Arcybiskupskú včinil Léta 1352. čehož dostatečnij swědkowé poznamenanij gsau tito: Oswijcené Knijže Saské Rudolff, Marssálek Neywyšssij Rzijsse/ welebný Biskup Wratislawský Přecslaw / Jan Normberský / Burkard Magdeburský Purgkrabě/ Wladislaw Knijže Těssynské / Wylim z Landssteyna Purgkrabě Pražský/Jan z Rožmberka Komornijk/ Ondřeg z Dubé Sudij/Waněk z Wartmberka Podčessij ginak Sseňk Kralowstwij Czeského/Tobiáš z Kamenice/Bernhard z Cymburka/Boček z Kunstátu/ Hassek z Wěřetic/Bussek z Wilhartic. Datum per man⁹ Przeczlai Episcopi Vratislaviensis Aulæ nostræ Vicecancellarij, & Venerabilis Gerlaci Archiepiscopi Mòguntinensis, Sacri Romani Imperij, Supremi Cancellarij, Regnorum nostrorum Anno sexto.

Gmenowaný Cýsař Karel včinil freymark o Wsy Beraun za Bratronice/za Žilmu/za Krupku a Olessnu/ Jasennu a Černelow a měl w tom za swědka Wylima z Landssteyna Purgkrabij Pražského / a wedlé něho y tyto Pány/totižto předně Jana Margkrabij Morawského / a Wácslawa Bratry swé / Jana z Wartmberka a z Weselé, Neywyšssijho Komornijka Králowstwij Czeského/ Ondřege z Dubé Neywyšssijho Sudijho/ Zbynka Zagice Truksasa/Jassska z Boskowic / Jossta z Rožmberka a giné mnohé/což se dálo Léta Božijho 1353.

W Listu gednom Cýsaře Karla čtwrtého poznamenanij gsau dwa Páni z Landssteyna/Ogerius a Lituldus/ kterýžto List psán a dán byl Léta 1357. Kapitole Pražské na obdrženij dwau Kostelůw Vmučenij Božijho a blahoslawené Panny Marye.

Welebný Otec Wylim z Landssteyna Probosst Wyssehradský, Kancléř Králowstwij Czeského/a Pán na Lomnicých/ založil Léta 1359. Kaplu Božijho Těla w Lomnicých/ a dal k ni několik Lánůw Dědin/ poznamenáno gest w Knihách Erectionum takto: Nos Guilhelmus Dei gratia, Sacro sanctæ Ecclesiæ Visegradensis Præpositus propè Pragã, Regni Bohemiæ Cancellarius & Dominus in Lomnicz damus, donamus unum Laneum cum dimidio pro aratura, & cum quatuor Laneis censualibus in Villa nostra hæreditaria SSadek, propè Villam Slavenicz. Testes huius rei sunt, Nobiles Viri & Domini, Hogerius & Lituldus de Landstein, Ioannes de Kosova hora, fratres nostri dilecti, de quorum consilio beneplacito & consensu, prædicta donatio est facta. Actum Pragæ Anno ut suprá.

Okolo Léta Páně 1391. pamět gedna Koſtelnij

připomijná Pana Wylima z Landſſteyna takowými ſlowy. Dálo ſe to při přijtomnoſti welikomožných Panůw Prokopa Margkraběte Morawſkého Ondřege z Dubé Neywyžſſyho Sudijho/Gindřicha z Dubé Neywyžſſyho Komornijka/Kunráda z Sulewic Neywyžſſyho Pijſaře/Bočka z Poděbrad Hynka z Nowého Domu a Oldřicha/Gindřicha z Honſſteyna / Hynka Berky z Dubé/ Zdeňka z Rožmitála/ Ratmira z Moſtu/ Gindřicha z Březnice/Kunráda z Lnár/ Wylima z Landſſteyna/ Jana z Michalowic/ Jana z Zampachu/Sſtěpána z Opoče/Oldřicha z Holič/Albrechta z Sſternberka / a při přijtomnoſti giných mnohých.

Předgmenowaný Pan Wylim z Landſſteyna/

Léta 1397. Děkanu a Kanownijkům w Lipnicých nařijdil platu ročnijho a wěčného oſm kop gro: tak aby každému Kanownijku 8 kop gr: ſe dodáwalo w nowé Wſy/ a to w Lipnicých ginak w Kezlicých/kterézto Wſy také gim darowal: což wſſe z tohoto textu ſe porozumijwá:

Creatio Collegij in Lipnicz. Nos Guilhelmus de Landſtein, Decanū cum Canonicis ꝛc. quorum quilibèt octo ſexagenas perpetui cenſus ac annui habeat in Villis noſtris, in Villa nova & in Lipnicz ſeu Kezlicze, quas Villas præfato Decano & Canonicis damus, donamus.

Ten tolikéž gmenowaný Pan Wylim z Landſſteyna

nařjdil k Koſtelu w Landſſteyně giſtý důchod ročnj we Wſech ſwých/ totižto w dolegſſijch Lipnicých/w menſſých Chrepnicých/w menſſj Lhotě a w Rochanowech/k čemuž také dala ſwé powolenij Kateřina Dcera geho/ a Manželka Pana Czeňka z Gutſſteyna/a to Léta 1408.

Syrotcy Pana Wylima z Landſſteyna měli za

Poručnijky Pana Gindřicha z Rožmberka a Odolena z Pijſel/od nichžto kaupil Beneš Stradowec Role Lauky a Leſy Faráři ſwému w Střezowě/Léta 1409. yakž ſwědčij tento text wybraný z Kněh Erectionum.

Pro Eccleſia in Strzezov, Beneſsius Stradovecz de Komarzicz, mediū Laneum agrorum cum pratis, & rubetis à Nobili Henrico de Rozmberk & Odoleno de Piſel, tunc commiſsarijs bonæ memoriæ Orphanorum Domini Guilhemi de Landſtein, in Villa Strzezov emit & comparavit, deditq; Venceſlao Plebano ibidem, vigeſima Aprilis, Anno ut ſuprà.

Nacházým w pamětech dáwnijch při Létu 1440.

že Pan Jan z Landſſteyna měl Manželku Urozenau Pani Kateřinu z Bubna/kteráž někdy Páně Markétě Služebnicy ſwé dala platu ročnijho w Kalenicých kopu gro: na gednom poddaném, s tau wýmijnkau, geſtližeby gi dáno bylo deſet kop gro: ſtřijbrných/aby ten poddaný zaſe byl nawrácē potomkům Panůw z Landſſteyna. Na to přitiſkli pečetě ſwé Urozený Pan Jan z Landſſteyna, Manžel gmenowané Pani Kateřiny/ Slowutnj a Urozenj Panoſſy/Mikuláš z Berloha

loha ſedijcýho w Helſoce/ Bohuſlaw z Lukawice ſedijcýho w Radowě/ a Burkart Zychowec.

Ukazugi to liſty ſtaré Panůw

z Hažmburka/že Léta 1469. Pan Mikuláš z Landſſteyna byl Neywyžſſijm Pijſařem Deſk Zemſkých, a Marſſálkem Králowſkého Dworu/ a ten byl přijtomen když ſe činila ſmlauwa nějaká mezy přáteli geho a mezy gmenowanými Pány Pany Zagicy z Hažmburka.

Léta 1493. Pan Wylim

Zub z Landſſteyna a na Chlumcy/ s Janem Slawatau z Roſſmburka a na Chlumě/ s Janem z Landſſteyna a na Tuchorazy/ a s Kryſtoffem z Roſſeře a na Cerhenicých/ byl geſt rukogmě za Pana Zagice w 3000 Zlatých/ kteréhož on potomně y giné Pány gmenowané z toho kwitowal/ w kterézto Kwitancy podepſali ſe tito/Gindřich Amcha z Borownice a na Sweyſſycých/Wylim z Sſebiřowa / Přibijk z Bayſſowa a z Pſár / Jan Kráwa z Gedlčan/ Jan a Prokop Bratřj Zagimačowé z Kunſtátu a z Gewiſſewic. Tento Pan Wylim Zub z Landſſteyna wýš dotčený měl Manželku Pani Zioffij z Wrabj/ což wyſwědčuge památka tato z liſtůw Panůw z Hažmburka wzatá: Stala ſe ſmlauwa mezy Urozeným Pánem Panem Mikuláſſem Zagicem z Hažmburka a z Roſti/a mezy Panij Zioffij z Wrabj, na miſtě Urozeného Pána Pana Wylima Zuba z Landſſteyna Manžela gegiho/yakož geſt pohnán Wylim Zub z Landſſteyna od Pana Lička před auřad pro Rybnijk Lhotſký ꝛc. Přitom byli Urozenij Páni/Zdeněk z Rožmitála a na Blatné/Giřijk z Kolowrat na Bezdružicých/Wácſlaw z Kolowrat a z Bezdružic/a ginij mnozý.

Toho čaſu když gſem yá tu Knijhu pſal / žiw byl Urozený Pan Wylim z Landſſteyna/a na Soſni a Brloze/ G.M.C. Radda w ſaudu Komornijm/ a ten giž byl poſlednj w tom Rodu/ na ten čas žádných potomků ani Manželky neměl.

Rod Borege welmi geſt rozmnožen w Kraginách

Polſkých/o kteréniž ſluſſně a kratijčce tuto zmijnku včinijm/ kterýžto Boreg byl Bratr S. Wogtěcha / o němž in Cathalogo Archiepiſcoporum Gnieznenſium Ianitius Poëta tyto Werſſe napſal:

Qualis Adalbertus fuerit, quid Gnezna requieris
Nonne vides ſancti buſta beata viris?
Quæ fecit vivus, facit hæc quoq, mortuus, ecquis
Nunc feret ob Dominum, quæ tulit ille, ſuum?

Po něm byl Arcybiſkupem Gaudentius/ kterýž téhož Erbu vžjwal yako ſwatý Wogtěch/ totižto bjlé Růže w čerweném ſſtjtu/ kteréhož on na ſwém miſtě zanechal, gdauc do Prus z rozkazu Andělſkého Léta 996. a ten žiw byl až do Léta 1006. o kterémžto pozuoſtáwagjÿ gmenowaného Poëty tyto Werſſe:

> Ceſsit Adalbertus; Frater Gaudentius orbum
> Suſcepit, vivo fratre jubente gregem
> Germano ſimilis ſimles: ſolet eſſe colore
> Ex uno fuerit quæ Roſa nata rubo.

Téhož Erbu a Rodu/ Zyroſlaw byl Biſkupem Wratiſlawſkým, Léta 1091. za panowánÿ Wladiſlawa Heřmana Knÿžete/ genž byl wolen po Boleſlawowi ſmělém/ kterýž zamordowal S. Staniſlawa Biſkupa Krakowſkého.

Z téhož Kmene poſſel y Radoſt Biſkup Krakowſký genž byl wzat na tu Stolicy po Maurowi Wlachu Léta 1116. a vmřel 1141.

Bohuchwal Biſkup Poznánſký téhož Rodu/ ſeděl na té Stolicy toliko dwě Léta po Pawlowi/ gſauc prwé Kanownÿkem Krakowſkým/ konffirmowán od Arcybiſkupa Fulka.

Vincentius z Karnowa týmž Rodem a Erbem wzneſſený/ včiněn geſt Biſkupem Krakowſkým Léta 1207. a potwrzen od Papeže Innocen: gſauc prwé Proboſſtem Sendomiřſkým/ nad gehožto Hrobem w Kláſſteře Andřegowſkém ſpatřuge ſe nápis takowý:

Vincētius Kadlubek de Villa Karnov, de armis Roſarum Vir acris ingenij, divina & humana literatura inſignis, ex Præpoſito Sendomirienſi, aſsumptus in Præſulem, per Innocentium Papam confirmatus, & per Hēricum Archiepiſcopum conſecratus, præſedit annis decem, demum obtenta licentia ab Honorio Papa, renunciat Epiſcopatum, religionemq; Ciſtercienſis ordinis in Monaſterio Andrzeiovienſi profitetur, atq; ibi ſub Regula in obſervantia luſtro uno exacto, Chriſto, Chriſti miles Spiritum reddidit, Anno 1223.

Ten ſepſal Kronyku Polſkau/ a doprowodil do Haliče Seſtru Leſſkowau kteráž dána byla za Manželku Kolmanowi Synu Krále Ondřege Léta 1208. po němž wolen za Biſkupa Iuo Hrabě takowého Erbu.

Bohuchwal druhý Biſkup Poznánſký téhož Rodu byl/ wzat za Biſkupa Léta 1284. rowně yako y Bohuchwal třetÿ kterýž ſe pſal z Czenelin. Z téhož kmene byl y Zyroſlaw druhý Biſkup Wratiſlawſký/ genž byl wolen Léta 1170. a vmřel 1181.

Od téhož Borege Bratra Swatého Wogtěcha počátek magi y gednoſtegného Erbu vžÿwagi tito Rodowé. Neyprwé

Páni Michalowſſtÿ neb z Michalowic welmi možný a wzneſſený Rod w Polſſtě/ z kterýchžto o gednom řečeném Mikuláſſi, Kaſſtellánu Krákowſkém Cromerus takowau zmÿnku činÿ w Knÿze dwadcáté.

Exercitui vero univerſo & ſummæ rerum, præfectus eſt Nicolaus Michalovius gente Roſeus, Caſtellanus & Præfectus Cracovienſis: huic Rex dedit in mandatis, ut hoſtiles Regiones longè lateq; vaſtaret.

Ta Wogna wyzdwižena byla proti Křižownÿkům za Krále Jagellona okolo roku 1432. na kterézto množſtwÿ Czechůw bylo kteřÿž ſe těm gěž byli z ſtrany Křižownické welmi vkrutnými vkazowali.

Potomně Páni Korozweckÿ kteřÿž Kaſſtellány a Wýwodami Krakowſkými býwali/ z nichžto Křeſlaw byl Biſkupem Wratiſlawſkým/ a Petr z Korozwek Léta 1485. byl neywyſſſÿm nad poklady Králowſtwÿ Polſkého. Zawiſſ také z Korozwek wolen za Biſkupa Krakowſkého/ za Vrbana ſſeſtého Papeže/ a byl vſtanowen za Viceregenta od Ludwÿka Krále Vherſkého a Polſkého/ pročež o něm doloženo in Cathalogo/ že geſt ſe wÿce w ſwětſkých wěcech nežli w duchowÿnch obÿral. Léta 1396. Tolikéž Doběſlaw z Korozwek byl Léta 1475. Weywodau Lubelſkým/ gehožto činy rozličné paměti wyprawugi/ a Staniſlaw z Korozwek byl Mÿſtokancléře Králowſtwj Polſkého. Tito Páni Korozwečtÿ ſlauli také Wředowé z Korozwek/ y Piorunowé/ gichžto Mince až poſawad ſe ſpatřuge/ a gſau Kreycary/ gimžto řÿkagi piorunky.

Odtud poſſli také Páni Buzenſſtÿ z Buzenina/ Rod welice wzáctný/ z kterýchžto Jeronym (ať aſpoň toho připomenu) žiw gſa za Krále Zykmunda Auguſta yak geſt byl mužem wzneſſeným/ to mnohé paměti oznamugi/ a ten vmřel za Krále Sſtěpána.

Pawel Syn geho vmřel w Wÿdni Léta 1575. mage wěku ſwého dewatenácte Let/ nad gehožto Hrobem in templo Scothorum položen geſt Kámen Mramorowý/ a na něm takowý nápis:

Paulus Buzenſky à Buzienin, Polonus, ampliſsimo loco natus Adoleſcens, Dobczinenſis Præfectus, cum in iuvenili ætate ingenij fructus uberrimos ediidiſset, brevi annorum ſpatio ingentem curſum gloriæ emenſus, ad dignam Vitam ſua virtute fatis maturantibus evolavit, Anno 1575.

Páni Gruttenſſtÿ odtud tolikéž počátek ſwug magi/ z nichžto geden včiněn byl Arcybiſkupem Hnězníenſkým/ kteréhož žiwot Ianitius Poeta wypiſuge. Vmřel Léta 1472. Po ně wolen Jakub Seněnſký.

Tak také počátek Rodu ſwého vkazugi Páni Dābrowſſtÿ wſſeligakými auřady, zemſkými ſlawnÿ/ Páni Kozminſſtÿ/ Páni Ružičowé/ Páni Křepičtÿ z Bořiſſowic/ z nichžto geden wládl Stolicý Arcybiſkupſkau w Hnězně/ a o tom Ianitius ſložil takowé Werſſe,

> Vna tot æſtates vixit Roſa florida ſemper,
> Et vernans nullo tempore digna mori,
> Cana quidem, ſed grata fuit, nempe omnibus illis,
> Qui choreas, ludos, deliciaſq; colunt. obijt 1510.

Dále od toho tolikéž Borege Bratra S. Wog-

těcha poſſli tito wſſyckni Páni dole poznamenanij / gmenowitě:

Páni Gizbynſſtij genž gſau w welkém Polſſtě/z nichžto geden Benedykt byl Biſkupem Poznanſkým/a Streycowé geho byli ſkuſſenij Rytijři / přiſſy ſe z Ruſce Ruſeckými.

Páni Garſſynowé w Syrackém Weywodſtwij. Wlčkowé z Ruſké Země/ z nichž geden byl Arcybiſkupem Lowowſkým. Páni Wilčenſſtij na Kugawách. Jamiolowſſtij od Gnězna. Třebeňſſtij w Kragině Mazowſké. Grochowičtij w welkém Polſſtě. Nekměrowſſtij w Syracké Kragi. Gorſſtij w Plzenſkém Kragi. Mičinſſtij w Lubelſkém Weywodſtwij. Wybranowſſtij w Poznánſkém Weywodſtwij. Běrnačtj w Kaliſkém Weywodſtwij. Střalkowſſtij. Lipničtij w Syrackém Weywodſtwij. Dobroſolowſſtij na Kugawách. Zakſenſſtij w Syrackém Kragi. Chřanowſſtij též tam. Kodřepſſtij též tam. K Soběkurčtij, z nichžto Kryſtoff Soběkurſký z Soběkurſk a z Lipnice byl Proboſſtem Regihradſkým/a práwě naprawitelem Kláſſtera y Konwentu puſtého, w Morawě, nedaleko od Brna. Kučowſſtij, z nichžto geden totižto Ondřeg byl Opatem Swatokřijžſkým/vmřel Léta 1556. a po něm wolen Tomáš Palonowſký. Soběſerſſtij w welkém Polſſtě. Czarkowſſtij w Syrackém Weywodſtwij. Krepſſtij též tam/Latkowſſtij též tam. Zalenſſtij w Knijžetſtwij Pruſkém, Páni welice wzneſſenij/z nichžto Jan Zalenſký za Krále Zykmunda Auguſta byl neywyšſſijm Sekretařem tagným/ Podkomořijm/ Kaſſtellánem Gdánſkým/Wolborſkým/Tucholſkým/Jaſenſkým ꝛc. Staroſtau. Gidželſſtij w welkém Polſſtě. Zlobničtij tolikéž tam/Zamoſčtij y Mikorčtij též tam. Dobřelewſſtij w Kragi Petrkowſkém. Suchečtij w Syrackém/ Krolikowſſtij w Sendomiřſkém. Přeborowſſtij. Samprochowé. Paločtij w Kragi Chečinſkém. Radziwſſtij. Skotničtij w Mazowu y w Krakowſkém Weywodſtwij. A ti wſſyckni vžijwagi za Erb Růže bijlé w ſſtijtu červeném/a wſſyckni gſau od gednoho předka totiž gmenowaného Borege Hraběte z Libice a Bratra wláſtnijho S. Wogtěcha.

Páni Sezemowé z Auſti / a Páni ze Stráže na gednoſtegného Předka s Pány

wyš dotčenými/totižto z Rožmberka/z Hradce/a z Landſſteyna počátek Rodu ſwého wzkládagi/a vžijwagi modré Růže w zlatém poli.

Krouyky to vkazugij y pamětij rozličné / yak ſlawnými a wzneſſenými Pány býwali ti kteřijž ſe pſali ze Stráže/yakož také aſpoň o gednom z nich doloženo geſt na hoře / totižto o Panu Wjtkowi ze Stráže / genž byl za Legáta wyſlán k Gindřichowi Cýſaři Léta 1042. ſpolu s Panem Petrem Berkowcem/ a s Mategem Howorcem: což připomijná y Hágek w Liſtu 119. Ale ten Rod tak znamenitý, tak wzáctný a wzneſſený, ſeſſel geſt/ tak že žádného potomka mužſkého pohlawij nepozůſtalo.

Panůw Sezemuow Rod Starožitný a wzáctný

geſt/kteřijž ſe přiſſy z Auſti/ z Měſta toho totižto kteréž bylo založeno Léta 773, od Rothena Syna Rozmyſla ze Wſy řečené Ladwag / yakž Hágek ſwědkem geſt/ který o tom mluwij takto. Rotten požehnaw Bratra ſwého Miloſlawa, obrátil ſe ku polední/a přigda nad gednu Řeku/dal ſobě poſtawiti neyprwé Dům/a obydlij kteréž nazwal Auſti/ a opět oblijbiw ſobě giné mijſto kteréž Řeka Lužnice obwlažuge/ wyſtawěl na něm Hrad wyſoký kamenný/a dal mu gméno od ſwého gména Rotnůw Hrad / při kterémž také mnoho Dworůw poſtawiti dal/ wida že tomu Hradu nemnoho bylo podobných.

Léta 1331. Za Krále Jana / na Saudu Zem-

ſkém ſeděli tito Páni/mezy kterýmiž pocten geſt Sezema z Auſtij / Oldřich Zagic z Waldeka / Beneš z Wartmberka / Jan z Michalowic/ Heřman z Wartmberka a ginij množý, ꝛc.

Pamět gedna Koſtelnij při

Létu 1361. připomijná Pana Wylíma z Auſtij a na Teyně/ že geſt něgakau Almužnu dal Proboſſtowi Wſſech Swatých/kterážto pamět při počátku z nij takto:

Iodocus de Rozmberk, & Gvilhelmus Sezema de Auſti & in Tina, unà cum Domino Petro de Rozmberk Præpoſito omnium Sanctorum Eleemoſynam dederunt donaverunt &c. yakž doloženo w Knihách Erectionum.

Léta 1388. položen byl Sně

a nařijzen Saud o yakaus wěc znamenitau / na kterémžto ſeděli tito Páni: Ondřeg z Dubé Neywyšſſij Sudij/Gindřich Sſkopek z Dubé Komornijk/Wylim Zagic / Markwart z Auſti/Jan Prknar z Prknſſteyna/ Gindřich z Rožmberka/Heřman z Nowého domu/Oldřich z Nowého domu/Jan Sezema z Auſti/ Jan z Zampachu/ Plichta z Žerotijna/ Kunrád z Lnar/Gindřich z Březnice/Břenek z Skály/Burkard z Janowic//Zdeněk z Rožmitála/ Hynek Berka z Dubé/ Ratmir z Sſwamberka/ Wogtěch z Sſternberka/ Zdeněk z Sſternberka/Czeněk z Weſelé/ a ginij množý.

Hágek w Létu 1420. připomijná Pana Oldřicha

z Auſtij a na Sezemowé Auſtij / genž byl zamordowán od Žižky/ a Táboři pobrali geho znamenité poklady/ y prywilegia rozličná y Mageſtáty/a

Zižka zmocniw ſe toho Panſtwij s ſwými bogownijky, tu ge oſadil/ a založil Měſto Tábor kdež někdy byl y Zámek řečený Hradiſſtě/ a to mijſto až podnes Zdmi ohražené pozůſtáwá/ a ſlowe Měſto Hradiſſtě Hory Tábor/ očemž o wſſem obſſýrněgi v Hágka při Létu dotčeném ſe wyprawuge.

Pan Prokop z Auſti gſa přinucen k tomu/ přidržel ſe Žižky y geho nábo- ženſtwij/ čemuž ſnažně až do ſmrti odporowal Pan Oldřich z Auſtij wýš gmenowaný.

Ladiſlaw Král Czeſký Pana Sezymu z Auſtij včinil dědičným Kragečem neb Firſſneyderem ſwým/ a dal mu ten auřad y tytul dědičně/ kteréhož až poſawad vžijwagi Páni Sezemowé z Auſtij/ kteřijž bydlegi na Auſtij w Kragi Litoměřickém.

Jan Knijže Opawſké a Hlupčické/ když včinil ſmlauwu Léta 1478. s Panem Janem Zagicem z Hažmburka a z Koſti z ſtrany Kněžny Anny/ Pan Sezema z Auſtij k té ſmlauwě od Pana z Hažmburka přátelſky potřebowán byl. Dala pak gmenowaná Kněžna Anna wſſecken nápad ſwuog yak po Otcy tak po Mateři, Manželu ſwému Pánu Janowi z Hažmburka dědičnému Trukſaſu Králowſtwij Czeſkého/ na čež včiněn y zápis/ w kteremž ſe podepſali/ Pan Mikuláš Berka z Dubé a na Kláſſteře Hradiſſti/ Pan Sezema z Auſtij a na Auſtku/ Pan Zbyněk z Kolowrat a na Kornhauze/ a Vrozenij Panoſſy/ Oldřich z Dubu a Jan z Kamenice.

Wyrozumijwá ſe tomu z Kwitancy mnohých při odewzdáwáni Berně w roku 1527. že gſau byli Bernijcy Králowſtwij Czeſkého neywyšſſij/ Pan Jan z Auſtij a na Auſtij dědičný Krageč Králowſký/ a Giřijk Wrš z Sadlna a na Skálce.

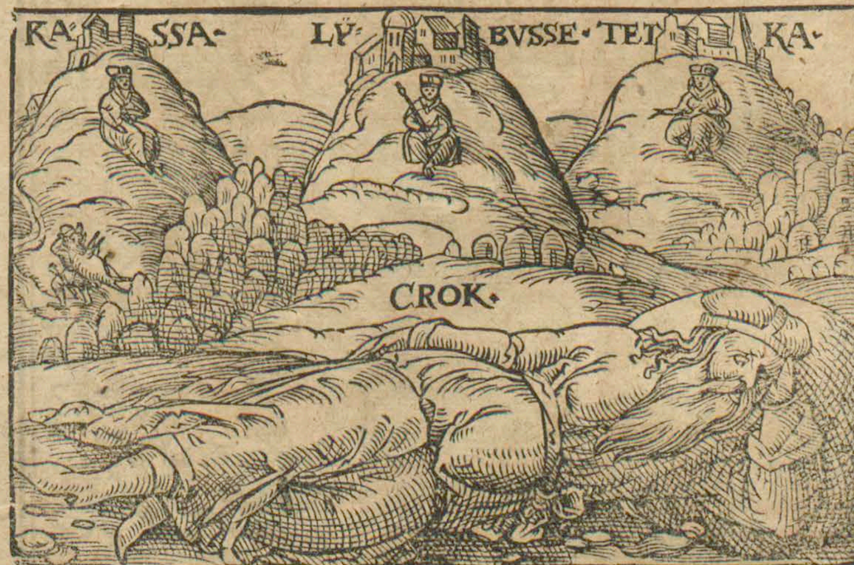
Mezy Liſty Panuow z Hažmburka widěl gſem ſmlauwu Přátelſkau včiněnau Léta 1537. mezy Panem Wylimem a Panem Giřijkem Bratry z Wartmberka a na Kamenicy/ kterézto ſmlauwy puowodem byl Pan Jan Sezema z Auſti dědičný Krageč Králowſtwij Czeſkého.

¶ Kteřij Pani z Rodu toho žiwi byli za čaſu práce mé/ ti doloženi budau pod Saudem Zemſkým.

O Počátku a Starožitnoſti Erbu a Rodu těch wſſech Panuow kteřijž za znamenij Rytijřſké vžijwagij Swiňſké Hlawy.

(:) (:) (:)

Kapitola IIII.

Zřetedlně to Hyſtorye Czeſká vkazuge/ že Předek Erbu toho geſſtě za panowánij Pohanſkých Knijžat w těchto Kraginách byl/ totižto toho čaſu, když ſe pſalo mezy Křeſtiany Léta od Narozenij Páně 716. yakož o tom Hágek w liſtu ſedmém takto wyprawuge.

Muž geden welmi ſylný z Rodu Sſtroſowa gménem Biwog, Syn Sudiwogůw/ aby ſobě kratochwijl včinil/ wſſel na Račij Horu/ kdež potkaw Swinij diwokau/ vgaw gi za vſſy/ na hřbet ſwůg gi wložil, a neſl na Hrad řečený Libijn. Libuſſe Kněžna ſe wſſemi Pannami ſwými diwila ſe takowé ſýle/ a wezmauc zlatau přijpaſku, gemu gi yako Hrdině a Rytijři ſylnému darem dala. Kaſſa pak Kněžny Libuſſe Seſtra, kteráž toho čaſu práwě na Hrad Libijn přigela/ widauc takowau hrdinſkú ſýlu, gey ſobě za Manžela pogala.

A tu ſe porozuměti může, že ſwrchu gmenowaný Biwog nebyl z Rodu proſtého/ nýbrž že geſt poſſel z kmene Hrabat těch, genž byli s Czechem a Lechem do té Kraginy přiſſli: Neb Hyſtoryk dotčený oznamuge gey býti z Rodu Sſtroſowa/ kterýžto Rod byl někdy ſla-

wny a welice rozssjřený in Dacia/gehožto dáwnj předkowé Psstrosa za znamenij na swém Rytjřském sstjtu nosyli, yakého y nynij některj Rodowé w Kraginách Německých vžijwagi / mezy nimižto počteni mohau býti Páni Franssperkowé/ gichžto sstjt stkwj se bijlým Psstrosem gsauce sám barwy černé.

Narodil se potomnět Biwogowi z Kássy Sestry Libussyny Syn Rodislaw/kterémuž giž za wěku zrostlého některij kijkali Swinij Hlawa proto že Otec gebo tu diwokau Swinij (yakž oznámeno) vchytiw za vssy žiwau na Libijn přinesl / čehož na památku a wěčnau pochwalu syli Otce swého, nosyl on za znamenij Rytijřské s powolenijm Libusse Swiňskú Hlawu. Hágek w létu 728.

Gsauce potom zbohacený w té Kragině Kassynské Rodislaw, dožádal se na Knijžeti swém Přemyslowi/ aby gemu dopustil w Kragině půlnočnij Hrad postawiti na kterémžby se mohl předewssemi Nepřátely Czeské Země brániti. K čemuž když powolenij dáno od Přemysla Rodislaw na gedné Hoře důms Kamenný wystawiti rozkázal/gemuž dal gméno od swého gména, Rodow/ který ž potom nazwán Ronow.

Druhý Syn Biwoguow byl Prostoslaw / genž

zplodil Chleboslawa Otce Zbraslawowa toho který ž dal wystawěti Dwůr spanilý nad Rzekú řečenau Miza: což wsse porozuměti se může z Hágka takto mluwijcýho. Geden z Wládyk znamenitěgssých gménem Zbraslaw z Hradu a Města Kássyna, Syn Chleboslawůw Syna Prostoslawowa, Syna Biwogowa Manžela někdy Kássyna sestry Libussyny/ mage dobytku stáda weliká/a gsa bohatý na střijbře y zlatě poručil sobě Dwůr krásný a přjbytek rozkossný postawiti mezy dwěma Rzekami, Wltawau a Mizau aneb Mizkau/ který ž obklijčiw Zdi pewnau z Kamene twrdého/ dal gemu gméno od swého gména Zbraslaw/ a naň z Kassyna Hradu swého wždycky wzhlijdal.

Toho času také Bratr Zbraslawůw gménem Rod/gsa též Muž znamenitý/a mage welikau milost k Bratru swému / nechtěl w Březowicy zůstati/ale rozkázal sobě Důms weliký a ohradu ssyrokau založiti nad Rzekau genž slowe Miza/kterémužto dal gméno po swé gménu Rodotin/to gest Rodowa ohrada/neb na těch čas řijkali ohradě Tjn/ k čemuž on přidaw swé gméno, nazwal gey Rodotjn: a tu gest w brzkém čase Luk a dědin mnoho nadělati rozkázal/s takowým rozmnoženijm Dobytka a Obilij/že ani Zbraslaw Bratr geho gemu w tom rowný nebyl. Hágek w Létu Páně 840.

W Listu 69 a w létu 920

dwa Muže téhož Erbu, kteřijž k wůli Drahomiře Panij swé, zamordowali Swatau Lidmillu přjtelkynij swau, Manželku Knijžete Bořiwoge/ kteraž ge z mladosti wychowala/ týž Hágek připomijná těmito slowy:

Ta vkrutná Gezábel Drahomira žádným způsobem nemohla se vpokogiti/ ale wij ce zlého k zlému přidáwala/chtě swůg zlý vmysl skutkem zlým wykonati/a powolawsse k sobě dne gednoho Tumana a Kumana Muže znamenité/gimžto řjkali některj swinij hlawy/proto že byli z Rodu Biwogowa, žádala gich aby gedauce na Tětijn, pod způsobem přátelstwij yakoby chtěli Tětijn Hrad a Město kterež ně-

kdy předkowé gich drželi, ſpatřiti / Lidmillu Sſwegruſſy gegi yakýmkoli ſ, ůſobem žiwota zbawili / začež gim weliké dary dáti připowěděla. Oni pak Pohané gſauce Zlata žadoſtiwij, wedlé žadoſti Drahomiry tu Swatau Kněžnu, ač byli gegij krewnij přátele, nelitoſtiwě zamordowali. Očemž y Dubravius Historiæ Bohemicæ lib. 4.

Po zamordowánij té ctné

Kněžny Cieſke, Tuman dal ſobě Dwůr peſtawiti / kterýž nazwal Wranowice / a od některých byl gmenowán Wranowſká Hora.

Kuman tolikéž Bratr geho Dwůr ſobě wyſtawil dřewěnný na Hůřce neb gedné mi přijwrſſe / že pak byl neypřednějſſým Wládykau / dal mu gméno Wladek / gemuž Němcy přezděli Waldek.

Za panowánij Knijžete Ol-

dřicha dokladá Hágek fol.103 gednoho z Wládyk welmi bohatého / genž byl w drženij Hradu řečeného Drſſka / z kteréhož čaſtokráte s Knijžetem na low wygijžděl / a ten ſlaul přijgmijm Weprijk, neb geſt tolikéž Weprowé hlawy na ſwém ſſtijtu za Erb vžijwal / to ſe dálo Léta Páně 1009.

Léta Páně 1010. Král

Polſký Chabry k zdrawij gſa nawrácen / s welikým počtem Lidu bogowného opět táhl na Čechy / a přiblijžiw ſe k Kladſku počal ho vkrutně dobýwati ſe wſſij možnoſti. Bránil toho Měſta zmužile Rodek Heytman Knijžete Oldřicha / bogownijk welmi ſtatečný z Rodu Waldeckých / a w tom přiſſla gemu pomoc z Neba, že náhle a zhuſta mřijti počali ti, kteřijž gey oblehli / tak že gich w oſmnácti dnech půl druhého Tiſyce pochowáno: čímž přeſtraſſený Král odgel neyprwé od Kladſka / a za ſebau wſſemu Wogſku poſpijſſeti poručil. Hágek w liſtu 105.

O Děčřiſſkowi Hraběti Sy-

nu Buzowa genž byl poſſel z Rodu Sſtroſowa a Biwogowa / nacházý ſe v Hágka w liſtu 160. w Létu pak 1109. takowá paměť.

Když vſlyſſel Bořiwog Knijže yak Swatopluk zahynul / a kterak giž ſedij na Stolicy Králowſtwij Čeſkého Wladiſlaw / hned ſe obrátil přes Polſkau Kraginu do Srb k Wigbertowi / gehožto raddy vžijwage, a některých Čechůw mage mnohá přiřikánij / přigel tag-

ně s některými ſwými pomocnijky do Čech / a na ſſtědrý den ráno když ſwijtati počalo / wgel do Prahy bezewſſeho odporu, chtě Měſſťany z ſtatků gich oblaupiti. To ſe ſtalo práwě nenadále / pročež Měſſťané ſe vlekli newědauce ſe které ſtrany přijdržeti: Někteřij owſſem vtekli oželegice Manželky, dětij, y ſtatky / a ginij z toho byli potěſſenij / neb gegich yakékoli Zbožij s powolenijm Bořiwogowým brali. Tu byl zagat Heřman Biſkup / ale od ſtrany ſwé byl retowán / tak oněm rozuměli některij z Wládyk, žeby byl rád odgel, gednom aby k žádné ſtraně ſwolowati neměl. W tom také Fabián Zpráwce Wyſſehradſký, buď z ſtrachu neb opatrnoſti vžijwage / chtě raděgi z daleka poſlauchati / než z blijzka ſwolowati / vgel z Wyſſehradu / a bydlel w okolnijch Wſech / očekáwage něgaké proměny. Za tím Lid obecný běhagice po Wſech z nijch Zbožij a nábytky wſſeliké do Hor a Skal zanáſſel / a ti genž byli powýſſeněgſſij a yako Zpráwce Lidu / a zwláſſtě okolo Prahy / geli k Hradu Pražſkému, chtijce přijſahám ſwým za doſt včiniti / kdež widauce množſtwij Lidu a nebezpečenſtwij ſwé / muſeli gſau přiwoliti k ſtraně Bořiwogowě / kterýmž Bořiwog ſlibowal láſku a miloſt, přijſahau ſliby ſwé potwrzugic / a poručiw wſſe Hrabiſſowi / odgel na Wyſſehrad yako na bezpečněgſſij mijſto / a odtud ráno na druhý den genž byl Hod ſlawný Božijho Narozenij / wgel s welikau ſlawnoſti do Měſta Prahy / a proti němu wyſſlo Kněžſtwo s proceſý / přigijmagice geg yako Knijže a Pána ſwého: on pak wyſlyſſew tu Mſſy ſwatau, na Wyſſehrad ſe zaſe, obrátil.

Toho čaſu Otta Knijže a Wacek Hrabě byli w Hradcy nad Labem / očekáwagice na Wladiſlawa Knijže Pražſké k ſlawnoſti Wánočnij / a magice o tom giſtau ſpráwu že Bořiwog Prahu opanowal / hnuli ſe rychle oba dwa s třmi Tiſycy Lidu oděného k Potoku řečenému Rokytnice / kdež zůſtali přes noc / na ráno oblehli Wyſſehrad / oſazugice wſſecky ceſty / aby žádný nemohl z něho vgiti, ani do něho ku pomocy wgijti / neb ſſpijže dodati.

Vſtanowil to před tím Wladiſlaw / aby ſlawnoſt Narozenij Pana Kryſta wykonáwal w Hradcy nad Labem / ale magic Poſelſtwij od Cýſaře Gindřicha žádagicýho / aby ſe před nim w Rzezně na Sněmu obecném poſtawil a to w den Nowého Léta / přinucen byl ono předſewzetij změniti / a chtě neoſlyſſeti žádoſt Cýſařſkau / přikázal Wácſlawowi Knijže Ottu pozwané na tu ſlawnoſt poctiwě ctijti / a ſám hned na zeytři den ſwatého Tomáſſe z Prahy wygel / a přigel do Plzně ten den před ſſtědrým wečerem / kdež y zůſtal při ſlawnoſti Wánočnij.

Na den ſwatého Sſtěpána giž ſe ſtrogil z Plzně wygeti / tok mu teprwa oznámeno co ſe w Praze děge. Rodeſlal bez meſſkánij k Gindřichowi Cýſaři wyprawugice ſwau přijhodu / a ſám na den ſwatého Jana Ewangeliſty k Praze poſpijſſyl / toliko s těmi kteřijž na ten čas při něm byli.

Přigew tehdy k Měſtu menſſýmu / nalezl Brány zawřene, y Oděnce na Zdech ſtogicý k bogi přihotowené / a přiſtaupiw blizko k Bráně Břewňowſké / mluwil k Wogákům Nepřijtele tu očekáwagicým takto: Wſſak pokognět k wám gedu / zneyte mne / a otewřete Brány Pánu waſſemu: ale nemagice od nich žádné odpowědi / odgel přes Potok Bruſku na Horu / odkudž ſpatřiw hauff nemalý lidu oděného / s kterýmžto Wácſlaw Syn Wigebertuow táhl na pomoc Bořiwogowi / y wyſlal rychle gednoho z ſwých aby zwěděl co gſau za Lidé / a za tím ſwé k bogi zſſykowal. Skrze toho ſſpehéře poznáno že gſau Nepřátelé / a Wácſlaw wida proti ſobě Wogſko ſtáti / ſtrachem gſa poražený yakožto nowotný bogownijk, a práwě w bogi nebýwalý / wſſak předce napomijnal ſwých ſtraſſliwými vſty řkauce: Giž widijte wſſyckni že nám

nelze vtijkati/protož aspoň to včiňte, bite nepřátely yak můžete/ aby bez pomsty nezůstali/a hned rozkázal Praporec bogowný rozwinauti/ a pomocy wssem od Pána Boha skraussené žádati.

Wladislaw z přirozené dobrotiwosti chtěl gich pominauti/ a s nimi bitwy neswesti. Tot Dětřijssek Hrabě Syn Buzůw, genž byl z Rodu Biwoge, toho kterýž sylau swau wssecken Hrad Libijn k podiwenij wzbudil/Mužik owssem postawy newelike ani mladé/ gsa wždycky yako zápal do bitwy, přistaupiw k Wladislawowi/a řekl: Ctný Knijže/newijme co se to děge/ znáš owssem že tuto gsau nepřátelé nassy/kteřijž na nás táhnau y na přátely nasse a ty nic na proti tomu nemyslijš včiniti/ newijme co mysliti/ a nebo máš s nimi něgaké srozuměnij? kterémuž Wladislaw odpowěděl: Bogijm se Pána Boha mého/ nerádbych krwe Křestianské ani nepřátelské wyléwal/ neb kdo mi dnes nepřijtelem, zýtra dáli Pán Bůh může býti mým přjtelem: nadto nerádbych aby se wám yakožto přátelům mým milým něco zlého přihoditi mělo. Na to Dětřijssek boge žádostiwý, neporadiw se s ginými řekl: Giž sme tomu dobře wyrozuměli: Protož gestliže ty nelituges a neb litowati nechcess té křiwdy/zůstaň tu a pust nás na tyto twé y nasse nepřátely. Knijže dij: poněwadž se tobě tak widij/zwijss a spatřijš co činiti bude Meč můg/ a rychle pochytiw sstijtu swého/ sám Knijže neyprwé wskočil mezy nepřátelské hauffy/kteréž statečně rozhaněl, neginak než yako k hněwu popuzený diwoký Wepř mezy Psy/sekage na lewo y na prawo s zmužilosti takowau že nepřátelé před nim padali yako snopowé/ a to tak dlauho až wssecken oděw geho w krwij lidské byl zbrozený.

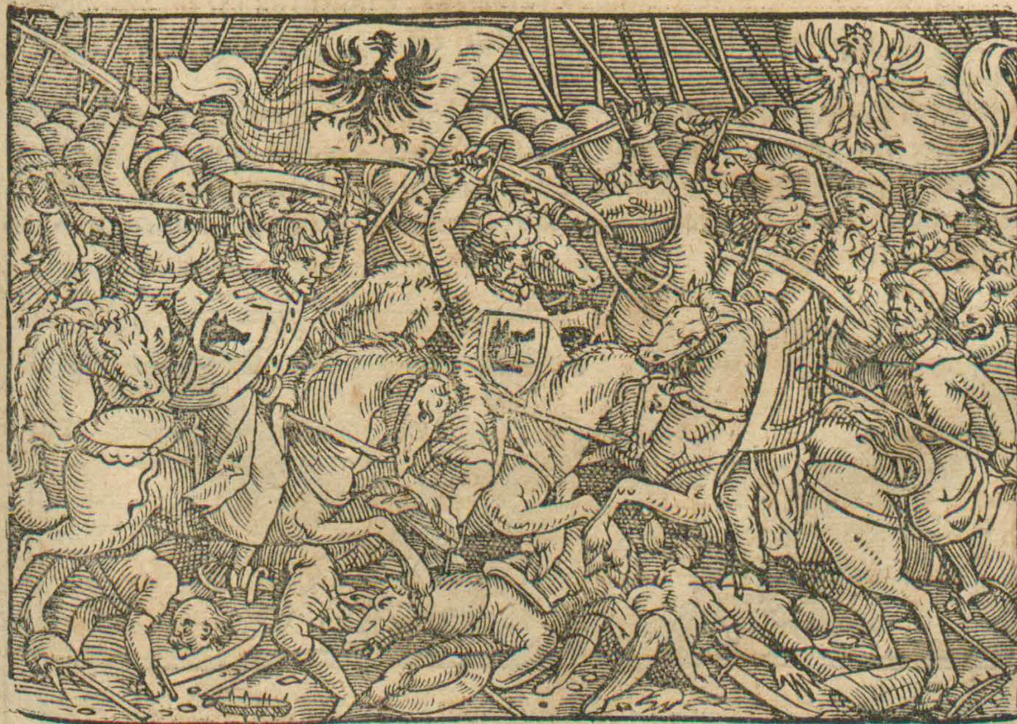
Tolikéž y Rytijři geho nezaháleli/nýbrž následugic Knijže swé/mužně na nepřátely dotjrali /až nad nimi wijtězstwij sstiastně obdrželi. W té bitwě zahynul Wicen Muž wýborný z Rodu starožitného/ gehožto zahynutj Knijžeti Wladislawowi litost a zármutek zplodilo. Po dokonánij té bitwy přeprawilo se wogsko Wladislawa Knijžete přes Rzeku Wltawu v Wsy Buben/a

pustilo se k Wyssehradu/kdež nalezeno Knijže Otta a Wacek přately/kteřijž vslyssijce o swedenéni bogi, welmi z toho byli potěsseni. Wácslaw pak Syn Wigbertůw vtijkage z Pole s welikau žalostj do Prahy přiběhl.

Téhož Dětřijsska připomijná Hágek na giném

mijstě a to též při Létu Páně 1110. těmito slowy:

Když Wladislaw s poddanými slawil slawnost Dědice Czeského a Předka swého S° Wácslawa na Hradě Pražském/wkročil mezy ně posel řka: nowiny slysste; wy zde weseli gste bezpečně/a Bratr wáš Soběslaw společně s Wogskem Knijžete Polského sskodně Zemi plundruge. Tu schytiw se Wladislaw poručil wssem zbraň bráti/a shromáždiw Wogsko / položil se v Potoku Cydliny, v Wsy kterauž gmenugi Laučka. Za tim Poláci giž se byli přes Rzeku Labe přeplawili/ a wysspehugice Lid Wladislawůw, Zemi hubiti nepřestáwali. Pročež Wladislaw aby gruntůw swých déle hyndrowati nedopausstěl/ hnul se s Wogskem proti nim / a wida Poláky w ssyku státi / nesměl se o ně pokusyti/ ale wždy přijhodněgssijho mijsta k potkánij očekáwal/a když byli v Potoku Trutnowa, přiblijžil se k nim Wladislaw s Wogskem swým/a Boleslaw poručil se neyprwé těm přes Potok přeplawiti/ genž byli kořistij bez nedostatku nabrali/ sám pak s hauffem swým stál po lewé straně/a Soběslaw s Lidem swými po prawé. Tu Wladislaw spořádal swé Wogáky/a Poláci gsauce giž připraweni začali bitwu proti Wladislawo-

wým. Což spatřiw Dětřijssek mage w hauffu swém yako Sto Rytijřůw welmi statečných/řekl hlasem sylným: Kdo má srdce strasslíwé odegdi na stranu/a gestli kdo hotow gest pro Wlast swau vmřijti, hned pospěš za mnú. To powěděw, wskočil yako hladowitý Wlk mezy Owce do Wogska Soběslawowa/a Wladislaw s swými do Wogska Boleslawowa: Zmužila bitwa byla ze wssech stran/a po malé chwijli Soběslaw počal vtijkati/ neb Dětřijssek na něg sylně dotijral/y na tisyc Polákůw gemu zbil/ pročež y Boleslaw

ſnadně k vtÿkánÿ přinucen. Vtÿkali vprkem Nepřátelé/metagice netoliko kořiſt nabranau/ale y ſwé poklady yaké koli s ſebau z Polſky přineſli/ kterýchž Czechowé nazbÿragice z rozkázanÿ Wladiſlawowého, do Prahy ſe obrátili. W tom bogi Soběſlaw raněn byl w rameno/a Děťÿſſek Mužÿček welmi ſtatečný po zmordowánÿ mnohých Polákůw/ chránÿc Wlaſt ſwau / tu též běh žiwota ſwého dokonal/ gehožto ſmrt welmi želel Knÿže Wladiſlaw.

W třech Stech a pěti Letech po tom vcinku morděrſkém Tumana a Rumana / to geſt Léta Páně 1225.

Potomcy ginÿ Rodu tak ſlawného welikau nepřÿzeň a oſſkliwoſt gedni proti druhým ſpuoſobili / prokazugice těm welikau neliboſt kteřÿž z těch krewnÿch nágemnÿkůw poſſli: yako Sudoſlaw Třemſſynſký powſtal proti Zbihněwowi Klapſkému a Břiſlawowi Koſſalowſkému, yak Hágek wyprawuge/wſſak anonimos pokládá Třemſſynſké/Drſſtkowſké a Lopatſké s Koſſalowſkými s Klapſkými a Wlaſtiſlawſkými proti Wranowſkým/ Huorkowſkým a Truſlowſkým / a to proto že gſau ti mÿnili Předky ſwé býti newinné Smrti S. Lidmilly/a že takowé obohacenÿ při nÿch nebylo / než co gſau měli, toho že gſau ctně a ſſlechetně nabyli.

Král Přemyſl vwažugic žeby z té malé giſkry oheň weliký wygÿti mohl/a žeby ſkrze to mohli býti geſſtě wětſſÿ různice a wálky / ano ſnad y zkaženj Země/powolal wſſech Panůw na Sněm / a včinil mezy těmi Wepřÿky porownánÿ takowým proſtředkem, aby ſe gedni od druhých znamenjm Rytÿřſkým dělili takto:

Koſſalowſſtÿ Klapſſtÿ y Wlaſtiſlawſſtÿ aby Swiňſkau Hlawu w zlatém ſſtÿtu noſyli/ a přitom Zagice běžÿcýho w modrém poli.

Třemſſynſſtÿ/Drſſtkowſſtÿ a Lopatſſtÿ aby při ſamotné Swiňſké hlawě zůſtali.

Wranowſſtÿ pak/Hurkowſſtÿ a Truſlowſſtÿ aby při Hlawě Swiňſké Lwicy na gednom ſſtÿtu noſyli, poručil. Spokogil ge tehdy tÿmto ſpuoſobem/totiž to aby ſe dělili proſtředkem ginéo a ginéo Erbu/ač byli wſſyckni z gednoho kmene a rodu.

Po tako-

Po takowém ſrownánÿ když drahně Let přeběhlo/poſſel z toho Kmene Pan Oldřich z Waldeka řečený Zagic/kterýž Klášter ſwaté Dobrotiwé wyſtawěti dal/z takowého Nebeſkého wnuknutj. Ležÿcýmu gedné chwÿle čaſu nočnÿho na Loži ſwém/ a giž ſkůro Dennice z Hory wyſſla/vdalo mu ſe pohlédnauti/ a vzřel an dwa Mužj při něm ſtogÿ poſtawy ſpanilé / kteřÿž k němu promluwili / řkauce: Oldřiſſe wſtaň/připraw ſe a pod za námi/ kterýž wſtawa včinil tak a ſſel za nimi: yak pakj wyſſli z přÿbytku geho/hned gey yako wÿtr letnÿ zachwatil/a neſl do gednoho hlubokého Audolj tu kdež byl Les welmi huſtý/a tu poſtawen gt na nohách ſwých/a ti Mužj ſwatÿ s nim. W tom dala ſe gemu widěti welmi kráſná Paňa poſtawy ſluſſné/ gegižto kráſe a oſobě nemohl ſe doſti wynadiwiti/a ti dwa Mužj otázali ſe ho (yakž doloženo v Hágka při ſpiſowánj Kláſſtera ſwaté Dobrotiwe) řekli: Widÿſſli tu ſwatau Pannu/a on, widÿm: ale newÿm kdo geſt aneb odkud geſt. Odpowěděli oni: Geſt Matka Pána Gežÿſſe Kryſta / kterauž čaſto wzýwáš na pomoc/aby ſe za tebe k ſwému milému Synu přimlauwala. On pak padl na kolena/a w ten čas poručeno gemu, aby rozkázal na tom mÿſtě na kterémž gi widěl, Kláſſter poſtawiti/a hned zmizeli ti Mužj y Panna od oči geho. A on wzdaw chwalu Pánu Bohu/obrátil ſe k Waldeku na Zámek ſwůg. Tu Wrátný k wolagicýmu na Moſtě dÿ: milý Pane, kudy gſy z Hradu wyſſel? wſſak s doma w nocy byl/a yá gſem tebe z Zámku newypauſſtěl: na čež on toliko odpowěděl, řka: Božÿ wůle / a wſednauce hned toho dne na Kůň/gel do Prahy/kdež Králi Ottagarowi wygewugic widěnÿ ſwé, žádal od něho powolenj k wyzdwiženÿ Kláſſtera/kteréž když obdržel ſkrz liſty ſobě dané/na zeytřÿ po ſlawnoſti zwěſtowánÿ Panny Marye / to geſt 26 Měſýce Března ſám ſwau rukau Kláſſter pořádný založil/a dokonaw gey, poručil do něho vweſti Bratry řádu ſwatého Augustýna / kteréž žiwnoſti doſtatečnau opatřil: čehož na wěčné ſwědomj ſpatřuge ſe w pamětech Kláſſtera toho text latinſkými literami takto napſaný.

Anno incarnationis Domini 1263. die 8. Calend. Aprilis, de conſenſu Illuſtriſsimi Principis Domini Ottagari Regis Bohemiæ, Inſignis & Magnific⁹ Dominus Vlricus Lepus de Valdek, fundavit Monaſterium Beatæ Mariæ Virginis in Inſula, & dotavit fratribus Eremitis ordinis S. Auguſtini.

S tau terminacÿ Koſtelnÿ y s Kronykau ſrownáwá ſe confirmaci Jana Biſkupa Prazſkého / kterauž gſem četl, na Pargaméně w takowý ſmyſl napſanau:

Ioannes Dei gratia Pragenſis Epiſcopus, Vniverſis præſentes literas inſpecturis, ſalutem in Domino ſempiternam, exercentibus & exercere cupientibus opera Pietatis, libenter favorem Pontificalis officij, quantum tum debere poſsumus, impartimur, &c. Supplicavit nobis Dominus Vlricus de Valdek Subpincerna Domini noſtri Ottagari Regis Bohemiæ, Chriſtianiſsimi Ducis Auſtriæ & Styriæ, & Marchionis Moraviæ, ut

ſub do-

sub donatione sua perpetua, qua bona temporalia pro æternis felici com mertio commutare cupiens fecisse dignoscitur, Religiosis viris & Fratribus Eremitis, Ordinis Sancti Augustini de Ostrov, testimoniales literas nostras & confirmatorias cum sub scriptione testium, qui præsentes aderant, eisdem fratribus, ad æternam rei memoriam concedere dignaremur. Nos verò pijs & favorabilib⁹ petitionibus, huius modi benignum sicut decet assensum impartiri volentes tenore præsentium protestamur: quorum præmissus Dominus Vlricus de Valdek in nostra & Venerabilis Fratris nostri Iatuesiæ Episcopi, ac testium supra scriptorum præsentia, donationem, quam pietatis intuitu priori & fratribus præfatis de Ostrov fecerat, expressis nominibus omnium rerum, quas eis donaverat, voce propria publicavit, videlicet, primò præcipuum locum in quo Ecclesia & Monasterium dictorum fratrum, situm habet, Ostrov scilicet; itē Ostrov & Kvan Villas, & quidquid idem Nobilis habuit istivs donationis tempore in Visseradic, cum Vniversis agris, campis, pratis, nemoribus atq; sylvis & omnibus alijs pertinentijs suis memoratis Priori & Fratribus, ac etiam usum metalli cuius cunq;, quod in ante dictis possessionibus, vel earum parte contigerit aliqua, reperitur, dedit liberaliter & concessit, ab ipsis & eorum Successoribus, iure hæreditario possidendas in perpetuùm, nihil iuris sibi suisq; hæredibus reservans in Monasterio eodem, & bonis jam dictis, præter hoc solū, quod ipse & sui hæredes propriis laboribus & expensis, toto posse defendent Monasterium, divinæ retributionis intuitu, & omnia bona ista, & alia quæ dicto Monasterio devotione fidelium in posterum conferentur, & donationem hanc piam laudabilem & honestam, dignis à Domino laudibus commendent, autoritate qua fungimur confirmamus. Nulli ergo omnino liceat, hanc nostræ Confirmationis paginam infringere, aut ei ausu temerario contraire. Si quis autē hoc attemptare præsumpserit, indignationem Dei omnipotentis, & nostram ac anathematis sententiam se noverit incursurum. Acta sunt hæc Anno Domini 1263 in die dedicationis Domus Dei, quam in Monasterio sæpe dicto, unà cum honorabili Fratre nostro præscripto Henrico Iatuesiæ Episcopo divina nobis favente gratia peregimus, tertio Idus Mai, in honorem & memoriam Sanctæ Mariæ Virginis gloriosæ. Testes autem huius rei & præmissorum omnium sunt hi. Vlricus filius Budislai de Rozmital, Burkardus de Vartmberk, Bohuslaus de Komarzov, Vitus de Corona, Onso de Chlustina, Palsa de Bucovina, Zipota de Carzes, Miles Alexius Canonicus Olomucensis, & Budislaus Canonicus Pragensis, Zavisse de Horzovic, Sifridus de Ssvamberk, Iaroslaus de Ohrazenic & Vlric⁹ de loco eodem, Zbraslav de Pusnik, Bozdzey de Zvikov, Przibislaus de Ratay, Bozdzey de Mesna, Romek de Tassov, Vlricus de Rynice, & alij quam plures. Et ut scriptum præsens, robur debitum temporibus perpetuis valeat obtinere, ipsum, Sigilli nostri caractere, & ipsius donationis Sigillo fecimus roborari. Datū in Valdek, Anno & die præfatis, in ditione Sexta, Pontificatus nostri Anno quinto.

Nacházým w pamětÿ zůstawené w těmž Klásstere/ že gmenowaný Pan Oldřich měl dwě Manželky / z nichžto prwnÿ slaula Bohuslawa/ a na té Manželky Zbožÿm kteréž bylo gegí Wěno, založen byl Klásster swaté Dobrotiwé/ gemuž potom změněno gméno pro tu přjčinu kteráž nÿže doložena bude.

Druhá Manželka ge⁹ byla Pani Alžběta z Swinař/ kteráž vmřela Léta 1321. yakž pamětj téhož Klásstera swědčÿ.

Sám tolikéž Pan Oldřich vsnul w Pánu Bohu Léta 1271. yakž in libris beneficiorum poznamenáno gest těmito slowy: Obijt Dominus Vlricus de Valdek, primus fundator loci istius, qui dedit Conventui omnes sylvas & Villam Avaram & curiam in Insula cum duobus Alodijs, & Piscinam cum Molendino, & Alodium in Vseradic.

Hágek také téhož Roku smrt geho pokládá fol. 250. a byl na ten čas P. Oldřich Purgkrabÿm Pražským yakž to list Krále Ottagara daný na obdarowánÿ swobod Kostelu Holomauckému, oznamuge.

Syn Pana Oldřicha z Waldeka Fundátora /

tolikéž gméno měl Oldřich/ a ten vmřel po Otcy swém Léta Páně 1281. wedlé Knÿh Klásstera Ostrowského takto swědčÿcých: Obijt Dominus Vlricus de Valdek, filius primi fundatoris, qui dedit Conventui Villam quæ vocatur Trnov, & commutavimus illam Villā pro Prascoles & pro Sedlecz: Kdež se gmenuge y Pani Anyžka Manželka geho, genž byla vmřela Léta Páně 1346.

Hágek při Létu Páně 1327.

pÿsse že Pan Oldřich z Hazmburka Syn Pana Wylima z Waldeka gsauce Děkanem Kostela Pražského vmřel/ a w Kostele Pražském pochowán: Ten byl někdy za dnuow žiwota swého spůsobil, že přiwezeno bylo do Czech Tělo swaté Dobrotiwé/ a dáno do Klásstera Ostrowského pod Waldekem založeného od Pana Oldřicha Zagice z Hazmburka/ yakž wysse dotčeno/ a z té přÿčiny potomně ten Klásster slaul S. Panny Dobrotiwé.

Pamětÿ pak Klásstera Ostrowského/ Smrt téhož Děkana pokládagÿ Léta 1326.

takto zněgicý: Anno Domini 1326. Obijt Venerabilis Dominus Vlricus de Hazmburk, Decanus Ecclesiæ Pragensis, filius Domini Vilhelmi, qui dedit Conventui Corpus Sanctæ Benignæ, & Archam cum Reliquijs.

Pana Zbynka z Waldeka s

Manželkau geho Komornÿka Neywyššÿho Králowstwÿ Czeského/ a Purgkrabÿ Zámku Pražského/ Druhého Syna Pana Oldřicha gmenowaného/ pamětÿ téhož Klásstera na Ostrowě připomÿnagi/ kterýž vmřel Léta 1382. wedlé zněnÿ textu tam doloženého: Anno Domini, ut suprà, Obijt Dominus Sbigneus filius primi Fundatoris, Camerarius Regni Bohæmiæ & Burgravius Castri Pragensis, &

Vxor sua, Domina Bohuslava, quorum animabus tribuat Dominus requiem sempiternam: pro opere chori recepit Conventus Centum sexagenas grossorum.

Třetj Syn Pana Oldřicha gmenowaného byl Budislaw Probosst Mělnický / kterýž vmřel Léta 1391. yakž o něm pamět Klássternj napsaná gest w tyto slowa: Anno Incarnationis Dominicæ 1391. Obijt Dominus Budislaus Præpositus Mielnicensis, filius primi fundatoris, pro cuius anima emerunt nobis Villam quæ vocatur Tien. A ti byli tři Synowé wlastnj Pana Oldřicha neywyššjho Mundsseňka Králowstwj Cžeského / a ten Aukřad po smrti geho oddán byl Panům z Wartmberka dědičným práwem na časy wěčné. Kteréhož magi vžjwati po Starssým / yakž o tom pod Rodem gegich dotčeno bude / a Aukřad Truksaský dán Potomkům Pana Oldřicha z Hazmburka.

Léta Páně 1304. libri beneficiorum připomjnagi Pana Oldřicha Wnuka swrchu gmenowaného Oldřicha Fundatora těmito slowy: Anno ut suprà Obijt Dominus Vlricus miles dictus de Mendico, Nepos primi Fundatoris, qui legavit nonaginta marcas cũ dextrario & omnibus armis suis huic domui, pro cuius anima tenemur singulis annis nutrire quinquaginta Pauperes, & 24 Missas ipso die, vel infra tres, complere.

Léta 1310. Gindřich Korytanský wygel z Cžech s Manželkau swú / a zagaw mnoho wězňůw, yako Gindřicha z Kamene Měsstěnína Pražského / a několik Mládencůw Pražských / wssecky těžkými pauty okowané vmyjnil wésti do Korytan / gsa hněwem zapálený z té přjčiny / že Pražané giného za Krále wywolili. Ale Pan Wylím Zagic yakožto Muž horliwý rannjm gitrem pustil se za Knjžetem Korytanským s některými swými pomocnjky / a dohoniw gey, rozpláššyl geho wssecky Služebnjky / a wězně zagaté odňal. O témž Panu Wylímowi týž Hystoryk Hágek takowau zmjnku činj / circa Annum 1318.

Missensstj a ginj Němcy magice s Králem srozuměnj / wtrhli do Krage Ziateckého s welikým Wogskem, chtjce Cžechy Králi odporné hubiti. O čemž zwěděw Wylím Zagic z Waldeka / kterýž owssem mimo giné Pány Cžeské lásku k Králi měl / wssak obáwage se aby ti Nepřatelé nad geho Zbožjm wedlé Ohry Řjeky se nezastawili / sebral weliký hauff wýborných Cžechůw / s nimižto táhl na Wogsko Německé / k kterémuž když se Cže-

chowé přiblyjžili / vlekli se welmi / wssak předce Heytmané a Desátnicy držjce mezy sebau raddu, mluwili řkauce: což máme činiti? an těch Němcůw tak mnoho, že gich deset na gednoho z nás gest? odpowěděli někteřj / Pán Bůh bude s námi / oni budau bogowat pro nassy záhubu / a my pro obhágenj nassých Statkůw a žiwotůw. W tom zkřikl Pan Wylím Zagic: poklekni gedenkaždý na swá Kolena, žádagice Pána Boha za milost a swatého Wácslawa Dědice Cžeského za pomoc / abychom w nastáwagicým nebezpečenstwj byli ochraněnj: s takowým gistě retuňkem z Nebe nám dodaným a ne giným nade wssemi Nepřátely swjtězýme. I wskočili ochotně z Konj swých / a poručiwsse se srdcy skraussenými Pánu Bohu s pomodlenjm nedlauhým / rychle zase na swé Koně s dobrau naděgi wsedali. Tu chwjli spatřjn byl ode wssech Muž w zlaté Zbrogi, an gel po Oblacých na bjlým Koni před nimi / z čehož gsauce posylněni / vprkem se walili k wogsku Německému / a magicým se giž potkati / začal Pan Wylím zpjwati pjseň swatého Wogtěcha / kteráž gest napsaná při spisowánj žiwota geho.

Vkrutný powstal bog / kterýž trwal od třetj hodiny na den až do Nessporný / neyprwé Swatý Wácslaw wběhl do Wogska Nepřátelského / Němcy strachem stáli yako o..amenj / a tu gsú wssyckni zmordowánj a Cžechůw toliko 12 Osob padlo.

Toho času Král bydlel w Morawě / tagice zármutek swůg yakoby o té porážce Němcůw nic newěděl / a tudy Cžechůw mysl proti sobě wzbudil.

Téhož času Marssálek a Hoffmistr Dworu Králowského Němec / pogma sebau nemalý počet Němcůw Králowských / laupil Wsy okolnj / a Sedlákům mocy Obilj wsseliké bral. Toť Wylím Zagic časem wečernjm vdeřil naň s Lidem swým / Německé laupežnjky sstiastně rozehnal / Zpráwcy nad nimi gal / a mnoho Konj Králowských misto

kořiſtÿ pobral. Z té přÿhody opět Král zarmaucen byl / wſſak předce wgel s Králownau do Chbu / kdež rokowáno za ſedm dnÿ s Kralem Kžÿmſkým o wěcy gich / až ſe potom Král do Prahy ne bez ſtrachu nawrátil.

Czaſto gmenowané pamětÿ Kláſſtera Oſtrowſkého

ſkého wyprawugi o ſmrti Pana Zdiſlawa z Hazmburka / po gehožto y Manželky geho ſkonánÿ / odewzdána Kláſſteru Wes gménem Chleſſtěnic, yakž ſe z těchto ſlow porozůmÿwá :
Obijt Dominus Zdeſlaus de Hazmburk, & Domina Svatoſlava Vxor ſua, pro quorum Animabus habemus Villam bonam Chleſtic nicz, idq; Anno Domini 1358.

Pana Zbynka Zagice též pa-

mětÿ téhož Roku takto připomÿnagÿ. Anno 1358. Obijt Dominus Zbinko de Zaluſs aliàs de Hazmburk, Nepos primi Fundatoris Pater fratris Herzmani.

Tolikéž geſt w témž Kláſſteře

zmÿnka o Panu Hynkowi z Pyhla a z Hazmburka / s takowým textem napſaná. Anno Domini 1363. Obijt Domin⁹ Hinco de Pihl filius Domini Vlrici de Mendico alias de Hazmburk.

Toho Zbynka Cýſař Karel w Liſtu dané Karlſſteynſkým Farářuom / gmenuge Heytmanem Dworu ſwého Cýſařſkeho. Háget w Liſtu 332 / a Létu 1357.

W Létu Páně 1368. V-

mřel Pan Zbyněk z Hazmburka řečený Zámorſký / o němž in libris beneficiorum Kláſſtera Oſtrowſkého / tato pamět ſe nacházý. Obijt Dominus Zbinco de Hazmburk, dictus Zamorsky, ſuprèmus Camerarius Regni Bohemiæ, filius Nepotis primi Fundatoris, qui dedit Conventui 110. Sexagenas pro fabrica Eccleſiæ, & mediam Villam cum omnib⁹ attinentijs quæ vocatur Givina, & ſex marcas perpetui cenſus in Drazdov, & centum Sexagenas pro Curia in Obczov, & in Villa Czēkov quatuordecim Sexagenas, cenſus perpetui, & Turrim ædificavit Conventui, pro cuius anima & prædeceſsorum ſuorum, tene-

mur le-

nemur legere, omni die tres miſsas, & in die Sancti Valentini, tenemur nutrire quinquaginta Pauperes, & legere viginti quatuor miſsas. Háget tolikéž otom takto mluwÿ : Téhož Roku den poslednÿ to geſt den Swatého Sylweſtra, Zbyněk z Hazmburku genž ſlaul Zámorſký Komornÿk Králowſtwÿ Czeſkého vmřel / a ten Zbyněk dal Kláſſteru S. Dobrotiwé půl Wſy genž ſlowe Sicinina ſewſſemi přÿležitoſtmi / a k tomu ſſeſt Hřiwen platu w Drozdowě / a Dwůr poplužnÿ we Wſy genž ſlowe Obcow.

Smrt Pana Wylima z

Waldeka předſtÿragi dotčené Knÿhy těmito ſlowy: Anno 1319. Obijt excellentiſsimus Nemiles, Dominus Vilhelmus de Valdek, Nepos primi Fundatoris, pro cuius anima datæ ſunt Conventui quinq; Sexagenæ perpetui cenſus, cum Villa Pleſsiviec, & commutavimus illam Villam pro Zaluſs.

Zbyněk Syn Pana Wylima

ma Zagice z Waldeka měl Manželku Pani Reynu z Landſſteyna / o gichžto obaudwau Smrtÿ pamět pozůſtalá takto znÿ: Anno 1340. Obijt Dominus Zbinko, filius Domini Vilhelmi de Valdek cuius anima requieſcat in ſancta pace: a potom Anno 1365. Obijt Domina Rynka de Landſtein Vxor Domini Zbinkonis de Hazmburk, quæ legavit ornatum cum perlonibus, & Calicem de auratum, & duas cappas Chorales.

Cýſař Karel toho gména Cžtwrtý / Panu Zbyňkowi

kowi Zagicowi Neywyſſſÿmu Komornÿku ſwému dal něgaký Liſt, a ſkrze něg genu Auřad Oſobě Králowſké přináležitý odewzdal. Geſt pak dotčeného Liſtu tato Kopie.

Carolus quartus Dei gratia Romanorum Rex ſemper Auguſtus & Bohemiæ Rex rc. Notum facimus Vniverſis, quod de Nobilis Zbinkonis Leporis de Hazmburk Magiſtri Cameræ noſtræ Regiæ, fidelis noſtri dilecti, legalitatis induſtria & ſynceræ Fidei Conſtantia præſumentes, ſibi Popravconatus officium, in Lythomirzicenſi Provincia, cuius Regimini aliàs laudabili, præfuit, cum omnibus honoribus, præfatibus, iuribus, utilitatibus & pertinentijs ſuis, quibus huiusmodi officium regi, teneri, & hactenus dirigi conſvevit, de noſtræ Celſitudinis gratia ſpeciali, duximus commitendū. Mandamus igitur omnibus fidelibus noſtris, quorum intereſſe poterit in futurum, quatenus ſupradicto Zbinkoni, tanquā Popravconi vero, in omnibus, quæ ad dicti Popravconatus ſpectant officium, parere & intendere debeant, & ſine difficultate qualibet obedire, ſub pœna noſtræ indignationis. Quod ſi quis ſecus attemptare præſumpſerit, eam ſe cognoſcat incurſurum præſentiū ſub noſtræ Maieſtatis Sigillo teſtimonium li-

um literarum. Datum Pragæ, Anno 1345.)( )( )(

Gmenowaný Zbyňek wydal a oſadil / pod Práwo

purgkrechtſké s wůli wſſech Dědicůw / Dědinu w Tluſſticých / a to Léta Páně 1329.

Témuž Panu Zbyňkowi z Hazmburka Léta Pá

ně 1350. týž Cýſař Karel konffirmowal práwo k držený Zámku Klepý a Weſnic k němu náležegicých kaupených někdy od Jana Krále Otce geho / kterážto konffirmacy napſaná geſt těmito ſlowy:

Carolus Dei gratia Romanorum Rex &c. Exhibita Maieſtatis Regiæ Celſitudini affectuoſa Nobilis Zbinkonis de Hazmburk Magiſtri Cameræ noſtræ, & fidelis noſtri petitio continebat, quod certum Privilegium dudum ſibi, à claræ memoriæ Illuſtriſsimo Ioanne quondam Bohemiæ Rege, genitore noſtro clariſsimo traditum & conceſsum; ex benignitate Regia innovare, ratificare, approbare & confirmare dignaremur, cuius Privilegij tenor ſequitur & eſt talis, Nos Ioannes Bohemiæ Rex &c. fatemur nos vẽdidiſse, ac venditionis titulo tradidiſse Caſtrũ Clepij & Villam Clepij ſub ipſo Caſtro ſitam, cum bonis ac Villis. Lubichovic munitione, ac Oppido Radoveſic, Lhota & Poplce. Actum Pragæ, Anno 1336.

Od téhož Cýſaře týž Pan Zbyňek z Hazmburka

doſtal Liſt Léta 1358. daný na Karlſſteyně / gimžto wyplacuge 1300. kop groſſuow Pražſkých / poraučege genu tu ſummu wybjrati na CleMěſta Moſtu / takowým textem:

Carolus Quartus divina favente clementia Romanorum Imperator &c. Nobili Zbinkoni de Hazmburk, ſupremo Cameræ Regiæ Magiſtro, Conſiliario & Fideli noſtro dilecto, in mille & trecentis Sexagenis groſſorum Pragenſium, teneri damus, & ex cauſis rationabilibus obligavim⁹ &c. quas quidem pecunias percipiendas & tollendas de Teloneo Civitatis noſtræ Pontenſis, ex certa ſcientia, & animo deliberato, ipſi, aut eo non exiſtente, ſuis hæredibus aſsignamus.

Klepſſýmu vgiſſtěný toho, dán také Liſt od Cýſaře k Raddě Měſta Moſtu / přikazugic gim dluh gmenowaný platiti těmito ſlowy:

Carolus Quartus Dei gratia &c. Iudici & Iuratis Civitatis Pontenſis fidelibus noſtris dilectis, gratiam noſtrã Regiam & omne bonum &c. Fideles dilecti, Volumus & Veſtræ fidelitati ſerioſé mandamus, quatenus Nobilibus Zbinkoni aut filio ſuo Vilhelmo dictis Leporibus de Hazmburk noſtris fidelibus, vel cui illi hoc commitendum duxerint, Telloneum quod eis ſolui eſt ſolitum & conſvetum, iuxta ipſorum literarum continentiam, integré perſolvatis, nullam in eo commiſsuri negligentiam, pro ut noſtram diligitis ingratitudinem evitare. Datum Pragæ, die 16 menſis Martij Regnorum noſtrorum Anno 22. Imperij 13 per manus B. de Czaſtalovicz.

S tím Panem Zbyňkem z Hazmburka Léta

1336. Král Jan ffreymarčil o Zámek Mendyk, ginak Žebrák neb Točnjk / za kterýž geᵛ dal Zámek Budyni / genž byl někdy Bratrůw řádu Templářſkého / a potomně Králům k ſprawowánj náležel. Při tom ffreymarku byli tito Páni: Neyprwé, Jan Biſkup Pražſký / Petr z Rožmberka Neywyšſſý Komornjk Králowſtwý Cžeſkého / Gindřich z Lippého Marſſálek / Hynek

Berka z Dubé Purgkrabě Pražſký / Wylim z Landſſteyna / Wylim z Strakonic / Geſſek z Wartmberka / Oldřich Pfluk Sudý / a giný mnozý Páni a Wládyky. Na čež daný Liſt potom potwrzowan byl od Cýſaře Karla Léta Páně 1350.

Léta 1326. témuž Král Jan dal práwě dědičným auřad neywyšſſjᵒ Trukſaſtwj / a giſtý plat z Krámůw Maſných Staroměſtſkých geᵛ nařjdil.

Měl pak Pan Zbyněk z Waldeka dwa Syny /

Hanzlina a Wylima / kteréž po ſobě zanechal, wykonaw čas žiwota ſwého Léta Páně 1370.

Pan Hanzlin z Hazmbur-

ka Starſſý Syn Pana Zbyňka / byl Neywyšſſým Komornjkem Komory Králowſké: ten vmřel Léta P. 1350. zanechaw Syna tehož gména: O čemž pamětý Kláſſtera ſwaté Dobrotiwé takto wyſwědčugi: Obijt Dominus Henzlinus de Hazmburk, D. Zbinkonis Supremi Camerarij Cameræ Regiæ filius.

Druhý Syn byl Pan Wy-

lím / a třetý mladičký Zbyněk vmřel, yakž ibidem ſe oznamuge: Obijt Dominus Zbynko Filius Domini Zbinkonis Camerarij Supremi, Cameræ Regiæ, Anno 1357. Měl Manželku Paní Markétu z Zlebůw / Dceru Pana Hynka / genž vmřela Léta 1361. o kteréž geſt zmýnka při ſpiſowánj Kláſſtera Krumlowſkého.

O Panu Wylimowi a Mi-

kuláſſowi z Hazmburka nacházým takowau pamět. Anno 1377. Vilhelmus & Nicolaus de Hazmburk emerunt à Przechonè dicto Strzeka de Koſtelecz, quatuor laneos in Koſtelec, & donaverũt Plebano in Koſtelec.

Tolikéž Pan Wylím z Hazmburka / Koſtelu w Klepých Sᵒ Mikulaſſe / Mikulaſſowi Faráři pod Hazmburkem darowal dwě kopě platu ročnýho na wěčnoſt / kterýž brati měl při S. Giřý a S. Hawle / Léta 1381.

Léta pak 1393. vmřel Pan Wylím, čehož geſt památka w Knyhách Swaté Dobrotiwé takowá: Anno ut ſuprà, Obijt Dominus Vilhelmus Filius Domini Zbinkonis de Hazmburk, orate pro eo.

Připomýná ſe okolo Léta Páně 1376. Jan z

Wartmberka Purgkrabě Pražſký / a Wácſlaw Bratr geho / ti ſwé dědictwý Slawětín Městečko a Twrz, yak gſau byli ſami prwé kaupili od Bratrůw

ſwých z Slawetjna, prodali Panu Wylimowi a Mikulaſſowi Streycy geho z Hazmburka za dwa Tiſyce kop. Anno ut ſuprà, w Auterý po Božým Křtěnj.

O Panu Oldřichowi Zagicowi z Mendyku Bratru Pana Zbynka/ Liſt Krále Jana takto znj.

My Jan z Božj milosti/ Cžeſký a Polſký Král Lucenburſké Hrabě/ Margkrabě Morawſké/ Budeſſynſký Pán/ ꝛc. My wěrného nám milého Oldřicha z Žebráka, ginak z Hazmburka mnohá zaſlauženj a ſlužebnoſti kteréž nám prokazowal/ a prokazowati mocy bude/ znamenagice, z ſſtědroty naſſy Králowſké plnau moc dáwáme/ aby Wes Cžiſſowice s ginými k ni přjležitoſtmi mohl wyſaditi Práwě Purkrechtnjým aneb Německým/ ſlibugice za nás y za naſſe budaucý to wyſazenj pewné a mocné ꝛc. Datum w Praze 1321.

Ten Pan Oldřich vmřel Léta Páně 1357. yakž o tom pamětj Kláſſtera ſwaté Dobrotiwé wyſwědčugi. Obijt Dominus Vlricus dictus de Mēdico, frater Domini Zbinkonis, cum filijs ſuis Zbinkone, Vlrico, Hinkone, & Filia Kaczia. Manželka geho byla Panj Alžběta z Ledčic/ genž byla vmřela Léta 1393. wedlé pamětj téhož Kláſſtera.

Syna wýš gmenowaného

Pána/ tolikéž nápodobne pamětj předſtjragi/ totižto že vmřel Léta Páně 1389. Obijt Dominus Lepus dictus Modrý Zagic, filius Domini Vlrici de Zbiroh, & Mendico.

Anno Domini 1380. Obijt Dominus Ioannes miles de Valdek & de Zaluz, & Domina Margareta Vxor ſua, Domina Agneſka filia ipſorum.

A Léta Páně 1416. Obijt Domina Oſtka filia præfati Domini Ioannis & Dominæ Margaretæ, Vxor Domini Vlrici de Olovus.

Léta Páně 1405. Pana

Wylima z Hazmburka některé pamětj ſtaré Proboſſtem Litoměřickým gmenugi/ když gt wydáwal ſwědectwj Streycům ſwým z ſtrany některých wěcý gim přináležegicých/ gemuž dopuſſtěno od Krále Wáclawa Léta Páně 1417. propria diſpenſare podlé geho wůle/ a ten ſe pſal na Zidlowě.

Pana Wylima Zagice z Hazmbur-

zmburka Děkana Koſtela Wyſſehradſkého nadewſſecky Preláty Hágek s pochwálenjm oſtroſti wtipu wynáſſj/ ten nawracugice ſe z Wlach do Cžech kdež byl s Cýſařem a s Cýſařownau/ množſtwj Kněh nakaupil w Awynyonu/ gſa giž pak w Wlaſti ſwé, vpadl w těžkau nemoc/ a hned pořjzenj o ſwých wěcech včinil/ totiž aby wſſecken ſtatek geho mowitý y nemowitý obrácen byl k Koſtelu Wyſſehradſkému S. Petra/ tolikéž y Knjhy aby tam oddané byli.

Po dokonánj žiwota geho, zwěděw Cýſař že množſtwj Kněh měl/ gel ſám oſobně na Wyſſehrad/ a ſpatřiw Knjhy kteréžby byli k vměnj duchownjmu/ při Koſtele gich zanechati poručil/ a wzaw ty kteréž ſe hodili k vměnj Swětſkému/ rozdal ge Ziákům do Kolege/ a hned při přjtomnoſti ſwé poručil za ně dáti tři ſta Zlatých. Hágek w Létu 1370. a w liſtu 343.

Pana Mikuláſſe Zagice z Hazmburka Kuchmiſtra Krále Wacſlawa, y Raddu téhož,

připomjnagi mnozý Liſtowé/ kteréž gemu obnowil a vpewnil Král Wácſlaw okolo Léta Páně 1386. Ten kupowal někdy ſtatek od Hawla z Budyně w Nizebozých/ kterýžto Hawel ſeznal před Aupřednjky Pražſkými že geſt Penjze od něho přigal.

Dotčeny Pan Mikuláš

ſeznal také před Auřednjky Pražſkými/ že dědictwj ſwé w Hliwněwſy/ w Babině/ w Mikewicých w Rzehoſticých/ w Peſnjch/ Libochowice Měſtečko s Twrzý/ Slawětin Měſtečko s Twrzý prodal Panu Wylimowi Zagicowi z Hazmburka Streycy ſwému wlaſtnjmu a Dědicům geho, za dwanácte Tiſýc kop. Což ſe dálo Léta 1279. w Pátek po ſwatém Duſſe.

Liſt Krále Wácſlawa Panu Wylimowi z Hazmburka dáwá některé obzwláſſtnj ſwobody těmito ſlowy:

Venceſlaus Rex &c. Nobilis Vilhelm⁹ de Hazmburk, ſupremus Regni Bohemiæ Dapifer, Conſiliarius & fidelis noſter dilectus, & nobis & claræ memoriæ Progenitori noſtro à longis temporibus gratè complacuit &c. Fidelium noſtrorum accedente conſilio fecimus, & tenore præſentium de certa noſtra ſcientia & Regia Bohem: auctoritate, facimus gratiam, ut ipſum ſuoſq; hæredes legitimos, ut præmittitur, nemo, quicunq; ſit citare ſive judicio quovis convenire valeat, niſi ſit Baro Boëmiæ nomi-

natus, & ab antiquis Baroniæ juribus approbatus, mandantes Camerario nostro Supremo, nec non omnibus beneficiarijs, Czudarjs, Iusticiarijs sive Vrzednikonibus, qui sunt vel pro tempore fuerint, quatenus in casu quocunq; eundem Vilhelmum ultrà modum præsentis gratiæ nostræ, citare vel judicio convenire prætenderit, eandem vel easdem citationes nō advertant, sed irritas reputent, quas & nos auctoritate prædicta irritam' & irritatas decernimus ipsasq; totaliter annullamus. Si quis autem præsentibus se opponere aut contraire præsumeret, indignationem nostram gravissimam se noverit irremissibilitèr incursurum, præsentium sub Regiæ nostræ Maiestatis Sigillo, testimonio literarum. Datum Pragæ Anno 1383. die nona mensis Septembris.

Pan Mikuláss (wedlé připomináný některých pamětý) oznámil zgewně před Auředníky Pražskými, že prodal Dědictwý swé w Radowěsycých celau Wes, za čtyry sta a padesáte kop grossuow Panu Wylimowi z Hažmburka/a s ním k tomu Zbynek Arcybiskup Pražský powolil. Léta 1404.

Léta 1412. týž Pan Mikuláss oznámil Auřednikům týmž/že w Libochowicých dwa dýly Twrze prodal Panu Oldřichowi z Hažmburka za dwa Tisyce kop/z kterýchžto Peněz geho y kwitowal.

Pan Zbyněk Arcybiskup Pražský seděl na Stolicy Arcybiskupské třetý w pořádku, magic na to důstogenstwý konffirmacy od Papeže Bonyffacya dewátého/ Anno pontificatus sui 14. Ten byl weliký ochránce, netoliko Cýrkwe Božý, ale y Králowstwý toho/ neb netoliko proti včenj Wiklessa a Husa statečně se zasazowal/Knýhy gegich ohněm zkazyti dal/ostřýhagice w tom gednotu Cýrkwe swaté/ale y Klýmu Knýže Bawořské k prospěchu Králowstwý sebraw 3000 Lidu gýzdného, a 7000 Pěssýho, ze Wsy a Měst duchowných gey s Němcy geho z Czech wyhnal/ a gemu kořist nesčíslnau odňal. Byl Syn Pana Wylima z Hažmburka/a Pani Anny z Libochowic. Bratry měl Mikulásse a Jaroslawa/s kterýmiž Bratru třetýmu Panu Oldřichowi darowal wssecko práwo na Masné Krámy w Starém Městě Pražském/a dána gemu plná moc nad tim Kuchmistrstwým / kteréž starssýmu Bratru náleželo/aby s ním činil coby se gemu dobře zdálo a widělo/Actum Anno 1405. na Raudnicy po Neděli Cantate, a gmenowaný Pan Arcybiskup vmřel Léta 1411.

O těmž Panu Zbynkowi nacházým pamět w Listu gednom, takowau:

In Nomine Domini Amen. Nos Fratres Venceslaus de Zbirov Prior dictus Machko, Stephanus Subprior & ibidem Sacristianus, frater Petrus Sokol Procurator, frater Ioannes dictus Rokita Possessor silvarum frater Ioannes de Zbirov, frater Marquardus, Andreas de Pivonia seniores, Frater Venceslaus dictus Chochol Prædicator, cæteriq; fratres Conventus

ventus in Insula SanctæMariæ benignæ ordinis fratrum Eremitarum Sancti Augustini. Tenore præsentium recognoscimus Vniversis hanc paginam inspecturis audituris sive lecturis. Quia nostra de bona Voluntate, maturo consilio præhabito & cum consensu Domini nostri Zbinkonis de Hazenburk Reverendissimi in Christo Patris & Domini Domini Archiepiscopi. S. Ecclesiæ Pragensis & Apostolicæ sedis Legati, & nobilium Virorum Domini Vlrici & Domini Vilhelmi ac Domini Nicolai fratrum Germanorum dicti Archiepiscopi cęterorumq; fratrum & aliorum benefactorum Monasterij præfati; Vendidimus & Vendimus vnam curiam & vnam agriculturam nostram propriam & hæreditatem in Villa Obcov per nos & nostros Antecessores à multis temporibus & Annis libere & iuridice, sine omni impedimento possessam cum omnibus agris cultis & incultis, seminatis & non seminatis extirpatis & non extirpatis, cum pratis & pascuis, rubetis & silvis, Collibus & Vallibus, cum aquis stantibus & decurrentibus, rivulis & stagnis & alijs omnibus libertatibus, ad nos & ad illam curiam spectantibus & cum omni illa libertate, qua Accolæ & incolæ ejusdem Villæ Obczov gaudent participant & coutuntur nihil pro nobis ibi relinquentes & dimittentes Petro dicto Ressek Iacobo fratri ipsius indivisé, ipsorum liberis seu hæredibus & successoribus perpetuis pro centum & decem sexagenis grossorum denariorum Pragensis Monetæ. Quas quidem pecunias fatemur nos plené & ad plenum ab eisdem Petro & fratre ipsius iam percepisse & recepisse. Venditio autem supra scripta curiæ nostræ cum suis attinentijs & juribus prædicto Petro & fratri suo Iacobo liberis & hæredibus & successoribus perpetuis ut præscribitur debebit esse & est in jus Emphitecthicum recepta, quod dicitur Purgkrecht, quo jure sæpe scripti Petrus & Iacobus eorum liberi heredes & successores perpetue debent frui gaudere & uti, & eodem jure Emphitecotico poterūt sæpe scripta bona vel præ scriptam curiam, cum omnibus ad eam pertinencijs vendere commutare & alienare etiam in agone mortis positi consanguineis suis, sive quibuscunq; extraneis, libere donare & testari dū modo census noster & jura nostra per eosdem non pereant: modus tamē vendicionis vel legationis vel quocunq; modo ab ipsis alienacionis talis observabitur, quod ipsi præfati non poterunt vendere hominibus brigosis seu male conservatis vel reprobis, sed honestis & conservatis nobis, cōmunitati Villæ prędictæ Obczov placentibus: censum autem annuum, quem sæpe scripti Petrus & Iacobus fratres, liberi eorum hæredes & successores perpetui debebūt solvere perpetue; duas sexagenas grossorum denariorum Pragens: Monetæ census Annui perpetui, nobis & nostris successoribus & hæredibus ipsum dare non negligent, videlicet vnam sexagenam in Festo Sancti Georgij proxime venturo & vnam sexagenam in Festo Sancti Galli mediaté sequente & sic Anno quolibet revoluto; Itē sæpe dicti Fratres Petrus & Iacobus eorum hæredes sive successores Anno quolibet revoluto in Festo Sancti Galli quatuor pullos magnos & adultos & bene crassos nobis & perpetuis hæredibus & successoribus nostris solvere debent & tenebuntur decem grossos Monetæ præfatæ. In cuius Rei evidentiā ac majus robur Sigilla nostra Prioris & Conventus nostra de certa scientia & Sigillum Nobilis Viri ac Domini Domini Vlrici de Hazmburk de ipsius certa scientia & sigillum famosi clientis Primdotæ de Skoroczin, Sigillum commune Civitatis Przibramiensis de ipsorum certa scientia, præsentibus sunt appensa. Datum Anno Domini Millesimo

quadrin-

quadringentesimo decimo, In die Sancti Viti Martyris gloriosi.

Ktém Bratrům Panuom z Hažmburka Concilium Konstancyenské psalo List témito slowy:

DILECTIS ECCLESIÆ FILIIS, NOBILIBVS VIris, Vilhelmo, Iaroslao & Nicolao fratribus dictis de Hazmburk, Regni Bohemiæ Baronibus, Sacrosancta & generalis Synodus Constantiensis, salutem & Dei omnipotentis benedictionem.

Quantis providentiæ studijs, malitiæ & nequitiæ fermentum, quod humana conditio ex antiqui Serpentis afflatu, miseranda contagione cõtraxit, potestatibus quibus Ecclesiam suam Dominus regendam tuendãq; commisit, expurgandum incumbit, Et ne corruptionis suæ virus perniciosius dilatare queat, opportunis remedijs occurrendum esse, ex Salvatoris nostri sententijs evidentius perdocemur, quibus arborem fici sterilem fæcundisq; vitibus suæ vineæ noxiam succidi, insuper & oculum, manũ ac pedem, reliquamq; sui Corporis compagem, scandalizantes, etiamsi dextri forsitan viderentur, præscidi & abijci mandat, pro ejusdem corporis vita & cæterorum membrorum incolumitate salubriùs conservanda. Licet itaq; Nobiles Domini fidelitatis vestræ Zelum erga Catholicam fidem plurimis cognoverimus documentis, quia tamen nonnunquam profuit ad vigilantiora Virtutum studia, etiam animos vigiles excitare: quamobrem Nobilitatibus Vestris fiducialiter hæc duximus intimanda, quæ benignè suscipere, ac in obsequium militantis Ecclesiæ ex innatæ devotionis affectu dignemini executioni debitæ mandare: Noscant igitur Vestræ Nobilitates, quomodo Sathanas humani generis hostis antiquus qui circumiens terram atq; perambulans quærere non quiescit, quibus damnationis virus infundat, quendam damnatæ memoriæ Ioannem Vikleff, & deinde quendam Iohannem Hus, & nonnullos alios Sectatores eorum Babylonis Calice inebriavit, adeò ut ipsi inebriati, Magisterium appetentes & Legislatores novelli, a quibusdam Simplicibus putantur, sanæ doctrinæ studijs traditionibusq; Sanctorum Patrum miserabilitèr contemptis, nec non ad vanitates & insaniás falsas, conversi, se ex susceptis de manu ipsius Sathanæ errorum poculis noxialibus impleverunt, usq; ad summum ejus & diviserunt etiam reliquias suas parvulis: quippe adeo perversitas eorum in Regno Bohemiæ & Marchionatu Moraviæ, quod dolentèr referimus, passim detestanda succrevit, ut etiam nonnulli qui nobilitatis secundùm Carnem titulo alijs præeminent unanimitèr adversus Christum Domini & ipsam Catholicam fidem damnabilitèr conspirantes, ad tuendum & defendendum errores & pseudodoctores, huiusmodi se impietatis funiculis invicem obstrinxerunt. Porrò nuper ipsi scelerati eorundem Ioannis Vikleff & Ioannis Hus hæreticorum errorum in ipsis Regno & Marchionatu sequaces iniquitatem super iniquitatem continuè apponentes, & contra auctoritatem huius sacri Concilij, colla eorum extendere, quamvis temerè, non verentes vindictam divinam, ac in profundum malitiæ descendentes, quosdam libellos famosos, pelles scilicet grandes suis calumnijs Virgisq; plenas turpitèr conscripserunt, quas in congregatione nostra, hic in Spiritu Sancto pro reformatione Universalis Ecclesiæ, in capite & in membris felicitèr inchoata & jam diu cõtinuata, non erubuerunt facere publicè præsentari, & earundem pellium

margi-

margines in Gyro circum circa suorum appensorum Sigillorum in evidentius suæ prævaricationis testimonium stupenda & ridiculosa præoccupat multitudo, quæ, ne dum horrendum, sed & ridiculosum spectaculum intuentibus præstant. Et licet per hæc & alia etiam horrenda plurimùm, quæ ipsi sequaces eorundem Ioannis Vikleff & Ioannis Hus in eisdem Regno & Marchionatu, in contumeliam nostri Creatoris & Sanctorum eius inconsultis motibus attemptarunt, hactenus & attemptant, de cordium suorùm obstinata duritie spes nobis modica resultaret, quod dimissis erroribus eorum ipsi tandem facere deberent, aut debeant dignos fructus; veruntamẽ miserandam tot taliumq; Sacrosanctè Renatorum perditionẽ, & fastinationem Sathanicam, materna charitatis viscera, absq; amarissimo Compassionis dolore nequeunt sustinere, & ideo quantum nobis ex alto permittitur eos ad salutem atq; salvationem perducere vijs & modis congruentibus, jam diu laboravimus, nihil de contingentibus omi tendo: Nam docendo, scribendo, dissimulando, blandiendo, comminãdo Censuras, & pœnas Ecclesiasticas fulminando & jam forsan ultra quã ipsorum saluti expedit, eorundem conversionem expectando, solertèr fidelitèrq; impendim⁹ ipsis misericordiæ quæ potuimus & proficere debere credidimus officia Vniversa, præsertim erga Ioannis Hus supradicti personã dum viveret, quem manifestissimis pernitiosissimisq; ut præfertur hæresibus jam dudum tam judicialitèr quàm Scholastice in diversis consistorijs ac generalibus studijs valdè maturè atq; solennitèr reprobatis atq; damnatis, irretitum, frivolum assertorem & pertinacissimum defensorem, tam ex confessione propria, quam ex suis manu propria conscriptis codicibus nec non ex testiũ omni exceptione maiorũ multitudine copiosa, devicit maturus noster ac legitimus contra eum hic habitus processus pro ut ex ejus inspectione liquet, omnibus luculentèr: Insuper non obstãte, quod juxta divinarum & humanarum legum decreta debeat de carcere & in Compedibus respondere; nihil ominus etiam in præsentia copiosa multitudinis, Spiritualium & Sæcularium aliquotiens audientia publica per nos sibi præstita, & non tantummodo conversionis ei locus concessus, sed ad committendum ejus obstinatam malitiam, super abundantissimis instructionibus. Catholicæ Veritatis & hortamentis dulcissimis cantatis, ut saluti suæ consulens, ad veritatis Christianæ Religionis vnitatem pro ut tenebatur facere, ipsis per eum relictis & abnegatis erroribus rediret ad gremium Ecclesiæ; requisitus restitit sæpius & instantèr, qui tamen more aspidis surdæ obturatis auribus monita respuit salutis, nolens ab insanijs suis falsis & plenis fermento malitiæ periculis resilire: Dilexit enim maledictionem & venit ei, & quia noluit benedictionem, elongabatur ab ipso, abiensq; demum in locum suum, mercedem suis sceleribus ac illorum sectatoribus, debitam de jure omnium miserorum ipse miserrimus finaliter reportavit. Hæc itaq; Vestris Nobilitatibus pro informatione sumaria scripsimus, ut de supra scriptis alitèr referentium, nos reddamus præmunitos in Domino unanimitèr sinceris affectibus, quantum debemus & possumus, & per viscera Domini nostri Iesu Christi requirentes & rogantes, quatenus virtutis vos Viros in Catholicæ fidei puritate flagrantes, quemadmodum indubitata ab omnibus fiducia hacten⁹ commendamini, in hoc necessitatis articulo, manifestis operibus & magnificis vos effectibus exhibere, & omnes hujusmodi falsas insanias, pseudo Doctores & sectatores eorum, à vestris finibus exterminate virilitèr

& circa

& circa alios conſangvinitate aliove amicitiæ fœdere vobis junctos ac Vaſalos ditionis veſtræ & ſubditos vniverſos ſtudeatis ſagacitèr & efficacitèr providere quod & ipſi modo dicti nullum hujuſmodi peſtiferis hominibus Dei & Eccleſiæ inimicis auditū accomodent, nullum eis præbeant auxilium, conſilium vel favorem, ſed una vobiſcum atq; nobiſcum ad ſimilis perſecutionis atq; exterminationis op⁹ virilitèr animentur & Dei gloriam in hoſtium ſuorum exterminio efficacitèr proſequantur. Nec nō Venerabili fratri Ioanni Epiſcopo Litomiſlienſi fidei Catholicæ ferventi defenſori, quem alias veluti ex millibus electum ad Regnum & Marchionatum hujuſmodi propter opus iſtud ſalubre, ſi & quantum Deo placeret, in illis partibus utilitèr peragendis Legatum noſtrum deſtinavimus in favorem fidei, quæſumus opem, & operam impendatis efficaces, & quantum vobis fuerit poſsibile, ſibi ſi neceſsitas ingruerit in tali opere ſalutari, fidelitèr & conſtantèr aſsiſtatis, viribus & opere vobis cælitus miniſtratis. Et quia conſideramus, pro ut etiam credimus veſtras Nobilitates non latere, quod eorundem perverſorum audacia, & numerus in præfatis frequentèr augentur, & ipſorum effrenata ſuperbia & impietas Vires ſumendo, proh dolor, ſemper aſcendit, adeo quod illic propterea Eccleſiaſtica Cenſura diſſolvitur, & Canonicæ ſententiæ auctoritas evertitur, ibi etiam divina officia timore Dei poſtpoſito prophanantur, ac multa nefaria & abſurda, fidei Catholicæ repugnantia, in Deum ac Sanctos Sanctāq; Matrem Eccleſiam, ut fama vulgata didicimus auſu damnabili publicè prædicantur, & Sacerdotes Religioſi & ſæculares crudelitèr ſpoliantur, à ſuis beneficijs repelluntur, percutiuntur, occiduntur & inhumanitèr tractantur contra Eccleſiaſticam libertatem & ipſorum conſortia fugientes, vel eis adhærere nolentes crebras injurias ab ipſis ſuſtinent & offenſas. Nos tantas Dei & Eccleſiæ Sanctæ injurias diſsimulare nequeuntes, contra plurimos hujuſmodi peſtiferos; tam in Regno Bohemiæ, quám in Marchionatu Moraviæ hæreſum & errorum dogmatizatores ſectatores defenſores ac fautores, vibrato jam cenſuræ Spiritualis mucrone, citatione perſonali decreta, ſecundum Canonicas ſanctiones duximus procedendum, & ulterius procedemus pro ut res tanta exiget, & fuerit opportunū. Sicq; Vniverſalis Eccleſiæ confortati præſidio in his & eorum executione Veſtræ Nobilitates ſe velint & dignentur habere, quod vos reddatis inter optimos ejuſdem Fidei Zelatores, in Chriſti militia magis & magis glorioſos. Nos etiam proinde ac ipſa Eccleſia eorundem Nobilitatum digna merita, in eas à felicis divæ memoriæ ſuis prædeceſſoribus laudabilitèr propagata, altis laudum præconijs attollere, & ſi opportunitas ſe obtulerit, congruis recompenſare retributionibus jugitèr conſtringamur. Datum Conſtantiæ, Sexto Calendas April. Anno à Nativitate Domini 1416. Apoſtolica Sede vacante.

Pana Mikuláſſe Zagice z Hazmburka Neywyſſſyho Sudyho w Králowſtwy Czeſkém připomjnagi Knyhy Kláſſtera Oſtrowſkého Swaté Dobrotiwé, takto:

Obijt Nobilis ac Magnificus Baro Regni Bohemiæ Dominus Dominus Nicolaus dictus Zagic de Hazmburk & Koſt, Iudex ſupremus Regni Bohemiæ, ex progenie Dominorum fundatorum, & ſepultus in Choro cum prædeceſſoribus ſuis.

Manželka geho byla Pani Eliſſka z Koldic / kterėž poručil k ſprawowánj Statek ſwuog / a Panu

a Panu Janowi z Kolowrat ſeděnjm na Kornhauze: čemuž na ſwědomj přitiſkli Pečeti ſwé / Pan Jan ſtarſſj z Michalowic / Pan Gindřich Berka z Dubé a z Hauſſky / Pan Jā Smiřický / Pan Hynek z Waldeka ſedenjm w Dolankách / Pan Oldřich z Waldeka na Hoſtinnicých Zagicowé / Slowutnj Panoſſy Jan z Račinewſy / Smil z Koſtelce: ten byl prodal Zámek Rameyk Wylimowi z Eliſſtěboře / k čemuž Pečetj přiwěſyli Pan Oldřich Zagic z Waldeka / Bohuſſe z Perutče / Bohuſlaw z Czachowic / Beneš z Wrbna / Gindřich z Duban / Jan Pſyk z Neprobilic / Wácſlaw z Kwitkowa: A to ſe dálo Léta Páně 1425.

Zmjnku činj některé pamětj o Panu Mikuláſſowi z Hazmburka a na Slawětině / a Panu Jaroſlawowi Bratru geho / když gſau někdy zapſali Wěno Pani Markétě na Statcých giſtých.

Neyprwé to včinil Pan Jaroſlaw Manžel gegj. Dowolil k témuž P. Mikuláš z Hazmburka ſeděnjm na Budyni / Pan Jan z Kolowrat genž byl ſeděnjm na Kornhauze / Pan Oldřich z Waldeka ſeděnjm w Hoſtinicých / Pan Albrecht z Brzkowic / Pan Bohuſſe z Perutče / a Slowutný Panoſſe Smil z Koſtelce, Pečetě ſwé přitiſkli. To ſe dálo Léta Páně 1434.

Téhož Léta gmenowané Panj týž Pan Mikuláš

Wěno tak nařjzené oddáwal: Přičemž byli Pan Jan z Kolowrat ut ſupra, Pan Jan Smiřický ſeděnjm na Raudnicy / Pan Oldřich z Waldeka ut ſupra. Statečnj Rytjřj Pan Albrecht z Brzkowic ut ſupra, Pan Jan z Sulewic / a ginj ſwrchu gmenowanj.

Gmenowaný Pan Mikuláš / Pan Zdeněk z Rožmitala a na Blatny, Sudj Dworu Králowſkého / a Pan Jan z Hazmburka,

ſpolečně ſnažili ſe o to ſewſſj pilnoſti, aby zaſe mohl wyſtawen býti Kláſſter Swaté Dobrotiwé ohněm ſplundrowaný. O čemž ſe nacházý Liſt mezy Potomky pſaný od nich k Legátowi Papežſkému, w tyto ſlowa:

Reverendiſsime Pater & Domine obſervandiſsime, poſt noſtrûm omnium deditiſsimam commendationem & ſervitia parata Sanctiſsimo Domino noſtro, & per hunc Venerabilem Patrem Mauritium, Priorem Monaſterij beatiſsimæ Mariæ Virginis de inſula Sanctæ Benignæ, ordinis Fratrum Heremitarum Divi Auguſtini, Pragenſis Diocæſis, cujus nos Patroni & fundatores eſſe dignoſcimur, ſupplicamus ut Sanctitas ſua pro eodem Monaſterio, quod præteritis temporibus per infideles Huſsitas, trina conflagratione conſumptum, & alijs ornamentis, Calicibus & libris ad cultum divinum pertinentibus annihilatum & ſpoliatum extitit,

pro ejus-

pro ejuſdem reædificatione & reformatione indulgentias eas quæ Sanctitati ſuæ, per eundem Priorem deſignatæ præſentabuntur concedere dignaretur. Datum in Caſtro noſtro Budnienſi, die 10 Menſis Octobris, Anno 1496.

Léta Páně 1458. Pana Zbyňka / Pana Jana a Pana Oldřicha Bratry z Hažmburka a z Koſti, vwozuge w paměť geden liſt giſtotnŷ / w kterémž Pan Sſtěpanowec z Wrtby ſeděnŷm na Přibramě / vznáwá gim náležegicý od ſebe dluh 1500. kop groſſ: Cžeſkých / kdež ſe rukogmowé tito podepſali / Pan Buryan z Guttnſſteyna ſeděnŷm na Nectinách / Wylim z Rižmberka a z Rabŷ Mladſſŷ / Gindřich z Kolowrat ſeděnŷm na Buſſtěwſy / Getřich z Chanowic a z Chlumče / Jan mladſſi z Wartmberka a z Dětina / Jan z Kolowrat a z Bezdružic / Henrych z Sobětic ſeděnŷm w Teyně nad Wltawau / Sezema z Wrtby a z Hořowic / Jan Strpěſký z Guttnſſteyna / Jan z Wrtby a z Proſtiboře / Jan Calta z Kamenné Hory a z Rapſſteyna / Mikulaš z Lobkowic a z Haſnſſteyna / Jan Bechyně z Lažan / Jan Baſſtſký z Terod ſeděnŷm na Baſſtŷ / Peſſyk z Komarowa / a Zdeſlaw z Bukenic ſeděnŷm w Kralowém Dwoře.

W Létu 1420. Hágek o Panu Wylimowi Zagicowi takto mluwŷ. Wylim Zagic z Hažmburka z litoſti nad Kláſſterem Poſtoloprtſkým / shromáždiw nětco Rytiřſkého y Sedlſkého Lidu, přitáhl na Slanſkau Horu / odkudž do Měſta Slaného ſtřjleti rozkázal. Slanſſtŷ widauce nebezpečenſtwŷ před očima / wyſlali k němu z proſtředku ſwého některé ge° ſe poddáwagice / kterýž přigma od nich přjſahu / do Měſta wgel. Tu gemu wſſyckni ſlibowali že chtěgi při pořádku Křeſtianſkém zůſtati / a na potwrzenŷ toho wyhnali z Měſta wſſecky Kněžŷ Táborſké / a giné pořádné a Křeſtianſké do Měſta vwedli, znowu připowjdagice w takowém pořádku po wſſecky čaſy trwati.

Pana Zbyňka Zagice z Hažmburka Neywyšſſyho Sudjho w Kralowſtwŷ Cžeſkém připomŷnagi ſtaré a rozličné paměti, yako y negaký Zápis, kterýž ſwědčŷ Hanuſſowi z Neptic, genž byl přigal od toho Pana Sudjho negaký Auřad a Hrad Oſſek, ſpolečně y od Wylima Bratra geho: k tomuto Liſtu přitiſkli Pečetŷ ſwé, Oldřich z Duban ſedenŷm tudŷž / Smil z Pottleyſſtiny / a Waněk Cželechowec z Kralowic.

Ten Pan Zbyněk z Hažmburka Neywyžſſŷ Sudŷ Králowſtwŷ Cžeſkého / kaupil od Pana Jana z Waldſſteyna negaký plat za Sto kop groſſuow Pražſkých / kterýž on měl na dědictwŷ geho od Pani Kateřiny z Trpenči. A opět druhý plat kaupil w Tuchoměřicých od téhož Pana Jana z Waldſſteyna, Syna Pana Zdeňka, za 100 kop hotowých Peněz / kterýžto plat připadl byl na Krále po Gindřichowi z Waldſſteyna / a potomně darowán byl gmenowanému Janowi. To ſe ſtalo Léta 1415.

Ten též Pan Zbyněk Zagic Neywyžſſŷ Sudŷ Králowſtwŷ Cžeſkého / Pan Jan Zagic Neywyšſſŷ Sudj Dworu Králowſkého / a Pan Oldřich z Zahub a z Koſti s Bratrem wlaſtnjm Pana Jana Zagice z Hažmburka / přiznáwali ſe Léta Páně 146 2. na wſſecka Zbožŷ ſwá ſpolečně, w Pátek před Swatým Hawlem.

Týž Pan Zbyněk kaupil Dům od Pana Giřjka z Kunſtátu a z Poděbrad Léta 1453. kterýž ſtogŷ na rohu na rozceſtŷ dwau Vlic gdauce z Rynku Starého Měſta Pražſkého k Koſtelu S° Gilgŷ podlé Domu Hawla Cžotrowa / a proti Domu Matyáſſe Laudy / kterýž byl kaupil Giřjk od Jana Feridana Mincýře z Hory Guttny / a Markéty Mäželky geho za hotowé Penŷze: též Pan Zbyněk Panu Giřjkowi dal hotowé Penŷze / totiž ſto kop dobrých gro: ſtřjbrných / což do Kněh Měſtſkých wedlé Práwa zapſáno geſt / kterýžto Dům welikými ſwobodami od Králůw Cžeſkých geſt obdarowaný.

Léta Páně 1462. témuž Panu Sudŷmu Beneš Probošt Litoměřický Kanownjk Koſtela Pražſkého, Olomucſkého a Boleſlawſkého / y wſſecka Kapitola téhož Koſtela S° Sſtěpána w Litoměřicých / podſtaupila k vžjwánŷ Wſy Slotiny pod Hradem Hažmburkem / a to toliko do geho ſmrtŷ.

Liſt daný Prokopowi z Rabſſteyna od Albrechta Krále na Staroměſtſké Maſné Krámy / odkudž gemu wydáwáno 20 kop groſſů do nezaplacenŷ 200 kop, kteréž byl zůſtal Cýſař Zykmund ſláwné paměti / odewzdán geſt Panu Zbyňkowi Sudŷmu Králowſtwŷ Cžeſkého ſkrz gmenowaného Prokopa z Rabſſteyna Kancléře Králowſtwŷ Cžeſkého s ſluſſnau ſmlauwau / k kteréž přitiſkli Pečeti ſwé důſtogný Jan z Rabſſteyna Prothonotarius Stolice Apoſſtolſké / Probošt Wyſſehradſký Bratr Pana Prokopa Kancléře / Vrozenŷ Páni / P. Geſſek z Bozkowic / Pan Aleš Berka z Dubé / a ſtatečný Rytjř Pan Beneš Wartminer.

Témuž Panu Zbyňkowi z Hažmburka Sudŷmu Neywyšſſŷmu Králowſtwŷ Cžeſkého / Giřjk Probošt s Pannami Kláſſtera Chotěšowſkého Zákona Premonſtratenſkého, platili ſummu na Kláſſteře wedlé Zápiſu Krále Giřjho z Kunſtátu a z Poděbrad, včiněného Léta 1460.

ERECTIO ALTARIS VISITATIONIS SANctæ Mariæ in Libochovic Léta 1410. připomjná Zbyňka Probošta Mělnického paměti takowau, s Bratrem geho Jaroſlawem.

My Zbyněk Probošt Mělnický / a Jaroſlaw Bratřŷ wlaſtnŷ Páni na Hažmburce / darowali gſme ſedm kop gro: Pražſkých / ꝛc.

Syna Pana Zbyňka z Zbiroha

Syna Pana Zbyňka z Zbiroha a z Žebráku pamětj Koſtelnj ſwaté Dobrotiwé wyprawugice o ſmrti geho takto připomjnagj: Anno Domini 1374. Obijt Dominus Ioannes filius Domini Zbinkonis de Zbiroh & Mendico.

O druhém pak Pana Oldřicha Synu

O druhém pak Pana Oldřicha Synu Wáclawowi památka takto znj: Obijt ſtrenuus miles Dominus Venceſlaus, filius Domini Vlrici de Zbiroh & Mēdico, Kterýžto Hrad Mendyk ginak Žebrák oblibiw ſobě Král Jan/ dal za něg předkům Rodu toho Hrad Hažmburk/ yakž nahoře o tom geſt doloženo.

O Panu Janowi z Hažmburka

O Panu Janowi z Hažmburka rozličné pamětj gſau/ale obzwláſſtnj geſt w ſmlauwě té kteráž včiněna geſt mezy nim a Janem Knjžetem Opawſkým y Panem Hlubčickým/o Kněžnu Annu Seſtru ſwrchu pſaného Knjžete Jana.

Neb Pan Jan Zagic žádal gi mjti za Manželku/ a Jan oſwjcené Knjže Opawſké negſa proti tomu, neoſlyſſel žádoſtj geho / a Kněžnu Annu Seſtru ſwau genu w Staw Manželſký podal/ wſſak na takowý ſpůſob: Předně Knjže Jan po Seſtře ſwé Tiſyc Zlatých dáti má/ a ona powinna bude před Zemany a Měſſtiany Opawſkými a Hlubčickými/ſwého dědictwj ſe po Otcy y Mateřj, y wſſelikých nápadůw odřeknauti/a na to ſe Bratru ſwému Knjžeti Janowi liſtem zapſati. Pan Zagic pak aby tolikéž včinil/ a wěnowal Kněžně Anně proti ſwrchu gmenowanému Tiſýcy Zlatých/půl čwrta Tiſýce Zlatých: což aby y liſtem potwrdil y we Dſky wložiti poručil podlé práwa Země Czeſké/ꝛc. Při takowé ſmlauwě byli/Přenek Oſwjcené Knjže Opawſké/Oſwjcená Kněžna Wylimowa Opawſká/a ſlowutnj Panoſſy/Beneš z Liderowa a z Oder/kterýžto Rod welmi ſtarožitný geſt w Knjžetſtwj Slézſkém/vžjwagice za Erb Kola Mleynſkého s třmi Péry Pſſtroſowými na Helmu zawřeném/Wáclaw Mayſek z Brutic a na Slawkowě/ Ctibor Czert z Horký / Kryſtoff Baruch z Rownich / Jan Czapek z Kroměſſyna / Mikuláš Nedwidek z Rakupowic. A to ſe ſtalo Léta 1461. w Pátek den ſwaté Barbory.

Potom Léta Páně 1478.

Potom Léta Páně 1478. dala Liſt a Zápis na wſſecken nápad ſwůg po Otcy y Matce wýš gmenowaná Kněžna Anna Panu Janowi Zagicowi z Hažmburka Manželu ſwému / k čemuž Pečetj ſwé přitiſkli.

přitiſkli, Pan Mikuláš Berka z Dubé a na Klaſſteře Hradiſſtj / Sezyma z Auſtj a na Auſtku / Zbyněk z Kolowrat a na Kornhauze/a Vrozenj Panoſſy Oldřich z Duban / a Jan z Kamenice Heytman z Hažmburka.

Téhož Roku vmřela gmenowaná Kněžna

Téhož Roku vmřela gmenowaná Kněžna Anna Opawſká ꝛc. zanechaw po ſobě Syny, o kterých zniže doloženo bude/gižto památku nápis na Hrobě w Budyni obſahuge.

Manžel pak gegj kaupil Synům Žerotjn od Pana Taſſy z Perutče ſe wſſjm Zbožjm k němu přinálezegicým. Což ſe dálo geſſtě před ſmrti gegj Léta 1474. při přjtomnoſti Pana Albrechta z Kolowrat a na Nowém Hradě/ Gindřicha z Sulewic a z Skály/ Ablrechta Kikulj z Stradonic/a Oldřicha z Duban. +

Tomu Panu Janowi z Hažmburka Král Matyáš Vherſký pſal liſt doſti laſkawě a přjwětiwě/zakazugice ſe gemu welmi žeby w ſprawedlnoſti a w prawě k Hlupčicům w Slýzſku po Manželce Kněžně Anně, při Knjžatech na Sněmu geho chtěl býti nápomocnjkem. Datum geho, Léta téhož na Budinu in Feſto Purificationis Beatæ Mariæ Virginis.

Oznamuge ſe pak ſprawedlnoſt a práwo k Měſtu dotčenému/ a žaloba ſe činj na Jana Bělika ſkrz téhož Pana Jana z Hažmburka těmito ſlowy:

Coram vobis Reverendiſsimo in Chriſto Patre, Domino Iohanne Epiſcopo Vratiſlavienſi, & Illuſtriſsimis Principibus & Dominis, Domino Ioanne Ratiborienſi, & Kazimiro Teſchnenſi Sileſiæ Ducibus, ac Sereniſsimo Principe & Domino Domino Mathia Hungariæ & Bohemiæ Rege, Iudicibus delegatis & Commiſſarijs: Ego Iohannes Zagicz de Hazmburk, conqueror de Domino Ioanne Bielik de Kornicz, qui detinet Civitatem Hlubczicz cum ſuo territorio Ducatus Sileſiæ, quæ bona dico ad meos filios pertinere jure Dominij vel quaſi poſt obitum Illuſtris Principis olim Domini Ioannis Opavien: & Hlubczen: avunculi illorum, qui deceſsit ſine liberis, & non extant alij proximiores eius cognati maſculi qui bona ejuſdem jure conſveto queant vendicare. Vnde tàm de civitate prædicta atq; ſuo territorio, quàm de fructibus ipſius exinde perceptis, filijs meis juſticiam fieri peto, & ad hæc propono rei vendicationem.

Ago & propono nomine meo proprio, quod olim Illuſtris Princeps ipſe Dominus Ioannes Opavien: & Hlubczicen: Dux, promiſit, ſe daturū mihi mille florenos nomine dotis poſt Vxorem meam, Sororem verò ſuam, non tamen eandem numeravit, & uſq; hodie mihi ſoluta non exiſtit. Vnde ago contra Poſſeſſorem bonorum dicti Ducis, ut illud mihi mille flo: promiſſum numeret & perſolvat, cum cenſibus inde creſcentibus, juxta continentiam literarum, contractus noſtrorum Sponſaliorū & ad hæc propono actionem ex ſtipulato.

Ago & propono quod Illuſtris olim Duciſſa, Domina Elizabeth, Vxoris quondam meæ genitrix, multos ornatus muliebres habuit dignos eminentia Illuſtrium fæminarum, in margaritis, gemmis pretioſis, auro, argento & varijs veſtium mutatorijs atq; clenodijs, quæ ſua propria erāt parafarnalia in valore ac pretio trium millium flo: quæ apud præfatū Ducem definitìm ſingula remanſerunt, & in uſus ejuſdem proprios extant converſa, & hæc omnia Vxori meæ filiæ prædictæ Duciſſæ devolutionis jure attinebāt, & hodie mihi ac Filijs meis Nepotibus Duciſſæ prænominatæ attinent, atq; debentur, unde ipſa omnia à Poſſeſſore bonorum ſæpe dicti Ducis defuncti, peto & exigo & ſuper his jus & officium Veſtrum

imploro,

imploro, deducendo in præsenti judicio quodcunq; jus meum atq; filiorū meorum, competens & competiturum undecunq; & qualitercunq; salvo jure, addendi, minuendi, mutandi, interpretandi, corrigendi, & alterius petitionis quandocunq; fiendæ, non astringens me neq; filios meos propterea ad probandum, nisi duntaxat illa, quæ ad causam obtinendam sufficere videbūtur, præsentis sub mei appresione Sigilli testimonio libelli.

Kterémuž Panu Janowi Zagicowi z Hažmburka psali wssyckni Cistercienského řádu Opatowé/ y k Bratru geho Panu Oldřichowi Léta Páně 1485. přigimagice ge in confraternitatem nábožensstwj swého/ aby tak byli yako geden který z nich, žiwj Krystu, a vmrlj Swětu / připomjnagice za ně časté modlitby ku Pánu Bohu činiti.

Léta pak Páně 1495. na den Swaté Žoffie skonal w Pánu Bohu často gmenowaný Pan Jan z Hažmburka/ gsa tehdáž Truksasem Králowstwj Czeského/ zůstawiw Syny s wýš gmenowanau Kněžnau/ Mikulásse a Jana/ a Dceru Pannu Anyžku/ kterauž byl dal w staw Manželský Zdeňkowi z Ssternberka/ kteráž gsauc

potomně Wdowau po Manželu swém/ půl třetjho tisýce kop grossů Czeských z dobrého střjbra dala a zapsala Panu Otcy swému/ y Synům geho, totiž Bratrům swým / od nichžto držela do žiwota swého Zámek Troský se wssým přjslussenstwjm : yakž se o tō nacházy list pod pečetmi Pana Wácslawa Bezdružického z Kolowrat/ a na Kossatkách/ Pana Pawla z Hrádku a na Walečowě/ Gindřicha Ssnoffa z Helffenberka a na Waldssteyně/ Hanusse z Hamsny/ Heřmana Bořicky z Břisstan a Wobrubich/ z Sstiastného/ z Sluh/ a w Cidlině/ psaný 1493. léta.

Giště v weliké wzáctnosti Předkowé Rodu toho býwali/ slawné mjsta pro swau ctnost zasedali/ wssem možnostj swau známj gsauce/ a od mnohých přednějssých osob náchylnost proti sobě vznáwagice/ yakož se něco porozumj takowého y z listu toho nalezegicýho Panu Oldřichowi z Hažmburka a Panu Janowi Neywyšssjmu Truksasu Králowstwj Czeského / kterýž napsaný gest w tyto slowa :

Rudolphus Episcopus Lovantinen: Sacrosanctæ Sedis Apostolicæ ad Bohemiæ & Poloniæ Regna, ac certas Alemanniæ partes cum potestate legali de Latere Legatus missus &c. Magnificis & Generosis Dominis Ioanni & Vlrico Germanis de Hazmburk Dominis in Kost & Budin, Pragensis Diocæsis; salutem in Domino. Sanè non arbitramur latere vestras Magnificentias, quomodo dudum ille damnatus Hæreticus Georgius de Podiebrad sua crudelitate & Tyrannide, quibus semper in Catholicos & bonos homines temerè usus est, Generosum Dominum Venceslaum de Biberstein Dominum in Forst & Somersfelt minus justè capi fecit, & cum aliquandiu captum & carceri mancipatum detinere jussit : sed prout ad nostram devenit audientiam, pridem Vestræ Magnificentiæ pro liberatione præfati Domini Venceslai seriosè laborantes eum sub obligatione sex millium florenorum Vngaricalium de reputando, ipsum liberaverunt : Cum autem Sanctissimus Dominus noster Papa, omnes & singulas obligationes & promissiones & juramenta quæcunq, quacunq; occasione illi Hæretico præstitas & factas ac præstita & facta, per specialem bullam suæ Sanctitatis nullas & invalidas declaravit, nobisq; etiam illas & illa in futurum forsan fienda nulla & irrita declarandi concessit facul-

tatem, & utiq; indignum foret & jure prohibitum extat, Hæreticis, maximéq; illi damnato Hæretico, qui nec Deo nec Sanctæ Sedi Apostolicæ, neq; alijs fidem servavit, aut servat, aliquam obligationem, promissionē, aut fidem tenere : Nos præterea censentes satis esse periculosum hostem Dei & Ecclesiæ Sanctæ pecunia juvare, aut favore aliquo, quibus Catholicos oppugnare possit, idcirco authoritate Apostolica nobis desuper specialitèr concessa, tenore præsentium quascunq; obligationes seu promissiones pro dicto Domino Venceslao de Biberstein de reputando eum, quovis modo præfato Hæretico damnato aut suis, præcipuè Alberto Kostka Hæretico, factas cum omnibus earum clausulis & conditionibus nullas & invalidas fuisse & esse declaramus, nulliusq; efficaciæ, roboris vel momenti ipso jure existere decrevimus, vos etiam ab illis & quemlibet Virū absolvimus & penitus liberamus, requirendo Vestras Magnificentias seriosè, hortando deniq;, monendo in Domino ac in virtute Sanctæ obedientiæ districtè præcipiendo, mandātes vestris Magnificentijs, & cuilibet, ne dictum Dominum de Biberstein prælibato Hæretico, aut suis, præcipuè Alberto Kostka, quommodolibet reputetis vel repræsentandum faciatis, aut permittatis faciendum, facturi in hoc rem juri consonam, Sanctæ Sedi Apostolicæ gratam & pluribus commendandam nobisq; complacentem. Datum Vratislaviæ in nostra solita Residentia sub nostro Sigillo. Anno 1469. die verò 30. ultima nempe Mensis Aprilis. Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris & Domini Domini nostri Pauli, divina providentia Papæ secundi, Anno quarto.

Léta Páně 1467. powolil Papež Panum z Hažmburka aby Msse před nimi čtena býwala ráno předednem / yakž o tom in originali/ dokládage ut provisa hujusmodi concessione celebrandi antequam illucescat dies parcé uterentur; quia cum in Altaris officio immolatur Dominus noster Dei filius Iesus Christus, qui candor est lucis æternæ, congruit hoc non in noctis tenebris fieri, sed in luce. Datum Romæ Anno ut suprà 10 Calend. Maij. Pontificatus sui Anno tertio.

Na Sněmu w Litoměřicych Pan Oldřich (wýše gmenowaný yakž smeyssljm) vmřel Léta 1494. a pochowán w Budyni.

O Smrti Pana Mikulásse Zagice z Hažmburka wyprawuge w Budyni nápis nad Hrobem geho / totižto že vmřel Léta Páně 1496. w Neděli den swatého Brykcýho.

Tolikéž Pana Jana Zagice / Bratra předgmenowaného Pana Mikulásse smrt w témž mjstě se pokládá w Neděli Den Swaté Sáby / Léta 1497.

Na žádost těch dwau Panuow z Hažmburka / to gest Pana Jana a Pana Mikulásse, poswětil Legát Papežský Kostel Swatého Girj a Zwon/ o čemž na znamenj toho List se spatřuge/ takto napsaný :

Benedictus Dei & Apostolicæ Sedis gratia Episcopus Caminensis, recognoscimus per præsentes, quod Ecclesia Sancti Martyris Georgij in Castro Budini, ad instantiam Inclyti ac Magnifici Baronis Domini Domini Ioannis de Hazmburk & Kost consanguinei nostri unicè colendi per

Reverendum in Christo Patrem D. Iodocum Baronem de rosis, Episcopū Vratislaviensem, ante plures annos solenniter in nostra præsentia tunc ut Præpositi Ecclesiæ Lithomierzicen: fuit consecrata : cujus quidem Ecclesiæ signum seu Campanam in die Sancto Patroni sui Beati Georgij, Anno Domini 1493. ad instantiam Generosi ac Magnifici Baronis D. D. Nicolai prætacti Fratris D. Iohannis de Hazmburk & Kost, benediximus, & quadraginta dies Indulgentiarū omnib⁹ qui dum ad sonitū ejus pro pace, manè & Vesperi genu flexerint, & pro unitate Ecclesiastica Angelicā salutationem solverint largientes, in quorum fidē, præsentia, manu nostra subscripsimus, & Sigilli nostri voluimus appensione communiri. Datum Budinij Anno ut suprà, 26 Mensis Aprilis.

Pan Wylim Zagic z Hazmburka

Bratr na předgmenowaných Pánůw, Pana Mikuláſſe a Pana Jana, umřel na Bechyni/ Léta Páně 1499.

Rozmnozowal Pán Bůh ten wzáctný Rod Panůw z Hazmburka/ a wždycky w weliké ozdobě chowal w tomto Králowſtwij Cžeſkém: neb oni oprawdowě Wlaſt ſwů milugice/ wſſecken lid upřijmně a ſtatečně wedlé práw a ſwobod Patrie předewſſemi, přijhodami hágili/ ſekty znowu wynalezené nepřigijmali/ ale při ſtarobylém naučenij Cyrkwe ſwaté Apoſſtolſké zůſtáwali. Oſtřijhal ge také Pán Bůh, že od ſwých hlawnijch Nepřátel žádné zgewné nelibosti poznati nemohli; yakž ſe to y z tohoto liſtu nijže pſaného ukazuge/ pro kteraužto ſluſſnau přijčinu widělo mi ſe za dobré gey tuto položiti.

Vrozenému Zbyňkowi Zagicowi z Hazmburka / wěrnému naſſemu milému ꝛc. Girij Král Cžeſký a Margkrabě Morawſký.

Vrozený/ wěrný a welmi nám zwláſſtě milý. Welmi željme twé Nemocy/ a radibychō o prawau wěrau, aby Pán Bůh ráčil tě pozdrawiti, a z té nemocy pomocy/ a plnauk na děgi máme/ žeť ſe to ſtane/ neb Pan Zagic máč rowně takowau nemoc měl/ když gſme byli s Cýſařem w Brně / a wſſak z pomocy Boží ſe zhogil/ též Bohdá o twé nemocy máme naděgi, žeť Pán Bůh z ni pomůže. A yakožs žádal abychom liſt náš dali tobě na pohřeb /a twému rodu w Kaple na Hradě Pražſkém pod welikau Wěží / toť my welmi rádi tobě a twému Rodu ke cti gſme včinili/ a netoliko to, y wijcegi což bychom tobě a twému Rodu ke cti včiniti mohli/ to rádi včinijme/ a teď ten liſt poſýláme. Dán w Praze den ſwatých Petra a Pawla Apoſſtolůw Božijch/ Králowſtwj naſſeho Léta ſſeſtého/ 1464.

To mijſto k pochowáwánij y prwé Rodu tomu náleželo / yakž ſe porozuměti může z textu toho pſaného Léta 1414.

Vlricus dictus Zagic de Hazmburk, Baro Regni Bohemiæ in memoriā recolendæ memoriæ Reverendisſimi in Christo Patris Domini quōdam Zbinkonis Archiepiscopi Pragensis Fratris germani sui charisſimi altare in honorem Sanctorum Ioannis Evangelistæ & Ioannis Baptistæ in Ecclesia Pragensi situm sub nova turri, juxta tumbam dicti Fratris Domini Zbinkonis erexit, cui & Ministro ejus pro sustentatione 14. Sexagenas gros. Pragensium, Census annui & perpetui emit & comparavit in bonis Sigismundi in Nedviedic. Anno ut suprà.

Po Panu Zbyňkowi Zagicowi tato ſlawná a pobožná paměť pozůſtáwá / Léta Božyho 1463.

Pan Zbyněk z Hazmburka který ž mnohé ſlužby prokázal Cýſaři Frydrychowi/ a ſnažné ſlužby ſwé gemu ukázawſſe, nežádal od něho Zlatta / ani žádných pokladůw Zemſkých/ ale takowých pokladůw, kteréž ſpaſytedlné užitky toliko činili / a s takowými do Wlaſti ſwé ſe nawrátil. O čemž o wſſem Liſt Frydrycha Cýſaře důwodně wyſwědčuge:

Fridericus Romanorum Imperator, Hungariæ, Dalmatiæ, Croatiæ Rex, Austriæ, Styriæ, Carinthiæ Carniolæ &c. Dux.

Attendentes grata & fidelia obsequia, nobis per Nobilem fidelem nostrum dilectum Zbinkonem de Hazmburk, tempore quo rebelles & infideles Cives nostri Vienenses, nos ac Serenisſimam Contoralem nostram, & Illustrem Principem Maximilianum filium nostrum in Castro ibidem obsederunt, exhibita, ad devotionem quàm erga Electos & Sanctos Dei sanctamq; Apostolicam sedem & Ecclesiā Romanam gerit, constantèr, sibi in Vim specialis gratiæ & doni Reliquias infrà scriptas donavimus & dedimus, in primis de tunica Christi, item de Columna ubi Christus coronatus est, item de Columna flagellationis, item de lapide ubi stetit Virgo Maria quando Angelus eam salutavit, item de lapide ubi stetit Moyses recipiens præcepta Domini, item de decē millium Martyrum, item de S. Achacio, de S. Sebastiano, de S. Nicolao, de S. Vlrico, de S. Bernhardo, de S. Albano, de S. Tyberto, de S. Hermolao, de mento Sancti Artemij, de ossibus S. Symphoriani, item de S. Vrsula, de reliquijs undecim milliū Virginum, de S. Margareta, de S. Anna, de Sancta Elizabet, harum testimonio literarum. Datum in nova Civitate, Anno 1463. 16 Mens. Mai.

Pozorůg tuto kterak mu Pán Bůh mnoho dobrého dáwal/ a pohrdagicýho ſtatkem Zemſkým, nic méně gey v welikém bohatſtwij až do ſkonánij žiwota chowal: nebo při dokonánij ſwém čtyrydceti tiſýc kop groſſ: Pražſkých Panu Mikuláſſowi z Hazmburka a z Koſti, yakožto Streycy ſwému/ a Janowi a Oldřichowi Synům geho Hrad Hazmburk s Městečkem gmenowaným Podhradij poſtaupil. Přičemž byli Boreſs z Oſeka ſeděnijm na Brozanech/ Beneſs z Wartmberka a z Zákopi/ Wylim z Sworga/ Panoſſy, Wylim z Konic a z Kamegku/ Wácſlaw Kaplijř z Sulewic / Gindřich z Duban/ ꝛc.

Vmřel pak Léta Páně 1463. yakž o tom pamětij Kláſſtera ſwaté Dobrotiwé takto wyprawugi: In Vigilia Visitationis Sanctæ Mariæ, mortuus est Magnificus ac Generosus D. D. Zbynko Zagic de Hazmburk supremus Iudex Regni Bohemiæ, hujus loci fundator.

Pana Wylima z Hazmburka rozličné pamětij

předſtýragi kterýž proteſtowal na mnohých
mýſtech proti wůli Otce ſwého/že geſt od ně-
ho mimo wůli ſwau a ſnad y Božſkau k Sta-
wu Duchownýmu přinucen. Což ſe vkazuge
Liſtem takto pſaném.

Anno 1500. Pontificatus D. Innocen-
tij ſexti Anno decimo &c,

Venerabilibus in Chriſto Patribus &c.
Ex parte Nobilis Viri Vilhelmi de Hazm.
burk, Nati Nobilis Viri Zbinkonis de Ha-
zmburk Baronis Regni Bohemiæ Pragenſ.
Diocæſis, nobis oblata petitio continebat, quod olim dictus Zbinko, cu-
piens præter debitum Naturæ, ipſum Vilhelmum filium ſuum ſine cauſa
à ſua ſucceſsione excludere, & pluribus alijs filijs ſuis quos tunc habebat
totam hæreditatem dimittere, dictum Vilhelmum conatus fuit quandoq;
blanditijs & aliquotiens perſuaſionibus tàm per ſe quàm per alios ad Sub-
diaconatus ordinem facere promoveri; quod cum dictus Vilhelmus fa-
cere recuſaſset, Zbinko præfatus iracundiæ furore commotus, per ſub-
tractionem alimentorum & aliorum vitæ ipſius Vilhelmi neceſsariorum
ipſum etiam Carceribus mancipando, & talitèr per vim & metum incon-
ſtantem Vilhelmum eundem invitum & renitentem & ante ac poſt pro-
teſtantem & aſſerentem, quod non erat ſuæ intentionis Subdiaconatus
ordinem ſuſcipere ullo modo, nec etiam Clericum remanere, quændam
Epiſcopum adire coegit, qui Epiſcopus, cum ſicut præmittitur invitum &
compulſum & etiam ante ac poſt contradicentem, in Subdiaconum de
facto ordinavit, quod ipſe non acceptavit, nec unquam approbavit, ſed
ſemper contradicendo, nunquam Subdiaconum ſe voluntariè nomina-
vit, nec eſſe reputavit, neq; in eo miniſtravit, non reputans ſe ordinatum
cum nunquam fuiſſet eius intentionis ut in Clericali ſtatu permaneret, ſu-
ſcepit cingulum militiæ ſæcularis bellicis artibus ſe immiſcendo, ac Lai-
calià vota publicé exercendo, &c.

Wyprawuge ſe w některých pamětech Léta 1578.

že w Pondělý před Hromnicemi vmřel Vrozený Pán/ Pan Wácſlaw Zagic
z Hazmburka / Křižownýk Strakonický / a pochowán na Hradě Pražſkém
w Roſtele ſwatého Wýta, na den Swaté Agaty.

Pana Jana Zagice z Hazmburka Neywyſſſýho

a dědičného Trukſaſa Králowſtwý Czeſkého
Syna Pana Mikulaſſe z Hazmburka (mimo
giné pamětý) připomýná Liſt Knýžete Min
ſtrberſkého Karla w tyto ſlowa pſaný:

Karel z Božý milosti Knýže Minſtr-
berſké/w Slezý Oleſſnické a Hrabě Kladſké/
neywyſſſý Heytman horný y dolný Slezye.

Vrozenému Pánu Panu Janowi Zagico-
wi z Hazmburka a na Budyni, Neywyſſſí
Trukſaſu Králowſtwý Czeſkého / ꝛc. Panu
Synu naſſemu zwláſſtě milému/ ſlužbu na-

ſſy přátelſkau a wſſe dobré napřed wzkazugem ꝛc. A přitom činý ſe mu o-
mluwna, že mu ſummy powinnowaté na čas gmenowaný wedlé zápiſu po-
ložiti nemohl/ale po ſwatém Giřý we dwau Nedělých konečně mu gi dáti
a zaplatiti připowýdá. Datum na Frankſſteyně w Kwětnú Neděli.

Měl Manželku ſwrchu dotčený Pan Jan Zagic z Hazm-
burka Pani Markétu Kněžnu Minſterberſkau/Hrabinku O-
leſſnickau a Kladckau/po kteréž zůſtali čtyři Synowé / gme-
nowitě, Wácſlaw/Mikuláš/Giřýk/ a Kryſtoff: On pak ſám
vmřel Léta Páně 1553. w Pondělý po ſwatém Wácſlawě/
A oſwýcená Kněžna Markéta Manželka geho před dwěma Lety / to geſt
1551. den ſwatého Buryana žiwot ſwůg dokonala. O čemž zný památka
w Kláſſteře ſwaté Dobrotiwé takto: Illuſtriſsima ac ex Regia ſtirpe
nata, Domina Domina Margareta Duciſſa Minſterb. Comitiſsa de Glac,
Domina Hazmburgæ & Budini, Domini Ioannis ab Hazmburk ſupre-
mi ac hæreditarij Regni Bohemiæ Dapiferi
Fundatoris hujus Monaſterij Conjux, extre-
mum clauſit diem, quæ huic cænobio, dum
adhuc viveret, ornatum purpureum, & tria
humeralia pretioſa in æternam contulit me
moriam.

Pan Kryſtoff Zagic z Ha-

zmburka na Brozanech a Hoſtinicých / Syn
napředpſaného Pana Jana z Hazmburka/ a
Pani Markéty Kněžny Minſtrberſké/ vmřel
Léta 1572. w Sobotu před Neděli Invoca-
wit/a ten byl neymladſſý mezy Bratry.

Potom tolikéž Pan Wácſlaw Zagic z
Hazmburka a na Mſſeném po Bratru ſwém
nápadnýk/vmřel Léta 1591. w Pondělý po
ſmrtedlné Neděli.

Pan Giřý Zagic z Hazm-

burka na Mſſeném / Hoſtinicých a na Klá-
ſſteře ſwaté Panny Dobrotiwé na Oſtrowě/
Bratr na hoře pſaných Panuow Kryſtoffa a
Wácſlawa / vmřel Léta 1580. w Pondělý
po Neděli Lætare.

Manželka geho byla Pani Braxeda Lič-
kowna z Ryžmburka / po kteréž bylo mnoho
potomkůw/ ale wſſyckni, yako Jan/ Wác-
ſlaw/ꝛc. hned w mladoſti, krom gednoho Sy
na Pana Wylima z Hazmburka, pomřeli / a
ona též Léta 1574. ſkonala.

Gmenowaný pak Pan Wylim měl Manžel-

ku Vrozenau Paní P. Eliſſku z Martinic/ Dceru Vrozené° P. P. Jana mladſſý° Bořity z Martinic a na Wokoři/ žádného potomka nezanechal Pán owſſem dobrotiwý a vpřjmný/ ale zdrawj welmi neſpůſobného byl. Pſal ſe na Telcých a na Studeněwſy/ a narozē byl Léta 1568. vmřel Léta 1598. Manželka geho potō wdala ſe za Pana Adama z Kaupowa/ Léta 1601. po ſlawnoſti ſeſlánj Ducha S°.

Seſtry geho třj k ſtawu Manželſkému pogaté. Neb Barbora dána geſt za Manželku Panu z Donina/ Markéta Panu Leſkowcowi/ Hedwjka Panu Zykmundowi Smiřickému/ ꝛc.

Pan Mikuláš Zagic z Hazmburka a na Budyni

Neywyšſſý a dědičný Trukſas Králowſtwj Cžeſkého/ Bratr napředpſaných Panůw Kryſtoffa/ Girjho/ a Wácſlawa/ vmřel Léta Páně 1585 w Sobotu ante Dominicam Oculi.

Ten měl dwě Manželky, prwnj Panj Salomenu Sſpetlownu z Janowic/ kteráž vmřela bez potomkůw Léta Páně 1567. w ſobotu den ſwaté Panny Lucye.

Druhá Manželka téhož Pana Mikuláſſe

z Hazmburka byla Paní Anna z Lobkowic/ kteráž vmřela Léta 1571. den ſwatého Jana ſtětj/ zanechawſſe Dceru Pannu Hedwjku/ a Pana Jana Zbyňka z Hazmburka na Budyni a na Mſſeném/ Hoſtinicých a Brozanech/ ꝛc. dědičného a Neywyšſſjho Trukſaſa Králowſtwj Cžeſkého, G. M. C. Radou.

Toho čaſu kteréhož gſem ſpiſowánjm této Knjhy

prácy wedl/ powolán byl od Cýſaře Rudolffa yakožto Krále Cžeſkého k Saudu Komornjmu/ Pán giſtě Katholický/ náſledugic w tom ſſlépěgi ſtarodáwnjch a ſlawných Předkůw ſwých/ mage na ten čas wěku ſwého let 31.

Na tuto pak prácy mau kterauž gſem při ſpiſowánj Rodůw w Králowſtwj tomto měl/ znage to býti k ſláwě a ozdobě Králowſtwj toho, nákladu litowati neráčil/ vznaw w tom nedoſtatek můg. Začěž netoliko yá kterýž gſem takowého dobrodinj při Pánu doſáhl/ ale y wſſyckni ginj z gich potomky děkowánj činiti gſau powinni/ owſſem yá vivus & mortuus Pána Boha za ſſtiaſtné panowánj geho proſyti nepominu/ aby ſám in annos Neſtoreos panowal/ a potom potomcy geho do ſkonánj Swěta.

Těn Zámek Budyni kterýž předkowé ge° za Mendyk ginak Žebrák od Krále Jana ffreymarkem doſtali/ a od několika ſet Let w držený geho byli/ ná-

li/ nákladně obnowiti a wyſtawěti dal/ a geſſtě giné tři Zámky oprawiti/ yako we Mſſeném/ w Hoſtinicých/ y w Brozanech/ tolikéž Dům w Praze yako znowu wyſtawiti a ozdobiti poručil.

S wypſaným giž Rodem a Erbem Panůw z Hazmburka gednoſteyný počátek

magi Páni Lwowé/ neb ti toliko přidaným Lwem k Swiňſké Hlawě od giných ſe dělili/ yakž na hoře oznámeno/ a těch předkowé ſlauli Wranowſſtj/ Hurkowſſtj a Truſlowſſtj wedlé podělenj Krále Přemyſla/ od nichžto tito potomcy s takowým pořádkem ſe ſpatřugi, ab Anno 1225.

Léta Páně 1255. Leo de

Polehradic, yakž geg gmenuge Privilegium Kláſſtera ſwatého Michala w Holomaucy za panowánj Krále Wácſlawa při ffundowánj a nadánj téhož Kláſſtera byl w Raddě s ginými Pány/ yako s Panem Wjtem z Hradce/ s Bohunem Cžerhonowým Synem/ s Markwartem z Hrádku a s ginými Pány. Tolikéž byl w Raddě y za Ottagara Krále Léta 1269. s Oldřichem z Hradce/ s Oldřichem Zagicem Purgkrabj Neywyšſſjm/ s Arklebem Komornjkē Margkrabſtwj Morawſkého a s ginými mnohými.

W Liſtu Krále Ottagara

připomjná ſe Vicardus de Vranov genž byl Purgkrabým Pražſkým Léta 1262. a potō Léta 1308. vwozuge ſe w paměť Jaroſlaw z Bolehradic.

P. Zdeněk z Rozmitála toho

čaſu když Miſtr Jan Hus vpálen, totižto Léta 1416. podepſal ſe s ginými Pány w Liſtu tom genž byl k ſgezdu wſſech Duchownjch, od Panůw/ Rytjřſtwa/ a Měſt Králowſtwj Cžeſkého, pſaný/ kdež ſe gmenuge y Pan Jan z Rozmitála.

P. Lew z Rozmitála a z

Blatné, putowal do Země ſwaté/ a po ſpatřenj mno-

nӱ mnohých a rozličných Kragin / nawrátil se do swé Wlasti / a pogal sobě za Manželku Sestru wlastnӱ Pana Getřicha Bezdružického z Kolowrat / s nižto zplodil Syna Zdislawa Lwa z Rožmitála a z Blatné / kterýž potomně zůstal Neywyšsſӱm Purgkrabӱm Králowstwӱ Czeského.

O putowánӱ geho wydal obzwlásſtnӱ Knӱžku Stanislaus Pawlowský / gižto Tytul gest takowý: Commentarius brevis & jucundus Itineris atq; Peregrinationis, pietatis & Religionis causa susceptæ ab Illustri & Magnifico Domino Domino Leone Libero Barone de Rozmital & Blatna, Iohannæ Reginæ Bohemiæ Fratre Germano, proavo Illustris ac Magnifici Domini Domini Zdenco: Leonis Liberi Baronis de Rozmital & Blatna, supremi Marchionatus Moraviæ Capitanei, ante centum Annos Bohemicé conscriptus, & in Latinam linguam nunc editus. Anno nempe Domini 1577.

Sestra wlastnӱ toho Pana Lwa byla Johanna Manželka Krále Girӱho / yakž se ex patenribus gemu od ni daných porozuměti mocy bude.

Iohanna Dei gratia Regina Bohemiæ, Marchionissa Moraviæ & Lusatiæ, Lucemburgensis & Silesiæ Ducissa &c. Vniversis & singulis, Serenissimis Regibus fratribus nostris, salutem & omnis boni incrementum, & Reverendissimis ac Reverendis, nec non Illustribus, Ecclesiasticis & sæcularibus, Principibus, Ducibus, Marchionibus, Lantgravijs, Comitibus, Baronibus, Nobilibus, Proceribus, Militibus, Clientibus, Capitaneis Potestatibus, Gubernatoribus, Præsidibus, Telonearijs, Tributarijs, Iudicibus, cujuscunq; Status, dignitatis aut præeminentiæ existant, Castrorū Civitatum, Castellorum, Oppidorum, Villarum, & locorum communitatibus & Rectoribus eorundem, ad quos præsentes nostræ literæ pervenerint, vel qui præsentibus fuerint requisiti, amicis nobis sincere dilectis salutem & omne bonum, Subditis autem nostris gratiam Regiam & omne bonum.

Serenissimi, Reverendissimi, Reverendi, Illustres, Magnifici, Spectabiles, Nobiles, Strenui, circumspecti, Providi, Fratres, amici, & fideles dilecti. Cum Magnificus & Generosus Leo de Rosental & de Blatna, Germanus noster sincerrimé dilectus, præsentium ostensor, diversas mundi partes, Regna Principatus, terras, dominia, Iurisdictiones & districtꝰ gratia exercitij militaris proposuit visitare, ut sic consideratis multifarijs generibus morum & moribus generum, melius commodum ad vitæ suæ utilitatem deligere, & probatiorem militiæ experientiam nancisci valeat & possit: quanquam illud suum laudabile propositum parte ex una lætanter accipimus, sperantes quia cunctipotens qui pugillo suo totam machinam mundi continet, & omnia verbo Virtutis suæ solidantur, incolumem atq; sanum ad nos redire faciet, & prosperè gubernabit, verumtamē ex altera parte singultosa suspiria emittere non cessamus, tanquam de nostri proprij Sanguinis resolutione condolentes. Sed quid faciendum? Deo committendum, & ad prospera fortunæ facta continuè clamitandū ut id suum laudisonum propositum bono principio, meliori medio, optimo fine terminetur. Cupientes itaq;, ut ubicunq; locorum cum eo velut

cū vterino nostro prædilecto, quem non minus velut nosmet ipsas diligimus amicabilitèr & benevolè agatur, ut sic plena felicitate fruatur & gaudeat, Vniversitati Vestræ ipsum omni ea qua possumus diligentia commendamus istis nostris literis vos & quemlibet vestrûm rogatos esse volentes, subditis avem terrarum nostrarum seriosé mandantes præcipimꝰ, quatenus fratrem nostrum dilectissimum, dum ad vos pervenerit, gratè suscipere, favorabilitèr tractare, ac in his quæ celeritatem & securitatem ipsius concernunt itineris, tam per terram quam per aquam, promotivam velitis & debeatis ostendere voluncatem, nec non ipsum cum comitiva, & famulis, equis, Valisijs, arnesijs & alijs rebus singulis per quoscunq; passus, portus pontes, terras dominia, districtus Iurisdictiones, Civitates, oppida, Castra, Villas, & quælibet alia loca vestra sine aliqua solutione, dacij Pedagij, Gabellæ, Pontanagij, tributi, & alio quovis solutionis genere & onere, omniq; prorsus impedimento procul moto, transire, stare, morari & redire liberè permittatis sibiq; & suis dum opus fuerit de securo & salvo provideatis conductu, gratissimam nobis in hoc & magnam complacentiam facientes, cò quod omnem promotionis affectum & favoris quem eidem Fratri nostro cordintimè dilecto, modo quocunq; feceritis, omnia reputabimus, nobis fore facta: pro quibus etiam Vnicuiq; vestrum, duce Deo grata & majori vicissitudine gliscimus remereri. Datum Pragæ die 10 Novembris, Anno Domini 1465. Regni nostri Anno quinto. Admandatum proprium Dominæ Reginæ.

O paušſtӱm List Cýsaře Frydrycha témuž daný k ſſtiastněgſſӱmu wykonánӱ cesty vrčité / a ten toliko pro ozdobu toho Rodu a familiæ za dobré mi se widělo položiti.

P. Zdeněk Lew z Rožmitála Syn Pana Lwa

z Rožmitála a z Blatné / byl Purgkrabӱm Pražským Léta 1513. a z rozkázánӱ Krále Wladislawa / sadil Konšsely na obau Rathauzých. Hágek w Listu 465.

Měl Manželku Paní Kateřinu Sſwihowskau z Ryzmberka, Dceru Pana Puty Sſwihowského / kterýž z Rodu Králůw a Knӱžat Czeských počátek swůg magi.

Sestra téhož Pana Zdeňka

dána byla w staw Manželský Panu Adamowi z Hradce Neywyšsſӱmu Kancléři Králowstwӱ Czeského / kteráž byla porodila Joáchyma Neywyšsſӱho Kancléře w Králowstwӱ Czeském / y Zacharyášse / a dwě Dcery / z nichžto gedna za Manželku dána Panu z Rožmberka / a druhá Panu z Waldšsteyna.

P. Adam Lew Syn P. Zdeňka z

Rožmitála a z Blatné / měl Manželku Paní Annu Haugwicownu z Biskupic / od kteréž pošsli dwa Synowé, Pan Jan Lew / P. Zdeněk Lew z Rožmitála / a tolikéž dwě Dcery Kateřina genž byla

odewzdána Panu z Mezeřiče/a Pannu Annu za Mážželku sobě wzal Pan Otto z Narendeku a na Rastenberku. Vmřela pak gmenowaná Paní Anna Haugwicowna s Manželem swým Panem Adamem Lwem Léta 1564. Očemž nápis na hrobě w Znogmě v S. Jakuba wyswědčuge.

V. Zdeněk Lew z Rozmitála a z Blatné a na Rutowicy Neywyšssj Heytman Margkhrabstwij Morawského / zanechal po sobě tři Syny/Maximiliána Lwa/Jana Lwa a Zdeňka Lwa / a vmřel Léta Páně 1580.

Témuž Heytmanowi připsaná byla Peregrinacy Praděda geho Lwa, Roku 1577. od Stanislawa Pawlowského Doktora Iurisprudentiæ, Protho: Apostolico, Præposito Brunen: Olomucen: Vratislavien: Ecclesiæ Canonico, kterýž potom byl Biskupem Holomúckým/dáwno před tim sepsaná a od něho na Latinský z Czeského Jazyku přeložena/yakž o tom tyto Wersse swědčij:

Erutus ex tenebris in claram prodeo lucem
Qui bis lustra decem carcere clausus eram.

K Vrozenému Mládency Pánu Panu Maximiliánowi Lwowi, Synu wýš gmenowaného Pana Zdeňka Heytmana/ psal wýš gmenowaný Probosst tyto Wersse:

NOmen habes clarum, clarus quoq; Patris honore es
Clarus, avis, atavis Maxmiliane tuis
Et magé clarus eris si rem cum nomine junges
In te si virtus prisca Leonis erit
Quæ fuerit Pietas, prisci quod stemma Leonis
Testis Praga potens, testis & iste liber
Reginæ Frater, fidei defensor & æqui
Rebus in adversis ut Leo fortis erat.
Quem latet illustris Probitas virtusq; Parentis?
Consessu Procerum qui loca prima tenet?
Fortis in afflicta prudens in sorte secunda
Numinis & priscæ Relligionis amans.
Hunc tu tramitibus positis sectarier aude
Et meritis orna stemmata prisca novis.

Toho Maximiliána pozůstáwá gediný Syn na ten čas w mladě wěku. Psal potom y k Bratru geho Panu Janowi Lwowi a Panu Zdeňkowi Synům wýš gmenowaného Pana Heytmana / yakž se to wsse w Knijžce wydané spatřuge

Třetij Rod a Erb od téhož Předka posslý/a od swrchu gmenowaného Krále Přemysla yakž wýš oznámeno rozdělený/gest P. Třemissynských/Drsstkowských a Lopatských/ z kterýchž neywzáctněgssij za pamětij nassij w Králowstwij Czeském byl Rod Panůw z Sselnberka/ o kterémž na rozličných mijstech čijsti budess.

Za času pracowánij mého s Knijhau tauto / nebyl giž žádný pohlawij Mužského z toho Rodu.

O Starožitnosti Rodu a počátku Erbu Panůw Sswihowských z Ryžmberka/ z Skály/na Rabi a na Sswihowě/yak se od mnoha Set Let psáwali.

Kapitola IIII.

Kronyky a dawnij Priwilegiá/ též y Knijžat a Kralůw Czeských Listy dostatečně to wyswědčugi

že ten Rod Panůw z Ryzmberka a z Sswihowa wyssel z Kmene tých: Knijžat a Králůw Czeských/ kteřijž od Přemysla Knijžete a Libusse Manželky geho, Dcery Knijžete Krcka possli/ a Králowstwij toto sewssij pilnosti rozssyřugijce/ ge slávau newymluwnau skrz znamenité činy překrásně ozdobili. O čemž gest takowý důwod, owssem krátký, ale dostatečný a prawdiwý.

Wratislaw prwnij Král Czeský/ korunowaný léta 1086.

měl Manželku Swatawu Králownu Polskau, Dceru Kazymira Krále/ z kteréhožto Manželstwij posslo několik Synůw/ totiž Břetislaw/ Bořiwog/ Wladislaw/ Soběslaw rc. yakž o tom napsáno w poslaupnosti Knijžetské. Ten po sstiastném wykonánij běhu žiwota swého/ vmřel Léta 1093. a pochowán w Kostele Swatého Petra, nákladem swým wystaweném/ zanechage mijsto na Králowské Stolicy ne některému z Synůw/ ale Bratru swému Kunrádowi/ na kterémž on nedlauho seděl/ neb w brzkém čase z tohoto Swěta sessel. Po něm teprwa panowal Starssij Syn Wratislawa/ Břetislaw/ kterýž zabit gsa od Wrssowce, postaupil mijsto Bratru swému Bořiwogowi/ wolenému Léta 1100. kterýž potom z Panstwij byl wyhnán, od Swatopluka náležitě opatřen/ a toliké z od gednoho Wrssowce na Wogně při obleženij Glogowa zamordowán/ Léta 1109.

Wladislaw Syn Krále Wratislawa/ wolený

na Knijžetskau Stolicy po smrti Bořiwogowě/ pogal sobě za Manželku Sestru Krale Vherského/ Sstěpána toho gména druhého/ a Syna Kolomanowého, yakž o tom pjsse Dubravius lib. II fol. 96. Kralowstwij Czeskému wewssem se zachowáwagice/ a s Vherskau Zemij dobře se srownáwagice. Od toho Wladislawa Daupowcowé a Budowcowé skrz zmužilost Předka swého Girijka Mlináře na Mleyně/ Budowě. a Daupowě k Stawu Rytijřskému obdarowánij obdrželi okolo Léta Páně 1117. Vmřel pak Wladislaw Léta 1125. zanechaw po sobě s dotčenau Vherkau třij Syny/ totižto Wladislawa genž byl Králem Czeským druhým korunowaným/ Gindřicha a Theobalda/ a pochowán gest w druhau Neděli po Slawnosti Welikonočnij w Kostele Panny Marye w Kladrubech, z rozkázu geho založeném/ Mnijchy osazeném, a welmi bohatě nadaném. Rakž oznámeno w pořádku Klássterském.

Theobald neymladssij Syn Knijžete Wladislawa/

Bratr wlastnij Krale Wladislawa korunowaného Léta 1158. na Králowstwij Czeské/ wida že se Knijžetcý Kmen w Czechách rozmnožuge/ včinil sobě dobrý pokog/ wza w sprawedliwý dijl Dědictwij od Bratra swého/ bydlel w Kragi Klatowském a Práchenském/ a nechtěge mijti společnosti s Knijžaty/ y Erb sobě změnil/ neb nosyl za znamenij Rytijřské tři sstrychy bijlé/ kteřijž třij Rzeky wyznamenáwali/ Wotawu/ Vhlawu a Wltawu skrz Panstwij swé běžijcý kteréhožto Erbu také vžijwali Streycowé geho/ a Synowé Gindřicha, Boleslaw/ Krystan/ a Theobald.

Ten wýš gmenowaný Theobald/ dal wystawěti Klásster w Klatowech w Panstwij swém k chwale Božij a ku památce Swatého Wawřince Mučedlnijka Božijho/ a rozkázal do něho vwesti Bratry Swatého Dominyka/ kteřijž wssyckni gsauce Stawu Rytijřského/ nepřigijmali do swého Zákona za Bratry toliko z Rytijřského Stawu, neb gesstě wywýssenegssijho. Tu on potom pochowán, yakž se nijže doložij.

Amábila wlastnij Sestra Theobalda w témž Zákoně

w vstawičných Modlitbách trwagice/ stkwěla se mnohými Swatými skutky za žiwobytij swého/ a po smrti pak rozličnými diwy a Zázraky. Ty Klásstery osazeni w tom wěku sektami diwnými/ a ginij spustli.

Druhá Sestra téhož Theobalda N.

Swatawa dána byla w staw Manželský na Chaustnijk Hraběti Frydrychowi/ yakž o tom máš v Hágka.

O témž Theobaldowi wyprawuge Hágek w Létu Páně 1142. Že w Praze opatřené lidem zawřený očekáwal s Bratrem swým Wladislawem, Kunráda Margkrabě Morawské/ gehožto za Knijže wolila strana protiwná.

Zprawowal potom Knijžetstwij na mijstě Bratra swého/ kterýž byl odgel do Země Swaté na pomoc k Krali Gerozolimitanskému proti Pohanům: takowého přijhodného času k dosaženij Knijžetstwij Soběslaw vžijwage/ vmijnil gey z Stolice Knijžetské sehnati/ a gi kwaltem se zmocniti: Ale Theobald magic o tom wědomost/ sebral na pospěch Tisýc lidu Rytijřského/ s kterýmž wygel Soběslawowi w cestu/ Wogsko genu porazyl/ a samého zagmauce, odeslal do wězenij na Hrad řečený Přinda/ dokawadž by se Wladislaw Bratr do Czech nenawrátil. Což se dálo Léta 1149.

Ten tolikéž Theobald poslán byl od Bratra swého k Medyolánu na pomoc Cýsaři Frydrychowi, s Frydrychem Synem Wladislawa/ kdež spůsobil welikau sláwu yak Králi Bratru swému, tak wssemu Národu Czeskému/ skrz

mu/ skrz maudré zpráwy a hrdinské činy Wogska swého / s kterýmž okolnij Nepřátelé častým a zmužilým bogem snižowal a hubil. Vmřel pak při témž Cýsaři gmenowaném we Wlasských / zanechávagice dwa Syny Theobalda a protiwu/wedlé Hystorye Hágkowy/kteréhožto také připomijná Dubravius lib. 12. fol. 118. těmito slowy:

Theobaldus Frater Vladislai, & Daniel Præsul Pragensis in Italia fato concessêre: prius Theobaldus mortuus, aura sibi Italica non valdè aspirante: corpus ejus ut rogabat Klatoviam Bohemiæ Oppidum, delatum in Cænobioq; conditum, &c.

Skrz toho Theobalda zpráwu a zdrawau raddu we wssem sstiastně se wedlo/ Wladislawowi Králi Bratru geho/neb mu ke wssemu wěrně dopomáhal/a hned po smrti geho wsseliké nesstěstij naň připadlo/tak že y z Králowstwij byl wyhnán. Hágek w listu 200.

Theobald Syn Theobalda swrchu gmenowaného

magic giž skrz snažnost Otce/založené grunty wssech ctnosti a zpráw hrdinských / těmi se nápodobný Otcy chwalitebně objral/Pán práwě Knijžetské mysli / gehožto byt byl na Panstwij řečeném Skalij.

Obžalowán pak byl někdy před Frydrychem Knijžetem Streycem swým, Synem Wladislawa Krále, žeby vsylowal Knijžetstwij Czeské sobě podmaniti/ o kteréžto přijhodě geho Hagek fol. 208. a Dubravius lib. 15. fol. 138. takto pijsse:

Erat id temporis Magdeburgi studiorū gratia Theobaldus stirpis Bohemiæ Principum Iuvenis: Hunc Theodoricus Marchio præblandis & benignis verbis aggressus, ad ingentes Spes invitabat, dictisq; assentientem ad Philippum Cæsarem secum abduxit, quem is mox per vexilla, more usitato Principem Bohemiæ declarat, prætendens indignum esse Regno Præmislaum, qui Theobaldici furorem indignè repudiaverat, amboq; juvenem contra eum ornant, atq; instruunt armis Virisq;. Sed adeo jam Præmislaus in Regno inveteraverat, suosq; in potestate habuit, ut sibi à Tyrunculo illo, copijsq; illius nihil planè timeret.

Když pak genu w tom odpor včiněn/ pro statečnost Czechůw a stálost při Pánu swém Přemyslowi/pustil od toho/a Cýsař přigew k Přemyslowi/ s nim přijzeň obnowil/yakž idem ibidem takto mluwijce swědčij: Quare omisso terrore, rursus favore potius permulcendum eum ratus, hacten° se submisit, ut in Oppidum Egram in extremis Bohemiæ finibus sitū, vēnturum se ultrò ad Premislaum offerret: ibi non solum simultas, quæcunq; inter eos intercesserat, deposita, sed nova præterea affinitas contracta fuit. Nam Philippus filiolam suam cui Cunigundis nomen, filiolo Præmislai Venceslao, quem ex Constantia tulit, interpositis solemnibus pactionibus, despondit, eamq; paulo post cum Sponso nutriendam Pragam misit, non sine offensa Principis Rheni Palatani, cujus filio ante pacta fuit.

Tu Cýsař snažil se o to s welikau pilnosti, aby Mládence Theobalda zase k lásce Přemyslowé přiwedl / yakož gest geho od ni byl odwedl/ wedlé

řečij této: Theobaldus item in gratiam Premislai tunc repositus, quam per æmulationem à Theodorico induct°, turbaverat, a spřijzniw se Cýsař Filip s Přemyslem Kralem Czeským/welmi byl sylny Ottonowi / a oblehl Město Colonij y dobyl: odkudž potom wygižděgice na odpor Nepřijteli swému/nebyl zase od Měsstanůw do něho pusstěn/ wssak předce přiblizowal se k Wogsku Nepřátelskému/a ge sstiastně rozehnal/vtikagicý stijhal / a Biskupa téhož Města na Wassenburku yal: čehož se tolikéž obáwage Otta/ w času přjležitém vgel do Země Saské.

Milowal welmi potom Přemysl Theobalda/a na znamenij lásky té, po korunowánij Syna swého/staral se genu o Manželku, o Dceru Gindřicha Bradatého/Wratislawského Knijžete/yak o tom idem Dubravius mluwj: Exin Præmislaus rebus suis domi curandis intentus, Venceslaum filiumetiam tum puerum Regē coronat: Theobaldo Filiam Henrici cognomento Barbati Vtatislaviæ Principis in Matrimonium locandam curat, addiditq; ei copias quibus succinctus opem ferat Socero ad recipièndum Poloniæ Principatum, ad quem Lesco natu minor aspirabat, Conrado Principe Masoviæ, eum adjuvante &c.

Hágek w Listu 218 o Theobaldowi gmenowaném

Synu Theobalda zmijnku čini s takowým připomináním. Přemysl Král Czeský gsa při pokogi/obrátil mysl swau k rozssijřenij Králowstwij swého: a protož powolál Pány předněgssij a Wládyky na Wyssehrad / a radil se s nimi yakby mohl takowý aumysl skutečně wykonati. Tu byli rozličné raddy/ a geden z nich powstana, totižto Bohuslaw z Chwogna / řekl: Králi Pane náš, dosti rozssijřené gest mezemi Králowstwij/ lépegi gest na to mysliti aby rozssijřeno bylo y dobrým Přátelstwijm. Na čež když Král odpowěděl že nezná žádných Nepřátel okolnjch/Páni a Wladyky poradiwsse se na straně řekli: Slawný Králi Czeský, poněwadž žádných Nepřátel w okolnijch zemjch neznáš/prosýme tebe wegdi w mijr y s twými domácými nepřately/ale přirozenými Přately. Na tu žádost powolán gest Theobald Syn Theobalda / a Kunrád Syn Soběslawa/s kterýmž Král yako s Streycy swýmí včinil dokonalé Přátelstwij.

W Listu Klásstera Břewňowského od Ottagara

Krále daném Léta 1213. o Theobaldowi Synu Theobaldowém tato památka se spatřuge: Adfuit etiam eodem tempore ad hanc solemnem & Regalem donationem meam, Vir Illustris, Dominus Theobaldus filius Domini Theobaldi, ut hujus donationis meæ testimonium perhiberet, & alij quàm plures, qui non omnes in hac pagina sunt conscripti.

Protiwa wlastnij Bratr

Theobalda, Syn Theobalda, byl Biskupem Sengnienským / yakž Hágek wyprawuge w Listu 197. kteréhožto Tělo pochowáno w Klásstere Klatowském.

O Břetislawowi Synu

Theobaldowém v Hágka w Listu 224 tako-

wá zmjnka se nacházý. Léta Páně 1222. Cýsař Frydrych položil Sněm w Sstrospurku/ kdež s raddami swými wolil na Králowstwj Řjmské Syna swého Gindřicha magicýho tehdáž dwanácte Let/ gehožto w Cachách slawně pomazal a korunowal Engelbert Arcybiskup Kolinský: K té slawnosti a k Sněmu powolán byl y Přemysl Král Cžeský/ ale obáwage se aby w nepřjtomnosti geho/ někaké rozbroge w Cžechách newzessli/ a také snad aby tam od Cýsaře pro rozmnoženj bludůw w Králowstwj nebyl pokutowán/ poslal na swém mjstě Břetislawa Bratra Theobaldowa/ genž byl Knjže Cžeské a Pán z Skály a z Rábi s dwěma sty Helmůw wýborných/ kterýž od Cýsaře y wssech Knjžat Řjšských poctiwě byl wjtán a darowán.

Za panowánj Přemysla Ottagara Krále prwnjho toho gména/

když Němcy pomezny wtrhli do Cžech s welikau sskodau té Kraginy/ Král Přemysl sebraw Wogsko poručil ge Protiwowi z Skály Synu Theobaldowěmu/ a Wáclawowi Berkowi z Dubé a z Lippého/ kteřjž magice pod swau zpráwau tři Tisýce Cžechůw/ plundrowali Zemi Saskau skodně/ ano y samého Ottona z swé wlastnj Země wypudili. Z té přjčiny obgednána byla Přemyslowi láska při Cýsaři Filippowi/ tak že gey on s welikau slawnosti korunowal. Protiwa tolikéž a Wácslaw Berka hrdinsstj dwa Bogownjcy bohatě byli darowáni, yak od Cýsaře tak od Krále/ ač y mimo to s znamenitau kořistj z Země Nepřátelské wytrhli.

Léta Páně 1380. Kral Wácslaw Syn Ottagara Krále/

Zemj swau nemilostiwě sužugice/ počal Rytyřstwo častými walkami w Kraginách rozličných/ a Lid obecný Berněmi neobyčegnými obtěžowati: Pročež oni položili sobě společně Sněm w Kauřimě proti takowé nemilostiwosti Pána swého/ a wybrali mezy sebau některé/ kteřjžby o takowé křiwdy a sauženj Králi swobodně mluwili. Neodstaupil Král od zatwrdilosti skrz řečj gich/ nýbrž některé z nich do wězenj oddal / a giné tim wjce proti sobě wzbudil/ kteřjž giž w Poli mezy Strahowem a Břewnowě giného Krále wywolili/ totižto Přemysla wolené Knjže Rakauské a Polské. Stáli pak při Wácslawowi Králi Páni z Ryzmberka z Skály a na Rábi/ Páni z Lamberka/ Páni z Sswamberka/ a Boreš z Oseka/ ꝛc. W ten čas w Rodu tomto byl Panem nemožněgssým w Raddě Králowské Hebramir Neywyssšj Sudj Králowstwj Cžeského/ kterýž se psal z Klatow/ yakž o tom List Klásstera Břewnowského wyswědčuge / daný od Krále Přemysla/ a list Metropolitanæ Ecclesiæ Pragensis Swatého Wjta připomjná tolikéž Hebramira Sudjho genž se psal z Plzně/ neb ten obyčeg byl mezy Cžechy aby se psáwali z těch Statkůw na kterýchž bydleli.

List Krá-

List Krále Ottagara daný Léta 1270. obsahuge

w sobě Děpolta z Ryzmberka Neywyssšjho Sudjho Králowstwj Cžeského/ kdež gsau na žádost a pilnau prosbu Marciána Opata Břewnowského / wespolek proffreymarčili Wsy Zdálow a Hlubokau / kteréž potom po Wogtěchowi a Dobeslawowi Bratřj wlastnjch z Dinburka na Krále připadli.

Hágek tolikéž w Létu Páně 1283. gmenuge toho Pána Sudjm a Gubernátorem Králowstwj Cžeského od Otty Margkraběte Bramburského společně s Tobiássem Biskupem nařjzeným. Ti dwa sprawowali náležitě Králowstwj Cžeské / a magice někakau nechut proti Němcům / a obáwagice se aby po odgezdu Ottonowém nad nimi se nemstili / namluwili na to Ottona, že wssem Němcům z Země do třetjho dne wygjti poručil.

Burkardus de Wirtemberk (wedlé napsánj Listu Klássera Břewnowského)

od Opata tehož Konwentu Léta 1282. wzal někaké dobrodinj. Pročež zawazugice se tomu Klássteru mezy ginými Rukogměmi gmenuge tři Bratry z Rodu Panůw z Ryzmberka takto: Fideijussores habemus, Albertum de Sselnberk Camerarium, Theobaldum de Zbiroh Iudicem terræ, Theodoricum Burgravium, & Albertum Fratrem ejus de Ryzmberk & de Burglino; Bavarum de Strakonicz, Albertum, Bohuslaum & Thobiam de Dinberk Purgravios, Zdeslaum de Kasihov, Vilhelmũ de Hosticz, Boleslaum de Smeczen, Putam de Msenij, Zbislaum de Valdek, & alios quàm plures.

Gindřich a Puta Bratřj Theobaldowé/ Léta 1319.

po sstiastném wjtězstwj a dokonánj té Wogny kterauž byl wyzdwihl Ludwjk Cýsař proti Frydrychowi Knjžeti Rakauskému/ žádagicýmu dosáhnauti Stolice Cýsařské/ pasowáni gsau na Rytjřstwo s ginými Pány Cžeskými / kteréž byl přiwedl na pomoc Wladislaw Král Cžeský. Hágek w Listu 292.

Slawnj Předkowé Rodu

toho wystawěti dali Klásster Bosákům v swatého Ducha w Plzni / kdež sobě y mjsto k pochowáwánj oblibili/ z té přjčiny spatřuge se hrob wysoce wystawený / na kterémž gest napsaný takowý text: Sepulchrum Magnificorum ac Generosorum antiquorum Baronum Regni Bohemiæ de Ryzmberk & Skala, Dominorum in Svihov & Rabi: kdež také gsau y tito Erbowé / neyprwé

gegich

gegich/ Hrabat z Berneka/ Erb Koruna / potom Růže Panůw z Rožmberka/ a naposledy Erb Panůw z Kolowrat.

Na straně napsaná gsau tato slowa : Brzetislaus Suprem' Camerarius & Vilhelmus, kterážto dwě Osoby gsau wykontrffetowané neb wytesané / a nic wjce textu nenj znáti pro starožitnost těch Kamenů / a tolikéž dotčený Klásster w ten čas když gsem tuto Knjhu spisowal množstwjm Let yako rozetlelý k vpadnutj nachýlený byl/ wssak gey mjrně zase obnowowal Pan Frydrych Sswihowský téhož Rodu a Erbu/ G. M. Cýsařské Radda w Saudu Komornjm.

Břetislaw Theobaldic poslán od Wáclawa Krále do Polské Kraginy

aby se vwázal w Wěno Griftiny Manželky Lesska černého gi zapsané od Manžela s powolenjm Panůw a Radd kteréžto ona Wěno darowala Ottagarowi Sswagru swému w Kragi Sendomiřském a Sandeckém : Včinil tak Břetislaw / a přigew do Polsky/ pogal sobě za Manželku Marygi Dceru Knjžete Ruského/ a dostal po nj Krag Sandecký / kterýžto až posawad vžjwá Erbu geho/ toliko že přiložili k němu dewět Hwězd takowým pořádkem.

Manželka pak geho po smrti Manžela swého odewzdala Děti pozůstalé do Czech k Streycům gich, Wáclawowi a k Oldřichowi/ kteréž že se do Polsky zase nenawracowal Zbožj gmenowaná k držený a k zpráwě Králůw Polských připadli.

Léta Páně 1346. (wedlé zněnj Kronyky Hágkowé)

časů Podzymnjho powstala mezy Wylimem z Waldeka / a Diepoltem ginak Theopaltem z Ryžmberka weliká newole: Wylim činil Diepolotwi weliké sskody / a na proti tomu Diepolt času přjhodného přitáhl s nemalým Wogskem/ a oblehl mocně Zámek Waldek / domnjwage se že na něm Wylima zastjhne / ale on k wětssjmu sstěstj swému zůstal tehdáž na Horách Guttnách: Wssak předce Diepolt Hradu mocně dobýwal/ a geho se zmocniw třetjho dne po obležený/ zgjmal wssecky bydlegicý na něm/ a gey ohněm zkazyti poručil.

Pamětj Kostela S. Wjta na Zámku Pražském

ském předstjragi dobrý včinek Pana Newlasse z Skal / a Pana Tasse z Ryžmberka/ kteřjž nadali Wes Posadow k Kostelu w Zalezlj s ročnjm platem/ při čemž byli Přátelé gich/ a k listu swé pečeti přitiskli/ totiž Jasko z Weselic / Hýnko a Hynáček z Wyssemburku / Arnosst z Křižow/ a Stecko de Schalic.

Pan Boreš z Ryžmberka / in libris Erectionū

Kapitoly Pražské/ nařizugice we Wsy Lomnicých gistý Plat ročnj Mikulássowi Faráři při Kostelu w Audrci/ takto se podpisuge: Nos Borſo Dominus in Ryzmberk, hæredesq; nostri. Datum in Villa nostra Lompnic. Anno Domini

Ten tolikéž Pan Boreš dal wystawěti w Duchcowě Oltář ku poctiwosti S. Křjže/ Léta Páně 1392. yakž o tom památka pozůstáwá w tyto slowa: Borſo Senior, Dominus in Ryzmberk, erexit & fundavit Altare Sanctæ Crucis extra muros Civitatis in Duchcov.

Nápodobně zmjnka se činj in libris Erectionum o Borssowi z Ryžmberka a na Bečowě / mladssjm y starssjm / kteřjž nadali Oltář platem 10. kop/ a to w gmenowaném Městečku Bečowě/ Léta 1400.

Pani Anna také pozůstalá Wdowa po gednom z těch Borssůw

/ Léta Páně 1404. dala platu ročnjho na wěčnost pět kop k Kostelu w Ssenffeldě.

List Cýsaře Karla čtwrtého pokládá mezy ginými Pány Borsse z Ryžmberka / Capitaneum terrarum nostrarum, Bavariæ & Frãconiæ, yakž se njžegi mezy Listy Panuow z Wartmberka spatřj. Při korunowánj pak téhož Cýsaře Karla w Řjmě/ klade se přjtomnost s ginými Pány Pana Theobalda z Ryžmberka/ okolo Léta Páně 1354. kdež swau zmužilost statečně prokazowal/ k weliké slawě a k poctiwosti Národu Czeského.

Alsse a Benesse wlastnj Bratry z Wřescowa

dictos de Ryzmberk / Léta 1378. připomjnagi Knjhy Kapitolné Kostela Pražského, z té příčiny/ že některými platy ze Wsy Manowicých a z Bohánowé Hory opatřili Kostel Swaté Kateřiny w Městečku řečeném Wřescow. O Benessowi potomně doloženo y to, že wzaw od Bartholoměge Faráře w Chotiboři 36 kop grossj: dal mu za to třj kopy ročnjho platu na wěčné časy. Actum Anno 1404. třetjho dne Řjjgna/ a ten se psal na Krčjně a na Ryžmberku.

Léta Páně na Saudu Zemském 1478. seděl mezy ginými Pány Pan Břenek z Skal.

Aless z Ryzmberka a na Sselmberku dal wyzdwyhnauti Oltář w Janowě o čemž wyswědčugi libri Erectionum / a Alžběta Manželka geho darowala ssest kop platůw na wěčnost/y dwůr we Wsy Staněmiřicých ke cti neyswětěgssý Panně Marygi/Křjži Swatému/ku památce Swatých Erasma a Jeronyma/Markéty/Doroty a Kateřiny / Panen a Mučedlnic Božých.

Listowé psaný Léta 1396. gmenugi Pana Břeňka z Skal a z Ryzmberka Sudým Dworu Králowského / yak za panowáný Krále Wácslawa / tak y za kralowáný Cýsaře Zykmunda. Anno 1402. & 1404. gehožto také zápis w tých Knyhách Erectionum nacházy se takowý. Nos Brzenko de Skali, residens in Svihov pro remedio & salute Fratris nostri bonæ memoriæ Putonis de Skala, dicti de Rabi, & Dominæ Elizabethæ Contoralis nostræ, & animæ nostræ, ad Altare Sancti Iacobi donamus quatuor Sexagenas gros: Pragensium. Actū Anno 1399.

Darowal mimo toy Rolý k témuž Oltáři na wěčné časy / a Synu swému Wylimkowi dal do žiwobytý geho toliko deset kop platu/ kterýžto Wylimek byl Bratrem Klásstera Teplského. O tom owssem libri Erectionum důwodně wyprawugi.

Pan Jaroslaw z Ryzmberka / má památku w Knyhách Kapitoly Pražské pro tu přýčinu/ že k Kostelu Panny Marye w Boleslawi, a Oltáři Trogice Swaté vstanowil w Opočně dewět kop gross: platu ročnýho: a ten se psal Panem z Ryzmberka a na Opočně. To se dálo Léta Páně 1404.

Pan Bores z Ryzmberka a na Luticých odewzdal k Oltáři w Kostele Farným w Luticých osm kop grossůw platu na wěčné časy z auročných Peněz téhož Městečka Lutic. Pročež památka o něm pozůstáwá w Knyhách častokráte gmenowaných/ kteréž tento zyčatek gest:

Adam de Nezetic decretorum Doctor. Notum facimus tenore præsentium, Vniversis, quod pro parte Nobilis Viri, Domini Borsonis de Ryzmburk, residentis in Lutic, qualitèr idem Dominus Borso, Zelo ac devotionis feruore accensus, octo Sexagenas grossorum Census annui & perpetui nudi, in & super Vniversitate Oppidi Lutic &c. dedit donavit &c. Actum Anno 1405. II Maij.

Alžběta také pozůstalá Wdowa po Panu Borssowi / Matka Borsse a Jana Léta Páně 1413. dala pět kop grossůw platu k oltáři w Luticých/ které ž potom Léta 1415. dostal od Starssýho Syna Jana Borsse/ něgaký de Elsterbergier & Plana.

Za Cýsaře Zykmunda zahynul Racek z Ryzmberka při dobýwáni Prahy/ yakž Hágek w Listu 384. oznamuge.

Nacházy se w gednom Listu/ že Pan Boreš zůstawil po sobě Syna Jana/ kterémuž Král Wladislaw yako Marssálkowi Dworu swého toliko do žiwobytý darowal Křižownický Bor nedaleko od Horažděgowic s Wesnicemi Dobroticy / Dětanowicy / a tim Zbožý prwé tolikéž Břenek z Ryzmberka darowan byl.

Léta Páně 1469. w Listech a pamětý Panůw z Wartmberka / klade se mezy ginými Pány Pan Wylim z Ryzmberka Neywyžssým Komornýkem Králowstwý Czeského/ o kterémž Hágek w Létu 1470 takto zmýnku činý.

Někteřý z Rytýřstwa a Panůw Czeských/ poradiwsse se wespolek, wygeli z Prahy w nemalém počtu k Králi Wácslawowi na Točnýk / kteréž on zdaleka wida/ hned poručil Brány dobře vzawýrati. Czemuž Páni srozuměwsse/ wyslali toliko dwa/ Giřýka z Hrádku a Josta z Czastalowic/ aby gim přýstup k Králi obgednali/ kteréž vzřewsse Král giž wěkem sesslé/ kázal ge k sobě pustiti/ a namluwen gsa od nich/ y druhé do Zamku wpustil/ a přikázal Oběd slawný strogiti/ aby wssyckni neyprwé s nimi hodowali/ a potom teprwa ge připowěděl wyslysseti.

Po wykonáný Obědu/ poručili Páni gednomu z prostředku sebe totiž Wylimowi z Ryzmberka a z Skály, obecnau potřebu oznámiti / a on powstawsse řekl: Ctný Králi Pane náš / Obec Panská a Rytýřská poručila mi k twé milosti otázku včiniti/ proč neráčýš bytem tak yak Předkowé twogi w Městě Praze býti/ poněwadžby mnohém lépegi bylo w hlawným Městě bydleti/ (aby tě tu každý k potřebě swé mýti mohl) nežli w těchto Zdech yako Zagic w Skalách se skrywati/ a gistě gest gim to s podiwenýmí / že gsa Pán gich, předce od nich se wzdaluges / a Zemského dobrého neopatruges. Protož oznamugi wssyckni skrze mne/ že mnoho laupežnýkůw w Zemi gest/ a žádagi aby takowé neřády přetrhnauti ráčil/ k čemuž oni wěrně dopomáhati chtěgi/ a tobě yako Pánu swému slaužiti bezewssého ffortele. Na to odpowěděl Král: Wylime Přýteli milý/ otázka wydána gest na mne skrz tebe gménem wssech přýstogicých/ pročbych w Praze nebydlel: owssem proto, že se bogým Sspinky/ a nený diwu že se před wámi schowáwám opatrněgi/ neb prwé ani w Beraunském Klásstere, ani w Králowském Dwoře v Berauna schowati gsem se nemohl/ wssudy gsem byl gýmán: Y zdá mi se pak

na tento čas lepssý byt na Zebráku nežli na Wěži Wideňské. Na to dý Wylimi Králi Pane náš bezpečný bude žiwot twůg w rukau nassých/neb wssyckni tobě slibugeme pod nassý cti, že se chceme k tobě wěrně chowati/toliko na žadost nassý poged s námi do Prahy. Vkrocena tudy byla plachost Krále/kterýžto hned rozkázal Kůň osedlati/ a gel s těmi Pány na Wyssehrad/kdež stkwostné hodowánij bylo.

Po některými dni, sebral 1000 Lidu Rytijřského/a poručil Hynkowi Jabloňskému Heytmanowi nad tim Lidem, dobýwati Hradu Hasyssteyna/ale Laupežnijcy kteřijž w něm byli, mimo gich wědomost, nočnijm časem odběhnauce Zámek pustý zanechali/kterýžto žoldněři giž chtěli zapáliti/ ale že Heytman toho nedopausstěl/museli ho w tom vposlechnauti.

Dotčený Pan Wylim nemage žádných Potomkůw/ Léta 1407. wssecken Statek swůg zapsal Streycy swému / yakž List wyswědčuge těmito slowy. Ten Cžtwrtek před Hodem Swatého Giřij Mučedlnijka Božijho/Wylim z Ryzmberka a z Sswihowa/dobrowolně z lásky a s opatrnau raddau Přátel swých / dal wssecko Dědictwij swé kteréž měl Vrozenému Panu Wylimowi mladssijmu z Ryzmberka a z Rábi Streycy swému: Přičemž byli/Jan z Ryzmberka a z Skály Bratr geho/Tobiáš Letowský z Wilhartic / Puta z Pabenic a z Nalčow/Bohusse z Kořec/ Wylim z Přechowic / Puta z Sobitec/Zykmund z Domassyc/zc.

Cýsař Zykmund a Král Czeský zapsal Panu

Janowi a Wylimowi Bratřijm z Rymzberka skrz slussné přijčiny některá Zbožij Klásstera Chotěssowského: o čemž dáwá List tento dostatečné swědomij.

Sigismundus Dei gratia Romanorum Rex semper Augustus &c. Notum facimus tenore præsentium. Vniversis &c. Licet ad resistendum damnatis Hæreticis Bohemiæ, nonulla bona Ecclesiastica in Regno nostro Boemiæ vigente, extrema necessitate certis Baronibus & Nobilib9 Regni præfati, prescripsim9 & inter cæteros etiã, Nobilibus, Ioanni & Vilhelmo fratribus de Rysenberk, aliâs de Svihov. fidelibus nostris dilectis, certa bona Monasterij Chotiesoviensis, obligaverimus, pro una notabili pecuniæ quantitate, tamen idem Ioannes & Vilhelmus, affectantes allevationem præfati Monasterij, cum Religiosis, Petro Præposito, Priorissa, & Conventu ejusdem Monasterij convenerunt, & singulis promissis & deputatis concordaverunt, eo modo, quod prædicti, Iohannes & Vilhelm9 & hæredes ac Successores eorum, aut qui præsentem literam in eorum bona habuerit, Villas, Litice & Vustiss, cũ universis earum pertinentijs, pro duobus millibus & centum Sexagenis grossorum Pragensium in pignore tenere & habere debeant, quo usq; ipsis, per nos, aut Successores nostros Reges Bohemiæ, aut per eosdem, Præpositum, Priorissam & Conventũ pro eadem summa fuerit satisfactum, quemadmodum literæ ejusdem Præpositi & Conventus super inde contentæ, quas hic pro insertis habere volumus, id clariùs contestantur, nosq; cordialitèr affecti, ad Relationem Ecclesiarum, præcipuè præfati Monasterij, animo deliberato, & ex certa

nostra scientia ad præfatam conventionem & concordiam, juxta continentiam initorum, auctoritate Regiæ Bohemiæ, consensum nostrum adhibuimus, præsentium per tenorem, in cujus rei testimonium Sigillum nostrum applicari jussimus. Datum 1437.

Léta Páně 1447. Pan Jan z Ryzmberka k

pilné a snažné žádosti Vrozeného Pana Wylima z Ryzmberka Bratra swého, to práwo (kteréž měl od slawně paměti Cýsaře Zykmuňda na 600 kop gro: Czeských na Wes Mawsstiš, yakž List včiněný od Kněze Wácslawa Probossta Chotěssowského lépegi wyprawuge) dal gmenowanému Bratru Panu Wylimowi: a přitom byli Pan Wácslaw z Michalowic seděnijm na Strakonicých/ Pan Jan z Wilhartic seděnijm na Wzekuně / a Vrozenij Páni, Dobeš Letowský z Welhartic/ Puta z Pabenic na Nalžowě/ Kolman z Ržičan seděnijm w Lincy/a Bohuslaw z Lukawče seděnijm w Radowě.

In Ecclesia Sviovien: Anno 1481. hoc opus fecit Anna Pulssova Brzenkoni vxor, Ioannes & Anna de Ryzmberk filius & filia: hic sepulti.

Toho Pana Wylima byl Syn P. Jan z Ry-

zmberka Neywyšssij Komornijk Králowstwij Czeského/genž měl Manželku Vrozenau Pani Annu Dceru Pana Gindřicha z Hradce/ a Sestru Jana a Oldřicha přijgmijm Wawáka / s nižto

zplodil čtyry Syny/Pana Wylima/Pana Czeňka/Pana Putu/a Pana Wylima mladssijho/ kteřijž wssyckni žiwi byli Léta 1416.

Nacházým mezy Listy Pa-

nůw z Hažmburka pamět o Panu Diepoltowi z Ryzmberka/kterýž byl Rukogmim za Pana Wylima z Ssumburka, s Janem z Lielič / seděnijm na Gensteyně/s Gindřichem z Mičan z Sulislawic seděnijm w Chlomčanech a s Zykmundem Sstosem seděnijm w Krásném Dwoře/za summu dwě Stě Zlatých Vherských na zlatě y na Wáze/Vrozenému Panu Zbyňkowi Zagicowi z Hažmburka. Stalo se Léta 1448. tu Neděli den So Ducha.

Panu Janowi z Ryzmberka/též y Wylimowi

Léta 1420. Zykmund Král Ržijmský Vherský a Czeský zc. včinil zápis takowý: Habita ratione cum Nobili Ioanne de Ryzmberk, aliàs de Skal, pro ipsius & Nobilis Fratris sui Vilhelmi de Ryzmberk fidelium nostrorum dilectorum stipendio retento, fatemur nos eisdem fratribus, in mille ducentis & 71 Sexagenis grosso: Oppidum Przesticze & Villam Sobie-

kuri cum eorum pertinentijs ad Monasterium Cladrubense &c. a Giřij Král Panu Wylimowi takowý. Léta Páně 1465. Wylimowi mladssijmu na témž Zbožj Komornjkowi Neywyšssijmu a Dědicům geho Tisýc ꝛc.

Pan Wylim Starssij Syn Pana Jana z Ryzmberka

Neywyšssijho Komornjka Králowstwij Czeského/ byl Polnijm Heytmanem Cýsaře Zykmunda/ Pán welmi sstědrý / proćež y wssecken swůg Statek stratil/ Bohatstwij nežádostiwý/ neb byl milownijk Rytijřského Lidu/ zlepssugice gemu služby y swými wlastnijmi Penězy/ a sylný nad mijru Bogownijk. Ten nad gednim Němcem zmužilost swau prokázal/ s kterýmž se žádný w Turnagi potkati nesměl/ když gest nim wzawsse gey w půli, an na to Cýsař hleděl, o Zem vdeřil/ yakož y ginij mnozý byli geho hrdinsstij skutkowé/ w kterýchž se žádnému přewýssyti nigakž nedopausstěl. Za geho pak vtraty od Cýsaře byl kontentowán toliko desýti Tisýcy Zlatých. Manželka geho byla Pani Sskolastyka Dcera Pana Plychty z Žerotijna/ kterýž byl w Rakauských na Wogně zabit za panowánij Krále Jana / Děda Cýsaře Zykmunda / kteréhožto druhá Dcera dána Panu Hasnssteynskému z Lobkowic/ genž byla porodila Wratislawa/ kterýž potõ pogal Dceru Gindřicha Knjžete Wratislawského/ a od toho possel Syn geho Puta z Ryzmberka.

Pan Wylim Léta 1461. na poručenij swé s Panem Wylimem mladssijm z Ryzmberka a z Rábi Streycem swým podepsal se s Pani Kunkau z Žerotijna Manželkau swau/ a Pan Wijček z Ryzmberka a z Sswihowa s nimi společně. Očemž gest gistá pamět w tom Rodu.

Pan Puta z Ryzmberka / Syn Pana Wylima

Neywyšssijho Heytmana nad Wogsky/ byl Neywyšssijm Sudijm Králowstwij Czeského / wystawěl Zámek Sswihow a Rábi/ založil Klásster w Horažděgowicých/ držel Kozly a Raudnicy / a vžijwal Erbu po Mateři swé z Žerotijna Orla Czerného takowým spůsobem: čehož žádný z potomkůw až posawad nezměnil. Manželka geho byla Pani Bohunka z Mezeřiče a z Lomnice/ Dcera Neywyšssijho Heytmana Margkrabstwij Morawského/ kterauž byla porodila Pani Apollona ze Ctinic.

Témuž a Synům geho Wladislaw Král Léta 1494. dal Zápis na Městečko Přesstice/ na Sserowice/ na Wsstissy/ na Soběkuri/ a na Bruské Zbožij w Tisýcy kop gro: Czeských. Ad relationem Ioannis de Sselnberk, Cancellarij Regni Bohemiæ.

Pochowán w Kostele neb w starém Klássteře Bosákůw w Horažděgowicých/ kdež se spatřuge nápis takowý: Magnificus ac Generosus Dominus Puta de Ryzmberk & Skala, Dominus in Svihov & Rabi, supremus Iudex Regni Bohemiæ hic sepultus. Anno 1504. Obijt feria sexta ante festum Mariæ Magdalenæ.

Témuž pro Epitaphio od Pana Bohuslawa Hasysteynského včiněné byli tyto Wersse:

Hoc jacet in tumulo nostræ lux alma Coronæ
Et Ryzmbergæ gloria Puta domus.
Magnus hic immensis opibus, currentibus annis,
Magnus & antiqua Nobilitate fuit
Major at ingeniò lingua, virtute fidéq;
Vt perhibet luctu Patria chara suo
Extinctus tamen est nondum cogente Senectà,
Nempe decem tantùm vidit Olympiadas
Hujus ni dederis lachrymas Peregrine sepulchro,
Durius Hircana Tigride pectus habes.

Pan Gindřich Sswihowský Syn P. Puty

Sswihowského z Ryzmberka Neywyšssijho Sudijho w Králowstwij Czeském/ byl Kancléřem Králowstwij Czeského. Manželku měl Kněžnu Minstrberskau gménem Worssylu z Rodu Krále Giřijho / Dceru Knijžete Albrechta / kterauž byla porodila Saloména Dcera Knijžete Hanusse poslednijho Klatského a Zagantského.

Nad Hrobem této Pani w Horažděgowicých w Klásstеře kdež prwé Bosácy byli/ spatřugi se tyto slowa wyrytá:

Tu ležij pochowaná Oswijcená Kněžna / Wysoce Vrozená Pani Pani Worssyla rozená Kněžna Minstrberská / Hrabinka w Kladsku / Pani na Sswihowě a Rábi/ Manželka Pana Gindřicha z Ryzmberka/ kteráž vmřela Léta Páně 1545.

Pan Wácslaw Sswihowský z Ryzmberka/ Syn

P. Gindřicha Sswihowského/ neywyšssijho Kancléře Králowstwij Czeského/ měl Manželku Pani Markétu Hrabinku z Guttnssteyna / Dceru Pana Wolffa Hraběte z Guttnssteyna/ kterúž byla porodila Pani Anna z Raupowa/ Dcera Pana Pana Jana Raupowského z Raupowa.

Pana Wylima z Ryzmberka připomijnagi rozličné pamětij

/ genž byl za panowanij Cýsaře Ferdynanda Purgkrabij Karlssteynským / a gmenowaného Cýsaře a Krále Czeského Hoffmistrem Dwořským / yakž wyprawuge text na Hrobě Pani Manželky geho w Horažděgowicých w Klásstеře takto wyrytý:

Magnifica ac Spectabilis D. D. Anna de Guttnstein cum filio suo Ludovico, Conjũx

Magni-

Magnifici ac Generosi D. D. Vilhelmi de Ryzmberk & Svihov Burgravij in Karlstein, Serenissimi D. D. Ferdinandi Romanorum Hungarorum Boemorumq; Regis in Regno Boemiæ Magistri Curiæ hic sepulti.

Prwnŷ Manželka geho byla z Janowic/ s kterúž měl Syna Ferdynanda / Pána gistě w ctnostech wsseligakých Předkům swým oněm Knŷžatům Cžeským welmi nápodobného/ gěž byl vmřel Léta Páně 1595.

magic Manželku z Rodu Pánůw z Kolowrat / z kteréž possli čtyři Synowé / neyprwé Ludwŷk genž byl Probosstem Lithoměřickým / a Wácslaw Kterémuž se zalybil řád Jezowitský.

Třetŷ Syn Theobald G. M. Cýsařské Krále Vherského a Cžeského w mladosti geho, Panatyr / kterýž se psal na Horaždějowicých. Manželka ge[o] byla Paní Kordulowna z Slupna/ pozůstalá Wdowa po Vrozeném a statečném Rytŷři Panu Mikulássowi Střelowi z Rokyc na Cerhenicých a Kurmburku

Od kterýchž gest na ten čas Syn Ferdynand Karel a Dcera Anna Marya.

Frydrych čtwrtý Syn Pana Ferdynanda z Ryzmberka / G. M. C. Radda w Saudu Komornŷm ꝛc. telikéž od Panŷ Nowohradský Kolowratowny splozený. Psal se na Lžowech a Neprachowech.

Manželka geho byla Vrozená Paní Paní Johanka Sswihowská z Ryzmberka, a z Sswihowa od kterýchž potō cy mladŷ na ten čas: Syn Petr / a Dcera Worssyla:

Tuto doloženo bude yakým pořádkem na Saudu Zemském Neywyžssŷ Páni Auřednŷcy a Saudcowé Zemsstŷ když gsem tuto Knŷhu spisowal, seděli/ o gegichžto Rodu gednohokaždého krátce což se koli z starých pamětŷ wyhledati mohlo, oznámŷm.

NA tom Saudu Zemském neypředněgssŷ mŷsto magi Páni z Rožmberka/a zwlásstě ten genž gest Wladařem Domu Rožmberského/yak na ten čas po Bratru swém Panu Wylímowi Neywyšssŷm Purgkrabŷ Pražským a Wladaři Domu Rožmberského/seděl Wysoce Vrozený Pan Petr Wok z Rožmberka Wládař Doma Rožmberského/ giž w tom Rodu yako poslednŷ mage wěku swého na ten čas 62 Léta/neb Pan Josst z Rožmberka Otec geho vmřel Léta 1539. gehožto wěku tehdáž bylo toliko čtrnácte dnî / a P. Wylímowi Bratru geho ssest Let.

Po Panu z Rožmberka měl mjsto Neywyžssj Purgkrabě Pražský/ kteréhož na ten čas po Smrti Pana Adama z Hradce, genž byl y Neywyšssjm Kancléřem Králowstwj Czeského nebylo/ a ten vmřel Léta Páně 1596. Pán pro swé ctné skutky památky nesmrtedlné hodný.

Po Panu Purgrabj seděl Neywyžssj Pan Hoffmistr/ kterýmž toho času byl Wysoce Vrozený Pán, Pan Krystoff z Lobkowic na Táchowě/ Pátku/ a Diwicých/ Neywyšssj Hoffmistr, G. M. Cýsařské Radda/ Neystarssj Komornjk/ y Kammrmeistr Králowstwj Czeského/ a Presydent nad Appellacými na Hradě Pražském/ o gehožto Rodu a Erbu/ tuto doloženo bude.

Hrozné wzezřenj, ač Natura dala/
Wssak gey ctnostj tauto obdarowala.
W čemž té poslaužit má y milé Wlasti/
Bud gist, zůstaneš při Sprawedlnosti.

O Starožitnosti Erbu a Rodu Panůw z Lobkowic/ kteřjž y z giných Statkůw ač se gmenugi a pjssy/ wssak wssyckni quondam od gednoho Předka possli.

Kapitola V.

Samý Tytul těch Panůw/ totižto z Lobkowic srozuměnj něgaké dáwá/ že ten Rod a Erb ne od giného než od Czeského a Slowanského Národu possel/ gehožto prwnj Předkowé znamenj Erbownjho vžjwali na takowý spůsob, yakž před očima položeno/ to gest, čerweného Sstjtu na bjlém/ a mezy Poly černého Orla s rozssjřenými křjdly. O tom Rodu takowým Erbem obdařeným rozličné pamětj se nacházegi/ kteréž nynj budau předložené/ neyprwé:

Nacházegj se w Kronykách Czeských Předkowé

Erbu a Rodu toho okolo Léta 861. Když totižto Neklan Knijže Wognu wedl proti Kráſnikowi Knijžeti Kaurimſkému/proti kterémuž wyprawil s Lidem wálečným Wſſeboge/Syna Kladowcowa, Muže welmi ſtatečného/téhož Zpráwcý a Heytmanem nad nim včiniw/kterýž nemeſſkage, chtiwě táhl/a tam dobyw Hrubowa/Zaſmuka/ a Wyteče/zmocnil ſe y Hradu řečeného Třiſſow/a toho Pána kterýž na něm byl gménem z Lobec gal/ a k Neklanowi s ginými mnohými a s kořiſtij nemalau přiwedl. Ten potomně z Lobec když propuſſtěn byl/dlauhý čas w Slézſku až do panowánij Křeſtianſkých Knijžat bydlel. Potomkowé geho ſlauli Lobkones, gichžto gména w Mageſtátijch Knijžetſtwij onoho, když při Knijžatech w Raddě ſedáwali/a při Dwoře gich přebýwali, ſe ſpatřugi. A když po čaſech zageli do Czech/geden z nich Lobkowice od gména neb přigmij ſwého založil/a odtud ſe pſáti počali/wedlé obyčege giných Panůw kteřijž ſe giným Cyzozemců připodobňugic, tytule ſwé rozſſyřowali. Nebo prwé nepſal ſe žádný ginak z Panůw a Wládyk Czeſkých toliko wlaſtni gméně, yakž wýš doloženo.

In libris Erectionum Koſtela Prazſkého při-

pomijná ſe ſlawný Předek z toho Rodu Pan Jan okolo Léta Páně 1390. takowými ſlowy: Erectio facta & donatio Altaris Sanctæ Catharinæ in Eccleſia Parochiali in Lobcovic: tum conſtitutus perſonalitèr Dominus Ioannes de Lobkovic, & in Zaſada reſidens, Marſalcus Sereniſſimi & Invictiſſimi Principis D. D. Venceſlai Romanorum & Bohemiæ Regis &c. dedit & donavit ſeptem Sexagenas groſ: Cenſus annui & perpetui in Villa Ovczar & in Villa Mlokoged, & in Villa Biskovic, quam tenet Dominus Plebanus de Lobkovic &c. Actum & datum Anno ut ſuprà. Ten měl dwa Syny, Petra, od kterého Popelowé/ od Mikuláſſe Haſyſſteynſſtij poſſli / yakž ſe o tom nijže doložij.

Také w týchž Knijhách nynij

gmenowaných/ nacházý ſe zmijnka o Panu Petrowi Synu Pana Jana z Lobkowic/takowá: Dominus Petrus filius olim Domini Ioannis de Lobkovic reſidens in Navarov & in Kobira, legavit in Monaſterio in pede Pontis Pragenſis, quinq; Sexagenas groſſorum, Cenſus annui & perpetui.

Opět w týchž Knijhách Kapi-

toly Prazſké čijnij ſe památka o P. Mikuláſſowi z Lobkowic / kterýž Léta 1410. vſtanowil plat ročnij na wěčnoſt tři kopy gr: při Koſtelu w Derchawě / z Wočewſy / Wácſlawowi Kněžy/ yakž o tom ibidem obſſijrněgi.

Liſt Kláſſtera Sedleckého pod Veretmi Opata y

téhož Konwentu/pſaný Léta Páně 1417. předſtijrá tolikéž gednoho Pana

Mikula-

Mikuláſſe z Lobkowic / gmenugic geg Neywyšſſijm Pijſařem Deſk Zemſkých / a Olbory Králowſké při Hoře Gutně: kteréhožto Liſtu geſt tato Kopie:

Nos Iacobus Abbas, Ioannes Prior, Nicolaus Subprior, Anderas Cellarius, Nikl Burſarius, Auguſtinus Plebanus in montibus Kutnis, Hermannus Infirmarius, Martinus Portarius, totuſq; Conventus Monaſterij Sedlicenſis, ordinis Ciſtercinenſis, Pragenſis Diocæſis, tenore præſentium recognoſcimus Vniverſis, quomodo Generoſus Vir, Dominus Nicolaus de Lobkovic, Tabularum Regni Bohemiæ, & Vrberæ Regalis in montibus Kutnis Protonotarius, in maxima & ardua noſtri Monaſterij neceſsitate, ſingularis noſter fautor & amicus, centum & quinquaginta Sexagenas groſsorum Pragenſium denariorum in parata pecunia, nobis ac noſtro Monaſterio amicabilitèr mutuavit, divinæ remunerationis & glorioſæ Mariæ Virginis intuitu, ac precum noſtrarum devota ſupplicatione ob reſpectum, nullam tranſitoriam recompenſam inde cupiens, ſed æternam potius remunerationem accepturus. Quam quidem pecuniæ ſummam præſcriptam promittimus pro nobis & Succeſſoribus noſtris, bona noſtra fide, quovis abſq; dolo ſuper feſto Sancti Galli proximè venturo, dicto Domino Nicolao ſolvere effectualitèr & indilaté. In caſum verò, quod ſi dictam pecuniæ ſummam in præfato termino minimè perſolverémus, quod abſit, ex tunc, præſentium auctoritate, præfatus Dominus Nicolaus plenariam habebit facultatem, bona noſtra, hominéſq; noſtros & bona eorum ubilibet reperta arreſtandi, occupandi & inpignerandi, ipſaq; pignora inter Chriſtianos vel Iudæos obligandi, uſq; ad congruam ſatis factionem tam Capitalis, quàm etiam damnorum inde legitimé contractorum, & qui præſentes de bona voluntate & ſcientia præfati Domini Nicolai habuerit, eidem competit jus omnium præmiſſorum, harum, quibus Sigilla noſtra Abbatis & Conventus appenſa ſunt teſtimonio literarum, Datum Anno Domini 1417. feria ſecunda, proxima ante feſtum Purificationis, glorioſæ Mariæ Virgiuis.

Gmenowanému Panu Mikuláſſowi zapſán

geſt Hrad Haſſnſſteyn od Krále Wacſlawa Rijmſkého a Czeſkého z té přijčiny, že geſt při dotčeném Hradě wydal pro Wogſko Králowſké čtyry Tiſýce kop gro: ſwých wlaſtnijch Peněz /yakž liſt téhož Krále na to daný těmito ſlowy wyſwědčuge.

VENCESLAVS DEI GRATIA ROMANORVM ſemper Auguſtus, & Bohemiæ Rex, notum facimus tenore præſentium, Vniverſis &c. Cum famoſus Nicolaus de Lobkovic, Tabularum terræ Regni noſtri Bohemiæ & Vrboræ Montium Kutnenſium Notarius ſupremus, fidelis noſter dilectus, pro uſibus familiarium & Stipendiorum noſtrorum dilectorum, de mandato noſtro, & in ſpecialem complacentiam noſtram, de ſubſtantia ſua propria, quatuor millia Sexagenarum groſ: Pragenſium, dederit & expoſuerit, parata in pecunia: Nos eundem Nicolaum de hujuſmodi quatuor millibus Sexagenarum groſ: indemnem reddere volentes, & plenariè certionare, ſibi, hæredibus ſuis, non per errorem

aut im-

aut improvidè sed animo deliberato, sanoq; fidelium nostrorum consilio
accedente, præfatum Castrum nostrum Hassenstein, aliàs cum valido e-
xercitu nostro expugnatum & acquisitum, cum homagialibus, Oppidis,
Villis, Iudicijs, Theloneis, jure Patronatus Ecclesiarum, censibus, reddi
tibus, fructibus, proventibus, allodijs, agriculturis, agris cultis & incul-
tis, silvis, rubetis, venationibus aucupijs, pratis, pascuis, aquis, Stagnis,
rivulis, piscationibus, nec non universis & singulis alijs suis pertinentijs
quibuscunq; specialibus censeātur Nominibus, & cum pleno dominio nil
penitus excepto, pro præfatis quatuor millibus Sexagenarum gros: Pragē-
sium, in potestatem suam dedimus donavimus, adscripsimus & præsen-
tium virtute, Regiaq; auctoritate Bohemiæ Regni, damus donamus, deq;
certa nostra scientia adscribimus gratiosè sic videlicet, quod ipse, hære-
des & Successores sui, hujusmodi Castrum, cum Vniversis & singulis suis
pertinentijs, ut præmittitur, in sua potestate habere, tenere possidere, nec
non de ipsius singulis fructibus, censibus & redditibus, uti, frui, & gaude-
re debeant, pacificè & quietè, nostris & Successorum nostrorum Regum
Bohemiæ, ac etiam quorumlibet aliorum impedimentis penitus procul
motis. Præfatus etiam Nicolaus, hæredes & Successores sui, præfatum
Castrum Hassenstein, quam diu ipsum in potestate sua habuerint, nobis
tantùm absq; ipsorum damno aperire debebunt, sic quod nos & officiales
nostri nostro nomine cum suis armorum gentibus intrare, & ab inde exi-
re poterint, contra quemcunq; nullo penitus excepto, toties quoties op-
portunum fuerit, & super hoc, per nos aut officiales nostros nostro no-
mine fuerint requisiti, absq; damno ipsorum, ut præfertur, sed nostris dū-
taxat sumptibus & expensis, quàm diu vixerimus in humanis: Dum etiam
nos in vita existentes præfatum Castrum Hassenstein cum suis pertinen-
tijs supra dictis, à præfato Nicolao hæredibus & successoribus suis rehabe-
re voluerimus, ex tunc ipsi nobis de hujusmodi Castro & suis pertinentijs
universis vice versa condescendere debebunt, & tenebuntur, postquam
primùm ipsis prædicta quatuor millia Sexagenarum gros: Pragensium, per
nos data, numerata & parata in pecunia fuerint integralitèr persoluta.
Et quia præfatus Nicolaus à longis transactis temporibus Majestati nostræ
tot & tantis complacuit obsequijs, & in futurum complacere poterit, sic
quòd ipsum non immeritò præ cæteris alijs, de innata Regiæ nostræ Ma-
jestati clementia specialibus gratijs & favoribus prosequamur. Et ad hoc
ut ipse Nicolaus, se à Majestate nostra specialibus gratiarum muneribus
consolatum & præventum præsentiat, sibi, hæredibus & successoribus suis
hanc gratiam facimus specialem, in casu quo nos, nobis in vita existenti-
bus præfatum Castrum Hassenstein, cum suis pertinentijs Vniversis ab ip-
so Nicolao & suis hæredibus ac successoribus, cum præfatis quatuor mil-
libus Sexagenarum gros: Pragensium, non exoluerimus, & vice versa nō
redemerimus, ex tunc post obitum nostrum, quem altissimus diu avertat
ipse Nicolaus hæredes & Successores sui, utriusq; sexus ipsum castrum cū
suis pertinentijs, ut præfertur, & pleno dominio hæreditariè habere, tene-
re quietè possidere debeant; omni eo jure, modo & forma, quemadmodū
hæc omnia Nobilis Friczo de Schonburk huc usq; habuit, tenuit & possedit
nostris & Successorum nostrorum inclytæ Domus nostræ, Bohemiæ Re-
gum, & aliorum quorumlibet impedimentis, penitus procul motis. Sup-
plendo etiam de Regiæ nostræ Majestatis plenitudine, omnem defectum,
si quis ratione consvetudinis aut Solennitatis obmissæ, seu aliàs quovis

modo præfato Nicolao, hæredibus & Successoribus suis, utriusq; Sexus
in præfatis bonis, oriri posset quomodolibet in futurum, præsentium sub
Regiæ nostræ Majestatis Sigillo, testimonio lìterarum: Datum Pragæ, An
no Domini 1418. die quarta decima Maij, Regnorum nostrorum Anno
Boem: 45 Romanorum verò 42.

Per D. Conradum Archiepiscopum Prag. Petrum
de Svetssin Magistrum Monetæ, Iankonem de
Smilkov, Ioannem de Bamberk.

Tohoto potomně Listu potwrzowal Král Zykmūd Rzijmský / Vherský / a Czeský, giným Magestátem takto psaným:

SIGISMVNDVS DEI GRATIA ROMANORVM
Rex semper Augustus, ac Hungariæ, Bohemiæ, Dalmatiæ, Croatiæ ꝛc Rex.

Notum facimus tenore præsentium universis, quod veniens ad no-
stræ Majestatis præsentiam, strenuus Nicolaus de Lobkovic, Tabularum
terræ, Regni Bohemiæ Prothonotarius, fidelis noster dilectus, nobis hu-
militèr supplicavit, quatenus quoddam Privilegium sibi per Serenissimū
quondam Principem D. Venceslaum Regem Boemiæ, fratrem nostrum
charissimum, super Castro Hassistein, datum, traditum & concessum, de
consveta nostra Regiæ benignitatis clementia, approbare, ratificare, in-
novare, & confirmare gratiosiùs dignaremur: Nos igitur attentis, fideli-
bus, studiosis & indefessis obsequijs Maiestati nostræ & Coronæ Regni
nostri Bohemiæ per eundem Nicolaum promptè impensis hactenus, & pro
cessu temporis eò promptiùs impendendis, consideratis, non per errorem
aut improvidè, sed animo deliberato, sanoq; Nobilium, Procerum & fi-
delium nostrorum consilio accedente, præfato Nicolao dictum Privile-
gium, sibi per quondam Fratrem nostrum super Castro Hassinstein con-
cessum ut præmittitur, approbavimus, ratificavimus, innovavimus, &
confirmavimus, approbamus, ratificamus, innovamus, & Virtute præ-
sentium, Regia auctoritate Boemiæ, de certa nostra scientia gratio-
siûs firmamus, decernentes prædicta auctoritate Regia, & volentes
expresè, quod prædictum privilegium in omnibus suis punctis,
sententijs, clausulis, articulis, ac si de verbo ad verbum præsenti-
bus totalitèr foret insertum, ex nunc in antea, perpetuam obtinere debeat
inviolabilis roboris firmitatem, præsentium sub nostræ Majestatis Sigillo
testimonio literarum. Datum in Montibus Kutnis, Anno 1420. penul-
tima die Octobris Regnorum nostrorum, Hung. 34. Rom. 11. Bohem. 1.

Ad mandatum Domini Regis, Franciscus
Præpositus Boleslaviensis.

Giný List Cysaře Zykmunda gest dán témuž P. Mikulássowi z Lobkowic Neywyššijmu Pýsaři Deſk Zemských Králowstwij Czeského / kterýž zní takto:

SIGISMVDVS DEI GRATIA ROMANORVM
Rex semper Augustus, Hungariæ, Boemiæ, Dalmatiæ, Croatiæ &c. Rex
Notum facimus tenore præsentium, Vniversis &c. A claro lumine Regiæ

Majestatis, sicut à Sole cætera lumina suscipiunt claritatem, sic à Sceptrigera Regia Majestate, omnis insignitas & Nobilitas cæterorum, quorum actus egregij & virtutum merita eos condignè reddunt Nobilitatis insignijs illustrandos, suscipit incrementum. Sané attendentes strenui Nicolai de Lobkoviz, Tabularum terræ, Regni Bohemiæ Prothonotarij, fidelis nostri dilecti, actus pios & strenuos, quibus circa tutelam Regni Bohemiæ, adhuc vivente Serenissimo quondam Principe Venceslao Rege, divæ memoriæ, Fratre nostrò Charissimo, non parcens periculo, rebus etiam & personæ, laudabilitèr desudavit, ad ipsius elevationem emeritā, inclinatione quadam ducimur naturali, & signantèr ex eo, quod per manus nostras tempore Coronationis nostræ in Regem Bohemiæ, super altari Militiæ cingulo glorioso Sancti Venceslai Ensis publico Verbere insignitus, meritò amplioribus nostræ gratiæ favoribus respectus se sentiat exaltatum. Idcirco pensantes labores & expensas ipsius, circa Captionem Castri Hassenstein, & etiam donationem ejusdem Castri & pertinentiarum ipsius, sibi, & hæredibus suis, per dictum fratrem nostrum Venceslaū factam, non per errorem aut improvidè, sed animo deliberato, sanoq; fidelium nostrorum accedente consilio, & de certa nostra scientia, præfato Nicolao, dictum Castrum Hassenstein, cum homagialibus, Villis Cēsibus, redditibus, proventibus, usu, fructibus, piscinis, pratis pascuis, silvis, rubetis, montibus, vallibus, agris cultis & incultis, & alijs pertinentijs universis, nihil prorsus excepto, recepto prius ab eo juramento fidelitatis solito & consveto in feudum dedimus, contulimus, & donavimus, damus, conferimus, & auctoritate Regia Bohemiæ, præsentibus donam⁹, per ipsum & hæredes suos legitimos, habendum, tenendum & perpetuò possidendum, omni jure & libertate, quibus dictum Castrum cum pertinentijs suis, tentum est hactenus & possessum, præsentium sub nostri Regalis Sigilli appensione, testimonio literarum. Datum in Leutmierzicz Anno Domini 1421. tertia die Ianuarij, Regnorum nostrorum, Hungariæ 34. Romanorum 11. Boemiæ 1.

Ad Mandatum D. Regis, Franciscus Præpositus Boleslaviensis.

Napředpsaný Pan Mikuláss z Lobkowic / Neywyšssý Pjsař Desk Zemských a Olbory w Horách Kuttnách / wzal w obranu swau Zbožý Klássterůw některých w časy nebezpečné / zawdaw na ně gistau summu Peněz / yakž o tom List Cýsaře Zykmunda obssýrněgi wyprawuge.

SIGISMVNDVS DEI GRATIA ROM: REX. &c.

Constitutus coram nobis, strenuus Nicolaus de Lobkovicz, fidelis noster dilectus, nostræ Celsitudini proposuit, qualitèr census certos & Villas, præteritis temporibus, in bonis infra scriptorum Monasteriorum, Zderazy, Sedlecz, Aulæ Regiæ, Ostrov, Kladrub, Slavorum & Osek, pecunijs suis comparasset, & certa debita in eisdem haberet, & eosdem Census aliquandiu temporibus suis tulisset & levasset, haberetq; literas authēticas Abbatum & Conventuum Monasteriorum prædictorum, eorum desuper sigillis roboratas, supplicans nostræ Majestati humilitèr & obnixè, quatenus sibi eosdem census Villas, debita & literas desuper confectas approba-

probare, ratificare, & confirmare gratiosiùs dignaremur. Nos itaq; supplicationibus præfati Nicolai, tanquā justis & honestis favorabilitèr inclinati, considerantes nihilominus, grata, utilià, & accepta valdè, quibus ipse nullis parcendo periculis, sumptibus, & expensis, nobis fidelitèr, intrepidè & constantèr hactenus placuit, placet cotidie, & placere non desinit incessantèr, obsequià, animo deliberato, sano Baronum, Procerum & fidelium nostrorum accedente consilio, & de certa nostra scientia, præfato Nicolao de Lobkovicz, ipsiusq; hæredibus, omnes & singulos Census Villas & debita, quos & quas in prædictis Monasterijs habere & comparasse dignoscitur, nec non omnes & quaslibet literas Abbatum & Conventuum Monasteriorum prædictorum desuper confectas in omnibus suis clausulis, punctis & articulis, pro ut de verbo ad verbum sonant, ac si tenores eorundem præsentibus forent inserti ratificavimus, approbavim⁹ confirmavimus, ratificamus; approbamus, confirmamus, inhibentes Vniversis & singulis Baronibus & Procerib⁹, & signantèr Subcamerario Regni nostri Bohemiæ, nec non alijs nostris Officialibus, præsentibus & futuris, firmitèr, ne præfatum Nicolaum ipsiusq; hæredes in supra dictis Censibus, Villis & debitis impediant, sed potius ipsos eosdem, temporibus suis permittant, pacificè, colere, & levare, contrarium nequaquam facientes, pro ut nostram indignationem arctius voluerint evitare, præsentium sub nostri Regalis Sigilli appensione testimonio literarum. Datum Czaslaviæ, Dominica qua cantatur, Lætare. Anno 1421.

Franciscus Præpositus Boleslaviensis.

Ladislaw Vherský a Czeský Král / na žádost Syna téhož Pana Mikulásse ponjženau / včinil potwrzenj s strany dotčeného Hradu Hassnssteynského Listem takto znėgicým.

Ladislaus Dei gratia, Hungariæ, Boemiæ, &c. Rex.

Cum itaq; strenuus Nicolaus de Lobkovicz, fidelis noster dilectus, Serenitati nostræ humilitèr supplicaverit, quatenus beneficentia Regia Castrum Hassenstein, cum ipsius omnibus pertinentijs, Nicolao Patri suo, & ejus hæredibus à Divo Sigismundo, Avo nostro charissimo in feudū datum & concessum, dignaremur cum omnibus, gratijs, literis immunitatibus, libertatibus, concessionibus, indultis, privilegijs, & Iuribus Vniversis datis & concessis, his; qui dictum Castrum hactenus tenuerunt à Serenissimis Regibus Bohemiæ, præsertim Ioanne abavo, Carolo proavo, Venceslao & Sigismundo avo, & charissimis Antecessoribus nostris, ipsi Nicolao Filio, & suis hæredibus in feudum approbare, ratificare & confirmare, qui pro ipso Castro Celsitudini nostræ Homagium fecit, & fidelitatis consvetum exhibuit juramentum: Nos memores servitiorum quæ ipse Nicolaus Filius Majestati nostræ promptè impendit, & rerum, quas pro nostris antecessoribus pater suus fidelitèr & benè gessit, ejus precibus gratiose annuimus. Ideo deliberatè & sano nostrorum Procerum & fidelium accedente consilio, de certa nostra scientia, auctoritate Regia Bohemiæ, Castrum Hassenstein, cum vniversis & singulis pertinentijs suis, in quibuscunq; rebus consistant, & quibuscunq; nominibus nuncupētur, nihil penitus excipiendo, præfato Nicolao Suplicanti, & ejus hæredibus, cum servitijs & omnibus oneribus consvetis, nobis & Successoribus nostris

ſtris Regibus Bohemiæ præſtandis in feudum, approbamus, ratificamus, confirmamus, & de novo concedimus &c. Datum Viennæ die ultima Menſis Iunij; Anno Domini 1457. Regnorum noſtrorum Anno, Hungariæ 18. Bohemiæ verò 4.

Ad Relationem Domini Procopij de Rabſtein, Cancellarij, Nicolai Liſcij, Legum Doctoris.

Ten wýſs dotčený P. Mikuláš měl Manželku

Paní Zioffigi z Žerotýna/Dceru poſlednij onoho wzneſſeného Rytjře Plichty/kteráž gemu porodila Syna/a ti Manželé přigati gſau w Bratrſtwij Stolæ Ampriſiæ, yakž ſe gmenuge od Cýſaře Frydrycha/ gehožto Mageſtát na to daný/ pſán byl těmito ſlowy:

*FRIDERICVS DIVINA FAVENTE CLEMEN-*tia, Romanorum Imperator ſemper Auguſtus, Hungariæ, Dalmatiæ, Croatiæ, &c. Rex, ac Auſtriæ, Stiriæ, Karynthiæ & Carniolæ Dux, Comeſq; Tyrolis.

Nobilibus noſtris, & Imperij ſacri fidelibus dilectis, Nicolao de Lobkovicz, Zophiæ de Zierotin ejus uxori legitimæ, gratiam Cæſaream & omne bonum. Integerrimus veſtrarum devotionum affectus, quem ad nos & ſacrum Romanum geritis Imperium, veſtrarumq; probitatis & virtutum merita, quibus coram Celſitudine noſtra multipliciter commendamini, nos inducunt, ut perſonas veſtras, gratioſis proſequamur favoribus, atq; ſpecialibus inſignijs decoremus. Te igitur, præfatum Nicolaum, & ob tuarum Virtutum merita, etiam Zophiam Vxorem tuam legitimã in Confratres Societatis atq; Ampriſiæ Stolæ, videlicet albæ cum tribus lilijs in Camero impoſitis nec nõ Zareæ ejuſdẽ Griffone eidem appendẽte, quam cumquondam Sereniſſimo Principe Alphonſo, Arragonum &c. Rege, Fratre noſtro chariſſimo, ad honorem & gloriam glorioſiſſimæ ac intemeratæ Virginis Mariæ, in vigilijs ac diebus ſuis Solennibus, nec nõ Sabatinis Noctibus deferre ſolebamus, & hodie deferimus, authoritate noſtra, qua in hac parte fungimur, præſtito nobis priùs à te Nicolao, tuo & tuæ Vxoris nomine Iuramento, de ſervandis ſingulis punctis & articulis in Capitulis dictæ Ampriſiæ hujuſmodi inſtitutis, ad laudem Virginis Mariæ, veſtrorumq; honorem nobiſcum ubiq; locorum deferre, & eadẽ uti & gaudere debeatis, & valeatis, quemadmodum alij de Societate dictæ Ampriſiæ ipſam deferre ſolent, impedimentis quibuscunq; procul motis, præſentium ſub noſtræ Imperialis Majeſtatis Sigilli teſtimonio literarum. Datum Brunæ, die quarta Menſis Auguſti, Anno Domini 1459. Regnorum noſtrorum, Romani 20. Imperij 8. Hungariæ verò, primo.

Ad Mandatum proprium Domini Imperatoris, Vlricus Vaelczli, Cancellari⁹.

Léta Páně 1454. Ladiſlaw Vherſký a Czeſký

Král/Rakauſké a Lucemburſké Kníže/ Margkrabě Morawſké a Luzac-

ſké/připomjná Pana Mikuláſſe z Lobkowic Syna Mikuláſſowa / w Liſtu ſwém Králowſkém takto:

Ladiſlaus Dei gratia, Hungariæ, Bohemiæ, Dalmatiæ, &c. Rex Auſtriæ & Lucemburgenſis Dux, Moraviæ & Luſatiæ Marchio &c. Notum facimus Vniverſis, quod conſideratis gratis & fructuoſis ſervitijs per Nobilem Nicolaum olim de Lobkovicz, noſtris anteceſſoribus, & per Nobilem & ſtrenuum Nicolaum dicti Nicolai Filium fidelem noſtrũ dilectum, nobis exhibitis, qui redempta ſive reſoluta pro duobus millibus & quingentis Sexagenis groſſorum, Civitate noſtra Cadanenſi pignorata & inſcripta prædicta ſumma Nobili Henrico de Plaven fideli noſtro dilecto, & Civitate prædicta ad manus noſtras reddita, etiam de pecunijs, quas ob redemptionem & reſolutionem prædictam ſibi debebamus, mille quingentas Sexagenas groſſorum, liberalitèr noſtræ Serenitati remiſit ac donavit, non per errorem, aut improvidè, ſed deliberatè, & cum ſano conſilio noſtrorum Procerum ac fidelium, de certa noſtra Scientia, auctoritate Regia Bohemiæ, literas obligationis, pignorationis, inſcriptionis, Civitatis noſtræ Chomutov cum Caſtro Platen ac Villis, & vniverſis alijs dictæ Civitatis & Caſtri pertinẽtijs, pro quatuor millibus Sexagenis groſſorum, conceſſas, prædicto Nicolao Patri per Sereniſſimum Sigiſmundum Avum noſtrum chariſſimũ, dicto inquam Nicolao & ſuis hæredibus approbamus, acceptamus, ratificamus & confirmamus cum omnibus punctis, clauſulis, articulis & ſententijs ſuis, ac ſi de verbo ad verbum earum tenor præſentibus literis noſtris inſertus eſſet. Et quia ultrà prædictam ſummam datam recognoſcimus ac fatémur nos debere dicto Nicolao mille Sexagenas groſſorum ex prædicta cauſa redemptionis ſive reſolutionis ipſius Civitatis Cadanẽ: Igitur ut ſufficientem à noſtra Majeſtate cautelam habere ſe ſentiat, eidẽ Nicolao ſuiſq; Hæredibus, pro dictis mille Sexagenis groſſorum, prædictam Civitatem Chomutov, cum Caſtro Platen & omnibus pertinentijs ſupra ſcriptis, obligamus, inſcribimus, & pignoramus, ita quod deinceps ipſi Nicolao & ſuis hæredibus prædicta civitas Chomutov cum Caſtro & pertinentijs prædictis in totum pro quinq; millibus Sexagenis groſſorum obligata, inſcripta, & pignorata exiſtat, nolumuſq, dictum Nicolaum aut ſuos hæredes, nobis aut noſtris Succeſſoribus, dictam Civitatem cum prædictis, caſtro & pertinentijs, teneri reſtituere, donec per nos aut noſtros Succeſſores, ipſi Nicolao aut ſuis ſucceſſoribus ſumma prædicta, quinq; millium Sexagenarum groſſorum, integré fuerit realitér & plenè reſoluta: ac volumus quod dicto Nicolao aut ſuis hæredibus per nos aut Succeſſores noſtros de reſtitutione fienda notificatio fiat, per unum annũ antequam à nobis vel noſtris Succeſſoribus, dictæ Civitatis Chomutov cum ſuis pertinentijs ſupra dictis, per ipſum Nicolaum vel ſuos hæredes reſtitutio fieri cum effectu petatur, præſentium ſub noſtri Regalis Sigilli appenſione teſtimonio literarum. Datum Pragæ tertia Menſis Septembris, Regnorum noſtrorum Anno Hungariæ 15. Boemiæ autem primo, ad Mandatum Domini Regis, Domino Georgio de Kunſtat, referenté.

Léta potom Páně 1420. gmenowaný Pan

Mikuláš z Lobkowic/ wyslán byl od Cýsaře Zygmunda, s Panem Gindřichem z Lipého Marssalkem/ s Panem Albrechtem z Koldic Komornjkem/ s Panem Hendrychem Zeydlycem z Lážan, Heytmanem Wratislawským/ s Panem Janem z Kostelce nad černými Lesy/ s Panem Hynkem z Lážan Heytmanem Swijdnickým/ a s Panem Girzým Czitrychem Syndlerem/ aby společně osadili Saud Kupcům a Konsselům Wratislawským/ Purgkmistru a Raddě z Měst těchto, z Swijdnice, z Strygu, z Jawora, z Lamberka, z Boleslawy, z Rychnbachu, Hybsperku, Namyslawy a z Neymarku.

Téhož Léta napsaný List Pana Diepolta z

Lobkowic vkazugi paměti Kostelnj, genž složen byl w tyto slowa. Já Diepolt z Lobkowic/ wyznáwám tímto Listem obecně předewssemi, kteřijž gey vzřij/ rc. S dobrým rozmyslem a Přátelskau raddau/ postaupil gsem a mocý tohoto Listu postupugj, a mocně dáwám třij Kopy grossuow platu ročnijho we Wsy Owčárach/ na Dědictwij mém wlastnijm/ na Człowěku mém platným/ Důstogným a Welebným Otcům/ Knězy Pawlowi Probosstu Kostela Prazského a Zderazského/ Visitatorowi Arcybiskupstwj Prazského/ Mistru Ambrozowi Děkanu a wssý Kapitole Prazský/ rc. a ten plat yá Diepolt, neb potomcý mogi, magi zapsati/ a yá mā přes to z Komory wydáwati pět Kop Grossůw Czeských/ a ten plat má býti wydáwan Knězy, kterýžby byl v Oltaře Matky Božij na Hradě Prazském/ rc. Rukogmowé gsau, Gindřich z Sswamberka na Zwijkowě/ Wácslaw z Lobkowic a na Chlumcy/ Jan Tluksa z Wrabě/ Jan Rzijdko z Mokřan a w Nedrachowicých/ Diwiš z Nechwalic seděnijm tudijž/ a Gindřich z Počepic.

W Kalendářij Hystoryckém poznamenáno / že

často gmenowaný Pan Mikuláš z Lobkowic, vmřel Léta Páně 1462. we Cztwrtek před Swatau Martau/ a pochowán gt w Klássteře Kadanském.

Pan Wácslaw z Lobkowic a na Chlumcy/ pohá-

něl Pana Girjka/ Pana Jana/ a Litwina Bratry z Lobkowic a na Bilině, na mijstě gich / a také na mijstě Diepolta, Krystoffa, a Petra y Wácslawa, Bratrůw gich mladssijch Let nemagijcých a nedélných/ odtud z Lobkowic Streycůw swých / Synůw a držitelé Statkůw po někdy Panu Diepoltowi z Lobkowic Otcy gich, z toho / aby oni Bratřij očistili z Rybnijkůw Chlumeckých geho / Wácslawa gmenowitě pod Dublowicy, z welikého Rybnijka dwa dčbery Ryb/ a z Rybnijka Kwasetina kterýž ležij na Dublowicy, geden dčber

Ryb/ kte-

Ryb/ kterýž gest týž někdy Děpolt Otec gich zapsal Dckami Zemskými, k wydáwánj Pannám k Swaté Panně Kateřině Klásstera w Nowém Městě Prazském/ yakož týž Zápis w sobě zawijrá/ a mage ge° z těch Rybnijkůw očistiti/ to gest nevčinil/ stanauc o suchých dnech Postnijch před Pány a Wládykami w plném Saudu Zemském wětssijm na Hradě Prazském rc.

Léta Páně 1469. P. Jan

Hasyssteynský z Lobkowic společně s Waytminarě a s Ziateckými zahnali Wogsky swými Křižownjky tak sstiastně že gsau se vprkem k vtijkánij oddali. Z kterýchžto oni žádneho dohoniti nemohwsse, krom gednoho Mládence/ a zohawiwsse gey/ totiž vřezagice mu ge° Nos potom propustili aby běžel za swými Křižownijky.

Léta Páně 1491. připomijnagj některé Paměti

s nemalau pochwalau Pana Bohuslawa z Lobkowic/ genž byl. Pán weliké wzáctnosti/ swobodném vměnij w rozličných Kraginách nabytým ozdobně okrassleny, w yazýkách mnohých /· yako w Latinském, Wlaském, Německém/ rc. vmělý/ a takowú weymluwnosti obdařený, že gey Lidé Včenij in lucubrationibus suis Vlissem smégij gmenowati/ vznáwagice w něm býti wssecky tyctnosti zkladené, kteréž se samému Vlissowi připisugij takto: Fuit Vir multa præditus facundia, nec minore rerum experientia, vafer consilio, egregius bello, laborumq; patientissimus. Vmřel Léta Páně 1510. darowal Bibliotéku swau Knijhami rozličných Autorůw naplněnau, Včenému Muži Sstěpánowi Pisoni: yakž o tom Lupač w Kalendáři mluwij 14 Listopadu/ a Thomas Mitis w pracech swých giž na swětlo wydaných/ mnohé paměti o témž posteritati venturæ zanechal.

P. Jan z Lobkowic Purgrabě Prazský/ (o kte-

rémž gsau mnohé pamětij) měl Manželku Pani Bohunku z Rodu Panůw z Rozmberka/ kteráž vmřela Léta Páně 1557. yakž o tom Lupacz in Calendario wyprawuge/ řkauce: Beatrix, patrio sermone Bohunka, gente Rozmbergensis, Conjunx vero Generosi ac Magnifici Baronis, Domini Ioannis à Lobkovicz, Purgravij Regni Boemiæ fæmina lectissima, anno ut suprà, hora diei duodecima decessit, Krumloviæ 16 Novembris.

Léta Páně 1569. Lupač w Kalendáři swém o-

znamu-

znamenige Smrt Pana Jana Starſſjho z Lobkowic/ Neywyšſſjho Hofmiſtra Králowſtwj Cžeſkého těmito ſlowy: Obijt Magnificus ac Generoſus Baro Ioannes maximus natu à Lobkovic, Libochovicij in arce ſua, & Pragæ ad Divi Viti, honorificè tumulatur feria prima poſt feſtum Sanctæ Trinitatis 14. Iunij ætatis ſuæ 79. gemužto Thomas Mitis včinil Epitaphium těmito ſlowy:

Conditur hac Ianus, Neſtorq́; Bohemicus Vrna,
Et Patriæ & gentis gloria Lobkoviæ:
Hujus & illius columen, Regniq́; ſupremus
Iudex; Curiæ adhæc, ille Magiſter erat.
Vivus præfuerat Cleroq́; foroq́, fidelis
Conſultor Regno, Cæſaribuſq; ſacris
His quoq; nunc prodeſt Fratre ac Hærede ſuperſtes
Seno, & ut ad conſtat maxima quæq; ſato.
Lætus id expectans, at Chriſto lætior hærens,
Ac moriens, animam tradit, & oſſa rogo.
Sat dignè vixit, qui liquit pignora lecti,
Per quæ poſt obitum viveret ex abitu.

Toho přirownáwá Poeta Neſtorowi owſſem z ſluſſné přjčiny/ kterýžto Neſtor byl/ yakž Homerus ſwědčj/ vir diſertus, cui' ab ore fluxit vox melle liquenti dulcior, ač tím ſamým toliko rozdjlný byl od toho Pána/ quia ille vixiſſe fertur annos trecentos.

Tento Pan Jan Starſſj z Lobkowic w Létu 1546. za Cýſaře Ferdynanda wyſlán byl do Wratiſlawě/ a při něm tito Páni/ kteréž paměť počnúc od něho takto připomjná: Jan Starſſj z Lobkowic a na Zbiroze/ Sudj Králowſtwj Cžeſkého/ Jan mladſſj z Lobkowic na Teyně Horſſowſkém/ Koruny Cžeſké Německých Len Heytman/ Albrecht Šſlik z Holeyče/ Hrabě z Paſaunu na Kadaňſkém Zámku/ Neywyšſſj Kammermeiſtr Králowſtwj Cžeſkého/ Jan z Waldſſteyna a na Augezdě/ Šſebeſtyán z Waitmile a na Chomutowě: Z Rytjřſtwa pak Girzýk Gierſſtorff z Gierſſtorffu Podkomořj Králowſtwj Cžeſkého/ Bernard Zeuſſycký z Neſtogewa a na Ryzmberce/ Purgkrabě Krage Hradeckého/ Petr Janowſký z Sutic na Zagečicých/ Adam Rzepický z Sudomiře/ Anděl z Ronowce na Heřmanowém Městcy/ Zykmund Rumhab z Suché.

O témž nacházým zmjnku w Létu Páně 1556. takowau.

W Středu po Neděli Prowodnj držán byl Sněm na Hradě Pražſkém/ ꝛc. Zámek a Město Táchow s Many a Weſnicemi zaſtawil Cýſař Ferdynand we dwanácti Tiſýcy kopách gro. Cžeſkých do dwau žiwotůw, Janowi Mladſſjmu z Lobkowic a na Teyně Horſſowſkém Purgkrabj Pražſkému/ powoleno aby Zbožj Točnické a Žebrácké k dědictwj doprodáno bylo Janowi Starſſjmu z Lobkowic na Zbiroze a Točnjce/ Hoffmiſtru Králowſtj Cžeſkého: Dowoleno také aby Král dal w dědictwj Dwůr Králowſký w Staréni Městě Pražſkém Ladiſlawowi z Lobkowic a na Chlumči Marſſálku Dworu ſwého a Preſydentu nad Appellaciemi/ a Mageſtát nato včiněný aby mu we Dſky wložen byl.)( )( )( )(

W Létu Páně 1569. wedlé Kalendáře Hyſtoryckého vmřel na Libochowicých Pan Jan Neyſtarſſj z Lobkowic/ Neywyšſſj Hoffmiſtr Králowſtwj Cžeſkého/ pochowán w Koſtele S. Wjta na Hradě Pražſkém: Zanechal ſſeſt Synůw po ſobě, Jana/ Mikuláſſe/ Ladiſlawa/ Girzjho/ Bohuſlawa a Bartoloměge/ z nichžto dwa byli welice možnj/ Ladiſlaw a Girzj/ facilè Principes inter Barones Bohemiæ/ kteřjž w nemiloſt vpadli G. M. Cýſařſké/ yakž o tom w Hyſtorjch doloženo bude.

Dotčený Lupač w Kalendáři gmenowaném při Létu 1570. připomjná Pana Jana Starſſjho z Lobkowic a na Teyně Horſſowſkém/ Neywyšſſjho Purgkrabj Pražſkého/ takto o něm mluwjce:

In arce Pragenſi, ſuis in ædibus obijt mortem Magnificus Dominus Dominus Ioannes Senior à Lobkovicz in Tyna Horſsoviæ &c. ſupremus Arcis Pragenſis Purgravius, quem de ſumma iſtius officij dignitate atq; amplitudine eruditi Latina lingua Proregem appellant. Anno ut ſuprà 12 Aprilis.

Léta Páně 1517. vmřel Pan Jan z Lobkowic na Haſyſſteyně/ kterýž neyprwé Kláſſter w Kadani založil/ tam pochowán.

Téhož Léta w hodinu druhau po Poledni narodil ſe P. Bohuſlaw Felix Haſyſſteynſký z Lobkowic/ na Ličkowě a Chomutowě/ genž byl potomně Neywyšſſjm Komornjkem Králow: Cžeſkého.

W Létu Páně 1582. držán byl Sněm na Hradě Pražſkém w Pondělj po Hromnicých při přjtomnoſti Staniſlawa Pawlowſkého Biſkupa Olomúcſkého/ a Karla Knjžete Minſtrberſkého/ Komiſſařuow od G. M. Cýſařſké wyſlaných/ a tu byli woleni Komiſſaři do Rzjſſe/ Bohuſlaw Felix Haſyſſteynſký z Lobkowic/ Newyšſſj Komornjk Králowſtwj Cžeſkého/ a Jan Wchýnſký ze Wchynic Purgkrabě Karlſſteynſký/ Kryſtoff Petengl z Naynperku Měſſtěnjn Starého Města Pražſkého/ a ti žádali Cýſaře za to aby při Appellacých ſtarobilý ſpůſob zachowán byl/ totiž aby ſe geden Tolar při každé Appellacy odwozowal a do čtyr oſob Pražanůw aby tam doſazeno bylo.

Léta Páně 1583. ſeſſel z tohoto Swěta P. Bohuſlaw Šſtiaſtný z Haſyſſteyna a z Lobkowic/ Pán na Chomutowě a na Ličkowě/ yakž o tom týž gmenowaný Autor Lupač takto pjſſe:

Obijt Magnificus ac Generoſus Baro Bohemiæ, Dominus Dominus Bohuſlaus Felix Haſiſtenius a Lobkovicz, D. in Chomutov & Liczkov, Imperatorum trium Conſiliarius: olim Præſes Luſaciæ poſt Iudex ſupremus

mus in Regno Bohemiæ, tùm in eodem Supremus Camerarius. Ejus Epitaphium hoc est:

Bohuslaus Felix, ille Hassenstenius, Heros
Marte togaq; potens, mole sub hac tegitur
Elysijs Præses siluis, Camerarius inde Bohemi
Regni, post summi Iudicis officium;
Occumbit patriæ Zelator Relligionis,
Et patriæ, & gentis, splendor honosq; suæ.
Quid valeant, mundi fraus, Gratia, fama, triumphus,
Quid genus aut tituli, divitæq;, videt,
Cunctaq; quod pereant cum Mundo vana caduco,
Solus Amor Fratrum duret Amore Dei.
Obijt Annó ut suprà 13 Ianuarij.
Thomas Mitis.

Léta Páně 1584. vmřel Pan Ladislaw starſſij z Lobkowic na Chlumčy a Giſtebnicy / Neywyšſſij Hoffmiſtr Králowſtwij Czeſkého magic wěku ſwého 82 Léta / a položen w Truhle Cýnowé / na kteréž wyryta gſau tato ſlowa:

Hoc in Sarcophago reclusa sunt ossa Illustris ac Generosi D. D. Ladislai Baronis Lobkovicij, D. Chlumitij & Gistebnicij, Regni Bohemiæ supremi Curiæ Magistri Appellationum Pragensium primi Præsidis. D. D. Imp. p. p. Ferdinandi I. Maximiliani II. & Rudolphi II. à dignioribus consilijs Vitæ innocentia, rerum experientia, morum integritate, linguarum peritia præstantissimi ac omni laude digni, qui cū morbis correptus mensibus aliquot decubuisset ac 82 ætatis annum magno cum honore perageret, Deo ardentissimis Votis animam commendans, cum omnia debita officia Christiani hominis ex more & instuto S. S. orthodoxæ Fidei Catholicæ, sedulus peregisset, tandem placidissimè dormiturienti similis ex hac vita emigravit Pragæ, Anno Virginei partus 1584. die vero 18 Decembris.

Manželka geho byla Vrozená Pani Pani Johanna z Dubé a z Lippého / od kteréž zůſtali tito Páni / yakž o nich dole bude doloženo. Ta vmřela Léta Páně 1601.

K mnohým ſlužbám pro obecné dobré potřebowán byl wýš gmenowaný Pan Ladiſlaw / yakož y w Létu 1573. když poſlán byl do Polſky / aby z ſtrany wolenij Krále rokowal s Poláky / o čemž paměť tato poznamenaná geſt:

W Létu 1573. w Středu po S. Pawlu na Wiru obrácenij / držán byl Sněm na Hradě Pražſkém při přijtomnoſti Rudolffa Krále Vherſkého / Arnoſſta Arcyknijžete Rakauſkého na mijſtě Cýſaře Maximiliána / z kteréhožto Sněmu byli Oſoby od Země do Polſký wolené k gednáni s Poláky / aby Cýſaře neb některého z Synůw geho za Krále ſobě wolili /

wolili / totiž Ladiſlaw Starſſij z Lobkowic na Chlumčy a Gizdebnicy neywyšſſij Hoffmiſtr Králowſtwij Czeſkého / a při něm Albrecht Kapaun z Swogkowa a na Hluſſycých / Purgkrabě Krage Hradeckého / a z Nowého Měſta Pražſkého Ondřeg Zuter / etc.

Léta 1588. w Neděli po S. Jeronymu pochowán w Kláſſteře S° Jakuba Pan Mikuláš z Lobkowic Heytman Starého Měſta Pražſkého.

V Před Kaplau Swatého Wácſlawa na Hradě Pražſkém w Koſtele S° Wijta / ſpatřuge ſe nápis nad Hrobem Pana Giřijho Popela z Lobkowic / na Kamenu Mramorowém / w tyto ſlowa wyrytý:

Georgio Popelio Baroni à Lobkovicz, Domino in Duxav & Schrekenstein, Sacratis: Imperato: Rudol: II. à consilijs Iudicij Appellationum, in Bohemiæ Regno Præsidi, Vita insigni cum pietate & virtute transacta defuncto. Anno 1590. die 11 Septembris, Adamus Gallus Popelius Fratri Germano mærens posuit. Vixit Annos 34 Mens. 6.

Wedlé Tytuláře wydaného Léta 1589. žiwi byli okolo téhož Léta Páni z Lobkowic / tito:

Pan Adam Gall z Lobkowic / Arcyknijžete Rakauſkého Ferdynanda Komornijk / kterýž w Vherſké Zemi proti neyhlawněgſſijmu Nepřijteli wſſeho Křeſtianſtwa Turku bogowal přes několik Let s nemalým nákladě.

Bohuſlaw Hawel z Lobkowic a na Blžanech.

Děpolt Starſſij z Lobkowic na Diwicých a Malikowicých.

Děpolt Mladſſij z Lobkowic na Wſſechlapijch / G. M. C. Trukſas.

Giřij Starſſij z Lobkowic na Libochowicých / Mělnice / Chomutowě a Ličkowě / G. M. Cýſařſké Radda / Komornijk a Neywyšſſij Hoffmiſtr Králowſtwij Czeſkého.

Jan z Lobkowic na Točnijce a nowé Byſtřicy / G. M. C. Radda / Koruny Czeſké a Německých Leen w Králowſtwij Czeſkém Heytman.

Jan Wácſlaw z Lobkowic na Geřetině / Berunicých a Weltrubijch / Komornijk Arnoſſta Arcyknijžete Rakauſkého / G. M. C. Radda / a Heytman Starého Měſta Pražſkého.

Jan Wiktoryn z Lobkowic na Nowých Hradech.

Kryſtoff Starſſij z Lobkowic na Bilině Geſſkowicých a Koſti.

Ladiſlaw Starſſij z Lobkowic na Moſtſkém Hradě / hořegſſij Lindwě / a Dobré / G. M. C. Radda.

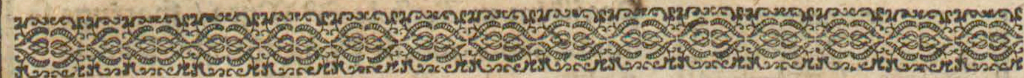
Ladiſlaw Mladſſij z Lobkowic na Chlumči a Gizdebnicy / G. M. C. Mundſſeňk.

Wylim z Lobkowic na Teyně Horſſowſkém a Czečowicých.

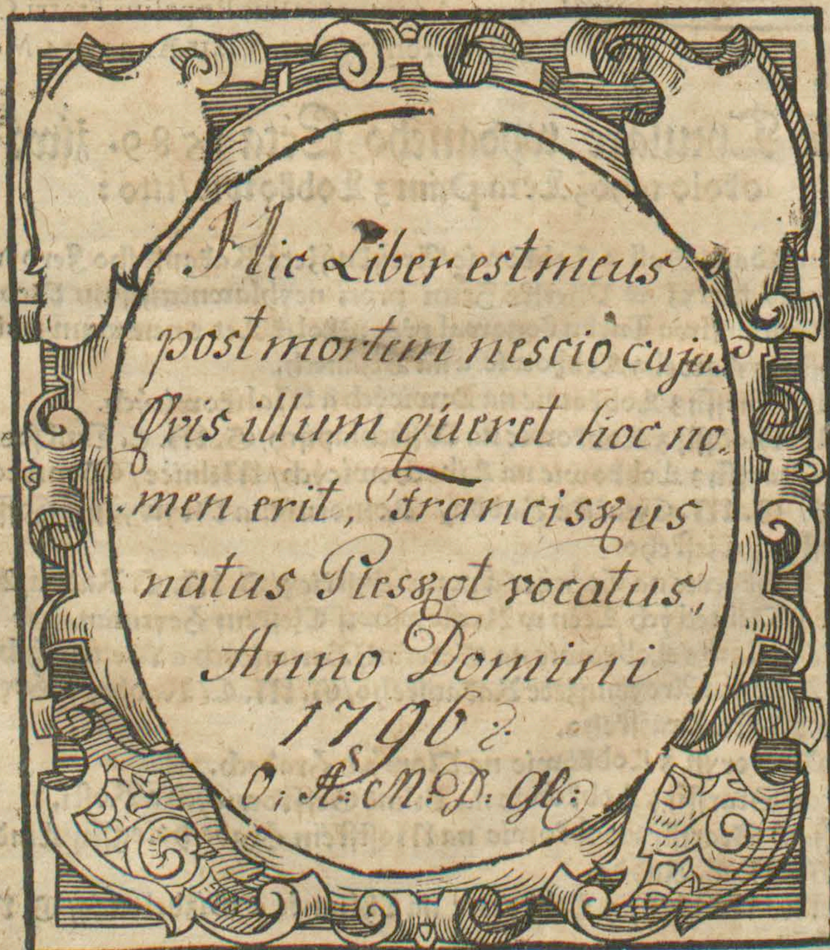
Wácſlaw z Lobkowic a na Neyſtatle.

Oldřich

Oldřich Felix z Lobkowic a na Rosti/ Arcyknijžete Arnossta Komornijk.
Frydrych z Lobkowic a na Perutči.
Albrecht Hasysteynský z Lobkowic a w Retwicých.
Bohuslaw Joáchym Hasysteynský z Lobkowic a na Zasádce nad Gizerau.
Krystoff Hasysteynský z Lobkowic.
Mikuláš Hasysteynský z Lobkowic a na Drahonicých.
Jan Woldemar Hasysteynský z Lobkowic a na Masstowě.

Po Neywyžssým Panu Hoffmistru/ má mýsto Pan Marssálek kteréhož na ten čas nebylo/ gest dědičný Auřad w tomto Králowstwý nadaný Panům z Lippého/ Stařij pomřeli/ mladičký Pan Pertolt Syn Pana Jana pozůstáwá/ kterémuž práwem dědičným ten wzáctný Auřad přináležij.

něyakého Wrsse Hraběte, kterýž někdy před mnohými lety s Knijžaty Charwatskými totiž s Czechem a Lechem Bratry wlastnijmi do této Země přigel, a vžijwal za znamenij Rytijřské zlatý Wrsse w poli modrém. Toho Hraběte Rod gsa welmi rozssijřený, w Czechách možný a wznessený/ mage pod sebau mnohé Twrzy znamenité a Hrady, podnesl mysl swau/ a dychtil po důstogenstwij Knijžetcý/ tak že wssyckni nic giného nepřemegsseli, gednom to/ kterakby někdo z nich mohl Zemi wládnauti/ a toho wssyckni obzwlásstně přáli Rochanowi/ a poněwadž se to státi nemohlo za žiwobyti Knijžete gich/ vsylowali o to společně/ aby wesskeré Rod Knijžetcý zahladili.

Přihodilo se času gednoho/ hned ranným gjtrem když Dennice z Hory wycházeti počala/ přigeli gsau Wrssowcy na Dwůr Knijžetcý welmi wesele/ a žádali Jaromira Knijžete/ aby se na progijžďku s nimi neb na low wyprawil/ zwlásstě když obzwlásstnij yasnost Dennice, že den nepossmaurný bude gistým znamenjm vkazowala/ kterýmžto dal se namluwiti Jaromir/ a hned pogaw dwa Myslliwce, Howoru a Hřiwce, gel s Wrssowcy do Lesa až přes Řjeku genž slowé Miza.

Po odgezdu Knijžete/ Manželka geho Střjsska sama toliko na ložj ležjcý vsnula/ y widěla gest v widěnij an Swatý Jan Křtitel před ni stogij, mluwic k ni: wstaň rychle/ a rozkaž ať padesát Mužůw bez messkánij gede za Knijžetem až do Heskowa/ odkudž gim cesta až k Knijžeti vkázana bude/ neb tohoto dne gemu sýdla hrozná a strasslíwá připrawená gsau/ k kterýmžto slowům ačkoli wesnách slyssenym ona srdce přiložiwsse, včinila wedlé raddy té/ a wyprawila padesáte Pražanůw za Jaromirem.

Mezy tím Wrssowcy s Knijžetem lowili Zwěř/ a když se Myslliwcy sem y tam rozběhli/ oni Knijžete pilně ssetřili/ aby ho mohli na mijstě přijležitém z swěta sprowoditi: y potkawsse se s nim na gedné Hoře řečené Welis/ vchytiwsse Koně, ztrhli gey/ a obnažili žiwot geho/ Ruce, Nohy swázali/ w biwsse koli do Země, znak gey položili/ a činijce sobě kratochwijl z radosti že ho tak po wůli měli/ pausstěli Koňům vzdy/ a přes něg na posměch skákali.

Zialostně wzdychal Jaromir/ a newěda o giném retuňku, Pánu Bohu se poraučel srdcem skraussenym, a S. Janu Křtiteli/ kterémuž mimo giné Swaté poctiwost obyčeg měl činiti/ a Wrssowcy gemu se posmijwali, řkúce/ ani Bůh, ani Jan, tebe z rukau nassých newyswobodij/ a opět počali přes něg na Konijch harcowati/ kteréžto kratochwijle když se dosti napáchali/ rozwázali Jaromirowi nohy/ a wzhůru od země ho wyzdwijhli: w tom přiběhl náhodau geden Myslliwec Knijžetcý, gménem Howora/ kterýž spatřiw Knijže obnažené, vlekl se náramně/ a hned zabodssy Koně w plném běhu, na zpět pospijchal/ aby něyaký retuňk Knijžeti swému tak podwodně oklamanému od Wrssowcůw, včiniti mohl. Y potkal se nenadále s Pražany/ kteřijž Koně w gedné Wsy swázawsse, pěssky po lesých běhali/ kterýmž řekl: Rychle za mnau pospěsste/ neb se Pánu nassemu zle děge/ yá na Konij pospijssým/ a Traubau lowčij dám znamenij w kterau se stranu obrátím.

Wrssowcy pak giž byli Jaromira k dubu přiwázali/ a k němu z Lučissť yakožto k cýli střely pausstěli/ ale Jaromir snažně k Pánu Bohu wolal/ a widěl an Swatý Jan Křtitel před nim stogij/ a wssecky ssýpy plasstěm swým na stranu obracuge/ tak že žádna střela gemu nic vsskoditi nemohla. Tu vkázal se y Howora na Konij/ kteréhož polapiwsse Wrssowcy/ aby skrz něho skutek gegich mordýřský na gewo newyssel/ dali ho w moc Hřiwcowi druhému Myslliwcy/ genž byl giž Wrssowcům k témuž skutků hanebnému po-

wolil/ a rozkázali mu tu před nimi haužwij žiwota vkrátiti: Howora proſyl ponijženě za miloſt/ ſlibugic wſſe činiti cožkoli rozkážij/ ale wida potomně, že žádné miloſti při nich neobdržij/ počal žádati, aby mu aſpoň dopuſtili třikráte než vmře na ſwau Traubu zatraubiti/ čemuž Wrſſowcy ſwolili.

Neyprwé zatraubil Howora/ a hned mu wložená na hrdlo haužew, a ſmečka líčenná/ a hned pomáhali gemu Wrſſowcy na dub/ aby tím ſnadnégi za Hřiwcem poſtupowal/ po malé chwijli wolali naň aby traubil/ y zatraubil po druhé/ a po druhém traubenij počal k ſſafſt činiti/ ſwému Kmotru Hřiwcowi ſwé Dijtky poraučeti, a potomně muſyl weyš wſtaupiti. Teprwa vpamatowal ſe Rochan/ a přiſtaupiw k dubu, dij k Howorowi: Kde gſy ty byl té hodiny? wſſak gſem tebe widěl nedáwno, žes k nám přiběhl/ a rychle gſy zaſe prchl/ powěz prawdu neſſlechetný lotře/ aneb hned tuto střel u w puſtijm do twého ſrdce: a on obſſijrnými ſlowy wyprawowal newinnoſt ſwau/ wždy dokládagice že o ničemž newij/ až po dlauhém mluwenij, rozkázal gemu Hřiwec napoſledy zatraubiti: widěl on poſlednij punkt žiwota ſwého/ pročež wždy prodlijwal zatraubiti/ ohlijdage ſe na wſſecky ſtrany, zdali žby mohl některé z Pražanůw ſpatřiti/ tak dlauho, až Hřiwec Towaryſs geho nemoha ſneſti takowého dlenij/ wytrhl mu traubu z ruky/ chtě rozkázanij Wrſſowcůw giž za doſt včiniti/ tož nenadále Pražané wyſkočijce a obklijčij Wrſſowce/ z nichžto některé z gijmali/ některé vtikagicy ſtijhali/ tak že gich třinácte přiſſlo do ruk gegich, a čtrnáctý Hřiwec/ kterýž gſa ſtrachem poražený/ yakž ſpatřil Pražany, dolu z dubu vpadl a nohu zlámal/ y tu konec žiwota na témž dubu/ yaký ſe Howorowi ſtáti měl, wzal/ Rochan půwod té wſſij neſſlechetnoſti vſſel žiwý/ neb ležel ſkrytý pod ſkalau/ liſtmi kteréž z ſtromůw napadali zahrabaný.

Vkázal potomně Howora Pražanům Knijže Jaromira/ an byl geſſtě k dubu ſmečkami přiwázaný/ a toliko od Much a giných těm napodobných žiwotčichůw na Těle poſſtijpaný/ kteréhož odwazawſſe, w ſſaty oblekli/ a s welikau radoſti geli s nim do Prahy. Na té ceſtě Jaromir Howorowi mnoho ſlibowal/ a potom wijce ſkutkem wyplnil/ a Wſy od ſwého Dworu řečené Kublow/ Braumy a Hudlice, gemu darem dal. A když w gijždeli s Knijžetem do Prahy/ wſſyckni obywatelé Jaromira wijtali s radoſti/ on pamatugic na dobrodinij a ſlužbu wěrnau ſobě od Howory prokázanau/ poručil wſſudy wolati/ aby wſſyckni Howoru ctili a w poctiwoſti měli/ poněwadž ho y s potomky za Pána a ſwau wěrnau raddu wyzdwihuge/ a prwnijho mezy giným činij/ tak aby on ſlaul druhý po Knijžeti/ a Auřad Lowcowſtwij kteréž prwé s tebnu bylo/ Howorowi a geho Rodu na wěčnoſt aby zapſán byl.

Po malém čaſu kázal ſwolati Wládyky a Zemany, oznamuge gim/ kterak wěrným Howora byl/ a s yakým nebezpečenſtwijm žiwota ſwého dal ſe w ruce Wrſſowcům/ pro zachowánij Knijžetcýho žiwota/ při čemž wſſech kterakby geſſtě wegſſe mohl Howoru y s geho Rodem wyzdwijhnauti, za raddu žádal/ kteřijž gemu radili/ aby ſe o to přičinil/ aby Howora netoliko Knijžetcý miloſti/ ale y Cýſařſkau byl obdařen/ k čemuž on ſwoliw wyprawil Poſly s Howorau bez odtahůw do Řzezna na ſwůg náklad k Gindřichowi Cýſaři, žádage/ aby pro ten včinek a pro tu ſlužbu, kterauž včinil Knijžeti ſwému/ Howoru ſwau miloſti Cýſařſkau obdařiti ráčil/ což wſſe Cýſař na žádoſt Knijžetcý včinil/ Howorowi Panſtwij ſwým Mageſtátem potwrdil/ a témuž powolil/ aby na Sſtijtu ſwém noſyl dwě černé Oſtrwe na křijž přeložené s pěti ſuky w poli zlatém/ na wěčnau památku wěrné ſlužby/ yakéhož znamenij aby vžijwali y potomcý geho na budaucý wěčné čaſy.

To když ſe dálo/ poručil Knijže Jaromir dub ten k kterémuž přiwázan byl wykopati/ a na tom mijſtě Oltář y Kláſſter při něm k poctiwoſti Pánu Bohu a Swatému Janu Křtiteli poſtawiti/ do kteréhož vwedl Bratry S° Benedykta/ kteréž žiwnoſti doſtatečnau opatřil/ žádage gich/ aby oni y budaucý gich na tom mijſtě zaň Pana Boha proſyli. Dotčený Kláſſter ſtál w celoſti ſwé neporuſſený/ až do čaſu Krále Wácſlawa Syna Karlowa/ za něhož rozbořen s giným mnohými při ony baučce Žižkowé/ kteréhožto geſſtě některá znamenij pozůſtáwagi/ a ſlaul Kláſſter S° Jana na Welizu.

Že pak Wrſſowcy zgijmanij geſſtě w wězenij pozůſtawali/ obeſlal Jaromir znowu Pány a Rytijřſtwo dotazuge ſe gich/ coby s nimi činiti měl/ zůſtali na tom z wůle gednoſtegné/ aby žiwotem nebyli darowánij/ a tak kázali po gednom na Lauku Bořinu woditi/ a každému ſekerau hlawu ſtijti/ z čehož ſe welmi rmautil Rochan/ a zdaleka weliké činil Jaromirowi pohrůžky, dokladagic/ že ſe chce čaſem příležitým pomſtiti.

Od gmenowaného Howory poſſli čtyři Rodowé

znamenitij a wzneſſenij w Králowſtwij Czeſkém/ gmenowitě Páni Berkowé z Dubé/ kteřijž magi za Erb dwě Oſtrwe na křijž zložené o ſſeſtij ſucých/ Helm s Korunau a Křidla Orličij: Páni z Lippého/ Páni z Ronowa/ Páni z Lichtmburka/ a ti vžijwagi w Sſtijtu Oſtrwi o pěti ſucých/ a Helmu s Korunau/ ten toliko geſt rozdijl mezy nimi/ že Páni z Lippého magi Kapr na Polſſtáři a Pawij Ocas/ Páni pak z Ronowa a z Lichtmburka vžijwagi také toho wſſeho/ wſſak bez Polſſtáře/ yakž to wſſe z ffigůr wegš doložených zřegmé geſt.

Dubrawius o Rodu Panůw Berkůw w Knijžecžesté w Listu 52 činij zmijnku těmito slowy:

Interea Vdalricus custodes apud Henricum frustratus, in Bohemiam occultus venit casuq; dum per viam errat, in arcem Berkovicensis, qui mox in eundem honoris gradū ad quem Hovora devectus est, divertit, ibiq; alios nonnullos Equestris Ordinis Viros reperit, qui omnes ad insperatum Vdalrici adventum gaudio elati, salutem ei & libertatē gratulabantur &c.

O témž mluwij Hágek při létu 1004. a w listu 100 obssijrněgi srownáwage se we wssem s Hystorykem wýš gmenowaným / a předkládagic tu wěc práwě od počátku / začijná řeč swau těmito slowy:

Při témž čase obrátil se Kochan Wrssowský k Boleslawowi Králi Polskému aby gemu slaužil / kterémuž počal pilně raditi / aby Knijžetstwij Cžeské sobě podmanil / kterýmžto častým nabádánijm gsa pohnut Boleslaw / přiložil k tomu mysl swau / aby wedlé raddy Wrssowcowy Meze Králowstwij swého rozssýřil. Gednoho dne powolal před sebe Kochana do přijbytku swého / a radil se s nim kterakby mohl k Knijžetstwij tomu přigijti / na čež dij Kochan: Chcessli Králi toho dowesti / musýsš se neyprwé o to snažiti / kterakby Oldřich Knijže Cžeské Syn Boleslawa / a Bratr Jaromira kterýž nynij gest při Cýsaři Gindřichowi, zahlazen býti mohl / neb ač Jaromir mdlý gest / wssak Cžechowé k Oldřichowi naděgi magi. Včinil Král wedlé raddy dané / a wyslal Posly wěrné k Cýsaři Gindřichowi s znamenitými dary / a gesstě mnohém wětssij odeslati slibugic / gednom aby Oldřichowi Knijžeti žiwot odnijti poručil / k čemuž se Cýsař dal namluwiti / ač byl Pán dobrý / wssak welikau tijži Zlatta gsa porussen / poručil Oldřicha newinného do gedné hluboké Wěže spustiti / a Králi Polskému powěděti / že Oldřich Knijže nikdá wijce z ni nemá wygijti.

To když oznámeno bylo Králi / s pomocý a Raddau Wrssowských / sebraw mnoho Lidu Polského / táhl s nim do Cžech / a dobyl množstwij Měst a Twrzý / tolikéž y Prahu dostal Město neyhlawněgssij skrze zraddu / toliko Wyssehrad odporowal / w kterémž Jaromir s welikau bázni seděl / neb odnikud pomocy neočekáwal.

Oldřich pak gsa w zármutku a w Wězenij postawen / a znage že žádná ruka lidská z toho Wězenij gemu nespomůže / počal welmi snažně k Pánu Bohu wolati / tolikéž y S. Jana Křtitele za pomoc skraussené žádati / aby tak yakž Bratru geho včinil / gemu z té aukladné smrti spomocy ráčil. Po takowém modlenij byl yako wytržený z mysli / a hned té nocy postawen w Cžechách na gedné rowině / kdež po wygitij Slunce z Hory / spatřil Woráče / a přistaupiw k něᵛ ptal se yakáby to Kragina byla / a kdo by tu blízko z Lidij wywýssených bydlel / gemužto on vkázal Hrad pewný gménem Dřewič / a na něm Pána Berkowce býti oznámil / na kterémžto mijstě Oldřich bez odtahůw pospijssyl / a Berkowcowi tim se zgewil žeby on byl Knijžetem Cžeským vkazugic Pečet Knijžetcý / z čehož se Berkowec welmi potěssyl / a přigal

wěrně a wděčně Pána swého. Radili se potomně wespolek yakýmby prostředkem Poláky mohli z Prahy wyhnati. Po malém čase sebrawsse mnoho Lidu / táhli s nim tagně několika cestami skrze husté Lesy / tak yakž ge wůdcowé gich wedli / a položili se proti Pohořelcy w hustých Lesých při gedné Hoře kteráž slaula Žižý / z nichžto někteřij leželi y na Petřijnu / a držeii stráž na Hoře tolikéž řečené Stráž / kterauž nynij gmenugi Strahow. Odtud Oldřich a Berkowec wyslali sspehéře do Prahy / aby Město y obywatele w něm spatřili / kteřijž chtijc wěc sobě poručenau dobře wyřijditi / času polednijho wessli do Pastýřské Chalupy / a tu měli s Pastýřem obssijrné rozmlauwánij / tak že po mnohých otázkách a řečij smlauwu s nim včinili s připowědánijm mnohých darůw gestližeby chtěl a mohl ffortelem Prahu zraditi / k čemuž kewssemu Pastýř powolil / Zlatta žádostiwý a Polákům od přirozenij protiwný / a slowa swá welikými sliby a záwazky potwrdil.

Nawracugic se pak sspehéři / oznámili Knijžeti a Berkowcowi že w Praze Polácy bezpečni gsau / že na žádného nepřijtele neočekáwagi / aniž o něm co wědi / k tomu přidali že gsau s Pastýřem srozuměnij včinili / aby tim raněgi Stádo žena / Most spustiti kázal / což slyssijc Heytmané Oldřicha Knjžete / hned yak Dennice wyssla / rozkázali se lidu přihotowiti / a když počalo swijtati / lid gjzdný y pěssij poznenáhla zstupowal z Hory skrz Menssj Město Pražské / až na Most dřewěnný / a Berkowec s nimi / kdežto tjsse stáli nedaleko od Mostu zwijhnutéᵒ / přikryti gsýce Mhau kteráž welmi hustá tehdáž spadla / očekáwagice spusstěnij Mostu. Tu Pastýř ženauc Stádo počne wolati a křičeti na Branného aby Most spustil / a Branný gemu horliwě domlauwal procby směl tak ráno Stádo hnáti / po dlauhém hádánij spustil Most / a Pastýř wstaupiw, hlasytě zatraubil / dáwage náwěssti očekáwagicým že gk giž Most spusstěn / kteřijžto se rychle naň walili / a magic Bubny weliké, včinili zwuk hřmotný / a wolali hlasem welikým Polácy běžij / Polácy běžij / yakož oni tim přestrassenij nemesskali / nýbrž někteřij nazý vtijkali / někteřij do Wody skákali / metagice Zbraň od sebe / někteřij z oken wyskakowali místo dweřij / hlawy / ruce / y nohy srážeii / tak že y dotčený Pastucha na ně smichem wolal / a gegich vtijkánij tak rychlému se posmijwal.

Boleslaw pak Chabry s malým počtem Polákůw přes Pořijčany vtijkage, běžel yako omámený: strachem welikým naplněn gsa, tak že se gemu zdálo že y to kamenij / dřijwij / tráwa / y lijstí za nim běžij / gsa diwným způsobem Božským pokutowán, proto že gest pod gleytem bezpečnosti Boleslawa Knijže Cžeské oslepiti dal / tak že z dopusstěnij Božijho strachem naplněný ledwa s kolikasy Poláky z rukau nepřátelských vssel / aniž vmijnil po druhé s Wogskem do Cžech wtrhnauti / owssem, yakž Hágkowa slowa zněgi / vnečistiw swé Nohawice / přisáhl že giž nepogede do Prahy wjce.

Oldřich Knijže s newelikým počtem lidu zůstal w Stanu na Strahowě / kterémuž z Krage Žiateckého mnoho Lidu přibýwálo / a na zeytřij poctiwě wgel do Prahy / od Jaromira Bratra swého / od Otce Boleslawa / tolikéž y od Berkowce statečného Rytijře milostiwě přiwijtán gsa / tu připraweno skwostné a slawné hodowánij. Přissli potomně y Neywyšssij Auředníjcy Města Prahy / kteřijž vctiwě wijtagice Oldřicha, gemu děkowánij činili / že gest ge z mocy Boleslawowé wyprostil / tolikéž y Rytijři Berkowcowi děkowali / že gest Oldřichowi wěrně ke wssemu dopomáhal / a zmužilostij swau takowého Nepřijtele od nich odehnal / přičemž gemu dali weliké Zlaté dary / žádagic aby ge od nich přigal s wděčnosti. Tu se wssyckni wespolek weselili a radowali / neywijce pak Oldřich gsa toho wděčen že gest gey Pán

Bůh ſkrz přjmluwu S° Jana Křtitele z Wězenj Cýſařſkého wyſwoboditi ráčil/a té miloſti popřjti / že geſt w malém počtu lidu tak možného Krále z Prahy y ze wſſj Czeſké Země wyſtraſſyl / chtě aby y Cýſaře tegno nebylo / wyſlal k němu Poſly žádagice ſwým y Bratra Jaromira gménem, aby Berkowce ſwau miloſtj obdařil/ tak aby on byl we wſſech Zemjch Cýſařſtwj Řjmſkému poddaných Pánem gmjn / k čemuž Cýſař miloſtiwě powolil na žádoſt Knjžete Jaromira a Oldřicha / kteřjž Berkowcowi tu wſſecku Kraginu Půlnočnj za Labſkau od Boleſlawě až do Hor Srbſkých/aby gi držel na čaſy budaucý darem dali.

Léta Páně 1042. když Cýſař Gindřich po druhé

wtrhl do Czech/ aby ſe pomſtil nad Břetiſlawem pro porážku/kteráž ſe ſtala nad Domažlicemi na Hoře Sſtok/a giž Zemi při Mezech plundrowati počal/ wypravil k němu Břetiſlaw Poſly / totiž Petra Berkowce / Matěge Howorce/a Wjta z Stráže/kteřjž namluwili na to Gindřicha / že wezmauc patnácte Set Hřiwen Peněz ſtřjbrných/ wywedl wogſko z Země/ a zpátkem ſe do Cýſařſtwj ſwého nawrátil. O tom wyprawuge Hágek w liſtu Kronyce ſwé 119. těmito ſlowy.

Gindřich Cýſař mage w paměti tu hanebnau porážku/kteráž ſe ſtala nad Domažlicemi na Hoře řečené Sſtok / w nižto mu mnoho znamenitých Rytjřůw kleſlo/ vmjnil ſe pomſtiti nad Břetiſlawem/y nade wſſym Lidem Czeſkým/pročež ſhromáždiw Lidu rozličného yazýku/ kázal wtrhnauti do Czech třmi ceſtami/ a tak Němcy weliké ſſkody činili od ſtrany Západnj/ netoliko Wſy/Měſtečka laupili/ale y o Hrady a Twrze ſe pokauſſeli. Břetiſlaw tehdáž byl w Morawě/wſſak zwěda o tom/rychle poſpjſſyl do Czech/ ale než wygel z Mezy Morawſkých/Cýſař ſe giž nad Prahau na Bjlé Hoře položil/ a ſwůg ſtan na tom kopcy kterýž ſlowe Sſibeňka rozbiti poručil/ kdež y roztažené byli Cýſařſký Worlice/ wſſak Prahy ſe žádný nepřjtel nedotekl/aniž ſe co při ni zběhlo/geſſtoby připomenutj hodné bylo/krom to/že Biſkup Seuerus čaſem nočnjm wygjždel z Prahy do ſtanu Cýſařſkého/z yakéby to přjčiny činil/ aneb coby s Cýſařem mluwjwal tegno bylo: domněnj bylo některých / žeby ſe dal na miloſt Cýſaři proto /geſtližeby Prahy dobyl/aby gemu neodnjmal Auřadu Biſkupſkého/a ginj mluwili žeby to činil s wůli a powolenjm Břetiſlawa/ aby totižto tegně rokowal s Cýſařem o pokog / a ginj ginače ſmegſſleli / gedenkaždý wedlé ſwé ljboſti a zdánj. A když přigel Břetiſlaw z Morawy na Wyſſehrad / hned ſwé Poſly/ totiž Petra Berkowce/Matěge Howorce/a Wjta z Stráže / wyprawil k Cýſaři do geho ſtanu/ kteřjž předſtaupiwſſe mluwili k němu ſkrz tolmače takto:

Neynepřemoženěgſſj Cýſaři/zná to twá Welebnoſt/že gſy Muž Bogowný a ſtatečný/ale w bitwách welmi neſſtiaſtný/a to ne z giné přjčiny gednom z té/ že nebogugeſs proti nepřátelům twým / ale proti ſwým Poddaným: Ačkoli pak my twogi Poddanj negſme/wſſak Czeſká Země twá Komora geſt/ Knjže Pán náſs nikdá ſe geſt tobě neprotiwil/Zlato od něho gſy neſprawně mjti chtěl a nenálezitě/ vwedl gſy Lid zaumyſlně do Země této

na geho y naſſy záhubu/a ten pochowán geſt w Zemi naſſy/z kteréhož w den poſlednj počet činiti budau/ ne ti kteřjž gey zbili/ale ten kterýž ho ſem přiwedl/ yakožto žádoſtiwý Polſkého a Czeſkého Zlata. Nynj pak opět přiwedl gſy na nás giný Lid nám neznamý / y zdaliž newjſs o tom/že Knjže Břetiſlaw twůg poddaný / nezaumyſlně proti tobě Pánu ſwému / ale pro křiwdu a náſyli kteréž ſe gemu děge ſkrz tebe/mnoho Tiſýc Lidu přiwedl z Morawy a z giných Weychodnjch Zemi/a s nim ležj pohotowě/twého počátku očekáwage / wſſak že geſt Pán dobrotiwý/ nechtělby aby Křeſtianſká krew měla býti wjce tak hanebně prolewána/ano y toto powěděti poručil/ žeby newzal wſſeho Swěta/a by měl krew Cýſařſkú na tomto mjſtě wyliti. Protož rozwaž ge° dobrotiwoſt/a pozorůg na ſwú vkrutnoſt/ poněwadž žádný vkrutněgſſjm vkrutnjkem býti nemůže/ yako ten, kterýž vkrutnoſt nad Poddanými ſwými ptowozuge/vkroť hněw ſwůg a wezmi zadržené Penjze. S takowými ſlowy podali gemu patnácte Set Hřiwen Peněz ſtřjbrných/ genž geſt byl plat tři Léta zadržalý/přitom doložili/poněwadž některé Wſy w Czechách geho bogownjcy oblaupili/z nich Kráwy a Woly wybrali/z té přjčiny Woly kteřjžby ſe gemu dáti měli/aby prominul/a on wzaw Penjze Lid ſwůg hned z Czech wywedl/ přikázaw aby žádné po ceſtách nebyli činěné ſſkody.

W Létu Páně 1130. w Liſtu 172 předpowěděný

Hágek vwozuge w paměť Matěge Berkowce a Gichu Howorce neypředněgſſj raddy Knjžete Soběſlawa z přjčiny kteráž ſe porozuměti může z této Hyſtorye:

Soběſlaw obeſlaný od Lothariuſa Cýſaře woleného wyprawil ſe rychle do Řezna s nebezpečenſtwjm nemalým/neb málo chybilo že neutonul w Řjece tak řečené Regen neb Řezen/kteréhož laſkawě přiwjtal Lotharius yakožto Kmotra / a tu rokowali za ſedm dnj o ſwých wěcech. Po dokonaném rokowánj/wygel Soběſlaw s Czechy z Řezna welmi pořádně/gemužto Bawoři vmjnili ceſtu zaſkočiti/ale on mage powolenj k tomu od Cýſaře/a wěda o předſewzetj gich/ wpadl walně do Bawor / a činil tam znamenité ſſkody/a wjce než dwadceti hražených Twrzý, a Hradůw rozbořil/a s dobrým zdrawjm y s mnohau kořiſtj k Czeſkým Mezem poſpjſſyl. Na té ceſtě oznámeno gemu Božſkým wnuknutjm / žeby někteřj na tom w raddách poſtrannjch zůſtali aby gey připrawili o geho žiwot/ pročež powolal k ſobě Zdeſlawa Syna Bláhowa/a Diwiſlawa Syna Kokořowa/ w prwnj Neděli Měſýce Czerwna/ žadage aby to což gim oznamj w tagnoſti zachowali/kteřjž tak včiniti ſljbili/a to y přjſahami ſtwrdili/kterýmž on dj/tito a tito o bezhrdlj mé ſtogj/protož wedlé ſlibůw waſſich žadnému ſe w tom neſwěřugice/gměte ty vkladnjky/a přiweďte ke mně / abych toho wſſeho ſkutku grunt wyhledati mohl/kteřjž tak včinili/ a polapili gednoho s Sſawli na dwa lokty zdéli gedem napuſſtěnau/ a druhý vtekl/za nimž wyſlal Soběſlaw dwa Myſliwce / řka k nim: Oznamugi wám že gednomu z Komornjkůw mých vkraden geſt Pláſſť/a ten kdož gey vkradl, preč vtjká/ protož wezmauce Pſy ſlednjky, hoňtež gey a přiweďte ke mně bez křiku/

kterýžto wygewsse postijhli gey w gedné Wsy/a hned swázawsse ho přiwe-
dli k Soběslawowi/kterýž také měl pod Plássťem Meč gedem napusstěný/y
wzali gey od něho.

Knijže Soběslaw powolaw raddy swé Gichu Howorce / Matěge Ber-
kowce/Girijho Wnuka Borsowa a Nowoslawa Borkowského a giné/a po-
sadiwsse se s nimi, rozkázal ty dwa nesslechetnijky přiwesti / y dij k nim: Czi
gste wy Služebnijcy/a od koho tu raddu máte že gste mne tak nesslechetně
zamordowati vmijnili: odpowěděl geden z nich řečený Skoch/yá gsem slu-
žebnijk Miroslawa Hraběte Syna Janowa/a druhý genž slaul Jaroš / řekl:
yá gsem Služebnijk Střezomirůw Bratra Miroslawowa/ Miroslaw k to
nás nagal/y mnohé Zlaté dary dal/ a gesstě mnohém wětssij dáti slibowal
kdybychom tebe zamordowali. Potwrzowal té řeči y Skoch / řka: hle teď
darowé kteréž gsau nám za to dáni. Tu hned Miroslaw gat w swém Sta
nu/a welikými Pauty okowán. Střezymir tři dni před tim chytře se v Knij-
žete do Czech wymluwil / prawijc žeby geho Máte welmi nemocna byla /
wssak předce postižen gest w gedné Wsy/odkudž podán na Wyssehrad/a Mi
roslaw též tam wezen na obzwlásstnijm Woze / a Skoch a Jaroš na dru-
hém/a tu wssyckni čtyři wsazenij do wězenij ortele očekáwagice.

Soběslaw pak zanechawsse gijzdy do Morawy do Czech se obrátil / a
změniw oděw/yako někdy Král Nynywetský bosýma nohami ssel gednu mj
li do Prahy/ proti němuž wysslo wsseckno množstwij Lidu Měského, zpij-
wagice Te Deum laudamus. On pak pomodliw se Pánu Bohu w Kostele
Panny Marye před Teynem/obrátil se na Wyssehrad / kdež nápodobně w
Kostele Swatých Petra a Pawla děkowánij Pánu Bohu činil ze wsseho
dobrodinij přigatého.

Nazeytřij sesslo se množstwij Panůw na Wyssehrad y Lidu obecného
Swětského y Duchownijho/kdež se posadil na Magestátu y Soběslaw/ a v-
činil ke wssem tuto řeč. O Czesstij Páni a Rytijřstwo/wy gste Sstijt a oz-
doba Země Czeské/k wā yakožto k Přátelům mně přijzniwým řeč činijm:Když
gsem byl w wrtkawostij sstěstij postawen/tak že gsem gezdil sem y tam / žá-
dného mijsta k swému bydlenij nemage/wssak žádný nebyl kterýžby myslil o
bezhrdlij mém. Nynij pak když gsem skrz milosrdenstwij Božij a wolenijm
wassijm Knijžetstwij toto obdržel / někteřij a to neyznamenitěgssij ďáblem
podwedenij gsauce, mne newinného zamordowati gsau chtěli/tak yakž gsau
činiti vmijnili Předkům mým Břetislawowi y Swatoplukowi / wssak spo-
mocy Božij wyswobozen gsem od té auklадné Smrti / tak že gsau toho na
čemž se snesli, nemohli wykonati. Rozwažtež medle yak nesslechetná ne-
prawost Srdce gich zatwrdila / ti/gimžto gsem yá, ne z zaslauženij, ale z
pauhé lásky a milosti hogné dary dáwal/kterýmž gsem poctiwost činil/ kte-
réž gsem wedlé swého boku sázel/ti prawijm gednali o bezhrdlij mé/ti mne
o žiwot připrawiti vsylowali. Aby se pak někomu newidělo že to mluwijm
z nějaké lsti neb nenáwisti/gedenkaždý z gegich wlastnijch vst to slysseti bu-
de mocy. Otázán byl neyprwe předewssemi Skoch, proč gest chtěl Knijže
z Swěta zprowoditi / kterýž odpowěděl, že proto aby wůli Miroslawa a
Střezymira naplnil/kteřijž gemu y s Towaryssem dary dali/a gesstě wětssij
dáti slijbili, kdybychom byli ten skutek spáchali: k čemuž wssemu y Jaroš
mijsto dáwal. Přiweden také k tomu Miroslaw/na něhožto Soběslaw otáz
ku včiniti Prostiborowi rozkázal/kterýžto gsa giž wěkem sesslý/a mezy zna
menitěgssými yako prwnij/ dij důtkliwými slowy k Miroslawowi: Zlоře-
čený Synu powěz yž hned před Knijžetem a předewssemi těmito Pány, Wlá-

slal Legatý k Ottowi Knijžeti Saskému/ gemu se za Nepřijtele postawu-
gic/a powěděti gemu poručil/ že on tolikéž bráti chce tu kde co gest : Powo-
lal pak k sobě Protiwina z Skaly Syna Theobaldowa/ a Wácslawa Ber-
kowce/ kterýmž dal tři Tisýce Lidu Czeského na wýbor, wsseckо gijzdnýho/
aby s nim w trhli do Země Saské/což oni bez messkánij včinili/wsseckо na-
pořád hubili/ plundrowali/ pálili/mordowali / tak že Otta musel přednimi
z swé wlastnij a dědičné Země vgijti/ a tak Czechowé potrestawsse Knijže Sa-
ské/nawrátili se nazpět s znamenitau kořistij: z té sstiastné přijhody potěssen
byl Přemysl y Král Filip / kterýž od toho času wždycky o tom přemegssel /
yakýmby spůsobem tak wděčnau službu Přemyslowi y wssem Czechům na-
hraditi mohl. Hágek w Létu Páně 1199

Léta Páně 1253. Bratřij

Rzádu Templářského / Klásster swuog genž
slaul w Geruzalémě S° Wawřince w wětssj
Praze nákladně stawěti počali/ kteréhožto dj-
la byl neywětssijm půwodem Petr Ostrew/ gi-
nák Berka/genž byl toho času neywyžssjm Mi
strem Zákona Templářského/ yakž o tom Há-
gek w Listu 237. wyprawuge.

Za zprawowánij Země Cze-

ské Margkrabij Bramburského/žiw byl Pan
Zdislaw Berka z Dubé/ kterýž gménem Pa-
nůw a Rytijřstwa k Markraběti řeč včinil /
stěžugic sobě z geho nepořádného zprawowá-
nij/o čemž swědčij Hystorye těmito slowy:

Tu noc před Swatým Pawlem na Wijru
Obrácenij / Otta Margkrabě Bramburské a
Zpráwce vstanowený Země Czeské / kázal po-
wolati před sebe tu na Hradě Pražském / Kun-
huty Manželky někdy Ottakarowé/ a Wác-
slawa Syna gegiho Dědice Czeského / přiká-
zaw gim tu kdež budau poddánj/odtud aby newycházeli bez powolenj Heyt-
mana toho Hradu na kterémžby bydleli. A poručil ge hned na Wůz wsa-
diti/a wezti na Hrad genž slowé Bezdězy/ a služebnijky kteřijž byli Czecho-
wé wssecky od nich odlaučil/ vstanowiw na gich mijstě Němce s poručenijm
takowým/aby gich pilně ostřijhali/ a bez odpusstěnij gich aby neodcházeli/a
tak wezli gsau ge w chatrnými oděwu časem nočnijm/zymau y tmau ztrá-
pené až na mijsto vrčité/ kdež z tenka gim krmě dáwané po Němeсku/a z těch
kteřijž gidla nosyli gediný toliko w Czeském yazýku byl zběhlý/z čehož wsse-
ho ta ctná Králowna y s Synem welmi byla zarmaucená.

O tom když zwěděli Páni Zemsstij/častokráte před Ottu předstaupiwsse
milosti gim žádali/přitom aby Wácslaw Dědic a Pán gich w moc gim wy-
dán byl/že gey chtěgi dobře/poctiwě a chwálitebně chowati/ale nic při něm
nezgednali/aniž co giného zeyskali, krom nemilost a hněw. Stalo se ge-
dnoho času že se sgeli Páni a Rytijřstwo/a zůstali na tom společně/ aby před-
staupice před Margkrabij buď wděk neb newděk mluwili bez strachu/to což

gim geſt y wſſý Zemi zapotřebné/ y weſſli do Pokoge geho bez opowědj na Hradě Pražſkém/a poſtawiwſſe ſe před nim/včinil řeč gménem wſſech s ponuknutj gich Pan Zdiſlaw Berka z Dubé takto:

Slawný Margkrabě a Pane/toto gſau kázali Czechowé tobě powěděti/ že gſau za čaſu twého zprawowánj Země Czeſke mnoho zlého pokuſyli/ a toho giž děle trpěti že nemohau a nechtěgi/obzwláſſtně pak to/ aby Pán gich dědičný takowau neobyčegnau wěcy ano y wězenjm obtjžen býti měl / kterýž poněwadž ſe w Praze narodil / w Praze wychowán/a Praha geſt Stolice Králowſká/tu nechť geſt poſazen a neginde/ pakliby ſe to neſtalo/ muſeliby ſe Czechowé w té wěcý ginák zprawiti a opatřiti.

Otta ſlybowal že to wſſe rád miloſtiwě a bez odtahůw včiniti chce / a le nevčinil zadoſt připowědj ſwé/ nýbrž yak ſe Páni a Rytjřſtwo rozgeli/ poſlal některé ſwé Lotry do Koſtela Pražſkého/kteřjž prawili aby gim Sklepowé odewřjni byli/žeby měli něgakých Liſtůw hledati / a wſſedſſe do Zakryſtygi/ſpatřili tam mnoho Truhel/neb množý Páni Zemſſtj obáwagice ſe laupežnjkůw, Penjze y Kljnoty ſwezli do Koſtela Pražſkého / což wſſe oznámeno Ottowi/kterýž wýſlal wjce Němcůw ſwých / a kázal ty Truhly wyſekati a Penjze pobrati/y cožkoli tam giného nalezeno geſt od Střjbra Zlatta a drahého Kamenj / což wſſe přineſli a před geho očima položili. Brali Němcy co ſe gim koli zaljbilo/Koſtel neważně laupili / na Hrob S° Wácſlawa ſe obořili/heybagice Tělem geho Swatým / pokladůw pod nim hledali a nenalezli/djwali ſe tomu Děkan a Kanownjcy, wſſak ani piſknauti neſměli/geſtliže který z Služebnjkůw Koſtelnjch čeho bránil / bili gſau ge Němcy bezewſſj litoſti. Geden pak z Lotrůw těch vkradl Kaditedlnicy Střjbrnau w Kaple S° Wácſlawa/kterýž potom té nocy neyprw přiſſlé magic diwné ſtraſſenj a ſny hrozné/na zeytřj gi zaſe nawrátil. Skreyſſy také S° Kozmy a Damiána otewřeli/a tak celau noc a den běhagice laupili a k Ottowi noſyli/ani Knjhám Koſtelnjm/ani Swjcnům/ani Swicem Woſkowým neodpuſtili. Panu Proſyňcowi dwě Truhli weliké wyſekali/w nichžto bylo od Zlatta/Střjbra/ a drahého kamenj wjce než za padeſáte Tiſýc/a wſſe což pobrali wedlé řeči těch kteřjž o tom co tu wzato bylo dobrau wědomoſt měli/ſſacowáno drážegi než za dwakrát Sto Tiſýc / a to wſſecko zawezeno bylo na Bramburk. Hágek w Létu 1281.

Nacházým v Hágka w Liſtu 270 že Léta Páně

1300. Král Wácſlaw zmocniw ſe Králowſtwj Polſkého/tam w těch Kraginách zanechal na miſtě ſwém Hynka Berku z Dubé za Heytmana/a ſám nawrátil ſe do Czech/očemž ſlowa geho takto zněgi:

Po korunowánj / obrátil ſe Král Wácſlaw z Gnězna do Poznánj/ kdež pogal ſobě za Manželku Alžbětu Krále Přemyſla Dceru, na ten čas geſſtě welmi mladau/a po tom Weſeli, zmocnil ſe Králowſtwj Polſkého/ y ty Zámky wſſecky kteřjž přináleželi Wladiſlawowi/ Loketkowi/y Weywodſtwj Lenčické ſobě podmanil/ / geho z těch wſſech Zemj wyhnal / a ſpokogiw tu Kraginu/Hynka Berku z Dubě na miſtě ſwém Heytmanem včinil/a nawrátil ſe do Králowſtwj Czeſkého.

O témž pjſſe Kromerus w Knjze 11 takto, kdež gmenowaného P. Hynka také Gindřichem gmenuge:

Accitus igitur ſplendida legatione Venceſlaus, adfuit ſine mora, Gneznæq; de more à Iacobo Archiepiſcopo inunctus ac Regio diademate cinctus eſt, & mox Poznaniam profectus: Procerum ſvaſu Vxorem duxit Riſcham quæ Elizabetha dicta eſt, Præmyſli Regis defuncti filiam quo magis ejus conjugio Regnum ſuum apud Polonos ſtabiliret: deinde dimiſsis quo quo verſum copijs, cum Henrico ſive Hinkone Berka Dubio, omnia quæ dudum in ditione Vladiſlai fuerant in poteſtatem ſuam redigebat, &c.

Mechowita ſrownáwage ſe s oběma pjſſe njžegi/& ut ſolidiùs Regnū ipſius permaneret, Barones Bohemorum locavit, Hinkonem de Duba in Capitaneum Regni Poloniæ &c.

Dubravius poſtawuge ſe na odpor těm wſſem / a miſto Pana Hynka Berky z Dubé pokládá Hynka z Lippého/ale nic nevčinj geden proti třem/ a tolikéž in ore duorum vel trium, geſt prawé teſtimonium Deut: 19 Math. 8.

Pamětj Kláſſtera Wylimowſkého wyprawugi/

že Pan Hynek Berka z Dubé Purgkrabě Pražſký před Králem Wácſlawem Czeſkým y Polſkým měl práwo z ſtrany oprawowánj Moſtu s Opatem a Konwentem Kláſſtera Wylimowſkého Řeholy S° Benedykta. A když Opat vkázal Priwilegia a Mageſtáty od Králůw a Knjžat Kláſſteru ſwému propůgčené / na to aby tau prácy zaneprázdněn nebýwal / Král Wácſlaw k témuž powolil / a dotčené Mageſtáty y potwrdil. Stalo ſe Léta 1305.

Hágek w Létu Páně 1309.

w Liſtu 279 w paměť vwozuge Pana Hynka z Dubé / kterémuž Gindřich Korytanſký dáti chtěl za Manželku Kněžnu Alžbětu/kteráž k tomu nechtěla powoliti žádným ſpůſobem / yakž wyprawuge dotčený Hágek / mluwjc o tom obſſjrnými ſlowy w tento ſmyſl. Pražané magic s těmi Ruthardy a Hornjky ſrozuměnj/vdeřili zbrogně na Domy Panſké w Praze / a yali Petra Králowſtwj Czeſkého Kancléře/ Reymunda z Lichtmburka/ Oldřicha z Rjčan /; Heymana Syna Heymanowa z Dubé / a Pauty železnými ge okowawſſe, na Rathauz ge wſaditi rozkázali / což ſſe wſſe dálo s wědomjm Gindřicha woleného Knjžete Czeſkého a Korytanſkého/kterýž ſe činil yakoby o tom nic neweděl. Nechtěli pak ge wypuſtiti z Wězenj, lečby ſe s nimi po gich wůli ſmluwili / a nadto y Přátelſtwjm Swadebnjm ſpogili: Odpjrali tomu Páni za několik dni/ ale ſrozuměwſſe tomu co w Gindřichowi Pánu gegich ležj / a nemagic odnikud žádné raddy ani pomocy dali k tomu powolenj/a tu hned Reymund Lichtmburſký Gitenu Dceru Jakubowu od Wěže za Manželku pogjti muſel/a Dcera Pana Gindřicha z Lippého měla býti dána Synu Rychtáře Pražſkého / nic méně potom ſe to rozeſſlo/mezy tim ſwadili ſe Pražané s Hornjky/a ti Páni propuſſtěnj gſau z wězenj/kteřjž od toho čaſu Gindřichowi Korytanſkému ne-

wěřili/ ani k geho Dworu gezdili/ ani ho chtěli za Pána mýti/ nýbrž každodenně o to ſe radili/ kterakby ho mohli z Králowſtwý ſwého wybyti. On owſſem nebyl tak nerozumný aby tomu rozuměti neměl/ co ſe o něm gednalo/ wſſak netak ſe Panůw ſtrachowal / yako toho kterýžby Panně Alžbětě za Manžela mohl dán býti/ aby ſe totižto on / mage takowau Dědičku na Králowſtwý Czeſké nepotahowal: Vmínil tomu w ceſtu wkročiti/ a namlauwal gednoho Pána z Rodu Panůw Berkůw genž ſlaul Hynek z Dubé/ aby gi wzal za Manželku/ ſlybugic poni dobré Wěno dáti.

To když Panně oznámeno/ přiſſla k Gindřichowi řkauce: zpráwu mám že mne wdáti chceſs/ to geſtliže včiniti mýniſs/ proſým tebe pro památku mého dobrého Otce Krále někdy Czeſkého, neponižůg mne/ ale čiň ſemnau tak yakž na Králowſkau Dceru náležý/ pakli co myſlýſs giného/ raděgi mne do Kláſſtera odewzdeg/ ať tam Pánu Bohu ſlaužým až do ſmrti: Odpowěděl Gindřich / proſým tebe včiň tak a wezmi ſobě toho dobrého a ctného Pana za Manžela/ načež řekla Alžběta/ wým že Pan Hynek geſt dobrý a ctný Můž/ a gě toho hoden/ aby gemu neypěkněgſſý w Czechách Panna neb Paní Stawu Panſkého dána byla za Manželku: Giſtě dý Gindřich geſtliže tomu neodepřeſs / že mau miloſt mýti budeſs. Znám co myſlýſs odpowěděla Alžběta/ chceſs mne wěda že gſem Kněžna, Paní včiniti/ a tudy ſnjžiti a potupiti/ ty pak aby w Czechách ſeděl a Kralowal w Dědictwj Otce mého a mým/ poněwadž ſkutečně o tom wým/ wěz že chcy twým Nepřýtelem auhlawným býti.

Wyprawuge Liſt Kláſſtera Břewňowſkého/ že

Pan Hynek Berka z Dubé a na Náchodě/ Kláſſteru gmenowanému/ ſkrz ſnažnoſt Předbora Opata w pořádku gedennecýtmého, Clo prominul / tak aby ſwobodně bezewſſeho dáwanj Cla/ wěcy Kláſſterſké ſe wozyti přes Panſtwý Náchodſké/ Dobytkowé hnáti/ ꝛc. mohli: Czemuž na Swědomý dal Kláſſteru gmenowanému y Liſt pod Pečetý ſwau/ pſaný Léta 1349. těmito ſlowy:

Nos Hinko dictus de Duba Dominus de Nachod: Notum facimus Vniverſis præſentes literas inſpecturis, quod ad inſtantiam & humilem petitionem honorabilis ac Religioſi Viri Domini Pretborij Brevvnouienſis ordinis Sancti Benedicti, præfatum Monaſteriũ Brevvnouienſe ac Policenſe & Brumouienſe nec non Regihradenſe perſonasq; eorundem ab omni onere Telonearìo in Ciuitate Noſtra Náchod cupientes releuare, præſentibus ſtatuimus, & nihil ominus noſtris officiálibus Purgrauio, Teloneario ſerioſe mandamus, volentes omnino ne Monachos ad præfata Monaſteria pertinentes vel familiares eorum cum prædictam Ciuitatem noſtram Náchod tranſierint pro teloneo vel conductu quod vulgariter gleit dicitur quo quo modo audeant id ab ipſis vel equis ſeu alijs rebus eorum exigendo moleſtare, cúm nos gratioſé hanc dictis Monaſterijs condonamus libertatem. in cuius rei teſtimonium preſæntes literas ipſis damus Sigilli noſtri appenſione roboratas. Datum in Nachod 2. Nonas Februarij Anno ut ſupra.

Ten potomně w Létu 1341. prodal témuž Opatu Břewňowſkému k Braumowu a k Kláſſteru Policſkému Wſy / Petrowice/ Petrowičky/ polowicy Rodkowic y Dřewic/ s gedným Lánem Rolý a ſewſſým přiſluſſenſtwým.

Knyhy

Knyhy kteréž ſlowau beneficiorum Kláſſtera S.

Dobrotiwé/ připomýnagi Pana Hynka Berku z Dubé těmito ſlowy:

Anno Domini 1348. Obijt Solennis Baro Regni Bohemiæ Domin' Hinko Berka fundator primus Novi loci in Alba.

Tolikéž Knyhy Kapitoly Pražſké/ kteréž ſlowau

Erectionum oznamugi, že geſt Pan Hynek Berka z Dubé založil weliký Oltář w Kaple Panny Marye w Lippě/ kteréhožto Tytul přitom doložen geſt takowý: Dominus Hinko Berka de Duba, Dominus in Lippa &c. Teſtes, Dominus Hinko de Duba, Dominus in Hohenſtein frater eius, Sobiehrd de Czeviſsicz, Henricus de Svoikov milites noſtri. Ten yak ſneyſſlým byl Komornýkem Králowſtwý Czeſkého/ o kterémž pýſſe Hágek w Liſtu 273 w Létu 1305. Paměť pak ſwrchu položená ſe wztahuge k Létu 1381.

Po ſſciaſtném dokonánj bitwy té/ kterauž wedl

Ludwýk Kral Rzýmſký proti Rakuſſanům/ y wýtězſtwý nad nimi ſpomocy Krále Jana a Czechůw geho obdržel/ Paſowán byl od Ludwýka Krále na Rytýřſtwo Kral Jan/ proto že geſt ſwau wlaſtný rukau w tom Bogi gal Gindřicha Knýže Rakauſké Bratra Frydrychowa. Paſowán byl přitom y Pan Zdiſlaw z Dubé/ a wedle něho giný mnozý Czechowé/ yako Jaroš z Lippého/ Bohuſlaw z Wartmberka/ Jan Zagic z Waldeka/ Jaroſlaw z Kolowrat/ Gindřich z Rzýčan/ Jan a Giřj Bratřý z Klinſſteyna / Bohuſſe řečený Lekno z Rzýčan/ Gindřich Letowec z Boſkowic/ Mařýk z Krawi Hory/ Wylim z Lomnice/ Smýl z Náměſſtě/ Jan z Lichtmburka/ Božek z Kolowrat/ Oldřich z Ludanic/ Maurycy z Kunſſtátu/ Giřýk z Sſelmy Hory/ Přemyſl z Waldeka/ Jan Trnka z Boſkowic/ Gindřich Pinowek z Sowenic/ Buryan z Rychnowa/ Sſtěpan z Templſſteyna/ Gindřich a Puta Bratřý Theobaldowé z Ryzmberka/ Petr z Krawkowa/ Jan z Martinic/ Wáclaw Holubek z Dubý / Bohuſſe Krabice z Weytmile / Přemyſl z Hrádku / Giřýk z Hrochowa / Mikulaſs Welrybec z Hodkowa / Buryan Kaplýř z Sulewic / Hynek a Jan z dlauhé Wſy/ Mikuláſs z Tiſowa/ Wýt z Holowic/ Giřýk z Bukowiny/ Giřýk z Sſwabenic/ Mikuláſs z Olbramowic/ Mikuláſs z Wičkowa/ Jan z Wichrowa/ Božek z Taſowa/ Dobeſs z Byſtřice/ Jan Heralt z Kaunic/ Wacek z Náměſſtě/ Giřýk Staro Dubſký z Honbic / Buryan Sſmuhař z Hrochowa/ Jan Cyhelka z Korowa/ Wáclaw z Komolna/ Jan Duſſyk z Chraſtiny/ Petr z Strážku/ Witoſlaw z Kamenický/ Zdiſlaw z Kunowic/ Jan Hroſſek z Komelna/ Jaroſſek z Kornic/ Dobeſs z Makowan/ Giřýk a Děpolt z Humniſſt/ a giný mnozý.

Třetýho potom dne Král Jan kázal ſwých wěrnych kteřýž w té bitwě zahynuli hledati/ a tu geſt nalezen mrtwý Wylim Zagic z Waldeka / kteréhož Král kázal do Czech weſti/ a ten geſt pod Waldekem na Oſtrowě w Kláſſteře Panny Marye ginák Dobrotiwé / kterýž geho Předek poſtawiti dal, poctiwě pochowán. Nalezen geſt y Plychta od Němcůw zamordowaný/

kteréhož

kteréhož Král Cžeſký y Rzijmſký welmi želel / gehožto Tělo tolikéž do Czech zawezeno / a pochowáno w Kláſſteře Teyncy / kterýž on založil a nákladně ſtawěti počal Pannám Zákona a Rżádu S° Frantiſſka / zahynulo tu y giných mnoho Slawných a Statečných Rytjřůw / z nichžto někteřij tolikéž do Czech wezenij a pohřbenij wedlé Předkůw ſwých / a někteřij na tom Bogiſſtj pochowánij. Wězňůw bylo welmi mnoho / mnozý z chudých a chatrných Wogákůw zgijmali gſau znamenité Pany / kteřijž ſe gim welikými ſummami Zlata a Střijbra muſeli wyplacowati / Gindřich Knijže Rakauſké tolikéž mezy Wězně počten a přiwezen do Czech / a držán byl w Wězenij na Křiwoklatě za tři Léta poctiwě / tak yakž na Knijže náleželo.

Nedlauho potom Král Jan požádal na Ludwikowi wedlé Smlauwy předeſſlé a Zápiſůw včiněných / aby gemu Kraginy Budeſſynſké y s Měſty poſtaupil / ale Ludwik giž byl myſl ſwau změnil nenáležitě / aniž chtěl ſlybům a zápiſům zadoſt činiti / nýbrž Kraginu tu dal Ludwikow Synu ſwému / a Měſta ta na kteráž také obzwláſſtnij Zápis byl / totiž Aldemburk a Cwikawu / dal po ſwé Dcerij v Wěně Knijžeti Miſſenſkému. Z té příčiny Král Jan y Czechowé welmi ſobě na Ludwika ſtěžowali / a yakby to ſobě nahraditi mohli přemeyſſleli / ale Ludwik obáwage ſe něčeho horſſijho / náhradu Králi Janowi včinil. Hágek při Létu 1329. w Liſtu 292.

Poſlaupnoſt Biſkupuow

Holomauckých pořádně ſepſaná vwozuge w pamět / a předſtijra Pana Hynka neb Gindřicha Berku z Dubé / genž byl Proboſſtem Koſtela Pražſkého / Muž welmi Včený a dobrotiwý / kterýž mnoho dobrého Koſtelu Pražſkému ſpůſobil / a ten včiněn Biſkupem Koſtela Holomauckého / w Létu Páně 1327. o němž Dubrauius in Cathalogo Epiſcoporum mluwij takto:

Henricus Berka ex vetuſta & inſigni familia Procerum de Duba Cōrado in Pontificatu ſuffectus, Olomucenſem Cathedram in Ordine Epiſcoporum Vigeſimus ſecundus ſanctè & religioſè adminiſtravit, Villam Chrzenovicze ex manibus Ioannis de Lucemburk Bohemiæ & Poloniæ Regis vendicavit, Eccleſiæq; tradidit: Eccleſiam Parochialem in Viſchov Decanatui univit. Moritur Pragæ quarto Kalendas Ianuarij. Anno Chriſti 1333. ibidem in Eccleſia Sancti Viti ſepultus.

Při počátku Stawu Panſkého

/ pod Erbem Panůw z Rožmberka poznamenana geſt pamět o Panu Heymanowi Berkowi z Dubé při Létu totižto 1355.

W Létu Páně 1378. žiw

byl Pan Ondřeg Berka z Dubé / a ten byl Ney wyšſſijm Sudjm Králoſtwij Czeſkého / gehož pamětj při Nowých Saudech připominagi.

Widěl gſem Liſty některé k Měſtu Náchodu při-

nalezegjcý pſané Léta 1392. w nichžto Předkowe někteřij z Rodu tohoto timto pořádkem poznamenánij gſau.

My Pan Hynáček z Wyſſinburka / Pan Jan Náchodſký / Pan Hlawáč z Třebochonic / a Pan Jan Syn Pana Hynáčka z Wyſſmburka / wſſyckni řečeni z Dubé ſwé gſme pečetij k Liſtu tomuto přitiſkli / tolikéž Pan Zykmund Adrſpach ginák Berka z Dubé a z Lippého / a na Náchodě Syn Pana Hynka z Dubé a na Náchodě / Pan Petr Pana Zykmunda Syn Adrſpach řečený z Dubé a z Lippého / z Náchoda an a Ryžmberce.

Dotčeného Pana Petra Syn byl Pan Jan

Adrſpach ginák Berka z Dubé a z Lippeho / z Náchodu a na Wokoři / kterýž zplodil Pana Joachyma Adrſpacha Berku z Dubé / z Lippého / z Náchodu a na Legnowě.

Téhož Roku Pan Hynek

Berka z Dubé na Horſſtegně a Lippe / wyzdwjhl Oltář w Koſtele w Lippé / ku památce S° Wácſlawa a S. Lidmilli / a k témuž platu ročnijho nařijdil ſſeſt Kop Groſſuow / yakož poznamenáno in libris Erectionum takto:

Nos Hinko Berka dictus de Duba, Dominus in Honſteyn & in Lyppa, recognoſcentes quod diem meſsis extremæ, pietatis operibus præuenire bonum ſit ac ſalutare, unum Altare in Eccleſia Lippenſi in honorem Sanctorum, Venceſlai & Ludmillæ ereximus, donamusq; & perpetué aſsignámus in Villa Hornſtein & in omnibus hæreditatibus pro remedio parentū noſtrorum ſex Sexagenas cenſus perpetui.

Ten tolikéž Pan Hynek Berka z Dubé / k Oltáři Panny Marye plat ročnij darowal tolikéž w Lippě / a ſpolu s Panem Kunradem z Tučap ſſtědrým nadánijm opatřil Koſtel w Tučapech / ku památce Božjho Těla poſtawený.

Cýſař Karel při ſpiſowánj žiwo

ta ſwého gmenuge Pana Jana Berku z Dubé Hoffmiſtrem Dworu ſwého / kterýž byl otráwě w Měſtě Papě / při kterémž ſe dokládagi Jan z wyſokého Koſtela a Sſymon Brilla.

Při témž čaſe Pan Hynek Berka z Dubé a z Náchodu ginak z Adrſſpachu a na čerwené Hoře gménem ſwým a gménem Bratra ſwého mladſſijho Hynka, darowal pět kop platu k Koſtelu w Koſtelcy na Wſſelubě a čerwené Hoře / tolikéž Kláſſteru w Grácu darowal pět kop platu / a dwa lány k Koſtelu w Krčijně

W Létu 1396. pamět o Panu Hynkowi Berkowi z Dubé na Třebochowicých, řečené Hlawáč / předſtjragi Kņjhy Kapitoly Pražſké / kteráž znjř w ſmyſl tento.

Nos Hinko Hlavacz de Trzebochovicz dictus de Duba, Eccleſiæ noſtræ ibidem in Trzebochovicz die 14 Menſis Iulij Anno 1396. &c. Præſentibus honorabilibus & diſcretis Viris Domno Beneſsone Plebano in Mezerzicz, Domino Bartlino noſtro, pro tunc Capellano, nec non Nobili Theodorico dicto de Nachod & de Ianovicz, ac etiam famoſis Viris Zdiſlao de Slatin, Dyoniſio de Choticz protunc Purgravio noſtro, teſtibus ad præmiſſa. **Gmenowaného Pana Hynka Berku z Dubé Polſký Hyſtoryk Měchowita připomjná těmito ſlowy:** . Ioannes cæcus Rex Bohemiæ ſenio confectus 12 Menſis Iulij in Czerezin ante Cracoviam venit, & poſt duos dies repulſus, plures ex ejus exercitu capti, inter quosq; fuêre præcipui, Hinck de Duba, Zaglic, Ptaczek, Alſo de Sternberk & alij multi Nobiles.

Pan Aleſs Berka z Dubé ſeděnjm na Drazicých / a Pan Gindřich z Dubé ſeděnjm na Egerbeku / darowali gſau Kláſſteru Blahoſlawené Panny Marye w Nowých Benátkách Winnice na proti Wſy řečené Obdař nad Řzekau Gizerau / což geſt doloženo w pamětech Panůw z Raupowa znėgicých / takto:

Anno Domini 1403. Nos Alſo de Duba reſidens in Drazicz, Henricus de Duba reſidens in Egernberk, ad perpetuam rei memoriam &c. Inſpectis diligentérq; conſideratis fidelibus ac indefeſsis orationibus devotorum ac Religioſorū Virorum, Fratrū & Conventus Monaſterij Sanctæ Mariæ in Nova Benatka ſiti, tituli de pænitentia beatorum Martyrum, Ordinis Sancti Auguſtini, amicorumq; fidelium noſtrorum ac Nobilis Dominæ Skonciæ Conthoralis noſtræ chariſsimæ ſano & rationabili ad hoc accedente conſilio & aſſenſu, pro remedio animarum Vineam ſeu Vineas in monte ſive in montibus verſus Obdorz Villā ſupra flumen Iſera, damus, donamus &c. Acta ſunt hæc præſentibus, Domino Stiborio de Libuſic aliàs de Genezeſtein Ieskone dicto Chmelik de Augezd, & Hankone pro tunc Bulgravijs in Drazicz. Datæ in die Sancti Franciſci.

Pana Wácſlawa Berku z Dubé a na Leſſtnj připomjnagi Kņjhy Kapitolnj Koſtela Pražſkého z té přjčiny, že geſt dal Lán Rolj a gednu kopu ročnjho platu a čtyry groſſe k Koſtelu w Okruhlicých. Stalo ſe Léta 1407.

Téhož čaſu Pan Gindřich Berka z Dubé a na Hruſſce z ſſtědroſti ſwé nařjdil něgaký plat ročnj k zádusſjm na Mleyně pod Kruſſnau. což ſe dálo při přjtomnoſti Jana z Sſempčic / a giných mnohých.

ANNO DOMINI 1408. DOminus Hinko Berka de Duba dedit conſēſum ſubditis in Lippa ſuper donationem ſex Sexagenarū Eccleſiæ in Lippa annui & perpetui cenſus.

Téhož Roku gmenowaný Pan Hynek z Dubé a z Náchodu, ſeděnjm na Adrſſpachu včinil ſmlauwu mezy Vrozenau Panj Jutkau dobré paměti Manželkau Pana Jana Kruſſyny z Lichtmburka a mezy ginými dětmi / ꝛc.

ANNO 1409. DOMINVS HINKO DE DVBA erexit & dotavit Altare Sancti Nicolai & Sanctæ Catharinæ in Eccleſia Parochiali in Lippa, cui octo ſexagenas groſs: cum 25. groſ. dotavit.

W Létu Páně 1411. nacházým Liſt pſaný pod Pečetmi Pana Heymana z Dubé a giných / kteréhožto počátek w tento ſmyſl znj:

Nos Heymanus de Duba dictus de Nachod, notum eſſe volumus Univerſis: de conſenſu & voluntate fratrum noſtrorum, Hinkonis dicti Hlavacz in Skalicz, Hinkonis dicti Czíræh Domini de Viſſenburk, nec non Venceſlai &c. commutationem fecimus, Molendinū in Krczin & duos Laneos &c. & hoc cum voluntate Plebani Zdiſlai &c.

Vanko de Duba dedit conſenſū ſubditis ſuis in Duba ſuper teſtamento pro Eccleſia, & hoc Anno 1412. ut in libris Erectionum.

Ten též Pan Hynek darowal platu ročnjho dwě kopě k Koſtelům w Náchodě a w Třebochowicých / yakž ſwědčj tento text:

Anno Domini 1414. Donatio duarū Sexagenarum groſſorum cenſus, pro Eccleſijs in Nachod, in Trzebochovicz, Nobilis Dominus Hinko de Duba alias de Trzebochovicz nomine fratris ſui Domini Henrici de Duba, dedit donavit, &c. ſuper bonis Virovv.

Léta Páně 1407. Pan Beneſs z Dubé ſeděnjm na Libeſycých / darowal k Koſtelu w Libeſycých Monſtrancý Strjbrnau / Tabuli s obrazem Matky Božj / a něgaké Swátoſti gimžto řjkagj Reliquiæ / kteréž w Liſtu tomto ze gména poznamenané gſau.

Já Beneš Starſſj z Dubé ſeděnjm w Libeſycých / wyznáwám tímto

Listem/ že od dáwnijch časůw Kostel a Farář w Libesycých nadáni gsau od Předkůw nassijch/ kterémuž yá také k ozdobě a ke cti a chwále Božij dáwám střijbrnau Monstrancy/ Tabuli s obrazem Matky Božij/ w nižto gest kus sslogijře krwawého Matky Božij/ Tabuli střijbrnau/ Trn z Koruny Pána Gežijsse Krysta/ Ruku s Křisstálem, a w ni kosti S° Wijta/ Hlawičku Střijbrnau na Mise a wni Swátosti S° Jana/ a giné malé y weliké kusy/ tak aby to wsse držáno bylo bezewssij budaucých překážky. Tomu na Swědomi Pečet mau a Synuow mých/ Pana Albrechta Křižownijka Zákona Pruského/ a Pana Benesse seděnijm w Kostomlatech přitiskl gsem. Datum Léta yakž na hoře, den S° Wawřince Mučedlnijka Božijho.

Knijhy Kapitoly Pražské wyprawugi / že gest

Pan Hynek neb Gindřich mladssij z Dubé a na Hrussce/ k Klássteru Jablonskému wstanowil platu ročnijho wěčnéº třinácte Kop Gro: což patrné gest z Textu toho.

Anno 1415. Nobilis Dominus Henricus Berka Iunior de Hruska, in Villa Sucha Fratrum Minorum in Iablonna Monasterio dedit donauit census annui perpetui tredecim Sexagenas grossorum.

Opět Pan Hynek Berka z Dubé k Kostelu w Benessowě darowal platu gednu Kopu gro: a ten se psal na Honssteyně.

Léta Páně 1424. Žižka táhl mimo Kolijn/ yakoby

se pustiti chtěl k Lipnicy/ a Pražané wždycky zanim sspehowali/ zdaliby gey mohli něyak s Tábory geho wlowiti/ a když byli proti Hoře/ Zižka s swými neposspijchal/ a když se Pražané přiblijžili a wgeli do gednoho Audolij proti Malessowu/ wzkřikl na swé aby Pražany bili a mordowali/ a Pražané k odporu se chystali/ ale než se sprawili/ giž ge Cepnijcy a Paličnijcy wkrutně mordowali/ tak že gich málo wsslo žiwých/ a čtrnácte Set gich tu zahynulo/ a ti wssyckni byli Žijtem přepásani/ aby se znali. Tu gsau zabitij mezy Pražany/ Petr Turkowec/ Hlass z Dubé/ Gindřich z Dubé/ a giných mnoho Lidij Urozených a znamenitých/ tolikéž y Měsstianůw Pražských.

Mezy Listy Panůw z Raupowa nacházý se pa-

mět o Panu Janowi Berkowi z Dubé kterýž dal Mnijchům na Strahow

S° Petra a Pawla Hlawy/ a ten se psal takto/ Ioannes de Duba, Canonicus Ecclesiæ Pragensis Vicarius in Spiritualibus Archiepiscopatus Pragensis. Stalo se Léta 1425.

W pamětech Kostela Holomauckého

při Létu 1452. nacházým Pana Gesska z Dubé a z Lippého a na Zlebijch/ a Pana Mikulásse z Dubé a z Lippého a z Limburka/ kteřijž tam poznamenáni gsau.

P. Gindřich Berka z Dubé

měl Manželku Sestru Krále Giřijho gménem Alžbětu/ s nižto zplodil Syna gménem Petra/ kterýž byl Podkomořijm Králowstwij Czeského.

Léta Páně 1525. vmřel P.

Jan Berka z Dubé a z Lippého/ kterýž měl Manželku Pani Bohunku z Boskowic/ kteráž vmřela před nim w Létu 1503. a pochowáni sau obadwa w Ssternberku w Klássteře na Morawě.

Léta 1501. vmřel Pan Jan

Berka z Dubé a z Lippého / ten den před swatijm Cyryllem a Methodyusem: což se porozůmijwá z druhého Kamene Hrobowého w témž Klássteře.

Na témž mijstě pochowán gest Pan Ladislaw Berka z Dubé a z Lippého / kterýž vsnul w Pánu Léta 1532.

Tu tolikéž spatřuge se Po-

hřeb Pana Jana Berky, Neywyšssijho Sudijho w Margkrabstwij Morawském/ kterýž skonal w Létu Páně 1536. Manželku měl Pani Magdalénu z Žerotijna / s nižto zplodil Deeru, kteráž potomně dána byla k Stawu Manželskému Oswijcenému Knijžeti Panu Panu Karlowi Minstrberskému/ kterážto gemu porodila Syna Jana Getřicha Knijže Minstrberské/ yakž o tom obssijrněgi w Zrcadle Morawském poznamenáno.

Léta Páně 1541. za Cýsaře Ferdynanda Vherského a Czeského Krále/ byl Heytmanem Polnýmí Pan Zdislaw Berka z Dubé na Lippém a Zákupi/ Neywyšſſý Hoffmiſtr Králowſtwý Czeského/ o němž nýže obſſýrněgi.

W Létu Páně 1589. wedlé Tytulářůw žiwi byli z Rodu toho tito Páni.

Pan Aleš Berka z Dubé a z Lippého/ na Kuřýchwodech a na Bělé/ G. M. C. Truksas/ kterýž ſe ſám zaſtřelil gſa ſmyſlem pominulý/ kteréhožto Statek vgal Pan Bohuchwal Berka z Dubé a z Lippého na Lukawcy nad Gýzerau.

Pan Adam Berka z Dubé a z Lippého a na Lippém.

Pan Gindřich Berka z Dubé a z Lippého na Zákupi.

Pan Giřý Berka z Dubé a z Lippého na nowém Pernſſteynĕ.

Pan Gitleb Berka z Dubé a z Lippého na Lukawcy.

Pan Gindřich Berka z Dubé a z Lippého na nowém Falkenburce/ Cytmi a Jablonné.

Pan Howor Berka z Dubé a z Lippého na nowém Perſſteynĕ.

Pan Kryſtoff Berka z Dubé a z Lippého na nowém Falkenburce.

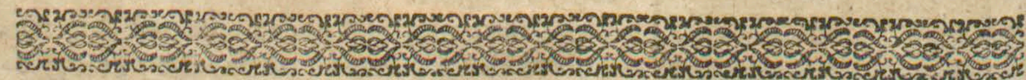
Pan Ladiſlaw Berka z Dubé a z Lippého na Rychmburce G. M. Cýſařſké Komornýk.

Pan Wácſlaw Berka z Dubé a z Lippého a na nowém Pernſſteynĕ..

Pan Zdeněk Berka z Dubé a z Lippého na Rychmburce/ Wylima Knýžete Bawořſkého Radda/ Komornýk a Sſtolmiſtr.

Pan Joáchym Berka Adrſſpach z Dubé a z Lippého z Náchodu a na Palčy.

Z téhož Kmene a Rodu byl Arcybiſkupem Pražſkým P. Zbyněk Berka z Dubé, Bratr wlaſtný Bratr Neywyšſſýho Komornýka Králow: Czeskéº/ tolikéž Bratr Neywyšſſýho Komornýka Margkrabſtwý Morawſkého/ o němž doloženo w poſlaupnoſti Biſkupſké.

O Erbu a Rodu Panuow z Lippého ač w Zrcadle Morawſkém doſtatečná zmýnka včiněna geſt/ wſſak předce y tuto což ſe koli o něm wyhledati mohlo, doložiti nepominu.

)(:)( )(:)(

Prwnj Předky Rodu tohoto připomíná Dubrawius w Knýze Sſeſté w Liſtu 51. tolikéž y Hágek při Létu Páně 1003. tak yakž geſt doloženo při počátku Rodu Panůw z Dubé.

O Panu Zdiſlawowi z Lippého zmýnku nacházým w pamětech Koſtelných při Létu Páně 1109. kterýž zplodil Syna Gindřicha, genž byl Kanownýkem Koſtela Pražſkého.

Z téhož Kmene poſſel Biſkup Pražſký Danyel/ o kterémž napſáno geſt w poſlaupnoſti Biſkupſké.

W Létu Páně 1181. za Kunráda Knýžete Czeſkého byl žiw Pan Zdiſlaw z Lippého/ kteréhož připomýná Hágek ſlowy wýš doloženými.

Léta 1292. když ſe přibližowal čas wolenj Krále Rzymſkého/ Král Czeſký Wácſlaw pro mnohá a rozličná zaneprázdněný k tomu wolený nemoha ſe wyprawiti, wyſlal na miſtě ſwém některé z Panůw Czeſkých/ předně Pana Heřmana z Lippého Neywyšſſýho Komornýka Králowſtwý Czeſkého/ a při něm giné kteřýž wykonawſſe wſſecky wěcy pořadně nawrátili ſe do Czech/ a přineſli s ſebau od Adolffa woleného Cýſaře Rzymſkého dwa Liſty/ a od Arcybiſkupa Mohutſkého geden/ kterýž byl w tento ſmyſl pſán:

My Gebhard z Božý miloſti Mohutſké Stolice Arcybiſkup/ Sº Rzýmſkého Cýſařſtwý po Zemých Německých Arcykanclýř/ oznamugem timto Liſtem/ že Léta Božýho 1292. w prwný Pátek po Slawnoſti Swatých Filipa a Jakuba Apoſſtolůw Božých vložili gſme den a cýl ſpolu Knýžatům naſſým w Frankffurtě k wolený Krále Rzýmſkého/ kterýžto čas prodlel ſe až do Pondělý po Slawnoſti týchž Swatých Filipa a Jakuba/ a to s powolenným naſſým a ſpolu Knýžat naſſých/ kterýmž takowé wolený náležý při Koſtele w Domu Bratrůw Kazatelůw Rzádu Swatého Dominyka w Frankffurtě. Tu poctiwý Mužj Bernart Proboſſt Miſſenſký/ Heřman z Lippého Neywyšſſý Komornýk Králowſtwj Czeſkého/ Albrecht z Žebráku Purgkrabě na Radani/ a Tobiáš Bechyně Purgkrabě na Froburku poſtawili gſau ſe yakožto Poſlowé plnau mocý rozkázaný magice od Krále Czeſkého/ a předkladagice wýmluwu před naſſý a giných Knýžat naſſých přýtomnoſti, welikomocného Knýžete a Pána Wácſlawa Krále/ Knýžete Krakowſkého a Sendomiřſkého/ že pro nedoſtatek zdrawý ſwého takowému wolený Krále Rzýmſkého přýtomen býti nemohl/ a toho ſkutečnau přýſahau potwrdili/ a téhož Krále ſwého hlas/ kteréhož on yako Knýže Cýſařſtwý a Sſenk při wolený Krále Rzýmſkého požýwati obýčeg má/ nám poručili/ a my gſme geg přigali s powolenným ſpolu Knýžat naſſých. Tu my také naſſým gménem tolikéž y gménem Krále Czeſkého před powěděného/ Neyyaſněgſſýho Pana Adolffa Hrabý Naſſowſkého za

Krále Rzijmſkého gſme wolili. Tomu na Swědomij a pro lepſſij pamět tento Liſt ſpůſobiti gſme rozkázali / a Pečeti naſſij vpewniti. Dán w Frankffurtě deſátého dne Měſýce Máge / Léta yakž na hoře doloženo.

Prwnij Liſt nowého Rzijmſkého Krále Adolffa pſán byl těmito ſlowy.

Adolff z Božij milosti Král Rzijmſký / wždycky rozmnožitel Rzijſſe / wſſem Swatého Cýſařſtwij wěrným miloſt ſwau y wſſecko dobré wzkazuge. Pro mnohá zaſlauženij a ſlawné ſkutky kterýmižto při nás a Swatém Cýſařſtwij Oſwijcený Pán Wácſlaw Král Cžeſký Knijže naſſe a Sſeňk rozličně ſe ſtkwěl / wſſeliyaká Manſtwij kdežkoli aneb yakýmkoli gměny gmenowána byla / kteráž od nás a S^o Rzijmſkého Cýſařſtwij powěděný Král má / a držij aneb držeti a nimi wládnauti má / témuž Králi ſkrz znamenitého Muže Rubijna z Konrug přijbuzného naſſeho / kterýž toho liſtu podáwá z obzwláſſtnij naſſy Králowſké welebnoſti / ač nepřijtomnému kázali gſme poſlati / chceme wſſak tomu, aby Oſwijcený Král giž gmenowaný když ſe vprázdnij / a s námi oſobně ſe shledá / potwrzenij na ſwé manſtwj tak yakž obyčeg geſt přigal. Dán w Frankffurtě deſátého dne Měſýce Máge / Léta Božijho yakž wýš dotčeno / Králowſtwj naſſeho prwnijho.

Druhý Liſt téhož Adolffa Krále Rzijmſkého od gmenowaných Legátůw přineſſený Wácſlawowi Králi pſán byl takto :

My Adolff z Božij miloſti Rzijmſký Král / wždycky rozmnožitel Rzijſſe etc. Oznamugem timto Liſtem a wyſwědčugem / že Oſwijcený Wacſlaw Král Cžeſký / Margkrabě Morawſký / Knijže Krakowſký a Sendomiřſký / deſet Tiſýc Hřiwen Střijbra za Wěno Dcery ſwé / ſlawnému Rupertowi Synu naſſemu dáti powinen geſt etc. My pak Krag Plzenſký / totiž Hrad a Měſto / Aldenburk / Kempnicy / Cwikawu / y weſſkeren Krag yakž oznámeno Plzenſký / s geho Manny / Lidmi / s Zbožijm Manſkým neb Nemanſkým / s Saudy / Cly / Práwy a poctiwoſtmi / y s giným přiležitoſtmi / tim Práwem kterėž Králům náležeti ſe vznáwa / tolikéž Měſto Cheb y Zámek s geho Kraginau / s Zámky / Lidmi / s Manny a Náprawnijky / kterėžto wſſecky wěcy Králi Rzijmſkému náležeti ſe vznáwagi / pod weymínkau zaſtawugeme / a to zaſtawenij timto Liſtem oznamugeme a dáwáme powěděnému Panu Wácſlawowi Králi Cžeſkému y geho Dědicům, w Penězych předpowěděných / kterážto záſtawa zmizý / zhyne a pomine / na ten čas / když Swadba tu mezy Synem naſſym a Dcerau včiněná bude a wykoná ſe. Toto také geſt wyminěno / geſtliže yaké Práwo Králi Cžeſkému při témž Panſtwij Chebſkém náležeti bude / a to žeby mohl ſluſſně liſty vkázati / aneb giným hodným průwodem / to gemu wſſecko propuſtiti chceme bez neſnáze a odporu. Toho na Swědomi tento Liſt napſati gſme rozkázali / a gey Pečeti naſſy vtwrditi.

Mezy ginými Pány kteřijž při ſkonánij Wácſlawa Krále byli / pokládá Hágek Jaroſlawa z Lippého kterýž byl Neywyſſſijm Sudjm Zemſkým / a mluwij o tom při Létu 1305. wſmyſl tento :

Král Wácſlaw znamenaw při ſwém zdrawij nedoſtatek býti / powolal k ſobě do Prahy Kunráda Opata Zbraſlawſkého / a dij k němu : Otče můg / oznamugi tobě že ſe neduh w mém těle rozmáhá / a znám to na ſobě že dlauho žiw nebudu / a poněwadž gſem tobě Duſſy mau ſwěřil / y toho

také důwěrně ſe ſwěřugi / a wěřijm že Tělo mé w Kápi Konwentſkau oblečeſs / wedlé ſpůſobu a řádu Cyſtercyenſkého / a w tom mijſtě kdež ſe Mnijſſy kladau, pohřbijſs : paklit ſe zdá někde w lehčegſſim mijſtě neb na deſſti / gednom aby w ohradě Kláſſtera Zbraſlawſkého bylo / y to včiň za to proſým : neb yá giſtě vznáwám že negſem hoden pro těžkoſt hřijchůw mých, abych mezy dobrými Křeſtiany pohřben byl. Nazeytřij powolal k ſobě Jana Proboſſta Wyſſehradſkého / Gindřicha Opata Sedleckého / Hynka z Dubé Komornijka Zemſkého / Jaroſlawa z Lippého Sudijho / a některé z Morawſkých Auřednijkůw kteřijž na ten čas w Praze byli / yako Tobiáſſe z černé Hory Heytmana Morawſkého / Gindřicha Sſturma Pijſaře / Přemyſla Syna Oldřichowa z Wickowa Auřednijka Saudu Brněnſkého a Matěge Zwolſkého z Katag Auřednijka Dworu Margkrabſkého / kteřijž když před nim ſtáli / kázal powolati Syna ſwého rozkázaw aby s nim přiſſli Petr Kancléř a Heyman Berka z Dubé / Tobiáš z Bechyně / a Gindřich z Rožmberka / etc. yakž doloženo pod Erbem Panůw z Rožmberka.

O Panu Gindřichowi z Lippého / činij zmijnku Hágek při Létu Páně 1319. těmito ſlowy :

Mezy Alžbětau Dcerau někdy Přemyſla Krále Polſkého / genž byla Wdowa pozůſtalá po Králi Wácſlawowi ſtarſſijm / a mezy Alžbětau Manželkau na ten čas Krále Jana wznikla weliká nepřijzeň / tak že ſkrz rozličná pſanij, rozličná haněnij ſobě činili / až ſkrze to některij z Panůw ſe baukili / a zwláſſtě Gindřich z Lippého / kterýž držel ſtranu ſtaré Králowny, genž ſlaula Kněžna Hradecká / a ſkrz to byl Králowny Alžběty Manželky Krále Jana weliký, ale tagný nepřijtel. Ten gednoho čaſu s ſwými kteřijž ſe ho přijdrželi / předſtaupiw před Krále, welmi pokornými ſlowy k němu mluwil řka : Králi Pane náš račte o tom wěděti, že my wſſycknі to známe, že ty různice kteréž gſau ſe předeſſle dáli mezy Wa: mil: a námi w Králowſtwij tomto / nebyli z žádných giných přijčin, gednom z toho kořene wyroſtli, že gſte ráčili vžijwati raddy Manželky waſſy / proto gſte pokoge neměli / ale mnohé různice newole a wády s ſwými poddanými. Nynij pak my magice nad wámi yakožto nad Pánem naſſijm litoſt dáwáme wám zdrawau ráddu : neb giſtě ſluſſné geſt abyſſte ſe opatřili dokudž gt čas / abyſſte potom zanedbánij takowého ſnad y s námi těžce neželeli. Mánželka waſſe, a Paní naſſe Alžběta s některými Pány wám tagně odpornými čaſté a tagné raddy mijwá o to / aby Syna ſwého prworozeného Wácſlawa gim dala k opatrowánij / a oni, ač geſt Dijtě, aby ho ſobě za Pána a Krále yako prawého po ni Dědice wolili / á wás yakýmkoli proſtředkem yako Cyzozemce aby z Země wyplenili / w tom pak čaſe aby oni ſami až do Let geho rozumných Zemij tuto zprawowali. Protož nám ſe widij za dobré,

abyſſte to yakž neylépe račyte znáti ſpolu s raddami ſwými bez prodlenij opatřili. Neb ona že geſt Dědička naſſe/ a wy náš wolený Pán / a ſkrze ni žgſte doſáhli toho Králowſtwij/z té přijčiny mnoho o ſobě ſmeyſſlij/a že ſedj na Stolicy Otce ſwého Wácſlawa Krále Cžeſkého/tak mijnij že Nebe doſahá/a wás y nás ſobě málo wážij. Giſtě račte o tom wěděti kdybychom ſkrz ni wás měli býti zbaweni / žeby to nám neſneſytedlná wěc byla: nechť waſſe Manželka Ženſké wěcy zprawuge/nepotřebugem na tento čas Libuſſe/doſtiť nám geſt Král Jan za Pána.

Těmi a nápodobnými ſlowy Král Jan gſa od Panůw čaſtokráte nabádán/pohnul ſe k wěřenij předložených wěcy. A wygel z Prahy gednoho čaſu do Lokte / kdež Manželka geho s dětmi byt ſwůg měla/ a přigew tam, hned poručil aby mu Měſta y Hradu poſtaupila.

Ona pak nic newěděla co ſe to děge / wſſak aby ſe ſtalo wedlé rozkazu Pána gegiho/bez meſſkánj pogawſſe ſwé Děti, poručila ſe wezti až na Mělnijk/Wácſlaw Syn Starſſij na Loktě zadržán byl/kdež magic wěku ſwého geſſtě nezauplna čtyry Léta, Wězněm býti muſel/kteréhož Otec Král Jan w Sklepě gednom do kteréhož nebylo wětſſij okýnko gednom coby mohl prſt wſtrčiti/zawřijti poručil a pilně oſtřijhati. W tom Wězenij byl Wácſlaw za dwa Měſýce/a potomně wypuſſtěn/tak že po wſſem Zániku mohl ſwobodně choditi/ wſſak předce někteřij Králi Janowi wěrnij, bedliwý pozor na něg měli/ale on yako Dijtě wždy dětinſké wěcy prowozowal w tom wězenij.

Když obdržel wijtězſtwij Cýſař Ludwijk nad Rakuſſany / že mu k tomu welmi Cžechowé nápomocni byli / mnohé z nich na Rytijřſtwo paſowal/mezy nimiž doložen geſt y Pan Jaroſlaw z Lippého a ti wſſyckni ze gména pod Erbem Panůw z Wartmberka položeni gſau.

Léta Páně 1320. Král Jan mage o tom správu žeby něgacý Biſkupowé okolo Lucemburku gemu ſſkody činili/ a Měſto Lantſpurk žeby giž ohněm ſkazyli / powolaw Gindřicha z Lippého/Zemij Cžeſkau gemu poručil/ a ſám ſe obrátil do Lucemburku/a tu různice ty kteréž byli z přijčiny Měſſkanůw Lantſpurſkých powſtali, vkrotil.

Gindřich pak z Lippého mage dokonalau moc/trápil Laupežnijky/tak že ani w Měſtech ani na Hradech ſkrýti ſe nemohli/tudy počal růſti pokog / z čehož ſe wſſyckni weſelili a chwálili Gindřicha z Lippého/neb na ten čas wſſech wěcý, zwláſſtě k gijdlu přináležegicých hognoſt byla.

Dubrauius při Létu Páně 1333. vwozuge w paměť dwa Syny gmenowaného P. Gindřicha z Lippého/těmito ſlowy:

Rex neminem habens cum quo acie congrederetur, fecit impetum in bona Ottonis cis Danubium ſita, & amplius quadraginta loca vi capit, quæ illorum munitoria erant, illis Benedictum à Vartmberk & duos Hẽrici à Lippa pridem defuncti filios, Henricum & Ioannem præfecit, cætera mili-

ra militi in prædam dedit.

Při korunowánij Cýſaře Karla w Řijmě / kteréž ſe dálo w Letu 1355. pokladá Hagek mezy ginými Pány Pana Cženka z Lippého začijnage o tom řeč takto:

Cžaſu Poſtnijho wygel Král Řijmſký korunowaný z Měſta řečeného Pijſys/ a přigel do Měſta Senys/a tu ſprawiw některé wěcy Řijmſkému Králi přináležegicý obrátil ſe do Witerbij / kdež byl od obywatelůw poctiwě ctěn a chowán/odkudž vpřijmo do Řijma poſpijſſyl ten Auterý po Kwětné Neděli. Tu wzaw na ſe chatrný oděw ſſerý Pautnický / s welikau pokorau a pláčem wſſel tagně do Města/a za celé tři dni chodil po Koſtelijch, mijſta ſwatá nawſſtěwugic / tak že ho y mnozý Cžechowé geho neznali.

W Sobotu pak genž ſlowe bijlá/ okolo neſſpornij hodiny, vkázal ſe ſlawně wſſemu Lidu na Palácy Papežſkém blízko Koſtela S. Petra. Nazeytřij opět welmi ráno na den Slawnoſti Welikonočnij, wygel Král do Pole k Wogſku ſwému/a wygeli za nim Řijmané s ſwými hauffy/a giných welmi mnoho/kteřijž ſe z rozličných Kragin ſgeli/a tak opět s Cýſařem do Měſta ſe nawrátili/kterýž když přigel k ſtupňům Koſtela S. Petra/wyſſel proti němu Kardynál Oſtienſký wyſlaný od Papeže s Proceſſý/a přiwytaw ho vctiwě/vwedl gey do Koſtela/a tu hned při Swaté Mſſy korunowán y Anna Manželka geho/genž byla Dcera Knijžete Swidnického.

Po wykonánij Swaté Mſſe, gel Cýſař s Cýſařownau přes Moſt genž geſt přes Řeku Tyber/nedaleko od Andělſkého Hradu až k Koſtelu S. Jana genž ſlowe w Lateránu/a tu zůſtaw s některými Komornijky w Kláſſteře S. Wawřince/kdež gſau Bratřij Řádu S. Auguſtýna / druhého dne w malém počtu přigel na Dwůr Papežſký /a tu ſpolečně rokowali o dobrém wſſeho Křeſtianſtwa/a odtud hnul ſe na zeytřij do Pijſys.

Přitom Korunowánj byli gſau tyto oſoby, kteréž nijže doložené budau/ gmenowitě / Mikuláſs Patryarcha Akwilegánſký Syn někdy poſtrannij Krále Jana Otce Cýſaře Karla / Arnoſſt Arcybiſkup Pražſký / Jan Biſkup Olomaucký/ Jan Biſkup Litomyſſlſký Kancléř Paláce Cýſařſkého / Markwart Biſkup Augſſpurſký Purgkrabě Normberſký/Cženěk z Lippého/Peſſýk z Janowic/Gindřich z Hradce/Theobald z Rýmberka/Heyman z Dubé/Albrecht a Giřij Bratřij z Kolowrat/Matěg z Klinſſteyna/Jan Zagic z Waldeka/Jaroſlaw z Řijčan také mnoho Knijžat a Hrabat z Řijſſe/ wſſak na autratu Cýſařſkau: mezy těmi byl y Joſſt Rutlew z Koloděg/ kterýž měl na ſwau autratu dwě Stě Konij/a ten byl Měſſťanem Pražſkým.

Přitreffilo ſe na té ceſtě když geli z Řijma/a přigeli do Piſys/ že něgaký Frantiſſek genž ſlaul přignijm Gambakurta s Přátely ſwymi a Měſſtany dotčeného Města/namluwil na to Cýſaře/aby lid Wogenſký nepotřebný rozpuſtil/a ſám toliko s Dwořany ſwými aby zůſtal w Měſtě/poněwadž žádného tu nebezpečenſtwj nenij/k čemuž Cýſař powolil / a tak vkázána mu Hoſpoda ſpolu y s Cýſařownau na Rathauze / a Frantiſſek předpowěděný nočnijm čaſem Rathauz zapáliti rozkázal/ale Cýſař y s Cýſařownau ſchytiwſſe ſe z Lože, vſſli z toho mijſta nebezpečného k gednomu dobrému Cžlowě-

cu/ kterýž o té zradě dokonce nic newěděl.)( )( )(

Když ſe pak zběhlo množſtwij Lidu k haſſenj ohně/ Gambakurtowé křičijc počali proti Cýſaři Lid wzbuzowati/ řkauce: pohleďtež milij Sauſedé co nám včinil ten Cýſař/ Rathauz nám zapálil/ proto aby přiſſla k ſkáze Zbrog kteráž tam byla/ abychom ſe nemohli brániti Florentſkýni Nepřátelům naſſým/ a ſlýbil gim dáti Měſto Luka a giné Zámky kterýchž nynij w drženj gſme/ ale poněwadž nynij w rukau waſſých geſt/ můžete s nimi včiniti co ſe wám dobře ljbij. W tom Cýſař dal ſwým znáti aby na pomoc přiſpěli, obzwláſſtně těm kteřijž při tom ohni nebyli/ gſa giž w Hoſpodě Jana Biſkupa Olomauckého/ kteřijž nemeſſkali, a poſtawili ſe před Hoſpodau/ gſauc pohotowě k odporu a k bráněnij Cýſaře Pána ſwého: přiſpěl y na pomoc Biſkup Augſſpurſký s ſwými žoldnéři/ a Cýſaře retowali: Tu ſobě hrdinſky počijnali bránijc zmužile Pána ſwého tyto oſoby: Gindřich z Hradce/ Czeněk z Lippého/ Beneš z Kolowrat/ Girijk z Sulewic/ Buſſek z Hodkowa/ Jaroš z Swogkowa/ Marſſyk z Habřynky/ Zdeněk z Lomnice/ Smil z Dubrawice/ Beneš Lomnický z Náměſtě/ Zybřid Březowſký z Giwiny/ Buſſek Straſſkowſký z Wickowa/ Wylim Wanecký z Hemnický/ Jan Walecký z Walče/ a ginij mnozý/ kterýchžto zmužiloſtij množſtwij Wlachůw do wody wmetáno/ a ti mocnau rukau Cýſaře mezy ſebau magic/ gey na Rynk přiwedli/ a okolo něho s dobýtými zbraněmi ſtali.

Wlaſſy vznawagic ſtatečnoſt Dwořanůw Cýſařſkých/ do ſwých Domůw wſkočili/ wſſak nicméně mnoho gich zamordowáno/ a Františſek Gambakurta weyſs gmenowaný yat/ a tak zmocniw ſe Měſta toho Cýſař/ poručil některé z těch kteřijž byli z ſtrany Gambakurtſké k vtrpnému Práwu poddati/ kteřijž wyznali yakými půwodem a náwodem toho ſe dopuſtili/ procež rozkázal ge před Měſtem ſtjnati/ a hned hnul ſe odtud k Měſtu genž ſlowé Sancta Petra, kdež weyš dotčené Pány na Rytijřſtwo paſowal/ činic gim děkowánij z té ſtatečnoſti/ a pro budaucý toho paměť rozkázal gména gich zapſati.

Tolikéž o Panu Czeňkowi z Lippého zmjnka gt

při Létu Páně 1344. kterýž byl při Králi Janowi yat od Polaků s ginými mnohými/ když ſe totižto Král Jan Krakowſké zmocnil/ o čemž pijſſe Hágek w ſmyſl tento:

Bolek Knijže Swijdnické/ genž byl Muž newelké poſtawy/ ale welmi zuřiwý a wyſokomyſlný/ mage nechuť proti Janowi Králi Czeſkému/ yal gednoho znamenitého Rytijře/ nez giné přijčiny gednom že přináležel k Králowſtwij Czeſkému/ chtě ſpůſobem tim Králi Janowi protimyſlnoſt včiniti. O čemž mage ſpráwu Král Jan/ wypravil k Bolkowi Poſly Přátelſké/ žádage aby Poddaného geho z Wězenij wypuſtil/ paklibý toho včiniti nechtěl/ že ſe muſý on yakožto o Poddaného ſwého zaſtawiti/ kterýž odpowěděl Poſlům, řka: Powězteż tomu Králi ſlepému/ že toho nechcy včiniti/ a hned před nimi poručil gey do hlubočegſſij Wěže wſaditi a hladě vmořiti.

Pro takowau odpowěď rozhněwal ſe welmi Král Jan/ a neywice proto/ že gey Bolek Králem ſlepým gmenowal; neb on ač byl zraku dokonce zbawen a nic zproſta newiděl/ wſſak nikoli toho na ſobě znáti nedal/ nýbrž prawil že widij ale nemnoho. A když kdo žádal přijſtupu k němu/ ptal ſe Komornijka kdo geſt/ yaké geſt gméno geho/ w yakém oděwu do Pokoge wkračuge/ gemuž odpowijdal Komornyk ten a ten geſt/ tak a tak mu řikagij/ a má ſukni čerwenau/ a když wſſel do Pokoge/ Král ho gmenem geho

přiwijtal, řka/ hned gſem tě poznal po té čerwené ſukni/ a ona byla černá/ někdy také wezma Knijhy aneb Liſt/ držel před očima yakoby widěl/ yakož mnozý tak ſe domnijwali že trochu widij/ ale Komornijcý ſmijch ſobě činijce/ wſſecko na opak gemu oznamowali.

Rytijř pak dotčený když byl giž hladem vmořen/ Král Jan ſebral Wogſko/ a wtrhl s oběma Syny do Kraginy Bolka Knijžete/ a přitáhl plundrugic Wſy y Měſtečka až k Swijdnicy/ a tu Předměſtij až do Bran Měſtſkých wypálil/ odkudž hnul ſe k Lanchutu/ a dobyl ho bez neſnáze při S. Girij/ a Knijže Bolek obáwage ſe aby zas nepřitáhl k Swijdnicy, žádal pokoge.

To když ſe dálo/ Král Polſký genž byl Vgcem Knijžete Swijdnického/ ſebral Lid a wtrhl do Knijžetſtwij Oppawſkého/ a činil tolikéž Králi Janowi welikau ſſkodu/ kterýž když o tom zwěděl/ táhl Wogenſký vpřijmo až k Krakowu/ plundrugic wſſe což na ceſtě bylo.

Wytáhl proti němu Král Kazymir/ a ſwedl s nim Bitwu neſſtiaſtnú/ neb mu padlo Lidu geho wijce než pět Set/ kteréž pomordowali Czechowé. A když ſe Král Jan tim ſpůſobem dobral až k Krakowu/ Předměſtij wſſecko ſpáliti rozkázal/ ten den před Swatau Pannau Markétau/ ale pro nedoſtatek pokrmůw čtwrtého dne odtud odtáhnauti muſel/ a na giné mijſta ſe obrátiti/ kteráž tolikéž mečem y ohněm plundrowal.

Mezy tim mnozý z Panůw Czeſkých přitáhli Králi Pánu ſwému na pomoc/ a položili ſe v Měſta řečeného Bitom/ kdež wegdauce do Měſta ſtkwoſtně hodowati počali/ a když ſe noc přibližowala wyſſli z Měſta do ſwých Stanůw/ a zeſnuli twrdě bez wſſeliyaké ſtráže a ſtaroſti. Toť Služebnijcy Krále Polſkého/ ti kteřijž byli na Zámku řečeném Bendijn/ tijſſe k Stanům gich ſe přiblijžili/ a naně ſnem y wijnem obtijžené křikem ſe obořili/ kteřijž newědauce co ſe děge, vtijkali/ a Polácy ge mordowali y gjmali/ a zwláſſtě neypřednegſſij/ mezy nimiž počten geſt Czeněk z Lippého, genž byl toho čaſu y rodem ſwým y ſſtěſtijm nadewſſecky Czeſké y Morawſké Pány neyſlawnegſſij/ a maudroſtij/ Zbožijm a zmužiloſti wſſecky giné Pány z Lippého přewyſſowal/ kteřijžto Páni po Králi a Knijžatech prwnij ſlowo měli/ ale tehdáž tak nenadále ſkrz nerozſſaffnoſt, ſnijženij/ že v Panůw a Rytijřůw pro takowau přijhodu za poſměch byli.

Král Jan z toho byl welmi zarmaucen/ tak že, ač vmijnil Králi Polſkému wětſſij ſſkody činiti/ muſel od toho předſewzetij trochu vlewiti/ a přemýſſlel yakby gim z toho wězenij mohl ſpomocy/ neb gich tam wſſech bylo ſedmdeſáte ſſeſt/ pročež nechtěl ani vpoſlechnauti Heytmanůw/ kteřijž radili aby s Wogſkem wtrhl do wětſſijho Polſka/ a tam ſe nad Poláky pomſtil.

Při ſpiſowánij žiwota Cýſaře Karla Reinerus Reyneccius, Stehynheni⁹,

dokládá Pana Jana z Lippého/ mluwijc o něm takto:

Ioannes de Lippa fidelissimus Carolo quarto Imperatori, qui elusit Venetos & Carolum Dominum suum cooperuit saccis & retibus in parva Barcha, & transduxit per Galeas Venetorum usq; ad portum inter arundines, & sic manus Venetorum evaserunt

cundo pedeſtres usq; ad Aquileiam &c. Is fuit deinde Capitaneus Guereæ contra Veronenſes: mortuus die ſeptima, & in ejus locum datus Lepus Baro de Valdek.

Od těch Panůw na hoře gmenowaných ſpatřuge

ſe poſlaupnoſt neb Genealogia Panůw z Lipého/ takowá: Gindřich z Lippého měl Mánželku Paní Barboru z Kunſtátu Krále Giřjho Dceru/ kteráž gemu porodila Syna Pertolta/ gⁱ ſe pſal Marſſálkem dědičným Králowſtwij Czeſkého. Ten měl Manželku Paní Kateřinu z Krawář/ s nižto ſplodil Syn[…] Gindřicha/ kterýž w Létu 15[…] w Krumlowě Moraw[…] [Z]ámek nákladně wyſtawěti dal.

Pan Gindřich měl Manželk[…] [K]ohunku z Pernſſteyna/ s nižto ſplodil Syna Jana.

Jan z Lippého dědičný Marſſálek K[…]wij Czeſkého/ Manželku měl Paní Maryánu z Sſtern[…] [o]d nich poſſel Syn řečený Pertolt.

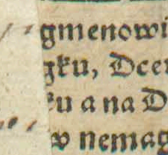

Dotčený Pan Pertolt dědičný Marſſalek K[…]wi Czeſkého/ měl Manželku Paní Zuzanu z Boſkowi[…] [kterýž]to ſpl[o]dil dwa Syny/ Jana a Czeňka/ kterýžto poſlednij […]ůr vmřel.

Pan Jan z Lippé[ho dědič]ný Marſſálek Králowſtwij Czeſkého[…] Bratru ſwém/ měl Ma[nžel]ku Paní Magdalénu z […]tmberka/ kteráž gemu p[…] diwſſe Syna Pertholda […] hobuda/ vmřela. Pogal […] bě potomně druhau Ma[…] gmenowitě Paní Kateřinu Kragěřk[…]gku, Dceru Pana Albrechta Krageře[…]u a na Dačicých/ s nižto žádných p[…]w nemage, vmřel w Létu Páně 159[…]

O tom Rodu zmijnku na giných rozličných mijſtech […]

Páni z Ronowa od těhož Předka s Pány wýſs dotčenými počátek Erbu a Rodu ſwého vkazugi/ o nichž takowé pamětij nacházým.

W Létu Páně 1381. Pan Czeněk z Ronowa a z Lechonic za Duſſy Zdeňka Bratra ſwého darowal platu ročnijho k zádušſij dwanácte kop gro: očež wyprawugij Knijhy Erectionum takto:

Nos Czenko de Ronov dictus de Lechonicz pro remedio animæ D. Zdenkonis dilecti Fratris nostri, duodecim Sexagenas damus donamus cenſus annui perpetui: &c. Actum præſentibus Domino Hinkone de Lippa ſupremo Regni Marſchalko, & Iaſcone dicto Praczek de Pirknſtein amicis noſtris dilectis.

O témž Panu Czeňkowi z Ronowa a z Lechonic pamět pozuoſtáwá při Létu Páně 1389. w tyto ſlowa napſaná:

Litera ſuper donationem cenſuum pro Eccleſia in Przibiſlav, ita quod Plebanus teneat tertium Vicarium &c. Nos Czenko de Ronov dictus de Lechonicz & hæredes noſtri, Notum facimus &c. ad laudem Dei omnipotentis, & honorem intemeratæ Genitricis, & Ioannis Baptiſtæ, decem marcas groſ: & ſexaginta quatuor groſſos in Villa noſtra magna Loſencz Eccleſiæ noſtræ Przibiſlavienſi veri annui cenſus damus donamus.

Pana Joſſta z Ronowa ginak z Lechonic/ genž

měl Manželku Paní Eliſſku z Sſwamberka připomijná pamět při Létu 1399. kteráž znij takto:

Erectio Altaris in Eccleſia Parochiali in Przibiſlavia Domina Alſka Conthoralis Domini Iodoci de Ronov aliàs de Lechonicz, dicta de Svamberk, ſeptem ſexagenas in Villa Hriſcz dedit donavit.

My Joſſt z Ronowa ginak z Lechonic/ wyznáwáme že gſme Ženě naſſy Paní Eliſſce z Sſwamberka Wěno vkázali na Wſy naſſy Hřiſcycých/ 2c.

O Panu Mikulásſowi z Ronowa děge ſe zmijnka

při Létu Páně 1402. w pamětj této:

Pro Eccleſia in Hradczano ſancti Benedicti, conſtituti perſonalitèr Domina Hydka Nobilis olim Nicolai de Ronov relicta, & Ioannes de Sſveiſtar & Ioannes de Porziczan, unam Sexagenam cenſus annui perpetui donaverunt.

Léta Páně 1510. vmřel P. Wiktoryn z Ronowa / yakž wyprawuge Lupač w Kalendáři ſwém / kteréhožto čaſu tolikéž vſnul w Pánu Bohu Pan Girzýk z Ronowa wedlé wyprawowánij téhož Lupače mluwicýho:

Obijt Georgius à Ronova Krzineczky in Rozdialov Baro Boemiæ, ſepultus 28. Martij

Páni z Lichtmburka w Zrcadle Morawſkem Poſlaupnoſt Rodu ſwého obſſirně ſepſanau magi / wſſak poněwadž s Pány weyš dotčenými od gednoho Předka poſſli / y tuto o nich zmjnku včiniti ſluſſné geſt.

Pamětij Kláſſtera Wylimowſkého připomjnagi tři Syny / Pana Smila z Lichtmburka / gmenowitě Pana Gindřicha / Smila / a Reymunda / kterýž prodali Opatu Wylimowſkému dwě Weſnice / totiž Heřmanice a Malowice / což wſſe porozumijwá ſe z textu tohoto:

Henricus, Smilo, & Reymundus Filij Smilonis Domini de Lichtmburk duas Villas vendiderunr Abbati Vilimouienſi & Conuentui ejus videlicet Herzmanicz & Malouicz, inter poſſeſsiones ipſius Monaſterij ſitas in utroq; littore cū fluuijs, molēdinis &c. Actum Anno 1281.

Dwa Bratřj Smil a Oldřich Synowé Smila z Lichtmburka / držeti dwě Weſnice gmenowané Klaſſtera, Opačnice a Golice / yakž o tō wyprawugi Knihy Kapitoly Pražſké při Létu Páně 1285.

Pan Jan Kruſſyna z Lichtmburka / darowal negaký plat Mnychům Řádu Kazatelſkého / kterýž zapſán geſt do Kněh Kapitolnijch takto:

Donatio decem Sexagenarum minus quatuor groſ: Monaſterio Sāctæ Mariæ in ſuburbio Grecenſi ordinis Fratrum Prædicatorum: Nobilis Vir Dominus Ioannes Kruſsina de Lichtmburk &c.

Widěl gſem geden Liſt Krále Wácſlawa pſaný

Léta 1305. kterýž ſwědčj Panu Reymundowi z Lichtmburka / a ten zněj ſlowo od ſlowa takto:

Venceſlaus Dei gratia Bohemiæ & Poloniæ Rex, Fatemur tam præſentibus quam futuris, fidelem noſtrum dilectum Reymundum de Lichtmburk, Villas noſtras Slakendorff & Hengeſtberk per felicis memoriæ Dominum Venceſlaum Boemiæ & Poloniæ Regem Patrem noſtrum chariſsimum fidelibus noſtris Hinkoni & Czenkoni de Lippa fratribus in Nongentis Marcis puri argēti Pragenſis ponderis obligatas, ab ipſis, Hinkone & Czenkone in ijſdem Nongentis Marcis de ipſius Patris noſtri aſſenſu & juſſu ac beneplacito exoluiſſe, & quamvis ipſæ Villæ quantum ad ipſarum veram æſtimationē plus forſitan valeant, ipſe tamen Pater noſter attendens & conſiderans fidelia ſervitia ſibi per dictum Reymundum multiplicitér exhibita, volenſq; ipſum condignis retributionibus præmiare, illud quod Villæ prænotatæ magis valuerunt quam Nongentas Marcas ipſi Reymundo de libertate Regia contulit & donavit. Nos quoq; ipſius Patris noſtri veſtigia imitari cupientes, in quantum poſſumus, & valemus, donationem & traditionem hanc confirmamus, &c.

Léta Páně 1306. Pan Hynek Kruſſyna z Lichtmburka / měl Saud před Kralem Wácſlawem s Janem Biſkupem Pražſkým o Měſto Sepekow a Skalicy a půl Wſy Radětic / vkazugic to před Králem / že takowé Zbožij odané bylo gemu od Záwiſſe Otce Manželky ſwé / tak aby ge měl za Wěno. Na proti tomu mluwil Biſkup / že to Zbožij k Biſkupſtwj náleželo / a že geſt ge Biſkup Tobiáſs Předek geho s powolenjm a nálezu Panůw Zemſkých giž obdržel / kteréžto Zbožij někdy měli / Wyt / Wok / Budiwog / a Hyndin Páni z Skalice neb z Lednic / Bratřij předřečeného Záwiſſe / což prokázaw Biſkup / Při na Hynkowi z Lichtmburka obdržel.

Mezy Liſty Kláſſtera předpowěděného / při Létu Páně 1329. nacházým pamět o Panu Gindřichowi z Lichtmburka / kterauž on po ſobě zanechal w Liſtu tomto:

Nos Henricus de Lichtmburk, fatemur præſentium tenore, quod à Venerabili Viro Domino Iaroſlao Abbate, Vſeſlao Priore, Venceſlao Præpoſito, Andrea Celario, totoq; Conventu Fratrum Monaſterij in Vi

limov ordinis Sancti Benedicti de eorum communi conſenſu & voluntate diſtrictum Boianovicenſem, ex toto deſertum à multis temporibus penitus incultum ſuſcepimus ad locandum & ad fructus uberiores reformandum, & hoc voluntate Regia mediante, nec non Honorabilis Viri Vlrici Magiſtri Pragenſis Eccleſiæ, Epiſcopatus Pragenſis Adminiſtratoris in Spiritualibus &c. In cuius rei teſtimonium Sigillum noſtrū cum Sigillis Nobilium, Iaſkonis de Chlum dicti de Sternberk, Hinkonis dicti Kruſsina, Reymundi de Koſtomlat Ioannis dicti Kokot, & Mſtiſlai dicti Rakuſicz eſt appenſum.

¶ Když gſem tu Knijhu ſpiſowal / toliko geden Potomek z Rodu toho pozůſtáwal na Morawě / Pan Jan Bernart Syn Pana Hynka Kruſſyny / kteréhož porodila Paní Kunka Bukowſká z Huſtiřan / a Páni z Ronowa při témž čaſe tito žiwi byli / yakž Tytulář w Létu Páně 1589. wyprawuge:

Pan Albrecht Gotffryd Křinecký z Ronowa a na Gilemnicy.
Pan Auguſtus Křinecký z Ronowa.
Pan Gindřich Křinecký z Ronowa a na Rožďalowicých.
Pan Giřij Wolff Křinecký z Ronowa.
Pan G řijk Křinecký z Ronowa.
Pan Karel Křinecký z Ronowa / kterýž přes několik let w Vhřijch na Wogně proti Turku ſtatečně ſe chowal.
Pan Wiktorýn Křinecký z Ronowa a na Cziněwſy.
Pan Wylim Křinecký z Ronowa.

O tom Rodu zmijnku na rozličných mijſtech nalezneš.

Wedlé Neywyžſſijho Pana Komornijka / měl mijſto Neywyšſſij Pan Sudij Kralowſtwij Czeſkého / kterýmžto na ten čas byl Vrozený Pán P. Adam z Sſternberka na Bechyni a Sedlcy ⁊c. kterýž per omnes gradus officiorum & dignitatum k té wywýſſenoſti přiſſel / a poſazen na wzáctném mijſtě Předkůw ſwých / o nichž tuto zmijnka doložená bude.

Cxdon ſláwu w Koryntu má welikau z toho!
Žě w dům ſwůg z vpřijmnoſti přigal rád každé°.
Ochotnoſt nápodobnau y tuto doſtane /
Ruku ſpěſſnau / laſkawau twář každý zaſtane.

O starožitném Rodu a Erbu Panůw z Šternberka/ kteřijž se z rozličných Statkůw psali y pijssy.

Kapitola VIII.

Na ten čas začátek ta Hwězda swůg wzala/
Když se nám do Nebe cesta otewřela.
Ti kteřijž gi w Czechách za Erb vžjwagi/
Od Hwězdy z Německa dáwno tytul magi.
Stkwělo se Králowstwj skrz gich zprávwu Czeské/
Y časy býwali (mohu řyct) Nebeské.
Pokoge gistého wssyckni pewnij byli/
Když ho s tim znamenijm Heytmané bránili.

Nacházegij se pamětij a weypisy z Register Saudu Komornijho Králowstwij Czeského/ pod Sekrétem wlastnijm Cýsaře Ferdynanda/ Vherského/ Czeského/ ꝛc. Krále Arcyknijžete Rakauského/ Margkrabij Morawského ꝛc. gichžto datum gest Léta Páně 1547. we Cztwrtek po swatém Pawlu na wijru obrácenij: Z těch wěcý wybral gsem yako neyhlawněgssij/ kteréž tuto předložiti gsem vmijnil/ yakožto pamětij a wyprawowánij hodné.

Přihodilo se že wzrostla něgaká hádka a rozepře mezy některými Rody o starožitnost Stawu Panského/ tu mnohé pamětij a listy vkazowali Páni z Šternberka o předcých swých/ kteřijž w neypředněgssijch Auřadech w tomto Králowstwij býwali/ od Knijžat a Králůw k mijstům takowým powoláni/ yakž o tom nijže doloženo bude obssijrněgi. Potomně pak toto bylo vkazowáno (yako při koncy weypisu) že Jan Margkrabě Morawský seznal kterak Mataus z Šternberka prowedl gest panstwij swé Králem Vherským/ Knijžaty Rakauskými/ Pány Styrskými/ Pány Bawořskými/ y ginými sprawedlnostmi/ že geho předkowé od Dědůw Pradědůw a Prapradědůw gsau od starodáwna Páni: kteréhožto listu datum gest 1302. A naposledy někteřij Artykulowé přečtenij z Kněh od Adama z Wartmberka položených Rodu Panůw z Šternberka za panowánij Krále Jana swědčijcý. Z čehož důwodně se prokazuge/ že ten Rod Panůw z Šternberka welice starý gest/ a w tom Králowstwij slawný pro znamenité chowánij yak w hrdinských činech, tak w Auřadech Zemských: o čemž y Kronyky wyswědčugi/ y weypis dále znij/ že gsau totižto mnozý Magestátowé a listowé položenij a čtenij před tim wssijm/ kdež se Zdeněk z Šternberka Neywyššijm Heytmanem wssech Zemij Králowstwj Czeského gmenowal na místě geho Králowské milosti, a Neywyššijm Purgkrabijm: neb w té důstognosti a sláwě postawen byl Léta 1472. kteréhožto Roku y datum listu toho bylo.

K tomu přistaupila giná smlauwa swato Wácslawská od Adama z Šternberka vkázaná/ též y swědomij Kapitoly Olomaucské/ kteréž se na Hrobijch z strany Rodu Panůw z Šternberka nacházý/ totiž w Klássteře S° Františka na Předměstij Olomauckém/ ano y weypis vkázaný z Margkrabstwij Morawského/ kdež stogij w listech/ w smlauwách/ w landsfrydu gména Panůw z Šternberka spořádným připsánijm let.

Mimo to přednessenij byli listowé mnozý/ yako list Otce swatého Papeže Pawla swědčijcý Zdeňkowi z Šternberka/ gehožto datum Léta 1466. List Krále Jana/ gehož datum 1315. kdež Tobiáš z Benessowa prodal Otcowské dědicstwij swé/ Zdislawowi z Šternberka. Jtem druhý list Krále Jana daný 1327. list Vrbana Papeže/ kterýmž potwrzuge Magestátu Krále Ottagara napsaného Léta 1262. a kdež gmenowitě položen gest/ Zdislaw z Šternberka/ a opět list Bratra Pawla řádu Swatého Františka w Margkrabstwij Morawském/ Jaroslawowi z Šternberka poslaný/ gehož datum Léta 1479.

Tolikéž přečtenij gsau Magestátowé Krále Wácslawa/ Krále Wladislawa/ y swědomij Kněze Mikulásse Probossta Klásstera Šternberského totiž že nalezl w swém Klássteře geden list Petra z Šternberka oswobozugicý z Lena a z Manstwij zbořený Hrad Kostelec nad Sazawau/ gehož datum bylo 1456. léta/ a tu po vkázanij swrchu dotčených listůw a Magestátůw powěděno/ kdyby dále wětssij počet Magestátůw vkázati se měl

žeby bylo weliké zaneprázdněnij.)( )( )( )(

Nic méně předložena geſt gedna Knijžka od Gindřicha Sſwihowſkého/ w kteréž množý ſtařj nálezowé ſpatřenj/ neb za ſtarých let Páni z Sſternberka potazy wynáſſeli/ a opět/ čtené gſau Dſky Zemſké před G. M. Králowſkau/ ſwědčijcý z ſtrany Domu Panůw z Rožmberka/ Léta 1360. kdež také napſán geſt Zdeněk z Sſternberka.

Z ſtrany pak datum let/ vkázáni gſau dwa liſtowé na Pargaméně/ geden Zdeňka z Sſternberka/ a druhý Zdiſlawa z Sſternberka/ na kterýchž obaudwau weliká dáwnoſt a ſtarožitnoſt Erbu a Rodu Sſternberſkého ſe prokazuge/ a prawdiwě ſkrz Mageſtáty Králowſké oznámená gſau weliká gegich zaſlauženij ſpolu s hodnoſtj a wzáctnoſti gjch proti Knijžatům Králů, a proti tomuto ſlawnému Králowſtwij.

A opět wyſlyſſeny gſau Dſky Zemſké/ yak při Saudu Zemſkém/ kdy/ kde/ a w yakých přech ſeděli/ wijce ſnad než od půl čtwrta ſta let/ yakž w těž Dekrétě Cýſaře Ferdynanda doloženo geſt/ kteréhožto datum bylo w Létu Páně 1546.

Pana Jaroſlawa z Sſternberka Kronyky Czeſké/

yako Hágek w Létu 1253. a Dubrauius 1242. y Polſké ſkrz Mechouiensem 1244. Cromerum 1240 připomijnagi/ za Panowánij Boleſlawa ſtydliwého w Polſſtě/ a w Czechách za Krále Wáclawa/ s takowým wyprawowánijm:

Weliké Wogſko Tatarůw/ kteréhož pokládagi na pět krát Sto Tiſýc/ wtrhlo do Kragin Ruſkých s dwěma Heytmany ſwými řečenými Bati a Peta/ kteréž oni gmenugi Czármy/ a auſſagice weliké ſyle a množſtwij/ bezewſſeho odporu proběhlo Ruſkau a Podolſkau Zemj/ ano giž od Lubelſkého a Sendomiřſkého Weywodſtwij přes Polſku malú y welká grunty Slezſkého Knijžetſtwij hyndrowati začijnalo/ nemijnijce ſe ani tu zaſtawiti/ geſtližeby gim ſſtěſtij ſlaužilo/ ale y Morawſké Margkhrabſtwij ſpolu s Králowſtwij Czeſkém/ bud mečem neb ohněm zahubiti/ ano y wſſecko Křeſtianſtwo wedlé neywětſſij ſwé možnoſti prawě wykořeniti.

Naplněné byli ſtrachem wſſecky Krage/ wſſyckni Národowé okolnij nemiloſtiwoſti Tatarſké náramně ſe lekali: Boleſlaw Knijže Polſké yak zwěděl že Polácy wyſlanij poraženij gſau v Chmelnijka/ nezbraňugic déle Nepřijteli w Polſſtě a w Knijžetſtwij Mazowſkém ſſkody činiti/ hned s Matkau ſwau Grimyſlawau a Manželkau Kyngau/ a ſe wſſym Dworem ſwým vgel do Vher k Zetij ſwému/ yakž Polſké Kronyky wyſwědčugi/ a yakž Hágek w Liſtu 237. pijſſe/ vgel ne do Vher/ ale do Morawy do Kláſſtera Welehradſkého/ kdež ſe před Nepřijtelem bezpečným býti rozuměl. W čemž ſe s Hágkem ſrownáwa y Dubrauius Biſkup Olomaucký o těmž mluwijce w tyto ſlowa/ neboližto w takowý ſmyſl:

Léta Páně 1244. z Tatarſkých Hor a Kragin Heytmané Bati a Peta/ ginák Czárowé přitáhli s Wogſkem do Země Ruſké a Podolſké/ kdež množſtwij weliké Lidu obecného pohubiwſſe s Knijžaty y Pány/ wſſecky ty

Kraginy welmi ſſijroké ohněm pokazyli. Odtud když ſe hnuli k Polſſtě/ Boleſlaw welmi ſtraſſliwý/ žádného Zámku Pewnoſti ſe důwěřiti neſměl/ nýbrž vtikánijm zdrawij ſwého vmijnil hágiti. Ropuſtiw Krakow Stolicy Knijžetſtwij ſwého/ s Matkau a s Ženau odgel do Morawy na Welehrad/ a ginij tolikéž Páni náſledugice w tom včinek Knijžete Boleſlawa/ geden každý wedlé zdánij ſwého na mijſto bezpečněgſſij ſe obrátil.

Za tim Pohané nawyklau prutkoſti/ Wſy/ Měſtečka/ Měſta a Zámky/ zewſſech wſſudy ſtran ohněm plundrowali/ Lid w nich zaſtijžený mečem vkrutně mordowali/ Koſtelnij Klénoty wynáſſeli/ vkrutenſtwij nad Křeſtiany newýmluwné prowozowali/ Pani a Panny gim čijnijce náſyli ohawně przenili/ kteraužto gich ſwywolnoſt oblibugice ſobě množý z Ruſſanůw/ ſpolčili ſe s Wogſkem Pohanſkým/ odkudž ſnadná wěc může býti k wěřenij/ že toho lidu Nepřátelſkého tak weliký počet byl/ totižto pět krát ſto tiſýc/ neb gich mimo to wždycky den ode dne wijce a wijce přibýwalo.

Protož rozděleno geſt Wogſko na dwé/ s wětſſijm dijlem wtrhl Heytman Baty do Vher/ poraučege s oſtatnij čáſtkau aby Peta proti Slezákům Morawanům a Czechům yal ſe bogowati/ kterýž wpuſtiwſſe ſwůg Lid do Kraginy Slézſké, Czechy y Mokawany ne lehce přeſtraſſyl/ Zemj hubil/ lid mordowal/ Wratiſlaw Měſto neyhlawněgſſij Knijžetſtwij Slézſkého dobyl/ a giž y k Lehnicy přitáhl, vſylugic yakby gi mohl podmaniti.

Tu Knijže Gindřich Pán w činech hrdinſkých prawě ſkuſſený/ nechtě w nicemž Pohanu ač Wogſkem neſčiſlným ſylnému vſtaupiti/ nýbrž chyſtal ſe gemu odpor činiti. Z té přijčiny ſgelo ſe k němu množſtwij Panůw a Rytijřůw ze wſſech okolnijch Kragin/ též y Miſtr Pruſký s ſwými Křižownijky/ a s množſtwijm pěſſijho lidu od wykopáwánij Hrud na Horách odwedeného, pod Praporcem Swatého Křijže/ kteřijžto wſſyckni ſpolečně když ſe přibližowali k Lehnicy/ wygel proti nim s radoſti Knijže Gindřich/ chtě hned té chwijle s Wogſkem na Tatary vdeřiti/ yakož y tak včinil/ ale že pak wygižděgicýmu giž z Měſta, Kámen z Koſtela Matky Božj w celoſti před nohy vpadl/ někteřij z Panůw pokládagice tu přijhodu za znamenij neſſtěſtij budaucýho/ radili Knijžeti aby zanechal toho dne bitwi/ a zaſe zpátkem do Měſta ſe obrátil/ wſſak předce nemohli toho při něm obdržeti aby s Pohany bog neſwozowal. Nebo poſpijchagic z Měſta wedlé předſewzetj ſwého/ vſylowal Wogſko Křeſtianſké na čtyry hauffy rozděliti/ aby tak ſnadně od Pohanůw obſkočeni nebyli/ poněwadž byl wětſſij geden hauff Pohanſký nežli wſſecko Knijžetcý Wogſko/ a wſſak ani z té přijčiny Srdce geho Heroické ſe neſtrachowalo.

Když pak giž oběd wě ſtrany zſſykowané byli/ hned Traubenijm k bitwě znamenij dali/ pročež y Křeſtiané na Tatary vprkem ſe walili/ y Tatařij k Křeſtianům ſmělé přiſtaupali.

Neyprwé doſtalo ſe potýkati s Tatary Boleſlawowi Synu Děpoltowému/ kterýž byl prwé s Vgcem ſwým z Morawy před Pohany vgel/ ale magic tehdáž pod ſwau zpráwau ten lid s Praporcem Křižownickým/ zmužile s nim začal na Nepřátely dotjrati: ale že vſtawičně Střelba ſſla/ ne ginak než yakoby kraupy z huſta na Wogſko padali/ bez mnohé neſnáze poražen geſt y s lidem ſwým začátek boge čijnijcým.

Hned po něm potýkal ſe Miſtr Pruſký Pompo/ geho Křižownijcy že byli Zbrogi dobře opatřenj, bez ſſkody na naſſe nabjhali/ a od nich netak oni yako gich Konij mordowáni byli/ wſſak předce potom s Střelbau welmi huſtau gſau poraženij.

Takowé nesstěstý spatřiw Knýže Gindřich/rozkázal se osič tným dwěma hauffům přihotowiti/ z kterýchž geden sám pod swau spráwau měl / a

druhý poručen Wácslawowi Knýžeti Opolskému/a to takowým způsobem aby se Pawezami opatrně přikryli/skrze což by gim Nepřjtel sskoditi nemohl ani Koňuom gich. Což když včiněno s nemalým prospěchem / (nebo Střelba wzhůru pusstěna byla spolu y s střelami gich k Nebi wznessenými / zase dolů padagicý gim welmi sskoditi měla) napomenul wssech aby rychle Střelbu gegich wětssý obskočili/a k Tatarským hauffům se přiblýžili/ žeby se s nimi ne z Lučissť neb z Ručnic střýlenjm, ale s Mečý potýkati museli.

W tom Wogácy Knýžetcý přikrytý sstýty, wskočili do Wogska Tatarského/s sstěstým takowým, že množstwý Nepřátelůw mečem zmordowali/ ano giž welmi Tataři vstupowati začali.

Byl pak w zadnými hauffu gich geden Praporec/ na kterémž bylo znamený na způsob litery X včiněné/a na koncy dřewa přiwěssena byla Człowěčj Hlawa welmi černá/gižto když počal Fendrych rukama tisknauti / wywalil se z ný náramně smrdutý dým/ tak že netoliko Křestiany strachem y smradě zarazyl/ale y zpátkem ge trochu postaupati přinutil/totižto z té přjčiny, aby za tim Tataři (wedlé obyčege swého) naprawugic Lučisstě s Střelami, zase k spráwě a posylněný přissli.

Slyssán potom w Knýžetcým Wogsku křik wolagicých/zabjheyte Tatarům zabýheyte/čemuž Messko Knýže Opolské ginak rozumėgice yakoby woláno bylo/vtýkeyte vtýkeyte/ a hned bez mnohého ohlédány s hauffem swým vtekl/zanechagic Gindřicha práwě w welikém nebezpečenstwý/kterýž s pozůstalými statečně a stále se bránil až do smrti: neb gest tu zahynul sewssemi swými/gehožto Hlawu odťatau Pohané na dlauhé dřewo wstrčili/a gi yako na potupu a posměch po swém Wogsku nosyti poručili.

Nicméně nedobyli Města Lehnice / kdež byla Anna Manželka Gindřichowa Sestra Wácslawa Krále s dětmi swými / neb pospjchali k Morawě, kterauž trochu hognėgssý býti wěděli. Welmi na ten čas osykalý Morawané, nemagice žádné Margkhrabý w Margkhrabstwý swém/ ani Lidu Rytýřského / z kteréhožby pomocý Země býti mohla obráněna. A Král Wácslaw Cžeský netoliko w Morawě nebyl/ale teprwa se radil s Cžechy, zdaliby vžitečněgi bylo Tatarům cestu zaskočiti / čili gich w Praze dobře ohražené a wsseliyakými proffanty opatřené očekáwati. Pohnut gsa k

posledku nebezpečenstwým Morawanůw/a prosbami žalostnými a nařýkánjm tužebným/ Heytmana gim z Rodu Panůw těch kteřjž se Ssternberkowé od Hwězdy gmenugi s nemalým počtem Lidu Cžeského / do Olomauce (k kterémuž se Zběř ta hlučně přiwalowala) odeslal , přikazugic gemu, aby s Nepřýtelem bitwy polný neswozowal / ale raděgi Zdý Městských statečně chránil/owssem s nemalým pohodlý lidu swého/poněwadž Tataři k dobýwány Pewnostý negsau spůsobný.

Když se pak zawřel w Olomaucy Jaroslaw z Ssternberka s swými Cžechy / hned počali se Wogska Nepřátelská vkazowati / weliké sskody činýce, yak na dobytku tak na lidech/ Wsy Města zapalowali/a hlawy lidské k Hřiwám Koňským přiwazowali/aby obležený widauce takowé vkrutenstwý, tim spýsse Město pro strach poddali. Ale oni s křikem mluwili Heytmanu swému/aby rychle Brány otewřené byli/poněwadž nemohau déle na Tyranstwý Tatarské patřiti. Takowé rozpálený mysli Wogenské, sotwa Heytman vkrotil/ zapowýdage pod hrdlem aby žádný newzdalugic se od mjsta gednomu každému vloženého/společně k bráněný Města hotowi byli. Za tim Pohané Město obgýžděli / a kteréhokoli na Zdech státi spatřili / toho welmi mýrně Střelau prohnali s welikým Křestianůw podiwenjm / poněwadž nikdý nadarmo Střela na Zdi newletěla. Neb několikrátě k lepssýmu vgisstěný smyssleny obraz wystrčen/a hned mnohými střelami od Tatarůw prostřelen byl / a častokráte množstwý welikým Střel Město zastýnili. Což když widěli býti bez vžitku/ohněm začali sskoditi / gimžto neyprwé Předměstý prázdné zkazyli / a potomně Klásster Hradický w popel obrátili, s zahynutým nemalo žoldněřůw.

A když Peta Tatarský Cžár/ ani střelami/ ani ohněm/ ani wzetý Klásstera gmenowaného obležené wen wywábiti nemohl / počal za ničemný Lid Cžechy a Morawany pokládati / pročež y welmi ony pilné stráže ulewil: odgýžděli Wogácy geho a přigýžděli wedlé swé lýbosti/ neb žádnému swywolnosti vžýwati nezbraňowali.

Tomu wyrozumėgice Jaroslaw z Ssternberka / zwolaw Wrchný nad Wogskem Rotmistry a Desátnýky/ řekl. Nyný hle čas netoliko přjhodný/ale práwě neglepssý wýpad včiniti/ poněwadž nás nyný sobě lehce poważuge Nepřýtel/ bezpečně sobě počýná / bezpečně y Wůdce w swém Stanu ležegi/potřebugic newděčného wzbuzený: protož widýli se wám za dobré takowé přýležitosti neopausstěti / zegtra ranným gýtrem před switánjm/ powstaneme wssyckni s Lidem nassým přihotowenj/ připadneme na Pohany spýcý/ a nic takowého nesmegssegicý/ z čehož obdržýme při Krali Pánu nassem lásku/a Zemý od náběhuw Tatarských wyswobodýme.

Swolugice k tomu y Desátnjcy 2c. y Wogácy/ráno předednem do Ležený Tatarského wběhli/laupili/ mordowali/ neginače než yako Howada/ poněwadž twrdým snem byli téměř wssyckni zesnuli : někteřý owssem ze sna probuzený/neodpýrali Křestianské mocy/ale odewssého wssudy vtikali/neb Tatar pěssý k bitwě zhola gest nespůsobný/což koli může/ to wsse Kůň geho spůsobuge.

Po takowém hřmotu a běhány w Stanech teprw procýtil Peta / a vchytiw Koně počal swých napomjnati / aby na Koně wsedali a swých se mstili/ ale Lid ten přestrassený niyakž nemohl k pořádku přigýti/ zwlásstě pak když gesstě swýtati nepočýnalo. Nic méně nezauffal Heytman Peta/ale powolaný a Auřadu swému za dosti čimil / shromaždugic semotam běhagicý a swoláwagic/ tak dlauho až vpadl w ryce Jaroslawowi z Ssternberka/

berka/ od kteréhož z sstiastné přjhody w temnostech nočnjch proboden gt/ a z Koně dolů swrzen.

Newěda pak Jaroslaw koho gest zabil/ že giž Wogsko Tatarské k spráwě a dobrému pořádku přicházeti počalo/ rozkázal swým ssortelně z nenáhla wstaupiti/ a w tom se rozedniwalo/ odkudž Tatari vzřeli Tělo Czára swého mrtwé/ kteréž hned pochytiwssy plácyce nad nim obyčegem Pohanským, od Olomauce běželi/ a k Batowi Starssjmu Czáru do Vher z vtikali.

Děkowal Jaroslaw z Ssternberka Pánu Bohu za tak sstiastné nad Tatary wjtězstwj/ připisugice to geho samé Wssemohaucnosti/ skrz kterauž potřené Nepřátelské Wogsko/ skrz kterauž weliká wewssem Lidu směloſt wzbuzená/ a newyprawitedlná radost wssem obgednána. Pročež y čest tomu spráwnému a slawnému Heytmanu odewssech dána/ odewssech láska prokazowána/ a weliké gemu činěno poděkowánj.

Král také Wácslaw wděčen gsúce takowého poslauženj a statečnosti/ darowal gemu Krag kterýž až po dnes sluge Ssternberský od Zámku a Městečka tak gmenowaného/ y od téhož Pána založeného. A to nynj gest w drženj Knjžete Minstrberského/ nebo po s giti Potomkůw Jaroslawa/ přisslo to w Manstwj Biskupu Holomuckému/ kteréhož dostana Knjže po gedné Berkowně z Dubé/ nechtěl býti pod Manstwj Biskupowém/ ale Opatstwjm Zdárském založeném od Panůw z Kunstátu Předkůw swých/ Panstwj Ssternberské oswobodil. Což se stalo (wedlé wyswědčenj Desk Zemských) za Stanislawa Pawlowského.

Welikau dáwnost a možnost Předkůw Erbu a

Rodu Panůw z Ssternberka předstjrá List tento/ yakž se snadno z přečtenj geho porozuměti bude mocy/ kterýž gest w tyto slowa napsaný:

Nos Iaroslaus de Sternberk & Buchardus de Klingenberk, sine omini dolo, captione atq; malo ingenio, veracitèr promittimus Domino nostro Venceslao Regi Bohemiæ & Marchioni Moraviæ fidelitatem & homagium, & cum pro Domino & Rege nostro habebimus, & habere semper volumus efficacitèr, fidelitèr & devotè, sibiq; parebimus & serviemus in omnibus, sicut Regi & nostro Domino naturali. Promittimus quoq; vera fide pacem & concordiam cũ Henrico de Rozmberk, & universis ac singulis fratribus, amicis & cognatis ipsius, & cum cæteris hominibus & habitatoribus Regni Bohemiæ inviolabilitèr perpetuò conservare. Quod si fortè nos vel aliquis ex nobis fidelitatem meram, devotionem synceram, & obedientiam perfectam dicto Domino nostro Venceslao & pacem & concordiam non servaverimus, tunc volumus perjuri, exleges & infames ab omnibus reputari, nec non excommunicationi, Dominorum, Papæ, Adolphi Magdeburgen: Thobiæ Pragensis & Theodorici Olomucensis, Episcoporum, quam jam promulgatam & latam habere volumus, ex nunc pro ut tunc, perpetuò subiacere, & proscripti esse Imperij & dicti Domini Venceslai, & quod bona nostra omnia tam stabilia quàm mobilia, vel cujuscunq; ex nobis, qui prædicta non ser-

vaverit inviolabilitèr, sint ipso facto adjudicata ipsi Domino Venceslao & in eum & suos hæredes omne jus, Dominium & potestas, quod vel quæ in eis habemus, conferantur, exclusis & exhæreditatis nostris filijs hæredibus vel Successoribus quibuscunq; , & quod deinceps nunquam ab ipso Domino Venceslao vel hæredibus ejus eadem bona, si nos vel aliquis ex nobis, præfata, fidelitatem & obedientiam, & pacem & concordiam pro ut dictum est, non servaverimus, repetemus per nos, aut per interpositam personam, aliqua ratione vel causa, nec restitui dicti Domini Venceslai gratiæ, vel ut nobis, vel cuicunq; ex nobis, qui prædicta, fidelitatem & obedientiam, & pacem & concordiam non servaverit, ut est dictum largiatur venia curabimus, nec eundem Dominum Venceslaum rogabim⁹ seu provocabimus quod rogetur, imò eũ, quicunq; prædicta pro ut dictũ est, non servaverit impugnabimus totis nostris viribus, & studebimus prosequi velut hostem & generalis pacis atq; Concordiæ turbatorem, renunciãtes præsentis tenore scripti voluntate spontanea, tàm universalitèr quàm singularitèr omni juri & exceptioni, quod vel quæ possumus opponere de jure vel de facto aliqua ratione seu causa, nec non etiam omni indulgentiæ vel rescripto Papali vel imperiali, quã vel quod per nos aut aliquem nostrum impetraretur vel obtineretur, ut non teneremur vel teneri deberemus ad observationem omnium, vel cujuslibet prædictorum, vel quod ad prædictarum pænarum absoluti vinculo redderemur: Hanc autem nostram promissionem, quantûm ad dictas pænas spectat vel spectare potest à festo Pentecostes proximè venturo, usq; per quatuor annorum spatium percompletum, inviolabili vigere volumus firmitate: transactis autem dictis quatuor annis, ab ejusdem promissionis legamento volumus esse absoluti, liberi, & immunes, nihilominus tamen fidelitatem meram, synceram devotionem & obedientiam perfectam dicto Domino Venceslao tenebimus & exhibebimus, & pacem & concordiam cum prænominatis & cæteris hominibus Regni Boemiæ servabimus perpetuo, sicut superiùs denotatur. In cujus promissionis nostræ robur ac evidens argumentum, præsentes fieri & Sigillis nostris, ac Dominorum, Theodorici Olomucensis Thobiæ Pragen. Episcoporum ordinavimus communiri. Actum & datum Anno Dominicæ Incarnationis 1277. pridíe Nonas Decembrís.

Za panowánj Ottagara Krále činj se zmjnka Léta

Páně 1262. w Listech Kapitoly Pražské o P. Zdislawowi ginak Zdeňkowi z Ssternberká/ kdež položen gest za swědka s ginými mnohými Pány/ gichžto gména/ y giné privilegia wyprawugi takto: Dominus Andreas Aulæ Regiæ summus Camerarius, Dominus Iarossius Burgravius Pragen: Dominus Cheton Iudex, Dominus Herman Subcamerarius, Zdislaus de Sternberk, Vlricus Burgravius de Loket, Vlricus de nova domo, Vilhelmus de Podiebrad, Sezema de Kostomlat, Zdislaus Submarsalcus, Iaroslaus Castellanus de Boleslav. Benessius Subcamerarius Moraviæ, &c.

W Plzni w Koſtele Farnijm / kdež ſe od mnoha

Set Let Páni z Sſternberka pochowawali / toho ſpatřuge ſe negaké ſtrowné znamenij: neb pro dlauhowěčnoſt Kamene Hrobnijho wijce ſe na něm textu wyrytého čijſti nemůže/ gednom to, Zdenick de Sternberk.

Dáwné pamětj okolo Léta Páně 1240 oznamugi

že Pan Wogtěch z Sſternberka za Krále Wácſlawa ſeděl na Saudu Zemſkém mezy ginými Pány takto popſanými: Beneš z Wartmberka/ Jan z Michalowic/ Jan z Wartmberka/ Heřman z Nowého domu/ Sezema z Auſti/ Plichta z Žerotijna/ Albrecht z Sſternberka/ Wylim z Hazmburka, a ginij/ kterýchž to gmen Páni ſpatřugi ſe tak také položenij w Létu 1300. y w Létu 1321. za panowánij Krále Jana, yakž doloženo bude pod Erbem Panůw z Wartmberka.

Zapanowánij Krále Jana Léta Páně 1327.

geſt zmijnka o Panu Zdiſlawowi z Sſternberka w gednom liſtu téhož Krále takowá:

Nos Ioannes Dei gratia Bohemiæ & Poloniæ Rex ac Lucemburgenſis Comes, ſcire volumus Vniverſos, quod cum Thobias dictus de Beneſsov Camerarius Pragenſis devotus noſter dilectus, patrimoniales hæreditates ſuas, ſcilicet caſtrum Konopiſcz, Beneſsov oppidum, & Villas, Iarkonic, Ondrzeiovicz, Lhota, Podhaine maius, Podhaine minus, Radikonic, Konarzovic, Semonic, fideli noſtro Zdiſlao de Sternberk conſanguineo ſuo &c. dedit: donavit &c. Idē Thobias de Beneſsov Canonicus Pragenſis Villam Radikovic fratribus Ordinis S. Franciſci dedit ad uſum, fructum, Anno 1311. Takowé nadánij konffirmowal Král Wácſlaw. Léta 1392.

Léta Páně 1382. za Krále Wácſlawá / Pan

Kunat z Sſternberka s mnohými ginými Pány/ ſebral weliký počet Služebnijkůw a Poddaných při Joſſtowi a Prokopowi Margkrabůw Morawſkých/ a společně Wogſko Vherſké porazyli. O čemž Hágek w Liſtu 352. pijſſe takto:

Někteřij z Vhruow znamenagic Krále Czeſkého nedbánliwoſt a Margkrabůw dobrotiwoſt / bez powolenij a wědomi Krále ſwého wtrhli nenadále do Morawy/ a okolo Vherſkého Brodu a Hradiſſtě ſſkod welikých načinili. Což vſlyſſewſſe Joſſt a Prokop Synowé někdy Jana Otce Cýſaře Karla / rychle ſwých Podaných ponukli aby proti Vhrům táhli. A hned wyprawice ſe Bohuſſe z Bozkowic/

Wylim z černé Hory/ Gijřij z Kunowic/ Haſſek z Krawj Hory/ Milota z Czymburku/ Petr Žerotinſký z Roſyc/ Hanuš z Strážku/ Přenek z Wickowic a z Lauček/ Janek Kralicky z Křſowic/ Bohuſſe z Pruſynowic/ Kunat z Sſternberka/ Jaroſlaw Bělijk z Náměſſtě/ Zbyňek a Hrozek Bratřij z Daubrawice/ Mateg z Sſwábenic/ Geljnek z Wetěřowa/ Hroznata z Wickowic a z Strážku/ Jaroſſek z Podole zc. a pogawſſe Lid v Oſlowan/ puſtili ſe tegně až k Malenowicům/ a tak nenadále Vhry zaſkočili. Joſſt pak Margkrabě pogal půl třetjho Tiſýce Lidu giného z Morawy položil ſe pod Klenowicy/ očekawagice na Pány předřečený. Třetijho dne hnul ſe odtud mimo Kroměřijž/ a w tom Vhři počali ſe zpátkem obráceti s welikau kořiſti/ tot oznámeno gim že gſau od Morawanůw zataženij v Koryčan/ a oni zſſykowawſſe Lid proti Joſſtowi yakoby bogowati chtěli/ ale wždy po malu vſtupowali. Joſſt čas vhlijdawſſe když mů Páni weyſs gmenowanij přiſpěli/ kázal ſe ſwým s Vhry potýkati/ kteréž obklijčjce/ laupežnijky ty napořád mordowali.

Padlo Vhrůw půl páta Tiſýce/ a půl čtwrta Tiſýce Wězňůw do Holomauce přiwedeno. Páni gmenowanij neměli w ſwém Hauffu wice než ſedmnácte Set / neb toliko s ſwými Poddanými wytáhli.

Po wykonánij té Bitwy Joſſt wſſecku kořiſt oddal Panům Morawanům/ aby s ni činili coby koli chtěli/ kteřijž wezmauce co gim od Vhruow pobráno/ oſtatnij gegich laupež mezy ſwé Wogáky rozdělili/ toliko Vhry bohatěgſſij ſſacowali/ chudé k wěčné ſlužbě podrobili/ a tudy Vhruom Morawu zoſſkliwili.

In libris Erectionum w Létu 1379. připomijna ſe tolikéž Pan Zdeněk z Sſternberka takto: Nobilis Vir Dominus Zdenko de Sternberk, Dominus Caſtri in Konopiſt, quandam literam ſuam, nomi

ne Domini Alberti filij Domini Petri de Sternberk in Pergameno ſcriptam & Sigillorum appenſione munitam, ſanam & integram donationi decem Sexagenarū quod ſuper teloneo pro Monaſterio in Beneſsovv &c. obtulit &c.

Mezy ginými Pány kteřjž na Saudu ſedêli Léta 1388. položená gſau gména y těch / Albertus Senior de Sternberk, Albertus iunior de Sternberk, Zdiſlaus de Sternberk.

Léta Páně 1392. *Erectio* Altaris Beatæ Mariæ Virginis in Eccleſia Parochiali in Miecvveziovv (ut patet in lib: Erec.) připomjna Pana Wogtěcha z Sſternberka ſwrchu gmenowaného Syna Pana Petra z Sſternberka takto: Ego Albertus de Sternberk &c. Spiritus Sancti gratia, dedi, donaui decem Sexgenas cenſus annui in Villa VVlkovvic.

Na téhož Pana Wogtěcha yak ſe domniwā wztahuge ſe y tato paměť: Erectio Sanctorū Apoſtolorū & S. Dorotheæ in Beneſſovv: Nos Albertus de Sternberk, Dominus in Konopiſt, & Procopius Plebanus Eccleſiæ in Grecz Reginæ, notum facimus, quod in Lhota dicta Dubovva prope Lſteyn dedi donaui quinq; Sexgenas in Villa Vranovv 32. groſſos, &c. Anno 1397.

O čemž ibidem takowá geſt zmjnka: Donatio unius araturæ alodialis pro Altari Sanctæ Mariæ & Sanctorum Apoſtolorum, S. Dorotheæ in Beneſſovv. Nobilis Albertus de Konopiſt alias de Sternberk, octo Sexagenas dedit donauit cenſus annui & perpetui.

Idem D. Albertus de Sternberk, pro Monaſterio S. Franciſci in Ciuitate Pragenſi dedit viginti Sexagenas cenſus perpetui in Villa Dranouic. Anno Domini 1401. die 5. Martij.

Léta Páně 1395. **w Kniháách Koſtela Pražſkého** weyſs gmenowaných děge ſe zmjnka o Panu Smilowi z Sſternberka / y Manželce geho Pani Anýžce z Raudnice/proto, že nadala giſtý plat k Oltáři w Třebochowicých/ yakž w tých Kniháách zapſáno geſt.

Ten tolikéž ſe potom připomjna Léta 1406. těmito ſlowy: Tranſlatio cenſus ſex Sexagenarū groſs: cum nouem groſsis Altaris omnium Sanctorum Patronorum & S. Katharinæ in medio Eccleſiæ Parochialis in Trzebiechouic de villa Raudnic ad Villam Sczenkovv. Anyzka de Raudnic, relicta quondam Similonis dicti de Sternberk.

Kniháy gmenowané w Létu 1409. poznamenugi Pana Gindřicha z Sſternberka / kterýž Koſtelu in Plana nadal giſtý plat na Mleyn / a ten ſe pſal de Sternbek & in Plana.

Léta 1407 **w Liſtu na Concilium** Conſtanſkém wyſlaném podepſali ſe s ginými Pány (yakž doloženo) Pan Smil z Sſternberka/a Pan Jaroſlaw z Sſternberka a na Weſelé. O čemž Hágek obſſýrněgi.

Nynj dotčený Hyſtoryk w Liſtu 377. **Létu** 1420. pjſſe o Panu Petrowi z Sſternberka w takowý ſmyſl: Den Zwěſtowánj Panny Marye/ Břeněk Sſwihowſký/ Walkún z Adlaru a Žižka/ magice něco drahně Lidu Táborſkého táhli k Sudomiři/ chtěgice tu ſſkodu učiniti/ ale ſebrali ſe na proti nim Mincmeyſter od Hory Kutny/ Petr z Sſternberka toho čaſu Miſtr Přeworſtwj Strakonického a Wáclaw z Leſſtna / kteřjžto dawſſe Nepřátelům bitwu u Rybnjka gednoho/ ſnažně ſe bili až do západu Slunce. Tu zabit gt Břeněk Sſwihowſký/ a zahynulo tolikéž mnoho Mužůw wýborných Pána Strakonického: Žižka utečenjm žiwot ſwůg zachowal/ gehožto někteřj honili / wſſak on mage Kůň rychlý ugel s welikým ſtrachē až do Leſůw/ kdež puſtiw gey/ pěſſky s wětſſým bezpečenſtwým poſpiſſyl do Hor. Měli Wezňůw z roty Žižkowy ſſedeſáte a tři/ kteréž wſſecky pogma Mincmeyſter do Hory poručil ge w gedné ſſachtě zahrabati. Což y pod Prahau poznamenáno.

W Liſtu potom 380. **týž Hágek o Panu Petrowi** z Sſternberka nilowý takto: Cýſař mage Lidu počet nemalý/ položil ſe nad Zbraſlawi/ odkudž poſlal do Rzjſſe/ žádage od Němcůw proti Czechům pomocy/ kteřjž na žádoſt geho přitáhli Wogenſký/ pročež Pražané obáwagice ſe té ſýli / poſlali y oni k Táborům o pomoc/ kteřj ſe počali z toho wynilauwati/ a když Táborowé přitáhli k Beneſſowu / nechtěli gich do Měſta wpuſtiti/ ale gim přichyſtali doſtatek wſſech potřeb. Ale oni o to ſe hněwagice/ poſlali Poſly ſwé pro Chleby a giné potřeby/ a w tom ſpůſobili že byl oheň ſkrytě položen, y odeſſli. O njchž magic zprávu Cýſař / wyſlal čtyry hauffy Lidu ſwého/ aby ge wyſſpehugic bogem rozpláſſyli. W gednom hauffu byl Heytmanem Wácſlaw z Leſſtna/ w druhém hauffu Petr z Sſternberka a z Konopiſſt/ w třetým hauffu Janek Swidnický/ a w čtwrtém Albrecht z Donina: ti přigewſſe na Tábory z Lučiſſt welmi z huſta ſtřýleli / ale že pro huſté křowj w kterémž Tábořizaſedli gýzdnj neměli takowé přiležitoſti / muſyli gich zanechati. Zabit potomně gmenowaný Petr za Panowánj Zygmunda Cýſaře/ když chtěl Prahu mocy opanowat/

nowat/ a to s Jaroſlawem z Sſternberka a z Weſelé a s mnohými ginými Pány/ yakž o tom důwodněgi při Stawu Měſtſkém dotčeno bude.

Léta Páně 1421. Liſt Zygmunda Cýſaře V-

herſkého a Czeſkého Krále/ připomjná Pana Alſſe z Sſternberka Raddu téhož těmito ſlo- wy: My Zygmund z Božj miloſti Ržijmſký Král/ po wſſecky čaſy rozmnožitel Ržijſſe/ V- herſký/ Czeſký/ Dalmatſký/ Charwatſký ꝛc. Král. Wzkazugem wſſem Pánům/ Rytij- řům/ Panoſſem/ Měſtům/ y wſſy Obcy Krá- lowſtwij Czeſkého/ náſs aumyſl dáwagice wám wěděti/ že gſme ſrozuměli/ žeby měl Sněm Panſký a Obecnij w Czechách býti na tento čas. Protož gſme k wám Vrozené Al- ſſe z Sſternberka ginák z Holic/ a Putu z Cza- ſtalowic Raddy náſſe wěrné milé wyſlali/ aby náſſe Poſelſtwij k wám wyko- nali ꝛc. Yakž o tom napſáno bude při ſpiſowánij Měſt obſſijrněgi.

Pana Jana z Sſternberka připomijnagi

některé pamětij mezy Liſtmi Panůw z Hazm- burka/ kteréhož někdy Pan Hynek Zagic z Ha- zmburka ze třech Tiſýc Kop gro: pohánět/ a s nim tyto Pány: neyprwé Pana Burkarda z Janowic a na Opočně/ Purgkrabij Praž- ſkého/ Pana Putu z Ryžmberka a na Sſwiho- wě/ Neywyšſſijho Sudijho Králowſtwj Cze- ſkého/ Pana Jana z Sſelnberka Kancljře/ Pana Jana z Sſwamberka Přewora Strako- nického/ Pana Gindřicha z Plawna Hrabě z Hrnſſtenſſteyna/ Purgkrabij w Miſni/ Pana Beneſſe z Kolowrat a na Bezdružicých/ Pana Zdeňka Koſtku z Poſtupic/ Pana Wylima z Lanſſteyna řečeného Zub/ Pa- na Jana Slawatu z Koſſmberka na Chlumě/ Pana Jana z Lanſſteyna a na Tuchorazy/ Kryſtoffa z Koſſeně a na Czerhenicých/ a to ſe dálo Léta Páně 1493.

O témž Panu Janowi z Sſternberka w Liſtech Kapitoly Pražſké zmijnka ſe děge při Létu Páně 1496.

W Létu Páně 1447. dolozuge Hágek gméno

Pana Zdeňka z Sſternberka a na Konopiſſti/ Pána w hrdinſkých wěcech ſkuſſeného/ kterýž gſa žádaný když weliká roztržka byla mezy Knijžaty Miſſenſkými o rozdijl/ k takowé po- třebě s nemalým počtem Lidu přigel/ ale že tehdáž Czechům ſſtěſtj neſlaužilo/ yak ſe wrá- til do Wlaſti ſwé/ radil aby žádný z Czech do Miſſně na ſlužbu negijždel/ kterýby o to pečo- wati chtěl/ aby mohl hrdlo y ſtatek ſwůg za- chowati.

O témž

O témž Panu Zdeňkowi Liſt 426. Kronyky Hágkowé znij takto: Přitom čaſu Táborſſtij aby nezapomenuli obyčegůw Žižkowých/ ſebrawſſe ſe v welikě počtu/ gezdili okolo Milična/ Beneſſowa a Prčice/ holdugic Kněžij s bohatými Sedláky/ mnohé mučili až do ſmrti/ zwláſſtě ty kteřijž co dáti neměli/ Koſtelůw mnoho zlaupili a zkazyli/ do kterýchž chudý wěcý ſwé zſnáſſeli. A w tom Zdeněk Sſternberka ſpůſobil naně zálohu v Milčina/ kteréž porazyl na hlawu/ a wſſecky mordowati rozkázal/ tak že gich ſotwa čtyry neb pět zwěſtowatelůw z porážky vſſlo/ a wzal gim čtyrydceti pět Wozůw laupežij naſſpižowaných/ tři Srubnice a dwě Hauffnice.

W Liſtu též Kronyky 426. yakž y nahoře/ gme-

nugi ſe předřečenij Páni z Sſternberka/ Aleſs/ Zdeněk a Petr/ z takowé přij- činy: Toho čaſu Frydrych Král Ržijmſký aby ſwému řčenij za doſt vči- nil/ poſlal ſwé Poſly do Czech/ totiž Eneáſſe Muže včeného/ kterýž měl po ſwém Otcy přijgmi Siluius/ a byl v weliké láſce při Zygmundowi Cýſaři/ a ten mnoho napſal o přjběhých Czeſkých/ yako člowěk včený a zběhlý w Pij- ſmě/ a byl potomně y Papežem nazwaný Pius Secundus/ ſpolu s Albrech- tem z Erbſſtorffu/ s Prokopem z Rabſſteyna/ a s Gindřichem Truk ſaſem/ y na ten čas Hoffmiſtrem Dworu Cýſařſkého. Ti Poſlowé radiby byli wgeli do Prahy/ ale že ſe tehdáž neduhowé mornij welmi rozmáhali/ když gedauce od Hradce do Beneſſowa přigeli/ tu zůſtali. Y přigeli k nim Gi- řj Gubernator z Kunſtátu a z Poděbrad/ Gindřich z Rožmberka/ Aleš/ Zde- něk a Petr z Sſternberka/ Zbyněk z Hazmburka/ Jan Smiřický/ Jan Cza- belický/ Zdeněk Koſtka/ Jan Malowec/ Jan z Hrádku/ Purgmiſtřij Měſt Pražſkých/ Sſeffmiſtřij od Hory Kutny: Poſlowé z Plzně/ z Ziatče/ z Laun/ z Hradce nad Labem/ z Klatow/ z Litoměřic/ z Buděgowic/ z Slaneho/ z Kolijna/ z Hradiſſtě Táborſkého/ a tu rokowali o Krále Ladiſlawa/ kte- rak a yakýmby ſpůſobem měl w Králowſtwij Czeſkém kráčeti/ a kterýby z Panůw Krále geſſtě wěku mladého měl opatrnoſti ſwau ſprawowati. Tu tolikéž obſſijrně Eneáſs rozmlauwal s Gubernatorem Giřijm Podě- bradſkým ſkrz Tolmače o přigijmánij pod gednau a dwogij ſpůſobú/ yakž o tom w Epiſſtolách geho Tractátu proti Táborům obſſjrnými ſlowy napſá- no geſt.

Gmenowaný Hyſtoryk Hágek w Létu 1457. a

Liſtu 434. mezy ginými wyſlanými Pány do Frankreychu Králi Ladi- ſlawowi pro Ženu/ klade Pana Zdeňka z Sſternberka/ kterýž, když giž dáno znáti než Newěſtu doſtali/ že Ladiſlaw vmřel/ Krále Frantſkého welmi hněwiwého opatrně vkrotil/ pro zanechánij neb zawrženij Newěſty Dcery ſwé/ mluwic takto: Neygaſněgſſij a neymiloſtiwěgſſij Králi a Pane náš/ znáti račij twá welebnoſt, že wſſyckni Lidé ſmrtedlnij gſau/ a žádný wuoli Božſké nemůže ſe protiwiti. Poněwadž tehdy Pán Bůh ráčil nám wzýti Pá- na naſſe°/ za to proſýme račte nám dáti za Pána a Krále Syna waſſe°: k če- muž geſtliže račj ſwoliti twá welebnoſt/ my yakožto neyhlawněgſſj přigedú- ce domů, obeſſleme Stawy/ kteréž y nutiti budeme aby Syna waſſe° za Krá- le Czeſkého a Vherſkého přigali: a té naděge gſme, že to ſnadně ſpůſobijme.

Ta řeč lijbila ſe Králi tak dobře/ že geſt Syna ſwého za Krále dáti při- powěděl/ y ge bohatě darowal a z Země pokogně propuſtil/ žádagice wſſech

aby o to pečowali co gsau včiniti přislijbili/ ale oni přigewsse do Prahy, odepsali Králi Frantském/ žeby to rádi k skutku přiwedli/ než že k tomu Lid obecnij nechce dáti powolenij. O čemž dotčeno y w poslaupnosti Knijžetské při panowánij Ladislawa Krále.

Weypis Přijsahy Krále Giřijho obsahuge w sobě Pana Zdeňka z Ssternberka Purgkrabij Pražského s mnohými giným Pány/ kteřijž v Hágka w Listu 437. Létu pak 1458. takto položeni gsau:

Já Giřij řádně wolený Král Cžeský/ weypis této mé přijsahy posylám neyswětěgssijmu Otcy w Krystu Kalixtowi třetijmu/ tak že se chcy zachowati. Toho na swědomij a zdrženij pečet mau wlastnij k tomuto listu na pargaméně psanému / s gistým mým wědomijm přiwěsyti gsem rozkázal. Také pro lepssij toho wsseho vgisstěnij a zdrženij/ požádal gsem Vrozených/ Pana Zdeňka z Ssternberka Purgkrabij Pražského/ a Pana Zbyňka z Hazmburka Sudijho/ a Pana Prokopa z Rabssteyna Kancléře/ že gsau swé pečeti toho na zdrženj wedlé mé přiwěsyti dali. Dán w Praze ssestý den Měsýce Máge/ Léta ut suprà.

W Listu pak 441 v téhož Hystoryka wyprawuge

se weliká nelibost Krále Giřj° z námluwy Mistra Rokycana/ proti P. Zdeňkowi z Sstern: pro že se s giným v Krále domlauwal/ aby sprosstěna byla pečet ge° od přijsahy včiněné od Krále Papeži/ a té aby on za dost činil/ yakž o tom v Hágka tyto slowa zněgi / spurnost Krále Giřj° skrz Rokycana zapálenú, oznamugicý. Král mage naděgi w sýlu Měst Pražských a giných/ sebraw Wogsko, dal obehnati Raudnicy/ potom Lesstno/ Konopisstě/ Kostelec nad Sazawú Střmelice/ a giné Hrady Panu Zdeňkowi náležegicý/ chtě swau moc a wůli Rokycanowau proti swým Zápisum wyplniti. Neb Rokycana vstawičně geho napomijnal/ aby ginak nečinil/ než aby ty odpornijky sobě podmanil/ a on že se chce s Papežem y se wssemi Kardynály o wijru hádati / a ge wssecky Zákonem Swatým přemocy/ 2c.

Zdeněk z Ssternberka tehdáž přigel od Cýsaře z Wijdně až do Gihlawy kdež zwěděl co se w Czechách děge/ zwlásstě na swém Zbožij bez opowědi: y činil odtud Králi welikau sskodu/ a ginij Páni tolikéž/ w Kragi Bechynské/ Plzenském/ Práchenském/ a Poděbradském/ ssacowali/ hyndrowali/ a Statky ohněm pálili. Z čehož přissla chudým lidem záhuba a přjlissná drahota/ a žádný nesměl sýti ani worati/ neb yak se kdo w Poli neb w Lese vkázal/ hned byl yat a zssacowán.

Kunegunda à Sternberk Georgij Regis Bohemiæ Conjunx:

ejusdem filia Zdena, Alberto Duci Saxoniæ in matrimonium Anno Domini 1459. copulata undecima Novembris, obijt in Vrbe Misna ad latus Alberti Mariti, Anno 1510. Februarij die primo sepulta, o kteréž napsané gsau tyto Wersse:

Candida Simplicitas & morum pulchra venustas
Ornatu reliquo pulchraq; visa magis.
Arce Torentana moritur, Misnæue quiescit
Quæ Matronarum splendida gemma fuit.

W Létu Páně 1483. o Panu Jaroslawowi z

Ssternberka takowá se památka nacházý, w Listu geho daném w Auterý před swatým Giřijm/ a w tyto slowa zněgicým:

My Jaroslaw z Ssternberka wyznáwáme timto Listem 2c. Nakož někteřij Přátelé nassy, a wedlé nich Pan Zdislaw z Ssternberka Bratr náš nedělený toho času/ dobyli gsau Horažděgowice/ kteréž dali Vrozenému Panu Janowi z Sswamberka a na Strakonicých Mistru Přeworstwij Czeského a Zákonu geho, za gistau summu Zlatých/ kterézto Penijze poděliti / tak že přisslo na můg djl 266 Zlatých wsse Vherských. Přičemž byli Mareš Czeyka z Olbramowic/ Petr Kořenský z Teressowa a na Radini/ Bedřich z Korny/ z Malenic a na Opalce/ a Oldřich z Sstěkera z Měronic/ 2c.

Pani Anna z Boskowic pozustala

Wdowa a Manželka po nebožtikowi Panu Alssowi z Ssternberka dobré pamětj/ přiznala že Zápis slowo od slowa wlastnij byl / kterýž byl dal geho Králowská yasnost Panu Alssowi Manželu gegimu/ a Panu Zdeňkowi z Ssternberka / kteréhož weypis swědčij we wssech slowijch yakž Magestát to oznamuge/ a to se dotýče Pana Jana Dětinského z Wartmberka/ 2c. To přiznánij činila Pani Anna weyss gmenowaná. Léta 1456.

Pamětij Klásstera Bechynského připomijnagi

Pány z Ssternberka timto pořádkem a těmito slowy:

Anno Domini 1490. feria sexta sub octaua Patris nostri Francisci, quæ tunc fuit, octaua Octobris, Fratres minores de obseruantia, introducti sunt ad locum Bechinensem, per Reuerendum Patrem, fratrē Antonium de Lipczic, ejusdem ordinis tūc vice Prouincialem Bohemiæ, idq; permissu & volūtate Dominorū de Sternberk &c.

Anno 1501. Locata sunt fundamenta die 29. Aprilis, Ecclesiæ, loci præfati: per Magnificum ac Generosum Dominum Dominum Zdislaum de Sternberk Dominum Bechinensem, qui fuit fautor & Pater Fratrum ardentissimus.

Anno autem 1502. die 26. Aprilis, post festum Sancti Marci Euāgelistæ, præfatus Magnificus Dominus Dominus Zdislaus debitum uniuersæ, Carnis exoluit, in castro Olessovv Morauiæ, in reuersione de Hungaria à Domino Rege, habens secum fratres de obseruantia; obijt cū optima præparatione ac viatico salutari, in sella sedendo, ac junctis manibus usq; ad ultimam horam loquendo, tandem deuectus ad fratres de

obseruantia ad locum nostrum Olmuc: ac ibidem, sicut ipse ordinauerat tumulatus, propter cuius mortem planctus fuit inter Fratres.

Léta Páně 1480. ten Pátek před Letnicemi gi-

nák po Swaté Zioffij / Pan Jaroslaw z Ssternberka bral Manželku od Poručnijkůw (Pani Kateřiny z Guttnssteyna/ Pana Mikulásse z Guttnssteyna/ a Panosse z Martic) Pana Wáclawa z Rabssteyna Dceru Pannu Mandalénu z Rapssteyna / Synu swému Panu Zdeňkowi z Ssternberka/ kterauž měl wzyt we čtyrech letech pořád zběhlých od S° Martina neyprwé přijssticho: Weseli mělo byti na Táchowě neb Rabssteyně/ kterézto měl wěnowati půl druhého Tisýce Kop gro: Czeských/ na kteréž

vstanowil Rukogmě Pana Jana Towáčowského z Cymburka na Boleslawi/ Neywyšssijho Komornijka Králowstwij Czeského/ a Zpráwcy Krage Boleslawského/ Zdislawa z Ssternberka/ Jana z Sselnberka Neywyšssijho Kancléře Králowstwij Czeského/ Benesse z Kolowrat a na Lipssteyně/ Panosse/ Marsse Czeyku z Olbramowic/ Petra z Žerotijna na Radyně/ Suda z Rženec/ Lipolta z dlauhé Wsy a z Oslec/ Gindřicha Witu z Zrzawého/ Oldřicha z Chřasti a we Zdáře / Benesse Czestolara z Hořowic/ Gindřicha Drachowského z Drachowa.

List Klásstera Oseckého w Létu Páně 1490.

vwozuge w pamět Pana Jaroslawa z Ssternberka/ Heytmana Plzenského Krage a Rakownického/ spolu s Manželkau geho y s Dijtkami takto:

Nos Frater Ioannes, Abbas Monasterij Sãctæ Mariæ in Osek Cisterciensis ordinis Pragensis Diocæsis ejusdem sacerrimi ordinis & Capituli, Generalis auctoritate, committimus, vobis magnificentissimæ Nobilitatis, Domino Domino Iaroslao de Sternberk inclyti Bohemiæ Regni Baroni Christianissimo, Plsnensis, Rakounicensis, districtuum, Capitaneo Supremo, nec non vestræ Contorali Dominæ Elyzabet de Gerovv, nec non filijs & Dominis, Domino Zdenkoni, Ladislao, Ioanni, Georgio, Henrico, Adalberto, filiabus, Catharinæ & Annæ &c. ut in Autographo.

Léta Páně 1513. Hágek w Listu 465. Pana

Ladislawa z Ssternberka gmenuge Kanclijřem Králowstwij Czeského/ za panowánj Krále Wladislawa/ a pokládá gey mezy ginými Pány/ mluwijce o weyprawě Panůw Czeských takto: Při času Swatého Martina / někteřij Páni y z Rytijřstwa wyprawili se k Králi do Budinu / chtěgice negakau žalobu wésti na Knijže Bartholoměge/ a gmenowitě tito: Petr z Rozmberka / Zdeněk Lew z Rozmitala Purgkrabě / Ladislaw z Ssternberka Kanclijř/ Buryan Trčka z Lipy Podkomořij/ Rzepa/ Oppl/ Rendl/ Wylim z

lim z Daubrawské Hory. Knijže Bartoloměg dal se tolikéž nagijti s dwěma z Starého Města / a s dwěma z Nowého, wyslanými / žalowáno tehdy na Knijže / žeby se s Městy proti Panům spuntowal a zapsal/ a žeby Služebnijcy geho weliké sskody činili Wratislawským a giným Slezákům / čemuž on odpijral wssemu y Měsstiané s nim / prawijce že oni s giními Městy stogij wedlé swých swobod a Prwilegij. Páni pak a Rytijřstwo sami mezy sebau byli roztržitij/ yako Buryan Trčka Podkomořij byl proti Ladislawowi Kanclijři a Albrechtowi Rendlowi/ kterýž prawil žeby ho chtěli z Podkomořstwj ztlačiti/ yakož gsau vmijnili Podkomořjmu naprotimyslnost Wraždu z Hoffrychtrstwj složiti, a dáti ge Rostockéᵛ/ pročež wznikli před Králem weliké wady / netoliko o ty ale y o giné wěcý. Nic méně Trčka zůstal Podkomořijm/ a Král pro porownánij giných roztržitosti/ položil Sněm na druhé Léto w Praze na S° Pawla na Wijru obrácenij/ a tím ge odbyl.

W Listu gednom psaným Léta 1509. w Auterý

po Swatém Františku/ poklada se Pan Ladislaw z Ssternberka mezy ginými Pány za Neywyšssijho Komornijka Králowstwij Czeského/ gehož tato gest kopie:

My Wladislaw z Božij milosti Král prwnij dlužnijk / a my Zdeněk Lew z Rozmitalu a na Blatny Neywyšssij Purgkrabě Pražský/ Ladislaw z Ssternberka a na Bechyni Neywyšssij Komornijk Králowstwij Czeského / Petr Berka z Dubé a na Lippé / Girijk Bezdružický z Kolowrat a na Bussťěhradě/ Wiktorýn Křinecký z Ronowa a na Rožďalowicých/ Girijk z Sselnberka a z Kosti/ Jan z Wartmberka a na Dubu/ Bernard z Waldssteyna a na Bělé Neywyšssij Mincmeyster Králowstwij Czeského/ Hynek/ Boček z Kunstátu/ Girijk Karlijk z Nezetic/ Burkart z Snlegewic a na Duchcowě/ Rukogmě Geho milo: a za geho Králowskau milost/ oznamugem že gsme dlužnij Vrozeným Wládykam/ Elissce z Něměčewsy/ a Zygmundowi z Kopydlna wěřitelům nassym/ nebo gednomu každému z nich/ gistého a sprawedliwého dluhu čtyry Tisýce Kop grossůw Czeských ssijrokých a dobrých ꝛc.

Když byl wolen Léta Páně 1452. Girij z Kun-

státu za Gubernatora Králowstwij Czeskéᵒ / w Listu wywolenij neb Originálnijm podepsali se tito Páni a Rytijři: Aless z Ssternberka Neywyšssij Komornijk Desk Zemských/ Zdeněk z Ssternberka Neywyšssij Purgkrabě Pražský / Gindřich z Lippého Neywyšssij Marssalek Králowstwij Czeskéᵒ/ Zbyněk Zagic z Hazmburka/ Hassek z Waldssteyna a na Welissy/ Hynek Krussina z Lichtmburka/ Hanuš z Koldic/ Zdeněk z Rozmitala/ Gindřich ze Stráže/ Gindřich Berka z Dubé a z Lippého/ Gindřich z Michalowic/ Jan Zagimač z

Kunſtátu / Jan z Sſwamberka/ Jan a Oldřich Bratřij z Hažmburka a z
Roſti/Hynek z Náchoda a z Střjbrné Hory/Jan z Janowic a z Preſſpurku/
Buryan z Guttnſſteyna/ Frydrych z Donina/Albrecht z Kolowrat a z Kra-
kowce/ Gindřich a Beneſs Bratřij z Kolowrat a z Žehrowa/ Boreſs z O-
ſeka/ Jan z Bihňowa Heytman Krage Czáſlawſkého/Wylim z Wartm-
berka a ze Zwijřetic/ Wylim z Gilburku/Jan z Smiřic/ Geſſek z Koldic/
Mikuláſs Trčka z Lippé/Beneſs z Kolowrat a z Bočowa/ Jan z Sukole
Heytman Krage Kauřimſkého/ Zdeněk z Poſtupic Heytman Krage Chru-
dimſkého/Geſſek z Boſkowic a Swoianowa/ Jan z Náchoda / Bohunek z
Klinſſteyna/Gindřich Berka z Dubé z Lippého a z Koſtelce / Soběſlaw z
Miletjna/Ludwijk z Rožmitála/Jan z Berhowa/Jakub Wřeſowec Hey-
tman Krage Ziateckého/Geſſek z Dubu a z Zlobow / Beneš z Wartmberka
a z Zákopij/Jan Malowec z Pacowa/Wácſlaw Daumelik z Weyſſyna a z
Orlika/z Sſtěpánowa/z Wertba/a z Waldeka/ Czeněk z Klinſſteyna/ Jan
Calta z Kamenné Hory a z Rabſſteyna/ Mikuláš Berka z Dubé a z Lim-
burka/Mikuláš z Guttnſſteyna a z Měſtečka Heynic/Dax ſeděnijm na Ha-
merſſteyně/Mikuláš z Lobkowic a z Haſnſſteyna / Diwiš Slawata z Ro-
ſſmburka/Jan z Mochowa/Arnoſſt z Czernic/Jan Pardus z Wratkowa a
z Rychmburku/Zykmund Betowec z Puſperku a z Rzičan / Jan z Rzičan/
Jan z Rabſſteyna/Beneš Mokřowický z Huſtiřan / Purgmiſtřij a Raddy
Starého/Nowého/y Menſſijho Měſt Pražſkých/Wácſlaw Starſſj y mlad-
ſſij z Petrowic/Jan z Wřeſowic a z Chomutowa/ Burkard Kamaryt z Že-
rownice/Mataus z Záhoří/ Matěg z Duba/ Zbyněk z Soběſſyn/ Waněk z
Wrabij/Jan z Včelic a z Trzené Wſy/Waněk z Salawy/ Burkard z Ko-
pydlna a z Kučic/Jan Boſſecký z Lewid a z Cwatěrub/Jan Kaplijř z Su-
lewic/Zdeněk Lučinſký z Kopydlna/ Aleš z Weletic a z Brodčijna / Boři-
wog z Lochowic a z Okoře / Bohuſſek z Sulewic a z Koſſtialowa/ Jan z
Strhana ſeděnijm w Hoſtini/Předbor z Rzepnic a z Mniſſku/Jan z Kun-
waldu a z Dražic/Czeſtolar z Hořowic/ Ctibor z Swogkowa a z Kučice/
a ginij. Měſta pak:

Hradec nad Labem/ Hora/Czáſlaw/Litoměřice/Launy/Ziatec/Sla-
ný/Kauřim/ Limburk/Klatowy/Czeſký Brod/ Pijſek/Wodňany/ Suſſyce/
Auſtij nad Labem s Obcemi ſwými. A tak wſſyckni wůbec Páni/Rytijři/
Zemané a ginij Lidé obecnij Králowſtwij Czeſkého (yakž při koncy gmeno-
waného Liſtu pſáno geſt) w Starém Měſtě Pražſkém na Sněmu shromáž-
děnj gſúce/wolijme a wyzdwihugeme ſobě za Zprávcy mocné a prawé w
téműž Králowſtwij Czeſkém/Vrozeného Pana Giřijho z Kunſtátu a z Po-
děbrad/přidáwagic k němu Vrozené/Slowutné/a Opatrné Lidi a Pány/
Pana Alſſe z Sſternberka/Zdeňka z Sſwamberka/Zbyňka Zagice z Hažm-
burka/Gindřicha z Michalowic/Jana z Smiřic / Mikuláſſe Trčku z Lip-
py/Jana z Sutic Zdeňka Koſtku z Poſtupic/Jakuba z Wřeſowic/a z Měſt,
Waňka z Knežomoſtu řečeného Walečowſký/ a Bartoſſe Ptáčka z Slané.
Datum Liſtu toho w Praze / Léta Páně 1452. ten Cztwrtek po S. Giřij.

Magi to nadáni P. Sſternberka z obzwláſſtnij lá-

ſky Králůw Czeſkých na wěčné čaſy ſtworzeno / že Starſſij z Rodu gegich Ius
feudum podáwati má Panſtwj Liaenſkého/ kterež geſt na Mezech Marg-
khrabſtwij Brandeburſkého a hořegſſij Luſacij / yakž ſe to přihodilo Léta
1601. prwnijho dne Měſýce Czerwence/ když Vrozený Pán Pan Adam z
Sſternberka Neywyſſij Sudij Králowſtwij Czeſkého w Domu ſwém na

Augezdě, jure Regio inveſtivit Nobilem & Generoſum Dominum Ioa-
chimum à Schritnburk, Lorknicz, Stranpetz hæredem & Dominum, mā-
datorio coram nomine dicti Domini Principalis comparente, clariſſi-
ſimo Viro Gregorio in Stirnkov Iureconſulto homagium in animam di-
cti Domini Principalis præſtante.

Pan Zdiſlaw z Sſternberka a na Bechyni/Léta

1485. včinil obdarowánij Měſtu Bechyni Li-
ſtem takto pſaným:

Zdiſlaw z Sſternberka a na Bechyni / rc.
Známo činijm timto Liſtem obecně předew-
ſſemi/kteřijž gey vzřj čijſti neb ſlyſſeti budú/rc.
Rakož gt Vrozený Panoſſe Jan z Lažan, té
chwijle Pán dědičný Bechyně / znamenaw
ſnažnoſt a prosbu ſwých wěrných poddaných/
maudrých a Opatrných Měſſtianuow Lidij
ſwých dědičných Měſta dolegſſijho Bechyně/
Práwa gich a ſwobody za Vrozeného a Sta-
tečného Rytijře Pana Gindřicha z Lažan po-
minula ſkrz rozličné wálky a rozbroge w Czeſké Zemi potwrdil s ſwau wla-
ſtnij a přirozenau pečetij/a k tomu Vrozenij a Statečnij Rytijři Pan a Pece
z Zeydlic/Mikuláš z Kuchgeb/a Slowutnij Panoſſy Oldřich z Hlawatec rc.
Pečetij ſwé tolikéž přitiſkli / Já Zdeſlaw z Sſternberka ſwrchupſaný/ ty
wſſecky práwa gich, yakožto Pán dědičný na potřebnoſt a prosbu
týchž/dobrowolně timto liſtem vpewňugi budaucně y wěčně / tak aby ani
dědicowé a budúcý mogi přátelé gim toho nezruſſowali/ale wždycky po wſſe
cky čaſy budaucně drželi/twrdili/giſtili/y potwrzowali bez proměny/a wſſe
ligaké překážky. Toho na ſwědomi a potwrzenij a pro lepſſij giſtotu pe-
čet ſwau wlaſtnij a přirozenau kázal gſem přiwěſyti k tomuto liſtu dobro-
wolně/kterýž geſt pſán Léta ut ſupra od narozenij Syna Božijho/w pondělij
na den Swatého Zykmunda.

Při Létu potom 1514. Liſt Krále Wladiſlawa

Vherſkého a Czeſkého / zmijnku činij o Panu
Ladiſlawowi z Sſternberka a na Bechyni /
Neywyſſſijm Kancléři Králowſtwij Cze-
ſkého/w tyto ſlowa znégicý:

My Wladiſlaw z Božij miloſti Vher-
ſký Czeſký/Dalmátſký/Charwátſký/rc. Král
Margkrabě Morawſké a Lužické/Knijže Lu-
cemburſké a Slézſké/rc.

Oznamugem timto Liſtem wſſem / že
gt na nás wzneſl Vrozený Ladiſlaw z Sſtern
berka a na Bechyni / Neywyſſij Kancléř
Králowſtwij Czeſkého/wěrný náš milý / kte-
rak geſt na gruntech ſwých nějakau Rudu nalezl/přitom nás žádagic/což-
bykoli/budto Zlata, Střijbra a neb giných Kowůw na těch Horách a grun-
tech ſwých naſſel/a s Kwerky ſwými neb Hawéřmi dobyl/abychme gemu z

s Dědicy geho to dědičně dáti ráčili: Kteréžto prosbě a žádosti geho milo-
stiwě nakloněni gsauce / pro služby gmenowaného Ladislawa pilné pracné
a vžitečné / kteréž gest nám nákladně a platně činil a činiti nepřestáwá / s do-
brým rozmyslem a s raddau wěrných nassých milých / mocý Králowskau w
Czechách k tomu gsme swolili / a timto listem swolugem / tak aby Ladislaw
s dědicy a budaucými swými na swých gruntech / wssech Rud awsseliyakých
Rowůw / Zlatta / Střjbra / Mědi / Železa / a giných / kteréžby na swých grun-
tech dobyli / swobodně a bez překážky nassy y budaucých Králůw Czeských / y
y giných wssech lidý / dědičně vžjwali a vžjwati mohli / tak aby ani desát-
kůw ani nic toho cožby nám do Komory nassy yakožto Králi Czeskému a
nebo budaucým nassým Králům Czeským přjslusselo / powinni nebyli čini-
ti a dáwati / a wssecky takowé Rowy aby mohli k swému vžitku obraceti / po-
kudžby se gim zdálo a widělo / též y prodati buď w Zemi a nebo wen z Země /
a Mincmeystři nassy Králowstwý Czeského s tim nic činiti nemagi / než on
Ladislaw s Dědicy swými, bezewssy překážky ty wěcy po swé wůli řjditi
magi / a toho wsseho swobodně vžjwati. Protož přikazugem Mincmeystru
Králowstwý Czeského nynějssjmu y budaucýmu / y giným wssem Auřednj-
kům a poddaným nassým téhož Králowstwý, abysste swrchu psaného La-
dislawa y s Dědicy a budaucými geho / při těch wssech milostech swrchu psa-
ných, měli, drželi / a neporussytedlně zachowali / ginače nečinjce pod vwaro-
wánjm hněwu a nemilosti nassy. Tomu na Swědomi Pečet nassy Krá-
lowskau k tomuto Listu gsme přiwěsyti rozkázali. Dán na Budinu den S°
Matěge Aposstola Božjho / Léta Páně 1514. Králowstwý nassých V-
herského 24 a Czeského 43.

Téhož Pana Ladislawa z Sstarnberka připo-

mýna druhý Magestát Wladislawa Krále psaný takto: My Wladislaw
z Božý milosti Vherský Czeský / Dalmátský a Charwátský Král / zc.

Oznamugem timto Listem wssem / že znamenawsse Dědicůw nassých w
Králowstwý Czeském toho býti znamenitau potřebú / poněwadž w tom Krá
lowstwý vstawičně bytem býti nemůžeme pro mnohá giná Králowstwý to-
hoto nasseho Vherského zaneprázdněný / a nasse Nepřátely kteréž máme /
wzawsse wlastnj raddu Neygasněgssyho Knýžete a Pána Zygmunda Krá
le Polského / welikého Knýžete Litewského / Ruského / Pruského / zc. Pana
Dědice a Bratra nasseho neymilegssyho / mocně mocý nassy Králowskú w
Cziechách / kteráž nám, Králi Ludwjkowi Dědicům nassým y budaucým
Králům Czeským wlastně náležý / toto nařizugeme.

Neyprwé, yakož Mincmeistr náš Hory Kutny řjdý a nyný zprawuge
tak dále chceme aby ge řjdil a zprawowal / tak žeby přitom zůstáwal / a Ho-
ry Kutny y na Horách Kutnách a na giných wssech w tom Králowstwj Cze-
ském lidi nasse y důchody wssecky Hornj k ruce nassy a Dědicůw nassých zpra
wowal / nyný y na budaucý časy.

A Prokurátor náš / Zámky / Auřednjky a Zbožý nasse k těm Zámkům
přislussegicý / Many a Klásstery nasse y giné Lidi nasse duchownj / kteréž w
tom Králowstwý Czeském máme / a kteřjž k panowánj nassemu přjslusse-
gi k ruce nassy aby zprawowal řjdil / a ke wssem důchodům ze wssech Zbožý
nassych dohljdal.

Co se pak tkne Podkomořjho nasseho w těmž Králowstwj / chceme aby
on Podkomořj Města nasse y důchody z týchž Měst k ruce nassy, Dědicuow

nassých a k dobrému nassemu zprawowal / a w tom nasseho Krále Ludwjka
Dědicůw nassých dobrého, poctiwého a vžitečného wyhledáwal / vznáwa-
gic w tom býti nassy, Krále Ludwjka, Dědicůw nassých neymilegssých
pilnau a znamenitau potřebu / tak aby ti wssyckni swrchu psaný Auřednjcy /
též také y giný s důchody Komorý nasse bezpečněgi a stálegi k vžitku a k do
brému nassemu, Krále Ludwjka, Dědicůw nassých, se rozmáhati a mno-
žiti mohli / a moc nasse Králowská aby tudy lépegi známá a opatřena byla k
poctiwosti nassy y také ku potřebě. Mocy nassy Králowskau, a wlastnj rad-
dau prwé psaného Krále Polského Bratra nasseho neymilegssjho poručili
gsme to wsse což se swrchu pjsse / y nyný mocně mocy listu tohoto poraučý-
me Vrozenému Ladislawowi z Ssternberka na Bechyni Neywyšssjmu
Kancléři Králowstwý Czeského wěrnemu nassemu milému / yakožto tomu
kterýž při nás y wssech wěcech nassých státi / gim skutečně nápomocen býti /
y o nich wěděti má a powinen gest / gehožto wjru a wěrnost giž gsme seznali
a známé / tak aby gmenowaný Ladislaw na nassem mjstě Krále Ludwjka
Dědicůw nassých z zřjzený a poručenj nasseho mocně a bez překážky nyný
y potom ke wssem Auřednjkům a důchodům dohljdal / a počty od nich při-
gjmal k ruce nassy a dědicůw nassých. Wssyckni pak Auřednjcy Zámkuow
a důchodůw Králowstwý nasseho Czeského powinni budau při opatrowánj
Zámkůw / při wybjránj duchodůw a při giných wssech wěcy takowých / La-
dislawem napředpsaným na mjstě nassem Krále Ludwjka Dědicůw na-
ssých se zprawowati / a žádným giným / a k nám a k Králi Ludwjkowi Dě-
dicům nassými přitom přiwssem wěrně se zachowati / y při nás a wěcech na-
ssých státi / magice zřený na Krále Ludwjka a Dědice nasse neymilegssý / na
gehožto my léta prohlédagice / chceme gey pokudž nám možné gest opatři-
ti aby we wssem dobré opatřený a bezpečenstwj mjti mohl. Pročež to wsse
gsme swěřili a poručili / a mocý nassy Králowskau w Czechách mocně porú-
čýme a swěřugem giž psanému Ladislawowi Kancléři / tak aby on měl w
mocý swé wssecky důchody nasse / y tu aby moc měl kteráž nám samému při
náležý / a to takowým spůsobem.

Rakož w Zřjzený Zemském Králowstwý Czeského přislýbili gsme
Práwa hágiti / a gestližebychom w Králowstwý Czeském sami nebyli / na-
řizeno gest komubychme koli takowau moc nassy k obhagowánj a dosaže-
nj Práwa propugčiti ráčili / toho že Neywyšssý Purgkrabě Pražský obsy-
lati má / protož gestližeby k tomu přisslo žeby se mělo někomu k Práwu do-
pomáhati / předřečený Ladislaw z toho poručený a z mocy Listu toho / na
nassem mjstě sewssy mocy nassy / kdyžby obeslán byl / tak se zachowá yakž
Zřjzený Zemské vkazowati bude / zprawugice se pokudžby a yakžby toho
potřeba vkazowala / yakožto ten kterémuž gsme takowau moc nassy a Ko-
mory nasse mocně propugčili a propugčugeme.

Protož Auřednjcy wssyckni powinni budau neginým než Ladislawem
se we wssech wěcech zprawowati / yakož y on powinen bude nami Králem
Ludwjkem Dědicy nassymi se zprawowati a žádným giným / a se wssemi
Auřednjky na nás Krále Ludwjka Syna nasseho neymilegssjho Dědice
nasse zřený mjti / a wzlásstě w tom / gestližeby kdy toho yaká potřeba by-
la / aby nassých Osob yakožto Panůw swých obraňowal a bránil skutečně
nákladem nassym a mocy nassy gemu propugčenau.

Gestližeby pak z dopusstěný Božjho (čehož Bože zachoweg) nás Pán
Bůh smrti newchowal / prwé nežliby Král Ludwjk a Dědicowé nassy k Lé-
tům swého sstiastného panowánj přissli / chceme to tak mjti, a tak to naři-

zugem a mocně vſtanowugem / aby předpowěděný Kanclýř náš Ladiſlaw při Králi Ludwjkowi Synu naſſem neymilegſſým byl a býti měl / magice gednoſtegnau moc tak yako y nyný / buď z ſtrany Auřednýkuow / z ſtrany Komor naſſých / budto z ſtrany obhagowánj Práw / a z ſtrany zprawowánj wſſech wěcý / kterež weyš poznamenané gſau / bez wſſeliyaké překážky a proměněnj.

A zwláſſtě toho gemu ſwěřugem a mocně poraučýme mocy Liſtu tohoto / a mocy naſſy Králowſkau w Czechách / geſtližeby kdo Synu naſſemu neymilegſſýmu Králi Ludwjkowi / aneb Kněžně Anně Dceřj naſſy neymilegſſý w gich důſtogenſtwý / mocy a panowánj překažeti / gim protimyſlnoſt něgakau činiti chtěl / aby on s raddau a pomocy prwé pſaného Krále Polſkého Bratra naſſeho neymilegſſýho / wedlé mocy ſobě dané / ſewſſemi Auřednýky a Poddanými naſſymi / y kdyby potřeba vkazowala / gich ſkutečně hágil a bránil ſewſſý ſwau možnoſti / ge neopauſſtěl w ničem / ale gim ſe wſſy mocy Poddaných naſſych na pomoc aby přiſpěl / yakož ani my geho s Dědicemi naſſymi / s mocy Králowſkau a Komorami naſſymi tolikéž opauſſtěti nemáme.

A Protož přikazugem Mincmeyſtru / Prokuratorowi / Podkomořjmu / a wſſem ginym Auřednýkům wſſech Zámkůw a důchodůw / wſſem Městům / wſſem Komoram a Poddaným naſſym / abyſſte znagice takowá zřjzenj / poručenj / wůli / a giſté konečné rozkazanj náſſe přitom přiwſſem což ſe w tomto Liſtu pýſſe / giž pſanému Ladiſlawowi z Sſternberka powolně a poſluſſně na mýſtě naſſem ſe zachowáwali a zachowali / a geho we wſſem ochraňowali / nikoli ginác nečinice. Tomu na Swědomý rozkázali gſme Pečet naſſy Králowſkau k Liſtu tomuto přiwěſyti / naſſý wlaſtnj Králowſkau Rukau w tom ſe podepſawſſe. Dán w Preſſpurku w Středu před S. Vrbanem / Léta Božýho 1515. a Králowſtwý naſſých / Vherſkého 25. a Czeſkého 44. Ex mandato ſereniſsimi Regis Vladiſlai &c. per Prockonem de Oletina Secret: ſuæ Majeſtatis, ſcrip: propria manu.

Vmřel potomně gmenowaný Pan Ladiſlaw

Kanclýř Léta Páně 1521. yakž ſe z pamětý Kláſſtera Bechynſkého porozumiwá / in Oppido Plancz, ſingulariſsimus fautor & protector Ordinis Fratrum Minorum de obſeruantia in toto Regno Bohemiæ.

O Panu Adamowi z Sſternberka zmýnka ſe

děge w Liſtu Cýſaře Ferdynanda Krále Vherſkého a Czeſkého témuž daným na některé Prywilegia a Swobody Léta 1533. Ten potom Léta 1540. na den S° Wýta / konffirmowol Beneſſowſkým Práwa a Swobody gim od Předkůw téhož propugčená / kterežto Konffirmacy takowý geſt začátek:

Adam z Sſternberka a na Konopiſſtj ꝛc. Kak gſem widěl Liſty a obdarowánj Opatrných Beneſſowſkých Poddaných mých wěrných milých / kterež gim od Předkůw mých dobré pamětj / Pana Zdeňka / Pana Jaroſlawa / a Pana Giřýho z Sſternberka a na Konopiſſtý včiněné ꝛc.

O Vrozeném Pánu Pánu

Janowi z Sſternberka a na Auſti / Heytmanu Krage Litoměřického / tato ſe ſpatřuge pamět in Sacello B. V. Mariæ ad Nives. Anno à Partu Virginis 1595. die 6 Maij, Generoſus D. Dominus Ioannes Liber Baro a Sternberk & in Auſtick &c. in Domino pie obijt; cui Vxor mœſtiſsima D. Apollonia Baroniſsa de Valdſtein hoc monumentum fieri fecit.

¶ Okolo Léta Páně 1589. wedlé Tytuláře žiwi byli z Rodu tohoto Páni nýže položenj / gmenowitě.

P. Sſteffan Giřý z Sſternberka na Poſtoloprtech G. M. Cýſařſké Radda a zřýzené Komory Czeſké Preſydent.
P. Ladiſlaw Křižownýk kterýž rozličných Národůw obyčege ſpatřil / a P. Wácſlaw Třetý / Bratřj wlaſtnj Pana Sudýho wýš gmenowané.
P. Ferdynand z Sſternberka a na Planicy.
P. Giřý z Sſternberka na Zelené Hoře / G. M. Cýſařſké Radda / Arcyknýžete Ferdynanda Rakauſkého Komornýk.
P. Ladiſlaw Mladſſý z Sſternberka na Planicy a Kraticých.
P. Ladiſlaw Starſſý z Sſternberka.
P. Petr Karel Holický z Sſternberka a na Czeſkém Sſternberce nad Sazawau.

Po Panu Sudým měl mýsto Vrozený Pán

Pan Zdeněk Albrecht z Lobkowic/ꝛc. Geho milosti Cýsařské/yakožto Krále Cžeského Radda/a Neywyšffý Kancléř Králowstwý Cžeského / o gehožto Erbu wýsse doloženo gest.

Atticus Pomponius Byl powážný w řeči/
Wssak řeč aby wyplnil o to wždy měl péči.
W té ozdobě nalezneš y Czecha nassého/
Prawdu chrány, netrpý gi nic protiwného.

Po Neywyžssým Panu Kancléři měl mýsto Vro-

zený Pán Pan Wolff z Kolowrat a na Lnářých / G. M. Cýsařské yakožto Krale Cžeského Radda/a Sudý Dworský/o gehožto Předcých nyný krátce doloženo bude.

O Rodu a Erbu starožitném Panůw z Kolowrat/ kteřijž se z rozličnych Statkůw rozličně psáwali y pijssy/ yakž se to nijže bude mocy srozuměti.

Kapitola VIII.

WZáctny gest a welmi dáwny Rod ten w tomto slawném Králowstwy Czeskem/ gehožto starij oni Předkowé z Charwatské owssem Země wyssli/ ale k wyrozuměnij toho kdy a yak dáwno/ důwod gest prawě nesnadný: to toliko nacházým w pamětech dáwnijch a na Pečetěch gich před několika Sty Let přitisknutých/ že gsau neyprwé vžiwali za Erbownij znamenij Kola nápodobneho k Kolowratu/ a odtud n-zwanij Kolowratowé.

A když potomně k Stawu Panskému od Knijžat a Králůw powolánij byli wedlé mnohých giných Wladyk a Rytijřůw společnosti/ na mijstě Kolowratu dán gim Orel/ an má na krku swém korunu/ yakž swrchu položený Erb vkazuge/ a toho Orla polowice má byt bijlá a polowice čerwená/ Koruna pak má byt zlata.

Spatřugi w pamétech Kostela Prazského památku Burkarda z Kolowrat Kanownijka téhož Kostela/ kterýž gesstě circa annum 1372. vžijwal za Erb Kolowratu společné s Bratrem swým Wogtěchem znamenitým a slawným bogownijkem/ kteřijžto obadwa mnoho dobrého působili k slawě a k vžitku Cýrkwi swaté a Kostela gmenowaného/ yakž o tom wypisugi libri Erectionum Prazské Kapitoly obssijrně: ale gesstě dáwněgssij gsú pamětij/ kteréž giné předky předněgssijho wěku pod tim Erbem připomijnagi/ yakž nynij o tom krátce doloženo bude.

List Krále Ottagara daný Léta 1262. na potwrzenij Praw a Prywilegij Klásstera Břewnowského/ obsahuge w sobě s giným mnohými Pány Pana Sezymu z Kolowrat/ kterýž mezy nimi položen gest w takowém pořádku: Při čemž byli tito Páni, Oldřich de noua domo/ Ondřeg Komornijk Neywyssij Dworu Králowského/ Jaross Purgkrabě Prazský/ Cheton Sudij/ Heřman Podkomořj/ Oldřich z Lokte/ Wylim z Poděbrad/ Sezema Kolowrat/ Zdislaw Marssalek/ Zdislaw z Ssternberka/ Jaroslaw Kasstelan Boleslawský/ Benesss Podkomořj Morawský. Datum per manus Arnoldi & Vilhelmi Prothonotariorum, Ecclesiæ Pragensis Canonicorum/ yakož y doložený gest List ten pod Erbem a Rodem Panůw z Hradce/ ginák de noua domo.

Léta Páně 1355. byli mnozý Páni při korunowánij Cýsaře Karla čtwrtého/ mezy nimižto y Bratřij Kolowratowé počtenij wedlé takowého zněnij weypisu gmen gich. W Kijmě a w Pisys tehdáž když Cýsař Karel toho gména čtwrtý Král Czeský korunowán gt/ přijtomnij byli tito Páni: Neyprwé poctiwj Otcowé a Páni/ Mikuláš Patryarcha Aquilenský/ Syn postrannj někdy Krále Jana Czeského/ Arnosst Swatého Prazského Kostela prwnij Arcybiskup/ Jan Olomaucký/ Jan Li-

tomyſſlſký, Biſkupi/ Kanclýř Palace Cýſařſkého/ Markwart Biſkup Augſſpurſký Purgkrabě Normberſký/ Czeněk z Lippého/ Peſſyk z Janowic/ Gindřich z Hradce/ Theobald z Ryzmberka/ Heyman z Dubé/ Albrecht a Giřij Bratřj Kolowratowé/ Matěg z Klinſſteyna/ Jan Zagic z Waldeka/ Jaroš z Rzýčan, a ginij mnozý.

Spatřuge ſe Pána Albrechta z Kolowrat Liſt

pſaný Léta 1374. w tyto ſlowa. My Albrecht z Kolowrat ſe wſſemi dětmi naſſými/ známo činijme timto Liſtem/ že gſme wěrnému naſſemu Janowi Synu Czeňkowu z Smečic prodali z naſſý dobré wůle Rychtářſtwij s gednim Lánem Děsaid Dědiny we Wſy naſſy řečené Wlčkowa Lhota/ s Lukami/ ſpaſtwami a ſe wſſemi vžitky/ k tomu také s Rzeznýkem s Pekařem, y s Krčmau ſwobodnau/ kterauž žádný gemu nebude mocy odnijti/ wſſak tak aby w té giž pſané Krčmě wſſyckni lidé ſprawedlnoſti požijwali. A napřed pſaný Jan z půl Lánu nám a dětem naſſým má platiti a dáwati Aurok/ tak yako y ginij Lidé w té Wſy gmenowané z půl Lánu platijwagi: za druhého pak půl Lánu bude nám dlužen s gednim Koněm a z ſamoſtřelem (ginak Lučiſſtěm) též y dětem naſſym ſlaužiti kdyby nám toho potřebij bylo. Pakliby nám ſlužby z toho půl Lánu nečinil/ a nebo žeby nám potřebí nebylo/ tehdy po wypowěděnij té ſlužby také z druhého Lánu nám dlužen bude platiti. A komužby koliwěk napřed pſaný Jan tento Liſt poručil neb dal s wůli naſſy a wědomijm, tomu též wſſecko práwo na hoře pſaných wěcý přijſluſſij/ yakož toho gemu na potwrzenij a pamět budaucý k ſwědomj Pečet naſſy wlaſtnij gſme s Pečetmi ſtatečných Rytijřůw, Albrechta mladého z Kolowrat/ Bořity z Morawěwſy/ Peſſyka z Waldſſteyna/ a Měſta Rokycanſkého, přitiſkli. Stalo ſe na Tuzetině Léta Božijho ut ſupra neyprwněgſſij Sobotu po S. Mataušſy Apoſſtolu a Ewangeliſtu Páně.

Nacházým také w Létu Páně 1388. Pana Wogtěcha z Kolowrat/ kterýž ſe pſal takto: Albertus Kolovrat de Kornhaus.

Lupač in Calendario Anno D. 1391. obijt Dominus Albertus ſenior à Kolovrat primus fuudator in Koczov.

Léta Páně 1383. Pana Anxona z Kolowrat

připomijná Liſt Krále Wáclawa/ w kterěž dowoluge Guřikowi Launſkému z Laun, Měſſtěninu Menſſyho Měſta Pražſkého/ aby ſwobodně tak yakž byl z vpřijmného Nábožen ſtwij vmijnil těch gedenácte kop gro: platu we Wſy řečené Oſochnij v Slaného k k tomu naložil/ aby ſe každé ráno Mſſe ku památce Blahoſlawené Panny Marye ſpjwáwala. Skrz ten Liſt tehdy dáno gemu k té wěcy powolenij/ kterěž mu bylo wydáno ad

Relationem Anxonis à Kolovrat, Anno ut ſupra, ſecundò Idus Iunij.

Hágek w Liſtu 353 a w Létu 1384.

pokládá s Markwardem z Wartmberka Pana Gežka z Kolowrat/ genž ſe pſal z Kolowrat a na Kornhauzu.

Téhož čaſu mezy ginými když Král Rzijmſký a Czeſký w Piſys s Gambakurty bitwu měl/ Beneš z Kolowrat vkazowal činy hrdinſtwij ſwého/ yakž giž oznámeno pod Erbem Panůw z Hradce.

Knijhy Kapitoly Pražſké/

kterěž ſlowau libri Erectionum připomijnánij w ſobě obſahugi mnohých Panůw z Kolowrat/ kteřijž ke cti a chwále Božſké Almužnami mnohými Swaté geho Koſtely opatrowali. Yako neyprwé Pan Mikuláš z Myſſli na řečený Kolowrat/ genž Léta 1371. činil ſmlauwy s Farářem w Hruſſycých na některé Koſtelnij Zbožij/ o kterémž památka liſtu geho geſt ibidem w tyto ſlowa:

Nos Nicolaus dictus Kolovrat de Chrzanovic, aliàs de Zbraſlavic non compulſi nō coacti, ſimul cum Anna bonæ memoriæ Domini Vlrici de Zbraſlavicz, vendidimus quinq; Sexagenas cum Viginti uno groſſo annui & perpetui cenſus, pro quinquaginta Sexagenis argenti in Villis duabus, in Villa Stipoklas, & in mediocri Villa in Marſone, diſcreto Viro Domino Frenclino Capellano in Zbraſlavic &c. ut in Actis Anno 1389.

A opět w Létu Páně 1390. w dotčených Knijhách

gmenowaného Mikuláſſe Liſt geſt takowý: Ego Nicolaus dictus Kolovrat de Chrzanovic aliàs de Zbraſlavic, facio, creo, & ordino Capellaniam in Chrzanovic, pro anima Domini Vlrici felicis recordationis de Zbraſlavic, prædeceſſorumq; ipſius, & decem Sexagenas Eccleſiæ ibidem.

Idem Dominus Nicolaus, pro eadem Capellania, dedit duas Sexagenas cenſus perpetui ſuper bonis in Villa Oſtrov, & homine laico ibidem dicto Simone, & hoc Anno ut ſuprà.

Tolikéž čaſto gmenowaný P. Mikuláš z Kolo-

lowrat má ibidem takowau památku: Erectio Capellaniæ in Chrzanovic per Dominum Nicolaum Kolovrat de Chrzanovic facta, cui dedit unum Laneum, cum curia, agris, Pratis ac ſylvis in Villa Pavlovic.

Paní Anna Manželka téhož P. Mikuláſſe za-

nechala w týchž Knijhách po ſobě takowau pamět: Donauit novem Sexagenas pro Capellania in Zbraſlavic, honeſta Matrona Domina Anna re

licta olim Nobilis Vlrici de Zbraſlavic, de conſenſſu Nobilis Domini Nicolai Kolovrat de Chrzanovicz aliàs de Kolovrat, Mariti ſui &c. ut in Actis.

Dále nacházý ſe w těmž ſpiſu paměty rozličných, památka napſaná w tyto ſlowa: Erectio Capellæ Sanctorum Apoſtolorum in Zbraſlavic: Nos Nicolaus Kolovrat de Zbraſlavic, aliàs de Zrucz, & Nicolaus filius ejus &c.

Léta Páně 1392. *Libri Erectionum* **předſtýragi Pannu Kunegundu z Kolowrat Abbatyſſy Kláſſtera Swatého Giřij těmito ſlowy:** Super Cenſus, emptos per Dominam Cunegũdam de Kolovvrat, Abbatiſsam Sancti Georgij in caſtro Pragenſi, à Domino Imbramo de Rziczan in Villa Cienieczic quinq; Sexagenas pro quinquaginta ſexagenis, & in Villa Suemiſticz unam Curiam cum Aratoria cenſuali in exitu Villæ, ad antiquam Villam Boleſlauiam, à nobili viro Paulo de Genſtein, fratre Germano Domini Archiepiſcopi &c. ut in actis.

Liſt Wladiſlawa Krále w pamět vwozuge Pana Burkarta a Geřicha Bratry z Kolowrat / kteřijž wyplatili dwě Wſy Solopiſky a Mačkowice/a Pečetě přitiſkli, Pan Jan z Ryžmberka Dworu Krale Wladiſlawa Marſſalek/ Bohuſlaw z Swinař a z Litowic téhož Krale Wladiſlawa Sſtolmiſtr/ a Wácſlaw z Sſwárowa Kuchmiſtr/ Léta 1476.

Léta Páně 1394. činij ſe pamětné připomijnánij o Panu Mixonowi z Kolowrat těmito ſlowy: Bolko filius Iunior Præmiſlai Ducis Teſinenſis, Nobili Domino Mixoni dictoKolovvrat de Miſchy, curiam ſiue domum ſuã donauit hæreditarié poſsidendam, ſitam in Minori Ciuitate Pragenſi, ſub caſtro, cum omni jure, quo ipſe uſus eſt, & hæredibus eius &c.

Pan Herbord z Kolowrat Léta 1404. ſeděl na Saudu Zemſkém s Panem Wogtěchem z Kolowrat a s ginými mnohými Pány/s Panem Gindřichem z Sſternberka/ Beneſſem z Krčina/ Janem z Rotſſteyna/ s Wácſlawem z Dubé/a s Pawlem z Wartmberka ꝛc.

Synowé Pana Mikuláſſe ſwrchu gmenowaného Mi-

ho Mikuláſs a Aleſs dicti de Kolovvrat/ **změnili platy od Otce ſwého nadané na** Capellanij **w Zbraſlawicých**/in Pivvnic, & Pavvlovvic, **a to Léta Páně 1406. w kterémžto také Roku geſt napſaná památka Pana Wogtěcha Kolowrata** de Zrucz **takto:** Nos Albertus dictus Kolovvrat de Zrucz, nunc autem poſseſsor in Berzic, conſilio amicorum, videlicet Fratris mei Militis, Ioannis de Zrucz, nec non Buſskonis de Zykovv donaui mediũ Laneum Petro Plebano in Berzic anno ut ſuprà.

Léta Páně 1399. potwrzowal Král Wácſlaw Práwo Janowi řečenému Kbel Kanownýku Pražſkému/ na Dum kteréhož doſtal od Pana Mikuláſſe Kolowrata z Myſſlin / ano y takowé ſwobody gemu naň dal/ yaké geſt někdy mělo Knijže Těſſynſké/ od kteréhož byl tento Dum Mikuláš řečený z Kolowrat doſáhl.

Pamětij Léta 1409. kladau Pana Jana z Kolowrat s ginými Pány na Saudu Zemſkem/a ten ſe pſal z Bezdružic/a w Saudu měl mijſto podlé Pana Bohuſlawa z Sſwamberka a podlé Plychty z Žerotijna.

Na Liſtu gednom Kláſſtera Břewňowſkého podepſaný gk Pan Mikuláš ſtarſſij z Kolowrat a z Bezdružic/Giřijk z Weſelice/a Hynek Bradlecký z Miſſkowa.

O Panu Mikuláſſowi a Alſſowi z Kolowrat Circa Annum 1422. **w Knijhách Kapitoly Pražſké tato ſe zmijnka činij:** Tranſlatio cenſus nouem Sexagenarum de parte ſuperiori in Zbraſlavvic, ad Villam Slavvoſſovv pro Altari Sanctorum Apoſtolorum ibidem in Zbraſlavvic &c. Ego Nicolaus Kolovvrat de Zbraſlavvic & Zrucz, & Alſo de ibidem Fratres germani, hæredes bonorum Capellaniæ prædictæ &c. ut in Actis.

Léta předtim Páně 1402. připomijnáſe P. Aleſs z Kolowrat při Saudu mezy ginými Pány/ kterýž měl mijſto na němwedlé Pana Tienka z Wartmberka/ a wedlé něho Smil z Libomyſſle/ Wylim Za-

gie

gic/ Teodor z Náchodu a z Janowic / a Burkard z Bezdružic řečený Kolowrat.

O témž Panu Alssowi z Kolowrat w Létu Páně 1420. Knyhy Kapitoly Pražské takto znegi: Donatio septem Sexagenarum census perpetui pro Monasterio Sanctæ Mariæ in Koczovv, Nobilis Vir Dominus Alšo de Bezdruzic natus Burkardi, super bonis Vniuersis Petri de Chrzast in VVielka residentis, hanc dedit donauit. Na čež se zapsal gmenowaný Petr/ že wždycky platu takowého dodáwati powinen bude.

Pan Hanuss z Kolowrat byl Heytmanem Pražským/ yakž giž doloženo pod Rodem Panůw z Hradce/ a otom Hágek w Listu 417. w Létu 1442. zmijnku činij.

Gmenowaný Hágek Léta 1450. w Listu 425. Pana Frydrycha z Kolowrat w pamět přiwozuge/ gehožto Hrad řečený Busstěhrad oblehnauti kázal sylně Král Giřij/ yakž y o tom giž při spisowánij Erbu Panůw z Hradce oznameno gest.

W Kostele Swatého Wijta na Hradě Pražském/ na Oltáři Blahoslawené Panny Marye a Swatých Klementa a Wácslawa / gest památka Pana Albrechta z Kolowrat a na Lipssteyně/ Hoffmistra Krále Cžeského/ kterýžto Oltář nákladem swým dal poctiwě wyzdwjhnúti/ při němž gsau Erbowé Rodu geho pořadně položený: neyprwé Erb Orel gich wlastnj/ podlé něho Erb Růže totiž to Pani Anny ze Stráže / potom Pani Kateřiny z Ssternberka/ a naposledy Erb Pani Alžběty z Cžimburka.

Dotčeného Pana Albrechta potomek byl Pan Beness Kolowrat z Libssteyna okolo Léta 1494. kterýž někdy nařízen byl s ginými Pány k porownánij Hawýřůw na Horách Kuttnách s Michalem Hoffmistrem/ w tu totižto Neděli genž byla před Swatým Hawlem. O čemž giž swrchu dotčeno při Erbu Panůw z Hradce.

Léta Páně 1510. wyprawuge Hágek w Listu 464. smrt Pana Albrechta z Kolowrat Kancljře Králowstwij Cžeského těmito slowy: W Pátek na Sobotu na den Swatého Vrbana/ slawný Muž a welmi znamenitý w Králowstwj Cžeském Albrecht z Kolowrat Kancljř Králowstwj Cžeského vmřel. Toho Pána mnozý Klássternij Magestátowé připomjnagi/ když ad Relationem ejusdem Magnifici Domini Alberti de Koloyvrat & in Libsteyn supremi Cancellarij Regni Bohemiæ, neb dáwánij neb konffirmowánij býwali.

O Panu Wácslawowi Kossateckém z Kolowrat

Hágek w Listu swém 471. a Létu 1521. takto wluwij:

Sněm Obecný položen byl na Hradě Pražském/ na kterémž nic giného gednáno nebylo gednom to/ totiž aby k Králi Ludwjkowi posláno bylo / aby ráčil do Králowstwij Cžeského přigeti. Y swolili k tomu wssyckni Stawowé/ a wyslali z sebe tyto Osoby: z Stawu Panského, Wácslawa Kossateckého z Kolowrat / a Michala Slawatu z Chlumu: z Stawu Rytýřského, Radslawa Bekkowského z Ssebitkowa Pýsaře Zemského / a Hendrycha Rotnaura z Kutnowa: a z Stawu Městského, Wjta Worudku z Augezdce Pergmistra Hor Winičných / a Jana Wopicy z Sstřepska Měsstěnina Starého Města Pražského.

Léta Páně 1526. při zahynutí Krále Ludwijka/ zahynul w tom vkrutném Bogi y Jan Busstěhradský z Kolowrat s mnohými ginými Pány tak Cžeskými yak Morawskými / kterýchž gména Hágek w Listu 443. wyprawuge takto: Král Ludwijk sslechetný Pán a mladý w té bitwě zahynul / a při něm mnozý wýbornij Cžechowé/ totiž Jan Busstěhradský z Kolowrat/ Ssteffan Sslyk z Holegče / Jakub z Wřesowic Podkomořij/ Hendrych Kutnaur Purgkrabě Karlssteynský/ Hanuss Rachmberk a ginij mnozý.

Z Morawy pak, Jan z Wickowa a Zygmund Kropač z Newědomy/ tolikéž y z Slyzska mnozý. O počátku pak té Wogny a wykonánij gi/ pod žiwotem Krále Ludwijka napsáno gest.

Léta Páně 1589. yakž Tytulář wyprawuge/ žiwi byli Potomcy swrchu doložených Předkůw tito.

Pan Frydrych Massťiowský z Kolowrat na Strogeticých a Ssenčí.
Pan Jan Gindřich Krakowský z Kolowrat na Mleyně Leyskowském.
Pan Jan Bezdružický z Kolowrat na Záběhlicých a Bystrým/ G. M. C. Radda.
Pan Jaroslaw Starssij Libssteynský z Kolowrat na Petrsspurce a Rabssteyně G. M. C. Radda/ a Margkrabstwij dolnijch Lužic Landffogt.

Pan Jaroslaw Mladssý Libssteynský z Kolowrat a na Hrádku Staroſedlſkém.

Pan Joachym Nowohradský z Kolowrat na Kossatkách a Bussťehradě. G. M. C. Radda Purgrabě Karlssteynský/ꝛc. Komory Czeſké Preſydent.

Pan Jan Nowohradský z Kolowrat G. M. Cýſařſké Radda.

Pan Petr Nowohradský z Kolowrat a na Janowičkách.

Pan Wolff Nowohradský z Kolowrat a na Lnářých G. M. C. Radda.

Pan Wácslaw Ludwikowský Bezdružický z Kolowrat na Bussťehradě.

Pan Kryſtoff Gindřich Krakowský z Kolowrat a na Sſypich.

Po Panu Sudým Dwořſkým ſeděl Urozený

Pán Pan Joáchym Oldřich z Hradce na Hradcy a Polné/ G. M. C, Radda a Purgkrabě Karlssteynský/ o gehožto Rodu wýssegi doloženo.

Wedle Pana z Hradce měl mýſto Urozený P.

Pán Heřman z Ržýčan a na Roſowé Hoře/ G. M. C. Radda/ꝛc. o gehožto Rodu tuto zmjnka ſe včinj.

O Erbu a Rodu Panuow z Rzyčan Starozitném.

Kapitola IX.

Wjru, vpřijmnoſt, kdozkoli zachowá /
Ctnoſti náhrada býwá mu hotowá.
Ne na ſamého zuſtane Oſobě /
Ale potomkům geſt k wěčné ozdobě.
Yak y zde w Rodu tom ſlawným Rzyčanſkých/
Stkwij ſe památka nápodobně Panſkých.
W niž mnoho Set let předkowé trwali/
Takowau ſtáloſt y potomkům dali.

PRáwě Starý Rod geſt Panůw z Rzyčan w tomto Králowſtwij Cžeſkém/w kterémžto předkowé Rzičanſſtij geſſtě oněm Knijžatům Pohanſkým ſlužby ſwé wděčně prokazowali/ gichžto miloſtij a obdarowánijm, Dwůr neb Hrad Rzijčan, od kteréhož Rzijčanſſtij ſlowau, obdrželi / o němž Hágek okolo Léta Páně 748. w Liſtu 22 takto zmijnku činij.

Stal ſe weliký ſwár mezy Knijžetem Wyſſehradſkým Nezamyſlem a Rozhonem Knijžetem Kaurimſkým o Meze Dworu Rzijčanſkého/ kteréž chtěl Rozhon yako mocý od Knijžetſtwij Wyſſehradſkého odnijti. Dobrotiwý pak Pán Knijže Nezamyſl wyprawil k němu Poſly aby přeſtáwal na ſwém/a on giž Dworu počal ſobě oſobowati. Z té přijčiny Nezamyſl teprwa k hněwu popuzený, ſebral Wogſko na poſpěch / a wyprawil Heytmany ſwé aby Dworu mocnau rukau bránili. R ſgeli ſe obě Wogſka/(neb y Rozhon giž Lid po hotowě měl,) na poli řečeném Strhow / kdež ſe potkali hauffowé zmužile s nemalým krwe prolitijm / wſſak tak, že předce ſtrana Nezamyſla Knijžete Pole a wijtězſtwij obdržela/ ač krwawé/ neb y Nezamyſlowých na Sto ſtatečných Mužůw zahynulo. Ale mnohém wětſſij ſſkoda Rozhonowi ſe ſtala/neb Lid geho weſſeken pobit/ krom něco zagatých/ mezy kterýmiž ſe Rozhon ſkrýwal/aby ſeznán nebyl. Ale když mu to neſpomohlo/poznawſſe gey, dowedli k Knijžeti / kterémužto on poručil Srpem Nos vřezati/a tak zohyzděného ſewſſemi Wězni propuſtiti/a toho čaſu Nezamyſl dotčený Dwůr Heytmanu ſwému pro ſſtiaſtné wijtězſtwij obdrženij darowal/od gehožto pokolenij neb kmene, tento Rod poſſlý geſſtě ſe nacházý w Králowſtwij Cžeſkém.

Pokládá Dubrauius w Létu Páně 1271. Pana Ondřege z Rzyčan Komornijka Králowſtwij Cžeſkeho / kterýž odrazowal Přemyſlowi ginák Ottagarowi přigijti Cýſařſtwij od Knijžat Rzijžſkých gemu na ten čas přiſlané.

Takowau neyprwé raddu dáwage Jan Biſkup Prazſký k Králi řeč včinil / kterauž když dokonal / hunc yakž Hyſtoryk mluwij / in dicendo ſecutus, Andreas Riczianus, à Magiſtratu Cameræ Regiæ, vulgo Camerarius, cognominatus, fol: 162. lib: 17.

O témž v Hágka w Liſtu 250. zmijnka ſe děge takowými ſlowy:

Měſýce Srpna Léta yak nahoře/přigel do Cžech Arcybiſkup Kolínſký/ a mnozý Páni znamenitij s nim wyſlánij od Kurffirſſtůw k Přemyſlowi Ottagarowi/ oznamugice, že wſſyckni wolencowé ſpolečně a gednomyſlnij myſli geho a neginého za Cýſaře a Pana wſſeho křeſtianſtwa wywolili/ pročež aby rácil důſtogenſtwij Cýſařſké na ſe přigijti.

Pro takowau řeč powolané byli Raddy Přemyſla Krále/ gimžto Přemyſl nowinu a žádoſt Poſlůw Rzijſkých oznámil/žádage přitom wſſech aby radili yakauby ge odpowědij měl odbyti/ kterijž rozwažugice wěc tu ſewſſý pilnoſti/na tom zůſtali/ aby Král toho nečinil/protož Ondřeg z Rzijčan Komornijk Králowſtwij Cžeſkého nad giné wýmluwnoſti od Pana Boha ob-

dařeny/ſpolečné wſſech zdánj/takto wyſlowil. Wyſoce zwelebený a neпřemožený Králi Czeſký a Pane náš/rozwaž proſým ſám v ſebe/kdo z Lidj ſmrtedlných můž ſe přirownati twé mocy: Pán Bůh na Nebi kraluge/a ty na Zemj s powolenjm geho panugeš y nad Knjžaty/a nenj žádného kdoby ſe mohl a ſměl wůli twé protiwiti / neznámé a nepřigemné gſau tobě ty wěcy, gimiž tě potahugi cyzý Národowé / při kterýchž diwné přjhody býwagi: Seď na Stolicy Otcůw twých/wſſak moc kralowánj twého wſſě ſtranám Swěta známá gt a ſlawná po Březých Moře wſſelikého/co geſt tobě wjce nadto potřebj: ano giž Knjžata tobě poddanoſt zachowáwagi / y Cýſař včinj tobě pomoc s Lidem k twému rozkázánj/ wſſak geſtližeby toho potřeba vkazowala.

Pohnut gſa tehdy Ottagar takowau chwálau a možnoſtj Králowſtwj ſwého/moha ſwobodně k poddáwanému důſtogenſtwj přigjti/pohrdal takowým ſſtěſtjm/odpowjdage Poſlům na proſbu včiněnau / takto: Páni a Přátelé mogi milj, z té práce kterúž gſte pro mne do Králowſtwj mé° měli, wám činjm weliké děkowánj/tolikéž y těm, z gichžto wůle gſte ſem přigeli kterýmž přitom y to odemne oznámjte. Poněwadž mne Pán Bůh z ſwé miloſti to co mám popřjti ráčil, na tom přeſtáwage, z toho Swaté miloſti geho děkugi/kdož pak koli k té ſláwě Cýſařſké wyzdwižen bude / tomu y yá pokudž mi náležité bude, náležitau poddanoſt zachowám. Což ſlyſſjce Poſlowé, zarmautili ſe welmi/a poſpjſſyli k Kurffirſſtům do Rjſſe odkudž wygeli / gſauce ſkrz Ottagara Zlatem, Strjbrem, y drahým Kamenjm, kráſnými Koňmi a vſſlechtilými oděwy ſpolu y s Služebnjky ſwými hogně obdarowanj/gimžto Král při rozžehnánj znowu poručil včiniti od ſebe y od ſwého Králowſtwj Kurffirſſtům přátelſké pozdrawenj/a z té miloſti poděkowánj.

Léta 1308. wedlé zněnj Kronyky Dubrawiuſowé/

Pan Oldřich z Rjčan ſkrz Gindřicha Knjže Korytanſké s ginými mnohými Pány pro něgakau nenáwiſt na Rathauze držen/ kterýchžto gména takto ſe wypiſugi.

Nomina illorum clariora, ſed uſitatis Patriæ vocabulis dicenda, hæc ſunt. Henricus à Lippa, Regni Camerarius, Petrus Cancellarius, Ioannes Magiſtratu Straconicenſi prædiтus, tum alij Proceres, Ianus Vartmbergus, Reymundus Lichtemburgus, Vlricus Ryczanus, quibus non antea clauſtra quibus occluſi erant laxantur, &c. lib. 19 fol. 182.

Hágek w Liſtu 280. o tom takto mluwj: Pražané některj magice s Kutardy a Hornjky ſrozuměnj/vdeřili zbrogně na Domy Panſké/a tu gali Petra Kancléře Králowſtwj Czeſkého/Reymunda z Lichtmburka/Oldřicha z Rjčan/Heymana Syna Heymanowa z Dubé/kteréž pautami železnými obtjžené na Rathauz wſaditi rozkázali/bezewſſy naděge k wyprusſtěnj, lečby žádoſtem gich za doſt včinili/a to wſſe dálo ſe s tagným wědomjm Gindřicha Korytanſkého/ꝛc. yakž pod Erbem Panůw z Dubé doloženo.

W Liſtu Mikuláſſe Knjžete Opawſkého mezy

ginými

ginými Pány Czeſkými, gmenuge ſe dotčený (yakž porozumjwám) Pan Oldřich z Rjčan / Sſeňkem Králowſtwj Czeſkého / o čemž dotčeno pod Erby ſwrchu položenými: což geſt v Hágka w Létu 1318. w liſtu pak 209.

Za Krále Jana při bitwě s Rakuſſany / paſowán

na Rytjřſtwo wedle giných Panůw Czeſkých a Morawſkých od Cýſaře Ludwjka Bohuſſe z Rjčan řečený Lekno. Hágek w Létu 1319. a w Liſtu 292. yakož y o tom při giných rodech oznámeno.

Pan Jaroš z Rjčan přjtomen byl při ony wzáctné

Slawnoſti/když Cýſař Karel toho gména čtwrtý korunowaný Cýſařſkau Korunau / z Rjjma do Czech ſe nawrátil. Hágek při Létu 1355. w Liſtu pak 324.

W Liſtu tom kterémž vſtanowen za Guberná-

tora Kralowſtwj Czeſkého/Girj z Kunſtátu podepſali ſe dwa Páni z Rjčan, wlaſtnjmi rukami.

Erectio Altaris decem millium Miljtum in Eccleſia parochiali in Rziczano Gymranus & Dioniſius fratres de Rziczan Anno 1400. pro ſalute prædeceſſorum ſuorū quatuor ſexagenas Cenſus perpetui donaverunt.

W Knjhách Kapitoly Pražſké

při Létu 1392. poznamenáno/že Pan Imram z Rjčan we Wſy ſwé Czeničicých prodal plat Panně Kunegundě z Kolowrat Abbatyſſy Kláſſtera S° Girj / to geſt, pět kop platu ročnjho, za padeſáte a pět kop hotowých Peněz yakž dotčeno pod Erbem Panůw z Kolowrat.

W týchž Knjhách připomjná

ſe Pan Karel z Rjčan a na Czeničicých / genž byl darowal/gednu kopu groſſůw platu wěčného do Kláſſtera S. Anny na Augezdě we Wſy Czeničicých na gednom kmeti/ginak poddaným/Léta totižto 1404. čtwrtého dne Měſýce Rjjgna při přjtomnoſti Jana z Dubé/a Petra Polſſa Kanownjkůw Koſtela Pražſkého.

Léta Páně 1565. ſeſſel z tohoto Swěta P. Gindřich

z Rjčan gedenáctého dne Měſýce Czerwence/ a pochowán w Oſtřehomě/o němž důwodněgi Lupač w Kalendáři ſwém/takto pjſſe:

Caſſoviæ in Hungaria, obijt 11 Iulij, Magnificus Baro Bohemiæ, Henricus de Rziczan. Dominus Horzovicij, ibidem & prognatus, Ferdinandi primi Romanorum Imperatoris, Hungariæ, Bohemiæ Eques auratus, Ordinis Divi Ioannis Hieroſolymitani, Commendator Strigonij, ibidem ſepultus. Vir ut nobilitate clarus, ita & erudita doctrina Nobilis: habētur ab eo ſcripta nonnulla, neq; ineruditæ Epiſtolæ.

Téhož Roku nyni pſaný Lupač wypiſuge Smrt

tolikéž Pana Mikuláſſe z Rjčan / těmito ſlowy: Feria ſecunda poſt feſtū

Galli, Anno 1565. Obijt Magnificus Baro, Dominus Nicolaus Senior de Rzyczan, ſepelitur in Templo Horzoviciano.

Wedlé Tytuláře žiwi byli w Létu Páně 1589. Páni z Rżijčan tito:

Pan Hanuš Starſſij z Rżijčan a na Wogkowě.
Pan Hanuš Mladſſij z Rżijčan.
Pan Mikuláš z Rżijčan a na Beſtahowě.
Pan Sſebeſtyán z Rżijčan a na Popowicých.
Pan Wáclaw z Rżijčan na Hořowicých G. M. C. Radda a Sudj Dworſký.
Pan Oldřich z Rżijčan na Pinowanech G. M. Cýſařſké Radda.
Pan Wlachyně z Rżijčan a na Studency.
Pan Wylim Starſſij Rawka z Rżijčan a na Stelmi/ G. M. C. Radda.
Pan Wylim Mladſſij Rawka z Rżijčan.
Pan Oldřich Rżijčanſký Rawka z Rżijčan.
Pan Zdeněk Rżijčanſký Rawka z Rżijčan.
Pan Zykmund z Rżijčan a na Křeſycých.

Po Panu z Rżijčan měl mjſto Vrozený Pan P.

Jan Sixt z Sſwamberka na Ronſſperce Boru a Worlijku/ G. M. C. Radda/ o gehožto Rodu tuto ſe zmijnka včinij.

O ſtarožitném Rodu a Erbu Panůw z Sſwamberka ꝛc.

Kapitola X.

ROd a Erb Panůw z Sſwamberka welice dáwný w Králowſtwij Czeſkém / rozličnými pamětmi Hyſtoryckými pro ſlužby Králům a Zemij činěné ozdoben geſt / yakož y Koſtelnijmi / kteréž oni wyſtawowali / a gim dobrodinij weliká činili / aby tudy čeſt a chwála Pánu Bohu wzdáwána byla.

Dáwnoſt geho odginud wyhledati ſe nemůže / gednom od čaſu toho / když Gindřicha Krále Danſkého Bratr geho wlaſtnij Abel zamordowal / kdež o Wylimowi Hraběti Cromerus lib: 5, takto mluwij: Guilhelmus facilè Princeps erat Procerum Daniæ, & plurimum valebat gratia apud Henricum Regem Danorũ, præfectus ab eo maximis quibusq; Regni

negotijs: Cum autem Regem Abelus frater occidisset, Regnumq; inuasisset, habebat in potestate sua thesaurum Regium ingentem &c.

Ten mage Syna gednoho při sobě/ a dwa w službě při Dworu Králůw welikomocných/ z nichžto gednoho vznáwagic totiž Petra že w lásce weliké gest v Krále Bolesława Polského přigmim Křiwoústé°/ wyslal ho rychle na pomoc a lásku proti Tyranowi onomu/ kterýž Petr obdržel při Králi/ genž byl hned Wogsko do Danygi wyprawil/ commoda tempestate usus, improuisus in primo littore Daniæ, ad quod Classis appulerat, nemine prohibente copias exposuit, dimissisq; circum proceres & Nobiliores Daniæ nuncijs, per familiares & ministros Guilhelmi, omnium Danorum voluntates facilè sibi adjunxit. Hned zahnal toho Tyranna a Bratro Bigce Král/ dowoliw Zemij aby sobě wolila Krále kohožby koli rozuměla býti k tomu Magestátu neyspůsobněgssijho/ ale Wylima s sebau wzal/ kterýž sebau pogal wessseren poklad/ a gey mezy Syny rozdělil/ z kterýchž geden se osadil w Rzijssy/ a druhý w Polsstě/ od nichž mnozý wzáctnj Potomkowé pozůstáwagi až posawad/ zwlásstě od toho kterýž bydlege w Německých Kraginách/ zagel k Knijžatům a Králům Czeským o nyni wálečným/ a tu až posawád Potomky swé zanechawá/ o kterýchžto Předcých co gsem koli zdáwných pamětij wyhledati mohl, nynj oznámim.

Nahoře gmenowaný Wylim w Králowstwij

Polském 77. Kostelůw dal wystawěti, a nadal bohatě/ k tomu y dwa Klássteri/ geden Pannám w Střelně/ a druhý we Wratislawi Mnichům/ kdežslowé v Swatého Wincencya. A to wsse Léta 1124.

W Létu Páně 1248. wyprawuge Hágek w Listu 234.

Předkůw Rodu toho welikau wzáctnost takowymi slowy při spisowánij žiwota Krále Wácslawa.

Král Wácslaw welmi nemilostiwě s swými Poddanými nakládal/ některé Pány na Statcých a giné wězenijm trestal/ Rytjřstwo Wálkami/ Lid obecný neobyčegnými berněmi sužowal/ tak že obywatelé wssý Země Czeské nemohauce snésti takowého břemena/ sgezd w Městě Kauřimě včinili/ a Krále napomijnali a žádali/ aby ráčil takowému nesnesytedlnému obtijženij konec včiniti/ ale on znamenaw půwody takowého shromážděnij/ kázal ge zgijmati/ a Rohlowce y Hasska do Wězenij dáti/ za něž se ginij Páni přimlauwali/ wssak nepřipusstěná gest prosba gich. Protož vznáwagice welikau zatwrdilost a vrputnost Pána swého/ sgeli se wssyckni dne třetijho mezy Strahowem a Břewňowem/ a tu wolili za Krále Přemysla Syna Krále Wácslawa/ genž byl wolený Knijže Rakauské a Polské.

Nic méně někteřij Rodowé, yako z Lamberka/ z Ryžmberka/ z Sswāberka/ Boress z Oseka/ a ginj mnozý při Králi zůstali/ a k Přemyslowi swoliti nechteli: Těch raddau Král Wácslaw hned bez messkánij poslal k Oldřichowi Sestřency swému/ Synu někdy Knijžete Korytanského/ a zprawcy Morawskému/ přikazugic aby rychle s Wogskem wtrhl do Rakaus/ a

Syna geho Přemysla aby neb yal neb zamordowal.)( )(

A sebral Oldřich Lid snadno w Morawě/ neb ho Morawané welmi milowali/ a we wssem yako Krále poslauchali/ a položil se nedaleko od Morawy mezy Znogmem a Neyperkem w gednom Audolij/ chtijc na zeytřj o přijgezdu swém Přemyslowi oznámiti/ aby snad neřekl že laupežně do Země geho s Lidem wskočil.

Té Nocy Přemysl wěda skrz Sspeheře o přijgezdu Oldřichowém/ přitáhl tegně až k Wogsku Morawskému/ práwě bez wědomostj wssech Morawanůw/ a tu zprawiw ssyky Rakussanůw swých, dřiwe než Slunce wysslo, vdeřil nenadále na Morawany/ kteřijžto gesstě rannijm snem byli obtijženij. Neyprwé Střelcy obessli Stany Morawské s welikým hřmotem a křikem/ a Oldřich w tom pokřiku toliko w Kossyli bezewssy zbraně z Stanu swého wyběhl/ a pospichal s chwátánijm do Lesůw/ ale Přemysl poznaw Osobu geho, pustil se za nim, a gal gey swau wlastnij rukau: Zgijmáni tolikéž mnozý Morawané od Rakussanůw/ a wssyckni swázáni wespolek, a Oldřich na sspicy/ a do Wijdně přiwedeni. Vsslo gich pak nětco w prwnijm křiku do Lesůw/ a kteřij pochytiwsse Zbraň swau, odpor činili/ ti wssyckni zbiti gsau. *

Rakussané potom dělili se o kořist/ a některým zgijmaným, aby proti Rakussanům nebýwali, vřezawsse Nos a vssy, do Morawy ge běžeti nechali. Někteřij magice propusstěnij skrz Penijze/ Zámky Králowské znowu pilně osazowali/ ale dřiwe než z Rakaus wyssli/ mnohými těžkostmi trápeni byli/ proto aby pustili Přemyslowi Zámky g im od Krále swěřené/ neb někteřij z nich času zymnijho nazý na Led wnesseni/ tak aby vkrutnostij Zymy přemoženi gsauce, Hradůw postupowali/ ale ani takowým trápenijm od wěrnosti negsau odwedeni: A ti byli Krawarsstij/ Dubrawičtij/ Boskowsstij/ kteřijž toliko sami toho Erbu vžijwagij/ a giž ten Rod poslednijm potomkem Mužského Pohlawij sessel/ a Lomničtij gichžto také nemnoho bylo toho času kteréhož gsem s Knijhau tauto pracowal/ Czimbursstij z Towačowa/ a ginij mnozý. Cýrek pak geden z nich hrdina, nežby Hradu Madberku Rakussanům postaupil/ wolil raděgi to snésti aby mu lewé Oko wylaupeno bylo/ yakož y ginij wssyckni prawili, že raděgi chtěgi zemřijti nežli wěrnost a wijru Krāli swému připowěděnau zrussyti. Těmi a takowými obtijžnostmi když trápeni byli/ teprw gim dopusstěno do Morawy se nawrátiti.

Za panowánij gmenowaných

Králůw Léta 1249. žiw byl Pan Heřman z Sswamberka/ kteréhož y Hágek dokládá takto o něm zmijnku činijc:

Přemysl Syn Wácslawa Krále puowodě některých Panůw Czeských přitáhl k Wyssehradu do Czech s swými Rakussany/ Vhry/ y Czechy/ kteréhož y dobyl sseštmecytmého dne po přijgezdu swém/ kdežto pobyw za několik dni/ potom hnul se s Wogskem mimo Pořijčany/ a tu se přeprawilo Wogsko přes brod pod Wsý ke-

čenau Bubny na druhau stranu/ a činili weliké sskody mezy Strahowem a Břewňowem těm kteřijž se přijdrželi Krále Wácslawa/ a odtud přitáhnauce k Ziatči/ to Město splundrowli a dobyli / yakž w stránce o Městech doloženo bude.

Teprwa Raddy Krále Wácslawa rozuměgice že skrz to pozdwijženij Syna proti Otcy/ nic giného nepřigde gednom zkáze Králowstwij Cžeského / namlauwali Wácslawa aby se s Synem vpokogil a porownal/ yakož y Přemyslowi skrz wymysslené prostředky rádili aby Otcy swému se neprotiwil. Ystalo se že smlauwa mezy Synem a Otcem prostředkem gich včiněná gest/ tak že Wácslaw postaupil Stolice Králowské Přemyslowi/ slibugice přestati na Městech Chbu/ Lokte a Mostu. Tu se zdalo za dobré býti Panům z strany Přemyslowé / aby Otec takowau smlauwu přijsahau vtwrdil/ čehož byl neyprwněgssij půwod Ctibor z Tochowa/ nazwaný přijgmím Maudra Hlawa/ s Synem swým Jarossem z Kladna/ ale Wácslaw nechtěl tomu swoliti, řka : newijm aby kdo slyssel aby se Otec Synu přijsahau měl zawazowati / Syn můg chceli mi wěřiti nechť wěřij/ pakli nechce/ nechť gest po geho wůli. Wložili se mezy to Páni a wykonali smlauwu začatau. Y obrátil se Otec do Litoměřic/ prawijc že chce tu za některý čas býti/ a potom že se chce obrátiti k Králi Vherskému / a s nim bydleti až do smrti.

Přemysl pak raddau Ctibora Stochowského chtě oswobozené míti Králowstwij/ hned zrussyl smlauwu/ a yal se w Zámky Otcowské vwazowati / y přigel do Egru ginák k Chbu/ chtě do něho weytržně wgiti/ ale Heřman z Sswamberka a z Krasykowa/ mage ten Hrad sobě od Wácslawa poručený/ nechtěl do něho Přemysla wpustiti /pročež on s welikú prchliwostí obrátil se k Loktu/ a tu nechaw w gedné Wsy swých Dwořanůw/ chtěl teyně na Zámek wgeti/ ale Wylim Theobaldic z Ryžmberka dobře ten Hrad opátřil stráži / sspiží a lidem/ aby zachowán byl Králi Wácslawowi w celosti. Druhého dne Přemysl poslal k Borssowi Oseckému/ wzkazugic geᵛ aby Hradu Mostského dobrowolně postaupil/ syce že bezděčně to včiniti musý/ y s žiwota swého nebezpečenstwijm.

Boress nedbage na pohrůžky lépe Hrad opatrowal/ včiniw nad lidem Heytmana swého Syna Blahuna/ hotow gsauc mocy Přemyslowé odepříti/ kterýž giž byl rozkázal Jarossowi Kladenskému/ a Mirossowi Makotřaskému Lid sebrati / a sebraný do Krage Mostského vwesti. To když se stalo/ oblezen gt Hrad Města Mostu třmi Tisýcy a tři Sty Lidu / a sám Přemysl vprostřed Wogska Stan swůg roztáhnauti poručil.

Třetijho dne swolaw Raddu swau/ wyptáwal se yakby s těmi odpornijky nakládati měl/ kteřijž se přednim napřed řečených Hradech vzawijrali. K tomu dij Ctibor/ yak ginák Králi s nimi zacházeti slussij gednom tak: aby pro prowiněnij swé smrti hanebnú sessli/ rozkaž tu kde Stan twůg stogij Ssybenicy postawiti/ na kteréž nechť wssyckni wisy/ a Blahun Syn Borsse neywegss nad nimi/ kterážto řeč neb radda libila se Přemyslowi y wssem geho wěrným.

Mezy tím Boress Osecký/ Heřman z Sswamberka / Wylim z Ryžmberka/ a Wácslaw z Lamberka / s ginými Krále Wácslawa wěrnými/ sebrali Wogsko z Cžech a z Missně/ s nimižto času nočnijho na Přemysla se

obořili/ kterýž vslyssaw hřmot/ a wida an Lid geho vkrutně mordugi / oddal se w běh a Raddy geho s nim/ nezastawugice se až w Domě Ctibora na Stochowě.

Páni pak gmenowani když nad Přemyslem swijtězyli / kořisti pozůstalé v Mostu rozdělili mezy swé bogownijky/ a w tom Král Wácslaw táhl vpřijmo k Praze s Lidem walečným / gemuž Pražané netoliko neodepřeli/ slyssijc přijhodu Přemyslowau/ ale geho bezpečně a ochotně do Města wpustili. Málo před tim přigel byl Přemysl na Hrad Pražský / ale yakž vslyssel že gest Otec w Praze/ hned pospijssyl z Hradu / a ti kteřijž byli Dům Biskupský osadili kterýž byl blízko od Mostu/ widauce co se děge/ zápálili ten Dům a vtekli.

Mikuláš z Rožmberka Biskup Pražský/ gsa tehdáž bytem w Klássteře Sº Františka swolal Kanownijky Kněžstwo a Mnijchy/ a wyprawil se s nimi proti Králi Wácslawowi wděčen gsa přijgezdu geho/ yakož y málo před tím welikau pomoc byl gemu s Kněžmi Střijbrem y Zlatem na žoldnéře včinil, po kterémžto wijtánij / Král gemu včinil poděkowánij s přijpowědj/ že nechce na takowé služby geho nikdá zapomenauti/ a druhého dne rozkázal oprawiti tu Wěž kteráž gest při koncy Mostu Pražského, a Wogáky osaditi/ y ty kteřijž byli na Hradě Pražském od Přemysla zanechané poručil oblehnauti/ aby žádnému nikterakž nebylo možné vgijti : wssak potom předce včiněna s nimi smlauwa/ tak že zanechagice wsseho na Hradě/ odessli.

Mezy ginými Pány kteřijž

byli na odpor Králowně Alžbětě Manželce Jana Krále pokládagi se y tito : Pan Zdeslaw z Sswamberka/ Gindřich z Lippého s Syny swými / Beness z Michlssperku / Albrecht z Bechyně/ Wylim z Landssteyna/ Gindřijk Berka z Dubé s Bratrem Heymanem / Gindřich z Lichtmburka / a Wylim Krussyna z Lichtmburka / a to při Létu Páně 1317.

W Městě Střijbře kdež gest Klásster založený

Bratrům řádu Swatého Františka od předkůw Rodu toho/ nacházý se text w tyto slowa psaný :

Anno Domini 1372. Mense Innij, Obijt in Castro Svamberk Magnificus & strenuus Miles, & supremus Camerarius Regni Bohemiæ, Dominus Dominus Bohuslaus à SSvamberk, a wijce pro dlauhowěčnost čijsti se nemůže.

Léta Páně 1388. na Saudu

Zemském mezy ginými Pány seděl Ratmijr z Sswamberka w takowém pořádku yakž spatřeno pod Erbem Panůw z Dubé a z Lippého.

Pan Bohuslaw z Sswamberka okolo Léta Páně 1372. byl Neywyžssým Sudým Kralowstwý Czeského.

Při Létu Páně 1399. w Knýhach Kostela Pražského poznamenáno gest/ že Paní Alžběta z Sswamberka Kostelu Přibislawskému odewzdala sedm kop grossůw na Wsy Hřiscých/ k čemuž dal swé powolený y Manžel gegi takto: My Josst z Konowa ginak z Lechonic/ 2c. yakž doloženo gest pod Erbem Panůw z Konowa.

Předpowedené Knýhy Kapitoly Pražské w Létu 1400. poznamenaného obsahugi Pana Bawora z Sswamberka/ genž byl dal Kostelu Wyssehradskému a Kostelu w Slawicých čtyry Kopy platu ročnýho a wěčného/ na Wsy řečené Očin/ a na Zbožým neb Osadách Kostela Kozolupského/ o čemž zný tento text: Pro VVisegradensi & in Slavvic Ecclesijs, Nobilis Vir Dominus Bauor de Ssuamberk residens in Slauicz, quatuor Sexagenas Census annui, in bonis Villæ Oczyn, in Parochia Ecclesiæ in Kozolup, dedit donauit.

Pan Bohuslaw z Sswamberka a Hynek Krussyna/ prodali na swém Dědictwý w Sskwirynj/ w dobré Wodě/ a w Předměstý Borowském na Laužech/ tři Kopy platu do Kostela w Boru a na Oltář Božýho Těla/ kterýž byl poručil wyzdwýhnauti dotčený Pan Bohuslaw z Sswāberka. A to wsse dálo se Léta 1409.

Napřed položeného Léta/ to gest 1440. Pan Krussyna z Sswamberka obehnal s Panem Hanussem Hrad Skály/ kteréhož když dobyli/ obywatelé wssecky zahubili/ a Pána wezmauce do Wězený/ ohněm tu Pewnost zkazyli.

Sparžuge se památka v Hágka w Listu 393. o Panu Zygmundowi z Sswamberka/ w Letu pak 1405. kteráž gest napsaná takowými slowy/ přýhodu téhož Pána wyprawugicými:

Přihodilo se že Pražané Starého Města Pražského/ powolali k sobě na Rathauz Zygmunda Sswamberka z Orlýku/ Podkomořýho w Králowstwý Czeském/ Muže dosti znamenitého a w Raddách potřebného/ a tu w Radde rozmlauwagice s nim o některé wěcý teyné/ rychle poslali

pro Mistra poprawnýho/ a tu hned před Swětnicy wzýti ho poručili/ a yakž přiweden na welikau Syň/ tu gemu Hlawa sťiatá práwě přededweřmi Kaply Panny Marye/ odkudž Tělo geho nesseno gest ku pohřebu do Klásstera Swatého Klimenta: a to bylo v Wigilý S. Jana Křtitele. Přýčinau smrti geho žádnému z Konssełůw není oznámena/ aniž se kdo na ten čas směl ptáti: mnozý z Lidu neginač rozuměli/ než že gest to přisslo rozkazánjm Krále Wácslawa/ kterýž žádného trpěti nemohl obyčegům swým odporného.

Léta Páně 1420. připomíná Hágek Pana Bohuslawa z Sswamberka slowy takto znégicými:

Czasu Massopustnýho Páni některý z strany Táborské sgeli se do Plzně/ totiž Pan Břeněk z Sswýhowa/ Jan Walkaun z Adlaru/ Jan Zižka a giný mnozý/ y wyhnali některé Męsstiany z Města/ a zwlásstě ty kteřiž včenim Wiklessowým pohrdali/ a laupeže Táborské měli w osskliwosti/ ano y na Mnýchy se obořili/ gýchžto Klásstery wybrawsse odgeli. Tím zrusseno gest přýměří včiněné s Kralownau Ziofigi/ a to půwodem neywětssým Kněžý některých/ a obzwlásstně Wácslawa Korandy/ genž byl při wylaupený Klássterůw yako Heytmanem.

Bohuslaw pak z Sswamberka a Kralowna Ziofie sebrawsse Lid k obležený Plzně gey wyslali/ a Zižka znamenaw že s swými práw nebude/ nočně se s nimi wykradl/ a Plzensstý otwiragice Brány Lidu Králowny a Pana Sswamberka/ slibowali zůstati při wýře křestianské po wssecky časy. Toho na potwrzený od té chwýle Zižku do Města nepausstěli/ a wyhnaným Měsstianům Statky wzaté nawratili.

O témž Panu Bohuslawowi z Sswamberka

List 386. téhož Hystoryka takto zný:

Měsýce Ledna Zižka pogaw swé Tábory/ táhl do Krage Plzenského/ a oblehl Klásster Panenský Chotěssow/ po kterémž wyplundrowání obrátil se k Kladrubskému/ a tomu včinil tolikéž. Odtud přibližugicýmu se k Střýbru oznámeno/ žeby Bohuslaw z Sswamberka auhlawný nepřýtel Táborských na Zámku swém byl řečeném Krasýkow/ pročež pospíssyl s Wogskem/ a hned toho dne položil se na gednom přiwrssý proti Zámku Krasýkowu.

Na zeytřý ssturmowáno k Bassťě gedné od Táborůw/ a trwal ssturm za ssest hodin vstawičně/ až se gi zmocnili. Tu obáwage se Bohuslaw aby kwaltem dobyt nebyl/ a tu s swými hanebně nezahynul/ dal se s Tábory w rokowání/ mluwic že chce Zámku postaupiti Petrowi Zmrzlíkowi z Swolssyna někdy Mincmeystrowi/ kterýž gest na Worlýku/ gemužto od Zižky darowán byl Kladrubský Klásster/ k čemuž Zižka dowolil.

Na zeytřij přigel Petr Zmrzlijk kterémuž se poddal za Wězně Bohu[illegible] swými/ a on owssem Lid geho služebný propustil/ ale Bohuslawa do těžkého Wězenij westi poručil/ aby tim nesslechetné Tábory vkrotil/ kteřijž y mimo wůli Zižkowau Bohuslawa nechtěli než zabiti.

Přinucen byl potomně ten ctný Pán od Zižky k wůli Táborským proti Králowstwij tomuto bogowati/ yakž týž Hystoryk w Listu 400. takto swědčij: Ten Autery před Swatým Petrem/ Pan z Sswamberka kterýž giž musel chtěg neb nechtěg s Zižkau gezditi/ gedauc od Hradu nazwaného Panna/ přigel s Lidem swým do Prahy/ sotwa wgeli do Hospody/ tožt Kraupy spadli weliké/ yakéhož Krup spadnuti prwnij wěkowé nepamatowali.

Ten potom po smrti Zižkowé gsa Heytmanem Táborských/ zastřelen w Rakausych v Města řečeného Reč/ yakž o tom wyprawuge Hágek w Listu 402. a o témž doloženo bude pod Erbem Panůw Trčkůw.

Za panowánij Krále Giřijho/ seděl na Saudu

Zemském Pan Bohuslaw z Sswamberka mezy ginými Pány kteřijž se takowým pořádkem wyčijtagi. Neywyssij Komornijk Gindřich z Michalowic/ Zbyněk z Hazmburka Neywyssij Sudj/ Buryan z Lipčice neywyssj Pjsař Desk Zemských/ Zdeněk z Ssternberka Purgkrabě/ Jan z Rožmberka/ Gindřich ze Stráže Marssálek Dworu Králowského/ Gindřich z Dubé/ Wylim z Ryžmberka a Rábij/ Jan z Kunstátu a z Jowissewic/ Bohuslaw z Žeberka a z Plané/ Jan mladssij z Wartmberka / Theodor z Janowic a z Chlumče Bohuslaw z Sswamberka/ Jan z Kolowrat a z Bezdružic/ Jaroslaw Plick ta z Žerotijna/ Zdeněk Kostka z Postupic / Jan Malowec z Pacowa/ Jan Calta z Kamenné Hory/ Wácslaw z Očedlic Ogiř/ Jan Rzipa z Neweklowa/ a ginij

Mezy Listmi Panůw z Hazmburka w Létu Páně

1420. nacházym při smluwách něgakých Přátelských Pana Jana z Sswamberka na Strakonicých Mistra Přeworstwij Strakonického/ wedlé něhož dotčeni gsau tito Páni: Pan Beneš z Kolowrat na Libssteyně/ Getřich z Kolowrat Bezdružický a na Krásowě/ Slawata z Chlumu a z Kossmberka/ Zdeněk Kostka z Postupic a na nowém Hradě/ Beneš z Weytmile Purgkrabě na Karlssteyně a Mincmeistr na Horách Kutnách/ Jan z Raupowa, Neywyssij Pijsař Desk Zemských Králowstwij Czeského, a Hoffmistr Dworu Králowského / Albrecht z Leskowce Podkomořij Králowstwij Czeského/ Albrecht Ogiř z Očedlic a na Lobkowicých/ a ginij.

W Létu Páně 1553. připomíná List Města

Bechyně Pana Gindřicha Starssiho z Sswāberka a na Zwykowě/ od kterého dany gt a psaný takto:

Já Gindřich Starssij z Sswamberka a na Zwykowě/ známo činim timto Listem wůbec předewssemi Lidmi nyněgssijmi y budaucými/ kdež koli čten aneb čtaucý slyssán bude/ že Měsstiané Bechynsstij Poddanj mogi/ wyslali gsau kemně některé Osoby z prostředku swého/ wijry hodné a dobře na poctiwosti zachowalé/ kteřijž gsau mně obdarowáni swá gesstě celá a neporussená na některé Práwa a wysady od předesslých Panůw a držitelůw Panstwij Bechynského gim dána, přednesli a vkázali/ gedno obdarowáni Vrozeného a Statečného Rytijře Jana z Lážan a na Bechyni dobré pamětij/ s přiwěssenými Pečetmi geho swědomijm/ Pana Apeče z Zeydlic řečeného Abel/ Pana Mikulásse z Krchleb/ a Oldřicha z Hlawatec/ kteréhož datum gest Léta 1444. tu Sobotu před Prowodnij Neděli/ prwnij den Měsýce Máge rc.

Doloženého Léta dán gest od téhož Pana Gin-

dřicha témuž Městu druhý List/ w němžto se gmenugi y Přátelé geho/ Wacslaw z Sswamberka a na Bechyni/ Krystoff z Sswamberka/ a Jan Starssij z Sswamberka a na Klássteře Milewském/ kteréhož takowá gt kopie.

Já Oldřich Starssij z Sswamberka a na Zwykowě/ oznamugi timto Listem nyněgssijm y budaucým/ kteřijž gey koli čijsti aneb čtaucý slysseti budau/ yak gsem před časem s Panem Janem a Panem Wácslawem dobré pamětij Bratry swými společně/ na ponižena prosbu Měsstianůw Bechynských nassych Poddaných / wssý Obcy tu milost včinil / a obdarowáni pod Pečetmi nassymi dal/ tak aby sami sobě k ruce a k swému vžitku Piwa wařiti/ a gich tu wybywati mohli/ kterýžto List obdarowáni nasseho až posawád neporussený gsau vkázali a gey magi/ takto zněgicý:

My Gindřich Starssij z Sswamberka a na Zwykowě/ Jan Starssij z Sswamberka a na Klássteře Milewském/ Wácslaw z Sswamberka a na Bechyni/ Bratřij wlastnij/ wyznawáme timto Listem wůbec předewssemi Lidmi nyněgssymi y budaucými/ kdež čten aneb čtaucý slyssán bude/ že znamenawsse potřebnau žiwnost Obywatelůw Města Bechyně Poddaných nassych/ a gsauce častokrát od nich poniženě prossenij/ tuto gim milost a lásku společně my swrchu psanij Bratřij z Sswamberka činime/ a to vstanowugeme/ a konečně nynij y na wěčné časy mijti chceme / aby předřečenij Měsstiané Bechynsstij Poddani nassy nyněgssij y budaucý/ Piwa bijlého wařeni w obecném Piwowáře/ kterýžby gim proto odemne Wácslawa z Sswamberka vstawen byl / y také Woda k němu a do něho přiwedená/ po pořádku každý k swému wlastnijmu vžitku vžijwati mohli/ a to w Městě Bechyni/ y ginam na cyzý Panstwij gestližeby potřeba vkazowala wystawowali/ bez překážky yak nassy tak Dědicůw nassych a držitelůw Města Bechyně a toho Panstwij/ wssak s tau weyminkau/ kdyžby koli skrz mne Wácslawa z Sswāberka Piwowár obecný tu w Městě Bechyni vstawiti se dal / abych mohl plat z každé Wárky a to gmenowitě po ssestij grossijch bijlých vložiti / a ten plat aby Měsstiané Bechynsstij nyněgssij y budaucý / hned yakžby w tom

znowu wystaweném Piwowáře wařili, dáwati a platiti powinni byli / ale před wystawenjm Piwowáru y Spỹlky / a přiwedeni do něho wody, tim platem powinni negsau a nebudau: A gestližeby který z nás Dědicůw a budaucých potomkůw obywatelům Bechyňským nynégssỹm neb budaucým w takowém piwa wařenỹ překažku yakau činiti, aneb gim Piwowár odgỹti, a k swému vžitku, a zwlásstě ten kteréhož Bechyně w držený bude, obrátiti chtěl, neb chtěli / a též gestližeby bezděčně nuceni byli, Piwa z Piwowáru kteréhožkoli od kteréhožkoli z nás Dědiců budúcých a potomných bráti / tehdy chceme aby oni Měsstané mohli a moc měli o opatřenj w tõ Králi Geho milosti nynégssỹmu Pánu nassemu neymilostiwěgssỹmu, a potom k giným budaucým Králům Czeským / a neb k místodržỹcýmu G. K. M. se vtecy / a za opatřenỹ w té wěcy žádati / čehož gim žádný z nás a potomkůw nassých zbraňowati nemá / ani ge pro takowé wznessenỹ trestati / poněwadž toto obdarowánỹ dobrowolně činỹme / tak aby tim snázegi takowau žiwnostỹ gsauce opatřenỹ pod námi a budaucými nassymi seděti a sebe opatrowati mohli.

Také gestližeby kdo z Sausedůw od ginud Piwa k ssenku wozyti chtěl a wozyl / toho každého chceme aby oni sami mezy sebau trestati mohli, gemu takowá Piwa odnỹti, a s nim naložiti wedlé swého zdanỹ. Tomu na Swědomỹ a budaucý paměť my s počátku psanỹ Bratřỹ z Sswamberka, Pečeti nasse wlastnỹ a přirozené s gistým nassým wědomỹm s celým y plným přiznánỹm / dali gsme přiwěsyti k listu tomu genž gest dán Léta ut supra we čtwrtek před Swatým Janem Křtitelem Božỹm.

K obawagice se nadepsanỹ Měsstiané Bechynsstỹ Poddani mogi / aby w takowé žiwnosti swé / od nás y Potomkůw budaucých nassých překážky neměli / mne gsau za to sewssy ponjženosti žádali / a skrze Osoby hodné gménem wssý Obce k tomu naschwal wyslané prosyli / poněwadž gsau se w mé držený po Wácslawowi Bratru mém dostali / abych gim tu milost včinil / a to obdarowáni obnowil a potwrdil: K gichžto prosbě gsauce nakloněn, gim to Listem tímto potwrzugi / chtỹce tomu konečně / aby často psanỹ Měsstiané Bechynsstỹ / y ta wssecka Obec pro snadněgssỹ gich žiwnosti / té milosti sobě dané y s Potomky a budaucými swými vžỹwali / zůstaweni gsauce při wssech Artykulých w Listu doložených nynỹ y na časy budaucý a wěčně / bez wsseliyaké překážky mé y budaucých držitelůw Bechynského Panstwỹ. Na potwrzenỹ a zdrženỹ toho wsseho / Pečet swau wlastnỹ s gistým mým wědomỹm a wůli dal gsem k Listu tomuto přitisknauti / a dožádal gsem se Vrozeného Pána Pana Krystoffa z Sswamberka a na Milewském Klásstere / a Vrozeného Wládyky Pana Wỹtka Zrzawého a na Skalci / a Pana Mikulásse z Wetlé a na Bechyni / že gsau také Pečeti swé podlé mé na Swědomỹ k témuž Listu přiwěsyli / wssak bez swé a budaucých swých sskody. Datum Léta 1568. w Pondělỹ den swatého Frantisska.

Léta Páně 1506. zgimáni gsau dwa Mládency Bratřỹ z Sswamberka od Gindřicha z Guttnssteyna / kteréž on držel w swém wězenỹ na Sswornburku bez mála půl Léta / až potom včiněna smlauwa mezy nimi / a od téhož Pána byli ssacowáni. O tõ Hágek w Listu 642.

Léta 1575. Lupač wyprawuge

wuge w Kalendáři swém smrt Pana Petra z Sswamberka takowými slowy: Placidè obdormivit in Domino, Generosus ac Magnificus Dominus Petrus à SSvamberk, &c. Baro Bohemiæ, sepultus in Ronsspergo suæ ditionis oppido.

Wedlé Tytuláře wydaného w Létu Páně 1589. žiwi byli při témž čase Páni z Sswamberka tito:

Pan Adam z Sswamberka na Přimdě a Wolssy.
Pan Girỹ Petr z Sswamberka na Sswamberce a Bezdružicých.
Pan Gindřich z Sswamberka na Přimdě a Kunzwartě.
Pan Hanuss Wylim z Sswamberka na Přimdě a Kunzwartě.
Pan Jan Petr z Sswamberka na Přimdě / Střebly / Kunzwartě / Bezdružicých a Sswamberku.
Pan Jan Wylim z Sswamberka na Boru a Zwikowě.
Pan Jan Zdeněk z Sswamberka na Přimdě.

O Rodu tomto na rozličných mỹstech zmỹnku nalezness.

Podle Pana Sswamberka / měl mỹsto Vrozený Pán Pan Jan Sezema z Austi a na Sezymowé Austi / G. M. C. Radda o kteréhožto Rodu na hoře poznamenáno / y tu se také něco doložỹ.

List Krále Wladislawa Vherského a Czeského w

pamět vwozuge Pana Zdeňka z Sezymowé Austi/ kterýž mu za geho wěrné služby Hrad a Město Aussť sewssým přjslussenstwým/ kteréžto Zbožý prwé Manstwý bylo, dědičně dáwá/ tolikéž y Bratřým geho/ kteréhožto Listu datum gest Léta Páně 1496. Králowstwý geho Vherského 6. a Czeského 25.

Pan Jan Bratr Pana Zdeňka z Sezymowé

Austi byl Raddau Krále Czeského/ a sedal na Saudu Zemském: ten slaužil k Stolu Králi Ferdynandowi při korunowánj geho slawném na Králowstwý Czeské/ a to podlé Auřadu swého totiž neywyššýho a dědičného Kragečstwý Králowstwý Czeského. Zanechal dwa Syny/ Pana Giřýka z Sezymowé Austi/ a Pana Jaroslawa z Sezymowé Austi a na Rohowě: Pan Giřýk putowal k Božýmu Hrobu a na Horu Syon/ o čemž wyprawuge List gemu daný a psaný takto:

Pateat Vniversis, qui præsentes inspexerint qualiter Dominus Georgius de Ausst ipsarum exbhibitor, intuitu devotionis Hierosolymam venit Anno Domini 1355. die 21 Augusti, qui & sacramentali confessione præmissa sanctissimi Dominici Corporis templum ingressus est, & ibi Sacram Eucharistiam reverenter suscepit, dehinc reliqua terræ Sanctæ loca quæ modernis temporibus visitantur, ipse quoq; devotè visitans lustravit. Qua de re Nos Frater Marianus de Messana Provinciæ Siciliæ Ordinis Minoris regularis sacri conventus Montis Sion Generalis, ac omnium locorum Terræ Sanctæ Gubernator Apostolicus licet indignus, in prædictorum omnium fidem præsentes scripsimus, ac nostri Sigilli, quo in similibus utimur impressione munivimus. Datum Hierosolymis in prælibato sacro loco Montis Sion Anno ut suprà, die 2 Septembris.

Frater Marianus de Messana.

Ten též Pan Giřýk Sezyma z Sezymowé Austi/ toho času když Turcy Budýn oblehli/ té Pewnosti wedlé giných tam s nimi zawřen gsa/ statečně brániti pomáhal. Cýsaři Karlowi patému při dobywáni Ržýma slaužil/ a Cýsaři Maximiliánowi k Stolu/ při korunowáni geho slawném na Králowstwý Czeské/ wedlé Auřadu neywyššýho a dědičného Kragečstwý/ kterýž Rodu tomuto zdáwna nadán gest.

Pan Jaroslaw Sezema z Sezymowé Austi/ druhý Syn Pana Jana wýš gmenowaného/ a Bratr Pana Giřýka slaužil Cýsaři Rudolffowi toho gména druhému/ při korunowáni geho na Králowstwý Czeské.

Pan Adam Krystoff Sezyma z Sezymowé Austi a na Tečněwsy/ žiw byl okolo Léta Páně 1589. yakž Tytulář wyprawuge. A ta gest poslaupnost Rodu Pána Pana Jana Sezymy z Austi a na Aussti/ G. M. C. Raddy/ a dědičného Krageče Králowstwý Czeského/ Syna Pana Giřýka nahoře gmenowaného.

Wedle Pana z Austi/ měl mýsto na témž Sau-

du Vrozený Pán Pan Oldřich Felix z Lobkowic na Bilině Kosti a Bessko wicých/ G. M. Cýsařské Radda/ a Arcyknýžete Rakauského Arnossta Komorný/ o gehožto Erbu weyš doloženo gest.

Tato Knjha náleží mnie Frant: Pleskotowi Mlinářowi [illegible] Anno 1796

Potom wedlé Pána Oldřicha z Lobkowic seděl Vrozený Pán Pan Adam z Waldſſteyna na Loſowicých a Hrádku/ G. M. Cýſařſké Radda/ o gehožto Rodu nynj zmjnka ſe včinj.

O Erbu a Rodu ſtarožitném Panůw z Waldſſteyna/ kteřýž ſe prwé z rozličných Statkůw pſáwali.

Kapitola XI.

Několi o tom Rodu těchto Panůw totiž z Waldſſteyna doſti obſſjrně napſáno geſt w Zrcadle Morawſkém/ wſſak y tuto mezy ginými Rody ſluſſná wěc gich nepominauti/ poněwadž oni w tom Králowſtwj rozſſjřeny gſau/ a od čaſu welmi dáwnýho w ſlužbách témuž Králowſtwj/ Knjžatům/ Králům y Cýſařům činěných dobře ſeznánj.

Předkowé gegich pſáwali ſe za oněch let z Sſumburka/ z Rukſſteyna/ z Rukſſteyna a z Waldſſteyna/ ale že ſe Helmem rozdělili/ vžjwagice někteřj Lwice na Korunč/ a někteřj Orlowých Křidel/ takowá proměna ſtala

ſe za naſſy pamětÿ/ neb gedni magice Aůřady wywyſſeněgſſÿ/ obdrželi to že gſau od giných odděleny/ a druzý yakožto milowniycý Předkůw ſwých/ přeſtali na onom ſtarém Erbu toho užjwánjm / nic méně ti obogi od gednoho Předka poſſli.

Spatřuge ſe w Gÿhlawi w Kláſſteře Swatého

Křÿže Rzeholy Dominykánůw, toliko geden Lew na Hrobě Předka gednoho Panůw z Waldſſteyna, genž byl Fundator Kláſſtera toho/ k kterémužto mnoho Domů w gmenowaném Městě přikaupil/ a to Léta 1212.

Cžetl gſem Dekrét Cýſaře

Ferdynanda učiněný toho čaſu když wznikla rozepře mezy Pány z Waldſſteyna a mnohými giným / (o čemž y pod Erbem Panuow z Sſternberka dotčeno) w kterémž ſe zmÿnka děge o Rodu Panůw Waldſſteynſkých w tyto ſlowa:

Co ſe pak Wylima z Waldſſteyna dotýče, to powěděno geſt/ y čten Liſt neyprwé Pana Hynka z Waldſſteyna na Skalách/ gehož datum Léta 1353. potomně Liſt Jaroſlawa z Turnowa/ ninižto potwrzuge nadánÿ Mlýnu od Otce ſwého Mnÿchům w Turnowě/ kdež ſe gmenuge Zdeněk z Waldſſteyna/ a Liſt Cýſaře Zygmunda daný Hynkowi / gemuž zaſtawil Dwuor w Swiňanech Léta 1437.

Mimo to ukázáni gſau Artykulowé z Kněh od Adama z Wartmberka položených/ w nichžto pſáno geſt, že Hynek z Waldſſteyna z Krumkrágu Sudÿ Dworſký Neywyſſſÿ Králowſtwÿ Cžeſkého / ſeděl na Saudu Komornÿm Léta 1345. Jtem Hynek z Waldſſteyna též na Saudu Zemſkém ſeděl Léta 1338. Jtem ukázán geſt Liſt Paní Anéžky z Dubé/ kteréhož datum Léta 1454. Jtem Liſt, w němžto ſtogi Jan z Lžic Pana Hynka z Wranowa Wězeň / a toho geſt datum Léta 1452. Jtem Liſt Beneſſe z Wartmberka/ w kterémžto geſt zapſán Hynek z Waldſſteyna / Léta 1433. Jtem Liſt Waňka z Pecky/ kdež ſe tolikéž Pan Hynek z Waldſſteyna gmenuge/ totiž Léta 1434. Jtem Liſt Waňka z Genſſteyna/ kterýž také činÿ zmÿnku o témž Panu Hynkowi z Waldſſteyna Léta 1432. o němž ſwědomi wydáwá y Liſt Otty z Bergowa. Jtem Liſt na papÿře pſaný/ kdež ſtogÿ, že Haſſek z Waldſſteyna byl Heytmanem wſſech Rytÿřůw/ Panoſſy a Obce z Kragůw k Zákonu Božÿmu náchylných/ Léta 1422. Jtem tři Liſtowé s mnohými Pečetmi w gednom z nich geſt zmÿnka o Haſſkowi z Waldſſteyna/ w druhém o Hynkowi z Waldſſteyna/ kterýchž obau dwau datum geſt Léta 1440. w třetÿm pak, genž geſt Měſta Pražſkého/ o Mikuláſſowi Sſlechtowi z Waldſſteyna.

Přečten geſt také Mageſtát Krále Wladiſlawa daný Panu Sſtiaſtnému z Waldſſteyna Léta 1474. a Liſt Jana Sſáleného a giných, kteřÿž ſlibowali Sſtiaſtnému z Waldſſteyna. Datum Anno ut ſuprà. Též Liſt Jana Mičána Podpůrcy ſwědčÿcý Janowi Hynkowi a Sſtiaſtnému Bratřÿm z Waldſſteyna/ Léta 1463. y Liſt Gindřicha z Waldſſteyna/ z dobré wůle Synům daný Léta Páně 1528. Položen y Mageſtát Krále Jana ku potřebě Wylima z Waldſſteyna/ pſaný Léta 1341. w němž ſe dokládá Jan z Waldſſteyna: Přitom ſpatřenÿ y někteřÿ nálezowé z Kněh od Gin-

dřicha Sſwihowſkého podaných/ ano y Mageſtát Koſtela Pražſkého / kterémuž gt dwě ſtě let/ tolikéž Dſky čteny gſau/ kteréž wyprawugi, že w Saudu Zemſkém Páni z Waldſſteyna ſedali. Pro takowé ſwědectwÿ Ferdynand Cýſař před giným Pány přiſaudil předek Panu Wylimowi z Waldſſteyna/ Léta 1546.

Dotčeni gſau tim ſpůſobem mnozý Předkowé Pánůw z Waldſſteyna / ale mimo to což gſem koli mohl wyhledati o tom Rodu w pamětech rozličných krátce připomenu.

W Létu Páně 1353. oznamugi některé pamětÿ

Pana Hynka z Waldſſteyna á na Skalách/ proto že Kláſſterům Turnowſkému a w Grécu, darowal s Manželkau ſwau oſmnácte kop gr: čeſkých/ k čemuž y Syn gegich wlaſtnÿ powolil/ kterýž ſe pſal Jarek z Waldſſteyna Pán na Chlumě / gehož byla porodila Paní Anna z Wartmberka. O tom o wſſem Liſt gmenowaným Kláſſterům nadaný takto znÿ:

Nos Hynko de Valdſtein, Dominus in Skala, notvm facimus Vniverſis quod nos bona & libera voluntate, Fratribus Minoribus Beati Franciſci de domo Sancti Iohannis in Grecz, nec non prædicta noſtra Anna Contoralis de Vartmberk, ſuper indumentum eorum, novem Sexagenas in noſtris bonis Volanicz pro feſto Sancti Georgij quolibet anno perpetualitèr verum Cenſum allegavimus & donavimus poſſidendum &c. & eadem conditione Fratribus Sancti Dominici Prædicatoribus de domo Beatæ Mariæ Virginis in Turnov, ſuper tunicas & Cappas novem Sexagenas in feſto Beati Galli, &c, In cujus rei teſtimonium, Sigillum noſtrum & Vterini noſtri Iarkonis à Valdſtein, Domini in Chlum imprimi juſſimus. Datum in Lomnicz, Anno ut ſuprà feria ſecunda ante Nativitatem Beati Ioannis Baptiſtæ.

O Paní Kateřině z Waldſſteyna nacházým památku

při Létu 1389. kterážto s Synem ſwým Jarkem a Synem Pana Zdeňka z Waldſſteyna Manžela ſwého byla w práwa.

Pan Gindřich z Waldſſteyna

na Wartmberku a na Welizu / yakž pamětÿ Koſtela Pražſkého na Zámku Swatého Wjta wyprawugi/ dal k Farnÿmu Koſtelu w Gitčíně ku památce Swatých Mikuláſſe a Martina gedenácte kop gro: platu wěčného na giſtých Wſech ſwých/ kterež poznamenané gſau w pamětÿ této:

Erectio Altaris Sanctorum Nicolai & Martini Confeſſorum in Eccleſia Parochiali in Gitczin. Conſtitutus perſonalitèr. Nobilis Dominus Henricus de Valdſtein reſidens in Veliz & in Vartmberga, cum plebano Nicolao &c. Vndecim Sexagenas in Villulis ſub Caſtro Valdſtein, ac Villa Modlice, excepta Villa Kokoſska, cenſus annui & perpetui donavit &c Datum in Valdſtein, Anno 1413.

O Panu Cženkowi z Waldſſteyna a na Tuchoměřicých

některe pamětij znegi / že geſt před Auřednjky Zemſkými w Praze wyſwědčil / že Pani Eliſſku Manželku ſwau ſewſſym Wěnem kterěž měla w Tuchoměřicých / wykázal na giná Dědictwj ſwá / to gt na Twrz a Dwůr Kotelowice / což ona s Wylimem ze Zwijřetic Bratrem ſwým dobrowolně přigala / a Jan z Waldſſteyna Bratr předpowěděného Pana Cženka k tomu přewedenij tolikéž powolil. A to ſe ſtalo Léta Páně 1410.

W Knijhách Koſtela Pražſkého čte ſe o Manželce

Pana Jana z Waldſſteyna / Pani Ziofſigi z Rukſſteyna / že geſt darowala k Zaduſſy w Hruſſycých tři Kopy dwadceti a dwa Groſſe platu y s deſátky. O čemž takto napſáno geſt in libris Erectionum :

Nobilis Domina Sophia, relicta Domini Iohannis de VValdſtein, alias de Rukſtein & hæres dicti Caſtri Rukſteyn, in Curia Alodiali ſub Caſtro Rukſteyn, & in Villa Klokocij, & de quodam prædio Ziebrak ſito quoq; ſub Caſtro Rukſteyn, dedit, donauit tres Sexagenas groſſorum cum 22. groſſis, cum Decimis in Hruſticz. Actum Anno 1415.

Pana Hynka z Waldſſteyna a z Rukſſteyna obſahuge

w ſobě Liſt pſaný Léta 1436. od Manželky geho Pani Kateřiny z Tepenče / kteréhož geſt takowé zněnij :

Já Kateřina z Tepenče / někdy Manželka Vrozeného Pána Pana Hynka z Waldſſteyna a z Rukſſteyna dobré pamětij / wyznáwám tímto Liſtem předewſſemi / že gſem s dobrým rozmyſlem / a z ſwé dobré wůle a ſwobodné / dala a mocy toho Liſtu dáwám za zdrawého žiwota y po mé ſmrti / ſwé wlaſtnij Zbožij a Wěno ſwé / kteréž mám w Cžeſké Zemi na Twrzy Tuchoměřicých / a na tom Zboží geſſto k té Twrzy přijſluſſij / totiž dwě Stě Kop groſſůw dobrých Cžeſkých / (yakž y we Dckách Země Cžeſké důwodněgi doloženo geſt) Vrozeným Pánům, Panu Zdeňkowi z Waldſſteyna Synu ſwému milému / a Panu Waňkowi tolikéž z Waldſſteyna / Synu Pana Gindřicha dobré pamětij též Syna mého / y gich budaucým Potomkům / tak aby oni toho požjwali / a s tím nakládali yak vměgi a yak ſe gim neylépe zdáti bude / čehož gſau na mně dobře zaſlaužili. Tomu na Swědomí a pro lepſſij toho giſtotu / ſwau gſem wlaſtnij Pečet k tomuto Liſtu přiwěſyla / a připroſyla gſem Vrozených Pá-

nůw, Pana Pertolta z Lippého Neywyšſſijho Marſſálka Králowſtwij Cžeſkého / Pana Waňka z Boſkowic a z Cžerné Hory / w ten čas Heytmana Morawſkého / Pana Zbyňka z Daubrawice a z Oſowého / a Slowutných Panoſſy, Mikuláſſe z Morawice / Beneſſe z Krhowa / že gſau témuž na Swědomij wedlé mé Pečeti y ſwé k tomuto Liſtu přiwěſyli / ſobě y ſwym Erbům bezeſſkody. Dan na Sadku / w Středu před Swatau Mařij Magdalenau. Léta od Narozenij Božijho 1436.

W Létu Páně 1409. w Knijhách Kapitoly

Pražſké nazwaných libri Erectionum / wyčitagi ſe Páni z Waldſſteyna takto :

Erectio Altaris Sanctæ Mariæ Magdalenæ in Hoſpitali, in Tachouia Pragenſis Diocæſis, VVilhelmus, Petrus de VValdſteyn in Trzekovv & in Zdiar, reſidentes, octo Sexagenas groſſorum cenſus annui in Villa dicta Luczny, ſupra Baracenti in Tachouia, retro nouam Eccleſiam, dederunt, donauerunt perpetuis temporibus.

Pana Woka z Waldſſteyna Hyſtoryk Cžeſký

w Liſtu na Concilium Konſtanſké poſlanem podepſaného býti prawij / kteréhož geſt datum Léta Páně 1416.

Nijže týž pokládá Pana Gindřicha

z Waldſſteyna / a při něm mnoho giných Pánůw / w Liſtu totižto 372. a w Liſtu 390. w Létu pak Páně 1431. pokládá mezy giným Pány na Sněmu w Cžáſlawi drženým tolikéž Pana Gindřicha z Waldſſteyna / řečeného Chudoba.

Pan Haſſek z Waldſſteyna byl Gubernatorem

Králowſtwij Cžeſkého / kterýž ſe klade na Sněmu drženým w Praze / Léta 1423. kteréhož gmenuge Hágek y Heytmanem wſſech Rytijřůw / Panoſſy / Obce / k Zákonu Božjmu náchylných / yakž o něm w Zrcadle Morawſkém dotčeno / a ten ſe pſal z Waldſſteyna a z Welizu.

Hágek tolikéž při Létu Páně

1427. činij zmijnku o Panu Hynkowi Kolſſteynſkém z Waldſſteyna a na Wranowé / genž byl ſſeſtmi Sty Koni Prahu oblehl / aby Korybuta Knijže Litewſké woleného na Králowſtwij Cžeſké z Wězeni wyſwoboditi mohl. A ten tolikéž Pan Hynek z Waldſſteyna w bitwě s Němcy v Auſti nadewſſecky giné Pány ſtatečně ſobě počínagic / welikau ſláwu a chwálu obdržel.

W Liſtu Purgmiſtra a Konſſelůw y wſſij Ob-

ce Měst Pražských / gehož datum gest Léta Páně 1440. děge se zmjnka o Panu Mikulássowi z Waldssteyna řečeném Sslechta/ mimo giné mnohé Pány w témž Listu gmenowané.

Pan Beness z Waldssteyna wedlé Hágkowy Historye/ Léta 1458. včiněn gest Mistrem artium liberalium Včenj Pražského/ při kteréhožto determinaci byli, Wiktorýn a Hynek Knjžata Minstrberská / Synowé Krále Giřjho / a množstwj giných Panůw a Rytjřůw. Pan Benedykt pochowán gest na Zámku Zábřehu/ kdež před Lety stál Kostelík/ a tu se gesstě toto znamenj s tímto textem vkzuge: Pan Benedykt z Waldssteyna, Episcopus Kaunicensis in Marchia: wzat byl z Probosststwj Olomauckého okolo Léta 1465. o němž w zrcadle Morawském obssjrněgi.

Pamětj Kostela Olomauckého gmenugi Pana Bernarda z Waldssteyna Komissařem, spolu s Panem Petrem z Rožmberka od Krále Wladislawa do Margkrabstwj Morawského nařjzeném, za času Stanislawa Turza Olomauckého Biskupa: Přjčinu toho Zrcadlo Morawské wyprawuge.

Mnohé gené pamětj o tom Rodu Panůw z Waldssteyna se nacházegi/ kteréž se tolikéž dotýkagi na rozličných mjstech Knjhy této/ a také in speculo Moravorum o nich se mnoho napsalo/ yako o Panu Janowi/ o Panu Sstiastném a Panu Hynkowi z Waldssteyna/ kteřjž žiwi byli okolo Léta Páně 1474.

Nacházym mezy Listy Panůw z Hazmburka P. Petra z Waldssteyna seděnjm w Ličanech, genž byl k Listu Pani Kateřiny z Dubé Pečet swau přitiskl/ Léta 1483.

Mezy Listy Panůw z Wartmberka spatřuge se zmjnka o Panu Bernardowi z Waldssteyna a na Hradissti / kterýž počten gest mezy ginými Přátely P. Petra z Wartmberka / w Létu 1496.

Připomjná Lupač w Kalendáři swém P. Gindřicha z Waldssteyna na Dubrawicý a na Charwatických / genž byl vmřel Léta 1579. Kterémuž Epitaphium w tyto slowa včiněno.

IVdicij Cameræ Consultor pluribus annis,
Pauperibus clemens, Sontibus æquus erat,
Principibus gratus, quos ad, Legatus adibat,
Auxit Familiæ nomina clara suæ
Magnanimi Heroes pereunt ubi morte feroci,
Tum Patriæ clades sæpe venire solet.

Wedle Tytuláře žiwi byli Léta Páně 1589. Páni z Waldssteyna tito:

P. Adam starssj z Waldsstey: G.M.C. Panatyr. P. Jan Neystarssj z Waldssteyna a na Sedčicých/ G.M.C. Radda / a Neywyšssj Komornjk Králowstwj Czeského. P. Jan starssj z Waldssteyna na Kyssperce. P. Jan mladssj z Waldssteyna na Záhornicy. P. Jan z Waldssteyna na Libssteyně. P. Jan neymladssj z Waldssteyna. P. Karel z Waldssteyna na Hostinném a Miletině/ G.M.C. Radda. P. Wylim starssj z Waldssteyna na Heřmanicých. P. Wylim mladssj z Waldssteyna na Daubrawicy a Kunzberce. P. Zdeněk z Waldssteyna na Hostinném a Miletině.

Podle Pana z Waldssteyna / měl mjsto Urozený Pán Pan Wylim Slawata z Chlumu a z Rossmberka/ G.M.C. Radda a Komornjk/ o gehožto Rodu nynj mluwiti se bude.

O Erb.

O Erbu a Rodu ſtarožitném Panůw Slawatůw z Chlumu a z Koſſmberka.

Kapitola XII.

O Počátků Rodu tohoto neginác tuto ſe zmluwiti bude gednom tak/ yakž napſáno geſt w Zrcadle Morawſkém/ totiž že Předkowé geho wyſſli někdy z Pannonic/ kdež geſſtě za panowánj Knjžat Pohanſkých weli-ce ſlawnj byli/ a nad giných Rodůw Pány wzneſſenj/ když pro zdrawj Wlaſti ſwé a zachowánj gi rozličná nebezpečenſtwj podſtupowali/ a Obecné dobré Hrdly y Statky chránjwali/ yakož doloženo geſt w dotčeném Zrcadle o Zoardowi/ genž byl Lid Vherſký k weliké ſláwě a powěſti pozdwjhl/ když geſt Appulij a Kalabrij Wogenſký podmanil/ a odpornjky téměř w niwec obratil. Od něho poſſli Ro-

ſſli Rodowé možnj/ a w Kraginach rozličných, yako w Vhřjch/ w Polſſtě/ w Czechách/ w Morawě/ w Slézſku/ y we Wlaſſych/ ale že w Králowſtwj tomto na ten čas práwě ſwůg byt magi/ pro gegich ſlužby Knjžatům/ Králům a Králowſtwj tomuto činěné/ nelze než o nich y tuto zmjnku včiniti. Což ſe tehdy koli o Rodu tomto Panůw Slawatůw wyhledati mohlo/ to ſe kratičkými ſlowy předložij.

Obyčeg byl onych dáwnjch Czechůw/ že Tytulůw obſſjrných nevžjwali/ toliko wlaſtnj gména ſwé podpiſowali/ což nacházým w ſtarých pamětech tomu y mnohým giným Rodům ſwědčijcých/ yakž ſe porozumij.

Za panowánij Břetiſlawa

Knjžete Léta 1106. žiw byl geden z předkůw Rodu/ kteréhož připomjná Hágek ſpolu y s Bratrem geho těmito ſlowy:

Ač Czechowé bitwu obdrželi/ wſſak gich mnoho zahynulo bránjcých Knjžete Břetiſlawa Pána ſwého/ mezy nimižto neywzáctněgſſj byli/ Alexij Heytman/ Ratibor Zeť geho/ Bránjk s Bratrem Slawatau/ Jarek z Křicowa/ Rynеš z Gelnic/ a Krotibog Dluhoborſký.

W Létu Páně 1180. za panowánij Frydrycha

Knjžete w Czechách w gednom Liſtu Koſtela Olomauckého/ mezy ginými Pány/ kteřjž byli při potwrzowánj Liſtůw a nadánj k témuž Biſkupſtwj náležegicých/ a obzwláſſtně při darowánj Wſy Mohelnice gmenowanému Koſtelu/ nachazý ſe Mataus Slawata w takowém pořádku položený. Adfuerunt teſtes, Ratmirus de Przymda, Styborius de Koſan, Iarek de Vartmberk, Mathæus Slavata, Puta de Reyticz, Zdiſlaus Vrah cum filio, Voitiech dictus de Mamir Smil & Hren fratres.

Spatřuge ſe w giném Liſtu téhož Koſtela Olomauckého

při Létu 1207. Sudiſlaw Slawata genž byl ſpolu y s Synem ſwým přijtomen/ když Knjže Přemyſl potwrzowal Liſty gmenowaného Koſtela/ kdežto napſáni gſau ſwědkowé takowým textem:

Teſtes, Boſko Archidiaconus Przerovienſis, Erzmanus Abbas Gradicenſis, Boguſlaus, Boguta, Odolani filij, Henricus Frater eorū Iudex Olomucenſis, Sudimirus Petrus, Roſciſlaus. Zdeſlaus Hynkovic, Sudivoi Donat, Slavata Suliſlaus cum filio, Velen Boczek, Skrben Sudek, & alij plures.

Za Biſkupa Olomauckého Ruperta/ to geſt Léta 12-

ta 12-

ta 1208. předstjragi pamětj téhož Kostela Pana Jana Slawatu y Bratra geho řečeného Hren/ z té přjčiny, že gsau byli přjtomni/ když Knjže Přemysl konffirmowal Práwo na Wes Kroměřiž/ kteráž gk toho wěku Město a Stolice Biskupůw Olomauckých/ a tu Wes byl kaupil Jan Biskup od Otty Knjžete Morawského. Swědkowé tehdy takto se wyčjtagi:

Ermannus Abbas Gradicensis, Arnost Camerarius Olomucensis, Boguslaus Odoleni filius, Bogus. & Henricus frater ejus Iudex Olomucensis, Oczedlo Castellanus Olomucensis, Sendivogius Donatus, Sulislaus cum filio, Ioannes Slavata cum fratre Hren, Pruislaus Svaronis filius, cum fratre Zdislao, Zemislav cum filijs, Kochan, Budislav, Pomič, Iarogniev, Blud, Doben, Budislav, Vrah, Nedamir, Iacobus dictus Luczek, Velis, Velen Beczek, Sobieherd de Klobuk, Voytiech de Mamir, Smil cum fratre Andrea, Ondrzegek, Hron, Bohuta filius Vokonis; Stamir de Vlasim, & alij.

Při potwrzenj často gmenowaného Kostela w Létu 1251.

za Přemysla Syna Wácslawa Práw a swobod přjtomen byl Pan Slawata řečený Spitata Sudj Králowstwj Czeského/ s ginými mnohými Pány/ kteřjž se tuto kladau. Beneda Lowec Králowský/ Pardus Komornjk Olomaucký/ Blud Kasstellan Olomaucký/ Boček Kasstellán Znogemský/ Sudimir Syn Sudimira/ Komornjka Břetislawského/ Ratibor z Belkowic/ Pardus Syn Fabiána Pardusa/ Sulislaw Syn Protiwcůw/ a ginj mnozý.

Registra a Knjhy téhož Kostela oznamugi/ když

Přemysl Knjže Czeské a Margkhrabě Morawské/ darowal Léta 1267. do toho Kostela Prst Swatého Mikulásse/ a Kosti Swaté Kordule/ přitom že gsau byli přednj dwa Páni/ a Služebnjcy Knjžete gmenowaného, totiž: Dominus Slauata & Dominus Eggardus.

Okolo Léta Páně 1387. připominagi se mezy gi

nými w pamětech Klásstera Wylimowského dwa Pani z Rodu toho/ totiž Ales z Chlumu/ a Petřik Bratr geho/ Slawatowé.

W Létu Páně 1414. Přibik Hystoryk Czeský

činj zmjnku obssirně o Panu Kempkowi Slawatowi z Chlumu/ genž byl w lásce weliké v Krále Wácslawa/ yakož y dokládá/ že pro swau obzwlásstnj spráwnost/ yak w wěcech Rytjřských/ tak také w obhagowáni obecného dobrého/ y odewssy Obce Králowstwj Czeského ctěn a milowán byl.

Mikuláss Opat Wylimowský porownáwal se Léta 14

ta 1412. (wedlé pamětj téhož Klásstera Wylimowského) s Mikulássem z Pohodly o některé různice/ přičemž byli a Pečeti swé přitiskli/ Pan Jan z Chlumu a z Rossmberka/ a Pan Mikuláss Starssj z Hledče.

Gmenowaný Pan Jan Slawata měl Syna Slawatu téhož gména/ kterýž potom wzal sobě k Stawu Manželskému Pani Gibku z Rodu Panuow z Janowic/ od niž possel Syn Diwiss/ genž byl w počtu přednjch Panůw Czeských/ o kterémž zmjnka gest při wyzdwiženj Giřjho z Kunstatu za Gubernatora w Králowstwj Czeském/ a ten se psal z Chlumu a na Rossmberce/ Bratr pak geho psal se Getřich na Janowicých/ genž byl žiw okolo Léta 1452.

Mezy Listmi Panůw z Hažmburka dotčen gest

Pan Jan Slawata z Rossmberka a na Chlumu/ kteréhož Pan Zbyněk Zagic kwituge ze třech Tisýc Kop/ y giné Pány s nim w tomto pořádku: gmenowitě Pana z Janowic a na Opočně Purgkrabj Prazského/ Pana Putu z Ryzmberka a na Sswihowě Neywyssjho Sudjho w Králowstwj Czeském/ Pana Jana z Sselmberka Kancljře/ Pana Jana z Sswamberka Strakonického Přewora/ Pana Gindřicha z Plawna Hrabě z Hrnssteyna/ Purgkrabj w Missni/ Pana Benyásse z Kolowrat a na Bezdružicých/ Pana Zdeňka Kostku z Postupic/ Pana Wylima z Lanssteyna řečeného Zub a na Chlumcy/ Pana Jana
Slawatu z Rossmberka a na Chlumu/ Pana Jana z Lanssteyna a na Tu-
chorazu/ Kryštoffa z Rossené a na Cerhenicých. A w té Kwitancy podepsali se Gindřich Amcha z Borownice a na Swoissycých/ Wylim z Ssebiřowa a ze Psar/ Jan Kráwa z Sedlčan/ Jan a Prokop Zagimačowé/ Bratřj z Kunstátu a z Jowissewic: což se dálo Léta 1493.

W Létu Páně 1521. w Listu pak 471 Hágek dokládá

Pana Michala Slawatu/ takto mluwj. W Pondělj po Swa: Ondřegi, držán byl Sněm na Hradě Prazském/ etc. tak yak pod Erbem Panůw z Kolowrat/ dostatečně napsáno gest.

Od swrchu dotčených Předkůw plyne takowá Poslaupnost

Panůw Slawatůw těch kteřjž toho času žiwi byli/ když tato Kniha k Imprymowánj podána.

Pan Diwiss Slawata/ Syn Pana

Slawaty z Chlumu a Pani Gitky z Janowic/ měl Manželku Pani Alžbětu z Hradce/ kterážto gemu porodila osm Synůw, a ssest Dcer.

Pan Adam Slawata z Chlumu a z Koſſmberka

na Cześtině Koſtele Radda Cýſaře Ržijmſkého/Krále Vherſkého a Czeſkého při Saudu Dworſkém Komornjm/pogal Manželku z Rodu Panůw Kurcpachůw/s nižto ſplodil Syny Diwiſſe/Wylima/Michala/Joachyma/Gindřicha a Zygmunda/kteřjžto dwa poſlednij a napoſled gmenowanij zemřeli/a Dceru Pannu Alžbětu genž byla dána w Staw Manželſký Panu Janowi Getřichowi z Žerotijna a na Strážnicý/Kateřinu/ Annu/ a Magdalenu. Po ſmrti té Manželky Kurcpachowy pogal y druhau/totiž Paní Sybillu Hrabinku z Mansſfeldu/od kteréž také pozůſtáwagi potomkowé.

P. Gindřich Slawata z Chlumu z Koſſmberka

a na Chropini/třetij Syn Pana Slawaty Diwiſſe / byl w Stawu Manželſkém s Paní Kunkau z Černčic a z Račowa s kterauž splodil Syna Diwiſſe Lacnboka a tři Dcery Boženu Magdalénu a Alžbětu. Ten Pan Gindřich byl Saudcem Zemſkým w Markrabſtwij Morawſkém / Pán wſſech ctnoſtij plný / dolus & fraus nebyla w Srdcy geho/Vmřel Léta 1596.

Pan Albrecht Slawata z Chlumu z Koſſmberka

na Kláſſteře Podlaſkém a na Chraſti/wzal ſobě Manželku z Rodu Panůw Smiřických gemuž ona porodila Syny Gindřicha/Jaroſlawa/Jana/Albrechta a Dceru Hedwiku. Vmřel pak gmenowaný Pan Albrecht Slawata Léta Páně 1600. Kakož y Pán Joáchym Slawata Bratr geho po něm narozený/kterémuž immatura mors ſtarých Let dočekati nedopuſtila.

P. Zacharyáš Slawata z Chlumu z Koſſmberka

a na Chrauſtowicých/oſmý Syn Pana Diwiſſe Slawaty/měl Manželku Paní z Konowa/kteráž porodiwſſe Syna Diwiſſe, a Dceru Magdalénu/ vmřela/a po ni w krátkém čaſe vmřel y gmenowaný Syn Diwiš.

Tolikéž Seſtry gmenowaných Panůw dané byly

Panům Rodůw dáwnijch a wzáctných/yako Panna Kateřina dána Panu Janowi z Boſkowic/Panna Magdaléna Panu Janowi z Žerotijna a na Náměſtij/genž byla Matkau Pana Diwiſſe z Žerotijna / a po Smrti prwnijho Manžela doſtala ſe w ſtaw Manželſký Panu Frydrychowi z Žerotijna a na Zidlochowicých/Neywyſſſijmu Heytmanu Margkrabſtwj Morawſkého/ s kterýmž žádného Dědice neměla. Seſtry pak druhé/ gmenowitě Panna Anna/a Panna Gitka pomřeli w Panenſtwij.

Zrcadlo Morawſké Rod a Erb tento obſſijrně wypiſuge.

Wedle Pána Wylima Slawáty/měl mijſto Vrozený Pán Pan Hertwijk Zeydlic z Sſenffeldu na Zwolenèwſy Chocni a Polny/G. M. C. Radda/Cýſařowé Ržijmſké yakožto Králowé Czeſké Měſt a Králowſtwij Czeſkého Podkomořij/ o gehožto Rodu tuto ſe doložj.

O Erbu a Rodu starožitném Panůw Zeydlicůw/ a giných wssech kteřýž s nimi od gednoho Předka possli/ a gednostegného Erbu totiž tři Raprůw vžýwagi.

Kapitola XIII.

WEliká starožitnost Erbu a Rodu tohoto ginač wyhledána býti nemůže/ toliko ex traditione Maiorū, to se o něm napsati y na kontrffettu podati widělo/ což Lidé wjry hodnýj poznamenáno o Předcych swých magi/ a což sám Cztenář laskawý čtúce/ za prawdiwau wěc vznati mocy bude.

Někdy gesstě za Pohanského bludu wálečný Národ Slowanský/ když táhli proti auhlawnýj Nepřýjteli/ přitreffilo se z přýhody že gsau přitáhli k weliké Wodě s Pánem neb Králem swým/ přes kterauž přegýjti těžko bylo

lo Koňům y Lidem/ a pro neznámost wody welmi nebezpečno: Heytmané Wogska hognau náhradu připowýjdali/ gestližeby kdo nalezen byl kterýby průchod wyhledati mohl/ a hle wystaupili gsau tři Bratřýj Synowé Otce gednoho/ kteřýž se rozličnými mýjsty do Rzeky dotčené pustili/ chtěgice sobě dobré gméno a powěst chwálitebnau zeyskati/ a když brod sstiastně nalezen byl/ wssyckni tři za prácy takowau mimo giné slussné náhrady darowáni byli hogně/ a k tomu každý .z nich znamenýjm Rytýřským okrássen na časy wěčné/ totiž Kaprem/ kteréž na geden Sstýjt složiti žádali/ a každý netoliko gednoho rozdýjlně/ ale tři společně Kapry w Sstýjtu mýjti/ aby yako oni z gednoho žiwota possli// a zároweň takowé Sláwy dobywali/ tak aby rownau a gednostegnau náhradu měli/ čehož gsau y vžili/ wssak potomně při Turnagich beywagice/ giným a giným Helmem a znamenýjm geden od druhého se dělili.

Od nich w tom času nachazegi se Rodowé w Czechách/ w Slézsku a Německých Kraginách/ ano y w Králowstwýj Polském/ y w Knýjžetstwýj Pruském/ kteřýž se gmenugi Zeydlicowé/ Kurcpachowé/ a ginác/ yakž o tom nýjže dotčeno bude.

Ti tehdy za oněch wálečných Cýsařůw/ Králůw a Knýjžat panowáni/ w hrdinských wěcech a správach gsúce skussenýj/ y w Německých Kraginách Statkůw nabeywali/ neb Rod Zeydlicůw w Duryngu byl/ kdež se až posawád spatřuge Hrad Zeydlic/ potomně po wygiti času a let množstwýj/ osadiwsse se někteřýj w Czechách na Bechyni/ od Obywatelůw gmenowáni byli Bechyňowé/ a ti gesstě přitom Tytulu zůstáwagi/ a pýjssy se z Lázan z Sydla w Knýjžetstwýj Slézském ležicýho/ kdež před dáwnýjmi lety předkowé gich byt swůg miwali. Ginýj pak w témž Knýjžetstwýj tolikéž z Zámkůw a Sydel swých wedlé obyčege starodáwnýjho Tytule sobě brali/ tak že snad na dewět neb na deset Domůw neb Pokolenýj rozdýjlných rozděleni byli/ ale wssyckni by se slussně z Zeydlic psáti měli/ yakož se psáwali Předkowé gich Zeydlicowé z Zeydlic Pan Dam a Pan Jan/ o nichž Kronyka Turnagůw Rzýjských wyswědčuge/ circa annum 1284. kteréžto připomíná Bachaček non vulgaris Astronomus in Epistola dedicatoria Pranostyky swé/ wydané od téhož/ Léta 1595. ku Poctiwosti a gménu Vrozeného Pána Pana Hertwika Zeydlice z Ssenffeldu na Zwoleňowsy/ Chocni a Polny/ Cýsaře G. Milo: Rudolffa druhého/ Krále Vherského a Czeského Raddy/ a Králowy Czeské Měst w Králowstwýj Czeském Podkomořýjho/ a ty časy gednoho mýjsto držicýho G. M. C. Králowstwýj Czeského.

Nacházý se pak w dotčené Kronyce Turnagské/ že w patnáctém Turnagi Rytýřském genž byl držán w Rzezně za panowánýj Cýsaře Rudolffa prwnýjho/ Léta 1284. přýtomni byli wedlé giných Knýjžat Hrabat/ Pánůw a Lidýj Vrozených gmenowanýj dwa Páni Zeydlicowé/ kteřýž položenýj gsau w počtu těch genž Turnagský se potýkali/ totiž P. Dam mezy Rytjři pasowanými/ a Pan Jan Zeydlic mezy Vrozenými Lidmi. Takowá wěc onoho času slawná byla/ poněwadž žádný nemohl do takowých Turnagůw geti/ kterýžby sstýjtuow swých starodáwnýjch neprokázal/ a giným Rodům starým w swé Vrozenosti rowný nebyl.

Dubrawius při panowánj Krále Wácslawa Czeského a Polského/ činj řeč o Panu Doběslawowi Bechyni/ gehožto gmenowaný Král Wácslaw s ginými předněgssými Pány dal za Poručnjka Synu swému Wácslawowi: slowa Hystoryka předpowěděného lib. 19. gsau tyto:

Annum Sedecimum Venceslaus agebat cum Patri in Regno Bohemiæ succederet, quæ sané ætas ad regendum adhuc, quam ad regnandum aptior, nisi quod adolescentes, ubi se Reges esse sentiunt, regere quàm regi malunt: Rector Vitæ ejus à Parente Dobessius Bechinia inter præcipuos additus fuit, qui ut vidit Regem insignia mæroris ante tempus exuisse (nam Optimates etiam tum atrati incedebant) improbare cæpit tam intempestivam Vestis mutationem, rursusq; eum ad luctuosum habitum invitabat: ad hæc nihil juvenis Seni respondit, ne palam censuram illius contēpsisse videretur, sed protinùs ab oculis ejus, atq; à tota Vrbe se procul removens, ad Arcem quandam seclusiorem cum illis induvijs proficiscitur ibiq; lætos cum æqualibus & à Senioribus arbitris liberos dies, per convivia & compotationes, quibus in Hungaria insveverat; consumebat. A to se dálo Léta 1305.

Vkazuge se z téhož Hystoryka/ že gmenowaný Doběslaw Bechyně měl Syna Tobiásse Komornjka Králowstwj Czeského/ gehožto nenadálau smrt při rokowánj o nowého Krále po smrti Wácslawa mladého zabitého w Olomaucy/ wyprawuge týž Dubravius fol. 179. lib: eodem těmito slowy:

Porrò Boemi hærede Rege amisso, Pragam in domum Episcopi ad jus Comitiorum coeunt, summaq; contentione de Rege eligendo certant. alijs peregrinum Regem penitus aspernantibus, alijs inter Rudolphum Cæsaris Alberti filium & Henricum ex Carinthia, qui præsens aderat variantibus: Tam diversas voluntates, ut magis adhuc irritaret Thobias Bechinius, Regni Bohemiæ, ut vocant, Camerarius, Quando, inquit, non alium Regem quàm Boëmum creari libet, Regiaq; Progenies planè in Bohemia deficiat, revertamur ad Pagum, Stadiciū, unde Præmyslaus ex Rustico primus in Bohemia factus est Princeps atq; indidem nos quoq; Regem nobis asciscamus. Hæc ut contumeliosiùs dicta, statim refutata sunt, jussusq; seriò promere de Rege futuro sententiam. Is cum prius Rudolphum nominasset, nominavit fratrem ejus Fridericū. Quo audito Krussina Lichtenburgus. Quousq; tādē inquit, nobis ingeres tuos Germanos (quippe à Germanis oriundus erat Thobias) Regū nostrorū patricidas? nec plura locutus, stringit gladiū & Thobiā transfodit

Porozůmiwá se z toho wypsánj, že se nedáwno ten Rod w Králowstwj Czeském osadil. Nápodobně Hágek w Létu 1306. zamordowánj téhož Toběslawa Bechyni wypisuge.

Za panowáni Krále Jana Czeského totiž Léta 1345. Hystorykowé Polsstj/ a obzwlásstně Stanislaus Seniensky libro septimo o gednom Panu Zeydlicowi takto zmjnku činj:

Iohannes Rex Bohemiæ, ille qui Silesiam nostris detraxerat, Poloniæ intulit bellum tanto ardore, ut cum senio laboribusq; confectus esset, ac alterum oculum jam amisisset, tamen libenter se moriturum tū affirmaret. cum Cracouiæ muros manu Victrice palpasset, sed eum spes fefellit, exercitu ejus à Polonis partim dissipato, partim proffligato. Ceciderunt in eo prælio ex Bohemis, Zeydlicz, Ptaschko, & Alsso de Stermberg, capti quàm plurimi. Palma rei benè gestæ, Premdotæ gente Odrouanzio, data, & Toporo Hinkoni, qui ita dictus fuit, ab Hinkone Bohemo spectatæ Nobilitatis, quem in conflictu cæperat. Ioannes ipse Rex post aliquot annos in bello Anglico in Gallia interfectus occubuit.

Wácslaw Král Czeský/ Margkrabě Brandeburský/ a Knjže Slézský/ zapisugic se Kněžně Anýžce Swidnický a Jaworský/ a na mjste Gegi milosti některým Lidem přednjm týchž Knjžetstwj/ a Panům Zeydlicům Purgkrabjm na Statcých vstanowenym/ gmenuge některé z nich w Listu swém psaným takto:

Vrozeným Panuom/ Honsowi z Hagendornu/ Vlrichowi Ssoffowi Purgkrabj na Rynssperce/ etc. Kundratowi z Zeydlic Purgkrabj na Klicdorffu/ Honsowi z Zeydlic Purgkrabj na Ssaclýři/ Kunclowi z Zeydlic a z Lážan etc. Datum 1369. we Cztwrtek po Swatém Hawlu/ kterýžto List gesstě mezy Stawy těch Knjžetstwj w celosti zůstáwá.

W Létu Páně 1410. w Knihách čtwrtých Miechouiensis dokládá Pana Jana Zeydlice při Králi Wladislawowi Jagellowi na Wogně Pruské v Grumwaldu/ kdež zagal Razymira Knjže Ssštětinské/ kterážto Knjžata bezewssy přjčiny a z dobré swé wůle s nemalými počty Křižownjkůw přigeli napomoc proti Wogsku Polskému. O čemž owssem dotčený Hystoryk pjsse obssjrněgi/ yakž njže doloženo bude.

Král Wladislaw Jagello gsa w Městecku geddnom při Rončinách Vherských/ kdež Klásster Pannam Rzádu Premostratenského nákladně wystawěti dal/ strogil se na Pruskau Wognu s pilnosti k podmaněnj Nepřátelůw swých/ kteřjž po zrussenj pokoge prostředkem Wác

ſlawa Krále včiněného ſſkody weliké w Kraginách geho činili. Rozeſlal tehdy Liſty po wſſech Kraginách Panſtwij ſwého/a k Králowſtwij Polſkému náležegicých/přikazugic wſſem proti takowému Nepřijteli powſtati/ale že ſe obáwal w nebytnoſti ſwé w Zemi wpádu a ſſkod činěnij od Zykmunda Krále Vherſkého/zanechal w Zemij k obraně gegi Jana Sſtěkotinu Odrowaunže Kaſſtellána Lubelſkéº a Staroſtu Saundeckého. Za tim Wituld Knijže Litewſké s Zioldnéři ſwými ſe přihotowil/k nimžto Lid z Czech z Morawy a z Slézſka za penijze přičinil. A tu poſláno od Krále Jagellona k Zykmundowi aby ſkuſyl geſtližeby mohl něgaké gednánij o pokog mezy nim a Křižownijky včiniti/kterýž ač ſám oſobně pro tu přijčinu wygeti ſlijbil/ale potomně wyſlal do Prus/Mikuláſſe Gáru Vhra/ Ctibora Polaka Sedmihradſkého Weywodu/a Giřijho Gerſsdorffa Slezáka/ wſſak ne tak pro obgednánj pokoge/yako pro čtyrydceti Tiſýc Zlatých/kteréž gemu Křižownijcy dáti měli.

Když přigeli gmenowanij Poſlowé do Polſky/přigati byli s welikau vctiwoſti od Krále Wladiſlawa/ a dowezenij nákladem geho až do Prus.

Byli pak při Dworu Krále Zykmunda někteřij ſlawnij Mužj z Národu Polſkého/yako Zawiš černý/Jan Farurey Garbowſſtij Bratřij wlaſtnj z Rodu toho/ kterýž za Erb noſý půl Orla černého/ a pod nim tři Rameny Quadratowé/Tomáš Kalſký gehožto Erb Růže geſt, bijlá w čerweném Poli/Wogtěch Malſký/Jan Broglewſký/ a Skarbek z Hory/ ti wſſyckni měli od Krale Zykmunda za ſwé wěrné ſlužby hogné ſtatky w Vhřijch/wſſak magice o tom wědomoſt že ſe Jagello předce k bitwě ſtrogj/a Král Zykmund že mijnij pokog s nim zruſſyti/ aby proti Wlaſti ſwé nebýwali/ odgeli gſau z Vher k Wladiſlawowi Králi/ kterýmž on hognau láſku prokázal/ a mage giž na Wognu wygeti/ vſtanowil na ſwém mijſtě Králowſkém w Krakowě Mikuláſſe Kurowſkéº, Arcybiſkupa Gnězněſkéº/gſa w Modlitbách vſtawičný na wſſech mijſtech/obzwláſſtně pak při Měſtečku Slaupi/ a w činěnij Almužen hogný.

W tom wyſſlo přijměřij s Křižownjky/a giž zoldnéři Wladiſlawa Krále/Břeſſti/Bydgoſſtij a ginij/ Wognu ſſtiaſtně začijnali, pálijce Wſy a Měſtečka nad Řzekau Wyſlau/načéž Křižownijcy s Legáty Krále Vherſkého patřili/ale wſſak geſt nařijzeno opět přijměřij za deſet dni/ což Polſkým hauffům bylo doſti k myſli/neb ſe geſſtě byli wſſyckni neſpolčili a neſgeli na mijſto od Krále poznamenané.

W takowém prodlenij shromážděná gſau ſnadno Wogſka Krále Jagella v Kláſſtera Czerwenſkého na mijſtě vſtanowenéni/ a přepřawena přes Řzeku Wyſlu/proſtředkem Moſtu k tomu připraweného/ a giž tu byl y Witold Knijže Litewſké s Wogſky ſwými/ w kterémž měl y Tatary Litewſké y Zawolgenſké/k té potřebě přes Zymu maudře od něho wychowané.

Kak wyſſlo deſet dni/ hned Jan Broglewſký s Bidgoſſtſkými a s giným Lidem ſwým čaſu nočnijho wtrhl do Sſwedſkého Krage/ a položil ſe na giſtém mijſtě/ a ráno wyſlal něco Zioldněřůw/aby ſſkody činijce Zemij, wywábili Křižownijky do Pole. Což když včiněno/ a giž ſe Křižownijcy za Poláky ffortelem vtikagicými sháněli/ wyſkočili ginij hauffowé, a tito ſe obrátili/kteřijžto wſſyckni obſkočiwſſe Wogſko Křižownijkůw/ge na hlawu porazyli.

Dlauho ſe Poſlowé nenawracowali/z čehož bylo znáti že Křižownijcy kondycie přigijti nechtěgi/a prodlenij zaumyſla činj/ pročéž Wladiſlaw wypravil Petra Kurcpacha k nim/druhého práwě Aemilia Řijmſkého/ aby

zwěděl

zwěděl co s takowými odtahy mijnj/a zdaliž dané kondycie přigjmagi. Tu Wognu množý pokogi přirownali/ ale zhola wſſyckni přijměřijm pohrdali/ krom gednoho Hraběte Mewenſkého Commendatora Wendenſkého/ kterýž yakožto Muž maudrý/k pokogi wſſecký namlauwal/připomjnage negiſtý konec Wogny/a ſſtěſtij wrtkawé býti oznamugjc. Tot Venerus Tetinger Chlewſký Commendator/ mohls (řekne) s takowým Srdcem neſmělým doma zůſtati/a tobě nápodobných tam hljdati a opatrowati. Načež on odpowěděl, řkauce : Mluwil gſem mezy wámi to co mi ſe widělo/ a wſſak geſtli k čemu přjgde/tak ſe bohdá chcy zachowati/ yak na wzáctnoſt mau náležeti bude. Ty ſſetř aby wijce ſlowem nečinil nežli ſkutkem.

W tom Ctibor Zykmunda Krále Legát/wedlé dotčenéº Hraběte raddy/ tolikéž k pokogi napomijnal/ ale neſwolowal k tomu Miſtr Pruſký/ nýbrž dal gemu hněwiwau odpowěd/totiž, že on to yakožto Polák mluwj/ což widj Polákům k vžitku býti. Nebyli tehdy přigaté kondycie/ a oznámený geſt aumyſl Křižownjkůw Wladiſlawowi Králi/kterýžto hned hnul Wogſka do Pruſkých Kragin/k Řzece tak řečené Wkra/kdež Litewſſtj zoldnéři a Tataři nenabyté ſſkody činiti počali/ ale zbráněno potom od Krále Zemi hyndrowati/yakožto ne práwě Nepřátelſkau/neb Králowſká byla/ Křižownijkům toliko od Knijžete Mazowſkého zaſtawenau.

Přinucený práwě k tomu Wladiſlaw, začijnal Bog s Křižownijky/ berauc ſobě Boha za ſwědka / že to nečinij než z powinnoſti/ a pro obhágenij Křeſtianůw/ kteřjž od Křižownijkůw tolikéž Křeſtianůw přijliſſné náběhy a ſſkody ſnáſſj. Tak mluwijc/ držel w rukau Korauhew welikau s Worlem namalowaným/a Witold s ginými Knijžaty Wogſka k zmužilosti na-

pomjnali. (Ale ať negſem Cztenáři obtjžný) po některém čaſu ſgeli ſe Wogſka whromadu/ a Bitwa byla vkrutná/ pro zmužiloſt obogi ſtrany/ wſſak nicméně kleſlo Wogſko Křižownjcké/a Wladiſláw ſlawně nad nimi obdržel wjtězſtwj/padlo Křižownjků mnoº/neywjce těch kteřj yako bludný Dobytek

ſemo

tam bezorduňkn po Poli běhali/ od Polákůw napořád gſauce mordowánj. Wſſech pak Křižownýkůw y s těmi zahynulo dne toho padeſáte Tiſýc/ a mnozý Miſtři a Commendátorowé ſpolečně s nimi. Wzato Praporcůw padeſáte a geden/ zagatých bylo čtyrydceti Tiſýc/a padeſáte Tiſýc žoldnéřůw vtjkáným žiwot zachowalo/ neb tak weliké bylo Wogſko Křižownjkůw/totiž Sto čtyřidceti Tiſýc. Mezy zagatými neypřednégſſjmi byl Kazymjr Knjže Sſtětinſké wězeň/ Sſkarocka z Hory/ a Kunrad Knjže Oleſſnjcké/ a pro takowý včinek weli͏ce ſlawný/potomně gmenowanj Wězňowé a mnozý ginj s nimi/ yako Giřjk Gerſtorff/ Wácſlaw Donin/2c. poſláni gſau do Polſky na geden Zámek/ w kterémž s welikau ſnažnoſti a opatrnoſti zdrženi byli.

A tak dokonána geſt Wogna ta od Křižownýkůw s pomocy mnohých Knjžat Kžjſkých s Poláky ſwedená/ kterauž mi ſe zdálo z těpřjčiny tuto položiti/ že gſau ti dwa Erbu nahoře položeného w ni neposlednými Rytjřmi byli/totižto Pan Jan Zeydlic/kterýž Knjže Kunrada gal/a Pan Petr Kurcpach/kteréhož Kral Wladiſlaw w Poſelſtwý do Ležený Nepřátelſkého/ yakž nahoře dotčeno poſlal.

Při Létu Páně 1416. o Gindřichowi z Lázan

a z Bechyně a Janowi gedna pamět znj takto: Gindřich z Lázan a z Bechyně/ a Jan řečený z Bechyně/ſeznali před Vředniky Pražſkými/že Dědictwj ſwé Hrad Okoř/2c. prodali Ludwjkowi Apatykáři z Prahy za čtyry Tiſýce Kop groſſůw / a ſeznali že gſau Penjze od ně[o] zauplna wzali. Stalo ſe Léta yak nahoře/w Auterý před S. Pannau Kateřin:

Dotčený Gindřich z Lázan byl Neywyšſſjm Komornýkem Wácſlawa Kžjmſkého a Czeſkého Krále/což ſwědčj mnohá poſýlacý pſani Králowſké Kwitancy a Komis ſy/ též y pſani Kněžny Lucemburſké/ kteráž ho ſnažně za ffedruňk při Kžjmſkým a Czeſkým Králi žádala.

Témuž Panu Gindřichowi Léta 1416. Wácſlaw Kžjmſký a Czeſký Král/ dal moc z ſtrany podawáni Len na mjſtě ſwém/ yakž Mageſtát geden pod Cýſařſkau Pečeti wyſwědčuge takto:

Vrozenému Gindřichowi z Lázan/ Heytmanu Wratiſlawſkému/Neymarſkému a Namiſlawſké[o]/2c. aby wſſecka Lena w Knjžetſtwj Slézſkém na mjſtě Králowſkém mohl podáwati/také y zaſe odnjti a k ſobě přigjmati. Datum Anno ut ſuprà, pſáno 1416. w Auterý po S. Ondřegi.

Cýſař Zygkmund Léta 1420. dal oſaditi Saud

Kupcům a Konſſelům Wratiſlawſkým/a Purgmiſtrům a Raddám z Měſt z Swidnice/ Sſtrygu/ Jawora/ Lamberka/ Boleſlawij/ Reychnbachu/ Hyrsperku/Namiſlawj a Neymarku k čemuž wyſlal Vrozené Pány/Pana Gindřicha z Lippého Marſſálka/Pana Albrechta z Koldic/Neywyšſſjho Komornjka/Pana Hendrycha z Lázan Heytmana Wratiſlawſké[o]/Pa-

na Mikuláſſe z Lobkowic Neywyšſſýho Pýſaře Deſk Zemſkých/ Pana Jana z Koſtelce nad černými Leſy/Pana Hynce z Lažan Heytmana na Swýdnicy/a Pana Giřýka Cetryce Vntrheytmana we Wratiſlawi. Datum w pondělý když Cýrkew Božý ſpýwá: Eſto mihi in Deum &c. Anno 1420.

Téhož času žiw byl Pan Gewach z Lažan/ o kterémž ſe děge zmýnka w liſtu Měſta Bechyně/

gehožto Syn včinil obdarowánj Měſtu tomu liſtem takto pſaným:

We gméno Božý Amen. Jan z Lažan Pán a Dědic na Bechyni/2c. Známo činjm tímto Liſtem předewſſemi kteřjž gey čýſti budau neb čtaucý vſlyſſý/ že předſtaupiwſſe předemne Opatrný a Maudrý Purgmiſtr Rychtář a Konſſelé, y wſſecka Obec Měſta dolegſſýho Bechyně/ mogi wěrný zwláſſtě milý/ proſyli mne s pilnau prosbau, abych gim práwa a ſwobody/kterýchž od ſtarodáwna požýwali/zaſe dal a nawrátil/tak aby gich vžýwati mohli/ yakož gſau y pod ſtatečným Rytýře nebožtýkem Panem Gewachem z Lažan/Otcem mým milým dobré pamětý a Pánem na Bechyni/ kterýž geſt ſeſſel z tohoto Swěta v Wyſſehradu wedlé Králowé miloſti Pána ſwého miloſtiwého vžýwali/kterážto Práwa w vkrutných wálkách ſkrz nepřátely Wykleffy a ſtrany gich gſau ſtratili. Já nadepſaný Jan znamenage gich ſnažnau a pilnau prosbu a wěrnoſt kterauž gſau k Otcy mému milému dobré pamětj prokazowali/a mně též činili a činiti magi/ miloſtiwě a s dobrým rozmyſlem ta wſſecka Práwa a ſwobody kteráž gſú prwé měli/gim tímto Liſtem obnowugi/znowu dáwám a potwrzugi/2c. A pro lepſſý toho giſtotu ſwau wlaſtný Pečet dobrowolně a ſwým giſtým wědomým kázal gſě k tomuto Liſtu přiwěſyti/a proſyl gſem ſtatečných Rytýřůw Pana Apeče z Zeydlic řečené[o] Abel, Streyce ſwého/a Pana Mikuláſſe z Krchleb/ a Slowutného Panoſſy Oldřicha z Hlawatec / aby také podlé mne k daným ſwobodám w Liſtu tomto ſwé pečetě přitiſkli/kterýž geſt dán Léta od Narozený Syna Božýho 1444. tu ſobotu před Prowodný Neděli/ prwný den Měſýce Máge.

Toho Liſtu potom nadáný konffirmowali/Léta 1481. Pan Zdeněk z Sſternberka/a Léta 1568. Pan Hendrych ſtarſſý z Sſwamberka a na Zwikowě. Léta pak 1594. týž Liſt konffirmowán geſt od Wyſoce Vrozeného Pána Pana Petra Woka z Rožmberka, Zpráwcy a Wládaře Domu Rožmberſkého a na Czeſkém Krumlowě/genž byl Pánem Statku toho Bechynſkého/od kteréhož potomně Léta 1597. doſtal ſe k ſpráwě a dědičnému držený Vrozenému Pánu Panu Adamowi z Sſternberka/ Neywyšſſýmu Sudýmu Dworu Králowſkého/ miſtodržýcýmu Neywyšſſýho Hoffmiſtrſtwý Králowſtwý Czeſkého.

Dále dán geſt Liſt pohřebný z Kláſſtera Swatého Wogtěcha we Wratiſlawi/ od Bratrůw Kazatelůw Panům Zeydlicům/

Léta 1443. od kterýchž Předkůw weliká dobrodiný od mnoha Set Let v-

známali/kterýžto Liſt zpečetěný z Latinſkého textu prawdiwě na Czeſko přeložený o tom takto wyſwědčuge:

Předewſſemi wyſoce wzneſſenými/Vrozenými /Statečnými/ Hrabaty/ Pány/ Rytijři/ Vrozenými a možnými Kaſſtellany a Zpráwcemi/ bedliwými/ opatrnými a poctiwými Měſt/Měſteček a Weſnic Králowſtwj Polſkého Obywateli. Já Petr Brotkow a weſſkeren Konwent Kláſſtera S Wogtěcha Kṙádu Predykatorſkého we Wratiſlawi/ napřed čijnjce čaſté Modlitby k P. Bohu wſſemohaucýmu/ tímto Liſtem wyznawáme zgewně/ že Statečnij Rytijři, Teleko Zeydlic na Zamſſaru/ Tammo Zeydlic Syn Pana Klauſa Zeydlice / a Syn gmenowaného Pana Teleka / y ginij mnozý Potomkowé těch kteřijž pro krátkoſt ſe negmenugi / yakožto naſſy dobrodincy / pomocnijcy a ochránce hognými Almužnami Kláſſteru naſſemu danými ſlawnij/w předpowěděném Kláſſteře naſſem w kůru Koſtelnijm od množſtwij Let/gichžto začátek žádný nepamatuge/měli a magi pohřeb/ a nikdež ginde ſe nepochowáwagi / a geſſtě Streycowé a Synowé gich pozuſtawagicý ginde ſe pochowati nedáwagi. Gſau pak na Erbu gich a na gednoho každého z nich tři Kapřy maličko hřbety nakřiwenij/quo ad milites zlatau & quoad alios militares čerwenau barwau wykonterffettowaný s wiſutými obyčegně neb namalowanými ſemotam ffaffrnochy Helmy ozdobenij / kteřijž ſe ſkwěgi Korunau/ z nižto wycházegi dwa rohowé s giſtými záwazky ſeu ligaturis. Na potwrzenij a giſtotu toho naſſeho wyznánij tento Liſt ſkrz Mikuláſſe z Otmochowa Pijſaře Wratiſlawſký Konſyſtoře daný přitiſknutijm Pečetij naſſijch/ozdobili gſme a vpewnili/kterýž geſt pſán a dán w předpowěděném Kláſſteře naſſem / Léta od Narozenij Syna Božijho 1443. w hodinu půbědnij, za panowánij Neygaſněgſſijho a Neymožněgſſijho Knijžete a Pána naſſeho Pana Frydrycha Ržijmſkého Cýſaře/tč při přijtomnoſti ctihodných a poctiwých Mužůw Pana Girjiho Sſkolaſtyka/Jana z Ponece Manſyonáře Koſtela S° Křijže/ſwědkůw k tomu pozwaných a proſſených gewátého dne Měſýce Zářij.

Nacházym w Létu Páně 1450. Liſt odpowídacý/

w němžto někteřij poctiwij Lidé wedlé Pána ſwého Jana z Lažan ſeděnijm na Bechyni ſe odřijkagi Pana Zagimače z Kunſtátu / takto:

Kuneš z Auſuſſy Purgkrabě na Bechyni Oldřich z Hlawatec/Mikeš z Weſce/ Hanuš Wruß ze Stupic / Diwiš z Milenowic/ Albrecht z Libotině/Mikuláš z Bětič/Bernhart z Nowého Sedla / Petr z Drhowic / Petr z nowého Dworu / Jan z Swatého Pole/Jan z Tučapi/ Zykmund z Auſuſſy Danyel z Ržičan/Getřich z Dědkowa/ Martin z Bernartic/Jan z Brodky/Ržehoř z Bubna/Pawel z Chotětic/ Křijžek z Albrechtce/Aleš z Netěchowic/Wogtěch z Litic/Wáwra z Sſwijhowa/

Wijt z Hradětic/Petr z Drachowa/Bartoš z Czytina/Jan z Pijſku/Waněk z Božetic/odřikáme ſe tebe Vrozený Pane Zagimači z Kunſtátu/ y twých Služebnijkůw wſſech y poddaných/ a w tom ſwau čeſt ohražugem / wedlé Vrozeného Pána ſwého Jana z Lažan/ſeděnijm na Bechyni/ s takowým wyznánijm/že tobě w ničemž powinni negſme/ani Služebnijkům twým / a Lidem poddaným/ale wedlé Pána ſwého w mijru y w nemijru ſtáti chceme/dokudž gſme w geho ſlužbě. Datum in Bechin, Sabatho in Vigilia Pentecoſten, Anno ut ſuprà.

Léta 1529 Burglehn nebolizto Hrad w Jaworce

Král Ferdynand Panu Hanuſſowi z Zeydlic a z Sſenffeldu we dwau Tiſycých Dukátůw zapſal/proto že geſt při ſmrti poſlednijho Knijžete Oppolſkého wěrně toho ſſetřil/aby ſe Penijze hotowé a Klynotowé po něm pozůſtalý nerozundali/ než Geho miloſti k dobrému požitku přiſſli.

Při Compactatich nebolizto

Smlauwách mezy Králowſtwij Czeſkém a Polſkém za čaſu Ferdynanda ſlawné pamětij/Krále Ržijmſkého/Vherſkého a Czeſkého/ byl za gednoho Komisſaře wedlé Biſkupa Wratiſlawſkého/Knijžete Lehnického/ Pan Hanuſs Zeydlic z Sſenffeldu Heytman Knijžetſtwij Swidnického a Jaworſkého / a ten byl wlaſtnij Bratr Pana Gindřicha Zeydlice z Sſenffeldu/kterýž ſe w Králowſtwij Czeſkém na Homoli a Zwoleňewſy oſadil/ a ſwůg ſtarobilý w tom Rodu mnohá Léta zůſtawagicý Zámek Sſenffeld prodal.

P. Jan Bechyně z Lažan/ byl neyprwé Purg-

krabjm Karlſſteynſkým/a potom okolo Léta 1533. Neywyſſſijm Pijſařem Králowſtwj Czeſkého/a Syn geho Pan Petr z Lažan/ přijtomen byl wedlé giných na Karlſſteyně při inwentowánj Prywilegij Zemſkých/Léta 1545. kteréhožto čaſu byl y Komisſařem / a potomně Léta 1559. Podkomořijm Králowſtwij Czeſkého.

W Koſtele Swatého Jakuba w Staré Měſtě

Pražſkém/ležij pochowán Vrozený a Statečný Rytijř Pan Jan Zeydlic z Lážan/ nad gehožto Hrobem wyteſaný geſt Kamen s Erbem. Léta 1524.

Widěl gſem také welmi ſtarý

Liſt/kterýž pſal Pan Hanuſs Zeydlic z Lážan Rytijř Panu Janowi Zeydlicowi a Bechyni z Lážan / ale datum dokonalého w něm ſe nenacházý/neb při koncy znij takto: w Sobotu po S. Wawřincy/Léta 22.

Pan Giřij Zeydlic z Ssenffeldu na Homoli a

Zwoleňewsy/ Syn Pana Gindřicha Zeydlice z Ssenffeldu/ wěc gest wědomá/ že byl w té slawné bitwě s Bratrem swým Panem Janem/ kterauž wedl Cýsař Karel toho gména páty/ s Králem Frantským v Padwi/ kdež se obadwa poctiwě a náležitě chowali.

Gmenowaného Pana Giřijka

Syn byl Pan Hertwik Zeydlic z Ssenffeldu na Zwoleňewsy/ Chocni a Polny/ Cýsaře Rudolffa toho gména druhého Radda/ Cýsařowé Římské yakožto Králowé Czeské Měst w Králowstwij Czeském Podkomořij/ kterémuž Geho milost Cýsařská Rudolff wzáctné wyswědčenij dáwné starožitnosti Rodu geho včiniti/ a tau swobodau aby pokud se mu líbi na budaucý časy bilým Woskem on y Dědicowé geho pečetiti mohli/ skrz wzáctný Magestát gey obdařiti ráčil.

O témž Panu Hertwikowi činij zmijnku Bachaček in suo Prognostico, kterak w službě bywssy z mladosti swé Pana Otce swé°/ kewssem poctiwým skutkům nachylný gsauce/ Léta 1565. do horních Vher k polnijmu taženij rád s welikau ochotnosti se wyprawil. Potom při Dwoře Arcyknijžete Ferdynanda/ w službě trwagic/ druhé taženij s Arcyknijžetem do Vher včinil/ a přigewsse z Tyrolu ode Dwora Doma se osadil/ totiž po smrti gmenowaného Pana Giřijho Zeydlice Otce swého/ kdež predkem do Saudu Komornijho od Cýsaře Geho milo: powolán/ w tom některé Léto pobywssy za wrchnijho Heytmana nadewssemi Panstwijmi w Králowstwij Czeském nařijzen byl/ w kterémžto Auřadě trwal 12 let/ a mezy tim do Saudu Zemského dosazen/ a potom když od wrchnijho Heytmanstwij odpusstěnij wzal/ Podkomořijm Gegi milosti Králowé Czeské včiněn. A když geho milost Cýsař Rudolff toho gména druhý Léta 1594. z Czeského Králowstwij na Sněm Říjský wygeti ráčil/ za gednoho mijstodržijcýho od téhož Cýsaře Geho mi: w Králowstwij Czeském wedlé giných Panůw Auřednijkůw a Saudcůw Zemských/ yako gedna Osoba Stawu Panského byl nařijzen. Naposledy pak k milostiwému zalibenij G. M. Cýsařské wedlé giných swých powolánij/ přigal gest k sobě doněkud, ač yak rozuměti bylo nerad prácy Komory Dworské/ w kterež Raddau G. M. Cýsařské gesstě na tento čas zůstáwá.

O Pánijch Kurcpassijch kteřijž tolikéž tři Kapry

na swém sstijtu nosy/ mohloby se mnoho psáti/ zwlásstě teď za nasseho wěku o Panu Wylijmowi/ Panu Hendrychowi starssijm/ a Panu Zykmundo: kteřijžto giž z Swěta sessli/ wssak odložijm to na giné mijsto, totiž když se spisowati budau Slýzsstij Erbowé tam se o nich dostatečná zmijnka včinij.

Na hoře gmenowaných Panůw Bechyňůw z Lažan Potomkowé žiwi byli okolo Léta Páně 1589. yak w Tytuláři poznamenanij gsau tito:

Pan Adam Starssij Bechyně z Lážan a na Borowanech.
Pan Jan Bechyně z Lážan a w Přijbrami.
Pan Kryštoff Bechyně z Lážan na Dussnicých Trhowých.
Pan Karel Bechyně z Lážan a na Borowanech.
Pan Kasspar Bechyně z Lážan.
Pan Wácslaw Bechyně z Lážan na Lhotě a Pičinč/ G. M. C. Radda.

O tom Rodu na rozličných mijstech zmijnku naleznes.

A tu giž gest konec Erbůw a pořádku Panůw

Saudcůw Neywyšsijch w Stawu Panském/ o giných w Stawu Rytijřském také w swém pořádku naleznes. Nynij se zmijnka včinij o Rodech giných tolikéž Stawu Panského starožitných/ yakž z paměti doložených dobře wyrozumij gedenkaždý. A Neyprwé

O Erbu a Rodu starožitném Panuow z Wartmberka.

Kapitola XIIII.

Jakby

Jakby dáwno z Rzÿſſe Německé do těchto Kragin přigeli Předkowé Erbu toho/ pro ge° ſtarožitnoſt to ſe wyhledati nemůže/ poněwadž toho ani Spiſowé Hyſtoryčſſtÿ nedotýkagj. Paměti owſſem doſti dáwné/ a zwlášſtě Koſtelnÿ ge yakožto fundatores & patronos připomÿnati nepřeſtáwagÿ: čehož geſt duowod y w Klášſteře Turnowſkém/ kdež ſe gednoho Předka z Panůw z Wartmberka Rodu/ genž byl žiw Léta 1054. tato paměť nacházý: Dominus Hermanus de Ralſka: is Drnacěſes Monachos expulit de Gradic, & Ciſtercienſes induxit, memoria ejus perpetua ſit in benedictione, & anima ejus requieſcat in Sancta pace.

Za panowánÿ oněch Knÿžat wálečnÿch/ mnoho ſlawných Rodůw do Czech ſe ſgÿzdělo na wycwjčenÿ w ſprawách Rytÿřſkých/ z nichžto někteřj pro ſwé dobré chowánj zdržowánj býwali od Knÿžat a Wládyk/ kteřjž gim y Dcery ſwé za Manželky dáwali/ y v Knjžat Panůw ſwých Proviſij gednali: což ſe y při tomto Rodu zgewně ſpatřuge/ kteréhož geden Předek w tomto Králowſtwj pro welikau hodnoſt zdržán byl/ a Rodu ſwého ſtarožitnoſt/ kterýž zdáwna býwal weliký a ſlawný/ a pſáwali ſe pocházegjcý z něho Liberi Barones de Vartmberk/ kterýžto Wartmberk toho čaſu má w ſwém držené Hrabě z Firſſtmberka.

Widěl gſem Genealogiam dotčeného Rodu Panůw z Wartmberka tak ſeſſloſti zetlelau na Pargaméně/ že ledwa ſe přečjſti mohla/ kteráž byla mezy ginými pamětmi Koſtelnÿmi ſchowaná/ s takowým pořádkem Předkůw Wartmberſkých:

Heřmán z Ralſka (neb takowý byl obyčeg y prwnjch wěkůw/ že ſe geden každý pſal z toho Statku na kterém bydlel) měl dwa Syny, Beneſſe a Markwarta: vžjwal za Erb zlaté a černé pole/ a okolo něho ſſaffrnochy tolikéž Zlaté a černé. Položil ſem pak při počátku tři Erby z té přjčiny/ že potomkowé ge° pro ſlužby ſwé rozličná obdarowánj měli/ a tim ſe ſami těſſyli/ magjce trochu rozdjlná znamenj na ſwých ſſtjtech. Což ſe až poſawád při nich ſpatřuge/ yakž o tom owſſem nÿže doloženo bude.

Beneš Syn Starſſÿ Pana Heřmana z Ralſka a z Wartmberka/ zanechal Syna téhož gména/ přjgmjm okrau hlého/ a ten potom zplodil welikê° Beneſſe/ kterýž byl wůbec gmenowán pyſſným/ a pſal ſe z Weleſſyn/ neb tu bytem býti ſobě oblíbil. Od toho Pana Beneſſe poſſel Jan/ kterýž ſe pſal z Michlſſpurku/ ginák z Michalowic/

a od toho Jana ſplozen opět geden Beneš, nazwán Beneš wěrný a ne pyſſný od kteréhož poſſel Jan Opraný/ a od něho Jan mladý/ (neb ſe tak gmenowal.) A tak od toho Beneſſe Starſſÿho Syna Pana Heřmana z Ralſka/ wedli poſlaupnoſt Rodu ſwého Páni z Michalowic/ a vžÿwali na Sſtÿtu černého a bÿlého pole/ a na Helmu měli černé Křÿdlo Orlowé/ tak yakž ſe na počátku wymalowáno ſpatřuge.

Markwart pak Syn druhý Pana Heřmana z Ralſka ſplodil čtyry Syny gmenowitě Hawla Chwala/ Jaroſlawa a Markwarta/ a opět P. Hawel měl tři Syny/ Jaroſlawa/ Hawla/ a Zdiſlawa/ kteřÿž ſe pſali z Wartmberka po Otcy ſwém Hawlowi/ gehož Bratr Jaroſlaw z Wartmberka zanechal po ſobě Syny/ Hawla Berana/ Hawla Rybu/ Hawla Húbu/ a Hawla Kanownÿka: Zdiſlaw pak Syn Pana Hawla z Wartmberka, kterýž ſe počal pſáti z Zwěřetic/ ſplodil dwa Syny Heřmana a Markwarta/ kteřÿžto obadwa měli potomky yako Pan Heřman Hawla/ a Pan Markwart tolikéž Hawla.

P. Chwal z Wartmberka zanechal po ſobě Syna/ totiž Woka kterýž ſe pſal ze Wſſemě/ gehožto Syn byl Wikart. Tento Pan Chwal z Wartmberka založil a nadal Kláſſter na Swětlý/ yakž o tom Genealogia giž předpowěděná wyprawuge.

P. Markwart Syn Pana Heřmana/ zplodil Syna Beneſſe/ kterýž ſe pſal z Kráſy/ a ten zplodil Syna Jana/ kterýž ſe pſal tolikéž z Kraſy/ od kteréhož poſſel Beneš/ a pſal ſe z Weſelé/ a Markwarta kterýž ſe pſal z Trnawy/ a Pana Beneſſe druhého/ kterýž ſe pſal z Koſtÿ. A ten Pan Beneš z Koſti měl tři Syny/ totižto Pana Waňka Pana Jana a Pana Beneſſe z Koſti.

Pan Jaroſlaw Syn Markwarta pſal ſe z Turnowa/ a měl čtyry Syny/ kteřÿž ſe z rozličných Statkůw na nÿchž bydleli pſáwali/ yak geden z Synůw těch Beneš pſal ſe z Dětina/ Hawel z Rohožce/ Pan Wok z Rukſſteyna/ a Pan Zdeněk čtwrtý Syn Pana Jaroſlawa pſal ſe z Waldſſteyna/ a ti tak ſe rozmnožili. Pan Beneš zanechal Syna Jarka/ kterýž ſe pſal z Solae/ Pan Hawel z Rohožce ſplodil tolikéž Syna Jarka/ a Pan Wok Jarka a Zdeňka.]

Synowé pak Pana Zdeňka z Wartmberka byli tito: gmenowitě Zdeněk/ Hemek/ Albrecht/ Jan a Jarek/ a to gest prawé rozrozenij Pana Heřmana z Ralska/ kteréž začátek swůg wzalo při Létu Páně 1054. a konec okolo Léta Páně 1284.

Potomně Pana Heřmana z Wartmberka a z

Weřetic takowé se rozrozenij spatřuge w pamětech dáwnich. Geho potomcy totiž Pana Heřmana Syna Zdeslawa z Weřetic byli tito: Hawel/ Jan/ Heřman/ Jarek Mnjch/ Oldřich/ Ctirad/ Zdislaw/ a ginij mnozý/ kteřj za mladé° wěku zemřeli. A opět od Pana Markwarta Bratra Heřmanowa pozůstali Synowé tito: Hassek/ Markwart/ Bussek/ Zdislaw/ Gessek.

Nynij tehdy zbijrati budeme z Kronyk y z giných pamětij dáwnjch zpráwy gmenowaných Panůw a potomkůw gich / yakž neydale ge zasahnauti možné bude/ předstiragice gich wěrné služby a znamenité/ kteréž mimo giné Knijžatům/ Králům/ Cýsařům a Wlasti swé milé sewssy snažnosti prokazowawali.

Neyprwé wedlé psanij některých w Létu Páně

942. nacházým Pana Dětrycha z Wartmberka za Panowáni Cýsaře Gindřicha/ kteréhož některij gmenugi Cæsarem Aucupem/ to gest Cýsařem Ptáčnjkem/ že sobě w té Myslivosti a lowenij Ptáčkůw kratochwjl swů pokládal/ a ten wolen byl po Kundratowi Léta 912. a panowal až do Léta 933. Neb Erhardus Bratr Kunradůw toho Gindřicha zastaw při té geho kratochwjli/ spůsobil to že gt nazwán Ptáčnjkem/ a skrze toho Ebharda dosahl Gindřich insignia Imperij/ kterémuž ač byl Ebhard Nepřijtelem / wssak předce pro welikau hodnost geho/ priuatis odijs sepositis suasit ut Imperium à Barbaris afflictum eidem Henrico Aucupi commendaretur. Kterýžto Gindřich possel z Rodu Knijžat Saských/ Pán Wálečný a na bitwy sstiastný/ a ten na ten čas když Gierbergæ dáwal Dceru w Staw Manželský Kunradowi in Franconia Lotharingiæ Duci, vstanowil exercitium equestre, kteréž Czechowé gmenugi Turnagem/ a Latini Torneamentum, k nemalému vžitku a pochwale Lidu Rytijřského. Ale ať se zase nawratime k Panu Dětrychowi w tom Turnagi/ w kterémž owssem býti mezy ginými Knijžaty a Pány žádnému nepřislussselo / kteryžby prwé ssestnácte Sstijtůw dáwnijho a wzáctného Vrozenij swého Panského neprokázal / pokládá se Pan Dětrych z Wartmberka při posledku / po wyprawowáni mnohých Knijžat a Panuow.

We Dskách Půhonnijch Popelatých Léta 1097.

pozna-

poznamenáno / že Jan z Wartmberka a na Wartmberce měl Při a Půhon s Wrssowcem Wácslawem Hrabětem z Ssetčic / a to těmito slowy:

Mezy Vrozeným Panem Panem Wácslawem Wrssowcem Hrabětem z Ssetčic a na Ssetčicých powstala Pře. Tu Pan Jan z Wartmberka Pana Wácslawa Wrssowce pohaněl před Geho milost Knijžetcý z nářku/ žádage poněwadž tak newinně gest nařčen / za sprawedliwé opatřenij. Proti tomu od Pana Wácslawa Wrssowce gest oznameno/ že se toho nenadal/ aby Pán tak stijžně proti němu takowau wěc před se bráti měl/ a že gest Pánu wždycky rád slaužil / a gesstě slaužiti chce wewssem dobrém raděgi/ nežliby měl gemu něyakau protimyslnost činiti/ Pána že gest on tim spůsobem yakž k sobě přigijmá nenařikal aniž nařiká/ o něm že nic zlého newij/ a ty slowa yak Pán k sobě přigijmá na vgmu poctiwosti Páně gestližeby mluwiti chtěl/ tehdyby Pánu w tom křiwdu činil / ale že o tom nic nemluwil/ poněwadž Pána za ctného a sslechetného má a držij/ tak yakž od geho strany před námi Smlúwcemi a Vbrmany mluweno obssýrněgi. Tu my Jan z Waldssteyna a na Waldssteyně/ Zdeněk Malowec z Scheynowa a z Winterberka a na Cheynowě nad Wltawau/ Albrecht z Sselnberka z Kosti a na Kosti/ Mikuláss Berka z Dubé a z Lippého a na Lippém / Giřijk Lew z Rozmitalu z Blatné a na Rozmitalu/ yakožto prostředcy/ Petr Raplijr z Sulewic/ Krystoff Leskowec z Leskowce/ Jan Wogeř Ssaska z Wapčowic/ Jan Dobřanský z Dobřenic/ yakožto Přátelé od stran wyddanij/ slyssyce to což se gest koli mezy stranami předpowěděnými zběhlo/ nahlijdsse w Půhon/ toho wsseho s pilnosti powažiwsse/ a na stranách se toho dožadawsse/ že gsau nám to oč Půhon a rozepře byla k mocnému wypowěděnij podali/ podlé takowého mocného na weypowědij nassy přestánij / tak o tom wypowidáme: Poněwadž swrchu psaný Wácslaw před námi y ginde w tom se zgewně slysseti dal / a swětle neskrytě to mluwij/ že gest Pána tim spůsobem yakožto k sobě přigijmá nenařijkal aniž nařijká/ a o Pánu že nic zlého newij/ ty slowa pro kteréž Pán sobě stěžuge že gest na Pána nemijnil a nemijnj/ za toho nemá a nedržij / a kdyby to mluwil a tak mijnil/ tehdyby Pánu w tom křiwdu činil/ a Pána že za ctného sslechetného a dobře zachowalého má a držij/ z těch přijčin takowý půhon/ a to wssecko což se tu koli mezy stranami od dnessnijho dne zběhlo/ zdwijháme, kazýme, a w nic obracugeme / tak že takowé slowa w půhonu postawená gemu Pánu Panu Janowi z Wartmberka a geho dobré cti a poctiwosti k vgmě negsau a býti nemagi/ nynij y na budaucý a wěčné časy/ a druhý straně tolikéž/ a pro budaucý paměť tato smlúwa a Vbrmanská weypowěd s powolenijm geho milosti Knijžete Pána Pana Přemysla při půhonu do Desk Zemských wložená a zapsaná býti má / etc. Stalo se na Wyssehradě w Czechách Léta 1090. w Pondělij po S. Janu.

Za panowánij Krále Wácslawa Syna Přemysla, ginak Ottagara korunowaného Léta 1228. w Listech Klásstera Břewnowského náležegicých/ takto se některj Páni z Wartmberka s ginými wyčijtagi. Beneš z Wartmberka Ssenk Králowstwij Czeského / Jan z Wartmber-

tmber-

tmberka a z Weselé / Jan z Michalowic / (téhož Rodu yakž wýš oznameno) Wijtek starssij / Gindřich Bratr geho / Mstideus Castellanus Pražský / Zawiš Podkomořij / a ginij mnozý.

List Klásstera Turnowského zawijrá w sobě snažnost Pana Benesse z Wartmberka / skrz kterůž zgednal mnohé Indulgentie Klássteru gmenowanému / yakž o tom w gedné pamětij tak to napsáno gest:

Hanc indulgentiam comparavit Dominus Benesšius de Vartmberk & de Turnov, Monasterio & Ecclesiæ in Turnov Beatæ Mariæ Virginis. Datum Romæ Anno ut suprà.

Prokazuge se to z některých pamětij starodáwnych / že swrchu psaný Pan Beneš měl Manželku Pani Dorotu z Dubé / z nižto possli Synowé Pan Waněk / Pan Beneš / a Pan Jan / kterýžto z Kusse zastřelen / yakž se nijže o tom psati bude. Měl také y Dceru gménem Kateřinu / kteráž dána byla w staw Manželský Panu Petrowi z Rožmberka / o čemž pamětij se nacházegij w Létu 1355. a Smrt gmenowané Pani w Klássteře Turnowském oznamugi tyto slowa: Obijt Domina Domina Catharina de Vartmberk, relicta Domini Petri de Rozmberk. Orate Dominum pro anima ejus.

Tomu Panu Benessowi z Wartmberka, aneb Synu geho tolikež tak gmenowanému / Léta 1325. darowal Kral Jan Bydžow / a pro lepssij toho vpewněnij / dal témuž na to obdarowánij List takowý: Nos Ioannes Dei gratia Bohemiæ & Poloniæ Rex &c de consensu fidelium nostrorum Cōsiliariorum, dilecto fideli nostro Benesšio de Vartmberk &c damus, donamus oppidum nostrum, Bydziov &c hujus rei testes, Henricus de Vilimov, & Georgius. Irsuta, Comites, Henricus & Hinko de Lippa Bohemiæ & Moraviæ Capitanei. Hinko Berka de Dube Burgravius Pragensis, Petrus à Rozmberk Camerarius, Voko à Kravarz, Tymon de Choltic, & & alij quàm plures.

W Létu Páně 1308. w Listu pak 277. Hágek dokládá Pana Jana z Wartmberka s takowým wypravowánjm: když vslyssel Albrecht Král Řijmský že Rudolff Syn geho wolený na Králowstwij Czeské vmřel / druhého Syna totiž Frydrycha Knijže Rakauské Czechům za Pána dáti vmínil / k čemuž také někteřij z Panuow y z Rytijřstwa půwodem něyakého Wolfframa Měsstěnina Pražského giž swolili / a zwlásstě ti kteřijž w Praze byt swůg magic Pražské Konsselstwij a Auřady drželi / ale mnohem wětssij byl počet těch Panůw a z Rytijřstwa kteřijž naproti tomu stáli / a Frydrycha přigijti nechtěli. Protož Albrecht sebraw Wogsko, wtrhl do Czech / a

trpěti nemohau a nebudau zgewně oznámili. Y předstaupili před Krále / a Gindřich z Lippého otewřew Vsta swá takto začal mluwiti: Milostiwý Králi / znáti račij Welebnost twá způsob Králowstwij tohoto / a přitom nassy k twé Králowské milosti náchylnost a wěrnost. Tito Hoste gsauce zde na čas / wěcy náležegicý twé Králowské Welebnosti lakomě k sobě přitahugi / Pokladnjcy Králowskau wyprazdňugi / Zbožij sobě slussně y neslussně / to gest yak mohau shromažďugi / Hrady twé milosti přinaležité držij / o pokog nedbagi. Nám pak milostiwý Králi kdyby co swěřeno bylo / a kdyby nám Auřadowé něyacý k zprawowánij poručenij byli / gistě bychme lépegi vměli než oni Laupežnijky a záhubce Země trestati / a pokog chtělibychme w Králowstwij tomto sstiastně a vžitečně způsobiti / Penijze kteréžby [illegible] za nassy wěrnau Službu wzali / w této by zůstali Zemi / ale tito Cyzozemcy z ni ge wynássegi / a ty se zpět newracugi. Král na takowé stěžowánij vposlechl Raddy gich / propustil od sebe Bertolda Hrabě z Hennemburku / Oldřicha Hrabě z Lucemburku / a Dytena mladssijho z Rastello / Němce / a Panům Czeským zprawowánij Země poručil.

Po malém času wssecky wěcy Králowské y Zemské byli zlehčéné / a mnohem wětssij powstal neřád než prwé. Gindřich z Lippého w Czechách / a Gessek z Wartmberka w Morawě / žádného po[illegible] nepůsobili / prwé dáwalo se Králi na každý Teyden z Hory Kutny pět neb ssest Set Hřiwen / a na ten čas ssestnácte neb dwadceti ledwa Králi na strawu wycházelo. Táhl se wětssij hauff Služebnijkůw za Gindřichem nežli za Králem / Gindřichowému rozkazánij wssyckni poddáni byli. Gindřich seděl na wrchu práwě kola Fortuny / a w tom skrz některé Pány Zemské vpadl w podezřenij Králi / žeby proti němu něyakau lest smegssleti měl / a o geho bezžiwoti státi.

Na rozkaz tehdy Krále a Králowny powolán byl Gindřich na Hrad Pražský / pětmecýtmého dne Měsýce Listopadu / kdež před Králem z rozkazánij Králowského od Wylima Zagice z Waldeka wzat / a na Hrad řečený Angerbach ginák Tayrow odeslán / a dwanácti strážnými opatřen.

Z té přijčiny zbauřili se geho Přátelé / a zwlásstě ti kteřijž se psali z Rosnowa / a magic pomocnijky ty kteřijž se w laupežech obirali / sgeli se Králi na odpor w Czeském Brodě / wice než s pěti Sty Lidu gijzdného dobře oděného. Král pak poslal k Ludwijkowi o pomoc při Slawnosti Božijho Narozenij / genž byl hned druhého Roku den Božijho Křtěnij na Králowstwij Řijmské korunowān / žádage aby gemu na retuňk přispěl / a zatim sám s Wylimem z Waldeka / s Petrem z Rožmberka / a s Tobiássem z Bechyně nepřátelům odpýral. A Králowna Alžběta pozůstalá Wdowa po dwau Králijch / magic w mocy swé Města náležegicý k Wěnu. Gindřicha pro geho wděčné služby welmi milowala / y wedlé strany odporné proti Králi pomocy dodáwala / z čehož Král welmi gsa k hněwu popuzen / kázal Meyto / Poličku / a Jaroměř mocnau rukau dobýwati / odkudž opět possla oblaupenij a záhuba Země. O Heytmanu Wogska Králi odporného wýsse doloženo gest:

List Mikulásse Knijžete Opawského Králi Janowi psaný Léta 1318. obsahuge w sobě Pana Benesse z Wartmberka genž byl na ten čas Purgkrabijm Pražským / s dokládánijm mnohých giných Panůw / kteřijž gsau w Listu poznamenanij v Hágka fol. 290. takto psaným:

Já Mikuláš z Božij milosti Knijže Opawské / oznamugi wssem přijtomným yako budaucým / že neygasněgssij Pán náš Jan Král Czeský a Pol-

ský/Knjže Lucemburské/znamenaw služebnosti nassých zásluhy poznal že gsme od něho z wlásstnj milosti zaslaužili/abychom oswoboženi byli/a tak swobodnj gsauce/abychom gemu y geho budaucým/swobodněgssj služby činiti mohli. Protož z swé swobodné dobrotiwosti dal nám y nassým budaucým dědicům w Purgkrecht neb w službu Zemj/aneb Knjžetstwj Opawské s důstogenstwjmi a tytulem téhož Knjžetstwj/yakož na to List od Geho milosti včiněný o tom plněgi swědčj/tak yak gsme my to nám y nassým w Purgkrecht a w Manstwj od téhož Krále přigali/abychom gemu služby hodné y geho budaucým y náměstkům/yako Pánu a Panuom nassým činili/poddanost/wěrnost/y poctiwost zachowati a činiti slibugice na budaucý a wěčné časy/tak yakož gsme to přjsahau nassy vtwrdili. Protož to způsobugem/a timto listem nassým potwrzugem/aby Synowé nassy y gich budaucý/wždycky Manstwj a Lena, od Krále Gehomi: a od geho náměstkůw přigjmali/a gim služby wděčné činili/nadto y přjsahy: A kdyžbykoli Král rozkázal/aneb budaucý geho, kamžkoli a proti komužkoli pomocy/a neb pomocy sobě dáti/my y nassy budaucý to wssj nassy sýlau yako wěrnj poddanj a Manowé tak yakž práwo Manské vkazuge/powinně a hotowě máme včiniti. To to také obzwlásstně gest wyměněno/gestližebychom my neb nassy budaucý náměstkowé smrtj zachwáceni byli bez dědicůw sprawedliwých/totiž bez Synůw/tehdy to Manstwj sewssemi Práwy s plným Panstwjm má na Krále Czeského y na geho náměstky připadnauti. Protož na tento čas nassým gménem y nassých budaucých slýbili gsme a přisáhli tyto wssecky wěcy swrchu psané zdržeti/a na budaucý wěčné časy zachowati. Byli pak při tom tito swědkowé: Boleslaw a Hynek Knjžata Slezská/Oldřich Hrabě z Haganá/Otta z Holandy/Petr z Rožmberka Neywyšssj Komornjk/Beneš z Wartmberka Purgkrabě Pražský/Gindřich z Lippého Podkomořj/Oldřich z Žebráka/Oldřich z Rjčan Ssenk Králowský/Tym z Koldic Sudj Zemský/Gindřich z Lichtmburka/Heřman a Hynek Bratřj Synowé Puty z Frydlandu/a ginj mnozý. Nadto ten List kázali gsme Pečetj nassj vtwrditi/genž gest dán třetjho dne Měsyce Czerwence, Léta Božjho ut suprà.

V. Bohuslawa z Wartmberka klade Hágek w

Listu 292. mezy pasowanými Rytýři s Králem Janem Czeským po wyhrané bitwě kterauž w Rakausých wedl Ludwjk Král Rjmský/a na kterauž žadan byl od něho Král Jan a k tomu namluwen welikými přjpowědmi a Listem takto psaným:

My Ludwjk z Božj milosti Rjmský Král/wždycky rozmnožitel Rjsse/wssem wůbec timto Listem/chceme aby známo bylo/že my Oswjceného Jana Czeského a Polského Krále/a Lucemburského Knjžete/přjbuzného nasseho neymilegssjho/žádost a snažnau pečliwost/kterauž při nas a Cýsařstwjm wede vstawičně rozwažugice témuž Janowi, chtjce aby mohl dosáhnauti některého vžitku a poctiwostj od Cýsařstwj/ano y dědicům a náměstkům geho Králům Czeským/Margkrabstwj a Kraginu Budessynskau a Město Kamenicy sewssým Panstwjm gich (kteréžto na ten čas k Cýsařstwj z té přjčiny, že někdy Waldemarus bez dědiců vmřel) náleže: dáwáme s gistým nassým wědomjm w Manstwj prawém Manským k držen wěčné s Městy/platy/s Zámky/Twrzy a Městečky/Wesnicemi/Mlýny/Lesmi/Lowy/Křowinami/Lukami/Panstwjmi/Potoky/Wodotoky/a sewssemi a každými práwy/kterýmižkoli gmény mohliby se gmenowati/a cožby se koli naleznauti mohlo/gesstoby k té Kragině Budessynské/a k Městu Kamenicy přinálezeli/chtjce tomu aby předřečený Jan y Dědicowé a budaucý geho Králowé Czesstj Kraginu a Město předpowěděné sewssemi přjležitostmi a práwy předpowěděnými mjti, držeti a wládnauti na budaucý časy mohli/wssak aby nám a Cýsařstwj powinnau wěrnost spuosobem Práwa Manského z té Kraginy a Měst předpowěděných činiti powinni byli. Té wěcy na swědomi tento gsme List spůsobiti/a Pečetj Magestátu nassého vtwrditi rozkázali. Dán w Wogssté blizko Wsy nazwané Hazlach Měsýce Zářj/Léta 1319. Králowstwj nasseho Léta pátého.

Král Jan gsa toho wděčen/sebral weliké Wogsko Lidu Czeského a Morawského/neb mnozý Rytýři Czesstj y na swůg wlastnj náklad s nim geli. A když přigeli k Wogsku Cýsařskému/nedaleko od Cýsařských/Stany swé roz biti dal Král Jan/a hned se gemu y wssem Němcům ozdoba a pořádek wogska Czeského zalibowal. Frydrychowi pak a Rakussanům wjce a wjce bázně přibýwalo/když se Wogsko Czeské wjce a wjce množilo.

Naposledy přigel Plichta Žerotinský/Rytýř welmi Statečný a práwě hrdinský bogownjk/po gehožto přjgezdu hned třetjho dne na den Swatého Frantisska bitwa začatá gest. Mnozý Czechowé dřiw než se Hauffowé sessli statečnost swau předewssemi vkazowali/mezy nimi stál Plichta w plné Zbrogi/na Konj wýborným železem ladrowaným/do kteréhož ladrowané byli Nože/Břitwy/Kosy nabité/přeostré a welmi sspičaté/pro kteréž žádný k němu nemohl přistaupiti z žádné strany.

Giž nebyli od sebe hauffowé dálegi gednom coby mohlo býti asy za gedné hony/giž Rytýři přednj na sspicu blýzkého přjstupu očekáwali/tok Plichta na swém bugném Konj přiblížiw se k hauffu Králowskému dj: Popatř na to Králi Czeský, a giž byl w hauffu nepřátelským/mage dřewce swé složené/kterémž prudce a sylně Němce z Konj srážel/a některé y s Koňmi na hlawu porážel/kdež pozbyw dřewce/Mečem sylně na Rakussany dotýral/a ge tak různo rozehnal/že na to wssyckni patřili s podiwenjm/a ten hauff wessteren na skrze proběhl/a obrátiw se zpátkem skrz Wogsko wssecko k swému Králi se nawrátil/očekáwagic aby sobě Kůň geho oddechl/po malé chwjli podali gemu druhé dřewce/s kterýmž opět mezy Němce skočil/tu mečem stial Praporec geden Rakauský/Fendrycha z Koně swalil/a zabil mezy ginými předněgssjmi Raychberengara/a opět se k swému Králi nawratiw w ssyku se postawil. W tom času když se hauffowé neheybali/přetaženj gsau hauffowé Rakussanůw Rjetězmi kteréž při Wozych wiseli/o čemž newěda hrdinský Bogownjk/po třetj mezy Wogsko Nepřátelské wskočil/a owssem mnoho gich zbil/ale yak přigel na Rjetězy a zákopy/vpadl s nim geho Kůň/a Němcy ležicýho na Zemj Palicemi a Kladiwy železnými vmlatili až do smrti. Hned potom potkali se walnj hauffowé/a bi-

twa byla vkrutná/mnoho krwe wylito/neb trwala až do wečera/zbitých le-
želo mnoho z obau stran/wsſak nic méně skrz statečnost Wogſka Cžeského/

ku potěſſený a ſláwě Králi Janowi a Králi Ludwjkowi bog obdržen. O-
ſtatek doloženo pod Erbem a Rodem Panůw Berkůw/ kdež mezy giným
pasowanými Rytýři gmenuge ſe Pan Bohuſlaw z Wartmberka.

Léta Páně 1325. Hágek w Liſtu 297. wypra-
wuge řeč Pana Geſſka z Wartmberka k Králi Janowi včiněnau z té přý-
činy. Král wygew z Prahy po ſlawnoſti třý Králůw/ táhl vpřýmo k Lu-
cemburku/odkudž zaſe po zprawený některých wěcy přigel k ſlawnoſti We-
likonočný do Prahy s nemalým počtem Němcůw/ kterýchž Cžechowé ne-
byli welmi wděčný. Přigela pak z Bawor y Králowna Alžběta Manželka
Krale Jana/ a Páni někteřý magice k ni láſku obzwláſſtně gi s pleſáným
wýtali/geſſto Králi žádný z nich takowé přýwětiwoſti nevčinil/pročež roz-
kazaw k ſobě některé powolati a řekl gim: Coſe to děge že gſte mne nepři-
wýtali/yakobyſſte mého přýgezdu nebyli wděčný/a Manželku mú tak gſte
ſlawně wýtali/ano gi y dary přineſli. Poradiwſſe ſe Páni s Wládyky a Pra-
žany/ Panu Geſſkowi z Weřetického z Wartmberka poručili na to odpo-
wěd dáti/ a omluwu včiniti/ kterýž ſtoge před Králem takto dý: Slawný
Králi Cžeſký/ twogý wěrný Poddaný poručili to twé miloſti powěditi/ po-
něwadž ſe ptáti a diwiti ráčýš proč gſme twau Manželku tak ſlawně wý-
tali: y včinili gſme to z té přýčiny/gſúce wděčný přýgezdu gegiho/ a že gſme
gi dlauho newiděli/ neb ona byla w Bawořích půl třetýho Léta/ přiwýtali
gſme gi s wětſſý radoſti a wděčnoſti/ twá pak miloſt čaſto od nás odgýždý
a čaſto ſe zaſe k nám nawracuge/ pročež aby ſnad nám k nějakému po-
chlebenſtwý přičteno nebylo/ neni toho potřebý abychom při každém přý-
gezdu wýtáni činiti měli. Mimo to byla y tato neywětſſý přýčina že gſme
tebe nepřiwýtali/neb gſme ſe obáwali toho/aby ſe ti Nepřatelé naſſe Něm-

Památka:
Nesſťiastných Pádůw Ohnie:

Léta 1780. d: 12 Srpna wyhořel Mlyn w [illegible].
Ao 1781. Uhodil hrom do Grzbow[illegible] Kostela do welkého Oltáře, wssak ale nezapálil, genom trochu Oltář [illegible] strany zapálil.
Ao 1791. d 23 Února okolo 1 hod. odpoledne, wyssel Oheň w Grzbow[illegible] z Stodoly No 21. newjme gakým spůsobem; a od toho shořel Kostel, Fara, Škola, Hospoda, Kowárna, 3 Statky totiž No 3, 20, 21, a Chalupa No 23 a Panský Stodoli; při tom byla ochrana wyšší, a weliká přičiněnní Colatorníků [illegible] zwonij obhágili.
Ao 1792. d 14 Února w Grzbow[illegible] skrze neopatrnost gedný podruhyně [illegible] wyssel Oheň, a shořel Statek No 7 [illegible]
Ao 1794. d 21 Června okolo 3 hodin z poledne, [illegible] strašliwá bauřka a uhodilo w Grzbow[illegible] do Stodoli w No 19. od toho shořel ten Grunt, též No 20, a [illegible] No 7 [illegible]
na to hned d 26 ditto byla zase bauřka, a shořel od hromu Owčín Chudoba.
Toho sameho Roku wyhořeli Lunietice:

Ao 1795. d 2 Června wyhořel Winterberg [illegible].
Ao Do d 8 do wyssel Oheň we 3 hod: z poledne w Holtitz[illegible] z Panský Stodol, newjme gakým spůsobem; a wyhořela Kaple [illegible], Officirský Qvartiry, Dům, Piwowar, [illegible], [illegible] Mlyn, [illegible] Obilí w Stodolach a [illegible] za mnoho tisýc.
Ao 1796. d 12 Brzezna wyhořelo Miesto Tegn-nad-Wltawau a shořelo 150 domů [illegible] Zámek, Direktorství, Rathauz [illegible] wyssel Oheň w 1 hod z poledne z gednoho [illegible] domu. [illegible]
Toho Roku d 26 Aprili w Noci, wyhořeli [illegible] Panský Stodol

Ao 1796 d 24 July: okolo 11té hodiny przedpoledne wyhořelo Miesto Kolín: a shořelo 160 domů. Kostel S. Bartoloměge, [illegible], [illegible] Klášter;

Ao 1798 d 8 Března wyhořeli Morawany na Panstwj [illegible]. 12 d [illegible], wyhořel [illegible]. tos Ao d 29 Zářj wyhořeli Kostelec nad Labem. a zase d 15 Října [illegible].

Ao 1829 dne 11 Února [illegible]

1832 dne 14 [illegible] 80 [illegible]

Ao 1420 [illegible] 222 [illegible] a Ao 1832 [illegible] 20046 [illegible]

ram & omnimodam concedimus facultatem.

Cýſař pak Karel toho gména 4.

Panu Markwartowi z Wartmberka y Synům geho Haſſkowi a Zdeňkowi dotčený liſt giným liſtem korffirmowal/a to Léta 1348. což y včinil Král Wácſlaw Rzjmſký a Czeſký/Panu Janowi a Panu Waňkowi Synům Pana Wácſlawa z Wartmberka/ Léta Páně 1370. a gmenowaný Pan Markwart ſeděl na Saudu Zemſkém s gjnými Pány/Léta 1351.

Hágek w Liſtu 325 w Létu pak 1355. pokládá P.

Jana z Wartmberka Kanownjka Koſtela Litoměřického mezy gjnými Legáty wyſlanými od Cýſaře Karla do Papý/ kterýž ſe v téhož takto gmenugi. A když byl Cýſař w Medyolánu, poſlal ſwé Orátory do Papý/ totiž Bohuſſy Proboſſta Lithoměřického gěž byl wlaſtnj Bratr Arnoſſta Arcybiſkupa Pražſkého/Jana z Wartmberka Kanownjka Petra z Sſelnberka/ Mikſſe z Landſſteyna/ Wácſlawa z Sſwabenic a Přemyſla z Honbic/ Muže včené/poručiw gim aby mu Tělo Swatého Wjta v Papianſkých wyžádali.

Téhož yakž ſe domnjwám ſpatřuge ſe Oſoba na Tabuli wymalowaná na Zámku w Koſtele So Wjta/owſſem bez nápiſu/ale s Erbem Panůw z Wartmberka/wedlé něhož Biſkupſká Jnfule položena/a na druhé Tabuli Epicedium w tyto ſlowa napſané.

VArtmberga domus cur ſic tua lumina manant!
Me miſerum Columen corruit omne meum,
Quis nam? Ioannes, lux ſacræ & gloria turbæ,
Spes Patris, fratrum Spes generiſq; ſui.
Illene, delegit cujus præcordia Virtus
Aeternam ſedem perpetuamq; ſibi?
Ille, ille, antiqua præſignis origine, cujus
Majores, Patriæ grande fuere decus,
Qui Pandionias artes Muſaſq; colebat,
Cui probitas Cræſi charior ære fuit.
Ecce etiam hunc juvenem noſtro Mors abſtulit orbi,
Cum ſinat immeritos vivere ſæpe diu,
Hunc inquam rapuit ſævisſima, nempe perenni
Deſcriptæ leges ſic adamante jubent.
Dic precor ætatem, qua nos, vitamq; reliquit?
Quattuor & totidem vidit Olympiadas.
Qua forma? flavus crines, facieq, decorus,
Cuncto ſpirabat corpore forma Genus,

Dico.

Dic mores: hostis scelerum, portusq; bonorum,
Asiduè lætus, cum gravitate tamen.
Quis clausit tumulo? Genitor: sed desine quæso
Quærere: nam lachrymæ dicere plura vetant.

W Knihách Kapitoly Pražské při Létu Páně 1360. napsaná gest památka Pana Gessska z Wartmberka těmito slowy: Nos Iasco de Vesele dictus de VVartmberk, ex affectu cordis cupientes prouidere saluti prædecessorum nostrorum, damus nouem Sexagenas grossorum Pragensium in certis agris Zebin pertinentibus, & in Molendino sub dicta Villa Zebin &c. Datum in Castro nostro Velis.

W pořádku Neywyšsssých Mistrůw Řádu Strakonického položený gsau Páni z Wartmberka/ yako Pan Hawel na Lemburku supremus Magister per Bohemiam, Poloniam, Silesiam, genž byl žiw Léta Páně 1371. o nichž nížegi dotčeno bude.

In libris Erectionum **při Létu Páně** 1361. totiž za Panowání Cýsaře Karla gmenugi se někteří Páni z Wartmberka takto: Nos Iasko de Vartmberk Purgravius Pragensis &c dedi donavi unum Laneum in Veselic, liberum, cum pratis, hortis, rubetis, pascuis, pro decanenda missa, singulis Sabbatis &c Sigilla Nobilium, Benessij de Vartmberk filij nostri dilecti; Vanconis de Vartmberk, supremi Regni Bohemiæ Archipincenrnæ, Iasconis & Benessij fratrum de Vartmberk, Dominorum in Dietin, amicorum nostrorum &c.

Při Létu Páně 1368. **Pana Petra z Michalowic a z Wartmberka** hágek w Listu 341. tkne slowy takto znějícými: Papež Vrban wyslal Posly swé k Cýsaři Karlowi do Prahy/ oznamugic že někteří z Lombardye a s nimi Barnabon něyaký z Medyolanu/ na gruntech geho bez dané sobě příčiny welikých sskod nadělali/ pročež žádal proti nim od Cýsaře pomocy/ kterýž hned sebraw Wogsko/ poručil zpráwu Země Arcybiskupowi Janowi/ a pospissyl Papeži na retunk/ a Petr gmenowaný s Lidem za nim/ yakž w Posaupnosti Biskupské doloženo gest.

Darowal někdy Pan Petr z Wartmberka Služebníku swému Dwůr v Turnowa we Wsy Nedwogewicých nad Řekau Gizerau/ přičemž byl Pan Beneš z Wartmberka.

Téhož časU P. Jan z Michalowic a z Wartmberka/ zakládal w Gemnicy O. tař/ yakž o tom libri Erectionum wyprawugi. Léta pak 1392. dal něgaké obdarowání Městu Benessowu při přítomnosti Pana Petra z Wartmberka/ Zgeslawa z Zahoře/ a Okakara Heytmana na Ssaffirssteyně.

Mezy Swědky položenými w Listu Cýsaře Karla w Létu 1369. počítagi se P. Petr z Wartmberka a Pan Jan/ w kterémžto Listu předpowěděný Cýsař dáwá Bianeo & Ludovico Dominis Brisaleæ, Comitibus de Purilis, plenariam potestatem creandi Notarios publicos seu Tabelliones & Iudices ordinarios per totum Imperium Romanum, & ubiq; locorum & terrarum, ignobiles nobilitandi, illegitimè natos legitimandi, Hujus rei, testes, Marquardus Aquilegensis Patriarcha, Ioannes Olomucensis, Imperialis Aulæ Cancellarius, & Lampertus Spironensis Ecclesiarum, Episcopi, Illustres, Rupertus & Henricus Duces Litvanienses, Ioannes dictus Sobieslaus Marchio Moraviæ, Franciscus de prato, Comes, Nobilis Petrus de Vartmberk Imperialis Curiæ Magister, Bohuslaus de Venkartin Imperialis Curiæ Marsalcus, Andreas & Benessius fratres de Duba, Imperialis Cameræ Magistri, Ioannes à Vartmberk, Imperialis Pincerna, Franciscus de Furmano, & alij quàm plures. Datum in Vtiniano, Anno ut suprà indictione septima, Regnorum nostrorum, Romani 24. Boemici 23. Imperij 14. idq; Idibus Augusti,

P. Petr z Wartmberka a na Kosti/ nadal Kostelu Sobotskému platu ročního w Hawlowicých gednu kopu gro: w Zapadowě padesáte gro: w Mestkách Sto gro: a pět/ w Lhotuzách dwadceti tři grosse a osm halířu/ we Wsy Bosen řečené sedmdesáte gro: a osm halěřů/ a to Léta Páně 1399. ut in libris Erectionum.

Knihy Kostela Pražského při Létu 1377. oznamugi/ že Pan Markwart z Wartmberka s Bratrem swým Panem Petrem/ dali k Sspitalu w Zlebých Wes Zluby y Dwuor se dwěma Pluhy. Ti obadwa Páni slauli z Wartmberka/ obadwa byli Hoffmistrowé/ Markwart Komory Czeské/ a Petr Dworu Cysaře Karla.

Na žádost gmenowaného Pana Markwarta dán gest Klássteru Turnowské mu list indulgentiarum od Jana Biskupa Olomauckého / kterýž w tyto slowa zní:

Dei Apostolicæ Sedis gratia, Ioannes Episcopus Olomucensis, Nobili Viro, Domino Marquardo de Vartmberk, Dominabili; amico nostro charissimo, salutem in eo qui est omnium vera salus.

Dominabilis amice charissime, indulgentias certas à nobis, in certis locis, in Monasterio Ordinis Fratrum Prædicatorum in Civitate Turnov in Ecclesia Parochiali ibidem, cum devota fidutia postulastis &c. Nos igitur devotum vestrum propositum intuētes, animo deliberato, & de certa nostra scientia, si & in quantum Reverendissimi in Christo Patris ac Domini nostri Ioannis sanctæ Pragensis Ecclesiæ Archiepiscopi, Apostolicæ Sedis Legati, consensus accesserit & voluntas, omnibus & singulis Christi Fidelibus, qui verè pænitentes & contriti in loca prædicta, in festivitatibus infrà scriptis, Beatæ Mariæ Virginis, in festivitatibus Confessorum, Procopij, Martini, ac Valentini, & festivitatibus Virginum & Viduarū, Magdalenæ, Catharinæ, Margaretæ, Dorotheæ, Elizabethæ & Barbaræ, & in festo dedicationis Sanctæ Crucis & omnium Sanctorum, devoté visitaverint, quadraginta dies Indulgentiarum de Vinculis, sibi pænitentes, de omnipotentis Dei misericordia, & Beatorum Apostolorum Petri & Pauli authoritate confisi, in Domino fiducialitèr elargimur: præsentium sub appenso nostro Sigillo, testimonio literarum. Datum Francfordi, feria secunda post Dominicam Palmarum, Anno ut suprà.

Dotčený Pan Markwart ssreymarčil byl s Cýsařem Karlem o Kostelec/ za kterýž on gemu dal Weliss. Což se stalo Léta 1358. Hágek pak činý o témž Pánu zmýnku 1384.

O Panu Gindřichowi z Wartmberka děge se

zmýnka in libris Erectionum Kostela Pražského/ že darowal Kostelu Farnýmu in antiqua Paka platu ročnýho a wěčného dwanacte Kop gro: miss: we Wsy Obyslawicých/ nezachowáwage tu nic pro Potomky/ Léta totiž 1395.

Paný Anna z Wartmberka

Wiktorynowi Hraběti Glacskému porodila Giřýho Krále Czeského/ z kteréhožto Rodu tolikéž Wartmberského possla Marketa Mā želka Bočka z Kunstatu a na Plany.

Pan Jan z Wartmberka Podčessi ginák Ssenk Králowstwý Czeského/

vznawagic wěrné Služby Služebnýka swého Heřmana z Ralska/ kteréhož se Předkowé Předkům geho y gemu také gmenowaný Heřmā zasluhowali/ s dobrým rozmyslem a s dobrau raddau Přátel swých/ dal gemu Wes řečenau Medny se wssym přýslussenstwým/ načež dán y List gehož datum bylo Léta Páně 1380.

Měl pak Pan Jan z Wartmberka Manželku gménem Markétu z Rodu Panůw z Donina ginák z Graffenssteyna/ ale že byli w blýzkém Přátelstwj musel se s ni rozwest/ léta 1394. o čemž Knýhy Kostela Turnowského wyprawugi/ a Léta 1405. včinil Confederacy s Wylimem Knýžetem Saským proti každému nepřýteli/ aby geden druhému se wssy možnosti pomáhati powinen byl/ idq; cum consesu Imperatorio.

Pana Chwala dotýkagi pamětý Klásstera w

Swětlý/ a o Panu Hyrssowi takowau činý zmjnku: Nos Hirso de Zvvierzetic, Prior generalis, Sacræ domus Sancti Ioannis Hierosolimitani: Petrus frater Prior, totusq; Conuentus Fratrum domus in Suella, & professionis eiusdem &c. a to Léta 1400.

Ten Klásster založili Páni z Wartmberka/ a bydlel w něm gmenowaný Petr Prior než neypředněgssj Zpráwce nade wssemi Klásstery po wssem Swětě toho Řádu.

Léta Páně 1406. Pan Jan z Ralska a z Wartmberka

(yakž Knýhy Kostela Pražského wyswědčugi) dal gistý plat Kostelu Wartmberskému/ stoge coram actis & officio. Toho byli Swědkowé, Mateg Pokog z Stakor/ a Markwart z Hrádku.

Týž Pan Jan z Ralska wyzdwýhl Oltář w Kostele gmenowaném ke cti Těla Božýho/ a vstanowil k němu platu wěčného osm Kop gro: na gistém Rolj we Wsy Hyndrychsdorff ginák w Dubenči. Actum Anno ut supra in VVartmberk, die undecima Septembris.

Připominagi *Libri Erectionum* w Létu následugicým

P. Jana z Wartmberka Dětinského/ kterýž zprawiti poručil Oltář k chwále Božý a ku poctiwosti Tělu geho Swatému na Dětině/ a dal Knězy na wychowáni do gistého času po wssē Městě předpowěděném platu deset Kop grossůw Pražských.

Ten tolikéž Pan Jan na Dětině a z Wartmberka/ Kostelu w Austi nad Labem/ a Farači Janowi z Blahotic/ oddal skrz zápis pět Kop Pražských grossůw we Wsech Walterowě/ Witině a Zbudowě/ coram Ioanne de Duba Canonico Sancti Georgij in Castro Pragensi, na čež daný List při počátku tako zný: Personalitér constitutus, Notarius nomine Nicolaus, Nobilium Virorum Ioannis de Vartmberk, Domini in Dietin, & Sigismundi filij, &c.

Při temž Létu w týchž Knijhách o Panu Janowi takowá zmijnka ſe nacházý: Ioannes Kbel decretorum Doctor &c. Diſcretus Vir Domin⁹ Fridericus de Dietin Præsbyter Diocæſis Pragenſis, quaſdam duas literas, in pargameno ſcriptas; Nobilis Domini Ioannis de Vartmberk, Domini in Dietin, ſuper altaris donatione in honorem Corporis Chriſti in Eccleſia Parochiali ibidem in Dietin, cum cenſu decem Sexagenarum Pragen: groſ. annuo & perpetuo, ſuper univerſitate Civitatis dictæ, & aliam literam Vrbis ejuſdem, recognitionis & obligationis præfati cenſus, &c.

Panij Žoffige Manželka Pana Petra z Wartmberka

a Dcery gegi / y geho Panij Alžběta Manželka Pana Jana z Kunſtátu / darowali Martwartowi Přeworowi y Konwentu geho Zákona Karthauſkého v Panny Marye nad Prahau Sto Kop gro: v Wigilij Wſſech Swatých / Léta 1408. kterézto Penijze obrácené gſau na nápravu Dwora w Buchowicech.

Téhož Léta w Knijhách

Erectionum vwozuge ſe w pamět Pan Czenĕk z Wartmberka / gehožto Manželka s powolenijm geho Panj Kateřina z Landſſteyna / Dcera Pana Wylima z Landſſteyna / darowala deſet Kop platu ročnijho k Koſtelu do Lipnička / na Wſech w ſtarém Lipnicy / w Chřempincu menſſijm / w malé Lhoti a w Kočonowě / a on ſám nařijdil tolikéž k Oltáři Swaté Kateřiny pět Kop gro: platu na wečné čaſy we Wſy Gečnijzcy a w Bakychowě / Léta totižto 1413. pſal ſe z Wartmberka a na Weſeli.

P. Czenĕk z Wartmberka prodal Práwo Králowſké Měſtu ſwému Bidžowu / yakž o tom Liſt geho wyſwědčuge takto pſaný:

My Czenĕk z Wartmberka řečený z Weſelé / Pán Bidžowſký y toho wſſeho Panſtwij / wyznawáme tímto Liſtem naſſym předewſſemi kteřijž gey čijſti budau neb ſlyſſeti / že gſme prodali trhem Králowſké Práwo Měſſtanům naſſym Bidžowſkým / y wſſem Obywatelům Měſta Bidžowa wěrným naſſym milým / y těm wſſem Starobidžowſkým / Parenſkým / Skřenickým / Hamburſkým / Piaſeckým / Zdechowſkým / y Dworu tomu geſſto podlé Chodonic ležij / kterýž nynij Sláma držij / a těm wſſem Mlýnům a Lidem za třij Sta Kop gro: tak aby w tom Práwě ſeděli yako y giné Měſta Králowſká ſedj / a zwláſſt Králowý Hradec / a obzwláſſtně w těchto kuſych / aby wſſickni Lidé nyněgſſi y budaucý obogijho pokolenij Mužſkého y Ženſkého Měſta Bidžowa a Wſy ſwrchu pſaných / ſwé Zbožij mowite y nemowite / budto w Měſtě neb krom Měſta / na Domijch / na Wárkach / na Dwořijch / na Dědinách / na Rolijch / na platech / a na kterých koli wěcech záležij dáti mohli komuby chtěli / wſſak před zahageném Saudem / yakž od ſtarodáwna Práwo geſt. A paklibyť kdo z nich neobmyſliw toho a neodezdaw tu kdež Práwo geſt

vmřel

vmřel bez Dětí kterezby s ſwau Manželkau měl / aby to wſſecko Zbožij na bližſſijho Přijtele ſpadlo téhož Měſta Bidžowa / y těch Wſy ſwrchu pſaných / a také ſwé Dětí aby mohli poručiti komuby chtěli tu kdež Práwo geſt.

A pakliby kdo kdy toho neobmyſlil tu kdež Práwo geſt / aby Syrotcy padli na bližſſijho Přijtele Měſta ſwrchu pſaného y Wſy gmenowaných. Mimo to kdyby ſe kdo chtěl přiſtěhowati do Měſta a Weſnic předpowěděných / a kohožby Rychtář a Konſſelé přigali / to nikdý nemá proti nam býti / ani proti naſſym budaucým / a také gſme gim to zwláſſtě založili / že yakož w Králowſkých Měſtech Podkomořij Králowſký neb Hoffrychtr geho Konſſely ſadij / a Práwa z ſtrany Saudůw k tomu náležité propugčugi / to wſſecko Práwo Podkomornj / wſſecky winny kteréž ſlugi Králowſké ſložili gſme gim / a při winnech yak ſe od ſtarodáwna w nich ſedij / a yak ſe před Rychtářem ſwým Dědinném ſaudij ge zanechawáme / a tolikéž wſſecky roboty / gijzdy / wozby / a wſſecky giné dijla geſſto roboty ſlugi odnimáme / aby nam y naſſym budaucým tim nikdý dlužnij nebyli / lečby to s dobrau wůlí včiniti chtěli. Nadto poſtaupili gſme gim wſſecky Řijeky ſewſſemi zátokami a což koli k nim přinaležij / tak yak gſau někdy od ſtarodáwna gich vžiwali / a ſobě gſme tu nic nezanechali ani naſſym budaucým / proto aby oni to wſſe k vžitku ſwé⁹ obrátili wedlé gich zdánij. To gſme včinili s dobrým rozmyſlem / y dotaženij Radd ſwých wěrných / což ſlibugem s ſwau dobrau wijrau křeſtianſkau bezewſſý lſti / prwé gmenowaným Měſſtianům naſſym a wſſem obywatelům Měſta téhož / y Dětem gich a budaucým wěrně držeti / a pro žádnau wěc nikdý toho neproměňowati / yakož y chceme tomu / aby naſſe Dětí a budaucý naſſy to zauplna a wěčně drželi / a gim tolikéž to pro žádnau wěc neproměňowali. Toho pak wſſeho na Swědomij y na pewnau a wěčnau giſtotu ſwau gſme wlaſtnij Pečet k tomu Liſtu přiwěſyti dali / a nadto proſyli gſme Vrozených Panůw těchto, Pana Petra z Wartmberka ſeděnijm na Weſeli / Pana Gindřicha z Wartmberka ſeděnjm na Waldſſteyně / Pana Petra z Wartmberka ſeděnjm na Děwině / Pana Wylima z Wartmberka ſeděnijm na Zakupi / ſwých milých Streycůw / a k tomu ctných a maudrých Mužůw / Rychtaře a Konſſely Hradce Kralowého / a Měſta Nymburka nad Labem / ſwých milých Sauſedůw / aby ſwé Pečetij k tomu Liſtu přiwěſyli / což oni včinili těm wſſem wěcem ſwrchu pſaným k ſwědomij s takowau řečij.

A my Petr z Wartmberka ſeděnijm na Děwině / Wylim z Wartmberka ſeděnijm na Zakupij žc. k proſbě ſwrchu pſaného a Vrozeného Pana Czeňka naſſeho Stteyce milého ſwé Pečetij k tomuto liſtu gſme přiwěſyli / toho wſſeho napředpſaného na ſwědomij a na potwrzenij. A geſtližeby kdy to Měſto předpowěděné y s tim Panſtwijm gmenowaného Pana Czeňka / na nás některého neb na naſſe budaucý / po ſmrti téhož připadlo / ſlibugem / ſlibugi / y ſlibuge / to wſſe vplně a w cele a wděčně zdržeti / a budeli to od dotčených Měſſtianůw požadáno ſlibugem že chceme to gim ſwými Liſty potwrditi a zaſe obnowiti.

A my Rychtář a Konſſelé Měſta Nymburka nad Labem / na proſbu prwé řečeného Pana Czeňka tolikéž Pečet Měſtſkau k tomu přiwěſyli / na potwrzenij toho wſſeho cožkoli w tomto Liſtu pſano geſt / genž geſt pſán a dán Leta od Narozenij Božijho 1407. tu Středu po Swaté Lucij.

Léta 1420 P. Czenĕk předpowěděný potal Hrad S.

Wácſla.

Wácſlawa hognau ſſpjži opatrowati/ a Zdi pobořené oprawowati: shlédnauce bauřliwá Obec (ač Konſſelé na to nedbali) poſlala k němu s rozkazem aby přeſtal od djla takowé°/ gináče budeli ſe dlau° před nimi krýti a hraditi/že hned walně na něg přitáhnau. Odpowěděl on že ſe před nimi nehradj/a oni hned wyſlali zaſe k němu s otázkau chceli hned toho dne z Kalichu přigjmati: a on vlekna ſe toho/wſſak chytrým aumyſlem dj, že chce rád/ ale že ſe gemu nezdá to tak neważně a hbitě včiniti/ nýbrž že chce we čtrnácti dnech to ſkutkem wyplniti: a opět poſláno k němu aby Zámku poſtaupil kterýž tolikéž we čtrnácti dnech ſljbil to včiniti: Za tím on poſlal k Zykmundowi Cýſaři, tagně oznamugic ſwé nebezpečenſtwj: a Pražané na tom zůſtali aby gey když přigede k přigjmánj hned tu zamordowali a Zámek opanowali. Ale předcházege tomu Zykmund Cýſař, poſlal bez meſſkánj Pana Wylíma Zagice/a Arnoſſta Flaſſku/kteřjž na miſtě Cýſařſkém Zámek od Czeňka k obraně ſwé přigali. Obec pak Pražſká nemoha ſe ginač nad nim pomſtiti/rozkázali ſpolečně geho Erb na plátně wymalowati/ a nad nim diwné wěcy ku poſměchu prowozowati. Ale žádná to hanba nebyla/ poněwadž wjce přjſluſſelo Králi ſwému wjru zachowati nežli rozkazu takowé Obce za doſt včiniti.

Vmřel potom gmenowaný Pan Czeněk z Wartmberka Léta Páně 1425. o čemž napſáno w Miſſálu Gitčinſkém takto. Feria ſecunda in die Beati Lamperti Martyris infra horam grandij obijt Nobilis ac generoſus Dominus Czenko de Veſele dictus de Vartmberk, qui ſuo inter cæteras Barones Magnateſq; Regni Boëmiæ intellectu & ſenſu ſeu Sol inter ſydera ſplendebat; cujus animam pius ac miſericors Deus dignetur in conſortium ſuorum fidelium ſuſcipere, Amen,

Pan Beneſs z Wartmberka

w Létu Páně 1409. (vakž wyprawugi Knjhy Koſtela Pražſkého) darowal Koſtelu Farnjmu w Dobromicých Wes/ a Rybnjk geden řečený Kuchyňka/ſupra Curiam dotis nomine dictæ Eccleſiæ ſituatam, Venceſlao Plebano.

P. Beneſs řečený z Děwina

a z Wartmberka/wyſwědčowal před Pány dluhu giſtého půl druhého Tiſýce kop Panu Gindřichowi z Wartmberka řečenému z Waldſſteyna / při přjtomnoſti Pana Jana z Ralſka ginak z Wartmberka ſeděnjm na Jablonech/ Hynka z Waldſſteyna ſeděnjm na Ralſſtegně/ Bohuſſy z Kowaně na Fricſſteyně/Hynka z Waldſſteyna ſeděnjm na Wranowě/Wylima mladſſjho z Wartmberka na Zákupj / a to Léta Páně 1427.

Měli pak w ſwém drženj Zámek Děwin Pan Jan a Pan Markwart Bratřj z Wartmberka / a wzdali gey Streycy ſwému Panu Beneſſowi z Wartmberka ſeděnjm na Jablonném / čehož na potwrzenj přitiſkli ſwé Pečetj/Pan Jan z Michalowic ſeděnjm na Bezdězy / Pan Gindřich Berka z Dubé a na Hruſſce/Pan Wylím z Wartmberka a na Zákupj Pan Jan z Genſſteyna a na Skále / a Pan Beneſs z Wartmberka/ Bratr Jana a

Markwarta/a to Léta 1429.)( )( )( )(

P. Beneſs z Wartmberka w Létu 1432. prodáwal

Zámek Stohanek Panu Zdeňkowi z Waldſſteyna / a ten ſe pſal na Děwině.

Pan Beneſs z Wartmberka a na Jablonném zapſal

ſe za Bratra ſwého Pana Jana z Ralſka Panu Hynkowi z Waldſſteyna na Sſorffenſſteyně za giſtý dluh/k kterémuž Liſtu ſwé Pečetj přiložili/ Pan Aleſs z Dubé na Genſſteyně/Pan Girjk z Dubé na Honſſteyně/Pan Girjk z Dubé na Wyſſenburce/Pan Markwart z Wartmberka na Děwině/Pan Beneš z Lomnice/ ſeděnjm tudjž / Pan Hynek z Hažmburka. Actum Anno 1433. w Sobotu po Swatém Řzehoři.

Dcera Pana Beneſſe z Wartmberka ſlaula Kateřina

/kterýž on dal Práwo na Zámek Děwin/ což y Liſtě ztwrdil/w kterémž Pečetj přitiſkli, Pan Behun z Klinſſteyna a na Winařicých/ Jan Smil z Klinſſteyna ſeděnjm w Semčicých/a Slowutnj Panoſſy/ Geſſek z Chlumu ſeděnjm w Dobročawſy / a Girjk z Mnichowa w Tawině.

P. Wácſlaw z Wartmberka

Zwěřetický Léta Páně 1425. s Panem Alſſem z Waldſſteyna kaupili od Mikuláſſe Sſpintlocha z Prahy dwadceti Kop platu gro: dobrých ſtřjbrných za půl třetjho Sta Kop gro: w Pondělj před Swatým Fabiánem a Sſebeſtiánem/před Vrozenými Pány, Czeňkem z Weſelé/Gindřichem z Wartmberka/Janem z Genſſteyna/Mikuláſſem z Waldſſteyna/Dobranem z Czečowic/ Petrem z Bukowky/a před giných mnohých

Toho Pana Wácſlawa potomko: Pan Petr a Pan Haſſek Léta 1483. potwrzowali Bidžowſkým Měſſtianům Práwo a Swobody z ſtrany wolenj Rychtaře/kteréhožby koli woliti chtěli/gemuž třetj Peniz winný přiſaudili/ a dopuſſtěno gim w Polých/ na Baſſtech a Walých ſtawěti Domky a kde koli ginde etc. K tomu přitiſkli Pečeti ſwé, Pan z Lanſſteyna řečený Zub a na Chlumcy/Pan Jan z Wartmberka na Zwěřeticých Bratr ſtarſſj / a Vrozenj Panoſſy, Pan Jan z Dobřenic /Pan Kowata ſtarſſj z Dobřenic a w Nepotiſklech/ Pan Jan z Holohlu a w Geřicých : a těch wſſech Liſtůw potom potwrzowal Kral Wladiſlaw na Hradě Pražſkém témuž Měſtu/ Léta 1485. Králowſtwj ſwého 14.

Smrt Pana Gindřicha při Létu 1434. oznamugi

některé pamětj Koſtelnj w Gitčině těmito ſlowy: Obijt Nobilis ac Generoſus Dominus Henricus filius Domini Czienkonis, Zelator bonorum & æmulus malorum, perſecutor eorundem: extitit in conflictu contra Taboritas & Orphanos, qui cum adiutorio gratiæ Dei atq; cum Bohemis deuicti ſunt campo, & ejus Sponſa Kunka, ſed nondum in thalamum

matrimonialem introducta, de genere Ptaczkonis, ante mortem illius, tribus diebus deceſsit, & eodem anno apparuit Cometes & fames & caritas ingens fuit.

W tých pamětech téhož Koſtela Léta 1438.

nacházý ſe Seſtra Pana Czeňka gménem Machna/ kteréž ſgjtj z toho Swěta takto ſe wyprawuge: Feria tertia proxima poſt feſtum Epiphaniæ, ante prandium obijt Domina Machna germana Domini Czenkonis, quæ fuit vera Iudith, conſolatrix mærentum, ſuſtentatrix debilium, Theſaurus indigentium larga datrix eleemoſynarium, vacans ſine intermiſsione orationibus.

Gmenowaný Pan Gindřich prodal polowicy Měſta Turnowa Panu Henykowi z Waldſſteyna a na Wranowě/ Léta P. 1438.

Liſt Pana Jana z Donina vwozugic w pamět

Pana Zykmunda z Wartmberka/ vznáwá že dotčený Pan Zykmund ſeděnjm na Dětině Hrad geho dědičný Graffſſteyn ſe wſſjm Zbožjm k témuž přinálezegicým měl w ſwém držení/ pročež geho žádal aby toho Zámku poſtaupil Streycy ſwému Hlawačowi z Donina. Actum Anno 1437.

Ten tolikéž ſmjřil ſe s Panem Hynkem z Waldſſteyna/ zanechagic wſſech nechutj a nepřjzně/ kterúž měl proti nepřátelům ſwým yakž wyprawugi některé ſmlauwy při Létu 1438. Hynek pak předřečený pſal ſe z Waldſſteyna/ a byl ſeděnjm na Wranowě.

Měl pak gmenowaný Pan Zykmund z Wartmberka Manželku Paní Markétu z Kekeřic/ o kteréž pamět pozůſtáwá w Knjhách Erectionum takowá: Nobilis Domina Margareta de Kekerzic, Nobilis Domini Sigiſmundi de Vartmberk Domini in Dietin conthoralis, ſuper dotatione & fundatione Capellæ novæ propé chorum in Cæmiterio Eccleſiæ Parochialis ibidem in Dietin in honorem Sanctæ Trinitatis, B. Mariæ Virginis, & Sancti Ioannis Apoſtoli & Evangeliſtæ constructæ, dedit cenſum novem Sexagenas groſs: annuum & perpetuum in Villis Falkneri majori & minori, & in Villa Ludnici.

Wladiſlaw Vherſký a Czeſký Král/ Zykmundowi

z Wartmberka Neywyšſſjmu Sſeňku Kralowſtwj Czeſkeho, a Lantwogtowi horných Lužic/ za geho čaſté platné ſlužby dal třetj djl důchodůw kterýž náležeji Králi w Lužickém Panſtwj. Potom dal témuž polowicy/ a toho wſſeho poručil do žiwobytj pokogně vžjwati/ bez wſſeliyaké překážky. Načež dán Liſt ad Relationem Domini Ioannis de Sſelnberk, Cancellarij Regni Bohemiæ. Anno 1447.

P. Jan mladſſj z Wartmberka O němž pamětj

mluwj w Letu 1453. po ſmrti Kateřiny z Donina Manželky ſwé prwnj pogal

pogal ſobě druhau Vrozenau Paní Paní Kateřinu z Kunſtátu/ kteráž s Panem Manželem ſwým od Zákonnjkůw do Bratrſtwj k nábozenſtwj gich přigata/ yakž ſe z počátku liſtu tohoto porozuměti může.

Nobili & Magnifico Domino Domino Ioanni de Vartmberk & Dietin, nec non Nobili Dominæ Catharinæ de Kunſtat, conthorali ipſius, eorumq; liberis univerſis, Confrater Mathias ſacræ Theologiæ Profeſsor, & Fratrum noſtrorum Provinciæ Saxoniæ miniſter & Servus &c. což ſe dálo Léta 1461.

Matka P. Hawla ze Zwěřetic a z Wartmberka

když Léta Páně 1453. w Sobotu před S. Filipem a Jakubem nápadnicy Panſtwj Bechynſkého včiněna/ Paní Eliſſka z Weſelé a z Wartmberka, potwrzowala Swobody a Práwa Měſſtianům Bidžowſkým/ přičemž y zawázala Pana Hawla Zwěřetického z Wartmberka y budaucý Dědice geho/ aby to též zdrželi a tak činili/ čehož na potwrzenj přiwěſſené gſau Pečetě/ Pana Heřmana ze Zwěřetic/ Pana Wylíma ze Zwěřetic/ Pana Haſſka z Zwěřetic, Přátel gegi milých.

Témuž potom Měſtu/ to geſt Léta 1473. w Sobotu

den S. Hawla potwrzowal tolikéž Práwa Pan Heřman z Wartmberka a Zwěřetic/ a k tomu darowal Měſſtianům to tržné kteréž ſe po haléři běře ku potřebě wſſj Obce. Na to přitiſkli ſwé Pečetě, Pan Jan Towačowſký z Czimburka a na mladé Boleſlawi/ na ten čas Heytman Krage Boleſlawſkého/ Pan Mikuláš Berka z Dubé a na Mnjchowém Hradiſſti/ Pan Kryſtoff z Wartmberka a na Dětjně/ Slowutnj Panoſſý, Jaroš z Swogowic a z nowého Stranowa/ Mikuláš Frička z Dalimiřic a na Zwoleňowicých/ Jan Lopacký z Sukorad a na Březně/ a Wácſlaw z Třeboš Purgkrabě na mladé Boleſlawi.

Liſt daný Léta 1468. na potwrzenj Práw Měſta

Bidžowſkého obſahuge w ſobě Pana Gindřicha z Michalowic a z Wartmberka/ Komornjka Králowſtwj Czeſkého/ kterýž byl nápadnjkem Panſtwj Bidžowſkého s Panem Heřmanem z Wěřetic po Paní Eliſſce z Weſelé a z Wartmberka y po Synu gegím Hawlowi ſwrchu gmenowanému: A k tomu Liſtu přiwěſyli Pečetě ſwé Pan Zagic z Hažmburka a z Koſti/ Aleš z Ryzmberka a z Wřeſſowa/ Arnoſſt z Czernic/ Jan z Mochowa/ Hynek z Weſelé a z Wartmberka/ a Statečnj Rytjřj Pan Burkard z Kopydlna a z Kněžic/ Zdeněk z Lačené a na Staré/ Slowutnj Panoſſy Markwart z Labuně a z Brody/ Jan z Labuně a z Zachraſſtian/ Petr z Labuně a z Hrochowic/ Jan z Labuně a z Nepolip/ Jan Kotlowec z Menina. A ten Pan Gindřich z Michalowic to Zbožj odkázal Králi Gjřjmu a Synům geho/ Léta 1468. w Praze tu Sobotu před Swatým Jakubem/ ale Král Gjřj zaſe ge darowal Panům z Wartmberka/ yako Vgcům ſwým: neb geho porodila Anna z Wartmberka, yakž wýš oznámeno. Toho darowánj nacházým

Liſt

List takto psaný/kterýž swědčij Panu Heřmanowi z Wartmberka.

My Girij z Božij milosti Král Czeský/Margkrabě Morawské/Lucemburský a Slézský Weywoda/xc. yako někdy s Vrozeným Gindřichem z Michalowic včinili gsme měnu o Zbožij a Hrad Weliš, o polowicy nowého y starého Bidžowa/xc. sewssijm přijslussenstwijm / pod takowau smlauwau / gestližeby Pana z Michalowic Pán Bůh newchowal / tak žeby vmřel bez Dědicůw pohlawij Mužského/aby po smrti geho ta wssecka Zbožij gmenowaná na nás připadli/yakož se gest pak tak stalo. Protož my znamenawsse mnohé a pilné služby Vrozeného Heřmana z Zwěřetic a z Wartmberka wěrného nasseho milého/kteréž nám činil / a potom tim lépegi aby mohl a vměl činiti/ a zwlasstě že se on nás yakožto Pána swého na tento čas wěrně přijdržij/pomáhage proti protiwnijkům nassým/chtijce za to gemu milostiwau odplatu včiniti / aby y ginij wěrnij nassy přijkladem tim hnuti gsauce/nám tim pilněgi slaužiti byli powinni/popuzenj s dobrým rozmyslem/a nassijm gistým wědomijm/ mocý Králowskau témuž Heřmanowi a Dědicům geho dali gsme a timto Listem dáwáme tato Zbožij polowicy Starého y nowého Bidžowa s Wesnicemi/Dwory popluznými, dědinami/xc. nic sobě nezůstawugic w tom práwě w kterémžto řečený Gindřich z Michalowic držel / xc. Datum w Praze / Léta ut suprà. Králowstwij nasseho dwanáctého. Ad mandatum Domini Regis, Gvilhelmo de Ryzmb erk supremo Camerario, referente.

Těch Panůw z Michalowic/kteřijž s Pány z Wartmberka od gednoho Předka possli/žádný potomek Mužského pohlawij nezůstal w Czechách/neb wssyckni zemřeli od mnoha let. Panůw pak z Wartmberka wzácnost a starožitnost a zásluhy Králům y Zemij/gesstě dálegi Kronyky a giné pamětij wyprawugi/yakž se na rozličných mijstech Kněh těchto spatřiti bude mocy. Slussná tehdy wěc gest nepřestáwati při wyprawowánij gich / ale postaupnost tých z rozličných pamětij až do tohoto času krátce vkázati / což se včinij takowým spůsobem.

Vkazuge se w rozličných pamětech při Létu 1445.

že nahoře gmenowaný Pan Zygmund z Wartmberka Neywyšssij Ssenk Králowstwij Czeského zanechal dwa Syny / Pana Zygmunda a Pana Krystoffa/též dwě Dcery/o kteréž se snažila Králowna Anna Manželka Wladislawa Krále Vherského a Czeského/aby ge na swém Dwoře mijti mohla. O čemž důwodně List Krále gmenowaného oznamuge takto:

Wladislaw z Božij milosti Vherský a Czeský Král/Vrozenému Zygmundowi z Wartmberka na Dětině / Neywyšssijmu Ssenku Králowstwij Czeského wěrnému nassemu milému xc.

Vrozený wěrný náš milý/wěz že gsme žádanij od Neygasněgssj Kněžny Panij Anny Vherské a Czeské Králowny Manželky nassy neymilegssij/ abychom tobě psali / aby gegi milosti dwě Dcery swé dal ke Dworu / kteréž ona při sobě na swém Dwoře mijti žádá. Pročež my na tobě žádame s pilnosti / wěřice že to nám k wůli a gegi milosti k prosbě včinijš / a ty gisté dwě Dcery swé k gegi milosti wyprawijš a ke Dworu dáš. Powolili gsme Vrozenému Albrechtowi z Kolowrat na Lipssteyně/ Neywyšssijmu Kancléři Králowstwij Czeského wěrnému nassemu milému/aby ge na náš náklad gegi milosti wedlé giných Panen wyprawil/neb také tu při gegi milosti gsúce we

ce we wssy poctiwosti/tak yak na ně náležeti bude chowány a držány/tobě ke cti býti magi. A my poznagice w tom powolnost twau k gegi milostij k nassy žádosti / chceme tobě to obzwlássnij milosti nassy zpominati / poněwadž o tom nepochybugem/že w tom gegi milosti k mysli se zachowáš. Datum Budæ, Anno 1445. feria secunda post Dominicam Palmarum.

Předpowěděný Pan Zygmund měl dwě Manželky

tyto, prwnj byla Hedwika Zaganska a Hlahowská Kněžna/druhá byla Panij Kateřina Kněžna Minstrberská/ což se rozumij z toho, neb Karel Knijže Minsterberské psáwal k němu Listy takto: Sswagru swému milému Panu Zygmundowi z Wartmberka a na Dětině/Neywyšssjmu Ssenku Králowstwij Czeského xc. Ta pak poslednij Manželka geho po smrti Pána swého / genž byl skonal Léta 1450. yako w osmi Letech wdala se za Pana Krystoffa z Lichtnssteyna/pročež odděloval gi Pan Jan z Wartmberka gistými Statky/totiž wedlé k Ssafftu včiněného a Wěna/a to Léta 1476.

W Kronyce Czeské na Německau řeč přeložené o

Panu Zygmundowi z Wartmberka Synu Pana Benesse takto napsáno gt: Wolen byl za Gubernatora aneb za Landffogta Luzacské Země nowý Gubernator/Léta 1491. Pan Zygmund z Wartmberka a na Dětině / kterýž se psal Neywyšssjm Zprávcym wyšssých Lužic/a Mundssenkem Králowstwij Czeského / a byli toho času w Kragi Budessynském tito Heytmané: Leydkier z Skrebersdorffu/w Gorlickém Krystoff a Ssanswalde/a ten byl nápadnjkě po Panu Zygmundowi z Weytmile/a s nim Mikuláš z Kekeřic

Oznamugi dáwné pamětij a Listowé gistj/ že Léta Páně 1492. Pan Zygmund z Wartmberka dne sedmého Vnora/wolil na Heytmanstwij Gorlické Albrechta z Schrebensdorffu/yakožto Heytman Budessynský.

Ten měl Manželku Panij Alžbětu z Kunstátu/kteráž mu vmřela Léta Páně 1492. desatého dne Měsýce Ledna / pročež wzal sobě druhau Léta druhého/23. Octob: die Lunæ, Oswijcenau Kněžnu gménem Hedwiku/pozustalau Wdowu po Oswijceném Knijžeti Minstrberském Panem Girijm / na kterémž Weseli Radda neb Senat Gorlický od weyš gmenowaného Pana Zygmunda byl hogně ctěn.

Léta Páně 1507. po odgezdu Zygmunda Syna

Kazymira na Králowstwij Poské / kterýž od Wladislawa Krále Czeského a Vherského měl w držený Opawské/Hlogowské/nižssijho y wyšssijho Slézska Kraginy/a když po smrti Alexandra Bratra swého na Králowstwij byl wolen/wyzdwižen na mijstě geho za Zprávcy a Heytmana Pan Zykmund z Wartmberka/kteréhožto Aukadu y Syn geho dosáhl Krystoff z Wartmberka/po Smrti Otcowské: O čemž Kronyka předpowěděná swědčij.

Léta Páně 1511. prodal Zámek Dětin y Město

Pan Zykmund z Wartmberka Neywyšssij Ssenk Králowstwij Czeského Panu Mikulássowi Trčkowi z Lippy za osm Tisýc kop gro:

Král Wladislaw Vherský a Český P. Zykmundowi

z Wartmberka psal List takto: Vrozenému Zykmundowi z Wartmberka

berka a na Dětinč/Neywyšſſýmu Sſeňku Kralowſtwý Czeſkého/ a Land-
ffogtu w Sſeſtiměſtech/ wěrnému naſſemu milému/ etc.

Vrozený/wěrný naš milý/pſaný twému dobře gſme ſrozuměli/a z twé
nemocy že ti Pán Bůh pomocy rácil/rádi tobě toho přegem. Co ſe pak dotý
če Auřadu twého kterýž od nás maš/toho ſme aumyſlu tebau odtud nikam
nehýbati/než miloſtiwě tě zachowati podlé dáný naſſeho. Co ſe pak Syna
twého dotýče / na ten čas poněwadž to ſám ſpatřowati můžeſs nený potřebj
žádné odpowědý / neb my tobě toho rádi přegem : a yakož nás žádaš aby-
chom twým Pánem miloſtiwým býti ráčili/y máme za to že gſy to wždycky
znal/že gſme ti Pánem miloſtiwým byli/ a geſſtě rádi býti chceme. Datum
Trnaviæ, feria tertia die Remigij Anno 1519. Regnorum noſtrorum,
Hung. 21. Boë: 40. Ten Pan Zykmund vmřel potomně zanechaw dwa
Syny Pana Prokopa a Pana Kryſtoffa.

Spatřuge ſe pamět w Létu

1503. o Panu Beneſſowi z Wartmberka/kte
rýž Služebnýku ſwému Mikuláſſowi w Mě
ſtečku ſwém Hlimſku darowal na wěčnoſt y
potomkům geho Saud Rychtářſký s třetým
penýzem ze wſſech Win Sudů malých y we-
likých půl třetýho Lánu Rolý ſwobodného/
ſwobodnau Krčmu/ſwobodnau Lázeň/ſwo
bodné Krámy maſné y chlebné/dwa Muže
ſwobodné k tomu Saudu při náležegicý / a
kdoby ſobě Ženu pod geho Saudem chtěl brá
ti/vſtanowil aby neyprwé Rychtáři powinen byl dati měřicy Owſa / a dwě
Slepice/a ten Rychtář má wybýrati Berni odewſſech poddaných. Kdoby
též něyakého zločince nalezl pod geho Saudem, ne někde ginde, ale toliko
w Hlimſku má býti treſtán : a Wſy Witanow/Studnic/Přeroſtlé/z té ſtra-
ny wody řečené Blatna/y z té ſtrany Sedliſka s Wſý před Hlinſkem/do Sau
du předřečeného s plným Prawem náležeti magi. Datum Anno ut ſuprà
ſſeſtého dne Měſyce Liſtopadu.

W Liſtu Králé Wladiſla-

wa daném Léta 1497. děge ſe zmýnka o
Panu Janowi z Wartmberka Proboſſtu Li-
thoměřickém takto :

My Wladiſlaw z Božý miloſti Vherſký
a Czeſký Král/etc. oznamugem tímto Liſtem
že geſt wzneſl na nás Vrozený Jan z War tm
berka Proboſſt Koſtela Swatého Sſtěpá-
na w Lithoměřicých wěrný náš milý/ že má
vmyſl wſſecka Zbožý zapſaná a zaſtawená od
téhož Proboſſtſtwj Penězy ſwými wyplaco-
wati/ žádage abychom k tomu ſwé powolený dati ráčili/y tak geho w tom
opatřili/ aby těch peněz kteréžby na wýplatu těch Zbožý dal, darmo nedáwal
Kterehožto proſbě yako ſluſſné nakloněný gſauce, ſwolili gſme/ a tímto Li
ſtem ſwolugeme.

Temuž Panu Proboſſtowi dopuſtil Král Wladiſlaw něgakého k ſobě

přigýti/kterýžby Statek zprawowal / a to čožby wyſaudil, aby toho polo-
wicy do ſwé ſmrtý držel/a Koſtelu polowicy aby puſtil/a po geho Smrti ta
polowice druhá bez wſſeliyaké odpornoſti Koſtelu připadnauti má. Datū
Anno ut ſuprà.

Gmenowaný Pan Jan z Wartmberka byl Gubernátorem Arcybiſkup-
ſtwý Pražſkého/wſſak Knězem nezůſtal až Léta 1502.

Pan Prokop Syn Pana Zygmunda z War-

tmberka ſtarſſj/byl Podčeſſy ginák Mundſſeňkem Králow
ſtwj Czeſkého/Manželku měl Paný Annu z Holhauſu/s kte-
rauž včinil ſlib w Budeſſyně/ Léta 1514. odniž poſſlo po-
tomkůw ſſeſtnácte/dwanácte Dcer a čtyry Syny/ totiž Pan
Gindřich/ Pan Zygmund genž byl za mladých Let vmřel /
Pan Abraham a Pan Jan.

Pan Gindřich z Wartmberka Neywyſſſj Sſeňk

Králowſtwý Czeſkého/genž ſe byl narodil Léta Páně 1529. ſlaužil w Au-
řadu ſwém třem Cýſařům/ Ferdynandowi/ Maximiliánowi a Rudolffowi
toho gména druhému/Léta pak 1577. w Neděli po třech Králých pogal
ſobě za Manželku Vrozenau Paný Kateřinu z Wiſu / keráž
gemu porodila Syna/ ale ten vmřel bez křtu s nemalau ža-
loſti Rodičůw/neb giných potomkůw Pan Gindřich neměl/
Pán ctnoſti oněch dáwných Czechůw ozdobně okraſſlený /
pokoge milownýk / pořádku dobrého a hoſpodářſtwý
pilný/ o čemž mimo giné Dwory a Hrady naprawené / wy-
ſtawené a ozdobené Kamennice wyſwědčuge.

Ten wedl Práwo weliké s Gindřichem ſtarſſým Březynſkým z War-
tmberka/ o Auřad Neywyšſſyho Sſeňkowſtwý/ před Cýſařem Ferdynan-
dem a Králem Czeſkým/proti kterémuž Dekret obdržel w Sobotu po Swa
tém Gilgi/Léta 1562. kterýž potomně Dekret konffirmowali Páni Zemſſtj
na Saudu Komorným/zanechawagic geº přitom Auřadu/a ſſkody z přjčin
ſluſſných zdwýhati ráčili.

Pan Abraham druhý Syn Pana Prokopa z

Wartmberka/a Paný Anny z Holhauzu/ narodil ſe Léta P.
1530. wzal ſobě za Manželku Paný Dorotu Sſlykownu z
Holeyče/od kteréž Synowé dwa Gindřich a Prokop w mla
doſti vmřeli/okolo Léta 1559. yakož y Dcera Anna ſkona-
la 1560. nic méně zůſtal geden z Synůw žiwý Pan Zyg-
mund z Wartmberka a na Zwěřeticých. Po ſmrti pak prwo-
ný Ženy genž byla vmřela Léta 1576. wzal ſobě Manželku
druhau Vrozenau Paný Kateřinu Dceru Pana Jana z Ko-
lowrat / kteráž ſplodila gemu Syna Jana. Vmřel potom
gmenowaný Pan Abraham Léta 1587. die 15. Iulij, yakž po
znamenáno na Kamenu Hrobowě w Koſtele w Kamenicy.
Pie ex hac vita deceſsit, Generoſus Dominus Dominus A-
braham à VVartmberk, Dominus in Kemnic & Zvvierzetic.

Pan Jan z Wartmberka Bratr wlastnỹ gmenowaného Pana Gindřicha a Pana Abrahama z Wartmberka/a Syn Pana Prokopa/

narozen gest Léta 1536. w Neděli před Swatým Wawřincem/wzal sobě k stawu Manželskému Paní Salomenu Berkownu/ Léta 1570. die 30 Ian z kterauž splodil Dceru Annu/ ale ta w mladém wěku vmřela/ yakož y on sám vsnul w Pánu Bohu Léta 1573. ultima Februa: a pochowán w Bakowě.

P. Krystoff z Wartmberka Bratr Pana Prokopa/

vmřel na den S. Martina Léta 1537. gehožto Epitaphium in Chēnicz gest takowe: Die S. Martini pie ex hac vita decessit generosus Dominus Christophorus à Vartmberk, Regni Bohemiæ Pincerna: vixit extra conjugium. Po něm Auřad neywyššỹho Ssenkowstwỹ na Bratra připadl/a potom na Syna Pana Gindřicha.

P. Krystoff z Wartmberka Bratr P. Gindřicha wýš gmenowaného/

zanechal také dwa Syny Jana a Wácslawa.

Jan Starssỹ Syn Pana Krystoffa z Wartmberka/

genž se byl narodil Léta 1480. na den Swatého Filipa a Jakuba/ byl Purgkrabỹm Pražským/ a měl Manželku

Paní Weronyku z Leskowce/ od kteréž pozůstal Syn Adā. Smlauwal někdy Streyce swé/ Pana Prokopa a Krystoffa s Panem Wácslawem Bratrem swým: o čemž wyswědčuge List tento:

Jan z Wartmberka a na Zweřeticých/Neywyšsỹ Purgkrabě Pražský/ Vrozeným Panům Krystoffowi a Prokopowi Bratřỹm z Wartmberka a Streycům mým milým. Jakož mi pỹssete žádagice abych mezy wámi a Panem Wácslawem Bratrem mým co sě toho ffreymarku dotýče prostřednỹkem byl/a den a misto abych wám gmenowal bez mnohého prodléwanj/ y Bratr tak též mi o to pỹsse/chcy w tom mezy wámi pracowati/protož wā gmenugi den/ abysste přigeli na Dub w Ponděly neyprwé přỹstỹ.

K témuž Panu Janowi Purgkrabětí widěl gsem List Krale Ludwỹka psaný Léta 1520. w tyto slowa:

Ludovicus Dei gratia Hungariæ & Bohemiæ Rex. Generoso ac Magnifico Ioanni de Vartmberk & in Dub, supremo Burgravio Pragensi, syncerè nobis dilecto, &c.

K témuž tolikéž psal List Král Zykmund Polský/ Léta 1524. Regni sui 18. přimlúwagic se za některé Czechy. Datū Cracoviæ Anno ut suprà.

Za toho Pana Jana žiwobytỹ byla obležena Wỹdeň od Wogska Tureckého/což se porozůmỹwá z Listu Ferdynanda Krále psaného Roku 1532. w kterémž geho žáda aby s nim proti Pohanům wygeti nemesskal.

Swrchu gmenowaná Paní Weronyka z Leskowce Manželka geho/ vmřela

mřela Léta 1537. po Smrtedlné Neděli/a pochowána w Turnowě v S. Mikulásse.

Sám také předpowěděný Pan Jan z toho Swěta za Manželkau swau pospỹchage/sessel, Léta Páně 1543. a pochowán tolikéž w Turnowě/ kdež se y nápis na Hrobem geho spatřuge.

Pan Adam z Wartmberka

Syn Pana Jana Neywyšsỹho Purgrabỹ Pražského/ narodil se Léta 1516. na den Božỹho Křtěnỹ/ na znamenj Wodnáře: měl Manželku Paní Magdalénu Bezdružičkú z Kolowrat/ kterážto vmřela Léta 1540. yakž o tom na Kamenu w Turnowě napsáno gest.

Druhá Manželka téhož Pána/ slaula Sybilla Sslikowna Hrabinka z Pasaunu a z Lokte/od kteréž possli dwě Dcery/ Magdaléna a Weronyka. Prwnỹ/ to gest Magdaléna dána Panu Janowi Starssỹmu z Waldssteyna na Hrádku nad Sazawau a na Lowosycých/G. M. C. Raddě a Komornỹku Neywyšssỹmu Králowstwỹ Czeského/ po kteréhožto Smrti wzala sobě Pana Jana z Lipého Marssálka dědičného w Králowstwj Czeském/po kteréž zůstawen Syn Bertold z Lipého a na Krumlowě. Druhá pak, totiž Panna Weronyka w mladosti swé Léta 1557. vmřela.

Třetỹ Manželka byla téhož Pana Adama z Wartmberka Paní Helena Smetčanská z Martinic/ od kteréž na ten čas žiwỹ dwa Synowé zůstáwagi/ totiž Pan Karel a Pan Jaroslaw/odkudž possla y Dcera gménem Sybilla/ kterážto gsauce dána w Staw Manželský Panu Janowi z Náchoda a na Ziroticých/a zanechagice po sobě tři Syny/Pana Adama Petra/a Woka/žiwot swůg dokonala/Léta Páně 1592. tolikо gedenácte Let spolu w Manželské lásce a swornosti přebýwali.

Pan Jan z Wartmberka

Syn Pana Adama z Wartmberka a Paní Magdalény Bezdružické z Kolowrat/ narodil se Léta 1538. w Neděli před Swatým Wawřincem w hodinu sedmnáctau na znamenỹ Mársa. Pogal sobě potō za Manželku Paní Kryzeldu Berkownu z Dubé a z Lippého/ gichžto potomcy wssyckni střelau vkrutné Smrti zachwácenỹ, zemřeli.

P. Krystoff z Wartmberka druhý Syn P. Adama wýš

ma wýss gmenowaného / a Bratr wlastnij Pana Jana od Pani Magdaleny z Kolowrat narodil se w Létu 1539. w Sobotu před powýssenijm Swatého Křijže/ whodinu dwad cátau na Znamenij Wáhy.

Měl Manželku Pani Elisskú Purgkrabinku z Donina / od kteréž pozuostaweni byli třij synowé gmenowitě Albrecht Jā Albrecht a Adam starssij/ kterýž vmřel Léta 1571. a druhý po něm Roku druhého tolikéž skonal/ Adam Léta 1587. Otec pak 1584. O čemž owssem na Hrobijch w Turnowě w Kostele S° Mikulásse poznamenáno.

Pan Karel z Wartmberka Syn třetij Pana

Adama z Wartmberka/ a Panij Heleny Smetčanský z Martinic/ wedlé gistého poznamenánij narodil se Léta Páně 1553. w Neděli Smrtedlnau/ mezy hodinau 13. a 14. na znamenij Blíženců[illegible]. Tomu se dostala za Manželku Vrozena Panij Kateřina Hrabinka z Mansffeldu a z Heldrunku/ od kteréž pozůstáwali potomcy na ten čas/ když gsem při prácy spisowánij těch Kněh byl gmenowitě tito: neyprwé Panna Anna Sybilla/ a po ni Pan Jan Gijřij Mládenček w Letech 10.

Potomně byla Dcera Helena/ kteráž we třinácte hodin yak pokřtěná vmřela/ a po ni Helena Marya/ kteráž toliko žiwa byla Rok a to mijň dwau Neděl/ čtwrtá Dcera nazwána Juliána Marya a Alžběta pátá / a po nich Otto Henrych a sséstá Dcera Dorota Kateřina / Panenky w Bohabognosti a w dobrých mrawich wychowalé / pýchy žádné při sobě nemagic / na ten čas gesstě mladičké byli.

Pan Jarosslaw z Wartmberka Syn čtwrtý Pana

Adama z Wartmberka/ Bratr wlastnij Pana Karla swrchu dotčeného/ narodil se Léta 1558. w Neděli Křižowau w swijtání.

Wzal sobě potom Manželku Panj Annu Kateřinu z Smiřic/ od kteréž nynij žádných Potomkůw nebylo.

Pan Wácslaw z Wartmberka Pana Jana Ney

wyšssijho Purgkrabij Pražského Bratr wlastnij / zanechal byl tyto Syny: Pana Krystoffa z Wartmberka/ gehožto Syn byl Pan Jan z Wartmberka/ měl Manželku Panij Barboru z Lobkowic/ s nižto splodil dwa Syny/ totiž Krystoffa/ kterýž vmřel w wěku Dětinském/ Adama kterýž tolikéž dlauho žiw nebyl/ totiž až do Léta 1595. to gest gedenácte Let po smrti Otcowské/ a dwě Dcery po ni pozůstali.

Starssij dána w Staw Manželský Panu Krystoffowi Ssljkowi Hraběti z Pisaunu a z Lokte.

Druhau pogal Pan Zygmund z Wartmberka a na Zwěřeticých/ Syn Pana Abrahama z Wartmberka weyss dotčeného/ předpowěděný pak Pan Jan narodil se w Létu Páně 1542. a vmřel w Létu 1595.

Páni z Wortmberka kteřijž se psáwali od mnoha

let na Březyně/ wedlé zněnij pamětij rozličných / z téhož kmene gednostegných Předkůw possli/ yako Pan Waněk z Wartmberka a na Březyně/ kterýž zanechal dwa Syny/ totiž Pana Jana a Pana Wácslawa.

Pan Wácslaw z Wartmberka a na Krupce/ měl

Syna Pana Wylima z Wartmberka/ genž byl žiw okolo Léta 1534. a psal se na Bussttěhradě/ magic Syna gménem Zdeňka.

Nynj gmenowaný Pan Zde

něk z Wartmberka byl Heytmanem Nowého Města Pražského/ a Raddau G. M. C. yakožto Krále Czeského: měl Manželku Panj Mandalenu z Kunowic/ po kteréž mu zůstali dwa Synowé/ Zdeněk byl w mladosti vmřel / a Pan Jan z Wartmberka a na Napagedlech (w Morawě) kterýž w ten čas tolikéž vmřel když se tyto Knijhy spisowali/ Pán mladý/ magic wěku swého tehdáž 30. Let.

O Erbu a Rodu těch wſſech Panůw kteřijž ſe pjſſij z Kaunic/ a vžjwagi za znamenj Rytjřſké dwau bjlých Leken o pěti Kořenjch y o třech w čerweném Polj/ a nad Helmem dwau Křjdel Orlicých/ w nichž ſe táž znamenj bě lij/ yakž widijš: A ti ſe gmenugi rozličně, a z rozličných Statkůw ſe pjſſij/ yako/ Páni Smečanſſtij Bořitowé z Martinic/ Páni Sſtoſowé z Kaunic/ Páni Rychnowſſtij z Rychnowa prawij Sſtoſowé / Páni Talmberſſtij z Miličina/ Páni Sſyſſkowé z Kaunic/ Páni Gilemničtij z Augezdce/ Páni Czernčičtj z Račowa/ etc. yakž doloženo bude/ kteřijžto wſſyckni od gednoho předka poſſli.

Kapitola XV.

Někdy

Někdy w wěku Pohanſkém za panowánj oněch walečných Knijžat a Králůw Slowanſkých / když táhli Wogſka weliká proti Nepřátelům ſwým / ſmělý a ſlawný včinek gednoho předka Rodu toho ſpatřen geſt/ neb dotčenij hauffowé přiwedeni gſauce k Bahnům přehlubokým/ očekawali s Heytmany ſwými rozmeyſſlegicými / yakým ſpůſobem a kudyby mohli přes ty Bahniſſtě přegijti: toť wybral ſe geden na Koni / kterýž gſauc Wůdcým Wogſka ſkrz ty Bahna, neyprwé do nich s Koněm wſkočil/ a doſahugic nad nimi když s ceſty ſgel, takowé byliny yakáž w Erbu namalowaná geſt, s welikým nebezpečenſtwijm a ſſtěſtijm (neb několikráte ledwa ſe z Bahna dobyl) progel ſem y tam ty mijſta bahniwá/ nalezna průchod wſſemu Wogſku doſti bezpečný. Když ſe pak zaſe nawracowal k Heytmanu neb Knijžeti ſwému na prwnij ſtranu brodu toho/ držel w rukau dotčené Lekna, a z té přjčiny na budúcý památku ſkutku dowedeného tím znamenijm Rytjřſkými totiž předpowěděným Leknem okráſſlen geſt/ a mimo to hognými dary ctěn.

Potomkowé pak Erbu a Rodu toho/ yak od dáwna ſe w Czechách w Morawě a w Slézſku oſadili/ to ſe ginač vkázati nemůže, gednom že s těmi dáwnijmi a neypředněgſſijmi Knijžaty do těchto Kragin zageli / poněwadž ſe mezy dáwnijmi Liſty ginſſý zmijnka neděge/ a Králowé a Knijžata před mnohými Sty lety za Hrabata ge wyhlaſſugi/ yakž nijžegi oznámeno bude: a neyprwé Anno Domini 1181.

Dubravius lib. 13. fol. 124. o Panu Wylimowi z Kaunic pjſſe takto: Vilhelmus Comes dignitate, opibus in Moravia clarus idem aſsiduus Cunradi militiæ: hic eſt qui in eadem Moravia Cœnobium opulentum condidit, quod Kaunicenſe appellatur, expians delicta quæ per militiā præcipuè Auſtriacam deliquit, locis quoq; conſecratis flāma & ferro injuriam faciendo &c.

Hágek tolikéž w Liſtu 204.

o témž Hraběti zmijnku činij takowými ſlowy:

Byl w Morawě geden Muž welmi znamenitý gménem Wylim z Pulin Hrabě z Drnholce: ten ſe vſtawičně přjdržel Kunráda Knjžete Morawſkého / činijc s nim čaſté wpády do Rakaus/ kdež půſobil weliké ſſkody a mordy / a mnoho Wſý/ mnoho Koſteluow ſwau wlaſtnij rukau zapálil. On pak pohnut gſa potomně nábožným napomenutijm Seſtry ſwé Miroſlawy k prawdiwému pokánj/ wypravil ſe do Řijma/ a přigew tam/ dowolal ſe toho žádoſtiwě na Neywyšſſijm Biſkupu wſſeho Křeſtianſtwa/ aby gey w geho těžkoſtech wyſliſſel. A tu gemu Papež raddu dal/ aby za mordy tři Léta činil plačtiwé pokánj/ a za wypalenij Koſtelůw/ aby Koſtel wyſtawěti poručil/ a do něho Lidij Duchownij vwedl/ kteřijžby ſe tu za něho Pánu Bohu ſnažně modlijwali/ což on ſlijbil včiniti/ a ſlowem y ſkutkem to ſplnil: neb hned yak ſe nawrátil do Morawy/ bez ewſſech odtahůw poſtawiti dal Kláſſter w Kaunicých Pannám Zákona Přemonſtratenſkého/ gimž to mnohá ſwá Zbožij odewzdal/ porančege ſe gim ſnažně/ aby geho w Mod-

utbách ſwých připomjnati nepomjgeli.

A ten gmenowaný Pan Wylím Hrabě z Drnholce byl dědičným Pánem Měſta a Zámku řečeného Kaunic / kterýž byl odewzdal ke cti a chwále Pánu Bohu wſſemohaucýmu/chtě geho pro včiněné prowiněnj hněwiwého takowým proſtředkem vkrotiti/a ſobě miloſt zeyſkati. O němž nacházým paniět podedwěma Pečetmi / mezy potomky geho w Rodu Panůw Sſtoſůw/kteraž napſaná geſt řečý onau ſtarodáwnjý takto:

Po Létu 1801. po Narozenjý Syna Božýho/ Hrabě z Kaunic Teſt Kunrada Margkrabjý Morawſkého / od Rudolffa w ty čaſy Weywody Rakauſkého mnoho nechutjý přetrpěw y mnoho zlého/ nawſſtjwil w tu dobu Ottu Wládaře Polſkého a Slézſkého/tu gemu ſwých nehod yakožto Bratru ſwému poraučege/ a proſe od něho obrany k ſwému dobrému. Cožkdyž Bratr geho Otta vſlyſſjý/patnácte Tiſýc Lidu dobře oděného/a k tomu w bogi doſpělého v Pána ſwého Krále Polſkého, a v ſwého Hoſpodina miloſtiwého vproſyw, k němu ſſel. A když do Morawy s tim Lidem a ſewſſým žiwotem přigede/ nalezne Wylima Bratra ſwého/an giž z Czech y z Morawy Lidu Rytjřſkého pět Tiſýc měwſſe, hotow čekal/ gimiž Bratra ſwého Otty weſele zděſywſſe. Toho Léta den Swaté Markéty obog Bratr s ſwým Lidem počna do Rakauſgeti/den Swaté Mařjý Magdalény připádnu/a ſwým lidem Wjdeň oblehnu/gjých Korauhwe také běchu/ginuž ſwé Panſtwjý / dwě bjlé Lekně na ratoleſtech wiſechu/kteréž z Kořene kmenného w čerwenéni Poli wychoděchu. Vſlyſſew to Rudolff Weywoda Rakauſký, genž byl ſebral proti nim lid nesčiſlný/den/hodinu/miſto gim ku pobitjý kázal zwěſtowati / a chtě ge ſobě wždy podkaſati/ꝛc. Sta ſe bog den ſwatého Syxta z obau ſtran / Wylim s Bratrem zbigi mnoho Rakuſſan s ſwau družinau / oſtatečnjý kteřjž běchu zůſtali/ti s Weywodau gſau ſe na běh oddali/ale Wylím s Bratrem ač w tom pobiti běchu vſtali/nic méně gſau Rakuſſany a Weywodu až do Wjdně ſtjhali. Když do Wjdně přikluſachu / mnoho wěſſjý bog než dřiwe ſpáchachu/vrozeněgſſjý Zemany zgjmachu/a Weywodu ſkrytého w Sklepě hanebně zabichu. Den Swatého Bartoloměge Apoſſtola běſſe ſe Bratrů od Měſſtian z Wjdně ſtráž nepřátelſká ſtála/Wylim s Bratrem Měſſtiany welmi ranichu / a k zbořenjý Zdjý Měſtſké gich připudichu. To ſe w oſmi dnech brzo ſta /až kámen na kamenu té Zdjý nezůſta. W témž čaſe Weywody pochowati nedachu/geliž práwě z kořene Zdjý ſkonachu / tu Tělo v ſwatého Sſtěpána w Koſtele pohřběchu/gehožto lidé giž welikau ohawnoſt gměgechu. Den Swatého Gilgjý Wylím s Bratrem potom wjtězſtwjý wzew Lipolta a geho dwě přewýborné Seſtry/tehdy den Narozenjý Matky Božjý ſebrawſſe ſwůg lid a weliké Zbožjý / oba Bratřjý z Wjdně ſe zwězechu / a s ſwým Wogſkem y s Dětmi Rakauſkého Weywody ſpolu do Morawy přigedechu. Den Swatého Křjže powýſſenjý w Vlnytffeldě nočně gměchu ležemjý/přiběže Ginoch poceſtný gim zgewuge a také nowiny wyprawuge/že weliký Lid gich oděný poſtjhá/a chwatagice k nim přibjhá. Když Wylim s Bratrem vſlyſſechu/hned Lipolda s Seſtrami s málo čeledj na ſwá bydla

poſlachu/

poſlachu/a na Nepřátely ſe obrátichu/a nad nimi den Swatého Lamperta ſwjtězychu.

Po tom bogi Wylím z Bratrem Ottu do ſwé Wlaſti pogede/a Margkrabě Morawſký proti nim wygede s ſwými Vrozenými Pány ge pozdrawuge/a zdráwjý/ ctjý/a wjtězſtwjý ſe raduge. Tu geho ti Bratřjý ctně darowachu/a gemu dwě ſummy obtjžené Střjbrem ſe dwanácti Wězněmi dachu/oſtatek pokladůw mezy ſwau družinau poděličhu/a dewět a ſſedeſát giſtých mezy ſe wzechu/Dceru ſtarſſjý Weywody Rakauſkého Synu Margkhraběti dachu/a mladſſjý Ottowu Synu do Polſké Země poſlachu/(Slézſko bylo tehdáž nazwáno Polſkem.)

Leopoltowi Dědicy Rakauſkému Wylím dá Gitku Dceru ſwau yakožto Zeti ſwému/(a tudy poſſlo ſpřjzněnjý s domem Knjžat Rakauſkých.)Ta běſſe welmi tak přeladná/ gež y žádná wěc nad ni nebyla wadná. Když ty wſſecky wěcy dokonachu/tehdy ſe oba Bratřjý do ſwých bydel brachu.

Potom od Narozenj Božjho Tiſycýho Stýho Dewadeſatého druhého/ Zemané Rakauſſtjý Dědice nemage/ Wognu proti Wylímowi proto ſpůſoſobili/ ale Kundrat Margkrabě Země Morawſký včinil k nim Poſelſtwjý welmi počeſtné / mezy newelmi maudré vpade/ včiniw pokog neda býti žádné zwade/a Lipolta genž s Gitkau giž Syna gměwſſe / gim za Dědice y za Pána a Weywodu dadaſſe/tu gey s Žěnau až k Dunagi dowede / a tu gich Rakuſſanům odgede.

Tu odedne Swatého Petra na Okowy/ bychu mezy Morawcy a Rakuſſany welicý pokogi. Potom Wylim Hrabě pro vkrutné činy genž byſſe včinil nad Kláſſtery a Koſtely pro Rakauſké winy mnoho let w Klatbě ſtogeſſe/až ſám y k ſwemu ſwědomjý přichoděſſe/myſle kterakby mohl Papeže dogiti/a ſwých win zpowjdage ſe ſnjžiti/od něho miloſt obdrže a Pánu Bohu ſe pokoře/po gednom Roce Papeže dogde/a tu ku pokánjý přigde.

Káza mu Papež za té winny pokánjý včiniti/ a Kláſſter Sto Pannám vſtawěti/aby w něm žiwot čiſtě drželi/a plnau potřebu w něm gměli. Tak on když ſe zaſe wrátjý/ſkutkem to poče y hnedky konati/ pod ſwým Hradem řečeným Kaunice poſtawil wýborný Kláſſter/we gméno Marye Matky Božjý: Protož ty wěcy konagice a řečjý prodlenjý vkracugice / toho boge mezy Morawany y Rakuſſany genž ſe ſtáwal žadný w Kronykách toho newyhledáwal.

Gmenowaného Kláſſtera Koſtel geſſtě až poſawád zauplna ſtogjý ale puſtý / kdež y znamenjý gſau neygiſtěgſſjý toho/ že od Předkůw Rodu toho založen byl / neb na Kamenjých fudamentnjých Erby gich ſe ſpatřowali. Zámek na Hůře znamenitě wyſtawený genž byl w drženjý Vrozeného a Statečného Rytjře Pana Bernharta Drnowſkého z Drnowa a na Knycy/ y na Hrádku Kaunicých ꝛc. a měl mnoho giných Zámkůw a Dworůw/ a wedl pramen Rodu ſwého od Hrabat z Brnetu a z Jndy/zároweň s Pány z Kunſtátu/ tak yak ſe o tom w Zrcadle Morawſkém doložilo obſſjrněgi.

Některj z Potomkůw Erbu a Rodu dotčeného zachowawagice Tytul Předkůw ſwých / pjſſy ſe tolikéž z Kaunic/ a ginjý ſe tytulugi z rozličných Zámkůw a Statkůw/ nanichž bydleli Dědowé a Praděd owé ꝛc. gich/ yako Páni Bořitowé gmenugi ſe z Martinic (a ginjý od ginud/yakž ſe njže doložjý) od Tytule gednoho z Předkůw ſwých/ gehož Latinſké Mageſtáty Kláſſterům a Koſtelům nadané nazýwagi Boruta/což ſe rozumj y z Mageſtátu Prin-

tu Prin-

tu Henrici Principis & Episcopi Pragë: potwrzugicý nadanij a swobody Kostela Swatého Wijta na Hradě Prazském/ takto při koncy zněgicým: Léta Páně 1194. Testes autem qui viderunt & audierunt, Theobaldus & Dobeslaus Domicili, Siffridus Præpositus VVisegradensis, Laurentius Capellanus & Rapato Notarius, Hrabissa Camerarius, Iaroslaus de Tiniec, Smil Boruta, Honata, frater ejus, Benessius de Ssternberk, Vlricus filius Vlrici de noua Domo, Erkonbiret subdapiter, Iaros Subcincerna de Chustnic, Dersicrauis & filij ejus, Budivuy & Blasius, Præda & filius ejus Hnal, Martinus de Zageczic, Boon & frater ejus Milota, Vbilslaus de Trzebonin, Dama de Krstr. Otrad filius Otradi & alij quám plurimi.

W Listu Krále Wácslawa nimžto konffirmuge Kostelu Wysseхradskému Priwilegia/ ti se tolikéž Páni gmenugi při Létu Paně 1212. mezy kterýmiž položen gest y Bořita/ ale toholi Erbu čili giného nic se nepokládá.

Tolikéž w Listu Venceslai Monoculi Regis Bohemiæ psaným Léta 1221. pokládá se geden Bořita s ginými Pány takto: Testes qui aderant, Dominus Rubertus Olomucensis, Dominus Iohannes Tulciensis Episcopi, & Dominus Laurentius VVratislauiensis, D. Leopoldus Austriæ Dux, Comes Conradus de Hardek, Dominus Præpositus Sambergēsis, Dluhomil Abbas de Brzevvniovv, Hermanus Abbas de Vilimovv, Bartholdus Abbas de Luka, Vernérus Abbas Sanctæ Crucis, Valterus Præpositus Stumbergensis, Visco Abbas de Gotnico, Gyerardus Abbas de Leuello, Marquardus Abbas de Suetla, Henricus Ducis Austriæ Notarius, Marquardus Præpositus Sancti Hyppoliti, Bavarus, Budivoi, Boruta, Iaros, Vitko, Henricus, fratres Bohuslaus, Spatoslaus, Sulislaus Holachovus, Barones Bohemiæ. Datum in monte Scach, præsidente in Romana Ecclesia Domino Honorio tertio.

Priwilegia Klásstera Břewňowského konffirmowané gsau Listem Ottagara Krále ginak Přemysla/ Léta 1222. coram his testibus (**mezy nimiž počten gest Gindřich Syn gednoho Pana Bořity,**) Dalebor Iudice, Martino Pincernia, Iaroslao, Hedeslao, Czesta, Vseborio, Iaroslao Iudice, Nicolao Hridebor, Iuano, Kreslao, Henrico dapifero, Koiata Subdapifero, Henrico filio Borutæ, Marco filio Iunioris de Loket, Hybramiro Iudice de Plzen. Datum per manus fidelis Cancellarij nostri Benedicti Præpositi Lutomiricensis. Anno ut suprà.

W Listu téhož Krále genž gest konffirmatio swobod Kapitoly Prazské připomijná se Bohuslaw Syn Bořity/ těmito slowy:

Ottaga-

Ottagarus Dei gratia qui & Przemysl. Domin' Bohemiæ, Dux Austriæ & Styriæ Marchioq; Moraviæ omnibus in perpetuum. Sciant igitur quàm viventes tam victuri, quod nos Religiosas personas & loca Venerabilia pro remedio animarum Progenitorum nostrorum, & pro nostra salute honoran: conferimus, concedimus & donamus de liberalitate nostra &c. præsentibus Hermano Camerario de Rychnov, Vilhelmo de Podiebrad, Boleslao filio Borutæ, Vokone fratre Budislai, Bohuslao Subdapifero Moraviæ, Vlrico Pincerna. Rachimiro Burgravio de Spimberg &c, Datum & actum apud Pragam Anno 1261.

Gmenowaný Král Ottagar Klássteru Wylimowskému konffirmugic Prywilegia/ toto doložiti poručil: Quia verò plus solet timeri quod specialitèr prohibetur quam quod generali prohibitione concluditur articulos infrà scriptos ad Dei honorem & Ecclesiæ Vestræ libertatem pertinentes, specialiter duximus permittendos. Auctoritate itaq; Regia prohibemus ut nullus potentum præsumat seu Baronum Domini nostri &c. si vero fuerit captus in bonis Ecclesiæ capitali pœna condemnabitur. Interficitur autem si aliquis vel vulneratur in bonis Ecclesiæ, sive sit Ecclesiæ homo sive cujuslibet alterius privati, istarum & Similium venditio Culparum quæ in nostros, & beneficiorum nostrorum usus ex antiqua consvetudine cedebat, cedat totalitèr in usus & utilitates Ecclesiæ memoratæ, nec de culparum Venditione se beneficiarij nostri intromittant, si indignationem Regiam voluerint evitare, &c.

Testes autem hujus rei sunt, Bavarus, Conradus de Klingenberk, Borzita, Czetero, de nova domo Iarossius, Hrocho, Zdislaus de Sternberk, Gallus de Lemberk, Boscho Burgravius Znoimensis, Ianzo, Bohuss, de Lakastel, & alij quàm plures. Datum 17 Calend. Decembris Anno 1253.

Venceslai Regis Privilegium super libertate suo fideli Sulislao Burgravio in Villa Levinice ad Castrum Kladsko spectante, **takto při koncy znij:** Præsentibus Bohuslao filio Slavconis Neostup Burgravio, de Przimda, Bohuslao filio Radim, Borzita, Vokone Subcamerario, Kunrado Burgravio de Zvikov, Nicolao de Brena, Znata de Hradist. Anno Domini 1238.

Za Panowánij Krále Jana statečně sobě počijnal Pan Jan z Martinic w Bitwě té w kteréž Plichta zahynul/ kdež y po obdrženém wijtězstwij od téhož Krále Jana na Rytijřstwo pasowán/ a s

nim

nim weliký počet Panůw a Rytyřůw/ yak z Králowſtwý Czeſkého/ tak také y z Margkhrabſtwý Morawſkého. Hágek při Létu 1319.

Wes řečenau Kralice Králowna Markéta Czeſká/ Kněžna Rakauſká a Sſtyrſká/ Margkhrabinka Morawſká/ darowala Kláſſteru Břewňowſkému / při přitomnoſti těchto Panůw, Jaroſſe Purgkhrabý Pražſkého/ Wogtěcha Syna Jaroſſowého / Ondřege Neywyšſſýho Kanclýře y Wýta Syna geho /Chrta Sudýho Zěſkého y Synůw geho/ Ondřege a Protiwy/ Zdiſlawa Marſſálka/Konrada Bratra geho/Burcharda a Girſſe Purgkhrabý z Weker / Jakuba z Kaunic/ Gotharda z Lobec / Ratmira z Roſtok/ Ratibora z Weſte / a Leopolta Komornýka Králowé.

Liſt daný Léta 1253. od Přemyſla/ kterýž ſepſal

Przemyſl Dei gratia hæres Bohemiæ, Dominus Styriæ Morauiæ Marchio, potwrzugicý wſſem Koſtelům Swobody y Kláſſterům/ wyčitá mnohé Swědky/ kteřýž přitom konffirmowáný byli / a mezy nimi y Bořitu Kaſſtellána Litoměřického těmito ſlowy:

Præſentibus his teſtibus, Domino Conrado Venerabili Friſigen. Epiſcopo, fratre Veſlao de ordine Minorum Domini Papæ pænitentiario & Nuncio, Borſone Camerario Regni Bohemiæ, Iaroſlao Burgrauio Pragenſi, Vitkone de Nouo Caſtro, Bauaro & Conrado Caſtellanis de Klingenberk, Borzita Caſtellano Litomirzicenſi, Iaroſlao de Netolic Gallo de Lemberk, alias de VVartmberk, Vlrico de Loket Caſtellano, Czech Pincerna Aulæ Regiæ, Marcido Subcamerario, Pomneno, Summo Aulæ Iudice. Datũ per manus Magiſtri Guilhelmi Prothonotarij, Eccleſiæ Pragenſis Canonici.

W Liſtu neb Konffirmacy nalezegicý Koſtelu Wyſſehradſkému/ ſkrz obdařený Přemyſla Krále/ s ginými mnohými Pány Bořitowě ſe wyprawugi.

Sſteffan Poduſſka z Martinic od rozhněwaného Krále Wáclawa Rzýmſkého a Czeſkého s některými ginými na Karlſſteyně zamordowán gt. O tom Hágek w Létu 1396.

Pana Bořitu z Martinic Marſſálka Dworu Králowſkého předkládagi některé pamětý Panuow Berbekuow z Kunwaldu / totiž že geſt on s Annau Berbekowau Manželkau ſwau/ Dcerau Wáclawa Berbeka/ kaupil w Slaném Rychtářſtwý od Slowutného

tného Panoſſy Jana z Beneſſowa a z Zwoleňowſy s platy a ſewſſemi Práwy. Od gmenowaného pak Rychtářſtwý dotčený Jan pozůſtawil ſobě w Zelenicých čtyry Lány Dědin/ kteréž ſe mu Práwem Dědičným doſtali / a to s platem Penězným / s Bernēmi/ Dwory a Poddanými. Na čež ſe zapſal Bořita takowau měrau / že w tom překážky gemu žádné činiti nebude/ ani potomek geho kterýkoli/ a kterémuž koli on to Rychtářſtwý prodá.

Páni z Talmberka Rod tolikéž dáwný w Králowſtwj Czeſkém gednoſtegného Erbu s Pány Sſtoſý vžjwagi/ a pýſſy ſe z Milična a z Czernčic zc. o nichž n ẏný ſe doložý pamětý některé Předkům gegich ſwědčýcý.

Pana Bohdala z Talmberka předſtýragi některé pamětý / že geſt prodal plat giſtý Kláſſteru Swatého Prokopa / yakož y Pan Diwiš z Talmberka plat za Penýze odewzdal Kláſſteru Swaté Anny.

Při přitomnoſti téhož Pana

Diwiſſe a Pana Prokopa z Talmberka Bratřý wlaſtných/ Koſtky z Poſtupic/ Jana z Sulic ginak z Czabelic/ Jana z Mirowic na Koſtelcy / Jana z Střelic / a Chwála z Křeſyc / Paný Markéta z Lewnowa Dcera Vrozeného Pana Oldřicha z Lewnowa/ včinila Kſſafft a Poručnýkem Pana Sezymu z Kunſtátu Jowiſſewſkého/ ſeděným v Swatého Prokopa na Kláſſteře/ Manžela ſwého/ na čež dala Liſt Mátě gegi Paný Bohuſſe / genž byl ſwěřen Panu Albrechtowi z Kolowrat ſeděným na Jzmberce. A to ſe dálo Léta Páně 1431.

Nyný dotčený Pan Diwiš z Talmberka téhož

Léta darowal Koſtelu w Czernčicých ſedm Kop a 40. groſſůw platu. O čemž w Knýhách Koſtela Pražſkého / kteréž ſlowau libri Erectionum takto napſáno geſt: Donatio ſeptem Sexagenarum cum media & decẽ groſſorũ pro Ecleſia in Czernczic nobilis Vir Dioniſius de Talmberk alias de Miliczin &c. A to Léta 1431. die 12. Octob. Též k Oltáři Swaté Kateřiny w Koſtele Wyſſehradſkém darowal plat giſtý.

Pamět negakého Pana Jana z Sulic Mincmeyſtra na Horách Kutnách z Hantpna na Mělnýce / předſtýra Pana

Wylima z Talmberka/Jana Ssyrokého z Mironic / Rudolffa z Těssowa / Zbyňka z Soběssy/a Ctibora z Ržjčan/kteřjžto postawenj byli za Rukogmě od Mikisse z Tuchonic kdyžbyl skrz Pana Zbyňka Zagice wyručen we dwau Tisýcých kop od Knjžete Frydrycha Saského / Margkhrabj Missenského.

Pan Wácslaw z Talmberka

/wedlé wyprawowánj některých pamětj žiw byl po gmenowaném Wylimowi/ a ten měl Manželku Pani Zioffigi z Frycssteyna/s kterauž splodil Syna Jana / genž měl potomně Manželku Pani Kateřinu Rawkowau z Ržjčan/gemužto porodila Syna Wylima/ kterýž tolikéž sobě wzal Manželku / z Rodu Panůw z Ržjčan Pani Reynu / a s nj zanechal Syny Girzjho na Jankowě/Wylima a Jana: Girzjmu dána wStaw Manželský Pani Alžběta z Lobkowic/s kterauž měl několik Synůw / gmenowitě Wylima/Frydrycha/Jana/Gindřicha/Diepolta/ Sstěpána / a Girzjho/a několik Dcer/totiž, Reginu/Elissku/Lidmillu a Kateřinu.

Wylim z Talmberka Bratr Girzjho

měl zasnaubenau Pani Kateřinu Sspánowskau Dceru Ssteffana Sspánowského / od niž splozena gest Dcera Regina Alžběta / wssak w swé mladosti umřela. Třetj pak Bratr gesstě byl na tento čas neženatý Pan Jan.

O tom Rodu na rozličných mjstěch zmjnku nalezness.

Z Páni Sstosowé z Kaunic

kteřjž tolikéž Leken za znamenj Rytjřské užjwagi/gsů *Primarij & à successione continua hæredes* wlastnj Erbu toho yakž se to njže starými Magestáty, a Zámku Kaunic y Klásstera tu též založenjm a ffundowánjm yasně ukazuge.

Kronyky a Priwilegia staré nazýwagi Pány Sstosy z Kaunic dáwnými Hrabaty / a obzwlásstně Prywilegia Města Wratislawy w Slézsku když při Knjžatech Pánjch swých w radě býwagic sedáwali/a při přjtomnosti gich, yak giným tak y tomu Městu práwa a swobody potwrzowané y obnowowané býwali: Očemž Listo:

Města toho pod Pečetj Wratislawského Senátu dostatečné swědomj wydáwagi: A neyprwé předkládagi Alexandra Sstosa w gednom Listu takto zněgicým.

Nos Consules Civitatis Vratislaviæ recognoscimus his literis nostris quod in Autographo Privilegij Vladislai Dei gratía Ducis Sílesiæ, nec nō Archiepiscopi Sanctæ Ecclesiæ Salcburgensis, unà cum consēssu & assensu, pariq; voluntate Nepotis Illustrissimæ Celsitudinis ejusdem Henrici olim civibus Vratislaviensibus communicato, circa finem sequentia de Verbo ad Verbum transcripta legimus. Ne itaq; quispiam huic nostræ Ordinationi ausu temerario valeat contraire, præsentem chartam appensione nostri Sigilli duximus roborandam. Testes autem, cum hæc fierent, affuerunt, ij quorum nomina subscripta sunt: Dominus Petrus Prothonotarius, Comes Tymo de Vissenburg. Iudex Curiæ, Alexander Comes Sstos, Comes Serncha, Comes Michael de Mironovic, Comes Raczlaus de Mielnik, Comes Vlricus Subdapifer, Comes Henricus filius Ilici, Comes Borucha & alij quàm plures. Datum Vratislaviæ in hostio Ecclesiæ Beatæ Mariæ, Anno Domini sequenti die Beatæ Annæ.

Hrabě Gindřicha Sstosa

w paměť uwozuge giný List téhož Města Wratislawy/psaný w takowé slowa:

Nos Consules Civitatis Vratislaviæ, recognoscimus publicé his literis, quod in Autographo Privilegij Henrici Dei gratia Silesiæ Ducis, olim Civitati huic Vratislaviensi concessi, circa finem sequentia de Verbo ad Verbum, transcripta legimus: in cujus rei testimonium præsens scriptum nostri Sigilli munimine duximus roborandum. Acta sunt hæc. Anno Domini 1274. præsentibus Comite Tymone, Comite Ianusio, Comite Henrico Stossone, Comite Simone & Gebhardo fratre suo, Comite Samborio, & alijs quàm pluribus fide dignis. Datum Vratislaviæ, per manum Henrici Notarij Curiæ nostræ, in cujus rei testimonium & fidem, nostræ Civitatis Sigillum, præsentibus subappensum.

Třetj Priwilegium téhož

Města klade mezy ginými Swědky tolikéž gednoho z Hrabat Sstosůw Rodu/ a napsáno gest takowé o tom swědectwj.

Nos Consules Civitatis Vratislaviæ recognoscim⁹ publicè his literis nostris, quod in Autographo Privileij Henrici Dei gratia Ducis Silesiæ & Domini Vratislaviensium, olim Civitati huic Vratislaviensi concessi, circa finem sequentia de Verbo ad Verbum transcripta legimus. Acta sunt autem hæc Vratislaviæ. Anno Domini 1276. quinto Calendas Mai, præsentibus nostris fidelibus, videlicet, Domino Petro Prothonario nostro, Domino Ianusio de Michalov, Domino Tymone Curiæ nostræ Iudice, Domi-

no Raczlao dicto Drzemlik, Domino Comite Stossone, Domino Simone Palatino nostro, Domino Nevkero Subpincerna nostro, & alijs quã pluribus fide dignis. Datum per manum Domini Henrici Notarij Curiæ nostræ.

Léta Páně 1530. Pan Hanuss a Pan Frydrych Sstosowé z Kaunic Streycowé wlastnj/ wzali od týchž Měsstianůw Wratislawských nápodobné wyswědčenj/ a Léta Páně 1574. Pan Mikuláss Sstos wygednal sobě tolikéž List pod Pečetj Města Wratislawě/ gehož tato gest odemne spatřena kopie:

My Radda Města Wratislawě známo činime zgewně timto Listem nassym předewssemi / že gest nás Vrozený Pán Pan Mikuláš Sstos z Kaunic na Branicých za to žádal a prosyl/poněwadž se před několika Sty Lety gegich Rod a Předkowé Panůw Sstosůw za předesslých Knjžat Slézských dobré pamětij w poctiwosti a statečnosti yako Hrabat a Panůw nacházegi/a my obzwlásstně od starožitnosti a wystawenj Města tohoto znameni tými Prywilegiemi obdařenij gsme/ w nichžto my bez pochybnosti o Rodu gich a začátku zmijnky nacházýme/a odtud že gisté wyswědčenij dostati mohau/abychō gim o tom zgewné wyznánij včinili/w čemž gsme gich milostě ačkoli y prwé Panu Hanussowi a Frydrychowi Panům Sstosům Streycům z Kaunic gedenácté° dne Měsýce Iunij, Léta 1530. toho gsme vdělili/odpornj býti nemohli/y wzawsse předsebe a přehlidnauce Prywilegia nasse/w nich nacházýme/ že Rod Panůw Sstosůw za předesslých Knjžat od mnoha Set let zde v weliké wzáctnosti a wážnosti byl/ a od Knjžat w Prywilegijch za Swědky a gménem neb Tytulem Comites & Domini mezy a před ginymi Hrabaty a Pány postawenij a počtenij gsau. Což hodnowěrnými Knjžetcými Originali vkázati můžeme/ tak že wedlé dotčených Prywilegijch nassých wice než před půl třetým Stě Let Rod Panůw Sstosůw staw/ gména/poctiwosti/a Tytul Comitatus & Dominij netoliko pro sebe měli a požiwali/ale také od Zemských Knjžat tim gmenowánij/držánij a počtenj gsú/ a giným Hrabatům a Panům předstawenij. Na potwrzenij toho Pečet Města nasseho k tomu gsme přiwěsyti dali. Stalo se dwamecýtmého dne Měsýce Máge/po Narozenij Spasytele nasseho/Léta 1574.

Páni tito z Kaunic yakž o tom Kamenowé hrobnij nynij wyhledanj wyswědčugi/ měli swůg pohřeb w Kaunicých w Klássteře od Předka gednoho toho Rodu založeném: neb neyprwé w Létu Páně 1360. oznamuge smrt Pana Mathyásse Sstosa z Kaunic text geden na Hrobě napsaný takto: Obijt Generosus D. D. Mathias Sstos de Kaunicz. Orate Deum pro eo.

Na druhém Kamenu hrobnijm w témž Klássteře o Panu Janowi Sstosowi nápis gest takowý: Anno Domini 1403

Obijt

Obijt Generosus Dominus D. Iohannes Sstos de Kaunicz. Orate Deum pro eo.

Spatřuge se y třetij Kamen s timto textem a gménem Pana Giřijho Sstosa: Anno Domini 1481. die Sancti Venceslai, Obijt Generosus Dominus D. Georgius Sstos de Kaunicz. Orate Deum pro eo.

Ginij zasypanij gsau pjskem a rumem ze Zdij pokažených/a pro dlauhowěčnost zbořených.

Léta Páně 1424. Pana Kunrata Sstosa z Branice w některých pamětech nacházým že gest byl Komornijkem Knjžetstwij Opawského.

Weypis Desk Zemských Králowstwij toho zinij zmijnku o Panu Janowi Sstosowi z Kaunic/gěmužto Pan Zdeněk z Rožmitalu přiznal před Auřednijky Zemskými/že mu pozůstáwá dlužen Tisýc Kop grossůw dobrých Střijbrných rázu Pražského/ dluhu prawého a sprawedliwého.

Panu Giřijkowi Sstosowi swědčij List Zygmunda Cýsaře Římského/ Vherského a Czeského Krále tento/w němž y zmijnka o Panich z Augezdce gest:

My Zygmund z Božj milosti Římský Cýsař/wždycky rozmnožitel Říjsse/a Vherský/Czeský/Dalmatský/ Charwatský rc. Král/ wyznawáme timto Listem předewssemi kteřijž gey vzřij aneb čtaucý slysseti budau/že gest wěrný nass milý Giřijk Sstos z Albrechtic před nás položil List Bratra nasseho milého Krále Wácslawa dobré pamětij/ w kterémžto Listu on wypisuge/ kterak Páni z Augedce gsau Zemsstij Páni/ a že gsau před Bratrem nassym prawili/že někdy Vrozený Hanuš Sstos řečený Kapusta z Medlic gegich Streyc byl/yakožto pak ten gistý List slowo od slowa takto swědčij:

Wácslaw z Božij milosti Římský Král/ po wssecky časy rozmnožitel Říjsse a Král Czeský/wyznawáme timto Listem wssem společně kteřijž gey čijsti neb slysseti budau/ že gsme se toho doptali na swé Radde y na Panich z nasseho Králostwij Czeského/a to nalezli/že ti Páni z Augezdce gessto gsú possli z Kaunic/a nesau na swém Erbu dwě Lekna bilé w čerwenénı polij/ gsau Páni od Země přigatij/ a nassym Předkům s swými Korauhwemi platně slaužili/ a za ty gest ge náss Otec měl/y my po dnessnij den ge ze Pány Zemské máme/ a tak gsau Panský řád wedli/ a na Saudech w Panských Stolicech sedali/a po dnessnij den ten Panský řád wedau/ a w Panských Stolicech sedagi/a před námi gsau prawili že Vrozený Hanuš

Sst

Sſto řečený Kapuſta z Medlic geſt gegich Erbowný Streyc/ a za toho
gey magi/a k tomu gſau před námi přiznali/a toho na ſwědomý Pečet naſſe
ho Mageſtátu k tomuto Liſtu gſme přiwěſyli. A ten geſt dán w Praze Lé=
ta od Narozený Syna Božýho 1400. w Pondělý před Swatým Syxtem/
Léta Králowſtwý naſſych Czeſkého 38. a Rzýmſkého 25.

A poněwadž ſwrchu pſaný Giřýk nás ſprawil/ſkrz ſwé/že geſt gmeno=
waného Hanuſſe Sſtoſa wlaſtný Streyc/ a že geho w té Zemi za toho magi
y my gey za toho máme. Protož na Swědomi toho Mageſtát náš k to=
mu Liſtu přiwěſyti gſme rozkázali/genž geſt dán w Gihlawi Léta od Na=
rozený Syna Božýho 1436. na den Božjho Těla/Let Králowſtwj naſſych
Czeſkého 17. Vherſkého 50. Rzýmſkého 27. a Cýſařſtwý Léta čtwrtého.

Cztetl gſem List Kláſſtera Hendrychowſkého od

Mikuláſſe Opata a Konwentu geho, Panů Sſtoſům náležegicý/a od Měſt
Knýžetſtwý Minſtrberſkého wydaný Panu Frydrychowi Sſtoſowi/které=
hožto Kopý y tuto položým.

My Bratr Mikuláš Opat w Hendrychowě/Manowé/a
Měſta Knýžetſtwý Minſtrberſkého / známo čin ýme timto Liſtem obecně/
a na wědomi dáwáme/ kteřýž gey vzřý anebo čýſti ſlyſſeti budau / že gſme
wſſyckni ſpolečně a gednomyſlně raddau Země a Měſta Wratiſlawy a Swj=
dnice y wſſeho puntu/ Zámek Minſtrberk/ kterýž na onen čas Nepřatelé w
moc ſwau vwedli/a w ſwém opatrowáný měli/y z něho na nás ſahali/ſſtia=
ſtnau přýhodau dobyli a podmanili/a to ku poctiwoſti a ſláwě někdy Krá=
lowny Pani naſſy ſlawné pamětý,a přirozenému miloſtiwému Králi a Pá=
nu naſſemu Ladiſlawowi a Koruně Czeſké k dobrému / y také pro mnohé
nedoſtatky y giných Zemý nebezpečenſtwý. Kterýžto Zámek my na před
gmenowaný/Mikuláš Opat / Manowé Měſta pro welikau zkázu Země
gſme obdrž eti nemohli/a že gſme ſe Vrozeného Pána Pana Frydrycha Sſto=
ſa z Kaunic dožádali/ že ſe toho Zámku vwázal / a geho w držený weſſel / k
obraně dobrému yakž na před dotčeno. Což geſt k žádoſti naſſy až doſawad
včinil/a my geho miloſti za to děkugeme/a geſſtě děkowati chceme/před mi
loſtiwým Pánem a Králem naſſym w Czechách/ že geſt nás tak wěrně oſtřj=
hal/kdež na proti tomu ti z Skruſſyna/ Oppirſſeym / Czyrnawa/ Kon=
raden Warkařen s ſwými pomocnýky kteřýž ſe gich přýdrželi/ w Zemý
této a w Měſtech mocý a nenáležitě/proti Pánu Bohu/proti poctiwoſti-řá=
du a práwu laupiti mordowati y páliti ſměli / a toho až doſawad činiti ne=
přeſtáwagi/gſauce od gmenowaného Pána Pana Frydrycha Sſtoſa z Kau=
nic obeſláni na znamený nedoſtatku geho. A poněwadž by w té nebezpečné
Wálce bez pomocy naſſy oſtáti/gim odpýrati/a obhágiti možné nebylo / y
geſt nám napředgmenowanému Opatowi Manům a Měſtům týž Zámek a
Heytmanſtwý poſtaupil a odewzdal/tim ſpůſobem yakž gſme my gemu pře
deſſle gey ſwěřili a geho k té ſpráwě dožádali. A poněwadž také neygaſněg
ſſý Knýže Pan Wylim w Opawě auſtně y ſkrz pſaný nás napomýnal/a Kni
žata, Pány a Měſta Země této obžalowal/yakoby po Pani Mateři ſwé k té=
to Zemý wedlé předložený Liſtu Cýſařſkého práwo měl/geho gſme dopuſti=
ti nechtěli/ale on proſýc za to abychom k geho miloſti Knýžetcý k té geho
Mateřſké ſprawedlnoſti připuſtili/ ſlibowal že nás chrániti / a proti wſſem
Nepřátelům naſſym zaſtáwati chce: K ſpatřiwſſe my geho takowé Cýſař=
ſké Liſty a ſprawedlnoſti/tolikéž Země a Měſta k geho Knýžetcý miloſti ſe

ſe wztahugicý / Geho miloſt Knýžetcý na geho a naſſy ſprawedlnoſt ku po=
mocy ptiNepřátelům naſſym, wſſak dědičnému Pánu Králi a Koruně Czeſké,
gimžto dědičně gſme poddaný/bezeſſkody gſme přigali. Na potwrzenj přiz=
nání naſſeho, my wſſyckni s počátku pſaný Bratr Mikuláš Opat w Hen=
drychowě/ Manowé a Měſta Knýžetſtwý Minſtrberſkého, Pečetě naſſe
dali gſme k tomuto Liſtu přiwěſyti/gehož datum od Narozený Kryſta Pá=
na/ Léta 1443. we Cztwrtek ante Iudica.

Pana Giřýho a Pana Zygmunda Sſtoſy z

Kaunic žádoſt wypiſuge Liſt Opata a Kon=
wentu téhož Kláſſtera Henrychowſkého takto:

My Jan Opat Henrychowſký ſe=
wſſym Konwentem Kláſſtera naſſeho / wyz=
nawáme timto Liſtem předewſſemi / že gſau
nás za to žádali Vrozený Páni Pani/Pan Gi
řýk a Pan Zygmund Sſtoſowé z Kaunic a z
Albrechtic a na Pombdorffu ꝛc. abychom zá=
klad prwných Regiſter naſſych Kláſſterných
wyhledali / že bez pochyby o předcych gegich
něco nagdeme / kdež gſme to na žádoſt Pan=
ſkau včinili/a to naſſli/ yak gſau Vrozený Pan Petr a Rampolt Sſtoſowé z
Fadiſſtome z Morawy ſpolu s ginými Pány a Přátely ſwými w Kláſſteře
tomto pohřeb a odpočiwaný Tělům ſwym oblibili a založili/a na památku
cti ſwé a powěſti na Kamenu hrobným Erb ſwůg totiž dwě býlé Lekna w
čerweném polý wyteſati poručili/a někdy před zbořeným Kláſſtera tohoto
Korauhwe a Praporce gegich tu gſau wiſeli. Protož my za ſwrchu pſané
Pány/ y za wſſecky Přátely gegich powinni gſme we wſſech Wigilých/
Mſſech a Modlitbách naſſych Pána Boha proſyti we dne y w nocy / žádné
práce w tom nelitugice. Tomu na Swědomý dán geſt tento Liſt w dotče=
ném Kláſſteře/Léta Páně 1482. den Zwěſtowáný Panny Marye.

Gmenowaný Kláſſter Henrychowſký založen gt

Léta 1220. yakž Cromerus o tom takto pýſſe: Tam enim religioſa &
pia fuit Hæduigis & Sanctimonia Vitæ præſtans, ut Prophetico Spiritu à
Deo dignaretur multa diuinitus præſciuiſſe: Ejus rogatu Henricus Barba-
tus Trzebnicenſe Monaſterium tertio à VVratiſlauia milliario, maxi-
mis ſumptibus ædificauit, & puellis Ciſtercienſis ſectæ attribuit. Quod
exemplum ſecutus Nicolaus Henrichouius, Vir Nobilis & locuples, qui
Henrico Barbato à Secretis fuit, & ipſe Patrimonium ſuum omne, Ci-
ſtercienſibus Monachis, aſſentiente Henrico Barbato, donauit, extru-
ctoq; eis Monaſterio in Pago ſuu Henrichovvo, ipſe quoq; ibi Religionē
profeſſus, vitam peregit. Crom. lib. 7.

Pan Zygmund Sſtos při Dwoře Krále Pol=

ſkého Kazymira čas dlúhý přebýwal/ gemuž on k Erbu geho přidal nad Hel=
mem z Koruny wychazegicýho půl Gelena / na kteréhož krku giná Koruna
wiſý. A na to obdařený Liſt téhož Krále pſán geſt Latinſkým Jazykem
takto:

In nomine Domini Amen. Ad perpetuã rei memoriam : Regiæ dig-
nitatis excellentia, cuius thronus, illius Clementia roboratur, justum ar-
bitratur & congruum, ut personas morum generositate ac virtutum pro-
prietate, meritorumq́, testimonio insignes, amplius efferat & attollat.
Proinde Nos Casimirus Dei gratia Rex Poloniæ, Magnus Dux Lituaniæ,
nec non terrarũ, Cracouiæ, Sendomiriæ, Siradiæ , Lencitiæ , Cuiauiæ,
Russiæ, Podoliæ, Prussiæ, Mazouiæ, atq; Culmensis, Elbingensis, & Po-
meraniæ Dominus & hæres.

Significamus tenore præsentium, quibus expedit Vniuersis, præsen-
tibus & futuris, præsentium notitiam habituris : Licet Genero-
sus Sigismundus Sstos de Kaunicze & Albrechtice, Curiensis noster fide-
lis dilectus, à Prædecessoribus suis Atavis, Proavis, & Avis cum sua poste
ritate titulo & armis Generosæ Nobilitatis ex longo fuerit insignitus ac
dotatus, de nostra tamen gratia singulari Consiliariorumq; nostrorum
assensu, habito respectu ad Virtutes & merita præfati Sigismundi Sstos,
Curiensis nostri, quibus Majestati nostræ asiduò pervigil placere meruit,
& pro nostro ac R. P. nostræ statu, non medoicritèr insudavit &c, dictæ
suæ generosæ Nobilitatis arma & insignia, Lekna vulgari vocabulo ap-
pellata, quæ in sui pictura duas fasces alias Ligaturasq; ex radice promouẽt
in campo rubeo portãtur, tanto amplius decorare, ac efferre pro suo de-
siderio statuimus, sibiq; & suæ genealogiæ ac posteritati in signum ac no-
tam & memoriam perpetuam nostræ singularis in ipsum Sigismundum
Sstos gratiæ & affectionis in Galea armorum suorum prædictorum, collũ
Cervinum cum capite & cornibus aureis, coronaq; collo & Galeæ super-
posita, in armis ijsdem suis tanquam proprijs & naturalibus deferre con-
cessimus, damusq; & donamus & conferimus de plenitudine nostræ Re-
giæ potestatis, tenore præsentium mediante, quemadmodum pro clario-
ri intercedentium certificatione ipsa arma hic inpræsentibus ex pictoris
artificio, expressa sunt plenius & depicta, quatenus eadem arma & Gene-
rositatis insignia, coram quibuslibet Principibus, & personis cujuscunq;
status & emminentiæ extiterint, ipse Sigismundus Sstos, & sui legitimi
Successores ab ipso jure legitimo descendentes, in omnibus & singulis e-
xercitijs, & actibus militaribus, sigillis, annulis & cortinis, Papilionibus
picturis, deferre, pingere, appendere, traducere, & quibuscunq; ministe-
rijs impendere, sine cujusvis renitentia, contradictione & impedimento
valeant atq; possint, non obstantib9, quibuscunq; juribus, legibus, consve
tudinibus, vel in decretis contrarium editis, quibus de certa nostra scien-
tia in tenorem præfati Sigismundi Sstos ac suæ Genealogiæ, literis præsẽ-
tibus derogamus, quibus in hujus rei testimonium, Sigillum nostrum est
appensum. Actum in Conventione Petrcoviensi Generali, feria quinta
post festum Sanctæ Luciæ proxima. Anno Domini 1484. præsentib⁹ Re-
verendissimis in Christo Patribus, Dominis, Zbigneo, Sanctæ Ecclesiæ
Gneznensis Archepiscopo & Primate Regni, Ioanne Archiepiscopo Leo-
poliensi, Iohanne Cracoviensi, Petro Vladislaviensi, Vriele Poznaniensi,
Episcopis, nec non Magnificis, Venerabilibus & Generosis, Iacobo de
Dembno Castellano Cracoviensi, Mathia de Bnin Poznaniensi, Iohanne
Amor de Tarnov Craco: Spitkone de Iaroslav Sendomiriensi, Nicolao de
Brudov Siradiensi, Nicolao de Kutno Lẽciciensi, Iohanne de Oporov Brze
stensi, Nicolao de Dialin Vladislaviensi, Iohanne Russiæ Generali, & Do
beslao de Korosveny Palatinis, Iohanne Gzarnkovsky Poznaniesi, Paulo

de Iasieniec Sendomiriensi, Castellanis, Raphaele de Iaroslav Marsalko,
Greslao de Korozvẽky Cancellario, Petro de Korozvẽky thesaurario Reg
ni nostri, & Zbigneo de Tenczin Subcamerario Cracoviensi, cæterisq; cõ
pluribus dignitarijs & officialibus nostris sincerè fidelibus dilectis. Datũ
per manus Venerabilis Gregorij de Lubrance Præpositi Scarbimiriensis
& Regni nostri Vice Cancellarij, syncerè nobis dilecti.

Idem Vice Cancellarius
manu propria.

W Létu Páně 1448. nacházým že Pan Gindřich

Sstos z Kaunic byl Sudým Zemským Knj-
žetstwý Opawského/ yakož y Pan Petr z Kau-
nic/ gehožto hrob w Opawě v Swatého Du-
cha w Klássteře/ a nad nim nápis gest takowý:
Generosus Dominus Dominus Petrus Sstos
de Kaunicz Iudex Opauiensis obijt. Orate De
um pro eo.

O Panu Giřýkowi Sstosowi

z Kaunic a z Albrechtic List Jana Knj-
žete Opawského a Hlupčického psaný Léta 14
75. taktoznj:

My Jan z Božj milosti Knjže w Opawě a w Hlupčicých/
známo činýme timto Listem nassym zgewně předewssemi přednimiž čten
neb slyssán bude/ že gsau předstaupili před nás Vrozený Giřý Sstos z Kau-
nic a z Albrechtic / Slowutný a Statečný Janus z Retře a z Petrowic/
nám zprávu dawsse/ yakým spůsobem též Slowutný a Statečný Kryštoff
Barut z Rowných z Země nassy Poddaný a Služebnýk / mezy nimi z obau
stran s gich dobrau wůli a vwolený dokonalau smlauwu gest včinil z strany
Statku přigjmánj/ Albrechtic/ Kliyptan a Třemessný/ nas gsau žádali/ aby
chom Pečet nassy k též Smlauwě obogým stranam každému obzwlásstně
přitiskli/ a tauž Pecetý nassy to stwrdili/ kterauzto Smlauwu gsme napsa-
nau widěli a čýsti slysseli/ a také gsme k gich žádosti a prosbě kterau gsau k
nám snažně včinili k té Smlauwě Pečetý nasse přitisknauti dali / kterážto
Smlauwa napsaná gest slowo od slowa ut in Originali.

O těmž Pánu zmýnku činý Miechowita Polský

Hystoryk takowau: Georgius Sstos de Olbrachtice, Morauus seu Silesita,
& Ioannes Sueborousky Polonus, circa oppida illius & Slavvkovv spolia
egerunt, & octuaginta Equites, quibus in fodinis Ilkusiensibus aqua pelle
batur, acceperunt, Oppidoq; Slavvkovv conflagrato, cum præda abierũt;
quoniam Stipendium ipsis in Prussia non erat solutum lib: 4.

Léta Páně 1487. Panu Zygmundowi Sstosowi

z Kaunic od Krále Wladislawa dán g st List takto psaný:

My Wladislaw z Božj milosti Král Cžeský/ Margkhrabě
Morawský/ Lucemburský a Slézký Knýže/ a Lužický Margkhrabě / zná-
mo činýme timto Listem nassym předewssemi. Kakož gest Vrozený Zyg-
mund Sstos z Kaunic wěrný náss milý/ někdy Neygasnégssýho Knýžete

Pána Pana Girzijho Krále předka nasseho slawné pamětj yako y w nassých službách potřebowati se dal / poznawage že gť skrz Služby vstawičné / yak předku nassemu tak y nám činěné ke sskodě přissel / za geho Služby a wzaté sskody / gemu Zygmundowi slowem Králowským připowidáme ssest Set kop gro: Czeských / dobrého Střijbrného Zrna, rázu Pražského / a neb dwanácte Set Vherských Zlatých na Terminy Hromnic z důchodů Králowských kteréž z Měst do Komory nassy se scházegi, dáti a zaplatiti na njže psané časy Neyprwé čtyry Neděle po Hromnicých od Actum Listu tohoto neyprwé přijsstij máme gemu dáti dwě Stě kop gro: Czeských dobrého Střijbrného Zrna rázu Pražského / aneb 400 dobrých Vherských Zlatých / tolikéž po druhých Hromnicých / po třetijch y po čtyrech Nedělijch po datum listu tohoto / 200 kop gro: ic. bezewssy wýmluwy a prodléwánij dáti máme: A kdyžby mu ta summa na vrčité termijny wyplněna byla / tento list žádné mocy mijti nemá / nýbrž nám zase bezewssech wýmluw nawrácen býti má: a gestliby nás Pán Bůh před zaplacenjm té summy prostředkem smrti z tohoto Swěta powolati ráčil / zawazugeme k tomu nasse budaucý Czeské Krále / aby tomu wssemu což w Listu tomto gest napsáno dosti činiti powinni byli. A kdožby tento List s geho Zykmunda dobrau wůli měl / chceme aby tomu to Práwo slaužilo na wssech wěcech a Artykulech. Tomu na swědomij Pečet nassy Králowskau dali gsme k tomuto Listu přiwěsyti / gehož datum na Hradě Pražském we Cztwrtek po Zwěstowánij Panny Marye / Léta yakž na hoře / Králowstwij nasseho 16.

Ad Mandatum Domini Regis,

Pan Mikuláss Sstos z Kaunic na Gendorffu

připomijná se w Listu téhož Wladislawa Krále / psaném Léta 1515. w tyto slowa:

My Wladislaw z Božij milosti w Vhřijch a w Czechách Král / Margkrabě Morawský / ic. známo činijme tímto Listem nassym obecně: Kakož gest Vrozený Mikuláss Sstos z Kaunic na Gendorffu wěrný náss milý / těchto pominulých časůw wedlé Mikulásse Sylmana / při kterémž se při taženij Polnijm potřebowati dal / odpowědnjkem včiněn / wssak mage to předsewzetj w vwáženij a na rozmyslu / že nám w nemilost a pokutu, yakožto ten kterýž w takowých přijčinách takowým Reytharům nápomocen gest / vpadl s welikau a snažnau žádostí k nám přissel a žádal / abychom nassy Králowskau milost ne ráčili odwracowati / nýbrž to prowinněnij laskawě odpustiti / a gemu gleyt swobodný připowěditi a opatřiti / aby swobodně a bezpečně žiwnosti swé hleděti mohl / poněwadž při swém Stawu žiwnost wésti chce / sslechetně žiwu býti a náležitě. Wedlé kteréhožto žádosti, a předně proto že gest to sám osobně při nás wyhledáwal, nakloněnij gsauce / gemu gsme dobrým rozmyslem nassym s gistým a dokonalým wědomijm / mocý Králowskau w Czechách / Margkrabskau w Morawě / Knijžetskau w Slézsku / wsseliyaká prowinněnij gestli w které vpadl neb vpadnauti mohl, odpustili / a tímto Listem odpausstijme / tak aby od žádného člowěka proté přijčiny w ničemž nařijkán a dotýkán nebyl / ani k sskodě neb vblijženij ani k autržce poctiwosti a dobrého

gména

gména žádným způsobem nemá se wztahowati. Paraučijme přitom wssem poddaným nassym y wssem Stawům we wssech Zemijch nassých / abysste geho při té prokázané milosti nassy neporussené zastáwali / nebo my geho w ochranu nassy Králowskau přigimáme / a geho přigijti gsme poručili. Tomu na swědomj Pečetj nassy Králowskau tento List spečetiti gsme poručili / gehož datum na Budijnu na den S^o Sstěpána Mučedlnijka. Léta yakž na hoře, Králowstwij nassých Vherského 25. Czeského 44.

Ex comissione Regiæ Maiestatis.

Týž Pan Mikuláss Sstos připomijná se w tomto Swědomij Opata Henrýchowského takto:

My Ondřeg Opat a Pán slawného Knijžetského nadánij Klásstera Henrychowského známo činijme tímto Listem wssem. Kakož gest toho při nás Vrozený Pán Pan Mikuláss Sstos z Kaunic a na Preynči dobrým aumyslem wyhledáwal / abychom mu wyswědčenj o tom yakéby při tomto nassem nadánij a Chrámu Páně pamětij hodné o Rodu geho se nacházelo wydali: To gistě že gsme w skutku z Kněh pamětnijch kdež se Těla mrtwá zapisugi wyhledali a nassli / že týž Rod Panůw Sstosůw weyš od třij Set let pořad geden po druhém swůg pohřeb a pochowánij při tomto Chrámě Božijm gsau měli / ano y dobrodincowé téhož Klásstera byli. Na potwrzenij a důwěrnost toho / Sekryt swůg Opatský k tomu Listu gsme přitiskli. Stalo se w Klássteře Henrychowském 27. dne Měsýce Máge / Léta 1574.

Ondřeg Opat Klásstera
Henrychowského.

Bydleli pak tito Páni Sstosowé w rozličných

Kraginách znamenité Statky magice od mnoha Set Let / yako w Morawě / w Slézsku / w Vhřijch a w Sedmihradské Zemij / až potom Léta Páně 1485. Pan Bernat Sstos z Kaunic z Vher wygel / kterýž se psal Liber Baro, a gsa na cestě nawsstiwil Syna swého Benesse genž byl Neywyšssijm Zprávcy Pewnosti řečené Waradin. Měl Manželku Hrabinku z Guntinu / a vmřel potomně w Widnij téhož Léta.

Gmenowaný Pan Beness Sstos z Kaunic

Syn Pana Bernharta a Hrabinky z Guntynu / skrz připadnuti nesstěsti zlého / zabiw gednoho welikého Pána w Vhřijch, do Czech se obrátil / kdež za dlauhý čas tagil Vrozenost swau / a zdržowal se při Panu Wylimowi z Pernssteyna / Neywyšssijm Hoffmistru Králowstwij Czeského. Mánželka geho byla Krystyna z Wermsstorffu / kteráž gemu porodila Syna Girzijho z Kaunic / Zygmunda z Kaunic a Pana Mikulásse / kterýžto slaužil w Vhřijch za panowánij Cýsaře Ferdynanda / mage Manželku téhož Rodu z Kaunic / kteraužto

byla po-

byla porodila Lwowna z Waldeka / a tu splodila Krussynowna z Lichtmburka/ genž byla Máte Panůw z Ssumburka a z Gluchu.

Pan Girzij Sstos z Kaunic Syn Pana Benesse

a Panij Krystyny z Wornsstorffu / měl Manželku Panij Annu Cedlicownu z Parchwic/ a s tau zůstawil byl tyto Syny: Pana Frydrycha/ Pana Giržjho a Pana Ottu Sstosy z Kaunic. Pan Frydrych měl Mánželku z Rodu Panůw z Reybnic/ Pan Girzij z Rodu Panůw Železna / a Pan Otta Sstos z Kaunic a na starých Bucých / Truksas G. M. Cýsařské Vherského a Czeského Krále/ spřiznil se s Rodem Panůw z Kolowrat/ pogaw za Manželku Pannu Alžbětu Libssteynskau.

Zámek Boncdorff z kteréhož se psal Pan Mikuláss Sstos z Kaunic

byl čas dlauhý wdrženij Panůw Sstosůw/ a Cýsař Rudolff druhý pro Manstwij po smrti Pana Jana Sstosa z Kaunic / dal gey Panu Zygmundowi Czeglicowi Presydentu Komory Czeské. O těch Pánich obssijrněgi napsáno gest w Zrdcadle Morawském.

Posledněj Potomek Rodu toho vmřel w Morawě/

totiž Pan Bohuslaw Sstos z Kaunic na Branicy/ Bobolustách a Zubřicy: Po kterémž toliko Sestry zůstali/ a roznesli Statek geho mezy giný Národ a Erby.

O tom Rodu na rozličných mijstech zmijnku nagdeš

Páni Rychnowssti z Rychnowa tolikéž od předpowěděných Hrabat z Kaunic possli/ pročež y o nich slussij tuto zmijnku včiniti.

LEta Páně 1261. mezy Listmi Kapitoly Pražské činij se zmijnka o počátku Erbu toho takto: Ottogarus qui & Przemysl, Dominus Regni Boemiæ, Dux Austriæ, Marchio Moraviæ, omnibus in perpetuum. Sciant igitur tam viventes quam victuri quod nos religiosas personas, & loca venerabilia pro remedio animarum progenitorū

nostro-

nostrorum & pro nostra salute honoran: conferimus, concedimus & donamus de libelaritate nostræ regiæ potestatis Ciuitati in Przedlucz quod venerarilis Abbas tenet &c. Præsentibus Hermano de Richnovv Camerario, Vilhelmo de Podiebrad, Bohuslao filio Borzitæ, Polione Fratre Budislao, Bohuslao subdapifero Morauiæ, Vlrico Pincerna, Rachimiro Purgrauio de Spimberk, Gaudent: & Nicolao Capellan: Regni Iaromiro Camerario. Actum apud Pragam anno ut supra. Datum per manus Guilelmi & Arnoldi nostrorum Protonotarum.

O Panu Theodorikowi na Rychnowě při Létu

1388. libri Erectionum takto mluwij: Generosus Domi: Theodoricus in Richnovv, una cum coniuge sua Ostka, consilio præhabito Amicorum suorum, altare in Ecclesia Richnouiensi erexit, ornauit, dotauitq; eidem octo Sexagenas grossotum argenteorū in Villa Slatina. Anno ut supra.

Pana Jana ty tolikéž Knijhy

Erectionum připomijnagi takto: Erectio Altaris Capellaniæ Corporis Christi, Beatæ Mariæ & omnium Sanctorum in Ecclesia Parochiali in Rychnovv, famosus Vir Ioannes Rychnovvsky de Rychnovv, septem Sexagenas in Villis Tisoua & in Villa Dobrzeniovv dedit, donauit. Anno 1411.

Panu Frydrychowi Rychnowskému od Wácslawa Krále Rzijmského a Czeského dán List

takto psaný k prospěchu Rodu toho:

Wácslaw z Božij milosti Rzijmský Král / po wssecky časy rozmnožitel Rzijsse a Czeský Král / známo činijme wssem wůbec. Kakož gest před nás předstaupil Vrozený Frydrych Jozue Rychnowský z Rychnowa/ a List někdy Streycy a Předku geho y budaucým swědčicý před nás předložil / kterýž to List a obdarowánij Wogtěchowi Rychnowskému y Dědicům a budaucým geho Erbu toho k vžiwanij od Wratislawa Knijžete Czeského dewatenáctého a prwnijho Krále Czeského wydán gest a za Pány na časy wěčné toho Rodu wyhlassuge a wyswětluge/ Léta Páně 1088. K prohlidagice my na Služby geho Frydrycha Jozue Rychnowského / že w mnohých potřebách nassemu Králowstwij platnych/ kterež gest nám yakožto Králi Czeskému činil/ a posawad vpřijmně a wěrně k nám se při Dwoře nassem chowal a chowá/ pro neporussenu téhož Frydrycha Jozue wijru k nám zachowalau/ z milosti a lásky nassy geho Frydrycha Jozue Rychnowského y Dědice a budaucý geho toho Rodu Rychnowského z Rychnowa na časy budaucý a wěčné/ ne skrze omyl aneb neopatrnost/ ale dobrým nassym rozmyslem z gistého nasseho vwážených/ mocy nassy Králowskau na časy wěčné za Pány swobodné wystawugem a wyhlassugi/

ſſugem/a chceme aby k žádnému ginému práwu nebyl a nebyli powinni k odpowidánij ſtáwati/ gednom před Oſobu naſſy Kralowſkau / a budaucý Krále Cžeſké po wſſecky čaſy: tolikéž z láſky a miloſti naſſy Králowſké / Zámek Rychnow s Městem/ s Weſnicemi/ Horami/ yakž týž Statek w ſobě obſahuge, wſſecken zauplna z práwa nápadnijho wynijmáme/a na čaſy wěčné od ſebe y před ginými Králi Cžeſkými oſwobozugeme těmuž Frydrychowi Jozue y Dědicům a budaucým geho/a nápadu žádného budancýho/ ani nám ani Králům budaucým Cžeſkým na tom Statku a Panſtwij Rychnowſkém nepozůſtawugē/a mocý naſſy Králowſkau vſtanowugem / aby Zámek Rychnow s Městem s Weſnicemi z Rodu toho Rychnowſkého newycházel/tak a tim ſpůſobem/aby žádný mocy neměl a nemohl z Rodu toho Rychnowſkého ginému prodáwati a neb zaſtawowati to Zbožj/krom tomu kteryžby z téhož Rodu byl: A kdyžby Mužſkého pohlawij nebylo / tehdy Ženſkému toho Rodu ge zawazugem k držení a k vžijwánij. Tolikéž tomu Rodu Rychnowſkému tu miloſt vkazugeme, činijme. Geſtližeby z toho Rodu bylá Oſoba Mužſkého Pohlawij neyſtarſſij / a ginýchby Streycůw třidceti Let nedoſſlých nebylo/a prwé předek by gich žádného poručenſtwij nedělal/ tehdy týž neyſtarſſij z toho Rodu pozůſtalý bude mocy w ten Statek Rychnow wkročiti/a k vžijwánij ſobě přiweſti/a o těmž Statku Rychnowu wſſechněm poručenſtwij dělati a řijditi/ wſſak z toho Rodu ginému dáwati ani také mimo Mužſké Pohlawij žiwé z Rodu toho ženſkému pohlawij poraučeti nemá. Pakliby kdožkoli Rodu giného proti tomuto naſſemu Liſtu a obdarowánij a mocý naſſy takowý Statek Rychnow kaupil / aneb na něg půgčku včinil/a neb yakýmkoli ſpůſobem proti naſſy Králowſké wůli ſe dopuſtil/ten má vpadnauti w nemiloſt naſſy a Králůw naſſych budaucých / a geden Tiſýc Hřiwen Střjbra dobrého rázu Králowſkého propadnauti / kolikrátkoli by ſe toho dopuſtil neb dopuſtili / wſſak naſtaupilliby z toho Rodu Rychnowſkého o týž Statek Rychnow zaſe k ſobě k držení a k vžijwánij/ ten kdožby tak proti tomu naſſemu nařijzenij w drženij wkročil z giného Rodu/ geſt powinen zaſe geho bezewſſy odpornoſti poſtaupiti, nic k ſobě k obraně neberauce/ꝛc.

O tom Rodu zmijnku na rozličných mijſtech nalezneſs.

Páni z Augezdce ſtarožitný

z téhož Kmene a Pramene Rod / vžijwagi za Erb Leken na takowý ſpůſob yakž ſpatřugeſs.

i neyprwé do Cžech přiſſli z Margkrabſtwij Morawſkého za Panowánj Krále Jana / a kaupili ſobě Statek Huſynec/a potom Ratage/odkudž ſe pſáti počali/ až potom Záwiſs z Ratag včinil freymark na Augezdec/a opuſtiwſſe ſtarý Tytul pſal ſe z Augezdce / a ten žiw byl Léta 1 3 4 0. mage Syny tři/totiž Arnoſſta/ Budiwoge a Gence.

Pana Chwála připomijnagi Libri Erectionum

Syna Pana Mikuláſſe z Augezdce/ že gk powolil dáwati plat k Koſtelu w Augezdě/ kterýž byl Otec geho Mikuláſs nadal w ſtaré Wſy Božicých na dwau člowěčijch oſedlých / a to ſe dálo Léta 1 3 9 9.

Pana Wáczlawa z Augezdce

Mundſſeňka Králowſtwij Cžeſkého vwozuge w pamět Liſt Krále Wácſlawa Cžeſkého pſaný Léta 1 3 9 7. těmito ſlowy:

Venceſlaus Dei gratia Romanorum Rex ſemper Auguſtus, & Bohemiæ Rex. Notū facimus tenore præſentium Vniuerſis, quod Venceſlao de Augezd Pincernæ & familiari noſtro fideli dilecto indulſit noſtra Serenitas, ut videlicet ipſe pro ſuo & progenitorum ſuorum in anima remedio ſalutari, duodecim Sexagenas groſſorum annui cenſus perpetui, pro erigendo Altari in Eccleſia Pragenſi, ad honorē glorioſæ Virginis Mariæ, nec non Sanctorum Petri & Pauli Venceſlai & S.Catharinæ valeat comparare, idem Venceſlaus virtute huius modi noſtri Regalis indulti decem Sexagenas groſſorum cum duobus groſſis, & quinquaginta duobus pullis in Villa Dieſsij, à Iohanne filio Rudolphi de Kinievves ad uſus miniſtri Altaris huius modi emerit & comparauerit, dictumq; cenſum tabulis terræ Regni Bohemiæ pro ut moris eſt, diſpoſuerit: fuit nobis per dictū Venceſlaum cum inſtantia ſupplicatum &c,

Indulgemus etiam præfato Venceſlao Pincernæ noſtro ut ſupplemēto duodecim Sexagenarum nonaginta duos groſſos cenſus annui & perpetui in bonis tamen liberis & non feudalibus valeat comparare. Similiter & domum ſitam in Hratcziano &c.

Genec z Augezdce Syn Zawiſſe z Augezdce/

za panowánj Cýſaře Karla wedlé pamětj některých/ byl Proboſſtě Koſtela Pražſkého.

Geden Liſt Panůw Bezdružických z Kolowrat/

připomijná w Létu 1 3 6 3. Pana Tytricha z Augezdce. Druhý též Pana Tyrycha z Augezdce w Létu 1 3 8 8. a třetij Pana Jana z Augezdce a na Augezdcy nad Wltawau / kterýžto Dědictwij ſwé prodal Petrowi Rokenſkému/Léta 1 4 9 1.

Pamětij Kolege Pražſké Sſteffana Poduſſku z

Augezdce kladau mezy ginými Pány ſwědčijcými/a přitom Erb s Lekny.

O Erbu a Rodu Panuow Smiřických z Smiřic.

Kapitola XVI.

STarodáwnij gest Rod ten w Czechách / kteréhožto prwnij Kmen possel wlastně z Národu toho a ne z giného. Páni z téhož pocházegicý vžijwagi půl býlého a půl čerweného pole a Helmu otewřeného / na němž se stkwij Koruna Králowská / a z ni se wyzdwihugi dwě Křidla Worlowé gedno za druhým stogice / tak že na wrchu gk býlé a zespod černé: ale yako se wyhledati nemůže pro starožitnost Erbu toho / od koho / kterého času / a pro kterau příčinu nadán gest / tak pro téhož sprostnost dáwnijm oněm Panům obyčegnau snadno se porozuměti může / že oni dáwnij Králowé a Knijžata Slowanská prwnijho Předka Rodu toho takowým znamenijm Rytijřským ozdobili / gehožto Potomko: nápodobně se ctnosti wždycky přidržijwali / Panům swým wěrnost statečně zachowawagice / a

ce / a raddy maudré týmž wedlé vkazowánij potřeby předkládagice: ač že pro nesetrnost Hystorykůw Czeských gegich slawné spráwy negsau wssecky připomenuté / (a gestliže které gsau poznati se nemůže, toholi Rodu Předkû přináležegi, čili onoho / poněwadž oni včinek někoho wyprawugic / gméno někde práwě dokládagi / a giné tytuli z kterýchž Rod od Rodu seznán býwá zamlčugi) / s tim netoliko ten Rod ale y mnohé giné k weliké křiwdě přiwedli. Nic méně což se koli z některých pamětij o předcých Rodu často gmenowaného naleznauti mohlo / to se s Listy Cýsařůw a Králůw Řijmských y Czeských / počnauc od několik Set Let, krátce ale prawdiwě vkáže. Ti Erbowé tomu nápodobnij někdy od gednoho Předka possli / ale zde se činij řeč o Rodu Panůw Smiřických.

Wokládá se w Kronykách Czeských Pan Bohuslaw Smiřický z Smiřic / práwě w nesstastné Interregna, to gest když w Zemij Krále nebylo, a Czechowé gistého Pána neměli / totiž po zamordowánij Krále Wácslawa, a po smrti Rudolffa Syna Albrechta Cýsaře: o němž Dubravius lib. 19 takto mluwij: Deinde in conventu Nimburgensi Kutnenses palam, etiam apertis vocibus alium magis idoneum Regem flagitabant: Iohanne deniq; Præside Pragensi non dissentiente, quando intellexit vota omnium & suffragia hùc inclinari, ut Iohannes Lucemburgensis Henrici Cæsaris filius ad Regnum Bohemiæ Rex postularetur hac condítione, si Elizabetham Regni hæredem in matrimonium acciperet, Oratores ad hanc rem cum Cæsare agendam delecti, Henricus Sedlicensis, Conradus Braslaviensis, Iohannes Plassensis, Abbates, tum ex Proceribus, Iohannes Vartmbergus, Vilhelmus à Leporibus, Bohuslaus à Smirzic, quibus adjuncti erant Pragenses & Kutnenses Legati. W tom se Hágek s nim nesrownáwá / kterýž W Listu 281 wyčijtage Legáty k Gindřichowi Řijmskému Králi pijsse takto: Poslowé k Králi Řijmskému posláni gsau / Gindřich Sedlecký / Kunrád Zbraslawský / Jan Plasský / Opatowé řádu Cystercienského / Jan z Wartmberka / Bohuslaw z Boru / a Otta Muž opatrný na mijstě Wylima Zagice. Z Prahy pak byli tito / Kunrád Korupul / Ottik Fikuleš / Ebirslin Syn Poplinůw / Ebirlin z Kamene a z Města Hory / Tylman Syn Lukassůw / a Kunrád Bratr Faráře Horského: ti wssyckni wygeli z Prahy w Ochtáb Swatého Jana / a dwanáctého dne nedbagice na pohrůžky Korytanského / přigeli k Gindřichowi Králi Řijmskému do Frankffurtu ɂc.

O Panu Janowi Smiřickým z Smiřic v gmenowaného Hystoryka w Listu 388. takowá památka se čte. W Středu po slawnosti Welikonočnij / Zižka s Pražany táhl k Beraunu a oblehl gey sylně Bránili se obywatelé statečně / tak že při ssturmu zbili půl třetijho sta Pražanůw a Táborůw / ale že bylo weliké množstwij Nepřátelůw, nemohli se obrániti. Zmocnili se tehdy Pražané Města / a některj z Beraunských vtekli před nimi na Wěž Kostelnj / kdež bránjce se až do druhého dne / wssak potom před-

ce od Pražanůw zbiti gſau. Z té Wěže ſwr-
žen Rytjř geden hrdinſký Jan Kobliha/kte-
réhožto yakž na Zem dopadl Cepnjcy Cepy
vmlátili. Tu také yat Bohuſlaw Daupowec
z Daupowa s mnohými ginými/Rytjř wel-
mi ſtatečný/gehožto ſwázaného s ginými do
gedné weliké ſwětnice napředměſtj vwedli/a
zapalili: O tom magice wědomoſt Mělnič-
tj Měſſťané yak ſe dálo Beraunſkým/ hned
wyprawili poſly do Prahy/kteřjžby gménem
wſſý Obce Mělnické ty čtyry Artykule z ſtra-
ny wjry držeti ſljbili/ a to y zápiſem potwr-
dili. Pražané přigali ſlib včiněný/ale pro lepſſý vpewněnj téhož Jana Smi
řického gim za Heytmana vſtanowili/kdež potom odeſlán byl Hynek Podě-
bradſký z ſtrany odporné/ gehož Pan Smiřický za dlauhý čas v wězenj cho-
wal. Dálo ſe to Léta 1421.

Téhož Pana Jana z Smiřic s ginými Pány

Liſt v Hágka 403. wpád do Měſta Prahy včiněný wyprawuge takto: W
Sobotu před Slawnoſti Narozenj Panny Marye/ Hynek z Waldſſteyna/
Jan Měſtecký/ Jan Smiřický/Puta z Czaſtalowic/ Hynek Wamberſký z
Rohatec a Mrakeſs/geden každý s Czeledi ſwau/kteréž bylo w počtu okolo
dewiti Set/půwodem Burſſe Rychtáře Nowoměſtſkého a giných/ magice
k tomu ſrozuměnj y s některými Rzemeſlnjky Pražſkými/ wſkočili walně
do Prahy s welikým hřmotem a křikem/ Lid napořád tepauce a gimagice.
Toť Pražané Rzetězy Vlice přetáhli/a obořili ſe na ně ſpolečně s mocy we-
likau/ a někteřj z oken kamenjm hazegice wolali bite ge bite/ s takowým
ſſtěſtjm že někteřj z dotčené čeládky když zbyti nebylo k branám vtjkali/a tu
gimánj byli y mordowánj/někteřj přes wodu poſpichagice vtonuli/ a ně-
kteřj k ſſtěſti ſwému welikému pro známoſt do Domůw pauſſtěnj. Hynek
owſſem z Waldſſteyna puſtiw Koně wběhl do Domu kdež ſlowe v Slonu/
a tu ſe w hromadě Owſa ſchowal/ ale že měl welmi dlauhé Woſtruhy/ ty
gey wyhljdagice z hromady Owеſnj prozradili/y zabit geſt od Lotra Ma-
kowce řečeného/ kteréhož byl nedáwno před tim od Sſybenice wyproſyl/ a
v zadnjch Wrat oknem dolu ſwržen. Smiřický pak wſkočil do Domu Kněž
ſkého před Teynem mezy Kaplany/ kteřjž gey w temnem Sklepu ſkryli/ale
potom oddali gey na Rathauz do wězenj. Oſtatek doloženo w Stawu Ry
tjřſkém pod Erbem Panůw Wamberſkých z Rohatec.

Léta Páně 1417. předřečený Pan Jan Smiři-

cký měl Při s gedním Pánem z ſtrany ſtarožitnoſti Rodu ſwého/wedlé Prá-
wa onoho čaſu před Neywyšſſjm Panem Marſſálkem Králowſtwj Cze-
ſkého při Dwoře Krále Wácſlawa w Starém Měſtě Pražſkem/ale yak geſt
doſtatečně ſwé Sſtjty od obogjho pohlawj prokázal/hned kleſla ſtrana od-
pornj/a Pan Marſſalek Gindřich z Lippého wydal gemu na to Liſt pſaný
na Pargameně pod ſwau a giných Panůw wiſutými Pečetmi/ kterýž na bu-
daucý památku Rodu ſwému P. Jaroſlaw Smiřický z Smiřic až do toho čaſu
dochowal/kterýžto Liſt gſem widěl celý a neporuſſený/ gehož tato gt kopie:

My Gindřich z Lippého Králowſtwj Czeſkého Neywyšſſj

Marſſalek/ wyznawáme timto Liſtem předewſſemi. Nakož geſt před ná-
mi při Dwoře Neyjaſněgſſjho Knjžete a Pána Pana Wácſlawa Rzjmſké-
ho Krále/ wždycky rozmnožitele Rzjſſe a Czeſkého Krále/ Pána naſſeho
miloſtiwého/ kdežto k ſlyſſenj Wywodu dole pſaného wedlé nás a na žá-
doſt naſſy byli gſau Vrozenj Páni/ Pan Wylim Zagic z Hažmburka/ Pan
Albrecht z Koldic/Pan Hendrych z Sſelnberka/ a Slowutnj Panoſſy/Wy-
keř z Myſſlina Purgkhrabě Hradu Pražſkého/w Pátek ty ſuché dnj po Let-
nicých w hodinu třináctau/kteráž k tomu od nás gmenowána/ poſtawiw-
ſſe ſe Pán Jan z Smiřic s Otcem ſwým a přirozenými Přátely ſwými/y gi-
nými mnohými Pány/Rytjři a Panoſſemi/vkázal geſt řádně podlé ſtarobi-
lého obyčege ſwé čtyry Klynoty a Sſtjty přirozené po Předcých ſwých/k
každému Sſtjtu rozdjlně/ a zwláſſtě Přátely ſwé poſtawiwſſe přirozené/
Muže poctiwé a Erbůw znamenitých/Vrozené a Slowutné/Rzádu a Sta
wu Rytjřſkého/kteřjžto wſſyckni ſpolečně y každý obzwláſſtně přiznali gſú/
že ſwrchu pſaný Jan z Smiřic geſt gich prawý/ krewnj a přirozený Přjtel/
a k těm čtyrem Sſtjtům po ſwých Předcých obogjho pohlawj ſprawedli-
wě náležegicý/a toho gſau před námi hned dokázali/ a zdwjhnuti dwakůw
ginák dwau prſtůw ſwých do konce vpewnili/ a wedlé nich giſtj opět ginj
znamenitj Páni/Rytjři á Panoſſy tu s nimi přiſtogicý/též gſau ſwědčili že
to tak geſt načež geho Přatelé přiſahali/ tak že gmenowaný Jan z Smiřic
práwě/řádně a poctiwě to před námi prowedl/že od wſſech ſwých čtyr Sſtj
tůw geſt dobře Vrozený/a z Přátel obogjho pohlawj dobrých Lidi/dobré-
ho Rodu a Stawu: Kterýchžto wěcy na ſwědomj Pečet naſſy wlaſtnj dali
gſme přiwěſyti k Liſtu tomu. A my Wylim z Hažmburka/ Albrecht z Kol-
dic/Hendrych z Sſelnberka/ Wykeř z Myſſlina Purgkhrabě Hradu Pраž-
ſkého/ k žádoſti nadepſaného Pana Marſſálka při wywodu tuto pſaném/
byli gſme podlé něho a s nim/ a wſſecko gſme to ſlyſſeli a widěli což ſe ſwr-
chu wypiſuge/ a pro ſnadněgſſj také wjru těch wěcy dali gſme Pečetj naſſe
podlé Pana Marſſálka přiwěſyti. Stalo ſe w Praze we Dwoře welikém
bljzko od ſwatého Benedykta/Léta od Narozenj Syna Božjho 1417. ten
Pátek po Letničných ſuchých dnech.

Znáti geſt že takowý Wywod pro giné Kraginy včiněn byl/ neb ti Pá-
ni z Smiřic mohli to y onoho wěku dokázati/ že byli ne nowého Rodu a Er
bu/ale welmi ſtarožitného.

Wyprawuge Hágek w Liſtu 420. w Létu pak

1420. když Král Artuſs v Wſy Stadic s ſedmi oſobami ſe vkázal/ že geſt
geho y s Raddami Jan Smiřický k ſobě na Raudnicy přiweſti dal/ a včiniw
gemu poſměch od ſebe preč odeſlal.

Mezy Panem Giřjm z Kunſtátu a Panem Ol-

dřichem z Hradce o ty newole kteréž mezy nimi s welikau ſſkodau Králow
ſtwj Czeſkého wznikli/ včiněno geſt ſſtiaſtné porownánj/ Léta 1450. neb
Páni Smlauwcowé wywolili k vpokogenj rozepře Pana Gindřicha z Ro-
žmberka/Pana Zbyňka Zagice z Hažmburka/Pana Wylima z Ryžmberka/
Pana Zdeňka z Poſtupic a Pana Jana z Smiřic/dokladagice y to/geſtliže-
by ſe gmenowanj Páni o to ſpolečně ſneſti nemohli/ tehdy yakauby obzwlá
ſſtně tito dwa Páni/ Pan Zbyněk Zagic a Pan Jan z Smiřic ſmlauwu vči-
nili/při té aby bylo zůſtáno/a tak ſe ſtalo/že wſſyckni gednomyſlně gednomy-

ſlnau Smlauwu včinili, kteráž znij takto:

We gméno Swaté a nerozdýlné Trogice Amen. My Gindřich z Rozmberka/ Giřij z Kunſtátu a z Podĕbrad / Zbynĕk z Hazmburka/ Zdenĕk z Sſternberka/Jan z Hradce/Oldřich z Hradce/Jan z Pernſſteyna/ Petr z Sſternberka/Jan Zagimač z Kunſtátu/ Gindřich z Stráže/Wylim mladſſij z Ryzmberka a z Rabi/Zdenĕk z Rukſſteyna/Mikuláſs z Lippy a na Lipnicy/ Jan z Sulic/Zdenĕk z Poſtupic/Jan z Berkowa/Wylim ze Zwiřetic/Oldřich z Kralowic/Jan z Kralowic/Jan Malowec z Pacowa/Beneſs z Mokrowus/ Jan Kub z Czemin / Puta z Otéſſyc a Jan z Račowa/ známo činijme wſſem wůbec timto Liſtem/ že gſme na tom z gednoſtegné wůle zůſtali ꝛc. tak yak gſau giž ſmijřenij Vrozenij Páni/Pan Giřij z Kunſtátu a z Podĕbrad/a Pan Oldřich z Hradce / gim přitom y pomocnijkuom gich/ſlužebnijkům/poddaným/y wſſem giným této Zemĕ Pánům/Rytijřům Panoſſem a Mĕſtům prawý mijr a pokog Křeſtianſký wypowidáme/tak aby žádné wálky wyzdwihowány nebyli/ani gedni na druhé ſahali yakýmkoli ſpůſobem/až do Snĕmu vloženého wſſý této Zemij/kterýž na den ſwaté P. Kateřiny neyprwé přijſſtij má býti w Praze držán/a tu gſauce ſpolu na tom Snĕmu, máme to předſewzýti/a k tomu wždy ſmĕřowati/aby žádnau přijčinau Pole wyzdwižené nebylo nynij ani potom, lečby to bylo s wuoli tĕch kteřijžby k tomu wydáni z ſpolku Snĕmu toho byli/lečby také Wognu chtĕli wypowĕdĕti proti Margkrabĕti Miſſenſkému/ale to aby bylo bezeſſkody a záhuby Czeſké Zemĕ/a geſtližeby kteřij ſwéwolnĕ před Snĕmem w některém Kragi neb Zemij chtĕli ſe wytrhnauti a hubiti Zemi/w tom wůle ſwé vžijwati/a tĕchto ſlow wſſeliké rozbroge zapowijdagicých nedržeti / tĕm a takowým má odepřeno býti wſſemi ſpůſoby yakby na takowé ſluſſelo. Dále vſtanoweno geſt mocý Vbrmanſkau kteřijž gſau koli w této Wálce zgijmáni do toho čaſu/aby wſſyčkni rok mĕli bez vpomináníj do S° Giřij / a dále což by Vrozenij Páni Pán Zdenĕk z Sſternberka/Wylim mladſſij z Ryzmberka a z Rábi/Zdenĕk z Poſtupic/a Jan z Smiřic, nařijdili na tom aby bylo přeſtáno: Neb giž pſánij Páni magi moc ge propuſtiti/aneb w tom gich pozdržeti dokudžby ſe gim widĕlo/a ſſacuňkowé kterakkoli včinĕnij nemagi od žádných Wĕzňůw bráni býti bez wůle a wĕdomoſti Panůw giž gmenowaných. Také geſtližeby kteřij Wĕzňowé propadli nĕgaký penĕžitý základ, buď pro neſtawenij aneb nĕgakau takowau přijčinu/ten též krom wůle týchž Panuow nemá žádný brán býti. Dále také kteráž Zbožij gſau dobyta a odňata w tĕchto Wálkách yako Pana Wylima mladſſijho z Ryzmberka a z Rábij / yako Nowý hrad/Kunratice ſewſſijm přijſluſſenſtwijm. Twrz Pana Petra z Sſternberka řečená Permegrim s přijſluſſenſtwijm / kterůž Mikuláš dobyl/Zbožij Kunſſowo Roſſkoſſowa/Twrz Lobkowice y což k ni přijſluſſij/ y také což geſt na Chlonečowu dobyto/tĕch wſſech Páni ſwrchu položenij magi mocni býti/a o nĕ na Snĕmu w Praze neyprwé přijſſtijm gednati wedlé ſmluw na Wildſſteynĕ, y nynij zde včinĕných / a kterakžkoliwĕk o ty wſſecky wĕcy porownánij ſpůſobij/to má od toho každého kohožby ſe tu dotýkalo / w celoſti držáno býti. Pakliby ſe ti čtyři Páni Vbrmané prwé od ſtran wydáni / nemohli ſmluwiti/tehdy kterakby gim tito dwa Páni Zbynĕk Zagic z Hazmburka, a Jan z Smiřic rozkázali a raddu wydali/tak magi oni bez odporu wypowĕdĕti/kromĕ o tu wĕc co ſe dotýče Pana Alſſe z Sſternberka a P. Wylima mladſſijho z Ryzmberka a z Rábi o nowý Hrad a Kunratice. Geſtližeby Zbynĕk Zagic z Hazmburka a Přjbik z Klenowého prwé pſaným Vbrmanům rozkázal z ſtrany dĕlenij tak a neginak magi oni wypowĕdĕti:

pakliby ſe nĕkterého z Panůw Vbrmanůw giž pſaných w tom kuſu nĕkteré pře dotýkalo/má na geho miſto k tomu giný wydán býti.

Také yakož Vrozenij Páni Gindřich z Rozmberka a Wylim mladſſij z Ryzmberka a z Rábi/ Zdenĕk z Sſternberka/a Zdenĕk z Poſtupic Vbrmané od ſtran woleni/od gedné Giřijho z Kunſtátu/a od druhé Oldřicha z Hradce/wzali gſau na ſebe gich wĕcy z ſtrany obdržeňij gednoty / na tom gſme ſpolečnĕ zůſtali/a k tomu gſme ſwolili a radili/aby bez aurazu gich cti ty wĕcý gednané byli/budto na Snĕmu Pražſkém neyprwé přiſſtijm / anebo giný chwijli kterauzby ſobĕ oblijbili / tak aby ſe gim w takowau chwijli za doſt včiniti mohlo/a přitom y wſſem giným kterýchžby ſe tu w nĕčem dotýkalo ꝛc. A tĕch wſſech wĕcy na zdrženij a ſwĕdomij wſſyčkni my ſwrchu pſanij Pečetĕ naſſe wlaſtnij dobrowolnĕ a s giſtým naſſým wĕdomijm k tomuto Liſtu dali gſme přiwĕſyti/genž geſt dán Anno Domini 1450. feria ſecunda ante feſtum Margarethæ.

Po Smrti Krále Albrechta / to geſt Léta Páně 1440.

když powſtali weliké roztržitoſti w Králowſtwij Czeſkém/ Stawowé wkročugice w to, včinili mezy ſebau Landffryd, genž byl y w ſpis vweden/w kterémž ſe gmenuge y Pan Jan Smiřický mezy ginými Pány, takowým pořádkem položenými:

My Oldřich z Rozmberka/Meynhard z Hradce Neywyšſij Purgkrabĕ Pražſký/Pertolt z Lippé Marſſálek Králowſtwij Czeſkého/Aleš z Sſternberka/Hynče z Pirgſſteyna/Hynek Kruſſyna z Lichtmburka/Giřijk z Kunſtátu a z Podĕbrad/Haſſek z Waldſſteyna/Wáclaw z Michalowic/Hanuš z Kolowrat/Jan z Ryzmberka a z Rábij/Petr z Zweřetic/Gindřich z Wartmberka/Zbynĕk Zagic z Hazmburka/Jan z Pernſſteyna / Wylim z Sſwihowa/Gindřich z Michalowic/Jan Hertwijk z Ruſynowa / Jan Zagimač z Kunſtátu/ Zdenĕk z Sſternberka / Gindřich z Stráže/ Jan z Auſti/ Jan Smiřický/Gindřich z Kolowrat a z Lipſſteyna/ Mikuláš Trčka z Lippy/ Mikuláš Sokol z Lamberka/Jan z Kunwaldu / Buryan z Guttnſſteyna/ Diepolt z Dolan/Rakub z Wřeſowic/Purgmiſtřij a Konſſelé wſſech třij Mĕſt Pražſkých/Wácſlaw Zmrzlijk z Wogſſyna/ Bohuſſe z Poſtupic / Wylim z Kamberka / Beneš z Mokrowaus/Jan z Sulic/Albrecht z Berkowic/ Diwiš z Roſſmberka/ Wanĕk a Getřich Bratřij z Miletina/Jan z Sſtĕpánowic z Wrtby/Matĕg z Nemoſtic/Habart Lopota z Hrádku/Jan Smikowſký z Zďáru/Burkart z Braſlawic/Zdenĕk z Poſtupic/Jan z Raupowa/Wácſlaw Czarda z Petrowic/Jan z Rapſſteyna/Getřich z Střekowa/Chwal z Rzijčan/Jan z Hotni a z Neſtagowa/Wácſlaw z Baſſty/ Petr Břekowec z Kozýho hřbetu/Jan z Liblic/Jan Sekretář z Koſtelce/Jan z Mochowa/ Epik z Genburka neb z Krocmburka/ Jan Sudlice z Bĕſtwĕ / Petr Krták z Božijho Domu/Přibek Kromeſſtin z Březowic/Getřich ze Sſtos/oznamugem timto Liſtem wſſem lidem nynĕgſſým/že litoſt a ſrdečnau žaloſt yakožto přirozenij Czechowé nad tim magice/ že z dopuſſtĕnij Božijho pro hřijchy nás wſſech ſtalo ſe geſt po ſmrti Krále Pána naſſeho roztrženij w Zemij naſſy Czeſké/w kteréž wzniklo weliké zahubenij a ſſkody/včinili gſme Snĕm obecnij w Mĕſtĕ Pražſkém s gednoſtegného ſwolenij / na to a k tomu koncy, aby takowé záſſtij/rozbroge/newole/nepřijznĕ / hnĕwiwé neliboſti vplnĕ a práwĕ pominuli/přeſtali/vhaſli/a na wĕky za potomných čaſuw / zlým žádnému Czlowĕku ſpomjnaný nebyli. Na kterémžto Snĕmu z daru Božijho/ my wſſyčkni ſwrchu pſanij Páni, Rytijři, y Zemané y wſſecka Mĕſta Krá-

lowſtwý Czeſkého s námi a wedlé nás/ včinili gſme a zgednali mjr pokog a gednotu mezy ſebau s gednoſworným vmyſlem / včiniwſſe z obau ſtran vmluwy Artykulůw giſtých/ rc.

Když byl wolen Giřý z Kunſtátu za Gubernatora Králowſtwý Czeſkého/

Léta totižto 1452. we Cztwrtek po ſwatém Giřý/ přidán mu byl k raddě a ku pomocy w zpráwě té Pan Jan z Smiřic s těmito Pány/ s Panem Alſſem z Sſternberka/ s Panem Zdeňkem z Sſwamberka/ s Panem Zbyňkem Zagicem z Hažmburka / a s Panem Gindřichem z Michalowic.

Cžaſtokráte gmenowaný Pan Jan Smiřický

wyrozuměw některým Raddam zlým a nevpřjmným/ kteréž ſe z ſtrany mladého Krále Ladiſlawa od zlych Lidi dáli / včinil yakau mohl weyſtrahu Králi Ladiſlawowi/ y s přigatým žiwota ſwého nebezpečenſtwým / yakož oznameno při ſpiſowánj žiwota Krále Ladiſlawa / o čemž AEneas Syluius takto zmjnku činý:

Erat inter Bohemos Iohannes Smirzicius, homo Nobilis & facundiæ gratia inter primos conſtitutus: Is poſtquam Regem Bohemiam ingreſſurum cognouit, literas huiuſcemodi ad eum dedit.

Iohannes Smirzicius Ladiſlao Regi ſalutem.

Venturum te quam primum in Regnum tuum, probo, ſi modo imperaturus veneris, non pariturus, inermem, impotentemq; in tunc, non laudo, niſi bicipitem te mater peperit, ut ex duobus capitibus, unum Viennæ apud amicos dimittas, alterum Bohemorum dubiæ credas fidei. Vale. Epiſtola Comiti reddita eſt, qui cognito tenoré, Georgio eam remiſit, ille accerſito Procerum Concilio, inter quos Iohannes non in poſtremis erat, literarum ſenſum, ſuppreſſo Scribentis nomine recitat, quid mereatur Scriptor percunctatur, dignum morte primi judicant. nec Iohannes ſuo loco ſententiam dicere juſſus aduerſari audet, proditorem & ipſe Patriæ, afficiendumq; ſummo ſupplicio cenſet, qui ea ſcripſit: profertur mox Epiſtola, eius manu ſcripta, & impreſſum annuli ſignum recognoſcitur, damnatus ore ſuo comprehenditur, duarum horarum tempus datur, in quo ſi velit, & animæ ſuæ ſaluti, & domeſticis rebus conſulat, nec diutius vitæ dimiſſus, gladio percutitur. Sic Vir magis eloquens quã cautus, dum alienam vitam ſeruare ſtudet, perdidit ſuam.

Dubrauius tolikéž hiſtoriæ Bohemicæ lib: 29. o těmž takto mluwý w Liſtu 272.

Cuncta apud Ladiſlaum ex arbitrio Comitis gerebantur, inter quæ, hoc quoq, ut Ladiſlaus ad Hungaros, apud quos & natus & iam Rex coronatus erat, primum diuerteret, auſpicia Regni auſpicaturus, quem tamen longius progredi quam Poſonium, non eſt paſſus, ſed ibi Regijs negotijs in Magiſtratibus mutandis, & cæteris proprie ad Regem pertinentibus confectis, curaq; Regni Iano Hunniadi commendata, rurſus Viennam illum retraxit, ſignificans inde Georgio Podiebradio, ad quem diem Ladiſlaus finibus Bohemiæ appropinquare vellet, ut Regnum quoq; Bohemiæ ineat: quo intellecto Ianus Smiricius Procerum haud poſtremus, conſiliariorũq; utriusq; factionis conſilio dat literas ad Ladiſlaum ſua manu in hanc ſententiam ſcriptas. Placet ut in Regnum quam primum venias, ſed

non ſine copijs & armis ſi modo in Bohemia regnare cupis & viuere: Has literas Ladiſlaus puerili videlicet animo Comiti tradidit, illeq; perlectas ad Georgium in Bohemiam remittit nec is moratus, illas in Concilium Procerum, in quo Smiricius quoq; aderat, ſecum affert, ſuppreſſoq; authoris nomine, ſenſum illarum cum magna indignatione recitat: omnibus ſupplicium eum meritum, quisquis literas ſcripſerit cenſentibus, rogat ſeorſim Georgius Smiritij ſententiam, Illo reſpondente ſimpliciter tanquam facti huius ignaro: quid aliud in hac re cenſeam, quam quod cæteri omnes, obtrudit illi literas, jubetq; ſignum & manum agnoſcere, ac ſtatim eodem die ſupplicio capitali afficit, de alieno cautiùs quàm de ſuo capite curioſum. Vidit iſta, Rhamnuſia illa Nemeſis, quæ inſolentiã fortunæ, arrogantiamq; punire ſolet, ipſumq; Comitem qui literas prodidit repente de ſtatu illo ſuo florentiſſimo ita deiecit, ut ei adnitenti Eyncigero, aula, omnibuſq; aulicis honoribus, & ipſa Vienna Vrbe interdiceretur, & niſi ab Alberto Marchione Brandeburgenſi ad portam uſq; Vrbis deductus fuiſſet, lapidatus erat: in exilium ad paternum ſolum proficiſcẽtem quatuor tantùm equites comitati ſunt, cum aliàs frequentiore Satellitio quàm ipſe Rex cingeretur, tantò intentiùs Auſtriaci curabant, ut illo abſente maximo hominum equorumq, apparatu, Ladiſlaum in Regnũ Bohemiæ deducerent.

Někteřý a zwláſſtě ſpolečnýcy w těch nevpřýmných raddách a aukladech wůbec to oněm ſměli mluwiti/ žeby ten pád Pán Bůh na něg dopuſtil z té přýčiny / že geſt on duchowný zbožý a zwláſſtě Raudnicy Stolicy Arcybiſkupſkau ſobě oſobowal/ a mocý gi podmaniti chtěl/ ale takowým nepravým řečem a ſmyſlům lidſkým odpýrá dole pſaná ſmlauwa/ a vſta tak mluwýcým zacpáwá liſt Kunráda Arcybiſkupa Pražſkého / kterýž wěda o laupežech w Czechách/ obzwláſſtně yak ſe duchowný Statkowé mocy odnjmagi/ obáwage ſe aby y Stolice Arcybiſkupſké zbawen nebyl / k Panu Janowi Smiřickému ſe vtekl/ a znage gey býti Muže k ſobě vpřjmného a w Wálkách ſkuſſeného/ kterýžby yakémukoli ſpuntowánÿ nepřátelſkému odolati mohl gemu geſt gi w giſté ſummě peněz, totiž we čtyrech Tiſýcých kopách groſſů Czeſkých s giſtými wyminkami poſtaupil/ přigimagic gey za Ochrániey ſwého y Kapitoly ſwé/ o čemž liſt a ſmlauwa včiněná Léta 1431. důwodněgi wyſwědčuge/ při kteréž přýtomný byli tito Páni, Jan z Michalowic/ Aleš z Dubé na Genſſteyně/ Meynhard z Hradce / Herolt z Kunſtátu ſeděným na Poděbradech/ Jan z Opočna ſeděným na Fraunberce/ Gindřich Berka z Dubé ſeděným na Hauſce/ a Petr z Michalowic/ kteřýž wſſyckni pečetě ſwé podlé téhož Arcybiſkupa k těm ſmlauwám přitiſkli. Nad to, widěl gſem Liſt na Pargaméně pſaný/ neporuſſený a ſpečetěný/ kterýž w ſobě to obſahuge / že Pani Markéta z Michalowic pozůſtalá Wdowa po témž Panu Janowi z Smiřic, a poručnice nad Dětmi a ſtatkem geho od téhož mocně nařýzená/ těch wſſech ſtatkuow podlé ſmlauwy mezy Arcybiſkupem wýš gmenowaným a Janem Smiřickým včiněné/ Gindřichowi z Rožmberka s giſtým powolením Krále Ladiſlawa poſtupuge/ a Gindřich z Rožmberka že geſt tu ſummu peněz w kteréž to Zbožý zaſtaweno bylo/ proti tomu gi položil: Při kterémžto Liſtu pečetě té Pani Wdowy, Zdeňka z Sſternberka Neywyšſſýho Purgkrabý Pražſkého / Jana Starſſýho z Rapſſteyna/ poručnýkůw gi přidaných, Czeňka z Klinſſteyna Purgkrabý Pražſkého/ Mateſa z Záhoře/ Petra z Semel a z Račněwſy/ Zdeňka z Prorubé/ Ramſſe z Hradku/ Waňka Hrzka z Sſwidowic/ Oldřicha z Wrbna, přitiſknuté a přiwěſſené zůſtáwa-

gi. A tak z toho ſe vkazuge že ne aukladně neb bezprawně w držení těch ſtat-
kůw weſſel gmenowaný Pan Jan Smiřický / ale náležitě / to geſt s powole-
ním a na žádoſt Arcybiſkupa y Kapitoly geho, yakž Liſt od téhož daný to w
ſobě obſahuge/a ten napſán geſt w takowá ſlowa wedlé ſmyſlu a řečí wěku
předeſſlého.

My Kunrád z Božij milosti Arcybiſkup Koſtela Pražſkého/ Stolice
Papežſké Legát/známo činíme tímto liſtem wſſem obecně/ a wyznáwáme,
že znamenagice w Zemij Králowſtwij Czeſkého po ſmrti Neygaſněgſſijho
Knijžete a Pána Pana Wácſlawa Ržijmſkého a předřečené Země Krále
wždycky rozmnožitele Ržijſſe/ oſtrými přílyš vkrutnoſtmi Lidi nemiloſti-
wých a ſlytowati ſe nevmějicých/wálky/ſwáry/různice/roztržitoſti/a zbau
řenij řádůw proti řádům/ Stawůw proti Stawům / vmyſlůw proti vmy-
ſlům/neb téhož Králowſtwij bydlitele/ Krále ſwého nahoře gmenowané-
ho gſauce zbawenij a po hřijchu oſyřenij / každý proti každému roztržený/
druh proti druhu nadutý/a druh na druhu žádoſti powýſſený weſpnut/onen
proti onomu powſtawſſe / on onoho wſſeliyak tiſkniſſe/ a onen na onoho ſe
rozlitiw/z Statku y z Těla gey oblupowaſſe / tak že po mnohém rozličných
Kláſſterůw/ Chrámůw a Koſtelůw we wſſech Kragich prwé praweného
Králowſtwij zkažení /Kapitoly také ſwatého Koſtela Pražſkého naſſych řá-
důw/ſtawůw/ſwobod/bydliſſť a Zboží zbawenau/nemiloſrdně a nelitoſtiwě
rozehnali/pro něž po tolikých a tak welikých nebezpečnoſti/mnohých a twr
dých pečliwoſtech naſſych a péči neſčiſlných/ vkrutných neſnazech/ pře weli-
kých auzkoſti/také gſauce ztrápení/zwláſſtě pak bogice ſe/a ſylným myſſle-
nijm vſtawičně rozgimagice/chránice/wyſtřihagice/aby giž praweného Ko
ſtela Pražſkého a náš y naſſych Zbožij/hlawnij a poſlednij Zámek Raudni-
ce/ týmž yakž ſwrchu pſaným naſylim / tak yako y giná Zbožij nám z rukau
wyňat nebyl/pro gehožto wytrženij Koſtel Pražſký a Kapitola naſſe/koneč-
ně w nenabyté zlé mohl a mohlaby vpadnauti: ačkoli pro tak weliká puze-
nij/a Kapitoly naſſy giž řečené tak twrdé a klopotné/ yakož powědijno/ ro-
zehnánij/ odňato geſt nám wſſeliké možením Raddy / s Děkanem/ s Sſkola-
ſtýkau/a s ginými Kapitoly audy/ wſſak geſſtě péči bedliwau pilnij gſauce/
wětſſijch a mnoho horſſijch budaucých naſſych putek ſe wyſtřihame/a tak ne-
wyprawenému a nenabytému z těch přijčin a počátkůw přigiti mohlému
zkaženij/z Božij pomocy zdrawě a dobře rozmyſlně odolati chtěgice / a přes
to mnohých Vrozených Panůw Země Czeſké Přátel nám milých měwſſe
Raddu/ſhledali gſme Vrozeného Jana z Smiřic//w ty čaſy blijzkého nám
ſauſedſtwij bydlenim přiſedlného Statkem y Lidmi/ku podepſaným wěcem
neyhotowěgſſijho a hodněgijho: a tak k zachowánij ſwrchu pſaného Hradu
wlaſtnij mocý naſſý, neb s takowau ſýlau neb obdrženijm čaſto pſaného pro-
tiwenſtwij přetrženij naděge nemagice/ano ſe den o dedne wijce a wijce ſmě-
legi a ſylněgi rozmáhá/z přebrzkých tak welikých nebezpečenſtwij wýſtraž-
něgſſij včiněnj gſauce/ne z omylu neb neopatrně/ale rozmyſlem/tak yak ſme
řekli rozmyſlem dobrým, k zdrawé raddě prwé zmíněných Panůw/ patřijce
na předgmenowaného Jana z Smiřic w giſtotě wěcy mnohých ſaudem po-
znalého w potřebě a w vzkoſti poſtaweni, za naſſeho zwláſſtnijho wywolili
gſme poručnijka a obrancy/genmužto ſamému z mnohých wybranému/ nás
y náš Hrad Raudnicy s oſtatkem zbožij naſſych poručili gſme a poſtaupili /
plnau gemu moc naſſy y wſſeliké práwo popřegice / a dáwagice Hrad náš
giž gmenowaný ſe wſſemi a wſſeligakými geho přijſluſſnoſtmi a práwy / v-
žitky a požitky auročnijmi y ginými/kterýmž bykoli gménem ſwrchu nazwa

nym by-

ným byli gmenowáni/tak za trwalé naſſeho Těla žiwnoſti, yako po ſmrti dr
žeti/gim wládnauti/gey opatrowati/a to s giſtými wýminkami/yakož Liſt
náš ſwrchu dotklé ſmlauwy prwé včiněné hlaholem Czeſkého Jazyka pſa-
ný / a naſſy y gmenowaných Vrozených Panůw pečetmi pewně ohražený
ſwětlegi to vkazuge: Tak opět wzpomenulým některého čaſu prodlenij, když
po ſwrchu y weſpod pſaných ſmluw dokonánij/ a gichž yako na hoře dotčeno
geſt/potwrzenij/y liſty oboge ſtrany vpewněnij, nadepſanij kalnij a nebezpe-
čnij čaſowé mnoho dále než gſme ſe nadáli/trwalij gſau / a den odedne vſta-
wičně wijce a ſmělegi ſe obtěžowali/doſti welikau ſummu peněz yak na zla-
tých, tak na ſtřijbrných groſſijch, od prwé gmenowaného Jana z Smiřic
pro naſſy potřebu přigali gſme a zdwijhli / a ſkrze něho w budaucým ča-
ſu též nám giné Penijze bez pochyby dané býti magí.
Czemuž ſrozuměwſſe/a na oprawowánij neb pro zachowánij čaſto gmeno-
waného Hradu a Zbožij k němu přiſluſſných/od nás gemu yakož giž powědě-
no geſt poručených a poſtaupených/ welikau Peněz ſummu giſtými důwody
giž naloženau/a geſſtě wětſſij naloženau býti magicý/znamenagic a vwažu-
gic/a přigatého Auřadu péči to opatřiti vſylugic/ aby budaucý Kněz Arcy-
biſkup Náměſtek náš a čaſto znamenaná Kapitola / wedlé prwé činěného
Zápiſu naſſeho do Země nawracenijm tak welikých ſſkod / autrat a nákla-
důw/pro giž řečeného Hradu zachowánij/yak gſme ſrozuměli vtracených/a
vtratiti ſe magicých / přijliſſně obtijženij nebyli / nowem nowých Smluw
zgednánijm/ druhý tohoto Liſtu Zápis nawracenij/ ſſkod a nákladůw bu-
daucýmu Knězy Arcybiſkupowi Náměſtku naſſemu polehčugicý/ dali
gſme tak yak ſe podpiſuge obnowiti. Protož zdrawěgſſij opět mnohých V-
rozených Panůw Země Czeſké Přátel naſſych vžiwſſe raddy/ giſtým naſſym
wědomijm a wůli/ ſwobodně zapſali gſme témuž na Hradu naſſem a Zbožij
ſwrchu pſaném/a tímto Liſtem zapiſugem čtyry Tiſýce Kop groſſůw ſtřij-
brných dobrých rázu Pražſkého/s weymínkami tak yak ſe podpiſuge přida-
nými/ geſtližeby ſe žiwnoſti naſſy w ceſtu wſſelikého Těla putowati přiho-
dilo/ a čaſto pſana Kapitola naſſe s pomocy Božij po čaſych k prwnij ſwo-
bodě a gednotě ſwého Rzádu/Stawu/ a Zbožij ſwých k ſwobodnému poži-
wánij bylaby nawracená/ yakož pewnau naděgi wěřijme/ tak žeby k vtěſſe-
ným ſwatého Koſtela Pražſkého bydliſſtijm gſauc nawracenij / radoſtně a
weſele gich ſe přidržeti/a přidržijce ſe weſelili/a tak z ſwobodné ſwé gednoty
a z gednotné ſwobody/ giného kteréhožkoli Biſkupa na mijſto naſſe Koſtelu
Pražſkému ſpůſobiti a wywoliti ſe ſnažilj/tehdy napřed prawený Jan Smi-
řický / tím yakož geſt powěděno ſpůſobem wywoleným a zgednaným Biſku-
pem Náměſtkem naſſym gſa napomenut/pod ſwau wětſſij giſtotu/yakož pr
wé ſlijbil geſt a ſlybuge/ dlužen geſt a bude ſummu ſwrchu gmenowaného
ſwého dluhu ſkrze nás tohoto liſtu mocý y giſtých hodných a rozumných ya
kož na hoře zgewné geſt přijčiny geho zapſaného wezma vplně a zdwijhna/
Hradu mnohokrát gmenowaného Raudnice, ſe wſſijm a wſſeliyakým zbo-
žijm k němu přijſluſſným/a po takowých a welikých protiwenſtwijch půtkách
pozůſtaweným nám geho poručenijm a poſtaupenijmi žádným počtům dlu-
hem nikomu negſa powinen a zawázán poſtaupiti a w moc giž gmenowa-
ného Biſkupa odewzdati bez wſſech odporůw a wýmluw: To také zname-
nitě a zwláſſtně opětugice, přidali gſme a přidáwáme/ cožkoli z miloſti na-
ſſy a z wlaſtnijho obdarowánij přátelům neb Služebnijkům naſſym obyče-
gem prwebylých Biſkupůw w poſlednijm naſſem poručenſtwij dáti a ge da-
rowati vſaudilibychom/a auſtně neb napſánijm s pečetij naſſy přiwěſſenijm

dáti by,

dáti bychom rozkázali/aby to bez odmlauwánij a wſſelikého odpjrání přj-
kázky plně a ſkutečně bylo náplněno. Aniž má týž Jan Smiřický Raudnice
Hradu a zbožij k němu přijſluſſnijch zbawen kterakkoli a odlaučen býti/ do-
nižby ginak dokawadžby/ na hoře gmenowaná geho prawého a ſprawedli-
wého dluhu ſumma gemu w celoſti a vplně nebyla zaplacena/ do nižby prá
telům y Služebnijkům naſſym wedlé naſſeho poručenſtwij a rozkázanij vpl-
ně a cele doſti nebylo včiněno/ſlibugice za nás y za náměſtky naſſe proti to-
muto ſwému poručenij poſtaupenij zapſánij, a wſſech tohoto Liſtu kuſuow
a članků přidanij, žádného nikdý čaſu neodpjrati/ ale to raděgi neporuſſy-
tedlně zachowati/odřijkagice ſe také y náměſtky naſſe wſſeliyakého práwa
yak duchownijho tak Swětſkého vſtanowenij a obyčegůw a neb giných wſſe
liyakých pomocý/kterėžby a neb kterakžby nám a náměſtkům naſſým proti
ſwrchupſaným wěcem neb proti kterémukoli kuſu z nich ſluſſeli a neb ſluſſe-
ti mohli w čaſu budaucým. Pakliby témuž Janowi z Smiřic čaſto pſané-
ho Hradu a Zbožij držení wládanij a požijwánij kterýmkoli obyčegem bez
zaplacenij toho tak ſprawedliwého a rozumného naſſeho zapſánij dluhu ká-
koli odraženu a odtiſſtěnu býti ſe přihodilo/což bohdéy ſe neſtalo/tehdy tomu
Janowi Smiřickýmu plnau a wſſelikau naſſy moc mocý tohoto liſtu dáwá-
me a půgčugeme lidi ſwrchu pſaného zbožij naſſeho kteréhokoli byliby Sta-
wu neb řádu/yak na Polijch, tak w Měſtech a w Měſtečkách nebo we Wſech
bez wſſeligakých práw/žalob/mocý/ kdežkoli zaſtižené ſtawowati/ gijmati/
a wſſeliyak hyndrowati/tak dlauho dokudžby tohoto naſſeho zapſánij ſkute
čnoſti plně a owſſem nedoſáhl. A kdožkoli tento Liſt náš, buď oſoba duchow
nij nebo ſwětſká dobrau wůli a s powolenijm čaſto gmenowaného Jana z
Smiřic neb geho náměſtkůw mělby/tomu práwo přijſlúſſij a přijſluſſeti má
wſſech wěcý ſwrchu pſaných: Kterėžto wěcy na ſwědomij a pewnoſt y prwe
pſaného Jana z Smiřic a geho náměſtkůw bezpečnoſt a obranu pewněgſſij
kázali gſme tento liſt ſpůſobiti/a tak naſſy yakožto dole gmenowaných Vro
zených Pánůw Pečetmi ohraditi/tak zagiſtě a k tomu koncy/aby toheto na-
ſſeho tak řádného a rozumného z giſtých ſprawedliwých a důwodných přjčin
y rozmyſlně wydaného zapſánij wſſeliké owſſem bylo vgiſſtěnij/ Vrozené
Pány ze gména dole položené hnutijm wlaſtnijm vſaudili gſme za dobré/ge
žádati/aby Pečetě ſwé k těmto wěcem a podlé Pečetj Arcybiſkupſtwij naſſe-
ho přiwěſyti a přidati rozkázali,

A my Jan z Michalowic/Aleſs z Dubé na Genſſteyně/ Meynhard z
Hradce/Herolt z Kunſtátu a na Poděbradech/Jan z Opočna na Fraumber-
ce/Gindřich Berka z Dubé a na Hauſce/ Petr z Michalowic ſeděnijm tudjž/
známo činijme ſkrze toto pſanij k prozbám neypoctiwěgſſijho w Kryſtu Ot-
ce Knijžete Kunráda/Arcybiſkupa Koſtela Pražſkého/ a Stolice Papežſké
Legáta předpowěděného/že gſme pečetě naſſe z giſtého naſſeho wědomj k to-
muto Liſtu přiwěſyli/na wjru a ſwědectwj wſſech wěcý ſwrchu pſaných.
Datum Raudnicij Anno 1431.

Ten Pan Jan Smiřický měl Manželku Pani Markétu
z Michalowic/od kteréž pozůſtali dwa Synowé/Wácſlaw
a Gindřich/Smiřičtj z Smiřic.

Pan Wácſlaw z kterého Rodu Manželku pogal

to ſe na ten čas wyzwěděti nemohlo/ ač geſt wěc giſtá že Manželku měl/neb
ſplozena geſt z ni Dcera gediná gménem Magdaléna/ kteráž ſe potomně
dostala

doſtala w Staw Manželſký Panu Mikuláſſowi Kaplijři Duchcowſkému
z Sulewic.

Pan Gindřich Smiřický/druhý Syn P. Jana

na Smiřického/ býwal na ſlužbě při Cýſaři
Frydrychowi s nemalau wděčnoſti a pochwa
lau/ yakž wyprawuge Liſt gmenowaného Cý-
ſaře/pſaný Německým Jazykem/ pod Pečetij
Cýſařſkau wiſucý/w kterémž ſe dokládá: Po-
něwadž Cýſař Vrozenoſt a ſtarožitnoſt Rodu
geho ſeznal a ſhledal/ magjc w vwážení wěr-
né a pilné ſlužby od téhož činěné/že gey za Pá-
na Swaté Ržijſſe wyhlaſſuge a wyzdwijhu-
ge/ tak aby on y s Dědicy a budaucými ſwý-
mi/ ſwobodný a korauhewný Swaté Ržijſſe
Pán (Německý frey Panner Herr) pſáti ſe
mohl/ a od giných wſſech takowým Tytulem ctěn byl. Dotčený Liſt v Pa-
na Jaroſlawa Smiřického widěl gſem giſtě neporuſſený/a magjc gey w ru-
kau/přečetl gſem ho/kteréhož datum geſt w Wamdernachu/ Léta 1475.
w Pondělij poſt Dominicam Oculi.

Téhož Liſtu potwrzowal Wladiſlaw Král Czeſký giným Mageſtátem
ſwým témuž Panu Gindřichowi y potomkům geho na čaſy wěčné/ kterýž
geſt pſán řečij Latinſkau/a odemne na ſkrz přečten. Datum Anno ut ſuprà
10. Octobris.

Widěl gſem y giný Liſt gmenowaného Krále Wladiſlawa/ též Latin-
ſkau řečj pſaný/Léta 1477. a témuž Panu Gindřichowi ſwědčijcý/gehož-
to ſmyſl geſt takowý:

Wladiſlaw z Božij miloſti Czeſký Král/ Margkrabě Mo-
rawſký/Lucemburſké a Slézſké Knjže/a Margkrabě Lužické. Známo činj
me tímto naſſym Liſtem wſſem wůbec/kterak žádoſtiwý gſauce k budaucý-
mu dobrému/ Koruně Králowſtwj a důſtogenſtwj naſſeho proſpěti/ y ma-
gjce také doſtatečnu wědomoſt o opatrnoſti a rozſudku Vrozeného Gindřicha
z Smiřic/wěrného naſſeho milého/ wywoliwſſe gého k Panſtwj naſſemu ſſe-
ſti Měſt přiſluſſegjcých k Koruně Králowſtwij naſſeho Czeſkého/ na mýſtě
naſſem s lidem wálečným gey gſme wyſlali/a to ne ſkrze omyl a nerozſſaff-
noſt/ ale s giſtým rozmyſlem/ a naſſym konečným wědomijm a wůli Krá-
lowſkau/dáwáme témuž Gindřichowi a poſtupugeme wládařſtwij y wſſeli-
yakau moc s Měſſtiany/Poddanými/y ſewſſemi w gmenowaném Panſtwj
ſſeſti Měſt poſtawenými/ činěnj/gednánij/w ſwornoſt vwedenij/wedlé zdá-
nij ſwého/ pokoge y přijměři vſtanowenij/ kterýžto pokog my ſami včiniti/
zgednati a ſrownati bychme mohli/ geſtlibychom přijtomnj byli/ ſlibugijce
ſlowem naſſym Králowſkým to ztwrditi a zgiſtiti/ cožbykoli ſkrz gmeno-
waného Gindřicha w dotčeném Panſtwj naſſem ſſeſti Měſt gednáno/ſrow-
náno/ a načemkoli zawřijno bylo/ yakž ſluſſij na ſpůſob prwnj Králowſký/
pod naſſy Pečetij Králowſkau/ kterauž k Liſtu tomuto přiwěſyti gſme roz-
kázali/genž geſt dán w Praze/w Pondělj před památkau Swatých Filipa a
Jakuba/ Apoſſtoluow Páně/ Léta 1477. Naſſeho Králowſtwij Léta
ſſeſtého.

Vmřel pak předřečený Pan Gindřich z Smiřic Léta 1478. a pocho-

wán

wán w Lisy/ kteréhozto Panstwj w držený byl. Měl Manželku Pani Kateřinu Masstěwskau z Kolowrat/ genž byla po smrti geho Wdowau let množstwj/ a tu Pani Kateřinu porodila Markéta z Plawna/ kterauž připomjnagij paměti rozličné/ yako Města Lisy/ gemuž swobody na gisté wěcy spůsobila/ a paměti Kostelnij/ kteréž platy ročnijmi a stálýmiž sstědroty swé opatrowala. Po ni zůstali čtyři Synowé/ Jan/ Albrecht/ Zygkmund a Jaroslaw ginák Gindřich/ a Dcer sedm/ gmenowitě Elisska/ kteráž byla dána Panu Přechowi z Czestic/ w Létu Páně 1487. a vmřela w Létu 1499. w Sobotu před prwnij Neděli Adwentnij: Anéžka/ Lidmilla/ Markéta/ Johanka/ Magdaléna/ Anna/ tři dané byli do Klasstera w ssesti Městech/ nedaleko od Zitawy/ kdež Panna Johanka a Panna Anna w Klássteře řečeném Libenthal/ a Panna Magdaléna w Morgentalu/ w Panenské neporussenosti zemřeli.

Panna Anýžka odewzdána byla neyprwé za Manželku Panu Giřijkowi Hraběti z Guttnssteyna na Zámku Znogemském/ a gsauce potomně Wdowau/ pogala sobě Pana Samuele z Hradku.

Pannu Lidmillu wzal k Stawu Manželskému Pan Bernhart z Waldssteyna a na Krupce/ Neywyžssij Mincmeystr Králowstwj Czeské°/ Pán wssech ctnosti plný/ s nimžto zplodila Pana Albrechta a Pana Jana z Waldssteyna/ a ten Pan Albrecht byl Otec Pana Jana z Waldssteyna/ Neywyžssijho Komornijka Králowstwij Czeského.

Po smrti prwnijho Manžela/ wzala sobě Pana Gindřicha Hrabě z Gutnssteyna na Neysstatle a Pffalcu/ když gi ten vmřel/ dostala se za Pana Giřijka Křineckého z Ronowa.

Panna Markéta zasnaubená Panu Czeňkowi Sskworeckýmu z Klinssteyna a na Sskworcy/ s nimžto měla gednoho Syna pozůstalého Pana Gindřicha/ kterýž w Vherském tažený/ proti auhlawnijmu Nepřijteli gména Křestianského/ gsauc poslednij toho Rodu/ zahynul.

Léta Páně 1467. předstijragij některé paměti Pana Hynka Smiřickýho na Smiřicých/ a od toho nacházý se List daný někakému Sstěpánowskému na gisté Dědiny/ gehož datum gest na Smiřicých Anno ut suprà, w Neděli před Božijm Tělem. Měl Manželku Pani Kateřinu z Miletina/ gegižto List tolikéž se spatřuge/ potwrzugjc témuž Janowi Sstěpánowskému Hássessu od Manžela gegiho: Při něm gest gegi Pečet/ a nimo tu přitisknutá y Pečet Pana Czeňka z Křečowa. Datum Anno 1476. w Pátek po S. Prokopu.

Pan Jan Smiřický a na Hausce/ Syn Ney

starssij Pana Gindřicha gmenowaného, a Pani Kateřiny z Kolowrat/ měl sobě danau Manželku Pani Worssylu Bochowcownu z Slézska/ s kterauž splodil třij Syny/ Gindřicha Ladislawa Wacslawa/ a třij Dcery Magdalénu/ Johanku/ a Annu.

Panna Magdaléna dostala se Panu Jenowi Wančurowi na Giřicých/ a gsauc po ně Wdowau/ s druhým Manželem Panem Jaroslawem Beřkowským z Ssebiřowa znowu w Staw manželský wstaupila.

Panna Johanka w Panenstwij vmřela/ a třetij Sestru Pannu Annu pogal Pan Mikuláš Wančura na Giřicých/ Syn swrchu psaného Pana Jana/ kterýžto Pan Jan Człowěk rozumný a včený, wolen gsa na Purgkrabstwij Pražské/ vmřel a pochowán w Lisý w Kostele/ kdežto na Hrobě geho gest napsaný takowý text:

Anno 1506. Sabatho ante Purificationem, obijt Generosus Dominus Dominus Iohannes de Smiricz, hic sepultus, &c. Orate pro eo.

Pan Gindřich Smiřický Starssij Syn Pana Jana Smiřického měl Manželku z Foytlandu Pani Fumu z Tettowa/ od kteréž byl Syn Hans Wylim/ genž byl vmřel bez pogaté Manželky zůstáwage Panicem/ a Dcera Kateřina/ kteráž dána w Staw Manželský Panu Janowi Mikulássowi Hasinssteynskému z Lobkowic.

Druhého Syna po Panu Janowi Smiřickým totiž Pana Wladislawa byla Manželkau Pani Anna z Tettowa/ Sestra předepsané Pani Fumy z Tettowa/ kteráž gemu porodila dwa Syny Zygmunda a Wácslawa/ wůbec gmenowaného (Pan Waněk z Smiřic,) a dwě Dcery Orssylu zasnaubenau Panu Joáchymowi Beřkowskému. Matku Pana Gindřicha Beřkowského/ genž byl žiw tehdáž když gsem tuto Knihu spisowal/ a psal se z Ssebiřowa a na Logewicých a druhau Markétu/ kteréžto Manželem byl Pan Arnosst Hasnssteynský z Lobkowic a na Walči.

Pan Zykmund Smiřický za mladosti wěku swého dán od swého Streyce Pana Jaroslawa Smiřického k posluhowánij Kardynálowi Trydentskému Panu Krystoffowi Madrucowi/ a gsauce gednoho času na Moři se dwěma Streycy téhož Kardynála proti Turku wyprawen gesstě w mladosti swé přissel w ruce Pohanům/ o němž tak zagatém nic gistého nenij gesstěli žiw pozůstáwá/ čili vkrutnosti Tureckau zahlazen gest.

Bratr pak geho mladssij Pan Wácslaw Smiřický ginak Pan Waněk gezdijc z mladosti po službách Wogenských/ a zwlásstě proti Pohanům sstiastněgi hrdinstwj swé wykonáwal/ neb nebyl owssem

yat od Nepřjtele yako Zygkmund/ale gsauc zraněný w Hlawu/ a protož w sluchu nedostatečný vmřel bez Manželky w Czechách / mage wěku swého okolo ssedesáte Let/a pochowán w Kostele Lstiborském blízko Klinčowa.

Třetj Syn Pana Jana Smiřickýho P. Wácslaw/nemage tolikéž Manželky/bez Dědicůw z tohoto Swěta sessel.

Pan Albrecht Smiřický druhý Syn P. Gindřicha Smiřickýho a Pani Kateřiny z Kolowrat/ žiw byl při Dwoře Krále Vherského Mathyásse drahně let/ statečně a hrdinský w Wálkách proti Turku y giným Nepřatelům se chowagic/pročež y od Krále znal k sobě welikau lásku/ ale yak srozuměl že on proti Czeskému Králowstwj Wálku zdwjhnauti mjni/nechtěge proti Wlasti swé bogowati / časně od Krále žádal odpusstěnj/kteréž když obdržel/nawrátil se do Czech na Dědictwj swé/ žiw gsa na Zámku swém Lisy až do Léta Páně 1505. na gehožto Hrobě w Kostele Liseckém tento nápis pozůstáwá. Anno 1505. in die Sanctæ Apolloniæ obijt Generosus Dominus Dominus Albertus de Smirzic, hic sepultus.

Bratr dotčeného Pana Albrechta P. Zygmud Smiřický a na Skalách/třetj Syn Pana Gindřicha Smiřickýho a Pani Kateřiny z Kolowrat/gsauce téměř gesstě w Dětinském wěku/dán na službu do Vher k Biskupu Waradinskému. Přihodilo se pak že nynj řečený Biskup wzáctný dar a Presens od pěkných Koni a giných drahých wěcy Králi Mathyássowi odeslal/a přitom wyprawen za Edlknoba k Králi Mathyássowi y Pan Zygmund Smiřický/wedlé giných Mládenečkůw Stawu Panského a Rytjřského/ a tak obadwa Bratřj/ totiž Pan Albrecht a Pan Zygmund byli při službě Krále Vherského Mathyásse. A když Albrecht z oznamené přjčiny odgel z Vher/Pan Zygmund gsa yako w Dětinské mladosti/ tak dalece se na to nerozmeysslege/ před Králem Mathyássem se ohlasyl / byť to wsse což w Czechách má za Dědictwj stratiti měl / že od Krále nepogede. Wděčná welmi byla ta řeč Králi/ač od mladého člowěka mluwená /a toho k wyrozuměnj hned se mu pod Králowskau wjrau zawázal/že gey chce takowau milosti Králowskau obdařiti/oby on sám wice Statku měl nežli magi w Czechách wssyckni Páni Smiřicti. K vznáwage lásku Králowskau Zygmund/zůstal w Vhřich tak dlauho/až y Řzeč Czeskau zapomenul/a až y Král Mathyáš vmřel / potom teprwa se do Czech nawrátil ke Dworu Krále Wladislawa/gemužto pozorugic na Službu/pogal sobě Manželku z Rodu Panůw z Bostowic a z Czerné Hory/ale ona w brzkém času magice spolu gedinkého Syna vmřela y s nim.

Pan Jároslaw ginák Gindřich čtwrtý Syn P. Gindřicha Smiřickýho vmřel nemage Manželky / yakož wssyckni Bratřj gmenowaného Pana Zygmunda bez Dědicůw sessli / krom geho samého / kterýž po smrti prwnj Manželky z Bostowic wzal sobě druhau / totiž Pannu Kunku z Fictum a z nowého Ssumburku/s kterúž společně žiw byl do padesáti

desáti let/a ta byla Dcera Pani Anny Marty z Mildorffu / magic Prababu Pani Annu z Wolffsdorffu.

Od něho a od gmenowané Kunky z Fictum posslo osm Synůw a osm Dcer/ yako Markéta kteráž dána potomně Zygmundowi Brozanskému/ Kateřina Bernhartowi Zěhussyckému/Anyžka Wácslawowi Kordulowi/ po gehož smrti zasnaubená Panu Janowi Gestřibskému / a Panna Saloména odewzdána za Manželku Panu Czeňkowi Mičanowi z Klinssteyna a z Rostok/Purgkraběti Hradu Pražského/ po kterémž když gsem tuto Knjhu psal Wdowau zůstáwala.

Žiw byl také na ten čas Syn gegi Pan Frydrych Mičan/a psal se z Klinssteyna/z Rostok a na Jamným.

Giné pak Dcery čtyry gmenowitě Maryána/Sydonya/Johanka a Lidmilla/pomřeli gsau w neposskwrnosti Panenské.

Swrchu psaný Pan Zygmund z Smiřic o němž se mnohé a dobré pamětj spatřugi/vmřel magic wěku swého let osmdesáte/ a pochowán w Kostele nedaleko od Zamku Skal řečeném Teyn: třj toliko z Synůw geho totiž Pan Jaroslaw/Pan Albrecht a Pan Gindřich let dospělých dossli. O těch tehdy poněwadž ginj w mladosti pomřeli, pamět tuto pozůstawjm / kladauce staršjho Pana Jaroslawa naposledy / gehož žiwot a Služby oznámim/neb za mé pamětj žiw byl.

Pan Albrecht Smiřický Syn Pana Zygmunda Smiřickýho a Pani Kunky z Fictum / kterému se bylo dostalo Panstwj Náchodské a Miletinské: měl Manželku Pani Hedwiku z Hažmburka / Dceru někdy Pana Jana Zagice z Hažmburka/kterauž byla porodila Kněžna Minstrberská/Dcera Knjžete Karla Minstrberského/a ta porodila gemu Syna Wácslawa a tři Dcery/ gmenowitě Pannu Marussku / genž byla Manželkau Pana Wylima z Waldssteyna/a s nim giž žiwa na ten čas nepozůstáwá/Pannu Annu a Pannu Kateřinu.

Panna Anna spogená byla Stawem Manželským s Panem Albrechtem z Rodu a Kmene Panůw Slawatůw.

Pannu Kateřinu pogal k stawu Manželskému Pan Jan Lukáss z Žerotjna/po gehožto smrti wdaná za Pana Jana z Řjčan. Ty pak gmenowané Děti Pana Albrechta Smiřickýho po smrti geho / Pan Jaroslaw Bratr téhož swrchu psaný měl w swém opatrowánj/ s nimiž yako wlástnj Otec nakládal/ Statky gegich rozmnožil a rozssjřil / a gich potom Synům giž dorostlým postaupil.

Syn Pana Albrechta Smiřickýho Pan Wácslaw na Náchodě a na Sskworcy/ přigew z Včenj ze Wlach/ do Země Sstyrské se obrátil ke Dworu Arcyknjžete Karla/ gehožto za některý čas byl Mundssenkem.

Léta potom Páně 1587. oblíbil sobě za Manželku Pannu Dorotu z Ssternberka/Dceru Pana Ottagara Holického z Ssternberka a na Lisstně/ s kterauž žiw gsa toliko ssest Let / vmřel při Swátku swatého Wawřince/

Léta 1593. pochowán w Kostele Náchodském / wedlé Těla Pana Otce swého/zanechaw dwa Syny/ totiž Albrechta/Wácslawa/a Dceru gménem Kateřinu.

Nynij dotčený Pan Otec geho Albrecht od Cysařůw Řijmských a Králůw Czeských y od Země w mnohých wěcech a newolech potřebowán a wysylán/Léta 1566. gsauce y proti Turku Nepřijteli s Cýsařem Maximiliánem druhým w weřegném Tazenij w Vhřijch/ yak se odtud nawrátil/brzo potom vmřel/a pohřben w Kostele Náchodském.

P. Gindřich Smiřický z Smiřic na Skalách/

na Warowě a Horčicých/neymladssij Syn Pana Zygmunda Smiřického/a Pani Kunky z Fictum / oddán byl s Pani Elisskau z Waldssteyna/Dcerau někdy Pana Jana z Waldssteyna/a na Hradku nad Sazawau/Neywyšsijho Komornijka Králowstwij Czeského. Gsauc pak tolikéž od Cýsařůw a Králůw Czeských w Zemij potřebowán/ y z Země wysylán/ Léta 1568. vmřel/a w Kostele Rowenském kterýž Teyn slowé podlé Pana Otce swého pochowán.

Po něm Synowé třij Pan Zygmund/ Pan Jaroslaw Jan/ a Pan Albrecht Wladislaw/zůstali / a Dcera gedna Manželka Pana Jaroslawa z Wartmberka gménem Anna Kateřina.

P. Zygmund Smiřický z Smiřic na Skalách/

Dubu a Frydssteyně G. M. C. Radda / Syn neystarssij téhož Pana Gindřicha/ yak byl dán skrz Pana Jaroslawa Streyce a Poručnijka swého ke Dworu neyprwé Cýsaře Maximiliána/ tak až do Rudolffa druhého toho gména Cýsaře panowánij/ na Auřadě Mundssenkstwj zůstáwal a zůstáwa/pogal sobě za Manželku Pani Hedwiku z Hazmburka/Dceru Pana Giřijho Zagice z Hazmburka a na Mssenném/ od kteréž byli potomko: za času prácy mé w wěku gesstě mladém tito / starssij Syn Jaroslaw/ Elisska Kateřina Dcera/potomně Gindřich/ Giřj a Albrecht/a Markéta Dcera

Wlastnij Bratr téhož Pana Zygmunda Pan

Jaroslaw Jan z Smiřic a na Aulebicých/ Rudolffa druhého z Božij milosti Cýsaře Řijmského Mundssenk/ hned z mladosti swé náchylný ke wssem chwalitebným ctnostem a Panským skutkům/ do cyzých Zemij se progijždege swětských přiběhůw skaussel/a gsa několik let w Zemij Tyrolské při Arcyknijžeti Ferdynandowi / témuž w mnohých wěcech platných slaužil/ až potom nawrátiw se do Czech na Dědictwij a dijl po Otcy sobě należegicý/ při Dwoře Cýsaře Rudolffa druhého w Auřadě Mundssenkstwij trwal / mage ode wssech Lidij yakožto Pan k gednomu každému přiwětiwy/postawy krásné a

sné a spanilé/ lásku welikau a přijzeň: A hle když sstiastně ač s mnohým nebezpečenstwjm mnohé Kraginy progel/ tu teprwa w Wlasti milé to sstěstij zrádné w nesstěstij proměněno gest/nebo Léta Páně 1588. w nocy w Pátek po Božjm Wstaupenj/ w Menssjm Městě Pražském/nesstiastným pádem k welikému aurazu přissedssy/od něho y vmřel/a tim netoliko Přátely swé/ale y ty wssecky gimžto známy byl/ k weliké wzbudil žalosti a lijtosti/ pochowán w Menssým Městě Pražském/v Swaté: Mikuláse/yakž Kámen nad Hrobem geho y Epitaphium pěkně ozdobeným textem to vkazuge.

P. Albrecht Wladislaw Smiřický z Smiřic na

Hořicých a Aulibicých/ Arcyknijžete Maximiliána Komornijk/ yak na včenij do cyzých Zemi byl dán k progijžděnij gich/ až do let wěku swého giž prostřednijho/obzwlásstnj měl náchylnost/ pročež gich progel množstwij a shlijdl w dobrém sstěstij. Byl w Tažen[illegible] s gmenowaným Arcyknijžetem Maximiliánem do Polský y ginde. Měl Manželku Vrozenau Pani Barboru z Lobkowic.

Wýss gmenowaný P. Jaroslaw

Smiřický z Smiřic a na Kostelcy nad černými Lesy/ Klučowě a Koloděgich/ ꝛc. Cýsaře Řijmského Rudolffa druhého Radda/a Dworu geho yakožto Krále Czeského Hoffmistr w Králowstwj Czeském/byl Neystarssjm Pánem w tom Rodu/statkem y poklady nad giné mnohé bohatý. Narodil se okolo Léta Páně 1516. žiw gsa w mladosti chwalitebně ke wssem Heroitským a Rytjřským ctnostě náchylný/ w nichžto y Léta swá strávil. Měl Manželku Vrozenau Pani Kateřinu z Hažmburka/Dceru někdy Vrozeného Pana Jana Zagice z Hažmburka na Budyni a na Mssenném/ kterauž byla porodila Pani Markéta Kněžna Minstrberská/ Dcera Pana Karla Knijžete Minstrberského/ po niž dwa Synowé a dwě Dcery w dětinstwj pomřely. Byla ta Pani w stawu swém Wdowském prawá Judyth/žiwot swůg Panský a náležitě wedauc.

Léta Páně 1540. když Cýsař Karel toho gména

pátý/w Nydrlantu Měsstany Města Gentu pro gegich prowiněnj na hrdle trestati dáti měl/ k kterémuž také Ferdynand Bratr geho toho času Král Czeský gel/ Pan Jaroslaw Smiřický s týmž Králem Ferdynandem z swé swobodné wůle také tam táhl/ gsauc očitým swědkem těch wssech wěcy kteréž se w Gentu dáli.

A když gmenowanj Potentátowé Řijmssti Cýsař

Karel a Ferdynand proti Hanussowi Frydrychowi Knijžeti a Kurffirsstu Saskému wogenský táhli/ gey porazyli a gali/ Pan Jaroslaw gmenowaný gsauc Mundssenkem Krále Ferdynanda w témž tažení byl/ a po obdrženij wijtězstwij/ tu hned w poli s ginými od Cýsaře Karla na Rytijřstwo pasowán. Což se dálo Léta 1547.

Druhého pak Léta/ to gest 1548. Arcyknjže Maximilián/ Syn Krále Ferdynanda/ gel do Hyspanye/ aby pogal za Manželku Marygi/ Dceru Cýsaře Karla/ s nimžto se wypravil y Pan Jaroslaw Smiřický/ propusstěn z gmenowaného Aufřadu od Krále Ferdynanda.

Toho času Otec geho Pan Zygkmund Smiřický vmřel/ pročež Pan Jaroslaw musel se do Czech nawrátiti/ aby yakožto neystarssý mezy Bratry/ Statky Dědičné k sprawowanj přigal/ což y včinil/ yak se nawrátil/ přegew Zemi Wlaskau a Frantskau.

Léta Páně 1543. Cýsař Ferdynand Dceru swau Arcykněžnu Alžbětu Králi Zygkmundowi Augustowi Polské[v] w Staw Manželský zasnaubenu poctiwě odeslal/ s mnohými ginými Pány / mezy kterýmiž byl Pan Jaroslaw Smiřický. Potom když druhau Dceru Arcykněžnu gménem Katerinu téhož Cýsaře Ferdynanda/ týž Král Sygismundus Augustus Polský w Staw Manželský bral/ Léta totižto 1553. ten též Pan Jaroslaw wyprawen byl s ni od Ferdynanda Cýsaře do Krakowa/ kdež přýtomen byl y při Swadbě y při Korunowánj/ Léta Páně 1550. když Arcyknjže Maximilián z Hyspanye do těchto Kragin s Manželkau swau se nawracowal / gsauc giž na Králowstwj České wolen/ wygelo proti němu z Czech/ z Morawy/ z Slézska/ z Vher/ z Rakaus/ množstwj Panůw až do Genue/ mezy nimiž y častokráte gmenowaný Pán počten gest/ yakož tolikéž podlé Pana Wratislawa z Pernssteyna a giných / wyprawen od téhož Maximiliana z Mantue do Rjýma k Papeži Juliowi z Rodu de Monte, aby gey gménem geho nawsstjwil.

Na giné tolikéž pilné a znamenité gednánj/ Legacy/ na Rjšské Sněmy/ na Swadebnj Weseli/ na Rytjřské činy/ od ewssech čtyř Cýsařůw/ totiž Cýsaře Karla/ Cýsaře Ferdynanda/ Cýsaře Maximiliána/ a Cýsaře Rudolffa/ Arcyknjžat Rakauských potřebowán byl/ od Léta 1540. až do tohoto času/ slaužjc Domu Rakauskému/ kteréhož gsem tuto Knjhu spisowal/ pročež y gich Cýsařskau milosti byl obdařen: Jako Léta 1558. od Cýsaře Ferdynanda do Saudu Zemského dosazen/ od Cýsaře Maximiliána Marssalkem Dworu Králowstwj Czeského včiněn/ při kterémž Auřadě trwal sseſtnácte let/ počnauc od Léta Páně 1570. od Cýsaře Rudolffa Hoffmistrstwj Dworu Králowstwj Czeského přigal/ vžjwagjc toho Auřadu až do toho času/ kteréhož gsem se s Knjhau tauto obýral.

Giné mnohé a wzáctné paměti o tom Rodu Panůw Smiřických se nacházegj/ kteréž na rozličných mýstech w těchto Knjhách položené gsau.

Czasto gmenowaný Pan Jaroslaw Smiřický/ k budaucý památce a k welikému prospěchu Rodu swého / Panstwj swá a Statky wssecky Kssafftem toliko gednomu Streycy swé[v]/ totižto Panu Zygkmundowi Smiřickýmu/ yakožto Pánu po sobě toho Rodu neystarssýmu/ do geho smrti k vžjwánj a k mocnému wládnuti odkázal/ nařizugjc to/ aby wždycky neystarssý z Panůw Smiřických každý toliko do smrti/ wssak bez vgmy a sskody budaucýho držitele těch Statkůw vžjwal/ dokawádž ten Kmen a Rod Panůw Smiřických na swětě trwati bude/ opatřiw y to dostatečně/ aby žádný z Panůw Smiřických nemohl se o ten Statek ani s žádnými smlauwati/ ani gey prodáwati/ zastawiti/ darowati neb měniti/ tak yakož o tom w Dckách Zemských Kssafft geho zřetedlně wyswědčuge.

Vmřel pak Léta Páně 1597. w Auterý po swatém Martinu/ a pochowán w Kostele při Zámku Kostelcy/ tu kdež sobě sám pohřeb dal za žiwobyti swého připrawiti.

O Erbu a Rodu starodawném Panůw a Hrabat z Guttnssteyna.

Kapitola XVII.

Hlas gest mezy Lidmi a wůbec wěřeno/ žeby Páni z Guttnssteyna Hrabaty a Pány slauli/ okolo Léta 780. na kterýžto Tytul Hrabstwj od Cýsaře Frydrycha prwnjho gmenowaného Barbarossa, žeby konffirmacy předkowé gich wzali Léta 1163. čemuž yá owssem wjru dáwám/ yakožto Lidem wjry hodným/ ač gsem takowého Magestátu neb konffirmacy newiděl. Syce gesstě toho času Hrabata kreowanj nebýwali/ ale toliko ti se psáti mohli Comites/ kteřjž měli začátek ex origine Regum vel Principum.

Widěl gsem poznamenáno w gedné pamětj/ že P. Buryan z Guttnssteyna měl w drženj swém tyto Hrady, gmenowitě/ Nenkthl/ Flusemberk/ Petrsburk/ Rabssteyn/ Chisse/ Točnjk/ Nectiny/ Rensberk

Bělau/ Gutſſteyn/ Táchow / Přjbram / Račow/ a Sſwamberk / ale yakby to dáwno bylo neny doloženo. O tom Panu Buryanowi prawy že měl Manželku z Rodu Panůw z Ortnberka/ gehožto ſamého porodila Kolowratowna: od té pak Pani z Ortnberka zůſtal byl Syn/ Pan Wolff Hrabě z Gutnſſteyna/ kteréhož když ženil Pan Buryan/ požádal od gednoho každého z Rychtářůw Poddaných ſwých gedno Tele k Swadbě/ a ſhromážděno gich 1700, tolikež od každého Mlináře Poddaného ſwého požádal gednoho Wepře/ a ſneſſeno gich 500. z čehož ſe weliké bohatſtwy předkůw Rodu toho vkazuge. Odpočywá pak Tělo gmenowaného Pana Buryana w Kláſſteře Táchowſkém.

P. Wolff Hrabě z Guttnſſteyna

měl Manželku Pani Annu z Raupowa/ Dceru Pani Markéty z Klinſſteyna na Pořičy/ Neſwěticých/ a Žiákowě/ kteréžto Tělo pochowáno geſt w Plzni w Kláſſteře Boſáckém.

Zanechal dotčený Pan Wolff toliko gednu Dceru Pannu Markétu/ kterážto potomně dána byla P. Wáclawowi Sſwyhowſkému z Ryzmberka/ genž byla žiwa Léta 1571. yakž gegi kſſafft wyſwědčuge pſaný nazeytři po S. Filipu a Jakubu/ wněmžto nařyzeni gſau Poručnjcy / Pan Petr Wok z Rožmberka na Bechyni a Wittnberce/ P. Gindřich Hrabě z Guttnſſteyna a na Nepomyſly/ Pan Kryſtoff Raupowſký z Raupowa a na Pořičy Vgec tetti/ a Pan Jan Dluhoweſký z dlauhé Wſy a na Záwlekowě,

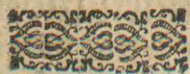

O P. Albrechtowi děge ſe

zmynka w některých pamětj/ že gě byl Neywyšſſym Mincmeyſtrem Králowſtwy Cžeſkého/ a pſal ſe na Kolyně/ a zaſtawil Mělnyk Zámek ſwůg zápiſný Panu Kryſtoffowi z Wartmberka/ w půl pátu Tiſýcy kopách Miſſenſkých/ etc.

O tom Rodu nemohlo ſe nic wice wyhledati/ wſſak nic méně na rozličných mýſtech o něm ſe zmynka děge.

O Erbu a Rodu Panůw z Wrtby ſtarodawném/ kteřyž znameny Rytyřſkého tak yak Páni z Guttnſſteyna vžywagy.

Otomcy wěku tohoto Páni z Wrtby/ wyprawugj předky ſwé wlaſtnj býti ony wzneſſené Pány/ kteřyž ſe pſáwali z Mělnyka/ o nichž mnohé pamětj wzáctné w Králowſtwy tomto pozůſtáwagy.

W Létu Páně 892 w liſtu 60 v Hágka/

připomynagy ſe z Rodu toho Oſoby takto:

Lidmilla Kněžna, welmi nábožná Pohanka, porodila Bořiwogowi Syna/ gemuž gméno dáno Spitihněw: Y pozwal Bořiwog na hody radoſtné Slawibora Bſſowſkého Hraběte, Muže welmi wzáctného/ též y Lidoſlawy Manželky geho, Rodiče Lidmilli Kněžny/ s mnohými Wládykami a Zemany na Wyſſehrad/ etc.

W Liſtu pak též Kronyky 62. téhož Slawibora ſnažnoſt ſe wyprawuge/ kterauž měl k Knyžeti, nakloňugyce myſl Cžechůw k Bořiwogowi/ s ginými mnohými z ſtrany Bořiwogowé/ kteřyž chtěli ten prchliwý lid vkrotiti pěknými ſlowy a lahodným napomynánym/ a Slawibor byl geſt yako prwny mezy nimi/ etc.

Pana Hroznatu Liſt nyny dotčené Kronyky

186. při Létu 1152. wypiſuge těmito ſlowy:

Geden z Panůw Cžeſkých welmi znamenitý a yako prwny, gméně Hroznata/ wyprawil ſe wedlé giných bogownjkůw na Paut do Geruzaléma / a wezl s ſebau Kápi zlatě, perlami drahými nákladně ozdobenau/ kterauž dal vdělati za žiwobytý ſwého Biſkup Gindřich/ a před ſmrti poručil gi Hroznatowi, aby ſkrz něho na hrob Kryſta Pána položena byla / což on včinil / a ſpůſobiw tam giné a giné wěcy, w dobrém zdrawj téhož Roku domu ſe nawrátil.

Toho Hroznaty geſt wěčná památka Kláſſter Chotěſſowſký / nákladem geho wyſtawený ke cti a chwále Panu Bohu: kdež ſe geſſtě Hrobowé Rodu toho s nápiſy ſpatřugy/ a geden geſt takowý.

Anno Domini 1196. hic ſepulta eſt Domina Domina Voyſlava Illuſtris Comitis, Domini Domini Hroznatæ templi & Monaſterij fundatoris, ſoror, a na hrobě mramorowém takowý geſt Erb, yakéhož y nynj vžywá Kláſſter Chotěſſowſký.

Z těch tedy Panůw kmene počátek Rodu ſwého býti prawy Páni z Wrtby / a toho přigmý w Rodu ſwém nikdý nenémj

O Panu Petrowi z Wrtby nacházým pamět / že geſt za dnůw Krále Wáclawa darowal něgaký plat Kláſſteru w Plaſých.

Toho čaſu kteréhož gſem tyto Knyhy ſpiſowal / žiw byl z Rodu toho Syn Pana Sezymy z Wrtby / Pan Jan z Wrtby a na čerweném Hrádku / kterýž měl dwa Syny/ Jana Hroznatu z Wrtby / a Wáclawa z Wrtby a na Gindřichowicých.

O Starodáwném Rodu a Erbu Panůw z Bibrſſteyna/ w Czechách/ w Slézſku a w Polſſtě.

Kapitola XVIII.

WEdlé wypſáný Kronyk ſtarých a pámětj rozličných ten Erb přineſſen geſt z Helwecý, neb z Kragjny Sſweycarſké do tohoto Králowſtwý/ w kterémž ſlauli Hrabata z Bibrſſteyna/ magýce giž prwé od Knjžat a Králůw tytul ten ſobě daný / nimžto ge y Hyſtorycké Pýſma gmenugý/ obzwláſſtně pak Cromerus, kteréhož tuto ſlowa kratýčce připomenu.

Po ſmrti Krále Wáceſlawa / totižto Léta Páně 1305. Wladiſlaw řečený Loktek Králowſtwý Polſké mocý opanowati vmýnil / k němužto gedni ſe y přiwinuli / ale druzý, yako obywatelé welké Polſky, při Gindřichowi Knjžeti Glogowſkéu ſtáli/ a že giž wětſſj byla ſtrana Loketkowa/ a k němu wýce a wýce ſe gich hrnulo / Gindřich wyſlal Hrabě Jana z Bibrſſteyna s Wogſkem/ aby wſſj možnoſtj odporné Poláky na ſwú ſtranu obrátil/ yakž o tom wypiſuge dotčený Hyſtoryk takto:

Quod cum accepiſſet Henricus, Ioannem Biberſteinum Comitem, cum

cum Exercitu ad revocandos ad officium Polonos miſit. Cui venienti Poſnaniam, Cives authore Premeko quodam, portas Vrbis aperuêre, præſidiumq; ſuſcepere. A quo in Prælatos & Canonicos, domosq; eorum ſævitum eſt, quod cum Vladiſlao ſentirent, & Nicolaus cognomento Samotula Archidiaconus Poſnanienſis interfectus eſt. Ad cætera verò ſubigenda pergente Biberſteino, Dobrogoſtius Samotulius cognomento parvus, Thomiſlai Palatini Poſnanienſis iam defuncti filius, gente Nalencius, cum Polonis occurrit, initoq; prælio, multis utrinq; cæſis, ad extremum victoria potitus eſt. Inde præſidium Sileſiorum Poſnania ejectû: in cives quod Henrico faverant, & occaſionem malorum, quibus Sacerdotes affecti ſunt, præbuiſſe videbantur, ea pæna ſancita, ne liberi eorum in collegia Baſilicarum, ſeu Cathedrarum Epiſcopalium, cooptarentur, reciperenturue. &c.

Pokládagj ſe tolikéž w giných pamětech w počtu giných Hrabat Páni z Bibrſſteyna, od mnoha Set let/ yakž ſe o tom w Zrcadle Morawſkém doložilo y oznámilo/ který Rodowé a w kterém Kragi takowého Erbu a Tytule vžýwagý.

Magý pak Hrabata a Páni z Bibrſſteyna čerwený Rorál na zlatém Poli / a ti genž gſau w Sléſku na zeleném / čehož přýčinu doſtatečnau wyzwěděti gſem nemohl/ ač wſſickni gednoſteyného Helmu vžýwagý/ yakž od potomkůw zpráwa mně dána geſt.

W Létu Páně 1589. wedlé Tytuláře/ žiw byl Pan Karel z Bibrſſteyna na Děwýně a Forſſtu/ G. M. Cýſařſké Radda/ Heytman welikého Knjžetſtwj Glogowſkého/ a Neywyšſſj Mincmeyſtr w Králowſtwj Czeſkém. Vmřel potomně zanechaw Syna Adama z Bibrſſteyna na Děwýně a Sſtranowě.

O Erbu a Rodu ſtarodawném Panůw Purgkrabůw z Donýna/ w Králowſtwý Czeſkém/ w Slezſku y gin.de.

Kapitola XIX.

ROd Panůw z Donýna geſt welmi ſtarožitný w Králowſtwý Czeſkém/ kterýž ſe pýſſj Purgkraběmi / a počátek ſwůg magý ex Gallia Narbonenſi, quæ Provincia Romanorum eſt à Braccis villoſæ veſtis genere appellata, quibus peculiariter, eius Provinciæ homines utebantur. Geſſtě tam w těch Kraginách mnoho ſe Lidý nacházý toho Erbu wzáctných a wzneſſených. Prwný Předek Erbu a Rodu tohoto řečený Aloiſius, gſa w wogſſtě Karla welikého Cýſaře proti Saſſům/ do těchto Kragin přigel okolo Léta Páně 806. neb 7. Byl pak čáſtkau wogſka zanechán na Mezech Saſkých a Miſſněnſkých y Czeſkých

Zámku řečeném Donijn / kterýž potomně s nmohýmí přináležitostmi potomkům geho pro znamenité služby od giných Cýsařůw dědičným a wěčným

Práwem dán. Potomně když Králowé weliké Wogny s Missňany y s Sasy wedli/ oni při straně Cžeské zůstáwali/ wěrnost Cžechům we wssem zachowáwagjce: Kterijž když poraženij byli/ přes celý Rok třij Páni z Donijna na Zámku Donijnu zmužile se bránili/ a když naděge žádné nebylo žeby gey obrániti mohli / dwa z Zámku s welikau nesnázy podzemnijmi průchody vssli/ třetij pak společně y s Zámkem od Nepřátelůw w niweč obrácen/ a tam zahynul. Z těch dwau Panůw z Donijna/ geden k Králi Cžeskému/ druhý k Knijžeti Glogowskému se obrátil: Ten genž byl při Králi Cžeském / dostal za náhradu Zámek Grawensteyn/ a druhý genž byl při Knijžeti w Slézsku/ darem wzal od Knijžete Krassyn/ kterýž až posawád w drženij Rodu tohoto pozůstáwá. Těm tehdy kterijž w Slézsku bydlegij / mnohé paměti swědčij/ kteréž obssijrně/ popřegeli Pán Bůh dalssijho zdrawij/ při spisowánij činůw Slézských se připomenau.

Mathæus Dreserus Isagoges Historicæ parte quarta fol. 614. o těchto ...nich činij zmijnku těmito slowy: Ludouicus Imperatoris Ludouici pij ... Germaniæ Rex factus est Anno 843. hic Germaniā omnem tenuit ...henum & Balthicum Mare, atq; adeo Duringiæ, Hassiæ, Saxoniæ, ...um, Misniæ & Herciniæ Dominus fuit. Ab hoc quidam Conra...nes Dynasta Donensis constitutus fuit, qui primus Pontem in Albi

ubi Dresdam allabitur faciendum curauit, & vectigal a transeuntibus exegit, ab eo igitur tempore, Vectigalis ille Pons fuit Donensibus Dynastis usq; ad Augustum Electorem Saxoniæ, qui Vectigal illud soluto pretio in suam potestatem redegit. Ti Páni yakým potom způsobem Tytul sobě proměnili / že pro titulo Comitum, titulum Purgrauiorum dostali / toho gsem dogijti nemohl.

Zámek Donijn podlé Cžeských Kronyk odňat byl Léta 1118. A potom Léta 1121. wedlé Hágka w Listu 166. mezy Cýsařem Gindřichem a Wladislawem Knijžetem skrz Přátely gednáno bylo přátelský o Hrad Donjn/ aby zase k Knjžetstwj Cžeskému byl nawrácen. Cýsaři owssem toho se nezdálo včiniti/ ale Raddy Cýsařské k tomu radili/ prawjce: Milostiwý Cýsaři / wssak wám ten Hrad nenij k žádné potřebě/ a kdyžkoli bude chtjti, Knjže Cžeské geho dobude a gey obdržj. I odpowěděl Cýsař: Poněwadž mne eto Přátelský žádá Knijže Cžeské, chcy to pro něho včiniti/ a tak gest zase přissel ten Hrad w ruce a w moc Knijžat Cžeských / kterýž k rukám Panůw z Donijna byl odewzdán/ yakž se to w pamětech rozličných vkazuge / že geho w drženij byli až do nasseho wěku.

Georgius Fabricius Chemnicensis in Annalibus Vrbis Misniæ, lib. 1. fol. 34. circa Annum 1206. o gednom Pánu z Donjna mluwij w smysl takowý. Litem quæ inter Præsulem & Burgravium Donensem exorta est, Ditericus Marchio Misnensis, eodem Anno componit.

V téhož Hystoryka w listu 38. při Létu 1246. nacházým zmjnku o gednom Pánu z Donijna, takowau: Innocentus Episcopus Servus Servorū Dei, Venerabili Fratri Magdeburgensi Episcopo, & dilecto Filio Præposito Seburgensi, salutem &c. Dilecti Filij, Misnenses, suam nobis transmisē re querelam, quod Burgravius de Donin, ipsos quadā possessione ad suā Ecclesiam pertinente spoliavit, iniustè Castrū ibidem ædificare præsumēs, ideoq; discretioni Vestræ per Apostolica scripta mandamus, quaten' præfatum Burgravium, ut ablata restituat conquerentibus, vel exhibeat justitiam coram vobis, monitione præmissa per censuram Ecclesiasticam, Appellatione remota, cogatis: Testes autem qui nominati fuerint, si se gratia, vel odio, vel timore subtraxerint, per eandem districtionem Appellatione postposita, compellatis veritati testimoniumperhibere, nullis literis Veritati & justitiæ præjudicantibus, si quæ apparuerint a Sede Apostolica impetratæ. Quod si ambo his exequendis nequiveritis interesse, tu Frater Archiepiscope, ea nihil ominus exequaris. Datæ Lateran: 4. Non. Iunij, Anno Pontificatus nostri quarto.

Tolikéž In Historia Misnensiū Episcoporum čte se o Panu Ottowi z Donjna/ Hendrycha Purgk: z Donjna Synu/ kterýž něyaké darowánj včinil Hendrychowi Biskupu Missněnskéu/ genž byl wolěn na Biskupstwj/ Léta 1230.

Zapanowanij Cysaře Frydrycha/ Otto Purgkrabě z Donijna Kostel w Donjně ku památce Panny Marye postawiti dal.

W též Kronyce Missněnské památka pozůstáwá

o Panu Jonássowi z Donijna/ poznamenaná slowy těmito: Ionas vero Dynasta & Burgravius Donensis, circa Annum 1313. feudalia iura cuidam Nobili de Gosa contulit: a z toho znát ge býti dáwnými Pány.

Mezy Listmi Panůw z Raupowa nacházý se pamět o Pani Anéžce Donijnce / takowá:

Bohunek z Klinssteyna seděnijm w Kostelcy / Albrecht Besskowec z

Besskowic/a Smijl z Obřistwy/gisticy dluhu dole psaného Vrozené Paní Anéžce z Donjna Manželce Pana Rudolta z Berce osm set kop gro: českých: Rukogmě Pan Hynek z Waldssteyna seděnjm na Skalách / Pan Benesſ z Kolowrat, seděnijm na Rotčowě / Pan Gindřich Berka z Dubé / Pan Hynek Sſkoda z Waldeka/Pan Záwisſ z Klinssteyna / Panossy / Jan z Liblic na Liblicých/Jan Semička z Semčic/ Pessyk z Chrástu seděnijm w Strunách/Jan řečený Woděrad z Sekeřic/ seděnijm w Zděchowicých / a Mikuláss ze Wssetat.

Zkažen byl potomně wýss gmenowaný Zámek Donijn/

tak yakž giné pamětj wyprawugj/w Létu 1402. což swědčij důwodně Dreserus, dokládage y přjčinu zkaženj těmito slowy: Anno 1402. Arx Donin destructa est à Marchione Misniæ propter Colaphum ipsi à Dynasta Donensi inflictum, cùm Marchio inter saltandum Conjugem Donensis Dynastæ eximia pulchritudine præditam, osculat⁹ esset. Hanc enim ignominiam ultur⁹ Marchio Donensem circumsedisse & evertisse dicitur. In obsidione verò Uxor Dynastæ à Marchione fertur petiisse, ut sibi potestatem faceret efferendi ex Arce, quicquid humeris suis portare posset. Annuit Marchio & Thesauros suos eam exportaturam esse putavit, at ea, spretis alijs omnibus, liberos humeris suis & pedisequarum impositos extulit, quod spectaculum admiratione & plausu dignum fuit. Inde reliquos esse Generosos Dominos de Dona, passim in Bohemia, Silesia & Borussia nonnulli scribunt. Alij verò ad familiam Nobilem Corbiciorum causam destructæ Arcis referunt, valuit enim hæc familia opibus & authoritate: Donensium verò Burgraviorum tanta erat potentia, ut quatuordecim Nobiles, feuda ab eis accipere cogerentur. Hinc ergo facilè odium mutuum inter Donenses & Corbitios exarsit, quod aliquandiu tacitis discordijs contentum tandem in gravem offensionem erupit: Accedebat odium acerbum, quod tàm Boiemiæ Rex Ioannes quàm Misniæ Marchio in Donensem habebant. Hanc itaq; facultatem lædendi, quæcunq; tunc dabatur, arripuerunt Corbicij, & armis Donensem oppugnarunt, eumq, superatum, fortunis omnibus expulerunt.

Dwa Pány z Donijna připominagij pamětij

Kostela Pražského/z nichžto geden Léta 1403. do Kostela Farnjho w Newenrodu darowal platu hotowého dwě kopě gro: a druhý dal čtyry hřiwny. O čemž latinský text s doloženijm gména gjch gest takowý.

Erectio Altaris Corporis Christi & S. Ursulæ, & vndecim millium Virginum in Ecclesia Parochiali in Neuvenrod &c. Otto & Venceslaus fratres, Domini de Donin, duas Sexagenas grossorum unus, alter quatuor marcas dederunt, donaverunt. Anno ut suprà.

Mikulássowi a Gesskowi Panům z Donijna

Bratřjm wlastnjm/swědčj Magestát Zygkmunda Cýsaře/w kterémž on dotčené dwa Bratry/Hrabaty z Donjna gmenuge/a ten gest psán slowo od slowa w tento rozum:

My Zygkmund z Božij milosti Řjmský Cýsař/ꝛc. wyznáwáme že gsau před nás předstaupili Mikuláss a Gessek Bratřj Hrabata z Donjna/ wěrnij nassi milj/a nám ponjženě oznámiwsse za to prosyli/abychom gim tuto njže psaná Léna po předcých gjch/kteráž nám a Králowstwj Czeskému podáwati náležj dopřjti milostiwě ráčili/totižto Zámek a Hrabstwj Donjnské sewssemi swobodami, požitky, práwy, y sewssij mocý nad Stawem Rytijřským, Wládyckým, y Lidem obecným, a weypowědmi swobodnými práw / y též s Lénem duchownjch y swětských manstwj, s Wesnicemi, Cly, Dwory, Lesy, s sstwánjm, Ryb lowenjm, y ginými wssemi přináležitostmi/yakž od starodáwna w swých mezech a Hranicých zůstáwá/tak a tu, kde woda Lukewič řečená se začjná a do Labe wpadá, na proti Horā a giným Czeským Lesům. W tom ohlédagjce se my na wýss gmenowaných Mikulásse a Gesska powolné a wěrné služby / kteréž nám a Koruně nassy Czeské wždycky činili / y potomně činiti budau neb mohau/ gijm ta wssecka Zbožij, Zámky, a Hrabstwij Donijnské sewssijm tim napředgmenowaným práwem a Panstwjm pod Léno poddáwáme a propůgčugeme mocý Listu tohoto/tak yakžto propůgčowati podlé práwa můžeme/na potomné časy spolu y s Dědicy a budaucými gegjch pod Lénem mjti, držeti, a užijwati, tak yakž práwo Lennij vkazuge/ y to wssecko čehož gsau předkowé gijch w drženij byli/a na ně od starodáwna připadlo/ bez gednoho každého překážky, wssak nám bez sskody. Též gsme také z obzwlásstnij nassy milosti, gmenowaným Mikulássowi a Gesskowi wssecky a gedné každé listy Prywilegia a Hamffessty/které na ty dotčené Zámky a Hrabstwij Donijnské od Předkůw nassých Králuow Czeských měli, potwrditi a obnowiti ráčili/potwrzugem a obnowugem mocý nassij Králowské Czeské milosti, y mocý listu tohoto/a chceme tomu, aby při tom y na potomné budaucý časy zůstawenj býti mohli/a těch Zbožij wssudy dokonale užijwali a drželi bez wsseliyaké překážky. Datum w Mostu pod Magestátem nassijm na den Mladátek/ Léta Páně 1423. Králowstwij nassjch Uherského 24. Řijmského 2. Czeského 1.

Listy Panůw z Hazmburgka při Létu Páně

1445. předstijragij Pana Hlawáče z Donjna a z Grinberka / genž byl přijtomen když Pan Plichta z Žerotijna prodal Panu Oldřichowi Zagicowi z Hazmburka půl Twrze Žerotijna/a polowicy wsseho Zbožij k té Twrzy přináležegijcýho sewssijmi práwem, tak yak byl někdy on sám toho dostal po Bratru swém Panu Jaroslawowi: k tomu přitiskli Pečetě swé tito Páni, Pan Gindřich z Michalowic Neywyšssij Komornijk Králowstwj Czeského/Pan Gindřich ze Stráže/ Pan Lew z Rožmitálu / Pan Oldřich Medek z Waldeka/a Pan Hlawáč z Donijna. Actum w Pátek před Swatým Kalixtem/Anno ut suprà.

In Historia horrendi dissidij duorum Fratrum, Friderici Septemuiri & Vilhelmi Ducis Saxoniæ, zmijnka gest o gednom Panu z Donijna/ při Létu Páně 1447. že totižto Wůdcy byl s Panem z Ssternbergka/ nad lidem tim / kterýž wyssýlal do Westffalie Dytrychowi Arcybiskupu Kolinskýmu na pomoc Wylim Knijže Saské/kteréhožto lidu z Czech/ z Sas a z Durynňgu/ shromážděno bylo Praporcůw ssedesáte.

Arnosst Kurffirsst a Albrecht Bratřij Knijžata

Saská/ žádagij Albrechta Margkrabete Brandeburského Listem nijže položeným/ aby podlé žádosti Krále Wladislawa/mezy nimi a Pány Donijnskými/o Purgkrabstwij Donijnské k wyslisseni te Pře Rok položen byl/a mezy obema stranami aby rozsudek sprawedliwý byl včiněn/ kteréhožto Listu tato gest kopie:

Služba násse Přátelská/ a což my libého a dobrého můžem po wssecky časy/ Vrozené Knijže Sswagře milý. Jakož před časy s Neygasněgssijm Knijžetem Panem Girijm w ty časy Králem Czeským slawné paměti/ a Wysoce Vrozenými Knjžaty/ Panem Frydrychem a Panem Wylimem Weywodami Saskými/ Landgkraběmi Durynňskými/ Margkraběmi Missenskými/ Otcem nassym milým/ a nassym milým Stregcem/ dobro-

wolně

wolně Smlauwa včiněná gest / w kterézto Smlauwě mezy giž gmenowaném nassym milým Otcem slawné paměti a Pány Donijnskými/ gich nařijkánij a žádanij/ kteréž oni proti nim a proti nám magij/ o Zámek Donjn/na giž gmenowaného Krále Giřijho/ a na wassy lásku k weypowědij dáno gk/ wedlé zněnj gednoho Artykule w té Smlauwě napsaného/ kterýž teď s tímto Listem posýlame/ a rozum té Pře gesstě nedokonaný/ a my proto nynj napomenuti gsme/ abychom to dokonati mohli / gessto my toho také žádáme: a poněwadž Král Giřj slawné paměti/ na něhož ta Pře s wámi složená gest/ giž dáwno sessel/ nic méně tomu nechť na sskodu nenij/ neb gsme tu Při na Neygasněgssij Knijže a Pana Wladislawa Krále Czeského Pána nasseho milého a Vgce/ tim způsobem yako na Krále Giřijho s wámi pro rozsudek wložili / a na čem se lásky wásse snesau / na tom že přestati chceme: Protož gest nasse Přátelská a dobrowolná prosba/ aby wásse lásky s gmenowaným nassym milým Panem Vgcem Králem Wladislawem/tu wěc na sebe přigali/ a stranám Rok položili/ a po wyslissenij Pře/weypowěd náležitau/ a nález mezy námi a Donijnskými včinili/ tak aby ta wěc k mijstu swému přigijti mohla/ za čež láskam wassym přátelský se odsluhowati powinni budeme. Datum w Mostě/ w Neděli Cantate, Léta 1482.

List Krále Ludwijka k Giřijmu Knijžeti Saskému/ Landgkraběti Durynskému a Margkraběti Missenskému / na žádost Frydrycha a Jana Panůw z Donijna psaný/ obsahuge w sobě obsýlánj Knjžete dotčeného před swau Králowskau milost/ a ten znj w rozum tento:

Wěděti lásce wassy dáwáme/ že Vrozenij wěrnij nassy milý/ Frydrych a Jan Purgkrabata z Donijna předstaupiwsse před nás / na nás gsau wznesli a nám oznámili / kterakby gim Purgkrabstwij Donijnské se wssemi přináležitostmi a Zbožij nijže doložené/ totiž Weysnssteyn/ Dypeswald/ Kotleba/Hamry/Rhynigssteyn/Libenthal/ Wesnice před Lesy/Cla w Radenburgku/ Práwo Zemský w Drážďianech/ Lilkenssteyn/ Hedenau a Pesswic/ Leno w Kocbrodě/se wssym přijslussenstwijm a Manstwijm/podlé Práwa/yakožto prawým Dědicům náleželo/k tomu sprawedlnost mjti prawijce/ a nás při tom ponjženě žádali/ abychom wassy lásku proti nim práwně obeslali/ čehož gsme dotčeným Purgkrabatům z Donijna dle sprawedlnosti/ poněwadž gmenowané Purgkrabstwij Donijnské/ s ginými přijslussnostmi/ nám a Koruně Czeské Manstwijm poddáno gest / slussně odepřijti nemohli. Protož wassy lásce/yakožto Manu/a těch Manstwj držiteli gmenugeme a pokládáme den/ žádáme a obsýláme wassy lásku k Pátku po S. Michalu Archandělu neyprwé přijsstj/ abysste se před námi a Raddami nassemi zřijzenými/ proti nim často psaným z Donjna/ na Hradě nassem Pražském/ w prawý čas Saudu/ buď wlastnij osobě swé/ aneb skrz dokonalé plnomocnijky nagijti dali/ a proti dotčeným Purgkrabatům z Donijna podlé práwa stáli a odpowijdali: My pak po wyslissenij žalob a odporu gedné y druhé strany/ rozsudek sprawedliwý včiniti chceme/ pakliby se která strana nagijti nedala/nic méně straně kteráž se w tom poslussně zachowá/má se státi to což sprawedliwého vznáno bude. Datum w Praze/ w Neděli před S. Gilgijm/ Léta Páně 1522. Králowstwij nassych Vherského a Czeského 7.

List Cýsaře Ferdynanda k Heytmanům Králowstwij Czeského psaný připomjná tolikéž gmenowané Pány z Donjna těmito slowy: Co se pak Vrozených Frydrycha a Jana Streycůw z Donjna

dotýče/

dotýče/ yaká nám o gich sprawedlnost a gednánj od Oswjceného Pana Giřijho Knijžete Saského Geho lásky odpowěd dána gest/ z Cedule této / kterauž posýláme/ tomu wyrozumijte/ a protož to týmž Donijnským oznamte/ aby se wěděli čim sprawiti/ꝛc. Ten List psán byl Léta 1530. Při koncy téhož doloženi gsau/ Adamus de Noua Domo Cancellarius, Venceslaus Doctor, a nápis neb Tytul téhož Listu gest takowý:

Vrozeným a Statečným, Janowi z Wartmbergka a na Zwěřeticých Neywyšssijmu Purgkrabij Pražskému / Wogtěchowi z Pernssteyna a na Pardubicých Neywyšssijmu Hoffmistru / Radslawowi Beřkowskýmu z Ssebijřowa a na Libechowě, Neywyšssijmu Pijsaři / Wolffowi Planknarowi z Khynygspergku Podkomořjmu Králowstwj Czeského/ Heytmanům nassym téhož Králowstwij, wssem spolu/ aneb některému z nich wěrným milým.

Vkazugij to pamětij/ že nad Wogskem Německým kteréhož bylo pět Tisýc gizdných/a dwadceti Tisýc pěssijch, od Jana Kazymijra Palatyna proti Nawarskému do Frankreychu wyprawenem / Heytmanem byl Pan Fabián z Donijna/a to při Létu Páně 1587.

Když gsem tuto Knijhu spisowal/ žiwij byli tito Páni z Donijna w Slézsku.

Pan Gindřich Purgkrabě z Donjna na Hercogswaldu a Witkendorffu G. M. C. Radda a Heytman Glogowský. P. Abraham Purgkhrabě z Donijna na Wartmberku/Bralině/a Krassyně/ swobodný P. Rytjř zlatého Rauna/Řjádu S. Giřij Jerozolimitanského/Cýsaře Rudolffa toho gména druhého Radda/Neywyšssij Heytman nad gijzdnými/a wyšssj Lusacie Landffoyt/tolikéž Maximiliána Arcyknijžete Rakauského Radda a Komornijk/ kterýž w několika Legacých potřebowán byl/yako k Králi Polskému/ k welikému Knjžeti Moskewskému Bořissowi Fedorowicowi, cum amplissimis mandatis/k kterémuž po druhé s tytulem welikého Legáta/quod antea in hac aula contigit nemini/ nynij od G. M. C. wyslán /armis & litteris clarus. Gsauc při Arcyknijžeti Maximiliánowi/když proti Polákům bogowáno/ byl Neywyšssjm nad lidem gizdným z Knijžetstwj Glogowského shromážděném/ w Létu pak 1595. tolikéž nadsseſti Sty gijzdnými Heytmaně w Vhřjch včiněn/a následugijcýho léta, od Wlasti swé Země Slézské za Heytmana nadewssjm Wogskem/to gk nadpůl druhým Tisýcem gizdných/a nad třemi tisýcy pěssijch, y nad gizdnými Lusackými z poručenj Cýsařského wyhlássen/kterýžto Auřad Roku druhého pro nespůsobnost zdrawj odewzdal. Progel Kragjny mnohé/a shlédl rozličné obyčege gegjch, we třech částkách swěta/yako w Europě/w Azyi a w Affrice, w mladém wěku při Knjžeti Krystoffowi Mikulássowi Radiwilowi k Božijmu Hrobu se wyprawil, s newelikým towaryšstwem prossel pausstě Arabské/ y Horu Synai spatřil / yakž o tom obssjrněgj wyprawuge Itinerariū gmenowaného Knjžete Radiwila / a obssjrněgj o tom w Kronyce Slézské se doložj. Zde pak w Králowstwj Czeském žiwj byli z rodu toho podlé Tytuláře, Frydrych Purgkhrabě z Donjna/ Gindřich Purgkrabě z Donijna na Benátkách. Jaroslaw Purgkrabě z Donijna. Jan Purgkrabě z Donijna na Zehussycých. Gindřich mladssij Purgkrabě z Donijna. Wácslaw starssij Purgkrabě z Donijna/Syn geho Pan Frydrych z Donijna, kterýž měl Manželku Pani Jzialdu z Martinic/ s kterauž bral slib Léta 1602. we dni Massopustnj. Wácslaw mladssj Purg: z Donjna a na Zehussycých.

O Erbu a Rodu Pannow a Hrabat Sslikůw z Pasaunu a z Lokte.

Kapitola XX.

W Létu Páně 1415. Kureus, ten kterýž wypisuge ex occasione vpálenj Mistra Jana z Husynce / o Panu Kassparowi Sslikowi / genž byl Kancléřem tkj Cýsařůw / činj zmjnku takowau / fol. 120.

Scribitur autem Virum Generosum, virtute præstantem Casparum Slykium, qui fuit Cancellarius trium Imperatorum, & negotijs illis nomine sui Cæsaris intererat, assurrexisse, cum decretum in Husum & Hieronymum Apostolos depravatæ fidei, pronunciaretur, & testatũ esse, non assentiri se perfidiæ Sacerdotum. &c.

Pan Ssteffan Sslik Hrabě z Pasaunu a z Lokte, statečně proti Turkům bogugjc, zahynul w bitwě při Ludwjkowi Králi Vherském / yakž o něm Lupač takto mluwj:

Anno Domini 1487. Stephanus Sslik Comes, nascitur hora 3. pomeridiana, qui cum Anno Christi 1516. autor fuisset colendæ (de ritu & cultu)

cultu) Vallis Ioachimicæ Oppidi non ignobilis in Bohëmia, & rẽ metallariam ubi constituisset, post annos decem fortitèr pro Patria contrà Turcos dimicans, unà cum Rege Hungariæ Ludovico, occubuit, Anno 1562. Aetatis verò suæ 39. Těmuž Epitaphium doložil toto:

Pannoniæ Regis non prospera signa secutus
Sslicorum Stephanus nobilitate potens;
Occubuit magnis generosum pectus in armis
Atq; peregrinam sanguine tinxit humum.
Aeterna fælix cum Christo vivit in aula.
Quisquis pro vera sumpserit arma fide.

W Létu Páně 1589. wedlé Tytuláře žiwj byli z Rodu toho Albrecht Sslik z Holeyče Hrabě z Pasaunu a z Lokte a na Wintiřowě.

Abundus Sslik z Holeyče Hrabě z Pasaunu a z Lokte a na Heynesgrinu G. M. C. Radda a Jagrmeistr w Králowstwj Cžeském. Ferdynand Sslik z Holeyče Hrabě z Pasaunu a z Lokte / G. M. C. Radda zřjzená nad Appelacý. Filip Sslik z Holeyče / Hrabě z Pasaunu a z Lokte. Frydrych Sslik z Holeyče / Hrabě z Pasaunu a z Lokte na Haussteyně a Plané. Gjřjk Arnosst Sslik z Holeyče / Hrabě z Pasaunu a z Lokte. Krystoff Sslik z Holeyče / Hrabě z Pasaunu a z Lokte na Falknowě a Daxnowě. Ssebestyán Sslik z Holeyče / Hrabě z Pasaunu z Lokte a na Bečowě. Ssteffan Sslik z Holeyče / Hrabě z Pasaunu a z Lokte a na Neydeku. Wiktoryn Sslik z Holeyče / Hrabě z Pasaunu a z Lokte a na Hemrogrinu.

O Starodáwném Rodu a Erbu Panůw Mráckých / a giných wssech kteřj takowéhož Erbu vžjwagj.

Kapitola XXI.

Počátek Erbu tohoto nacházým za kralowánj Pohanských Králůw w Morawě / kdež až posawad gsau množý wzácnj Rodowé pod týmž znamenjm / ano y w Slézsku a w Polsstě se spatřugj / kteřjžto wssickni od gednoho předka possli / tak yakž w Zrcadle Morawském oznámeno gest. Ale že o to gde aby se srozumělo yaké znamenj Rytjřské na této ffiguře wykonterffektowané gest, potřeba vkazuge / y tuto něco o tom promluwiti.

Rytjř něgaký a práwě wysokostj postawy swé Obr, přibral se z dalekých Kragin ke Dworu Krále Morawského s neginým aumyslem, gednom aby

hrdiny

hrdiny Morawské (o nichž mnoho slyssel) zprobowal/ vkazugjce před Králem wyswědčený mnohá od Knjžat a Králůw rozličných/ že wssudy nade-

wssemi s welikau ctj a pochwalau wjtězstwj slawné obdržel. Což vslyssew Král yakožto wálečný Pán, nechtěl aby Rytjřstwo geho zahanbené býti mělo/ poraučege Rytjři dotčenému prodleti/ obeslal wssecken Dwůr swůg s přjsstným rozkázánjm aby se wssyckni Rytjři a Páni před osobau geho postawili/ a Muže toho slawy žjzniwého, pro kterauž se tak daleko geti nelenowal/ nasytili.

Na rozkázánj Králowské a Mandát přigeli mnozý/ gsauce hotowj gedenkaždý z nich s Obrem wsseliyakým způsobem se potkati/ kterýž auffage w sýlu swau a w wysokost těla/ pohrdal wssemi/ a yako za ničemný a bázliwý Lid wssecky Rytjře spatřené pokládal.

Mezytim pozwáno Rytjřstwo k obědu Králowskému/ a ten Obr wysokostj mysli nadutý spolu y s nim/ podlé kteréhož Král při Stole posadil Saula, Mužjčka owssem newelikého/ ale w zmužilostj a w sýle dobře zkussenėho. A když bylo po obědě/ ctil Král obadwa yako y při obědě/ mluwjc k Obrowi/ zýtra (prý) neb dnes s timto kterýž wedlé tebe sedj budess mjti činiti/ a s tim zmužilostj swé a sýli pokusstugess. Na to odpowěděl Obr/ yakým způsobem Králi: Sstilcem w nos: Z takowého posměchu Saul hněwem zuby stiskal/ přemýsslege yakby mu to rychle mohl odplatiti/ a Král znamenaw hněw geho weliký/ přidáwage yako běžjcému Koni Ostruhy/

řekl: a

řekl: a ty Saule co k tomu mluwjss/ kterýž včiniw poklonu Králi a Hostem geho/ vchytil toho Obra za chřjpi a ffausy/ gessto nad mjru weliké byli/ takowú mocý/ že mu pysky odtrhl y ffausy, řkauce: Toť má geden sstilec Králi/ a gestliže druhého dočeká/ neponese na swém krku hláwy.

On pak wjda sebe zahanbeného/ zuby a vsta osskleben é dlanj zakryw/ vprkem s Paláce a ze Dworu Králowského pospjssyl/ zanechawagjc w ně y wsseckú slawu prwé nabytau/ y kus twáři swé/ kterauž Král žádal widěti. Tu Saul wyňaw Střelu z Taulu (neb toho času Rytjři obyčegně gey na sobě nosyli/ tak yako nynj ladunky k ručnicem) skrz tu částku Twáři vtrženau gi prostrčil/ a vkázal Králi neb Knjžeti swému/ kterýž spatřiw Střelu tak prostrčenau/ tu gemu dal za znamenj Rytjřské na wěčnau památku včinku toho/ a nazwal ho Odřissausem. Kterýmžto přjgmjm potomkowé Erbu toho/ a zwlásstě w Polsstě až posawád se nazýwagj.

Z toho Kmene possli gsau wzáctnj Rodowé/ yako na Morawě Páni z Krawář/ Páni Osowsstj z Dubrawice/ Páni Sedlnicsstj z Choltic/ a w Slézsku Páni Lasotowé Rytjři/ a w Czeském Králowstwj tito Páni Mracsstj z Mráče/ gjchžto Předkowé z rozličných Statkůw se psáwali/ a obzwlásstně z Duba od mnoha Set let/ kdež bylo gich bydlenj (odkudž se nynegssj potomkowé pjssj) magjce gednosteyný začátek s pány Osowskými z Dubrawice.

W Létu Páně 1389. Předka gednoho Rodu toho/ připomjnagj paměti Kostela Pražského/ totiž Pana Benyásse z Duba/ a Manželku geho Markétu Zwěřetic s dwěma Syny/ kteřjžto wssickni nadali čtrnácte Kop a dwa gro: Kostelu Farnjmu w Bystřicy/ a to na swědomj dali List k Práwu Duchownjmu s pěti Pečetmi wisutými/ totiž Pani Markéty Zwěřetic/ Pana Benyásse z Duba a na Lesstně a Synůw gich/ Ondřege Hasska/ Bohussy a Wácslawa Bratrůw z Duba a na Lesstně. Kteřýžto plat vkázali na Wsech w Senowicých a Radossowicých.

Wyprawugj gmenowané Knjhy Kostela Pražského při Létu 1406. že Předbor z Duba z Ziandowa a na Zebině/ Kostelu w Jandowě darowal dwě Kopě platu na Mleynjch ibidem. Očemž slowa zněgj takto: Nobilis vir Przedbor de Duba, alias de Zandov, residens in Zebin &c. duas sexagenas ibidem in Zandov Census annui & perpetui donavit in molendino, &c.

Léta Páně 1408. při Pánu Janowi z Duba darowal k Kostelu w Liskowicých Jan z Slatiny tři Lány Role/ we Wsy Lhotě dwa/ a třetj w Liskowicých.

Oldřich Mrácký darowal něyaký plat Klássteru Karlowskému.

Mezy Listmi Panůw z Ssternbergka/ spatřuge se při Létu Páně 1444. Diwiss z Duba a z Předbořic/ kterýž s ginými Pány a Zemany přikládal Pečet k Listu Pani Anny z Dědic/ genž byla dlužna padesáte Kop něyakému Pražákowi Janowi z Tábora a Ženě geho.

Pan Bohusse z Duba k gednomu Listu Pani Machny z Bogisstě/ w kterémž dáwá moc nad Statkem swým Janowi z Czečetic/ a při něm Pan Diepolt z Ryžmbergka/ Buryan z Waldeka/ Předbor ze Zřepnic/ a Markwart z Vhlisstě/ Pečetě swé přiwěsyli/ kteréž neporussené

ſſené pozůſtáwagjcý w pokladu Kapitoly Pražſké / mezy Liſtmi k Koſtelu Karlſſteynſkému náležegjcými.

Když gſem tuto Knjhu ſpiſowal / žiw byl od týchž předkůw poſſlý Pan Karel Mráčký z Dubé a na Pýſolech.

O Erbu a Rodu Starodáwném Panůw Plánſkých z Egrbergka.

GEſt Rod welmi ſtarožitný w Králowſtwj Czeſkém / o kterémž na mnohých mjſtech zmjnku nagdeſs.

Při Létu 1406. Knjhy Kapitolnj Koſtela Pražſkého w paměť vwozugj Pana Gindřicha z Egrbergka a na Mſſeném / proto, že geſt darowal ſſeſt Kop gro: platu ročnjho wěčně k Koſtelu w Charwaticých na Weſnicech ſwých Charwaticý a Maregnowſy / ſpolečně s Synem ſwým Wogtěchem z Egrbergka.

Některé wzáctné předky Rodu toho rozličné paměti připomjnagj / kteřjž při ſlužbách Králowſkých a wſſj Obce k proſpěchu ſnažně pracowali / yako neyprwé w Létu 1409. Pana Mikuláſſe z Egrbergka / genž byl při Dckách Zemſkých Králowſtwj Czeſkého Neywyſſſým Pýſařem.

Téhož čaſu Pan Bohuſlaw Plánſký z Egrbergka / ſeděl na Saudu Zemſkém mezy ginými Saudcy / w pořádku wedlé obyčege Země nařjzeným.

Widěl gſem Liſt pſaný Léta 1455. mezy pamětmi Vrozeného Pana Přecha z Hodėgowa a na Tloſkowě / ꝛc. w němžto dáwá ſwědomj gednomu Pánu z Egrbergka / w Kraginách Wlaſkých něyaký Zaninus de Caliſtiono Baiocenſis Epiſcopus, že widěl a znal Pana Jana z Egrberka / Rytjře řečeného Her Johan / kterýž bydlel dlauhý čas v Oſwjceného Knjžete w Betffodě / genž byl na mjſtě Krále Englického w Frankreychu a w Normanygj / Syn někdy Pana Mikuláſſe z Egrbergka z Králowſtwj Czeſkého. Druhý Towaryſs geho byl Heratant Flauclous dicti Ioannis Compatriota & frater armorum, obadwa byli Mužj dobrého a poctiwého

ho chowánj w Knjžetſtwj Normanſkém. Tento Pan Jan z Egrberka wzal ſobě tam w těch Kraginách Manželku Dceru něyakého Pana Jana Heytmana de Dupondoie Diocæſis Conſtantienſis ex Provincia Rotomagenſi, a po ſmrti gegj tam též wzal ſlib s Paní Markétau Fauchowau dcerau ſpectabilis Militis Ioannis Fauch, od kteréž zplozen Pan Michal z Egrberka / kterýž toho čaſu měl 19. Let wěku ſwého. Ten Liſt potwrzowal Karel Král Frantſký / Léta Páně yak wýš dotčeno / a Kralowánj ſwého / Léta 33.

W Létu Páně 1472. mezy Liſtmi Vrozeného Pána Pana Jana z Raupowa a na Raupowě / nacházým zmjnku o Panu Buſſkowi z Egrberka a na Plané / kterýž mezy ginými Wládykami poznamenán geſt takto: Wylim a Bohuſlaw Bratřj Trautmbergeřj we třech Dwořjch prodáwali oſm kop gro: we Wſy Otěſſicých za oſmdeſáte kop gro: čeſkých, Panu Břeňkowi z Kunſſperka a na Hlohowě: Přičemž byli Buſſek z Egrberka a na Plané / Albrecht z Kolowrat a na Bezdružicých / Panoſſy, Rytjř Kwetiř z Saxowa / Bohuſſe z Czaſtkowa / Kaſſpar Froſs z Porſengrunu na Pořegowě / Jan Sſonſtetr na Starém Sedliſſti / a Ozwald Pecynger z Widžjna.

Žiwi byli za mé pamětj / totiž když gſem tuto Knjhu ſpiſowal, Pan Albrecht z Egrberka a na proſtřednym Kruſſcy / a Pan Gindřich z Egrberka a na Knėžicých

O Erbu a Rodu ſtarožitném Panůw z Raupowa.

Kapitola XXII.

ROdu toho předkowé w Králowſtwj Czeſkém / měli za znamenj Rytjřſké ſamý toliko ſſtrych černý w bjlém poli / a když přigati byli do Stawu Panſkého / zlatým Orlem obdarowáni gſau / yakož pak obadwa Erbowé tuto položeni gſau / y ten s Orlem / y ten s černým toliko ſſtrychem / kteréhož vžjwagj mnozý Rodowé w Stawu Rytjřſkém pozůſtáwagjcý.

Léta Páně 1348. nacházým zmjnku o Panu Ottowi z Raupowa / gemužto Jan Král Czeſký a Polſký / Hrabě Lucemburſké / yakožto Marſſalkowi ſwému darowal libertates na Wes Schacharow řečenau ſewſſjm přiſluſſenſtwjm. Stalo ſe 7. Calen: Octob: Léta yak nahoře. Měl Manželku Paní Magdalénu z Rowané / yakž ſe to vkazuge z Linye Panůw z Raupowa / s nižto zplodil Syna Burkarta z Raupowa a na

Raupowě/ kterýž potomně měl Manželku Pani Apolenu z Pottnssteyna/ kteráž gemu porodila Syny Niepra a Burkarta/ o nichž wyprawuge paměť následugjcý:

Gmenowaný Pan Něpr z Raupowa/ zápsal pět Kop gro: platu ročnýho wěčného we Wsy Raupowě/ k Kostelu w Czachowě / o čemž poznamenáno in libris Erectionum Textem takowým:

Pro Ecclesia in Cziachovv, constitutus personaliter Nobilis Dominus Niepro de Raupovv, quinq; Sexagenas census annui perpetui in Villa Raupovv, dedit, donauit.

Oznamugý paměti o Panu Petrowi z Raupowa/

že gest byl s ginými Pány Rukogmě za Pana Albrechta z Guttnssteyna a na Kolině, w půl třetjm Tisýc, Kop/ Panu Krystoffowi z Wartmberka na Berzkowicých a na Liteyssj/ Neywyššjmu Ssenku Králowstwý Czeského/ a s nim tito Páni gmenowitě: Pan Jan Holecký z Ssternbergka a na Lesstně/ Adam Lew z Rozmitalu a na Blatny/ Adam z Ssternbergka a na Konopissti/ Jeronym Sslik z Pasaunu a z Lokte/ a giný/ a to se dálo Léta Páně 1337. psal se pak gmenowaný Pan Petr z Raupowa a na Býlé/ a Pan Jan psal se z Raupowa a na Raupowě.

Při Létu Páně 1400. děge se zmýnka o Panu

Něpro-

Něprowi a Burkardowi z Raupowa/ w Kněhách Kapitoly Prazské těmito slowy:

Erectio Vicariorum seu Capellaniæ in Ecclesia Parochiali in VVrzaikovvicz: Nobilium Virorum Dominorum de Raupovv, Niepronis & Burkardi in Pargameno litteræ scriptæ, w nichžto zapsali geden Dwůr se wssemi náležitostmi we Wsy Wřeskowicých/ a čtwrt Lánu we Wsy řečené Geleny.

Burkhard z Raupowa s Pani Apolenau z Potnssteyna/

zanechal Syna Gindřicha z Raupowa na Raupowě/ kterýž měl Manželku Pani Barboru z Michalowic/ s kterauž on zplodil Syna Jana z Raupowa na Raupowě. O tom pozůstáwá tato památka/ že gě zůstawil Syna Jana téhož gména s Pani Lidmillau z Krawař/ kterýž potom byl Hoffmistrem Dworu Krále Wladislawa Vherského a Czeského/ tolikéž y Neywyššjm Pjsařem Desk Zemských/ gemužto přikázal Král poznamenati we Dckách měněný Vherského Dukátu/ totiž yak mnoho zaň od proměňugjcých dáwáno/ a tak skrz něho we Dckách napsáno gest toto. Léta Páně 1459. Zlatý Vherský platil 42. gro: Potom Léta 1463. platil 48. gro: a před tím platil toliko 34. gro: tehdáž když Gindřich z Stráže prodáwal/ etc. Toho pak Léta/ když práce ta w Jmprymowáný byla/ to gest 1600. platil Zlatý Vherský 50. gro: býlých. A Léta 1602. platil zauplna dwa Zlata Reynská/ to gest Kreycarůw Sto a dwadceti.

W Létu Páně 1401. některé paměti připomýnagý

Pana Jana z Raupowa w takowý smysl: Pan Břeněk z Ronssperagka a na Hlohowě/ dáwá Listy a sprawedlnosti swé na pargameně/ nimižto Vrozený Panossy, Wylim a Bohuslaw/ ze trý Dworůw Bratřý Trautmbergeři/ prodáwagý Osm Kop gro: platu we Wsy Otěssicých/ Panu Janowi z Raupowa/ Dworu Krále Czeského Hoffmistru y Dědicům geho. Přitom byli Pan Linhart z Guttnssteyna a na Klenowém/ Pan Sezyma z Wrchlabi a na Prostiboři/ Vrozený Panossy/ Wácslaw Knýže z Sulewic a na Rzehlowicých/ Wácslaw z Sulewic a na Solanech.

Léta Páně 1486. Gitka z Prostiboře a z Otěssyc/

odewzdáwala List něyaký/ w kterémž Gistec gest Pan Jan z Raupowa/ Hoffmistr Dworu Krále Czeského/ a Rukogmě za něho Vrozený Panossy/ Freymut z Tropčic/ Wácslaw Talaffus z Czernhosku/ za summu 30. Kop gro: Czeských/ a to Pani Markétě Sestře swé. Při tom byli Vrozený Panossy/ Wylim z Chřiňowa a na Skočicých/ Jan z Horssic na Horssicých/ a Jan Muchek z Bukowan na Borowech. Tento Pan Jan z Raupowa měl Manželku Pani Lidmillu z Rabssteyna/ s nižto zplodil Syny/ o nichž se zmýnka děge w pamětech Klásstera Zákona Sto Františka/ při Létu Páně 1497. totiž o Panu Wácslawowi/ Panu Hynkowi/ a Panu Janowi z Raupowa/ kteréž w Listu tom gmenuge dobrodincemi Klásstera onoho. Ambrož z Lemberku/ Prowincyal téhož Zákona w Czechách/ w Slézsku y w Morawě/ přigimagje ge do Towaryšstwj aneb Bratrstwý ad uniuersa & singula suffragia suæ Religionis, in Vita & in morte, za kteréž wždycky officium býwá y býwati má w témž Klásteře/ tak ya-

ko za giné Bratry té Regule/ tolikéž y po wſſech giných Kláſſteřijch. Datum Léta yak na hoře/ ex loco Sanctæ Mariæ inter nouam Plsnā, 26. Maij.

Pan Jan z Raupowa a na Raupowě ſlaužil při Dwoře Papežſkém/ kdežmu ſe doſtalo druhé gméno při Konffirmacy Křtu/ totiž gméno S. Giřij/ a potomně byl Raddau Cýſaře Ferdynanda Krále Vherſkého a Czeſkého. Manželka geho byla Pani Markéta z Klinſſteyna/ od nijž zůſtal Syn Adam z Raupowa na Raupowě/ Ferdynando Krále Rzijmſkého/ Vherſkého a Czeſkého Radda. Manželka geho byla Pani Lidmilla z Wartmbergka/ od nijž zůſtali tito Synowé:

Jan z Raupowa na Raupowě a na Zdicých/ a ten měl Manželku Pani Dorotu z Kolowrat/ Dceru Pana Wladiſlawa Bezdružického a na Buſſtěhradě/ s nijžto zplodil Syna Jana Adama: Kterýžto P. Jan Adam z Raupowa ſyn Pana Jana z Raupowa/ měl Manželku Pani Eliſſku Bořitownu z Martinic/ pozůſtalau Wdowu po Vrozeném Panu Wylimowi Zagicowi z Hazmburgka a Dceru Kateřinu/ kterauž pogal za Manželku Jan Boreň ze Lhoty a na Mikowicých/ a Lidmillu kteraž zaſnaubená Panu Karlowi Czeykowi z Olbramowic a na Racowě/ ten též zplodil Giřijho Adama/ a Jana.

Pan Hynek z Raupowa druhý Syn Pana Adama

z Raupowa/ a Pani Lidmilli z Wartmbergka/ měl Manželku Pani Alžbětu z Rzijčan/ od kteréž byl Syn Adam/ ale ten w mladém wěku vmřel/ y Dcera Minkwicowa. O tom Panu Hynkowi tak mluwij/ že ſe narodil s dlauhau ſſticy wlaſuw/ a několik neděl před narozenijm ſwým/ při čemž ſedělo několik oſob wzáctných a wijry hodných/ že geſt třikráte zkřikl w žiwotě Matky ſwé: Když ſe narodil a pokřtěn byl/ Baba zawázala gemu Pupek yaks newelmi ſſetrně/ a w tom Chuwa od něho odeſſla/ a přewratila ſe s nim Kolijbka. Pani Mati ležijc na ložij/ když procýtila a ſpatřila Kolijbku býti přewracenau/ a okolo ni krwe welmi mnoho/ s leknutijm a z ſtrachu wzkřikla/ a ſama ſegda z lože/ zdwijhla Dijtě/ a ono ſe ſmálo/ laſkawě na ni wzhlijdagijce/ z čehož ona Pánu Bohu poděkowala/ a Syn onen welmi ſe dobře wychowal/ a byl Pán vrody welký.

Pan Wylim z Raupowa třeti Syn Pana Adama

z Raupowa/ pſal ſe na Mladeňowicých/ a měl Manželku Pani Annu z Kragku/ druhau potomně ſobě pogal/ totiž Pani Helenu z Zaſtřijzl.

Pan Kryſtoff Karel z Raupowa na

Heralcy a Worlijku nad Humpolcem. Manželku měl Pani Alžbětu Purgkrabinku z Donina: Potomně pogal ſobě druhau/ totiž Pani Helenu z Waldſſteyna.

O tom Rodu na rozličných mijſtech zmijnku nalezneš.

O Erbu a Rodu ſtarožitnem Panůw z Waytmile w Králowſtwij Czeſkém.

Kapitola XXIII.

VKázala ſe w Zrcadle Morawſkém/ yak dáwnoſt Erbu toho a potomkůw geho/ tak y wzáctnoſt/ ale ſluſſná wěc y tuto geho nepominauti/ poněwadž tolikéž mezy ginými ſtarožitnými Erby w Králowſtwij Czeſkém počten geſt.

Léta tehdy Páně 1081. o Předku Rodu toho činij řeč Hágek w liſtu 137. těmito ſlowy:

Přihodilo ſe w Kragi Bilinſkém, při Wſy řečené Radoſſow/ že Žena gedna gménem Proſtiſlawa/ Manželka Dobrohoſtowa, ginák Waytminara/ přibližugijce ſe ku porodu/ powolala k ſobě dwau Žen ſtarých/ a porodila Syna/ a po malé chwijli porodila y druhého/ potom y třetijho/ a tak wždy po gednom až do dewiti/ z čehož ſe Ženy ty náramně vlekli/ domnijwagijce ſe že ſe to zběhlo Kauzlem těch Czarodě gných dwau Bab, Johanky a

Wawrusſky/ kteréž na ten čas žiwé byli/ a wěcy napodobné čárami i ſwými
prowozowali/ o nichž doloženo pod Měſtem Prahau.
Wezmauce tehdy ty narozené Děťátka nadmýru malické/ w kladli ge
do gedné Krabice/aby ge teyně zakopali/ a když ze Dworu aneb Zámku wy=
cházeli/ potkal ſe s nimi Dobrohoſt/ nawracuge ſe z Wyſſehradu od Knjže=
te ſwé°/ a tázal ſe gich coby neſli/ kteréž odpowěděli/ neſluſſj tobě Pane náſs
o tom wěděti/a on, nechť ſluſſj neb neſluſſj Waytminar to wěděti muſý/a tak
přinucené k tomu bezděčně/ otewřeli Krabicy dotčenau / a plod Manželky
geho vkázali/ což on ſpatřiw, dj: O neſmyſlné Ženy/proč chcete plod Man=
želky mé zahubiti? wezměte gey/ a neſte do domu mého: A hned poſlal pro
Ženy kteréžby Dýtky takowé krmili/ a tak ſe ſtalo/ že pokřtěné byli wſſecky.
Vmřelo gich pak po čaſu některém try/ a ſſeſtero z nich přiſſlo k můžſkému
wěku/od nichž ſe Waytminerowé rozmnožili/a nazwánj ginák Krabicowé/
kterýmž wſſem poſtawy malické, Král Wácſlaw welikau láſku proka=
zowal.
Obſſýrněgý o tom důwod w Zrcadle Morawſkém napſaný geſt/ kdež y
doloženo/ pro kterau přjčinu w Sſtýtu y nad Helmem Kamene Mleynſké=
ho vžýwagý. Gſau pak rozdýlný w Helmě/ neb někteřý nad Korunau a
Helmem magý Ocas Pawowý/ a někteřý dewět Wýžlat/ w Slýžſſtě a w
Polſſtě. A ten prwný Rod wzáctný geſt w Králowſtwý Czeſkém/ gehožto
předkowé ſlužby wděčné Králům a Knýžatům Czeſkým prokazowali/ yakž
nýže doloženo bude.

W Létu Páně 1362. Knýhy Kapitoly Pražſké/
připomýnagý tři Syny Pana Beneſſe Krabicy z Waytmile/ z přýčiny té/
že gſau nadánýim hogným opatřili Oltář Swaté Anny w Lippé/ a gména
gegich gſau tato: Beneſs Kanownýk Koſtela Pražſkého / Jan Pleban w
Lippé/ a Petr Krabice z Weytmile a na Slywně/ Bratřý wlaſtný.

Nacházým w pamětech dáw=
nýjch/ že geden z Rodu tohoto byl Kanownýj=
kem Pražſkého Koſtela / a ten ſlaul Kunrad z
Waytmile Krabice.

Wylim řečený Krabice z Way
tmile/ přiznal před Vřednýky Pražſkými / že
geſt na dědictwj ſwém totižto Waytmilech/na
Twrzy a Dworu poplužným/ a na Wſy Cho=
mulicých/ Pani Přýbě z Martinic / yakožto
Manželce dwě Stě Kop gro: wěnowal. Lé=
ta 1356. w Vterý před ſwatým Wácſlawem.

Roku Božýho 1374. z rozkázánj Jana Pražſké=
ho Arcybiſkupa/ a s powolenjm Cýſaře Karla/ wyzdwýžena gſau těla ně=
kterých Biſkupůw/ ſkrz Beneſſe Krabicy z Waytmile/Kanownjka Pražſké=
ho/ a přeneſſena z rozličných mýſt do Koſtela S° Wýta / na mýſto genž gt
mezy Hrobem S° Wýta a Kaplau Cýſařſkau. Tu gednokaždé položeno w
Truhle Kamenné s wolowěnným plechem / na němž wyryté geſt gméno
gednohokaždého: Swrchu pak před Hrobem S° Wýta/ nad gednýmkaž=

dým ſpatřuge ſe Kamen mramorowý s Berlau Biſkupſkau.)( )(
To též wyprawugj o gmenowaném Panu Beneſſowi Knýhy Koſtelný
Hradu Pražſkého/ genž Marty rologium ſlowau/ kterýž netoliko byl Kano=
wnýkem Pražſkým/ ale y Arcyděkanem Ziateckým/ a ten ſtawěl Koſtel na
Hradě Pražſkém/nákladem Cýſařſkým: Pročež nad welkým Oltářem na té
Kamenné Pawlači dal ſe wyteſati z kamene mezy ginými Knýžaty Czeſký=
mi/ mage w Sſtýtu Krabicy a Žernow/ ač na Pečetý wyrytého mýwal
Orla červeného/ na gehožto prſech Žernow ležel/ pod kteraužto Pečetý
Kanownjcy mnoho Liſtůw na pargamentě magý/ a z nich geden gſem gſau
podali/ a on též pochowán geſt w Koſtele tom/ před Kaplau Swatého
Wácſlawa.
Pan Beneſs Krabice z Weytmile a z Koſſatek/ gſa Poručnýkem Dcery
Pana Jana Krabicy/ odewzdal gi za Manželku Panu Wácſlawowi z Ko=
lowrat s Koſſatkami/ a z té přýčiny potomkowé geho ſlugý Koſſateckými.
Předřečený Beneſs Krabice z Waytmile a z Koſſatek / prodal Slywno
Jaroſſowi z Stranowa/ Léta 1466. yakž o tom wyſwědčugý Zemſké
Dcky. Ten potomně po Manželce Dceři něyakého Calty obdržel Chomu=
tow/a tu někdy namalowanj byli Erbowé ge° a gegj, na Zámku na welkém
ſſneku po prawé ruce, w dolegſſj Swětnicy.

Léta 1463. Gindřich z Sliwna prodal Zitowlice
třem Bratrům Krabicům z Waytmile / Zygmundowi/ Janowi a Wác=
ſlawowi.

Na žádoſt Vrozeného Pana Beneſſe z Waytmi=
le/ dán geſt Rodu tomuto Mageſtát od Wladiſlawa Krále/potwrzugýcý
wzáctnoſt geho a ſtarožitnoſt ſlowy takowými:

Wladiſlaw z Božý miloſti Czeſký Král / na památku wěč=
nau wyznáwáme timto Liſtem předewſſemi / že geſt nám Mageſtát pod
Pečetj Cýſaře Frydrycha/ a podlé toho předka naſſeho Karla Cýſaře Kijm=
ſkého a Krále Czeſkého vkázan/ kteréž gſme oba wideli y čtli/ a z nich gſme
wyrozuměli/ že Rod Vrozených lidi z Waytmile / z krwe Korauhewnýjch
Panůw poſſel / a ten Tytul který ſe od Cýſařſkých welebnoſti Korauhew=
ným Panům podlé Práwa dáwá/ tomu Rodu z Waytmile že geſt dáwno
dán/ což Mageſtát Cýſaře Karla ſwětle vkazuge/ a yak geſt Frydrych geho
yaſnoſt Cýſařſká/ na žádoſt Vrozeného Beneſſe z téhož Rodu Purgkraběte
Hradu naſſeho Karlſſteyna/ a Mincmeyſtra na Horách Gutnách wěrného
naſſeho milého/ gemu y Ludwýkowi Bratru geho/ též také Vrozeným La=
diſlawowi/ Zygkmundowi/ Janowi a Michalowi/ Synům gegich/ y také
Wácſlawowi a Giřýkowi Synům někdy Otce gegich y gich Dědicům/ ano
y wſſem z Rodu Waytmile poſſlým/ ſtarožitné Vrozený wyznala po wſſj
Kýſſy/ wyhlaſyti poručiti geſt ráčil. Nadepſaný pak Beneſs ſtoge před
námi/ a vkázaw nám Mageſtáty nadepſaných, Karla a Frydrycha Cýſa=
řůw/ nás geſt pokorně proſyl/ abychom mu gich potwrditi ráčili: kteréhož=
to k mnohým wěrným ſlužbám prohlýdagýc / ne omylně/ ale dobrým roz=
myſlem a raddau Panůw a giných wěrných naſſich/ mocý Králowſkau giž
dotčené za Korauhewné Pany wyznáwáme we wſſech Punktých a klauſu=
lich přigýmáme/ ſchwalugeme/ y miloſtiwě k nim přiwolugeme/a gmeno=

wané Beneſſe/Ludwijka/ y wſſecky ſummau/ kteřijž gſau koli z Rodu Waytmilůw w Králowſtwij Czeſké poſſli/ aneb geſſtě řádně a Manželſký zroditi ſe mohau/ ty také přigjmáme za Korauhewné Pány/ ſtwrzugem y wyhlaſſugem/ přikazugijc wſſem wůbec/ Knijžatům/ Hrabatům/ Korauhewným Panům/ꝛc. aby nadepſanému Rodu z Waytmile wſſecku vctiwoſt/ kteráž Korauhewným Panům náležj/ wykonáwali / a to pod pokutau Padeſáti Hřiwen Zlata čiſtého/ kteréhož polowice do Komory naſſy/ a druhá polowice komuby ſe z Rodu toho vblјžilo/ náležeti má. Na ſwědomj toho Pečet naſſy Králowſkau k tomuto Liſtu přiwěſyti gſme dali/ genž geſt pſán léta 1470. Králowſtwij naſſeho léta 4. Tento Mageſtát položen geſt we Dcky Zemſké léta 1543. po ſhořenij Deſk a Originalu/ mezy giné Priuilegia odewzdán a potwrzen giným Mageſtátem takto:

My Ferdynand z Božij miloſti Řijmſký Král/ oznamugem timto liſtem wſſem/ že gſme proſſenij gménem Vrozeného Hynka Krabicy z Waytmile/ wěrného naſſeho milého/ abychom gemu liſt náš mocný dáti ráčili/ꝛc. kdež gim přiznáwá a přiſwědčuge Staw Panſký obſſijrně. Datum w Středu/ po Neděli Oculi. Léta 1537. a dále giný liſt z nj takto:

My Beneš Mirek z Solopiſk a na Huſticých/ Kuneš Bohdanſký z Hodkowa a na Sukdole/ a Oldřich Paříjzek z Pařijzku a na Radboči/ známo činijme timto liſtem předewſſemi/ pro budaucý paměť/ komužby koli z Rodu Waytmile toho potřebij bylo/ že gſme přitom byli/ když gſau Hornijcy na Horách Gutnách přigijmali za Mincmeyſtra Pana Beneſſe z Waytmile/ a ſtěžowali ſobě že Němce mjti magj. Těch byl plný Dwůr Wlaſký/ k nimžto wegda na Pawlač Pan Beneš/ drže za ruku Pana Sſteſſana Krabicy Otce Pana Hynka/ promluwil k nim, řka: Páni Hornijcy mily/ neſtěžůgte ſobě mne za Mincmeiſtra podniknauti/ wſſak gſem prawý Czech a ne Němec, nenj diwu že lépe Německy mluwijm nežli Czeſky/ poněwadž gſem z mladoſti w Němcých wychowán: Hle teď máte mého wlaſtnjho Streyce Pana Sſtěpána Krabicy/ kterýž ſe ke mně znáti bude. Na to odpowěděli Hornijcy s otázkau. Takli geſt Pane Krabice? a on dij, tak: Rač ſe ku Panu Beneſſowi znám/ kterýž odpowěděl/ y yá k němu také. Y řekli Hornijcy, wám Pane Krabice wěřijme/ a tak gſau Pana Beneſſe dobře vpokogenj za Mincmeiſtra přigali. Což tuto pro budaucý paměť ſwědčijme a wyznáwáme/ že to geſt w prawdě tak bylo/ a to béřeme k ſwé duſſy. Toho na ſwědomij přiwěſyli gſme Pečetij naſſe wlaſtnij k tomuto liſtu, genž geſt dán w Pátek po S. Alžbětě/ Léta 1517.

Pana Kunku a Zykmunda z Waytmile/ připomijnagij pamětij Koſtelnij takto:

Donatio ſex ſexagenarum groſſ: Pragenſ. pro Altari S. Annæ in Eccleſia Parochiali in Lippa. Nobiles Kunko & Sigiſmundus Fratres de Vaitmile, in Slyva reſidentes, & in Villa Radecz & Hoganicz, ſex ſexagenas groſſorum donaverunt. Actum Anno 1406.

Mezy Liſtmi Panůw z Wartmberka nacházým že Pan Zygmund z Wartmberka/ Léta 1509. w Středu o ſuchých dnech Letničných/ dáwal ſwědomij na to, že gſau přigati Pan Kryſtoff a Pan Sſebeſtyán Bratřij z Waytmile, Synowé P. Beneſſe, do Stawu Panſkého.

W Létu potomně 1512. paměť geſt o Panu Sſebeſtyánowi z Waytmile/ ſeděnijm na Chomutowě/ totižto že s ginými Pány poſtawil ſe za rukogmě w tiſýcy kopách Panu Zykmundowi z Wartmberka/ a to za Pana Petra Berku z Dubé a na Lippém.

Jakub Menſſýk z Menſſteyna w Knijžce ſwé o Mezech a Hranicých činij zmijnku o Mikulaſſowi Krabicowi z té přijčiny/ že geſt Léta Páně 1511. mezy nim a wſſj Obcý Milečickau ſe ſtalo o Meze přátelſké a ſauſedſké porownánij.

W též Knijžce památka pozůſtawena geſt o Sſebeſtyánowi a Petrowi z Waytmile/ gimžto Léta 1529. w Pátek před Prowodnij Neděli vžijwánj společně Potokůw s Knězem Mikulaſſem, Opatem a Konwentem Kláſſtera Oſeckého/ y s Mikulaſſem Hochhauzerem z Hochhauzu přiſauzeno geſt.

Karél Krabice z Waytmile a w Druzlicých/ toho čaſu když gſem tuto Knihu ſpiſowal, žiw byl/ s prwnij Manželkau zplodil dwa Syny Hynka a Ladiſlawa/ s druhau Manželkau genž byla z Rodu Panůw Budowcůw/ měl Syna gednoho gménem Burkharda/ a třij Dcery, Lidmillu/ Maryánu a Helenu.

Jan Krabice z Waytmile/ bytem na Morawě/ a ſeděnijm w welikém Teyncy pogal ſobě k ſtawu Manželſkému Magdalénu Pirnuſownu z Pirnu/ wlaſtnij Seſtru důſtogného w Bohu Otce Kněze Melichara Pirnuſa z Pirnu/ Biſkupa Nygropolitanſkého, Suffragána a Děkana Koſtela Olomauckého/ Stolice Apoſſtolſké Prothonotariuſa/ Kanownijka Wratiſlawſkého a Brněnſkého/ G. M. C. Řijmſkého/ Vherſkého/ a Czeſkého ꝛc. Krále, Raddy/ kterýžto Rod geſt welmi ſtarožitný w Polſſtě/ a s ni zplodil čtyry Syny, Jana Wácſlawa/ Jana/ Joáchyma/ a Prokopa/ kteřijž wſſyckni zemřeli/ a gednu Dceru gménem Annu Marij, kteráž geſſtě žiwá pozůſtáwala.

O Erbu a Rodu Panůw Žampachůw z Pottnſteyna/ ſtarodáwném.

Kapitola XXIIII.

Erb ten-

ERb tento Panůw Ziampachůw wedlé Kronyky Hágkowé w listu 274. do Králowstwij Cžeského z Duryngu / Léta Páně 1306. přinessen/ o němž co se koli wyhledati mohlo / tuto se doložiti nepomine:

Mezy Listmi Panůw z Raupowa nacházý se paměť o Panu Mikssowi z Ziampachu a z Pottnssteyna/ kterýž zapsal plat do Klásstera Worlikowského/ genž byl y prwé zapsán od Pana Jana Ziampacha Bratra geho / to gest 14. gro: z Mleyna Chocenského na každý Leyden wěčně/ za čež Kněžij toho Klásstera magij službu Swaté Králowny do roka držeti / a při každý službě/ Sseſtmecytma Kněžij aby krmili gednemu každému z nich po grossy dawagijce. Přitom byli Jan Proček z Kunstatu/ Kněz Mikess z Pottnssteyna/ Pan Rubijn z Rysmburgka/ Heress z Cziegewic/ Tamchyně z Adrsspachu/ a ginij. Dálo se Léta Páně 1395. den Sº Martina.

Při Létu Páně 1416. připomijnagij paměti Pana Mikuláſſe a Pana Wylima Ziampachy z Ziampachu a z Pottnssteyna / yakž y o nich w Zrcadle Morawském obssijrněgij doloženo gest.

O Erbu a Rodu těch kteřijž se pjssij z Sstupenbergka starožitném.

Tytulář Léta Páně 1572. wydaný / připomijná Pana Wolffa z Sstupenbergku na Rossmberce / Neywyšssijho dědičného Ssenka Knijžetstwij Sstyrského / Raddu a Sstolmistra Karla Arcyknijžete Rakauského.

Při Létu Páně 1589. gmenuge se w Tytuláři Pan Rudolff z Sstupenbergku/ na Nowém Městě Hradissti nad Methugij / dědičný Ssenk Knijžetstwij Sstyrského/ Mathyáſſe Arcyknijžete Rakauského Komornijk.

O Erbu a Rodu Panůw Teykowských z Enzydle na Křijči a Hřebenicých.

(:) (:) (:)

GEst tento Rod a Erb starožitný/ o němž se zmijnka děge w Tytulářijch/ yako při Létu Páně 1534. w paměť se vwozuge Pan Hendrych Teykowský z Enzydle na Teykowě.

Při Létu Páně 1556. ten též Hendrych Teykowský z Enzydle na Teykowě.

Při Létu 1572. Albrecht Teykowský z Enzydle a na Teykowě/ Gijřij Teykowský z Enzydle na Teykowě a Hřebenicých / Jan Teykowský z Enzydle a na Braunech.

Při Létu pak 1589. připomijná se tolikéž Jan Teykowský z Enzydle na Křijči a Hřebenicých.

O Erbu a Rodu Panůw Ssleynicůw z Ssleynic/ na Tolnssteyně/ Kumburce a Hunsspachu/ starodáwném.

W Létu Páně 1534. připomijná Tytulář Pana Hanuſſe Ssleynice z Ssleynic/ na Tolnssteyně a Slaknowě/ Gijřijka Ssleynice z Ssleynic na Tollnssteyně a Slaknowě / Krystoffa Ssleynice z Ssleynic na Tollnssteyně a Slaknowě/ Wolffa Ssleynice z Ssleynic na Tolnssteyně a Slaknowě.

W Tytuláři Léta 1556. wydaném doloženi gsau/ Gijřij Ssleynic z Ssleynic na Tolnssteyně a Slaknowě / Jan Ssleynic z Ssleynic.

Při Létu 1572. připomijnagij se w Tytuláři Arnosst Ssleynic z Ssleynic na Tolnssteyně a Hluknowě/ Jan Ssleynic z Ssleynic na Tolnssteyně a Hunsspachu G. M. C. Radda/ Hendrych Ssleynic z Ssleynic na Tolnssteyně a Hluknowě / Krystoff Ssleynic z Ssleynic na Kumburce.

W Létu 1589. wedlé Tytuláře žijwij byli Arnosst Ssleynic z Ssleynic na Tolnssteyně a Slaknowě/ Jan Ssleynic z Ssleynic

na Libochowanech/ G. M. C. Radda/ a Hornijch Lužic Landffoyt / Krystoff Ssleynic z Ssleynic na Tolnssteyně/ Rumburce a Hansspachu.

O Erbu a Rodu staročitném Panůw z Eycynku.

MEzy Listmi Pana Gindřicha z Wartmberka widěl gsem List/ kterýž psal Pan Merssl z Eycynku k Pani Kateřině z Kunstátu [illegible] Pani Mateři swé milé/ kteréhož gest Datum Léta 1483.

W starých Tytulářjch o tom Rodu žádné [illegible] zmijnky nenacházým/ gednom w Nowém poznamenán gest / Ssteffan swobodný Pán z Eycynku a na Landssteyně / dědičný Komornijk Arcyknijžetstwij Rakauského.

O Erbu a Rodu staročitném Paůw z Czimburgka.

SLawná pamět předkůw Rodu tohoto w Margkrabstwj Morawském pozůstáwá/ kdež před některými lety byl Heytmanem Margkrabstwij dotčeného Pan Jan z Czimburgka / wolený odewssech společně po Panu Waňkowi z Boskowic/ a ten vmřel léta 1447. wolen léta 1437.

Syn geho Ctibor w témž byl Vřadě Léta 1474. a vmřel Léta 1494.

Z téhož Rodu nacházegj se w Králowstwj Czeském Pan Jan Czimburgk z Czimburgka/ a Pan Krystoff Czimburgk z Czimburgka a na Dworcých.

O Erbu a Rodu Starodáwném Panůw Hersstenských z Herssteyna a z Welhartic.

Vžij-

Užjwagij za znamenij Rytijřské Koruny čerwené w bijlém poli/ na Helmu magij dwě Mijsy kryté / a z nich wycházý Ocas Pawowý/ tak yak se nacházý mezy Rodem a Erbem Panůw z Raupowa.

Vkazugij to staré paměti při Létu Páně 1397. že Pan Jan Hersstenský z Herssteyna/ seděl na Saudu Zemským mezy giných Pány/ Panem Břeňkem z Strakonic/ Panem Oldřichem z Nowého domu a giných.

Když gsem tuto Knijhu spisowal/ byl gesstě w Králowstwij Czeském z toho Rodu Girzijk Hersstenský z Herssteyna a z Welhartic/ kteréhož Syn Tobiáss Hersstenský z Herssteyna a z Welhartic/ byl při Knijžeti Baworském z mladosti na službě wychowaný/ y tam se osadil/ a byl Raddau téhož Knijžete.

O Erbu a Rodu staročitnem Panůw Sspetlůw z Janowic.

W Tytuláři starém dolozen gest Buryan Sspetl z Janowic a na Bezdězy / Hynek Sspetl z Janowic a na Skalách.

W Létu Páně 1556. gmenugj se w Tytuláři Getřich Sspetl z Janowic/ Hendrych Sspetl z Janowic/ Jan Sspetl starssij z Janowic/ Jan mladssij Sspetl na Bezdězy.

Při Létu pak 1572. připomijnagij se Buryan Sspetl z Janowic na Březanech a Morussycých / Karel Sspetl z Janowic na Březanech/ o nichž se zmijnka děge y při Létu 1589.

O Erbu a Rodu Panůw Pruskowských z Pruskowa/ a těch wssech kterijž Podkow za znamenij Rytijřské vžijwagij/ odkawád zanessen do Czech/ komu a pro kterau přijčinu dán/ prawdiwě doloženo.

Kapi-

Kapitola XXV.

SNažně a dlauhý čas w tom sem pracowal abych počátek, dáwnost, a rozrozený potomkůw znamený tohoto Heroického důwodně wyhledati mohl/ býwage w rozličných Kraginách, a zwlásstě mezy Národy Slowāskými/totižto, od kohoby komu a pro yaké zaslaužený dané bylo. Gistě wssyckni kteřýž mnoho swěta zběhli/a množstwj Kronyk přečtli, gednomyslně se snássegj/ wedlé gegichžto srownáný o tom dále takto mluwiti budu.

Za panowáný Macedonského Alexandra/Krále onoho nadewssecky možného a walečného/vdálo se gednoho času wogsku geho/ s kterýmž mnoho Potentátůw pod swů moc podmanil/do Kragin náramně studených wtrhnauti/tak že nemožné bylo Rytýřům, a zwlásstě gýzdným přeprawiti se k wogsku nepřátelskému pro zbytečné ledy/kteréhožto ffortele dobře ssetřil nepřýtel/wěda že ginače nelze odepřýti tak možnému Králi, a wsseho swěta podmaniteli / a protož wodu wůkol a wůkol ležený swého lýti poručil / kteráž hned zamrznauc pro studenost welikau Krage, zbraňowala Králowským Wogákům přistaupiti.

Nedlauho se tím těssyli nepřátelé/neb Rytýř geden člowěk důwtipný tak dlauho rozmýssel, o skáze ffortel e takowého až přissel wtipem swým k tomu, žeby mohli prostředkem nějakým gizdný přiwedeni býti. A wymyslil spůsob

spůsob kowáný Koný/ a dokázaw toho s částkau Wogska wtrhl swobodně přes ledy do ležení nepřátelského/a rozženauc wssecky nepřátely, a honýc ge po ledu na Koných ostrokowaných, slawné wýtězstwý nad nimi obdržel/ za kteraužto službu Alexander gey hogně obohatil / y na památku takowého wymysslený a wtipu, dal gemu y potomkům geho na wěčné budaucý časy za znamený Rytýřské třj Podkowy / aby gich za Erb užýwal se wssým Rodem swým. Od toho Předka gest množstwý potomkůw a Rodůw w kraginách rozličných a zwlásstě w Slowanských/kteřýž ač Podkow giným a giným spůsobem položených za Erb užýwagý/ale wssyckni odtud začátek magý/a wssyckni obdarowáným Krále Alexandra se wychwalugý.

Kronyka Helwetská kterauž sepsal Sstumffius

wyprawuge w Knjze prwnj w kapitole 3. při spisowáný a wypsaný Kraginy Dácké a Sedmihradské/kteráž tolikéž částka gest Kraginy Slowanské/ že Pečetě Knýžat Dáckých třj Podkowy byli/ a ten Erb w Kronyce dotčené doložen gest/a až po dnes Kragina Dácká Podkow za Erb užýwati nepřestáwá / lege Stumfium.

S Czechem a Lechem Knýžaty Slowanskými

množstwý Rytýřůw Erbu toho do těchto Kragůw přigelo / od nichž wedlé zněný Kronyk založeno gest Město Bilina / a odtud se psáwali Hrabata z Biliny/což zdaliž pro nějakau dáwnau památku předkůw swých včinili, čili z nějaké giné přýčiny/to se wyhledati nemohlo.

O rozrozený těchto Bilinůw / Czeská Kronyka

kterauž napsal Hágek, při Létu 747. takowau zmjnku činj. Panna gedna gménem Býla Dcera Biwoge a Kássy Sestry Libussyny/ oblýbila sobě gednoho Muže bohatého gménem Kossala/Syna Radossowa ze Wsy Radossowic/a bydlila s nim na Bilině/ꝛc.

Léta potomně 758. Ctibog Syn Kossálů Hraběte z Biliny a Kněžny Býly/

založil znamenitý Hrad na straně wýchodný gemuž dal gméno Býla od gména Matky swé/ kteráž tak tolikéž nazwaná byla/a Němcy potom nazwali gey Jazykem swým Býlau wodau neb weis wasser.

Druhý Syn téhož Kossála Hraběte z Biliny/

Bratru swému Sudiprawowi po smrti Otce sweho y Mateře darem dal djl swůg w Býlině / a wystawil pro sebe Dwůr neb Dům, a dal gemu gméno Pokratec. Hágek o tom obssýrněgi pýsse.

Od těch tehdy třj Bratrůw possli potomkowé/kteřjž se nyný spatřugý w Králowstwý Czeském/ w Knýžetstwý Slézském/ Litewském / a w Kraginách Polských/Ruských/Pruských/Podolských/Mazoweckých/ač weliká gt rozdýlnost mezy nimi w užjwánj Podkow/a diwu nený, neb když proti Nepřátelům Kragin swých táhli/ wedlé zaslaužený od Knýžat a Králůw obdarowáný magjc/rozličná znamenj k Podkowám sobě zýskali a spůsobili.

Tyto třj Podkowy/ od nichž giné wssecky začátek

magj/ wždycky w Králowstwij tomto v weliké wážnosti a wzáctnosti byli/ gichžto vžijwagijcý, welikau lásku při Knijžatech a Králijch mijwali/ ano geden z nich/ což k wěčné sláwě Erbu tohoto gest/ za Knijže Czeské wywolen/ totižto Sstoymir Bilina, Bratr Sukoslawa Biliny/ času toho/ když Bořiwog pro wijru Křestianskau od Czechůw zahnán byl/ o němž Dubrauius Historiæ Bohemicæ lib. 2. takto mluwij:

Gliſcente contentione, ac nemine de ambitione concedente, unus aliquis Stoimirum nominat, Frater hic Sucoſlai Bilinæ quondam fuit, magnoq; tunc potentioris factionis conſenſu, Princeps Bohemiæ declaratus eſt. Eunt mox in Bauariam qui quærant, percontentur, ubinam locorū lateat, ægrè inuentus, propterea quod Bauari eum non Stoimirum, ſed immutato nomine Stiffridum appellabant.

Když pak přigel do Czech/ nemohli se s nim smluwiti Czechowé/ neb třinácte let mezy Němcy bydlel/ aniž mohl Czeské yazyku rozuměti: Pročež oni dawsse gemu Dary znamenité/ odeslali ho zase do Bawor/ a Bořiwoge zas za Pána a Knijže přigali/ což owssem dálo se wijce Božským gednánijm nežli lidským.

Nadepsany Hystoryk Dubrauius/ za panowánij

Knijžete Břetislawa/ připomijná předka Rodu tohoto gménem Prokopa/ když totižto Břetislaw bogowal s Gindřichem Cýsařem/ okolo Léta 1038. o kterémžto Wogně slowa geho zněgj takto:

Henricus Cæſar, Principes & Vrbes Imperij contra Brzetiſlaum armat, diuiſiſq; bifariam copijs, cum altera Copiarum parte, ipſe in Bauariam, cum altera, Bernardus Saxoniæ Princeps bello clarus per Miſniam procedit. Ad eum modum Brzetiſlaus, vires ſuas diſpartit, ſeq; Cæſari, Procopium Bilinæ Comitem Bernardo opponit, mandatq; ut in ſyluis loco iniquo Saxones adoriatur.

Znamenitau záhubu tehdáž Němcům způsobili Czechowé/ o kteréž Kronyky obssijrně wyprawugij.

W Kostele Boleslawském/ w té Kaple w kteréž S.

Wácslaw od Bratrobigce zamordowán/ ležel od Léta 1040. čas dúlhý Kámen Hrobownij/ na němž se spatřuge Erb wytesaný se třjma Podkowami/ kterýžto Kámen Andreas Pieſsinius Děkan Kostela onoho/ naprawugijc Chrám Pánk/ w prostřed Kostela položiti dal. Dokawád gesstě w celosti ten Kostel stál/ a Žižka gemu nevbližowal/ podobná gest wěc k wijře/ že znamenité paměti o předcých Rodu tohoto w něm býti musyli/ neb tu měli pohřeb Hrabata z Biliny/ gegichžto Erb spatřuge se y w Mladé Boleslawi na zdech při domijch některých po starodáwnu wytesaných.

S takowým práwě Erbem nacházegij se Kamenj hrobownij w Klásstetře Oseckém/ y Rodowé gsau starodáwnij/ gessto takowého znamenij vžijwagij/ o nichž nijže naleznesš.

Přicházegjc tehdy k řeči začaté

w Králowstwij Czeském a w Slézsku/ gest Rod wzáctný a wznessený Panůw Pruskowských z Pruskowa/ k gegichžto Podkowám přidán Gelen/ když totižto do Stawu Panského přigati byli.

W Knijžetstwij Oppolském nacházegij se paměti

rozličné/ skrz kteréž se předkowé Rodu tohoto slawně připomijnagij/ neb tu Vřady Zemské přednějssj mijwali. W Klásstetře kdež nynij Saud Zemský držán býwá pohřeb swůg měli/ a tu gest Kamenůw mnoho s wytesanými Erby gegich/ z nichžto na gednom yako obzwlásstnijm/ neb na giných pro sesslost nemůže se text čijsti/ napsán gest nápis Panu Janowi Pruskowskýmu w tyto slowa:

Anno Domini 1508. obijt Generoſus ac nobilis Vir, Dominus, Dominus Ioannes de Pruſkovv, Ducatus Oppolienſis Cancellarius. Orate pro eo.

Smrt Pana Jakuba Pruskowskýho z Pruskowa/

paměť w Pruskowským Kostele wyprawuge těmito slowy:

Anno ætatis ſuæ 30. ſalutiferi vero 1545. die Mēſis Februarij 16. obijt Generoſus Dominus Iacobus Pruſkovvſky à Pruſkovv.

Qui pugnans grauiter repreſsit haſtas,
Turcarum quater hic peremptus ictu.
Iam fractæ occubuit ſodalis haſtæ.
Lector manibus ut quies ſit optes,
Pro te, proq; alijs pie precatus
Diſcas ſeria non ioco eſse agenda.

Pan Jan Pruskowský byl Heytmanem Knijžet=

stwij Oppolského čas dlauhý/ Pán od mladosti skrz hrdinské skutky slawný/ kterýž nezůstawiw žádného Dědice/ za panowánij Cýsaře Rudolffa toho gména druhého vmřel/ Léta 1590. Manželka geho byla Vrozená Pani Pani Dorota Ssyndlowna.

Bratr geho starssij Pan Girij Pru=

skowský z Pruskowa na starých Hradech/ Bělij a Hrobnicých/ Ferdynanda/ Maximiliána y Rudolffa/ Cýsařůw Řijmských teyná Radda a Neywyšssj Komornijk/ prawý Dwořák w ssprymech Panských/ a w Heroitských činech muž slawný.

Toho pozůstali dwa Synowé/ Pan Jan Krystoff Pruskowský Swobodný Pán z Pruskowa na Pruskowě/ Bělij a Chřelicých/ G. M. C. Komornijk/ a Radda Komornij w horníj y dolnij Slezij/ kterýž sobě pogal za Manželku Hrabinku z Guttnssteyna/ od kteréž gsau potomkowé.

Druhý Syn gmenowaného P. Pana Girjho Pruskowskýho Vrozený P. Pan Oldřich Desyderius Pruskowský Swobodný Pán z Pruskowa na starých Hradech a nowé Bystřicy/ G. M. C. Radda/ Komornijk/ a Neywyšssij Sstolmistr mijsto držijcý. Měl Manželku Vrozenau Pani Pani Lidmillu z Lobkowic/ od kteréž tolikéž gsau potomkowé.

Třetj Bratr gmenowaných P. Pan Kasspar Pruskowský na Hradku a Bzency w Morawě a Ssmjři/ G. M. C. Radda/ žádných potomkůw neměl/ dlauhý čas w Službě Arcyknijžete Arnossta léta swá trawil byl/ Pán wssemi ctnostmi ozdobený.

Panůw Zierowſkých Rod w Knijžetſtwij Oppolſkém a Ratibořſkém tolikéž ſe dwěma podkowami okraſſluge/ z nichžto geden gménem Melichar byl Saudcem Zemſkým w Knijžetſtwj Oppolſkém/ a Radda Cýſaře Rudolffa. Měl Manželku Paní Magdalénu Kurcpachowau / s nižto žádného Dědice nezplodil/ kteréhož Bratřj a Streycowé Lidé gſau bogownij.

Zde w Králowſtwj Czeſkém Páni Želinſſtij takowéhož Erbu to geſt třij Podkow vžijwagij.

Knijhy Koſtelnij Kapitoly Pražſké připomijnagi pana Kunrada Želijnſkého těmito ſlowy:

Erectio Altaris Præſentationis Sanctæ Mariæ Virginis, & Sanctorū Georgij & Ignatij Martyrum in Eccleſia Pragenſi, ex ſpeciali gratia Conradus Zelinſky, Armiger Pra: dioc: decem ſexagenas cenſus in Villa Girzetin, & in Villa Czervencze octo ſexagenas, Anno 1400. die 9. Octobris, dedit, donavit, Owſſem nemalý to plat za oněch čaſůw/ ale práwě obzwláſſtnj a panſký, poněwadž tedáž pro welikau hognoſt wſſeho w Králowſtwij tomto mohl ſe geden Kněz za rok oſmi kopa: poctiwě wychowati.

Zygkmund a Jan Bratřj wlaſtnij z Sſebuzyna

k Koſtelu S. Sſtěpána w Litoměřicých nařjdili ročnjho a wěčného platu kopu groſſůw na dwau poddaných/ a na Krčmě w Sſebuzyně/ o čemž památka w týchž Knjhách geſt takowá: Pro Eccleſia Sancti Stephani in Lithomierzicz famoſi Viri, Sigiſmundus & Ioannes, fratres Germani de Sſebuzin, reſidentes ibidem, unam ſexagenam cenſus perpetui in duobus hominibus in nova Villa & in Taberna in Sſebuzin dederunt, donaverunt &c. idq; Anno Domini 1411.

W Létu 1478. Cureus in Annalibus Sileſiac

fol. 329. o gednom předku Erbu a Rodu tohoto/ činj zmjnku těmito ſlowy: Octobris die 16. Venit ad Glogoviam Zelinus Bohemus, miſſus à Mathia cum turma equitum Pannoniorum 1800. & populati ſunt vicinos pagos, ubi habebant diverſoria ſua. 26 Octobris Princeps ſubditos ſuos ad arma excivit, conſcripſit Glogoviæ Stipendiarios 300. & conjunxit ſe cū Hungaris. Ingreſſi ſunt Marchiam, eamq; duritèr vaſtarunt. Ipſe Princeps cum ſuis reverſus eſt, ſub initium Menſis Novembris, Stipendiarij, decima quarta die poſt, Pannonij diutius ibi hæſerunt, & vaſtitatem in multis locis fecerunt.

Takt ſe pomſtil ten ſlawný a bogowný Czech nade wſſemi ſſkodami/ kterýchž byl način il neſſetrným Slezákům Jan Margkhrabě Albrechtů Syn/ což z yaké přjčiny ſe dálo a s yakým pořádkem njže porozůmijſs/ nebť mi ſe zdálo

za dobré/ o začátku té wogny tuto doložiti/ tak yakž Cureus gmenowaný o ní mluwij:

Léta tedy 1476. w Auterý před Maſopuſtem, když vmřel Knijže Gindřich, a nemage potomka žádného/ zbožij ſwé zapſal Manželce Kněžně Barboře Brandeburſké/ položen geſt Sněm w Freyſtadě 27 dne Měſýce Vnora/ na němž wyſlyſſáni Legáti od rozličných Knijžat wyſlanij / od těch totižto kteřj po Knjžetſtwij giž vmrlého Gindřicha dychtili. To Knijžetſtwij někteřij přiſuzowali Králi Matyáſſowi/ poněwadž vmřel bez dědicůw ale Poſlowé od Kněžny wyprawenj odwoláwali ſe k ſſafftu/ kterýmžto wyměřeno aby wſſecko Panſtwij na Manželku připadlo. Czeſký Král Wladiſlaw tolikéž ſwého wyhledáwal / neb giž byl Czeſkým Králem pořádně korunowaným/ a Jan Knijže Saganſké k tomu přikročowal práwem přirozeným/ yakožto neybližſſij přijtel Gindřichůw/ neb byl od geho wlaſtnijho Streyce zplozený. Stawowé po dlauhém rozwažowánij a wyſlyſſenj ſtran wyřekli/ aby pozůſtalá Kněžna po Gindřichowi bydlela bez wſſy překážky w Knjžetſtwj Manžela ſwého/ a tak ona wzala ſobě yako za Zpráwcy yakéhoſý Sſchenciuſa/ kterýž potomně obžalowán byl, a to pro welikau pýchu/ kteréž žádný ſnéſti nemohl/ zwláſſtě připominagjc ſobě dobrotiwoſt a wlijdnoſt vmrlého Knijžete/ kteráž obyčegně v Panůw z Panůw zplozených býwá/ tak yak na proti tomu pýcha a nadutoſt opanowáwá ſrdce těch kteřijž z chudoby k bohatſtwij, z opowrženoſtj k ſláwě a welebnoſtj přicházýwagij.

Dále ſtalo ſe, že diwným gednánijm přiſauzená byla Wladiſlawowi Králi Czeſkému Kněžna Barbora/ tak aby on gi za Manželku pogal/ y Knjžetſtwj to w držení měl/ což wida Jan Knijže Saganſké, kterýž ſe Matyáſſe přijdržowal/ a wěda že Wladiſlaw k bogi welmi geſt neſpůſobný/ čehož práwem nemohl doſáhnauti/ to chtěl wálkau obdržeti/ yakož pak hned wygel z z Měſta/ a ſebral Wogſko nemalé lidu pěſſiho y gizdného / k němužto Stawowé z Freydſtadu poſlali napominagjc aby nebyl tak kwapný k nepokogi/ ale aby očekáwal na wýpowěd gegjch. A powolali ho do Saganu/ kdež gim neyprwé ſwé přirozené práwo k Knjžetſtwj onomu předkládal / a potomně vkázal liſt Krále Matyáſſe/ w němžto on odewzdawal gemu Knijžetſtwij Glogowſké/ z čehož ſe oni nemalo vlekli/ a widauc před očjma wognu konečnau s nemalým krwe prolitijm/ dewátého dne přiſáhli gemu poſluſſenſtwj krō Měſta Glogowa a některých giných/ kteřj ſe přjdrželi Kněžny Barbory.

Knijže Jan nemeſſkal s Wogſkem ſebraným / nýbrž přitáhl hned do Sproty/ a Měſſťané bez wſſeho vwáženij puſtili ho hned do Měſta/ a wěrnoſt zachowati přiſlijbili. Týmž ſpůſobem doſtal y Freydſtadu/ y giné Měſta a Zámky/ a to wſſe we čtrnácti dnech wyřijdiw, přitrhl k Kroſnu / kteréž giž oſazené bylo Lidem gemu protiwným/ pročež ač třj dni Předměſtij wypalowal/ wſſak nemoha nic ſpůſobiti/ do Sproty ſe zpátkem obrátil.

Dewátého dne Měſýce Ledna/ Léta 1477. Stawowé ſgeli ſe weſpolek do Freyſtadu/ a včinili přijměřj mezy ſtranami protiwnými/ za tři dnij s welikau prácy a ſnažnoſti rokugijce / tak aby to přijměři protahowalo ſe až do S. Giřij. Ten čas ledwa wyſſel/ a giž Knijže Jan z nowu k meči ſáhal/ a w Pondělij před Božjm wſtaupenjm přiwedl wogſko k Zámku Freyſtadu/ ale že Zámek ten před tím weyborně oſazen byl/ obleženj tak ſylný gemu činili odpor / že muſyl s welikým hněwem odſtaupiti / a opět po oſmi dnech z nowu přigel k Zámku/ ale bránili ſe zmužile obywatelé tak yako y prwé.

Margkrabě Albrecht nebyl kwapným k wogně/ wſſak ne zle včinil/ že

tak weyborně Zámek Freystad opatřil/ a nad Wogsky Heytmana vstanowil Zygkmunda z Rožmbergka. Wladislaw tolikéž wyprawil Czechy na pomoc Kněžně Barboře/ ale nesstiastně/ neb poraženij gsau na hlawu/ tak že y on pro tak weliké roztržky/ opustil Kněžnu Barboru/ ale mezy Janem Knijžetem Saganským a Margkrabětě/čim dále tim wětssj wálky powstáwali.

Pátého dne Měsýce Czerwence / Jan Margkrabě od Otce wyslaný s Wogskem přigel do Freystadu/ aby oblezeným retunk včinil/ tu častokráte potkal se s Slezáky/ ale Slezácy wždycky plac a wjtězstwj obdrželi.

Dne 27. téhož Měsýce/ Jan Knijže Saganské shromáždil množstwj lidu Wogenského/ tolikéž y Grumberstij sessli se s Krosněnskými/a plundrowali Grunty gegich /tak že Grumberstj zabiwsse y 60. mužůw wýborných Krosněnským/ a zagawsse gich 150. nad nimi swijtězyli.

Potomně několikráte gednáno zstrany pokoge/ až k tomu přisslo / že byl způsoben mjr mezy stranami do gistého času/ a mezy tim Jan gel do Frankfurtu pod Gleytem k Margkraběti/ ale s malým prospěchem/neb nemohla wěc k tomu přiwedená býti/ aby pokog nařijzen byl. Protož Margkrabě času přijhodného na Slezáky s Wogskem vdeřil/ s sstěstijm takowým / že ge téměř wssecky na hlawu porazyl/ neb welmi gich málo vgelo / ginij neb zbitij neb zgjmanj/ a zwlásstě pěssij/ kterýmž nebylo možné vgjti. A tak Slezácy trwali w poslussenstwij za čtyry léta/ až Jan Knijže pomstil se nad nimi / když totižto Zělinský s Vhry přigel/ a Margkrabstwij wzdýl a w ssijř plundrowal/ kteréhožto Heytmana Zělinského nad 1800. Vhry / dotčený Hystoryk připomjná na giném tolikéž mjstě/okolo léta 1479. těmito slowy:

Mathias inclinauit ad pacem, & sua incipiebat patefacere consilia: miserat ad eum Ioannes legationem mense Februario: Mense vero Aprili venerunt à Rege, Episcopus Vratislauiensis, & Orator Pontificius, acturi cum Marchione de Pace, quæ tamen tunc non contigit. Selenius cum Pannonijs deserta Marchia, transit in vicinam Lusaciam, deinde in Silesiam montanam, & passim multos concussit, ademit quoq; aliquot Oppida Conrado Albo Olesnicensi, propterea quod mortuo fratre, totũ Ducatum vendere volebat Principibus Saxoniæ, inuito Mathia.

Gest Rod wzáctný w tomto Králowstwij Panůw

Zělinských/ mezy nimiž byl facile Princeps Vrozený Pan Kryštoff/ kterýž z mladosti mnohé Kraginy progel/ a mnohých Národůw řeč vměl. Neyprwé byl powolán od G. M. Cýsařské na Vřad mijsto Pijsařstwij / potomně byl mijsto Kanclijřem/ od G. M. Cýsařské zlatau Bully darowán/ a připusstěn k Stawu Panskému w Řijssy. Pustil potom Vřad mijsto Kanclijřský/ a do Komory Czeské powolán.

Páni kteřijž se pijssy z Hostiwice a w Ssemčicých /

tolikéž za znamenij Rytijřské třijch Podkow vžjwagj/ o nichž nacházým paměti tyto:

Wedlé Listůw Panůw z Hažmburgka/ při Létu

Páně 1484. Gindřich z Hostiwice a z Ssemčic/ kwitowal Vrozeného Pana P. Jana Zagice z Hažmburgka ze Sta Kop gro: miss: k kteréžto Kwitancy přiložili Pečetě swé/ Zygkmund Walkaun z Hadlaru a na Wikowicých/ Abhart z Chřanic Purgkrabě na Kostnij/ a Oldřich z Pařijzu.

O Panu Alssowi z Hostiwice a w Ssemčicých /

mezy týmiž Listy Panůw z Hažmburgka zmijnku nacházým při Létu Páně 1489. tolikéž y při Létu 1495. při kteréžto paměti spatřuge se Pečet s třema Podkowami.

Při Létu Páně 1495. připominagij se w týchž

pamětech tito/ gmenowitě/ Jan Boček z Polican a na Mlikosrbjch/ Heřman Bořička z Břisstian a w Obrubjch/ Sstiastný z Hluh w Rzidlině a na Třewači/ Aless z Hostiwice a w Ssemčicých/ Oldřich z Semjna / Petr z Malobratřijc/ a ginij.

Wyprawugij Kronyky Polské / kterak když Czechowé

a Vhřj o Morawu se trhali / wyslán byl Zelislaw Bjlina od Boleslawa křiwovstého s Wogskem/ aby y on djl Morawy k Slézsku připogil/ kterémužto poručenj Zelislaw za dost činjc, plundrowal Morawu / a potom se y s Králem Morawským Swatoplukem zmužile potkal / yakž to wyswědčuge gmenowané Kronyky Autor těmito slowy:

Iamq; Zelislaus Bylina, pervastata tripartito agmine Moravia, ingẽti præda onustum reducebat exercitum, cùm certiòr fit, Svatoplukum Moravorum Ducem cum magnis copijs à tergo venientem, non longius duobus milliarijs abesse. Itaq; præmissis impedimentis atq; Captivis signa cõvertit, & instructa acie manus cum hoste conserit: pugnatum æquo Marte aliquandiu, plurimumq; humani sanguinis utrinq; fusum est, Ducibus utrinq; prælium instaurantibus &c. In eo prælio Zelislaus Bylina, dũ Ducis paritèr atq; militis officio fungitur, dextram amisit, quem Boleslaus Princeps collaudatum pro meritis & virtute, aurea manu cum gladio vibrato donavit.

Odtud possla proměna w Erbjch kterýchž Bjlinowé vžjwagj / tak že se Polsstij Bjlinowé s Czeskými Bjlinami Streycy swými w vžjwánij Erbu nesrownáwagj/ což se stalo Léta 1106.

Boleslaw Bijlina Hrabě/ a Jaroslaw Bijlina

okolo Léta 1149. Klássteru Czerwenskému w Plockém Weywodstwj znamenité nadánj včinili/ z kteréhožto Rodu pocházegjcý, často w témž Klásstere Opatmi býwagij / neb Klásster bohatý gest / k němužto do Sta Wesnic a Městeček přináležij.

Léta 1300. Bořislaw Bijlina byl Arcybiskupem

Hnězněnským/ kterýž hned yakž wolen byl od Kapitoly/ gel do Perusye k Benedyktowi toho gména gedenáctému Papeži/ a ten ledwa tam přigel/ a giž byl Papež vmřel/ pročež tu celé dwě létě čekal/ až se Kardynálowe snesli wespolek/ a wywolili Klimenta pátého/ od něhož konffirmacy na Arcybiskupstwj přigal. Potomně magjc Přij s Mistrem Křižownickým w Prusých / y proti Arcybiskupu Rijsskému w Insflantjch z strany Biskupstwij Chelminského/ vmřel w Městě řečeném Avinium/ a pochowán w Klásstere S. Jana Ordinis prædicatorum, Léta 1311. O němž w Kathalogu Arcybiskupůw Hnězněnských/ napsány gsau tyto Wersse.

Commoda dum quærens Patriæ versatur in aula
Pontificis, curis obrutus occubuit.
Gallia rèdde virum, patria dignissimus ille est,
Cur habet immeritum mortuus exilium.

Gsau mnozý wzácnj Páni w Polsſtě, kteřjž po předcých Bjlinami slugý / ale po statcých gináče ſe gmenugj / vako Páni Taranowſſtj z Taranowa / z nichžto geden gménem Ondřeg byl Dwořanem Krále Augusta / a potomně Henryka y Sſteffana / gſauc Legátem častokráte do Turek / do Tatar / do Danye / do Sſwecie / y k Knýžatům Rzýſſkým / za čež wzal darem Bratkowice w Přemyſký Zemi / aby gich vžýwal do Sta let s potomky ſwými / a k tomu ſummy hotowé deset Tiſýc.

Sem také náležegý Páni Naropinſſtý w Syrackém

Weywodſtwý / z nichžto geden byl Kaſſtellánem Syrackým / druhý Sſkolastykem Krakowſkým / Sſtiastný Děkanem / a Jan Wratiſlawſkým Kanowníkem.

Páni Falečtý / z těch geden byl Opatem Czerwenſkým / a druhý Martin Kaſſtellánem Spitimiřſkým / kterýž z mladoſtj gſa při Dwoře Krále Augusta / Starostwa w Ruſých a ginde rewidowal.

Páni Porudenſſtý / z nichžto Jan za Krále Sſteffana čaſu Wogny Rotmiſtrem byl.

Páni Podhořečtý / Lidé znamenitý / w hrdinſkých činech ſkuſſený / a při Dwoře neposlednj / geſſto za Krále Sſteffana a Zygmunda Trukſaſmi býwali. Ti s Turky, Tatary, a ginymi Národy častokráte s nimi ſamotný bog, to geſt geden s gednim mýwali.

A ginj mnozý kteřjž s těmito od gednoho předka poſſli / a wſſyckni ſe Bjlinami gmenugj.

O Erbu a Rodu starožitném Panůw Lyckůw z Rysmbergka / kteřjž magý za Znamenj Rytýřſke Třmeny / a giných kteřjž s nimi gednoſtegného Erbu vžýwagý.

Kapitola XXVI.

TEnto Erb a Rod geſſtě s Lechem a s Czechem Knjžaty Charwatſkými, do těchto Kragin z Charwat wyneſſen geſt / řýkali mu Lawſſowa / ale to ſlowo coby znamenalo / o tom ſe wěděti nemohlo. W Polſkých Kraginách weliké rozrozenj Erbu toho ſe ſpatřuge: Do Králowſtwj Czeſkého / po neſſtěſtj Boleſlawa Křiwouſtého / kteréž v Haliče geho s Vhry potkalo / přineſſen a rozmnožen / od Wſſebora Weywody Krakowſkého Synůw / genž byl Heytmanem Knjžete gmenowaného. O čemž pjſſe Cromerus w páté Knjze / při Létu 1138. obſſjrněgj.

Pjſſý ſe z Rysmburgka / a magj za Erb Třmeny bjlé w modrém poli / z Koruny Ocas Pawowý wycházý / a na něm nápodobné geſt znamenj.

Mezy

Mezy Listmi Panůw z Hazmburgka / nacházým

pamět / že geſt Rytýř Tas s dwěma Syny ſwými Beneſſem a Rubýnem z Rysmburgka / prodal Klaſſteru w Jaroměři Panny Marye y Konwentu

geho / Kanownýkům Rzeholným / Dědictwý ſwé w Rzýkowě. Stalo ſe Léta Páně 1366.

W Knýhách Kostela Pražského / rozličné paměti o

tom Rodu ſe ſpatřugý / a to z přjčiny té / že předkowé mnoha dobrodinj Kostelům a Klaſſterům prokazowali / yako neyprwé poznamenáno o Panu Beneſſowi z Rysmburgka / při Létu Páně 1415. že geſt do Klaſſtera w Hradcy Kralowé Bratrům menſſjm gednu Kopu gro: platu ročnjho wěčného w Rysmburce darowal.

Témuž Klaſſteru Rubýn Syn Taſſa Rytýře / prodal Dědictwý ſwé w Dobrowicy / a to téhož Roku / po ſmrti Otce ſwého Taſſa z Rysmburgka.

Témuž Klaſſteru při Létu Páně 1362. Pětſſjk Břečowic z téhož Erbu a Rodu / prodal w Jaroměři Les podlé Wſy řečené Reyſký.

Mezy týmiž Listy Panůw z Hazmburgka nacházý

ſe pamět w tato ſlowa napſaná / ſwědčjcý Panu Alſſýkowi Synu Pana Alſſýka z Rysmburka.

Ego Alſso de Vrzesolub natus quondam Alſikonis de Rysmburk, publicè recognoſco, quod per nobilem Dominum Theodoricum de Ianowicz, ve-

wvicz, verum & legitimum tutorem meum, post mortem genitoris mei in Venditione bonorum in Trzebissovv satis factum est mihi. Stalo se Léta 1406.

W týchž pamětech Panůw z Hazmburgka/ děge

se zmijnka o Panu Rubijnowi z Rysmburgka těmito slowy:

Luchardis dicta Luchna relicta quondam Domini Rubeni de Rysmburk, cũ natis suis dilectis Alssone & Benessio Fratribus Vterinis de Rysmburk, Venditionem Domini Rubeni, Monasterio in Iaromirz factã confirmarunt, præsentibus D. Ioanno de Nachod & Duba, D. Hynkone de VVissemburk & Duba, alijsq;.

Do Stawu Panského potomně přigat byl Pan

Mikuláss Líček z Rysinburgka a na Boru Hradku/ gehož byl Syn Pan Jan Lijček/ kterýž zanechal Syny/ Pana Zygkmunda/ Pana Alexandra a Pana Adama. Pan Zygkmund potomně zplodil Jana Hilybranta/ Mikulásse Albrechta/ Zygkmunda Wylima/ Wratislawa Wácslawa/a Sstiastného Mathyásse/ kteréž porodila Paní Kunka z Kralowic.

Ginij Páni z Rysmburgka zůstáwagij w Sta-

wu Rytijřském/ yako Páni Rassynowé/ Rod welmi starodáwný/ a w tomto Králowstwij y w giných pro mnohé Hrdinské skutky slawný/ yakž se to z pamětí nijže doložených bude mocy porozuměti.

W Kalendáři Hystoryckém při Létu Páně 1084.

a w Listu 181. pamět swědčijcý Rodu tomuto doložená gest tato:

Cýsař Gindřich čtwrtý/ dobyw Města Řijma/ Řehoře sedmého toho gména Papeže složil/ a Klementa Biskupa Rauennæ na geho mijsto dosadiw/ od noweho Papeže na den slawný Hodu Welikonočnijho/ s Bertau Manželkau swau/ Otty Margkrabj Wlaského Dcerau/ Korunu Cýsařskau přigal. Při té slawnosti byl Bořiwog Knijže Krále Wratislawa Czeského Syn/ kteréhož Otec do Wlach s Cýsařem/ daw mu tři Sta Rytijřůw Czechůw gijzdných/ wyprawil/ a ti tam s Knijžetem swým a Hrabětem Wigkbertem/ kterémuž Wratislaw Syna swého poručil/ statečně a hrdinský se chowali/ do Města Řijma po dwauletém obleženij/ půwodem něyakého Rassyna Rytijře Czeského/ přistawiwsse Řebřijky neyprwé wlezli/ Papeže s Kardynaly a Biskupy w Lateranském Kostele yali/a Cýsaři dali/ y s nim smijřili/ z těch tři Sta Rytijřůw toliko se gich dewět domu nawrátilo/ ginij wssickni we Wlassých vdatně bogugjce zůstali. Chronica Monasterij Peganiensis. Beuther, Lusacia Manlij.

Na druhém mijstě Kalendáře Hystoryckého/ o

témž při Létu Páně 1083. takowau zmijnku nalezness.

Léta Páně 1803. w Patek po S. Dusse/ Cýsař

Gindřich čtwrtý wzal ssturmem Město Řijm/ ležew v něᵒ dwě létě. Byl w tom obleženj s Cýsařem y Wyprecht Hrabě Gwitské, Zeť/ a Bořiwog Syn Wratislawa Krále Czského/ magjc při sobě třj Sta Rytijřůw Czeských/ kteřijžto neyprwé půwodem něyakého Rytijře Rassyna přistawiwsse ke Zdem Řebřijky/ z té strany kdež méně nepřátelé wartowali do města wlezli/a wyse

kawsse

kawsse Bránu giné za sebau pustili/ Papeže Řehoře sedmého s Kardynáli (wskočiwsse s nemalým nebezpečenstwjm do Kostela Lateranenského) yali/ Cýsaři w moc dali/a potom gey y smijřili.

List Královny Marye připomjná Petra Rassy-

na z Rysmburgka Podkomořjho nad Městy gegjmi w Czechách/ kterýž gě psán slowo od slowa takto:

Marya z Božij milosti Vherská Czeská Kralowna Margkrabinka Morawská/ Lucemburská a Slézská Kněžna/ Margkrabinka Lužická/ etc. Oznamugem timto Listem wssem wůbec/ že wzhlédsse na mnohé wěrné, pilné, a vžitečné služby statečného Petra Rassyna z Rysmburka a na Staré/ Podkomořijho nassého wěrného milého/ kterýž Neygasněgssjmu Knijžeti Panu Wladislawowi Vherskému a Czeskému Králi slawné paměti činil/ y tudijž Králi Ludwijkowi Gehomilosti Panu Manželi nassemu neymilegssjmu činj a činiti nepřestáwá/ ráčili gsme gemu Petrowi Rassynowi týž Vřad Podkomořstwij nad Městy nassými w Králowstwij Czeském dáti/ a timto Listem mocně dáwáme/ tak aby on Petr Rassyn wsselijakau moc měl týž Vřad sprawowati/ tak yakž y ginij předkowé geho od Králowen Czeských na týž Vřad wsazenj, měli a sprawowali do wůle nassy. Protož přikazugem wssem Městům nassym y obywatelům gich/ w Králowstwij Czeském nyněgssým y budaucým wěrným nassym milým/ abysste gmenowaného Petra Rassyna/ za téhož Podkomořijho měli/ drželi/ nim se zprawowali/ yakožto ginými od starodáwna Podkomořijmi se zprawowati zwyklost gste měli/ gemu na mijstě nassem poslussni gsauce/ a gináče nečinijce/ pod vwarowánijm hněwu a nemilosti nassy. Tomu na swědomj Pečet nassy Králowskau gsme k tomuto Listu přiwěsyti rozkázali/ a wlastnij rukau podepsati se ráčili. Dán na Litomyssly/ w Vterý po Neděli kteráž slowé Lætare, Léta Páně 1523. Korunowánij nassých Vherského 2. Czeského 1.

Marya Regina.

O témž Panu Petrowi Rassynowi/ činij zmijn-

ku List Krále Ludwijka/ kterýž znij w tato slowá:

My Ludwijk z Božij milosti/ Vherský/ Czeský/ Dalmatský/ Charwatský/ Král/ Margkrabě Morawský/ Lucemburský a Slézský Knijže/ a Lužický Margkrabě/ etc. Oznamugem timto Listem wssem/ že gsme Statečnému Petrowi Rassynowi z Rysmburgka/ Podkomořijmu Králowé Gegi lásky Manželky nassy neymilegssij/ wěrnému nassemu milému/ wssecky ty summy zadržalé/ kteréž gesstě za předesslých Podkomořij w Městech Králowé Gegi lásky w Králowstwij Czeském se zadrželi/ kdeby se gich doptati mohl/ dáti ráčili/ a to na onen čas/ když gsme gemu týž Vřad Podkomořský od Králowé Gegi lásky zgednali/ a před swolenjm Zemským/ kteréž se v těch zadrželých stalo/ yakž pak giž on Petr některé summy wyzdwijhl gest. Protož s dobrým rozmyslem nassym/ gistým wědomijm a mocý Králowskau w Czechách/ toho dánij timto Listem potwrzugem/ chtjce tomu/ aby přitom zachowán byl neporussytedlně/ a z týchž summ od žádného aby vpomijnán nebyl/ nynij ani na časy budaucý/ přikazugjce wssem Vředníjkům a Poddaným nassym/ aby téhož Petra při tom dánj a tomto potwrzenij zanechali/ žádné gemu nečinijce překážky/ ani giným činiti nedopaussstěgjce/

sstěgjce/

sstěgjce/ pod vwarowánjm hněwu a nemilosti naſſy. Tomu na ſwědom Pečet naſſy Králowſkau k Liſtu tomuto rozkázali gſme přiwěſyti/ genž geſt dán na Budjnu/ w Neděli Poſtnj/ genž ſlowé Inuocauit, Léta Páně 1526. Králowſtwj naſſych Vherſkého a Czeſkého dewátého.

Ludouicus Rex manu propria.

Zmjnka také w Kalendáři Hiſtoryckém/ o Panu

Petrowi Raſſynowi děge ſe těmito ſlowy:

Léta Páně 1537. w Auterý den S. Diwiſſe/ Wogſko Krále Ferdynanda w Vhřjch/ nedaleko od Budjnu/ ode dwau Baſſy Tureckých na hlawu poraženo/ a žaloſtiwě pomordowáno/ kdež do ſſeſti Tiſyc ſtatečných Rytjřůw a Wogákůw/ kteřjž na ſwé dobré gméno pomněli/ z Czech/ z Morawy a Slézſka/ na mjſtě zůſtalo/ s nimižto zahynul y Petr Raſſyn Rytjř Czeſký/ a polnj Marſſalek/ a to wſſe ſe dálo ſkrz zradu Jana Kocyana Charwata Heytmana/ kterýž před tím w nocy/ s oſmi Tiſycy Vhrůw/ a s ſſeſti giných gjzdných a pěſſých vgel/ aby žiwot ſwůg zachowal/ yakž o tom y Surius pjſſe. Toho Kocyana po letech Mikulaſs Hrabě z Serynu/ zwěděw že opět zraditi a k Turku ſe obrátiti mjnj/ wlaſtnjm geho Mečem zamordowal.

Panu Petrowi Raſſynowi z Ryſmburgka/ ſwědčj Kwitancy od Králowny Anny témuž daná tato:

My Anna z Božj milosti Rzjmſká/ Vherſká a Czeſká Králowna/ Arcykněžna Rakauſká/ Margkrabinka Morawſká/ Kněžna Lucemburſká a Slézſká/ a Lužická Margkrabinka: Oznamugem že gť nám Statečný Petr Raſſyn z Ryſmburgka Podkomořj naſs/ z peněz přigatých a wydaných/ od Léta Třidcatého prwnjho/ až do Léta Třidcátého ſedmého počet včinil/ před Neywyšſſjm Hoffmiſtrem naſſym/ kdež rewidowané byli Regiſtra a z komputowáno/ že geſt přigal za těch ſſeſt let/ od ſedm Měſt naſſých w Králowſtwj Czeſkém pět Tiſýc/ dwě Stě/ padeſáte ſſeſt Kop Czeſkých/ pět a třidceti bylých groſſůw/ což včinj po ſſedeſáti Kreycařých počjtage/ dwanácte Tiſýc/ dwě Stě/ pět a Sſedeſáte Zlatých/ dwadceti geden Kreycar a dwa malý Penjze/ a z toho co geſt wydal/ pozůſtáwá deſet Tiſýc ſſeſt Set/ tři a Třidceti Zlatých Reynſkých/ dwamecýtma Kreycarůw a geden bylý Penjz/ kteraužto ſummu nám položil/ etc. a protož gey z toho kwitugeme Liſtem timto/ etc. genž geſt dán na Hradě Pražſkém 19. dne Měſyce Máge/ Léta Páně 1537.

Anna Králowna.

Jozeff z Lamberga.

Páni Jaſtřibſſtj z téhož Kmene poſſli/ Rod wzneſſený a wzáctný/ a w Hrdinſkých činech ſlawný.

O Erbu a Rodu Panůw z Leſkowce.

Kapitola XXVII.

Rod ten ſtarodáwný geſt w Králowſtwj Czeſkém z Národu ne giného než z Slowanſkého a Czeſkého/ yakž ſamý Tytul toho něgaké ſrozuměnj podáwá.

Pod Erbem Panůw z Wartmberka yakž oznámeno geſt/ když měl Půhon P. Jan z Wartmberka s Wáclawem Wrſſowcem z Sſetſſic/ mezy ginými ſmlauwcy klade ſe Pan Kryſtoff Leſkowec w takowém pořádku. Jan z Waldſſteyna a na Waldſſteyně/ Zdeněk Malowec z Cheynowa a z Witenberka a na Cheynowě nad Wltawau/ Albrecht z Sſelnberka z Koſti a na Koſti/ Mikuláſs Berka z Dubé a na Lippém/ Giřjk Lew z Rožmitálu/ z Blatné a na Rožmitálu/ yakožto proſtředkowé/ Petr Kaplýř z Sulewic/ Kryſtoff

Leskowec z Leskowce/Jan Wogiř / Hassek z Wacowic / Jan Dobřenský z Dobřenic, yakožto přátelé rc. yak na hoře/a to při Létu Páně 1090.

W Létu Páně 1410. Knihy Kapitoly Praž-

ské poznamenaného magij Pana Jana Leskowce/ z té přijčiny, že gest prodal náležité sobě Práwo/kteréž měl na podáwánj Fary při Kostele Onssowském. O čemž pamět takto gest napsaná.

De Iure Patronatus Ecclesiæ in Onsov &c. Famosus Vir Ioannes Leskovecz, armiger, in præsentia famosi viri Zdenconis de Lukavicz, post famosum Virum Theodorum de Studena, armigeros, occasione bonorũ ad eandem curiam spectantium, & Zbinconem de Zirovicze, vendidit juspatronatus in Onsov, Anno ut suprà.

Lupač w Kalendáři swém okolo Léta 1416. o

Panu Janowi Leskowcowi/gmenugjc ho Podkomořijm Králowstwj Czeského/takto mluwij:

Vir nobilitate, virtute, consilio præstans, manuq; promptus, Ioannes à Leskova, Regni Bohemiæ Subcamerarius, in Oppido ad Przindam, cæpit quosdam, numero ad 30 qui latrocinia exercentes vias publicas reddiderant infestas suis maleficijs: duo mandato Regis in furcis publicis, sunt strangulati. 5 Martij.

Gmenowaný Lupač wypisuge w Kalendáři / že

byl zabit Léta 1424. Pan Jan Leskowec/ ale mijsta na kterémž mord včiněn, a přijčinu zamordowánij nedokládá/ tak toliko mluwijc:

Interfectus est vir præstans Equestris ordinis, Dominus Ioannes Leskovicius. Anno ut suprà Mense Septembri.

W pamětech Klásstera Slowanského rukau psa-

ných při Létu 1446. četl gsem zmijnku o Panu Arnosstowi z Leskowce, psanau takto: Gessek Swoyanowský a Pan Wácslaw Gitnský s některými Rakauskými Pány obehnali Wjdeň/a tu k nim přigel P. Arnosst Leskowec.

W Létu Páně 1490. pamětij připominagij Pa-

na Albrechta Leskowce/genž byl Podkomořijm Králowstwij Czeského.

Hágek při Létu Páně 1526. a w Listu 473 či-

nij zmijnku o gednom Leskowcowi těmito slowy:

Při slawnosti S. Markéty Král Ludwijk činil častá psanj do Králowstwij Czeského/oznamugijc, že Cýsař Turecký s welikau mocý do Králowstwij Vherského se strogj/žádage retunku/ale někteřij na takowá psanij málo dbali/nechtěgjce než za dopomáhánij práwa táhnauti na Jana Leskowce k Kamenicy do Krage Bechynského/ rozpisugijce Listy aby se wssyckni spolu sgeli a strhli v Wsy Katwinowa, nedaleko od Kamenice/wssak někteřij a zwlásstě Pražané chtijce wůli a rozkaz Pána swého wyplniti / někteřij také z Panůw a z Rytijřstwa pospěssně táhli/magijce toho spráwu žeby Ludwijk Král giž měl mnoho lidu shromážděného z Vher a z Morawy/ rc. yakž wýsse doloženo.

W Tytuláři při Létu 1534. poznamenáni gsau

Jan Leskowec z Leskowce a na Kamenicy / Giřijk Leskowec z Leskowce/

Mikulás Leskowec z Leskowce a na Lutkowě.)( )( )(

Při Létu 1556. Bohuslaw Leskowec z Leskowce.

Při Létu 1572. připominagij se w Tytuláři Já

Leskowec z Leskowce na nowé Cerekwicy a Lestné/G. M. C. Raddá / gesstě na ten čas w Stawu Rytijřském zůstáwagjcý/Krystoff starssj Leskowec z Leskowce na Nesmiřicých/Ssebestyán Leskowec na staré čerwené Rzičicy/ Wácslaw Leskowec z Leskowic na Střele / Wlachyně Leskowec z Leskowce a na nowém Rychnowě.

Při Létu 1589. w Stawu Panském tito Páni

Leskowcowé w pamět se vwozugij/w Tytuláři téhož Léta wydaném. Arnosst Leskowec na Cerekwicy/Božegowě a na Lestně/ Krystoff mladssj Leskowec z Leskowce na čerweném Božegowě/ Myslowě/ Nowém Hradě/ a Cerekwicy/Mikulás Leskowec z Leskowce a na Lestně.

O témž Panu Janowi Leskowcowi zmijnka gest w Kalendáři Hystoryckém při Létu Páně 1525. že gest byl Kmotrem Gindřichowi Synu Pana Jana Trčky/s Panem Gindřichem z Rožmberka / a s Panem Adamem z Hradce, Neywyšssjm Kancléřem Králowstwij Czeského. Zanechal tyto Syny Krystoffa na Božowě/Bohuslawa na čerwené Cerekwicy / Arnossta na Bukowé/a Mikulásse z Leskowce.

Sspánowských Rod a Erb gest starodáwný/z ně-

hožto pocházegijcý,/ zwlásstě w Stawu Rytijřském býwali Králům y Zemij zaslauženij / a yakž to dáwné pamětij vkazugij/psali se z Lisowa. Potomně když s Biskupem Litomysslským freymark činijce, dostali Sspánowa/ z něho se psáti počali okolo Léta Páně 1360.

Při Létu 1408. Ottijka z Lisowa Knihy Kapi-

toly Pražské připominagij těmito slowy. Donatio certorum agrorum pro Ecclesia in Lstyen, & septem Sexagenarum in quatuor hæreditatibus, de quibus solui consveta sunt, quæ intabulatæ sunt ad manus Oticeni de Lisova mansione in Sspanov, reliquæ verò Marsikoni de Hradek,

W Létu 1519. k Panu Mikulássowi Sspánow-

skému psal List Král Wladislaw/kterýž z nij slowo od slowa takto:

Statečnému Mikulássowi Sspánowskému z Lisowa nám milému. Statečný nám milý, psanij twé kteréž gsy nám w té mijře včinil/widěli sme a gemu porozuměli / co se dotýče Vrozeného Kunráda Sstosa z Kaunic, wěrného nasseho milé°/kdežto nám oznamugess žeby tebe y giných dobrých lidij wysoce na gich cti dotýkal/ y wěřiž že gsme my o to k němu mluwili/ a on tomu odpjrá že gest ne tak mluwil/yako ty o něm pjssess/ než což gest koli mluwil, že o tom Hoděgowskému gest dobře wědomo/ yakož pak o tom z psanij geho tomu dále porozůmijss. Dán na Poli w Cysdorffu w Středu po Swatém Prokopu.

Když gsem tuto Knihu spisowal / žiwi byli z Rodu

toho lidé wznessenij/a s mnohými Rody wzáctnými spřijzněnij / yako: Jan starssj Sspánowský z Lisowa na Lautkowě a Chissce. Jan Oldřich

Sſpánowſký z Liſowa na Lautkowě a Chyſſce. W Rytýřſkém Stawu Joáchym mladſſi Sſpánowſký z Liſowa. Jan Sſpánowſký z Liſowa. Michal Sſpánowſký z Liſowa na Pacowě a Wožicy/ G. M. C. Radda a Neywyšſſi Pýſař Králowſtwý Czeſkého / ten ſe byl ſmyſlem pominul. Mikuláš Sſpánowſký z Liſowa.

O Erbu a Rodu Panůw Hoffmanůw z Grunbuchlu / z Střechána / a na Granſſteyně.

Kapitola XXIIII.

Prwný Předek Erbu tohoto / kterýž gey do Králowſtwý Czeſkého wneſl / a mezy Obywately Zemſké přigat / Léta 1586. byl Vrozený Pán Pan Ferdynand Hoffman / ſwobodný Pán in Grunbuchel & Strechā / Pán na Grawnſſteyně / dědi-

ně / dědičný Hoffmiſtr w Knýžetſtwj Sſtyrſkém / Marſſálek w Rakauſých / G. M. C. Radda / Preſydent Komory Dworſké / a Heytman na Nowém Měſtě w Rakauſých / kterýž ſe w Czeſkém Králowſtwý oſadil.

Manželka geho prwnij byla Vrozená Pani Pani Markéta z Harachu / z Arcyknýžetſtwý Rakauſkého / od niž pozůſtal Syn.

Měl potomně y druhau Manželku / Vrozenau Pani Pani Alžbětu Purgkrabinku z Donýna / s kterauž žádných žiwých potomkůw nezanechal.

O Erbu a Rodu ſtarožitném Panůw Trčkůw / kterýž vžýwagý Erbu takowým ſpůſobem.

Kapitola XXIX.

W Aukadech Stawu Rytýřſkému přýſluſſegýcých téměř wewſſech předkowé Rodu toho od mnoha Set let s nemalau pochwalau býwali / ſſyrokoſti Statku ſwého nemalém počtem dědičných Hradůw a práwě bohatſtwým znamenitým od Pána Boha Wſſemohaucýho hogně obdařeni / ač dlauhý čas w Stawu Rytýřſkém trwali / wſſak tim nevbylo gim ſtatečnoſti / nýbrž tau ozdobenj gſauce / k službám a Aukadům od Králůw a Knýžat wždy byli potřebowánij / yakž ſe to z dole pſaných wěcech poruzůmij.

Wyprawugij dáwné pamětij / to geſt za Krále Wácſlawa panowánj / že Mikuláš z Rutce a Wjtek Trčka z Lipnice / byli ſpolečně Poprawcowé Krage Czáſlawſkého / neb Neywyšſſij Heytmani Saudcowé.

Za téhož Krále Wácſlawa Léta 1387. poznamenano geſt w Koſtelnjch pamětech / že Pan Haſſek Trčka ſmlauwal Přibjka z Poſſtowic, ſewſſjm Konwentem w Raudnicy / a ten ſe pſal Haſſek Trčka na Spozyni.

Léta 1422. wedlé Kronyky Hágkowé Pan Czeněk Trčka z Lippy poručil Heřmanowi Mnijchu, genž ſe býti prawil Biſkupem Nykopolſkým / aby Kněžj ſwětil / ale Zižka doſtaw ho s giným i dwěma Mnijchy, wſſecky třj rozkázal vtopiti / ačkoli mu on připowidal že chce Kněžj Táborſké ſwětiti / wſſak oſlyſſen geſt / neb Zižka neſtál o poſwátné

Kněžj/ aniž gim dopausstěl vžjwati Kněžských ozdob.)( )( )(

Pamětjj Klássтera Břewňowského předstjragjj

Pana Matyásse řečeného Hlawa, Trčku, že gest přitomen byl/když Ssymō z Tynissce a Beness Syn geho prodali wssecko práwo swé kteréž měli k lázni pod Městem Brumowém Heřmanowi Oppatowi/ kterézto pamětj zawjrka takowá gest. Přitom byli ti swědkowé/ Jan Krussyna z Lichtmburka seděnjm na Atrsspáchu/Matyáss Hlawa z Lippy Trčka/seděnjm na Skalách/Otjk z Vginic/Hanuss z Wrchlabj. Což se dálo Léta 1434.

Po smrti Krále Wáclawa prawě w čas wssech neřádůw rozbroge a bauřek w Králowstwj Cżeském připomjná Hágek Pana Prokopa Trčku těmito slowy:

Syrotcy gezdili po Kragi Kauřjmském/plundrugjce Wsy okolo Cżeského Brodu/a přitáhsse k Kwětnicy kterauž držel Prokop Trčka/ té Twrze welmi rychle dobyli/Prokopa yali a vpálili / čeled geho zmordowali / a wybrawsse y zapáliwsse Twrz, pospjssyli mimo Prahu k Zbraslawi/a tu po přepraweni se přes Řjeku, táhli do Krage Plzenského/ kdež množstwj Wesnic zplundrowali/a dobyli Sswjhowa / w kterémž wssecky obywately vkrutně zbili/a Kolmana vpálili.

Odtud obrátili se k Cżáslawi/ a potom k Chrudjmi kdež se shledali s Tábory/

Tábory/kteřjž po napodobných laupežech gezdjce, zdobýwali mezy giný- mi Hrady/a zplundrowali Rychmburgk a Michalowice. Znamenagjce pak že gjm sstěstj slaužj/přitrhli k Praze, a položili se v Wrssowic, aby odtud mohli Prahu obehnati/ale Pražané časně se dali w rokowánj s tau chasau laupežnj/pročež Heytmané gjch na den S° Lukásse wessli pod gleytem do Prahy/a tu zůstáno na tom aby Pražané a Knjže Litewské Korybut táhli společně s nimi do Rakaus a do Morawy na záhubu těch Kragin/ a to Léta 1425.

Za panowánj Krále Girjho/žiw byl Pan Buryan Trčka/ gsauc na ten čas Prothonotarius Tabularum, to gest, neywyssjm Pjsařem Desk Zemských Králowstwj Cżeského/ kteréhožto času Neywyšssjm Komornjkem slaul Gindřich z Michalowic/Sudjm Zbyněk Zagic z Hazmburgka/Purgkhrabjm Zdeněk z Ssternberka a z Konopissť.

Když Wladislaw w Cżechách kralowal/ totiž w Létu 1494. wysazeni byli s ginými Pány w Neděli před S. Hawlem mezy Hawjři na Auzezdě s Michalem Hoffmistrem na Hory Gutny/ tito: Neyprwé Albrecht z Leskowce Podkomořj Králowstwj Cżeského/Mikuláss Trčka z Lippy a na Lipnicy/Heřman z Weyslawic/ Jan Sspetle a na Zlebjch/ꝛc. a Mikuláss z Hořic a na Pecce, Purgkhrabě Hradecký.

Léta potomně 1512. z poručenj Wladislawa Krále Vherského/Buryan Trčka Podkomořj Králowstwj Cżeského/odplacowal Tisýc kop Panu Zagicowi z Hazmburgka a na Budyni.

Pan Mikuláss Trčka yakž dáwné pamětj oznamugj množstwjm statkůw a pokladůw welice bohatý/kaupil(ač ne welmi opatrně) Knjžetstwj Opawské od Zygkmunda Krále Polského / s powolenjm Krále Wladislawa y Syna geho Ludwjka Králůw Vherských a Cżeských/ kteréž yak geho wlastnj recognitiones wyswědčugj, wzdal Králům Wladislawowi a Ludwjkowi/a ta napsaná byla takto:

Já Mikuláss Trčka mladssj z Lippy a z Lichtmburgka / wyznáwám tímto listem obecně předewssemi gey čtaucými/neb čjsti slyssjcými/ꝛc. Kakož smlauwu celau a dokonalau o Knjžetstwj Opawské včinil gsem a mám s neygasněgssjm Knjžetem a Pánem Panem Zygkmundem Králem Polským/ꝛc. pokudž a yak ta smlauwa a listowe nato včiněnj w sobě ssjřegj wypisugj a swědčj: Kterézto listy a sprawedlnostj y práwo swé na G. M. Králi Polské wssecky, a neyprwé list G. M. mocný na Pročka a Malého z Cżetwé mně daný/k tomu smlauwu zapečetěnau na týž mocný List včiněnau/potom list pod Sekrétem téhož Pana Pročka wlastnj rukau geho podepsaný/kterak mně list a zápis na tu zástawu Knjžetstwj Opawského má vdělán býti list Krále Polského geho milosti/ w němž se přiznáwage k smlauwě ꝛc. Ceduli řezanau na sskody včiněnau/ k tomu list G. M. kterýmž se k té Ceduli přiznáwati/ana Panu Janussowi z Rachmberka o sskody/ ꝛc. přestáwati ráčj/list Pana Hanusse z Rachmberka/y giné listy Krále G. M. Polského/kterýmiž se k smlauwě seninau včiněné přiznáwati ráčj/k tomu giné listy od Panůw Prelátůw Králowstwj Polského/ dal gsem a přewedl / a mocý listu tohoto dáwám/a dobrowolně přewozugj na neygasněgssj Knjžata a Pány, Pana Wladislawa a Pana Ludwjka Krále Vherské a Cżeské Pány mně neymilostiwěgssj/a na gjch milosti Rodiče, sobě tu wjce ani budaucým

daucým swým žádného práwa ani yaké wlastnosti nepozůstawuge / tak aby gich milosti dědicowé y těmi listmi a sprawedlnostmi y práwem mým gich milostem odemne daném mohli včiniti / což se gjch milostem a dědicům zdáti a lýbiti bude/ rowně tak yakoby gich milostem neb dědicům gjch milosti ta smlauwa neb listowé a sprawedlnostý swědčili / a na gjch milostj se wztahowali. Tomu na swědomý pečet mau wlastný dal gsem přiwěsyti k tomu listu dobrowolně a wědomě/ připrosyw pro ssyrssj swědomj Vrozeného Pána Pana Albrechta z Kolowrat na Lipssteyně a Krupce/ Neywyšssiho Kancléře Králowstwj Czeského/ a Vrozeného a Statečného Rytýře Pana Mikulásse z Honic a na Petce Neywyšssjho Pjsaře Králowstwj Czeského/ Vrozených Wládyk Pana Jana Janowského z Sutic a na Ssumberce/ a Pana Jana Litoborského z Chlumu a na Sekeřicých/ že gsau také Pečetě swé dali gim bez sskody podlé mé přiwěsyti k tomu listu/ genž gest dán Léta 1509. w Pondělj den S° Rzehoře Papeže.

Vmřel pak gmenowaný Pan Mikuláss mladssý

Trčka z Lippy a na Lichtmburce/ Léta 1576. w mladém Boleslawi/ gsúc na Likařstwjm/ a to w středu před Swatým Ambrožem/ a pochowán na Lipnicy w Kůru před welkým Oltářem třetýho dne Měsýce Dubna.

W Létu potomně 1511. w Pondělý po na Ne-

be wzetý Panny Marye/ týž Pan Mikuláss Trčka dáwal Mileyn maučný a prkenný dolnj dědičný/ Michalowi Gillowi y Dědicům geho/ z kteréhož on powinowat byl dáwati plat ročnj. A ten Pan Mikuláss psal se takto: Mikuláss mladssý Trčka z Lippy a na Lichtmburku, Kamenicy a na Dětýně/ čehož gest památka mezy listmi Panůw z Wartmberka takowá:

Léta 1522. Zygkmund z Wartmberka a z Dětjna/ Neywyšssý Ssenk Králowstwý Czeského/ a Foyt ssesti Měst/ přiznal před Auřednýky Pražskými/ že dědictwý swé Dětýn Zámek / Dětýn Město sewssemi Dwory poplužnjmi prodal Mikulássowi Trčkowi z Lippy na Lichtmburce a Kamenicy za osm Tisýc kop grossuw/ zc. Dán z Desk Zemských z rozkázánj Pana Jaroslawa z Sselnberka a z Kosti na Přewoře/ Neywyšssjho Komornjka Králowstwj Czeského / a Wácslawa Rumhapa z Suché / Místo Pjsaře téhož Králowstwj.

Léta 1522. podlé wyprawowánj některých pa-

mětj/ sessel z toho Swěta Pan Buryan Trčka z Lippy / w Praze w Domě swém/ we Cztwrtek na Božj Wstaupenj / a pochowán w Lipnicy před welkým Oltářem w Hrobě Předkůw swých 28 dne Měsýce Máge.

Pana Jana Trčku připomjnagj paměti Kostel-

ný / okolo Léta Páně 1523. kteréhožto času přiwezená gemu Manželka/ w Sobotu den S° Walentýna/ Vrozená Pani Markéta Přerowna / s nižto newelmi dlauho žiw byl/ neb vmřel Léta 1540. w Pondělý po na Nebe wzetý Panny Marye/ w třetý hodinu na noc/ gehožto Tělo w předpowěděném Kostele/ wedlé Těl Předkůw geho pochowáno.

Léta Páně 1532. tu noc na Pátek/ před Swatým

Wácslawem/ w hodinu sedmau/ vmřel Pan Zdeněk Trčka/ Bratr gmenowaného Pana Jana w Chotiboři/ a pochowán w témž Kostele Lipnickým.

Léta 1550. nápis gedén w Dobrussce w Kostele/

wyprawuge smrt Pana Jana Trčky z Lippy/ ten Pondělý po Neděli řečené Oculi. Dotčené Město náleželo na ten čas Panu Maximiliánowi Trčkowi z Lippy / w kterémžto gest Kostel we gméno Swatého Wácslawa poswěcený.

Den Swaté Zioffie/ Léta 1591. vmřel Vrozený

Pan Pan Buryan Trčka z Lippy a na Swětlý nad Sazawau/ G. M. Cýsařské Radda Krále Czeského/ zc. a Podkomořý téhož Králowstwý: ten od Cýsaře Ferdynanda w Létu 1562. wygednal Městečku swému Swětlý dwa Jarmarky/ prwný w Auterý před Božjm Wstaupený/ druhý téhož dne před Swatým Hawlem/ a Trhy každau Sobotu/ načež gemu dán List/ gehož datum na Hradě Pražském/ a pod nim napsáno: Post festum Conuersionis Pauli, Ioachimus de Noua domo Cancellarius, Sigismundus Heltt Vice cancellarius.

Matka geho byla Pani Markéta z Sselnbergka a z Kosti/ gegižto Erb byla Hlawa Diwokého Wepře/ a tu porodila Pani Johanka ze Stráže/ Dcera Pani Anny z Mansffeldu.

Měl pak Manželku Vrozenau Pani P. Kateřinu z Gutenssteyna Hrabinku/ Dceru Pani Anny z Raupowa/ a z ni zplozen gest Pan Jan Rudolff Trčka z Lippy/ Radda Cýsaře Rudolffa toho gména druhého/ kterýž měl Manželku z Rodu Panůw Lobkowic.

Druhá Manželka swrchu dotčeného Pana Bu-

ryana Trčky/ byla Vrozená Pani P. Maryana z Rodu Panůw Wančurůw/ od kteréž possel gest, Pan Maximilián Trčka z Lippy a na Swětlý/ Pán mrawůw prawě Panských.

W ten čas když gsem tu Knýhu spisowal/ dwa Pá-

ni Trčkowé/ Synowé Pana Jaroslawa Trčky w Vhřých zahynuli. Wylim w Erly welikau sýlau od Pohanůw přemožený zagat/ y tam žiwota zbawen: Jaroslaw mladssý pod Bělehradem prostřelen/ takž yakž o tom na hoře doloženo při spisowánj Wogny Vherské.

O tom Rodu zmýnku na rozličných mýstech nalezness.

O starožitném Rodu a Erbu Panůw Zárubůw/ kterýž se nynj pjssj z Hustiřan.

Kapitola XXX.

DAwnost Erbu a Rodu Panůw Zárubůw/ wyprawugj Kronyky Polské/ kterjž někdy z Německých Kragin/ k oněm wálečným Knjžatům a Králům zageli/ gim wděčnosti Služeb swých slaužili/ a z přjčiny té od nich tolikéž obdarowánj/ a w nemalé wzáctnosti držený býwali.

Cromerus circa Annum 1094. připomjná Magna Starostu Wratislawského / genž byl přigal k sobě Zbihněwa/ Syna Wladislawa Knjžete Polského s geº Wogskem/ kteréž wywedl z Czech y z Němec/ s množstwjm Polákůw zahnanych z Polsky/ pro Tyranstwj weliké Sečecha Heytmana na ten čas welmi možného/ z kteréžto samé přjčiny/ totiž že Wogska Syna Knjžete Wladislawa přigal/ a k Wratislawi pustil/ zbawen gest swé wzáctnosti/ y Polského Králowstwj/ neb odgeti musel s Syny swými do Czech/ kdež se skrz potomky rozmnožil/ yakž njže dotčeno bude.

Czinjc tehdy zmjnku Kromer gmenowaný y o Zbihněwowi neb Zbyňkowi/ kterýž wygdauc z Klásstera/ mnoho zlého páchal proti Otcy swému/ gehožto byl on zplodil z Konkubiny/ a potom y proti Boleslawowi Křiwoústému/ Monarsse a Knjžeti swému/ takto mluwj:

Valebat apud VVladislaum plurimum gratia & authoritate Siecechus, idq; ob nonulla sua merita, magnamq́; sibi potentiā comparārat, ita ut ab eius ferè nutu, Respublica omnis & Princeps ipse pendere videretur. Magnam ipsi ea res apud Nobilitatem Polonam, inuidiam conciliauerat, maioremq́; ipse sibi indies fastu suo & immoderato dominatu conflabat. Itaq; plures ab eo bonis exuti, proscripti, aut aliqua insigni iniuria vel cōtumelia affecti: multi item potentiam & immportunitatē eius reformidantes, aut necessarios afflictos secuti solum verterant: quibus omnibus apud Bohemos erat tutus receptus, Prædislao Principe comiter & benigne eos recolligente, quos ex crebris sermonibus & querelis ubi irarum aduersus Sietechum, & ipsum adeo Vladislaum, (quod tantū is Siecho indulgeret) plenos esse, & patria ægrè carere animaduertit, odium suum in Polonos conceptum exatiare, damnaq́; ab eis accepta alieno periculo ultum iri cupiens, facile ægros animos, eo quo ferebantur ipsis sua Sponte, impellit, nempe ut armis Patriam repetant, auxilia pollicetur, ducem quoq,, satis ut videbatur opportunum ad eam rem ipsis dedit Sbigneum VVladislai Principis filium Nothum; quem Pater literis à puero utcūq; imbutum, propter Nouercale odium & veritus, ne quid is postea negotij Boleslao, quem posterius ex iusta uxore susceperat in spem Principatus, facesseret, in Saxoniam relegarat, & Monasticæ vitæ addixerat. Eum igitur è Monasterio extractū Ducem sibi exules Poloni adsciscunt, & VVratislauiam cum eo & cum auxilijs Bohemorum & voluntarijs Saxonibus, contendunt.

Obtinebat Præfecturam VVratislauiensem Magnus, Comes Illustris & spectatæ probitatis, gente Zarubius, cui simultas etiam nonnulla cum Siececho intercesserat. Ad eū præmittunt exules legationem, recipise & Sbigneum filium Principis postulantes, nolle se Patriæ bellum facere, neq, Principi optimo & mitissimo, sed parentum Coniugum liberorum, tectorum ac domorum suorum, ipsius deniq; Patriæ aspectu iucundissimo diutius carere non posse, unde non ob aliquod scelus suum, neq; iusta Principis indignatione, sed per summam Siecehi iniuriam & impotentē superbiam eiecti essent, ipsum quoq; Magnum multo præstantiorem digniorem q́; Siececho Virum, scire se tamen haud penitus expertem esse illius iniuriæ, nepateretur se in Exilio consenescere. Hac legatorum postulatione iusta in speciem, & honesta aliquantulum permotus Magnus, tamen nequid imprudens contra fidem & officium suum faceret, Conuētu VVratislauiensis territorij Ciuitatisq; celeriter conuocato, rogat ea de re sententias. Exosum erat Siecechi nomen, miserabantur exulum gentilium pleriq; & necessariorum suorum, miserabantur Sbignei, audierāt magna esse Principem erga suos indulgentia, non oportere sese inter Patrem & filium medios interponere, aliqui hunc offensuros, ab illo autem paruam vel nullam gratiam inituros. Tum verebantur ne hostes eos in agris experirentur, quos hospites & amicos recusarent, Ita de Conuentus sententia, Magnus Comes Exulibus aduenientibus portas Vrbis aperit, Sbigneum honorifice in Arcem deducit omniaq, ad victum abunde ipsi suppeditat. Quæ cum ad VVladislaum Principem allata essent, com-

motus animo majorem in modum, mittit certos homines, qui Magnum, Capitaneum Vratiſlavienſem & Vratiſlavienſes, ſuis verbis caſtigent, fideiq; & officij admoneant, &c. Reſponſum à Vratiſlavienſibus, ſe non hoſtem, ſed filium Principis recepiſſe, putaſſeq; gratum adfore Principi, à cujus fide non receſsiſſent, neq; avelli ſe à quoquam omninò paſſuri eſſent: De exulibus autem orare, ut optimus Princeps, calamitoſos homines, clementia ſua, redituq; in Patriam dignaretur &c. de Siecechi crudelitate eos queri, eum, ne plus pateretur poſſe, quam ipſe ſibi ſumat Princeps ne omnium voluntates propter unum hominem, qui dominatum omnem ad ſe tranſtuliſſet, pergat offendere. Hæc miſsi Principi referunt. His addunt parum abfuiſſe quin lapidarentur à Conventu, cum Siecechum purgare vellent. Non ceſſandum ſibi ratus Vladiſlaus, raptim quantas poteſt copias cogit, cum ijs ipſe quamvis infirmus proficiſcitur. Vratiſlavienſes ubi de Principis adventu certiores facti ſunt, univerſa multitudo Nobilium, paritèr & Oppidanorum, obviam ſeſe ipſi effudit, cum Ziroſlao Epiſcopo, veniam errati petens. Reſoluta comitèr pro tēpore multitudine, Princeps patens Oppidum & arcem ingreditur; deinde advocata concione, clementèr objurgatis omnibus culpam remiſit, cæterùm Magnum à Præfectura amovit, & pro eo Voiſlaum Boleſlai Pædagogum abſentem illis præfecit. Pridie quam Vratiſlaviam adveniret Vladiſlaus, Sbigneus cum ſuis inde profugerat & Cruſiciam contendit. lib. 5.

A ta geſt ſamá přjčina prowiněnj Magna Hraběte/kterážto ſluſſnáliby byla čili neſluſſná/to při rozſudku čtenáře laſkawého zanechám.

Žē pak onoho čaſu ti toliko ſe Hrabaty pſáwali / kteřjž poſtupowali z Rodu Králowſkého neb Knjžecýho/wěděti ſluſſj o předcých Rodu tohoto / že ſluſſně tolikéž Hrabaty ſe gmenowali. Neb wedlé zněnj některých paměti, wyſſli oni z Rakaus/a měli počátek z oněch dáwnjch Knjžat / kteréž w těch Kraginách panowali/a když bylo weliké gegjch rozrozenj / giná Panſtwj ſkrz hrdinſké ſpráwy ſwé nabýwali/ a odtud ſe gmény rozličnými nazýwali/gegjchžto potomkowé y tohoto čaſu pozůſtáwagj mnozý / kteřjž ſlugj Rotfficowé/ Pochnerowé/Zárubowé/ꝛc. ale nynj ſluſſné geſt oznámiti o Zárubjch/yakým ſpůſobem gſau k takowému gménu přiſſli.

Gſauce tedy ſwrchu gmenowaný Magnus z takowé Wrchnoſtj zložen od Knjžete Wladiſlawa pro tak malé prowiněnj/ rozprodal Zbožj ſwá a obrátil ſe k Knjžeti Břetiſlawowi/ Bratřj pak a Streycowé geho zůſtali nic méně na Statcých ſwých ſlawnj pro hrdinſké ſkutky w Králowſtwj Polſkém/a nazwáni od Polákůw Zárubowé ſewſſjm Rodem ſwým z přjčiny té/že Předek gich zagew do Kragin Polſkých/čáſtku Země ſobě od Knjžete danau wůkol a wůkol při mezech zaſekati neb zaraubati poručil / tak yak mu wyměřena byla/a z toho nazwán geſt Záruba/a Potomkowé od něho tolikéž Zárubowé gmenowanj / což toliko ſamé ku památce wěčné gim pozůſtáwá.

Stal ſe potom rozdjl mezy těmi Zárubami w vžjwánj Erbu/když geden z nich dychtě po neſmrtedlné ſláwě/progjžděl cyzý Kraginy / kdež pro ſwé hrdinſtwj to obdržel/že mu přidán na Sſtjt od Krále Britanſkého Lew černý/a že y k Sybille na wyſokých Skalách bydlegicý doſſedl/ položené témuž w Erb tři Kameny hranaté na takowý ſpůſob yak tuto ſpatřugeſs wykonterffektowané/a tim rozdjl geſt mezy Zárubami Polſkými/a Zárubami Czeſkými.

Cathalogus neb poſlaupnoſt Biſkupůw Wratiſlawſkých wyprawuge / že Magnus Záruba byl Biſkupem na též Stolicy Wratiſlawſké w pořádku dwanáctém/o němž y Dlugoſsius takto mluwj:

Epiſcopatum Vratiſlavienſem nactus, Magnus, Cuſtos Gneznenſis & Canonicus Vratiſlavienſis, Ducalis Cancellari9, genere Polonus de Domo Zarēba, poſt Robertum de Domo Koraſsitarum: cui ſuccesſit Ioannes ſecundus nomine, & 13 ordine Epiſcopus Vratiſlavienſis.

W poſlaupnoſtj Biſkupůw Poznánſkých nacházý ſe Ondřeg Záruba/ genž byl wládl Stolicý Biſkupſkau Léta Páně 1240. a žiw gſa w té důſtognoſti toliko dwě Létě/vmřel Léta 1242. magjc Náměſtka Domaráta z Rodu Panůw těch kteřjž za Erb vžjwagj třech Wěžj.

O Martinowi Zárubowi z Kalinowě zmjnka

geſt w Statutu od Přiluſkého ſepſaném, w Knjže páté, w Kapitole třetj/ kdež geſt y Priwilegium s gmény mnohých Panůw/ kteřjž při ſepſánj geho byli/a na to Králi Kazymjrowi powolowali.

Wawřinec řečený Záruba s ginými dwěma Pány obžalowán geſt před Králem Wladiſlawem,

z nějaké přjčiny kteráž ſe geho a Králowny Polſké dotýkala/ale Králowna ſe očiſtila z takowého obžalowánj od Wiltulda Knjžete Litewſkého. O tom Cromerus w Knjhách pátých wyſwědčuge.

Nacházy ſe v těhož Hyſtoryka Jan Záruba z Kalinowé/

o němž on takowé připominánj činj:

Per idem tempus Vittoldus fretus Polonis militibus, quos multos circum ſe habebat, & præſtantes Viros, partim voluntarios, partim ſtipendio propoſito evocatos Novogradenſibus Ruſsis, Pſkovienſium Vicinis, libero populo prætextu controverſorum finium bellum intulit, ſuperataq; præter ſpem illorum difficultate itineris, cum ad Opoſcam caſtra haberet, ſupplicibus & ingentia dona afferentibus pacem dedit. Fuerunt autem in ea expeditione inſignes, inprimis Kazimirus Dux Maſoviorum, Vincentius Samotulſky Caſtellanus Mezirirenſis Dux Copiarum, Iacobus Kobilenſky, Ioannes Czizovſky, Meſciugus Skrynſky, Ioannes dictus Lopata de Kalinova Zarēbius, Iacobus Przekoraj de Moravicza, Nicolaus Sepinſky, Nicolaus Brzezinſky, Iohannes Sczekocſky, Zukuſka Dlubſky &c. viguiſſe autem inprimis in toto illo exercitu diſciplina militaris memoratur.

O Panu Zárubowi Kaſſtellánu Syrackém / ſlowa Kromera lib. 24. takto znějj:

Et Ioannes Zarēba Caſtellanus Syradienſis & Præfectus Vielunenſis Nakleuſæ territorium ſuæ ditionis, propterea quod tributum hoſtibus Cruciferis, penderet, acerbè vaſtavit, deinde admotis ad Fridlandiam Caſtris, Oppidum ſeptem dies obſeſsum, octavo cum oppugnare adortus eſſet, in deditionem accepit.

Wzácný geſt owſſem ten Rod w Králowſtwj

Polſkém/a welice rozſſýřený/z něhožto pocházegjcý rozličně ſe gmenugj/ a z rozličných Statkůw ſe pjſſj/ač wſſyckni z Rodu Zárubůw pocházegj/ yako neyprwé/

Zagickowſſtj/prawj Zárubowé/gichžto předkowé pſali ſe z Wauſoſe/w ſlužbách Králowſkých čaſto potřebowanj. Od těch poſſlj byl Wogtěch, Opatem Wagroweckým a Surrogatorem Poznánſkým.

Páni Czeleccij/tolikéž prawj Zárubowé/a pjſſj ſe z Czelce.

Páni Naracewſſtj z Naracewa/gednoſteyného Erbu s Pány Záruby vžjwagj/a od tehož předka poſſli

Páni Cerekwiccj/y ti prawj Zárubowé/toliko že pro drženj giného Statku gméno změnili.

Páni Gořewſſtj z téhož kmene/z nichžto geden byl Sudjm Poznánſkým/circa Annum 1578.

Páni Noſkowſſtj/Nablonowſſtj/Páni Rudniſſty/ Raſtřebeckj/Grabowſſty/z nichžto geden byl Biſkupem Chelminſkým/circa Annum 1479. o němž Kromerus lib. 29 zmjnku činj.

Páni Bilawſſtj/Belakowſſtj/Dřewoſſewſſtj/ a ti wſſyckni po Měſtečkách a Weſnicých gména magj/odſtaupagjce od onoho ſtarého a dáwnjho tytulu/gichžto Bratřj a Streycowé w Knjžetſtwj tolikéž Litewſkém/ w Ruſých a w giných k Polſkéu Králowſtwj náležegjcých Kraginách nabyté Statky magj/gedni obdarowánjm Knjžat a Králůw/druzý ſkrz pogaté Manželky/ꝛc. s welikým Rodu toho rozmnoženjm.

A ti k Streycům ſwým a z gednoho kmene pocházegjcým čaſté Liſty do Czech wyſýlagj/oznamugjce ſpolčenj předkůw ſwých s předky gjch/ aby weſpolek o ſobě wěděli/a gedni druhé k Přátelſkým ſlužbám ponaukali/ obzwláſſtně gmenowané Pány Záruby/kterýchž předkowé od čaſu dáwnjch o Statky ſe podělugjc/gedenkaždý z nich po ſwém ſydle přigmj ſobě wzali/ ale wſſyckni y to zachowáwali, že ſe pſáwali/ ano y nynj pjſſj z Huſtiřan/ yakž njže doloženo geſt.

Léta Páně 1411. yakž Knjhy Koſtela Pražſkého ſwědčj/Vrozený a Statečný Rytjř Petr z Hrabiny ginak z Huſtiřan/ wěčných wěcý čaſnými nabýwagjc/založil Kapellanyi w Chlumku/ kteréž nadal ſſeſt kop platu ročnjho a wěčného we Wſy řečené Zderas.

Když gſem tuto Knjhu ſpiſowal/ žiwj byli z Rodu toho Bohuſlaw Záruba z Huſtiřan na Třebowěticých/Swoganowě a Pleſé/ Karel Záruba z Huſtiřan na Radimi a Cerekwicých/ G. M. C. Kragéč/ Wáclaw Záruba z Huſtiřan a na Zumberce a Přině.

O Erbu a Rodu ſtarožitném Panůw Wchynſkých ze Wchynic a z Tettowa/ a Panůw Tettaurůw z Tettowa/ kterýžto obadwa Rodowé od gednoho někdy Předka poſſli/ a od Cýſaře Rudolffa k Stawu Panſkému wedlé ſtarých Mageſtátůw gich wyzdwjženj/ Léta 1596.

Kapitola XXXI.

ERb a Rod tento wzácný geſt a ſtarožitný/ kterýž z Německých Kragin do Czech přineſſen/ yakžto paměti Liſtownj Krále Jana zřetedlně vkazugj/ od něhož do Panſkého Stawu třj Bratřj Heytmané geho/ pořádně Rodu ſwého Poſlaupnoſt prokazawſſe/ přigáti byli. Czemuž na ſwědomj a pro lepſſj toho giſtotu/ zdálo mi ſe za dobré Liſtu dotčeného weypis tuto wložiti/ genž geſt pſán Léta Páně 1326. ſlowy takowými:

My Jan z Božj miloſti Král Czeſký/ꝛc. ꝛc. Známo činjme wſſem po wěčné čaſy/ že gſau před nás a Raddy náſſe předſtaupili Mužj Vrozenj a Statečnj Rytjři Heytmané naſſy/ Wylim Balthazar a Jan Tet-

taurowé z Tettowa/ žádagjce abychō gim před námi a Raddami nassymi přáli audiencý. K čemuž když gim powoleno bylo/ přiwozowali w pamět mnohé a wěrné služby Předkůw swých/ které gsau činili slawné paměti Cýsařům a Králům/ yakož to wsse Priuilegia a Magestátowé/ za takowé služby gim danj/ před námi a Raddami nassymi od nich vkázanj/ wsobě obsahugý/ kterýž starožitnost Rodu gich w Rzýssy wýce než od pěti Set let prokazugý/ prosýce přitom/ abychom wzhledna na ně a na gich wěrné služby/ w kterýchžto při nás yakožto Králi a Pánu trwagý/ z milosti a mocý Králowské/ Wylima/ Balthazara a Jana Tettaury a Rod gich z Tettowa wyweyssyli/ za Pány a Stawu Panského wyhlásyli/ yakož toho hodně zaslaužili/ abychom gim tu milost k budaucý té wěcy paměti včinili/ položiwsse před námi Erb swůg/ Vměnjm Malýřským wymalowaný/ w kterémžto magý tři býlé Zuby Wlčý k lewé straně skloněné w čerweném poli/ Helm a dwě Křjdla proti sobě roztažené/ prawé čerwené a lewé býlé barwy/ ffaffrnochy pak od Helmu potažené po stranách z Sstýtu powěssené čerwené a býlé barwy/ kteréhožto Erbu od starodáwna Předkowé gich/ podle wyswědčený Prywilegý a Magestátůw w Bitwách a Wognách/ w Rytýřských kratochwýlých/ a w giných swých potřebách vžýwali gsau/ a tu gmenowali Otce swého Wácslawa/ Děda Frydrycha/ Praděda Wylima/ Prapraděda Jana Tettaury z Tettowa/ Matku pak swau Alžbětu z Ssumburgku/ Bábu Annu z Žerotýna/ Prababu Markétu z Hažmburgku/ Praprababu Annu z Dubé/ a z těch osob Mužského y Ženského pohlawj/ Manželůw pořádných/ a z beder gich že zrozenj a zplozenj gsau prawi Tettaurowé/ přiwedsse ku stwrzenj prawdy za sebe/ Vrozené Muže a wznessené/ Wácslawa a Jana z Ssumburgku/ Giřýka a Petra z Žerotýna/ Wácslawa a Giřýka z Hažmburgku/ Wogtěcha a Jana z Dubé/ kteřýžto dotázani gsauce/ zdaliby chtěli prawdiwě wyznati/ že Bratřý Tettaurowé z Rodu gich gsau/ přiznali gsau dobrowolně/ že to chtěgý včiniti/ a wydawssy gim přýsahu pod zatracenjm Dusse gich/ pro wyhledánj prawdy/ zgewně gsau wyznali a wyswědčili/ že Wylim/ Balthazar a Jan/ gsau prawý Tettaurowé řádně zplozený/ a possli z Krwe weyss gmenowaných osob. Protož ne z omylu a newědomjm/ ale s pilným rozwážením/ raddau/ gistým wědomjm a wůli Panůw a Neywygssých Rad nassých wěrných milých/ a mocy nassý Králowskau/ Wylima/ Balthazara a Jana Tettaury/ y wesskeren Rod gich/ za prawé Tettaury Pány Stawu Panského powyssugeme a wyhlassugeme/ na časy budaucý a wěčné/ aby od nás a od potomkůw nassých Králůw Czeských/ za prawé Pány/ a wyšssýho Stawu Panské° gmýný a držánj byli/ a wssech Práw a swobod/ nimiž se honosý Páni Vrozenj/ vžýwali y s swými potomky. Za sslechetné pak gich skutky a wěrnost/ kterauž gsau k nám stále zachowali/ z milosti nassý Králowské k nim nakloněné/ a aby nám a swé Wlasti za tau příčinau tim chtiwěgý slaužit nepřestáwali/ z sstědroty nassý/ přidáwáme gim k Erbu Korunu nassý Králowské podobnau/ kterážto znamenjý/ na potomnj časy/ nad Helmem starodáwným aneb Lebkau swau/ spolu s Dědicy swými nosyti a vžýwati mocy w yakékoli swé potřebě magý. Toho wsseho na swědomý a pro pamět/ vstawičně trwagýcý a neporussytedlnau/ rozkázali gsme List náss tento napsati/ a Pečet nassy pro potwrzenj toho wsseho k témuž přiwěsyti. Datum w Praze w Auterý po Slawnosti Wzkřjssenj Krysta Pána/ Léta yak na hoře/ Králowstwý nasseho ssestého.

Tento

Tento Magestát Krále Jana potwrzowali giný mnozý Králowé a Cýsařowe/ což se z Magestátůw gich porozumýwá/ zwlásstě pak Cýsař Karel čtwrtý/ y Syn geho Wácslaw Král Rzýmský a Czeský/ toho obzwlásstně času/ když se Bratřý dotčený rozdělili/ a o Statek se podělili/ gichžto Potomkowé gedni psali se Tettaurý z Tettowa/ a druzý yakýms omylem a zanedbáným psali se z giných Statkůw a Sydel/ kterýchž w držený byli/ wssak nicméně snažili se o to/ aby tim způsobem počátek Rodu swého nepotratili/ což patrné gest z Listu Wácslawa Krále/ kterýž psán gest yazykem Latinským takto:

Venceslaus Dei gratia Romanorum Rex, & Bohemiæ, &c. &c. Notum facimus tenore præsentium literarum, &c. pro ut controuersia est exorta inter Generosos Ioannem Venceslaum fratres de Vchinicz ex parte una, & Fridericum, Volfium, Vilhelmum Tettauros de Tettoua ex parte altera, eaq; eiusmodi, quod fratres Venceslaus & Ioannes de Vchinicz, retulerunt ad nos suum grauamen, erga fratres, Fridericum, Vólfium, Vilhelmum Tettauros de Tettoua, impetraruntq; actionem ac audientiā cum eis, coram præsentia nostra personali, exaggerantes se à fratribus Tettauris oppresionem & violentam iniuriam pati: quia fratres Tettauri totam Arcem Chlum, cum omnibus Arcis eiusdem pertinentijs, post Auum ipsorum fratrum, Ioannis & Venceslai de Vchinicz, videlicet post bonæ memoriæ Ioannem Tettaurum. quod ipsorum in partem sese intromiserint, atq; eandē Arcem cum pertinentijs eius, similiter & diplomata ac amplissima priuilegia Cæsarum & Regum ipsis Tettauris pro stirpe illorum donata, præcipuè verò diploma Ioannis Regis in ordinem Baronatus apud se detinere, habendo, ac utrumq; occultare, neq; ad necessitatē Ioannis & Venceslai fratrum de Vchinicz descripta illorum diplomatum reddere velle, ad hæc neq; partem hæreditatis eiusdem Arcis Chlum cōdescendere, neq; in eam Arcem ipsos fratres mittere, cum tamen ipsi Ioannes & Venceslaus ab altero Fratre. videlicet ab Heniko, illi verò à Ioanne sint progenerati, & naturales atq; non diuisi fratres fuerunt ac filij, generosi Vilhelmi Tettauri ambo, & ex matre Barbara de Cineburgo orta, ostendentes inde, ad Arcem dictam cum pertinentijs eius & ad omnia diplomata, ius ac iustitiam non minus atq; illi fratres, Fridericus, Volfius, Vilhelmus Tettauri se habere, eandemq; sibi nostro iudicio relinqui postulantes, deposita coram nobis conuentione, pro dote quondam Auiæ suæ Barbaræ de Cineburgo, atq; testamento Ioannis Tettauri probare intendētes, quod & ipsi veri Tettauri sunt: E regione, à Friderico Volfio & Vilhelmo Tettauris indicatum est, quo pacto olim Hennikus Pater Fratrum Ioannis & Venceslai se Ioanni Tettauro Patri eorum scripto obligaverit, & Sacerdotem Petrum de Hage captiuare non permiserit, deinde quod indulgentias à Sanctissimo Patræ Papa non violauerit, iuramento confirmare se, eam culpam purgaturum, velle & Petrum de Skoka captiuum, in arcem Chlum transmittere, à quo cognosci posset, quisnam hæc omnia patrauit, attamen usq; ad hoc momentum sicut pater ita & filij satis facere eis neglexerunt. Insuper quemadmodum nec Pater illorum, ita neq; ipsi utuntur proprio titulo, ac diplomata, quanquam originem ducant à duobus Fratribus Tettauris, quorum sunt Filij, tamen cum titulum mutauerint, ad eos non spectant: Quod verò attinet ad Arcē Chlū, eandem esse inter fratres & parentes illorum, emptam & persolutar de-posita conuentione & emptione scripta, petierunt, ut ea fruantur. His

auditis

auditis nos cum libenter vellemus, ut inter eos charitas & concordia maneat, reuocatis in memoriam nobis pluribus ac eximijs officijs, quæ utiliter maioribus nostris à familia & antecesoribus Tettauris à Tettoua declarata sunr, nullum intermittentes nostrum laborem, hoc modo de illa controuersia accuratè à nobis examinata enunciamus. Quoniam hoc constat, & ex diuisione atq; conuentione inquisitum atq; à partibus non est abnegatum, quod Fratres Ioannes & Venceslaus, nec non Fratres Fridericus, Volfius, Vilhelmus, ab olim generoso Vilhelmo Tettauro Patre illorũ sunt orti, atq; à Barbara de Cineburgo, naturales consanguineiq; patrueles sunt. Ideo quocunq, tempore, diplomate Regis Ioannis fuerit illis opus, aut quocunq; alio diplomate, quod Fridericus, Volfius, Vilhelmus Tettauri haberent, tunc obligantur pro necessitate ipsorum descripta deponentes leuatis sursum digitis, qui numerus illorum diplomatum sit eis confirmare, & quod plura non habeant, neq, de illis sit compertũ, nullam in ea re committentes fradem. Quod vero attinet ad indulgentias, quandoquidem Pater Ioannis & Venceslai est mortuus, similiter de captiuatione Petri Skok, loco parentis sui, ipsi Ioannes & Venceslaus, Fratribus de Tettoua non obligantur, solummodo postquam à maiore numero Patruorum Tettaurorum fuerint admoniti, mox suum titulum Veterum suorum maiorum suscipere, ipsi Ioannes & Venceslaus, & hunc præsentem amittere debent. Quod ad Arcem Chlum attinet, si quidem de emptione, venditione, ac persolutione constat, idq; comprobatum à Patribus est, Friderico, Volfio & Vilhelmo, ad eam Arcem ipsis nihil iuris ullo unquam tempore relinquitur. Ad futuram memoriam rerum scriptarum, hanc paginam Sigillo nostro Regio muniri mandauimus. Datum Pragæ, Anno Domini 1415. die sexta Iunij, Regnorum nostrorum Bohemiæ 52, Romanorum autem 30.

Pan Albrecht Tettaur z Tettowa / wysýlage dwa z Synůw swých do cyzych Kragin / totiž Jana k Božýmu Hrobu a mezy Křížowniky S° Jana / aby mečem Rytýřským žiwnosti a dobrého gména wyhledáwal / a Duxu do Říma aby byl duchownjm / předstawpil před Jossta Margkrabě Brandeburské a Morawské / spolu s Manželkau swau Panj Marygi z Boskowic / y s třetým Synem gmenowitě Petrem / žádagjce gim za wyswědčenj / w čemž ho on neostissel / yakž se porozumjwá z Listu téhož / psaného w smysl tento:

Iodocus Dei gratia Marchio Brandeburgensis, Marchio & Dominus Morauiæ: Notum facimus, quatenus coram nobis & Consiliarijs nostris comparuit in memoriam reuocans multa suorum prædecessorum officia in hanc patriam, nihilominus & sua persona utiliter declarata, Generosus Dominus Albertus Tettaur à Tettoua Pater cum filijs suis, Generosis Dominis, Petro, Ioanne & Duxa, natiuis, procreatis, & marte & Vxore Domini Alberti Tettauri nomine Maria Generosa Domina de Boskouicz, orans ut ei concedamus coram nobis & Consiliarijs nostris vetustatem suæ stirpis & similiter Baronatus sui originem ab antecessoribus suis probare, consuetudine iuris, pro ut ei á nobis & Consiliarijs nostris præscriptum fuerit: causam rei huius, coram nobis hanc indicauit, quod Filium suum nomine Duxam sua voluntate Domino Deo pro officio Sacerdo[ta]li ad Sanctissimum Patrem Papam ablegato eo Romam, in ablega-

tione

tionem dare pollicitus sit, ac admonitus ea de re à suo filio Duxa, de voto suo implendo, illud facere in animo proposuit, similiter maioris natu sui filij Ioannis, cum non posset petitioni resistere, quod ipsi sua paterna voluntate concesserit, ad peregrinas prouincias proficisci, ut gladio victum quærens, honestam famam, exempla maiorum suorum sequendo sibi compararet, Sepulchrum Saluatoris Domini & loca Sanctorum ut visitet, ac ordinem Sancti Ioannis militarem & societatem Fratrum, ut ingrediatur: Eam petitionem honestam & piam nobis communicatã nos deliberantes, cum non reperiremus ullam causam, quare id fieri non debeat, cumq; ipsa conditio nostra, ad eam rem nos inclinaret, conscenso solio nostro cum Consiliarijs, petitioni illius annuimus, quodcunq, certum probationibus Dominus Albertus Tettaur confirmare & corã nobis atq; Consiliarijs nostris declarare voluerit, ea videre, examinare & discernere iuste velimus. Deposuit autem coram nobis & Consiliarijs nostris diploma Ioannis Regis Bohemiæ, datum pro Baronatu familiæ Tettaurorũ à Tettoua, cum nonnullis testimonijs Principum Imperij, qui dant testimonium de stirpe à Tettoua, quomodo in patria illorum, quadringentos annos (pro ut memoriæ in terris patriæ ipsorum reperiuntur) semper pro strenuis Equitibus auratis Imperialibus habiti & existimati fuerint, in usu habentes, seu in clypeo gestantes, tres mordentes candidos, hoc est dentes Lupinos in læuam partem inclinatos, Galeã coronatã, in eaq; duas alas Aquilæ: Et quod idem Dominus Albertus Tettaur ab illis Antecessoribus ita testimonio firmatus fuerit progenitus. Ad hæc cum haberet ea quæ ius & iustitiam demonstrant, nominauit Patrem suum Volfgangum Tettaurum, & Matrem Margaretam de Zierotin, Auum suum Georgium Tettaurum, Auiam suam Elysabetham de Zastrzizl: quæ personæ sicut masculini sexus, ita & fæminini, erant mariti legitimi, honesti & religiosi, & prædecessores Alberti Tettauri ordinariè succedentes, honestæq; famæ, nulla nota ac reprehensione honestatis deformati, cum fuerint homines ex magnis familijs Baronum & Equestrium, ac nobis & nostris familijs cognitorum: Postquam vero hæc omnia ostẽsa & demonstrata sunt, pro ut scribitur, pronuntiauimus cũ Consiliarijs nostris, quandoquidem hic mentio fit annorum & familiarum plurium pro inuenienda veritate, ut ipse Albertus Tettaur ea allegata, testibus viuis cum iuramento alleuatis digitis attestantibus probaret, qui in istis allegatis fideliter & syncere se gessit nulla fraude usus, similiter ostendit quod successiuè quemadmodum asseruit ex istis personis masculini & fæminini sexus, & ex Sanguine illorum sit ortus, ac constituit pro se ad attestandam veritatem has personas sibi adiunctas, Henricum, Fridericum, Venceslaum, Vilhelmum, Ioannem, Tettauros à Tettoua Patruos suos, item Auunculos suos Ioannem Henricum de Zierotin, Vilhelmum Adalbertum de Lomnicze, Ioannem Aloisium de Lippa, Casparum & Petrum de Zastrzizl, qui voluntarie coram nobis & Consiliarijs nostris eleuatis sursũ digitis iuramento protestati sunt, quod Albertus Tettaur, Petrus, Ioannes Duxa, filij eius de familijs suis paterna & materna progenie successiue originem trahunt, patrui germini & Auunculi ipsorum existentes: Ipse vero Albertus Tettaur, pro se ipso iuramentum fecit, quod in hac probatione & purgatione se iuste ges-

serit.

ſerit. Quare nos pronunciamus, quod approbemus aſſeuerationem, & ſtirpem familiæ, honeſtam conuerſationem, progenerationem in mundum Alberti Tettauri, ſimiliter & Petri, Ioannis & Duxæ & prædeceſſorum ipſorum, qui annotati ſunt, & profitemur eos ſecundum allegata veros eſſe liberos Barones. Et quod hæc omnia ita coram nobis & Conſiliarijs noſtris acta fuerint, ad ipſorum neceſſitatem & futuram memoriam, in hanc paginam illa omnia pro ut geſta ſunt inſcribi, & Sigillo noſtro confirmari eiſq; reddi curauimus. Datum Brunæ, Anno Domini 1402. Im Vigilia Sancti Thomæ Apoſtoli.

Liſt Krále Giřjho připomijná Jana/ Frydrycha a Giřjho Tettaury z Tettowa/ a podlé nich Stregce gegich Krewnij/ Wácſlawa/ Jana a Giřjho ze Wchynic/ kterýmžto Král dotčený potwrzowal Mageſtáty ſwrchu doložené/ a to proſtředkem Mageſtátu ſwého/ kteréhož kopie znij takto:

My Giřij z Božij miloſti Czeſký Král/ ꝛc. Oznamugem wſſem wůbec tiuto Liſtem/ že gſau před nás a Raddy náſſe předſtaupili wěrnij naſſy Vrozenij/ Jan/ Frydrych/ Giřij/ Tetaurowé z Tettowa/ a podle nich Wácſlaw/ Jan/ Giřijk ze Wchynic/ Stregcowé ſobě wlaſtnij a krewnij/ položiwſſe před nás Mageſtáty od ſlawných Cýſařůw Řijmſkých/ a wſtahugijce ſe na Bratry a Stregce/ Předkům gich dané/ přitom Smlauwu ſlawné paměti Cýſaře Frydrycha mezy předky gich včiněnau/ též Smlauwy giné a rozdijly/ z čehož ſe nacházý a poznáwá/ Bratřij z Tettowa s Bratry ze Wchynic/ krewnij/ prawij wlaſtnij Stregcowé/ z Ledwij Jana Tettaura z Tettowa/ a Barbory z Cžimburgku poſſlij že gſau/ žadagijce nás ſewſſij ponijženoſti/ a s přijmluwau za ſebe od Oſwijcených lidi/ prohlijdnauc k Službám wěrným a záſluhám/ kteréž gſau cinkné ſlawným Cýſařům Řijmſkým a Králům Czeſkým a Předkům gich/ a oni až poſawád nám činj/ z miloſti naſſy a mocy Králowſkau/ Mageſtát ſlawné paměti Předka naſſeho Krále Jana/ Předkům a Rodu gich na Panſtwij gim daný/ abychom ſtwrdili/ položiwſſe takowýl Mageſtát před nás a Raddy náſſe neporuſſený/ kterýž ſlowo od ſlowa znij takto: (Swrchu dolożen geſt.)

K vważugijce my ſluſſnau a ſprawedliwau ſewſſij ponijženoſti na nás a Raddy náſſe žádoſt/ od Jana/ Frydrycha/ Giřijho/ Tettaurůw z Tettowa/ a Wácſlawa/ Jana ze Wchynic/ Stregcůw ſobě wlaſtnijch wloženau býti/ mocy Králowſkau/ s wůli a Raddau Panůw nám přijtomných/ Mageſtát ſlawné paměti Krále Jana Předka naſſeho/ w tento Liſt náš s zauplna wepſati dawſſe/ we wſſech ſlowijch ſtwrzugeme/ ſchwalugeme/ a vznáwáme z giſtých půwodůw/ Jana/ Frydrycha/ Giřijho/ Tettaury z Tettowa/ též Bratry/ Wácſlawa/ Jana/ Giřijka ze Wchynic/ Stregce ſobě krewné/ za prawé ſtarožitné Pány Korauhewné/ při wſſech Práwijch a ſwobodách Panſkých/ s Dědicy a budaucými gegich. Datum Pragæ, třetjho one Měſyce Ledna. Léta Páně 1459. Králowſtwij naſſeho prwnijho.

Při Dwoře Krále Polſkého Kazymijra/ nařčenij byli dwa Tettaurowé/ Jan a Frydrych/ od Jana à Sole a Jakuba z Donijna/ totiž žeby oni neměli býti Stawu Panſkého/ čemuž Tettaurowé odporowali/ tak že y k Králi o rozſudek apellowáno/ před nimiž když Jan a Frydrych Mageſtáty ſwé Předkům gich na Panſtwj od Cýſařůw a Králůw dané vkázali/ dotčený Král Kazymijr takowý Nález/ proſtředkem Mageſtátu ſwého včiniti ráčil:

Kazymijr

Kazymijr z Božij miloſti Král Polſký/ ꝛc. Oznamugem wſſem wůbec/ kterak někdy wznikla rozepře, pro kterauž k nám pro rozſudek Appellowáno mezy Vrozenými Janem z Solc a Jakubem z Donijna z gedné, a Janem Frydrychem Tettaury z ſtrany druhé/ tak že dotčený Jan z Solc a Jakub z Donijna/ o Janowi a Frydrychowi Tettauřijch z Tettowa mluwili zde při Dwoře w Králowſtwj naſſem/ yakoby nebyli Páni Stawu Panſkého/ ačkoli ſe takowými gmenowali/ ale žeby ſe tytulem Stawu giného wynáſſeli/ k kterémuž žádné práwo nemagj. Pro wyrozuměnij a vpokogenij té wěcy/ a pro wynalezenij prawdy, zaſedli gſme s Raddami naſſými/ a tázali ſme ſe nadepſaných Jana Solc a Jakuba z Donjna/ zdaliž gſau to o Janowi a Frydrychowi Tettauřijch z Tettowa mluwili/ kteřijž nám odpowěděli, že ſe k tomu znagij/ a to vkázati chtěgij/ že ti Tettaurowé negſau korauhewnými Pány w Králowſtwij Řijmſkém/ než toliko Rytjřmi, dokawadžby oni toho neprowedli že gſau korauhewnými Pány. Na to odpowěděli Tettaurowé Jan a Frydrych/ owſſem že Streycowé gjch a ginj předcy w Řjſſy do kteréž zageli pro nemiloſt w kterauž Margkhraběti Morawſkému/ na ten čas Pánu ſwému vpadli/ Stawu Rytjřſkého vžjwali/ ale z přjčiny té, že negſau oni od Stawu Panſkého odcyzeni a odlaučenj. Dokazugjce ſe pak býti Stawu Panſkého/ vkázali gſau před námi a Raddami naſſymi Mageſtát Krále Jana Rodu gjch na Panſtwj od něho daný/ tolikéž Mageſtát Cýſaře Karla/ a Dyploma Cýſaře Frydrycha/ kteřjžto Cýſařowé obadwa ge za ſtarobylé Pány vznáwagj/ y Erb gjch wypiſugjce/ totiž třj bjlé zuby Wlčj na lewau ſtranu ohnuté w ſſtjtu čerweném/ a Helm otewřený s Korunau dwěma Křjdli obkljčenau/ z nichžto gedno totiž prawé čerwené geſt/ a lewé bjlé/ kteréhožto znamenj předkowé dotčených Tettaurůw vžjwali: K tomu položili před námi ſwědomj giſtá/ některých Knjžat/ Hrabat/ Panůw Řjſkých a Zemanůw/ kteréž ſtarožitnoſt Rodu gegjch vkazowali/ a tim nás o ſprawedliwý rozſudek žádali. Protož my z giſtého vwážení Rad naſſých timto liſtem wyhlaſſugeme dotčené Frydrycha a Jana Tettaury z Tettowa býti ſtarobilé a prawé Pány/ za yaké ge y my vznáwáme a rozhlaſſugeme/ y potomky gegjch budaucý Stawu Panſkého býti prawjme. Tomu na ſwědomj a gjm ku památce wěčné kázali gſme Pečet naſſy Králowſkau k liſtu tomuto přiwěſyti/ genž geſt dán a pſán w Petrkowě na Sněmu obecném/ ten Pátek před Swatým Thomáſſem. Léta Páně 1459.

Jan/ Petr/ Gindřich Wepřkowé z Waldeka/

měli rozepřj s Wácſlawem a Frydrychem ze Wchynic/ tolikéž s Baltazarem/ Wylimem a Frydrychem/ Tettaury z Tettowa/ kteréž oni nařkli/ yako by Stawu Panſkého nebyli/ kterézto obědwě ſtrany Král Giřj wyſlyſſew s Raddami, včinil ſprawedliwý rozſudek, wýš gmenowané za ſtarožitné Pány vznal/ a na ſwědomj toho wſſe° timto Mageſtátem ge obdarowal/ kterýž wepſán geſt do Mageſtátu Krále Wladiſlawa/ a nalezen w Regiſtřjch Kancelláře Czeſké/ což wſſe wyprawuge liſt Krále Wladiſlawa těmito ſlowy:

My Wladiſlaw z Božij miloſti Král Czeſký/ Margkhrabě Morawſké/ Lucemburſké/ a Slézſké Knjže/ oznamugem timto liſtem wſſě že gſme proſſeni od některých wěrných naſſých milých/ abychom w Regiſtřjch Kancelláře naſſy hledati poručili/ Liſtu Regiſtrowaného/ co ſe dotýčeté různice o Panſtwj/ kterážto geſt byla mezy Vrozenými, Janem/ Petrem

Gindři-

Gindřichem/Wepřky z Waldeka z gedné/a Balthazarem/Wylimem/Frydrychem Tettaury z Tettowa/a Frydrychem a Wácslawem ze Wchynic z strany druhé/kdež Bratřij Wepřkowé z Waldeka mijsto dáti nechtěli Bratřijm z Tettowa/aby za Sslechtice a Pány gmijni a držáni w tomto Králowstwij Czeském a Margkrabstwj Morawském býti měli/ poněwadž za žiwobytj Henyka Otce gegjch z Tettowa/nikdá za Pány a Sslechtice w Rzijssy držáni a wědomě gmjni gsau nebyli/ než toliko za Rytijře: Takowý list registrowaný nalezen gest/a znij slowo od slowa takto:

My Girij Král Czeský/zc. Oznamugem kterak se někdy stala půtka a rozepře mezy Vrozenými Janem/ Petrem/ Gindřichem Wepřky z Waldeka/kteřijž prawili/že Baltazar/Wylim a Frydrych Tettaurowé nemagj za Sslechtice a Pány staciti a gmjni býti/ pokud toho pořádně nepokáži a nepokaži a neprowedau žeby Páni byli/a po předcých swých z Panůw possli. A tak Balthazar/ Wylim/ a Frydrych Tettaurowé z Tettowa/ chtijc tu wěc k mjstu a k koncy přiwesti/a to čim předkowé gjch byli/ a co oni gsau a rod gjch/a zač držáni magj býti/vkázati/mnohokráte a to před námi s Janem/Petrem/a Gindřichem, Wepřky z Waldeka stáwali/ wedlé kterýchžto z Tettowa Frydrych a Wácslaw ze Wchynic také se ohlásyli/ že do té Pře proti dotčeným z Waldeka/yakožto s Streycy swými wlastnjmi/gsauce tolikéž sami toho Rodu a krwe Tettaurowské possli, náležegj/a proto že k Magestátům na Panstwij daným/Cýsaře Karla/Cýsaře Frydrycha/ a ke wssem summau půwodům práwo a sprawedlnost wedlé Bratřij z Tettowa magj/a při njch zůstawenj býti žádagj. Tu Bratřij/Balthazar/Wylim a Frydrych Tettaurowé z Tettowa/austně gsau se ohlásyli/že Wácslaw a Frydrych ze Wchynic wlastnj, krewnj, a přirozenij Streycowé gednoho Sstjtu gegijch gsau/od předkůw z Tettowa possli, toliko z nějakého omylu a nedorozuměnij, tytul swůg že gsau změnili/ke wssem průwodům sprawedlnost ge wedlé sebe gmjti prawjce/a k vkázánj sprawedlnostj takowé proti Bratřjm Wepřkům z Waldeka, položili gsau před námi k dokázánij Panstwij swého, Magestáty pod Pečetij Cýsaře Karla na Panstwj gjch daný/ potom též druhý Magestát Cýsaře Frydrycha/ kterýž dotčené z Tettowa a Rod gjch za starožitné Sslechtice a Pány na Sněmu Rzijském wyhlassuge/ k tomu swědomij Kurffirsstůw Rzijsských duchownjch y swětských/ též swědomij listownij Hrabat/Panůw/a Rytjřstwa/tim toho dowozugjc/ že předkowé gegijch z Tettowa za Pány gmjni a držáni gsau byli/a Panstwj gsau vžjwali/nosýce Sstjt a Erb w čerweném Poli třj bjlé Kly a neb Zuby Wlčj na lewau stranu ohnuté/ a nad Sstjtem Helm otewřený s Korunau a s dwěma Křijdly proti sobě roztaženými/lewé bjlé/prawé čerwené/a tak yak Bratřij Tettaurowé z Tettowa, tak také Bratřj ze Wchynic/též Bratřj Wepřkowé z Waldeka/prosýce nás abychom ge Nálezem nassým rozeznali/ a mjsto gjm o to včinili/gimž gsme nalezli/aby Bratřij/Balthazar/Wylim/Frydrych z Tettowa s Wácslawem a Frydrychem ze Wchynic Streycy swými před námi aby stáli/a ti Streycowé gjch podlé práwa Zemského a obyčege Králowstwij nasseho za ně že oni prawj Tettaurowé z Tettowa gsau/též Frydrych a Wácslaw ze Wchynic po předcých swých z Tettowa pořádně že possli/ yak gedni tak druzý k těm Magestátům práwo a sprawedlnost magjcý/ a Weywodům a swědomjm tak před námi položeným, přjsahau to aby sprawili. Tu Wolff/Frydrych/Jan/Albrecht/Jozue/ a Wácslaw Tettaurowé z Tettowa před námi w Olomaucy gsauce/při přjtomnostij Prelátuow/ Hrabat/ Panůw/ a z Rytijřstwa Zemanůw/ z Czech/ z Morawy/ y od ginud, stoge/

swrchu psané Bratry Balthazara, Wylima, Frydrycha Tettaury z Tettowa též Frydrycha a Wácslawa ze Wchynic za Streyce swé krewnij a wlastnij vznali/a tázánj od nás gsauce/chtěgjli za Balthazara/Wylima/Frydrycha Tettaury z Tettowa / též za Frydrycha a Wácslawa ze Wchynic Streyce swé wedlé Magestátůw Cýsařských/swědomij Kurffirsstských/Hrabat/Panůw/a z Rytijřstwa/yakž Králowstwij Czeské za práwo má, dosti včiniti / odpowěděli že gsau hotowi dosti včiniti / a my nalezli gsme to gim aby to swými přjsahami potwrdili/při přjtomnostj nassy/Prelátůw/Knjžat/ Hrabat/Panůw/Rytijřstwa a Zemanůw/čemuž oni wssemu zadost včinili/a přisáhli před námi a Raddami nassemi / že dotčenij Balthazar/Wylim/Frydrych Tettaurowé z Tettowa / též Frydrych a Wácslaw ze Wchynic gsau prawj, wlastnj, přirozenj, krewnij Streycowé též z Tettowa/k listu a Erbu třij bjlých Kel w čerweném Poli, magijcý sprawedlnost y k Magestatům a Weywodům Rodu swého/a k swědomjm před námi a Raddami nassemi položeným. Protož my činjc sprawedliwý rozsudek / chceme tomu aby ode wssech nynij y na budaucý časy Balthazar/ Wylim / Frydrych z Tettowa / Frydrych a Wácslaw ze Wchynic/a budaucý gegich toho Rodu z Tettowa za Sslechtice a Pány starobylé w Králowstwij nassem a Margkrabstwij Morawském gmijni a držáni byli/pojjwagijce wssech Práw a swobod Panských yako ginij Sslechticowé. Na swědomij toho k gijch budaucý wěčné památce/poručili gsme list tento napsati/ a gey Pečeti nassy Králowskau potwrditi. Přitom byli Raddy nasse, důstogný Josst Biskup Wratislawský/Oswijcený Wiktoryn Weywoda Minstrberský a Hrabě Klatský, Syn náss/ Přenek Těssynský/ Hanuss Zagenský Weywodowé/ Ludwijk Landtkhrabě z Laytmberka/Michal Purgkhrabě Magdeburský a Hrabě na Hardeku/ Vrozený Jan z Rozmberka / Gindřich z Lippého, Marssálek Králowstwij Czeského/Prokop z Rabssteyna Kancléř náss/ Girijk z Krawař a z Strážnice/ Proček z Kunstátu Komornijk Czůdy Olomaucké / Karel z Wlassyně Podkomořij Morawský/a ginij Páni a Zemané. Dán w Olomúcy w Sobotu den S° Antonijna / Léta Páně 1461. Králowstwij nasseho třetijho/kterýžto list tak registrowaný w Regstřijch Kancelláře nasse nalezený widěli gsme a čtli. Tomu na swědomij Pečet nassy Kralowskau k tomu listu kázali gsme přiwěsyti. Dán w Praze w Pátek před S. Rzehořem, Léta Božijho 1482. Králowstwij nasseho gedenáctého.

Za panowánij Ludwijka Krále Vherského a Czeského/Frydrych/ Girijk/Aless Tettaurowé z Tettowa a na Lhotě/Wácslaw/Dlask a Frydrych ze Wchynic krewnost swau potwrzowali před Králem gmenowaným / čehož také widěl gsem Magestát w takowý smysl napsaný.

My Ludwijk z Božij milosti Vherský/ Czeský/ Dalmátský/Kroátský Král/Margkrabě Morawský/Lucemburský/zc. Známo činijme timto listem předewssemi, že gsme žádánij a prossenij s přijmluwau snažnau Oswijcených/důstogných, od Vrozených Frydrycha/ Girijka/ Alsse Tettaurůw z Tettowa, tolikéž od Wácslawa Dlaska a Frydrycha ze Wchynic wěrných nassych milých / poněwadž patrným zanedbánijm gedni od druhých/totižto ze Wchynic od oněch z Tettowa Tytulem se dělij / obáwagijc se za swé Dědice a potomky / poněwadž syce gsau přirozenij Streycowé wssyckni z Tettowa aby Dědicowé a potomcy gjch w něyaké postran-

né domněnij neb nedorozumenj w budaucých čaſech pro rozdijlnoſt Tytule neweſſli/kudyby potom láſka Streycowſká přirozená a ſwornoſt mezy nimi zhynauti a pominauti mohla/ a protož že wſſij poddanoſti proſyli gſau nás za to, abychom ge, totiž Frydrycha/Giřijka/Alſſe/Tettaury z Tettowa Wácſlawa a Frydrycha ze Wchynic, w průwodech gjch wyweyſſyti ráčili/ že gedni proti druhým to nad chwálenij naſſe proweſti a prokázati chtěgij/ tak yako y Dědicowé někdy Jan Tettaur Otec Frydrycha Tettaura s Frydrychem Bratrem ſwým a Janem ze Wchynic/ſpolu s Wácſlawem a Giřijkem/přirozenij Streycowé wſſyckni z Tettowa včinili gſau a prowedli/ před Neygaſněgſſijm předkem naſſijm Giřijm Králem Czeſkým/zůſtawiwſſe gim toho památku/kteréžto takowé žádoſtj gjch Frydrycha/ Giřijka/ a Alſſe Tettaurůw/Wácſlawa a Frydrycha ze Wchynic neodpijragijce, widěli gſme ſpolu s Raddami naſſými liſt ſlawné pamětj předka naſſeho Krále Jana Czeſkého/kterýžto předkům gjch z Tettowa/Wylimowi/Balthazarowi a Janowi/ když gſau wyzdwjženj byli do Stawu Panſkého za wěrné gjch ſlužby dán byl/k tomu také ſmlauwy s odpiſy rozdělenjm ſtatku mezy předky gjch/a zapſánj yakým ſpůſobem gedni po druhých yakožto přirozenj Streycowé nápad mijti/a dědictwij očekáwati magij: vkázali také Liſt ſwých předkůw obzwláſſtně ſobě daný/yak přátelſkým ſpůſobem Streycowſkým gedni s druhými ſpřijzněnij gſau byli/anobrž y ſepſaná ſwědomij vkázali/prowozugijce mijſta pohřebůw ſwých/a nadánij Koſtelům od ſwých předkůw/nadto ſmlauwu ſlawné pamětij Frydrycha Cýſaře o zbožj neb ſtatky gijch a tytul mezy předky gjch včiněnau s giſtými průwody/z nichžto patrně ſe poznati může/že Giřijk/Aleſs/Tettaurowé/a Wácſlaw a Frydrych ze Wchynic gſau přirozenij Streycowé z gedné krwe od Vrozeného Jana Tettaura a Barbory z Cyneburku zplozenij/ tolikéž přiznánij od předkuow gjch včiněné před předky naſſymi/Giřijm a Wladiſlawem/ též před Kazymjrem Králem Polſkým/a Joſſtem Margkrabj Morawſkém/kteřijž wſſyckni ge za Pány Korauhewné vznáwagij/ wedlé liſtu Krále Jana/ genž neporuſſený před námi položen geſt s ponijženau proſbau/abychom wzhlédnúce na gjch wěrné ſlužby, gjm Mageſtát takowý mocý Králowſkau obnowili ſtwrdili a ſchwálili. Protož my mocý Králowſkau Mageſtát ſlawné pamětij předka naſſeho Krále Jana wewſſech puňktijch a klauzulech ſchwalugeme/potwrzugeme/a Frydrycha/ Giřijho/Alſſe z Tettowa/tolikéž Wácſlawa a Frydrycha ze Wchynic za prawé a ſtarožitné Pány wyznáwáme/ kteřijž s dědicy ſwými budaucými ke wſſem práwům Stawu Panſkého přináležegj/ tak aby wždycky ti ze Wchynic k Bratřijm a Stregcům ſwým z Tettowa tim ſpůſobem ſe chowali/yakž w ſobě ſmlauwa mezy nimi ſkrz Neygaſněgſſijho Cýſaře Frydrycha Křijmſkého včiněná w ſobě obſahuge. Tomu na ſwědomj a pro budaucý pamět gjm y gijch dědicům budaucým tento liſt náſs napſati/ a Pečeti naſſy vpewniti gſme rozkázali. Datum na Hradě Pražſkém w Pátek po Swatém Hawle/Léta Páně 1522. a Králowſtwij naſſych Vherſkého a Czeſkého/Léta ſedmého.

Ty wſſecky Mageſtáty počnauc od Krále Jana

až do Krále Ludwijka potwrdil Cýſař Rudolff/ yakožto Kral Czeſký/ a to na ponjženau žádoſt Radſlawa Wchynſkého ze Wchynic a z Tettowa/ G. M. C. Raddy/na Daubrawſké Hoře a na Teplicy/ pro geho wěrné a platné ſlužby/též Jana ze Wchynic Purgkrabij Karlſſteynſkého/ a Jaroſlawa ze

Wchynic a z Tettowa/ Miſtokomornijka Králowſtwij Czeſkého/ tolikéž Karla/Wácſlawa/a Zdeňka Tettaurůw z Tettowa/ předkům ſlawné pamětij y Geho miloſti činěný/a to Léta Páně 1596.

Byl tento Radſlaw Wchýnſký Syn

Wácſlawa Dlaſka ze Wchynic/a Anny z Wřeſowic: Měl Manželku Pani Eſteru z Wřeſowic/ wſſak žádných potomkůw žiwých nezanechal.

Bratr geho byl Jan Wchynſký ze Wchynic/

Purgkrabě Karlſſteynſký/kterýž měl Manželku Pani Annu Pauzarku z Michnic/ od niž pozůſtali tito Synowé/Wácſlaw ze Wchynic a z Tettowa/ Jan ze Wchynic w Vhřijch zahynul/ Rudolff ze Wchynic a z Tettowa w Vhřijch zahynul/Wácſlaw ze Wchynic a z Tettowa/Radſlaw mladſſij ze Wchynic a z Tettowa/Oldřich ze Wchynic a z Tettowa.

Jaroſlaw ze Wchynic a z Tettowa/Syn někdy

Giřijka ze Wchynic/ a Bratra Wácſlawa Dlaſka ze Wchynic/ kterýž měl Manželku Pani Lidmillu z Lukawce/ a s ni zplodil tyto Syny/ Giřjka ze Wchynic a z Tettowa/Radſlawa mladſſijho ze Wchynic a z Tettowa/Adama ze Wchynic a z Tettowa/Jana ze Wchynic a z Tettowa.

Páni Kazyetij tolikéž ze Wchynic ſe

pijſſij/a wlaſtně Erbu takowéhož vžijwagij/yakž w Stawu Rytijřſkém doloženo geſt.

O Erbu a Rodu Starožitnem Panůw Hoděgowſkých z Hoděgowa/a giných Streycůw gegjch/kteřijž ſe po ſydle z Czeſtic pſali.

Kapitola XXXII.

Dáwnoſt a ſtarožitnoſt Rodu tohoto žádný z Hyſtorykůw wyzwěděti nemůže/kterýž konečně neginého Národu gk/gednom Slowanſkého/ gehožto ctnoſtj wſſeliké od dáwnijho čaſu w tomto Králowſtwj až poſawad při potomných zřetedlné a yaſné gſau.

Pijſſe Hágek w Létu 1159. o Bernartowi z Hoděgowa Synu Soběſlawa/ kterak on s Odolanem z Chyſſ

wſſemu Wogſku Brod přes Rzeku Abdua wynalezl / a nepřátelům Cýſaře Frydrycha hrdinſky odepřel/kteřijž na druhé ſtraně Rzeky Czechům ſe přeprawowati zbraňowali/yakž y na hoře oznámeno/ a tu Cýſař Frydrych po-

ručil Bernartowi noſyti w Sſtjtu zlatý Kapr na wěčnau památku hrdinſkých ſkutkůw kterýchž dokazowal před očijma geho.

Před tim Erb tohoto Rodu byl Kapr bijlý w modrém Poli/ gehožto vžijwagijcý ſnažně a s welikým oblijbenijm Knijžatům, Králům, y wſſj Země ſlaužijwali/a obyčeg měli pſáti ſe z Statkůw těch, gichžto w držení byli/ což patrně geſt y z giných pamětj dáwnijch/ y tolikéž z toho, že Soběſlaw ſe pſal z Hoděgowa/a Bratr geho ſe pſal z Czeſtic.

Léta Páně 1378. Hněwek z Hoděgowa wedlé zněnij pamětij některých/zgewowal to před plným Saudem a wſſemi Auřednijky Pražſkými/že geſt na Dwůr Poplužnij a Dwory Kmetčij w Hoděgowě s platem/též y w Vhřicých na celau Wes s Dědinami, Lukami, Leſy/ ꝛc. Přigal na ſpolek Eynarta z Czeſtic Streyce ſwého krom dětij/podlé prawého ſpolčenij/ tak že včiněn geſt Eynart ſpolu s nim prawý ſpolečnijk a shromáždnijk/wſſech wěcý ſwrchu dotčených. Stalo ſe při přijtomnoſtij Panůw Bohuſlawa z Kraſylowa / Neywyſſſjho Komornijka Králowſtwij Czeſkého/Ondřege z Dubé Neywyſſſjho Sudijho/ Sſteffana Neywyſſſijho Pijſaře/Jana z Wartmberka Purgkraběte Panůw Auřednijkůw Praž-

ſkých/Jaroſlawa a Zdeňka Bratřij z Sſternbergka/Hawla z Zwěřetic/ Petra/Jana/a Oldřicha Bratřij z Rožmbergka/a při přijtomnoſtj giných mnohých na témž Saudu ſedijcých/ Léta yak wýš dotčeno w Auterý po Swatém Jeronymu.

Nacházým mezy dáwnými pamětmi Liſt Pana Přecha z Czeſtic pſaný Léta 1381. kterýž dal Mikuláſſowi Raděginowi / prodáwagijc témuž něyaké dědictwij/a ten znj takto:

Ego Przecho de Czeſticz, recognoſco, quod matura deliberatione ſanoq́, præhabito conſilio, vendidi unam hæreditatem in Czeſticz cum omnibus utilitatibus & proventibus, fideli noſtro Nicolao Radegini ibidē in Czeſticz reſidenti, jure Emphiteotico, quod vulgaritèr Zakaupne nominatur, tali tamen conditione, quod prædictus Radegin nobis ac hæredibus noſtris, ſingulis annis pro cenſu in feſto Georgij 26. groſ. pro feſto Galli totidem ſolvere debet.

Præterea damus & concedimus ipſi, jura habere & judicia, facere appellationes juxta morem & conſvetudinem à qua & cæteri homines in bonis noſtris jura & judicia aſſumunt, dantes ipſis in teſtimonium præſentes ſub appenſione Sigilli noſtri, & in teſtimonium præmiſſorum, Sigilla famoſorum Virorum Zubkonis de Zaleſſ & Hnievkonis de Hodiciova ad petitionem meam præſentibus, ſunt appenſa.

In libris Erectionum Anno 1371. Eynhart a Sſteffan Bratřij z Czeſtic, w Němpčicých w Koſtele Farnijm ſpůſobili aby ſe čtyry Mſſe zpijwáwali za předky gijch: ibidem in libris Erectionum Mutatio bonorum in Przedſlavicz, Anno 1375. Einhardus miles de Czeſticz & Onſo Plebanus.

In libris Erectionum Anno 1384. Nos Dominus Einhard⁹ de Czeſticz, Dominus Ioannes Plebanus ibidem & Przecho, ibidem in Czeſticz, Fratres Germani donamus quinque Sexagenas Annis ſingulis Cenſus perpetui, in Villa integra Iarolkov duas Sexagenas cum viginti groſsis, in Villa Drazov partem Cenſus reſidui, videlicet in Curia in Vacov 24 gro: &c. ut in libris.

W Létu Božijm 1400. oznamugij pamětij / že Přech z Czeſtic ten den na Swatého Giřij prodal Dědinu poplužnij ſe Dworem w Raděſſowě/něyakému Blažegowi a dědicům geho, práwem Purgkrechtnijm/a pro lepſſij toho giſtotu/dal témuž na to liſt/ k kterémuž přiwěſyli Pečetě ſwé Hněwek z Hoděgowa/a Zubek z Zalezl.

Léta 1407. Pan Mikuláš z Czeſtic/byl Purgkrabětem na Helffemburce/gemužto ſwědčjcý pamět doložená geſt pod Erbem Panůw z Kraſylowa.

Pana Sſteffana z Czeſtic w pamět vwozuge liſt geho/kterýž dal Kmetům ſwým / prodáwagijc týmž poplužnij Dwůr na Smečně/a ten geſt pſán a dán Léta 1499. w tyto ſlowa znějijcý:

Já Sſtěpán z Czeſtic/ſeděnijm na Elčowicých/ prodal gſem s dobrým rozmyſlem a s dobrau raddau přátelſkau Dwůr poplužnij na Smečně ſe-

wſſemi dědinami wornými y newornými Kmetům ſwým/ z nichžto magj oni platiti Aurok/ na S° Giřý půl kopy groſſůw/ a na S° Hawla tolikéž/ a když by Berně Králowſká obecně brána byla po Cžeſké Zemij/ powinni budau dáti patnácte groſſůw. Tomu na ſwědomý a na potwrzenij. Pečet má y Bratra mého Sſtěpána z Cžeſtic/ tolikéž y Pečet Sulka z Zalezl/ a Petra Sſtěkawce z Cžubic/ gſau přiwěſſené. Datum ty Neděli po S. Giřý.

Téhož Pana Sſtěpana z Cžeſtic/ geſt památka y w Liſtu giným/ pſaným Léta 1416. a z něgijcým takto:

Já Kněz Enoch/ Kanownijk Koſtela Pražſkého/ a Farář w Cžeſticých/ wyznáwám tímto Liſtem wſſem budaucým Farářům/ že gſem s dobrým ſwým rozmyſlem y Přátelſkau Raddau/ ano y s powolenijm Pana Sſtěpána z Cžeſtic/ a Pana Sulka z Zálezl/ pro Koſtelnij dobré/ prodal Dědinu Koſtelnij w Radeſſowě s Lukami/ rc. ctnému Mužj řečenému Wlčata/ Práwem dědičným/ a to za Oſm Kop groſſů Stříbrných. Nadto má dotčený Wlčata platiti na S° Giřý půl Kopy groſſůw/ a na S° Hawla tolikéž/ a když přijgde Zemſká Berně/ má dáti 18. groſſůw/ Oſmero Kuřat/ dwoge powlečenij Konopné/ a má dwa dnij žjti/ geden Seno ſycti/ a krom těch wſſech giných Robot prázen býti. Na to přiwěſyli Pečetě Páni weyſs gmenowanj y ya Farář.

Roku 1420. Jan z Wlhlaw/ prodal Podacý Koſtela w Předſlawicých ſe wſſijm přijſluſſenſtwijm/ nic ſobě nezanechawagjc/ za 20. Kop groſſůw/ Slowútnému Panoſſy Hrzkowi z Budkowa a geho budaucým: čehož na ſwědomij přitiſkli Pečetě/ Sulek z Zálezl/ Jan z Kraſylowa/ a Sſtěpánek z Cžeſtic. Stalo ſe na den S° Thomáſſe Apoſſtol. rc.

Při Létu Božijm 1421. nacházijm Liſt pſaný Panu Přechowi z Cžeſtic/ od Pana Jana z Sſwambergka/ kterýž kratičký geſt a z nij takto:

Jan z Sſwambergka/ Miſtr Přeworſtwij Cžeſkého/ Vrozenému Přechowi wzkazuge pozdrawenj.

Jako gſem k tobě ſlal Pijſaře mého o tu wěc/ wzkazals mi/ že s Proboſſtem máſs ſtánij do Cžtwrtku/ a w tom ſtánij že on yal twého člowěka/ zdá mi ſe aby gemu pſal/ aby twého Cžlowěka propuſtil/ a geſtliže nepropuſtij/ ſtánij gemu wypowěz.

O Panu Mikuláſſowi z Cžeſtic při Létu Páně 1455. tato ſe děge zmijnka:

Gindřich z Rožmbergka/ rc. Jakož gſau k nám přiſſli Slowútnij Panoſſy/ Jan Koňata z Oleſſnice z gedné/ a Mikuláſs Přeſſek z Cžeſtic/ a Přech z Cžeſtic ſeděnijm w Elčowicých z ſtrany druhé/ o to/ což ſe Zbožij Elčowſkého dotýče/ o kladenij do Deſk téhož Zbožij/ wyznáwáme/ rc.

Léta 1456. yakž paměti wyſwědčugij/ včiněno geſt obdarowánij Rodu tomuto ſkrz Wladiſlawa Krále Cžeſkého/ pro wěrné a ſnažné ſlužby Bernarta Hoděgowſkého.

Liſt Krále Giřího potwrzugjcý Mageſtáty Krále Wáclawa/ nimiž on někdy we Stu Kopách gro: zapſal Wes řečenau Nemedice Mikſſowi Koſořowi/ připomjná Přecha a Gindřicha z Cžeſtic/ kteřijžto byli Bratřij wlaſtnij. Datum Anno 1463. Ad Relationem Domini Ioannis de Rozmberk, a potomně Syrotky Přecha z Cžeſtic Liſt Krále Wladiſlawa potwrzugijcý připomijná/ kterýž včiněn geſt ad Relationē Domini Ioannis de Sſelnberk.

Widěl gſem Liſt Jana Tluxy z Wrábij/ Pijſaře Deſk Zemſkých/ w němžto Vrozeného Panoſſe Přecha ſtarſſijho z Cžeſtic Přijtelem a Kmotrem ſwým milým gmenuge/ rc. gehožto datum geſt Léta 1471.

Témuž Přechowi z Cžeſtic pſán Liſt od Jana z Kraſylowa Purgkraběte na Wolini/ gehožto nápis geſt takowý:

Vrozenému Panoſſy Přechowi z Cžeſtic a na Elčowicých/ rc. rc. Datum Anno 1472.

Od Pana Zdeňka Lwa z Rožmitalu/ pſán Liſt k Panu Přechowi Wylímowi z Cžeſtic/ Léta 1473. kteréhož počátek takto z nij:

Službu ſwau wzkazugij Vrozený Přijtely milý/ rc. rc.

Téhož Roku Pan Gindřich z Rožmbergka/ napſal k Panu Přechowi Liſt takowý:

Služba má Přechu milý. Jakos mi pſal/ že za mne Panu Wintrberſkýmu ſlijbiti chceſs/ z tohoť děkugij/ a proſým tebe/ aby k tomu Liſtu Pečet ſwau přiložil. Wěřijm že tak včinijſs. Datum na Krumlowě/ Dominica Palmarum.

Žě pak včiněn byl omyl w Liſtu/ k kterémuž měl Přech Pečet přitiſknauti/ žádal téhož/ aby k ginému gi tolikéž Liſtu přiwěſyl/ a protož včinil k témuž pſanij druhé w tyto ſlowa:

Vrozenému Panoſſy Přechowi ſtarſſijmu z Cžeſtic a na Elčowicých/ Přijteli milému.

Služba má Přechu milý. Jakos přiložil Pečet k Liſtu Pana Wirtmberſkého wedlé giných/ dáwámeť znáti/ že ſe w tom Liſtu hlawnijm nějaký omyl ſtal/ a proto gey přigijti nechtěl/ y proſým tebe/ aby k tomuto Liſtu Pečet ſwau přiwěſyl/ a yá tě ſlibugij bohda wyſwoboditi/ a od prwnijho Liſtu Pečet chcy poſlati. Datum Crumlouiæ in Paraſceue.

Třetj pſanj k témuž včinil gmenowaný Pan Gindřich z Rožmbergka/ žádagijc téhož/ aby na Swadbu přigel těmito ſlowy:

Gindřich z Rožmbergka/ rc. rc.

Přechu milý/ proſým tebe/ aby s Ženau ſwau dali Pán Bůh od tohoto Cžtwrtku neyprwé přijſſtijho we dwau Nedělých/ ſem k naſſemu Weſeli přigel: Wěřijm že to nám k lijboſti včinijſs.

K témuž Liſt pſán od Pana Buryana Bechyni z Lážan/ kteréhožto nápis z nij takto:

Vrozenému Panoſſy Přechowi ſtarſſijmu z Cžeſtic a na Elčowicých/ Přijtely a Sſwagru zwláſſtě milému.

Ten Pan Přech Léta 1475. prodal polowicy Dworu ſwého ſwobodného w Hodějowě/ Hawlowi z Mačic/ yakž paměti wyſwědčugj.

Léta Páně 1483. Mikuláš z Machowic/ dluh od-

kazowal na Panu Janowi z Sſwambergka a na Strakonicých/ Miſtru Přeworſtwj Czeſkého/ tu Rukogmě byli Petr Kaplýř z Sulewic a na Wi-emberce/ Přech mladſſj z Czeſtic/ Bohuſlaw z Reſtřan/ Jan z Sudoměře a na Rzepicy/ Jan z Kraſylowa Purgkrabě Strakonický/ za pět Set Kop gro: ſſyrokých/ dobrých/ ſtřjbrných/ Panům Heřmanowi z Czeſtic a Wácſlawowi z Drahonic: K tomu Pečetě přitiſkli/ Pan Mikuláš z Rzjčan a na Stěli-ni/ Vrozenj Panoſſe/ Jan z Bjloha a w Oſece/ Jan z Kraſylowa Purgkra-bě Strakonický/ a Wácſlaw Kočka z Skal.

O Panu Janowi Starſſjm z Hodějowa geſt pa-

mět w Létu 1454. že geſt ſeznal před Vřednjky Pražſkými/ že dědic-twj ſwé w Hodějowě s dědinami/ ꝛc. tak yak to ſám měl a držel/ prodal Pře-chowi z Czeſtic, a dědicům geho za Sto kop gro: Pražſkých / a ſpolu s nimi Mikuláš z Czeſtic/ ſprawugjc to předewſſjm a zwláſſtě před Wěny a Syrot-ky/ yakož země za práwo má a mjti bude/ ꝛc. Stalo ſe we Středu po Nedě-li Reminiſcere.

Tolikéž dotčený Jan z Hodějowa ſeznal před Vřednjky Pražſkými/ že wſſecky dětj ſwé kteréž má a neb mjti bude/ krom dwau Synůw Jana a Smila/ kteréž prwé od ſebe oddělil/ ſe wſſjmi Dědictwjmi poručil geſt/ a mo-cně poraučj Mikuláſſowi z Czeſtic/ tak že gey včinil práwem Otcowſkým Poručnjkem. Stalo ſe w Sobotu před Nedělí genž ſlowe Oculi/ Léta yak na hoře. Wydáno to z Kněh z poručenj Gindřicha Berky z Dubé/ a Hyn-ka Krabicy z Weitmile.

O Panu Smjlowi z Hodějowa nacházý ſe pa-

mátka tato/ yakž ſe to wyrozumj z ſpiſu tohoto.

Racek z Kočowa a z Horažďowic ſeznal před Vřednjky Pražſkými že dědictwj ſwé w Chotiříně Dwůr poplužnj s poplužjm/ Dwory Kmetčj s platem co tu má. Jtem Weſcy, Wes, Dwory Kmetčj s platem co tu má a w Kowařowě Dwory Kmetčj, co tu má/ a v Slawoňowa Dwůr Kmet-čj s platem, na kterémž ſedj Potočnjk s dědinami/ Lukami/ Leſy/ Potoky Rybnjky/ a Mleyny/ s tím wſſjm cožkoli držel a měl w týchž Mezech a Hra-nicých/ žádného tu práwa ſobě ani dědicům ſwým nepozůſtáwagjc/ prodal Smjlowi z Hodějowa a dědicům geho za tři Sta a deſet kop gro: A ſeznal že geſt od něho ty Penjze zauplna přigal/ a gemu nadepſané dědictwj dědi-čně poſtaupil. Zprawiti má on ſám prodáwagjcý toliko před každým Czlo-wěkem práwem Zemſkým/ a zwláſſtě před Wěny a Syrotky/ a zápiſy yaký-mikoli, yakož Země za práwo má. Pakliby nezprawil / tehdy Vřednjcy Pražſſtj magj gey kupugjcý° na dědiny, kdež má neb mjti bude, třetinau weyš nadepſaných peněz gménem pokuty a nákladůw bezewſſeho Půhonu yakžto w prawě ſtarém/ ꝛc. S takowú wſſak wýminkú, geſtližeby kdo nade-pſané dědice práwem nařjkal/ a on kupugjcý aneb ge° dědicowé/ bylby z ſwr-chu pſaných dědin wywede práwě Zemſkým/ že pro tu nezpráwu bude mocy nadepſané dědiny z ſýti ſwrchu pſanými penězy třetinu wýš/ a ne dědinami. Stalo ſe Léta 1414.

O Panu Mikuláſſowi z Hodějowa čte ſe pamět/

že geſt ſeznal před Vřednjky, Pražſkými/ že od Rauša a od Přecha Bratřj

ſwých

ſwých z Hodějowa/ za djl ſwůg Otcowſký/ Bratrſký a Dědičný/ wzal gi-ſtau ſummu Peněz / y ſljbil geſt za ſebe y za ſwé Dědice/ že ſwrchu pſaných Rauša a Přecha Bratřj ſwých Dědicůw ani Dědin gich nemá aniž mocy bu-de napomjnati ani nařikati z kterého djlu Otcowſkého/ Bratrſkého a Dě-dičného dalſſjho nižádným Práwem ani ſkutkem/ na čaſy budaucý a wěč-né/ neb ſwrchu pſanými Penězy geſt od nich y od Dědicůw gich zauplna a do cela oddělen. Stalo ſe Léta 1495. w Pondělj po S. Mikuláſſy.

Témuž Panu Mikuláſſowi z Hodějowa yak ſmey

ſſljm/ Wylim z Olbramowic prodal Dědictwj ſwé za dwě Stě a pětmecýt-ma Kop gro: rázu Pražſkého/ o čemž wyprawuge pamět tato;

Wylim z Olbramowic/ ſeznal před Vřednjky Pražſkými/ že Dědictwj ſwé a Stregcůw ſwých wlaſtnjch a nedjlných w Heřmanicých welkých Dwůr Poplužnj s Poplužjm / a Dwory Kmetčí s platem což tu má/ w Durdicých Dwory Kmetčí s platem což tu má/ w Perkle Dwůr Kmetčí o-ſedlý/ na kterémž ſedj Mareš/ a druhý puſtý s platem což tu má/ s Dědi-nami/ Lukami/ Leſy/ Potoky/ ꝛc. w čemžkoli to Dědictwj / w témž plným Práwě/ yakž ſe gemu a Streycum geho po Otcy gich doſtalo/ a w yakých koli Mezech a Hranicech záležj/ žádného Práwa/ Panſtwj/ ani které zwlá-ſſtnoſti ſobě ani ſwým Dědicům tu dále nepozůſtawugjc / prodal Mikulá-ſſowi Hodějowſkému z Hodějowa a geho Dědicům za dwě Stě a pětmecý-tma Kop gro: Pražſkého rázu/ zauplně a do cela zaplacených/ a gemu toho Dědictwj dědický poſtaupil / zprawiti má on ſám prodawagjcý toliko před každým Czlowěkem/ Práwem Zemſkým/ a zwláſſtě před Wěny a Syrotky/ yakož Země za Práwo má Dědinami ſwými a Streycůw ſwých/ kteréž má neb mjti bude třetinau weyš. Stalo ſe Léta 1524. w Sobotu po Přene-ſſenj S° Wácſlawa.

Tito Weypiſowé dánj gſau z Deſk Zemſkých/ s powolenjm Vrozeného a Statečného Rytjře Pana Jana z Klenowého a z Janowic/ na Zinkowech c Zitině/ Neywyšſſjho Pjſaře Králowſtwj Czeſkého/ pod Pečetmi Jaku-ba Menſſjka z Menſſteyna a na Mokropcy / mjſto Sudjho Králow-ſtwj Czeſkého/ a Bohuſlawa z Michalowic a na Rwenicých/ mjſto Pjſaře téhož Králowſtwj/ Léta 1601. w Pondělj po Druzebné Neděli.

Gmenowanj pak Pánj z Czeſtic/ wlaſtnj byli

Streycowé Panůw z Hodějowa/ a ſpolu s nimi gednoho Erbu užjwali/ totiž Kapra bjlého na modrém Sſtjtu/ kterýž proměněn geſt v Medyola-nu/ když na mjſtě bjlého/ Kapr gim zlatý od Cýſaře Frydrycha dán/ yakž oznámeno na mnohých mjſtech.

Dotčenému Panu Janowi ſtarſſjmu/ Léta

1551. vmřel Syn/ o němž Lupač w Kalendáři takto mluwj:

Obijt & funebri pompa elatus, filius Ioannis Hodiciouini ab Hodiciona & in Repicio, viri dignitate equeſtri Nobiliſsimi, virtute & doctrina præclari, literarum & Poetices in Bohemia Patroni incomparabilis.

Léta 1554. Pan Jan ſtarſſj Hodějowſký z Ho-

dějowa/ mjſto Sudj Králowſtwj Czeſkého/ pſal Liſt ku Panu Přechowi Wylimowi/ kteréhož začátek takowý geſt:

Vrozený

Vrozený a Statečný Rytjři Pane Wylíme Přechu/ Pane Streyče můg milý/ ꝛc.

Pana Bernarta z Hodēgowa památka gest při

Létu Páně 1569. kterýž k Vrozenému Přechowi Elčowickému Streycy swému psal List/ gehožto datum w Auterý po Neděli Družebnij. Anno ut supra.

Knijhy o hořekowánij sprawedliwosti Králowny

a Pani wssech ctnosti/ wydané Léta 1541. od Mikulásse Ronače z Hodisst-kowa/ a Panům z Hodēgowa připsané/ připomijnagij Dědy a Báby Pana Jana starssijho z Hodēgowa/ genž byl na ten čas mijsto Sudijm Králow-stwij Czeského.

Pan Smil z Hodēgowa byl Děd po Otcy Pa-

na Rausa/ kterýž měl Manželku Dceru Pana Markwarta Korkynj z Drá-kowa/ gménem Annu/ gehožto Bábau po Rausowi Otcy byla Pani Hele-na z Krasylowa/ a Pani Anyžka z Rádowa/ byla Bábau po Pani Anně Mateři.

Gmenowaného Pana Smjla zplodil Pan Jan

z Hodēgowa/ a Pan Smijl zanechal potomně Syny dwa/ gmenowitě Pana Mikulásse z Hodēgowa/ a Pana Rausa.

Pan Mikuláss z Hodēgowa zplodil s

Pani Markétau z Rosnijk Smijla a Arkleba/ Otce Pana Bernarta z Hodēgowa a na Rzepicy/ kterýž toho času žiw byl/ kteréhož gsem Knijhu tuto spisowal/ mage Manželku Vrozenau Pani Kateřinu Rzijčanskau Rawkownu z Rzij-čan/ Dceru Vrozeného Pána Pana Mikulásse Rzijčanské-ho Rawky z Rzijčan a na Sstěknij/ Raddy G. M. Cýsařské a Krále Czeského/ kterauž byla porodila Vrozená Pani Pani Worssyla z Lobkowic a z Hasysteyna. Matka weyss gmenowané-ho Pana Bernarta z Hodēgowa/ byla Pani Johanka z Osečan/ kterauž porodila Pani Barbora z Mařeze.

Poslaupnost krátce sepsaná Erbůw Vrozeného Pá-

na Pana Přecha z Hodēgowa a na Tloskowě/ Milewsku/ Elčowicých/ Czesticých a Marssowicých/ Syna Pana Bernarta z Hodē-gowa a Pani Johanky z Czestic.

Hněwek z Hodēgowa na hoře gmenowany/ genž

byl žiw okolo Léta Páně 1378. zanechal byl Syna Jana/ wssak pro dáw-nost z kteréhoby Rodu Manželku měl/ wěděti nebylo možné.

Jan Hodēgowský z Hodēgowa/ Pra-

prapraděd Pana Přecha z Hodēgowa/ měl Manželku Pan. Annu z dlauhé Wsy/ s nižto zplodil Syna Smijla Hodē-gowského z Hodēgowa.

Smjl Hodēgowský z Hodēgowa/ Pra-

praděd Pana Přecha z Hodēgowa/ o němž včiněná zmijnka na hoře wedlé Hágka/ při Létu 1467. Manželku měl Pa-ni Alenu z Krasylowa/ po kteréž zůstal Syn Mikuláss Ho-dēgowský z Hodēgowa.

Mikuláss Hodēgowský z Hodēgowa/ Praděd po

Otcy Pana Přecha Hodēgowského/ spolčen byl Stawem Manželským s Pani Markétau z Rosnijk/ od niž possli Smjl Hodēgowský z Hodēgowa/ a Arkleb Hodēgowský z Hodēgo-wa/ Otec Pana Jana y Pana Bernarta z Hodēgowa.

W Domě Panůw z Hodēgowa w Praze/ nacházegj se ta-kowij Erbowé:

Smijl Hodēgowský Děd po Otcy

Pana Přecha z Hodēgowa. Měl Manželku Pani Anéžku z Nemyssle/ od niž possel Bernart Hodēgowský.

Byl Raddau třech Cýſařůw a Králůw Czeſkých / Ferdynanda / Maximiliána druhého a Rudolffa druhého / Sandce Zemſký. Manželka geho byla Pani Johanna z Czeſtic / od niž pozůſtali tito potomkowé: Jan mladſſý Přech a Smýl Bratřý z Hoděgowa / a dwě Dcery / Alžběta y Anežka / Seſtry z Hoděgowa.

Těchto Potomkůw gmenowaného Pana Bernarta Hoděgowſkého Poſlaupnoſt Erbůw po Bábě Pana Otce gegich / a Matky Pani Anežky z Nemyſſle / krátce ſepſaná.

Ondřeg z Nemyſſle Prapráprapraděd / měl Manželku Pani Bonuſſy z Miličýna a z Koſtelce / kterýžto Rod ſtarodáwný / poněwadž potomka Mužſkého pohlawý nepozůſtáwá / ſeſſel / zanechal Syna Jana z Nemyſſle.

Jan z Nemyſſle Praprapraděd / měl Manželku Pani Alenu Malowcownu z Malowic / od niž zůſtal Syn Bohuſlaw Mitrowſký z Nemyſſle.

Bohuſlaw Mitrowſký z Nemyſſle / Prapraděd / měl Manželku Pani Kateřinu Oſečanſkau z Oſečan / od niž zůſtal Syn tehož gména Bohuſlaw.

Bohuſlaw druhý z Nemyſſle Mitrowſký / měl Manželku Pani Annu z Konec Chlumu / od niž poſſla Pani Anežka na hoře gmenowaná z Nemyſſle / Manželka Pana Smýla Hoděgowſkého z Hoděgowa / Pani Máтě Pana Bernarta z Hoděgowa / a Bába Vrozeného Pána Pana Přecha z Hoděgowa / a giných / zwláſſtě geho Seſter.

Druhý Wýwod neb Poſlaupnoſt Erbůw po Vrozené Pani Johance z Czeſtic / Manželce Pana Bernarta z Hoděgowa / a Pani Mateře Vrozeného Pána P. Přecha z Hoděgowa na Tloſkowě / ꝛc. G. M. C. Raddy.

Sſtěpán z Czeſtic Prapraprapraděd po Mateři Johance / měl Manželku Pani Offku z Tačňowic / s nižto zplodil Syna Přecha z Czeſtic.

Přech z Czeſtic Praprápraděd / po Mateři Pani Johance z Czeſtic / genž byl žiw okolo Léta Páně 1381. o němž paměti wýš doložené wyprawugý / zanechal byl Syna Sſtěpána z Czeſtic.

Přech

Přech z Czeſtic Prapraděd / měl Manželku Pani Eliſſku z Smiřic / Dceru Vrozeného Pána P. Gindřicha Smiřického z Smiřic / od kteréž zůſtal Syn Sſtěpán.

Sſtěpán z Czeſtic Praděd / měl Manželku Pani Offku z Struhař / kteráž gemu porodila Syna Přecha.

Přech z Czeſtic na Elcowicých a Czeſticých poſlednj z rodu toho / kterýž někdy, yakž wýš doloženo, od gednoho Předka s Rodem Panůw z Hoděgowa poſſel / a vžjwali za znamenj Rytýřſké bjlého Kapra / a tito podlé obdarowánj v Medyolánu, zlatého / měl Manželku Pani Alžbětu z Kalenic / s nižto zplodil toliko gedinau Dceru, Pani Johanku Manželku Pana Bernarta z Hoděgowa / kteréž také po Mateřj náležegj Erbowé njže doloženj.

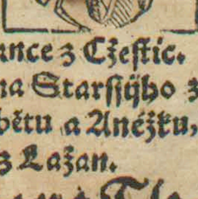
Jan z Kalenic / měl Manželku Pani Kateřinu z Horochu / a ta byla Praprapraбába po Mateřj Vrozeného P. P. Přecha z Hoděgowa / ꝛc. od niž poſſel Syn Beneſs.

Beneſs z Kalenic Prapraděd / měl Manželku Pani Johanku z Lowčic / od kteréž zplozen Syn Beneſs z Kalenic.

Beneſs z Kalenic Syn Beneſſe z Kalenic / měl Manželku Pani Johanku z Tiſowé / a ten byl Praděd po Mateřj.

Od těch tam Předkůw na hoře gmenowaných poſlaupnoſt Rodu ſwého wede Vrozený Pán Pan Přech z Hoděgowa na Tloſkowě / Milewſku / Elčowicých / Czeſticých a Marſſowicých / G. M. C. Radda po Otcy ſwém Panu Bernartowi z Hoděgowa / a Pani Mateřj Pani Johance z Czeſtic. Měl také giné Syny Pan Bernart Hoděgowſký / totiž Jana Starſſýho z Hoděgowa a Smýla / kteřýžto zemřeli / Dcery také dwě, Alžbětu a Anežku, z nichž gedna dána Panu z Rzjčan / druhá Panu Bechyňowi z Lažan.

Gmenowaný Pan Přech z Hoděgowa na Tloſkowě / ꝛc. G. M. C. Radda / měl Manželku Vrozenau Pani Dorotu z Rodu ſtarodáwného Panůw Herzáňůw z Haraſowa / Dceru P. Herzáňa z Haraſowa na Binicých, Nedwězy a Wlkſſycých / od nižto poſſlo pět Synůw a třj Dcery, geſſtě let nemagýcý.

Od Pana Arkleba z Hoděgowa / wlaſtnýho Bratra P. Smýla z Hoděgowa Otce Pana Bernarta ſtarſſýho z Hoděgowa / a Děda Pana Přecha z Hoděgowa / poſſli tito Páni z Hoděgowa / Pan Bernart Hoděgowſký na Rzečicy / a Pan Jan z Hoděgowa.

